ஸ்ரீ

ஶ்ரியை நம:

ஶ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மண பரத ஶத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத

ஶ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிமஹர்ஷி 2976

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீராமாயணம்-ஸுந்தரகாண்டம்.

இஃது,

கோவிந்தராஜீயம்-தீர்த்தீயம்-ராமாநுஜீயம்-திலகம்

இவை முதலான வ்யாக்யாநங்களுக்கிணங்க,

பழந்தண்டலம்-மாடபூசி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யரால்

ப்ரதிபததாத்பர்யவிசேஷார்த்தத்துடன்

ஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநம்

செய்யப்பட்டு,

ஸ்ரீமாந்-உ-வே. ஆறம்பாக்கம்

பீ. ஏ.

கந்தாடை-ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால்

எழுத்துச்சொற்றொடர்க்குற்றங்களற

ஆராய்ந்து,

பாகூரி-சிவலிங்கைய அவர்களது

ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு-௧000.

1889.

Registered Copy-right.

விளம்பரம்.

இந்த க்ரந்தம் வேண்டுமவர்கள், சென்னை முத்தியாலுபேட்டை பவழக்காரவீதி ௧௦௯-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலாவது, பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை சைனாபஜார்ரோட் ௧௦௦-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலாவது, ப - மா. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யரிடத்தில் விலை ரூபா-௧௨, தபாற்கூலி அணா ௧௨-செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீரஸ்து.

விஷய ஸூசிகை.

2976

ஸர்க்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௧	ஹநுமான் மஹேந்திரகிரியினின்று ஆகாயத்திற்கிளம்பி மத்தியிலுண்டான இடரை ஒழித் திலங்கையைக்கண்டது	௬
௨	ஹநுமான் சிறிது மாயாஸமின்றி இலங்கையில் போவதற்குபயோகமாக தேகத்தைச்சுருக்கினது	௭௦
௩	இலங்கிணியை ஜெயித்து அவளால் இலங்கையின் வரலாறறிந்து இலங்கையில் பிரவேசிக்க உத்திரவுபெற்றது	௮௯
௪	ஹநுமான் வழிகெட்டவழியாக இடதுகாலை முந்திவைத்து இலங்கையில் நுழைந்தது	௧௦௫
௫	ஹநுமான் சந்திரோதயத்தால் களித்து இராவணாந்தப்புரத்தில் நுழைந்து ஸீதையைத் தேடியது	௧௧௪
௬	ஹநுமான் இராவணனுலயற்றப்பட்ட அந்தர்நகரத்தைக்கண்டது	௧௨௪
௭	ஹநுமான் அந்தப்புரத்திலுள்ள புஷ்பகத்தை ஸூக்ஷ்மமாகக்கண்டது	௧௩௬
௮	பிறகு புஷ்பகவிமானத்தை நன்றாய்க்கண்டது	௧௪௧
௯	ஹநுமான் புஷ்பகத்தின்மீதேறி அனேகம் ஸ்திரீகளோடு படுத்துறங்கும் இராவணனைக்கண்டது	௧௪௪
௧௦	பானமயக்கத்தால் வாத்தியவிசேஷங்களை யணைத்துறங்கும் ஸ்திரீகளையும் மண்டோதரியையுங் கண்டது ...	௧௫௮
௧௧	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனை யகன்ற ஸீதை யிப்படி படுத்திராளென்று நிச்சயித்தது...	௧௮௩
௧௨	ஸீதையைக்காணமையால் தான்செய்தவையெல்லாம் வியர்த்தமாயிற்றென்று துக்கித்து அசோகவனமேக தேவதாபிரார்த்தனைசெய்தது	௧௯௬
௧௩	ஹநுமான் அசோகவனத்தின் மதிண்மீதேறி அங்குண்டான வாச்சரியங்களைக் கண்டது	௨௦௩
௧௪	அசோகமரத்தின் நடுவில் அனேக ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் ஸீதையைக்கண்டது	௨௨௩
௧௫	அங்கியற்றப்பட்டிருக்கும் சிற்பகர்மத்தைக் கண்ணுற்றது	௨௩௬
௧௬	ஸீதையின் துயரத்தைக்கண்டு ஹநுமான் துக்கித்தது	௨௫௨
௧௭	ஏகாக்ஷிமுதலான வரக்கிணிகளைக்கண்டு ஹநுமான் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் அடங்கிருந்தது...	௨௬௨
௧௮	அர்த்தராத்திரியில் ஸீதையினிடம் வந்த இராவணனைக்கண்டது	௨௭௦
௧௯	இராவணன் ஸீதையைக்குறித்து தன்னிஷ்டத்தைச்சொல்ல ஆரம்பித்தது	௨௭௯
௨௦	இராவணன் தனக்கு வச்யமாகும்படி ஸீதையை வேண்டினது	௨௮௬
௨௧	ஸீதை இராவணனை தன்னை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்த்து வாழென்று ஹிதம் சொன்னது	௨௯௯
௨௨	இராவணன் ஸீதையை இரண்டுமாதத்திற்குள் என்னை யடையாவிடி லுன்னை பக்ஷித்துவிடுவேனென்றது ...	௩௨௧
௨௩	ஸீதையை இராக்ஷஸிகள் இராவணனை யடையும்படி சொன்னது	௩௩௬
௨௪	இராக்ஷஸிகள் ஸீதையை மிரட்டி யதட்டியது	௩௪௨
௨௫	ஸீதை மாநுஷஸ்திரீயான யான் அரக்கனை யணுகேனென்றது	௩௫௬
௨௬	ஸீதை ஸ்ரீராகவன் தன்னை யடையாமலிருப்பதற்கு அனேககாரணங்களை யூகித்தது	௩௬௨
௨௭	திருஜடை ஸீதைக்கு தான்கண்ட கனவைச்சொன்னது...	௩௭௭
௨௮	ஸீதை யரக்கிணிகளால் மிரட்டப்பட்டு துக்கித்து உயிரைவிட யெத்தனிக்கையில் சுபசகுனம் கண்டது ...	௩௯௪
௨௯	ஸீதை தம் தேஹத்திலுண்டான சுபசூசகத்தால் மங்களச்செய்தியைக் கேட்கப்போகிறோமென்று களித்தது ...	௪௦௧
௩௦	ஹநுமானிப்பொழுது இராமகதையைச் சொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்தது...	௪௦௪
௩௧	ஸ்ரீராகவனை ஹநுமான் தோத்திரம் செய்தது	௪௧௫
௩௨	ஸீதை ஹநுமானைக்கண்டது	௪௨௨
௩௩	ஹநுமான் அசோகமரத்தினின்று கீழிறங்கி ஸீதையினிடம் வந்தது...	௪௨௭
௩௪	ஹநுமான் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனுடைய க்ஷேமத்தைச் சொன்னது	௪௩௭
௩௫	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியை வர்ணித்தது	௪௪௮
௩௬	ஹநுமான் கணையாழியைக் கொடுத்தது	௪௭௫
௩௭	ஸீதை ஹநுமானோடு இராவணன் கெடுவிட்டதைச் சொன்னது	௪௯௨
௩௮	ஸீதை காகாஸுரவிருத்தாந்தத்தைச் சொன்னது	௫௧௩
௩௯	ஸீதை ஹநுமானை வானரரெப்படி இங்குவருவாரென்று கேட்டது...	௫௪௨
௪௦	ஸீதை தமக்கோர் காலவிசேஷத்தில் ஸ்ரீராகவன் திலகமிட்டதை யருளியது...	௫௫௮
௪௧	ஹநுமான் அசோகவனத்தை முறித்தது	௫௬௬
௪௨	இராக்ஷஸிகள் அசோகவனத்தினழிவை இராவணனுக்கறிவித்தது...	௫௭௨
௪௩	ஹநுமான் எண்ணாயிரங் கிங்கரரை யொழித்தது	௫௮௩
௪௪	ஹநுமான் பிரஹஸ்தபுத்திரன் ஜம்புமாலி இவர்களைக்கொன்றது	௫௮௯
௪௫	மந்திரிபுத்திரரெழுவரையுங் கொன்றது	௫௯௪
௪௬	பஞ்சஸேனாதிபதியின் வதம்	௫௯௮
௪௭	அக்ஷகுமாரவதம்	௬௦௭
௪௮	ஹநுமான் பிரும்ஹாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டது	௬௧௧
௪௯	ஹநுமானிராவணனைப்பார்த்தது	௬௩௯

ஸர்க்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௫0	ஹநுமான் தம்மை இராமதூதனென்று இராவணனுக்குத் தெரியப்படுத்தினது	௬௧௪
௫௧	இராவணனுக்கு ஹநுமான் ஹிதோபதேசம் செய்தது	௬௪௯
௫௨	இராவணன் ஹநுமானுடைய வாலில் தீயிடக் கட்டளையிட்டது	௬௫௯
௫௩	ஸீதை ஹநுமானை வருந்தாதிருக்கும்படி அக்கினிபகவானை வேண்டினது	௬௬௭
௫௪	ஹநுமான் இலங்கையைக் கொளுத்தினது	௬௭௮
௫௫	ஸீதை வெந்தெரிந்துவிட்டனளோவென்று ஹநுமான் துக்கித்தது	௬௯௧
௫௬	ஹநுமானால் அரிஷ்டமலை பீடிக்கப்பட்டு பூமிக்கு ஸமமாய்விட்டது	௬௯௬
௫௭	வானரர் ஹநுமானைக்கண்டது	௭0௪
௫௮	ஹநுமான் தான்போய் வந்தவைகளை வானரரோடு சொன்னது	௭௧௮
௫௯	வானரர் இலங்கையேக வெத்தினித்தது	௭௫௪
௬0	ஜாம்பவான் வானரரைத் தடுத்தது	௭௬௨
௬௧	வானரர் மதுவனமழித்தது	௭௬௪
௬௨	வானரர் மதுபானத்தால் கொழுத்து ததிமுகனை மிரட்டியது	௭௬௯
௬௩	ததிமுகன் ஸுக்ரீவனிடம் மதுவனமழிந்ததைத் தெரிவித்தது	௭௭௮
௬௪	ததிமுகன் அங்கதனிடம் வருகிறது	௭௮௪
௬௫	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சூடாமணியைக் கொடுத்தது	௭௯௩
௬௬	ஹநுமான் கொடுத்த சூடாமணியைப்பார்த்து ஸ்ரீராகவன் ஸுக்ரீவனோடு சொல்லி துக்கித்தது	௭௯௯
௬௭	ஸீதையின் வரலாற்றை ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனோடு செம்மையாகச்சொன்னது	௮0௩
௬௮	ஹநுமான் ஸீதையருளின அடையாளங்களை ஸ்ரீராகவனோடு சொல்லி உம்முடைய ஸம்பந்தமான என் வார்த்தையால் ஸீதை களித்தாளென்றது	௮௧௧

விஷயஸூசிகை ஸம்பூர்ணம்.

விஜ்ஞாபநா.

ஒருபாஷையிலும் ஜ்ஞானமின்றி கேவலம் அல்பஜ்ஞனை யான் ஏதோ ஒரு குதூஹலவிசேஷத்தால் இம்மஹாகிரந்தத்தை மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தனன். இதில் வாக்கியப்பிழைகளும் அர்த்தபேதங்களும் பலவாயிருக்கும். அவைகளில் மனதைச்செலுத்தாது; ஏதேனு மொருகுணமிருக்கினதையே பாராட்டி ஆதரிக்கவேண்டுமென்று தத்வதர்சிகளான மஹத் ஸந்நிதியில் மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஸ்ரீயை நம:

விஜ்ஞாபநம்.

சேதநனுய்வது தத்வஜ்ஞாநத்தாலே, அதுதான் சாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தால் பிறக்கவேண்டும். "ஸாக்ஷாத்யதி ஹ்யேவ ஸாஸ்த்ரஞ்ஜாநம் நிஸ்ஸம்ஶயம் ஹ்யேவ ஹி ஸ்வார்த்தஹேதோ ஸாஸ்த்ராணாம் ஜ்ஞாநதஸ்ஸம்ஸாரார்ணவ:" என்கிறபடியே, சாஸ்த்ரமொன்றாயிருந்தால் நிஸ்ஸம்சயமான ஜ்ஞாநமுண்டாகும். அப்படியன்றிக்கே, சாஸ்த்ரம்பஹுவாயிருப்பதால், அவ்வழியாலேஜ்ஞாநம்பிறந்து அதனால் உஜ்ஜீவிக்கை யரிதாயிருக்கும். ஆகையால், தாஹமெடுத்தவன் குளத்தைவெட்டி தாஹத்தைத் தணித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதுபோல் மிககஷ்டஸாத்தியமான சாஸ்த்ராப்யாஸ மன்றிக்கே, "கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேஶவம்" என்கிறபடியே இக்கலிகாலத்தில் பகவத்குணாநுபவ மாத்திரத்தாலேயே எளிதில் புருஷார்த்தமடையலாமென்பது ஸித்தம். அப்படி அநுபவிக்கத்தக்கபகவத்குணங்கள் தானநேகங்கள். அவைகளை விளங்கச்செய்யும்பிரபந்தங்களுள், பரமபுருஷன் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்வந்தவதரித்து ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமசெய்து அவ்வழியாலே நமது திவ்யாத்ம குணங்களையெல்லாம் பிரகாசிப்பித்தருளினதைச்சொல்லுகிறதும், அவ்வேற்றத்தால் "ஸமேதகக்ஷ்மோக்ஷாராக்ஷோஹாவோ தக நாஸநம்" என்றும், "ஸ்லோகநாராக்யாநாத்கொநாயாதிவாமதி:" என்றும்சொல்லுகிறபடியே, அநிஷ்டத்தையொழித்து அதிசீக்கிரத்தில்இஷ்டத்தையளிக்கத்தக்கமஹத்துவமுடையதுமான ஸ்ரீராமாயணமேமுக்யமாம். அதில் ஓரோரக்ஷரத்தைச் சொன்னமாத்திரத்தாலும் அந்த கதையின் காதத்தை கேட்டமாத்திரத்தாலும் ஈடேறக்கூடுமாயினும் அப்படிப்பட்ட அந்தமஹாக்கிரந்தத்தை அர்த்தத்துடனநுஸந்திக்கவேண்டுமென்கிற ருசியுள்ளாருக்குள், பெரும்பான்மையோருக்கு அக்கிரந்தமெழுதப்பட்டிருக்கும் வடமொழியிற்பயிர்ச்சியின்மையாலது உபயோகப்படுகிறதில்லை. ஆகையால், அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையு முட்கொண்டு ஸகலசாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளும் பரமோத்கிருஷ்டமாய் விளங்குமிக்கிரந்தத்தின் கருத்தை விளக்க அநேக யோக்கியதை வேண்டியிருந்தபோதிலும்,ஊமையன் வாக்யார்த்தம் சொல்லுவதுபோல், கேவல மல்பஜ்ஞான யான் அதைத்தெரிந்தவரையில் மொழிபெயர்க்க முயன்றேன். மேலும் "ஹ்ருஷ்ட: ப்ரஸந்நவதநோ ஸம்ஹிதாஸ்ருஷ்டிணாக்ருதா: | ஶ்ரவணீய ஹவநர்ஷைஷாம் வாஸந்த்ரிவிஷ்ட:" என்கிறபடியே, ஸ்ரீராமனுடைய திவ்யகுணங்கள் புணர்க்கப்பட்டு ஸ்ரீவால்மீகிபகவானால் செய்தருளப்பட்டதான இதை, எவனாதரவோடு படிக்கிறானோ, எவனர்த்தமறிகிறானோ, எவனர்த்தம்கேட்க விரும்புகிறானோ, எவனதை யெழுதுகிறானோ, இவர்களுக்கெல்லாம் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கிறது, என்கிற வசனத்தைப் பெரியோரிடத்தினின்று கேள்வியுற்று புருஷார்த்தமடைவதற்குபயோகங்களான அநேகோபாயங்களில் எழுதுவதையு மோருபாயமாகச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஸ்ரீராகவன் கதையையெழுதி க்ருதார்த்தனாகலாமென் றாசைகொண்டனன். ஆனால் ஆஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்செய்து கீர்த்தியடையலாமென்கிற அபிலாஷையோடு இக்காரியத்தை யுபக்ரமிக்கவில்லை. ஆகையால் "க்லிஷ்டம் ஸ்தவவநம் வா ந வாக்ஷிஷ்டம் தத்வஸ்தவவந: | ஶ்ருஷ்டாஷவிஷ்டம் தம் தத்வவாமிவக்ஷம் ஸ்தவவந:" என்கிறபடியே, உலகத்திலெதுபோக்யமெனக்கேட்ட ராஜாவுக்குக் குழந்தையின் மழலைச்சொல்லே மிக போக்கியமென்று வித்துவான் பதிலுரைத்தவாறு,கேவலம் பாலனான என்வாக்கிலேதேனு மொருகொற்றை யிருந்தாலும், அதில் கண்ணோட்டம் செய்யாது, ஸுதவசனத்திலீடுபடும் பிதாவைப்போலிதை யங்கீகரிக்கவேண்டும். அல்லது, "யதா ஹம்ஸ: க்ஷீரமம்பு மத்யாத் ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" என்கிறபடியே, நீரோடுகலந்த பாலைப்பிரித்துப் பருகுமன்னம்போல் ஸ்ரீராமகதையாகையால் நீர்க்குணங்களைத்தள்ளி இதில் குணம்சத்தை யங்கீகரித்து அநுக்ரஹிக்க மஹத்ஸந்நிதியில் பிரார்த்திக்கிறேன்.

[illegible]

ஸ்ரீ ராமாயண மஹிமை.

ச்ருதி—க. "[illegible]" என்றும், உ. "[illegible]" என்றும், ௩. "[illegible] ॥ [illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ச்ருதிஸ்மிருதிதிஹாஸபுராணங்களால் அபௌருஷேயமென்றும், நித்தியமென்றும், நிர்தோஷமென்றும் கொண்டாடப்பட்டு, இவைமுதலான வேற்றத்தால், "[illegible]" என்கிறபடியே பிரமாணாந்தராபேக்ஷையன்றிக்கே ஸ்வதஃப்ரமாணமாயிருக்கிற வேதம், கர்மகாண்டமென்றும், பிரும்ஹகாண்டமென்றும் பாகத்வயமுடையது. பூருவபாகமான கர்மகாண்டம் பகவதாராதநரூபங்களான கர்மங்களைச்சொல்லுகிறது. உத்தரபாகமான பிரும்ஹகாண்டம் ஆராத்தியமான பிரும்ஹத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. "[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, இவைகளினர்த்தநிர்ணயம் மஹாமதிகளான மஹரிஷிகளுக்கொழிய அல்லாதார்க்குச் செய்யப்போகாமையாலே, கர்மகாண்டத்தினர்த்தத்தை ஸ்மிருதிகளைக்கொண்டும், பிரும்ஹகாண்டத்தினர்த்தத்தை இதிஹாஸபுராணங்களைக்கொண்டும் பண்ணவேண்டுமென்பதாயிற்று.

அவற்றுள் ஸ்மிருதிகளாவன—"[illegible] । [illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, மந்வத்ரிவிஷ்ணுஹாரீதயாஜ்ஞவல்கியாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட தர்மசாஸ்திரங்கள்.

இதிஹாஸங்களாவன:—"[illegible]" என்கிறபடியே, முன்புண்டான விருத்தாந்தங்களைச்சொல்லுமவைகளான ஸ்ரீராமாயணமஹாபாரதாதிகள்.

புராணங்களாவன:—"[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே ஸர்காதி ஐந்துலக்ஷணங்களோடுகூடின பிராம்ஹபாத்ம வைஷ்ணவாதிகள்.

ஸ்மிருதீதிஹாஸபுராணங்களுக்குள் இதிஹாஸம் பிரபலம், எங்ஙனேயென்னில்;—பரிக்ரஹாதிசயம், மத்தியஸ்த்ததை, கர்துராப்ததமத்வமுதலிய வேற்றங்களிதற்குண்டாகையாலே.

அவற்றுள் பரிக்ரஹாதிசயமாவது:—௪. "[illegible]" என்றும், ௫. "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வேதத்தாலும் மூற்றுமுள்ள ரிஷிகளாலும் பரிக்கிரஹிக்கப்படுகை.

க. வாராய் அழகுள்ளவனே! நித்தியமான வாக்காலே ஈச்வரனையறியலாம்.

உ. யாதொருவேதத்திலே ஸகலஜகத்தினுடைய பிறப்பு அறியலாயிருக்கும், அப்படிப்பட்டவேதஸ்வரூபிணியும் பிரத்தியக்ஷாதி ப்ரமாணாதிகளால் தள்ளப்போகாமையாலே உத்பத்தி விநாசரஹிதையுமான இந்த வாக்கானது "[illegible]" என்கிறபடியே, தன்னிச்சையாய் வந்த பிறப்பேயொழிய கர்மடியாகவந்த பிறப்பில்லாமையாலே, "[illegible]" என்கிற பெயருடையஸர்வேச்வரனாலே உண்டாக்கப்பட்டது.

௩. புஜங்களை உயரத்தூக்கி ஐதிஹாஸிகரும் பௌராணிகரும் ஒருவர் சொன்னதோடொருவர் சொல்லுவது பேதப்படாமல் இருதிறத்தாரும், ஏககண்டமாய் இதற்கு மேற்பட்டதொரு சாஸ்திரமில்லை. இது மெய்யே மெய்யே மெய்யே என்று மூன்றுதரம் சொன்னார்கள்.

௪. வேதத்தினாலறியத்தக்க பரமபுருஷன் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் வந்தவதரித்தவாறே, வேதமும் அவனுடைய குணசேஷ்டிதங்களைப் பிரதிபாதிக்கைக்காக ஸாக்ஷாத் ராமாயணரூபேண வந்தவதரித்தது.

௫. ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானாலே வேதமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று ஜ்ஞாநமாகிற மத்தையிட்டுக்கடைந்து ஸமஸ்தருடையவு மாதமோஜ்ஜீவநார்த்தமாய் சந்திரனைப்போலே ஸுகரமாக இந்த மஹாபாரதமுண்டாக்கப்பட்டது.

மத்தியஸ்ததையாவது:—"ஸங்கீர்ணாஸ் ஸாத்த்விகாஶ்சைவ ராஜஸாஸ் தாமஸாஸ்ததா। கல்பாஶ்சதுர்விதா: ப்ரோக்தா: ப்ரஹ்மணோ திவஸா ஹ்யதே" என்கிறபடியே, சதுர்முகன் ஸங்கீர்ண ராஜஸ தாமஸ ஸாத்விககுணங்களோடுகூடி கல்பங்களென்று பெயருடைய தன்னுடைய தினங்களில், "யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா புரா। தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே" என்கிறபடியே, எந்த கல்பங்களில் எந்த குணங்களோடுகூடி எந்தபுராணம் செய்கின்றனரோ, அந்தந்த புராணங்களில் அந்தந்த தேவதையின் மாஹாத்மியம் சொல்லப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்:—"அக்நேஶ்ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே। ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யமதிகம் ப்ரஹ்மணோ விது:॥ ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ரூணாஞ்ச நிகத்யதே॥ ஸாத்த்விகேஷ்வத கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரே:" என்கிறபடியே தாமஸகல்பங்களில் சிவபிரானுடைய மஹாத்மியமும், ராஜஸகல்பங்களில் தம்முடைய மாஹாத்மியமும், ஸங்கீர்ணகல்பங்களில் ஸாஸ்வத்யாதிகளுடைய மாஹாத்மியமும், ஸாத்விககல்பங்களில் விஷ்ணுவின் மாஹாத்மியமும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி, ஸர்வபுராணங்களுக்கும் பிரவர்தகனை பிரும்ஹாவானவர் அந்தந்த குணத்திற்குத்தக்கபடி அந்தந்ததேவதையின் மாஹாத்மியத்தை அதிகப்படுத்திச் சொல்லுகிறபடியால் பக்ஷபாதிகளாயிருக்கும். அப்படியன்றிக்கே, லௌகிகவைதிக ஸகலார்த்தங்களையும் நிர்ணயிப்பதில் முக்கியங்களாய் ஒருவிஷயத்திலும் பக்ஷபாதமின்றிக்கேயிருக்கை.

கர்த்ராப்ததமத்வமாவது:—பிரபந்தகர்தாவானவன் நடந்தவைகளை உள்ளபடியே சொல்லுகை.

ஆக இவற்றால் புராணங்களில் இதிஹாஸம் பிரபலமென்றதாயிற்று. அந்த பிராபல்யத்தாலேயிறே, ஶ்ருதி—"இதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம்" என்றும், "இதிஹாஸபுராணாப்யாம்" என்றும் சொல்லுகிற ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் இதிஹாஸபுராணங்களை சேரச்சொல்லுகிறவிடத்தில் புராணத்திற்குமுந்தி இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

அப்படிப்பட்ட இதிஹாஸங்களுக்குள் ஸ்ரீராமாயணம் பிரபலம். எங்ஙனேயென்னில், ஸ்ரீமஹாபாரதாதிகள் இதிஹாஸங்களாயிருந்தபோதிலும், ஶ்ருதி—"தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்கிறபடியே, ஸமஸ்த தபஸ்ஸைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமும் சேதநோஜ்ஜீவநஹேதுவும் சரமோபாயமுமான சரணாகதியை விசேஷமாகச் சொல்லாமையாலும், ஸ்ரீராமாயணம் அதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, சரணமடைபவனுடைய லக்ஷணத்தையும், சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தையும், அதன்பலத்தையும், சரண்ணியனுடைய ஸௌசீல்யாதிகுணவிசேஷங்களையும், ஆதியோடந்தமாக உள்ளபடி பரக்கச்சொல்லுகிறபடியாலும் இக்கிரந்தம் பிரபலமாயிற்று. இவ்வதிசயத்தாலேயே இதை தீர்க்க சரணாகதி சாஸ்திரமென்றும் இதிஹாஸ சிரேஷ்டமென்றும் கொண்டாடுவது.

மேலுமிதற்கு வக்த்ருவைலக்ஷண்யம், விஷயவைலக்ஷண்யம், பிரபந்தவைலக்ஷண்யம்; பரிக்ரஹபூயஸ்த்வமாகிற இவற்றாலே மிக மேன்மையுண்டு.

அவற்றுள், "வால்மீகயே மஹர்ஷயே ஸந்திதேஶாஸநம் தத:। ப்ரஹ்மணா ஸமநுஜ்ஞாத: ஸோப்யுபாவிஶதாஸநே" என்கிறபடியே, ஸர்வலோகபிதாமஹனான பிரும்ஹாவாலே ஸத்கரிக்கப்பட்டு "குரு ராமகதாம் புண்யாம் ஶ்லோகபத்தாம் மநோரமாம்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீராகவனுடைய புண்ணியசரிதத்தைச் செய்யென்று அவராலே நியமிக்கவும்பெற்ற ஸ்ரீவால்மீகிபகவானாலே செய்யப்பட்டதாகையால் வக்த்ருவைலக்ஷண்ணியம்.

விஷயவைலக்ஷண்ணியமாவது:—ஶ்ருதி—க. "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே। யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி। யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி। தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ। தத் ப்ரஹ்ம" என்றும், ஶ்ருதி—உ. "தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந" என்றும், ௩. "ஶங்கசக்ரகதாபாணி: பீதவாஸா ஜநார்த்தந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஜகத்பதியான புருஷோத்தமனுடைய திவ்யசரிதமாயிருக்கை.

க. எவனாலிந்த பூதங்களுண்டாக்கப்படுகின்றனவோ, உண்டான பூதங்களெவனால் இரக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ, அவை எவனிடத்தில் பிரவேசித்து லயிக்கின்றனவோ அவனை அறி, அவன்தான்பிரும்ஹம்.

உ. ஸர்வோத்தமமான அந்த பரப்ரும்ஹத்தை, அந்தணர்கள் வேதாநுவசநத்தாலும், ஒருபலத்திலும் விருப்பமுறாத யஜ்ஞத்தாலும், தானத்தாலும், தவத்தாலும் அறிய இச்சிக்கிறார்கள்.

௩. சங்கசக்ராதி திவ்வியாயுதங்களையுடைய பீதகவாடைப்பிரானார்.

பிரபந்தவைலக்ஷண்ணியமாவது:—"ந தே வாகந்ருதா காவ்யே காசிதத்ர பவிஷ்யதி" என்கிறபடியே இதில் சொன்ன வர்த்தங்களெல்லாம் மெய்யாகக்கடவனவென்று பிரும்ஹாநுக்ரஹமுடையதாலும், "ஜநக ராஜ ராஜவராத்மஜா ஹ்ருதிஸா" என்கிறபடியே, ஸர்வாங்கஸுந்தரியான என்ஸீதை மிக மாதுரியவாக்குடையாள். அவளது வார்த்தைகளை நீ சொல்லக் கேட்கும்பொழுதே அதி மநோஹரமாயிருக்கிறது. இன்னமதையே சொல்லென்று ஸீதையின் வார்த்தையிலோ ரோகதேசத்திலேயே மண்டிக்கிடக்கும் ஸ்ரீராகவனுக்கு அவள் சரிதத்தையே சொன்னால் கேட்கவேண்டுமோ. ஆகையால் "ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்" என்கிறபடியே, ஸீதையின் சரிதத்தையே அதிகமாயுடையதாய், பரமபுருஷனும் திருச்செவிசாற்றும்படியான மஹிமையுடையதாயிருப்பதால் ஸத்பிரபந்தமாயிருக்கை.

பரிக்ரஹபூயஸ்த்வமாவது;—எங்கும் நிறைந்து அநேகராலே அங்கீகரிக்கப்படுகை. எங்ஙனேயென்னில்:—"யாவத் ஸ்தாஸ்யந்தி கிரய: ஸரிதஶ்ச மஹீதலே। தாவத்ராமாயணகதா லோகேஷு ப்ரசரிஷ்யதி" என்கிறபடியே எதுவரையில் பூமியில் நதிகளும் மலைகளுமிருக்கின்றனவோ, அதுவரையி லிந்த ராமகதை ஏழுலகங்களிலும் பிரஸித்தமாயிருக்கும். என்கையாலே ஸர்வலோகபரிக்கிரஹம்.

அன்றிக்கே, "த்வத்ர ராமாயணம் தேவி வேத ஏவ ந ஸம்ஶய:" என்கிறபடியே பரமசிவன் பார்வதியைநோக்கி, ஹே தேவி! இந்த ஸ்ரீராமாயணம் வேதமேயல்லது வேறில்லையென்றருளி "ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமே ராமே மநோரமே। ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வராநநே" என்கிறபடியே நமக்குபிமதையான பத்நியிடத்தில் ஆதரமாய் இதை அநுஸந்திப்பார்க் கொருகுறைவும் வாராதென்று பரமசிவனால் கொண்டாடப்பட்டது.

அன்றிக்கே, "பிபேத்யல்பஶ்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி" என்கிறபடியே குருரௌக்ஷதத்தைக்கண்டு பயப்படுவாரைப்போலே, சேதநன் துரவகாஹமான வேதசாஸ்திரத்தைப்பார்த்து பயப்படுகிறான். அப்படியின்றி ஸுலபமாயறியும்படி * காவ்யரூபமாயிருக்கிறது.

* காவ்யத்திற்குமாத்திரம் ஸுகரூபத்துவமாவது:—"ப்ரபுஸம்மித ஶப்தப்ரதாநவேதாதி ஶாஸ்த்ரேப்யோ ஸுஹ்ருத்ஸம்மிதார்த்தப்ரதாந புராணேதிஹாஸேப்யஶ்ச காந்தாஸம்மிததயா யயா ஸரஸதாமாபாத்ய காவ்யஶ்ரியா கர்தவ்யே குதுகீ ஸுதீர்விரசிதஸ்தஸ்மை ஸ்ப்ருஹாம் குர்மஹே" என்கிறபடியே, சப்தத்தையே பிரதானமாயுடைய வேதம் பிரபுபோல், க. "யஜேத" என்றும், உ. "ந யஜேத" என்றும்விதிக்கிறது. ஆகையால் ராஜாஜ்ஞையைச் செய்யாவிடில் என்னதீங்கு நேரிடுமோவென்கிற பயத்தால் செய்யும்படியாயிருக்குமல்லது, ஸரஸமாயாதரவோடு செய்யும்படியிராது. அர்த்தத்தையே பிரதானமாயுடைய புராணம் ஸுஹ்ருத்துபோல், "அதிதிர்யஸ்ய பக்நாஶோ க்ருஹாத் ப்ரதிநிவர்ததே। ஸ தஸ்மை துஷ்க்ருதம் தத்வா புண்யமாதாய கச்சதி" என்கிறபடியே, அதிதியானவன் எவனுடைய வீட்டிற்குவந்து தன்னிஷ்டம் நிறைவேறாமற்போகிறானோ அவன்பாபத்தை அங்கே கொடுத்து புண்ணியத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு போகிறான். ஆகையாலே, அதிதியாகவருமவனை ஆராதிக்கவேண்டுமென்று செய்வதில் க்ஷேமத்தையும் செய்யாதொழிவதில் நாசத்தையும் சொல்லிப்போருகிறது. இஷ்டமிருந்தாகில் செய்யலாம். இல்லாதபோது நிர்பந்தமில்லை. இப்படி வேதம்போ லதிகஷ்டமாயும், புராணமபோல் காரியாம்சத்தில் ஸந்தேஹமுமன்றிக்கே வியங்க்யத்தையே பிரதானமாயுடைய காவ்யம் ச்ருங்காரசேஷ்டைகளால் தனது நாயகனை அதிசீக்கிரத்திலீடுபடுத்தி இன்பத்தையளித்து ஹிதோபதேசத்தால் தன்னிஷ்டத்தை அவனைக்கொண்டே ஸரஸமாய்ச் செய்வித்துக்கொள்ளும் பிரியநாயகிபோல், அர்த்தஸ்வாரஸ்யாதிகளால் ருசியுண்டாக்கி அதனாலாதரவோடிழியும்படியாயிருக்கை.

வியங்கியமாவது;—சப்தார்த்தமொன்றிருக்க தாத்பரியமொன்றாயிருப்பது. அதாவது "கச்ச கச்சஸி சேத்காந்த பந்தாந: ஸந்து தே ஶிவா:। மமாபி ஜந்ம தத்ரைவ பூயாத்யத்ர கதோ பவாந்" என்கிறபடியே, ஓர் பிரியநாயகன் பிரியநாயகியைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான். ஹே ப்ரியே! யான் தேசாந்தரம் சென்று ஸ்வல்பகாலத்தில் வந்துவிடுகிறேனென்ன, அதற்கு ப்ரியைசொல்லுகிறாள். நல்லதுபோய்வாரும், போகுமளவில் மார்க்கத்திலுமக்கு மங்களமுண்டாகுக, எங்கு நீரேகுகிறீரோ அங்கு எனதுபிறப்புமுண்டாகும் என்றாள். இது சப்தார்த்தம். ஹேநாத! யானும்மைவிட்டொருக்ஷணமும் அகன்று ஸகிக்கவறியேன். அப்படி யென்னை யகன்றுபோவீராகில் உடனே யென்னுயிரொழிந்துவிடும். ஒழிந்தாலும் மனதும்மைவிடாது மறுபிறப்பில் உம்மையே அடையும்படியாயிருக்கும். இது வ்யங்கார்த்தம். ஸத்காவ்யத்திற்கு வியங்கியமே பிரதானமோவெனில் "ஶப்தார்தௌ மூர்திராக்யாதௌ ஜீவிதம் வ்யங்க்யவைபவம்। ஹாராதிவதலங்காராஸ்தத்ர ஸ்யுருபமாதய:" என்கிறபடியே, காவ்யத்திற்கு சரீரம் சப்தார்த்தமென்றும், பிராணன் வ்யங்க்யார்த்தமென்றும், ஆபரணாதிகள் அலங்காராதிகளென்றும் சொல்லுகிற காவ்யலக்ஷணத்தில் வ்யங்க்யத்தை ப்ராணஸ்தானமாகச் சொல்லுகையாலே காவ்யத்திற்கு வ்யங்கியமே ப்ரதானமென்கை.

க. இதைச்செய். உ. இதைச்செய்யாதே.

அன்றிக்கே, பிரணவார்த்தப்ரகாசகமாய் மந்திரார்த்திநத்தை விவரிக்கிறபடியால், ஸகலசாஸ்திரங்களுக்கு மிது சிரோரத்திநமாயிருக்கும்.

அன்றிக்கே, “ஸோ ஹமைஹிகமைச்வர்யம் ஸர்வம் ஸாம்ராஜ்யமைஹிகம் । ஐச்வர்யம் ஸுரமுக்யானாம் கைவல்யம் ஸாயுஜ்யம் ப்ரயச்சதி” என்கிறபடியே, “தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி வாங்கக் குடநிறைக்கும் வள்ளற்பெரும்பசுக்களை” உடையனாய், ஸுபுத்திரரையடைந்து, மிருஷ்டாந்நபோக்தாவாய், மஹாபோகயுக்தனாய், ஸமஸ்த ஸாம்ராஜ்ஜியாபிஷேகத்துடன், ஒருநாயகமாயோட உலகுடனாண்டுவருமேன்மையுடைய மஹாராஜபரியந்தமான இவ்வுலகவாழ்க்கையையும், கநகதண்டம் கையிலேந்தி சத்ரசாமர வ்யஜநாதிகளையுடைய பரிவாரங்களால் சூழப்பட்டு அரம்பை ஊர்வசி முதலான அங்கநாசநம் ஸேவிக்க ஐராவதாரூடனாய் மஹாவைபவத்துடன் வீதி நான்குமுலாவி, திவ்வியாஸநத்தின்மீது வீற்றிருந்து தேவாதிதேவனாய் விளங்கும் தேவேந்திரன்முதல் பிரம்ஹபரியந்தமானபரலோகைச்வரியத்தையும், “ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் பலவந்தோ ஜந்தவ:” என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரமாகிற வலையிலகப்பட்டு இரக்கைகளறந்த பறவைபோல் நெடுநாள் மிகப்பரிதபித்து, இத்தேகமொழிந்தால் போதுமென்று துவரிக்கிற கேவலனுக்குபயோகமாயுள்ள ஆத்மாநுபவமாத்திரமான கைவல்லியமென்கிற ஸ்தாநத்தையும், க “அதீத்யார்க்கம் நமஸீவ தேஜஸா யந்ந வீக்ஷிதும் தேவதாநவா: ஸமர்த்தா: தேஜஸா ஹரேர்வைஷ்ணவம் பதம்” என்றும், உ. ச்ருதி—“ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோऽயமக்நி:। தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி” என்றும், ௩ “வைகுண்டம் நாம தேவஸ்ய லோகம் ச்ரேஷ்டம் ஸநாதநம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தெளிவிசும்பு திருநாடான வைகுந்தப்பெருநகரையும், அங்கு தர்மாதிபீடத்தில் பேற்நமலத்தில் தெளிவுற்ற சிந்தையரான அநேகம் ஸ்திரீகள் கநகமயமான தண்டத்தையுடைய சாமரங்களை வீச, ஸ்ரீபூமிநீளைகளுடன்கூடி சங்கசக்ராதி திவ்வியாயுதங்களையுடையனாய், ஜாஜ்வல்யமான கிரீடமகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டலக்ரைவேயக ஹாரகேயூரகடக ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபமுக்தாதாமோதர பந்தபீதாம்பர காஞ்சிகுண நூபுரம்முதலான அநேகாபரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரனாய் விளங்கும் பகவானையும், மானுஷாநந்தம்துடங்கி பிரம்ஹாநந்த பரியந்தமுள்ள ஆநந்தத்தைப் பலவாறுகச்சொல்லி பரமபுருஷனுடைய ஆநந்தத்தைச்சொல்ல வெத்தினித்த வேதம், ச்ருதி “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ” என்கிறபடியே, வாய்கொண்டுரைப்பதற்கரிதாய் மநதால் ஸ்மரிப்பதற்கு மஸாத்தியமாய், அவ்வெத்தினத்தினின்றுதிரும்பி, ச்ருதி—“ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்” என்கிறபடியே, ஸர்வலோகநாயகனை ஸர்வேச்வரனை ஆநந்தமயன் என்று சொல்லுகிற அப்படிப்பட்ட அந்த நிரதிசயாநந்தத்தையும் கொடுப்பதில் மிகத் திறமையுடைய மந்திரராஜமான திருவஷ்டாக்ஷரம்போல் இதுவும் அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத்தக்கபடி அவரவரபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுக்கும். காவ்வியத்தி லாதிகாவ்வியமாய், இதிஹாஸத்தில் சிரேஷ்டமாய், தர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்கிற சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களையு மளிக்கவல்லதாய், இப்படி ஸகலசாஸ்திரங்களுக்கும் மேலாய்ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதமுமான இந்த ஸ்ரீராமாயணமே “ஸர்வஸாஸ்த்ர ஸாரஸாரம் ஸாரம் ஸாரதரம் தேஜஸ்ஸு தேஜஸ்தரம் தத்ஸாரம் ஸாரதரம் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீராமாயணம்” என்கிறபடியே, அஸாரால் பஸாரஸார ஸாரதாங்களைக்காட்டிலும் இதுவே ஸாரதமம். ஆகையால், ஸமஸ்தராலுமிந்த ஸ்ரீராமாயண மனுஸந்திக்கத்தக்கது.

இந்த ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்திற்கு அநேக மகிமைகளிருக்க, அவைகளை யிங்கு சொல்லாதொழிந்தது கிரந்தவிஸ்தாரபயத்தாலே.

க. மஹாத்மாவான விஷ்ணுவின் ஸ்தாநம் ஸூரியாக்கினி இவர்களுடைய காந்தியை யதிக்கிரமித்து தேவதாநவர்கள் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதற்கு மசக்கியமாய், அவ்வளவு தேஜஸ்ஸுடன் ஸ்வயமாகவே விளங்குகிறது.

உ. அங்கு சுதிர்மந்திக்ஷத்திரம் மின்னல் அக்கினி இவைகளையுடைய காந்தி பயன்படாது, அதினுடைய காந்தியால் இவைகள் பிரகாசிக்கின்றன.

௩. பரமாத்மாவினுடைய வைகுண்டமென்கிற லோகம் மிக சிரேஷ்டமானது, எக்காலத்திலுமுளது.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌭𑌰𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்.

[ஸ்ரீராமாயணபாராயண ஆரம்பத்தில், முதலில் அவரவர்களுடைய ஆசாரியன் தொடங்கி பரமாசாரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள ஆசாரியபரம்பரைகளின் சுலோகங்களைக் கிரமமாக அநுஸந்தித்து, பின்பு இதனடியிலிருக்கும் தியாநசுலோகங்களை யநுஸந்தித்துப் பாராயணம் செய்வது பெரியோர்களின் ஸம்பிரதாயம்.]

ஸ்ரீவால்மீகித்தியாநம்.

௧. 𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌖𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌮𑍍॥

౧. కూజంతం రామరామేతి మధురం మధురాక్షరమ్। ఆరుహ్య కవితాశాఖాం వందే వాల్మీకికోకిలమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍍	கவனமாகிற கிளையை	𑌮𑌧𑍁𑌰𑌮𑍍	அழகாக
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯	ஏறி	𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍	கூவுகிற
𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿	இராமராமவென்கிற	𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌮𑍍	வால்மீகியாகிற குயிலை
𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍	இனிதான வக்ஷரத்தை	𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇	தண்டனிடுகிறேன்.

தா-ம்.—கவித்துவமென்கிற கிளைமேலேறி மதுரமான வெழுத்துகளுள்ள, ராம! ராமா! வென்கிற செவிக் கினியசெஞ்சொல்லை மதுரமாகக் கூவிக்கொண்டிருக்கிற வால்மீகி முனிவராகிய குயிலுக்கு நான் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

௨. 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍋 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

౨. వాల్మీకేర్మునిసింహస్య కవితావనచారిణః। శృణ్వన్రామకథానాదం కో న యాతి పరాం గతిమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃	கவனமாகிற காட்டில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறவரும்	𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍	கேளாநின்றுகொண்டிருக்கிற
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 *	முனிசிரேஷ்டருமான	𑌕𑌃	எவன்தான்
𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌃	வால்மீகியினுடைய	𑌪𑌰𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍	உத்தமபதவியை
𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌮𑍍 ¶	ஸ்ரீராமகதையின் சப்தத்தை	𑌨𑌯𑌾𑌤𑌿	அடைகிறானில்லை.

தா-ம்—கவித்துவமென்கிற வநத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற வால்மீகியாகிற முனி ஸிம்ஹம் முழங்குகிற எளிவரு மியல்வினனான ஸ்ரீராகவனுடைய கதையின் திவ்யநாதத்தைக்கேட்கின்ற எவன்தான் மேலான கதியை யடைகிறதில்லை. (என்றால் அடைகிறானென்றர்த்தம்.)

---

* பூர்வத்தில் வால்மீகியை குயிலுக்குபமானமிட்டு இப்பொழுது ஸிம்ஹத்திற்குபமானமிட்டது வெகுரம்யமாயும் மிகசம்பிரமாயுமிருக்கிறதென்றர்த்தம். அல்லது "தயரதர்க்குமகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றவன் திருவடிகளையே பற்றியிருக்கிறஸ்ரீராமபக்தருக்குக் கர்ணாம்ருதமா யிருக்கிறதென்றும் அவனுக்கு விரோதியாய் அல்லது அவன்பக்தருக்கு சத்துருவாயிருப்போருக்குக் கர்ணகடோரமாய் ஸிம்ஹத்தின் முழக்கம்போ லதிபயங்கரமா யிருக்கிறதென்றுங்கருத்து.

¶ "𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌮𑍍" என்கிற விடத்தில் இராமகதை யென்னாதே இராமகதையின் நாதமாத்திரம் கேட்டால் போதுமென்றது அத்தியாதரவோடு ஸ்ரீராமகதையைக் கேட்காவிட்டாலும் "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍" என்கிறபடியே, அப்புண்ணிய சரித்திரத்திலோரோரக்ஷரத்தைக் கேட்டாலும் போதுமென்றபடி, அல்லது அத்துவனிமாத்திரம் செவிபட்டாலும் அதினாலேயே யீடேறலாமென்றுகருத்து.

௩. யஃபிபந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாகரம்।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸமகல்மஷம்॥

3. యఃపిబన్సతతంరామచరితామృతసాగరమ్।అతృప్తస్తంమునింవందేప్రాచేతసమకల్మషమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஃ	எவர்	அத்ருப்தஃ	திருப்தியடையவில்லையோ (அப்படிப்பட்ட)
ராமசரிதாம்ருதஸாகரம்	ஸ்ரீராகவனுடைய கதையாகிற அமுதக்கடலை	ப்ராசேதஸம்	வருணனுக்குப்புத்திரரும்
ஸததம்	ஸர்வகாலம்	அகல்மஷம்	பரிசுத்தருமான
பிபந்	பானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தும்	தம்-முநிம்	அந்த-வால்மீகியை
		வந்தே	வணங்குகிறேன்.

தா-ம்.—எவர் ஸ்ரீராமசரித்திரமாகிற அமுதக்கடலில்மூழ்கி யெப்பொழுதும் அவ்வமுதைப் பானஞ்செய்துகொண்டிருந்தும் திருப்தியடைகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தரும் வருணபுத்திரருமான அந்த வால்மீகிமகரிஷியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

ஹநுமத்தியானம்.

௧. அஞ்ஜநாநந்தநம் வீரம் ஜாநகீஶோகநாஶநம்।
கபீஶமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே லங்காபயங்கரம்॥

1. అంజనానందనంవీరంజానకీశోకనాశనమ్।కపీశమక్షహంతారంవందేలంకాభయంకరమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஞ்ஜநாநந்தநம்	அஞ்ஜனைக்குப் புத்திரரும்	லங்காபயங்கரம்	இலங்கைக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணினவரும்
வீரம்	பராக்கிரமசாலியும்		
ஜாநகீஶோகநாஶநம்	பிராட்டியின் துக்கத்தையொழித்தவரும்	கபீஶம்	வானரசிரேஷ்டருமான (ஹநுமானை)
அக்ஷஹந்தாரம்	அக்ஷகுமாரனை ஸம்ஹரித்தவரும்	வந்தே	தண்டனிடுகிறேன்.

௨. மநோஜவம் மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம்।
வாதாத்மஜம் வாநரயூதமுக்யம் ஶ்ரீராமதூதம் ஶிரஸா நமாமி॥

2. మనోజవంమారుతతుల్యవేగంజితేంద్రియంబుద్ధిమతాంవరిష్ఠమ్।వాతాత్మజంవానరయూథముఖ్యంశ్రీరామదూతంశిరసానమామి॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநோஜவம்	மனதின்வேகம்போன்ற வேகமுடையவரும்	வரிஷ்டம்	சிறந்தவரும்
		வாதாத்மஜம்	வாயுபுத்திரரும்
மாருததுல்யவேகம்	வாயுவுக்குநிகரானவேகமுடையவரும்	வாநரயூதமுக்யம்	வானரத்தலைவருக்குள்முக்கியரும்
ஜிதேந்த்ரியம்	ஜயிக்கப்பட்ட இந்திரியமுடையவரும்	ஶ்ரீராமதூதம்	ஸ்ரீராகவ தூதனுமான (ஹநுமானை)
		ஶிரஸா	தலையால்
புத்திமதாம்	மதியுடையோருக்குள்	நமாமி	வணங்குகிறேன்.

௩. உல்லங்க்ய ஸிந்தோஃ ஸலிலம் ஸலீலம் யஃ ஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயாஃ।
ஆதாய தேநைவ ததாஹ லங்காம் நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம்॥

3. ఉల్లంఘ్యసింధోఃసలిలంసలీలంయఃశోకవహ్నింజనకాత్మజాయాః।ఆదాయతేనైవదదాహలంకాంనమామితంప్రాంజలిరాంజనేయమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஃ	எவர்	ஆதாய	கிரகித்துக்கொண்டு
ஸிந்தோஃ	கடலினுடைய	தேநைவ	அதனாலேயே
ஸலிலம்	ஜலத்தை	லங்காம்	இலங்கையை
ஸலீலம்	விளையாட்டோடுகூடியிருக்கும்படி	ததாஹ	எரித்தனரோ
உல்லங்க்ய	தாண்டி	தம்-ஆஞ்ஜநேயம்	அந்த-ஹநுமானை
ஜநகாத்மஜாயாஃ	ஜனகபுத்திரியினுடைய	ப்ராஞ்ஜலிஃ	கைகூப்பிக்கொண்டவனாய்
ஶோகவஹ்நிம்	சோகாக்கினியை	நமாமி	வணங்குகிறேன்.

௪. ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் பாவயாமி பவமாநநந்தநம்॥

౪. ఆంజనేయమతిపాటలాననం కాంచనాద్రికమనీయవిగ్రహం। పారిజాతతరుమూలవాసినం భావయామి పవమాననందనం॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதிபாடலாநநம்	மிகச் சிவந்தமுகமுடையவரும்	ஆஞ்ஜநேயம்	அஞ்சனையிடத்தினின்றுண்டானவரும்
காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்	- ஸ்வர்ணம்போன்ற அழகான சரீரமுடையவரும்	பவமாநநந்தநம்	வாயுபுத்திரருமான ஹநுமானை
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம்	- கற்பகவிருக்ஷத்தினடியில் வஸிப்பவரும்	பாவயாமி	மனதால் தியானிக்கிறேன்.

(க-மு-ச-ல்.) தா-ம்.—ஸ்ரீராகவனுடைய குசலந்தெரியாதவளாய் இலங்கையிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிராட்டியைத்தேடுநிமித்தம் அதிபயங்கரமான ஸாகரத்தை யொருபொருட்டாயெண்ணாது விளையாட்டுபோற்றாண்டி, இலங்கையில் பிராட்டியைக்கண்டுதொழுது அவளது துக்கத்தையொழித்து ஸ்ரீராகவனுடைய க்ஷேமத்தையறிவித்து அக்ஷகுமாரனை வதைத்து, பிராட்டியினுடைய சோகாக்கினியைக்கொண்டே இலங்கையைக்கொளுத்தி அங்கிருக்குமவருக்குப்பயமுறுத்தி இராக்ஷதகாலனாய் விளங்குபவரும், வாயுபகவானாலஞ்சனையின் கர்ப்பத்திலிருந் தவதரித்தவரும், மஹாமேருவுக்கொப்பான திவ்யதிருமேனி யுடையவரும், பாரிஜாத விருக்ஷத்தினடியில் வாஸஞ்செய்பவரும், மனதின்வேகத்தையொத்தவரும், வாயுவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவரும், இந்திரியங்களையெல்லாம் ஜயித்தவரும், மதிமான்களுக்குள்ளே சிறந்தவரும், வாயுபுத்திரரும், வானரஸேநாபதிகளுக்குள் முக்கியரும், ஸ்ரீராமதூதனுமான ஹநுமானுக்கு நான் தலைவணங்கி தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

௫. யத்ர யத்ர ரகுநாதகீர்த்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம்।
பாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம்॥

౫. యత్ర యత్ర రఘునాథకీర్తనం తత్ర తత్ర కృతమస్తకాంజలిం। బాష్పవారిపరిపూర్ణలోచనం మారుతిం నమత రాక్షసాంతకం॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர யத்ர	எங்கெங்கே		ணீரால் நிறைந்த கண்களையுடையவரும்
ரகுநாதகீர்த்தநம்	- ஸ்ரீராகவன்ஸ்துதியோ	ராக்ஷஸாந்தகம்	அரக்கருக்குக்காலனுமான
தத்ர தத்ர	அங்கங்கே [யுடையவரும்	மாருதிம்	வாயுபுத்திரனை
க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம்	செய்யப்பட்டசிரஸில் அஞ்சலி	நமத	வணங்குங்கள்.
பாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம்	- ஆநந்தக் கண்		

தா-ம்.—எங்கெங்கு பரமபுருஷனை ஸ்ரீராகவனுடைய ஸ்தோத்திரம் நடக்கின்றதோ அங்கங்கு ஆநந்தக்கண்ணீர் நிறைந்த கண்களையுடையவராய் சிரஸிற் கைகூப்பிப் பணிகின்றவரும் இராக்ஷதருக்கந்தகனுமாயிருக்கின்ற வாயுகுமாரனை வணங்குங்கள்.

ஸ்ரீராமாயணத்தியாநம்.

க. வால்மீகிகிரிஸம்பூதா ராமஸாகரகாமிநீ।
புநாது புவநம் புண்யா ராமாயணமஹாநதீ॥

౧. వాల్మీకిగిరిసంభూతా రామసాగరగామినీ పునాతు భువనంపుణ్యా రామాయణమహానదీ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வால்மீகிகிரிஸம்பூதா	- வால்மீகியாகிறமலையினுண்டானதும்	புண்யா	பரிசுத்தமுமான
ராமஸாகரகாமிநீ	ஸ்ரீராகவனாகிறஸமுத்திரத்தையடைந்ததும்	ராமாயணமஹாநதீ	ஸ்ரீராமாயணமாகிறபெருநதி
		புவநம்	பூமியை
		புநாது	பரிசுத்தம்செய்யட்டும்.

தா-ம்.—வால்மீகிமகரிஷியாகிற மலையிற்பிறந்து ஸ்ரீராமனாகிற கடலைச்சேர்ந்து வெகுபுண்ணியப்பிரதமாய் எங்கும் பிரஸரிக்கிற ஸ்ரீராமாயணமென்கிற பெரியநதி உலகத்தைப் பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவது.

உ. ஶ்லோகஸாரஸமாகீர்ணம் ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம்।
காண்டக்ராஹமஹாமீநம் வந்தே ராமாயணார்ணவம்॥

౨. శ్లోకసారసమాకీర్ణం సర్గకల్లోలసంకులమ్। కాండగ్రాహమహామీనం వందే రామాయణార్ణవమ్॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்லோகஸாரஸமாகீர்ணம்	- சுலோகங்களின்ஸாரமாகியஜலத்தால்நிறைந்ததும்	காண்டக்ராஹமஹாமீநம்	- காண்டங்களாகியமுதலைபெருமீன் - இவைகளையுடையதுமான
ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம்	- ஸர்க்கங்களாகிய அலைகளோடுகலந்திருப்பதும்	ராமாயணார்ணவம்	- ஸ்ரீராமாயணமாகிற ஸமுத்திரத்
		வந்தே	ஸேவிக்கிறேன். [தை

தா-ம்.—ச்லோகங்களின் ஸாரமாகிய தண்ணீரால் நிறையப்பெற்று, ஸர்க்கங்களாகிய அலைகளால் வியாப்தமாய், காண்டங்களாகிய முதலைகளையும் பெருமீன்களையு முடையதாய் விளங்கும் ஸ்ரீராமாயண மாகிற ஸமுத்திரத்திற்கு யான் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

௩. வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே।
வேத꞉ ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா॥

౩. వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే। వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా॥

வேதவேத்யே	வேதத்தினாலறியத்தக்க	ப்ராசேதஸாத்	வால்மீகியினிடத்தினின்று
பரே-பும்ஸி	உத்தமமான - புருஷன்	ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாக
தஶரதாத்மஜே	தசரதபுத்திரராக	ராமாயணாத்மநா	ஸ்ரீராமாயணரூபத்தாலே
ஜாதே (ஸதி)	உண்டான (அளவில்)	ஆஸீத்	உண்டாயிற்று,
வேத꞉	வேதமானது		

தா-ம்.—வேதத்தினு லறியத்தக்க ஜகதீசனன பரமபுருஷன் தசரத சக்கிரவர்த்திக்குத் திருக்குமாரராய்வந் தவதரிக்க, அவரை யறிவிக்கிறவேதமும் வால்மீகியினிடத்திருந்து நேராய் ஸ்ரீராமாயண ஸ்வரூபத்தாலே வந்தவதரித்தது.

௪. தது³பக³தஸமாஸஸந்தி⁴யோக³ம் ஸமமது⁴ரோபநதார்த²வாக்யப³த்³த⁴ம்।
ரகு⁴வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த³ஶஶிரஸஶ்ச வத⁴ம் நிஶாமயத்⁴வம்॥

౪. తదుపగతసమాససంధియోగం సమమధురోపనతార్థవాక్యబద్ధమ్। రఘువరచరితంమునిప్రణీతం దశశిరసశ్చవధంనిశామయధ్వమ్॥

உபகதஸமாஸஸந்தியோகம்	சேர்ந்திருக்கிறஸமாஸம் தொடர்ஸந்தி இவைகளையுடையதும்	முநிப்ரணீதம்	வால்மீகியினால் செய்யப்பட்டதும்
ஸமமதுரோபநதார்த்தவாக்யபத்தம்	ஸமமாயும் மதுரமாயும் சேர்ந்திருக்கிற வாக்கியத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறதும்	தத்	அப்படிப்பட்ட மகிமை யுடையதுமான
தஶஶிரஸ꞉ வதம்	இராவணனுடைய வதத்தை உத்தேசித்து	ரகுவரசரிதம்	ஸ்ரீராகவசரிதத்தை
		நிஶாமயத்வம்	கேளுங்கள்.

தா-ம்.—அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற சொற்றொடர்களோடுகூடி ஒன்றோடொன்றிசைந்து வ்யத்யாஸமின்றி பொருள் விளங்கும்படி யமைக்கப்பட்ட வாக்கியக்கட்டுகளை யுடையதும், நாரத மஹரிஷியினுடைய அநுக்கிரஹத்தாலுண்டானதால் அதிமஹிமை யுள்ளதும், மஹாபாபியான இராவணன் வதவிருத்தாந்தத்தை யுட்கொண்டதுமாயுள்ள இப்பரிசுத்தமான ஸ்ரீராமசரிதத்தைக் கேளுங்கள்.

ஸ்ரீராமத்தியானம்.

க. ஸ்ரீராகவம் தஶரதாத்மஜமப்ரமேயம் ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வயரத்நதீபம்।
ஆஜாநுபாஹுமரவிந்ததளாயதாக்ஷம் ராமம் நிஶாசரவிநாஶகரம் நமாமி॥

౧. శ్రీరాఘవం దశరథాత్మజమప్రమేయం సీతాపతిం రఘుకులాన్వయరత్నదీపమ్।
ఆజానుబాహుమరవిన్దదళాయతాక్షం రామంనిశాచరవినాశకరంనమామి॥

அப்ரமேயம்	அளவிடக்கூடாத தேஜஸ்ஸுடையவரும்	ஸீதாபதிம்	ஸீதைக்கு நாயகனும்
ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம்	இரகுகுலத்தினுடைய பரம்பரைக்கு இரத்தினதீபம்போல் இருப்பவரும்	நிஶாசரவிநாஶகரம்	அரக்கரையழிப்பவனும்
		தஶரதாத்மஜம்	தசரதபுத்திரரும்
		ராமம்	லோகாநந்தகரனுமான
ஆஜாநுபாஹும்	நீண்ட கைகளையுடையவரும்	ஸ்ரீராகவம்	ஸ்ரீராகவனை
அரவிந்ததளாயதாக்ஷம்	தாமரைப்புஷ்பத்தினுடைய இதழ்போல் அகன்ற கண்களையுடையவரும்	நமாமி	(யான்) தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

தா-ம்.—இரகுவம்சத்தில் திருவவதரித்தவரும், ஸீதாவல்லபரும், அளவிடக்கூடாத பரந்தேஜஸ்ஸுடையவரும், இக்ஷ்வாகு மஹாகுலத்திற் கோரி ரத்தினதீபம்போல் விளங்குபவரும், நீண்ட பாகுக்களையுடையவரும், செந்தாமரை தளம்போலகன்று நீண்டு விசாலமா யதிஸுந்தரமாகவிளங்கும் திருக்கண்களையுடையவரும், ஸாதுமநோரஞ்ஜகரும், இராக்ஷஸ மிருத்தியுவும், தசரதபுத்திரருமான ஸ்ரீராமபிரானை வணங்குகிறேன்.

௨. 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌲𑍇 𑌹𑍈𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥

వైదేహీసహితంసురద్రుమతలే హైమేమహామంటపే మధ్యేపుష్పకమాసనేమణిమయే వీరాసనేసుస్థితమ్।
అగ్రేవాచయతిప్రభంజనసుతే తత్త్వంమునిభ్యఃపరం వ్యాఖ్యాంతంభరతాదిభిఃపరివృతం రామమ్భజే శ్యామళమ్॥

𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌲𑍇	கற்பகவிருக்ஷத்தின்கீழே	𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍁𑌤𑍇	வாயுபுத்திரர்
𑌹𑍈𑌮𑍇	ஸுவர்ண ஸம்பந்தமான	𑌪𑌰𑌂-𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍	மேன்மையான - தத்துவத்தை
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇	பெரியமண்டபத்தில்	𑌵𑌾𑌚𑌯𑌤𑌿 (𑌸𑌤𑌿)	வாசியாநின்ற (அளவில்)
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍	புஷ்பகத்தின்மத்தியில்	𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃	முனிவர்களின்பொருட்டு
𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍇	இரத்தினமயமான	𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍	பொருளுரைப்பவரும்
𑌆𑌸𑌨𑍇	ஸிம்ஹாஸநத்தில்	𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃	பரதாதிகளால்
𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇	பத்திரபீடத்தில்	𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍	சூழப்பட்டவரும்
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍	நன்றாக வீற்றிருப்பவரும்	𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌮𑍍	கறுத்ததிருமேனியுடையவருமான
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍	பிராட்டியோடுகூடியிருப்பவரும்	𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍	ஸ்ரீராகவனை
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇	முன்பு	𑌭𑌜𑍇	ஸேவிக்கிறேன்.

தா-ம்.—கற்பகவிருக்ஷத்தினடியில் ஸ்வர்ணமயமானதோர் மண்டபத்தில் புஷ்பகத்தின் மத்தியில் பரதாதிகளால் சூழப்பட்டு ஸீதாஸமேதனுய் வீராஸனத்தில் மண்டிபோட்டு வீற்றிருந்து பரத்துவத்தை வாயுஸுதரான ஹநுமான் வாசிக்க, அதை மஹரிஷிகள்நிமித்தம் பொருள்விளங்கச் செய்தருளும் பச்சைமாமலைபோன்ற மேனியனுன ஸ்ரீராகவனை ஸ்துதிக்கிறேன்.

௩. 𑌆𑌪𑌦𑌾𑌮𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

3. ఆపదామపహర్తారం దాతారంసర్వసంపదామ్ । లోకాభిరామంశ్రీరామం భూయోభూయోనమామ్యహమ్॥

𑌆𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍	ஆபத்துக்களை	𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍	லோகமநோகரனுமான
𑌅𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍	அபகரிப்பவரும்	𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍	ஸ்ரீராகவனை
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍	ஸமஸ்த ஐசுவரியத்தையும்	𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌃	அடிக்கடி
𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍	கொடுப்பவரும்	𑌅𑌹𑌮𑍍-𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿	யான் - தண்டனிடுகிறேன்.

தா-ம்.—தம்மை யாச்ரயித்த அடியார்பக்கல் '𑌆𑌪𑌦𑌾𑌮𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍' என்கிறபடியே, அநுபவியாதல்லது ஒழியாத கடுவினைகளையும் புல்லெழுந்தொழியும்படி தீரக்கழித்து ஸகலஸம்பத்தை யநுக்கிரஹிக்குந் தன்மையுள்ளவராய், ஸகலஜநங்களுக்கு மத்யாநந்தகரமான திருக்கல்யாண குணங்களையுடைய ஸ்ரீராமபிரானை யானடிக்கடி தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

பாராயணமுடிவி லநுஸந்திக்கவேண்டிய சுலோகங்கள்.

[illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌲𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 । 𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌶𑌾𑌃 । 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌨𑍂𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌘𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌨𑌗𑌰𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 । 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌯 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 । 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌬𑌾𑌣𑌾𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 । 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌮𑌮 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑌰𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇 । 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌦𑌤𑍍𑌤𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌿𑌣𑍇 । 𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌹𑌰𑍀𑌶𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 । 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌧𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍇𑌤𑍂𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 । 𑌜𑌿𑌤𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌰𑌣𑌧𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 । 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿-

ராஜராஜாய ராமப⁴த்³ராய மங்க³ளம் ॥ மங்க³ளாஶாஸநபரைர் மதா³சார்யபுரோக³மை꞉। ஸர்வைஶ்ச பூர்வைராசார்யை꞉ ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்க³ளம் ॥

ఏవ మేతత్పురావృత్త మాఖ్యానంభద్రమస్తువః। ప్రవ్యాహరతవిస్రబ్ధం భలంవిష్ణోఃప్రవర్థతామ్॥ లాభ స్తేషాంజయ స్తేషాం కుత స్తేషాంపరాభవః। ఏషామిందీవరశ్యామో హృదయేసుప్రతిష్ఠితః॥ కాలేవర్షతుపర్జన్యః పృథివీసస్యశాలినీ। దేశోయంక్షోభరహితో బ్రాహ్మణాస్సంతునిర్భయాః॥ కావేరీవర్ధతాంకాలే కాలేవర్షతువాసవః। శ్రీరంగనాథోజయతు శ్రీరంగశ్రీశ్చవర్ధతామ్॥ స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీంమహీశాః। గోబ్రాహ్మణేభ్యః శ్శుభమస్తు నిత్యంలోకాస్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు॥ మంగళం కోసలేంద్రాయమహనీయగుణాబ్ధయే। చక్రవర్తితనూజాయసార్వభౌమాయమంగళమ్॥ వేదవేదాంతవేద్యాయమేఘశ్యామళమూర్తయే। పుంసాంమోహనరూపాయ పుణ్యశ్లోకాయమంగళమ్॥ విశ్వామిత్రాంతరంగాయ మిథిలానగరీపతేః। భాగ్యానాంపరిపాకాయ భవ్యరూపాయమంగళమ్॥ పితృభక్తాయసతతం భ్రాతృభిస్సహసీతయా। నందితాఖిలలోకాయ రామభద్రాయమంగళమ్॥ త్యక్తసాకేతవాసాయ చిత్రకూటవిహారిణే। సేవ్యాయసర్వయమినాం ధీరోదారాయమంగళమ్॥ సౌమిత్రిణాచజానక్యా చాపబాణాసిధారిణే। సంసేవ్యాయసదాభక్త్యా స్వామినేమమమఙ్గళమ్॥ దండకారణ్యవాసాయ ఖండితామరశత్రవే। గృధ్రరాజాయభక్తాయ ముక్తిదాయాస్తుమఙ్గళమ్॥ సాదరంశబరీదత్త ఫలమూలాభిలాషిణే। సౌలభ్యపరిపూర్ణాయ సత్త్వోద్రిక్తాయమఙ్గళమ్॥ హనూమత్సమవేతాయ హరీశాభీష్టదాయినే। వాలిప్రమథనాయాస్తు మహాధీరాయమంగళమ్॥ శ్రీమతేరఘువీరాయ సేతూల్లంఘితసింధవే। జితరాక్షసరాజాయ రణధీరాయమంగళమ్॥ ఆసాద్యనగరీందివ్యా మభిషిక్తాయసీతయా। రాజాధిరాజరాజాయ రామభద్రాయమంగళమ్॥ మంగళాశాసనపరైర్మదాచార్యపురోగమైః। సర్వైశ్చపూర్వైరాచార్యైః సత్కృతాయాస్తుమంగళమ్॥

அவதாரமுதலான அந்தந்தகட்டங்களில் விசேஷமாக பகவதாராதனம்செய்து அநந்தரம் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீராமாயணவதாரிகை.

ஸ்ரிய꞉பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன், “வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்⁴ம் ஜக³த்பதி꞉। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப⁴க்தைர்பா⁴க³வதை꞉ ஸஹ” என்கிறபடியே, ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யலோகத்தில் திருமாமணிமண்டபத்தில் ஸ்ரீபூமிநீளாதிகளுடன் திவ்யரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில், ஏழுலகம் தனிக்கோல்செல்ல அமரருமமரர்கள் தொழுதேற்றும்படி வீற்றிருக்கச்செய்தேயும், இந்த ஸம்ஸாரிசேதனரும் அவர் தம் கைங்கரியத்திற்கென்றே பிறந்தும் அது செய்யாதே, பிரளயத்தில் பிரகிருதியில் உளைமெழுக்குப் பொன்போலே ப்ரக்ஷீணஜ்ஞாநராய் போக மோக்ஷசூந்யராய்க் கிடக்கு மிவர்களைக் கடாக்ஷித்தருளி “ஸவஂஸாராக்³நிதி³ந்த³ஹ்யமாநாநாம் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரலக்ஷணம்। ஜீவேஷு ஸ்வாமிந꞉ விஷ்ணோ꞉ க்ருபா காசித³ுபஜாயதே” என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரசக்கிரத்திற் கிலக்காய்ச் சுழன்றுவருந்துகிற ஜீவனிடத்தில் தம்முடையதோர் கிருபாவிசேஷத்தாலே, “விசித்ரா தே³ஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதி³தும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்³ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதா³தி³ஸம்யுதா” என்கிறபடியே, எம்பெருமானை வணங்க முடியையும், அனந்த கல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான அவன் திருமேனி ஸௌந்தரியத்திலாழ்ந்து ஈடுபடக் கண்களையும், அவனது திவ்யநாமாதிகளைக்கேட்கச் செவிகளையும், அவனிரு திருவடிகளி லர்ச்சித்த துளஸீதளத்தை யாக்கிராணம்செய்ய நாஸிகையையும், அவனது திவ்யகுணங்கள் புணர்க்கப்பட்டகாதைகளை ஸ்துதிக்க நாவையும், அவனையலங்கரித்தாராதிக்கக் கைகளையும், அவன் ஸந்நிதிசென்று பிரதக்ஷிணங்கள் செய்யப் பாதங்கள்முதலான தேகஸம்பத்தைக் கொடுத்தவிடத்திலும், ஆறுகடக்கக்கொடுத்த ஓடத்தை அவ்வாற்றுநீர் வழிகொண்டுபோய் ஸமுத்திரத்திற்புகுவானைப்போலே, அவை தன்னையேகொண்டு ஈச்வரனையுமறந்து ஈச்வர கைங்கரியத்தையுமிழந்து, இழந்தோமென்கிற விழவுமன்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து கரையேறுவதற்கறியாது, “கட்வம்லதீக்ஷ்ணோஷ்ணலவணைர் மாதுராஹாரஜைர்ப்⁴ருஶம்। அதிதாபிபி⁴ரத்யர்த²ம் வர்த⁴மாநாதிவேத³ந꞉” என்கிறபடியே, மாத்ருபோஜனத்தி லந்தர்ப் பூதங்களான புளிப்பு, காரம், சுடுகை முதலானகுரூர த்ரவ்யங்களாலே, தொடரிலிட்ட ஈயம்போல் மிகவும்நலிந்து துடியாநின்றுகொண்டு இந்தக்கிலேசத்தோடே கர்ப்பதுன்பமாகிற பையிலே கட்டுண்டு அவயவங்களை நீட்டமுடக்க மாட்டாதே கிடந்து, “ப்ரஸூதிமாருதைர்நிஷ்க்ராமதி ஜராயுநாதவபராதவ꞉। ஜாயமாந꞉ புரீஷாஸ்ருங்மூத்ரஶுக்ராவிலாநந꞉” என்கிறபடியே, அதிக்கிலேசத்தோடே வெளிவந்து, தின்றவிடத்தைச் சொரிதல் கடித்தவற்றைத் துடைத்தல் செய்யமாட்டாதே பராதீனமாய், இப்படி துக்கத்தோடே அதிசைசவத்தைப்போக்கித் தானே ஒருகாரியம்செய்ய யோக்கியனானவளவிலே, “தஸ்மாத்ப்ராக்³வயஸ்யேவ யதேத ஶ்ரேயஸே ஸதா³” என்கிறபடியே, விவேகமுள்ளவன் தன் ச்ரேயஸ்ஸையும்பொருட்டு பகவத்கைங்கரியத்திலிழியவேண்டியிருக்க அத்தை யிகழ்ந்து, பால்யத்தில் விளையாட்டிற் போதுபோக்கி, யௌவனம் புகுந்தவாறே தனக்கு நிகரான மின்னிடை மடவாரோடு நரகஹேதுவான விஷயாந்தரங்களில் காலத்தைக்

கழித்து, ஜரையிலே வந்தகப்பட்டு, அசக்தியோடே சிந்தாக்கிராந்தனாய் "வாயொருபக்கம் வாங்கி வலிப் பவாய்ந்தநீர்க்குழிகண்கள் மழுத்தத் தாயொருபக்கந் தந்தையொருபக்கந் தாரமொருபக்க மலர்த்தத் தீயொருபக்கஞ்சேர" அப்பொழுது செய்யும்வகை யொன்றுமறியாது திகைத்துத் தடுமாறி "ஶோஷாந்ஷ்டாநிஜீவாந்நாதி யாத்ருகிங்காஸீவித:" என்கிறபடியே உத்க்ரமணதசையிலே, க்லேசத்தை யநுபவித்து அநந்தரமிருத்யுபரவசனாய், இப்படி யதிக்ரூரங்களான கர்ப்பஜந்ம பால்ய யௌவந வார்த்திக மரண நரகங்களாகிற அவஸ்த்தாஸப்தகத்திலே கதாகதம்செய்து எப்பொழுதும் மஹாதுக்கங்களை அநுபவிக்குமவர்களுக்கு நல்லது கெட்டதறியுநிமித்தம், "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்கிறபடியே, ஸ்வ ஆஜ்ஞாரூபமான வேதாக்யஶாஸ்திரத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்தவளவிலும், அதையும் அஜ்ஞாநம், ப்ரமம், விபரீதஜ்ஞானங்களாலே இவர்கள் காற்கடைகொள்ள, எழுத்துமூலமான வாஜ்ஞையை உபேக்ஷிக்கும் தேசங்களில் தாங்களே சென்று குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே, ஸ்வாசாரமுகத்தாலே இவர்களைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றிப் பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரன், ராமாதிரூபத்தாலே நாலுபடியா யவதரித்தருளினன். அதில் ராமரூபியாய் இராவணனை ஸம்ஹரித்து பித்ருவசந பரிபாலநாதி ரூபங்களான ஸாமான்னியதர்மங்களை யநுஷ்டித்தும், இலக்ஷ்மணரூபியாய் இந்திரஜித்தை ஸம்ஹரித்து பகவச்சேஷத்வரூபமான விசேஷதர்மத்தை யறிவித்தும், பரதரூபியாய் கந்தர்வநிரஸநம்செய்து பகவத்பாரதந்திரியாகிற கரிஷ்டதர்மத்தையும், சத்ருக்நரூபியாய் லவணாஸுரனை ஸம்ஹரித்து பாகவத சேஷத்வரூபமான பரமதர்ம விசேஷத்தை நிலைநிறுத்தியும் போந்தான். ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேச்வரன் இப்படி "படாதனபட்டு மனிசர்க்காய்" ஒரு காலவிசேஷத்தில் தாமேவந்தவதரித்து அநுஷ்டித்துக்காட்டின தர்மவிசேஷங்களும் அவனுடைய திருவிளையாட்டுகளும், பின்புள்ளாருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஸர்வலோகஹிதபரனும் பகவத்தத்த்ஜ்ஞாந சக்தியாதிகளையுடையவனும், அவனுடைய நாபிகமலத்தி லாவிர்பவித்தவனுமான சதுர்முகன் ராமசரித்திரத்தால் பவித்திரமாய் சதகோடிப் பிரவிஸ்தரமானதொரு பிரபந்தத்தை நிர்மித்து அதை நாராதாதிகளைக்கொண் டதிகரிப்பித்து இந்த மத்யமலோகமான பூவுலகத்திலும் எப்பொழுதும் ஸ்ரீராமமந்திராநு ஸந்தானத்தால் ஸந்துஷ்டஹ்ருதயனான வால்மீகி மஹரிஷியைக்கொண்டு பூர்வோக்தமான ராமசரித்திரத்தைப் பிரவர்த்திப்பிக்க நினைப்புண்டவனாய், "வால்மீகிநா யதா ப்ரோக்தம் ராமஸம்வர்த்தநம் புரா । ப்ரஹ்மணா சோதிதம் தத்து ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம் । ஸங்க்ஷிப்ய நாரதேநைவ வால்மீகாய நிவேதிதம்" என்கிறபடியே, வால்மீகிக்கு இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தை யுபதேசிக்கும்படி நாரதனை அனுப்பினன். இப்படி ஸ்வப்ரயத்நமன்றிக்கே சதுர்முகனா லனுப்பப்பட்டுவந்த நாரதனை ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் அர்க்யபாத்யாசமநீயாதிகளாலுபசரித்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து முகுளிதஹஸ்தனாய் பரத்வநிர்ணயம்செய்ய வொருப்பட்டு அகிலஜகத்காரணபூதன் யாவனென்று வினவ, ஸ்ரீநாரதபகவானு மதற்கிசைந்தாநந்தித்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் ஸ்ரீராமநாமாங்கிதனாகத் திருவவதரித்தருளின ஸ்ரீயஃபதியே ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணன், அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகுணௌகமஹார்ணவன், பரப்ரஹ்மவாச்சியன், அவனே ஜகதாதாரன் என்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையுள்ளபடியுட்கொண்டிருக்கிற ஸங்க்ஷேபராமாயண மென்றொரு கையோலை இட்டுக்கொடுக்க, வால்மீகியு மந்த வர்த்தத்தையே ஸ்மரித்தாநந்தித்து மாத்யாந்ஹிகாநுஷ்டாநார்த்தமாக தமஸாதீரம் செல்ல, யாத்ருச்சிகமா யங்கொரு க்ரௌஞ்ச பக்ஷியின் மிதுனத்திலொன்றின் வதத்தைக்கண்டு துக்கஸந்தப்த ஹ்ருதயராய் மோஹித்திருக்குமளவில் அதனை வியாஜீகரித்து சதுர்முக ப்ரேரிதையாய் ஸரஸ்வதியானவள் சந்தோரூபமாய் வால்மீகியின் வதநகமலத்தி லாவிர்பவிக்க, அதை ஸ்மரித்து அதிவிஸ்மிதராய் அதையே அநுஸந்தித்திருக்கு மவர்பக்கல் சதுர்முகன் ஸந்துஷ்டஹ்ருதயனாய் வந்து தோன்ற, அவரை யதாக்கிரமமா யாராதித்து முன்னிலும் காட்டிலதியாச்சரியமுடையராய் நிற்கு மம்மஹரிஷியை அநுக்கிரஹித்து, "மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே, நம்முடைய நியமனத்தாலேதான் ஸரஸ்வதி யும்மிடத்தி லாவிர்ப்பவித்தாள் ஆகையால் நீர் நாரதரிடத்தில் கேட்டபடியே, "க்ருத்ஸ்நம் ராமாயணம் காவ்யம் ஶ்லோகபத்தம் ச நாரதாத்" என்கிறபடியே, ராமசரித்தை அதிவிஸ்தாரமாயும் அதிசுருக்கமாயுமிராமல் செய்யக்கடவீர். செய்யுமளவில், "ரஹஸ்யம் ச ப்ரகாஶம் ச யத்வ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: । ராமஸ்ய ஸஹ ஸௌமித்ரே ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வஶ: ॥ வைதேஹ்யாஶ்சைவ யத்வ்ருத்தம் ப்ரகாஶம் யதி வா ரஹ: । தச்சாப்யவிதிதம் ஸர்வம் விதிதம் தே பவிஷ்யதி । ந தே வாகந்ருதா காவ்யே காசிதத்ர பவிஷ்யதி" என்கிறபடியே, 'இந்தப்பிரமந்தமானது பொய்யில் பாடலாகக்கடவது. "இத்யுக்த்வா பகவாந் ப்ரஹ்மா தத்ரைவாந்தரதீயத" என்றிந்தவிதம் பிரஸாதித்து அந்தர்த்தானமாக, அநந்தரம் வால்மீகிபகவான் நாரதோபதேசத்தாலும், சதுர்முகப் பிரஸாதத்தாலும் நிகரில்லா ஸாமர்த்தியாதி சக்திவிசேஷத்தை யடைந்து "ப்ராணாயாமேந யோகயா" என்கிறபடியே, ஸ்ரீராமசரித்திரத்தை உள்ளதுள்ளபடியே, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல், பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து ஸ்ரீராமாயணமென்கிற பிரபந்தரத்நத்தை நிர்மிக்க உபக்கிரமித்தார்.

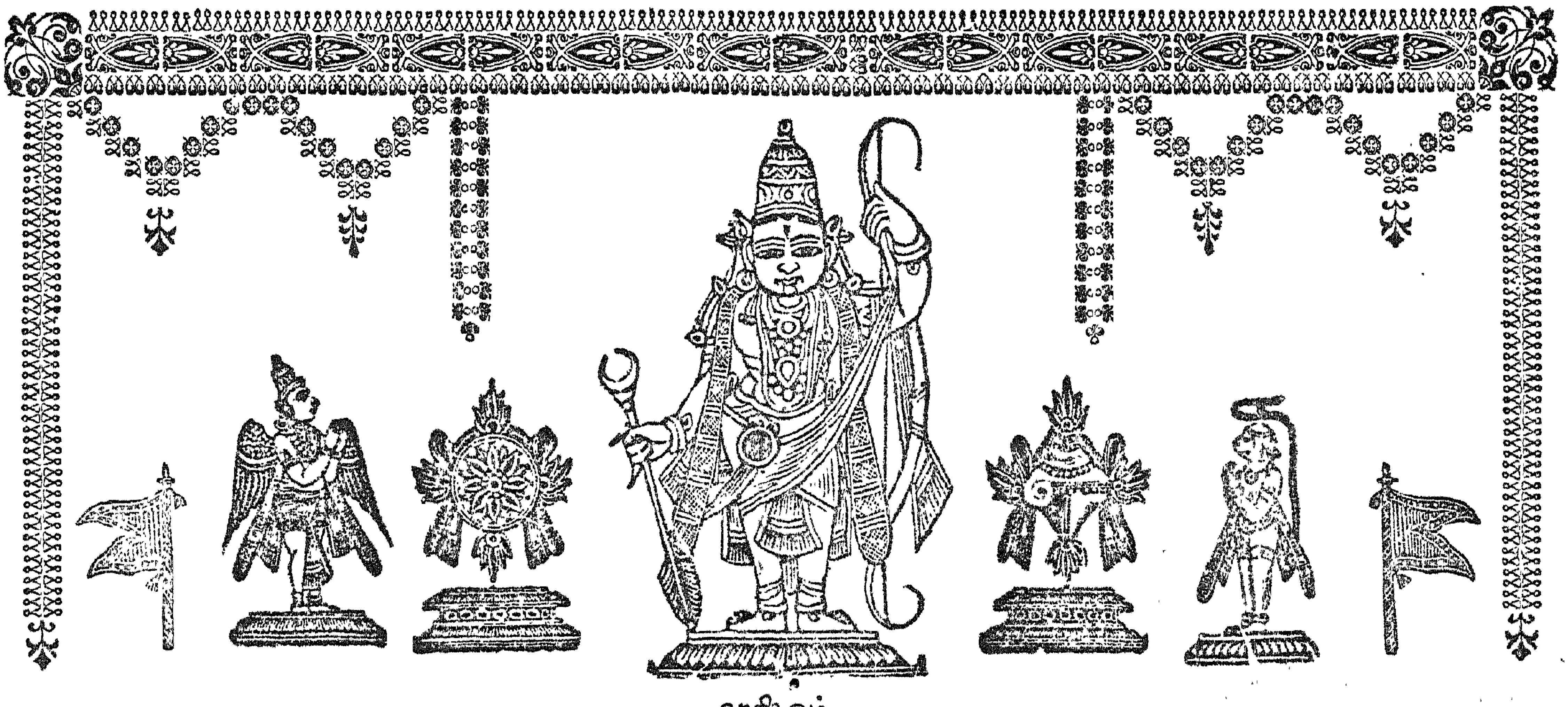

ஹரிః ஓம்.

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மணபரதஶத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரஸ்வாமிநேநமః.

MADRAS

த்ராவிட ப்ரதிபத டீகா தாத்பர்ய ஸஹிதமான

ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்

சுந்தரகாண்டம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான், தான் செய்தருளின ஸகல வேதஸாரமான ஸ்ரீராமாயணத்தில், **பாலகாண்டத்தில்,** துஷ்டநிக்ரஹசிஷ்டபரிபாலநங்களைச் செய்தருளி ஸகல தர்மங்களையும் நிலைநாட்டுவதற்காகச் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுய் வந்தவதரித்தருளின ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்ரீயःபதிக்குப் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியின் சேர்த்தியையும்; **அயோத்யாகாண்டத்தில்,** பித்ருவாக்ய பரிபாலநரூபமான ஸாமாந்யதர்மத்தையும், வநத்துக்கெழுந்தருளுகையில் இளையபெருமாள் பிராட்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பண்ணின சரணகதியினால் பெருமாள் திருவுள்ளமுகந்து தம் கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்படி நியமித்த சரித்திரத்தால் - அவனுடைய கைங்கர்யமே பண்ணத்தக்கது என்கிற விசேஷதர்மத்தையும்; **ஆரண்யகாண்டத்தில்,** ராக்ஷஸர்களால் மிகவருந்திச் சரணமடைந்த ரிஷிகளை ரக்ஷித்த சரித்திரத்தால் - தீநஜநங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்கிற ஸாமாந்யதர்மத்தையும், ஜடாயுவுக்கு மோக்ஷமளித்த சரித்திரத்தால் - பரத்வத்தையும், தம்மைத்தேடுகிற மஹரிஷிகளைத் தாமேகிட்டி ரக்ஷித்த சரித்திரத்தால்-ஸௌலப்யத்தையும்; **கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில்,** ஸுக்ரீவனென்கிற மஹாராஜர்சரித்திரத்தால் - மித்ரஸம்ரக்ஷணம் ஆவஶ்யகம் என்கிற ஸாமாந்யதர்மத்தையும், தாரை மாரீசன் இவர்களுடைய வாக்யங்களைக்கொண்டு-ஜ்ஞாநஶக்திபல ஐச்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்கள் முதலான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையும், சிறிய திருவடிசரித்திரத்தால் - சேதநஸம்ரக்ஷணத்திற்கு ஸ்ரீராமபிரானாகத் திருவவதாரஞ்செய்தருளின வெம்பெருமானுக்கு ஆசார்ய புருஷகாரரூபமான விசேஷதர்மத்தையும் சொல்லி; இந்த **ஸுந்தரகாண்டத்தில்,** அசோகவநத்தில் பிராட்டியினுடைய அநுஷ்டாநத்தாலும் திருவடிக்ருத்யத்தாலும் - பதிவ்ரதாதர்மமும் தூதலக்ஷணமுமாகிய ஸாமாந்யதர்மத்தையும், (ப்ரம்ஹாஸ்வயம்பூः) என்கிற சுலோகத்தால் - "ஸர்வநாசகன் ஸ்ரீராமனே" என்பதையும், திருவடிசரித்திரத்தால் "ஆசார்யக்ருத்யம் இவ்விதம்" என்கிற விசேஷதர்மத்தையும் சொல்லுகிறார்.

முதல்ஸர்க்கத்தால் சிக்ஷைக்குத்தகுந்த சிஷ்யரிருக்குமிடத்தைத் தேடும்படியான பரமாசாரிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது.

முதல்ஸர்க்கம்.

౧. తతో రావణనీతాయాస్సీతాయాశ్శత్రుకర్శనః।
ఇయేష పదమన్వేష్టుం చారణాచరితే పథి॥

௧. 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌇𑌯𑍇𑌷 𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌥𑌿॥

௧. ததோராவணநீதாயாஸ்ஸீதாயஶ்ஶத்ருகர்ஶநஃ।
இயேஷபதமந்வேஷ்டும்சாரணாசரிதேபதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	(ஜாம்பவானால் உத்ஸாஹம் பண்ணப்பட்ட) பிற்பாடு	அந்வேஷ்டும்	தேடுவதற்கு
		சாரணாசரிதே=	
சத்ருகர்சனஃ	சத்ருவை நாசம்பண்ணத்தக்க * (ஹநுமானவர்)	சாரண	சாரணரென்கிற (தேவர்களால்)
ராவணநீதாயாஃ=		ஆசரிதே	ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட
ராவண	ராவணனால்	பதி	(ஆகாச) மார்க்கத்தில்
நீதாயாஃ	கொண்டுபோகப்பட்ட	(கந்தும்)	(போக)
ஸீதாயாஃ	பிராட்டியினுடைய	இயேஷ	இச்சித்தார்.
பதம்	ஸ்தானத்தை		

(அன்றியில்) சாரசணசரிதேபதி - சாரணர்களென்கிற தேவவிசேஷர்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட ஆகாசமார்க்கத்தில், பதம் - (பிராட்டியினுடைய) காலடியை, அந்வேஷ்டும் - தேடுவதற்கு, இயேஷ - இச்சித்தார்.

தாத்பர்யம்—ஜாம்பவான், அங்கதன் முதலானவர்களுடைய ஸ்தோத்ரங்களினால் மிகவும் உத்ஸாகத்தையடைந்தும் பகையாளிகளை முடிக்கத்தக்க ஸாமர்த்யமுமுடைய சிறிய திருவடியானவர் தசக்ரீவனாலெடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பிராட்டியினுடைய இருப்பிடத்தை ஸித்தர்களென்றும், சாரணர்களென்றும் சொல்லுகிற தேவர்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட ஆகாசமார்க்கத்திலெழுந்தருள எண்ணங்கொண்டார். அன்றியில் ஸித்தாள் சாரணரென்கிற தேவகாயகர்களால் சஞ்சரிக்க யோக்யமான ஆகாசத்தில் ஸீதையினுடைய அடிவைப்பைத்தேட எண்ணங்கொண்டார். இதனால் ஆகாசமார்க்கத்தில்கூட காலடியைத்தேடிக் கண்டறியும்படியான சக்தியுடையவனிந்த ஹநுமானென்று புத்திசாதுர்யம் சொல்லப்படுகிறது.

* வாயுபுத்ரருக்கு ஹநுமானென்று திருநாமம் உண்டானதற்குக் காரணம் அதிவிஸ்தாரமாகையால், இவ்விடத்தில் சுருக்கமாகச்சொல்லி பின்வரும் கதாஸந்தர்ப்பத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்படும். அஞ்ஜனையினுடைய கர்ப்பத்திலிருந்து ப்ராதஃகாலத்தில் அவதரித்த வாயுபுத்ரர் பசியினால் மிகவருந்தி உதயகால ஸூரியனை யொருபழமென்றெண்ணி அதைப்பிடித்து பக்ஷிக்க ஆகாசத்தில் கிளம்பிவிட்டார். இப்படிப்போகிற தன் புத்ரனை ஸூரியனுடைய கிரணம் தகியாமலிருப்பதற்கு குளிர்ந்த காற்றை வீசிக்கொண்டு வாயுபகவான் பின்சென்றான். எந்த தினத்தில் ஸூரியனை பக்ஷிக்க வாயுபுத்ரர் கிளம்பினாரோ அன்றையதினம் ஸூர்யக்ரஹணமாகையால், ஸூரியனை பக்ஷிக்கவந்த ராகு இவரைப்பார்த்து நமக்கு விரோதியாரோ வந்துவிட்டானென்று பயப்பட்டு அதிவேகமாக இந்த்ரனிடம் ஓடி, ஓ மஹாராஜனே! ஆதித்யனை பக்ஷிக்க எனக்கும் நியமித்து இதரனுக்கும் நியமித்துவிட்டீரோ, இன்றையதினம் அமாவாஸையாகையால் ஸூரியனைப்பிடிக்க நான் போவதற்குள்ளே இன்னமொரு ராகுவந்து வெகு சீக்ரமாக ஸூரியனைப்பிடிக்கிறானே. இதற்குள் பக்ஷித்துவிட்டானோ என்னமோவென்று கூக்குரலிட்டான். இதைக்கேட்ட இந்த்ரனும் ஆச்சரியமுடையவனாய் வஜ்ராயுதத்தோடேகூட ஐராவதத்தின்மேலேறி ராகுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸூரியனிடம் வந்தார். ராகு இந்த்ரனைவிட்டு ஸூரியனைப்பிடிக்க அதிவேகமாயோடினான். வாயுபுத்ரர் இவனையு மொருபழமென்றெண்ணிப் பக்ஷிக்க பின்றொடர்ந்தார். அப்பொழு தச்சமுற்று இந்த்ரா! இந்த்ராவென்று கதறினான். இவனுடைய தைன்ய சப்தத்தைக்கேட்டு இந்த்ரன் வருகிறபோது அவரேறின ஐராவதமென்கிற யானையை பெரிய பழமென்றெண்ணி பக்ஷிக்கவருகிற வாயுபுத்ரனைக்கண்ட இந்த்ரன் மிக கோபத்தையடைந்து வஜ்ராயுதத்தால் இடதுகன்னத்திலடிக்கவே ஒரு பருவதத்தில் விழுந்து இடதுகன்னம் பிளந்துபோய்விட்டது. இதை வாயுகண்டு கோபித்து எங்கும் காற்றில்லாமல் பண்ணிவிட்டான், இதைக்கண்ட தேவர்களெல்லாரும்கூடி பிரஹ்மாவினிடத்தில் நடந்தவைகளைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள். பிரம்ஹா இதைக்கேட்டு ஸமஸ்த தேவதைகளுடன்வந்து வாயுவினிடத்திலிருக்கிற இளங்குழந்தையை வாங்கி ஸதா வேதஸ்வரத்தைக் காண்பிக்கும்படியான தம்முடைய கைவிரல்களினால் தடவிக்கொடுத்தார். பின்பு தக்ஷணம் சிசுவானது ஸுகமாக எழுந்துவிட்டது பிற்பாடு - சதுர்முகன் ஸமஸ்த தேவர்களைப்பார்த்து இந்த சிசுவினால் உங்களுக்கு சிலகாரியங்களாகப்போகிறபடியால் எல்லாரும் அனுக்ரஹித்து வரங்களைக்கொடுங்களென்று நியமிக்க, அப்பொழுது இந்தரன் ஸந்தோஷமடைந்து என்னுடைய வஜ்ராயுதத்தால் பிளவுபட்ட கந்தத்தையுடையவனாகையால் இவனுக்கு ஹனுமானென்று பேருண்டாகட்டுமென்று இந்த திருநாமத்தைச் சாத்தினானாகையால் ஹனுமானென்று சொல்லப்படுகிறது, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை தம்முடைய புஜத்தால் வகித்தபடியால் திருவடியென்று ஸம்ப்ரதாயச்சொல்.

விசேஷார்த்தம்.

ததஃ - (ஶ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலில் ஆழ்ந்து அஜ்ஞான பரவசர்களான சேதனர்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்வதற்காக ஸ்தாபித்திருக்கிற திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜன்யம் முதலான முத்திரையையும் ஆஜ்ஞையையும்பெற்ற) பிறபாடு, சத்ருகர்சனஃ-பகையான அஜ்ஞானத்தையொழிக்கத்தக்க (ஆசாரியனானவன்,) சாரணாசரிதே-சாரண! தாங்களும் தர்மங்களைப்பண்ணி இதரர்களையும்பண்ணச்செய்யும்படியான பூர்வாசார்யர்களால், ஆசரிதே - அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, பதி - (ஸத்ஸம்ப்ரதாய) மார்க்கத்தில் (ஸ்திதஃ) நிலைத்தவராய், ராவணநீதாயாஃ-ராவணனென்கிற பதம் அஸத்பர்லாபத்தைச் செய்விக்கிற அவிவேகத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆகையால் ராவண-அவிவேகத்தால், நீதாயாஃ - தனக்கு ஸ்வாதீனம்பண்ணப்பட்ட, ஸீதாயாஃ - அநாதிகாலமாக பகவத்பரதந்த்ரனாகிய சேதனனுடைய, ஸீதாயாஃ என்கிற பதம் ஸ்த்ரீலிங்கம், ஸ்த்ரீகளுக்கு எப்போதும் ஸ்வாதந்த்ரியம் கிடையாது. ஆசாரியனுடைய புருஷகாரபலத்தாலும், பித்ருஸம்பந்தத்தாலும்,உபாயத்தாலும், "எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கலஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம்" என்கிறபடியே திருமந்த்ரமாகிற மாங்கல்யத்தால் ஜீவாத்மாக்களாகிற ஸ்த்ரீகளை பகவானாகிற மணவாளன் பரிக்ரஹிக்கப்படுகிறானாகையால், அவனைக்காட்டிலும் இதரமானதெல்லாம் ஸ்த்ரீப்ராயமென்றறிவதற்காக, பதம்-ஸம்ஸாரமண்டலத்தையும், அன்றியில் பதம்-ஸாத்விகர்களான பாகவதர்களோடு ஸம்பாஷணம் முதலான அடையாளத்தையும், அன்றியில் பதம்-பகவத் ப்ராப்தியிலுண்டான எண்ணத்தையும், அன்வேஷ்டும் - தேட, இயேஷ - இச்சித்தார்.

தா-ம்—ஜ்ஞானத்திற்குரிய சங்க சக்ராதி முத்ரையையும் பகவதனுமதியையும்பெற்று மோக்ஷவிரோதியான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கடித்து ஜ்ஞானவிளக்கைத்தரும்படியான பரமாசார்யதன்மையை வஹித்து ஸதாசாரானுஷ்டானமுடைய பாகவதர்களாலனுஷ்டித்துக்காட்டின ஸத்ஸம்ப்ரதாயமார்க்கத்தை ஆஶ்ரயித்து ஸ்வாதந்திரிய மொன்றுமில்லாத மிக பாரதந்த்ரத்தையுடைய சேதனனிருக்குமிடமான ஸம்ஸாரமண்டலத்தைத்தேட எண்ணங்கொண்டார். அன்றியில் பதமென்பது அடையாளமாய் ஆசாரியனையடையவதற்குக் காரணங்களான ஸாத்விக ஸம்பாஷணம் முதலான அடையாளங்களைத்தேட இச்சித்தார். அன்றியில் பதம் என்பது எண்ணமாய் எம்பெருமானை யடையவேணுமென்கிற எண்ணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோவென்று தேட இச்சித்தார்.

௨. దుష్కరం నిష్ప్రతిద్వంద్వం చికీర్షన్కర్మ వానరః । సముదగ్రశిరోగ్రీవో గవాంపతిరివాబభౌ ॥

௨. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑌗𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌗𑌵𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌬𑌭𑍌॥

௨. துஷ்கரம்நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் சிகீர்ஷந்கர்மவாநரஃ।
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவோ கவாம்பதிரிவாபபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரஃ	திருவடியானவர்	ஸமுதக்ர	உன்னதங்களான
நிஷ்ப்ரதித்வந்தவம் (யதாத்தா)	எதிரில்லாமல் (இருக்கும்படி)	சிரஃ	சிரஸ்ஸென்ன
		க்ரீவ	கழுத்தென்ன (இதுகளையுடைய)
துஷ்கரம்	இதராளினால் செய்யத்தகாததான	கவாம்	விருஷபங்களுக்கு (அல்லது) பசுக்களுக்
கர்ம	காரியத்தை [ண்டு)	பதிரிவ	பர்த்தாவான காளையானதுபோல் [கு
சிகீர்ஷன் (ஸன்)	பண்ண இச்சையுடையவராய்க் (கொ	ஆபபௌ	ப்ரகாசித்தார்.
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவஃ=			

தா-ம்—பிறரால் பண்ணக்கூடாததான ஸமுத்ரம் தாண்டுகிறதைச்செய்ய யிச்சித்த திருவடியானவர் மிகவுயர்ந்த கழுத்தையும் சிரஸ்ஸையுமுடைய விருஷபசிரேஷ்டமான காளையைப்போல் கம்பீரமாக ப்ரகாசித்தார்.

3. అథ వైడూర్యవర్ణేషు శాద్వలేషు మహాబలః । ధీరస్సలిలకల్పేషు విచచార యథాసుఖమ్ ॥

௩. 𑌅𑌥 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌧𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௩. அதவைடூரியவர்ணேஷு ஶாத்வலேஷு மஹாபல:।
தீரஸ்ஸலிலகல்பேஷு விசசார யதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	வர்ணேஷு	காந்திகளையுடையதாயும்
மஹாபல:=		ஸலிலகல்பேஷு=	
மஹா	அதிகமான	ஸலில்	ஜலத்துக்கு
பல:	பலத்தையுடையவராயும்	கல்பேஷு	ஸமானங்களையுடையதுமான
தீர:	தைர்யவந்தனுயுமிருக்கிற (திருவடி	ஶாத்வலேஷு	பச்சைப்புற்கள் மூடின பூமிகளில்
வைடூரியவர்ணேஷு=		யதாஸுகம்	ஸுகத்தை யதிக்கிரமியாமல்
வைடூரிய	வைடூரியமணிகளுடைய	விசசார	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—மரகதப்பச்சையினுடைய வர்ணமுடையதாயும், தெளிந்த ஜலம்போல் குளுமையுமுடையதான பசும்புல் மூடின ப்ரதேசத்தில் சத்ருவிஜயனான திருவடி மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய உச்சியில் ஸுகமாக ஸஞ்சரித்தார்.

౪. ద్విజాన్విత్రాసయన్ధీమా నురసాపాదపాన్హరన్ । మృగాంశ్చసుబహూన్నిఘ్నన్ ప్రవృద్ధఇవకేసరీ॥

௪. 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑌸𑌾𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌨𑍍।
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌇𑌵𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀॥

௪. த்விஜாந்வித்ராஸயந்தீமாநுரஸாபாதபாந்ஹரந்।
ம்ருகாம்ஶ்சஸுபஹூந்நிக்நந்ப்ரவ்ருத்தயிவகேஸரீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமாந்	சிறந்த புத்தியுடையவரான (திருவடி)	ஸுபஹூந்	அனேகங்களான
த்விஜான்	பக்ஷிகளை	மிருகான்	மிருகங்களை
வித்ராஸயன்	மிரட்டிக்கொண்டும்	நிக்னன்	அடித்துக்கொண்டும்
உரஸா	மார்பினுலே	ப்ரவிருத்தச்ச	விருத்தியடைந்துமிருக்கிற
பாதபான்	விருக்ஷங்களை	கேஸரீவ	ஸிம்மமானதுபோல்
ஹரன்	முறித்துக்கொண்டும்	விசசார	சஞ்சரித்தார்.

தா-ம்.—அனேகமான பக்ஷிகளுக்கு பயத்தைக்கொடுத்தும், ஸமஸ்த விருக்ஷங்களை மார்பினுடைய் வேகத்தால் முறித்திழுத்துக்கொண்டும், ஸமஸ்த மிருகங்களை ஸம்ஹரித்தும், பலநாளாக பதுங்கியிருந்து உத்ஸாஹத்தால் கொழுத்தெழுந்து நிமிர்ந்து கிளம்பிய சீரிய சிங்கமானதுபோல் ப்ரகாசித்தார்.

౫. నీలలోహితమాంజిష్ఠపత్రవర్ణైస్సితాసితైః । స్వభావవిహితైశ్చిత్రైర్ధాతుభిస్సమలంకృతమ్॥

౬. కామరూపిభిరావిష్టమభీక్ష్ణంసపరిచ్ఛదైః । యక్షకిన్నరగంధర్వైర్దేవకల్పైశ్చపన్నగైః॥

౭. సతస్యగిరివర్యస్యతలేనాగవరాయుతే । తిష్ఠన్కపివరస్తత్రహ్రదేనాగఇవాబభౌ॥

௫. 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌂𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௬. 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍈𑌃॥

௭. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌲𑍇𑌨𑌾𑌗𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌗𑌇𑌵𑌾𑌬𑌭𑍌॥

௫. நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்டபத்ரவர்ணைஸ்ஸிதாஸிதை:।
ஸ்வபாவவிஹிதைச்சித்ரைர்தாதுபிஸ்ஸமலங்க்ருதம்॥

௬. காமரூபிபிராவிஷ்டமபீக்ஷணம்ஸபரிச்சதை:।
யக்ஷகிந்நரகந்தர்வைர்தேவகல்பைச்சபந்நகை:॥

௭. ஸதஸ்யகிரிவர்யஸ்ய தலேநாகவராயுதே।
திஷ்டன்கபிவரஸ்தத்ர ஹ்ருதேநாகயிவாபபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த	ஸபரிச்சதைஃ	அலங்காரங்களோடு கூடிக்கொண்டிரு க்கிற
கிரிவர்யஸ்ய	மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய	யக்ஷகின்னரகந்தர்வைஃ-யக்ஷகின்னர கந்தருவர்களாலும்	
(யத்)	(எந்த ப்ரதேசமானது)	தேவகல்பைஃ	தேவர்களுக்கு நிகரான
நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்டபத்ரவர்ணைஃ		பன்னகைஃச	பன்னகர்களென்கிற (தேவயோனிவிசே ஷர்களாலும்)
நீல	நீலவர்ணங்களாயும்	அபீக்ஷ்ணம்	அடிக்கடி
லோஹித	சிகப்புகளாயும்	ஆவிஷ்டம்	சூழப்பட்டதோ
மாஞ்ஜிஷ்ட	சிகப்பேறின மஞ்ஜளாயும்	நாகவராயுதே	பெரிய யானைகளோடு கூடின
பத்ரவர்ணைஃ	இலைகளைப்போல் பச்சைவர்ணங்களாயி ருக்கின்றனவும்	தத்ர	அந்த
ஸிதாஸிதைஃ=		தலே	ப்ரதேசத்தில்
ஸித	வெளுத்தும்	திஷ்டன்	நிற்கிற
அஸிதைஃ	கறுத்துமிருக்கிறவும்	ஸஃ	அந்த
(அதயேவ)	(ஆகையினால்)	கபிஃ	திருவடி
சித்ரைஃ	நானுவர்ணங்களாயுமிருக்கிறவும்	ஹ்ரதே	மடுவில்
ஸ்வபாவவிஹிதைஃ	இயற்கையாலுண்டான	நாகஇவ	யானைபோல்
தாதுபிஃ	கைரிகாதி தாதுக்களினுல்	ஆபபௌ	ப்ரகாசித்தார்.
ஸமலங்கிருதம்	நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ		
காமரூபிபிஃ	நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்க வல்லமையுடை யவர்களாயும்		

தா-ம்.—வெள்ளை-கறுப்பு-சிகப்பு-நீலம்-மஞ்ஜள் - பச்சை இந்த வர்ணங்களையுடைய தாதுக்களினுல் சோபிதமாயும் காமரூபாளான யக்ஷகின்னர கந்தருவபன்னகர்களாலும் சிரேஷ்டமான யானைகளினுலும் சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய ப்ரதேசத்தில் நிற்கிற ஹநுமார் மடுவிலிருக்கிற யானை போல் ப்ரகாசித்தார்.

౮. ససూర్యాయమహేంద్రాయ పవనాయస్వయంభువే।
భూతేభ్యశ్చాంజలింకృత్వా చకారగమనేమతిమ్॥

௮. 𑌸𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌪𑌵𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌰𑌗𑌮𑌨𑍇𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍॥

௮. ஸஸூர்யாயமஹேந்த்ராயபவநாயஸ்வயம்புவே।
பூதேப்யஸ்சாஞ்ஜலிம்கிருத்வாசகாரகமநேமதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (திருவடி)	அஞ்ஜலிம்	அஞ்ஜலியை
ஸூர்யாய	ஆதித்யனையும்பொருட்டும்	க்ருத்வா	செய்து
மஹேந்த்ராய	தேவேந்திரனையும்பொருட்டும்	கமனே	பிரயாணத்தில்
பவநாய	வாயுவையும்பொருட்டும்	மதிம்	புத்தியை
ஸ்வயம்புவே	பிரம்ஹாவையும்பொருட்டும்	சகார	பண்ணினுர்.
பூதேப்யச்ச	(ஸமஸ்தமான) பூதங்களையும்பொருட்டும்		

தா-ம்.—பிரயாணத்துக்குமுந்தி இஷ்டதேவதா நமஸ்காரம் பண்ணவேணுமென்கிறதை சாஸ்த்ரஜ்ஞரு கையாலறிந்து தமக்கு ஐந்திரவியாகாரணத்தை யுபதேசித்த ஆசாரியனுன ஸூரியபகவானையும் தாமவதரித்த காலத்தில் நடத்தின சரித்திரத்தால் ஸந்தோஷமடைந்து தமக்குத் திருநாமம்சாத்தின முப்பத்துமுக்கோடி தேவதைகளுக்கு இராஜாவான மஹேந்த்ரனையும் தமக்கு மூர்ச்சையைத்தெளிவித்து அனுகூலமான வரங்களைத் தாமும் கொடுத்து ஸமஸ்த தேவர்களையும் வரங்களை யனுக்ரஹிக்கும்படி செய்த நான்முகனையும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கடிமைசெய்து மஹாபாக்யத்தையடையும்படி தம்மைப்பெற்ற வாயுபகவானையும் பின்னுமிதரமான பூதங்களையும் கைகூப்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இலங்கைக்கு எழுந்தருள யெத்தனித்தார்.

౯. అంజలింప్రాఙ్ముఖఃకృత్వా పవనాయాత్మయోనయే।
తతోహివవృధేగంతుం దక్షిణోదక్షిణాందిశమ్॥

௯. 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇।
𑌤𑌤𑍋𑌹𑌿𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍॥

௯. அஞ்ஜலிம்பிராங்முகஃக்ருத்வாபவநாயாத்மயோநயே।
ததோஹிவவ்ருதேகந்துந்தக்ஷிணோதக்ஷிணாந்திஶம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	அஞ்ஜலிம்	கைகூப்புகிறதை
தக்ஷிணஃ	ஸமர்த்தரான (திருவடி)	க்ருத்வா	பண்ணி
ஆத்மயோநயே=		தக்ஷிணும்	தெற்கான
ஆத்ம	தமக்கு	திசம்	திக்கை(க்குறித்து)
யோநயே	ஜன்மகாரணமான	கந்தும்	எழுந்தருள
பவநாய	வாயுவையும்பொருட்டு	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.
பிராங்முக(ஸ்ஸன்)	கிழக்குமுகமாக (க்கொண்டு)		

தா-ம்—பின்பு தர்மஜ்ஞரான திருவடி பிதாவை முக்ய தெய்வமென்றறிந்து ப்ரத்யேகமாக தமக்கு ஜன்மகாரணமான வாயுவை கிழக்குமுகமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து தெற்கிலுள்ள இலங்கைக்குப்போக மிகவும் விருத்தியடைந்தார்.

౧౦. ప్లవంగప్రవరైర్దృష్టః ప్లవనేకృతనిశ్చయః।
వవృధే రామవృద్ధ్యర్థం సముద్రఇవపర్వసు॥

௧௦. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍇𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃।
𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌰𑌾𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌇𑌵𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁॥

௧௦. ப்லவங்கப்ரவரைர்த்ருஷ்டஃப்லவநேக்ருதநிஶ்சயஃ।
வவ்ருதேராமவ்ருத்யர்த்தம்ஸமுத்ரஇவபர்வஸு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவங்கப்ரவரைஃ	வானரசிரேஷ்டர்களினுல்	பர்வஸு	பருவகாலங்களில்
திருஷ்டஃ	பார்க்கப்பட்டவராக	ஸமுத்ரஇவ	ஸமுத்திரமானதுபோல்
ப்லவனே	தாண்டுகிறத்தில்	ராமவிருத்தியர்த்தம்=	
கிருதநிஶ்சயஃ=		ராம	சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுடை
கிருத	பண்ணப்பட்ட	விருத்தியர்த்தம்	க்ஷேமார்த்தமாகவும்
நிஶ்சயஃ	நிச்சயத்தையுடையவராயும்	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.

தா-ம்—ஜாம்பவான் முதலான வானரசிரேஷ்டர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஸமுத்திரம் தாண்டுகிறத்தில் த்ருடநிச்சயத்தையுடையவராகவும், பெருமாளுக்கு நன்மை வளர்த்துவதற்காகவும் பர்வகாலங்களில் சமுத்திரம்பொங்கி வளருவதுபோல் தாமும் வளர்ந்தருளினர்.

౧౧. నిష్ప్రమాణశరీరస్సన్ లిలంఘయిషురర్ణవమ్।
బాహుభ్యాంపీడయామాస చరణాభ్యాంచపర్వతమ్॥

௧௧. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌲𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌷𑍁𑌰𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍॥

௧௧. நிஷ்ப்ரமாணஶரீரஸ்ஸன்லிலங்கயிஷுரர்ணவம்।
பாஹுப்யாம்பீடயாமாஸசரணுப்யாஞ்சபர்வதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஷ்ப்ரமாணஶரீரஸ்ஸன்=		பர்வதம்	மஹேந்திரபருவதத்தை
நிஷ்பிரமாண	அளவில்லாத	பாஹுப்யாம்	இரண்டு கைகளினுலும்
ஶரீரஸ்ஸன்	ஆகாரத்தையுடையவராய்க்கொண்டு	சரணுப்யாஞ்ச	இரண்டுகால்களினுலேயும்
அர்ணவம்	ஸமுத்திரத்தை	பீடயாமாஸ	அமுக்கியசைத்தார்.
லிலங்கயிஷுஃ	தாண்ட இச்சையுடையவரான(திருவடி)		

தா-ம்.—ஸமுத்திரம் தாண்டத் திருவுள்ளமுடைய திருவடியானவர் அளவிடக்கூடாததான திருமேனியுடையவராய் அந்த மஹேந்திரபர்வதத்தை திருக்கைளாலும், திருவடிகளினுலும் மிதித்தாட்டினர்.

౧౨. సచచాలాచలశ్చాపిముహూర్తంకపిపీడితః।
తరూణాంపుష్పితాగ్రాణాంసర్వంపుష్పమశాతయత్॥

௧௨. [illegible]
[illegible]

௧௨. ஸசசாலாசலஸ்சாபிமுஹூர்தம்கபிபீடிதஃ|
தரூணாம்புஷ்பிதாக்ராணாம்ஸர்வம்புஷ்பமஶாதயத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	புஷ்பிதாக்ராணாம்—	
அசலஶ்சாபி	மஹேந்திரபருவதமும்	புஷ்பித	புஷ்பித்திருக்கிற
கபிபீடிதஃ—		அக்ராணாம்	நுனிகளையுடையதான
கபி	ஹனுமாரால்	தரூணாம்	விருக்ஷங்களினுடைய
பீடிதஃ	அசைக்கப்பட்டதாக	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
முஹூர்த்தம்	க்ஷணகாலம்	புஷ்பம்	புட்பத்தையும்
சசால	ஆடிற்று	அஶாதயத்	விழும்படி பண்ணிற்று.

தா-ம்—அசைவில்லாத பருவதமும் ஹனுமாருடைய ஸ்வல்பகால ஆட்டத்தினால் நடுநடுங்கி அனேகமான மரங்களினுடைய புஷ்பங்களையெல்லாம் உதிர்த்தது.

౧౩. తేనసాదపముక్తేనపుష్పౌఘేణసుగంధినా।
సర్వతస్సంవృతశ్శైలోబభౌపుష్పమయోయథా॥

௧௩. [illegible]
[illegible]

௧௩. தேநபாதபமுக்தேநபுஷ்பௌகேணஸுகந்திநா
ஸர்வதஸ்ஸம்வ்ருதஶ்ஶைலோபபௌபுஷ்பமயோயதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாதபமுக்தேன—		ஓகேண	ஸமூஹத்தினால்
பாதப	மரங்களினால்	ஸர்வதஃ	நாலுபக்கத்திலும்
முக்தேன	விடப்பட்டதாயும்	ஸம்வ்ருதஃ	சூழப்பட்ட
ஸுகந்தினா	நல்வாசனையுமுடைய	ஶைலஃ	பருவதமானது
தேன	அந்த	புஷ்பமயோயதா	புஷ்பமயமானதுபோல்
புஷ்பௌகேண—		பபௌ	பிரகாசித்தது.
புஷ்ப	புஷ்பங்களினுடைய		

தா-ம்—அந்த மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த நல்வாஸனை வீசுகின்ற புஷ்பகும்பலால் நாலுபக்கங்களிலும் மறைக்கப்படவே புஷ்பமலையானதுபோல் பிரகாசித்தது.

౧౪. తేనచోత్తమవీర్యేణపీడ్యమానస్సపర్వతః।
సలిలంసంప్రసుస్రావమదంమత్తఇవద్విపః॥

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௪. தேநசோத்தமவீர்யேணபீட்யமாநஸ்ஸபர்வதஃ|
ஸலிலம்ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவமதம்மத்தயிவத்விபஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்தமவீர்யேண	சிரேஷ்டமான பராக்கிரமத்தையுடைய	மத்தஃ	கொழுப்பையுடைய
தேன	அந்த (திருவடியினால்)	த்விபஃ	ஆனையானது
பீட்யமானஃ	ஆட்டப்பட்ட	மதமிவ	மதஜலத்தைப்போல்
ஸஃ	அந்த	ஸலிலம்	ஜலத்தை
பர்வதஃ	மலையும்	ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ	நன்குப்பெருக்கிற்று.

தா-ம—ஸமானமில்லாத தேகபலமுடைய திருவடியினாலாட்டங்கொண்ட மலையானது கொழுப்பேறின யானையானது மதஜலத்தைப்பெருக்குவதுபோல் மலையருவிகளைப்பெருக்கிற்று.

౧౫. పీడ్యమానస్తుబలినామహేన్ద్రస్తేనపర్వతః।
రీతీర్నిర్వర్తయామాసకాఞ్చనాఞ్జనరాజతీః॥

கரு. 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌰𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌃॥

கரு. பீட்யமாநஸ்துபலிநாமஹேந்த்ரஸ்தேநபர்வத:।
ரீதீர்நிர்வர்தயாமாஸகாஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந	அந்த	காஞ்சந	ஸுவர்ணமென்ன
பலிநா	பலவானுன (திருவடியினுல்)	அஞ்ஜந	மையென்ன
பீட்யமாந:	ஆட்டமடைந்துகொண்டிருக்கிற	ராஜதீ:	வெள்ளியென்ன
மஹேந்த்ர:	மஹேந்திரமென்கிற		(இதுகளினுடைய ஸம்பந்தமான)
பர்வதஸ்து	மலையானது	ரீதீ:	ரேகைகளை
காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ:—		நிர்வர்தயாமாஸ	உண்டிபண்ணிற்று.

தா-ம்—பலமுடைய வாயுகுமாரராலே நடுக்கமடைந்துகொண்டிருக்கிற மஹேந்திரபர்வதமானது அழுந்திப் பிளவுபட்டபடியினுல் அதிலிருந்து பொன், மை, வெள்ளி இதுகளுடைய வர்ணங்களான ரேகைகளை உண்டாகச்செய்தது.

౧౬. ముమోచచశిలాశ్శైలోవిశాలాస్సమనశ్శిలాః।
మధ్యమేనార్చిషాజుష్టోధూమరాజీరివానలః॥

கசு. 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚𑌚𑌶𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑍋𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌧𑍂𑌮𑌰𑌾𑌜𑍀𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃॥

கசு. முமோசசஶிலாஶ்ஶைலோவிஶாலாஸ்ஸமநஶ்ஶிலா:।
மத்யமேநார்ச்சிஷாஜுஷ்டோதூமராஜீரிவாநல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைல:	மலையானது	ஜுஷ்ட:	கூடின
ஸமநஶ்ஶிலா:	தாதுவிசேஷ மணிமயமான கல்லுகளோடேகூடியும்	அநல:	அக்னியானவன்
விஶாலா:	விசாலமாயுமிருக்கிற	தூமராஜீரிவ—	
ஶிலா:	கல்லுக்களை	தூம	புகையினுடைய
மத்தியமேந	நடுவிலிருக்கிற	ராஜீரிவ	வரிசைகளைப்போல்
அர்ச்சிஷா	ஜ்வாலையோடே	முமோச	விட்டது.

தா-ம்—காளி, கராளி, விஸ்புலிங்கினி, தூம்ரவர்ணு, விஸ்வருசி, ரோஹிதா, மனோஜவா என்று பெயர்களோடேகூடின ஸப்தஜ்ஜ்வாலைகளின் நடுவில் எழும்புகின்ற புகைவரிசைகளை அக்னியானவன்மேல் கிளப்புவதுபோல் அந்த மலையினிடத்திலிருந்து கைரிகாதி தாதுக்களினுடைய கல்லுக்கள் வெளிக்கிளம்பிற்று.

౧౭. గిరిణాపీడ్యమానేనపీడ్యమానానిసర్వతః।
గుహాగతానిభూతానివినేదుర్వికృతైస్స్వరైః॥

கஎ. 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌣𑌾𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌗𑍁𑌹𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃॥

கஎ. கிரிணாபீட்யமாநேநபீட்யமாநாநிஸர்வத:।
குஹாகதாநிபூதாநிவிநேதுர்விக்ருதை:ஸ்வரை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீட்யமாநேந	பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற	பூதாநி	பூதகணங்களானதுகள்
கிரிணா	மலையால்	விக்ருதை:	விகாரங்களான
பீட்யமாநாநி	பீடிதங்களாயிருக்கிற	ஸ்வரை:	ஸ்வரங்களினுல்
குஹாகதாநி—		ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்
குஹா	குகையை	விநேது:	கூச்சலிட்டதுகள்.
கதாநி	அடைந்திருக்கின்ற		

தா-ம்—ஹனுமாரால் பருவதமாட்டப்பட்டபடியினுல் அதின் குகைகளிலிருக்கின்ற பூதகணங்கள் மிகவும் நொந்து அதி தயிந்தியங்களாக நாலுபக்கங்களிலும் இரைச்சலிட்டதுகள்.

౧౮. సమహాన్ సత్త్వసన్నాదశ్శైలపీడానిమిత్తజః।
పృథివీం పూరయామాస దిశశ్చోపవనాని చ॥

൧൮. സമഹാൻസത്ത്വസന്നാദശ്ശൈലപീഡാനിമിത്തജഃ।
പൃഥിവീം പൂരയാമാസ ദിശശ്ചോപവനാനി ച॥

க௮. ஸமஹாந்ஸத்வஸந்நாதஶ்ஶைலபீடாநிமித்தஜ:|
ப்ருதிவீம்பூரயாமாஸதிஶஶ்சோபவநாநிச||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைலபீடாநிமித்தஜ:=		ஸ:	அந்த
ஶைல	மலையை	ஸத்வஸந்நாத:	பூதகணங்களினுடைய த்வனியானது
பீடா	ஆட்டின	ப்ருதிவீம்	பூமியையும்
நிமித்த	காரணத்தினால்	திஶஶ்ச	திக்குகளையும்
ஜ:	உண்டான	உபவநாநிச	உத்தியானவனங்களையும்
மஹாந்	பெரியதான	பூரயாமாஸ	நிறைத்தது.

தா-ம்—அந்த மலையைப் பிடித்ததின்பேரில் அதிகமாயுண்டான பிராணிகளினுடைய கூக்குரலினால் பூமியும் திக்குகளும் விளையாடுவதற்குச்சமீபத்தில் உண்டுபண்ணின தோட்டங்களும் நிறைந்தன.

౧౯. శిరోభిః పృథుభిస్సర్పా వ్యక్తస్వస్తికలక్షణైః।
వమంతః పావకం ఘోరం దదంశుర్దశనైశ్శిలాః॥

൧൯. ശിരോഭിഃ പൃഥുഭിസ്സർപ്പാ വ്യക്തസ്വസ്തികലക്ഷണൈഃ।
വമന്തഃ പാവകം ഘോരം ദദംശുർദ്ദശനൈശ്ശിലാഃ॥

க௯. ஶிரோபி:ப்ருதுபிஸ்ஸர்பாவ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை:|
வமந்த:பாவகம்கோரம்ததம்ஶுர்தஶநைஶ்ஶிலா:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்பா:	பாம்புகள்	கோரம்	குரூரமாகிய
வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை:=		பாவகம்	நெருப்பை
வ்யக்த	ஸ்புடமான	வமந்தஸ்ஸன்	கக்கிக்கொண்டு
ஸ்வஸ்திக	(படத்திலிருக்கிற) அர்த்தசந்திராகாரங்[களை]	தஶநை:	பற்களினால்
லக்ஷணை:	அடையாளமாயுடைய	ஶிலா:	கற்களை
ப்ருதுபி:	பெருத்ததுகளான	ததம்ஶு:	கடித்ததுகள்.
ஶிரோபி:	தலைகளினால்		

தா-ம்—பிரகாசமாக விஷ்ணுபாதத்தை அடையாளமாயுடைய பெருத்த தலையோடேகூடின ஸர்ப்பங்கள் விஷஜ்ஜுவாலையைக் கக்கிக்கொண்டு பற்களினால் அதிக கோபத்தோடு கல்லுகளைக் கடித்ததுகள்.

౨౦. తాస్తదా సవిషైర్దష్టాః కుపితైస్తైర్మహాశిలాః।
జజ్వలుః పావకోద్దీప్తా బిభిదుశ్చ సహస్రధా॥

൨൦. താസ്തദാ സവിഷൈർദ്ദഷ്ടാഃ കുപിതൈസ്തൈർമ്മഹാശിലാഃ।
ജജ്ജ്വലുഃ പാവകോദ്ദീപ്താ ബിഭിദുശ്ച സഹസ്രധാ॥

௨0. தாஸ்ததாஸவிஷைர்தஷ்டா:குபிதைஸ்தைர்மஹாஶிலா:|
ஜஜ்வலு:பாவகோத்தீப்தாபிபிதுஶ்சஸஹஸ்ரதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	பாவகோத்தீப்தா:=	
குபிதை:	கோபங்கொண்டிருக்கிறதாயும்	பாவக	விஷாக்கியினால்
ஸவிஷை:	விஷங்களோடேகூடியதுமான	உத்தீப்தா:	எரியும்படி செய்யப்பட்டதுகளாய்
தை:	அந்த (ஸர்பங்களினால்)	ஜஜ்வலு:	ஜ்வலித்ததுகள்
தஷ்டா:	கடிக்கப்பட்ட	ஸஹஸ்ரதா	அனேகங்களாக
தா:	அந்த	பிபிதுஶ்ச	பிளக்கவும்பட்டதுகள்.
மஹாஶிலா:	பெருத்த பாறைகள்		

தா-ம்—மஹாகோபத்தையுடைய ஸர்ப்பங்களினால் கடிக்கப்பட்ட பெரிய பாறைகளும் விஷஜ்ஜுவாலைகளாலெரிந்து பதினாயிரம் சுக்கலாகத்தெறித்ததுகள்.

౨౧. యాని చౌషధజాలాని తస్మిన్ జాతాని పర్వతే।
విషఘ్నాన్యపి నాగానాం న శేకుశ్శమితుం విషమ్॥

൨൧. യാനി ചൗഷധജാലാനി തസ്മിൻ ജാതാനി പർവ്വതേ।
വിഷഘ്നാന്യപി നാഗാനാം ന ശേകുശ്ശമിതും വിഷം॥

௨௧. யாநிசௌஷதஜாலாநிதஸ்மிஞ்ஜாதாநிபர்வதே।
விஷக்நாந்யபிநாகாநாம்நசேகுஶ்ஶமிதும்விஷம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	விஷக்நாந்யபி==	
பர்வதே	மஹேந்திரபருவதத்தில்	விஷ	விஷத்தை
யாநி	யாதொரு	க்நாந்யபி	போக்கடிக்க (சக்தியிருந்தபோதிலும்)
ஔஷதஜாலாநி==		நாகாநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
ஔஷத	ஔஷதங்களினுடைய	விஷம்	விஷத்தை
ஜாலாநி	ஸமூகங்கள்	ஶமிதும்	போக்கடிக்க
ஜாதாநி	உண்டாயிருக்கின்றதுகளோ	நசேகுঃ	ஸமர்த்தமில்லாமற்போயின.
தாநி	அதுகள்		

தா-ம்—அந்த பருவதத்தில் விஷத்தைப் போக்கடிக்கத் தகுந்த அனேக மூலிகைகள் நிறைந்திருந்தும் இந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய விஷத்தீயைப் போக்கடிக்க சக்தியில்லாமற்போயின.

౨౨. భిద్యతేయంగిరిర్భూతైరితిమత్వాతపస్వినః।
త్రస్తాఃవిద్యాధరాస్తస్మాదుత్పేతుస్త్రీగణైస్సహ॥

౨౩. పానభూమిగతంహిత్వాహైమమాసవభాజనమ్।
పాత్రాణిచమహార్హాణికరకాంశ్చహిరణ్మయాన్॥

౨౪. లేహ్యానుచ్చావచాన్భక్ష్యాన్మాంసానివివిధానిచ।
ఆర్షభాణిచచర్మాణిఖడ్గాంశ్చకనకత్సరూన్॥

௨௨. 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌯𑌂𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹॥

௨௩. 𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑌂𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌮𑌮𑌾𑌸𑌵𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿𑌕𑌰𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍॥

௨௪. 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌆𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌣𑌿𑌚𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌖𑌡𑍍𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌨𑌕𑌤𑍍𑌸𑌰𑍂𑌨𑍍॥

௨௨. பித்யதேயம்கிரிர்பூதைரிதிமத்வாதபஸ்விநः।
த்ரஸ்தாவித்யாதராஸ்தஸ்மாதுத்பேதுஸ்த்ரீகணைஸ்ஸஹ॥

௨௩. பாநபூமிகதம்ஹித்வாஹைமமாஸவபாஜநம்।
பாத்ராணிசமஹார்ஹாணிகரகாம்ஶ்சஹிரண்மயாந்.

௨௪. லேஹ்யாநுச்சாவசாந்பக்ஷ்யாந்மாம்ஸாநிவிவிதாநிச।
ஆர்ஷபாணிசசர்மாணிகட்காம்ஶ்சகநகத்ஸரூந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்	இந்த	பாத்ராணிச	பாத்திரங்களையும்
கிரிः	பருவதமானது	ஹிரண்மயாந்	பொன்மயமான
பூதைः	பூதங்களினுல்	கரகாம்ஶ்ச	திருக்காவேரிகளையும்
பித்யதே	பிளக்கப்படுகின்றது	லேஹ்யாந்	துகையல்களையும்
இதி	என்று	உச்சாவசாந்	பலவித சித்ரவர்ணங்களான
மத்வா	எண்ணி	பக்ஷ்யாந்	திருப்பண்ணியாரங்களையும்
தபஸ்விநः	ரிஷிகள்	விவிதாநி	நானுவிதங்களான
தஸ்மாத்	அந்த (பருவதத்திலிருந்து)	மாம்ஸாநிச	மாம்ஸங்களையும்
உத்பேதுः	உயரக்கிளம்பினுர்கள்	ஆர்ஷபாணி	எருதுதோலினுல் கட்டப்பட்ட
வித்யாதராஶ்ச	வித்யாதரர்களென்கிற (தேவதைகளும்)	சர்மாணிச	கேடயங்களையும்
த்ரஸ்தாः	பயப்பட்டவர்களாக	கநகத்ஸரூந்	தங்கப்பிடிகட்டிய
ஸ்திரீகணைஸ்ஸஹ	பெண்களின் கூட்டங்களோடே கூட	கட்காந்ச	கத்திகளையும்
பாநபூமிகதம்	பானசாலையிலிருந்த	ஹித்வா	விட்டு
ஹைமம்	ஸுவர்ணமயமான	தஸ்மாத்	அந்த (பருவதத்திலிருந்து)
ஆஸவபாஜநம்	மத்தியபாத்திரத்தையும்	உத்போதுः	உயரக் கிளம்பினுர்கள்.
மஹார்ஹாணி	விலையுயர்ந்த		

தா-ம்—இந்த மஹேந்திரபருவதமானது பூதங்களினுல் பிளக்கப்படுகின்றதென்றறிந்து தபஸ்ஸுக்களையுடைய மஹரிஷிகளும் தேவயோனி விசேஷர்களான வித்யாதரர்களும் தங்கள் ஸ்திரீஜாதிகளோடேகூட பானபூமியிலிருக்கிற ஸுவர்ணமயமான மத்தியபாத்திரங்களையும் அதிக விலையுடைய போஜனபாத்திரங்களையும் பலவிதமான மாம்ஸவகைகளையும் பக்ஷியங்களையும் தொகையல்களையும் ரிஷபத்தின் தோல்களினுல்

செய்யப்பட்ட கேடயங்களையும் தங்கப்பிடிபோட்ட கத்திகளையும்விட்டு அந்தப் பருவதத்திலிருந்து உயரக் கிளம்பினார்கள்.

౨౫. కృతకంఠగుణాః క్షీబా రక్తమాల్యానులేపనాః।
రక్తాక్షాః పుష్కరాక్షాశ్చ గగనం ప్రతిపేదిరే॥

௨௫. 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌗𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇॥

௨௫. க்ருதகண்டகுணாக்ஷீபாரக்தமால்யாநுலேபநா:|
ரக்தாக்ஷா:புஷ்கராக்ஷாஶ்சககநம்ப்ரதிபேதிரே||

பதம்.	உரை.
புஷ்கராக்ஷா:=	
புஷ்கர	(பிறப்பில்) வெண்தாமரைபோலிருக்கி
அக்ஷா:	கண்களையுடையவராயும் [ற
க்ருதகண்டகுணா:=	
க்ருத	தரிக்கப்பட்ட
கண்டகுணா:	புஷ்பமாலைகளையுமுடையவர்களாயிருந்த போதிலும்

பதம்.	உரை.
க்ஷீபா:	மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கினவர்களாய்
ரக்தமால்யாநுலேபநா:	சிவந்தமாலைகளையும் சந்தனங்களையு முடையவர்களாயும்
ரக்தாக்ஷா:	சிவந்த கண்களையுமுடையவர்களுமான
வித்யாதரா:	வித்யாதரர்கள்
ககநம்	ஆகாசத்தை
ப்ரதிபேதிரே	அடைந்தார்கள்.

தா-ம்—ஸ்வபாவமாக வெண் தாமரைகள்போன்ற கண்களையுடையவர்களாயும் புஷ்பஹாரங்களையுமுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும் குடிமயக்கத்தால் சிவந்த மாலிகைகளையும் சந்தனப்பூச்சையும் சிவந்த கண்களையுமுடையவர்களாகி ஆகாசத்தையடைந்தார்கள்.

౨౬. హారనూపురకేయూరపారిహార్యధరాః స్త్రియః।
విస్మితాస్సస్మితాస్తస్థురాకాశే రమణైస్సహ॥

௨௬. 𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌪𑌾𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌰𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹॥

௨௬. ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யதராஸ்திரய:|
விஸ்மிதாஸ்ஸஸ்மிதாஸ்தஸ்துராகாஶேரமணைஸ்ஸஹ||

பதம்.	உரை.
ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யதரா:=	
ஹார	முக்தாஹாரங்களென்ன
நூபுர	தண்டைகளென்ன
கேயூர	தோள்வளைகளென்ன
பாரிஹார்ய	கைவளைகளென்ன (இதுகளை)
தரா:	தரித்துக்கொண்டிருக்கிற

பதம்.	உரை.
ஸ்த்ரிய:	(வித்தியாதர) ஸ்த்ரீகள்
ரமணைஸ்ஸஹ	(தங்களுடைய) பர்த்தாக்களோடுகூட
விஸ்மிதா:	ஆச்சரியப்பட்டவர்களாயும்
ஸஸ்மிதா:	புன்னகைப்போடே கூடினவர்களுமாய்
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்
தஸ்து:	இருந்தார்கள்.

தா-ம்—அனேக ஆபரணங்களால் அலங்கிருதைகளான ஸ்திரீகள் தங்கள் நாயகர்களுடன் ஆகாயத்தில் வியப்புற்றவர்களாய் புன்னகைகொண்டு நின்றார்கள்.

౨౭. దర్శయంతో మహావిద్యాం విద్యాధరమహర్షయః।
సహితాస్తస్థురాకాశే వీక్షాంచక్రుశ్చ పర్వతమ్॥

௨௭. 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃।
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍॥

௨௭. தர்ஶயந்தோமஹாவித்யாம்வித்யாதரமஹர்ஷய:|
ஸஹிதாஸ்தஸ்துராகாஶேவீக்ஷாம்சக்ருஶ்சபர்வதம்||

பதம்.	உரை.
வித்யாதரமஹர்ஷய:	மஹரிஷிகள்போன்ற வித்யாதரர்கள்
மஹாவித்யாம்	அணிமாதி அஷ்டஸித்திகளை
தர்ஶயந்த:	பிரயோகித்துக்கொண்டு
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்

பதம்.	உரை.
ஸஹிதா:	கூடினவர்களாய்
தஸ்து:	இருந்தார்கள்
பர்வதம்	பருவதத்தை
வீக்ஷாம்சக்ருஶ்ச	பார்க்கவும் பார்த்தார்கள்.

தா-ம்—சிரேஷ்டமான வித்தியாதரர்கள் அணிமைமுதலான எட்டுஸித்திகளை செய்துகொண்டிருந்தும் ஆகாசத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி பருவதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

౨౮. శుశ్రువుశ్చ తదా శబ్ద మృషీణాం భావితాత్మనామ్।
చారణానాంచ సిద్ధానాం స్థితానాం విమలేంబరే॥

౨౯. ఏష పర్వతసంకాశో హనూమాన్మారుతాత్మజః।
తితీర్షతి మహావేగ స్సముద్రం మకరాలయమ్॥

உஅ. 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇॥

௨கூ. 𑌏𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑍋𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂𑌮𑌕𑌰𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍॥

உஅ. ஶ்ருண்வந்தஸ்ததாஶப்தம்ரிஷீணாம்பாவிதாத்மநாம்|
சாரணாநாஞ்சஸித்தாநாம்ஸ்திதாநாம்விமலேம்பரே||

உகூ. யேஷபர்வதஸங்காஶோஹநூமாந்மாருதாத்மஜ꞉|
திதீர்ஷதிமஹாவேகஸ்ஸமுத்ரம்மகராலயம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	ஹநுமான்	திருவடி
விமலே	நிர்மலமான	மகராலயம்	திமிங்கிலம் முதலான ஜலஜந்துக்களுக்கு குடியிருப்பான
அம்பரே	ஆகாசத்தில்	ஸமுத்திரம்	கடலை
ஸ்திதாநாம்	இருக்கிற	மஹாவேக꞉	அதிவேகத்தையுடையவராக
பாவிதாத்மநாம்	பரமாத்மத்தியான நிஷ்டர்களான	திதீர்ஷதி	தாண்டுவதற்கு இச்சிக்கிறுர்
ரிஷீணாம்	ரிஷிகளுடையவும்	(யிதி)	(என்கிற)
சாரணாநாம்	சாரணர்களுடையவும்	சப்தம்	சப்தத்தை
ஸித்தாநாம்ச	ஸித்தர்களுடையவும்	(ஸ꞉)	(அந்த வித்யாதரர்கள்)
பர்வதஸங்காஶ꞉	மலைபோலிருக்கிற	ஶுஶ்ருவு꞉	கேட்டார்கள்.
மாருதாத்மஜ꞉	வாயுகுமாரரான		
யேஷ꞉	இந்த		

தா-ம்—எம்பெருமான் திருவடிகளையே ஸதா தியானம்செய்யும் மகரிஷிகளும் ஸித்தசாரணர்களும் மலைபோலொத்த இந்த ஹநுமார் பயங்கரமான ஆழ்கடலை தாண்டுகிருரென்று கோஷிக்கிற வசனங்களை மேலிருக்கும் வித்யாதரர்கள் கேட்டார்கள்,

౩౦. రామార్థం వానరార్థం చ చికీర్షన్ కర్మ దుష్కరమ్।
సముద్రస్య పరం పారం దుష్ప్రాపం ప్రాప్తుమిచ్ఛతి॥

௩0. 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

௩0. ராமார்தம்வாநரார்தம்சசிகீர்ஷந்கர்மதுஷ்கரம்|
ஸமுத்ரஸ்யபரம்பாரம்துஷ்ப்ராபம்ப்ராப்துமிச்சதி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமார்த்தம்	சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்காகவும்	ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய
வாநரார்த்தஞ்ச	மஹாராஜர்முதலான வாநரர்களுக்காகவும்	பரம்	உத்கிருஷ்டமான
துஷ்கரம்	செய்யமுடியாததான	பாரம்	அக்கரையை
கர்ம	காரியத்தை	ப்ராப்தும்	அடைவதற்கு
சிகீர்ஷன்	செய்ய இச்சையுடையவராய்க்கொண்டு	இச்சதி	இச்சிக்கிறுர்.
துஷ்ப்ராபம்	கஷ்டத்திலுலடையத்தகுந்த		

தா-ம்—பெருமானுடைய க்ஷேமார்த்தமாகவும் ஸுக்ரீவனென்கிற மஹாராஜருக்காகவும் பிறரால் செய்வதற்கரிதான ஸமுத்திரந்தாண்டி அக்கரையைச்சேருவதை இச்சிக்கிறுர்.

౩౧. ఇతి విద్యాధరాః శ్రుత్వా వచస్తేషాం మహాత్మనామ్।
తమప్రమేయం దదృశుః పర్వతే వానరర్షభమ్॥

௩க. 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍॥

௩க. இதிவித்யாதராஶ்ருத்வாவாசஸ்தேஷாம்மஹாத்மநாம்|
தமப்ரமேயம்தத்ருஶு꞉பர்வதேவாநரர்ஷபம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி	என்று	அப்ரமேயம்	அளவிடக்கூடாத
மஹாத்மநாம்	நிச்சலசித்தத்தையுடையவர்களான	தம்	அந்த
தேஷாம்	அந்த (தேவகணங்களினுடைய)	வாநரஶ்ரேஷ்டம்	வாநரசிரேஷ்டரான (திருவடியை)
வாச꞉	வாக்கியங்களை	பர்வதே	மலையில்
வித்யாதரா꞉	(அந்த) வித்யாதரர்கள்	தத்ருஶு꞉	பார்த்தார்கள்.
ஶ்ருத்வா	கேட்டு		

தா-ம்—ஹநுமார் கடலைத் தாண்டுகிருர் என்கிற அந்த தீரர்களான தேவர்களுடைய வசனங்களைக் கேட்ட வித்தியாதரர்கள் அந்த மஹேந்திரபருவதத்தில் அளவிடக்கூடாத திருமேனியுடைய அம்மாருதியையும் பார்த்தார்கள்.

౩౨. దుధువే చ స రోమాణి చకంపే చాచలోపమః।
ననాద సుమహానాదం సుమహానివ తోయదః॥

௩௨. 𑌦𑍁𑌧𑍁𑌵𑍇 𑌚 𑌸 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌕𑌂𑌪𑍇 𑌚𑌾𑌚𑌲𑍋𑌪𑌮𑌃।
𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌤𑍋𑌯𑌦𑌃॥

௩௨. துதுவேசஸரோமாணிசகம்பேசாசலோபம:।
நநாதஸுமஹாநாதம்ஸுமஹாநிவதோயத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (திருவடி)	சகம்பேச	(தேகத்தை) ஆட்டியும்
ரோமாணி	ரோமங்களை	ஸுமஹான்	மிகவும் பெரிதான
துதுவே	சிலிர்த்தியும்	தோயதஇவ	மேகமானதுபோல்
அசலோபம:=		ஸுமஹாநாதம்	அதிகமானகோஷத்தை
அசல	பருவதத்திற்கு	நநாத	முழக்கினார்.
உபம:	ஸமானமாக		

தா-ம்—மலைபோல் தேகத்தையுடைய அம்மாருதி ஸமுத்திரம் தாண்டுவதற்கு ரோமங்களையுதறி சரீரத்தையசக்கி நீருண்ட மேகம்போல் வெகு கம்பீரமாக கர்ஜித்தார்.

౩౩. ఆనుపూర్వ్యేణ వృత్తం చ లాంగూలం రోమభిశ్చితమ్।
ఉత్పతిష్యన్ విచిక్షేప పక్షిరాజ ఇవోరగమ్॥

௩௩. 𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌮𑍍॥

௩௩. ஆநுபூர்வ்யேணவ்ருத்தஞ்சலாங்கூலம்ரோமபிஶ்சிதம்।
உத்பதிஷ்யன்விசிக்ஷேபபக்ஷிராஜஇவோரகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்பதிஷ்யன்	உயரக்கிளம்புகிற	சிதம்	அடர்ந்துமுள்ள
ஸ:	அந்த (திருவடி)	லாங்கூலம்	வாலை
ஆநுபூர்வ்யேண	அடிபெருத்து நுனிசிறுத்து (வாட்டத்தோடே)	பக்ஷிராஜ:	கருத் மானவர்
வ்ருத்தம்	உருண்டும்	உரகம்இவ	ஸர்ப்பத்தைப்போல்
ரோமபி:	மயிர்களினால்	விசிக்ஷேப	உதறினார்.

தா-ம்—கருடன் பெருநாகத்தை சுழற்றுவதுபோல் பருவதத்திலிருந்து ஸமுத்திரம் தாண்டுகிற திருவடி அடிமுதல் நுனிவரையில் கிரமமாக நீண்டு உருண்டு மயிர்களினலடர்ந்துள்ள வாலைச்சுழற்றியடித்தார்

౩౪. తస్య లాంగూలమావిద్ధమాత్తవేగస్య పృష్ఠతః।
దదృశే గరుడేనేవ హ్రియమాణో మహోరగః॥

௩௪. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌃॥

௩௪. தஸ்யலாங்கூலமாவித்தமாத்தவேகஸ்யப்ருஷ்டத:।
தத்ருசேகருடேநேவஹ்ரியமாணோமஹோரக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை:
ஆத்தவேகஸ்ய=		லாங்கூலம்	வாலானது
ஆத்த	அடையப்பட்ட	கருடேன	கருத் மானால்
வேகஸ்ய	வேகத்தையுடைய	ஹ்ரியமாண:	கொண்டுபோகப்பட்ட
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	மஹோரகஇவ	பெரிய ஸர்ப்பமானதுபோல்
ப்ருஷ்டத:	பின்புறத்தில்	தத்ருசே	காணப்பட்டது
ஆவித்தம்	அடிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—அதிகவேகத்தோடு போகிற சிறியதிருவடியினுடைய பின்புறத்திலிருக்கிற வாலானது பெரியதிருவடியினால் எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட ஸர்ப்பமானதுபோல் காணப்பட்டது.

౩౫. బాహూ సంస్తంభయామాస మహాపరిఘసన్నిభౌ।
ససాద చ కపిః కట్యాం చరణౌ సంచుకోచ చ॥

௩௫. 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑌿𑌘𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍌।
𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌚 𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌸𑌂𑌚𑍁𑌕𑍋𑌚 𑌚॥

௩௫. பாஹூ ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸமஹாபரிகஸந்நிபௌ।
ஸஸாதசகபிꞏகட்யாம்சரணௌஸஞ்சுகோசச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிꞏ	ஹநுமார்	ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ	அசைவற்றிருக்கும்படிசெய்தார்
மஹாபரிகஸந்நிபௌ=		கட்யாம்	இடுப்பை
மஹா	பெரிதான	ஸஸாத	சுருக்கினார்
பரிக	ஆயுதத்திற்கு	சரணௌ	கால்களை
ஸந்நிபௌ	ஸமானங்களான	ஸஞ்சுகோசச	மடக்கியுங்கொண்டார்.
பாஹூ	கைகளை		

தா-ம்—இருப்புத்தடிகளுக்குச் சமானங்களான கைகளை அசையாமல் ஊன்றிக்கொண்டு கால்களை மடக்கிக்கொண்டு வேகமாய்ப்போவதற்கு இடுப்பையும் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౩౬. సంహృత్యచభుజౌ శ్రీమాన్ తథైవచశిరోధరాం।
తేజస్సత్త్వంతథావీర్య మావివేశసవీర్యవాన్॥

௩௬. 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌚𑌭𑍁𑌜𑍌𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌾𑌂।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌥𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌸𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥

௩௬. ஸம்ஹ்ருத்யசபுஜௌஸ்ரீமாந்ததைவசஸிரோதராம்।
தேஜஸ்ஸத்வம்ததாவீர்யமாவிவேசஸவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	ஸாமர்த்தியவானும்	ஸம்ஹ்ருத்திய	சுருக்கியும்
ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவருமான	தேஜꞏ	தேஜஸ்ஸையும்
ஸꞏ	அந்த (திருவடி)	ஸத்வம்ச	பலத்தையும்
புஜௌ	தோள்களையும்	ததா	அப்படியே
ததைவ	அப்படியே	வீர்யம்	வீர்யத்தையும்
ஸிரோதராம்ச	கழுத்தையும்	ஆவிவேச	அடைந்தார்.

தா-ம்—பிராட்டியை தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கப்போகிறோமென்கிற உத்ஸாகத்தாலுண்டான சோபையையும் ஸமஸ்ததேவர்களினால் கொண்டாடும்படியான யசஸ்ஸையும் ஆகாசத்திலெழும்பிப்போகும்படியான பராக்கிரமத்தையும் சத்துருக்களை நாசம்பண்ணத்தக்க ஸாமர்த்தியத்தையுமடைந்து கடலை அதிவேகமாய் தாண்டுவதற்கு கைகளையும் கழுத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౩౭. మార్గమాలోకయన్ దూరా దూర్ధ్వంప్రణిహితేక్షణః।
రురోధహృదయేప్రాణా నాకాశమవలోకయన్॥

௩௭. 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍॥

௩௭. மார்கமாலோகயந்தூராதூர்த்வம்ப்ரணிஹிதேக்ஷணꞏ।
ருரோதஹ்ருதயேப்ராணாநாகாசமவலோகயந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊர்த்வம்	மேலே	ஆலோகயன்	பார்த்துக்கொண்டு
ப்ரணிஹிதேக்ஷணꞏ=		ஆகாசம்	ஆகாசத்தை
ப்ரணிஹித	வைக்கப்பட்ட	அவலோகயன்	பார்த்து
யீக்ஷணꞏ	கண்களையுடைய (திருவடி)	ப்ராணாந்	உச்வாஸநிச்வாஸவாயுவை
தூராத்	தூரத்தில்நின்றும்	ஹ்ருதயே	மனதில்
மார்க்கம்	வழியை	ருரோத	தகைந்தார்.

தா-ம்—மேற்புறத்தில் கண்களைச்செலுத்தி தான் செல்லும்வழியை வெகுதூரம்பார்த்து நிமிர்ந்து ஆகாசத்தை நோக்கிக்கொண்டு கிளம்புவதற்கு மனதில் மூச்சையடக்கிக்கொண்டார்.

౩౮. పద్భ్యాందృఢమవస్థానం కృత్వాసకపికుంజరః।
నికుంచ్యకర్ణౌహనుమా నుత్పతిష్యన్మహాబలః॥

౩౯. వానరాన్ వానరశ్రేష్ఠ ఇదంవచనమబ్రవీత్।

௩௮. 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌦𑍃𑌢𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।
𑌨𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।

௩௯. 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌇𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௩௮. பத்ப்யாம்த்ருடமவஸ்தாநம்க்ருத்வாஸகபிகுஞ்ஜர:।
நிகுஞ்ச்யகர்ணௌஹநுமாநுத்பதிஷ்யந்மஹாபல:॥
௩௮½. வாநராந்வாநரஶ்ரேஷ்டயிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜர:	யானைபோன்ற தேகத்தையுடைய திருவடி	ஸ:	அந்த
பத்ப்யாம்	கால்களினால்	ஹநுமான்	மாருதி
த்ருடம்	உறுதியான	கர்ணௌ	காதுகளை
அவஸ்தாநம்	ஊன்றுகிறத்தை	நிகுஞ்ச்ய	மடக்கிக்கொண்டு
க்ருத்வா	செய்து	உத்பதிஷ்யன்(ஸன்)	உயரக்கிளம்பாநின்றுகொண்டு
மஹாபல:	மிக பலமுடையவராயும்	வாநரான்	வானரங்களைக்குறித்து
வாநரஶ்ரேஷ்ட:=		யிதம்	இதின்கீழ்வருகிற
வாநர	வாநரர்களுக்குள்	வசநம்	வார்த்தையை
ஶ்ரேஷ்ட:	சிறந்தவராயும் (இருக்கிற)	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

தா-ம்—மிக பலமுடைய திருவடி பருவதத்தின்மீது உறுதியாக கால்களை யூன்றிக்கொண்டும் காதுகளை நெறித்துக்கொண்டும் கடல்தாண்டக் கிளம்புகிற ஸமயத்தில், ஸமீபத்திலிருந்த ஜாம்பவான் அங்கதன் முதலான வாநரர்களைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౩౯. యథా రాఘవనిర్ముక్తశ్శరశ్శ్వసనవిక్రమః॥
౩౯½. గచ్ఛేత్తద్వద్గమిష్యామి లంకాం రావణపాలితామ్।
௩௯. യഥാരാഘവനിർമുക്തശ്ശരശ്ശ്വസനവിക്രമഃ॥
௩௯½. ഗച്ഛേത്തദ്വദ്ഗമിഷ്യാമി ലങ്കാം രാവണപാലിതാം।
௩௯. யதாராகவநிர்முக்தஶ்ஶரஶ்வஸநவிக்ரம:॥
௩௯½. கச்சேத்தத்வத்கமிஷ்யாமிலங்காம்ராவணபாலிதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவநிர்முக்த:=		கச்சேத்	போகுமோ
ராகவ	ஶ்ரீராகவனால்	தத்வத்	அப்படிபோல்
நிர்முக்த:	விடப்பட்ட	ராவணபாலிதாம்=	
ஶர:	பாணமானது	ராவண	ராவணனால்
ஶ்வஸநவிக்ரம:=		பாலிதாம்	ஆளப்பட்ட
ஶ்வஸந	வாயுவினுடைய	லங்காம்	லங்கையை (க்குறித்து)
விக்ரம:	பராக்ரமத்தையுடையதாய்க்கொண்டு	கமிஷ்யாமி	போவேன்.
யதா	எப்படி		

தா-ம்—சக்ரவர்த்தித்திருமகனால் விடப்பட்ட பாணமானது வாயுவேகத்தையுடையதாகி யெவ்விதம் செல்லுமோ அவ்விதம் தசக்ரீவனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட லங்கையைக்குறித்து செல்லமாட்டுவேன். ஶ்ரீராமபாண திருஷ்டாந்தத்தால் அதிஶீக்கிரமும், சத்துருவுக்குத் தடுக்க அஸாத்தியமும், வியர்த்தமின்றி குறியை நாடும் தன்மையும் ராமபாணத்திற்கு இருப்பதுபோல் தனக்கும் உண்டென்று ஸூசிப்பித்தார்.

౪౦. నహిద్రక్ష్యామియదితాం లంకాయాం జనకాత్మజామ్॥
౪౦½. అనేనైవహివేగేనగమిష్యామిసురాలయమ్।
௪௦. നഹിദ്രക്ഷ്യാമിയദിതാം ലങ്കായാം ജനകാത്മജാം॥
௪௦½. അനേനൈവഹിവേഗേനഗമിഷ്യാമിസുരാലയം।
௪௦. நஹித்ரக்ஷ்யாமியதிதாம்லங்காயாம்ஜநகாத்மஜாம்॥
௪௦½. அநேநைவஹிவேகேநகமிஷ்யாமிஸுராலயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லங்காயாம்	லங்கையில்	வேகேநைவ	வேகத்தோடேயே
ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளான ஜானகியை	ஸுராலயம்	தெய்வலோகத்தைக்குறித்து
நஹித்ரக்ஷ்யாமியதி	காண்கிலேனாகில்	கமிஷ்யாமி	செல்லுவேன்.
அநேந	இந்த		

தா-ம்—இலங்கையென்கிற பட்டணத்தில் ஒருக்கால் ஜானகியை தண்டன்ஸமர்ப்பிக்காமற்போவேனாகில் அந்தராமபாணவேகத்துடனே ஸுவர்க்கத்தைக்குறித்துச்செல்வேன்.

౪౧. యదివాత్రిదివేసీతాం నద్రక్ష్యామ్యకృతశ్రమః॥
౪౧½. బద్ధ్వారాక్షసరాజానమానయిష్యామిరావణమ్।

சக. 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑍇𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌨𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥
சகஉ. 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍍।

சக. யதிவாத்ரிதிவேஸீதாம்நத்ரக்ஷ்யாம்யக்ருதஶ்ரமஃ||
சகஉ. பத்வாராக்ஷஸராஜாநமாநயிஷ்யாமிராவணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிதிவே	தெய்வலோகத்திலும்	ராக்ஷஸ	ராக்ஷதர்களுக்கு
ஸீதாம்	* ஸீதையை	ராஜாநம்	பிரபுவான
நத்ரக்ஷ்யாம்யதி	காணுமற்போவேனுகில்	ராவணம்	ராவணனை
அக்ருதச்ரமஃ	சிரமமில்லாதவனுக	பத்வா	கட்டி
ராக்ஷஸராஜாநம்—		ஆநயிஷ்யாமி	கொண்டுவருவேன்.

தா-ம்—தெய்வலோகத்திலும் ஸீதையைக் கண்டிலேனுகில் ச்ரமத்தையடையாமலே மறுபடியும் இலங்கையிற்புகுந்து இராக்ஷதர்களுக்கெல்லாம் அரசனுன ராவணனைப் பிடித்துக்கட்டி இங்கே கொண்டுவருவேன்.

౪౨. సర్వథా కృతకార్యో౽హమేష్యామి సహ సీతయా॥
౪౨. ఆనయిష్యామి వా లంకాం సముత్పాట్య సరావణామ్।

சஉ. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌹𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾॥
சஉஉ. 𑌆𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍।

சஉ. ஸர்வதாக்ருதகார்யோஹமேஷ்யாமிஸஹஸீதயா||
சஉஉ. ஆநயிஷ்யாமிவாலங்காம்ஸமுத்பாட்யஸராவணும்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	யேஷ்யாமி	வருவேன்
ஸர்வதா	எவ்விதத்திலாவது	ஸராவணும்	ராவணனுடன்கூட
கிருதகார்யஃ—		லங்காம்வா	லங்கையையாவது
க்ருத	பண்ணப்பட்ட	ஸமுத்பாட்ய	வேருடன் பிடுங்கிக்கொண்டு
கார்யஃ	காரியத்தையுடையவனுக	ஆநயிஷ்யாமி	கொண்டுவருவேன்.
ஸீதயாஸஃ	ஸீதையுடன்கூட		

தா-ம்—எந்தப்பிரகாரத்திலாவது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு பிராட்டியை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டே வருவேன்; அப்படிக்கில்லாவிட்டால் ராவணனேடே லங்கையையாவது அடியோடு பேர்த்துக்கொண்டுவருவேன்.

౪౩. ఏవముక్త్వా తు హనుమాన్ వానరాన్ వానరోత్తమః॥
౪౪. ఉత్పపాతాథ వేగేన వేగవానవిచారయన్।
సుపర్ణమివ చాత్మానం మేనే స కపికుంజరః॥

சங. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥
சச. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌥𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍।
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌵𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑍇𑌨𑍇𑌸𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥

சங. யேவமுக்த்வாதுஹநுமாந்வாநராந்வாநரோத்தமஃ||
சச. உத்பபாதாதவேகேநவேகவாநவிசாரயந்।
ஸுபர்ணமிவசாத்மாநம்மேநேஸகபிகுஞ்ஜரஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரோத்தமஃ	வாநரசிரேஷ்டரான	வேகேந	வேகத்தோடே
ஹநுமாந்	திருவடி	உத்பபாத	உயரக்கிளம்பினூ
வாநராந்	(அங்கதன்முதலிய) வானரங்களைக்குறித்[து]	கபிகுஞ்ஜரஃ	கபிசிரேஷ்டரான
யேவம்	இந்தப்ரகாரம்	ஸஃ	அம்மாருதி
உக்த்வா	சொல்லி	ஆத்மாநம்	தன்னை
அத	பின்பு	ஸுபர்ணமிவ	கருத்மானைப்போல்
வேகவாந்	(மிக) வேதத்தையுடையவராக	மேநே	எண்ணினூர்.
அவிசாரயந்	கவலையில்லாதவராய்க்கொண்டு		

தா-ம்—வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார், அங்கதாதிகளுக்கு இவ்வாறுசொல்லி கவலையற்றவராய் தன்னைக் கருத் மானுகப்பாவித்து ஆகாயத்தில் கிளம்பினூர்.

* ஜநகன் திருமகளுக்கு ஸீதையென்று திருநாமமுண்டானதற்குக்காரணம்—பூமியை விழுது யாகம் செய்யவேணுமென்று சாஸ்த்ரமிருப்பதால், மிதிலதேசத்தரசனுன ஜனகமஹாராஜன் யாகம் செய்வதற்கு பூமியை விழும்போது கலப்பைச்சாலிலுண்டானவளாகையால் ஸீதையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸீதா என்றுல் கலப்பைச்சாலுக்குப்பெயர்.

౪౫. సముత్పతతి తస్మింస్తు వేగాత్తే నగరోహిణః । సంహృత్య విటపాన్ సర్వాన్ సముత్పేతుస్సమంతతః ॥

௪௫. [illegible]

[illegible]

௪௫. ஸமுத்பததி தஸ்மிந்ஸ்துவேகாத்தேநகரோஹிணஃ।
ஸம்ஹ்ருத்யவிடபாந்ஸர்வாந்ஸமுத்பேதுஸ்ஸமந்ததஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த (ஹநுமார்)	ரோஹிணஃ	முளைத்திருக்கிற விருக்ஷங்கள்
வேகாத்	வேகத்தோடே	ஸர்வாந்	ஸமஸ்தங்களான
ஸமுத்பததி(ஸதி)	உயரக்கிளம்புகையில்	விடபாந்	கிளைகளை
தே	அந்த	ஸம்ஹ்ருத்ய	இழுத்துக்கொண்டு
நகரோஹிணஃ=		ஸமந்ததஃ	நான்குபக்கங்களிலும்
நக	மலையில்	ஸமுத்பேதுஃ	உயரக்கிளம்பின.

தா-ம்—அம்மாருதி மிகவேகத்தோடு ஆகாயத்திற்கிளம்புகையில் அம்மலையிலுள்ள விருக்ஷங்களும் தங்கள் கிளைகளை முறித்திழுத்துக்கொண்டு மேற்கிளம்பின.

౪౬. సమత్తకోయష్టిమకాన్ పాదపాన్ పుష్పశాలినః । ఉద్వహన్నూరువేగేన జగామ విమలేంబరే ॥

௪௬. [illegible]

[illegible]

௪௬. ஸமத்தகோயஷ்டிமகாந்பாதபாந்புஷ்பஶாலிநஃ।
உத்வஹந்நூருவேகேநஜகாமவிமலேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமத்தகோயஷ்டிமகாந்	கொழுப்பேறின நாரைப்பக்ஷிகளோடு கூடியும்	வேகேந	வேகத்தினால்
புஷ்பஶாலிநஃ	புஷ்பங்களினால் பிரகாசமுமுடையதுகளுமான	உத்வஹந்	எடுத்துக்கொண்டு
பாதபாந்	விருக்ஷங்களை	விமலே	நிர்மலமான
ஊருவேகேந=		அம்பரே	ஆகாசத்தில்
ஊரு	தொடைகளுடைய	ஜகாம	போனார்.

தா-ம்—ஹநுமாரொழும்புகையிலுண்டானவேகமானது கொழுத்த நாரைப்பக்ஷிகள் நிறைந்த அநேக புஷ்பாலங்கிருத விருக்ஷங்களைப் பின்றொடரச்செய்தது.

౪౭. ఊరువేగోద్ధతా వృక్షా ముహూర్తం కపిమన్వయుః । ప్రస్థితం దీర్ఘమధ్వానం స్వబంధుమివ బాంధవాః ॥

௪௭. [illegible]

[illegible]

௪௭. ஊருவேகோத்ததாவ்ருக்ஷாமுஹூர்த்தம்கபிமந்வயுஃ।
ப்ரஸ்திதம்தீர்க்கமத்வாநம் ஸ்வபந்து மிவபாந்தவாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊருவேகோத்ததாஃ=		ப்ரஸ்திதம்	பிரயாணப்பட்ட
ஊரு	தொடைகளுடைய	ஸ்வபந்தும்	சொந்த பந்துவை
வேக	வேகத்தினால்	பாந்தவாயிவ	பந்துஜனங்கள்போல்
உத்ததாஃ	உயரக்கிளம்பப்பட்ட	முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்
வ்ருக்ஷாஃ	மரங்கள்	கபிம்	ஹநுமாரை
தீர்க்கம்	தூரமான	அந்வயுஃ	பின்சென்றன.
அத்வாநம்	மார்க்கத்தைக் (குறித்து)		

தா-ம்—தூரதேசம்போகப் பிரயாணப்படுமொருவனை அவன் பந்துக்கள் வழிவிடக் கொஞ்சதூரம் பின்செல்வதுபோல் ஹநுமாருடைய வேகத்தினால் மேற்கிளம்பிய மரங்கள் அவரைக் கொஞ்சதூரம் பின்றொடர்ந்தன.

౪౮. తమూరువేగోన్మథితాస్సాలాశ్చాన్యే నగోత్తమాః । అనుజగ్ముర్హనూమంతం సైన్యా ఇవ మహీపతిమ్ ॥

௪௮. [illegible]

[illegible]

௪௮. தமூருவேகோந்மதிதாஸ்ஸாலாஶ்சாந்யேநகோத்தமாஃ।
அநுஜக்முர்ஹநூமந்தம்ஸைந்யாயிவமஹீபதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊருவேகோத்மதிதாঃ	துடைகளின் வேகத்தாலுயரக்கிளம்பப்பட்ட	ஹநூமந்தம்	ஹநுமானை
ஸாலாঃ	ஆச்சாமரங்களும்	ஸைந்யாঃ	ஸேனைகள்
அந்யே	இதரங்களான	மஹீபதிமிவ	அரசனைப்போல
நகோத்தமாஸ்ச	மரசிரேஷ்டங்களும்	அநுஜக்முঃ	பின்றொடர்ந்தன.
தம்	அந்த		

தா-ம்—யுத்தவீரர்கள் இராஜாக்களைப் பின்றொடர்வதுபோல் ஹநுமாருடைய துடைவேகத்தினுல் மேற்கிளம்பிய ஸாலாதிவிருக்ஷங்களும் அவரைப் பின்றொடர்ந்தன.

౪౯. సుపుష్పితాగ్రైర్బహుభిః పాదపైరన్వితః కపిః । హనూమాన్పర్వతాకారో బభూవాద్భుతదర్శనః ॥

൪൯. സുപുഷ്പിതാഗ്രൈര്‍ബഹുഭിഃ പാദപൈരന്വിതഃ കപിഃ।
ഹനൂമാന്‍ പര്‍വ്വതാകാരോ ബഭൂവാദ്ഭുതദര്‍ശനഃ॥

௪௯. ஸுபுஷ்பிதாக்ரைர்பஹுபிঃபாதபைரந்விதঃகபிঃ।
ஹநூமாந்பர்வதாகாரோபபூவாத்புததர்ஸநঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபுஷ்பிதாக்ரைঃ=		கபிঃ	வானரரான
ஸுபுஷ்பித	நன்றாய் புஷ்பித்திருக்கிற	ஹநுமாந்	திருவடியானவர்
அக்ரைঃ	நுனிகளையுடையனவாயும்	பர்வதாகாரঃ	மலைபோன்ற தேகத்தையுடையவராய்க்கொண்டு
பஹுபிঃ	அனேகங்களுமான		
பாதபைঃ	விருக்ஷங்களோடு	அத்புததர்ஸநঃ	ஆச்சரியமான தோற்றமுடையவராக
அந்விதঃ	கூடிக்கொண்டிருக்கிற	பபூவ	ஆனார்.

தா-ம்—பர்வதம்போன்ற சரீரமுடைய ஹநுமாரானவர் நானாவித புஷ்பவிருக்ஷங்களோடு கூடினவராய் மிகவும் ஆச்சரியமாகப் பிரகாசித்தார்.

౫౦. సారవంతోఽథ యే వృక్షా న్యమజ్జన్ లవణాంభసి। భయాదివ మహేంద్రస్య పర్వతా వరుణాలయే॥

൫൦. സാരവന്തോഽഥ യേ വൃക്ഷാ ന്യമജ്ജന്‍ ലവണാംഭസി।
ഭയാദിവ മഹേന്ദ്രസ്യ പര്‍വ്വതാ വരുണാലയേ॥

௫0. ஸாரவந்தோதயேவ்ருக்ஷாந்யமஜ்ஜந்லவணாம்பஸி।
பயாதிவமஹேந்த்ரஸ்யபர்வதாவருணாலயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	மஹேந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
யே	யாதொரு	பயாத்	பயத்தினுல்
ஸாரவந்தঃ	வைரமுடையவையான	வருணாலயே	வருணனுக்கு இருப்பிடமானகடலில்
வ்ருக்ஷாঃ	மரங்கள்	(நிமக்நঃ)	(முழுகின)
லவணாம்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்	பர்வதாயிவ	மலைகள்போல்
ந்யமஜ்ஜந்	முழுகினவோ	(ஸ்திதঃ)	(இருந்தன.)
(தே)	(அவைகள்)		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினுல் பேர்க்கப்பட்ட மரங்கள் அவருடன் கொஞ்சதூரம் பின்சென்று பிறகு முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரனுக்குப்பயந்து ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த மைநாகாதி பர்வதங்கள்போல் ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன.

౫౧. స నానాకుసుమైః కీర్ణః కపిః సాంకురకోరకైః। శుశుభే మేఘసంకాశః ఖద్యోతైరివ పర్వతః॥

൫൧. സ നാനാകുസുമൈഃ കീര്‍ണ്ണഃ കപിഃ സാങ്കുരകോരകൈഃ।
ശുശുഭേ മേഘസങ്കാശഃ ഖദ്യോതൈരിവ പര്‍വ്വതഃ॥

௫௧. ஸநாநாகுஸுமைঃகீர்ணঃகபிஸ்ஸாங்குரகோரகைঃ।
ஸுஸுபேமேகஸங்காஸঃகத்யோதைரிவபர்வதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேகஸங்காஸঃ	மேகத்திற்குச்சமானமான	நாநாகுஸுமைঃ	பற்பல புஷ்பங்களால்
ஸঃ	அந்த	கீர்ணঃ	சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு
கபிঃ	ஹநுமாரானவர்	(ராத்ரௌ)	(இராத்திரியில்)
ஸாங்குரகோரகைঃ=		கத்யோதைঃ	மின்மினுப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட
ஸாங்குர	அரும்புகளோடும்	பர்வதயிவ	மலைபோல்
கோரகைঃ	மொக்குகளோடுங்கூடின	ஸுஸுபே	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—மேகஸத்ருசமான உருவத்தோடுகூடிய ஹநுமார் பலவித புஷ்பங்களால் சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு இரவில் மின்மினுப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட பர்வதம்போல் பிரகாசித்தார்.

౫౨. విముక్తాస్తస్యవేగేనముక్త్వాపుష్పాణితేద్రుమాః । అవశీర్యంతసలిలేనివృత్తాస్సుహృదోయథా ॥

௫௨. 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑍇𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌯𑌥𑌾॥

௫௨. விமுக்தாஸ்தஸ்யவேகேநமுக்த்வாபுஷ்பாணிதேத்ருமாஃ।
அவஶீர்யந்தஸலிலேநிவ்ருத்தாஸ்ஸுஹ்ருதோயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	முக்த்வா	உதிர்த்து
வேகேந	வேகத்தினுல்	ஸுஹ்ருதோயதா	சிநேகிதர்போல்
விமுக்தாஃ	விடப்பட்ட	நிவ்ருத்தாஃ	திரும்பினதுகளாய்
தே	அந்த	ஸலிலே	ஜலத்தில்
த்ருமாஃ	மரங்கள்	அவஶீர்யந்த	விழுந்தன.
புஷ்பாணி	புஷ்பங்களை		

தா-ம்—பந்துக்களாவது அல்லது சிநேகிதர்களாவது தூரதேசத்திற்குப் பிரயாணப்பட்டுப்போகையில் ஆறு குளம் மடு முதலிய ஜலக்கரைவரையில் தான் வழிவிடுவோர்கள் போகவேணும்: அதற்கப்புறம் போகக்கூடாதென்று சாஸ்திரமிருப்பதால், இந்த நீதியை அநுஸரிப்பதுபோல் இலங்கைக்குப் பிரயாணமாகப்போகும் ஹநுமாரைப் பின்றொடர்ந்த மரங்கள் கொஞ்சதூரம்போய் ஸமுத்திரம் தாண்டக்கூடாதென்றுபோல் கீழே விழுந்துவிட்டன. பின்னும், வழிவிட்டுத்திரும்பும் பந்துக்கள் வியஸனத்தால் கண்ணீர்விடுவதுபோல் அந்த மரங்களும் புஷ்பங்களை யுதிர்ப்பதினுல் கண்ணீர்விடுவனபோல் காணப்பட்டன.

౫౩. లఘుత్వేనోపపన్నంతద్విచిత్రంసాగరేఽపతత్ । ద్రుమాణాంవివిధంపుష్పంకపివాయుసమీరితమ్ ॥

௫௩. 𑌲𑌘𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌪𑌤𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂𑌕𑌪𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௫௩. லகுத்வேநோபபந்நம்தத்விசித்ரம்ஸாகரேபதத்।
த்ருமணாம்விவிதம்புஷ்பம்கபிவாயுஸமீரிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லகுத்வேந	லேசோடே	ஸமீரிதம்	நன்றாய் வீசப்பட்ட
உபபந்நம்	கூடிக்கொண்டுமே	தத்	அந்த
விசித்ரம்	நானுவர்ணமாயும்	த்ருமாணும்	மரங்களினுடைய
விவிதம்	பலவிதமாயுமிருக்கிற	புஷ்பம்	புஷ்பமானது
கபிவாயுஸமீரிதம்=		ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்
கபி	ஹநுமார் வேகத்தினுலுண்டான	அபதத்	விழுந்தன.
வாயு	காற்றினுல்		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினுலிழுக்கப்பட்ட மரங்கள் கொஞ்சதூரம் அவரைப்பின்சென்று பிறகு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன. அவைகளைச்சேர்ந்த விசித்திரவர்ணபுஷ்பங்கள் வெகு இலேசானபடியால், இன்னும் கொஞ்சதூரம் அவருடைய வேகக்காற்றினுலிழுக்கப்பட்டு அவரைப் பின்றொடர்ந்து பிறகு சிதறி ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன.

౫౩½. తారాచితమివాకాశంప్రబభౌసమహార్ణవః।

௫௩½. 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌬𑌭𑍌𑌸𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃।

௫௩½. தாராசிதமிவாகாஶம்ப்ரபபௌஸமஹார்ணவஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த(புஷ்பங்களினுல் வியாப்தமான)	ஆகாஶமிவ	ஆகாசமானதுபோல்
மஹார்ணவஃ	பெரிய ஸமுத்திரமானது	ப்ரபபௌ	நன்றாகப்பிரகாசித்தது
தாராசிதம்	நக்ஷத்திரங்களினுல் வியாப்தமான		

தா-ம்—ஹநுமாரைப் பின்றொடர்ந்து பிறகு கீழேவிழுந்த புஷ்பங்களினுல் வியாபிக்கப்பட்ட ஸமுத்திரம் நக்ஷத்திரங்களோடு விளங்கும் ஆகாசத்தைப்போல் பிரகாசித்தது.

౫౪. పుష్పౌఘేణానుబద్ధేననానావర్ణేనవానరః॥ ౫౪½. బభౌమేఘఇవోద్యన్వైవిద్యుద్గణవిభూషితః।

௫௪. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍌𑌘𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௫௪½. 𑌬𑌭𑍌𑌮𑍇𑌘𑌇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃।

௫௪. புஷ்பௌகேணாநுபத்தேநநாநாவர்ணேநவாநரஃ॥

௫௪½. பபௌமேகஇவோத்யந்வைவித்யுத்கணவிபூஷிதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாநாவர்ணை:	அனேகவர்ணங்களாயும்	கண	கும்பல்களினால்
அநுபத்தை:	வியாப்தமாயுமிருக்கிற	விபூஷித:	நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டும்
புஷ்பௌகேண	புஷ்பகும்பலோடு	உத்யந்	உதித்துக்கொண்டுமிருக்கிற
(யுக்த:)	(கூடியும்)	மேகஇவ	மேகமானதுபோல்
வித்யுத்கணவிபூஷித:=		பபௌ	பிரகாசித்தார்.
வித்யுத்	மின்னல்களுடைய		

தா-ம்—நானாவர்ண புஷ்பங்களாற்சூழ்ந்த ஹநுமாரானவர் மின்னற்கூட்டத்தால் நிறைந்து மேற் கிளம்புகிற மேகத்தைப்போல் பிரகாசித்தார்.

౫౫. తస్యవేగసమాధూతైః పుష్పైస్తోయమదృశ్యత ॥ ౫౫౧. తారాభిరభిరామాభిరుదితాభిరివాంబరమ్ ।

ருரு. [illegible]

ருரு௨. [illegible]

ருரு. தஸ்யவேகஸமாதூதை:புஷ்பைஸ்தோயமத்ருஶ்யத ॥

ருரு௨. தாராபிரபிராமாபிருதிதாபிரிவாம்பரம் ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (அநுமாருடைய)	உதிதாபி:	உதயமாயும்
வேகஸமாதூதை:=		அபிராமாபி:	மிகவு மழகாயுமிருக்கிற
வேக	வேகத்தினால்	தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களினால்
ஸமாதூதை:	நன்றாக தூக்கப்பட்ட	அம்பரமிவ	ஆகாசமானதுபோல்
புஷ்பை:	புஷ்பங்களினால்	அத்ருஶ்யத	காணப்பட்டது.
தோயம்	ஜலமானது		

தா-ம்—அம்மாருதியின்வேகத்தால் சிதறிவிழுந்த புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஸமுத்திரஜலமானது உதயமான நக்ஷத்திரங்களால் அடர்ந்து அழகாகப்பிரகாசிக்கும் ஆகாசம்போல் காணப்பட்டது.

౫౬. తస్యాంబరగతౌ బాహూ దదృశాతే ప్రసారితౌ ॥ ౫౬౧. పర్వతాగ్రాద్వినిష్క్రాంతౌ పంచాస్యావివ పన్నగౌ ।

ருசு. [illegible]

ருசு௨. [illegible]

ருசு. தஸ்யாம்பரகதௌபாஹூ தத்ருஶாதேப்ரஸாரிதௌ ।

ருசு௨. பர்வதாக்ராத்விநிஷ்க்ராந்தௌபஞ்சாஸ்யாவிவபந்நகௌ ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரஸாரிதௌ	நீட்டப்பட்டும்	அக்ராத்	நுனியில் நின்றும்
அம்பரகதௌ	ஆகாசத்தை யடைந்துமிருக்கிற	விநிஷ்க்ராந்தௌ	வெளிக்கிளம்பின
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	பஞ்சாஸ்யௌ	ஐந்துமுகங்களுடைய
பாஹூ	இரண்டு கைகள்	பந்நகாவிவ	இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல்
பர்வதாக்ராத்=		தத்ருஶாதே	காணப்பட்டன.
பர்வத	பர்வதத்தினுடைய		

தா-ம்—ஆகாயத்தில் நீட்டிவிடப்பட்ட ஐந்துவிரல்களோடுகூடின அம்மாருதியின் இரண்டுகைகளும் பர்வதசிகரத்திலிருந்து மேற்கிளம்பின, ஐந்துதலையுள்ள இரண்டு பெருநாகங்களைப்போல் காணப்பட்டன.

౫౭. పిబన్నివ బభౌ శ్రీమాన్ సోర్మిజాలం మహార్ణవమ్ ॥ ౫౭౧. పిపాసురివ చాకాశం దదృశే స మహాకపిః ॥

ருஎ. [illegible]

ருஎ௨. [illegible]

ருஎ. பிபந்நிவபபௌஶ்ரீமாந்ஸோர்மிஜாலம்மஹார்ணவம் ॥

ருஎ௨. பிபாஸுரிவசாகாஶம்தத்ருஶேஸமஹாகபி: ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	பிபந்நிவ	பானம்பண்ணுகிறவர்போல்
ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவரான	பபௌ	பிரகாசித்தார்
மஹாகபி:	வானரோத்தமரான ஹநுமார்	ஆகாஶம்ச	ஆகாசத்தையும்
ஸோர்மிஜாலம்	அலைகளுடையவரிசைகளோடுகூடின	பிபாஸுரிவ	பானம்பண்ண இச்சையுள்ளவர்போல்
அர்ணவம்	ஸமுத்திரத்தை	தத்ருஶே	காணப்பட்டார்.

தா-ம்—மஹாதேஜஸ்வியாயும் வானரசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற அம்மாருதி தாழ்ந்து செல்லுகையில் மஹா ஸமுத்திரத்தைப் பானம்பண்ணுகிறவர்போலும் எழும்பிப்போகையில் ஆகாயத்தை விழுங்க இச்சிக்கிறவர் போலும் காணப்பட்டார்.

౫౮. తస్యవిద్యుత్ప్రభాకారేవాయుమార్గానుసారిణః॥ నయనేవిప్రకాశేతేపర్వతస్థావివానలౌ।

௫௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌨𑌯𑌨𑍇𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤𑍇𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑍌।

௫௮. தஸ்யவித்யுத்ப்ரபாகாரேவாயுமார்க்காநுஸாரிணஃ||
நயநேவிப்ரகாஶேதேபர்வதஸ்தாவிவாநலௌ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுமார்க்காநுஸாரிணஃ==		வித்யுத்	மின்னல்களுடைய
வாயு	வாயுவுக்கு	ப்ரபா	காந்திகளுடைய
மார்க்க	(ஸஞ்சரிக்கயோக்யமான ஆகாச) மார்க்கத்தை	ஆகாரே	(ஆகாரம்போலொத்த) ஆகாரத்தையுடைய
		நயநே	கண்களானதுகள்
அநுஸாரிணஃ	அனுஸரித்துப்போகிற	பர்வதஸ்தௌ	பருவதத்திலிருக்கிற
தஸ்ய	அந்த (வாயுகுமாரருடைய)	அநலாவிவ	அக்னிகள்போல்
வித்யுத்ப்ரபாகாரே==		விப்ரகாஶேதே	விசேஷமாகப்பிரகாசித்தன.

தா-ம்—ஆகாயத்தில் தாண்டிச்செல்கிற மலைபோன்ற திருமேனியுடைய ஹநுமாரின் முகத்தில் பிரகாசிக்கிற இரண்டுகண்களும், மின்னல்போல் காந்தியுடையதுகளாய் பர்வதாக்கிரத்தில் எரிகிற இரண்டு ஜ்வாலைகளைப்போல் காணப்பட்டன.

౫౯. పింగేపింగాక్షముఖ్యస్యబృహతీపరిమండలే ॥ చక్షుషీసంప్రకాశేతేచంద్రసూర్యావివోదితౌ।

௫௯. 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌪𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇॥
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤𑍇𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑍌।

௫௯. பிங்கேபிங்காக்ஷமுக்யஸ்யப்ருஹதீபரிமண்டலே||
சக்ஷுஷீஸம்ப்ரகாஶேதேசந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிங்காக்ஷமுக்யஸ்ய==		பரிமண்டலே	குண்டுகளாயுமிருக்கிற
பிங்காக்ஷ	வானரங்களுக்குள்	சக்ஷுஷீ	இரண்டுகண்கள்
முக்யஸ்ய	தலைவரான ஹநுமாருடைய	உதிதௌ	உதயமான
பிங்கே	கோரோஜனவர்ணமாயும்	சந்த்ரஸூர்யாவிவ	சந்திரஸூர்யர்கள்போல்
ப்ருஹதீ	பெருத்ததுகளாயும்	ஸம்ப்ரகாஶேதே	நன்றாக பிரகாசித்தன.

தா-ம்—வானராளுக்கு அதிபதியான ஹநுமாருடைய திருமுகமண்டலத்தில் பெருத்து உருண்டு சிவந்து ஜ்வலிக்கிற இரண்டு நேத்திரங்களும் உதயமான சந்திரஸூரியாளைப்போல் பிரகாசித்தன.

౬౦. ముఖంనాసికయాతస్యతామ్రయాతామ్రమాబభౌ ॥ సంధ్యయాసమభిస్పృష్టంయథాతత్సూర్యమండలమ్।

௬௦. 𑌮𑍁𑌖𑌂𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌮𑌾𑌬𑌭𑍌॥
𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌯𑌾𑌸𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍।

௬௦. முகம்நாஸிகயாதஸ்யதாம்ரயாதாம்ரமாபபௌ||
ஸந்த்யயாஸமபிஸ்ப்ருஷ்டம்யதாதத்ஸூர்யமண்டலம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (வாயுகுமாரருடைய)	ஸமபிஸ்ப்ருஷ்டம்	நன்றாய் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட
தாம்ரயா	சிவந்திருக்கிற	தத்	அந்த
நாஸிகயா	மூக்கினால்	ஸூர்யமண்டலம்	ஆதித்யமண்டலமானது
தாம்ரம்	செம்புவர்ணம்போன்ற	யதா	எப்படி (பிரகாசிக்குமோ)
முகம்	முகமானது	(ததா)	(அப்படி)
ஸந்த்யயா	ஸாயங்காலத்தினாலே	ஆபபௌ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—செப்புபோல் சிவந்து பிரகாசிக்கிற மூக்கினால் ஹநுமாருடைய திருமுகமண்டலமானது ஸந்தியாகால ஸூரியன்போல் மிகவும் அழகாக விளங்கிற்று.

౬౧. లాంగూలంచసమావిద్ధంప్లవమానస్యశోభతే ॥ అంబరేవాయుపుత్రస్యశక్రధ్వజఇవోచ్ఛ్రితః।

௬௧. 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂𑌚𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।

௬௧. லாங்கூலஞ்சஸமாவித்தம்ப்லவமாநஸ்யஶோபதே||
அம்பரேவாயுபுத்ரஸ்யஶக்ரத்வஜயிவோச்ச்ரிதஃ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவமாநஸ்ய	(ஸமுத்திரம்) தாண்டுகிற	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
வாயுபுத்ரஸ்ய	வாயுகுமாரருடைய	உச்ச்ரிதஃ	உயர்ந்திருக்கிற
ஸமாவித்தம்	(வளைவாக) உயரத்திலெடுக்கப்பட்ட	ஶக்ரத்வஜயிவ	இந்திரனுடைய த்வஜம்போல்
லாங்கூலம்	வாலானது	ஶோபதே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஆகாசமார்க்கமாய் ஸமுத்திரம் தாண்டும் ஹநுமாருடைய நீண்டு வளைந்து விளங்குகிற வாலானது தேவலோகத்தில் நாட்டியிருக்கும் இந்திரத்வஜம்போல் பிரகாசித்தது.

౨౨. లాంగూలచక్రేణమహాన్ శుక్లదంష్ట్రోఽనిలాత్మజః ॥ వ్యరోచతమహాప్రాజ్ఞః పరివేషీవభాస్కరః ।

௨௨. 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍀𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ।

௨௨. லாங்கூலசக்ரேணமஹாந்ஶுக்லதம்ஷ்ட்ரோநிலாத்மஜஃ ||
வ்யரோசதமஹாப்ராஜ்ஞஃபரிவேஷீவபாஸ்கரஃ |

பதம்.	உரை. [யும்	பதம்.	உரை.
ஶுக்லதம்ஷ்ட்ரஃ	வெளுத்தகோரப்பற்களையுடையவரா	லாங்கூலசக்ரேண	சக்ரம்போலிருக்கிறவாலினுல்
மஹாந்	மஹிமையுடையவராயும்	பரிவேஷீ	(சுத்தி) மண்டலத்தையுடைய
மஹாப்ராஜ்ஞஃ	மிகபுத்திவந்தராயுமிருக்கிற	பாஸ்கரயிவ	ஸூரியன்போல்
அநிலாத்மஜஃ	வாயுகுமாரரானவர்	வ்யரோசத	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—வெகு பயங்கரமான ஸமுத்திரத்தை தாண்டும் வல்லமையும், அந்தகனும் பிரவேசிக்க முடியாத அந்தப்புரமத்தியில் பிரவேசித்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியான ஸாமர்த்தியமும், சத்துருக்களுக்கு பயமுறுத்தும்படியான தகைத்த பற்களுமுடைய ஹநுமான் தன்னைச்சுற்றி மண்டலமாக வளைத்துவிடப்பட்ட வாலினுல், ஜோதிர்மண்டல மத்தியில் அளவில்லாத தேஜஸ்ஸுடன் பிரகாசிக்கும் ஸூரியனைப்போல் விளங்கினுர்.

౨౩. స్ఫిగ్దేశేనాభితామ్రేణరరాజసమహాకపిః ॥ మహతాదారితేనేవగిరిర్గైరికధాతునా ।

௨௩. 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇𑌣𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥
𑌮𑌹𑌤𑌾𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨𑍇𑌵𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌧𑌾𑌤𑍁𑌨𑌾 ।

௨௩. ஸ்பிக்தேஶேநாபிதாம்ரேணரராஜஸமஹாகபிஃ ||
மஹதாதாரிதேநேவகிரிர்கைரிகதாதுநா |

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ஸஃ	அந்த	தாரிதேந	பிளக்கப்பட்டிருக்கிற
மஹாகபிஃ	பெரியவானரர்	கைரிகதாதுநா	கைரிகாதிதாதுக்களால்
அபிதாம்ரேண	நாலுபக்கத்திலும் சிவந்திருக்கிற	கிரிரிவ	பர்வதம்போல்
ஸ்பிக்தேஶேந	வாலினுடைய அடிப்புறத்தால்	ரராஜ	பிரகாசித்தார்.
மஹதா	அதிகமாக		

தா-ம்—வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமான் மிகவும் சிவந்து பிரகாசிக்கும் தன்வாலின் அடிப்பிரதேசத்தால், நன்ருய் பிளக்கப்பட்டு மிகவும் சிவந்து பிரகாசிக்கும் கைரிகாதி தாதுக்களோடுகூடிய மலைபோல் விளங்கினுர்.

౨౪. తస్యవానరసింహస్యప్లవమానస్యసాగరమ్ ॥ కక్షాంతరగతోవాయుర్జీమూతఇవగర్జతి ।

௨௪. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌤𑌰𑌗𑌤𑍋𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌇𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 ॥

௨௪. தஸ்யவாநரஸிம்ஹஸ்யப்லவமாநஸ்யஸாகரம் ||
கக்ஷாந்தரகதோவாயுர்ஜீமூதயிவகர்ஜதி |

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமுத்ரம்	ஸமுத்திரத்தை	அந்தர	மத்யப்ரதேசங்களை
ப்லவமாநஸ்ய	தாண்டுகிற	கதஃ	அடைந்திருக்கிற
தஸ்ய	அந்த	வாயு	வாயுவானது
வாநரஸிம்ஹஸ்ய	வானரசிரேஷ்டருடைய	ஜீமூதயிவ	மேகமானதுபோல்
கக்ஷாந்தரகதஃ=		கர்ஜதி	கர்ஜிக்கிறது.
கக்ஷ	கக்ஷங்களுடைய		

தா-ம்—வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகையில் அவருடைய கக்ஷப்பிரதேசங்களில் புகுந்த காற்ருனது மேகம்போல் கர்ஜித்தது.

౬౫. ఖేయథానిపతత్యుల్కాహ్యుత్తరాన్తాద్వినిస్సృతా ॥ దృశ్యతేసానుబన్ధాచతథాసకపికుంజరః।

௬௫. 𑌖𑍇𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌾॥
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑌤𑌥𑌾𑌸𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।

௬௫. கேயதாநிபதத்யுல்காஹ்யுத்தராந்தாத்விநிஸ்ருதா॥
த்ருஶ்யதேஸாநுபந்தாசததாஸகபிகுஞ்ஜரஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்தராந்தாத்	வடதிசை நுனியில் நின்றும்	நிபதத்	விழுமோ
விநிஸ்ருதா	வெளிப்புறப்பட்டும்	ததா	அப்படி
ஸாநுபந்தாச	புச்சத்தோடும் கூடியதுமான	ஸஃ	அந்த
உல்கா	கொள்ளியானது	கபிகுஞ்ஜரஃ	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
யதா	எப்படி	த்ருஶ்யதே	காணப்பட்டார்.
கே	ஆகாசத்தில்		

தா-ம்—வடக்கு திசையினின்றும் தெற்கு திசையை நோக்கிச்செல்லும் ஹநுமார் தன்னுடைய நீண்ட வாலுடன் ஆகாசத்திற்றோன்றும் தூமகேதுவென்கிற வால்நக்ஷத்திரம்போல் காணப்பட்டார்; தூமகேது உண்டாதல் ராஜ்ஜியாரிஷ்ட ஸூசனை: அப்படிபோலவே ஹநுமாரும் லங்காநாசத்தை முற்குறிக்கும் ஓர் உத்பாதம்போல் காணப்பட்டாரென்பது கருத்து.

౬౬. పతత్పతంగసంకాశోవ్యాయతశ్శుశుభేకపిః ॥ ప్రవృద్ధఇవమాతంగఃకక్ష్యయాబధ్యమానయా।

௬௬. 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌃𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌯𑌾𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾।

௬௬. பதத்பதங்கஸங்காஶோவ்யாயதஶ்ஶுஶுபேகபி:॥
ப்ரவ்ருத்தயிவமாதங்க:கக்ஷ்யயாபத்யமாநயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பதத்பதங்கஸங்காஶ:=		பத்யமாநயா	கட்டப்பட்டிருக்கிற
பதத்	போகிற	கக்ஷ்யயா	அரைக்கட்டினால்
பதங்க	ஸூரியனுக்கு	ப்ரவ்ருத்த:	நீண்டதான
ஸங்காஶ:	ஸமானமானவராயும்	மாதங்கயிவ	ஆனையானதுபோல்
வ்யாயத:	நீண்டவராயுமிருக்கிற	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தார்.
கபி:	ஹநுமார்		

தா-ம்—மஹாதேஜோவானும் நீண்ட திருமேனியுடையவருமான ஹநுமார் தன் இடுப்பில் இருக்கிக்கட்டிய வஸ்திரக்கட்டால் சங்கிலியினால் கட்டப்பட்ட ஒரு கஜசிரேஷ்டம்போல் காணப்பட்டார்.

౬౭. ఉపరిష్టాచ్ఛరీరేణఛాయయాచావగాఢయా॥ సాగరేమారుతావిష్టానౌరివాసీత్తదాకపిః।

௬௭. 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌚𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌯𑌾॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௬௭. உபரிஷ்டாச்சரீரேணசாயயாசாவகாடயா॥
ஸாகரேமாருதாவிஷ்டாநௌரிவாஸீத்ததாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உபரிஷ்டாத்	மேல் (ஆகாசத்திலிருக்கிற)	மாருதாவிஷ்டா=	
ஶரீரேண	சரீரத்தாலேயும்	மாருத	காற்றினால்
ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்	ஆவிஷ்டா	அலையும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற
அவகாடயா	அமிழ்ந்திருக்கிற(பிரதிபலித்திருக்கிற)	நௌரிவ	ஓடமானதுபோல்
சாயயாச	சாயையினாலேயும்	ததா	அப்போ
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ஆஸீத்	ஆனார்.

தா-ம்—ஆகாயத்திற் செல்லும் ஹநுமாருடைய திருமேனியின் நிழலானது ஸமுத்திரத்தின்மேல் விழ, அந்த நிழலும் அலைகளால் அசைக்கப்படுவதினால், காற்றினாலாட்டப்பட்ட ஓடமானதுபோல் காணப்பட்டது.

౬౮. యంయందేశంసముద్రస్యజగామసమహాకపిః॥ ససతస్యోరువేగేనసోన్మాదఇవలక్ష్యతే।

௬௮. 𑌯𑌂𑌯𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌸𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌸𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।

௬௮. யம்யம்தேஶம்ஸமுத்ரஸ்யஜகாமஸமஹாகபி:॥
ஸஸதஸ்யோருவேகேநஸோந்மாதயிவலக்ஷ்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	ஸஸஃ	அந்தந்தவிடமானது
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்	தஸ்ய	அந்தமாருதியினுடைய
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	ஊருவேகேந	துடைவேகத்தினுல்
யம்யம்	எந்தெந்த	ஸோந்மாதயிவ	பயித்தியம்பிடித்ததுபோல்
தேஶம்	இடத்தைக் (குறித்து)	லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டது.
ஜகாம	போனுரோ		

தா-ம்—ஹநுமார் ஆகாயத்திற்செல்லுகையில் அவருடைய வேகக்காற்றுபட்ட ஸமுத்திரப்பிரதேசங்களெல்லாம் பயித்தியம் பிடித்தவன்போல் அலைந்து குலைந்து கலங்கி நுரைத்துப்போயின.

௧௯. సాగరస్యోర్మిజాలానామురసా శైలవర్ష్మణామ్ ॥ అభిఘ్నంస్తు మహావేగః పుప్లువే స మహాకపిః ।

௧௯. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌰𑌸𑌾𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ।

௧௯. ஸாகரஸ்யோர்மிஜாலாநாமுரஸாஶைலவர்ஷ்மணும்॥
அபிக்நம்ஸ்துமஹாவேகஃபுப்லுவேஸமஹாகபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	மஹாவேகஃ	அதிகவேகமுடைய
ஶைலவர்ஷ்மணும்=		ஸஃ	அந்த
ஶைல	பர்வதம்போல்	மஹாகபிஃ	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
வர்ஷ்மணும்	ஆகாரத்தையுடைய	உரஸா	மார்பினுல்
ஊர்மிஜாலாநாம்=		அபிக்நந்	அடித்துக்கொண்டு
ஊர்மி	அலைகளுடைய	புப்லுவே	தாண்டினர்.
ஜாலாநாம்	கும்பல்களுடைய		

தா-ம்—மலைபோற்கிளம்பும் அலைகளை, மகாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமார் தன்மார்பினுலடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினர்.

௨0. కపివాతశ్చ బలవాన్ మేఘవాతశ్చ నిస్సృతః ॥ సాగరం భీమనిర్ఘోషం కంపయామాసతుర్భృశమ్ ।

௨0. 𑌕𑌪𑌿𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌭𑍀𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌂𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।

௨0. கபிவாதஶ்சபலவாந்மேகவாதஶ்சநிஸ்ருதஃ॥
ஸாகரம்பீமநிர்கோஷம்கம்பயாமாஸதுர்ப்ருஶம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஸ்ருதஃ	வெளிப்புறப்படுகிற	பீமநிர்க்கோஷம்=	
மேகவாதஶ்ச=		பீம	பயங்கரமான
மேக	மேகத்தினுடைய	நிர்கோஷம்	அதிகசப்தத்தையுடைய
வாதஶ்ச	காற்றும்	ஸாகரம்	கடலை
பலவான்	பலவானன	ப்ருஶம்	மிகவும்
கபிவாதஶ்ச	ஹநுமாருடைய காற்றும்	கம்பயாமாஸதுஃ	அலையப்பண்ணின.

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினுல் உண்டான காற்றும் மேகத்தினின்று உண்டான காற்றும் ஒன்றுசேர்ந்து பயங்கரமாக கோஷிக்கும் ஸமுத்திரத்தை மிகவும் அலையும்படி செய்தன.

௨௧. వికర్షన్నూర్మిజాలాని బృహంతి లవణాంభసి ॥ పుప్లువే కపిశార్దూలో వికిరన్నివ రోదసీ ।

௨௧. 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 ॥
𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 ।

௨௧. விகர்ஷந்நூர்மிஜாலாநிப்ருஹந்திலவணும்பஸி॥
புப்லுவேகபிஶார்தூலோவிகிரந்நிவரோதஸீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லவணும்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்	கபிஶார்தூலஃ	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
ப்ருஹந்தி	பெரிதுகளான	ரோதஸீ	ஆகாசத்தையும் பூமியையும்
ஊர்மிஜாலாநி	அலைகும்பல்களை	விகிரந்நிவ	பிரிப்பவர்போல்
விகர்ஷந்	இழுத்துக்கொண்டு	புப்லுவே	தாண்டினர்.

தா-ம்—ஸமுத்திரத்தினின்று ஆகாயமளவிற்கிளம்புகிற அலைகளைப் பிளந்துகொண்டு தாண்டிச் செல்லுகிற ஹநுமார் பூமியையும் ஆகாசத்தையும் பிரிப்பவர்போல் காணப்பட்டார்.

౭౨. మేరుమందరసంకాశానుద్ధతాన్ స మహార్ణవే ॥ అత్యక్రామన్మహావేగస్తరంగాన్ గణయన్నివ ।

௭௨. 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌸𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।

௭௨. மேருமந்தரஸங்காஶாநுத்ததாந்ஸமஹார்ணவே ॥
அத்யக்ராமந்மஹாவேகஸ்தரங்காந்கணயந்நிவ ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாவேக:	அதிகவேகமுடையவரான	மேருமந்தரஸங்காசாந்-	மேருமந்தரபர்வதங்களுக்குச்சமானமா [யிருக்கிற
ஸ:	அந்த (ஹநுமார்)	தரங்காந்	அலைகளை
மஹார்ணவே	பெரிய ஸமுத்திரத்தில்	கணயந்நிவ	எண்ணுகிறவர்போல்
உத்ததாந்	உயரக்கிளம்புகின்றவராய்	அத்யக்ராமத்	தாண்டினார்.

தா-ம்—மஹாவேகசாலியான ஹநுமார் மேருமந்த்ரகிரிகளுக்குச் சமானமாகக்கிளம்பும் அலைகளை ஒவ்வொன்றாக எண்ணுகிறவர்போல் தாண்டினார்.

౭౩. తస్యవేగసముద్ధూతం జలం సజలదం తదా ॥ అంబరస్థం విబభ్రాజ శారదాభ్రమివాతతమ్ ।

௭௩. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌂𑌜𑌲𑌂𑌸𑌜𑌲𑌦𑌂𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑌤𑌮𑍍 ।

௭௩. தஸ்யவேகஸமுத்தூதம்ஜலம்ஸஜலதந்ததா ॥
அம்பரஸ்தம்விபப்ராஜஶாரதாப்ரமிவாததம் ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	அம்பரஸ்தம்	ஆகாயத்திலிருக்கிற
வேகஸமுத்தூதம்=		ஆததம்	மிகவிஸ்தாரமான
வேக	(போகிற) வேகத்தால்	ஶாரதாப்ரமிவ	சரத்காலமேகம்போல்
ஸமுத்தூதம்	உயரக்கிளம்பப்பட்ட	ததா	அப்பொழுது
ஸஜலதம்	மேகத்தோகூடின	விபப்ராஜ	விசேஷமாகப் பிரகாசித்தது.
ஜலம்	ஜலமானது		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய தேகத்திற்பட்டுச்சிதறின ஸமுத்திரஜலமானது மேகமண்டலம் சேர்ந்து சரத்காலமேகம்போல ஆகாசத்தில் பிரகாசித்தது.

౭౪. తిమినక్రఝషాః కూర్మా దృశ్యంతే వివృతాస్తదా ॥ వస్త్రాపకర్షణేనేవ శరీరాణి శరీరిణామ్ ।

௭௪. 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌨𑌕𑍍𑌰𑌝𑌷𑌾𑌃𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍇𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

௭௪. திமிநக்ரஜஷா:கூர்மாத்ருஶ்யந்தேவிவ்ருதாஸ்ததா ॥
வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவஶரீராணிஶரீரிணாம் ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவ=	
திமிநக்ரஜஷா:=		வஸ்த்ர	வஸ்திரங்களினுடைய
திமி	பெரிய மீன்களென்ன	அபகர்ஷணேநேவ	இழுப்பதினாலேயே
நக்ர	முதலைகளென்ன	ஶரீரிணாம்	ஜனங்களுடைய
ஜஷா:	சிறிய மீன்களென்ன (இதுகளும்)	ஶரீராணிவ	தேகங்கள்போல்
கூர்மா:	ஆமைகளும்	த்ருஶ்யந்தே	காணப்பட்டன.
விவ்ருதா:	ஸ்பஷ்டங்களாக		

தா-ம்—உடுத்த வஸ்திரம் நீக்கப்பட்டால் எப்படி தேகத்தினுடைய அவையவங்கள் நன்றாகக்காணப்படுமோ, அப்படிபோல் ஸமுத்திரஜலமானது ஹநுமாருடைய வேகத்தினால் ஆகாசத்தையளாவ அடியிலிருந்த ஜலஜெந்துக்களெல்லாம் நன்றாகக்காணப்பட்டன.

౭౫. ప్లవమానం సమీక్ష్యాథ భుజంగాః సాగరాలయాః ॥ వ్యోమ్ని తం కపిశార్దూలం సుపర్ణ ఇతి మేనిరే ।

௭௫. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌥𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌃 ॥
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿𑌤𑌂𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌇𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 ।

௭௫. ப்லவமாநம்ஸமீக்ஷ்யாதபுஜங்காஸ்ஸாகராலயா: ॥
வ்யோம்நிதம்கபிஶார்தூலம்ஸுபர்ணயிதிமேநிரே ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	தம்	அந்த
ஸாகராலயா:	ஸமுத்திரத்தை இருப்பிடமாகவுடைய	கபிஶார்தூலம்	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமானை
புஜங்கா:	பாம்புகள்	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
வ்யோம்நி	ஆகாசத்தில்	ஸுபர்ணமிதி	கருத்மானென்று
ப்லவமாநம்	தாண்டுகிற	மேநிரே	எண்ணினர்.

தா-ம்—ஸமுத்திரத்தில் வாஸஞ்செய்கிற பாம்புகளெல்லாம் ஆகாயத்திற்செல்லும் ஹநுமானைப் பார்த்து கருத்மானென்று நிச்சயித்தன.

౭౬. దశయోజనవిస్తీర్ణా త్రింశద్యోజనమాయతా ॥ ఛాయా వానరసింహస్య జలే చారుతరాభవత్ ।

௭௬. 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾 ॥
𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌤𑌰𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ।

௭௬. தஶயோஜனவிஸ்தீர்ணா த்ரிம்ஶத்யோஜனமாயதா ॥
சாயா வாநரஸிம்ஹஸ்ய ஜலே சாருதராபவத் ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஶயோஜனவிஸ்தீர்ணா	பத்துகாத அகலமுள்ளதாயும்	சாயா	நிழலானது
த்ரிம்ஶத்யோஜன மாயதா	முப்பதுகாத நீளமுள்ளதாயுமிருக்கிற	ஜலே	ஜலத்தில்
		சாருதரா	மிகவும் அழகானதாக
வானரஸிம்ஹஸ்ய	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாருடைய)	அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய நிழலானது பத்துகாதம் அகலமுள்ளதாயும், முப்பதுகாதம் நீளமுள்ளதாயும் ஸமுத்திரத்தின்மேல் மிகவும் அழகாகக்காணப்பட்டது. (இவ்விடத்தில் ஹநுமாரின் நிழலினுடைய ஆக்ருதி சொல்லப்பட்டதேதவிர அவருடைய சரீரத்தின் அளவு சொல்லப்படவில்லை.)

౭౭. శ్వేతాభ్రఘనరాజీవ వాయుపుత్రానుగామినీ ॥ తస్య సా శుశుభే ఛాయా వితతా లవణాంభసి ।

௭௭. 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌘𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 ।

௭௭. ஶ்வேதாப்ரகநராஜீவ வாயுபுத்ராநுகாமிநீ ॥
தஸ்ய ஸா ஶுஶுபே சாயா விததா லவணாம்பஸி ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லவணாம்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்	சாயா	நிழலானது
விததா	விஸ்தாரமாக	ஶ்வேதாப்ரகநராஜீவ=	
வாயுபுத்ராநுகாமிநீ=		ஶ்வேத	வெள்ளைநிறம்போன்ற
வாயுபுத்ர	ஹநுமானை	அப்ர	மேகத்தினுடைய
அநுகாமிநீ	பின்றொடர்ந்துபோகிற	கந	அடர்ந்த
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	ராஜீவ	வரிசைபோல்
ஸா	அந்த	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஹநுமாருடைய விஸ்தாரமான நிழலானது ஸமுத்திரத்தின்மேல் அடர்ந்த மேகவரிசைபோல் காணப்பட்டது.

౭౮. శుశుభే స మహాతేజా మహాకాయో మహాకపిః ॥ వాయుమార్గే నిరాలంబే పక్షవానివ పర్వతః ।

௭௮. 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌂𑌬𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

௭௮. ஶுஶுபே ஸ மஹாதேஜா மஹாகாயோ மஹாகபி: ॥
வாயுமார்க்கே நிராலம்பே பக்ஷவாநிவ பர்வத: ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	அதிக தேஜஸ்ஸையுடையவராயும்	வாயுமார்க்கே	ஆகாசமார்க்கத்தில்
மஹாகாய:	பெருத்ததேகத்தையுடையவராயும்	பக்ஷவாந்	இரக்கைகளையுடையதான
மஹாகபி:	வானரசிரேஷ்டருமான	பர்வதஇவ	மலையானதுபோல்
ஸ:	அம்மாருதி	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தார்.
நிராலம்பே	பிடிப்பில்லாத		

தா-ம்—மஹாதேஜோவானும் பெருத்த சரீரமுடையவராயும் வானரோத்தமருமான அந்த ஹநுமார், இரண்டுகைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும்போது இரக்கைகளோடுகூடின மைநாகாதிபர்வதங்களுள் ஒன்றைப்போல் பிரகாசித்தார்.

౭౯. యేనాసౌ యాతి బలవాన్ వేగేన కపికుంజరః॥ తేనమార్గేణ సహసా ద్రోణీకృత ఇవార్ణవః।

൭൯. യെനാസൌയാതിബലവാൻവെഗെനകപികുഞ്ജരഃ॥
തെനമാൎഗ്ഗെണസഹസാദ്രോണീകൃതഇവാൎണ്ണവഃ।

௭௯. யேநாஸௌயாதிபலவாங்வேகேநகபிகுஞ்ஜரஃ||
தேநமார்க்கேணஸஹஸாத்ரோணீக்ருதயிவார்ணவஃ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸௌ	இந்த	யாதி	போகிருரோ
பலவான்	பலவானுன	தேந	அந்த
கபிகுஞ்ஜரஃ	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமார்)	மார்க்கேண	மார்க்கத்திஞல்
வேகேந	வேகத்தோடே	அர்ணவஃ	ஸமுத்திரமானது
ஏந	எந்தமார்க்கத்திஞல்	த்ரோணீக்ருதயிவ	தொன்னையாகப்பண்ணப்பட்டதுபோல் (விளங்கிற்று.)
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக		

தா ம்—அந்த பராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய வேகத்திஞல் ஸமுத்திரஜலமானது இரண்டாகப்பிரிக்கப்பட்டு தொன்னைபோல் காணப்பட்டது.

౮౦. ఆపాతే పక్షిసంఘానాం పక్షిరాజ ఇవ వ్రజన్॥ హనూమాన్ మేఘజాలాని ప్రకర్షన్మారుతో యథా।

൮൦. ആപാതെപക്ഷിസംഘാനാംപക്ഷിരാജഇവവ്രജൻ॥
ഹനൂമാൻമെഘജാലാനിപ്രകൎഷന്മാരുതൊയഥാ।

௮௰. ஆபாதேபக்ஷிஸங்காநாம்பக்ஷிராஜயிவவ்ரஜந்||
ஹநுமாந்மேகஜாலாநிப்ரகர்ஷந்மாருதோயதா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	மேகஜாலாநி	மேகக்கூட்டங்களை
பக்ஷிஸங்காநாம்	பக்ஷிக்கூட்டங்களுக்கு (மத்தியில்)	ப்ரகர்ஷந்	இழுக்கிறவரான
பக்ஷிராஜயிவ	கருத்மான்போல்	மாருதோயதா	வாயுவானவர்போல்
வ்ரஜன் (ஸன்)	போகிறவராய்க் (கொண்டு)	(பபௌ)	(விளங்கிஞர்.)

தா-ம்—ஆகாசத்தில் பக்ஷிக்கூட்டங்களின்மத்தியில் பறக்கும் கருத்மான்போல் செடி கிளைகளாற் சூழப்பட்ட ஹநுமார் ஆகாசத்தில் செல்கிறவராய்க்கொண்டு மேகங்களைக் கலக்கிற சண்டமாருதன்போல் பிரகாசித்தார்.

౮౧. పాండురారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకాని చ॥ కపినాకృష్యమాణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే।

൮൧. പാണ്ഡുരാരുണവൎണ്ണാനിനീലമാഞ്ജിഷ്ഠകാനിച॥
കപിനാകൃഷ്യമാണാനിമഹാഭ്രാണിചകാശിരെ।

௮௧. பாண்டுராருணவர்ணுநிநீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச||
கபிநாக்ருஷ்யமாணுநிமஹாப்ராணிசகாஶிரே|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாண்டுராருணவர்ணுநி=		மாஞ்ஜிஷ்டகாநிச	சிகப்புகலந்த மஞ்சள்வர்ணமுடையதுகளாயும்
பாண்டுர	வெளுப்புகளாயும்		
அருண	சிகப்புகளாயுமிருக்கிற	கபிநு	ஹநுமாரால்
வர்ணுநி	வர்ணங்களையுடையதுகளாயும்	ஆக்ருஷ்யமாணுநி	இழுக்கப்பட்டதுகளாயுமிருக்கிற
நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச=		மஹாப்ராணி	பெரியமேகங்கள்
நீல	நீலவர்ணங்களாயும்	சகாஶிரே	பிரகாசித்தன.

தா-ம்—நாலுவர்ணங்களையுடைய மேகங்கள் ஹநுமாருடைய வேகக்காற்றிஞல் இழுக்கப்பட்டதுகளாய்க்கொண்டு பிரகாசித்தன.

౮౨. ప్రవిశన్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునః పునః॥ ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చంద్రమా ఇవ లక్ష్యతే।

൮൨. പ്രവിശന്നഭ്രജാലാനിനിഷ്പതംശ്ചപുനഃപുനഃ॥
പ്രച്ഛന്നശ്ചപ്രകാശശ്ചചന്ദ്രമാഇവലക്ഷ്യതെ।

௮௨. ப்ரவிஶங்கப்ரஜாலாநிநிஷ்பதம்ஶ்சபுநஃபுநஃ||
ப்ரச்சந்நஶ்சப்ரகாஶஶ்சசந்த்ரமாயிவலக்ஷ்யதே|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः	அந்த (ஹநுமார்)	ப்ரச்சந்நஶ்ச	மறைந்தும்
அப்ரஜாலாநி	மேகஸமூகங்களை	ப்ரகாஶஶ்ச	பிரகாசிக்கிறவருமான
புநः	அடிக்கடி	சந்திரமாஇவ	சந்திரன்போல்
பிரவிஶந்	பிரவேசிக்கிறவராயும்	லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டார்.
நிஷ்பதம்ச	வெளிப்படுகிறவராயும்		

தா-ம்—ஆகாயத்தில் மேகங்களுக்குள் அடிக்கடி நுழைந்தும் வெளிப்பட்டும் செல்கிற ஹநுமார் மேகத்தினால் மறைக்கப்பட்டும் விடப்பட்டும் பிரகாசிக்கிற சந்திரனைப்போல் காணப்பட்டார்.

౮౩. ప్లవమానంతుతందృష్ట్వాప్లవంగంత్వరితంతదా॥ వవృషుఃపుష్పవర్షాణిదేవగంధర్వదానవాః।

௮௩. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑍁𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂𑌤𑌦𑌾॥
𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃।

௮௩. ப்லவமாநந்துதம்த்ருஷ்ட்வாப்லவங்கம்த்வரிதம்ததா||
வவர்ஷுःபுஷ்பவர்ஷாணிதேவகந்தர்வதாநவாः|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	தேவகந்தர்வதாநவாः	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், தானவர்[களும்
த்வரிதம்	சீக்கிரமாக	த்ரிஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்லவமாநந்து	தாண்டுகிற	புஷ்பவர்ஷாணி	புஷ்பவர்ஷங்களை
தம்	அந்த	வவர்ஷுः	வர்ஷித்தார்கள்.
ப்லவங்கம்	ஹநுமாரை		

தா-ம்—ஸ்வர்க்கலோகவாஸிகளான தேவகந்தர்வதானவர்கள் ஸமுத்திரம் தாண்டுகிற ஹநுமாரைப் பார்த்து இராவணவதம் உண்டாகப்போகிற ஸந்தோஷத்தினால் அவர் சிரஸில் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷித்தார்கள்.

౮౪. తతాపనహితంసూర్యః ప్లవంతంవానరోత్తమమ్॥ సిషేవేచతదావాయూరామకార్యార్థసిద్ధయే।

౮౫. ఋషయస్తుష్టువుశ్చైనంప్లవమానంవిహాయసా॥ జగుశ్చదేవగంధర్వాఃప్రశంసంతోమహౌజసమ్।

౮౬. నాగాశ్చతుష్టువుర్యక్షారక్షాంసివిబుధాఃఖగాః॥ ప్రేక్ష్యసర్వేకపివరంసహసావిగతక్లమమ్।

௮௪. 𑌤𑌤𑌾𑌪𑌨𑌹𑌿𑌤𑌂𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥
𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇𑌚𑌤𑌦𑌾𑌵𑌾𑌯𑍂𑌰𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇।

௮௫. 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾॥
𑌜𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍।

௮௬. 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃𑌖𑌗𑌾𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑌂𑌸𑌹𑌸𑌾𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌮𑍍।

௮௪. ததாபநஹிதம்ஸூர்யःப்லவந்தம்வாநரோத்தமம்||
ஸிஷேவேசததாவாயூராமகார்யார்த்தஸித்தயே|

௮௫. ரிஷயஸ்துஷ்டுவுஶ்சைநம்ப்லவமாநம்விஹாயஸா||
ஜகுஶ்சதேவகந்தர்வாःப்ரஶம்ஸந்தோமஹௌஜஸம்|

௮௬. நாகாஶ்சதுஷ்டுவுர்யக்ஷாரக்ஷாம்ஸிவிபுதாःககாः||
ப்ரேக்ஷ்யாகாஶேகபிவரம்ஸஹஸாவிகதக்லமம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவந்தம்	தாண்டுகிறவரான	ஸிஷேவே	குளிர்ந்துவீசினார்
தம்	அந்த	ரிஷயஶ்ச	மகரிஷிகளும்
வாநரோத்தமம்	ஹநுமாரை	விஹாயஸா	ஆகாசத்தில்
ஸூர்யः	ஸூர்யன்	ப்லவமாநம்	தாண்டுகிற
நததாப	தஹிக்கவில்லை	ஏனம்	இந்த ஹநுமாரை
ராமகார்யார்த்தஸித்தயே—		துஷ்டுவுः	ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்கள்,
ராம	ஸ்ரீராமனுடைய	தேவகந்தர்வாः	தேவகந்தர்வர்கள்
கார்ய	(பிராட்டியைத்தேடுகிற) காரியமாகிற	மஹௌஜஸம்	மஹாதேஜஸ்ஸையுடைய ஹநுமாரை
அர்த்த	பிரயோஜனத்தினுடைய	ப்ரஶம்ஸந்தः	மிகவும் கொண்டாடினார்கள்
ஸித்தயே	நிறைவேறுதலின்பொருட்டு	ஜகுஶ்ச	கானமும் பண்ணினார்கள்
வாயுः	வாயுவானவர்	ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாகா:	நாகர்களும்	விகத	போயிருக்கிற
யக்ஷா:	யக்ஷர்களும்	க்லமம்	இளைப்பையுடையவரான
ரக்ஷாம்ஸி	ராக்ஷஸர்களும்	கபிவரம்	வானரோத்தமரான (ஹநுமானை)
விபுதா:	தேவதைகளும்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
ககா:	பக்ஷிகளும்	ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
விகதக்லமம்=		துஷ்டுவு:	புகழ்ந்தார்கள்.

தா-ம்—ஸ்ரீராமபத்னியான ஸீதாதேவியைத் தேடுவதற்காக ஸமுத்திரம் தாண்டும் ஹநுமானை ஸூரியன் தன் கிரணங்களால் பீடிக்கவில்லை. வாயுவும் தன்புத்திரனென்கிற வாத்ஸல்யத்தாலல்லாமல் ஸ்ரீராம காரியம் நிறைவேறவேணுமென்கிற பக்தியால் குளிர்ந்து மந்தமாக வீசினர். மஹரிஷிகள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். தேவகந்தர்வர்கள் கொண்டாடி கானம்பண்ணினார்கள். நைரிதிமுதலான திக்பாலகாளான யக்ஷராக்ஷஸ தேவதைகளும் பக்ஷிகளும் கொஞ்சமேனும் களைப்படையாமல் அதிதீவிரமாகச்செல்லும் வானரோத்தமனைக்கண்டு கொண்டாடினார்கள்.

౮౭. తస్మిన్ ప్లవగశార్దూలే ప్లవమానే హనూమతి। ఇక్ష్వాకుకులమానార్థీ చింతయామాస సాగరః।

அஎ. [illegible]
[illegible]

அஎ. தஸ்மிந்ப்லவகஶார்த்தூலேப்லவமாநேஹநூமதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்த்தீசிந்தயாமாஸஸாகர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்த்தீ=	
ப்லவகஶார்த்தூலே	வானரசிரேஷ்டரான	இக்ஷ்வாகுகுல	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தினுடைய
ஹநுமதி	ஹநுமான்	மாந	பகுமானத்தை
ப்லவமாநே (ஸதி)	தாண்டுகையில்	அர்த்தீ (ஸந்)	கோரினவராய்க்(கொண்டு)
ஸாகர:	ஸமுத்திரராஜன்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

தா-ம்—இக்ஷ்வாகுகுல ராஜாக்களுள் பிரஸித்தரான ஸகரமகாராஜாவினுடைய புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டது ஸாகரம். அந்த ஸாகரத்திற்கு அதிபதியான ஸமுத்திரராஜன் ஸ்ரீராமகாரியமாய்ப்போகிற ஹநுமானைக்கண்டவுடன் தன்னுடைய அபிவிர்த்திக்குக் காரணபூதாளான இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கு என்ன விதமாய் மரியாதைபண்ணலாமென்று ஆலோசித்தார்.

౮౮. సాహాయ్యం వానరేంద్రస్య యది నాహం హనూమతః। కరిష్యామి భవిష్యామి సర్వవాచ్యో వివక్షతామ్।

அஅ. [illegible]
[illegible]

அஅ. ஸாஹாய்யம்வாநரேந்த்ரஸ்யயதிநாஹம்ஹநூமத:॥
கரிஷ்யாமிபவிஷ்யாமிஸர்வவாச்யோவிவக்ஷதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ரஸ்ய	வானராதிபதியான	நகரிஷ்யாமியதி	செய்யாமற்போவேனேயானுல்
ஹநுமத:	ஹநுமாருக்கு	விவக்ஷதாம்	வாயுடையோர்க்கெல்லாம்
அஹம்	நான்	ஸர்வவாச்ய:	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் நிந்திக்கத்தக்
ஸாஹாய்யம்	ஸஹாயகாரியத்தை	பவிஷ்யாமி	ஆவேன். [கவனுக

தா-ம்—ஸீதாதேவியைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிற இந்த வானராதிபதியான ஹநுமாருக்கு நான் யாதொரு ஒத்தாசையும் செய்யாவிட்டால் லோகத்தார் எல்லாரும் என்னை க்ருதக்னனென்று நிந்திப்பார்கள்.

౮౯. అహమిక్ష్వాకునాథేన సగరేణ వివర్ధితః। ఇక్ష్వాకుసచివశ్చాయం నావసీదితుమర్హతి।

அகூ. [illegible]

அகூ. அஹமிக்ஷ்வாகுநாதேநஸகரேணவிவர்த்தித:॥
இக்ஷ்வாகுஸசிவஶ்சாயம்நாவஸீதிதுமர்ஹதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் (அவதரித்தருளின ஸ்ரீராகவனுக்கு)
இக்ஷ்வாகுநாதேந	இக்ஷ்வாகுவம்சத்துக்குப் பிரபுவான	ஸசிவ:	ஸஹாயம் செய்பவர்
ஸகரேண	ஸகரசக்கிரவர்த்தியினால்	(அதயேவ)	(ஆகையால்)
விவர்த்தித:	விர்த்தியடைவிக்கப்பட்டேன்	அவஸீதிதும்	கஷ்டப்படுவதற்கு
அயஞ்ச	இந்த ஹநுமாரும்	நார்ஹதி	தகுந்தவரன்று.
இக்ஷ்வாகுஸசிவ:—			

தா-ம்—பின்னும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிரஸித்தராய் அரசாண்ட ஸகரமகாராஜாவினால் நான் விர்த்தியடைந்தேன். அந்தப் பிரதாபசாலியினுடைய வம்சத்தில் அவதரித்தருளின ஸ்ரீராமனென்று பேர்பெற்ற இராஜேந்திரனுக்கு ஸகாயகராய் அவருடைய தேவியைத் தேடிக்கொண்டுபோகிற இந்த ஹநுமான் சிரமப்பட நான் பார்க்கத்தகுமோ? அவருக்கு எந்தவிதத்திலும் சிரமபரிகாரம் செய்யக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேனென்று ஸமுத்திரராஜன் யோசித்தார்.

౯౦. తథామయావిధాతవ్యంవిశ్రమేతయథాకపిః॥ శేషంచమయివిశ్రాంతస్సుఖేనాతిపతిష్యతి।

௯௦. 𑌤𑌥𑌾𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌯𑌥𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌶𑍇𑌷𑌂𑌚𑌮𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௯௦. ததாமயாவிதாதவ்யம்விஸ்ரமேதயதாகபி:॥
ஶேஷஞ்சமயிவிஸ்ராந்தஸ்ஸுகேநாதிபதிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதா	எப்படி	மயி	என்னிடத்தில்
கபி:	ஹநுமார்	விஸ்ராந்த (ஸ்ஸந்)	இளைப்பாறினவராய்க்கொண்டு
விஸ்ரமேத	இளைப்பாறுவரோ	ஶேஷஞ்ச	மீதிமார்க்கத்தையும்
ததா	அப்படி	ஸுகேந	ஸுகமாக
மயா	என்னால்	அதிபதிஷ்யதி	தாண்டிச்செல்வர்.
விதாதவ்யம்	செய்யத்தக்கது		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய ஆயாஸத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நான் இப்போதேசெய்கிறேன். அவர் கொஞ்சம் சிரமபரிகாரம் செய்துகொண்ட பிற்பாடு மீதிமார்க்கத்தை கஷ்டமில்லாமலும் அதிசீக்கிரமாயும் தாண்டுவர்.

౯౧. ఇతికృత్వామతింసాధ్వీంసముద్రశ్ఛన్నమంభసి॥ హిరణ్యనాభంమైనాకమువాచగిరిసత్తమమ్।

௯௧. 𑌇𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌂𑌮𑍈𑌨𑌾𑌕𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।

௯௧. இதிக்ருத்வாமதிம்ஸாத்வீம்ஸமுத்ரச்சந்நமம்பஸி॥
ஹிரண்யநாபம்மைநாகமுவாசகிரிஸத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி	முன்சொன்னபிரகாரம்	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
ஸாத்வீம்	கொண்டாடத்தக்க	சந்நம்	மறைந்திருக்கிற
மதிம்	புத்தியை	மைநாகம்	மைநாகமென்கிற
க்ருத்வா	செய்து	கிரிஸத்தமம்	பர்வதசிரோஷ்டத்தைப்(பார்த்து)
ஸமுத்ர:	ஸமுத்திரராஜன்	உவாச	சொன்னார்.

தா-ம்—ஸீதாதேவியைத் தேடுவதற்கு அதிபராக்கிரமத்துடன் ஸமுத்திரம்தாண்டுகிற ஹநுமாருக்கு சிரமபரிகாரம் செய்யவேணுமென்கிற மகா சிலாக்கியமான புத்தியுடையவராய்க்கொண்டு ஸமுத்திரராஜரானவர் முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரனுக்குப் பயந்து ஸமுத்திரத்திற்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்வர்ணசிகரியான மைநாகபர்வதத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౯౨. త్వమిహాసురసంఘానాంపాతాళతలవాసినామ్॥ దేవరాజ్ఞాగిరిశ్రేష్ఠపరిఘస్సన్నివేశితః।

௯௨. 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌤𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑌰𑌿𑌘𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃।

௯௨. த்வமிஹாஸுரஸங்காநாம்பாதாளதலவாஸிநாம்॥
தேவராஜ்ஞாகிரிஶ்ரேஷ்டபரிகஸ்ஸந்நிவேஶித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) கிரிஶ்ரேஷ்ட	ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான (மைநாகமே!)	அஸுரஸங்காநாம்	அஸுரக்கூட்டங்களுக்கு
த்வம்	நீ	பரிகயிவ	இருப்புக் கட்டுகட்டின தடிபோல்
இஹ	இங்கே	தேவராஜ்ஞா	இந்திரனால்
பாதாளதலவாஸிநாம்	பாதாளலோகத்தில் வாஸம்பண்ணுகிற	ஸந்நிவேஶித:	நன்றாக வைக்கப்பட்டாய்.

౬3. త్వమేషాంజాతవీర్యాణాంపునరేవోత్పతిష్యతామ్॥ పాతాళస్యాప్రమేయస్యద్వారమావృత్యతిష్ఠసి।

௬௩. [illegible]

௬௩. த்வமேஷாம்ஜாதவீர்யாணாம்புநரேவோத்பதிஷ்யதாம்॥
பாதாளஸ்யாப்ரமேயஸ்யத்வாரமாவ்ருத்யதிஷ்டஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீ	ஏஷாமேவ	இந்த இராக்ஷதர்களுக்கே
ஜாதவீர்யாணாம்=		அப்ரமேயஸ்ய	அளவிடக்கூடாததான
ஜாத	உண்டான	பாதாளஸ்ய	பாதாளலோகத்தினுடைய
வீர்யாணாம்	பராக்கிரமத்தையுடையவர்களாக	த்வாரம்	வழியை
புந:	மறுபடியும்	ஆவ்ருத்ய	மறைத்துக்கொண்டு
உத்பதிஷ்யதாம்	மேற்கிளம்ப இச்சிக்கிற	திஷ்டஸி	இருக்கிறாய்.

౬౪. తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవశక్తిస్తేశైలవర్ధితుమ్॥ తస్మాత్సంచోదయామిత్వాముత్తిష్ఠగిరిసత్తమ।

௬௪. [illegible]

௬௪. திர்யகூர்த்வமதஶ்சைவஶக்திஸ்தேஶைலவர்த்திதும்॥
தஸ்மாத்ஸஞ்சோதயாமித்வாமுத்திஷ்டகிரிஸத்தம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைல	பர்வதமே!	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது)
திர்யக்	குறுக்காகவும்	தஸ்மாத்	ஆகையால்
ஊர்த்வம்	மேலாகவும்	(ஹே) கிரிஸத்தம	(ஓ) பர்வதசிரேஷ்டமான (மைநாகமே!)
அதஶ்சைவ	கீழாகவும்	த்வாம்	உன்னை
வர்த்திதும்	விருத்தியடைவதற்கு	ஸஞ்சோதயாமி	ஏவுகிறேன்
தே	உனக்கு	உத்திஷ்ட	எழுந்திரு.
ஶக்தி:	ஸாமர்த்தியமானது		

(௬௨-௬௩-௬௪ சுலோகங்களுக்கு, தா-ம்)—ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகபர்வதமே! பாதாளலோகவாஸிகளான அஸுரர்கள் பூலோகசுவர்க்கலோகங்களை வெளிக்கிளம்பி நாசம்பண்ணாமல் உள்ளேயே அடங்கிக்கிடக்கும்படியாக அவர்களுக்குக் காவலாய் நீ தேவேந்திரனால் இங்கே நன்றாய் வைக்கப்பட்டதுபோலிருக்கிறாய். அவர்களுடைய கோட்டைக்கதவைத் திறக்கமுடியாமல் அதற்கு குறுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் இருப்புக் கட்டுக்கட்டின உலக்கைபோல்நீ இங்கு இருக்கிறாய். அந்த அஸுரர்கள் இப்போது பலமடைந்தவர்களாய் மேலேவந்து ஹிம்சைசெய்ய இஷ்டமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளிப்படாமலிருப்பது உன்னுடைய பலத்தினால்தான். அகோ ஆச்சரியம்! உன்னுடைய சக்தி எப்படிப்பட்டது! உனக்கு குறுக்காகவும் நெடுக்காகவும் கீழாகவும் சரீரத்தை விர்த்திபண்ணவும் சுருக்கவும் ஸாமர்த்தியமுண்டு; அந்த மகிமை உனக்கிருப்பதால் உன்னால் ஒருகாரியம் ஆகவேணுமென்று இச்சிக்கிறேன். ஆகையால் நீ இப்போ எழுந்திருக்கவேணும் என்று ஸமுத்திரராஜா சொன்னார்.

౬౫. సఏషకపిశార్దూలస్త్వాముపర్యేతివీర్యవాన్॥ హనూమాన్రామకార్యార్థంభీమకర్మాఖమాప్లుతః।

௬௫. [illegible]

௬௫. ஸஏஷகபிஶார்த்தூலஸ்த்வாமுபர்யேதிவீர்யவாந்॥
ஹநூமாந்ராமகார்யார்த்தம்பீமகர்மாகமாப்லுத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமகார்யார்த்தம்	ஸ்ரீராமனுடைய காரியமாக	கபிஶார்த்தூல:	வானரசிரேஷ்டரான
கம்	ஆகாசத்தை	ஏஷ:	இந்த
ஆப்லுத:	அடைந்திருக்கிறாராகையால் [ராயும்	ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்
பீமகர்மா	பயங்கரமான கிருத்தியத்தையுடையவ	த்வாமுபரி	உன்மேல்
வீர்யவாந்	பராக்கிரமத்தையுடையவராயுமிருக்கி	யேதி	போகிறார்.
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [ற		

தா-ம்—ஹே மைநாகபர்வதமே ! ஆகாசத்தில் என்ன ஆச்சரியம் பார்த்தாயா! மஹா தைரியசாலியாயும், அதிபராக்கிரமசாலியாயும், ஸமஸ்த வானராளுக்கும் சிரேஷ்டமானவராயுமிருக்கிற ஹநுமார் ஸ்ரீராமனுக்கு தாஸனாய் அவருடைய பத்னியைத்தேடுகிற நிமித்தம் இலங்கையைநோக்கி ஆகாசமார்க்கமாய் இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார். இது என்ன பயங்கரமான காரியம்! என்ன ஸாமர்த்திய விசேஷம் ! இதோ உனக்குமேலே போகிறார் பார்!

౯౬. అస్యసాహ్యంమయాకార్యమిక్ష్వాకుకులవర్తినః॥ మమహీక్ష్వాకవఃపూజ్యాఃపరంపూజ్యతమాస్తవ।

௯௬. [illegible]

௯௬. அஸ்யஸாஹ்யம்மயாகார்யமிக்ஷ்வாகுகுலவர்த்திநः॥
மமஹீக்ஷ்வாகவःபூஜ்யாःபரம்பூஜ்யதமாஸ்தவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இக்ஷ்வாகுகுலவர்த்திநः—		மம	எனக்கு
இக்ஷ்வாகுகுல	இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு	இக்ஷ்வாகவः	இக்ஷ்வாகுப்பிரபுக்கள்
வர்த்திநः	பணிவிடைசெய்கிற	பூஜ்யோஹி	பூஜிக்கத்தக்கவர்களன்றோ
அஸ்ய	இந்தஹநுமாருக்கு	தவ(ச)	உனக்கு(ம்)
ஸாஹ்யம்	ஸஹாயமானது	பரம்	மிகவும்
மயா	என்னால்	பூஜ்யதமாः	பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.
கார்யம்	செய்யத்தகுந்தது		

தா-ம்—ஹே மைநாகபர்வதமே ! இக்ஷ்வாகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராகவனுக்கு தாஸனாய் அவருடைய கார்யார்த்தமாக ஆகாயத்திற்செல்லுகிற ஹநுமாருக்கு நான் ஸகாயம்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் வெகுகாலத்திற்குமுன் இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் ஸகரரென்று பேர்பூண்ட மகா தார்மிகனான ஒரு ராஜா இருந்தார். அந்தப்புண்ணியகீர்த்தியானவர் யாகம்செய்கையில், அவருடைய புத்திரர்களால் இந்த மகா ஸமுத்திரமானது தோண்டப்பட்டு நான் விர்த்தியடைந்தேன். அதுமுதல் அவர் குலத்திலுண்டான அரசர்களெல்லாம் எனக்குப் பூஜ்ஜியர்களானார்கள். அந்த ஸகரமகாராஜாவின் கீர்த்திஸ்வரூபமாயும், என்னுடைய ஆதீனத்துக்குட்பட்டதுமான ஸாகரத்துக்குள் ஒளித்துகொண்டு தேவேந்திரனுடையபயத்துக்கு தப்பிஉஜ்ஜீவிக்கிறநீ, என்னைப்பார்க்கிலும் அதிகமாக இக்ஷ்வாகுகுலராஜாக்களைப்பூஜிக்கவேண்டியவனன்றோ!

౯౭. కురుసాచివ్యమస్మాకంనసఃకార్యమతిక్రమేత్॥ కర్తవ్యమకృతంకార్యంసతాంమన్యుముదీరయేత్।

௯௭. [illegible]

௯௭. குருஸாசிவ்யமஸ்மாகம்நः கார்யமதிக்ரமேத்॥
கர்த்தவ்யமக்ருதம்கார்யம்ஸதாம்மந்யுமுதீரயேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மாகம்	நம்முடைய	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தகுந்த
ஸாசிவ்யம்	யோசனையை	கார்யம்	காரியமானது
குரு	செய்யவேணும்	அக்ருதம்(யதி)	செய்யப்படாமற் (போனால்)
நः	நம்முடைய	ஸதாம்	ஸாதுக்களுக்கு
கார்யம்	காரியத்தை	மந்யும்	கோபத்தை
நாதிக்ரமேத்	தவறக்கூடாது	உதீரயேத்	விளைவிக்கும்.

தா-ம்—ஹே மைநாகமே ! நான் இப்பொழுது யோசித்திருக்கும் காரியத்தை நீ தவராமற்செய்யவேணும். செய்யத்தவறினால்பெரியோர்களுடைய திருவுள்ளத்துக்குச் சிற்றமுண்டாய் நமக்கு ஹானிநேரிடும். ஆகையால் ஜாக்கிரதையாகக்கேளு!

౯౮. సలిలాదూర్ధ్వముత్తిష్ఠతిష్ఠత్వేషకపిస్త్వయి॥ అస్మాకమతిథిశ్చైవపూజ్యశ్చప్లవతాంవరః।

௯௮. [illegible]

௯௮. ஸலிலாதூர்த்வமுத்திஷ்டதிஷ்டத்வேஷகபிஸ்த்வயி॥
அஸ்மாகமதிதிஶ்சைவபூஜ்யஶ்சப்லவதாம்வரः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலிலாத்	ஜலத்திலிருந்தும்	ப்லவதாம்வர:=	
ஊர்த்வம்	மேலே	ப்லவதாம்	தாண்டுகிறவர்களுக்குள்
உத்திஷ்ட	எழுந்திரு	வர:	சிரேஷ்டராயும்
ஏஷ:	இந்த	அதிதிஶ்சைவ	அதிதியாகவும் வருகிற (இந்த ஹநுமார்)
கபி:	ஹநுமார்	அஸ்மாகம்	நமக்கு
த்வயி	உன்மேல்	பூஜ்யஶ்ச	பூஜ்யராயுமிருக்கிறார்.
திஷ்டது	நிற்கட்டும்		

தா-ம்—ஹே மைநாகமே! இவ்வளவு ஸாமர்த்தியமாய் இந்தமஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவோர் லோகத்திலுண்டோ! அப்பேர்ப்பட்ட பராக்கிரமசாலியும் நமக்குப் பூஜ்யராயுமுள்ள ஹநுமார் இப்போ நமக்கு ஸமீபத்தில் ஓர் அதிதியாகவருகிறார். சிரமத்துடன் யாத்திரைசெய்யும் அதிதிகளை எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜிப்பது தர்மமாகையால், நீ ஜலத்தைவிட்டு ஆகாயத்திற்கிளம்பு, உன்மேலவர்தங்கட்டும். பிறகு சோடசோபசாரங்களாலு மவரை ஆராதிப்போம்.

౯౯. చామీకరమహానాభదేవగంధర్వసేవిత॥ హనూమాంస్త్వయివిశ్రాన్తస్తతశ్శేషంగమిష్యతి।

௯௯. 𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌭𑌦𑍇𑌵𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤॥
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௯௯. சாமீகரமஹாநாபதேவகந்தர்வஸேவித॥
ஹநூமாந்த்வயிவிஶ்ராந்தஸ்ததஶ்ஶேஷம்கமிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாமீகரமஹாநாப=		த்வயி	உன்னிடத்தில்
சாமீகர	பொன்மயமான	விஶ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறினவராய்(கொண்டு)
மஹாநாப	பெரிய சிகரமுடையவனாய்	தத:	பிறகு
தேவகந்தர்வஸேவித	தேவகந்தர்வர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான (மைநாகமே!)	ஶேஷம்	மீந்த (வழியை)
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	கமிஷ்யதி	செல்வர்.

தா-ம்—ஹே கிரிசிரேஷ்டனை மைநாகமே! உன் சிகரமோ ஸ்வர்ணமயமாயும் ஆகாயத்தையளாவி மகாவிஸ்தாரமாயுமுள்ளது. அது தேவகந்தர்வர்களால் ஸேவிக்க யோக்கியமானது. அதுதான் இராஜாதிராஜனை ஸ்ரீராகவனுக்கு தூதனும் நமக்குப்பூஜ்ஜியராய் இப்போ எழுந்தருளுகிற ஹநுமாருடைய கௌரவத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் ஏற்ற வாஸஸ்தலம். ஆகையாலவர் உன்சிகரத்தின்மீது தங்கி ஆயாஸம் தீர்ந்து பிறகு இலங்கையைக்குறித்து எழுந்தருளட்டும்.

౧౦౦. కాకుత్స్థస్యానృశంస్యంచ మైథిల్యాశ్చవివాసనమ్ । శ్రమంచప్లవగేంద్రస్య సమీక్ష్యోత్థాతుమర్హసి॥

௧௦௦. 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂𑌚𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌚𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

௧௦௦. காகுத்ஸ்தஸ்யாந்ருஶம்ஸ்யஞ்சமைதில்யாஶ்சவிவாஸநம்।
ஶ்ரமஞ்சப்லவகேந்த்ரஸ்யஸமீக்ஷ்யோத்தாதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காகுத்ஸ்தஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ப்லவகேந்த்ரஸ்ய	ஹநுமாருடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யஞ்ச	கிருபாஸ்வபாவத்தையும்	ஶ்ரமஞ்ச	துன்பத்தையும்
மைதில்யா:	மிதிலாதேசத்தரசன் புத்திரியான ஸீதாதேவியினுடைய	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாயுணர்ந்து
		உத்தாதும்	மேற்கிளம்புவதற்கு
விவாஸநஞ்ச	அன்னியதேசவாஸத்தையும்	அர்ஹஸி	தகுந்தவனாகிறாய்.

தா-ம்—ஆசிருதாளை இரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில் தன்பிராணனைக்கூடத் திரணமாகவெண்ணும் பரமதயாளுவான ஸ்ரீராகவன் தன்னையே சரணமாகவடைந்து தன்நிழல்போல் தன்னைப்பின்றொடர்ந்துவந்த மஹாபதிவிரதையான ஸீதையை அரண்ணியமத்தியில் கைசோர்ந்து எங்குங்காணாமல் கருணையால் எப்படி மனம் துடிக்கிறாரோ! உத்கிருஷ்டமான சந்திரவம்சத்தில்பிறந்து, லோகேந்திரனாய் ஸூரியவம்சத்தில் அவதரித்த இராகவனுக்கு மாலையிட்டு, பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரியக்கூடாதென்கிறவிரதத்தால் ஸமஸ்த ஐஸ்வரியங்களையுந் துறந்து வனம்வந்த ஜானகியானவள் பரமநீசனான இராக்ஷதனாலபகரிக்கப்பட்டு பர்த்ருவிரகத்தாலும் மானபங்கத்தாலும் என்னகஷ்டப்படுகிறாளோ! வானரஜாதியானாலும் ஸ்ரீரகுவீரன்படுகிற துன்பங்கண்டு ஸகியாமல் தேவியைக்கொண்டு சேர்ப்பித்து இருவருடைய சேர்த்தியையுங்கண்டு ஆனந்திக்கவேணுமென்கிற தீர்

மானத்துடன் பிரம்மாதிதேவர்களும் ஆச்சரியப்படும்படியாய் மஹாஸமுத்திரத்தை அதி யுக்ரமாகத்தாண்டி வரும் இந்தஹநுமார் இப்போ எவ்வளவு சிரமமடைந்திருக்கிறரோ! இதையெல்லாம் யோசிக்குமளவில் கல்லான நீயும் மனமுருகமாட்டாயோ! ஹநுமாருக்கு மரியாதை செய்யவேண்டியது ஆவசியகமே. ஆகையால் நீ இப்பொழுது உயரக்கிளம்பி அவரை உன்முதுகில் வகிக்க அர்கனயிருக்கிறய்.

౧౦౧. హిరణ్యనాభో మైనాకో నిశమ్య లవణాంభసః । ఉత్పపాత జలాత్తూర్ణం మహాద్రుమలతాయుతః ॥

க0க. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑍋𑌮𑍈𑌨𑌾𑌕𑍋𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌜𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃॥

க0க. ஹிரண்யநாபோமைநாகோநிஶம்யலவணும்பஸ:।
உத்பபாதஜலாத்தூர்ணம்மஹாத்ருமலதாயுத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிரண்யநாப:	பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய	ஜலாத்	ஜலத்தினின்றும்
மைநாக:	மைநாகபர்வதமானது	தூர்ணம்	சீக்கிரமாக
லவணும்பஸ:	ஸமுத்திரராஜனுடைய	மஹாத்ருமலதாயுத:	பெரிய மரங்கள் கொடிகளோடுகூட
(வசநம்)	(வாக்கியத்தை)	உத்பபாத	மேலெழுந்தது. [யதாக
நிஶம்ய	கேட்டு		

தா-ம்—இந்தவிதம் உபகாரஸ்மிருதியோடுகூடிய ஸமுத்திரராஜாவினுடைய காம்பீரிய வசனங்களைக் கேட்டு ஸ்ரீரகுநாதன்விஷயத்தில் உபகாரம் பண்ணவேணுமென்று தீர்மானித்து ஹநுமாரைப்போலொத்த மஹாவீரனுடைய சிரமத்தைப்போக்கவல்ல குளிர்ச்சியையும் விநோதத்தையும் கொடுக்கும் லதாவிருக்ஷங்களோடும் ஸ்வர்ணசிகரங்களோடுங்கூடிய மைநாகபர்வதமானது அதிசீக்கிரமாய்வரும் ஹநுமாரைத் தடையாமல் ஏந்திக்கொள்வதற்காக மிகுந்த பரபரப்புடன் ஜலத்தைவிட்டு மேற்கிளம்பிற்று.

౧౦౨. స సాగరజలం భిత్త్వా బభూవాత్యుత్థితస్తదా । యథా జలధరం భిత్త్వా దీప్తరశ్మిర్దివాకరః ॥

க0உ. 𑌸𑌸𑌾𑌗𑌰𑌜𑌲𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌯𑌥𑌾𑌜𑌲𑌧𑌰𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃॥

க0உ. ஸஸாகரஜலம்பித்வாபபூவாப்யுத்திதஸ்ததா।
யதாஜலதரம்பித்வாதீப்தரஶ்மிர்த்திவாகர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரஜலம்	ஸமுத்திரஜலத்தை	பித்வா	பிளந்துகொண்டு
பித்வா	பிளந்துகொண்டு	அப்யுத்தித:	மேற்கிளம்பிய
அப்யுத்தித:	மேற்கிளம்பின	திவாகரோயதா	ஸூரியனைவன்போல்
ஸ:	அந்த (மைநாகமானது)	தீப்தரஶ்மி:	பிரகாசமான காந்தியுடையதாக
ததா	அப்பொழுது	பபூவ	ஆயிற்று.
ஜலதரம்	மேகத்தை		

தா-ம்—ஸமுத்திரஜலத்தைப் பிளந்துகொண்டு மேற்கிளம்பிய மைநாகமானது மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு உலகமுழுதையும் ஜோதிர்மயமாக்கும் ஸூரியன்போல் விளங்கிற்று.

౧౦౩. స మహాత్మా ముహూర్తేన పర్వతస్సలిలావృతః । దర్శయామాస శృంగాణి సాగరేణ నియోజితః ॥

౧౦౪. శాతకుంభమయైశ్శృంగైస్సకిన్నరమహోరగైః । ఆదిత్యోదయసంకాశైరాలిఖద్భిరివాంబరమ్ ॥

க0௩. 𑌸𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌣𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃॥

க0௪. 𑌶𑌾𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑌾𑌲𑌿𑌖𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍॥

க0௩. ஸமஹாத்மாமுஹூர்த்தேநபர்வதஸ்ஸலிலாவ்ருத:।
தர்ஶயாமாஸஶ்ருங்காணிஸாகரேணநியோஜித:॥

க0௪. ஶாதகும்பமயைஶ்ருங்கைஸ்ஸகிந்நரமஹோரகை:।
ஆதித்யோதயஸங்காஶைராலிகத்பிரிவாம்பரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலிலாவ்ருத:	ஜலத்தால் சூழப்பட்டதாயும்	ஆதித்யோதய	ஸூரியோதயத்துக்கு
மஹாத்மா	பெரிய ஆகாரத்தையுடையதுமான	ஸங்காசை:	ஸமானங்களாயுமிருக்கிற
ஸ:	அந்த	ஶ்ருங்கை:	சிகரங்களோடே
பர்வத:	மலையானது	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
ஸாகரேண	ஸமுத்திரராஜனால்	ஆலிகத்பிரிவ	உராய்வதுபோல்
நியோஜித(ஸ்ஸன்)	நியமிக்கப்பட்டதாய்(கொண்டு)	ஶ்ருங்காணி	கொடிமுடிகளை
ஶாதகும்பமயை:	பொன்மயமானதுகளாயும் [ளாயும்	முஹூர்த்தேந	ஒரு முகூர்த்தக்காலத்திற்குள்
ஸகிந்நரமஹோரகை:	கின்னர உரகர்களோடே கூடினதுக	தர்ஶயாமாஸ	காட்டிற்று.
ஆதித்யோதயஸங்காசை: ==			

தா-ம்—ஹநுமாருக்கு மரியாதை செய்யவேணுமென்று ஸமுத்திர ராஜனால் ஏவப்பட்டதாயும், ஸமுத்திரத்திற்குள் மூழ்கிக்கிடக்கிறதாயும், மஹாஸ்தூல சரீரியுமான மைநாகபர்வதமானது ஆகாசத்தையளாவுகிறதுகளாயும், பொன்மயங்களாயும், கின்னரநாகர்களென்கிற தேவர்களால் வாஸம்பண்ண யோக்கியமானதுகளாயும், உதயமான பாலஸூரியனுக்குச் சமானமான தேஜஸ்ஸோடு கூடினதுகளாயுமிருக்கிற தன்னுடைய கொடிமுடிகளை ஒருமுகூர்த்தநாழிகைக்குள் வெளிக்காண்பித்தது.

౧౦౫. తప్తజాంబూనదైశ్శృంగైః పర్వతస్య సముత్థితైః । ఆకాశం శస్త్రసంకాశమభవత్కాంచనప్రభమ్ ॥

௧௦௫. 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ॥

௧௦௫. தப்தஜாம்பூநதைஶ்ருங்கை:பர்வதஸ்யஸமுத்திதை:।
ஆகாஶம்ஶஸ்த்ரஸங்காஶமபவத்காஞ்சநப்ரபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தப்தஜாம்பூநதை: ==		ஶஸ்த்ர	இரும்புக்கு
தப்த	உருக்கப்பட்ட	ஸங்காஶம்	ஸமானமான(நீலவர்ணத்தையுடைய)
ஜாம்பூநதை:	தங்கம்போலிருக்கிறதாயும்	ஆகாஶம்	ஆகாசமானது
ஸமுத்திதை:	வெளியிற்புறப்பட்டுமிருக்கிற	காஞ்சநப்ரபம் ==	
பர்வதஸ்ய	மலையினுடைய	காஞ்சந	ஸ்வர்ணத்தினுடைய
ஶ்ருங்கை:	சிகரங்களால்	ப்ரபம்	காந்தியொத்த காந்தியுடையதாக
ஶஸ்த்ரஸங்காஶம் ==		அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற மைநாக பர்வதத்தினுடைய சிகரங்களின் தேஜோவிசேஷத்தால் நீலவர்ணமான ஆகாசமும் ஸ்வர்ணகாந்தியுடையதாகப் பிரகாசித்தது.

౧౦౬. జాతరూపమయైశ్శృంగైర్భ్రాజమానైస్స్వయంప్రభైః । ఆదిత్యశతసంకాశస్సోఽభవద్గిరిసత్తమః ॥

௧௦௬. 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍈𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

௧௦௬. ஜாதரூபமயைஶ்ருங்கைர்ப்ராஜமாநைஸ்ஸ்வயம்ப்ரபை:।
ஆதித்யஶதஸங்காஶஸ்ஸோபவத்கிரிஸத்தம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாதரூபமயை:	பொன்மயமானவையாயும்	கிரிஸத்தம:	பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகமானது
ப்ராஜமாநை:	பிரகாசமுடையவையாயும்	ஆதித்யஶதஸங்காஶ: ==	
ஸ்வயம்பிரபை:	ஸ்வபாவத்திலேயே காந்தியுடையவையுமான	ஆதித்யஶத	நூறுசூரியனுக்கு
		ஸங்காஶ:	ஸமானமானதாக
ஶ்ருங்கை:	சிகரங்களினால்	அபவத்	ஆயிற்று.
ஸ:	அந்த		

தா-ம்—ஸ்வபாவத்திலேயே மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய ஸ்வர்ணமயமான சிகரங்களுடன் மேற்கிளம்பிய மைநாகபர்வதமானது தன்கொடிமுடிகளின் தேஜோவிசேஷத்தால் அநேக ஸூரியன்கள் ஏககாலத்திலுதித்து ஜ்வலிப்பதுபோல் பிரகாசித்தது.

౧౦౭. తముత్థితమసంగేన హనూమానగ్రతస్స్థితమ్ । మధ్యేలవణతోయస్య విఘ్నోయమితి నిశ్చితః ॥

௧௦௭. 𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌲𑌵𑌣𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥

க0எ. தமுத்திதமஸங்கேநஹநூமாநக்ரதஸ்திதம்।
மத்யேலவணதோயஸ்யவிக்நோயமிதிநிஸ்சிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸங்கேந	தனியாக	மத்யே	நடுவில்
உத்திதம்	உயரக்கிளம்பியும்	அயம்	இது
அக்ரதஃ	எதிரில்	விக்நஃ	தடை
ஸ்திதம்	இருக்கிறவுமான	இதி	என்று
தம்	அந்த மைநாகபர்வதத்தை	நிஸ்சிதஃ	நிச்சயித்தார்.
லவணதோயஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய		

தா-ம்—நிர்விக்கினமாய் ஸமுத்திரம் தாண்டிவரும் ஹநுமார் ஸமுத்திரத்தினின்று மேற்கிளம்பி ஆகாயத்தையளாவி குருக்காகப்படர்ந்து எதிரில் நிற்கும் பர்வதத்தைப்பார்த்தார். அகோ இதென்ன ஆச்சரியம்! பூமிப்பிரதேச மொன்றுமில்லாமல் தனியாய் ஓருமலைமாத்திரம் கிளம்பிநிற்கிறது. இது இராமகாரியத்துக்கு விரோதியாய் இலங்கைக்கு நம்மைப்போகவொட்டாமல் தடுக்கவந்த ஓர் விக்கினந்தான். நிச்சயம் என்று நிர்மானித்தார்.

౧౦౮. సతముచ్ఛ్రితమత్యర్థంమహావేగోమహాకపిః । ఉరసాపాతయామాసజీమూతమివమారుతః॥

க0அ. [illegible]।

[illegible]॥

க0அ. ஸதமுச்ச்ரிதமத்யர்த்தம்மஹாவேகோமஹாகபிஃ।
உரஸாபாதயாமாஸஜீமூதமிவமாருதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	தம்	அந்த (மைநாகபர்வதத்தை)
மஹாவேகஃ	மிகுந்த வேகத்தையுடையவரான	மாருதஃ	காற்றானது
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்	ஜீமூதமிவ	மேகத்தைப்போல்
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	உரஸா	மார்பினால்
உச்ச்ரிதம்	உயர்ந்திருக்கிற	பாதயாமாஸ	தள்ளினார்.

தா-ம்—இந்த விக்கினத்தைக் கண்டவுடன் அதிபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாரானவர் மிகவும் கோபங்கொண்டு மேகத்தைக் கலைக்கும் சண்டமாருதம்போல் தன்மார்பினால் மைநாககிரியை இடித்துத்தள்ளினார்.

౧౦౯. సతదాపాతితస్తేనకపినాపర్వతోత్తమః। బుద్ధ్వాతస్యకపేర్వేగంజహర్షచననందచ॥

க0கூ. [illegible]।

[illegible]॥

க0கூ. ஸததாபாதிதஸ்தேநகபிநாபர்வதோத்தமஃ।
புத்வாதஸ்யகபேர்வேகம்ஜஹார்ஷசநநந்தச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	தஸ்ய	அந்த
தேந	அந்த	கபேஃ	ஹநுமாருடைய
கபிநா	ஹநுமாரால்	வேகம்	வேகத்தை
பாதிதஃ	தள்ளப்பட்ட	புத்வா	அறிந்து
ஸஃ	அந்த	ஜஹார்ஷச	மனக்களிப்பையடைந்தது
பர்வதோத்தமஃ	கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகமானது	நநந்தச	ஆனந்திக்கவும் ஆனந்தித்தது.

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய மார்பின்வேகத்தால் இடிபட்டுத் தள்ளுண்ட கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகபர்வதமானது அந்த மாருதியினுடைய பலத்தைக்கண்டு ஆ, ஆ! ஆச்சரியம்! நானே கல்மயமாயும் பொன்மயமாயும் இருக்கிற மஹா ஸ்தூலவஸ்துவினால் செய்யப்பட்டு அளவில்லாத ஆக்ருதியோடுகூடினவனாய் பூமிமுழுதையும் தாங்கவல்ல ஒரு பெரியமலை. ஹநுமாரோ கேவலம் காய்கிழங்குகளை பக்ஷித்து ஜீவிக்கும் ஒருவானரர். இவருடைய மார்பின்பலத்தால் அடிபட்டுத்தாழ்ந்தேனே. இது என்ன பராக்கிரமவிசேஷம் என்று ஆநந்தித்தது.

౧౧౦. తమాకాశగతంవీరమాకాశేసముపస్థితః ॥ ప్రీతోహృష్టమనావాక్యమబ్రవీత్పర్వతఃకపిమ్।
౧౧౧. మానుషంధారయన్‌రూపంఆత్మనశ్శిఖరేస్థితః॥

௧௧௦. तमाकाशगतं वीरमाकाशे समुपस्थितः।
प्रीतो हृष्टमना वाक्यमब्रवीत्पर्वतः कपिम्॥

௧௧௧. मानुषं धारयन्रूपमात्मनः शिखरे स्थितः॥

௧௧௦. தமாகாஶகதம்வீரமாகாஶேஸமுபஸ்திதঃ।
ப்ரீதோஹ்ருஷ்டமநாவாக்யமப்ரவீத்பர்வதঃகபிம்।

௧௧௧. மாநுஷம்தாரயந்ரூபமாத்மநঃஶிகரேஸ்திதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்	ஆத்மநঃ	தன்னுடைய
ஸமுபஸ்திதঃ	நன்றாகத்தோன்றுகிறதாயும்	ஶிகரே	சிகரத்தில்
ப்ரீதঃ	(ஹநுமாரிடத்தில்) பிரீதியுள்ளதாயும்	ஸ்திதঃ	இருந்து(கொண்டு)
ஹ்ருஷ்டமநாঃ	(அவருடையபலத்தைக்கண்டு) மகிழ்ந்ததாயுமிருக்கிற	ஆகாஶகதம்	ஆகாசத்தை யடைந்திருக்கிற
		வீரம்	பராக்கிரமசாலியான
பர்வதঃ	மைநாகபர்வதமானது	தம்	அந்த
மாநுஷம்	மநுஷ்யஸம்பந்தமான	கபிம்	ஹநுமானை(ப்பார்த்து)
ரூபம்	ரூபத்தை	வாக்யம்	(இனிவரப்போகிற)வார்த்தையை
தாரயந்	தரித்துக் (கொண்டு)	அப்ரவீத்	சொல்லிற்று.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாருடைய பராக்கிரமவிசேஷத்தைக்கண்டு மனமகிழ்ந்த மைநாகமானது அவரிடத்தில் பரமபிரீதியுள்ளதாய் ஓர் மானிடவடிவங்கொண்டு தன்னுடைய சிகரங்களிலொன்றுமேல் நின்றுகொண்டு ஆகாயத்தில் நிற்கும் வாயுபுத்திரனைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொல்லிற்று.

౧౧౨. దుష్కరం కృతవాన్కర్మ త్వమిదం వానరోత్తమ । నిపత్య మమ శృంగేషు విశ్రమస్వ యథాసుఖమ్ ॥

௧௧௨. दुष्करं कृतवान्कर्म त्वमिदं वानरोत्तम।
निपत्य मम शृङ्गेषु विश्रमस्व यथासुखम्॥

௧௧௨. துஷ்கரம்க்ருதவாந்கர்மத்வமிதம்வாநரோத்தம।
நிபத்யமமஶ்ருங்கேஷுவிஶ்ரமஸ்வயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரோத்தம	(ஹே)வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாரே!)	மம	என்னுடைய
த்வம்	நீர்	ஶ்ருங்கேஷு	சிகரங்களில்
துஷ்கரம்	(பிறரால்) செய்யமுடியாததான	நிபத்ய	வீற்றிருந்து
இதம்	இந்த	யதாஸுகம்	(உமக்கு) எப்படி ஸுகமோ அப்படி
கர்ம	(ஸமுத்திரந்தாண்டுகிற) காரியத்தை	விஶ்ரமஸ்வ	இளைப்பாறிகொள்ளும்.
க்ருதவாந்	செய்தீர்		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உம்முடைய வீரியத்தையும் ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்தேன். உம்முடைய பராக்கிரமும் யசஸ்ஸும் வாங்மனதுகளுக்கு மெட்டாத விஸ்தாரமானவை. இந்த மஹாஸமுத்திரத்தை நீரல்லது வேறு யாராவது தாண்டவல்லரோ? இப்படிப்பட்ட உத்தண்டமான காரியத்தைச் செய்யும், நீர் இப்போ கொஞ்சம் சிரமமடைந்திருப்பீராதலால், என்னுடைய சிகரங்களின்மீது சிறிதுகாலம் ஸுகமாய்வஸித்து சிரமபரிகாரம் செய்துகொண்டு பிறகு மீதிமார்க்கத்தைத் தாண்டவேணும் என்று மைநாகம் பிரார்த்தித்தது.

౧౧౩. రాఘవస్య కులే జాతైరుదధిః పరివర్ధితః । స త్వాం రామహితే యుక్తం ప్రత్యర్చయతి సాగరః ॥

௧௧௩. राघवस्य कुले जातैरुदधिः परिवर्धितः।
स त्वां रामहिते युक्तं प्रत्यर्चयति सागरः॥

௧௧௩. ராகவஸ்யகுலேஜாதைருததிঃபரிவர்த்திதঃ।
ஸத்வாம்ராமஹிதேயுக்தம்ப்ரத்யர்ச்சயதிஸாகரঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உததிঃ	கடலானது	ஸாகரঃ	ஸமுத்திரராஜன்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ராமஹிதே	ஸ்ரீராமனுடைய க்ஷேமத்தில்
குலே	வம்சத்தில்	யுக்தம்	கூடின
ஜாதைঃ	உண்டான (பெரியோர்களால்)	த்வாம்(ப்ரதி)	உம்மை(குறித்து)
பரிவர்த்திதঃ	நன்றாய்விர்த்தியடைவிக்கப்பட்டது	ப்ரத்யர்ச்சயதி	பூஜிக்கிறார்.
ஸঃ	அந்த		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! ரகுவம்சத்தரசர்களி லொருவரான ஸகரமகாராஜாவின் புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டதல்லவோ ஸாகரம். அவர்களாலபிவிர்த்தியடைந்த ஸமுத்திரராஜன் உபகாரஸ்மிருதியுடன் அந்த மஹாகுலத்திலவதரித்திருக்கிற ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்குபிருத்தியராய் அவருடைய க்ஷேமார்த்தம் இந்த மஹாஸமுத்திரம் தாண்டுகிற உமக்குப் பூஜைசெய்ய இச்சிக்கிறார்.

౧౧౪. కృతే చ ప్రతికర్తవ్య మేష ధర్మస్సనాతనః । సోయం తత్ప్రతికారార్థీ త్వత్తస్సమ్మాన మర్హతి ॥

கக௪. 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌚𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌸𑍋𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥

கக௪. க்ருதேசப்ரதிகர்த்தவ்யமேஷதர்மஸ்ஸநாதநः।
ஸோயம்தத்ப்ரதிகாரார்த்தீத்வத்தஸ்ஸம்மாநமர்ஹதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருதேச	செய்த உபகாரத்துக்கும்	அயம்	இந்த (ஸமுத்திரராஜன்)
ப்ரதிகர்த்தவ்யம்	பிரதியுபகாரம் செய்யவேண்டும்	தத்ப்ரதிகாரார்த்தீ	தனக்குமுன்செய்த உபகாரத்துக்கு பிரதியுபகாரம்செய்ய விரும்பினவ[ராய்
ஏஷः	இது		
ஸநாதநः	சாசுவதமான	த்வத்தः	உம்மிடத்தில் நின்றும்
தர்மः	தர்மம்	ஸம்மாநம்	மரியாதையைப்(பெற)
ஸः	அப்படிப்பட்ட	அர்ஹதி	யோக்கியராகிறார்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உலகத்திலொருவன் உபகாரம்செய்தால் அவனுக்குப் பிரதி யுபகாரம் அவசியம் செய்யவேண்டும். இது எல்லாதர்மங்களுக்கும் சிலாக்கியமானதர்மம். இதை அநுஸரித்துபூர்வத்தில் ஸகரமகாராஜாவினு லுபகாரம் செய்யப்பெற்ற ஸமுத்திரராஜன் இப்போது அவருடைய வம்சத்திலவதரித்திருக்கும் ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்ய விரும்பி அவருடைய காரியார்த்தமாய்ப்போகும் உம்மை உபசரிக்க விரும்புகிறார். ஆகையால், அந்த உபசாரத்தைக் கிருபையுடன் பரிக்கிரகித்து ஸமுத்திரராஜனை அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

౧౧౫. త్వన్నిమిత్తమనేనాహం బహుమానాత్ప్రచోదితః । తిష్ఠ త్వం కపిశార్దూల మయి విశ్రమ్య గమ్యతామ్ ॥

౧౧౬. యోజనానాం శతం చాపి కపిరేష సమాప్లుతః । తవ సానుషు విశ్రాంతశ్శేషం ప్రక్రమతామితి ॥

கக௫. 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

கக௬. 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌤𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌕𑌪𑌿𑌰𑍇𑌷𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑌵𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

கக௫. த்வந்நிமித்தமநேநாஹம்பஹுமாநாத்ப்ரசோதிதः।
திஷ்டத்வம்கபிஸார்த்தூலமயிவிஸ்ரம்யகம்யதாம்॥

கக௬. யோஜநாநாம்ஸதஞ்சாபிகபிரேஷஸமாப்லுதः।
தவஸாநுஷுவிஸ்ராந்தஸ்ஸேஷம்ப்ரக்ரமதாமிதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஷः	இந்த	அநேந	இந்த(ஸமுத்திரராஜனால்)
கபிः	ஹநுமார்	த்வந்நிமித்தம்	உம்முடைய நிமித்தமாக
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	பஹுமாநாத்	ஸம்மானத்தால்
ஸதஞ்சாபி	நூறையும்	ப்ரசோதிதः	ப்ரேரேபிக்கப்பட்டேன்
ஸமாப்லுதः	தாண்டுகிறவர்	(தஸ்மாத்)	(ஆகையால்)
தவ	உன்னுடைய	கபிஸார்த்தூல	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாரே!)
ஸாநுஷு	தாழ்வரைகளில்	த்வம்	தேவரீர்
விஸ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறிக்(கொண்டு)	மயி	என்னிடத்தில்
ஸேஷம்	மீதி(மார்க்கத்தை)	திஷ்ட	இருந்து
ப்ரக்ரமதாம்	தாண்டட்டும்	விஸ்ரம்ய	இளைப்பாறி
இதி	என்று	கம்யதாம்	போகவேண்டும்.
அஹம்	நான்		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உபகாரஸ்மிருதியோடுகூடிய ஸமுத்திரராஜாவானவர் இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தை இவ்வளவுதூரம்தாண்டிவந்த உமக்கு மிகவும் சிரமமுண்டாயிருக்குமாதலால், உம்மை என் தாழ்வரைகளின்மீது தங்கச்செய்து இனிய உபசாரங்களால் ஆயாஸத்தைப்போக்கி உம்முடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெறும்படி என்னை ஏவினர். ஆகையால் நான் ஸமுத்திரத்தைவிட்டு மேற்கிளம்பி உம்மை யேந்திக்கொள்வதற்காக உயர்ந்தேன். நீர் கிருபைசெய்து இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து சிரமபரிகாரஞ் செய்துகொண்டு பிறகு மீதிமார்க்கத்தைக்குறித்து எழுந்தருளவேண்டும்.

౧౧౭. తదిదం గంధవత్స్వాదు కందమూలఫలం బహు । తదాస్వాద్య హరిశ్రేష్ఠ విశ్రాంతోనుగమిష్యసి ॥

கக௭. 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌂𑌬𑌹𑍁 ।
𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍁𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

௧௧௭. ததிதம்கந்தவத்ஸ்வாதுகந்தமூலபலம்பஹு।
ததாஸ்வாத்யஹரிஸ்ரேஷ்டவிஸ்ராந்தோநுகமிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸ்ரேஷ்ட	வானரோத்தமரான (ஹநுமாரே!)	பஹு	அனேகங்களாயுமிருக்கிற
தத்	அந்தகாரணத்தினுல்	கந்தமூலபலம்	கிழங்கு வேர் பழங்களை
தத்	அப்படி பிரஸித்தமான	ஆஸ்வாத்ய	பக்ஷித்து
இதம்	இந்த	விஸ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறினவராய்க்(கொண்டு)
கந்தவத்	மணமுடையதாயும்	அநுகமிஷ்யஸி	செல்லக்கடவீர்.

தா-ம்— ஹே வானரோத்தம! கொஞ்சகாலம் இந்தமலையின்மீது வஸித்து, கந்தவத்தாயும் மதுரமாயுமிருக்கப்பட்ட காய் கிழங்குகளை திர்ப்தியாகப் பூஜித்து ஆயாஸத்தைப் போக்கிக்கொண்டு, பிறகு இலங்கையைக்குறித் தெழுந்தருளவேண்டும்.

౧౧౮. అస్మాకమపిసంబంధఃకపిముఖ్యత్వయాస్తివై । ప్రఖ్యాతస్త్రిషులోకేషుమహాగుణపరిగ్రహః॥

௧௧௮. അസ്മാകമപിസംബന്ധഃകപിമുഖ്യത്വയാസ്തിവൈ।
പ്രഖ്യാതസ്ത്രിഷുലോകേഷുമഹാഗുണപരിഗ്രഹഃ॥

௧௧௮. அஸ்மாகமபிஸம்பந்தஃகபிமுக்யத்வயாஸ்திவை।
ப்ரக்யாதஸ்த்ரிஷுலோகேஷுமஹாகுணபரிக்ரஹஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிமுக்ய	வானராளுக்குத்தலைவரான ஹநுமாரே!	ப்ரக்யாதஃ	பிரஸித்தமானது
மஹாகுணபரிக்ரஹஃ	பெரியோர்களுக்கு அதிதிபூஜைசெய்வதானது	த்வயா	உம்மோடு
		அஸ்மாகமபி	எங்களுக்கும்
த்ரிஷு	மூன்றுகளான	ஸம்பந்தஃ	உறவானது
லோகேஷு	லோகங்களிலும்	அஸ்திவை	இருக்கிறதன்றே.

தா-ம்—வானரர்களுக் கதிபதியான ஓ ஹநுமாரே! லோகத்தில் மகான்களுக்குப் பூஜைசெய்கிறதானது மூன்றுலோகங்களிலும் பிரஸித்தமானவையன்றே. மேலும் ஸர்வலோகநியந்தாவான ஸாக்ஷாத்ரகுநாதனுக்கு தாஸனையும், வாயுபகவானுக்குப் புத்திரராயுமிருக்கப்பட்ட உம்மை நானுபசரித்தால், மூன்றுலோகங்களும் என்னைக்கொண்டாடும். அன்றியில் உமக்கும்நமக்குமே ஜகத்பிரஸித்தமான ஸம்பந்தமொன்றிருக்கிறது.

౧౧౯. వేగవంతఃప్లవంతోయేప్లవగామారుతాత్మజ। తేషాంముఖ్యతమంమన్యేత్వామహంకపికుంజర॥

௧௧௯. വേഗവന്തഃപ്ലവന്തോയേപ്ലവഗാമാരുതാത്മജ।
തേഷാംമുഖ്യതമംമന്യേത്വാമഹംകപികുഞ്ജര॥

௧௧௯. வேகவந்தஃப்லவந்தோயேப்லவகாமாருதாத்மஜ।
தேஷாம்முக்யதமம்மந்யேத்வாமஹம்கபிகுஞ்ஜர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜர	வானரசிரேஷ்டரான	தேஷாம்	அவர்களுக்குள்
மாருதாத்மஜ	வாயுபுத்திரரான (ஹநுமாரே!)	த்வாம்	உம்மை
யே	எந்த	அஹம்	நான்
ப்லவகாஃ	வானரர்கள்	முக்யதமம்	மஹாசிரேஷ்டராக
வேகவந்தஃ	வேகமுடையவர்களோ	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.
ப்லவந்தஃ	(கடலை)த்தாண்டுகிறவர்களோ		

౧౨౦. అతిథిఃకిలపూజార్హఃప్రాకృతోపివిజానతా । ధర్మంజిజ్ఞాసమానేనకింపునస్త్వాదృశోమహాన్॥

௧௨0. അതിഥിഃകിലപൂജാർഹഃപ്രാകൃതോപിവിജാനതാ।
ധർമ്മംജിജ്ഞാസമാനേനകിംപുനസ്ത്വാദൃശോമഹാൻ॥

௧௨0. அதிதிஃகிலபூஜார்ஹஃப்ராக்ருதோபிவிஜாநதா।
தர்மம்ஜிஜ்ஞாஸமாநேநகிம்புநஸ்த்வாத்ருஶோமஹாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மம்	தர்மத்தை	பூஜார்ஹஃகில	பூஜிக்கத்தக்கவனன்றே?
ஜிஜ்ஞாஸமாநேந	தெரிய விரும்புகிறவராலேயும்	த்வாத்ருஶஃ	உம்மைப்போலொத்த
விஜாநதா	அறிந்திருக்கிறவராலேயும்	மஹாந்	பூஜ்ஜியரானவர்
அதிதிஃ	அதிதியானவன்	கிம்புநஃ	கேழ்க்கவேணுமோ.

(௧௧௯-௧௨0-சுலோகங்களுக்கு) தா-ம்— கஜசிரேஷ்டம்போல் கம்பீரமான சரீரமுடைய ஹே வாயுபுத்திரரே! லோகத்தில் ஸாமான்ய ஜனங்களும் அதிதிகளாகவந்துவிட்டால் அவர்களை ஸமஸ்தரும் பூஜிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. நீரோமஹாவேகசாலிகளும், கடல்மலை முதலியவைகளைத் தாண்டுவதில் மஹாஸாமர்த்தியர்களுமான வானரர்களுக்குள் உத்கிருஷ்டமானவர். ஸர்வசாஸ்திரங்களு மறிந்த

மஹாபராக்கியர் ஸர்வஜகத்பூஜ்ஜியரான வாயுபகவானுக்குப் புத்திரர். ஸர்வலோகநாதனான ஸ்ரீரகுவீரனுக்கு தாஸர். இப்படிப்பட்ட லோகோத்தரமான மகிமைகளையுடைய தேவரீரை அதிதியாகவடைந்த நான் ஆராதிக்கச்சொல்லவேண்டுமோ.

౧౨౧. త్వంహి దేవవరిష్ఠస్యమారుతస్యమహాత్మనః । పుత్రస్తస్యైవవేగేనసదృశఃకపికుంజర॥
౧౨౨. పూజితేత్వయిధర్మజ్ఞ పూజాంప్రాప్నోతిమారుతః । తస్మాత్త్వంపూజనీయోమేశృణుచాప్యత్రకారణమ్॥
கஉக. 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑌿𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌂𑌜𑌰॥
உஉ. 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑍋𑌮𑍇𑌶𑍃𑌣𑍁𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥
கஉக. த்வம்ஹிதேவவரிஷ்டஸ்யமாருதஸ்யமஹாத்மநः।
புத்ரஸ்தஸ்யைவவேகேநஸத்ருஶःகபிகுஞ்ஜர॥
கஉஉ. பூஜிதேத்வயிதர்மஜ்ஞபூஜாம்ப்ராப்நோதிமாருதः।
தஸ்மாத்வம்பூஜநீயோமேஶ்ருணுசாப்யத்ரகாரணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்சர	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமானே!	பூஜிதே(ஸதி)	(என்றால்) பூஜிக்கப்பட்ட(போது)
த்வம்	நீர்	மாருதः	வாயுபகவான்
தேவவரிஷ்டஸ்ய	தேவசிரேஷ்டரான	பூஜாம்	பூஜையை
மஹாத்மநः	மகிமையுடைய	ப்ராப்நோதி	அடைகிறார்
மாருதஸ்ய	வாயுபகவானுக்கு	தஸ்மாத்	ஆகையால்
புத்ரோஹி	குமாரரன்றோ	த்வம்	நீர்
வேகேந	வேகத்தினால்	மே	எனக்கு
தஸ்யைவ	அந்த வாயுபகவானுக்கே	பூஜநீயः	பூஜிக்கத்தகுந்தவர்
ஸத்ருஶः	ஸமானர்	அத்ர	இந்தவிஷயத்தில்
தர்மஜ்ஞ	தர்மமறிந்தவரே!	காரணஞ்சாபி	காரணத்தையும்
த்வயி	நீர்	ஶ்ருணு	கேளும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! நீர் தேவர்களுக்குள் அதிபூஜ்ஜியரான வாயுபகவானுக்குப் புத்திரர். வேகத்தில் அந்த வாயுபகவானுக்கே ஸமானமானவர். உம்மை நான் பூஜிக்கையில் உம்முடைய பிதாவான வாயுபகவான் திர்ப்தியடைகிறாராதலால் நீர் எனக்கு அதிகபூஜ்ஜியராகிறீர். ஸர்வதர்மங்களுமுணர்ந்தஹநுமானே! இதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறேன் கேட்கவேண்டும்.

౧౨౩. పూర్వంకృతయుగేతాతపర్వతాఃపక్షిణోభవన్ । తేభిజగ్ముర్దిశస్సర్వాగరుడానిలవేగినః॥
கஉந. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇𑌤𑌾𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌭𑌵𑌨𑍍।
𑌤𑍇𑌭𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑌿𑌨𑌃॥
கஉந. பூர்வம்க்ருதயுகேதாதபர்வதாःபக்ஷிணோபவந்।
தேபிஜக்முர்த்திஶஸ்ஸர்வாகருடாநிலவேகிநः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாத	குழந்தையான (ஹநுமானே!)	கருடாநிலவேகிநः—	
பூர்வம்	முன்னே	கருட	கருத்மானுடையவும்
க்ருதயுகே	கிருதயுகத்தில்	அநில	வாயுவினுடையவும்
பர்வதாः	மலைகள்	வேகிநः	வேகம்போலொத்தவேகமுடையவை
பக்ஷிணः	இரக்கைகளையுடையனவாக	ஸர்வாः	ஸமஸ்தங்களான [யாயும்
அபவந்	இருந்தன	திஶः	திக்குகளை
தே	அம்மலைகள்	அபிஜக்முः	பறந்து அடைந்தன.

౧౨౪. తతస్తేషుప్రయాతేషుదేవసంఘాస్సహర్షిభిః । భూతానిచభయంజగ్ముస్తేషాంపతనశంకయా॥
கஉச. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌭𑌯𑌂𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑌤𑌨𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾॥
கஉச. ததஸ்தேஷுப்ரயாதேஷுதேவஸங்காஸ்ஸஹர்ஷிபிः।
பூதாநிசபயம்ஜக்முஸ்தேஷாம்பதநஶங்கயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	பிற்பாடு	பூதாநிச	பூதங்களும்
தேஷு	அம்மலைகள்	தேஷாம்	அம்மலைகளினுடைய
ப்ரயாதேஷு(ஸத்ஸு)	-எழும்பிச்செல்லுகையில்	பதநஶங்கயா	(மேல்)விழுமோவென்கிறசங்கையால்
ருஷிபிஸ்ஸஹ	ரிஷிகளின்கூட	பயம்	பயத்தை
தேவஸங்காः	தேவஸமுகங்களும்	ஜக்முः	அடைந்தார்கள்.

౧౨౫. తతఃక్రుద్ధస్సహస్రాక్షఃపర్వతానాంశతఃక్రతుః।పక్షాంశ్చిచ్ఛేదవజ్రేణతత్రతత్రసహస్రశః॥

கஉரு. [illegible]

கஉரு. ததஃக்ருத்தஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஃபர்வதாநாம்ஶதக்ரதுஃ।
பக்ஷாம்சிச்சேதவஜ்ரேணதத்ரதத்ரஸஹஸ்ரஶஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	பக்ஷாந்	இரக்கைகளை
ஶதக்ரதுஃ	நூறுயக்கியம் செய்தவனும்	தத்ரதத்ர	அங்கங்கே
ஸஹஸ்ராக்ஷஃ	ஆயிரங்கண்களையுடையவனுமானதே	வஜ்ரேண	வஜ்ராயுதத்தால்
க்ருத்தஃ	கோபமுடையவனாக [வேந்திரன்	ஸஹஸ்ரஶஃ	ஆயிரந்துண்டுகளாக
பர்வதாநாம்	மலைகளுடைய	சிச்சேத	வெட்டினார்.

(கஉங-உச-உரு-இந்த சுலோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! நீர் கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பிறந்த குழந்தையாதலால் உமக்கு நான் சொல்லப்போகிற ஸங்கதி தெரியாது. பூர்வம் கிருதயுகத்தில் பர்வதங்களெல்லாம் பக்ஷிகள்போல் இரக்கைகளை யுடைத்தானவையாய் கருத்மான்போ லதிதீவிரமாகத் தங்களிஷ்டப்பட்டவிடங்களுக்குப் பறந்துபோய்க்கொண்டிருந்தன. இவைக ளிப்படி ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கையில் தேவர்களும், ரிஷிகளும், பூதகணங்களும் மற்றுமுள்ளோரும் இம்மலைகள் தங்கள் சிரஸில் விழுமோவென்று பயந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதையறிந்த தேவராஜா மஹா கோபமடைந்து தன்னுடைய வச்சிராயுதத்தால் பர்வதங்களுடைய இரக்கைகளை சின்னபின்ன கண்டதுண்டங்களாக வெட்டியெறிந்தார்.

౧౨౬. సమాముపగతఃక్రుద్ధోవజ్రముద్యమ్యదేవరాట్।తతోహంసహసాక్షిప్తఃశ్వసనేనమహాత్మనా॥

கஉசு. [illegible]

கஉசு. ஸமாமுபகதஃக்ருத்தோவஜ்ரமுத்யம்யதேவராட்।
ததோஹம்ஸஹஸாக்ஷிப்தஃஶ்வஸநேநமஹாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	ததஃ	பிறகு
க்ருத்தஃ	கோபமுடைய	அஹம்	நான்
தேவராட்	தேவராஜாவானவர்	மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான
வஜ்ரம்	வச்சிராயுதத்தை	ஶ்வஸநேந	வாயுவினால்
உத்யம்ய	தூக்கிக்கொண்டு	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
மாம்	என்னை	க்ஷிப்தஃ	(இங்கு) தள்ளப்பட்டேன்
உபகதஃ	அடைந்தார்		

౧౨౭. అస్మిఀలవణతోయేచప్రక్షిప్తఃప్లవగోత్తమ। గుప్తపక్షసమగ్రశ్చతవపిత్రాభిరక్షితః॥

கஉஎ. [illegible]

கஉஎ. அஸ்மிந்லவணதோயேசப்ரக்ஷிப்தஃப்லவகோத்தம।
குப்தபக்ஷஸமக்ரஶ்சதவபித்ராபிரக்ஷிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவகோத்தம	வானரசிரேஷ்டரான (ஹே ஹநுமா [ரே!)	ஸமக்ரஶ்ச	ஸம்பூர்ணமாகிய இரக்கைகளையுடையவனுமாக
அஸ்மிந்	இந்த		
லவணதோயே	உப்புஸமுத்திரத்தில்	தவ	உம்முடைய
ப்ரக்ஷிப்தஃ	தள்ளப்பட்டவனுயும் [வனுமாயும்	பித்ரா	தகப்பனுரான (வாயுபகவானுல்)
குப்தபக்ஷஃ	ரக்ஷிக்கப்பட்ட இரக்கைகளையுடைய	அபிரக்ஷிதஃ	நன்முக ரக்ஷிக்கப்பட்டேன்.

౧౨౮. తతోహంమానయామిత్వాంమాన్యోహిమమమారుతః।త్వయామేహ్యేషసంబంధఃకపిముఖ్యమహాగుణః॥

கஉஅ. [illegible]

கஉஅ. ததோஹம்மாநயாமித்வாம்மாந்யோஹிமமமாருதஃ।
த்வயாமேஹ்யேஷஸம்பந்தஃகபிமுக்யமஹாகுணஃ॥

கஉ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	ஆகையால்	கபிமுக்ய	வானராளுக்கதிபதியான(ஹநுமாரே)
அஹம்	நான்	த்வயா	உம்மோடு
த்வாம்	உம்மை	மே	எனக்கு
மாநயாமி	பூஜிக்கிறேன்	ஏஷ꞉	இந்த
மம	எனக்கு	ஸம்பந்த꞉	பாத்தியமானது
மாருத꞉	வாயுவானவர்	மஹாகுணோஹி	பெரியகுணமன்றோ.
மாந்யோஹி	பூஜிக்கத்தகுந்தவரன்றோ?		

(கஉசு-உஎ-உஅ-)சுலோகங்களுக்கு, தா-ம்— ஹே வானரோத்தம! கேளும். பிறகு அந்த தேவராஜாவானவர் மகா உக்கிரமான கோபத்துடன் வச்சிராயுதத்தை நோக்கிக்கொண்டு என்னுடைய இரக்கைகளை யறுப்பதற்காக என் ஸமீபம்வந்தார். அப்பொழுது உம்முடைய பிதாவான வாயுபகவான் என்னிடத்தில் கருணைகூர்ந்து தன்னுடையவேகத்தால் ஒருக்ஷணத்தில் என்னை இந்த உப்புஸமுத்திரத்தில்கொண்டு தள்ளினர். அந்த உபகாரத்தினுல்தான் நான் தேவேந்திரனுடைய கோபத்திற்குத் தப்பி இரக்கைகளை யிழக்காமல் மானபங்கமடையாமல் இப்போ ஜீவித்திருக்கிறேன். ஹே வாயுபுத்திரரே! உம்முடைய பிதாசெய்த இந்த உபகாரம் ஸாமான்னியமானதா? பிராணனுக்கும் மேலான மானத்தை ரக்ஷித்துக்கொடுத்த அந்தப் புண்ணியகீர்த்தி எனக்கு பூஜ்ஜியரன்றோ? அவருடைய அருமைப்புத்திரரான உம்மை நான் பூஜித்தால் அவருக்கு திர்ப்தியல்லவோ? உமக்கும் எனக்குமுள்ள இந்த ஸம்பந்தமானது என்னகுணமானவிஷயம் பார்த்தீரா என்று மைநாகம் சொல்லிற்று.

౧౨౯. అస్మిన్నేవంగతే కార్యే సాగరస్య మమైవచ । ప్రీతింప్రీతమనాః కర్తుం త్వమర్హసి మహాకపే ॥

௧௨௯. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌮𑍈𑌵𑌚।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍁𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇॥

௧௨௯. அஸ்மிந்நேவம்கதேகார்யேஸாகரஸ்யமமைவச|
ப்ரீதிம்ப்ரீதமநா꞉கர்த்தும்த்வமர்ஹஸிமஹாகபே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபே	ஓ வானரோத்தம!	ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரராஜனுக்கும்
அஸ்மிந்	இந்த	மமைவச	எனக்கும்
கார்யே	பூஜாகாரியமானது	ப்ரீதிம்	ஆனந்தத்தை
ஏவம்கதே(ஸதி)	இம்மாதிரியாகுகையில்	கர்த்தும்	செய்ய
த்வம்	நீர்	அர்ஹஸி	யோக்கியராகிறீர்.
ப்ரீதமநா꞉	ஸந்தோஷமான மனமுடையவராக		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! இவ்வாறு உபகாரஸ்மிருதியாலும், ஸ்ரீராகவனிடத்தில் பக்தியாலும், அதிதி பூஜாதர்மத்தாலும் தூண்டப்பட்டு ஸமுத்திரராஜனும் நானும்செய்கிற உபகாரங்களை உள்ளாழ்ந்த அன்புடன் அங்கீகரித்து எங்க ளிருவரையு மானந்திப்பித்து அநந்தரம் இலங்கையைக்குறித்து தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டும்.

౧౩౦. శ్రమం మోక్షయ పూజాం చ గృహాణ కపిసత్తమ । ప్రీతించ బహుమన్యస్వ ప్రీతోస్మి తవ దర్శనాత్ ॥

௧௩௦. 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌚𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌚𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥

௧௩௦. ஶ்ரமம்மோக்ஷயபூஜாம்சக்ரஹாணகபிஸத்தம|
ப்ரீதிம்சபஹுமந்யஸ்வப்ரீதோஸ்மிதவதர்ஶநாத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)கபிஸத்தம	வானரசிரோஷ்டரான (ஹநுமாரே!)	ப்ரீதிஞ்ச	அநுக்கிரஹத்தையும்
ஶ்ரமம்	ஆயாஸத்தை	பஹுமந்யஸ்வ	ஸம்மானம்பண்ணும்
மோக்ஷய	விட்டுவிடும்	தவ	உம்முடைய
பூஜாம்ச	பூஜையையும்	தர்ஶநாத்	ஸேவையினுலேயே
க்ருஹாண	திருவுள்ளம்பற்றும்	ப்ரீதோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனுனேன்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! ஸர்வலோகசரண்ணியனுன ஸ்ரீராகவனுக்குத்தூதனும், ஸாக்ஷாத் வாயுபகவானுக்குப் புத்திரராயும் ஸகலகுணங்களும் நிறைந்த மஹாப் பிராஜ்ஞராயுமுள்ள உம்முடைய தரிசனத்தினுலேயே நான் கிருதார்த்தனுய்விட்டேன். நான் பிரார்த்திக்கிறபடி தேவரீர் என்னுடைய பூஜையைத் திருவுள்ளம்பற்றி சிரமபரிஹாரம் செய்துகொண்டு பிறகு அனுக்கிரகங்களால் எனக்கு ஸம்மானம்செய்து தன்னியனுக்கவேண்டும் என்று மைநாகமானது ஹநுமானை வேண்டிக்கொண்டது.

౧౩౧. ఏవముక్తః కపిశ్రేష్ఠస్తం నగోత్తమమబ్రవీత్ ।

௧௩௧. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌂𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

கஙoஉ. ஏவமுக்தஃகபிஸ்ரேஷ்டஸ்தம்நகோத்தமமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	தம்	அந்த
உக்தஃ	சொல்லப்பட்ட	நகோத்தமம்	கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகத்தைப்பார்
கபிஸ்ரேஷ்டஃ	மாருதியானவர்	அப்ரவீத்	(பதில்) சொன்னார். [த்து

தா-ம்—இவ்விதம் பிரார்த்தித்த மைநாகத்தைப்பார்த்து ஹநுமார் பின்வருமாறு பிரத்யுத்தரமளித்தார்.

౧౩౧. ప్రీతోస్మికృతమాతిథ్యంమన్యురేషోపనీయతామ్॥

౧౩౨. త్వరతేకార్యకాలోమేఅహశ్చాప్యతివర్తతే। ప్రతిజ్ఞాచమయాదత్తానస్థాతవ్యమిహాంతరే॥

౧౩౩. ఇత్యుక్త్వాపాణినాశైలమాలంబ్యహరిపుంగవః।జగామాకాశమావిశ్యవీర్యవాన్ప్రహసన్నివ॥

கஙக. 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌷𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥

கஙஉ. 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍋𑌮𑍇𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹𑌾𑌂𑌤𑌰𑍇॥

கஙங. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌶𑍈𑌲𑌮𑌾𑌲𑌂𑌬𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵॥

கஙக. ப்ரீதோஸ்மிக்ருதமாதித்யம்மந்யுரேஷோபநீயதாம்॥

கஙஉ. த்வரதேகார்யகாலோமேஅஹஸ்சாப்யதிவர்த்ததே।
ப்ரதிஜ்ஞாசமயாதத்தாநஸ்தாதவ்யமிஹாந்தரே॥

கஙங. இத்யுக்த்வாபாணிநாஸைலமாலம்ப்யஹரிபுங்கவஃ।
ஜகாமாகாஸமாவிஸ்யவீர்யவாந்ப்ரஹஸந்நிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	மயா	என்னால்
ப்ரீதோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனானேன்	ப்ரதிஜ்ஞாச	பிரமாணமும்
ஆதித்யம்	பூஜையானது	தத்தா	கொடுக்கப்பட்டது
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	(இதி)	(என்று)
ஏஷஃ	இந்த	உக்த்வா	சொல்லி
மந்யுஃ	கோபமானது	வீர்யவாந்	வீரரான
அபநீயதாம்	போக்கடிக்கப்படட்டும்	ஹரிபுங்கவஃ	ஹநுமாரானவர்
மே	என்னுடைய [னது	ப்ரஹஸந்நிவ	ஸந்தோஷிக்கிறவர்போல்
கார்யகாலஃ	செய்யவேண்டியகாரியத்தின் காலமா	பாணிநா	கையினால்
த்வரதே	(என்னை) அவஸரப்படுத்துகின்றது	ஸைலம்	மைநாகபர்வதத்தை
அஹஸ்சாபி	நாளும்	ஆலம்ப்ய	பிடித்துக்கொண்டு
அதிவர்த்தே	போய்விடுகிறது	ஆகாஸம்	ஆகாசத்தை
இஹ	இந்த (ஸமுத்திரத்தினுடைய)	ஆவிஸ்ய	அடைந்து
அந்தரே	மத்தியில்	ஜகாம	போனார்.
நஸ்தாதவ்யம்	தங்கத்தக்கினதன்று		

தா-ம்—ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகமே! சிலாகிக்கத்தகுந்த மஹா தர்மங்களை யனுஸரித்த உன்னுடைய மாதுரியவசனங்களால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தேன், உன்னுடைய இனிய உபசாரங்களைப் பெற்று சிரமபரிகாரமடைந்தவனாக ஆய்விட்டேன், உன் மனோரதப்படி நான் உன்சிகரங்களில் கொஞ்சகாலம்வஸித்து உனக்கு ஸந்தோஷம் விளைவிக்கவில்லையென்று கோபங்கொள்ளாதே, என்னுடைய காரியத்தின் கௌரவத்தையும் அவஸரத்தையும் யோசித்துப்பார். பரமதயாளுவான ஸ்ரீராகவன் பிராட்டியையிழந்து பிராதாவுடன் கிஷ்கிந்தையில் கஷ்டப்படுகிறார். ஸர்வலோகமாதாவான ஜானகியானவள் பர்த்தாவைப்பிரிந்து த்வீபாந்தரத்தில் பரமசண்டாளனுடைய நிர்ப்பந்தத்தில் வருந்துகிறாள். பிராட்டியினுடைய இருப்பிடமறிந்து ஒருமாதத்திற்குள் திரும்பிவரவேண்டுமென்கிற ஸுக்ரீவனுக்கினையைக்கடந்து ஸ்வயம்பிரபை பிலத்தில்செய்த விருந்தில் மதிமயங்கினவர்களாய்க்கிடந்து பிறகு இராஜதண்டனைக்குப் பயந்து பிராணனை விட்டுவிடுவதாக யோசித்த வானரர்கள் என்னுடைய ஜயத்தில் தங்கள் பிராணனை ஒப்பிவித்தவர்களாய் என்னுடைய வரவை மகேந்திரபர்வதத்திலிருந்து இமைகொட்டாமல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டகாலத்தில் என்னுடைய ஸுகத்தைமாத்திரமபேக்ஷித்து உன்சிகரங்களில் உல்லாஸமாய் நான் காலங்கழிக்கலாமா நன்றாய் யோசித்துப்பார்! மேலும் நான் புறப்படுகையில் இலங்கையைச்சேருமளவில் மார்க்கத்திலெங்கும் தங்குகிறதில்லையென்று பிரதிக்கினையை பண்ணிவிட்டேன். ஹே மைநாகமே! காலதாமஸமாகிறது, பகலும் போய்விடுகிறது, அஸ்தமானத்திற்குள் நான் குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்தை யடையவேண்டும், உன்மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ணவில்லையென்கிற வருத்தம்வேண்டாம் என்று

ஹநுமார் பலவிதமாய் பிரியவசனங்களால் பிரதியுத்தரமளித்து மைநாகத்தை ஸமாதானஞ்செய்து அதை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறநிமித்தம் ஒரு கையினுல் மலையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்தை யடைந்து இலங்கையை நோக்கிச்சென்ருர்.

౧౩౪. సపర్వతసముద్రాభ్యాంబహుమానాదవేక్షితః। పూజితశ్చోపపన్నాభిరాశీర్భిరనిలాత్మజః॥

౧౩౫. అథోర్ధ్వందూరముత్పత్యహిత్వాశైలమహార్ణవౌ। పితుఃపంథానమాసాద్యజగామవిమలేంబరే॥

கஙச. [illegible]

கஙரு. [illegible]

கஙச. ஸபர்வதஸமுத்ராப்யாம்பஹுமாநாதவேக்ஷிதஃ।
பூஜிதஶ்சோபபந்நாபிராஶீர்ப்பிரநிலாத்மஜஃ॥

கஙரு. அதோர்த்வம்தூரமுத்பத்யஹித்வாஶைலமஹார்ணவௌ।
பிதுஃபந்தாநமாஸாத்யஜகாமவிமலேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	ஹித்வா	விட்டு
அநிலாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரரான ஹநுமார்	ஊர்த்வம்	மேலே
பர்வதஸமுத்ராப்யாம்	மைநாகம், ஸமுத்திரராஜன் இவர்களிருவரால் (செய்யப்பட்ட)	தூரம்	வெகுதூரம்
		உத்பத்ய	எழும்பி
பஹுமாநாத்	ஸம்மானத்தினுல்	பிதுஃ	பிதாவான (வாயுவினுடைய)
அவேக்ஷிதஃ	பார்க்கப்பட்டவராயும்	பந்தாநம்	வழியை
உபபந்நாபிஃ	தகுதியான	ஆஸாத்ய	அடைந்து
ஆஶீர்ப்பிஃ	ஆசீர்வாதங்களினுல்	விமலே	நிர்மலமான
பூஜிதஶ்ச	ஆராதிக்கப்பட்டவராயும்	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
அத	பிறகு	ஜகாம	எழுந்தருளினுர்.
ஶைலமஹார்ணவௌ	மைநாகம் ஸமுத்திரராஜன் இவர்களிருவரையும்		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஸமுத்திரராஜனும் மைநாகமும் பரமபக்தியோடும் அந்தரங்கவிசுவாஸத்தோடு மளித்த பூஜையையும் ஆசீர்வாதத்தையும்பெற்று மாதுரியவசனங்களால் பிரதியுத்தரம் தந்து பிறகு ஹநுமார் தன்பிதா ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாசமார்க்கத்தையடைந்து இலங்கையை நோக்கிச்சென்ருர்.

౧౩౬. భూయశ్చోర్ధ్వగతింప్రాప్యగిరింతమవలోకయన్। వాయుసూనుర్నిరాలంబేజగామవిమలేంబరే॥

౧౩౭. తద్ద్వితీయంహనుమతోదృష్ట్వాకర్మసుదుష్కరమ్। ప్రశశంసుస్సురాస్సర్వేసిద్ధాశ్చపరమర్షయః॥

கஙசு. [illegible]

கஙஎ. [illegible]

கஙசு. பூயஶ்சோர்த்வகதிம்ப்ராப்யகிரிம்தமவலோகயந்।
வாயுஸூநுர்நிராலம்பேஜகாமவிமலேம்பரே॥

கஙஎ. தத்விதீயம்ஹநுமதோத்ருஷ்ட்வாகர்மஸுதுஷ்கரம்।
ப்ரஶஶம்ஸுஸ்ஸுராஸ்ஸர்வேஸித்தாஶ்சபரமர்ஷயஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுஸூநுஃ	வாயுபுத்திரரான (ஹநுமாரானவர்)	ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான்
பூயஶ்ச	மறுபடியும்	ஸுராஃ	தேவர்களும்
ஊர்த்வகதிம்	மேல்மார்க்கத்தை	ஸித்தாஶ்ச	ஸித்தர்களும்
ப்ராப்ய	அடைந்து	பரமர்ஷயஃ	மஹரிஷிகளும்
தம்	அந்த	ஹநுமதஃ	ஹநுமாருடைய
கிரிம்	மலையை	ஸுதுஷ்கரம்	பிறரால் செய்வதற்கரிய
அவலோகயந்	பார்த்துக்(கொண்டு)	தத்	அந்த
நிராலம்பே	ஆதாரமற்ற	த்விதீயம்	இரண்டாவதான
விமலே	நிர்மலமான	கர்ம	காரியத்தை
அம்பரே	ஆகாசத்தில்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஜகாம	போனுர்	ப்ரஶஶம்ஸுஃ	கொண்டாடினுர்கள்.

தா-ம்—தன்னுடைய தாழ்வரைகளிற்றங்கி சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்த மைநாகத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லிவிட்டு அந்த பர்வதத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே அதிவேகமாய் ஆகாயத்திற்கிளம்பும் ஹநுமாருடைய வீரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையுங்கண்டு ஸமஸ்ததேவர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் கொண்டாடினார்கள்.

౧౩౮. దేవతాశ్చాభవన్ హృష్టాస్తత్రస్థాస్తస్య కర్మణా । కాంచనస్య సునాభస్య సహస్రాక్షశ్చ వాసవః॥
౧౩౯. ఉవాచ వచనం ధీమాన్ పరితోషాత్సగద్గదమ్ । సునాభం పర్వతశ్రేష్ఠం స్వయమేవ శచీపతిః॥

௧௩௮. [illegible]
[illegible]

௧௩௯. [illegible]
[illegible]

௧௩௮. தேவதாஶ்சாபவந்ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ரஸ்தாஸ்தஸ்யகர்மணா।
காஞ்சநஸ்யஸுநாபஸ்யஸஹஸ்ராக்ஷஶ்சவாஸவ:॥

௧௩௯. உவாசவசநம்திமாந்பரிதோஷாத்ஸகத்கதம்।
ஸுநாபம்பர்வதஶ்ரேஷ்டம்ஸ்வயமேவஶசீபதி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநஸ்ய	ஸ்வர்ணமயமான	அபவந்	ஆனார்
ஸுநாபஸ்ய	சிரேஷ்டமான கொடிமுடிகளையுடை[ய]	திமாந்	புத்திமானான
தஸ்ய	அந்த (மைநாகபர்வதத்தினுடைய)	ஶசீபதி:	தேவேந்திரன்
கர்மணா	காரியத்தினால்	ஸுநாபம்	சிரேஷ்டமான கொடிமுடிகளையுடை[ய]
தத்ரஸ்தா:	அங்கிருக்கிறவர்களான	பர்வதஶ்ரேஷ்டம்	மைநாகபர்வதத்தைப்(பார்த்து)
தேவதாஶ்ச	தேவர்களும்	ஸ்வயமேவ	தானே
ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவர்களாக	பரிதோஷாத்	மனக்களிப்பால்
அபவந்	ஆனார்கள்	ஸகத்கதம்	கத்கதஸ்வரத்தோடே
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	ஆயிரங்கண்களையுடையவரான	வசநம்	வார்த்தையை
வாஸவஶ்ச	இந்திரனும்	உவாச	சொன்னார்.
(ஹ்ருஷ்ட:)	(ஸந்தோஷித்தவராக)		

தா-ம்—எல்லாருனும் உபகாரஸ்மிருதியுள்ளதாய், அதிதிபூஜைசெய்வதில் ஆஸ்தையுள்ளதாய், ஸாதுக்களுடைய ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூலோகத்திலவதரித்திருக்கிற ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீராமபிரானிடத்தில் பக்தியுள்ளதாய், இந்திரபயத்தையும் லக்ஷியம்செய்யாமல் ஸமுத்திரத்தினின்று மேற்கிளம்பி பரமபாகவதரான ஹநுமாரைப்பூஜித்து அவருடைய திவ்யானுக்கிரகங்களால் கிருதார்த்தனுய்விட்ட மைநாகத்தை தேவர்களெல்லாரும் கொண்டாடினார்கள். தேவேந்திரனும் மஹாபுத்திசாலியானபடியால், பூர்வத்தில் நம்முடைய வச்சிராயுதத்திற்குத்தப்பி ஸமுத்திரத்திற்குள் ஒளித்துக்கொண்ட மைநாகமல்லவாவென்கிற மாத்ஸரியம் பாராட்டாமல் தேவகாரியமாகிற ஸ்ரீராமகாரியத்தினுடைய பூர்த்தியில் பிரவர்த்திதரான ஹநுமாரைப்பூஜித்த புண்ணியசீலனென்று ஸந்தோஷித்து ஆனந்தவிசேஷத்தினால் வாய்பேசமுடியாமல் விம்மிக்கொண்டே, தானே மைநாகத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౧౪౦. హిరణ్యనాభ శైలేంద్ర పరితుష్టోఽస్మి తే భృశమ్ । అభయం తే ప్రయచ్ఛామి తిష్ఠ సౌమ్య యథాసుఖమ్॥

௧௪௦. [illegible]
[illegible]

௧௪௦. ஹிரண்யநாபஶைலேந்த்ரபரிதுஷ்டோஸ்மிதேப்ருஶம்।
அபயம்தேப்ரயச்சாமிதிஷ்டஸௌம்யயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிரண்யநாப	ஸ்வர்ணசிகரங்களையுடைய	தே	உனக்கு
ஶைலேந்த்ர	பர்வதராஜனே!	அபயம்	பயமில்லாமையை
தே	உன்னிடத்தில்	ப்ரயச்சாமி	கொடுக்கிறேன்
ப்ருஶம்	மிகவும்	யதாஸுகம்	ஸ்வேச்சையாக
பரிதுஷ்டோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனாக ஆனேன்	திஷ்ட	இரு.
ஸௌம்ய	நற்குணங்கள் நிறைந்த மைநாகமே!		

தா-ம்—ஸ்வர்ணமயமான சிகரங்களோடு பிரகாசிக்கிற பர்வதோத்தமனான ஹே மைநாகமே! உன் ஸுந்தரவடிவம்போல் கல்மஷமில்லாமல் ஸ்வச்சமாய் திவ்யசரித்திரத்தோடு விளங்கும் உன் குணவிசேஷங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். மஹாபூஜ்ஜியரான ஹநுமாரை ஆராதிக்கிறநிமித்தம் என்னிடத்திலுள்ள பயத்தையும்விட்டு ஜலத்தினின்று மேற்கிளம்பி அந்த பாகவதப்பிரஸாதம்பெற்ற ஹே புண்ணியசீல! உன்னு

டைய தைரியத்தையும் தர்மசிந்தையையுங்கண்டு ஆனந்தபரவசனுனேன். உன்னிடத்திலுள்ள விசுவாஸத்தால் நீ கேட்காமலே உனக்கொருவரமளிக்கின்றேன்; நீ இனி என் வச்சிராயுதத்திற்குப்பயந்து ஸமுத்திரத்திலொளியாமல் ஸ்வேச்சையாய் நீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாய் என்று மைநாகத்திற்கு இந்திரன் அபயப்பிரதானம் செய்தார்.

౧౪౧. సాహ్యంకృతంతేసుమహద్విక్రాంతస్యహనూమతః । క్రమతోయోజనశతంనిర్భయస్యభయేసతి॥

౧౪౨. రామస్యేషహిదౌత్యేనయాతిదాశరథేర్హరిః। సత్క్రియాంకుర్వతాతస్యతోషితోస్మిదృఢంత్వయా॥

௧௪௧. 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑍇𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋𑌯𑍋𑌜𑌨𑌶𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑌯𑍇𑌸𑌤𑌿।

௧௪௨. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌹𑌿𑌦𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌦𑍃𑌢𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾॥

௧௪௧. ஸாஹ்யம்க்ருதம்தேஸுமஹத்விக்ராந்தஸ்யஹநூமதः।
க்ரமதோயோஜநஸதம்நிர்ப்பயஸ்யபயோஸதி॥

௧௪௨ ராமஸ்யேஷஹிதூத்யேநயாதிதாஸரதேர்ஹரிः।
ஸத்க்ரியாம்குர்வதாதஸ்யதோஷிதோஸ்மித்ருடம்த்வயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(மயா)	(என்னுல்)	ஹரிः	வானரர்
பயேஸதி	பயமிருக்கிறபோது	தாஸரதேः	தசரதசக்கிரவர்த்தி குமாரரான
நிர்ப்பயஸ்ய	பயத்தைவிட்டவனுன	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
தே	உன்னுல்	தூத்யேந	தூதகாரியத்தாலே
யோஜநஸதம்	நூறுகாதத்தை	யாதிஹி	போகிறுரன்றே
க்ரமதः	கிரமமாக	தஸ்ய	அந்த மாருதிக்கு
விக்ராந்தஸ்ய	தாண்டுகிற	ஸத்க்ரியாம்	பூஜையை
ஹநூமதः	ஹநுமாருக்கு	குர்வதா	செய்த
ஸுமஹத்	வெகுபெரிதாக	த்வயா	உன்னுல்
ஸாஹ்யம்	உதவியானது	த்ருடம்	மிகவும்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	தோஷிதः	ஸந்தோஷிக்கபபடடவனுக
ஏஷः	இந்த	அஸ்மி	இருக்கிறேன்.

தாம்—ஹே மைநாகமே! நீசெய்த அதிதிபூசையின் மகத்வத்தை கொஞ்சம் விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஸாதுகண்டகாளான இராக்ஷஸாளை ஹரித்து, தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளும் அபயத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஸர்வலோகாதிபதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பூலோகத்தில் ஸத்தியத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும்பேர்பெற்று பரிசுத்தமாகவிளங்கும் ஸூரியகுலத்தில் தசரதமகாராஜாவுக்குப் புத்திரனுய் ஸ்ரீராமனென்று திருநாமம்பூண்டு விளங்குகிறுரன்றே? அந்த தாசரதியானவர் பத்னீஸமேதராய் பித்ருவாக்கிய பரிபாலனுர்த்தம் வனிவாஸம்செய்கையில், தன் களத்திரத்தைக் கைசோர்ந்து எங்குங்காணுமல் கிஷ்கிந்தாதிபதியான ஸுக்ரீவனை ஸ்நேகித்து அவருடைய மந்திரியாகிய இந்த ஹநுமாரைத் தூதனுக அனுப்பியிருக்கிறுர். ஹநுமாரும் ஸ்ரீராமபத்னியானவள் இலங்கையிலிருக்கிறுளென்றறிந்து பிரம்மாதிதேவர்களும் ஆச்சரியப்படும்படியாய் நூறுயோசனை அகலமுள்ள ஸமுத்திரத்தை வெகுபராக்கிரமத்துடன் தாண்டிவருகையில், அவருடைய சிரமத்தைப் போக்குவதற்காக என்னிடத்திலுள்ள பயத்தையும்விட்டுப் மேற்கிளம்பினுயல்லவா? ஹே மைநாகமே! ஸர்வஸாதுக்களுக்கு மனுகூலமான இந்த ராமகாரியத்தில் உபகாரம்செய்யும்படியான பாக்கிய முனக்குக்கிடைத்ததே, உன்னுடைய காரியமானது எனக்கு மேன்மேலும் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றது என்று தேவேந்திரன் சொன்னுர்.

౧౪౩. తతఃప్రహర్షమగమద్విపులంపర్వతోత్తమః । దేవతానాంపతిందృష్ట్వాపరితుష్టంశతక్రతుమ్॥

௧௪௩. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌗𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑍍॥

௧௪௩. ததःப்ரஹர்ஷமகமத்விபுலம்பர்வதோத்தமः।
தேவதாநாம்பதிம்த்ருஷ்ட்வாபரிதுஷ்டம்ஸதக்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	பிறகு	பரிதுஷ்டம்	ஸந்தோஷித்தவனுக
பர்வதோத்தமः	மைநாகமானது	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தேவதாநாம்	தேவர்களுக்கு	விபுலம்	மிகவும்
பதிம்	நாயகனுன	ப்ரஹர்ஷம்	ஸந்தோஷத்தை
ஸதக்ருதம்	இந்திரனை	அகமத்	அடைந்தது.

தா-ம்—இந்தவிதம் தான் ஆஞ்ஜனேயருக்குச்செய்த பூஜாவிசேஷத்தால் தனக்கு விரோதியான இந்திரனும் தன்னிடத்தில் பரமபிரீதியுள்ளவராய் தன்னைக்கொண்டாடி வரமளித்ததைக்கண்டு மைநாகமானது மிகவும் ஆனந்தித்தது.

౧౪౪. సవై దత్తవరశ్శైలో బభూవావస్థిత స్తదా। హనూమాంశ్చ ముహూర్తేన వ్యతిచక్రామ సాగరమ్॥

௧௪௪. [illegible]
[illegible]

௧௪௪. ஸவைதத்தவரஶ்ஶைலோபபூவாவஸ்திதஸ்ததா।
ஹநூமாம்ஶ்சமுஹூர்த்தேநவ்யதிசக்ராமஸாகரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்தவரஃ	(இந்திரனல்) கொடுக்கப்பட்ட வரத்தையுடைய	பபூவ	ஆச்சுது
ஸஃ	அந்த	ஹநூமாம்ஶ்ச	ஹநுமாரும்
ஶைலஃ	மைநாகமானது	முஹூர்த்தேந	ஸ்வல்பகாலத்தில்
ததா	அப்பொழுது	ஸாகரம்	கடலை
அவஸ்திதஃ	ஸ்வஸ்தமானதாக	வ்யதிசக்ராம	தாண்டினர்.

தா-ம்—இந்திரனல் வரமளிக்கப்பட்ட மைநாகமானது வெகுகாலம் ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தன்னுடைய இந்திரபயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தையடைந்தது. மைநாகத்தினுடைய ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணபூதரான ஹநுமாரும் அந்த பர்வதத்தைவிட்ட முகூர்த்தநாழிகைக்குள் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினர்.

౧౪౫. తతో దేవాస్సగంధర్వాస్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః। అబ్రువన్ సూర్యసంకాశాం సురసాం నాగమాతరమ్॥
౧౪౬. అయం వాతాత్మజః శ్రీమాన్ ప్లవతే సాగరోపరి। హనూమాన్నామ తస్య త్వం ముహూర్తం విఘ్నమాచర॥
౧౪౭. రాక్షసం రూపమాస్థాయ సుఘోరం పర్వతోపమమ్। దంష్ట్రాకరాళం పింగాక్షం వక్త్రం కృత్వా నభస్సమమ్॥
౧౪౮. బలమిచ్ఛామహే జ్ఞాతుం భూయశ్చాస్య పరాక్రమమ్। త్వాం విజేష్యత్యుపాయేన విషాదం వా గమిష్యతి॥

௧௪௫. [illegible]
[illegible]

௧௪௬. [illegible]
[illegible]

௧௪௭. [illegible]
[illegible]

௧௪௮. [illegible]
[illegible]

௧௪௫. ததோதேவாஸ்ஸகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஶ்சபரமர்ஷயஃ।
அப்ருவந்ஸூர்யஸங்காஶாம்ஸுரஸாம்நாகமாதரம்॥

௧௪௬. அயம்வாதாத்மஜஶ்ரீமாந்ப்லவதேஸாகரோபரி।
ஹநூமாந்நாமதஸ்யத்வம்முஹூர்த்தம்விக்நமாசர॥

௧௪௭. ராக்ஷஸம்ரூபமாஸ்தாயஸுகோரம்பர்வதோபமம்।
தம்ஷ்ட்ராகராளம்பிங்காக்ஷம்வக்த்ரம்க்ருத்வாநபஸ்ஸமம்॥

௧௪௮. பலமிச்சாமஹேஜ்ஞாதும்பூயஶ்சாஸ்யபராக்ரமம்।
த்வாம்விஜேஷ்யத்யுபாயேநவிஷாதம்வாகமிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ஸுரஸாம்	ஸுரஸையென்பவளைக்குறித்து
தேவாஃ	தேவர்களும்	அப்ருவந்	(பின்வருமாறு) சொன்னர்கள்.
ஸகந்தர்வாஃ	கந்தர்வர்களோடு கூடின	அயம்	இந்த
ஸித்தாஶ்ச	ஸித்தர்களும்	ஶ்ரீமாந்	ஜயஶ்ரீயோடுகூடின
பரமர்ஷயஃ	மஹரிஷிகளும்	வாதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரரானவர்
ஸூர்யஸங்காஶாம்	ஸூரியதேஜஸ்ஸுக்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸையுடையவளாயும்	ஹநூமாந்நாம	ஹநுமானென்கிற பெயருடையவர்
நாகமாதரம்	நாகமாதாவுமான	ஸாகரோபரி	ஸமுத்திரத்தின்மேலே
		ப்லவதே	தாண்டுகிறர்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அவருக்கு	வக்த்ரம்	வாயை
த்வம்	நீ	க்ருத்வா	செய்துகொண்டு
முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்	(திஷ்ட)	(நில்லு)
விக்நம்	தடங்கலை	அஸ்ய	இம்மாருதியினுடைய
ஆசர	பண்ணு	பலம்	பலத்தையும்
ஸுகோரம்	வெகு பயங்கரமாயும்	பராக்ரமஞ்ச	சக்தியையும்
பர்வதோபமம்	மலைக்கு ஸமானமான	பூய:ச	மறுபடியும்
ராக்ஷஸம்	ராக்ஷஸஸம்பந்தமான	ஜ்ஞாதும்	அறிவதற்கு
ரூபம்	வேஷத்தை	இச்சாமஹே	இச்சிக்கிறோம்
ஆஸ்தாய	எடுத்துக்கொண்டு	த்வாம்	உன்னை
தம்ஷ்ட்ராகராளம்	கோரப்பற்களினால் பயங்கரமாயும்	உபாயேந	யுக்தியினால்
பிங்காக்ஷம்	பிங்களவர்ணமுடையகண்களையுடையதாயும்	விஜேஷ்யதி	வெல்லுகிறாரா
		விஷாதம்	துக்கத்தை
நபஸ்ஸமம்	ஆகாசத்திற்கு ஸமானமான	கமிஷ்யதிவா	அடைகிறாரா (பார்ப்போம்.)

தா-ம்—இந்தவிதம் அதிபராக்கிரமத்துடன் ஸமுத்திரம் தாண்டிவரும் ஹநுமாரைப்பார்த்த தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹாிஷிகளும் அவருடைய தைரியத்தையும் ஸாமர்த்தியத்தையும் இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தால் அறியவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டார்கள். அங்கதாதிப்பிரபிருதிகளான மஹாவானரர்கள் பயந்து பின்வாங்கிநிற்க, இந்த மாருதிமாத்திரம் தைரியமாய் இந்த மஹாஸமுத்திரம் தாண்டிவருகிறார். நடுக்கடலில் திடீரென்று ஆகாயமளவிற் கிளம்பிநின்ற மைநாகத்தைக்கண்டு பயப்படாமல் தன்மார்பினால் அந்தமலையை இடித்துத்தாழ்த்தினர். இப்படி ஜயசீலனும்வருமிந்த ஹநுமான், அஷ்டதிக்குப்பாலகாளைவென்று மூன்றுலோகத்திலும் வெற்றிக்கொடியை நாட்டின மஹாகோரரூபத்தோடுகூடிய அனேககோடி இராக்ஷதர்களால் காக்கப்பட்டதாயும், சந்திரஸூரியர்களாலும் தன் பிதாவான வாயுபகவானாலும் பயமின்றிப்பிரவேசிக்க முடியாததுமான இலங்கையில் பிரவேசித்து அந்தப்புரத்திலும் நுழைந்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவித்து ஜயத்துடன் திரும்பிவருவரோ! இராக்ஷதர்களுக்குப்பயந்து பின்வாங்குவரோ! அல்லது இராக்ஷதர்களுக்கே இரையாய்விடுவரோ! இதை முன்னதாகப் பரீக்ஷிக்கவேண்டுமென்று மஹாதேஜஸ்வியும் நாகர்களுக்கு மாதாவுமான ஸுரஸையென்பவளைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்கள். ஹே ஸுரஸே! இதோ ஸமுத்திரம் தாண்டிச்செல்கிற இந்த வானரசிரேஷ்டருடைய ஸாமர்த்தியத்தைக் கொஞ்சம் பரீக்ஷிக்கவிரும்புகிறோம். நீ க்ஷணகாலம் அவருக்குத் தடங்கலாய் ஒரு பெரியமலைக்கு ஸமானமான ஆகிருதியோடும், தகைத்த பற்களோடும், ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும், ஆகாயத்தையளாவுகிற வாயோடும், ஸர்வவிதத்திலும் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கப்பட்ட ஓர் ராக்ஷஸரூபங்கொண்டு அவருக்கெதிரில் நில்லு, உன்னை யுக்தியினால் வெல்லுகிறாரா, அல்லது பயப்பட்டு அபஜயமடைகிறாரா? பார்ப்போமென்று ஸுரஸைக்கு ஆக்கியாபித்தார்கள்.

౧౪౯. ఏవముక్తా తు సా దేవీ దైవతైరభిసత్కృతా। సముద్రమధ్యే సురసా బిభ్రతీ రాక్షసం వపుః॥
౧౫౦. వికృతం చ విరూపం చ సర్వస్య చ భయావహమ్। ప్లవమానం హనూమంతమావృత్యేదమువాచ హ॥

௧௪௯. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍁𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑌭𑌿𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌵𑌪𑍁𑌃॥
௧௫௦. 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌚𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌚𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌹॥

௧௪௯. ஏவமுக்தாதுஸாதேவீதைவதைரபிஸத்க்ருதா।
ஸமுத்ரமத்யேஸுரஸாபிப்ரதீராக்ஷஸம்வபு:॥
௧௫௦. விக்ருதஞ்சவிரூபஞ்சஸர்வஸ்யசபயாவஹம்।
ப்லவமாநம்ஹநூமந்தமாவ்ருத்யேதமுவாசஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த	ஸர்வஸ்யச	எல்லோருக்கும்
தேவீ	தேவத்தன்மையுள்ள	பயாவஹம்	பயமுண்டுபண்ணும்படியானதாயும்
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்	ராக்ஷஸம்	ராக்ஷஸஸம்பந்தமான
தைவதை:	தேவர்களால்	வபு:	சரீரத்தை
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	பிப்ரதீ(ஸதி)	...த்தவளாக
உக்தாது	சொல்லப்பட்டவளாயு	ப்லவமாநம்	...ண்டுகின்ற
அபிஸத்க்ருதா	பூஜிக்கப்பட்டவளுமா	ஹநுமந்தம்	...நுமானை
ஸமுத்ரமத்யே	ஸமுத்திரத்திற்கு நடு...	ஆவ்ருத்ய	...றத்துக்கொண்டு
விக்ருதஞ்ச	விகாரமாயும்	இதம்	...ி வருகிறபிரகாரம்
விரூபஞ்ச	கோரமாயும்	உவாச	...ான்னாள்.

தா-ம்—இவ்விதம் தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட ஸுரஸையானவள் ஸமஸ்தர்களும் கண்டு பயப்படத்தக்க வெகு கோரமான ராக்ஷஸரூபத்தை தரித்துக்கொண்டு கடலைத்தாண்டுகிற மாருதியைத்தடுத்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

౧౫౧. మమభక్షఃప్రదిష్టస్త్వమీశ్వరైర్వానరర్షభ । అహంత్వాంభక్షయిష్యామిప్రవిశేదంమమాననమ్॥

கருக. 𑌮𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌅𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑌂𑌮𑌮𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍॥

கருக. மமபக்ஷ:ப்ரதிஷ்டஸ்த்வமீஶ்வரைர்வாநரர்ஷப।
அஹம்த்வாம்பக்ஷயிஷ்யாமிப்ரவிஶேதம்மமாநநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)வாநரர்ஷப	ஓ வானரோத்தமனே!	அஹம்	நான்
த்வம்	நீர்	த்வாம்	உம்மை
ஈஶ்வரை:	தேவர்களால்	பக்ஷயிஷ்யாமி	பக்ஷிக்கக்கடவேன்
மம	எனக்கு	மம	என்னுடைய
பக்ஷ:	ஆகாரமாக	இதம்	இந்த
ப்ரதிஷ்ட:	ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறீர்	ஆநநம்	வாய்க்(குள்)
(அத:)	(ஆகையினால்)	ப்ரவிஶ	பிரவேசியும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உம்மைத்தேவர்கள் எனக்கு ஆகாரமாக ஸங்கல்பித்திருக்கிறார்களாகையால் என்னுடைய வாய்க்குள் ப்ரவேசியும், உம்மைப் பக்ஷிக்கிறேன் என்று ஸுரஸையானவள் வாயைத்திறந்துகொண்டு ஹநுமானை விழுங்குவதாக வந்தாள்.

౧౫౨. ఏవముక్తస్సురసయాప్రాంజలిర్వానరర్షభః। ప్రహృష్టవదనశ్శ్రీమానిదంవచనమబ్రవీత్॥

౧౫౩. రామోదాశరథిశ్శ్రీమాన్ప్రవిష్టోదండకావనమ్। లక్ష్మణేనసహభ్రాత్రావైదేహ్యాచాపిభార్యయా॥

౧౫౪. అన్యకార్యవిషక్తస్యబద్ధవైరస్యరాక్షసైః । తస్యసీతాహృతాభార్యారావణేనయశస్వినీ॥

౧౫౫. తస్యాస్సకాశందూతోహంగమిష్యేరామశాసనాత్ ।కర్తుమర్హసిరామస్యసాహాయ్యంవిషయవాసిని॥

౧౫౬. అథవామైథిలీందృష్ట్వారామంచాక్లిష్టకారిణమ్। ఆగమిష్యామితేవక్త్రంసత్యంప్రతిశృణోమితే॥

கருஉ. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

கருங. 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾॥

கருச. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥

கருரு. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌂𑌦𑍂𑌤𑍋𑌹𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌰𑌾𑌮𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿॥

கருகூ. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿𑌤𑍇॥

கருஉ. யேவமுக்தஸ்ஸுரஸயாப்ராஞ்ஜலிர்வாநரர்ஷப:।
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநஶ்ரீமாநிதம்வசநமப்ரவீத்॥

கருங. ராமோதாசரதிஶ்ரீமாந்ப்ரவிஷ்டோதண்டகாவநம்।
லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராவைதேஹ்யாசாபிபார்யயா॥

கருச. அந்யகார்யவிஷக்தஸ்யபத்தவைரஸ்யராக்ஷஸை:।
தஸ்யஸீதாஹ்ருதாபார்யாராவணேநயஶஸ்விநீ॥

கருரு. தஸ்யாஸ்ஸகாஶம்தூதோஹம்கமிஷ்யேராமஶாஸநாத்।
கர்த்துமர்ஹஸிராமஸ்யஸாஹ்யம்விஷயவாஸிநி॥

கருகூ. அதவாமைதிலீம்த்ருஷ்ட்வாராமஞ்சாக்லிஷ்டகாரிணம்।
ஆகமிஷ்யாமிதேவக்த்ரம்ஸத்யம்ப்ரதிஶ்ருணோமிதே॥

பதம்.	உரை.
ஸுரஸயா	ஸுரஸையினால்
ஏவம்	முன்சொன்னபிரகாரம்
உக்தஃ	சொல்லப்பட்டவராயும்
ஸ்ரீமாந்	தீரராயும்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநஃ=	
ப்ரஹ்ருஷ்ட	ஸந்தோஷமான
வதநஃ	முகத்தையுடையவருமான
வாநரர்ஷபஃ	ஹநுமான்
ப்ராஞ்ஜலி(ஸ்ஸந்)	கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு
இதம்	இனிவருகிற
வசநம்	வார்த்தையை
அப்ரவீத்	சொன்னார்; [ம்
தாஶரதிஃ	தசரதசக்கரவர்த்தித் திருகுமாரராயு
ஸ்ரீமாந்	திவ்யஸௌந்தரியமுள்ளவராயுமிரு
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன் [க்கிற
ப்ராத்ரா	தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேந	இலக்ஷ்மணனோடும்
பார்யயா	பத்னியான
வைதேஹ்யாசாபிஸஹ	விதேஹத்தரசன்புத்ரியான ஸீதையுட
தண்டகாவநம்	தண்டகாரண்ணியத்தை [ன்
ப்ரவிஷ்டஃ	அடைந்தார்;
அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய=	
அந்யகார்ய	(மாயாமிருகமாகிற மாரீசனைப்பின்று டர்ந்த) வேறுகாரியத்தில்
விஷக்தஸ்ய	ஊற்றமுடையவரும்
ராக்ஷஸைஃ	இராக்ஷசர்களால்
பத்தவைரஸ்ய	திடமாகப் பகைக்கப்பட்டவருமான
தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுடைய)

பதம்.	உரை.
பார்யா	தேவியாயும்
யஶஸ்விநீ	பதிவிருதைகளுக்குள்சிரேஷ்டையுமா
ஸீதா	ஸீதையானவள் [ன
ராவணேந	இராவணனால்
ஹ்ருதா	அபகரிக்கப்பட்டாள்;
அஹம்	நான்
தூதஃ	(அவருடைய) தாஸன்
ராமஶாஸநாத்	இராமனுடைய ஆஜ்ஞையால்
தஸ்யாஃ	அந்தத்தேவியுடைய
ஸகாஶம்	ஸமீபத்தை
கமிஷ்யே	(அடையப்)போகிறேன்;
(ஹே) விஷயவாஸிநீ	இராமராஜ்ஜியத்தில் வாழ்கிறவளே!
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுக்கு
ஸாஹ்யம்	ஸஹாயத்தை
கர்த்தும்	செய்வதற்கு
அர்ஹஸி	தகுந்தவள்
அதவா	அப்படிசெய்யாவிட்டால்
மைதிலீம்	ஜானகியையும்
அக்லிஷ்டகாரிணம்	(பிறருக்கு) க்ஷேமத்தையே விளைவிக்
ராமஞ்ச	ஸ்ரீராமனையும் [கிற
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தே	உன்னுடைய
வக்த்ரம்	வாயை
ஆகமிஷ்யாமி	அடைகிறேன்
தே	உனக்கு (இதுவிஷயமாக)
ஸத்யம்	பிரமாணத்தை
ப்ரதிஶ்ருணோமி	பண்ணுகிறேன்.

தா-ம்—இவ்விதம் தேவதைகளாலேவப்பட்டு மிகுந்த அட்டஹாஸத்துடன் சொல்லிய ஸுரஸையின் கோரவசனங்களைக்கேட்ட அந்தத்தீரனான ஹநுமான், கொஞ்சமேனும் பயமடையாமல் மனோத்ஸாஹத்தைக் கைவிடாமல் பிரஸன்னமான திருமுகமண்டலத்துடன் அந்த நாகமாதாவைப்பார்த்து அஞ்ஜலிசெய்துகொண்டு திவ்யரஸங்களமைந்த சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார். ஹே தேவி! தேவதைகளுடைய ஸங்கல்பத்தை உன் வாக்கினாலறிந்தேன், உன் மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ண ஸித்தனாயிருக்கிறேன்; ஆகிலும் என்னுடைய காரியத்தின்மகிமையைக் கொஞ்சம் கிருபைசெய்து கேள். ஸர்வலோகசரண்யனும், நித்திய ஸ்ரீநிவாஸனும், திவ்யமங்களவிக்கிரகனும், ஆச்ருதவத்ஸலனும், ஸூரியகுலப்பிரஸூதனும், தசரதர்பாலனும் அயோத்தியா ஜனநேத்திரனுமான ஸ்ரீராகவன், பித்ருவாக்யபரிபாலனார்த்தம் தன்னுடைய பிராதாவான இலக்ஷ்மணனோடும், அருந்ததிக்கும் மேலான பதிவிருதாசிரோமணியாகிய பிராட்டியோடும் தண்டகாவனமெழுந்தருளி கோதாவரீதீரத்தில் வாஸம்பண்ணுகையில், இலங்கேசுவரன் பகினியான சூர்ப்பனகையென்பவள் ஸ்ரீராகவனுடைய ஸுந்தரவடிவைக்கண்டு மோகித்து பலவாறு சொல்லியும் கேளாமல் நிர்ப்பந்திக்க, இலக்ஷுமணனால் மானபங்கமடைந்து பிறகு ஜனஸ்தானத்தைச்சேர்ந்து தன் பிராதாக்களான கரதூஷணாதிகளிடத்தில் முறையிட, அந்த இராக்ஷஸாதமர்களும் பதினாலாயிரம் வெங்கலரதங்களையும் அநேககோடி இராக்ஷசர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு தாசரதியையெதிர்க்க, அந்தபகவான் ஒரு முகூர்த்தநாழிகைக்குள் தன்னுடைய கோதண்டத்தின் திருவிளையாட்டால் அவர்களை முடித்து தண்டகாரண்யவாஸிகளாகிய மஹரிஷிகளுக்குமுன் செய்திருந்த அபயப்பிரதானத்தை நிறைவேற்றினார். பிறகு அந்த குடிகேடியானவள் இராவணனிடத்திற்சென்று தன் குறைகளைச்சொல்லிப் பிரலாபித்து ஜகன்மோகினியான ஜானகியின் லாவண்ணியத்தைப்புகழ்ந்து அவனுடைய காமத்தைத்தூண்டவே, அந்த தசகண்டனும் வஞ்சனையால் பிராட்டியை யபகரிக்கவேண்டுமென்று மாரீசனென்கிற இராக்ஷஸனிடத்திற்சொல்ல, மாரீசனும் பொன்மான்வேஷங்கொண்டு ஸ்ரீராமாசிரமத்துக்கு ஸமீபத்தில் அந்த அரவிந்தாக்ஷியின் ஸந்நிதானத்தில் துள்ளிவிளையாட, தேவியும் இதன் வஞ்சனையையறியாமல் வியப்புற்று பொன்மான் வேண்டுமென்ன, பக்தவத்ஸலனான ஸ்ரீராகவன் மானைப்பின்தொடர, மாரீசன் கபடத்தால் இலக்ஷ்மணனும் ஆசிரமத்தைவிட்டு இழுக்கப்பட, அப்பொழுது யாகசாலையில் ஓர் நாய் நுழைவதுபோல் இராவணன் ஸ்ரீராமாஶ்ரமத்திற் பிரவேசித்து பிராட்டியைக்கொண்டுபோய்விட்டான். இதையறிந்த இராமலக்ஷ்மணாள் என்னை தூதனாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஜானகியைக்கண்டு ஸேவிப்பதற்காக அவருடைய ஆஜ்ஞையால் இலங்கையைக்குறித்துப்போகிறேன். ஹே பூஜ்யே! நீ இப்போது இராமராஜ்ஜியத்தில் வஸிக்கிறாய். தர்மசாஸ்திரப்பிரகாரம் இராகவன்விஷயத்தில் உபகாரஞ்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாயாதலால், ஸ்ரீராமதூதனான எனக்கு நீ விரோதம் செய்யக்கூடாது. அப்படிசெய்ய இஷ்டமில்லாவிடில், பிராட்டியைக்கண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவளை ஸமாதானம்செய்து மீண்டு

ஸர்வஜகத்க்ஷேமகர்த்தாவும், பரமதயாளுவுமான ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிராட்டியின் க்ஷேமத்தைத்தெரிவித்து பிறகு உன்வாயிற்புகுந்து உனக்கு இரையாய் விடுகிறேன். இது ஸத்யம் என்று ஸுரஸையைப்பார்த்து ஹநுமான் அருளிச்செய்தனன்.

౧౫౭. ఏవముక్తా హనుమతా సురసా కామరూపిణి । అబ్రవీన్నాతివర్తేత కశ్చిదేష వరో మమ ॥

௧௫௭. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌷 𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌮 ॥

௧௫௭. ஏவமுக்தாஹநுமதாஸுரஸாகாமரூபிணி।
அப்ரவிந்நாதிவர்த்தேதகஶ்சிதேஷவரோமம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்கவல்ல	நாதிவர்த்தேத	அதிக்கிரமிக்கக்கூடாது
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்	ஏஷ:	இப்படிக்கு
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்	மம	எனக்கு
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	வர:	வரம்
உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாய்	(இதி)	(என்று)
கஶ்சித்	எவனும்	அப்ரவீத்	சொன்னான்.
மாம்	என்னை		

தா-ம்—இவ்விதம் சொன்ன ஹநுமானுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்ட ஸுரஸையானவள் எவர்களும் என்னை மீறிப் போகக்கூடாதென்கிற வரம்பெற்றிருக்கிறேன் என்று சொன்னாள்.

(౧) తంప్రయాన్తంసముద్వీక్ష్యసురసా వాక్యమబ్రవీత్ । భలంజిజ్ఞాసమానా వై నాగమాతా హనూమతః ॥
(౨) ప్రవిశ్యవదనంమేద్యగన్తవ్యంవానరోత్తమ । వరయేషపురాదత్తో మమధాత్రేతిసత్వరా ॥
(౩) వ్యాదాయవక్త్రంవిపులం స్థితా సామారుతేఃపురః । ఏవముక్తస్సురసయాక్రుద్ధోవానరపుంగవః ॥
(౪) అబ్రవీత్ కురువైవక్త్రంయేనమాంవిషహిష్యసే । ఇత్యుక్త్వాసురసాంక్రుద్ధోదశయోజనమాయతః ॥
(౫) దశయోజనవిస్తారోబభూవహనుమాంస్తదా । తందృష్ట్వామేఘసంకాశందశయోజనమాయతమ్ ॥
(౬) చకారసురసాచాస్యంవింశద్యోజనమాయతమ్ । హనుమాంస్తుతతఃక్రుద్ధస్త్రింశద్యోజనమాయతః ॥
(౭) చకారసురసావక్త్రంచత్వారింశత్తథోచ్ఛ్రితమ్ । బభూవహనూమాన్వీరఃపఞ్చాశద్యోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౮) చకారసురసావక్త్రంషష్టియోజనమాయతమ్ । తథైవహనుమాన్వీరస్సప్తతీయోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౯) చకారసురసావక్త్రమశీతీయోజనోచ్ఛ్రితమ్ । హనుమానచలప్రఖ్యోనవతీయోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౧౦) చకారసురసావక్త్రంశతయోజనమాయతమ్ ।

(௧) 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌬𑌲𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃 ॥

(௨) 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌵𑌰 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾 ॥

(௩) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃 ।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥

(௪) 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌵𑍈 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥

(௫) 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

(௬) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥

(௭) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥

(அ) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

(கூ) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍀𑌤𑍀𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌚𑌲𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌵𑌤𑍀𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

(கூ0) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।

(க) தம்ப்ரயாந்தம்ஸமுத்வீக்ஷ்யஸுரஸாவாக்யமப்ரவீத்।
பலம்ஜிஜ்ஞாஸமாநாவைநாகமாதாஹநுமத:॥

(உ) ப்ரவிஸ்யவதநம்மேத்யகந்தவ்யம்வாநரோத்தம।
வரயேஷபுராதத்தோமமதாத்ரேதிஸத்வரா॥

(ங) வ்யாதாயவக்த்ரம்விபுலம்ஸ்திதாஸாமாருதே:புர:।
ஏவமுக்தஸ்ஸுரஸயாக்ருத்தோவாநரபுங்கவ:॥

(ச) அப்ரவீத்குருவைவக்த்ரம்யேநமாம்விஷஹிஷ்யஸே।
யித்யுக்த்வாஸுரஸாம்க்ருத்தோதஸயோஜநமாயத:॥

(ரு) தஸயோஜநவிஸ்தாரோபபூவஹநுமாந்ததா।
தம்த்ருஷ்ட்வாமேகஸங்காஸம்தஸயோஜநமாயதம்॥

(சா) சகாரஸுரஸாசாஸ்யம்விம்ஸத்யோஜநமாயதம்।
ஹநுமாம்ஸ்துததக்ருத்தஸ்த்ரிம்ஸத்யோஜநமாயத:॥

(எ) சகாரஸுஸாவக்த்ரம்சத்வாரிம்ஸத்ததோச்ச்ரிதம்।
பபூவஹநுமாந்வீர:பஞ்சாஸத்யோஜநோச்ச்ரித:॥

(அ) சகாரஸுரஸாவக்த்ரம்ஷஷ்டியோஜநமாயதம்।
ததைவஹநுமாந்வீரஸ்ஸப்ததியோஜநோச்ச்ரித:॥

(கூ) சகாரஸுரஸாவக்த்ரமஸீதியோஜநோச்ச்ரிதம்।
ஹநுமாநசலப்ரக்யோநவதீயோஜநோச்ச்ரித:॥

(கூ0) சகாரஸுரஸாவக்த்ரம்ஸதயோஜநமாயதம்।

தா-ம்—மஹா ஸமுத்திரத்தை தாண்டிச்செல்லும் ஹநுமானுடைய பலத்தைப் பரீக்ஷிக்கவந்த ஸுரஸையானவள் ஹநுமானைப்பார்த்து ஹே வாயுபுத்திர! இந்தவழி போகிறவர்களெல்லாரும் என்வாய்க்குள் நுழைந்துதான் போகவேண்டும், அப்படி எனக்கு பிரம்மா வரமளித்திருக்கிறார் என்று சொல்லி பிரம்மாண்டமாய் வாயைத் திறந்துகொண்டு நிற்க, ஹநுமான் கோபங்கொண்டு என்னுடைய சரீரமுழுதும் பிடிக்கும்படி வாயைத்திறக்கவேண்டுமென்று பத்துகாதவிஸ்தீர்ணம் தேகத்தைப்பெருக்க, அப்படியே அவள் வாயை இருபதுகாதம் விஸ்தரிக்க, பின்னும் ஹநுமான் தன்சரீரத்தை முப்பதுகாதம்பெருக்க, அவளும் வாயை அதிகமாய் நாற்பதுகாதம் விஸ்தரிக்க, அப்படியே வீரரான ஹநுமானும் ஐம்பதுகாதம் பெருக்க, ஸுரஸையும் அறுபதுகாதம் விஸ்தரிக்க, அந்தப்பிரகாரம் ஹநுமான் எழுபதுகாதம் பெருக்க, ஸுரஸையும் வாயை எண்பதுகாதமகலமாக வாயைத்திறக்க, ஹநுமானும் பெரியமலைக்குச்சமானமாக தொண்ணூறுகாதம் தேகத்தைப்பெருக்கச்செய்ய, ஸுரஸையும் நூறுகாதம் வாயைத்திறக்க; இவ்விதம் ஒருவர்க்கொருவர் போட்டியால் அம்மாருதி வெகுபயங்கரமாய் தொண்ணூறுகாதம் விஸ்தீர்ணமான தேகத்தையுடையவராயும், அந்த ஸுரஸையானவள் வெகுகோரமாக நூறுகாதவிஸ்தீர்ணமான வாயையுடையவளாயும் இப்படிக்கிருவரும் அத்யாச்சரியமான ஆகிருதியுடையவர்களானார்கள்.

☞ இந்த சுலோகங்கள் வால்மீகியால் செய்யப்பட்டவை யல்லவென்று மஹா வியாக்கியாதாவான கோவிந்தராஜீயர் தன்னுடைய வியாக்கியானத்தில் தள்ளியிருக்கிறார். இந்த சுலோகார்த்தங்கள் பின்வரும் கதாஸந்தர்ப்பத்துடன் விரோதப்படுகின்றன. மேற்சொல்லிய அளவுபிரகாரம் சரீரவிர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் ஸமீபத்திலிருந்த இலங்காவாஸிகள் ஏதோ ஒரு உத்பாதம் வருகிறதென்றறிந்திருக்கவேண்டும். ஹநுமான் சென்ற திக்கையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அங்கதாதிப்பிரபிருதிகள் இந்த ஆச்சரியத்தையும் பார்த்திருக்கலாம். பின்வரும் கதையால் இராக்ஷசர்களும் வானரர்களும் இதை யறிந்ததாகக் காணப்படவில்லை. மேலும் யாவருக்கும் தெரியாமல் இலங்காப்பிரவேசஞ்செய்ய இச்சித்த ஹநுமான், இம்மாதிரி இலங்காவாஸிகளறிந்துகொள்ளும்படியாக சரீராபிவிர்த்திசெய்திருக்கமாட்டாரொன்றும் உத்தேசிக்கலாம். ஆகையால் இந்த சுலோகங்களுக்குத் தாத்பரியந்தவிர அர்த்தமெழுதப்படவில்லை.

౧౪౮. తద్దృష్ట్వావ్యాదితంత్వాస్యంవాయుపుత్రస్సబుద్ధిమాన్ । (దీర్ఘజిహ్వంసురసయాసుఘోరంనరకోప
సుసంక్షిప్యాత్మనఃకాయంబభూవాంగుష్ఠమాత్రకః॥ [మమ్।)

க௫௮. 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍।
(𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂𑌸𑍁𑌰𑌸𑌯𑌾𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌂𑌨𑌰𑌕𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।)
𑌸𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌯𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃॥

க௫௮. தத்ருஷ்ட்வாவ்யாதிதம்த்வாஸ்யம்வாயுபுத்ரஸ்ஸபுத்திமாந்|
(தீர்க்கஜிஹ்வாம்ஸுரஸயாஸுகோரம்நரகோபமம்|)
ஸஸம்க்ஷிப்யாத்மந:காயம்பபூவாங்குஷ்டமாத்ரக:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸபுத்திமாந்	வெகு புத்திசாலியான	ஆஸ்யம்	வாயை
வாயுபுத்ர:	ஹநுமான்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தீர்க்கஜிஹ்வாம்	நீண்ட நாக்கும்	ஆத்மந:	தன்னுடைய
ஸுகோரம்	அதிகோரமாயும்	காயம்	தேஹத்தை
நரகோபமம்	நரகத்துக்கு ஸமானமாயுமுள்ள	ஸஸம்க்ஷிப்ய	அடக்கிக்கொண்டு
ஸுரஸயா	ஸுரஸையால்	அங்குஷ்டமாத்ரக:	கட்டைவிரற்பிரமாணமாக
வ்யாதிதம்	திறக்கப்பட்டிருக்கிற	பபூவ	ஆனார்.
தத்	அந்த		

தா-ம்—நரகத்துக்கு ஸமானமான கோரரூபத்தோடுகூடிய ஸுரஸையின் வாயைப்பார்த்து அந்த புத்திசாலியான ஹநுமான் அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை மனத்திற்குள் ஆலோசித்துக்கொண்டு மலைபோன்ற தன் திருமேனியை ஒருகட்டைவிரற்பிரமாணமாகச் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౧౪౯. సోఽభిపత్యాశుతద్వక్త్రంనిష్పత్యచమహాజవః । అంతరిక్షేస్థితశ్శ్రీమానిదంవచనమబ్రవీత్॥
౧౫౦. ప్రవిష్టోస్మిహితేవక్త్రందాక్షాయణినమోస్తుతే । గమిష్యేయత్రవైదేహీసత్యశ్చాసీద్వరస్తవ॥

க௫௯. 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌚𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

க௬௦. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌿𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇।
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵॥

க௫௯. ஸோபிபத்யாஶுதத்வக்த்ரம்நிஷ்பத்யசமஹாஜவ:|
அந்தரிக்ஷேஸ்திதஸ்ரீமாநிதம்வசநமப்ரவீத்||

க௬௦. ப்ரவிஷ்டோஸ்மிஹிதேவக்த்ரம்தாக்ஷாயணிநமோஸ்துதே|
கமிஷ்யேயத்ரவைதேஹீஸத்யஸ்சாஸீத்வரஸ்தவ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாஜவ:	வெகு வேகசாலியான	தே	உன்னுடைய
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	வக்த்ரம்	வாய்க்குள்
ஆஶு	சீக்கிரமாக	ப்ரவிஷ்டோஸ்மி	புகுந்தவனானேன்,
தத்	அந்த (ஸுரஸையினுடைய)	தே	உனக்கு
வக்த்ரம்	வாயில்	நமோஸ்து	வந்தனமாகக்கடவது
அபிபத்ய	புகுந்து	யத்ர	எவ்விடத்தில்
நிஷ்பத்யச	வெளிக்கிளம்பியும்	வைதேஹீ	ஸீதையானவள் (இருக்கிறாளோ அந்த விடத்திற்கு)
அந்தரிக்ஷே	ஆகாசத்தில்	கமிஷ்யே	போகிறேன்.
ஸ்திதஃ	நின்றுகொண்டு	தவ	உன்னுடைய
ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவராக	வரஶ்ச	வரமும்
இதம்வசநம்	இந்தவார்த்தையை	ஸத்யஆஸீத்	யதார்த்தமாயிற்று.
அப்ரவீத்	சொன்னார்;		
(ஹே)தாக்ஷாயணி	(ஓ) தக்ஷபுத்ரீ!		

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னுடைய தேகத்தை சுருக்கிக்கொண்ட அந்த நீரபுருஷனான ஹநுமான் ஒரு க்ஷணத்திற்குள் அதிஸாமர்த்தியமாய் ஸுரஸையின் வாய்க்குள்பிரவேசித்து வெளியேவந்து ஆகாயத்தில் ஜயசீலனாய் பிரஸந்நவதனனாய் நின்றுகொண்டு ஸுரஸையைப்பார்த்து, ஹே தக்ஷபுத்ரீ! உன் மனோரதம் நிறைவேறிற்றா? நான்முகனுனக்குத்தந்த வரம் ஸபலமாச்சுதா? நல்லது எனக்கு அவகாசமாகிறது, இதோ உனக்கு நமஸ்காரம்பண்ணுகிறேன்; ஸர்வஜகத்பாவனியான ஸ்ரீராகவனுடைய காந்தையை நான் தரிசிக்கப் போகிறேன் என்று ஹநுமான் அருளிச்செய்தார்.

౧౬౧. తందృష్ట్వావదనాన్ముక్తంచంద్రంరాహుముఖాదివ । అబ్రవీత్సురసాదేవీ స్వేనరూపేణవానరమ్॥

౧౬౨. అర్థసిద్ధ్యైహరిశ్రేష్ఠగచ్ఛసౌమ్యయథాసుఖమ్ । సమానయస్వవైదేహీంరాఘవేణమహాత్మనా॥

௧௬௧. [illegible]
[illegible]॥

௧௬௨. [illegible]
[illegible]॥

௧௬௧. தம்த்ருஷ்ட்வாவதநாந்முக்தம்சந்த்ரம்ராஹுமுகாதிவ।
அப்ரவீத்ஸுரஸாதேவீ ஸ்வேநரூபேணவாநரம்।।

௧௬௨. அர்த்தஸித்யைர்ஹரிஶ்ரேஷ்டகச்சஸௌம்யயதாஸுகம்।
ஸமாநயஸ்வவைதேஹீம்ராகவேணமஹாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவி	தேவஸம்பந்தமான	ஸௌம்ய	ஸாதுவான
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்	(ஹே)ஹரிஶ்ரேஷ்ட	(ஓ) வானரோத்தம!
ராஹுமுகாத்	ராகுவினிடத்திலிருந்து	அர்த்தஸித்யை	காரியஸாதனத்தின்பொருட்டு
முக்தம்	விடுபட்ட	யதாஸுகம்	ஸ்வேச்சையாக
சந்த்ரமிவ	சந்திரனைப்போல்	கச்ச	எழுந்தருளும்
வதநாத்	(தன்) வாயிலிருந்து	மஹாத்மநா	பக்தவத்ஸலனை
முக்தம்	வெளிக்கிளம்பின	ராகவேண	ஸ்ரீராகவனோடு
தம்	அந்த	வைதேஹீம்	ஸீதாதேவியை
வாநரம்	ஹநுமானை	ஸமாநயஸ்வ	சேர்த்துவிடும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	(இதி)	(என்று)
ஸ்வேந	தனக்குரியதான	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
ரூபேண	ரூபத்தோடே		

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தால் மஹாகோரரூபியான ஸுரஸையின்வாயில் நுழைந்து வெளியேவந்து இராகுவால் விடுபட்ட பூர்ணச்சந்திரன்போல் ஆகாசத்தில் மஹாதேஜஸ்வியாய் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நிற்கும் ஹநுமானுடைய தீரத்தையும் புத்திகூர்மையையும் வணக்கத்தையுங் கண்டு ஆச்சரியமடைந்த ஸுரஸையானவள் தன் நிஜரூபத்துடன் மாருதியைப்பார்த்து, ஹே வானரேந்திர! உம்முடைய பராக்கிரமத்தையும் தைரியத்தையும் சாந்தத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்தேன். அந்த ஸர்வலோக சரண்யனை ஸ்ரீரகுநாதனுடையகாரியத்தில் இனி நீர் பிரவர்த்திதராகலாம். அந்த திவ்யமங்கள ஸ்வரூபியான ஸீதாதேவியை, ஆனந்தஸ்வரூபனை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிற பரமானந்த மஹோத்ஸவத்தைச் செய்யலாம். ஹே ஸத்குணபரிபூர்ண! க்ஷேமமாய்ப்போய்வாரும் என்று கொண்டாடி அனுக்கிரகித்தாள்.

౧౬౩. తత్తృతీయంహనుమతోదృష్ట్వాకర్మసుదుష్కరమ్ । సాధుసాధ్వితిభూతానిప్రశశంసుస్తదాహరిమ్॥

௧௬௩. [illegible]
[illegible]॥

௧௬௩. தத்ரிதீயம்ஹநுமதோத்ருஷ்ட்வாகர்மஸுதுஷ்கரம்।
ஸாதுஸாத்விதிபூதாநிப்ரஶஶம்ஸுஸ்ததாஹரிம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
பூதாநி	ஸர்வப்பிராணிகளும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஹநுமதః	ஹநுமானுடைய	ததா	அப்பொழுது
ஸுதுஷ்கரம்	இதராளால் செய்வதற்கரிய	ஸாது ஸாது	நலம், நலம்
த்ரிதீயம்	மூன்றுவதான	இதி	என்று
தத்	அந்த	ஹரிம்	ஹநுமானை
கர்ம	காரியத்தை	ப்ரஶஶம்ஸுः	கொண்டாடினார்கள்.

தா-ம்—பிரம்மாதிதேவர்களும் கொண்டாடும்படியாக ஹநுமான் முதலில் மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார், பிறகு மைநாகபர்வதத்தை இடித்துத் தாழ்த்தினார். கடைசியாக வெகு கோரரூபத்துடன் தன்னை விழுங்குவதற்காக வந்த ஸுரஸையை யுக்தியால் வென்றார். இந்த மூன்றுவது ஆச்சரியத்தைக் கண்டவுடன் மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள ஸமஸ்தப்பிராணிகளும் அம்மாருதியைக்கொண்டாடி ஆனந்தித்தார்கள்.

౧౬౪. ససాగరమనాధృష్యమభ్యేత్యవరుణాలయమ్ । జగామాకాశమావిశ్యవేగేనగరుడోపమః॥

௧௬௪. [illegible]
[illegible]॥

௧௬௪. ஸஸாகரமநாத்ருஷ்யமப்யேத்யவருணாலயம்।
ஜகாமாகாஸமாவிஸ்யவேகேநகருடோபம꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கருடோபம꞉	கருத்மானுக்கு ஸமானமான	அப்யேத்ய	அதிக்கிரமித்து
ஸ꞉	அம்மாருதி	ஆகாஸம்	ஆகாசத்தை
அநாத்ருஷ்யம்	தாண்டக்கூடாததான	ஆவிஸ்ய	அடைந்து
வருணாலயம்	வருணன் குடியிருப்பான	வேகேந	வேகத்தோடே
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை	ஜகாம	எழுந்தருளினார்.

தா-ம்—வேகத்தில் கருத்மானுக்கு ஸமானரான ஹநுமான், யாவரும் தாண்டமுடியாத மஹாஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி ஆகாயத்தையளாவி அதிவேகமாகச்சென்றார்.

౧౬౫. సేవితేవారిధారాభిఃపతగైశ్చనిషేవితే । చరితేకైశికాచార్యైరైరావతనిషేవితే॥

౧౬౬. సింహకుంజరశార్దూలపతగోరగవాహనైః । విమానైస్సంపతద్భిశ్చవిమలైస్సమలంకృతే॥

౧౬౭. వజ్రాశనిసమాఘాతైఃపావకైరుపశోభితే । కృతపుణ్యైర్మహాభాగైస్స్వర్గజిద్భిరలంకృతే॥

౧౬౮. వహతాహవ్యమత్యర్థంసేవితేచిత్రభానునా । గ్రహనక్షత్రచంద్రార్కతారాగణవిభూషితే॥

౧౬౯. మహర్షిగణగంధర్వనాగయక్షసమాకులే । వివిక్తేవిమలేవిశ్వేవిశ్వావసునిషేవితే॥

౧౭౦. దేవరాజగజాక్రాంతేచంద్రసూర్యపథేశివే । వితానేజీవలోకస్యవితతేబ్రహ్మనిర్మితే॥

౧౭౧. బహుశస్సేవితేవీరైర్విద్యాధరగణైర్వరైః । జగామవాయుమార్గేచగరుత్మానివమారుతిః॥

൧൬൫. സേവിതേവാരിധാരാഭിഃപതഗൈശ്ചനിഷേവിതേ।
ചരിതേകൈശികാചാര്യൈരൈരാവതനിഷേവിതേ॥

൧൬൬. സിംഹകുഞ്ജരശാർദ്ദൂലപതഗോരഗവാഹനൈഃ।
വിമാനൈസ്സംപതദ്ഭിശ്ചവിമലൈസ്സമലങ്കൃതേ॥

൧൬൭. വജ്രാശനിസമാഘാതൈഃപാവകൈരുപശോഭിതേ।
കൃതപുണ്യൈർമ്മഹാഭാഗൈസ്സ്വർഗ്ഗജിദ്ഭിരലങ്കൃതേ॥

൧൬൮. വഹതാഹവ്യമത്യർത്ഥംസേവിതേചിത്രഭാനുനാ।
ഗ്രഹനക്ഷത്രചന്ദ്രാർക്കതാരാഗണവിഭൂഷിതേ॥

൧൬൯. മഹർഷിഗണഗന്ധർവ്വനാഗയക്ഷസമാകുലേ।
വിവിക്തേവിമലേവിശ്വേവിശ്വാവസുനിഷേവിതേ॥

൧൭൦. ദേവരാജഗജാക്രാന്തേചന്ദ്രസൂര്യപഥേശിവേ।
വിതാനേജീവലോകസ്യവിതതേബ്രഹ്മനിർമ്മിതേ॥

൧൭൧. ബഹുശസ്സേവിതേവീരൈർവിദ്യാധരഗണൈർവരൈഃ।
ജഗാമവായുമാർഗ്ഗേചഗരുത്മാനിവമാരുതിഃ॥

௧௬௫. ஸேவிதேவாரிதாராபி꞉பதகைஸ்சநிஷேவிதே।
சரிதேகைசிகாசார்யைரைராவதநிஷேவிதே॥

௧௬௬. ஸிம்ஹகுஞ்ஜரஸார்த்தூலபதகோரகவாஹநை꞉।
விமாநைஸ்ஸம்பதித்பிஸ்சவிமலைஸ்ஸமலங்க்ருதே॥

௧௬௭. வஜ்ராஸநிஸமாகாதை꞉பாவகைருபஸோபிதே।
க்ருதபுண்யைர்மஹாபாகைஸ்ஸ்வர்க்கஜித்பிரலங்க்ருதே॥

௧௬௮. வஹதாஹவ்யமத்யர்த்தம்ஸேவிதேசித்ரபாநுநா।
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகணவிபூஷிதே॥

௧௬௯. மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே।
விவிக்தேவிமலேவிஸ்வேவிஸ்வாவஸுநிஷேவிதே॥

௧௭௦. தேவராஜகஜாக்ராந்தேசந்த்ரஸூர்யபதேஸிவே।
விதாநேஜீவலோகஸ்யவிததேப்ரஹ்மநிர்மிதே॥

௧௭௧. பஹுபிஸ்ஸேவிதேவீரைர்வித்யாதரகணைர்வரை:।
ஜகாமவாயுமார்க்கேசகருத்மாநிவமாருதி:॥

பதம்.	உரை.
விமலை:	நிர்மலமான
விமானை:	விமானங்களால்
ஸமலங்க்ருதே	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
வஜ்ராஶநிஸமாகாதை:-	வஜ்ஜிராயுதம், இடி இவைகளுடைய அடியினுலுண்டான
பாவகை:	அக்கினிகளால்
உபஶோபிதே	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதாயும்
க்ருதபுண்யை:	செய்திருக்கிற புண்ணியத்தை யுடைய வர்களாயும்
ஸ்வர்க்கஜித்பி:	(அதனுல்) ஸ்வர்க்கலோகத்தை ஜயித் தவர்களாயுமிருக்கிற
மஹாபாகை:	புண்ணியபுருஷர்களால்
அலங்க்ருதே	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஹவ்யம்	தேவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஹோம மத்திரவியத்தை
அத்யர்த்தம்	மிகவும்
வஹதா	வஹிக்கிற
சித்ரபாநுநா	அக்கினிபகவானுல்
ஸேவிதே	அடையப்பட்டும்
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகணவிபூஷிதே=	
க்ரஹ	நவக்கிரகங்களென்ன
நக்ஷத்ர	அச்வினீமுதலான நக்ஷத்திரங்களென்ன
சந்திரார்க்க	சந்திரஸூரியர்களென்ன
தாராகண	மற்றுமுள்ள நக்ஷத்திரஸமூகங்களென்ன (இவைகளால்)
விபூஷிதே	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டும்
மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே=	
மஹர்ஷிகண	மஹரிஷிக்கூட்டங்களென்ன

பதம்.	உரை.
கந்தர்வ	கந்தர்வர்களென்ன
நாக	நாகர்களென்ன
யக்ஷ	யக்ஷர்களென்ன (இவர்களால்)
ஸமாகுலே	அடர்ந்தும்
விவிக்தே	பரிசுத்தமாயும்
விமலே	நிர்மலமாயும்
விஶ்வே	பிரபஞ்சவியாபியாயுமிருக்கிற
விஶ்வாவஸுநிஷேவிதே=	
விஶ்வாவஸு	விஶ்வாவஸு என்கிற கந்தர்வனுல்
நிஷேவிதே	ஸஞ்சரிக்கப்பட்டும்
தேவராஜகஜாக்ராந்தே-	திக்கஜங்களினுல் வியாபரிக்கப்பட்டதாயும்
சந்த்ரஸூர்யபதே	சந்திரஸூரியாளுக்குமார்க்கமாயும்
ஶிவே	மங்களகரமாயும்
ஜீவலோகஸ்ய	மனுஷியலோகத்திற்கு
விதானே	மேல்கட்டாயும்
விததே	விசாலமாயும்
பிரம்மநிர்மிதே	பிரமனுல் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாயும்
வீரை:	வீரமுடையவர்களாயும்
வரை:	சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
வித்யாதரகணை:	வித்யாதரஸமூகங்களினுல்
பஹுபி:	வெகுவாக
ஸேவிதே	அடையப்பட்ட
வாயுமார்க்கே	ஆகாசத்தில்
மாருதி:	ஹநுமான்
கருத்மாநிவ	கருடன்போல்
ஜகாம	எழுந்தருளினுர்.

தா-ம்—கோடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு ஸூரியமண்டலம்போல் விளங்கும் அனேக விமானங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், வஜ்ஜிராயுதம் இடி இவைகளினுலுண்டாகிற மின்னல் ஜ்வாலைகளால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் வியாபரிக்கப்பட்டும், ஸூரியசந்திரர்களால் சோபிக்கப்பட்டும், மஹா புண்ணியங்களைச்செய்து ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை ஜயித்த பெரியோர்களால் வஸிக்கப்பட்டும், மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷநாககந்தர்வர்களாலும் விச்வாஸுப்பிரபிருதிகளாலும் திக்கஜங்களாலும் மஹாவீரர்களான வித்தியாதரர்களாலும் எப்பொழுதும் ஸேவிக்கப்பட்டும்; நிர்மலமானதாயும், மஹாபரிசுத்தமானதாயும்,ஸூரியசந்திரர்கள் நடக்கிற வீதியாயும், நித்தியமங்களமானதாயும், பூலோகமாகிற ஸதஸுக்கு திவ்யாலங்கிருத விதானம்போல் விளங்குகிறதாயும் பிரம்மநிர்மாணமுமான ஆகாசமார்க்கத்தில் ஹநுமான் கருத்மான் போல் அதிவேகமாயெழுந்தருளினுர்,

౧౭౨. ప్రదృశ్యమానస్సర్వత్రహనూమాన్ మారుతాత్మజః । భేజేంబరంనిరాలంబంలంబపక్ష ఇవాద్రిరాట్॥

௧௭௨. ப்ரத்ருஶ்யமாநஸ்ஸர்வத்ர ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ:।
பேஜேம்பரம் நிராலம்பம் லம்பபக்ஷ இவாத்ரிராட்॥

௧௭௨. ப்ரத்ருஶ்யமாநஸ்ஸர்வத்ரஹநூமாந்மாருதாத்மஜ:।
பேஜேம்பரம்நிராலம்பம்லம்பபக்ஷயிவாத்ரிராட்॥

பதம்.	உரை.
ஸர்வத்ர	நாலுபக்கங்களிலும்
ப்ரத்ருஶ்யமான:	பார்க்கப்படுகின்ற
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரரான
ஹநூமாந்	ஹநுமான்
லம்பபக்ஷ:	தொங்குகிற இரக்கைகளையுடைய

பதம்.	உரை.
அத்ரிராடிவ	பர்வதசிரேஷ்டமானதுபோல்
நிராலம்பம்	பிடிப்பில்லாத
அம்பரம்	ஆகாசத்தை
பேஜே	அடைந்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் திவ்யாலங்கிருதமாயும் மஹா பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற ஆகாசத்தில், பரப்பிவிட்ட கைகளுடனும் நீட்டிவிட்ட கால்களுடனும் எழுந்தருளுகிற ஹநுமான் இரக்கைகளோடுகூடின ஒரு பெரிய பர்வதம்போல் விளங்கினுர்.

౧౭౩. ప్లవమానంతుతందృష్ట్వాసింహికానామరాక్షసీ। మనసాచింతయామాసప్రవృద్ధాకామరూపిణీ॥

௧௭௩. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑍁𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀।
𑌮𑌨𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀॥

௧௭௩. ப்லவமாநந்துதம்த்ருஷ்ட்வாஸிம்ஹிகாநாமராக்ஷஸீ।
மநஸாசிந்தயாமாஸப்ரவ்ருத்தாகாமரூபிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹிகாநாம	ஸிம்ஹிகையென்கிற	காமரூபிணீ	இச்சைக்கிசைந்த ரூபமுடையவளாகி
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	ப்ரவ்ருத்தா	பெருத்துயர்ந்து
ப்லவமாநந்து	தாண்டுகிற	மநஸா	மனதினால்
தம்	அந்தமாருதியை	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தாள்.
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து		

தா-ம்—கருத்மான்போ லதிவேகமா யாகாயத்திற்செல்லும் ஹநுமானைப்பார்த்த ஸிம்ஹிகையென்கிற ஒரு இராக்ஷஸியானவள் தனக்கிஷ்டமானரூபத்தைத்தரித்து மஹா ஸ்தூலசரீரத்துடன் ஆகாயத்தை யளாவி நின்றுகொண்டு பின்வருமாறு யோசித்தாள்.

౧౭౪. అద్యదీర్ఘస్యకాలస్యభవిష్యామ్యహమాశితా। ఇదంహిమేమహత్సత్వంచిరస్యవశమాగతమ్॥

౧౭౪½. ఇతిసంచింత్యమనసాఛాయామస్యసమాక్షిపత్।

௧௭௪. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾।
𑌇𑌦𑌂𑌹𑌿𑌮𑍇𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥

௧௭௪½. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍।

௧௭௪. அத்யதீர்க்கஸ்யகாலஸ்யபவிஷ்யாம்யஹமாஶிதா।
இதம்ஹிமேமஹத்ஸத்வம்சிரஸ்யவஶமாகதம்॥

௧௭௪½. இதிஸஞ்சிந்த்யமநஸாசாயாமஸ்யஸமாக்ஷிபத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீர்க்கஸ்ய	நீண்ட	மே	என்னுடைய
காலஸ்ய	காலத்திற்கு	வஶம்	ஸ்வாதீனத்தை
அஹம்	நான்	ஆகதம்ஹி	அடைந்ததல்லவா
அத்ய	இப்பொழுது	இதி	என்று
ஆஶிதா	பக்ஷிக்கிறவளாக	மநஸா	மனதினால்
பவிஷ்யாமி	ஆவேன்	ஸஞ்சிந்த்ய	ஆலோசித்து
இதம்	இந்த	அஸ்ய	இந்தமாருதியினுடைய
மஹத்	பெரிதான	சாயாம்	நிழலை
ஸத்வம்	ஜந்து	ஸமாக்ஷிபத்	பிடித்திழுத்தாள்.
சிரஸ்ய	வெகுநாள்கழித்து		

தா-ம்—ஹநுமானுடைய பெருத்த திருமேனியைப்பார்த்து அந்த ஸிம்ஹிகையென்கிற இராக்ஷஸியானவள் மிகவும் ஸந்தோஷித்து, ஓகோ! நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம். இப்படிப்பட்ட பிரம்மாண்டமான ஜந்துவை வெகுகாலம் கழித்தாவது அடையும்படியான புண்ணியம் செய்திருந்தோமே; நாம் இந்த வஸ்துவை அனேகநாள்வரையில் பசியுண்டாகாமல் திர்ப்தியாய்த் தின்றுகொண்டிருக்கலாம். நமக்குப் பசி சங்கைவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டே அம்மாருதியினுடைய நிழலை இழுத்தாள்.

౧౭౫. ఛాయాయాంగృహ్యమాణాయాంచింతయామాసవానరః॥

௧௭௫. 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௧௭௫. சாயாயாம்க்ருஹ்யமாணாயாம்சிந்தயாமாஸவாநரः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாயாயாம்	நிழலானது	வாநரः	ஹநுமான்
க்ருஹ்யமாணாயாம் (ஸத்யாம்)	இழுக்கப்பட்டவளவில்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

౧౭౬. సమాక్షిప్తోస్మిసహసాపంగూకృతపరాక్రమః। ప్రతిలోమేనవాతేనమహానౌరివసాగరే॥

௧௭௬. 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌸𑌹𑌸𑌾𑌪𑌙𑍍𑌗𑍂𑌕𑍃𑌤𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑍇𑌨𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇।

கஎசு. ஸமாக்ஷிப்தோஸ்மிஸஹஸாபங்கூக்ருதபராக்ரமः।
ப்ரதிலோமேநவாதேநமஹாநௌரிவஸாகரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	ப்ரதிலோமேந	எதிராகவீசப்பட்ட
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக	வாதேந	காற்றினால்
பங்கூக்ருதபராக்ரமः=		மஹாநௌரிவ	பெரிய ஓடம்போல்
பங்கூக்ருத	அடக்கப்பட்ட	ஸமாக்ஷிப்தः	தடுக்கப்பட்டவனாக
பராக்ரமः	பராக்கிரமத்தையுடையவனாகி	அஸ்மி	ஆகிறேன்.
ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்		

౧౭౭. తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవవీక్షమాణస్తతఃకపిః । దదర్శసుమహత్సత్త్వముత్థితంలవణాంభసి ॥

கஎஎ. 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿॥

கஎஎ. திர்யகூர்த்வமதஶ்சைவவீக்ஷமாணஸ்ததःகபிः।
ததர்ஶஸுமஹத்ஸத்வமுத்திதம்லவணாம்பஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	பிறகு	லவணாம்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்
கபிः	ஹநுமார்	உத்திதம்	மேலெழும்பின
திர்யக்	பக்கத்திலும்	ஸுமஹத்	மிகவும்பெரிதான
ஊர்த்வம்	மேலும்	ஸத்வம்	ஜந்துவை
அதஶ்சைவ	கீழும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
வீக்ஷமாணஸ்ஸந்	பார்த்தவராய்க்கொண்டு		

౧౭౮. తద్దృష్ట్వాచింతయామాసమారుతిర్వికృతాననమ్ । కపిరాజేనకథితంసత్త్వమద్భుతదర్శనమ్ ॥

౧౭౮౧. ఛాయాగ్రాహిమహావీర్యంతదిదంనాత్రసంశయః।

கஎஅ. 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

கஎஅ௧. 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।

கஎஅ. தத்த்ருஷ்ட்வாசிந்தயாமாஸமாருதிர்விக்ருதாநநம்।
கபிராஜேநகதிதம்ஸத்வமத்புததர்ஶநம்॥

கஎஅ௧. சாயாக்ராஹிமஹாவீர்யம்ததிதம்நாத்ரஸம்ஶய:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதிः	ஹநுமான்	மஹாவீர்யம்	வெகுபராக்கிரமத்தையுடையதும
தத்	அந்த (ஜந்துவை)	தத்	அது
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	இதம்	இந்த
விக்ருதாநநம்	விகாரமான முகத்தையுடையதாயும்	ஸத்வம்	ஜந்துவே
கபிராஜேநகதிதம்=		அத்ர	இந்த (விஷயத்தில்)
கபிராஜேந	ஸுக்ரீவமஹாராஜாவினால்	ஸம்ஶயः	ஸந்தேஹமானது
கதிதம்	சொல்லப்பட்டதாயும்	ந	இல்லை
அத்புததர்ஶநம்	பார்வைக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறதாயு[ம்	(இதி)	(என்று)
சாயாக்ராஹி	நிழலைப்பிடிக்கிறதாயும்	சிந்தயாமாஸ	எண்ணினார்.

౧౭౯. సతాంబుద్ధ్వార్థతత్త్వేనసింహికాంమతిమాన్కపిః ॥ వ్యవర్ధతమహాకాయఃప్రావృషీవవలాహకః।

கஎகூ. 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌕𑌾𑌂𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀𑌵𑌵𑌲𑌾𑌹𑌕𑌃॥

கஎகூ. ஸதாம்புத்வார்த்ததத்வேநஸிம்ஹிகாம்மதிமாந்கபிः।
வ்யவர்த்ததமஹாகாயःப்ராவ்ருஷீவவலாஹக:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः	அந்த	புத்வா	அறிந்து
மதிமாந்	புத்திமானான	ப்ராவ்ருஷீ	வர்ஷாகாலத்தில்
கபிः	ஹநுமான்	வலாஹகயிவ	மேகமானதுபோல்
தாம்	அந்த	மஹாகாயः	பெருத்ததேகமுடையவராக
ஸிம்ஹிகாம்	ஸிம்ஹிகையை	வ்யவர்த்தத	விருத்தியடைந்தார்.
அர்த்ததத்வேந	வாஸ்தவமாக		

(௧௭௫-௭௬-௭௭-௭௮-௭௯-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—நடுக்கடலில் அதிகப்பிரமாய்ச்செல்லும் ஓர் பெரிய கப்பல்போல் ஆகாசமார்க்கத்தில் நிர்விக்கினமாயும் வெகுவேகமாயுமெழுந்தருளுகிற ஹநுமான் தன்னுடைய வேகம் கொஞ்சம் தடைபடுவதைக்கண்டு நாலுபக்கங்களிலும் மேலுங்கீழுமாகப்பார்க்கையில், பாதாளபிலம்போல் வாயைத்திறந்துநிற்கிற அந்த கோரரூபியான இராக்ஷஸி அவர் கண்களுக்குப் புலப்பட்டாள். அவளைக்கண்டவுடன் அகோ ஆச்சரியம்! இதென்ன அத்புதமான ரூபம்! இதென்ன பராக்கிரமவிசேஷம்! என்னுடைய வேகம் இவளால் தடைபட்டதே. பூர்வத்தில் நம்முடைய ஸுக்ரீவமஹாராஜா ஆகாயத்திற்போகிறவர்களுடைய நிழலைப்பிடித்து பக்ஷிக்கிற ஒரு இராக்ஷஸியிருக்கிருளென்று சொல்லியிருக்கிருரே, அவள்தானிவள்; ஸம்சயமில்லையென்று நிச்சயித்து மஹாபுத்திசாலியான அம்மாருதி அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை யூகித்தறிந்து தன்னுடைய திவ்வியசரீரத்தை வர்ஷாகாலமேகம்போல் விர்த்திசெய்தார்.

౧౮౦. తస్యాసాకాయముద్వీక్ష్య వర్ధమానం మహాకపేః॥
౧౮౧. వక్త్రంప్రసారయామాస పాతాళాంతరసన్నిభమ్ । ఘనరాజీవగర్జంతీ వానరంసమభిద్రవత్॥

௧௮௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌕𑌾𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇𑌃॥
௧௮௧. 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌘𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂𑌸𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍॥

௧௮௦. தஸ்யஸாகாயமுத்வீக்ஷ்யவர்த்தமாநம்மஹாகபே:||
௧௮௧. வக்த்ரம்ப்ரஸாரயாமாஸபாதாளாந்தரஸந்நிபம்|
கநராஜீவகர்ஜ்ஜந்திவாநரம்ஸமபித்ரவத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த	பாதாளாந்தரஸந்நிபம்	பாதாளலோகத்திற்கு ஸமானமாக
மஹாகபே:	ஹநுமானுடைய	ப்ரஸாரயாமாஸ	திறந்தாள்
வர்த்தமாநம்	விருத்தியடையானிருக்கிற	கநராஜீவ	மேகபங்க்திபோல்
காயம்	தேகத்தை	கர்ஜ்ஜந்தி	கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு
ஸா	அந்த (ஸிம்ஹிகையானவள்)	வாநரம்	மாருதியைக் (குறித்து)
உத்வீக்ஷ்ய	பார்த்து	ஸமபித்ரவத்	எதிரிலோடிவந்தாள்.
வக்த்ரம்	வாயை		

தா-ம்—அதிவிஸ்தாரமாகப் பெருத்துயர்ந்த அம்மாருதியின் திருமேனியைக்கண்ட ஸிம்ஹிகையானவள் பாதாளபிலம்போல் தன் வாயைத்திறந்து பிரளயகாலமேகம்போல் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு ஹநுமானை விழுங்குவதற்காக அவர்மேல் பாய்ந்தாள்.

౧౮౨. సదదర్శ తత స్తస్యా వివృతంసుమహన్ముఖమ్ । కాయమాత్రంచ మేధావీ మర్మాణిచ మహాకపిః॥

௧௮௨. 𑌸𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂𑌸𑍁𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌚𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௮௨. ஸததர்ஸததஸ்தஸ்யாவிவ்ருதம்ஸுமஹந்முகம்|
காயமாத்ரஞ்சமேதாவீமர்மாணிசமஹாகபி:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேதாவி	புத்திவந்தராயும்	ஸுமஹத்	மிகவும்பெரியதுமான
மஹாகபி:	வானரசிரோஷ்டருமான	முகம்	வாயையும்
ஸ:	அம்மாருதி	காயமாத்ரஞ்ச	தேஹப்பிரமாணத்தையும்
தத:	பின்பு	மர்மாணிச	மர்மஸ்தானங்களையும்
தஸ்யா:	அந்த ஸிம்ஹிகையினுடைய	ததர்ஸ	பார்த்தார்,
விவ்ருதம்	திறக்கப்பட்டதாயும்		

தா-ம்—மஹாபுத்திசாலியான ஹநுமார் தன்னை பக்ஷிக்கவந்த அந்த ஸிம்ஹிகையினுடைய வாயின் அளவையும், தேகத்தின் பிரமாணத்தையும், அவளுடைய மர்மஸ்தானங்களையும் அறிந்துகொண்டார்.

౧౮౩. సతస్యావివృతేవక్త్రే వజ్రసంహననఃకపిః । సంక్షిప్యముహురాత్మానం నిష్పపాతమహాబలః॥

௧௮௩. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥

௧௮௩. ஸதஸ்யாவிவ்ருதேவக்த்ரேவஜ்ரஸம்ஹநந:கபி:
ஸம்க்ஷிப்யமுஹுராத்மாநம்நிஷ்பபாதமஹாபல:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலஃ	அதிகபலமுடையவராயும்	விவ்ருதே	திறக்கப்பட்ட
வஜ்ரஸம்ஹநநஃ=		வக்த்ரே	வாயில்
வஜ்ர	வஜ்ரத்துக்கு (ஸமானமான)	ஆத்மாநம்	தன்னை
ஸம்ஹநநஃ	சரீரத்தையுடையவருமான	ம்ருஹுஃ	மிகவும்
ஸஃ	அந்த	ஸம்க்ஷிப்ய	அடக்கிக்கொண்டு
கபிஃ	ஹநுமான்	நிபபாத	விழுந்தார்.
தஸ்யாஃ	அந்தராக்ஷஸியினுடைய		

౧౮౪. ఆస్యేతస్యానిమజ్జంతందదృశుస్సిద్ధచారణాః । గ్రస్యమానంయథాచంద్రంపూర్ణంపర్వణిరాహుణా ॥

க௮௪. 𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌯𑌥𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿𑌰𑌾𑌹𑍁𑌣𑌾॥

க௮௪. ஆஸ்யேதஸ்யாநிமஜ்ஜந்தம்தத்ருசுஸ்ஸித்தசாரணாஃ।
க்ரஸ்யமாநம்யதாசந்த்ரம்பூர்ணம்பர்வணிராஹுணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸித்தசாரணாஃ	ஸித்தசாரணர்கள்	பர்வணி	பர்வகாலத்தில்
தஸ்யாஃ	அந்த இராக்ஷஸியினுடைய	க்ரஸ்யமாநம்	விழுங்கப்படுகிற
ஆஸ்யே	வாய்க்குள்	பூர்ணம்	பூர்ணமான
நிமஜ்ஜந்தம்	மூழ்கின (ஹநுமானை)	சந்த்ரம்யதா	சந்திரனைப்போல்
ராஹுணா	இராகுவினால்	தத்ருசுஃ	பார்த்தார்கள்.

౧౮౫. తతస్తస్యానఖైస్తీక్ష్ణైర్మర్మాణ్యుత్కృత్యవానరః । ఉత్పపాతాథవేగేనమనస్సంపాతవిక్రమః ॥

க௮௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌖𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌥𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

க௮௫. ததஸ்தஸ்யாநகைஸ்தீக்ஷ்ணைர்மர்மாண்யுத்க்ருத்யவாநரஃ।
உத்பபாதாதவேகேநமநஸ்ஸம்பாதவிக்ரமஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	தீக்ஷ்ணைஃ	கூரான
மநஸ்ஸம்பாதவிக்ரமஃ	மனோவேகத்துக்குஸமானமான பராக்கிரமத்தையுடைய	நகைஃ	நகங்களால்
வாநரஃ	ஹநுமாரானவர்	உத்க்ருத்ய	பிளந்துகொண்டு
தஸ்யாஃ	அந்த இராக்ஷஸியினுடைய	வேகேந	வேகத்தோடே
மர்மாணி	மர்மஸ்தானங்களை	ததஃ	அந்தவாயிலிருந்து
		உத்பபாத	வெளிக்கிளம்பினார்.

(க௮௨-௮௩-௮௪-௮௫) தா-ம்—அதிபராக்கிரமசாலியும் வஜ்ரசரீரியுமான ஹநுமான் தன்னுடைய தேகத்தை மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகச் சுருக்கிக்கொண்டு, ஸித்தசாரணாதிதேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இராகுவின் வாயில்விழும் பூரணச்சந்திரன்போல் அந்த ஸிம்ஹிகையின் வாய்க்குள் நுழைந்து, பிறகு மஹாகூர்மையாயுள்ள தன்னுடைய நகங்களால் அவளுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்துகொண்டு அத்யுக்ரமான வேகத்துடன் வெளிக்கிளம்பிவிட்டார்.

౧౮౬. తాంతుదృష్ట్వాచధృత్యాచదాక్షిణ్యేననిపాత్యచ । సకపిప్రవరోవేగాద్వవృధేపునరాత్మవాన్ ॥

க௮௬. 𑌤𑌾𑌂𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌚𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌚।
𑌸𑌕𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍॥

க௮௬. தாம்துத்ருஷ்ட்யாசத்ருத்யாசதாக்ஷிண்யேநநிபாத்யச।
ஸகபிப்ரவரோவேகாத்வவ்ருதேபுநராத்மவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆத்மவாந்	மனோதைரியமுடையவரும்	தாக்ஷிண்யேந ச	ஸாமர்த்தியத்தாலும்
கபிப்ரவரஃ	கபிசிரேஷ்டருமான	நிபாத்ய	தள்ளி
ஸஃ	அம்மாருதி	வேகாத்	வேகத்தினாலே
தாம்து	அந்தஸிம்ஹிகையை	புநஃ	மறுபடியும்
த்ருஷ்ட்யாச	பார்வையாலும்	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.
த்ருத்யாச	தைரியத்தாலும்		

தா-ம்—மஹா தீரரான அந்த ஹநுமான் கோரரூபியான ஸிம்ஹிகையைக் கண்டவுடன் மனம் சலிக்காமல் பூர்வக்கியான திருஷ்டியா லவளை இன்னாளென்றறிந்து அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை யூகித்து அதிஸாமர்த்தியமா யவளை ஸம்ஹரித்து பிறகு வேகமா யாகாயத்தி லெழுந்தருளினார்.

౧౮౬౨. హృతహృత్ సా హనుమతా పపాత విధురాంభసి।

கஅசுஉ. ஹ்ருதஹ்ருத்ஸாஹநுமதாபபாதவிதுராம்பஸி।

கஅசுஉ. ஹ்ருதஹ்ருத்ஸாஹநுமதாபபாதவிதுராம்பஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்	விதுரா	பீடிக்கப்பட்டவளாக
ஹ்ருதஹ்ருத்	கிழிக்கப்பட்ட தேகத்தையுடைய	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
ஸா	அந்த இராக்ஷஸியானவள்	பபாத	விழுந்தாள்.

தா-ம்—ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் வெகுகாலமாய் ஹிம்ஸைசெய்துவந்த அந்த மஹாபாபியான ஸிம்ஹிகையானவள் ஹநுமாரால் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தாள்.

౧౮౭. తాం హతాం వానరేణాశు పతితాం వీక్ష్య సింహికామ్ । భూతాన్యాకాశచారీణి తమూచుః ప్లవగోత్తమమ్॥

கஅஎ. தாம்ஹதாம்வாநரேணாஶுபதிதாம்வீக்ஷ்யஸிம்ஹிகாம்॥
ஸ்பூதாந்யாகாஶசாரீணிதமூசு:ப்லவகோத்தமம்॥

கஅஎ. தாம்ஹதாம்வாநரோணுஶுபதிதாம்வீக்ஷ்யஸிம்ஹிகாம்॥
பூதாந்யாகாஶசாரீணிதமூசுஃப்லவகோத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேண	ஹநுமாரால்	வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஆஶு	சீக்கிரமாக	ஆகாஶசாரீணி	ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களான
ஹதாம்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட	பூதாநி	பூதங்கள்
தாம்	அந்த	தம்	அந்த
ஸிம்ஹிகாம்	ஸிம்ஹிகையை	ப்லவகோத்தமம்	வானரோத்தமனைக் (குறித்து)
பதிதாம்	விழுந்தவளாக	ஊசுஃ	சொன்னார்கள்.

౧౮౮. భీమమద్య కృతం కర్మ మహత్సత్త్వం త్వయా హతమ్ । సాధయార్థమభిప్రేతమరిష్టం ప్లవతాం వర॥

கஅஅ. பீமமத்யக்ருதம்கர்மமஹத்ஸத்வம்த்வயாஹதம்।
ஸாதயார்த்தமபிப்ரேதமரிஷ்டம்ப்லவதாம்வர॥

கஅஅ. பீமமத்யக்ருதம்கர்மமஹத்ஸத்வம்த்வயாஹதம்॥
ஸாதயார்த்தமபிப்ரேதமரிஷ்டம்ப்லவதாம்வர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவதாம்வர	தாண்டுவோர்க்குள் சிரேஷ்டரான ஹநுமாரே!	ஸத்வம்	ஜந்துவானது
அத்ய	இப்பொழுது	த்வயா	உம்மால்
பீமம்	பயங்கரமான	ஹதம்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டது
கர்ம	காரியமானது	அபிப்ரேதம்	கோரிக்கொண்ட
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	அர்த்தம்	பிரயோஜனத்தை
மஹத்	பெரிதான	அரிஷ்டம் (யதாததா)	மங்களகரமாயிருக்கும்படி
		ஸாதய	நிறைவேற்றும்.

౧౮౯. యస్య త్వేతాని చత్వారి వానరేంద్ర యథా తవ । ధృతిర్దృష్టిర్మతిర్దాక్ష్యం స కర్మసు న సీదతి॥

கஅகூ. யஸ்யத்வேதாநிசத்வாரிவாநரேந்த்ரயதாதவ।
த்ருதிர்த்ருஷ்டிர்மதிர்தாக்ஷ்யம்ஸகர்மஸுநஸீததி॥

கஅகூ. யஸ்யத்வேதாநிசத்வாரிவாநரேந்த்ரயதாதவ॥
த்ருதிர்த்ருஷ்டிர்மதிர்தாக்ஷ்யம்ஸகர்மஸுநஸீததி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ர	வானரர்களுக்கதிபதியான (ஹநுமாரே)	தாக்ஷ்யம்	ஸாமர்த்தியமும்
தவயதா	உமக்குபோல்	யேதாநி	இதுகளான
யஸ்யது	எவனுக்கானுல்	சத்வாரி	நாலுகுணங்களும் (இருக்கின்றனவோ)
த்ருதிஃ	தைரியமும்	ஸஃ	அவன்
த்ருஷ்டிஃ	ஸாதகவிஷயங்களில் ஸூக்ஷ்மவிசாரணையும்	கர்மஸு	காரியங்களில்
மதிஃ	புத்தியும்	நஸீததி	சிரமமடையான்.

(கஅஎ-அஅ-அகூ-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிரளயகாலத்திலுண்டாகும் காளராத்திரிபோல் கறுத்து, காலகோடிவிஷம்போல் ஜ்வலித்து, பாதாளபிலம்போல் வாயை விஸ்தரித்து, பிரபஞ்சமுழுதும் நடுங்கும்படியாக கர்ஜ்ஜித்து ஹநுமாரை விழுங்குவதற்காக சீறிப்பாய்ந்த ஸிம்ஹிகையைக்கண்டவுடன், "ஏதேது

ஹநுமார் இனி தப்பிப்பிழைப்பதும், ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறுவதும், தேவதைகளுடைய ஸங்கல்பம்பூர்த்தியாவதும் கனவுதான்" என்று சங்கித்து வியஸனப்பட்ட கந்தர்வாதிதேவர்கள் ஒருக்ஷணகாலத்தில் ஸ்ரீராகவனுடைய அனுக்கிரகபலத்தால் அந்த ஸிம்ஹிகையின் குடலைக்கிழித்து நிபாதம்பண்ணி ஜயசீலனாய் விளங்கும் ஹநுமாரைப்பார்த்து ஆனந்தபரவசர்களாய்ப் பின்வருமாறு சொன்னார்கள். ஹே வாநரேந்திர! இந்த மஹாஸமுத்திரத்தைத்தாண்டிவரும் உம்முடைய பராக்கிரமவிசேஷத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டோம். நடுக்கடலில் திடீரென்று மேற்கிளம்பிய மைநாகத்தைக்கண்டு பயப்படாமல் அதற்கு உசிதமாய் ஸமாதானஞ்சொன்ன சாதுரியத்தைக்கண்டு களித்தோம். பிறகு கோரரூபத்துடன் வழியில் வந்துதடுத்த ஸுரஸையை யுக்தியால்வென்ற புத்திகூர்மையைக்கண்டு புகழ்ந்தோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இப்பொழுது செய்யப்பட்ட இந்த ஸிம்ஹிகாஸம்ஹாரத்தில் உமதாண்மையைக்கண்டு மகிழ்ந்தோம். ஸர்வப்பிராணிகளையும் பிடித்து விர்த்தியடைந்த இந்த மஹாராக்ஷஸியின் குடலைக்கிழித்து அவள் பிராணனை வேருடன்பிடுங்கி யமனிடத்திற்சேர்த்து அவள் தேகத்தை ஸமுத்திரத்திலுள்ள மத்ஸ்யங்களுக்கிரையாகக்கொடுத்து பூபாரந்தீர்த்தீர். ஹே வாநராதிபதே! ஸ்ரீராமகாரியத்தை முடிக்கவல்ல தூதன் நீர்தான். ஏனெனில், ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கினால் அதினின்று பின்வாங்காத தைரியமும், அதற்கு ஸாதகமான விஷயங்களில் ஸூக்ஷ்மவிசாரணையும், வஸ்துக்களுடைய நிஜஸ்வரூபமறியவல்ல புத்தியும், காரியத்தை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியமும் வேண்டும். இந்த சதுர்விதகுணங்களையுமுடையவன் எவனோ அவன் பிரவேசித்தகாரியத்தி லொருக்காலு மபஜயமடையான். இக்குணவிசேஷங்கள் உம்மிடத்தில் ஸம்பூர்ணமாய் விளங்குகின்றன. மேலும் இக்குணங்கள் நிறைந்து மஹாபலசாலியாய் வாழ்ந்துவந்த ஸிம்ஹிகையையும் ஸம்ஹரித்தீர். ஆகையால் நீர் எந்தகாரியத்தில் பிரவேசித்தபோதிலும் ஜயஸ்ரீயுடன் திரும்புவீர். ஹே பராக்கிரமசாலின்! ஸீதாதேவி யிருப்பிடமறிந்து அவளை ஸ்ரீராமனோடு சேர்ப்பிக்கிற திவ்வியானந்த மஹோத்ஸவத்தைச்செய்து மூன்றுலோகத்திற்கும் ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும் என்று தேவதைகள் கொண்டாடினார்கள்.

கசுஅ-வது சுலோகத்துக்கு இரண்டர்த்தம் சொல்லலாம். (க) ஹநுமாரே! (மேலே குறித்திருக்கும்) சதுர்விதகுணங்களையும் உம்மைப்போலொருவன் உடைத்தாயிருப்பானேயானா லவன்காரியத்தி லொருநாளு மபஜயமடையான். (உ) ஹநுமாரே! உம்மைப்போலவே காரியஸாதகங்களான சதுர்விதகுணங்களையும் இந்த ஸிம்ஹிகை உடைத்தாயிருந்தபோதிலும் உம்மாலவள் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டாள். அவளை ஹநுமாரல்லது வேறொருவரும் ஸம்ஹரிக்கத் திறமல்லவென்றும், ஹநுமானுடைய பராக்கிரமம் மஹாவிசேஷமானதென்றும் புகழ்ந்தார்கள். "ஸ்வகர்மஸு" என்றும் பாடம். அப்பொழுது மேற்சொல்லிய நான்கு குணங்கள் எவனுக்கிருக்குமோ அவன் "தன் காரியங்களில்" வருத்தமடையானென்றர்த்தம்.

౧౯౦ సతైస్సంభావితః పూజ్యః ప్రతిపన్నప్రయోజనః । జగామాకాశమావిశ్య పన్నగాశనవత్కపిః ॥

கசுமு. ஸதைஸ்ஸம்பாவித: பூஜ்ய: ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந:।
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்ய பந்நகாஶநவத்கபி:॥

கசுO. ஸதைஸ்ஸம்பாவித:பூஜ்ய:ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந:॥
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்யபந்நகாஶநவத்கபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூஜ்ய:	பூஜிக்கத்தகுந்தவரான	ப்ரதிபந்ந	அடையப்பட்ட
ஸ:	அந்த	ப்ரயோஜந:	காரியத்தையுடையவராய்(கொண்டு)
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
தை:	அந்த(ஸித்தசாரணாதி தேவர்களால்)	ஆவிஶ்ய	அடைந்து
ஸம்பாவித:	ஸம்மானிக்கப்பட்டவராய்	பந்நகாஶநவத்	கருத்மான்போல்
பிரதிபந்நப்ரயோஜந:=		ஜகாம	எழுந்தருளினர்.

தா-ம்—ஸர்வலோகநாதனை ஸ்ரீரகுவீரனுக்கு திவ்விய கைங்கரியங்களைச்செய்து மஹாபூஜ்ஜியராய் விளங்கும் அந்த ஹநுமார் தேவர்களால் ஸம்மானிக்கப்பட்டு விக்கினங்கள் நிறைந்த அபாரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி மறுபடியும் ஆகாயத்தில் வேகமாயெழுந்தருளினர்.

౧౯౧ ప్రాప్తభూయిష్ఠపారస్తు సర్వతః ప్రతిలోకయన్ । యోజనానాం శతస్యాంతే వనరాజిం దదర్శ సః ॥

கசுக. ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரஸ்து ஸர்வத: ப்ரதிலோகயந்।
யோஜநாநாம் ஶதஸ்யாந்தே வநராஜிம் ததர்ஶ ஸ:॥

கசுக. ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரஸ்துஸர்வத:ப்ரதிலோகயந்॥
யோஜநாநாம்ஶதஸ்யாந்தேவநராஜிம்ததர்ஶஸ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஹநுமாரானவர்)	பூமிஷ்ட	விஸ்தாரமான
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	பாரஃ	அக்கரையுடையவராய்க் (கொண்டு)
ஶதஸ்ய	நூறினுடைய	ஸர்வதஃ	நாலுபக்கங்களிலும்
அந்தே	முடிவில்	ப்ரதிலோகயந்	பார்க்கிறவராய்
ப்ராப்தபூமிஷ்டபாரஃ=		வநராஜிம்	வநபங்க்திகளை
ப்ராப்த	அடையப்பட்ட	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—நூறுகாதம் அகலமுள்ள விஸ்தாரமான ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமார் நாலுபக்கங்களிலும் திவ்வியமான விருக்ஷவரிசைகளைக்கண்டார்.

౧౯౨. దదర్శ చ పతన్నేవ వివిధద్రుమభూషితమ్ । ద్వీపం శాఖామృగశ్రేష్ఠో మలయోపవనాని చ ॥

௧௯௨. ദദർശ ച പതന്നേവ വിവിധദ്രുമഭൂഷിതം।
ദ്വീപം ശാഖാമൃഗശ്രേഷ്ഠോ മലയോപവനാനി ച॥

௧௯௨. ததர்ஶசபதந்நேவவிவிதத்ருமபூஷிதம்॥
த்வீபம்ஶாகாம்ருகஶ்ரேஷ்டோமலயோபவநாநிச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶாகாம்ருகஶ்ரேஷ்டஃ	வானரசிரோஷ்டரான ஹநுமார்	த்வீபம்	இலங்காத்வீபத்தையும்
பதந்நேவ	(ஆகாயத்திற்) போய்க்கொண்டே	மலயோபவநாநிச=	
விவிதத்ருமபூஷிதம்=		மலய	மலயமென்கிற பர்வதத்திலுள்ள
விவித	நாநாவிதமான	உபவநாநிச	உத்யானவனங்களையும்
த்ரும	விருக்ஷங்களால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—ஹநுமார் ஆகாயத்திலெழுந்தருளுகையில், விசித்திரவர்ணமான துளிர்களும் புஷ்பங்களும் காய்களும் கனிகளும் நிறைந்து செழித்தோங்கிவளரும் அனேகவிருக்ஷங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸமுத்திரமத்தியில் அதிஸுந்தரமாய் விளங்கும் இலங்காத்வீபத்தையும் மலயபர்வதத்திலுள்ள அழகான உத்தியானவனங்களையுங்கண்டார்.

౧౯౩. సాగరం సాగరానూపం సాగరానూపజాన్ ద్రుమాన్ । సాగరస్య చ పత్నీనాం ముఖాన్యపి విలోకయన్ ॥

౧౯౪. స మహామేఘసంకాశం సమీక్ష్యాత్మానమాత్మవాన్ ॥ । నిరుంధంతమివాకాశం చకార మతిమాన్మతిమ్ ॥

௧௯௩. സാഗരം സാഗരാനൂപം സാഗരാനൂപജാൻ ദ്രുമാൻ।
സാഗരസ്യ ച പത്നീനാം മുഖാന്യപി വിലോകയൻ॥

௧௯௪. സ മഹാമേഘസങ്കാശം സമീക്ഷ്യാത്മാനമാത്മവാൻ।
നിരുന്ധന്തമിവാകാശം ചകാര മതിമാൻ മതിം॥

௧௯௩. ஸாகரம்ஸாகராநூபம்ஸாகராநூபஜாந்த்ருமாந்।
ஸாகரஸ்யசபத்நீநாம்முகாந்யபிவிலோகயந்।

௧௯௪. ஸமஹாமேகஸங்காஶம்ஸமீக்ஷ்யாத்மாநமாத்மவாந்॥
நிருந்தந்தமிவாகாசம்சகாரமதிமாந்மதிம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆத்மவாந்	மனோதைரியமுடையவராயும்	முகாந்யபி	ஆரம்பஸ்தலங்களையும்
மதிமாந்	புத்திவானுயுமிருக்கிற	விலோகயந்	பார்த்துக்கொண்டு
ஸஃ	அம்மாருதி	மஹாமேகஸங்காஶம்	பெரியமலைக்கு ஸமானமாயும்
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தையும்	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
ஸாகராநூபம்	கடலுக்கருகாமையிலிருக்கிற சதப்பு பூமியையும்	நிருந்தந்தமிவ	தடுப்பவர்போலுமிருக்கிற
		ஆத்மாநம்	தன்னை
ஸாகராநூபஜாந்	அந்த சதப்புபூமியில் முளைத்திருக்கிற	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
த்ருமாந்	விருக்ஷங்களையும்	மதிம்	(இனி செய்யவேண்டியதற்கு உசிதமான) யோசனையை
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்திற்கு		
பத்நீநாம்	பாரியைகளானநதிகளுடைய	சகார	செய்தார்.

தா-ம்—தான் தாண்டிவந்த மஹாஸமுத்திரத்தையும், அதற்கருகாமையிலுள்ள சதப்புநிலங்களையும், அவைகளில் முளைத்திருக்கும் விருக்ஷங்களையும், ஸமுத்திரத்தில்வந்து விழுகிற நதிகளையும், அவைகளின் உத்பத்திஸ்தானங்களையும் ஹநுமான் கண்டார். பிறகு தைரியத்திலும் புத்திஸூக்ஷ்மத்திலும் சிறந்த அந்த வாயுபுத்திரன் இனி நடத்தவேண்டிய காரியத்தை யனுஸந்தித்து மேகமண்டலம்போல் விஸ்தரித்திருக்கிற தன்னுடைய சரீரத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு யோசித்தார்.

౧౯౫. కాయవృద్ధింప్రవేగంచమమదృష్ట్వైవరాక్షసాః । మయికౌతూహలంకుర్యురితిమేనేమహాకపిః॥

௧௯௫. 𑌕𑌾𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌗𑌂𑌚𑌮𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌮𑌯𑌿𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑍇𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௯௫. காயவ்ருத்திம்ப்ரவேகஞ்சமமத்ருஷ்ட்வைவராக்ஷஸாঃ।
மயிகௌதூஹலம்குர்யுரிதிமேநேமஹாகபிঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிঃ	வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமார்	மயி	என்னிடத்தில்
மம	என்னுடைய	கௌதூஹலம்	ஆச்சரியத்தை
காயவ்ருத்திம்	பெருத்தசரீரத்தையும்	குர்யுঃ	செய்வார்கள்
ப்ரவேகஞ்ச	அதிகவேகத்தையும்	இதி	என்று
ராக்ஷஸாঃ	இராக்ஷதர்கள்	மேனே	எண்ணினார்.
த்ருஷ்ட்வைவ	பார்த்தவுடனே		

౧౯౬. తతశ్శరీరంసంక్షిప్యతన్మహీధరసన్నిభమ్ । పునఃప్రకృతిమాపేదేవీతమోహఇవాత్మవాన్ ॥

௧௯௬. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍇𑌦𑍇𑌵𑍀𑌤𑌮𑍋𑌹𑌇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍॥

௧௯௬. ததஸ்ஶரீரம்ஸம்க்ஷிப்யதந்மஹீதரஸந்நிபம்॥
புநঃப்ரக்ருதிமாபேதேவீதமோஹயிவாத்மவாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	பின்பு	ஆத்மவாந்	ஆத்மக்கியானமுள்ள ஹநுமாரானவர்
மஹீதரஸந்நிபம்	மலைக்குஸமானமான	வீதமோஹயிவ	போக்கடித்த மயக்கத்தை யுடையவன்போல்
தத்	அந்த		
ஶரீரம்	தேஹத்தை	ப்ரக்ருதிம்	தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸம்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு	ப்ரதிபேதே	அடைந்தார்.
புநঃ	மறுபடியும்		

౧౯౭. తద్రూపమతిసంక్షిప్యహనూమాన్ ప్రకృతౌస్థితః । త్రీన్ క్రమానివవిక్రమ్యబలివీర్యహరోహరిః॥

௧௯௭. 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌬𑌲𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌹𑌰𑍋𑌹𑌰𑌿𑌃॥

௧௯௭. தத்ரூபமதிஸம்க்ஷிப்யஹநூமாந்ப்ரக்ருதௌஸ்திதঃ॥
த்ரீந்க்ரமாநிவவிக்ரம்யபலிவீர்யஹரோஹரிঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	பலிவீர்யஹரঃ	பலிசக்கிரவர்த்தியினுடைய வீரியத்தை யபஹரித்தவரான
தத்ரூபம்	அந்தபெரியரூபத்தை		
அதிஸம்க்ஷிப்ய	மிகவும் சுருக்கி	ஹரிரிவ	ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல்
த்ரீந்	மூன்றுகளான	ப்ரக்ருதௌ	தன் ஸ்வரூபத்தில்
க்ரமாந்	திருவடிகளின்வைப்பால்	ஸ்திதঃ	இருந்தார்.
விக்ரம்ய	அளந்து		

(௧௯௫-௧௯௬-௧௯௭-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—புத்தியில் பிரஹஸ்பதிக்கு ஸமானராகிய அந்த வாயுபுத்திரன், "மேருமந்தராதிகிரிகளுக்கு ஸமானமான ஆகிருதியோடும், கருத்மானுடைய வேகத்தோடும் இலங்காப்பிரவேசம்செய்தால் அங்குள்ள இராக்ஷதர்கள் என்னைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து என்னைச் சூழ்ந்துகொள்வார்கள். இது வீடுகளிலும் அரண்மனைகளிலும் தோட்டங்களிலும் அந்தப்புரங்களிலும் பிரவேசித்து ஸ்திரீகளின் கோஷ்டியிலும் நுழைந்து ஜானகியைத்தேடுவதற்கு விரோதமாகும். ஆகையாலிந்த ரூபத்தை மாற்றவேண்டு"மென்று திர்மானித்து சித்தப்பிரமமடைந்த வொருவன் மயக்கம் நீங்கி ஸ்வபுத்தியையடைவதுபோல் ஸமுத்திரம் தாண்டுவதற்காக எடுத்த விச்வரூபத்தைவிட்டு தனக்குரியதான ஒரு ஸாமான்னிய வானரரூபத்தையடைந்தார். அல்லது மூன்றுலோகங்களை ஆக்கிரமித்து தன் ஜயத்வஜத்தை நாட்டி, நூறு அஸ்வமேதஞ்செய்து இந்திரபதவியை யடையவேண்டுமென்று பேராசைகொண்ட பலிசக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் வாமனரூபராய்ச்சென்று மூன்றடி பூமிவேண்டுமென்று யாசித்து பிறகு பிரம்மாண்டவியாப்தமான விசுவரூபங்கொண்டு பூமியை ஓரடியாலும், ஆகாயத்தை மற்றோரடியாலுமளந்து மூன்றுவதடியால் பலிசக்கிரவர்த்தியைப் பாதாளத்தில் சேர்ப்பித்து மறுபடியும் வாமனரூபங்கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல், ஹநுமார் விசுவரூபத்தால் மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி அனந்தரம் ஸ்வபாவரூபமான வொரு சிறிய வானரரூபங்கொண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—வீதமோஹঃ=வீத-போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற, மோஹঃ-அக்ஞானத்தையுடைய; ஆத்மவாநிவ - ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடையவன்போல் ஆனார்.

தா-ம்—பரப்பிரம்மத்தைவிட்டுப்பிரிந்து பிரக்ருதிஸம்பந்தத்தையடைந்து அக்ஞானத்தில் மூழ்கி வெகுநாள் கஷ்டப்பட்டு பிறகு ஸர்வேசுவரன் கிருபையால் ஞானோதயமாய் பிரக்ருதிஸம்பந்தம் பற்றற நீங்கி பிரம்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிற ஜீவன்போல் ஹநுமானானவர் விசுவரூபத்தைவிட்டு முன் ஸ்வரூபத்தையடைந்தார்.

౧౯౮. స చారునానావిధరూపధారీ పరం సమాసాద్య సముద్రతీరమ్। పరైరశక్యః ప్రతిపన్నరూపస్సమీక్షితాత్మా సమవేక్షితార్థః॥

௧௯௮. 𑌸 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌰𑍂𑌪𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍈𑌰𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

௧௯௮. ஸசாருநாநாவிதரூபதாரீபரம்ஸமாஸாத்யஸமுத்ரதீரம்।
பரைரஶக்ய:ப்ரதிபந்நரூபஸ்ஸமீக்ஷிதாத்மாஸமவேக்ஷிதார்த்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாரு	(அந்தந்த ஸமயத்துக்கு யோக்கியமாய்) அழகான	ஸமவேக்ஷிதாத்மா=	
நாநாவிதரூபதாரீ	பற்பலரூபத்தை தரிக்கிறவராயும்	ஸமவேக்ஷித	(தன்னால்) பார்க்கப்பட்ட
பரை:	(ஸிம்ஹிகைமுதலான)சத்துருக்களால்	ஆத்மா	ஸ்வசரீரத்தையுடையவராய்
அஶக்ய:	ஜயிக்கமுடியாதவராயுமிருக்கிற	ஸமவேக்ஷிதார்த்த:=	
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	ஸமவேக்ஷித	நன்றாயாலோசிக்கப்பட்ட
பரம்	அக்கரையான	அர்த்த:	கியானத்தையுடையவராய்
ஸமுத்ரதீரம்	கடற்கரையை	ப்ரதிபந்நரூப:	ப்ரக்ருதத்துக்குரிய ரூபத்தையுடைய
ஸமாஸாத்ய	நன்றாயடைந்து	(பபூவ)	(ஆனார்.) [வராக

தா-ம்—ஸமஸ்ததேவர்களும் மஹரிஷிகளுங்கண்டாச்சரியப்படும்படியாய் ஸமயத்திற்கனுகுணமான திவ்வியரூபங்களைத்தரித்து சத்ருக்களை ஹதம்செய்து மஹாஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், தன் ஸ்தூலசரீரத்தைப்பார்த்து தீர்க்காலோசனைசெய்து இந்த ரூபத்துடன் இலங்காப்பிரவேசம்செய்தால் மோசம் நேரிடும். ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறாது என்றறிந்து, ஒருவருக்கும் இலட்சியமில்லாத ஓர் சிறிய வானரராக விளங்கினார்.

౧౯౯. తతస్స లంబస్య గిరేస్సమృద్ధే విచిత్రకూటే నిపపాత కూటే। సకేతకోద్దాలకనారికేరే మహాద్రికూటప్రతిమో మహాత్మా॥

௧௯௯. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌕𑍂𑌟𑍇 ।
𑌸𑌕𑍇𑌤𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌨𑌾𑌳𑌿𑌕𑍇𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥

௧௯௯. ததஸ்ஸலம்பஸ்யகிரேஸ்ஸம்ருத்தேவிசித்ரகூடேநிபபாதகூடே।
ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரேமஹாத்ரிகூடப்ரதிமோமஹாத்மா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்ரிகூடப்ரதிம:	ஒருபெரியமலையின் சிகரத்துக்கு நிகராயும்	ஸம்ருத்தே	(அனேக புஷ்பக்கொடிகளால்) நிறைந்ததாயும்
மஹாத்மா	மஹாபராக்கிரமசாலியுமான	விசித்ரகூடே	பற்பல ஆச்சரியமான கொடிமுடிகளையுடையதாயும்
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரே-தாழை, உத்தாலகம், தென்னமரம், இதுகளோடு கூடியதாயுமிருக்கிற	
லம்பஸ்ய	தொங்குகிறதுபோலிருக்கிற (அல்லது) லம்பமென்று பெயருடைய	கூடே	சிகரத்தில்
கிரே:	மலையினுடைய	நிபபாத	இறங்கினார்.

தா-ம்—ஓர்பெரிய பர்வதத்தின் ஸ்வர்ணசிகரம்போல் பளபளக்கிற சரீரத்தோடும் உறுதியான பலத்தோடுங்கூடிய ஹநுமான், விசித்திரகொடிமுடிகளோடும் பலவிததாதுக்களோடும் நானாவிதபுஷ்பங்களோடும் பலவத்துக்களான விருக்ஷங்களோடும் நிறைந்து உன்னதமாய் விளங்குகிற த்ரிகூடகிரியின் உச்சிமேலிறங்கினார்.

౨౦౦. తతస్తు సంప్రాప్య సముద్రతీరం సమీక్ష్య లంకాం గిరివర్యమూర్ధ్ని। కపిస్తు తస్మిన్నిపపాత పర్వతే విధూయ రూపం వ్యథయన్మృగద్విజాన్॥

௨௦௦. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 ।
𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥

௨௦௦. ததஸ்துஸம்ப்ராப்யஸமுத்ரதீரம்ஸமீக்ஷ்யலங்காம்கிரிவர்யமூர்த்நி।
கபிஸ்துதஸ்மிந்நிபபாதபர்வதேவிதூயரூபம்வ்யதயந்ம்ருகத்விஜாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஸ்து	பிற்பாடு	கிரியவர்யமூர்த்நி	பர்வதசிரேஷ்டமான த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியிலிருக்கிற
கபிஸ்து	ஹநுமான்	லங்காம்	இலங்கையை
ஸமுத்ரதீரம்	ஸமுத்திரக்கரையை	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
ஸம்ப்ராப்ய	அடைந்து		

பதம்.	உரை.
ரூபம்	முன்னிருந்த தன் ரூபத்தை
விஹாய	விட்டு
ம்ருகத்விஜாந்	மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும்
வ்யதயந்	பயப்படும்படி செய்துகொண்டு
தஸ்மிந்	அந்த
பர்வதே	பர்வதத்தில்
நிபபாத	வந்திறங்கினர்.

தா-ம்—மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி ஜயசீலரா யக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், அத்புதமாயும் வெகு விஸ்தாரமாயும் ஸ்வர்ணசிகரியாயும் திவ்யரத்னங்கள் நிறைந்ததாயும் மஹாவிருக்ஷங்கள் சூழ்ந்ததாயும் ஸ்படிகமயமான நீரோடைகளோடும் விசித்திரவர்ணபுஷ்பங்களோடும் நாநுவிதபக்ஷிமிருகங்களோடுங்கூடி அத்புதமாய் விளங்கும் த்ரிகூடபர்வதத்தினுடைய ஓர்கொடிமுடியின்மீது நவரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு கோடிஸூரியப்பிரகாசத்தைக் கக்குகின்ற ஓர் சிரஸாபரணம்போல், மணிமண்டபப்பிரஸாதகோபுரங்களோடும், ஸ்வர்ணவிமானங்களோடும், மகரதோரணங்களோடும், ஜயத்வஜங்களோடும் ஜாஜ்வல்லியமாய் பிரகாசிக்கிற இலங்காநகரத்தை, நம்முடைய தாயார் வாஸம்பண்ணுமிடமிதுதானோவென்றுற்றுப் பார்ப்பவர்போல் நன்ருகக்கடாக்ஷித்து, பிறகு இராக்ஷதர் கண்களுக்குத் தோற்றுமலிருக்கும்படி தன் ரூபத்தைமாற்றி மிருக பக்ஷிகளை யதட்டிக்கொண்டு, அந்த பர்வதத்தினுச்சியில் வந்திறங்கினர்.

౨౦౧. స సాగరం దానవపన్నగాయుతం బలేన విక్రమ్య మహోర్మిమాలినమ్। నిపత్య తీరే చ మహోదధేస్తదా దదర్శ లంకామమరావతీమివ॥

௨௦௧. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௨௦௧. ஸஸாகரம்தாநவபந்நகாயுதம்பலேநவிக்ரம்யமஹோர்மிமாலிநம்|
நிபத்யதீரேசமஹோததேஸ்ததாததர்ஸலங்காமமராவதீமிவ||

இதி 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த ஹநுமான்
தானவபந்நகாயுதம்	தானவர்களோடும் பன்னகர்களோடும் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும்
மஹோர்மிமாலிநம்=	
மஹோர்மி	பெரிய அலைகளுடைய
மாலிநம்	வரிசைகளையுடையதாயுமிருக்கிற
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை
பலேந	(தன்) பலத்தினல்
விக்ரம்ய	தாண்டி
மஹோததேஃ	மஹாஸமுத்திரத்தினுடைய
தீரே ச	கரையிலும்
நிபத்ய	இழிந்து
ததா	அப்பொழுது
லங்காம்	இலங்காநகரத்தை
அமராவதீமிவ	அமராவதியென்கிற இந்திரநகரத்தைப்போல்
ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஜாம்பவான் அங்கதன்முதலான வானராதிபதிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு இலங்காகமனநிச்சிதராய் மஹேந்திரபர்வதத்திலிருந்து பர்வதாகார அலைகளோடு அதிபயங்கரமாய் விளங்கும் மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி ஸிம்ஹிகாதிசத்ருக்களை ஜயித்து, பந்நகாதிதேவர்களா லனுக்கிரகம்பண்ணப்பட்டு அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், த்ரைலோக்யாதிபதியான மஹேந்திரனுக்கு இராஜதானியாய் ஸமஸ்த ஐசுவரியங்களும் ஸகலவிதபோகங்களும் நிறைந்து ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் அமராவதிநகரம்போல் த்ரைலோக்கிய கண்டகனை இராவணனுக்கு இராஜதானியாய் ஸமுத்திரமத்தியில் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஸ்வர்ணக் கோட்டை நவரத்னவிமானங்களோடு அத்யாச்சரியமாய் பிரகாசிக்கும் இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

ஸந்மநோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிடவியாக்கியான ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முதல்ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. స సాగరమనాధృష్యమతిక్రమ్య మహాబలః। త్రికూటశిఖరే లంకాం స్థితాం స్వస్థో దదర్శ హ॥

௧. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑌨𑌾𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥

௧. ஸஸாகரமநாத்ருஷ்யமதிக்ரம்யமஹாபலஃ|
த்ரிகூடஸிகரேலங்காம்ஸ்திதாம்ஸ்வஸ்தோததர்ஸஹ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட	ஸ்வஸ்தஃ	ஸௌக்யமாக
மஹாபலஃ	வெகு பலமுடைய (ஹநுமான்)	த்ரிகூடசிகரே	திரிகூடபர்வதத்தின் சிகரத்தில்
அநாத்ருஷ்யம்	ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத	ஸ்திதாம்	இருக்கிற
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை	லங்காம்	இலங்கையை
அதிக்ரம்ய	தாண்டி	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புத்தியிலும் கல்வியிலும் பலத்திலும் தைரியத்திலும் ஜகத்பிரஸித்தமான கீர்த்தியுடையவராய் ஸ்ரீராமனுடைய ஆக்யாரூபமான முத்திரைமோதிரத்தைப்பெற்று அந்த பரிபூர்ணனுடைய திவ்விய கடாக்ஷத்தால் மஹாதேஜஸ்வியாய் விளங்கும் அந்த ஹநுமான், அங்கதன் முதலான வானரசிரேஷ்டர்கள் கண்டு பயந்த பெருங்கடலை அநாயாஸமாய்த்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்து, "இந்த மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிற கஷ்டம் நீங்கிவிட்டது. இனி லங்காப்பிரவேசம்செய்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிப்பது அஸாத்தியமன்று" என்று நினைத்து கவலையற்ற மனதையுடைவராய் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஓர்காஞ்சனபிம்பம்போல் பிரகாசிக்கும் இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౨. తతః పాదపముక్తేన పుష్పవర్షేణ వీర్యవాన్ । అభివృష్టః స్థితస్తత్ర బభౌ పుష్పమయో యథా ॥

௨. 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌭𑍌 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾।

௨. ததஃபாதபமுக்தேநபுஷ்பவர்ஷேணவீர்யவாந்
அபிவ்ருஷ்டஸ்திதஸ்தத்ரபபௌபுஷ்பமயோயதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	தத்ர	அந்த திரிகூடபர்வதத்தில்
பாதபமுக்தேந	மரங்களிலிருந்துதிர்ந்த	ஸ்திதஃ	இருந்து(கொண்டு)
புஷ்பவர்ஷேண	புஷ்பவர்ஷத்தினால்	புஷ்பமயோயதா	புஷ்பத்தினால் செய்யப்பட்ட ஓர் வானரர்போல்
அபிவ்ருஷ்டஃ	தேகமெல்லாம் சூழப்பட்டிருக்கிற		
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான (ஹநுமான்)	பபௌ	பிரகாசித்தார்.

தா—பக்ஷிமிருகங்களை வெருட்டிக்கொண்டு விருக்ஷங்களை முறித்துக்கொண்டு கீழிறங்கின ஹநுமான், த்ரிகூடபர்வதத்தில் கொஞ்சம் தங்குகையில், விருக்ஷங்களினின்றுதிர்ந்தபுஷ்பங்களால் மூடப்பட்டு, யுத்தகளத்தில் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷிக்கப்பெற்ற ஜயவீரன்போல் மிகவும் அழகாக விளங்கினார்.

3. యోజనానాం శతం శ్రీమాం స్తీర్త్వాప్యుత్తమవిక్రమః । అనిశ్వసన్ కపిస్తత్ర న గ్లానిమధిగచ్ఛతి ॥

௩. 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌅𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

௩. யோஜநாநாம்ஶதம்ஸ்ரீமாம்ஸ்தீர்த்வாப்யுத்தமவிக்ரமஃ|
அநிஶ்வஸங்கபிஸ்தத்ரநக்லாநிமதிகச்சதி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஃ	ஹநுமான்	ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவராய்
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	உத்தமவிக்ரமஃ	உத்தமமான பராக்கிரமத்தையுடையவராகி
ஶதம்	நூறை	தத்ர	அவ்விடத்தில்
தீர்த்வாபி	தாண்டியும்	க்லாநிம்	சிரமத்தை
அநிஶ்வஸந்(ஸங்)	பெருமூச்சுவிடாதவராய்க்கொண்டு	நாதிகச்சதி	அடையவில்லை.

தா-ம்—நூறுயோசனை யகலமுள்ள மஹாஸமுத்திரத்தை க்ஷணகாலத்தில் தாண்டின ஹநுமான், பெருமூச்சு வேர்வைமுதலிய சிரமவிகாரங்களையடையாமல், ஒருமரத்திலிருந்து வேறொருமரத்தைத் தாவியவர்போல் ஆயாஸரஹிதராய், ஜயஸ்ரீஸஹிதராய், த்ரைலோக்யபிரஸித்தமான உத்தமவிக்கிரமராய் த்ரிகூடகிரியில் விளங்கினார்.

౪. శతాన్యహం యోజనానాం క్రమేయం సుబహూన్యపి । కింపునస్సాగరస్యాంతం సంఖ్యాతం శతయోజనమ్ ॥

௪. 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿।
𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍॥

௪. ஶதாந்யஹம்யோஜநாநாம்க்ரமேயம்ஸுபஹூந்யபி|
கிம்புநஸ்ஸாகரஸ்யாந்தம்ஸங்க்யாதம்ஶதயோஜநம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	ஶதயோஜநம்	நூறுகாதமென்று
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	ஸங்க்யாதம்	கணக்கிடப்பட்ட
ஸஹஸ்ராணி	அனேகமாயிருக்கிற	ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய
ஶதாந்யபி	நூறுகளையும்	அந்தம்	கரையை
க்ரமேயம்	தாண்டுவேன்	கிம்புநஃ	தாண்டியடையக்கேட்கவேண்டுமோ

தா-ம்—அனேகநூறுகாத அகலத்தைத் தாண்டவல்ல எனக்கு ஒரு நூறுகாத அகலமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது கஷ்டமாகுமோவென் றக்கரைசேர்ந்து ஸந்தோஷித்த ஹநுமான் எண்ணினார்.

౫. స తు వీర్యవతాం శ్రేష్ఠః ప్లవతామపి చోత్తమః। జగామ వేగవాన్ లంకాం లంఘయిత్వా మహోదధిమ్॥

௫. 𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍍॥

௫. ஸதுவீர்யவதாம் ஶ்ரேஷ்டஃப்லவதாமபிசோத்தமஃ।
ஜகாமவேகவாந்லங்காம்லங்கயித்வாமஹோததிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவதாம்	வீரர்களுக்குள்ளே	ஸது	அம்மாருதியானவர்
ஶ்ரேஷ்டஃ	சிறந்தவராயும்	மஹோததிம்	மஹாஸமுத்திரத்தை
ப்லவதாமபிச	தாண்டுவோர்களுக்குள்ளும்	லங்கயித்வா	தாண்டி
உத்தமஃ	மேலானவராயும்	லங்காம்	இலங்கையை
வேகவாந்	வேகத்தையுடையவராயுமிருக்கிற	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்—யுத்தவீரர்களுக்குள் அதிசூரர். ஸமுத்திரம்முதலியவைகளைத் தாண்டுவோர்களுக்குள் மிக சிரேஷ்டர். வேகவான்களுக்குள் அதிதுல்யர். இப்பேர்ப்பட்ட பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் ஸமுத்திரந் தாண்டி இலங்கையைச்சேர்ந்தார்.

౬. శాద్వలాని చ నీలాని గంధవంతి వనాని చ। గండవంతి చ మధ్యేన జగామ నగవంతి చ॥

௬. 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌗𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

௬. ஶாத்வலாநிசநீலாநி கந்தவந்திவநாநிச।
கண்டவந்திசமத்யேநஜகாமநகவந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீலாநி	கறுப்பாயிருக்கிற	வநாநி	வனங்களை
ஶாத்வலாநி	புற்களையுடையனவாயும்	(பஶ்யந்ஸந்)	(பார்த்துக்கொண்டு)
கந்தவந்தி	பரிமளமுடையனவாயும்	மத்யேந	மத்தியிலுள்ளவழியால்
கண்டவந்தி	பெருங்கற்களையுடையனவாயும்	ஜகாம	போனார்.
நகவந்தி	விருக்ஷங்களையுடையனவாயுமிருக்கிற		

தா-ம்—கறுத்த பசும்புற்களையும் பரிமளபுஷ்பங்களையும் திவ்விய விருக்ஷங்களையும் பெரிய கற்களையுமுடைய அம்மலையிலுள்ளவனங்களைக் கடாக்ஷித்து நேத்திரானந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு அவ்வனங்களின் மத்தியில் சென்றார்.

౭. శైలాంశ్చ తరుసంఛన్నాన్ వనరాజీశ్చ పుష్పితాః। అభిచక్రామ తేజస్వీ హనూమాన్ ప్లవగర్షభః॥

௭. 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍁𑌸𑌂𑌛𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥

௭. ஶைலாம்ஶ்சதருஸம்சந்நாந்வநராஜீஶ்சபுஷ்பிதாஃ।
அபிசக்ராமதேஜஸ்வீஹநுமாந்ப்லவகர்ஷபஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேஜஸ்வீ	மஹா தேஜோவானும்	ஶைலாம்ஶ்ச	கொடிமுடிகளிலும்
ப்லவகர்ஷபஃ	வானரசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	புஷ்பிதாஃ	புஷ்பித்திருக்கிற
ஹநுமாந்	ஹநுமானானவர்	வநராஜீஶ்ச	வநபங்க்திகளிலும்
தருஸம்சந்நாந்	விருக்ஷங்களால் மூடப்பட்ட	அபிசக்ராம	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—மஹா தேஜஸ்வியான ஹநுமான் விருக்ஷங்களடர்ந்து புஷ்பவாஸனை நிறைந்து மிகவுமழகாய்ப் பிரகாசிக்கும் வனமத்தியில் மலைப்பிரதேசங்களில் அதி யுல்லாஸமாய் ஸஞ்சரித்தார்.

౮. స తస్మిన్నచలే తిష్ఠన్ వనాన్యుపవనాని చ। స నగాగ్రే చ తాం లంకాం దదర్శ పవనాత్మజః॥

௮. 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌸 𑌨𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௮. ஸதஸ்மிந்நசலேதிஷ்டந்வநாந்யுபவநாநிச|
ஸநகாக்ரேசதாம்லங்காம்ததர்ஸபவநாத்மஜ:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	உபவநாநிச	உத்யானவனங்களையும்
பவநாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரானவர்	ஸ:	அந்த
தஸ்மிந்	அந்த	நகாக்ரே	த்ரிகூடசிகரத்தின்மேலிருக்கிற
அசலே	பர்வதத்தின்மீது	தாம்	அப்படி (பிரஸித்தமான)
திஷ்டந்	நின்றுகொண்டு	லங்காம்ச	இலங்கையையும்
வநாநி	வனங்களையும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

(க) தாம்லங்காம் - பூர்வத்தில் மஹேந்திரனுடைய ஆக்யையின்மீது விசுவகர்மாவினால் அதிஸாமர்த்தியமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு மாலி - ஸுமாலி - மால்யவான் முதலிய இராக்ஷதர்களால் ஆளப்பட்டு, பிறகு குபேரசெல்வமாயிருந்து இப்பொழுது இராவணராஜதானியாயிருக்கிற அப்படிப்பட்ட விநோதசரித்திரத்தோடுகூடிய இலங்கையை, அல்லது (உ) சத்ருக்களணுகாத ஸமுத்திரமத்தியில் ஆகாயத்தையளாவுகிற பர்வதத்தின்மீது செல்வத்திற்கும் போகத்திற்கும் குறைவில்லாததாய் பிரம்மாதிதேவர்களுடைய மனதையும் வாட்டவல்ல ஸுந்தரவடிவோடுகூடிய அப்படிப்பட்ட இலங்கையை, அல்லது (ங)இராவணனுடைய கொடுமைக்குப்பயந்து தேவர்கள் பணிவிடைசெய்ய ஸூரியசந்திரர்கள் வழிவிட்டொதுங்கி பிரகாசிக்க, தன்பிதாவான வாயுபகவானும் மந்தமாருதம்வீசி குப்பை தூசு ஒன்றுமில்லாமல் சுத்தம்செய்ய, அப்படிப்பட்ட கிருத்தியங்களோடுகூடின இலங்கையைப்பார்த்தார்.

தா·ம்—அந்த வாயுபுத்திரரான ஹநுமான் த்ரிகூடபர்வதத்தில் நின்றுகொண்டு நானாவிதவனங்களையும் அம்மலையினுச்சியிலுள்ள அந்த ஜகத் பிரஸித்தமான இலங்கையையுங்கண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—தாம்லங்காம் - பிரம்மாதிதேவர்கள்முதல் மஹாரிஷிஸஹிதமான கிரிமிகீடாதிபரியந்தமுள்ள ஸர்வப்பிராணிகளையும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் சேர்த்து உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுகிற புருஷாகாரபூதையான பிராட்டியானவள் பாபகிருத்தியத்தால் மஹாபதிதாளாய்விட்ட இராக்ஷஸர்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யு நிமித்தம் தன்னுடைய பரமக்ருபையால் ஸீதாரூபமாய் இப்பொழுதுவந்து வாஸம்பண்ணுகிற அப்படிப்பட்ட இலங்கையைக்கண்டார்.

౯. సరళాన్ కర్ణికారాంశ్చ ఖర్జూరాంశ్చ సుపుష్పితాన్। ప్రియాళాన్ ముచుళిందాంశ్చ కుటజాన్ కేతకానపి॥

౧౦. ప్రియంగూన్ గంధపూర్ణాంశ్చ నీపాన్ సప్తచ్ఛదానపి। అసనాన్ కోవిదారాంశ్చ కరవీరాంశ్చ పుష్పితాన్॥

౧౧. పుష్పభారనిబద్ధాంశ్చ తథా ముకుళితానపి। పాదపాన్ విహగాకీర్ణాన్ పవనాధూతమస్తకాన్॥

౧౨. హంసకారండవాకీర్ణా వాపీః పద్మోత్పలాయుతాః। ఆక్రీడాన్ వివిధాన్ రమ్యాన్ వివిధాంశ్చ జలాశయాన్॥

౧౩. సంతతాన్ వివిధైర్వృక్షైః సర్వర్తుఫలపుష్పితైః। ఉద్యానాని చ రమ్యాణి దదర్శ కపికుంజరః॥

௯. 𑌸𑌰𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌳𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌳𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌟𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌤𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿॥

௧௦. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌗𑍂𑌨𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌅𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௧௧. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌭𑌾𑌰𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌳𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌧𑍂𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍॥

௧௨. 𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍॥

௧௩. 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥

௯. ஸரளாந்கர்ணிகாராம்ஸ்சகர்ஜூராம்ஸ்சஸுபுஷ்பிதாந்|
ப்ரியாளாந்முசுளிந்தாம்ஸ்சகுடஜாந்கேதகாநபி||

௧௦. ப்ரியங்கூந்கந்தபூர்ணாம்ஸ்சநீபாந்ஸப்தச்சதாநபி|
அஸநாந்கோவிதாராம்ஸ்சகரவீராம்ஸ்சபுஷ்பிதாந்||

௧௧. புஷ்பபாரநிபத்தாம்ஸ்சததாமுகுளிதாநபி|
பாதபாந்விஹகாகீர்ணாந்பவநாதூதமஸ்தகாந்||

கஉ. ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாவாபீ:பத்மோத்பலாயுதா:।
ஆக்ரீடாந்விவிதாந்ரம்யாந்விவிதாம்ஶ்சஜலாசயாந்॥

கங. ஸந்ததாந்விவிதைர்வ்ருக்ஷைஸ்ஸர்வர்த்துபலபுஷ்பிதை:।
உத்யாநாநிசரம்யாணிததர்ஶகபிகுஞ்ஜர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபுஷ்பிதாந்	நன்றாய் புஷ்பித்திருக்கிற	ஆதூத	அசைக்கப்படுகிற
ஸாளாந்	சிவதையென்ன	மஸ்தகாந்	நுனிகளையுடைத்தாயிருக்கிறவுமான
கர்ணிகாராம்ஶ்ச	கோங்குவிருக்ஷங்களென்ன	பாதபாந்	விருக்ஷங்களையும்
கர்ஜூராம்ஶ்ச	கர்ஜூரவிருக்ஷங்களென்ன	ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ண:=	
ப்ரியாளாந்	முரளமென்ன	ஹம்ஸ	அன்னங்களென்ன
முசுளிந்தாம்ஶ்ச	எலுமிச்சையென்ன	காரண்டவ	நீர்காக்கைகளென்ன (இவைகளால்)
குடஜாந்	மலைமல்லிகையென்ன	ஆகீர்ண:	வியாபிக்கப்பட்டும்
கேதகாநபி	தாழையென்ன	பத்மோத்பலாயுதா:	தாமரை கருநெய்தற் புஷ்பங்களோடு [கூடின
ப்ரியங்கூந்	ப்ருயங்குவென்ன	வாபீ:	நடபாவிகளையும்
கந்தபூர்ணாந்	பரிமளம் நிறைந்த	விவிதாந்	நானாவிதமாயும்
நீபாம்ஶ்ச	கடம்பைவிருக்ஷமென்ன	ரம்யாந்	மனோஹரங்களாயுமிருக்கிற
ததா	அப்படியே	ஆக்ரீடாந்	க்ரீடாஸ்தானங்களையும்
ஸப்தச்சதாநபி	ஏழிலைப்பாலையென்ன	விவிதாந்	பற்பல
அஸநாந்	மருதையென்ன	ஜலாஶயாந்	மடுக்கள் குளங்களையும்
கோவிதாராம்ஶ்ச	மலைஆத்தியென்ன	ஸர்வர்துபலபுஷ்பிதை:	-ஷட்ருதுக்களிலும் புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடும் கூடிக்கொண்டிருக்கிற
காவீராம்ஶ்ச	அலரியென்ன	விவிதை:	நானாவிதங்களான
புஷ்பபாரநிபத்தாம்ஶ்ச	-புஷ்பபாரத்தால் வளைந்தும்	வ்ருக்ஷை:	மரங்களினால்
ததா	அப்படியே	ஸந்ததாந்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களையும்
முகுளிதாநபி	மொக்குகளையுடையதாயும்	ரம்யாணி	அழகான
விஹகாகீர்ணாந்=		உத்யாநாநிச	ஶ்ருங்காரவனங்களையும்
விஹக	பக்ஷிகளால்	கபிகுஞ்ஜர:	ஹநுமான்
ஆகீர்ணாந்	நிறைந்தும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பவநாதூதமஸ்தகாந்=			
பவந	காற்றினால்		

தர்-ம்.—த்ரிகூடபர்வதத்தில் வனமத்தியில் ஸஞ்சரிக்கிற ஹநுமாரானவர் பின்வரும் விநோதகாக்ஷிகளைக்கண்டார். மெலிந்து நீண்டு துவண்டு இலைகளாலும் துளிர்களாலும் புஷ்பங்களாலும் நிறைந்து அந்த பாரம் தாங்கமாட்டாமல் மேகத்தை மின்னல் சுற்றிக்கொள்வதுபோல் மஹாவிருக்ஷங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு வளர்கிற அனேக கொடிவர்க்கங்களைக்கண்டார். தழைத்துப்பெருத்து ஓங்கிவளர்ந்து புஷ்பபாரத்தால் வளைந்து பக்ஷிக்கூட்டங்களால் நிறைந்து ஸூரியோஷ்ணத்தால் வாடினவர்களைத் தங்களிடத்தி லழைப்பனபோல் காற்றினாலசைக்கப்பட்ட நுனிகளையுடையனவாய் விசித்திரவர்ண பரிமளபுஷ்பங்களோடும் மாதுரியமான பலவர்க்கங்களோடுங்கூடினவையாய் குளிர்ந்த நிழலைத் தருகின்றவையாய் வெகு அழகாய் விளங்குகிற கர்ஜூராதி விருக்ஷகோடிகளைக்கண்டார். ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்றாமரைமுதலிய புஷ்பங்கள் விகஸித்து, ஸ்த்ரீஜாதிகளோடுகூடிக் கொஞ்சிவிளையாடுகிற ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளால் நிறைந்து, பரிசுத்தமாயும் ஸ்படிகம்போல் நிர்மலமாயும் தேவாமிருதம்போல் ருசியாயுமுள்ள அதிரமணீயமான ஜலத்தால் நிறைந்த அனேக வாபீகூப தடாகங்களையுங்கண்டார். மணிமண்டபங்களடர்ந்து படிகட்டுகள்சூழ்ந்து திவ்யதீர்த்தத்தால் பூரிக்கப்பட்டு அதிமனோஹரமாய் விளங்கும் அனேக ஜலக்ரீடாஸ்தானங்களையுங்கண்டார். ஷட்ருதுக்களிலும் புஷ்பங்களோடும் கனிகளோடும் ஸம்பூர்ணமாய் விளங்குகிற பலவிதவிருக்ஷங்களால் நிறைந்து பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு ஸகலவிதபோகங்களையும் கொடுக்கிற அனேக ஶ்ருங்காரவனங்களையுங்கண்டார்.

౧౪. సమాసాద్యచలక్ష్మీవాన్ లంకాంరావణపాలితామ్।పరిఘాభిస్సపద్మాభిస్సోత్పలాభిరలంకృతామ్॥
౧౫. సీతాపహరణార్థేనరావణేనసురక్షితామ్।సమంతాద్విచరద్భిశ్చరాక్షసైరుగ్రధన్విభిః॥
౧౬. కాంచనేనావృతాంరమ్యాంప్రాకారేణమహాపురీమ్।గృహైశ్చగృహసంకాశైఃశారదాంబుదసన్నిభైః॥
౧౭. పాండురాభిఃప్రతోళీభిరుచ్చాభిరభిసంవృతామ్।అట్టాలకశతాకీర్ణాంపతాకాధ్వజమాలినీమ్॥
౧౮. తోరణైఃకాంచనైర్దివ్యైర్లతాపఙ్క్తివిచిత్రితైః।దదర్శహనుమాన్ లంకాందివిదేవపురీమివ॥

கஎ. സമാസാദ്യചലക്ഷ്മീവാൻലങ്കാംരാവണപാലിതാം।
പരിഘാഭിസ്സപദ്മാഭിസ്സോത്പലാഭിരലങ്കൃതാം॥

கஅ. സീതാപഹരണാർത്ഥേനരാവണേനസുരക്ഷിതാം।
സമന്താദ്വിചരദ്ഭിശ്ചരാക്ഷസൈരുഗ്രധന്വിഭിഃ॥

கசா. 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃॥

கஎ. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌲𑍀𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑌶𑌤𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥

கஅ. 𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌲𑌤𑌾𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌵॥

கச. ஸமாஸாத்யசலக்ஷ்மீவாந்லங்காம்ராவணபாலிதாம்।
பரிகாபிஸ்ஸபத்மாபிஸ்ஸோத்பலாபிரலங்க்ருதாம்॥

கரு. ஸீதாபஹரணார்த்தேநராவணேநஸுரக்ஷிதாம்।
ஸமந்தாத்விசரத்பிஸ்சராக்ஷஸைருக்ரதந்விபி:॥

கசா. காஞ்சநேநாவ்ருதாம்ரம்யாம்ப்ராகாரேணமஹாபுரீம்।
க்ருஹைஸ்சக்ருஹஸங்காஸை:ஸாரதாம்புதஸந்நிபை:॥

கஎ. பாண்டுராபி:ப்ரதோளீபிருச்சாபிரபிஸம்வ்ருதாம்।
அட்டாலகஸதாகீர்ணாம்பதாகாத்வஜமாலிநீம்

கஅ. தோரணை:காஞ்சநைர்த்திவ்யைர்லதாபங்க்திவிசித்ரிதை:।
ததர்ஸஹநுமாந்லங்காம்திவிதேவபுரீமிவ॥

பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மிவாந்	(ஜயலக்ஷ்மீசோபிதமான)காந்தியுடைய
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ராவணபாலிதாம்	இராவணனாலாளப்பட்டும்
ஸபத்மாபி:	தாமரைப்புஷ்பங்களோடுகூடியும்
ஸோத்பலாபி:	கருநெய்தல் புஷபங்களோடுங்கூடியிருக்கிற
பரிகாபி:	அகழ்களினால்
அலங்க்ருதாம்	(சுற்றி) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
லங்காம்	இலங்கையின் (ஸமீபத்தை)
ஸமாஸாத்யச	அடைந்தும்
ஸீதாபஹரணார்த்தேந=	
ஸீதா	பிராட்டியை
அபஹரணார்த்தேந	அபஹரித்ததைப் பிரயோஜநமாகவுடைய
(அல்லது)	
ஸீதாபஹரணார்த்தேந	ஸீதையைக்கொண்டுவந்துவிட்டபடியால்
ராவணேந	இராவணனாலும்
ஸமந்தாத்	நாலுபக்கத்திலும்
விசரத்பி:	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற
உக்ரதந்விபி:	குரூரமான வில்லையுடைய
ராக்ஷஸைஸ்ச	இராக்ஷதர்களாலும்
ஸுரக்ஷிதாம்	நன்றாக ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
காஞ்சநேந	ஸ்வர்ணமயமான
ப்ராகாரேண	மதில்களாலும்
ஸாரதாம்புதஸந்நிபை:	சரத்காலமேகத்திற்குச்சமானமாயும்
க்ருஹஸங்காஸை:	நவக்கிரகங்களுக்கு ஸத்ருசமாயுமிருக்கிற
க்ருஹைஸ்ச	வீடுகளாலும்
ஆவ்ருதைஸ்ச	சூழப்பட்டும்
பாண்டுராபி:	வெளுத்திருக்கிறவும்
உச்சாபி:	நீண்டிருக்கிறவுமான
ப்ரதோளீபி:	வீதிகளாலும்
காஞ்சநை:	பொன்மயமாயிருக்கிறவும்
திவ்யை:	சிறந்ததாயுமிருக்கிறவும்
லதாபங்க்திவிசித்ரிதை:	கொடிகளின் வரிசைபோல் விசித்திரமாயிருக்கிற
தோரணை:	தோரணங்களாலும் (அல்லது கோட்டைவாசல்களினாலும்)
அபிஸம்வ்ருதாம்	சூழப்பட்டிருக்கிறவும்
அட்டாலகஸதாகீர்ணாம்=	
அட்டாலக	பீரங்கிவைக்கத் தகுதியான இடங்களுடைய
ஸத	அனேகங்களால்
ஆகீர்ணாம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
பதாகாத்வஜமாலிநீம்=	
பதாக	(பற்பல கொடிகள்போலெழுதி விசித்திரமாயிருக்கிற) ஜண்டாக்களென்ன
த்வஜ	(மீன்முதலைமுதலான ஜந்துக்களுடைய ஆகாரம்போலெழுதப்பட்ட) த்வஜங்களென்ன ஆகிய இவ்விரண்டுகளுடைய
மாலிநீம்	வரிசைகளையுடையதாயும்
ரம்யாம்	வெகு அழகாயுமிருக்கிற
லங்காம்	இலங்கையென்று பேர்பூண்ட
மஹாபுரீம்	பெரியபட்டணத்தை
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள
தேவபுரீமிவ	அமராவதியைப்போல்
ததர்ஸ	பார்த்தார்.

ராவணேநஸுரக்ஷிதாம் = இராவணனால் நன்றாய்ப் பாதுகார்க்கப்பட்ட (இலங்கையை) அதாவது (க) ஆசிரமத்திலொருவருமில்லாதகாலத்தில் வஞ்சித்து ஸீதையைத் தானபகரித்து ஒளித்தபடியாலும், பூர்வத்தில் அகம்பனும் மாரீசனும் இராகவனுடைய பராக்கிரமவிசேஷங்களைப் பலவாறாக ஸ்துதிபண்ணக் கேட்டிருக்கிறானாகையால் ஒருக்காலவர் வந்துவிடுவாரோவென்கிற வியாகூலத்தினாலும் இலங்கையைப் பத்திரப்படுத்தினான். அல்லது (உ) மஹா உத்க்ருஷ்டமான ஸுந்தரவடிவோடுகூடிய ஜானகியின் லாவண்யத்தைக் கண்டு மோகித்து வேறு யாராவது அவளை யபகரிப்பார்களோவென்கிற பயத்தினால் இலங்கையை நன்றாக இரக்ஷித்தான். அலலது (ங) த்ரைலோக்யநாதனையும், புருஷர்களும் கண்டு மோகிக்கும்படியான திவ்யமங்கள விக்கிரகனையுமிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய சரணங்களைத்தவிர வேறொரு புருஷனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் பதிவிருதாதர்மத்தை ரக்ஷிப்பவளான ஸீதை, பர்த்ருவிரஹத்தாலும் ஸ்ரீராமனிடத்தில் ஸ்நேகவிசேஷத்தா

னும் தன் கஷ்டத்தை ஸகியாமலொருவேளை பிராணத்தியாகம் பண்ணிவிடுவளோவென்கிற ஸம்சயத்தால் அவளைச்சுற்றி தகுந்த காவல்கள் வைத்து இலங்கையையும் நன்றாகக்கார்த்தான். அப்பேர்ப்பட்ட இலங்கையை ஹநுமான் கண்டார்.

தா-ம்—ஜயஸ்ரீயோடுகூடி அதிதேஜஸ்வியாய் விளங்கும் ஹநுமான், தாமரை கருநெய்தல் முதலிய புஷ்பங்கள் நிறைந்து பாதாளத்தையளாவுகிற பயங்கரமான ஆழத்தோடுகூடிய அகிழ்களாலும், பொன்மயமாயும், ஆகாயத்தையளாவுகிறதாயும், பீரங்கிகள் வைப்பதற்கு விஸ்தாரமான பிரதேசங்களுள்ளதாயுமிருக்கிற பிராகாரத்தாலும் சூழப்பட்டு, சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து கிரகங்களுடைய பாளபள்ளியத்தை வகித்துப் பிரகாசிக்கிற அனேக வீடுகளோடுகூடிய நீண்ட தெருக்களால் நிறைந்து, பொன்மயமாயும விசித்திரமாயும் விளங்குகிற தோரணங்களாலும், இராவணனுடைய பிரதாபத்தை ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குச் சொல்வனபோல் ஆகாயத்திலசைந்தாடுகிற மகரத்வஜங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸீதாபஹரணத்தைச்செய்த தன்னிஷ்டத்திற்கு என்னவிரோதம் வந்துவிடுமோவென்கிற சஞ்சலசித்தத்தோடுகூடிய இராவணனுடைய ஆஜ்ஞையால் அஹோராத்திரம் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் நாலுபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிற அனேககோடி இராக்ஷஸபடாக்களால் கார்க்கப்பட்டு, ஸ்வர்க்கலோகபுரிபோல் அத்யத்புதமாய் விளங்கும் அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—ராவணேநஸுரக்ஷிதாம்-மஹாபராதியான தான் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நேராக ஆஶ்ரயித்தால் அவர் ஸ்வதந்த்ரராகையால் தன்னைத் திருவுள்ளம்பற்றுவரோ பற்றமாட்டாரோவென்று ஸம்சயித்து, சேதநோஜ்ஜீவனத்திற்கு புருஷாகாரபூதையான பிராட்டியை அர்ச்சித்து அவள்மூலமாய் க்ருதார்த்தனுகலாமென்றெண்ணி இராவணனனவன் ஸீதையைக்கொண்டுவந்து சோகமில்லாத அசோகவனத்தில் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் வைத்து உபசரித்து ஸுகமாக ரக்ஷித்துவந்த இலங்கையைக்கண்டார்.

౧౯. గిరిమూర్ధ్ని స్థితాం లంకాం పాండురైర్భవనైశ్శుభైః। దదర్శ సకపిశ్రేష్ఠః పురమాకాశగం యథా॥

൧൯. ഗിരിമൂർദ്ധ്നി സ്ഥിതാം ലങ്കാം പാണ്ഡുരൈർഭവനൈശ്ശുഭൈഃ।
ദദർശ സ കപിശ്രേഷ്ഠഃ പുരമാകാശഗം യഥാ॥

௧௯. கிரிமூர்த்நிஸ்திதாம்லங்காம்பாண்டுரைர்பவநைஶ்ஶுபை:।
ததர்ஶஸகபிஶ்ரேஷ்ட:புரமாகாஶகம்யதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	ஶுபை:	மங்களகரமாயிருக்கிறவுமான
கபிஶ்ரேஷ்ட:	ஹநுமான்	பவநை:	மாளிகைகளால்
கிரிமூர்த்நி	பர்வதத்தினுச்சியில்	ஆகாஶகம்	ஆகாயத்தையடைகிற
ஸ்திதாம்	இருக்கிற	புரம்யதா	பட்டணம்போல்
லங்காம்	இலங்கையை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பாண்டுரை:	வெளுப்பாயிருக்கிறவும்		

தா-ம்—ஹநுமான் வெகு தாவள்ளியமாயும், மங்களகரமாயுமுள்ள அனேக வீடுகளோடுகூடி த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் விளங்கும் இலங்கையை ஆகாயத்தைக்குறித்து எழும்பிச்செல்லும் ஓர்நகரம்போல் கண்டார்.

౨౦. పాలితాం రాక్షసేంద్రేణ నిర్మితాం విశ్వకర్మణా। ప్లవమానామివాకాశే దదర్శ హనుమాన్ పురీమ్॥

൨൦. പാലിതാം രാക്ഷസേന്ദ്രേണ നിർമ്മിതാം വിശ്വകർമ്മണാ।
പ്ലവമാനാമിവാകാശേ ദദർശ ഹനുമാൻ പുരീം॥

௨௦. பாலிதாம்ராக்ஷஸேந்த்ரேணநிர்மிதாம்விஶ்வகர்மணா।
ப்லவமாநாமிவாகாஶேததர்ஶஹநுமாந்புரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனால்	ப்லவமாநாமிவ	அந்தரத்தில் நிற்கிறதுபோலிருக்கிற
பாலிதாம்	பரிபாலிக்கப்பட்டும்	புரீம்	இலங்காபுரியை
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவினால்	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
நிர்மிதாம்	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்		

தா-ம்—விசுவகர்மாவென்கிற தேவதச்சனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுமிருக்கிற அந்தஇலங்கையை நிராதாரமாய் ஆகாயத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல் ஹநுமான்கண்டார்.

౨౧. వప్రప్రాకారజఘనాం విపులాంబునవాంబరాం। శతఘ్నీశూలకేశాంతామట్టాలకవతంసకామ్॥

౨౨. మనసేవకృతాం లంకాం నిర్మితాం విశ్వకర్మణా।

உக. വപ്രപ്രാകാരജഘനാം വിപുലാംബുനവാംബരാം।
ശതഘ്നീശൂലകേശാന്താമട്ടാലകവതംസകാം॥

உகஅ. മനസൈവകൃതാംലങ്കാംനിർമ്മിതാംവിശ്വകർമ്മണാ।

உக. வப்ரப்ராகாரஜகநாம்விபுலாம்புநவாம்பராம்।
ஶதக்நீஶூலகேஶாந்தாமட்டாலகவதம்ஸகாம்॥

உகஅ. மநஸைவக்ருதாம்லங்காம்நிர்மிதாம்விஶ்வகர்மணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வப்ரப்ராகாரஜகநாம்	கோட்டையின் மதில்சுவரைச்சேர்ந்துள்ள திண்ணைகளாகிற கடிபச்சாத்பாகத்தையுடையதாயும்		பட்டிருக்கிற மேடைகளாகிற கர்ணாபரணத்தையுடையதாயும்
விபுலாம்புநவாம்பராம்	விஸ்தாரமாயிருக்கிற அகழ்நீராகிற வஸ்திரத்தையுடையதாயும்	மநஸைவ	மனதினாலேயே
ஶதக்நீஶூலகேஶாந்தாம்	பீரங்கிசூலங்களாகிறதலைமயிரையுடையதாயும்	க்ருதாமிவ (ஸ்திதாம்)	செய்யப்பட்டதுபோலிருக்கிறதாயும்
அட்டாலகவதம்ஸகாம்	கோட்டைச்சுவரின்மேல் ஏற்படுத்தப்	விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவினால்
		நிர்மிதாம்	நிர்மாணிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
		லங்காம்	இலங்கையை
		(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—இந்த ஶ்லோகத்தில் இலங்காபுரியை ஓர் ஸ்திரீக்கு உபமானமிட்டு வர்ணிக்கிறார். ப்ராகாரத்தைச்சேர்ந்த திண்ணைகளே அந்த ஸ்திரீயின் கடிபச்சாத்பாகம், விஸ்தாரமான அகழின் நீரே வஸ்திரம், கோட்டைச்சுவர்மேல் வைக்கப்பட்டு கறுப்பாய் விளங்கும் பீரங்கி சூலங்களே கேசம், கோட்டைச்சுவரின் மேல் பீரங்கிமுதலானதுகள் வைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மேடைகளே கர்ணாபரணம்; இப்படியாக ஓர் ஸ்திரீபோல் விளங்குகிறதாயும், கேவலம் மனதினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோ லதிவிசித்திரமானதாயும், விசுவகர்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற இலங்கையைக்கண்டார்.

౨౨. ద్వారముత్తరమాసాద్యచింతయామాసవానరః॥

உஉ. ദ്വാരമുത്തരമാസാദ്യചിന്തയാമാസവാനരഃ॥

உஉ. த்வாரமுத்தரமாஸாத்யசிந்தயாமாஸவாநர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:	ஹநுமாரானவர்	ஆஸாத்ய	அடைந்து
உத்தரம்	வடக்கான	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
த்வாரம்	கோட்டைவாசலை		

தா-ம்—ஹநுமார் இலங்கைக்கோட்டையின் வடக்குவாசலையடைந்து அதன் விஸ்தீர்ணத்தையும், உள்ளே பிரவேசிக்க அஸாத்தியமாயிருப்பதையுங்கண்டு, எந்த துவாரத்தால் பிரவேசித்தால் அந்த பரதேவதையான ஸீதையைக்காணலாமென்று யோசித்தார். அல்லது எந்த துவாரமுகமாய் பிரவேசித்தால் ஒருவராலுங் காணப்படாமல் ஸுகமாய்ப் போகலாமென்று யோசித்தார்.

౨౩. కైలాసశిఖరప్రఖ్యామాలిఖంతీమివాంబరమ్। డీయమానామివాకాశముచ్ఛ్రితైర్భవనోత్తమైః॥

౨౪. సంపూర్ణాంరాక్షసైర్ఘోరైర్నాగైర్భోగవతీమివ। అచింత్యాంసుకృతాంస్పష్టాంకుబేరాధ్యుషితాంపురా॥

౨౫. దంష్ట్రిభిర్బహుభిశ్శూరైశ్శూలపట్టిసపాణిభిః। రక్షితాంరాక్షసైర్ఘోరైర్గుహామాశీవిషైరివ॥

౨౬. తస్యాశ్చమహతీంగుప్తింసాగరంచనిరీక్ష్యసః। రావణంచరిపుంఘోరంచింతయామాసవానరః॥

உங. കൈലാസശിഖരപ്രഖ്യാമാലിഖന്തീമിവാംബരം।
ഡീയമാനാമിവാകാശമുച്ഛ്രിതൈർഭവനോത്തമൈഃ॥

உச. സമ്പൂർണ്ണാംരാക്ഷസൈർഘോരൈർന്നാഗൈർഭോഗവതീമിവ।
അചിന്ത്യാംസുകൃതാംസ്പഷ്ടാംകുബേരാധ്യുഷിതാംപുരാ॥

உரு. ദംഷ്ട്രിഭിർബഹുഭിശ്ശൂരൈശ്ശൂലപട്ടിസപാണിഭിഃ।
രക്ഷിതാംരാക്ഷസൈർഘോരൈർഗുഹാമാശീവിഷൈരിവ॥

உசா. തസ്യാശ്ചമഹതീംഗുപ്തിംസാഗരംചനിരീക്ഷ്യസഃ।
രാവണംചരിപുംഘോരംചിന്തയാമാസവാനരഃ॥

உங. கைலாஸஶிகரப்ரக்யாமாலிகந்திமிவாம்பரம்।
டீயமாநாமிவாகாஶமுச்ச்ரிதைர்ப்பவநோத்தமை:॥

உச. ஸம்பூர்ணாம்ராக்ஷஸைர்க்கோரைர்நாகைர்ப்போகவதீமிவ।
அசிந்த்யாம்ஸுக்ருதாம்ஸ்பஷ்டாம்குபேராத்யுஷிதாம்புரா॥

௨௫. தம்ஷ்ட்ரிபிர்ப்பஹுபிஶ்ஶூரைஶ்ஶூலபட்டஸபாணிபி:।
ரக்ஷிதாம்ராக்ஷஸைர்க்கோரைர்குஹாமாஶீவிஷைரிவ॥

௨௬. தஸ்யாஶ்சமஹதிம்குப்திம்ஸாகரஞ்சநிரீக்ஷ்யஸ:।
ராவணஞ்சரிபும்கோரம்சிந்தயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கைலாஸசிகரப்ரக்யாம்	கைலாயசிகரம்போல் பிரஸித்தமாயும்	ஶூலபட்டஸபாணிபி:	சூலம் பட்டயம்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய
அம்பரம்	ஆகாசத்தை	ஶூரை:	பராக்கிரமசாலிகளான
ஆலிகந்திமிவ	உறைவதுபோலிருக்கிறவும்	ராக்ஷஸை:	இராக்ஷதர்களால்
உச்ச்ரிதை:	உன்னதங்களான	கோரை:	பயங்கரமான
பவநோத்தமை:	கிரஹசிரேஷ்டங்களால்	ஆஶீவிஷை:	பாம்புகளால் நிறைந்த
ஆகாஶம்(ப்ரதி)	ஆகாசத்தை(க்குறித்து)	குஹாமிவ	குஹைகளைப்போல
டயமாநாமிவ	மேற்கிளம்புவதுபோலிருக்கிறவும்	ரக்ஷிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டும் (இருக்கிற இலங்கையைக்கண்டு
நாகை:	ஸர்ப்பங்களால்		
போகவதீமிவ	போகவதீநகரம்போலிருக்கிறவும்		
கோரை:	பயங்கராளான	தஸ்யா:	அந்த இலங்கையினுடைய
ராக்ஷஸை:	இராக்ஷஸர்களால்	மஹதீம்	பெரிதான
ஸம்பூர்ணாம்	நிறைந்திருக்கிறவும்	குப்திம்	பாதுகாப்பையும்
அசிந்த்யாம்	எண்ணமுடியாததாயும்	ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தையும்
ஸுக்ருதாம்	நன்ருய் ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும்	கோரம்	பயங்கரமான
ஸ்பஷ்டாம்	(மலினமின்றி)நன்ருய் விளங்குவதாயு[ம்	ரிபும்	சத்துருவாயிருக்கிற
புரா	முன்ஞெருகாலத்தில்	ராவணஞ்ச	இராவணனையும்
குபேராத்யுஷிதாம்	குபேரனுல் வாஸம்பண்ணப்பட்டதாயும்	நிரீக்ஷ்ய	பார்த்து
		ஸ:	அந்த
தம்ஷ்ட்ரிபி:	கோரப்பற்களோடுகூடிய	வாநர:	ஹநுமாரானவர்
பஹுபி:	அனேகர்களான	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

தா-ம்—இலங்கையினுடைய உத்தரத்வாரத்தையடைந்த ஹநுமாரானவர், கைலாஸகிரிபோல் மிகவும் உயர்ந்திருக்கிற த்ரிகூடபர்வதத்தின்மீது கட்டப்பட்டு, அதியுன்னதமான கிரகங்களால் நிறைந்து ஆகாயத்தைக்குறித்து மேற்கிளம்புவதுபோல் விநோதமாய் விளங்குகிற அந்த திவ்விய நகரத்தைக்கண்டார். மனதினுலும் எண்ணிமுடியாத அதன் ஆச்சரியவடிவழகையும் புத்திசாதுரியமான அமைப்பையும், நிஷ்கல்மஷமான பாளபள்ளியத்தையுங்கண்டார். அந்நகரமானது முன்ஞெருகாலத்தில் தனுதிபதியான குபேரனுல் அஷ்டலக்ஷ்மீஸகிதமாய் வாஸம்பண்ணப்பட்டு இப்பொழுது காலகோடிவிஷத்தைக் கக்குகிற பற்களோடும் அக்னிஜ்வாலையைக்கக்குகிற பணமண்டலங்களோடுங்கூடின ஸர்ப்பகோடிகள் நிறைந்த போகவதியென்கிற நாகலோகநகரம்போல், கறுத்த தேகத்தோடும், தகைத்த பற்களோடும், ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும், நெறித்த புருவங்களோடும், சம்பட்டை மயிர்களோடும், வனுக்கினிபோல் விர்த்தியடைகிற கோபந்தோடுங்கூடிய அனேக இராக்ஷஸகோடிகளால் நிறைந்திருப்பதையுங்கண்டார். அந்த இராக்ஷதர்களுக்குள் அதிசூரர்களாயும் மஹாபயங்கராளாயுமிருக்கிற அனேகலட்சம்பேர் ஆயுதபாணிகளாய் ஸர்ப்பங்கள்போல் சீறிக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாய் அந்நகரத்தைக்கார்க்கிற விசேஷத்தையுங்கண்டார். இப்படி ஆச்சரியமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கப்பட்ட விஷயங்களைக்கண்ட ஹநுமான் யோசித்தார். நகரமோ மஹாஸமுத்திரமத்தியில் பர்வதாக்கிரத்திலிருக்கிறது; கல்பாந்தரத்திலும் அழிவில்லாத ஸ்வர்ணப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது; அதிசூராளான இராக்ஷஸஸர்ப்பங்களால் கார்க்கப்பட்டுவருகிறது; மூன்றுலோகங்களையும் கதறக்கதற அடித்த மஹாகோரனுன இராவணனுலாளப்பட்டுவருகிறது. இபபடிப்பட்ட பலங்களோடுகூடிய சத்துருவை ஜயிப்பது அஸாத்தியமென்று மனங்கலங்கி எண்ணினுர்.

౨౭. ఆగత్యాపీహహరయోభవిష్యంతినిరర్థకాః।నహియుద్ధేనవైలంకాశక్యాజేతుంసురైరపి॥

௨எ. ஆமத்ராவீஹ ஹாரயொஹவிஷ[illegible]ந்திநிராயுகா:।
நஹியூஐநமெவெலங்காஶக்ராஜெதும்ஸுரைரபி॥

௨எ. ஆகத்யாபீஹஹரயோபவிஷ்யந்திநிரர்த்தகா:।
நஹியுத்தேநவைலங்காஶக்யாஜேதும்ஸுரைரபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இவ்விடத்திற்கு	யுத்தேநவை	யுத்தத்தினுல்
ஹரய:	வானரர்கள்	லங்கா	இலங்கையானது
ஆகத்யாபி	வந்தபோதிலும்	ஸுரைரபி	தேவதைகளாலும்
நிரர்த்தகா:	பிரயோஜனமற்றவர்களாக	ஜேதும்	ஜயிப்பதற்கு
பவிஷ்யந்தி	ஆய்விடப்போகிருர்கள்	நஶக்யாஹி	முடியாதன்ரே.

தா-ம்—இலங்கைக்கோட்டையின் பத்திரத்தையும் இராக்ஷஸர்களுடைய பராக்கிரமத்தையும், இராவணனுடைய பிரதாபத்தையும் பார்த்த ஹநுமான் கொஞ்சம் அதைரியமடைந்து, "ஏதேது, நம்முடைய வானரஸைந்யம் இந்த மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி இங்கு வரப்போகிறதேயில்லை. அப்படி வந்தபோதிலும் அவர்களாலென்னமுடியும். அமிருதபானஞ்செய்து மஹாபலசாலிகளாய் விளங்குகிற தேவர்களும் யுத்தம் செய்து ஜயிக்கமுடியாத இந்த இலங்கையை நம்முடைய வானரர்களா ஜயிக்கப்போகிறார்கள்." என்றெண்ணினர்.

౨౮. ఇమాంతువిషమాందుర్గాంలంకాంరావణపాలితామ్।ప్రాప్యాపిసమహాబాహుఃకింకరిష్యతిరాఘవః॥

௨௮. 𑌇𑌮𑌾𑌂𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌸𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥

௨௮. இமாந்துவிஷமாம்துர்க்காம்லங்காம்ராவணபாலிதாம்।
ப்ராப்யாபிஸமஹாபாஹுஃகிம்கரிஷ்யதிராகவஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஷமாம்	மேடுபள்ளமாயிருக்கிறவும்	ஸஃ	அந்த
துர்க்காம்	புகுவதற்கரிதாயிருக்கிறவும்	ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்
ராவணபாலிதாம்	இராவணனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவரு[கிறதுமான]	ப்ராப்யாபி	அடைந்தபோதிலும்
இமாம்	இந்த	கிம்	என்ன
லங்காம்	இலங்கையை	கரிஷ்யதி	செய்யப்போகிறார்.
மஹாபாஹுஃ	பெரிய புஜங்களையுடைய		

இமாந்துவிஷமாம்துர்க்காம்லங்காம்ராவணபாலிதாம்—துர்க்காம் - மூன்றுலோகத் திலுமுள்ள எந்த வீரனாலும் யுத்தம்செய்து ஆக்கிரமிக்கமுடியாத கோட்டை; ஆக்கிரமித்தாலும், விஷமாம்-புத்தியை பிரமிக்கப் பண்ணும்படியான மஹா கிருத்திரமத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; மேடுபோல் காணப்பட்டு பள்ளமாயும், பள்ளம்போல் காணப்பட்டு மேடாயும சத்துருவஞ்சனார்த்தம் நாநாவித கட்டடங்களாலும் பல கொடிவழிகளாலும் நிறைந்துள்ளது; மேலும், ராவணபாலிதாம் - திக்பாலகர்களை வென்று தேவதைகளையடித்து பிரம்மாவினுடைய வரபலத்தால் கெர்வித்து மூன்றுலோகங்களிலும் ஸத்ருசமில்லாத வீரனான இராவணனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. யிமாம்-இப்படிப்பட்ட இலங்கையை,, ப்ராப்யாபி - ஸ்ரீராமன் கேவலம் மனுஷிய கோடியில் சேர்ந்தவராதலால் ஸமுத்திரந்தாண்டி இங்கு வரப்போகிறதேயில்லை, எந்தவிதத்திலாவது அவர் இலங்கைக்கு வந்தபோதும், கிம்கரிஷ்யதி - என்னசெய்யப்போகிறார். அந்த மஹாபுருஷன், ராகவஃ-எல்லா சத்துருக்களையும் ஜயித்து பூமிமுழுதையும் பரிபாலனம்பண்ண மஹாபராக்கிரமசாலிகளான இரகுவம்சத்தில் பிறந்தவர்தான். மஹாபாஹுஃ-ஒரேபாணத்தால் ஸப்த ஸாலவிருக்ஷங்களைத்துளைத்து ஸப்த கிரிகளைப் பிளந்து ஸப்தலோகங்களையும் கிழித்துக்கொண்டு போகும்படிசெய்த தோள்வலியுடையவர்தான். இப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலியானாலும், (இமாம்லங்காம்ப்ராப்ய) இந்த இலங்கையில்வந்து, கிமபிகரிஷ்யதி - என்னதான் செய்யப்போகிறார், அவர் செய்யப்போகிறதொன்றுமில்லை.

தா-ம்—இவ்வளவு பலமமைந்த இந்த இலங்கையை ஸ்ரீராகவன் வந்தடைந்தாலும் ஜயிப்பது அஸாத்தியம்.

౨౯. అవకాశోనసాంత్వస్యరాక్షసేష్వభిగమ్యతే।నదానస్యనభేదస్యనైవయుద్ధస్యదృశ్యతే॥

௨௯. 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑍋𑌨𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌨𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌨𑍈𑌵𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௨௯. அவகாஶோநஸாந்த்வஸ்யராக்ஷஸேஷ்வபிகம்யதே।
நதாநஸ்யநபேதஸ்யநைவயுத்தஸ்யத்ருஶ்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஷு	இராக்ஷஸர்களிடத்தில்	பேதஸ்ய	பேதம்செய்வதற்கு
ஸாந்தவஸ்ய	நல்வார்த்தை சொல்கைக்கு	ந	முடியாது
அவகாஶஃ	ஸமயமானது	யுத்தஸ்ய	போர்செய்வதற்கும்
நாபிகம்யதே	கிடைக்காது	அவகாஶஃ	இடமானது
தாநஸ்ய	கொடுக்கிறதற்கும்	நைவத்ருஶ்யதே	காணப்படவேயில்லை.
ந	ஸரிப்படாது		

தா-ம்—இராக்ஷதர்களாகையால் நல்வார்த்தைசொன்னால் கேழ்க்கமாட்டார்கள்; வெகு தனிகர்களாதலால் திரவ்யங்களைக்கொடுத்து ஸ்வாதீனம்செய்துகொள்வது அஸாத்தியம். பலத்தால் கொழுத்திருக்கிறவர்களாகையால், மித்ரபேதம் செய்தாலும் பலியாது; பராக்கிரமசாலிகளாதலால், யுத்தம்செய்து ஜயிக்கமுடியாது. ஆகையால் ஸாமதானபேத தண்டமென்கிற நால்வகையுபாயங்களாலேயும் இவர்களை வெல்வது கஷ்டம்.

30. చతుర్ణామేవహిగతిర్వానరాణాంమహాత్మనామ్।వాలిపుత్రస్యనీలస్యమమరాజ్ఞశ్చధీమతః॥

௩௦. [illegible]
[illegible]

௩௦. சதுர்ணாமேவஹிகதிர்வாநராணாம்மஹாத்மநாம்।
வாலிபுத்ரஸ்யநீலஸ்யமமராஜ்ஞஶ்சதீமதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநாம்	வெகுபராக்கிரமசாலிகளான	ராஜ்ஞஶ்ச	மஹாராஜரான ஸுக்ரீவனுக்கும்
வாலிபுத்ரஸ்ய	அங்கதனுக்கும்	சதுர்ணாம்	(இந்த) நான்குபேர்களான
நீலஸ்ய	நீலனுக்கும்	வாநராணாமேவ	வாநராளுக்கே
மம	எனக்கும்	கதிঃ	இவ்விடம் வரத்தக்கினது.
தீமதঃ	மஹாபுத்திமானுன		

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலிகளும் புத்திமான்களுமான அங்கதன், நீலன், ஸுக்ரீவமஹாராஜா, நான், இந்நால்வர்கள்மாத்திரம் ஸமுத்திரந்தாண்டி இலங்காப்பிரவேசம்செய்ய அர்கர்களேதவிர மற்ற வாநரர்களால் முடியாது.

౩౧. యావజ్జానామి వైదేహీం యది జీవతి వా న వా। తత్రైవ చింతయిష్యామి దృష్ట్వా తాం జనకాత్మజామ్॥

௩௧. [illegible]
[illegible]

௩௧. யாவத்ஜாநாமிவைதேஹீம்யதிஜீவதிவாநவா।
தத்ரைவசிந்தயிஷ்யாமித்ருஷ்ட்வாதாம்ஜநகாத்மஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜீவதிவா	பிழைத்திருக்கிருளோ	தாம்	அந்த
நவா	இல்லையோ(வென்று)	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளை
வைதேஹீம்	வைதேஹியை	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
யாவத்	எப்பொழுது	தத்ரைவ	அவ்விடத்திலேயே
ஜாநாமி	அறிகிறேனே (அப்பொழுது)	சிந்தயிஷ்யாமி	(செய்யவேண்டியதைப்பற்றி) ஆலோசிப்பேன்.
ஜீவதியதி	அவள் பிழைத்திருந்தாளேயானல்		

தா-ம்—ஜனகன் திருமகளான ஸீதையானவள் இப்பொழுது ஜீவித்திருக்கிருளோ இல்லையோ தெரியாது. அவள் பிழைத்திருக்கிறதாகத்தெரியவந்தால் உடனே அந்த பரதேவதையை தரிசித்து மேல் நடத்த வேண்டியவிஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

౩౨. తతస్స చింతయామాస ముహూర్తం కపికుంజరః। గిరిశృంగే స్థితస్తస్మిన్ రామస్యాభ్యుదయే రతః॥

௩௨. [illegible]
[illegible]

௩௨. ததஸ்ஸசிந்தயாமாஸமுஹூர்த்தம்கபிகுஞ்ஜரঃ।
கிரிஶ்ருங்கேஸ்திதஸ்தஸ்மிந்ராமஸ்யாப்யுதயேரதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	பிறகு	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
ஸঃ	அந்த	அப்யுதயே	க்ஷேமத்தில்
கபிகுஞ்ஜரঃ	ஹநுமாரானவர்	ரதঃ	ஆஸக்தியுடையவராக
தஸ்மிந்	அந்த	முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்
கிரிஶ்ருங்கே	மலையின்சிகரத்தில்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
ஸ்தித(ஸ்ஸந்)	இருந்துகொண்டு		

தா-ம்—மஹாபலசாலியான அந்த ஹநுமாரானவர் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியின்மேல் நின்றுகொண்டு ஸ்ரீராகவனுக்கு க்ஷேமம் விளைவிப்பதில் மிகுந்த ஆசையுள்ளவராய் இலங்காப்பிரவேசம் செய்யவேண்டியதைப்பற்றி கொஞ்சகாலம் ஆலோசித்தார்.

౩౩. అనేన రూపేణ మయా న శక్యా రక్షసాం పురీ। ప్రవేష్టుం రాక్షసైర్గుప్తా క్రూరైర్బలసమన్వితైః॥

௩௩. [illegible]
[illegible]

௩௩. அநேநரூபேணமயாநஶக்யாராக்ஷஸாம்புரீ।
ப்ரவேஷ்டும்ராக்ஷஸைர்குப்தாக்ரூரைர்பலஸமந்விதைঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரூரைঃ	கொடியவர்களாயும்	ராக்ஷஸைঃ	இராக்ஷஸர்களால்
பலஸமந்விதைঃ	பலசாலிகளாயுமிருக்கிற	குப்தா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷஸர்களுடைய	ரூபேண	ரூபத்தால்
புரீ	நகரமான (இலங்கையானது)	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
மயா	என்னால்	நஶக்யா	சக்யமன்று.
அநேந	இந்த		

தா-ம்—மஹாக்ரூரர்களாயும் அதிபலசாலிகளுமான அநேககோடி இராக்ஷதர்களால் காக்கப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தில் நான் இந்த ரூபத்தோடு பிரவேசிக்கக்கூடாது.

3௪. ఉగ్రౌజసో మహావీర్యా బలవంతశ్చ రాక్షసాః।వంచనీయా మయా సర్వే జానకీం పరిమార్గతా॥

௩௪. 𑌉𑌗𑍍𑌰𑍌𑌜𑌸𑍋𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌵𑌂𑌚𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾॥

௩௪. உக்ரௌஜஸோமஹாவீர்யாபலவந்தஶ்சராக்ஷஸா:।
வஞ்சநீயாமயாஸர்வேஜாநகீம்பரிமார்க்கதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநகீம்	ஸீதையை	மஹாவீர்யா:	மஹா பராக்கிரமசாலிகளாயும்
பரிமார்க்கதா	தேடானிருக்கிற	பலவந்தஶ்ச	பலவான்களாயுமிருக்கிற
மயா	என்னால்	ஸர்வே	எல்லாருமான
உக்ரௌஜஸ:	க்ரூரமான தேஜஸ்ஸுடையவர்களாயும்	ராக்ஷஸா:	இராக்ஷதர்கள்
		வஞ்சநீயா:	வஞ்சிக்கத்தக்கவர்கள்.

தா-ம்—அதிக்ரூராளும், மிகசூராளும், வெகுபலசாலிகளுமான இராக்ஷஸர்களால் நிறைந்திருக்கிறது இந்த இலங்கை. அதில் பிரவேசித்து ஜானகியைத்தேடுவதற்காக இராக்ஷதர்களை வஞ்சிக்கவேண்டும். வஞ்சியாவிடில் நம்முடைய காரியம் பூர்த்தியாகாது.

3௫. లక్ష్యాలక్ష్యేణ రూపేణ రాత్రౌ లంకాపురీ మయా।ప్రవేష్టుం ప్రాప్తకాలం మే కృత్యం సాధయితుం మహత్॥

௩௫. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂𑌮𑍇𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍॥

௩௫. லக்ஷ்யாலக்ஷ்யேணரூபேணராத்ரௌலங்காபுரீமயா।
ப்ரவேஷ்டும்ப்ராப்தகாலம்மேக்ருத்யம்ஸாதயிதும்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
		(அல்லது)	
லங்காபுரீ	இலங்காநகரமானது	மஹத்	பெரிதான
அலக்ஷ்யேண	காணப்படாமலிருக்கிற	க்ருதயம்	(ஸீதையைத்தேடுகிற) காரியத்தை
ரூபேண	ரூபத்தோடே	ஸாதயிதும்	ஸாதிப்பதற்கு
மயா	என்னால்	லக்ஷ்யாலக்ஷ்யேண	காணப்படும் காணப்படாமலிருக்கும்படியான அவ்வளவு ஸூக்ஷ்மமான
ராத்ரௌ	இராத்திரியில்		
லக்ஷ்யா	பார்க்கத்தக்கினது	மே	என்னுடைய
மஹத்	பெரிதான	ரூபேண	ரூபத்தோடு
க்ருத்யம்	(ஸீதையைத்தேடுகிற) காரியத்தை	மயா	என்னால்
ஸாதயிதும்	நிறைவேற்றுவதற்காக	லங்காபுரீம்	இலங்காநகரத்தை
ப்ரவேஷ்டும்	(இலங்கையை) பிரவேசிப்பதற்கு	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
மே	எனக்கு	ராத்ரௌ	இராத்திரியில்
ப்ராப்தகாலம்	(இராத்திரி) தகுந்தகாலம்	ப்ராப்தகாலம்	தகுந்தகாலம்.

தா-ம்—இந்த இலங்காநகரமானது இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் மஹாசூராளான அநேக லட்சம் இராக்ஷதர்களால் காக்கப்பட்டுவருகிறது. நான் இந்த ரூபத்தோடு உட்புகுந்தேனேயானால் என்னை சத்ருதூதனென்று உடனே அறிந்துகொள்வார்கள். ஒருவர்க்கும் புலப்படாத மாயாரூபத்தோடு பிரவேசித்தால் நகரமுழுதும் தேவியைத் தேடுவதற்குக் கஷ்டமாகும். ஆகையால் காணப்படும் காணப்படாமலுமிருக்கிற அதிஸூக்ஷ்மசரீரத்தோடு இராத்திரிகாலத்தில் பிரவேசித்து ஸீதாதேவியைத்தேடுகிறதாகிற மஹாகாரியத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று யோசித்தார்.

3௬. తాంపురీంతాదృశీందృష్ట్వా దురాధర్షాం సురైరపి।హనుమాంశ్చింతయామాస వినిశ్వస్య ముహుర్ముహుః॥

௩௬. 𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥

௩௬. தாம்புரீம்தாத்ருஶீம்த்ருஷ்ட்வாதுராதர்ஷாம்ஸுரைரபி।
ஹநுமாம்ஶ்சிந்தயாமாஸவிநிஶ்சித்யமுஹுர்முஹு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸுரைரபி	தேவர்களாலும்	விநிஶ்சித்ய	(நகரப்பிரவேசம்செய்யும் விதத்தைப் பற்றி) நிச்சயித்து
துராதர்ஷாம்	அடைய முடியாததான	முஹுர்முஹு:	அடிக்கடி
தாத்ருஶீம்	அப்படிப்பட்ட	சிந்தயாமாஸ	(பின்னும்) யோசித்தார்.
தாம்	அந்த		
புரீம்	லங்கையை		

"விநிஶ்வஸ்யமுஹுர்முஹு:" என்றும் பாடமுண்டு. "அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டு" என்றர்த்தம்.

தா-ம்—தேவர்களாலும் பிரவேசிக்கமுடியாத அதிபயங்கரமான அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்ட ஹநுமாரானவர் பிராட்டியைத்தேடுவதற்காக எந்த ரூபத்தோடு எக்காலத்தில் நகரப்பிரவேசம்செய்யலாமென்கிற விஷயத்தை நிச்சயித்து, பின்னும் அந்த இராக்ஷஸகோஷ்டியில் தேவியை எப்படித்தேடியறியலாமென்றுலோசித்தார். அல்லது அந்த பயங்கரமான நகரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் மஹாஸமுத்திரம் தாண்டினதையும், ஸுரஸைமுதலிய சத்துருக்களை ஜயித்ததையும்விட இந்த நகரப்பிரவேசம்செய்து இராக்ஷஸர்களுடைய கொடுமைக்குத்தப்பி நம்முடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவது அஸாத்யமாயிருக்கிறதேயென்று மனங்கலங்கி பெருமூச்சுவிட்டுச் சிந்தித்தார்.

౩౭. కేనోపాయేనపశ్యేయంమైథిలీంజనకాత్మజామ్।అదృష్టోరాక్షసేంద్రేణరావణేనదురాత్మనా॥

௩௭. 𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௩௭. கேநோபாயேநபஶ்யேயம்மைதிலீம்ஜநகாத்மஜாம்।
அத்ருஷ்டோராக்ஷஸேந்த்ரேணராவணேநதுராத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மநா	பாபிஷ்டனையும்	உபாயேந	உபாயத்தினால்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷதர்களுக்கதிபதியாயுமிருக்கிற	ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளான
ராவணேந	இராவணனால்	மைதிலீம்	ஸீதையை
அத்ருஷ்ட:	பார்க்கப்படாதவனாக	பஶ்யேயம்	பார்ப்பேன்.
கேந	எந்த		

౩౮. నవినశ్యేత్కథంకార్యంరామస్యవిదితాత్మనః।ఏకామేకశ్చపశ్యేయంరహితేజనకాత్మజామ్॥

௩௮. 𑌨𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌏𑌕𑌾𑌮𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂॥

௩௮. நவிநஶ்யேத்கதம்கார்யம்ராமஸ்யவிதிதாத்மந:।
ஏகாமேகஶ்சபஶ்யேயம்ரஹிதேஜநகாத்மஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விதிதாத்மந:	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவரான	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளான ஸீதையை
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ஏகஶ்ச	நானொருவனாக
கார்யம்	காரியமானது	ரஹிதே	ஏகாந்தத்தில்
கதம்	எப்படி (எந்தவழி யனுஸரித்தால்)	(கதம்)	(எப்படி)
நவிநஶ்யேத்	நாசமடையாது	பஶ்யேயம்	பார்ப்பேன்.
ஏகாம்	ஒருவளாயிருக்கிற		

(௩௭-௩௮-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இலங்கையில் பிரவேசித்து ஸீதாதர்சனம் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி ஹநுமாராலோசிக்கிறார். இராக்ஷஸர்களோ மாயாசக்தியிலதிவல்லபாள். அவர்களுக்கதிபதியான இராவணன் மஹாமாயாவி. அவனை வஞ்சிப்பது மிகவும் அஸாத்தியம். அவனறியாமல் நகரத்திற்குட்சென்று ஜானகியைக்காணவேண்டும். அவனறிந்துவிட்டால் ஸீதாதர்சனம் துர்லபந்தான். மேலும் அவன் இராக்ஷஸனுகையாலும்,ஸதாகாலமும் பாபகிருத்தியங்களைச்செய்கிற துராத்மாவாகையாலும் தூதசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாக எனக்கு ஹாநிசெய்தாலும் செய்வான். அப்படி நேரிடும்பக்ஷத்தில் பத்னியைப் பரிகொடுத்து கிஷ்கிந்தையில் பரிதபிக்கிற அந்த பரமதயாளுவான இராகவனுக்குப் பிராட்டியின் க்ஷேமத்தைத்தெரிவித்து திவ்வியானந்தம் விளைவிக்கிற விசேஷகாரியம் கெட்டுப்போகும். ஆகையாலந்த ஸர்வக்ஞனுடைய காரியம் ஹாநியடையாமலிருக்கும்பொருட்டு இராவணனுடைய கண்களுக்ககப்படாமல், இலங்கைக்குள் நுழைந்து ஜனகன் வளர்த்தெடுத்த செல்வமான ஜானகியை ஏகாந்தத்தில் தர்சித்துத் திரும்பவேண்டும். எந்த ரூபத்தோடு போனாலும் இந்த இராக்ஷதர்கள் கண்டுகொள்வார்களே. நானிந்த காரியத்தை என்னவிதமாய் பூர்த்திபண்ணுவேனென்றுலோசித்தார்.

౩౯. భూతాశ్చార్థా విపద్యంతే దేశకాలవిరోధితాః। విక్లబం దూతమాసాద్య తమస్సూర్యోదయే యథా॥

௩௯. 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑌂 𑌦𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾॥

௩௯. பூதாஶ்சார்த்தாவிபத்யந்தேதேஶகாலவிரோதிதாஃ।
விக்லபம்தூதமாஸாத்யதமஸ்ஸூர்யோதயேயதா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூதாஶ்ச	முடிவானதுகளாயிருந்தாலும்	தேஶகாலவிரோதிதாஃ	தேசகாலங்களோடு விரோதித்து
அர்த்தாஃ	பிரயோஜனமானதுகள்	ஸூர்யோதயே	ஸூரியோதயத்தில்
விகல்பம்	விவேகசூன்யனை	தமோயதா	அந்தகாரம்போல்
தூதம்	தூதனை	விபத்யந்தே	நசித்துவிடும்.
ஆஸாத்ய	அடைந்து		

౪౦. అర్థానర్థాంతరే బుద్ధిర్నిశ్చితాపి న శోభతే। ఘాతయంతి హి కార్యాణి దూతాః పండితమానినః॥

௪௰. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇।
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃॥

௪௰. அர்த்தாநர்த்தாந்தரேபுத்திர்நிஶ்சிதாபிநஶோபதே।
காதயந்திஹிகார்யாணிதூதாஃபண்டிதமாநிநஃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அர்த்தாநர்த்தாந்தரே	செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதென்கிற காரியத்தில்	பண்டிதமாநிநஃ	(தன்னை) பண்டிதனென்று பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற
நிஶ்சிதா	மந்திராலோசனையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட	தூதாஃ	பிருத்தியர்கள்
புத்திரபி	புத்தியும்	கார்யாணி	காரியங்களை
(விகல்பம்தூதமாஸாத்ய)	(விவேகமற்ற தூதனையடைந்து)	காதயந்திஹி	கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ.
நஶோபதே	பிரகாசிக்காது		

(௩௯-௪௰-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஒருகாரியத்தை ஸாதிப்பதற்காக ஏவப்பட்ட தூதனுடைய விவேகசூன்யத்தால் கைகூடின காரியமும் காலதேசவர்த்தமானங்களோடு விரோதித்து ஸூரியன்முன் இருள்போல் நசித்துவிடுகிறது. கல்விக்கியானத்தால் முதிர்ந்த புத்திமான்களான தூதர்களால் எஜமானனுக்கு க்ஷேமமும் கீர்த்தியும் உண்டாகின்றன. அபுத்திமான்களாயும் தாங்கள் மஹாப்பிராக்கியரென்று அஹம்பாவங்கொண்டிருக்கிற பிருத்தியர்கள் தீர்க்காலோசனையால் விஷயத்தின் பிரயோஜனப் பிரயோஜனங்களை நிச்சயித்து பிறகு ஆரம்பித்த ஸுலபஸாத்தியமான காரியங்களையும் கெடுத்து எஜமானனுக்கு அபக்கியாதியையும் விளைவிக்கிறார்கள்.

౪౧. న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్। లంఘనం చ సముద్రస్య కథం ను న వృథా భవేత్॥

௪௧. 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌬𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌨 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௪௧. நவிநஶ்யேத்கதம்கார்யம்வைக்லப்யம்நகதம்பவேத்।
லங்கநஞ்சஸமுத்ரஸ்யகதம்நுநவ்ருதாபவேத்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்யம்	(ஸ்ரீராம) காரியமானது	லங்கனஞ்ச	தாண்டினதும்
கதம்	எப்படி (எந்த உபாயத்தால்)	கதந்நு	எந்தவிதத்தில்
நவிநஶ்யேத்	கெடாதோ	வ்ருதா	வியர்த்தமாக
வைக்லப்யம்	மூடத்வமானது	நபவேத்	ஆகாதோ (அந்தவிதத்தில் இப்பொழுது காரியத்தை நடத்தவேண்டுமென்றாலோசித்தார்.)
கதம்	எப்படி (செய்தால்)		
நபவேத்	(எனக்கு) உண்டாகாதோ		
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தை		

தா-ம்—அந்த பக்தவத்ஸலனான ஸ்ரீராகவன் சரணாகதிசெய்த பத்னியை இரக்ஷிக்குநிமித்தம் ஸுக்ரீவமஹாராஜனையடுத்து அவருக்கு மஹோபகாரம்செய்து, அவரை ஸ்நேகித்து, அவருடைய தயவுக்குக் காத்து, இப்பொழுது தெற்குதிக்கு சென்ற வானரர்களாவது க்ஷேமஸமாசாரங் கொண்டுவருவார்களோவென்று மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய காரியமானது வியர்த்தமாகக்கூடாது. கிஷ்கிந்தையைவிட்டுப் புறப்படுகையில், அந்த புருஷோத்தமன் ஸீதையிருக்குமிடத்தை நானறிந்து வருவேனென்று நம்பி தன்னுடைய முத்திரைமோதிரத்தை யென்னிடத்திற்கொடுத்து தன்னுடைய திவ்வியானுக்கிரகங்களால் என்னை கௌரவித்தனுப்பினார். மஹேந்திரபர்வதத்தில் ஸமுத்திரந்தாண்டி இலங்கைக்கு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கையில், ஜாம்பவான்முதலான யூதபதிகள் இந்த காரியத்தை நான் ஸாதித்து

வருவேனென்று நம்பி என்னை யேவியிருக்கிறார்கள். ஸுக்ரீவமஹாராஜாவும் என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தில் கௌரவம்வைத்து இந்தக்காரியத்தி லென்னை யேவியிருக்கிறார். ஆகையால் மூடனென்கிற அவமானத்தை யடையாமல் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கப்பட்ட கௌரவத்திற்கு நான் பாத்திரனென்றெல்லோரும் புகழும் விதமாய் நானிப்பொழுது நடக்கவேண்டும். அங்கதன்முதலான வீரர்கள் கண்டு பின்வாங்கின இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தை ஸீதாதர்சனார்த்தம் தாண்டி இக்கரைசேர்ந்தேன். இந்த சிரமஸாத்தியமான காரியமானது நிஷ்பலனாகாவண்ணம் இவ்விடத்தில் நம்முடைய காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேணடும். இந்தவிதம் ஸ்ரீராமகாரியம் நிஷ்பலனாகாமலும், தன்னுடைய கௌரவம் தாழாமலும், ஸமுத்திரந்தாண்டினது வியர்த்தமாகாமலுமிருக்கும்படி எந்தவிதமாய் ஸீதாதர்சனத்தை யடையலாமென்றாலோசித்தார்.

౪౨. మయిదృష్టేతురక్షోభిఃరామస్యవిదితాత్మనః।భవేద్వ్యర్థమిదంకార్యంరావణానర్థమిచ్ఛతః॥

௪௨. 𑌮𑌯𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌃𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃॥

௪௨. மயித்ருஷ்டேதுரக்ஷோபி:ராமஸ்யவிதிதாத்மந:|
பவேத்வ்யர்த்தமிதம்கார்யம்ராவணாநர்த்தமிச்சத:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி	நான்	விதிதாத்மந:	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவருமான
ரக்ஷோபி:	இராக்ஷதர்களால்	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
த்ருஷ்டேது	பார்க்கப்படுவேனாகில்	கார்யம்	காரியமானது
ராவணாநர்த்தம்	இராவணஸம்ஹாரத்தை	வ்யர்த்தம்	நிஷ்பலனாக
இச்சத:	கோருகிறவராயும்	பவேத்	ஆய்விடும்.

தா-ம்—இராக்ஷதர்களென்னைக் கண்டுவிட்டால் இந்தக்காரியத்தை நிறைவேற்றவொட்டார்கள். இந்த விஷயத்தி லிவ்வளவு பிரயத்தனஞ்செய்ததும் வியர்த்தமாய்விடும். ஸீதை இலங்கையிலிருக்கிற ஸமாசாரம் ஸ்ரீராகவனுக்குத் தெரியாவிடில் அவரிவ்விடம்வந்து இராவணவதம்செய்து தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் அபயப்பிரதானம் செய்யவேண்டுமென்கிற தன் அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திபண்ணப்போகிறதில்லை. ஆகையால் இராக்ஷதர் கண்களுக்குப்புலப்படாமல் இராத்திரிகாலத்தில் லக்ஷ்யாலக்ஷ்ய ரூபத்தோடு பிரவேசித்து காரியபூர்த்தி செய்யவேண்டும்.

౪౩. నహిశక్యంక్వచిత్స్థాతుమవిజ్ఞాతేనరాక్షసైః।అపిరాక్షసరూపేణకిముతాన్యేనకేనచిత్॥
౪౪. వాయురప్యత్రనజ్ఞాతశ్చరేదితిమతిర్మమ।నహ్యస్త్యవిదితంకించిద్రాక్షసానాంబలీయసామ్॥
౪౫. ఇహాహంయదితిష్ఠామిస్వేనరూపేణసంవృతః।వినాశముపయాస్యామిభర్తురర్థశ్చహీయతే॥
౪౬. తదహంస్వేనరూపేణరజన్యాంహ్రస్వతాంగతః।లంకామభిపతిష్యామిరాఘవస్యార్థసిద్ధయే॥
౪౭. రావణస్యపురీంరాత్రౌప్రవిశ్యసుదురాసదామ్।విచిన్వన్భవనంసర్వంద్రక్ష్యామిజనకాత్మజామ్।

௪௩. 𑌨𑌹𑌿𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।
𑌅𑌪𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍॥

௪௪. 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮।
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍॥

௪௫. 𑌇𑌹𑌾𑌹𑌂𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇॥

௪௬. 𑌤𑌦𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌃।
𑌲𑌂𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥

௪௭. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥

௪௩. நஹிஸக்யம்க்வசித்ஸ்தாதுமவிஜ்ஞாதேநராக்ஷஸை:|
அபிராக்ஷஸரூபேணகிமுதாந்யேநகேநசித்||

௪௪. வாயுரப்யத்ரநஜ்ஞாதஸ்சரேதிதிமதிர்மம|
நஹ்யஸ்த்யவிதிதம்கிஞ்சித்ராக்ஷஸாநாம்பலீயஸாம்||

௪௫. இஹாஹம்யதிதிஷ்டாமிஸ்வேநரூபேணஸம்வ்ருத:|
விநாஸமுபயாஸ்யாமிபர்த்துரர்த்தஸ்சஹீயதே||

சசு. ததஹம்ஸ்வேநரூபேணரஜந்யாம்ஹ்ரஸ்வதாம்கதः।
லங்காமபிபதிஷ்யாமிராகவஸ்யார்த்தஸித்தயே॥

சஎ. ராவணஸ்யபுரீம்ராத்ரௌப்ரவிஶ்யஸுதுராஸதாம்।
விசிந்வந்பவநம்ஸர்வம்த்ரக்ஷ்யாமிஜநகாத்மஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸரூபேண	இராக்ஷஸரூபத்தினலாவது	விநாஶம்	அழிவை
கிமுத	அல்லது	உபயாஸ்யாமி	அடைவேன்
அந்யேந	வேறான	பர்த்துः	(எனக்கு இராஜாவான) மஹாராஜருடைய
கேநசித்	எந்த உபாயத்தினலாவது	அர்த்தஶ்ச	பிரயோஜனமும்
ராக்ஷஸைः	இராக்ஷதர்களால்	ஹீயதே	நசித்துவிடும்
அவிஜ்ஞாநேந	அறியப்படாமலிருக்கிற (என்றல்)	தத்	ஆகையால்
க்வசித்	ஓரிடத்திலும்	அஹம்	நான்
ஸ்தாதும்	இருப்பதற்கு	ஸ்வேந	என்னுடையதான
நஶக்யம்ஹி	ஸாத்தியமல்லவோ	ரூபேண	வாநரரூபத்தால்
வாயுரபி	வாயுபகவானும்	ரஜந்யாம்	ராத்திரியில்
அத்ர	இந்த லங்கையில்	ஹ்ரஸ்வதாம்	சிறியதை (சின்னரூபத்தை)
நஜ்ஞாதः	தெரியப்படாதவராக	கதः	அடைந்தவனாக
நசரேத்	ஸஞ்சரிக்கமாட்டார்	ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய
இதி	என்று	அர்த்தஸித்தயே	பிரயோஜன பூர்த்தியின்பொருட்டு
மம	எனக்கு	லங்காம்	இலங்கையை(ப்பற்றி)
மதிः	எண்ணம்	அபிபதிஷ்யாமி	போவேன்
பலீயஸாம்	பலமுடையவர்களான	ஸுதுராஸதாம்	புகுவதற்கசக்கியமான
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
அவிதிதம்	தெரியாதது	புரீம்	நகரத்தை
கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்	ராத்ரௌ	இரவில்
(அதர)	(இவ்விடத்தில்)	ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து
நாஸ்திஹி	இல்லையன்றே	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
இஹ	இவ்விடத்தில்	பவநம்	வீடுகளை
அஹம்	நான்	விசிந்வந்	தேடிக்கொண்டு
ஸ்வேந	ஸ்வகீயமான	ஜநகாத்மஜாம்	ஸீதையை
ரூபேண	ரூபத்தோடு	த்ரக்ஷ்யாமி	பார்ப்பேன்.
ஸம்வ்ருதः	கூடிக்கொண்டு		
திஷ்டாமியதி	இருப்பேனாகில்		

தா-ம்—இராக்ஷஸ்ரூபத்தோடாவது வேறு எந்த ரூபத்தோடாவது இவ்விடத்தில் இராக்ஷதர்களுக்குத தெரியாமல் வஸிப்பது அஸாத்தியம். என்னுடைய பிதாவான வாயுபகவானும் ஸூக்ஷமசரீரியானாலும் இராக்ஷதர்களுடைய பயத்தினல் அவர்களறியாமல் ஸஞ்சரிக்கமாட்டார். இந்த இலங்கையில் பலசாலிகளும் மாயாவிகளுமான இந்த இராக்ஷதர்களுக்குத்தெரியாத அணுமாத்திரப்பிரமாணவஸ்துவுமில்லை. ஆகையால் என்னுடைய ஸ்வபாவரூபத்தோடு இவ்விடத்தில் ஸஞ்சரித்தால் என்னை ஹதம்பண்ணிவிடுவார்கள். மஹாராஜாவினுடைய காரியம் நாசத்தையடையும். இந்த ரூபத்தைமாற்றி ஸூக்ஷமமான வானரசரீரத்தோடு ஸ்ரீராமகாரியார்த்தமாய் இராத்திரிகாலத்தில் இலங்காநகரத்தில் பிரவேசித்து கிரகங்கள்தோறும் அந்த மங்களநிதியான ஜானகியைத்தேடி யவளை நமஸ்கரித்துத் திரும்பவேண்டுமென்று யோசித்தார்.

౪౮. ఇతిసంచింత్యహనుమాన్ సూర్యస్యాస్తమయంకపిః। ఆచకాంక్షేతదావీరో వైదేహ్యాదర్శనోత్సుకః॥

౪౯. సూర్యేచాస్తంగతేరాత్రౌ దేహంసంక్షిప్యమారుతిః। పృషదంశకమాత్రస్సన్ బభూవాద్భుతదర్శనః॥

൪൮. ഇതിസംചിന്ത്യഹനൂമാൻസൂര്യസ്യാസ്തമയംകപിഃ।
ആചകാംക്ഷേതദാവീരോവൈദേഹ്യാദർശനോത്സുകഃ॥

൪൯. സൂര്യേചാസ്തംഗതേരാത്രൗദേഹംസംക്ഷിപ്യമാരുതിഃ।
പൃഷദംശകമാത്രസ്സൻബഭൂവാദ്ഭുതദർശനഃ॥

சஅ. இதிஸஞ்சிந்த்யஹநுமாந்ஸூர்யஸ்யாஸ்தமயம்கபிः।
ஆசகாம்க்ஷேததாவீரோவைதேஹ்யாதர்ஶநோத்ஸுகः॥

சகூ. ஸூர்யேசாஸ்தங்கதேராத்ரௌதேஹம்ஸம்க்ஷிப்யமாருதிः।
ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந்பபூவாத்புததர்ஶநः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	கபிः	வாநரருமான
வீரः	பராக்கிரமசாலியும்	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி	மேற்சொன்ன பிரகாரம்	மாருதிঃ	ஹநுமாரானவர்
ஸஞ்சிந்த்ய	நன்முக ஆலோசித்து	ராத்ரௌ	இராத்திரி(காலத்தில்)
வைதேஹ்யாঃ	ஸீதையினுடைய	தேஹம்	சரீரத்தை
தர்ஶநோத்ஸுகঃ	பார்ப்பதிலாசையுடையவராய்க்கொண்டு	ஸம்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு
ஸூர்யஸ்ய	ஸூரியனுடைய	ப்ரஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந்-பூனையினவ்வளவு ஆகிருதியுடையவராய்க்கொண்டு	
அஸ்தமயம்	அஸ்தமனத்தை	அத்புததர்ஶநঃ	ஆச்சரியமான தோற்றமுடையவராக
ஆசகாம்க்ஷே	எதிர்பார்த்தார்	பபூவ	ஆனார்.
ஸூர்யேச	ஸூரியனும்		
அஸ்தம்கதே	அஸ்தமிக்கையில்		

தா-ம்—இந்தவிதம் அந்த மஹாவீரரான ஹநுமான் இராக்ஷஸரிபிடமான இலங்காநகரத்தில் ஸாதாரணரூபத்தோடு பிரவேசிப்பதினாலுண்டாகு மபாயங்களை நன்முயாலோசித்துப் பிறகு எந்த ரூபத்தினாலவர்களை வஞ்சிக்கலாமென்பதை நிச்சயித்து ஸீதாதர்சனத்தில் மஹோத்ஸாகமுள்ளவராய் ஸூர்யாஸ்தமனத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார். அக்கதிரவனும் தன் குலத்திலவதரித்த ஸ்ரீராமனுக்கு விரோதம் செய்யக்கூடாதென்றெண்ணுபவர்போல் அஸ்தகிரியை சீக்கிரமாயடைய, இரவும் வந்துவிட்டது. அப்பொழுது அம்மாருதி தன்னுடைய தேஹத்தை யதிஸூக்ஷ்மமாகச் சுருக்கிக்கொண்டு ஓர் பூனையின் ஆகிருதி யவ்வளவு ஆகிருதியுடையவராய் பரமாச்சரியமான தோற்றத்தோடு விளங்கினார்.

"ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரோதபபூவாத்புததர்ஶநঃ" என்றும் பாடமுண்டு. பூனையினவ்வளவு ஆகிருதியுடையவரான பிறகு அத்புததர்ஶனமுடையவரானார்.

விசேஷார்த்தம்—அத - ஸர்வேசுவரனான ஸ்ரீராமன்விஷயத்தில் ஸமயத்திற்கனுகுணமான ரூபத்தை தரித்துக் கைங்கரியம்செய்ய ஆரம்பித்தபிறகு ஹநுமான் (அத்புததர்ஶநঃ) மஹாதேஜஸ்வியாய் அத்யாச்சரியமாய் விளங்கினார்.

தா-ம்—சேஷபூதனான சேதனன் சேஷியான ஸர்வேசுவரன்விஷயத்தில் கைங்கரியபரனாய் கிஞ்சித்கரித்தபின் அவனுடைய ஆத்மஸ்வரூபம் நிறம்பெறுகிறதென்று தாத்பரியம். (சேஷன்=அடிமை, சேஷி=அடிமையை ஆள்பவன்.)

౫౦. ప్రదోషకాలే హనుమాం స్తూర్ణ మాప్లుత్య వీర్యవాన్ । ప్రవివేశ పురీం రమ్యాం సువిభక్త మహాపథామ్ ॥

௫0. [illegible]
[illegible]

௫0. ப்ரதோஷகாலேஹநுமாம்ஸ்தூர்ணமாப்லுத்யவீர்யவாந்।
ப்ரவிவேஶபுரீம்ரம்யாம்ஸுவிபக்தமஹாபதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான	ஸுவிபக்தமஹாபதாம்-நன்முய் பிரிக்கப்பட்ட பெருவீதிகளையுடையதாயும்	
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	ரம்யாம்	அழகாயுமிருக்கிற
ப்ரதோஷகாலே	ஸாயங்காலத்தில்	புரீம்	இலங்கையை
தூர்ணம்	சீக்கிரமாக	ப்ரவிவேஶ	பிரவேசிக்க ஆரம்பித்தார்.
ஆப்லுத்ய	எழும்பி		

தா-ம்—அந்த தைரியபுருஷனான ஹநுமான் அகன்ற நீண்ட விசாலமான இராஜவீதிகளோடுகூடி அதியழகாக விளங்கும் இலங்கையில் ஸாயங்காலவேளையில் சீக்கிரமாகக் கிளம்பி பிரவேசிக்க எத்தனித்தார்.

౫౧. ప్రాసాదమాలావితతాం స్తంభైః కాంచనరాజతైః । శాతకుంభమయైర్జాలైర్గంధర్వనగరోపమామ్ ॥
౫౨. సప్తభౌమాష్టభౌమైశ్చ స దదర్శ మహాపురీమ్ । తలైః స్ఫాటికసంకీర్ణైః కార్తస్వరవిభూషితైః ॥

௫க [illegible]
[illegible]

௫உ. [illegible]
[illegible]

௫க. ப்ராஸாதமாலாவிததாம்ஸ்தம்பைঃகாஞ்சநராஜதைঃ।
ஶாதகும்பமயைர்ஜாலைர்க்கந்தர்வநகரோபமாம்॥

௫உ. ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஶ்சஸததர்ஶமஹாபுரீம்।
தலைঃஸ்பாடிகஸங்கீர்ணைঃகார்த்தஸ்வரவிபூஷிதைঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராஸாதமாலாவிததாம்	மெத்தை வரிசைகளால் வியாபரிக்கப்பட்டும்	அஷ்டபௌமைஶ்ச	எட்டடுக்கென்ன (இவைகளோடு கூடினவைகளாயும்)
காஞ்சநராஜதை꞉	பொன் வெள்ளி இவைகளுடைய ஸம்பந்தமான	ஸ்பாடிகஸங்கீர்ணை꞉	ஸ்படிகக்கற்களோடு கூடினவைகளாயும்
ஸ்தம்பை꞉	ஸ்தம்பங்களாலும்	கார்த்தஸ்வரவிபூஷிதை꞉	தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
ஶாதகும்பமயை꞉	ஸ்வர்ணமயமான	தலை꞉	பிரதேசங்களோடு
ஜாலை꞉	ஜன்னல்களாலும்	(உபலக்ஷிதாம்)	(கூடிக்கொண்டிக்கிற)
கந்தர்வநகரோபமாம்	கந்தர்வநகரத்திற்கு ஸமானமாயும்	மஹாபுரீம்	சிலாக்கியமான இலங்காநகரத்தை
ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஶ்ச =		ஸ꞉	அம்மாருதி
ஸப்தபௌம	ஏழடுக்கென்ன	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம் — உன்னதமான உப்பரிகை வரிசைகளோடும், காஞ்சன ரஜதஸ்தம்பங்களோடும், ஸவர்ண த்வாரங்களோடும், ஏழடுக்கு எட்டடுக்கு மெத்தைகளோடும், ஸ்படிகத்தால் தளவரிசை செய்யப்பட்டு ஸ்வர்ணத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களோடுங்கூடி தளதளக்கிற பிரகாசத்தையும் நேத்ரோத்ஸவத்தையுமுண்டுபண்ணுகிற திவ்விய அழகையுமுடையதாய் * கந்தர்வநகரம்போல் அத்யத்புதமாய் விளங்குகிற அந்த ஜகத்பிரஸித்தமான இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౫౩. వైడూర్యమణిచిత్రైశ్చ ముక్తాజాలవిభూషితైః। తలైశ్శుశుభిరే తాని భవనాన్యత్ర రక్షసామ్॥

௫௩. 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌤𑌲𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥

௫௩. வைடூர்யமணிசித்ரைஶ்சமுக்தாஜாலவிபூஷிதை꞉।
தலைஶ்ஶுஶுபிரேதாநிபவநாந்யத்ரரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ர	இந்த (லங்காபுரியில்)	முக்தாஜாலவிபூஷிதை꞉	முத்துமயமான ஜன்னல்களா லலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	தலை꞉	பிரதேசங்களினால்
தாநி	அப்படி பிரஸித்தமான	ஶுஶுபிரே	பிரகாசித்தன.
பவநாநி	வீடுகள்		
வைடூர்யமணிசித்ரைஶ்ச	வைடூரியமணிகளால் விசித்திரமாயும்		

౫౪. కాంచనాని విచిత్రాణి తోరణాని చ రక్షసామ్। లంకాముద్యోతయామాసుస్సర్వతస్సమలంకృతామ్॥

௫௪. 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫௪. காஞ்சநாநிவிசித்ராணிதோரணாநிசரக்ஷஸாம்।
லங்காமுத்யோதயாமாஸுஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநாநி	பொன்னாற் செய்யப்பட்டதுகளாயும்	ஸர்வத꞉	நாலுபக்கங்களிலும்
விசித்ராணிச	விசித்ரங்களாயுமிருக்கிற	ஸமலங்க்ருதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	லங்காம்	இலங்கையை
தோரணாநி	தோரணங்கள் (அல்லது) கிரகங்களுடைய வெளித்வாரங்கள்	உத்யோதயாமாஸு꞉	பிரகாசிக்கச்செய்தன.

(௫௩-௫௪-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம் — ஸ்வர்ணச்சுவர், காஞ்சனஸ்தம்பம், ஸ்படிகத்தளவரிசை இவைகளோடு விளங்கும் அந்த இராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகள் முத்துவடங்கள் தொங்கவிடப்பட்ட ஜன்னல்களோடும் வைடூரியரத்னங்களிழைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களோடும் வெகு அழகாகப் பிரகாசித்தன. இப்படிப்பட்ட வீடுகளால் நாலுபக்கங்களிலு மலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த இலங்காநகரமானது ஆகாயத்தையளாவுகிற ஸ்வர்ணமயமான விசித்திர மகரதோரணங்களால் இன்னும் அழகாகப் பிரகாசித்தது. அல்லது சிற்பவேலை சித்திரவேலைமுதலிய அதிஸாமர்த்தியமான வேலைத்திறங்களமைந்து, பொன்னினாலிழைக்கப்பட்டு உன்னதமாயும் விசாலமாயுமிருக்கிற கிரகத்வாரங்களால் அந்நகரமானது மிகவும் அழகாக விளங்கிற்று.

౫౫. అచింత్యామద్భుతాకారాం దృష్ట్వా లంకాం మహాకపిః। ఆసీద్విషణ్ణో హృష్టశ్చ వైదేహ్యా దర్శనోత్సుకః॥

௫௫. 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃॥

* கந்தர்வநகரமென்றால் பற்பல இரத்தினங்களாலிழைத்த மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களா லலங்க்ருதமான உயர்ந்த நகரம்போல் மேகத்தில் காண்கிற ஓர்வித விசித்ரம். அதுபோல் ஆச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணுகிற இலங்கையென்றறிக.

௫௫. அசிந்த்யாமத்புதாகாராம்த்ருஷ்ட்வாலங்காம்மஹாகபி꞉।
ஆஸீத்விஷண்ணோஹ்ருஷ்டஶ்சவைதேஹ்யாதர்ஶநோத்ஸுக꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹ்யா꞉	ஸீதையினுடைய	லங்காம்	இலங்கையை
தர்ஶநோத்ஸுக꞉	பார்ப்பதிலாசையுடையவரான	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மஹாகபி꞉	ஹநுமாரானவர்	விஷண்ண꞉	துக்கிதராயும்
அசிந்த்யாம்	நினைக்கமுடியாமலும் [மான	ஹ்ருஷ்டஶ்ச	ஸந்தோஷமுடையவராயும்
அத்புதாகாராம்	ஆச்சரியமான ஆகாரத்தையுடையது	பபூவ	ஆனார்.

౫౬. సపాండరోద్విద్ధవిమానమాలినీం మహార్హజాంబూనదజాలతోరణామ్।
యశస్వినీం రావణబాహుపాలితాం క్షపాచరైర్భీమబలైస్సమావృతామ్॥

௫௬. 𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌂𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌜𑌾𑌲𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌬𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫௬. ஸபாண்டுரோத்வித்தவிமாநமாலிநீம்மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம்।
யஶஸ்விநீம்ராவணபாஹுபாலிதாம்க்ஷபாசரைர்பீமபலைஸ்ஸமாவ்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அந்த ஹநுமாரானவர்	ராவணபாஹுபாலிதாம்-	இராவணனுடைய (இருபது) புஜங்களாலாளப்பட்டு வருகிறதாயும்
பாண்டுரோத்வித்தவிமாநமாலிநீம்=		பீமபலை꞉	பயங்கரமான பலத்தையுடைய
பாண்டுர	வெளுத்திருக்கிற	க்ஷபாசரை꞉	இராக்ஷதர்களால்
உத்வித்தவிமாநமாலிநீம்	- உன்னதமான விமானவரிசைகளையுடையதாயும்	ஸமாவ்ருதாம்	சூழப்பட்டிருக்கிறதுமான
மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம்=		(லங்காம்)	(இலங்கையை)
மஹார்ஹ	வெகு சிரேஷ்டமான	(த்ருஷ்ட்வா)	(பார்த்து)
ஜாம்பூநத	பொன்மயமான	(விஷண்ண꞉)	(துக்கிதராயும்)
ஜாலதோரணாம்	தோரணஸமூகங்களையுடைத்தாயிருக்கிறதாயும்	(ஹ்ருஷ்டஶ்ச)	(ஸந்தோஷித்தவராயும்)
யஶஸ்விநீம்	புகழ்பெற்றதாயும்	(பபூவ)	(ஆனார்.)

(௫௫-௫௬-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஜானகியைப் பார்ப்பதில் அதிக ஆஸக்தியுடையவரான ஹநுமான் சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைகளோடுகூடின வீடுகளால் நிறைந்து, மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஆகாசத்தி லதிஜாஜ்வல்லியமாய்ப் பிரகாசிக்கும் ஸ்வர்ணதோரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு,பயங்கரமான இராக்ஷதர்களால் ஸ்வாஸிக்கப்பட்டு,மஹாவீரனான இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தைக்கண்டு, இந்த பயங்கரமான பட்டணத்தில் நானொருவனாய்ப் பிரவேசித்து ஸீதாதர்சனம் எப்படி செய்துவருவேனென்று துக்கித்தார். மனதினாலும் எண்ணிமுடியாத இப்படிப்பட்ட திவ்விய அழகோடும், இரத்தினகாஞ்சன காந்தியோடும்கூடிய நகரம் உலகத்திலுண்டோவென்று ஆச்சரியமுமடைந்தார்.

౫౭. చంద్రోఽపి సాచివ్యమివాస్య కుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతో విరాజన్।
జ్యోత్స్నావితానేన వితత్య లోకముత్తిష్ఠతేనైకసహస్రరశ్మిః॥

௫௭. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍋𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌃॥

௫௭. சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வம்ஸ்தாராகணைர்மத்யகதோவிராஜந்।
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேநவிதத்யலோகமுத்திஷ்டதேநைகஸஹஸ்ரரஶ்மி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரோபி	சந்திரனும்	விராஜந்	பிரகாசித்துக்கொண்டு
அஸ்ய	இந்த (ஹநுமாருக்கு)	ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந	- நிலாவாகிற மேல்கட்டினால்
ஸாசிவ்யம்	ஸஹாயத்தை	லோகம்	உலகத்தை
குர்வந்நிவ	செய்பவன்போல்	விதத்ய	வியாபித்து
தாராகணை꞉	நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களோடு	நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி꞉	அனேகாயிரங் கிரணங்களையுடையவனாக
மத்யகத꞉	நடுவிலிருந்தவனாக	உத்திஷ்டதே	உதயமானான்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அந்த இலங்காநகரத்தினழகைக்கண்டு ஆச்சரியத்தையும் இராக்ஷதர்களைக்கண்டு துக்கத்தையுமடைந்து பட்டணப்பிரவேசஞ்செய்வதற்கு ஸித்தராய்நின்ற ஹநுமாருக்கு ஸூரியன் ஒத்தாசைசெய்ததுபோல் சந்திரன் தானும் அந்த பகவத்கைங்கரியத்தில் கிஞ்சித்துதவிசெய்து தன்வம்சத்திலாவிர்ப்பவித்தவளான ஸீதாதேவியின் கஷ்டத்தைப்போக்க மனதுடையவன்போல், இரவில் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து பிராட்டியைத் தேடுவதற்கு ஸாதகமாய், லோகானந்தகரமான தன்னுடைய பூர்ணசந்திரிகையுடன் ஆயிரம்நக்ஷத்திரங்களுக்கு மத்தியில் நிர்மலமான ஆகாசத்திலுதயமானான்.

౫౮. శంఖప్రభం క్షీరమృణాళవర్ణ ముద్గచ్ఛమానం వ్యవభాసమానమ్।
దదర్శ చంద్రం స హరిప్రవీరః పోప్లూయమానం సరసీవ హంసమ్॥

ருஅ. 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑍃𑌣𑌾𑌳𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌸𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑍋𑌪𑍍𑌲𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑌰𑌸𑍀𑌵𑌹𑌂𑌸𑌮𑍍॥

ருஅ. ஶங்கப்ரபம்க்ஷீரம்ருணாளவர்ணமுத்கச்சமாநம்வ்யவபாஸமாநம்।
ததர்ஶசந்த்ரம்ஸஹரிப்ரவீரஃபோப்லூயமாநம்ஸரஸீவஹம்ஸம்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶங்கப்ரபம்	சங்கத்தின் காந்தியுடையவனும்	ஸரஸி	தடாகத்தில்
க்ஷீரம்ருணாளவர்ணம்	- பால், தாமரைநூல் இதுகளுடைய வர்ணம்போல் வர்ணமுடையவனும்	போப்லூயமாநம்	அடிக்கடி கிளம்பிந்தாண்டுகிற
உத்கச்சமாநம்	மேலே போகிறவனும்	ஹம்ஸமிவ	ஹம்ஸத்தைப்போல்
வ்யவபாஸமாநம்	மிகவும் பிரகாசிக்கிறவனுமான	ஸஃ	அந்த
சந்த்ரம்	சந்திரனை	ஹரிப்ரவீரஃ	ஹநுமாரானவர்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் சத்ருவினுடைய பலத்தை ஆலோசித்து இலங்காப்பிரவேசம் செய்கிறவிஷயத்தைத் தீர்மானித்துநின்ற அந்த மஹாவீரனை ஹநுமான் ஓர்தடாகத்தில் புஷ்பஸமூகமத்தியி லுலாவுகிற ஹம்ஸம்போல், சங்கம், பால், தாமரைநூல் இவைகள்போல் நிர்மலமாய் வெளுத்து மிகுந்த பிரகாசத்துடன் ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரமண்டலமத்தியில் விளங்கும் சந்திரனைக்கண்டார்.

இதி ஸ்ரீ-ஸந்மநோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிடவியாக்கியான ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இரண்டாவதுஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧. సలంబశిఖరే లంబే లంబతోయదసన్నిభే । సత్త్వమాస్థాయ మేధావీ హనూమాన్మారుతాత్మజః॥
౨. నిశి లంకాం మహాసత్త్వో వివేశ కపికుంజరః । రమ్యకాననతోయాఢ్యాం పురీం రావణపాలితామ్॥

க. 𑌸𑌲𑌮𑍍𑌬𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍋𑌯𑌦𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍇।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
உ. 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌨𑌤𑍋𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

க. ஸலம்பஶிகரேலம்பேலம்பதோயதஸந்நிபே।
ஸத்வமாஸ்தாயமேதாவீஹநூமாந்மாருதாத்மஜஃ॥
உ. நிஶிலங்காம்மஹாஸத்வோவிவேஶகபிகுஞ்சரஃ।
ரம்யகாநநதோயாட்யாம்புரீம்ராவணபாலிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரராயும்	மேதாவீ(ஸந்)	பிரகிருதகாரியாலோசனையில் ஸாமர்த்தியமுடையவராய்க்கொண்டு
கபிகுஞ்சரஃ	வானரசிரேஷ்டராயும்	ஸத்வம்	தைரியத்தை
மஹாஸத்வஃ	ஒருவராலும் செய்யமுடியாததான ஸமுத்திரந் தாண்டுதல்முதலிய அஸாத்தியமான காரியத்தையுடையவராயுமிருக்கிற	ஆஸ்தாய	அடைந்து
		ரம்யகாநநதோயாட்யாம்=	
		ரம்ய	மனோக்கியமான
ஸஃ	அந்த	காநந	வனமென்ன
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	தோய	ஜலமென்னை
லம்பதோயதஸந்நிபே=		ஆட்யாம்	(இவைகளோடு) கூடினதாயும்
லம்ப	தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற	ராவணபாலிதாம்	தசக்ரீவனால் பரிபாலனம் பண்ணப்படுகிறதாயுமிருக்கிற
தோயத	மேகத்திற்கு	புரீம்	நகரமாகிற
ஸந்நிபே	ஸமானமான	லங்காம்	இலங்கையை
லம்பே	லம்பமென்கிற	நிஶி	இராத்திரியில்
லம்பஶிகரே	ஸுவேலமலையினுடைய சிகரத்தில்	விவேஶ	பிரவேசிக்க ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்—அபாரமான ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டின வீரனும், ஸர்வசத்துருக்களையும் நிபாதம்பண்ணுமபடியான பலவானும், செய்யவேண்டிய காரியங்களில் தீர்க்காலோசனையுள்ளவராயும், மஹாபுத்திசாலியும் தைரியசாலியுமாய் விளங்குகிற அந்த வாயுபுத்திரன் தொங்குகிற மேகம்போல் காணப்படுகிற ஸுவேலபர்வதத்தினுச்சியில் நின்றுகொண்டு ஸுந்தரவனங்களாலும் பரிசுத்த ஜலங்களாலும் நிறைந்து த்ரைலோக்கிய பிரஸித்தனை இராவணனாலாளப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தில் இரவில் பிரவேசிக்க வெத்தனித்தார்.

3. శారదాంబుధరప్రఖ్యైర్భవనైరుపశోభితామ్ । సాగరోపమనిర్ఘోషాంసాగరానిలసేవితామ్॥
౪. సుపుష్టబలసంఘుష్టాంయథైవవిటపావతీమ్। చారుతోరణనిర్వ్యూహాంపాండురద్వారతోరణామ్॥
౫. భుజగాచరితాంగుప్తాంశుభాంభోగవతీమివ। తాంసవిద్యుద్ఘనాకీర్ణాంజ్యోతిర్మార్గనిషేవితామ్॥
౬. మందమారుతసంచారాంయథేంద్రస్యామరావతీమ్। శాతకుంభేనమహతాప్రాకారేణాభిసంవృతామ్॥
౭. కింకిణీజాలఘోషాభిఃపతాకాభిరలంకృతామ్। ఆసాద్యసహసాహృష్టఃప్రాకారమభిపేదివాన్॥
౭½ విస్మయావిష్టహృదయఃపురీమాలోక్యసర్వతః।

௩. 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋𑌪𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௪. 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌸𑌂𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌯𑌥𑍈𑌵𑌵𑌿𑌟𑌪𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌤𑍋𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍॥
௫. 𑌭𑍁𑌜𑌗𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂𑌭𑍋𑌗𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵।
𑌤𑌾𑌂𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌘𑌨𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௬. 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌾𑌂𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌶𑌾𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௭. 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌘𑍋𑌷𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌹𑌸𑌾𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥
எஉ. 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।

௩. ஶாரதாம்புதரப்ரக்யைர்ப்பவனைருபஶோபிதாம்।
ஸாகரோபமநிர்க்கோஷாம்ஸாகராநிலஸேவிதாம்॥
௪. ஸுபுஷ்டபலஸம்குஷ்டாம்யதைவவிடபாவதீம்।
சாருதோரணநிர்யூஹாம்பாண்டுரத்வாரதோரணாம்॥
௫. புஜகாசரிதாம்குப்தாம்ஶுபாம்போகவதீமிவ।
தாம்ஸவித்யுத்கநாகீர்ணாம்ஜ்யோதிர்மார்க்கநிஷேவிதாம்॥
௬. மந்தமாருதஸஞ்சாராம்யதேந்த்ரஸ்யாமராவதீம்।
ஶாதகும்பேநமஹதாப்ராகாரேணாபிஸம்வ்ருதாம்॥
௭. கிங்கிணீஜாலகோஷாபிஃபதாகாபிரலங்க்ருதாம்।
ஆஸாத்யஸஹஸாஹ்ருஷ்டோப்ராகாரமபிபேதிவாந்॥
எஉ. விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதயஃபுரீமாலோக்யஸர்வதஃ।

பதம்.	உரை.
ஶாரதாம்புதரப்ரக்யைஃ-	சரத்காலமேகத்திற்கு ஸமானமான
பவனைஃ	வீடுகளால்
உபஶோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதாயும்
ஸாகரோபமநிர்க்கோஷாம்=	
ஸாகர	ஸமுத்திரத்திற்கு
உபம	ஸமானமான
நிர்க்கோஷாம்	மிகுந்த கோஷத்தையுடையதாயும்
ஸாகராநிலஸேவிதாம்=	
ஸாகர	கடலினுடைய
அநில	காற்றினுல்
ஸேவிதாம்	ஸேவிக்கப்பட்டதாயும்
விடபாவதிம்யதைவ	குபேரநகரம்போல்
ஸுபுஷ்டபலஸங்குஷ்டாம்=	
ஸுபுஷ்ட	நன்குகப் போஷிக்கப்பட்ட
பல	ஸைந்நியத்தினுல்
ஸங்குஷ்டாம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்

பதம்.	உரை.
சாருதோரணநிர்யூஹாம்=	
சாரு	அழகான [கிற)
தோரண	வெளித்வாரத்தில் (கட்டப்பட்டிருக்
நிர்யூஹாம்	சாந்துகொள்ளும்படியான ஒட்டுத்திண்ணைகளையுடையதாயும்
பாண்டுரத்வாரதோரணாம்=	
பாண்டுர	வெளுத்திருக்கிற
த்வார	த்வாரத்தில்
தோரணாம்	தோரணங்களையுடையதாயும்
புஜகாசரிதாம்	ஸர்ப்பங்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட
போகவதீமிவ	போகவதியென்கிற பாதாளம்போல்
குப்தாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்
சுபாம்	மங்களகரமானதாயும்
தாம்	அப்படி பிரஸித்தமானதாயும்
வித்யுத்கநாகீர்ணாம்=	
வித்யுத்	மின்னலென்ன

பதம்.	உரை.
கந	மேகமென்ன
ஆகீர்ணம்	(இதுகளால்) வியாப்தமாயும்
ஜ்யோதிர்மார்க்கநிஷேவிதாம்—	
ஜ்யோதிர்மார்க்க	தேஜஸ்மார்க்கத்திஞல்
நிஷேவிதாம்	ஸேவிக்கப்பட்ட
இந்த்ரஸ்ய	தேவராஜாவினுடைய
அமராவதீம்யதா	அமராவதிநகரத்தைப்போல்
மந்தமாருதஸஞ்சாராம்	இலேசானகாற்ருல் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதாயும்
ஶாதகும்பேந	பொன்மயமானதாயும்
மஹதா	பெரிதாயுமிருக்கிற
ப்ராகாரேண	மதில்சுவரால்
அபிஸம்வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதாயும்
கிங்கிணீஜாலகோஷாபிஃ—	
கிங்கிணீ	சிறுமணிகளுடைய
ஜால	வரிசைகளுடைய
கோஷாபிஃ	சப்தங்களையுடைய

பதம்.	உரை.
பதாகாபிஃ	டக்கயங்களால்
அலங்க்ருதாம்	சிங்காரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
(தாம்)	(அந்த இலங்கையை)
ஸஃ	அம்மாருதி
ஆஸாத்ய	கிட்டி
ஹ்ருஷ்டஃ	ஸந்தோஷித்தவராக
ப்ராகாரம்	மதில்சுவரை
ஸஹஸா	சிக்கிரமாக
அபிபேதிவாந்	அடைந்தார்.
(அத)	(பிறகு)
புரீம்	அந்நகரத்தை
ஸர்வதஃ	நாலுபக்கங்களிலும்
ஆலோக்ய	பார்த்து
விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதயஃ	ஆச்சரியத்தால் சூழ்ந்த மனதையுடையவராக
(அபூத்)	(ஆனுர்.)

தா-ம்—அந்த இலங்காநகரமானது மேகமண்டலத்தையளாவுகிற மிகவும் பெருத்த ஸ்வர்ணமயமான பிராகாரச்சுவற்றிஞல் சூழப்பட்டிருக்கிறது. மிக வெண்மையான சுண்ணச்சாந்திஞல் பூசப்பட்டு சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து அதியுன்னதமாய் விளங்குகிற வீடுகளால் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த வீடுகளுடைய வெளுத்த அழகான வெளித்வாரங்களில் சாந்துகொள்ளத்தக்க திவ்வியமான ஓட்டுத்திண்ணைகளும் உயர்ந்த தோரணங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நகரம் கணகணவென்று சப்திக்கிற மணித்வனியோடுகூடின பதாகங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரவும் பகலும் இடைவிடாமலொலிக்கிற கடலோசைக்கு ஸமானமான மஹாஜனகோஷத்தால் நிறைந்துள்ளது. மின்னல் மேகம் இவைகளால் சூழப்பட்டு ஜோதிர்மண்டலத்தா லதிஜாஜ்வல்லியமாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டு மந்தமாருதஞல் ஸஞ்சிரிக்கப்பட்டு பேரானந்தத்தைப்பொழிகிற அமராவதிநகரம்போல் அந்த இலங்காநகரமும் மணிமண்டபப் பிராஸாதகோபுரங்களால் நிறைந்து இரத்தினஜ்வாலைகளால் சோபிக்கப்பட்டு, ஸமுத்திரஜலத்தின் திவலைகளோடுகூடி வெகு குளிர்ச்சியாய் மிக மந்தமாய் வீசுகிற காற்றிஞலானந்திப்பிக்கப்பட்டு மங்களகரமாய் விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட அழகான புரியானது ஸர்ப்பங்களால் நிறைந்த பாதாளலோகம்போல் மஹாகுரூராளான இராக்ஷதர்களால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. அந்நகரத்திலுள்ள இராக்ஷஸஸைந்நியங்கள் அளகாநகரத்திலுள்ள யக்ஷஸைந்நியம்போல் அதிகபுஷ்டியால் மதித்து கோஷிக்கிருர்கள். அந்த இராக்ஷஸபட்டணத்திஞடைய மதிற்சுவரையடைந்த ஹநுமான் அந்நகரத்தை நாலுபக்கமும் சுற்றுப்பார்த்து பரமாச்சரியத்தை யடைந்தார்.

౮. జాంబూనదమయైర్ద్వారైర్వైడూర్యకృతవేదికైః॥

౯. వజ్రస్ఫటికముక్తాభిర్మణికుట్టిమభూషితైః। తప్తహాటకనిర్యూహైరాజతామలపాండురైః॥

౧౦. వైడూర్యకృతసోపానైః స్ఫాటికాంతరపాంసుభిః। చారుసంజవనోపేతైః ఖమివోత్పతితైశ్శుభైః॥

౧౧. క్రౌంచబర్హిణసంఘుష్టై రాజహంసనిషేవితైః। తూర్యాభరణనిర్ఘోషైస్సర్వతః ప్రతినాదితామ్॥

౧౨. వస్వోకసారాప్రతిమాంతాంవీక్ష్యనగరీంతతః। ఖమివోత్పతితుంకామాంజహర్షహనుమాన్కపిః॥

௮. 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍈𑌃॥

௯. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌟𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍂𑌹𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌮𑌲𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍈𑌃।

௧௦. 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑍈𑌃𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃।
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌜𑌵𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑍈𑌃𑌖𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃॥

௧௧. 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௧௨. 𑌵𑌸𑍍𑌵𑍋𑌕𑌸𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌤𑌤𑌃।
𑌖𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑍁𑌂𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌜𑌹𑌰𑍍𑌷𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௮. ஜாம்பூநதமயைர்த்வாரைர்வைடூர்யக்ருதவேதிகைஃ॥

௯. வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபிர்மணிகுட்டிமபூஷிதைஃ।
தப்தஹாடகநிர்யூஹைராஜதாமலபாண்டுரைஃ।

க0. வைடூர்யக்ருதஸோபாநைஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபிஃ|
சாருஸம்ஜவநோபேதைஃகமிவோத்பதிதைஸ்ஸுபைஃ||

கக. க்ரௌஞ்சபர்ஹிணஸம்குஷ்டைராஜஹம்ஸநிஷேவிதைஃ|
தூர்யாபரணநிர்க்கோஷைஸ்ஸர்வதஃப்ரதிநாதிதாம்||

கஉ. வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம்தாம்வீக்ஷ்யநகரீம்ததஃ|
கமிவோத்பதிதும்காமாம்ஜஹர்ஷஹநுமாந்கபிஃ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாம்பூநதமயைஃ	பொன்னாற்செய்யப்பட்டவைகளாயும்	க்ரௌஞ்சபர்ஹிணஸங்குஷ்டைஃ—	
வைடூரியக்ருதவேதிகைஃ-	வைடூரியத்தால் செய்யப்பட்ட திண்ணைகளையுடையனவாயும்	க்ரௌஞ்ச	க்ரௌஞ்சமென்ன
		பர்ஹிண்	மயிலென்ன
வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபிஃ-	வஜ்ஜிரம், ஸ்படிகம், முத்து இவைகளாற் செய்யப்பட்டனவாயும்	ஸங்குஷ்டைஃ	(இதுகளுடைய) சப்தங்களையுடையனவாயும்
மணிகுட்டிமபூஷிதைஃ	இரத்தினங்களாலிழைத்துத் தளவரிசைசெய்யப்பட்ட பிரதேசங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாயும்	ராஜஹம்ஸநிஷேவிதைஃ-	இராஜஹம்ஸங்களாலடையப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
தப்தஹாடகநிர்யூஹைஃ—		த்வாரைஃ	கிரகத்வாரங்களோடே
		(யுக்தாம்)	(கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும்)
தப்தஹாடக	உருக்கிவிட்ட பொன்னாற் செய்யப்பட்ட	தூர்யாபரணநிர்க்கோஷைஃ—	
		தூர்ய	தூரியவாத்தியமென்ன
நிர்யூஹைஃ	ஒட்டுத் திண்ணைகளையுடையனவாயும்	ஆபரண	ஆபரணங்களென்ன (இவைகளுடைய)
ராஜதாமலபாண்டுரைஃ-	வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்டு நிர்மலமான வெண்மை நிறமுடையவையாயும்	நிர்க்கோஷைஃ	பெருத்த த்வனிகளால்
		ஸர்வதஃ	நான்குபக்கங்களிலும்
		ப்ரதிநாதிதாம்	பிரதித்வனியையுடையதாயும்
வைடூர்யக்ருதஸோபாநைஃ-	வைடூரியமணிகளாற் செய்யப்பட்ட படிகளையுடையனவாயும்	வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம்-	இந்திரபட்டணத்திற்கு ஸமானமாயிருக்கிறதாயும்
ஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபிஃ-	ஸ்படிகக்கல்லின் மத்தியிலுண்டாகிற தூள்களையுடையனவாயும்	கம்	ஆகாயத்தைக்குறித்து
		உத்பதிதும்	உயரக்கிளம்புவதற்கு
சாருஸம்ஜவநோபேதைஃ—		காமாமிவ	விரும்புவதுபோலிருக்கிற
சாரு	அழகான	தாம்	அந்த
ஸம்ஜவந	நான்குபக்கங்களிலும் இடம்விட்டு கட்டப்பட்ட வீடுகளோடு	நகரீம்	பட்டணத்தை
		வீக்ஷ்ய	பார்த்து
உபேதைஃ	கூடிக்கொண்டிக்கிறவையாயும்	ததஃ	பின்பு
கம்	ஆகாயத்தைக்குறித்து	கபிஃ	வானரரான
உத்பதைரிவ(ஸ்திதைஃ)-	மேற்கிளம்புவனபோலிருக்கிறவையாயும்	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
சுபைஃ	மங்களகரமானவையாயும்	ஜஹர்ஷ	ஸந்தோஷித்தார்.

தா-ம்—இந்த-சுலோகங்களில் அந்நகரத்திலுள்ள கிரகங்களுடைய துவாரங்கள் முக்கியமாய் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அனேக த்வாரங்கள் தங்கத்தாற்செய்யப்பட்டு மின்னல்போல் பளபளக்கிற பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்கின்றன. சில துவாரங்கள் ஸ்வச்சமான வெள்ளியினாற்செய்யப்பட்டு நிர்மலமான வெண்ணிறத்தோடுகூடியிருக்கின்றன. உருக்கிவிட்ட பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு வைடூரியாதிரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்ட அனேக பெருதிண்ணைகளோடும் சிறுதிண்ணைகளோடும் கூடியிருக்கின்றன. நவரத்தினங்கள் பதித்த அதிரமணீயமான பிரதேசங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. வைடூரியரத்னங்களாற்செய்த படிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பசுங்கிளி மயில் ஹம்ஸம் முதலிய அழகான பக்ஷிவர்க்கங்களால் ஸஞ்சரிக்கப்படுகின்றன. நித்தியமங்களநிதியான இலக்ஷுமீதேவியால் வாஸம்பண்ணப்பட்டு அதிசுபகரமாய் விளங்குகின்றன. இந்த விதம் அதிவிசாலமாயகன்று ஆகாயத்திற்கிளம்புவனபோலுயர்ந்து காஞ்சன ரத்னமயங்களாய் விளங்குகிற த்வாரங்களுடையனவாய்,ஒன்றோடொன்று நெருங்காமல் நாலுபக்கங்களிலும் விஸ்தாரமா யிடம்விட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கிற உன்னதமாளிகைகள் நிறைந்த அந்நகரமானது தூரிகைமுதலிய மங்களவாத்திய கோஷத்தாலும் ஸ்திரீகளுடைய திவ்யாபரணசப்தத்தாலும் நாற்புறங்களிலுமுண்டாகிற பிரதித்வனியால் நிறைந்து, ஐசுவரியத்திற்கும் அழகிற்கும் போகத்திற்கும் ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸமானமாய் விளங்கிற்று. இவ்விஷயங்களில் அமராவதிநகரத்திற்குத்தான் ஸ்திருசமோ, அல்லது மேலோ என்பதைப் பிரத்தியக்ஷநிருபணஞ்செய்ய ஸ்வர்க்கத்தைக்குறித்து மேற்கிளம்ப விரும்புவதுபோல் விளங்குகிற இலங்காநகரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகும்படி மஹாஸந்தோஷத்தையடைந்தார்.

౧౩. తాంసమీక్ష్యపురీంరమ్యాంరాక్షసాధిపతేశ్శుభామ్ । అనుత్తమామృద్ధియుతాంచింతయామాసవీర్యవాన్ ॥

கரு. [illegible]

கங. தாம்ஸமீக்ஷ்யபுரீம்ரம்யாம்ராக்ஷஸாதிபதேஸ்ஸுபாம்|
அநுத்தமாம்ருத்தியுதாம்சிந்தயாமாஸவீர்யவாந்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான (அம்மாருதியானவர்)	ரித்தியுதாம்	ஸமிருத்தியுடன் கூடினதாயிருக்கிற
ராக்ஷஸாதிபதேः	இராக்ஷஸாளுக்கதிபதியான இராவணனுக்கு	தாம்	அந்த
ஶுபாம்	சுபகரமாயும்	ரம்யாம்	மனோக்கியமான
அநுத்தமாம்	தன்னைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமில்லாததாயும்	புரீம்	இலங்கையை
		ஸமீக்ஷ்ய	நன்ருகப்பார்த்து
		சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

౧౪. నేయమన్యేననగరీశక్యాధర్షయితుంబలాత్ । రక్షితారావణబలైరుద్యతాయుధధారిభిః॥

கச. 𑌨𑍇𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨𑌗𑌰𑍀𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌲𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥

கச. நேயமந்யேநநகரீஶக்யாதர்ஷயிதும்பலாத்।
ரக்ஷிதாராவணபலைருத்யதாயுததாரிபிः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்யதாயுததாரிபிः	உயரெடுக்கப்பட்டஆயுதங்களையுடைய	அந்யேந	இதரனுல்
ராவணபலைः	இராவண ஸைந்யங்களால்	பலாத்	பலத்தினுல்
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட	தர்ஷயிதும்	கெடுப்பதற்கு
இயம்	இந்த	ந ஶக்யா	ஸாத்தியமன்று.
நகரீ	பட்டணமானது		

౧౫. కుముదాంగదయోర్వాపిసుషేణస్యమహాకపేః । ప్రసిద్ధేయంభవేద్భూమిర్మైందద్వివిదయోరపి॥

கரு. 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌂𑌗𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌸𑍁𑌷𑍇𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌂𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌮𑍈𑌂𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿॥

கரு. குமுதாங்கதயோர்வாபிஸுஷேணஸ்யமஹாகபேः।
ப்ரஸித்தேயம்பவேத்பூமிர்மைந்தத்விவிதயோரபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குமுதாங்கதயோர்வாபி	குமுதன், அங்கதன், இவர்களுக்கும்	ப்ரஸித்தா	(சத்துருவுக்கசக்கியமென்று) ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற
மஹாகபேः	வானரசிரேஷ்டனுன		
ஸுஷேணஸ்ய	ஸுஷேணனுக்கும்	இயம்	இந்த (லங்கையானது)
மைந்தத்விவிதயோரபி	மைந்தன், தவிவிதன், இவர்களுக்கும்	பூமிः	பிரவேசிக்கத்தக்கதாக
		பவேத்	ஆகும்.

౧౬. వివస్వతస్తనూజస్యహరేశ్చకుశపర్వణః । ఋక్షస్యకేతుమాలస్యమమచైవగతిర్భవేత్॥

கசு. 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌜𑌸𑍍𑌯𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌕𑍁𑌶𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃।
𑌋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌮𑌮𑌚𑍈𑌵𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

கசு. விவஸ்வதஸ்தநூஜஸ்யஹரேஶ்சகுஶபர்வணः।
ருக்ஷஸ்யகேதுமாலஸ்யமமசைவகதிர்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விவஸ்வதஸ்தநூஜஸ்ய=		கேதுமாலஸ்ய	கேதுமாலனென்கிற வானரனுக்கும்
விவஸ்வதः	ஸூரியனுடைய	மமசைவ	எனக்குமே
தநூஜஸ்ய	புத்திரனுன ஸுக்ரீவனுக்கும்	(இயம்)	(இந்த லங்கையானது)
குஶபர்வணः	குஶபர்வணனென்கிற	கதிः	(புகுவதற்கு) யோக்கியமானதாக
ஹரேஶ்ச	வானரனுக்கும்	பவேத்	ஆகும்.
ரிக்ஷஸ்ய	ருக்ஷனென்கிற வானரனுக்கும்		

(கூ-கச-கரு-கசு-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—செல்வத்திற்கும் சிறப்பிற்கும் அழகுக்கும் அநந்யஸத்ருசமானதாய் இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனுக்கு இராஜதானியாய் விளங்குகிற அந்த இலங்காநகரத்தை ஹநுமான் இரண்டுகண்களாலும் ஸம்பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்துப் பின்வருமாறு ஆலோசித்தார். இந்நகரமானது நித்திரை சோம்பல்முதலிய அவஸ்தைகளுக்கிடங்கொடாமல் ஸதாகாலமும் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் யுத்தஸன்னத்தராயிருக்கிற அனேககோடி இராக்ஷதசூரர்களால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. இதை எப்படிப்பட்ட சத்துருவும் பலத்தினுலாக்கிரமிக்கமுடியாது. நம்முடைய வானரவீரர்களுக்குள் குமுதன், அங்கதன், ஸுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன், ஸுக்ரீவமஹாராஜா, குசபர்வணன், ரிக்ஷன், கேதுமாலன் ஆகிய இவர்களும் நானும் இந்நகரத்தில் பிரவேசிக்கத்தக்கவர்களேயல்லது மற்ற வானரர்கள் பிரவேசிக்கத்தகுந்த பராக்கிரமசாலிகளல்லர்.

౧౭. సమీక్ష్యతుమహాబాహూరాఘవస్యపరాక్రమమ్ । లక్ష్మణస్యచవిక్రాంతమభవత్ ప్రీతిమాన్ కపిః॥

கஎ. 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கஎ. ஸமீக்ஷ்யதுமஹாபாஹூராகவஸ்யபராக்ரமம்।
லக்ஷ்மணஸ்யசவிக்ராந்தமபவத்ப்ரீதிமாங்கபிஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
* மஹாபாஹூஃ	சிறந்த தோள்வலியுடைய	லக்ஷ்மணஸ்யது	இலக்ஷ்மணனுடைய
கபிஃ	ஹநுமாரானவர்	விக்ராந்தஞ்ச	விசேஷமான பலத்தையும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
பராக்ரமம்	(சத்துருக்களை முடிக்கவல்ல) சக்தியையும்	ப்ரீதிமாந்	ஸந்தோஷமுடையவராக
		அபவத்	ஆனார்.

தா-ம்—யுத்தத்திற் பின்வாங்காத தோள்வலியுடைய ஹநுமான் முதலில் சத்துருவினுடைய பலத்தை யோசித்துப் பிறகு சத்துருவை ஜயிப்பதற்கு உபகரணங்களாயிருக்கிற வானரபலத்தை யோசித்து அனந்தரம் யுத்தத்திற்கு எஜமான்களான இராமலக்ஷ்மணனுடைய பலத்தை யோசிக்கிறார். ஸுக்ரீவனுக்கும் பெருமாளுக்கும் ஸ்நேகஞ்செய்வித்தகாலத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய விக்கிரமத்தைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்தவராதலாலும், பிறகு ஸுக்ரீவன் தாராபோகத்தில் மதிமயங்கினவனாய்க்கிடந்து சொன்ன கெடுப்பிரகாரம் ஸ்ரீராமஸந்நிதானத்திற்குவரத் தவறினபோது இளையபெருமாள் தன் விக்கிரமத்தைக் கொஞ்சம் வெளியிட்டதையறிந்தவரானபடியாலும் ஹநுமார் இவ்விருவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை நன்றாயோசித்துப்பார்த்துப் பிறகு "ஓகோ, நெருப்புங் காற்று மொன்றுசேர்ந்து ஹதஞ்செய்வதுபோல் நம்முடைய பிரபுக்களிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து இந்த இலங்கையை அனுயாஸமாய் ஜயித்துவிடுவார்கள். ஸம்சயமில்லை" என்று ஸந்தோஷித்தார்.

౧౮. తాంరత్నవసనోపేతాంకోష్ఠాగారావతంసకామ్ । యంత్రాగారస్తనీమృద్ధాంప్రమదామివభూషితామ్॥

கஅ. 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌸𑌨𑍋𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍀𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

கஅ. தாம்ரத்நவஸநோபேதாம்கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்।
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்ரித்தாம்ப்ரமதாமிவபூஷிதாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரத்நவஸநோபேதாம்	ரத்னங்களாகிற வஸ்திரத்தோடுகூடியும்	ஸ்தநீம்	ஸ்தனங்களையுடையதாயும்
கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்=		ரித்தாம்	(ஸமஸ்தசெல்வமும், நிறைந்திருப்பதாகிற [ம
கோஷ்டாகார	பகக்கூட்டங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளாகிற	பூஷிதாம்	அலங்காரத்தையுமுடையதாயுமிருக்கி
அவதம்ஸகாம்	கம்மலையுடையதாயும்	ப்ரமதாமிவ	மதத்தைபடைந்த ஸ்திரீபோலிருக்கி
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்=		தாம்	அந்த (இலங்கையை) [ம
யந்த்ராகார	யந்திரக்கிரகங்களாகிற	(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்)

தா-ம்—இந்த சுலோகத்தில் இலங்காநகரத்தை மதித்த வோர் யௌவனஸ்திரீக்கு உபமானித்திருக்கிறார். அந்நகரத்திலுள்ள நவரத்தினங்களிழைத்த பிரதேசங்களே அந்தஸ்திரீக்கு வஸ்திரம். பகக்கூட்டங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளே கர்ணாபரணம், அத்யுன்னதமான யந்திரக்கிரகங்களே கொங்கைகள், அஷ்டைசுவரியங்களும் நிறைந்திருப்பதே பூஷணம், ஸந்துஷ்டியாலும் மத்தியபானத்தாலு மந்நகரவாஸிக்குண்டாயிருக்கு முத்ஸாஹமே மதம். இந்தவிதம் ஓர் மதித்த யௌவனமடந்தைபோல் பிரகாசிக்கிற அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౧౯. తాంనష్టతిమిరాందీప్తైర్భాస్వరైశ్చమహాగృహైః । నగరీంరాక్షసేంద్రస్యదదర్శసమహాకపిః॥

* "மஹாபாஹூஃ" என்கிற சபதமானது, வித்வானுடைய திறத்தை வித்வானே யறியக்கூடியவன்; யுத்தவீரனுடைய பலத்தை யுத்தவீரனே யறியக்கூடியவன். இது லோகவியல்பான விஷயமாதலால், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரமத்தை ஹநுமாரறியத்தகுந்தவரென்று காண்பிக்கிறது.

இந்த சுலோகதாத்பரியம் மேல் இரண்டாவது ஸர்க்கத்தில் "பிராப்யாபிஸமஹாபஹூஃ கிம்கரிஷ்யதிராகவஃ=இராகவன் என்ன சூரனானாலும் இங்கேவந் தென்னசெய்யப்போகிறார்." என்கிற ஹநுமத்வாக்கியத்தோடொவ்வுமோவெனில், புத்திசாலிகள் முதலில் விபரீதத்தை நினைத்துப் பிறகு தீர்க்காலோசனைசெய்து காரியங்களின் ஸாத்தியாஸாத்தியங்களை நிச்சயிப்பார்களாதலால், ஹநுமான் முதலில் சத்துருபலத்தை நன்றாயறிந்து கொஞ்சம் பிரமித்துப் பிறகு இராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரமதத்துவத்தை யூகித்து தைரியங்கொண்டார். அல்லது இராமலக்ஷ்மணர்கள் பராக்கிரமத்தை யறிந்தவராயினும் அதைமறந்து அதைரியப்படும்படியான அவ்வளவு அபாரமாக இராக்ஷஸபல மவருக்குக் காணப்பட்டதென்றும் பொருந்தும்.

கக. 𑌤𑌾𑌂𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃।
𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கக. தாம்நஷ்டதிமிராம் தீப்தைர்ப்பாஸ்வரைஸ்சமஹாக்ருஹைஃ।
நகரீம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யததர்ஸஸமஹாகபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	நஷ்டதிமிராம்	போக்கடிக்கப்பட்ட இருளை உடைத்தாயிருக்கிற
மஹாகபிஃ	அநுமாரானவர்	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
பாஸ்வரைஃ	நிர்மலங்களான	தாம்	அந்த
தீப்தைஃ	இரத்தினங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற	நகரீம்	இலங்கையை
மஹாக்ருஹைஃ	பெரிய வீடுகளால்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—வீடுகளிலிழைத்திருக்கிற நிர்மலமான இரத்தினங்களுடைய ஜ்வாலைகளால் இருளைப்போக்கி எப்பொழுதும் ஜ்யோதிர்மயமாய் விளங்குமந்த இராவணநகரத்தைக்கண்டார்.

౨౦. అథసాహరిశార్దూలంప్రవిశంతంమహాబలమ్ । నగరీస్వేనరూపేణదదర్శపవనాత్మజమ్॥

உ0. 𑌅𑌥𑌸𑌾𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌨𑌗𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

உ0. அதஸாஹரிஸார்த்தூலம்ப்ரவிஸந்தம்மஹாபலம்।
நகரீஸ்வேநரூபேணததர்ஸபவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஹரிஸார்த்தூலம்	வாநரசிரேஷ்டருமான
ஸா	அந்த	ஸஃ	அந்த
நகரீ	இலங்காதிதேவதையானவள்	பவநாத்மஜம்	ஹநுமானை
மஹாபலம்	அதிகபலமுடையவராயும்	ஸ்வேந	தன்னுடையதான
ப்ரவிஸந்தம்	தன்னுடைய நகரத்தில் பிரவேசித்தவராயும்	ரூபேண	அதிதேவதாரூபத்தோடு
		ததர்ஸ	பார்த்தாள்.

தா-ம்—அதிபலசாலியாயும் இராவணநகரத்திற் பிரவேசிக்கும்படியான தைரியமுள்ளவருமான ஹநுமானை இலங்கையைக்காத்து இரக்ஷிக்கிறவளான இலங்கிணீதேவதையென்பவள் தன்னுடைய தேவதாரூபத்தோடு கண்டாள்.

౨౧. సాతంహరివరందృష్ట్వాలంకారావణపాలితా । స్వయమేవోత్థితాతత్రవికృతాననదర్శనా॥
౨౨. పురస్తాత్కపివర్యస్యవాయుసూనోరతిష్ఠత । ముంచమానామహానాదమబ్రవీత్పవనాత్మజమ్॥

உக. 𑌸𑌾𑌤𑌂𑌹𑌰𑌿𑌵𑌰𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾॥

உஉ. 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤।
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

உக. ஸாதம்ஹரிவரம்த்ருஷ்ட்வாலங்காராவணபாலிதா।
ஸ்வயமேவோத்திதாதத்ரவிக்ருதாநநதர்ஸநா॥

உஉ. புரஸ்தாத்கபிவர்யஸ்யவாயுஸூநோரதிஷ்டத।
முஞ்சமாநாமஹாநாதாமப்ரவீத்பவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணபாலிதா	தசக்கிரீவனால் பரிபாலனம்பண்ணப்[பட்ட	விக்ருதாநந	விகாரமான முகத்தையுடைய
ஸா	அந்த	தர்ஸநா	பார்வையுடையவளாக
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	கபிவர்யஸ்ய	வானரசிரேஷ்டரான
ஸ்வயமேவ	தானே	வாயுஸூநோஃ	வாயுபுத்திரருடைய
தத்ர	அவ்விடத்தில்	புரஸ்தாத்	முன்பாக
உத்திதா	எழுந்திருந்து	அதிஷ்டத	நின்றாள்
தம்	அந்த	மஹாநாதம்	பேரிரைச்சலை
ஹரிவரம்	ஹநுமானை	முஞ்சமாநா	செய்கிறவளாய்க்கொண்டு
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	பவநாத்மஜம்	ஹநுமானைக்குறித்து
விக்ருதாநநதர்ஸநா—		அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) சொன்னாள்.

தா-ம்—தசக்கிரீவனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிற அந்த இலங்கிணியானவள் ஹநுமானைக்கண்டவுடன் தானே எழுந்திருந்து மஹாகோரமான முகத்தோடும் பேரிடிமுழக்கம்போன்ற கூச்சலோடும் எதிரில்வந்து அவனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னாள்.

౨౩. కస్త్వంకేనచకార్యేణఇహప్రాప్తోవనాలయ । కథయస్వేహయత్తత్వంయావత్ప్రాణాధరన్తితే॥

உ௩. 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌕𑍇𑌨𑌚𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌵𑌨𑌾𑌲𑌯।
𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌹𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇॥

உ௩. கஸ்த்வம்கேநசகார்யேணயிஹப்ராப்தோவநாலய।
கதயஸ்வேஹயத்தத்வம்யாவத்ப்ராணுதரம்திதே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநாலய	காட்டையேவீடாகவுடைய குரங்கே	ப்ராணுஃ	பிராணன்கள்
த்வம்	நீ	யாவத்	எவ்வளவுக்குள்ளே
கஃ	யார்	தரந்தி	போகாமலிருக்கின்றனவோ
கேநச	எந்த	தாவத்	அவ்வளவுக்குள்ளே
கார்யேண	காரியத்தினுல்	யத்தத்வம்	எதுவாஸ்தவமோ
யிஹ	இவ்விடத்திற்கு	தத்	அதை
ப்ராப்தஃ	வந்தவனுகவிருக்கிறுய்	கதயஸ்வ	சொல்லு.
தே	உன்னுடைய		

தா-ம்—வனத்தையே வாஸஸ்தானமாகவுடைய ஓ சாகாம்ருகமே! நீயார்? நீ இந்நகரத்திற்கு வரவேண்டிய காரியமென்ன? உன்னுடைய பிராணனை இதோ எடுக்கப்போகிறேன். நீ சாவதற்குமுன் உன் வரலாற்றை யுண்மையாகச்சொல்லென்றுள்.

౨౪ నశక్యంఖల్వియంలంకాప్రవేష్టుంవానరత్వయా । రక్షితారావణబలైరభిగుప్తాసమంతతః॥

உ௪. 𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌯𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌲𑍈𑌰𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

உ௪. நஶக்யம்கல்வியம்லங்காப்ரவேஷ்டும்வாநரத்வயா।
ரக்ஷிதாராவணபலைரபிகுப்தாஸமந்ததஃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர	ஹே வானரமே!	யியம்	இந்த
ராவணபலைஃ	இராவணஸைந்யங்களால்	லங்கா	இலங்கையானது
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்டும்	த்வயா	உன்னுல்
ஸமந்ததஃ	நாலுபக்கங்களிலும்	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
அபிகுப்தா	மறைக்கப்பட்டுமிருக்கிற	நஶக்யம்கலு	அஸாத்தியமன்றே.

தா-ம்—ஹே அல்பமான வானரமே! பேரைச்சொன்னமாத்திரத்தில் மூன்றுலோகமும் நடுங்கும்படியான மஹாப்பிரதாபசாலியான இராவணனுலாளப்பட்டு அவனுடைய கோடிஸைந்யங்களாலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது இந்த இலங்கை. மேலும் மஹாஸமுத்திரமத்தியில் பர்வதாக்கிரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற திந்நகரம். இப்படி பத்திரமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கிற விந்த ராஜதானியில் எப்படிப்பட்ட வீரரும் பிரவேசிக்கப் பின்வாங்குவார்கள். அப்படியிருக்க மஹாபலஹீனனுன உனக்கு இதில் பிரவேசிக்க ஸாத்தியமோவென்றுள்.

౨౫. అథతామబ్రవీద్వీరోహనూమానగ్రతఃస్థితామ్ । కథయిష్యామితేతత్వంయన్మాంత్వంపరిపృచ్ఛసి॥

౨౬. కాత్వంవిరూపనయనాపురద్వారేవతిష్ఠసి । కిమర్థంచాపిమాంరుద్ధ్వానిర్భర్త్సయసిదారుణా॥

உ௫. 𑌅𑌥𑌤𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

உ௬. 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿।
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌮𑌾𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌸𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾॥

உ௫. அததாமப்ரவீத்வீரோஹநுமாநக்ரதஸ்திதாம்।
கதயிஷ்யாமிதேதத்வம்யந்மாம்த்வம்பரிப்ருச்சஸி।।

உ௬. காத்வம்விரூபநயநாபுரத்வாரேவதிஷ்டஸி।
கிமர்த்தம்சாபிமாம்ருத்வாநிர்ப்பர்த்ஸயஸிதாருணு।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	ஸ்திதாம்	இருக்கிற
வீரஃ	பராக்கிரமசாலியான	தாம்	அந்த இராக்ஷஸியைப்பார்த்து
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	யத்	எதை
அக்ரதஃ	தனக்கெதிரில்	மாம்	என்னை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீ	கா	ஆர்
பரிப்ருச்சஸி	கேட்டாயோ	கிமர்த்தம்	என்னகாரணமாக
தத்	அந்த	மாம்	என்னை
தத்வம்	வாஸ்தவத்தை	ருத்வா	தகைந்து
தே	உனக்கு	புரத்வாரே	பட்டணத்துவாசலில்
கதயிஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்	அவதிஷ்டஸி	இருக்கிருய்
விரூபநயநா	குரூரமான பார்வையுடைய	தாருணு	பயங்கரமாக
த்வம்	நீ	நிர்ப்பர்த்ஸயஸிச	மிரட்டவும் மிரட்டுகிருய்.

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னைத்தடுத்துப் பிரஸ்னம்பண்ண இலங்கிணியைப்பார்த்து, ஹநுமான் நீ எந்த விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டாயோ வதை யுண்மையாகச்சொல்லுகிறேன். ஆனுலிவ்வளவு குரூரமான ஸ்வபாவத்தோடுகூடிய நீ யார்? உள்ளே புகுகின்ற வென்னைத்தடுத்து த்வாரபந்தமாக நீயே னிங்கிருக்கிருய்? இவ்வளவு பயங்கரமாக நீயேனென்னை மிரட்டுகிருய்? இதற்குக் காரணம் சொல்லென்று வினவினர்.

౨౭. హనుమద్వచనంశ్రుత్వాలంకాసాకామరూపిణీ । ఉవాచవచనంక్రుద్ధాపరుషంపవనాత్మజమ్॥

உஎ. [illegible]

உஎ. ஹநுமத்வசநம்ஸ்ருத்வாலங்காஸாகாமரூபிணி।
உவாசவசநம்க்ருத்தாபருஷம்பவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	ஸ்வேச்சாரூபம் தரிக்கவல்ல	க்ருத்தா	கோபித்தவளாக
ஸா	அந்த	பவநாத்மஜம்	வாயுபுத்திரனைப்(பார்த்து)
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	பருஷம்	கரோமான
ஹநுமத்வசநம்	ஹநுமாருடைய வார்த்தையை	வசநம்	வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	உவாச	சொன்னுள்.

தா-ம்—இவ்விதம் ஹநுமானுடைய வார்த்தையைக்கே ிலங்காதிதேவதையான இராக்ஷஸியானவள் அவரைக்குறித்துக் கடினமான வார்த்தையைப் பதில் சொன்னுள்.

౨౮. అహంరాక్షసరాజస్యరావణస్యమహాత్మనః । ఆజ్ఞాప్రతీక్షాదుర్ధర్షారక్షామినగరీమిమామ్॥

உஅ. [illegible]

உஅ. அஹம்ராக்ஷஸராஜஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மநঃ।
ஆஜ்ஞாப்ரதிக்ஷாதுர்த்தர்ஷாரக்ஷாமிநகரீமிமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	இராக்ஷஸராஜாவான	அஹம்	நான்
மஹாத்மநঃ	அதிக மகிமையுடையவரான	இமாம்	இந்த
ராவணஸ்ய	தசக்கிரீவனுடைய	நகரீம்	நகரத்தை
ஆஜ்ஞாப்ரதிக்ஷா	ஆஜ்ஞையை எதிர்பார்த்திருக்கிறவள்	ரக்ஷாமி	இரக்ஷிக்கிறேன்.
துர்த்தர்ஷா	இதரர்களால் அவமானப்படாதவள்		

தா-ம்—ஓ வானரமே! நீ கேட்டதற்குப் பதில்சொல்லுகிறேன் கேள். வெகு பலசாலியும் இராக்ஷஸப்பிரபுவுமான இராவணனுடைய ஆக்ஞையை அனுஸரித்து யாவருக்கும் புகுவதற்கசக்கியமான இந்த ராஜதானியை யானிரக்ஷிக்கிறேன். என்னை ஜயிப்பது யாவருக்கும் அஸாத்தியம்.

౨౯. నశక్యామామవజ్ఞాయప్రవేష్టుంనగరీత్వయా । అద్యప్రాణైఃపరిత్యక్తఃస్వప్స్యసేనిహతోమయా॥

౩౦. అహంహినగరీలంకాస్వయమేవప్లవంగమ । సర్వతఃపరిరక్షామిహ్యేతత్తేకథితంమయా॥

உகூ. [illegible]

கூ0. [illegible]

உகூ. நஶக்யாமாமவஜ்ஞாயப்ரவேஷ்டும்நகரீத்வயா।
அத்யப்ராணைঃபரித்யக்தஸ்ஸ்வப்ஸ்யஸேநிஹதோமயா॥

௩௦. அஹம்ஹிநகரீலங்காஸ்வயமேவப்லவங்கம।
ஸர்வதஃபரிரக்ஷாமிஹ்யேதத்தேகதிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாம்	என்னை	ஸ்வப்ஸ்யஸே	தூங்கப்போகிறாய்
அவஜ்ஞாய	திரஸ்கரித்து	ப்லவங்கம	ஓ வானரமே!
நகரீ	இந்நகரமானது	அஹம்ஹி	நானேயென்றால்
த்வயா	உன்னால்	லங்கா	இலங்காதிதேவதை
ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு	ஸ்வயமேவ	நானே
நஶக்யா	ஸாத்தியமன்று	ஸர்வதஃ	நாலுபக்கங்களிலும்
அத்ய	இப்போ	பரிரக்ஷாமி	நன்றாய்க் காப்பாற்றுகிறேன்
மயா	என்னால்	ஏதத்	இந்த விருத்தாந்தமானது
நிஹதஃ	கொல்லப்பட்டவனாக	மயா	என்னால்
பிராணைஃ	பிராணன்களால்	தே	உன்பொருட்டு
பரித்யக்தஃ	விடப்பட்டு	கதிதம்	சொல்லப்பட்டது.

தா-ம்—வாராய் வானரமே! என்னை அலக்ஷியம்செய்து இந்நகரத்திற் புகுவது உன்னால் திறமன்று. நான் இப்பொழுது உன் னுயிரை யிழுத்து உன்னைத் தரையில் விழச்செய்கிறேன், நீ பிராணனையிழந்து தூங்கப்போகிறாய். யான் இந்நகரத்துக்கு உரியவளாய் இதை பாதுகாத்துக்கொண்டுவருகிறேன். இப்பட்டணமெல்லாம் எனது ஸ்வரூபமேயாதலால் இந்நகரத்தை நானே இரக்ஷிக்கிறேன். இந்த விருத்தாந்தத்தை உனக்கு நிஜமாகச்சொன்னேன்.

31. లంకాయావచనంశ్రుత్వాహనుమాన్మారుతాత్మజః । యత్నవాన్ సహరిశ్రేష్ఠఃస్థితశ్శైలఇవాపరః॥

௩௧. [illegible]

௩௧. லங்காயாவசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜஃ।
யத்நவாந்ஸஹரிஶ்ரேஷ்டஸ்திதஶ்ஶைலயிவாபரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரராயும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஹரிஶ்ரேஷ்டஃ	கபிசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	யத்நவாந்	யத்னத்தையுடையவராய்
ஸஃ	அந்த	அபரஃ	இரண்டாவதான
ஹநுமான்	ஹநுமாரானவர்	ஶைலயிவ	பர்வதம்போல்
லங்காயாஃ	இலங்காதிதேவதையினுடைய	ஸ்திதஃ	இருக்கிறவராக ஆனார்.
வசநம்	வார்த்தையை		

32. సతాంస్త్రీరూపవికృతాందృష్ట్వావానరపుంగవః । ఆబభాషేథమేధావీసత్వాన్ ప్లవగర్షభః॥

௩௨. [illegible]

௩௨. ஸதாம்ஸ்திரீரூபவிக்ருதாம்த்ருஷ்ட்வாவாநரபுங்கவஃ।
ஆபபாஷேதமேதாவீஸத்வவாந்ப்லவகர்ஷபஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	ஸஃ	அந்த (மாருதி)
வாநரபுங்கவஃ	வானரோத்தமராயும்	ஸ்திரீரூபவிக்ருதாம்	விகாரமான ஸ்திரீரூபத்தையுடைய
ஸத்வவான்	பலமுடையவராயும்	தாம்	அந்த (இலங்கிணியை)
ப்லவகர்ஷபஃ	தாண்டுகிறவர்க்குள் சிரேஷ்டராயும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மேதாவீ	வெகு புத்திவந்தராயுமிருக்கிற	ஆபபாஷே	பிரத்யுத்தரமளித்தார்.

(௩௧-௩௨-வது ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—மஹாபுத்திசாலியும் பலசாலியும் தாண்டுவோர்க்குள் அதி ஸாமர்த்தியவானுமான அந்த வானரோத்தமர் இலங்கிணியினுடைய அலக்ஷியவசனங்களைக்கேட்டு அவளை ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனமுடையவராய் பர்வதத்திற்கு ஸதிருசமான ஆகிருதியோடு கோரரூபியான அந்த இராக்ஷஸியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

33. ద్రక్ష్యామినగరీంలంకాంసాట్టప్రాకారతోరణామ్ । ఇత్యర్థమిహసంప్రాప్తఃపరంకౌతూహలంహిమే॥
34. వనాన్యుపవనానీహలంకాయాఃకాననానిచ । సర్వతోగృహముఖ్యానిద్రష్టుమాగమనంహిమే॥

௩௩. [illegible]

௩௪. 𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑍀𑌹𑌲𑌂𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌗𑍃𑌹𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂𑌹𑌿𑌮𑍇॥

௩௩. த்ரக்ஷியாமிநகரீம்லங்காம்ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம்।
இத்யர்த்தமிஹஸம்ப்ராப்தஃபரம்கௌதூஹலம்ஹிமே॥

௩௪. வநாந்யுபவநாநீஹலங்காயாஃகாநநாநிச।
ஸர்வதோக்ருஹமுக்யாநித்ரஷ்டுமாகமநம்ஹிமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம் -	பிராகாராட்டாலக தோரணங்களோடுகூடின	இஹ	இவ்விடத்திலிருக்கிற
லங்காம்	லங்கையென்கிற	வநாநி	காடுகளையும்
நகரீம்	(இந்த) நகரத்தை	உபவநாநி	உத்தியானவனங்களையும்
த்ரக்ஷியாமி	பார்க்கவேண்டும்	லங்காயாஃ	இலங்கையினுடைய
இத்யர்த்தம்	என்கிற பிரயோஜனத்தைக்குறித்து	காநநாநிச	காடுகளையும்
இஹ	இவ்விடத்திற்கு	ஸர்வதஃ	நான்குபக்கங்களிலும் (இருக்கிற)
ஸம்ப்ராப்தஃ	வந்தவனாக ஆனேன்	க்ருஹமுக்யாநி	முக்கிய கிருகங்களையும்
மே	எனக்கு	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
பரம்	மிகவும்	மே	என்னுடைய
கௌதூஹலம்ஹி	உத்ஸாஹமன்றோ	ஆகமநம்ஹி	வருதலன்றோ.

(௩௩-௩௪-ஸ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்.—பீரங்கிமுதலிய ஆயுதங்கள் வைப்பதற்குத் தகுந்தவிடங்களோடுகூடிய பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, உன்னதமாயு மழகாயுமமைந்திருக்கிற கோட்டைவாசலையுடையதாய், நானாவித விருக்ஷவனங்களோடும் சிருங்காரத்தோட்டங்களோடும் அத்புதமாளிகைகளோடும் இன்னம் பற்பல விசித்திரங்களோடு மிந்நகரம் நிறைந்திருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டு அதைப்பார்த்துக் களிக்கவேண்டுமென்கிற கௌதூஹலத்தா லியானிவ்விடம் வந்தனன்.

3౫. తస్యతద్వచనంశ్రుత్వాలంకాసాకామరూపిణీ । భూయఏవపునర్వాక్యంబభాషేపరుషాక్షరమ్॥

3౬. మామనిర్జిత్యదుర్బుద్ధేరాక్షసేశ్వరపాలితామ్ । నశక్యంహ్యద్యతేద్రష్టుంపురీయంవానరాధమ॥

௩௫. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌸𑌾𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀।
𑌭𑍂𑌯𑌏𑌵𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍॥

௩௬. 𑌮𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮॥

௩௫. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாலங்காஸாகாமரூபிணீ।
பூயயேவபுநர்வாக்யம்பபாஷேபருஷாக்ஷரம்॥

௩௬. மாமநர்ஜித்யதுர்ப்புத்தேராக்ஷஸேஶ்வரபாலிதாம்।
நஶக்யம்ஹ்யத்யதேத்ரஷ்டும்புரீயம்வாநராதம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	விரும்பிய ரூபத்தை வகிக்கவல்லமையுடைய	வாநராதம	அல்பவானரமே!
ஸா	அந்த	ராக்ஷஸேஶ்வரபாலிதாம்=	
லங்கா	இலங்கிணியென்பவள்	ராக்ஷஸேஶ்வர	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணனால்)
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	பாலிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்ட
தத்	அந்த	மாம்	என்னை
வசநம்	வார்த்தையை	அநிர்ஜ்ஜித்ய	ஜயிக்காமல்
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	அத்ய	இப்பொழுது
பூயயேவ	விஸ்தரித்துதானே	இயம்	இந்த
பருஷாக்ஷரம்	க்ரூரமான அக்ஷரங்களுடைய	புரீ	பட்டணம்
வாக்யம்	வாக்கியத்தை	த்ரஷ்டும்	பார்க்க
புநஃ	மறுபடியும்	தே	உனக்கு
பபாஷே	சொன்னாள்	நஶக்யம்ஹி	ஸாத்தியமன்றன்றோ.
துர்புத்தே	கெட்டபுத்தியுடைய		

தா-ம்.—ஹநுமாருடைய வாக்கியத்தைக்கேட்ட இலங்கிணியானவள் அவரை நிந்தித்து ஓ புத்தியில்லாத வானரமே! இராவணரக்ஷணையிலிருக்கிற என்னை ஜயித்தாலல்லது நீ இந்த இலங்கைக்குள் போகமுடியுமோவென்று குரூரமாக பதிலுரைத்தாள்.

3౭. తతస్సకపిశార్దూలస్తామువాచనిశాచరీమ్ । దృష్ట్వాపురీమిమాంభద్రేపునర్యాస్యేయథాగతమ్॥

௩௭. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥

௩௭. ததஸ்ஸகபிஸார்த்தூலஸ்தாமுவாசநிஸாசரீம்|
த்ருஷ்ட்வாபுரீமிமாம்பத்ரேபுநர்யாஸ்யேயதாகதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	புநஃ	மறுபடியும்
ஸஃ	அந்த	யதாகதம்	வந்ததுபோலவே
கபிஸார்த்தூலஃ	ஹநுமாரானவர்	யாஸ்யே	போவேன்
(ஹே)பத்ரே	(வாராய்) க்ஷேமத்தைச்செய்பவளே	(இதி)	(என்று)
இமாம்	இந்த	தாம்	அந்த
புரீம்	நகரத்தை	நிஸாசரீம்	இராக்ஷஸியைக்(குறித்து)
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	உவாச	ப்ரத்யுத்தரமளித்தார்.

தா-ம்—அம்மாருதி பிரதமத்தில் ஸாமோபாயத்தை அனுஸரித்து நல்வார்த்தையால், வாராய் க்ஷேமத்தைச்செய்கிறவளான கல்யாணி! இந்த இலங்கையில் பிரவேசித்து அங்கிருப்பவைகளையெல்லாம் பார்த்து ஸந்தடிசெய்யாமல் திரும்பிப் போய்விடுகிறேனென்று மறுமொழியுரைத்தனர்.

౩౮. తతః కృత్వా మహానాదం సా వై లంకా భయావహమ్ । తలేన వానరశ్రేష్ఠం తాడయామాస వేగితా॥

௩௮. ததஃக்ருத்வாமஹாநாதம்ஸாவைலங்காபயாவஹம்|
தலேநவாநரஸ்ரேஷ்டம்தாடயாமாஸவேகிதா||

௩௮. ததஃக்ருத்வாமஹாநாதம்ஸாவைலங்காபயாவஹம்|
தலேநவாநரஸ்ரேஷ்டம்தாடயாமாஸவேகிதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	க்ருத்வா	செய்து
ஸா	அந்த	வேகிதா	வேகத்தையுடையவளாய்
லங்காவை	இலங்கிணியானவள்	வாநரஸ்ரேஷ்டம்	ஹநுமாரை
பயாவஹம்	பயத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான	தலேந	உள்ளங்கையினால்
மஹாநாதம்	பேரிரைச்சலை	தாடயாமாஸ	அறைந்தாள்.

தா-ம்—பிறகு அந்த இலங்கிணியானவள் வெகுபயத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான விகாரமாகிய கூச்சலிட்டுத் தன்கையினால் அம்மாருதியை ஓங்கி ஓரறையறைந்தாள்.

౩౯. తతస్స కపిశార్దూలో లంకయా తాడితో భృశమ్ । ననాద సుమహానాదం వీర్యవాన్ పవనాత్మజః॥

௩௯. ததஸ்ஸகபிஸார்த்தூலோலங்கயாதாடிதோப்ருஸம்|
நநாதஸுமஹாநாதம்வீர்யவாந்பவநாத்மஜஃ||

௩௯. ததஸ்ஸகபிஸார்த்தூலோலங்கயாதாடிதோப்ருஸம்|
நநாதஸுமஹாநாதம்வீர்யவாந்பவநாத்மஜஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	லங்கயா	இலங்கிணியால்
ஸஃ	அந்த	ப்ருஸம்	மிகவும்
வீர்யவாந்	வீரியத்தையுடைத்தானவரும்	தாடிதஃ	அடிக்கப்பட்டவராக
கபிஸார்த்தூலஃ	வானரசிரேஷ்டரும்	ஸுமஹாநாதம்	பெரிய சப்தத்தை
பவநாத்மஜஃ	வாயுகுமாரருமான ஹநுமாரானவர்	நநாத	கர்ஜ்ஜித்தார்.

தா-ம்—அம்மாருதி அதிக பராக்கிரமசாலியாதலால் இலங்கிணியாலடிக்கப்பட்டும் சோர்வடையாமல் ஆக்ரோஷங்கொண்டு ஸிம்மம்போல் கர்ஜ்ஜித்தார்.

౪౦. తతస్సంవర్తయామాస వామహస్తస్య సోంగులీః । ముష్టినాభిజఘానైనాం హనూమాన్ క్రోధమూర్ఛితః॥

௪௰. ததஸ்ஸம்வர்த்தயாமாஸவாமஹஸ்தஸ்யஸோங்குலீஃ|
முஷ்டிநாபிஜகாநைநாம்ஹநூமாந்க்ரோதமூர்ச்சிதஃ||

௪௰. ததஸ்ஸம்வர்த்தயாமாஸவாமஹஸ்தஸ்யஸோங்குலீஃ|
முஷ்டிநாபிஜகாநைநாம்ஹநூமாங்க்ரோதமூர்ச்சிதஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	வாமஹஸ்தஸ்ய	இடதுகையினுடைய
ஸஃ	அந்த	அங்குலீஃ	விரல்களை
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஸம்வர்த்தயாமாஸ	நன்றாக மூடிக்கொண்டு
க்ரோதமூர்ச்சிதஃ=		முஷ்டிநா	பிடியினால்
க்ரோத	கோபத்தால்	ஏநாம்	இந்த இலங்கிணியை
மூர்ச்சிதஃ	மெய்மறந்தவராக	அபிஜகாந	குத்தினார்.

தா-ம்—பின்பு அம்மாருதியானவர் மெய்மறக்கும்படியான கடுஞ்சினமடைந்து தன் விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு இடதுகையா லவளைக் குத்தினார்.

౪౦½. స్త్రీచేతిమన్యమానేన నాతిక్రోధస్స్వయంకృతః।

௪௦½. ஸ்த்ரீசேதிமன்யமாநேந நாதிக்ரோதஸ்ஸ்வயங்க்ருத:।

௪௦½. ஸ்த்ரீசேதிமந்யமாநேநாதிக்ரோதஸ்ஸ்வயம்க்ருத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்த்ரீசேதி	பெண்ணென்று	அதிக்ரோத:	அதிகோபமானது
மந்யமாநேந	எண்ணிக்கொண்டிருப்பவராதலால்	நக்ருத:	செய்யப்படவில்லை.
ஸ்வயம்	தன்னால் (மாருதியினால்)		

தா-ம்—அந்த இலங்கிணியானவள் கேவலம் ஸ்திரீஜாதியாதலால் அதிக கோபமடையாமல் அவள் செய்த மஹாபராதங்களை க்ஷமித்து அவள் ஓங்கியறைந்த அறைக்குப் பிரதியாக ஒரு ஸாமான்னிய குத்து குத்தினார்.

౪౧. సాతు తేన ప్రహారేణ విహ్వలాంగీ నిశాచరీ॥ పపాత సహసా భూమౌ వికృతాననదర్శనా।

௪௧. ஸாதுதேந ப்ரஹாரேண விஹ்வலாங்கீ நிசாசரீ॥
பபாத ஸஹஸா பூமௌ விக்ருதாநநதர்சநா।

௪௧. ஸாதுதேநப்ரஹாரேணவிஹ்வலாங்கீநிசாசரீ॥
பபாதஸஹஸாபூமௌவிக்ருதாநநதர்சநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த	விக்ருதாநநதர்சநா=	
நிசாசரீது	இராக்ஷஸியும்	விக்ருதாநந	விகாரமான முகத்தோடுகூடிய
தேந	அந்த	தர்சநா	பார்வையுடையவளாகவும்
ப்ரஹாரேண	அடியினால்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
விஹ்வலாங்கீ—		பூமௌ	பூமியில்
விஹ்வல	சிதிலமான	பபாத	விழுந்தாள்.
அங்கீ	அவயவங்களையுடைத்தானவளாகவும்		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமறியாமல் ஒரு ஸாமான்னிய வானரமென்றெண்ணி இராவணபலத்தினால் கொர்வித்து மிகுந்த அட்டஹாஸத்துடனெதிர்த்த அந்த இலங்கிணியானவள், ஸ்திரீஜாதியென்கிற கிருபையால் மிகவும் இலேசாக வைக்கப்பட்ட மாருதியினுடைய குத்தைத் தாங்கவல்லமையில்லாமல் தேகந்தளர்ந்து அவயவங்கள் குலைந்து முகம்வாடி, ஹநுமானை யடிப்பதற்கு எவ்வளவு சீக்கிரமா யெழுந்தனளோ அவ்வளவு சீக்கிரமாய் அவரை நமஸ்கரிப்பதுபோல் தரையில் விழுந்தாள்.

౪౨. తతస్తు హనుమాన్ ప్రాజ్ఞస్తాం దృష్ట్వా వినిపాతితామ్॥ కృపాం చకార తేజస్వీ మన్యమానః స్త్రియం తు తామ్।

௪௨. ததஸ்து ஹநுமாந் ப்ராஜ்ஞஸ்தாம் த்ருஷ்ட்வா விநிபாதிதாம்॥
க்ருபாம் சகார தேஜஸ்வீ மந்யமாந: ஸ்த்ரியம் து தாம்।

௪௨. ததஸ்துஹநுமாந்ப்ராஜ்ஞஸ்தாம்த்ருஷ்ட்வாவிநிபாதிதாம்॥
க்ருபாஞ்சகாரதேஜஸ்வீமந்யமாந:ஸ்த்ரியம்துதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ராஜ்ஞ:	அதிபுத்திமானும்	ஸ்த்ரியம்	ஸ்திரீஜாதியென்று
தேஜஸ்வீ	காந்தியுடையவருமான	மந்யமாந(ஸ்ஸந்)	எண்ணினவராய்க்கொண்டு
ஹநுமாம்ஸ்து	ஹநுமாரானவர்	தாம்	அந்த இலங்கிணிவிஷயத்தில்
விநிபாதிதாம்	விழும்படி செய்யப்பட்ட	க்ருபாம்	தயையை
தாம்	அந்த இலங்கிணியை	சகார	செய்தார்.

தா-ம்—ஸ்திரீயை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வது யுத்தவீரனுக்கு தர்மமன்று. அப்படியிருக்க சத்துருநகரமான இலங்கையிற் பிரவேசிக்க வெத்தனிக்கையில் இலங்கிணியானவள் எதிர்ப்பட்டாள். அந்நகரரக்ஷணத்திற்கதிகாரியான அவளைத்தப்பி உள்ளே புகுவது அஸாத்தியம். காரியார்த்தமா யவளை ஹதம்செய்தால் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஹானி நேரிடுவதுடன் ஸ்ரீராமனுடைய மனத்திற்கனுதாபமுமுண்டாகும். இந்த விஷயங்களை யோசித்து, தர்மத்திற்கு விரோதமும் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஹாநியும் ஸ்ரீராமனுக்கு அபகீர்த்தியும் உண்டாகாமலிருக்கும்பொருட்டு அந்த புத்திசாலியான ஹநுமான் தன்னை யெதிர்த்த இலங்கிணியினுடைய கொர்வமடங்கும்படி இலேசாகக்குத்தினார். அதையுந் தாங்கமுடியாமல் கீழே விழுந்துவிட்ட அவளைப்பார்த்து அந்த ஜயசாலியான ஹநுமான் "ஐயோ! ஸ்திரீஜாதியாச்சுதே. நம்முடைய குத்து தாங்காமல் பிராணனை விட்டுவிட்டாளோ" வென்று மனமுருகி வியஸனப்பட்டார்.

அல்லது, க்ருபாஞ்சகாரதேஜஸ்வீ=தன்னை யெதிர்த்துவந்த சத்துருவானாலும் தன் கையாலடிபட்டு விழுந்த ஸ்திரீஜாதியான இலங்கிணியினிடத்தில், தீனவத்ஸலனான ஸ்ரீராமனுடைய குணத்தை யனுஸரித்துக் கிருபைபாராட்டவே தேஜோவிர்த்தியடைந்து பிரகாசித்தார்.

౪౩. తతోవైభృశసంవిగ్నాలంకాసాగద్గదాక్షరం॥ ఉవాచాగర్వితంవాక్యంహనూమంతంప్లవంగమమ్।

௪௩. 𑌤𑌤𑍋𑌵𑍈𑌭𑍃𑌶𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑌾𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍।

௪௩. ததோவைப்ருஶஸம்விக்நாலங்காஸாகத்கதாக்ஷரம்॥
உவாசாகர்விதம்வாக்யம்ஹநூமந்தம்ப்லவங்கமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பிற்பாடு	ஹநூமந்தம்	ஹநுமானென்கிற
ஸா	அந்த	ப்லவங்கமம்	வானரனைக்குறித்து
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	கத்கதாக்ஷரம்	விம்மலோடுகூடிய அக்ஷரங்களையுடைத்தாயும்
ப்ருஶஸம்விக்நா=			
ப்ருஶ	மிகவும்	அகர்விதம்	சொர்வமில்லாததுமான
ஸம்விக்நா	(மாருதியினிடத்தில்) மிகவும் பயப்பட்டவளாய்	வாக்யம்	வாக்கியத்தை
		உவாச	சொன்னாள்.

౪౪. ప్రసీదసుమహాబాహోత్రాయస్వహరిసత్తమ॥ సమయేసౌమ్యతిష్ఠంతిసత్వవంతోమహాబలాః।

௪௪. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮॥
𑌸𑌮𑌯𑍇𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।

௪௪. ப்ரஸீதஸுமஹாபாஹோத்ராயஸ்வஹரிஸத்தம॥
ஸமயேஸௌம்யதிஷ்டந்திஸத்வவந்தோமஹாபலா꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமஹாபாஹோ	மிக பாராக்கிரமசாலியும்	ஸத்வவந்த꞉	ஸத்வகுணமுடைய
ஸௌம்ய	சாந்தருமான	மஹாபலா꞉	மிகபலமுடையவர்கள்
ஹரிஸத்தம	ஓ வானரசிரேஷ்டரே!	ஸமயே	(லோக) மரியாதையில்
ப்ரஸீத	(என்னை) அனுக்கிரகியும்	திஷ்டந்தி	இருக்கிறார்கள்.
த்ராயஸ்வ	(அடியேனை) இரக்ஷியும்		

(௪௩-௪௪-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாராலடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்த இலங்கிணியானவள் கொஞ்சநேரம் கழித்தபிறகு மூர்ச்சைதெளிந்து "ஓகோ! ஓர் ஸாமான்னியமான குட்டிக்குரங்கென்றெதிர்த்து மோசம்போனேனே. இதேதோ இலங்காநாசத்தைக்குறிக்கிற வோருத்பாதமாக விருக்கிறதே"யென்று ஹநுமாரிடத்தில் மிக பயந்தவளாய் வாய்பேச முடியாமல் விம்மிக்கொண்டே மிகுந்த வணக்கத்துடன் அந்த வாயுபுத்திரனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள். ஹே பராக்கிரமசாலிந்! ஹே வானரோத்தம! ஹே சாந்தகுணபரிபூர்ண! உமது வீரியத்தின் பலத்தை யானுணர்ந்தேன். உமது ஸத்வகுணத்தின் பிரபாவத்தை யானனுபவித்தேன். சாஸ்திரக்கியானத்தால் தர்மகுணம் மேலிட்டிருக்கிற யுத்தவீரர்கள் ஸ்திரீகள் மஹாபராதங்களைச்செய்தாலும் அவர்களைக்கொல்லாமல் ஸ்திரீஜாதிக்குரிய மரியாதையை இரக்ஷிப்பார்கள். அவ்வண்ண மென்விஷயத்தில் செய்த ஹே தர்மஜ்ஞ! அபராதியான என்னை க்ஷமித்து என்பேரில் கருணைகூர்ந்து பிரஸன்னவதனரா யென்னைக் கடாக்ஷித்தனுக்கிரகித்து இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று யாசித்தாள்.

ஸுமஹாபாஹோ=மஹாபலசாலியான என்னை ஒருஸாமான்னிய குத்தினாலடக்கின மிகுந்த வலிவுள்ள தோள்களையுடையவரே (அல்லது) மஹாபலமுடையவராயிருந்தபோதிலும் நிஷ்காரணமா யபராதஞ்செய்த வென்விஷயத்தி லதைப் பிரயோகித்து என்னை ஹதம்செய்து அபக்கியாதியையடைய விரும்பாமல் ஸ்திரீஜாதியென்று மரியாதைசெய்து இரக்ஷித்த மங்களகரமான கைகளையடையவரே.

ஸௌம்ய=இலங்கிணியென்று பிரஸித்தமான வென்னை ஜயித்தவரானபோதிலும் ஜயவீரர்களுக்கியல்பான அட்டஹாஸமுதலியவையில்லாத சாந்தகுணமுடையவரே. அன்றியில், மஹாராஜருக்கு மந்திரியாய் ஸ்ரீராகவதூதனாய் வெகு பராக்ரமசாலியுமாயிருக்கிற தேவரீர்! தரையில் விழுந்துகிடக்கிற ஒரு ஸாமான்யையான என் ஸமீபத்தில் வந்து சத்ருநகரத்தில் வாழ்கிறவளென்று உபேக்ஷைசெய்யாமல் மிகுந்த கிருபையுடன் நம்முடைய அடியினால் ப்ரஜ்ஞைமாறி ஒருக்கால் மரணாவஸ்தையை யடைந்துவிட்டனளோ, அல்லது மூர்ச்சையா யிருக்கின்றனளோவென்று முகம்வாடி மனம் கலங்கி லோகமரியாதையை ஆலோசித்து என் க்ஷேமார்த்தம் ஸ்ரீராமஸ்மரணையுடன் ஏங்கி தளர்ந்து நிற்கிற ஓ சுத்தஸத்வகுணமுடையவரே! என்று ஆச்சரியமடைந்து ஸம்போதனை செய்தாள் என்று கருத்து.

౪౫. అహంతునగరీలంకాస్వయమేవప్లవంగమ॥ నిర్జితాహంత్వయావీరవిక్రమేణమహాబల।

௪௫. [illegible]॥
[illegible]।

௪௫. அஹந்துநகரிலங்காஸ்வயமேவப்லவங்கம॥
நிர்ஜ்ஜிதாஹம்த்வயாவீரவிக்ரமேணமஹாபல।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவங்கம	ஓ வானரசிரேஷ்டரே!	அஹம்	நான்
அஹந்து	நானேவென்றால்	த்வயா	உம்மிடத்திலிருந்து (உண்டாயிருக்கிற)
ஸ்வயம்	ஸாக்ஷாத்		
லங்காநகரீயேவ	இலங்காதிதேவதையே	விக்ரமேண	விக்கிரமத்தால்
மஹாபல	மஹாபலமுடையவராயும் [மாரே!	நிர்ஜ்ஜிதா	ஜயிக்கப்பட்டவளாக ஆனேன்.
வீர	பராக்கிரமமுடையவருமான ஹநு		

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹே வானரோத்தம! இராவணராஜதானியான இந்த இலங்காநகரத்தைக் காத்து ரக்ஷிக்கிற இலங்கிணிதேவதை நான்தான். இதுவரையிலொருவராலும் ஜயிக்கப்படாத நான் இப்பொழுது உம்முடைய புஜபலத்தாலடிபட்டுத் தாழ்ந்தேன்.

౪౬. ఇదంతుతథ్యంశృణువైబ్రువంత్యామేహరీశ్వర॥ స్వయంభువాపురాదత్తంవరదానంయథామమ।

௪௬. [illegible]॥
[illegible]।

௪௬. இதந்துதத்யம்ஶ்ருணுவைப்ருவந்த்யாமேஹரீஶ்வர॥
ஸ்வயம்புவாபுராதத்தம்வரதாநம்யதாமம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீஶ்வர	ஹே வானராதிபதே!	ததா	அப்படி
புரா	முன்பு	தத்யம்	வாஸ்தவத்தை
ஸ்வயம்புவா	பிரம்மாவினால்	ப்ருவந்த்யா:*	சொல்லுகிற
மம	எனக்கு	மே	என்னுடைய
வரதாநம்	*வரப்பிரதானமானது	இதம்	இந்த வாக்யத்தை
யதா	எப்படி	ஶ்ருணு	கேளும்.
தத்தம்	கொடுக்கப்பட்டதோ		

౪౭. యదాత్వాంవానరఃకశ్చిద్విక్రమాద్వశమానయేత్॥ తదాత్వయాహివిజ్ఞేయంరక్షసాంభయమాగతమ్।

௪௭. [illegible]॥
[illegible]।

௪௭. யதாத்வாம்வாநரஃகஶ்சித்விக்ரமாத்வஶமாநயேத்॥
ததாத்வயாஹிவிஜ்ஞேயம்ரக்ஷஸாம்பயமாகதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கஶ்சித்	ஒரு	ததா	அப்பொழுது
வானர:	வானரனானவன்	ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு
த்வாம்	உன்னை	பயம்	பீதியானது
விக்ரமாத்	பராக்கிரமத்தால்	ஆகதம்	வந்ததாக
வஶம்	ஸ்வாதீனத்தை	த்வயா	உன்னால்
யதா	எப்பொழுது	விஜ்ஞேயம்	அறியத்தகுந்தது.
ஆனயேத்	அடைவிப்பனோ		

(௪௬-௪௭-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! பூர்வத்தில் பிரம்மாவினாலெனக்கொரு வரமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யதார்த்தமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளும். எப்பொழுது ஒருவானரனுடைய பராக்கிரமத்தால் நீ ஜயிக்கப்படுகிறாயோ அப்பொழுது இலங்காவாஸிகளான இராக்ஷதர்களுக்கு விநாசகாலம் வந்துவிட்டதென்று நீ யறிந்துகொள்ளென்று நான்முகனெனக்கனுக்கிரகம் செய்திருக்கிறார். அவ்வரமானதிப்பொழுது பூர்த்தியடைந்தபடியா லதை யானுமக்குரைத்தனன்.

---

* பிரம்மா வரமளித்த கதாஸந்தர்ப்பம்—பூர்வத்திலிராவணன் திக்விஜயஞ்செய்தகாலத்தில் கைலாஸகிரியில் நந்தியைப் பார்த்துப் பரிஹாஸஞ்செய்ய அந்த பகவான் கோபங்கொண்டு இராவணராஜதானியான இலங்காநகரமானது உடனே நாசமடையக்கடவதென்று சபிக்க, அதைக்கேட்ட இலங்கிணியானவள் பிரம்மாவினிடத்திற்சென்று முறையிட, அம்மலரவன் "இப்பொழுதிலங்கைக்கு ஹாநி நேரிடவேண்டாம். வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு எப்பொழுதுன்னை யொரு வானரம் ஜயிக்கிறதோ அப்பொழுது இராக்ஷதர்களுக்கு நாசமுண்டாகட்டும்" என்றனுக்கிரகித்தார்.

இக்கதையானது இராவணனுக்கும் ஹநுமாருக்கும் ஸந்தியுண்டாகும்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுமாதலாலிப்பொழுது சுருக்கமாக வரையப்பட்டது.

౪౮. సహిమేసమయస్సౌమ్యప్రాప్తో౽ద్యతవదర్శనాత్ ॥ స్వయంభువిహితస్సత్యోనతస్యాస్తివ్యతిక్రమః।

௪௮. 𑌸𑌹𑌿𑌮𑍇𑌸𑌮𑌯𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌤𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।

௪௮. ஸஹிமேஸமயஸ்ஸௌம்யப்ராப்தோத்யதவதர்ஶநாத்||
ஸ்வயம்புவிஹிதஸ்ஸத்யோநதஸ்யாஸ்திவ்யதிக்ரம:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸௌம்ய	ஸுமுகனே!	ஸ்வயம்புவிஹித:—	
அத்ய	இப்பொழுது	ஸ்வயம்பு	பிரம்மாவினால்
தவ	உம்முடைய	விஹித:	சொல்லப்பட்டது
தர்ஶநாத்	பார்வையினால்	ஸத்ய:	நிஜம் (ஆயிற்று)
ஸ:	அந்த (பிரம்ஹா அனுக்கிரகித்த)	தஸ்ய	அந்த வார்த்தைக்கு
ஸமய:	ஸமயமானது	வ்யதிக்ரம:	வித்தியாஸமானது
மே	எனக்கு	நாஸ்திஹி	இல்லையன்றோ.
ப்ராப்த:	அடையப்பட்டது		

தா-ம் ...ர்ந்த திருமுகமண்டலத்தையுடைய ஹே வானரோத்தம! உம்மைக்கண்டவுடன் பூர்வத்தில் பிரம்மாவினால் விதிக்கப்பட்ட இலங்காநாசகாலமானது அடையப்பட்டது. ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான அந்த பிரம்மாவினுடைய வாக்கு எப்பொழுதாவது தவறுமோ?

౪౯. సీతానిమిత్తంరాజ్ఞస్తురావణస్యదురాత్మనః॥ రక్షసాంచైవసర్వేషాంవినాశస్సముపాగతః।

௪௯. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃।

௪௯. ஸீதாநிமித்தம்ராஜ்ஞஸ்துராவணஸ்யதுராத்மந:||
ரக்ஷஸாஞ்சைவஸர்வேஷாம்விநாஶஸ்ஸமுபாகத:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மந:	கெட்டபுத்தியுடைய	ரக்ஷஸாஞ்ச	இராக்ஷஸர்களுக்கும்
ராவணஸ்ய	இராவணனென்கிற	விநாஶ:	கேடானது
ராஜ்ஞஸ்து	இராஜாவுக்கும்	ஸீதாநிமித்தம்	ஸீதையின் நிமித்தமாக
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தர்களான	ஸமுபாகத:	ஸமீபித்து வந்துவிட்டது.

౫౦. తత్ప్రవిశ్యహరిశ్రేష్ఠపురీంరావణపాలితామ్॥ విధత్స్వసర్వకార్యాణియానియానీహవాంఛసి॥

௫௦. 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂॥
𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹𑌵𑌾𑌂𑌛𑌸𑌿।

௫௦. தத்ப்ரவிஶ்யஹரிஶ்ரேஷ்டபுரீம்ராவணபாலிதாம்||
விதத்ஸ்வஸர்வகார்யாணியாநியாநீஹவாஞ்சஸி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶ்ரேஷ்ட	ஹே வானரோத்தம!	யாநியாநி	எச்செந்த (காரியங்களை)
தத்	ஆகையால்	இஹ	இங்கு
ராவணபாலிதாம்	இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படுகிற	வாஞ்சஸி	இஷ்டப்படுகிறீரோ (அந்தந்த)
புரீம்	இலங்கையை	ஸர்வகார்யாணி	ஸமஸ்தகாரியங்களையும்
ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து	விதத்ஸ்வ	செய்துகொள்ளும்.

౫౧. ప్రవిశ్యశాపోపహతాంహరీశ్వరశ్శుభాంపురీంరాక్షసముఖ్యపాలితామ్।
యదృచ్ఛయాత్వంజనకాత్మజాంసతీంవిమార్గసర్వత్రగతోయథాసుఖమ్॥

௫௧. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌶𑌾𑌪𑍋𑌪𑌹𑌤𑌾𑌂𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂॥
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂𑌸𑌤𑍀𑌂𑌵𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑍋𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂।

௫௧. ப்ரவிஶ்யஶாபோபஹதாம்ஹரீஶ்வரஶ்ஶுபாம்புரீம்ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம்|
யத்ருச்சயாத்வஞ்ஜநகாத்மஜாம்ஸதீம்விமார்க்கஸர்வத்ரகதோயதாஸுகம்||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீஶ்வர:	வானர்த்தலைவரான	ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து
த்வம்	நீர்	யத்ருச்சயா	யதேச்சையாய்
ஶாபோபஹதாம்=		கத:	சென்றவராக
ஶாப	சாபத்தால்	ஸர்வத்ர	எல்லாவிடங்களிலும்
உபஹதாம்	அடிக்கப்பட்டதாயும்	யதாஸுகம்	கஷ்டமின்றியில் (ஸுகமாக)
ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம்-	இராவணனலாளப்பட்டதாயும்	ஸதீம்	பதிவிரதையான
ஶுபாம்	மங்களகரமாயுமிருக்கிற	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளை
புரீம்	இலங்கையை	விமார்க்க	நன்றாகத்தேடும்.

(௪௯-௫௰-௫௧-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—ஹே வாநரோத்தம! தபஸ்ஸினால் பிரம்மவரம் பெற்று பராக்கிரமத்தால் அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களை வென்று யசஸ்ஸினால் திரைலோக்கிய பிரஸித்தனான இராவணன் ஸர்வசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த புத்திமானும் ஸகலபோகங்களையும் புஜித்த பிரபுவாயுமிருந்தபோதிலும் ஸீதாவிஷயத்திற்கொண்டிருக்கிற துர்ப்புத்தியால் நாசமடையப்போகிறான். ஸீதாபஹரணஞ்செய்த அவன் மாத்திரம் நாசமடைவதன்றி அவனைச்சேர்ந்த புத்திரமித்திர பாந்தவாளான ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களுமழியக் காலம் வந்துவிட்டது. இந்த விபரீதத்திற்கெல்லாம் ஸீதையென்கிற ஓர் ஸ்திரீ வியாஜம்! ஆகையால், இதுவரையில் தேவர்களும் பயமின்றிப் பிரவேசிக்கமுடியாத விந்த இராவணராஜதானியில், ஹநுமாரே! நீர் கொஞ்சமேனும் யோசனையின்றிப் பிரவேசித்து உமக்கு வேண்டிய காரியங்களனைவற்றையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். ஹே ஹரிபுங்கவ! சொல்லுகிறேன் கேளும். தசகண்டனென்கிற மஹாப்பிரதாபசாலியாலாளப்பட்ட விந்நகரமும் அழிவையடையுமோ! அஹோ! என்னபத்திரமாயும் அழகாயும் சுபகரமாயும் விளங்குகிறது! சாபபலத்தினாலல்லவோ இதற்கழிவுகாலம் வந்தது! நீர் எங்கெங்த விடங்களுக்குப் போக விரும்புகிறீரோ அந்தந்த விடங்களுக்குத் தடையின்றி சென்று பதிவிருதோத்தமியான ஜனகன் திருமகளைத்தேடும். இந்தவிதம் வெகுகால மிலங்கையை ரக்ஷித்துவந்தவளான இலங்கிணியானவள் இலங்காநாசத்திற்குக் காரணமான சாபத்தைத்தெரிவித்து அந்நகரத்தி லினி பயமின்றிப் பிரவேசிக்கலாமென்கிற விஷயத்தையும் மாருதிக்குச்சொன்னாள்.

சுபாம்=இதுவரையில் தன் குழந்தைபோல் பரிபாலித்துவந்த அந்நகரத்தைப் பிரீதிவிசேஷத்தால் மங்களகரமானதென்றாள். அல்லது அஷ்டைசுவரியத்திற்கும் காரணபூதையான ஸீதாதேவி வாஸம்பண்ணுகிறாளாதலால், அந்நகரத்திற்கு மங்களகரமென்று சப்தப்பிரயோகம்பண்ணினாள். அல்லது துராத்மாவான இராவணனுடைய அரசாக்ஞையைவிட்டு நீங்கி மஹாத்மாவாயும் பரமபாகவதனுமான விபீஷணனுடைய ரக்ஷணையை அடையப்போகிறபடியால் சுபகரமென்றாள்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

౧. సనిర్జిత్య పురీం శ్రేష్ఠాం లంకాం తాం కామరూపిణీమ్। విక్రమేణ మహాతేజా హనూమాన్ కపిసత్తమః॥
౨. అద్వారేణ మహాబాహుః ప్రాకారమభిపుప్లువే।
௧. 𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌂।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥
௨. 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇।
௧. ஸநிர்ஜ்ஜித்யபுரீம்ஶ்ரேஷ்டாம்லங்காம்தாம்காமரூபிணீம்।
விக்ரமேணமஹாதேஜாஹநுமாந்கபிஸத்தம:॥
௨. அத்வாரேணமஹாபாஹு:ப்ராகாரமபிபுப்லுவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஸத்தம:	வானரசிரேஷ்டராயும்	காமரூபிணீம்	நினைத்தரூபம் தரிக்கவல்லவளாயுமிருக்கிற
மஹாதேஜா:	மிகுந்ததேஜஸ்ஸுடையவராயுமிருக்கிற	தாம்	அந்த
ஸ:	அந்த	லங்காம்	இலங்கிணியை
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	விக்ரமேண	பராக்கிரமத்தால்
புரீம்	இலங்காதிதேவதையாயும்	நிர்ஜ்ஜித்ய	ஜயித்து
ஶ்ரேஷ்டாம்	சிரேஷ்டமானவளாயும்		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	மிகுந்த புஜபலத்தையுடைய ஹநுமாரானவர்	ப்ராகாரம்	ஆவரணத்தை
அத்வாரேண	குறுக்குவழியினல்	அபிபுப்லுவே	தாண்டினர்.

தா-ம்—அந்த தேஜோவானுன வானரோத்தமர் நினைத்த ரூபம் தரிக்கவல்ல மஹா ஸாமர்த்தியமுடையவளான இலங்கிணியைத் தன் புஜபலத்தால் வென்று, சத்துருநகரத்தைக் கிரமமானவழியில் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று சாஸ்திரமாதலா லதையறிந்த அந்த புத்திமான் இராஜமார்க்கத்திற்செல்லாமல் குறுக்குவழியாகப்போய் கோட்டை மதிற்சுவற்றின்மேலேறித் தாண்டினர்.

౩. ప్రవిశ్యనగరీంలంకాంకపిరాజహితంకరః॥చక్రేథపాదంసవ్యంచశత్రూణాంసతుమూర్ధని।

௩. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌲𑌂𑌕𑌾𑌂𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑌹𑌿𑌤𑌂𑌕𑌰𑌃॥
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌥𑌪𑌾𑌦𑌂𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂𑌸𑌤𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿।

௩. ப்ரவிஶ்யநகரீம்லங்காம்கபிராஜஹிதம்கர:॥
சக்ரேதபாதம்ஸவ்யஞ்சஶத்ரூணாம்ஸதுமூர்த்தநி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிராஜஹிதம்கர:=		ஸவ்யம்	இடதான
கபிராஜ	வானராதிபதியான ஸுக்ரீவமஹாராஜாவுக்கு	பாதம்	காலை
ஹிதம்கர:	க்ஷேமத்தைச்செய்கிற ஹநுமாரானவர்	சக்ரே	பண்ணினர் (வைத்தார்)
லங்காம்	இலங்கையென்கிற	ஸது	அந்த பாதமோவென்றால்
நகரீம்	பட்டணத்தை	ஶத்ரூணாம்	சத்துருக்களுடைய
ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து	மூர்த்தநி	சிரஸில்
(அக்ரே)	(முதலில்)	(சக்ரேவ)	(வைத்ததுபோலவே.)

தா-ம்—விவாககாலத்திலும் பிரயாணகாலத்திலும் நூதன கிரகப்பிரவேசகாலத்திலும் க்ஷேமார்த்தம் முதலில் வலதுகாலெடுத்தடிவைக்கவேண்டும். சத்துரு நகரப்பிரவேசம் செய்கையில் சத்துருக்ஷயார்த்தம் முதலில் இடதுகாலெடுத்தடிவைக்கவேண்டும். இந்நியாயத்தையறிந்த ஹநுமான் ஸுக்ரீவமஹாராஜாவினுடைய க்ஷேமத்தை விரும்பினவராய் சத்துருவான இராவணனுடைய மணிமயகிரீடங்களமைந்த பத்துசிரஸுகளின்மேல் வைப்பதுபோல் தன் இடதுகாலை இலங்காநகர பூஸ்தலத்தில் முதலில் வைத்தார்.

౪. ప్రవిష్టస్సత్వసంపన్నోనిశాయాంమారుతాత్మజః॥సమహాపథమాస్థాయముక్తాపుష్పవిరాజితమ్।
తతస్తుతాంపురీంలంకాంరమ్యామభియయౌకపిః॥

௪. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
𑌸𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂𑌲𑌂𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌯𑌯𑍌𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௪. ப்ரவிஷ்டஸ்ஸத்வஸம்பந்நோநிஶாயாம்மாருதாத்மஜ:॥
ஸமஹாபதமாஸ்தாயமுக்தாபுஷ்பவிராஜிதம்।
ததஸ்துதாம்புரீம்ரம்யாம்லங்காமபியயௌகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்வஸம்பந்ந:	பலமாகிற ஸம்பத்தையுடையவராயும்	நிஶாயாம்	இரவில்
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரருமான	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தவராய்
ஸ:	அந்த	தத:	பின்பு
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ரம்யாம்	ஸுந்தரமான
முக்தாபுஷ்பவிராஜிதம்-முத்து, புஷ்பம், இவைகளோடு விளங்குகிற		தாம்	அந்த
மஹாபதம்	இராஜவீதியை	லங்காம்புரீம்	இலங்கையென்கிற நகரத்தை
ஆஸ்தாய	அடைந்து	அபியயௌ	(நாலுபக்கங்களிலும்) சுற்றினர்.

தா-ம்—அந்த மஹாபலசாலியான ஹநுமார் முத்துகளாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற இராஜவீதியை இரவிலடைந்து அதிரமணீயமான அந்த திவ்விய நகரத்தை நாலுபக்கமும் சுற்றினர்.

౫. హసితోద్ఘుష్టనినదైస్తూర్యఘోషపురస్సరైః।వజ్రాంకుశనికాశైశ్చవజ్రజాలవిభూషితైః॥
౬. గృహముఖ్యైఃపురీరమ్యాబభాసేద్యౌరివాంబుదైః।

௫. 𑌹𑌸𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌨𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍈𑌃।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌂𑌕𑍁𑌶𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌜𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃॥
௬. 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌬𑌭𑌾𑌸𑍇𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍈𑌃।

௫. ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதைஸ்தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை:|
வஜ்ராங்குஶநிகாஶைஶ்சவஜ்ரஜாலவிபூஷிதை:||
௬. க்ருஹமுக்யை:புரீரம்யாபபாஸேத்யௌரிவாம்புதை:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை:-	நிருத்த கீதாதிவாத்தியங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனவாயும்	நிகாஶை:ச	ஸதிருசமாயிருக்கின்றனவாயும்
ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதை:=		வஜ்ரஜாலவிபூஷிதை:=	
ஹஸித	சிரிப்பினுடைய	வஜ்ரஜால	வஜ்ரஸமூகத்தால்
உத்க்ருஷ்ட	சிரேஷ்டமான	விபூஷிதை:	அலங்கரிக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
நிநதை:	சப்தங்களையுடையனவாயும்	க்ருஹமுக்யை:	சிரேஷ்டமான வீடுகளால்
வஜ்ராங்குஶநிகாஶை:ச=		ரம்யா	மனோக்கியமாயிருக்கிற
வஜ்ர	வஜ்ராயுதத்தையே	புரீ	(இலங்கா) நகரமானது
அங்குஶ	மாவட்டியாகவுடைய ஐராவதமென்கிற கஜசிரேஷ்டத்திற்கு	அம்புதை:	மேகங்களால்
		த்யௌரிவ	ஆகாசம்போல்
		பபாஸே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள ஐராவதமென்கிற கஜசிரேஷ்டம்போல் வெளுத்து, ரத்னகோடிகளாலிழைக்கப்பட்டு, நர்த்தனவாத்தியகோஷங்களாலும் ஸந்தோஷமிகுதியாலுண்டாகிற நகைப்புத்வனிகளாலும் நிறைந்து அதியழகாய் விளங்குகிற மாளிகைகள் சூழ்ந்த இலங்காநகரமானது வெண்மேகங்களடர்ந்த ஆகாசம்போல் பிரகாசித்தது.

౬. ప్రజజ్వాల తదాలంకారరక్షోగణగృహైశ్శుభైః సితాభ్రసదృశైశ్చిత్రైః పద్మస్వస్తికసంస్థితైః॥
౭. వర్ధమానగృహైశ్చాపి సర్వతస్సువిభూషితా॥ తాంచిత్రమాల్యాభరణాంకపిరాజహితంకరః।
౮. రాఘవార్థంచరన్ శ్రీమాన్ దదర్శచననందచ॥

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲 𑌤𑌦𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃॥
௭. 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾॥
௮. 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑌹𑌿𑌤𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌚॥

௬. ப்ரஜஜ்வாலததாலங்காரக்ஷோகணக்ருஹைஶ்ஶுபை:||
௭. ஸிதாப்ரஸத்ருஶைஶ்சித்ரை:பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:|
வர்த்தமாநக்ருஹைஶ்சாபிஸர்வதஸ்ஸுவிபூஷிதா||
௮. தாம்சித்ரமால்யாபரணாம்கபிராஜஹிதம்கர:|
ராகவார்த்தம்சரந்ஶ்ரீமாந்ததர்ஶசநநந்தச||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபை:	மங்களகரமாயும்	ஸுவிபூஷிதா	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்ட
ஸிதாப்ரஸத்ருஶை:=		லங்கா	இலங்கையானது
ஸிதாப்ர	வெளுத்திருக்கிற மேகத்திற்கு	ததா	அப்பொழுது
ஸத்ருஶை:	ஸமானமாயிருக்கின்றனவாயும்	ப்ரஜஜ்வால	பிரகாசித்தது
சித்ரை:	விசித்ரமாயும்	கபிராஜஹிதம்கர:=	
பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:=		கபிராஜ	ஸுக்ரீவமஹாராஜாவுக்கு
பத்ம	பத்மமென்றும்	ஹிதம்கர:	க்ஷேமத்தைச்செய்கிற ஹநுமான்
ஸ்வஸ்திக	ஸ்வஸ்திகமென்றும் சொல்லப்பட்ட கட்டடவிசேஷங்களோடு	ராகவார்த்தம்	ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயோஜனமாக
		சரந்	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு
ஸம்ஸ்திதை:	கூடிக்கொண்டிருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற	ஸ்ரீமாந்	ஸம்பத்யுக்தவானாக
ரக்ஷோகணக்ருஹை:=		சித்ரமால்யாபரணாம்	விசித்திரமான மாலைகள், ஆபரணங்கள் இவைகளோடுகூடின
ரக்ஷோகண	இராக்ஷஸக்கூட்டங்களுடைய		
க்ருஹை:	வீடுகளாலும்	தாம்	அந்த இலங்கையை
வர்த்தமானக்ருஹை:	வர்த்தமான மென்கிற கட்டட விசேஷங்களோடுகூடின வீடுகளாலும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்
		நநந்தச	ஸந்தோஷிக்கவும் ஸந்தோஷித்தார்.
ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்		

தா-ம்—வெகு தாவள்ளியமான் சுண்ணச்சாந்தினால் பூசப்பட்டு சரத்காலமேகம்போல் மிகவும் வெளுத்து அதிவிசித்திரமாயும் சுபகரமாயும் விளங்குகிற அந்த ராக்ஷஸமாளிகைகள், பத்மம், ஸ்வஸ்திகம், வர்த்தமானமென்கிற நானுவித கட்டட விசேஷங்களோடுகூடி இலங்காநகரத்தை நான்குபக்கங்களிலும் அத்யாச்சரியமாயலங்கரித்தன. ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவினுடைய க்ஷேமார்த்தமாகவும், இராகவனுடைய காரியார்த்தமாகவும் மஹாவிக்கினங்களையெல்லாம் தாண்டி இலங்கிணியையும் ஜயித்து எந்த வீரனும் பிரவேசிக்க

முடியாத இராவணநகரத்தில் நிர்ப்பயமாய்ப் பிரவேசித்து, ''இனி ஸீதாதர்ஸனம் கிடைக்கும். ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறு'' மென்கிற மனோதைரியத்தால் பிரஸன்னமான திருமுகமண்டலத்தையுடைய ஹநுமான், அந்நகரத்திலுள்ள கிரகங்களினமைப்பையும், அழகையும், தாவள்ளியத்தையும், இரத்தினகாந்தியையுங்கண்டு பரமாச்சரியங்கொண்டார்.

౯. భవనాద్భవనంగచ్ఛన్ దదర్శ పవనాత్మజః। వివిధాకృతిరూపాణి భవనాని తతస్తతః॥

கூ. ப⁴வநாத்³ ப⁴வநம் க³ச்ச²ந் த³த³ர்ஸ² பவநாத்மஜ:।
விவிதா⁴க்ருதிரூபாணி ப⁴வநாநி ததஸ்தத:॥

கூ. பவநாத்பவநம்கச்சந்ததர்ஸபவநாத்மஜ:।
விவிதாக்ருதிரூபாணிபவநாநிததஸ்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ:	வாயுகுமாரரான ஹநுமான்	விவிதாக்ருதிரூபாணி=	
பவநாத்	ஒரு வீட்டினின்றும்	விவிதாக்ருதி	அனேகவிதமான
பவநம்	வேறொரு வீட்டிற்கு	ரூபாணி	ரூபத்தையுடைய
கச்சந் (ஸந்)	போகானின்றுகொண்டு	பவநாநி	வீடுகளை
ததஸ்தத:	அங்கங்கே	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

౧౦. శుశ్రావ మధురం గీతం త్రిస్థానస్వరభూషితమ్। స్త్రీణాం మదసమృద్ధానాం దివి చాప్సరసామివ॥

௧௦. ஸு²ஸ்²ராவ மது⁴ரம் கீ³தம் த்ரிஸ்தா²நஸ்வரபூ⁴ஷிதம்।
ஸ்த்ரீணாம் மத³ஸம்ருத்³தா⁴நாம் தி³வி சாப்ஸரஸாமிவ॥

௧௦. ஸுஸ்ராவமதுரம்கீதம்த்ரிஸ்தாநஸ்வரபூஷிதம்।
ஸ்த்ரீணாம்மதஸம்ருத்தாநாம்திவிசாப்ஸரஸாமிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவி	ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள	த்ரிஸ்தாந	மார்பு, கழுத்து, தலை இம்மூன்று ஸ்தானங்களிலிருந்துண்டாகிற
அப்ஸரஸாமிவ	அப்ஸரஸ்திரீகளுடையதுபோல்		
மதஸம்ருத்தாநாம்=		ஸ்வர	மந்த்ரமத்யதாரகங்களென்கிற ஸ்வரத்திஞல்
மத	யௌவனக்கொழுப்பினால்	பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டும்
ஸம்ருத்தாநாம்	பரிபூர்ணமாயிருக்கிற	மதுரம்	மனோகரமாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரீணாம்	ஸ்திரீகளுடைய	கீதம்	ஸங்கீதத்தை
த்ரிஸ்தாநஸ்வரபூஷிதம்=		ஸுஸ்ராவ	கேட்டார்.

౧౧. శుశ్రావ కాంచీనినదం నూపురాణాం చ నిస్స్వనమ్। సోపాననినదాంశ్చైవ భవనేషు మహాత్మనామ్॥

౧౨. ఆస్ఫోటితనినాదాంశ్చ క్ష్వేళితాంశ్చ తతస్తతః॥

௧௧. ஸு²ஸ்²ராவ காஞ்சீநிநத³ம் நூபுராணாம் ச நிஸ்ஸ்வநம்।
ஸோபாநநிநதா³ம்ஸ்²சைவ ப⁴வநேஷு மஹாத்மநாம்॥

௧௨. ஆஸ்போ²டிதநிநாதா³ம்ஸ்²ச க்ஷ்வேளிதாம்ஸ்²ச ததஸ்தத:।

௧௧. ஸுஸ்ராவகாஞ்சீநிநதம்நூபுராணாம்சநிஸ்வநம்।
ஸோபாநநிநதாம்ஸ்சைவபவநேஷுமஹாத்மநாம்॥

௧௨. ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ஸ்சக்ஷ்வேளிதாம்ஸ்சததஸ்தத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநாம்	மேன்மையுடையவர்களுடைய	நிநதாம்ஸ்சைவ	சப்தங்களையும்
பவநேஷு	மாளிகைகளில்	ததஸ்தத:	அங்கங்கே
காஞ்சீநிநதம்	ஒட்டியாணசப்தத்தையும்	ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ஸ்ச=	
நூபுராணாம்	காற்சலங்கைகளுடைய	ஆஸ்போடித	தோள் தட்டுதலினாலுண்டாகிற
நிஸ்வநம்	த்வனியையும்	நிநாதாம்ஸ்ச	சப்தங்களையும்
ஸோபாநநிநதாம்ஸ்சைவ=		க்ஷ்வேளிதாம்ஸ்ச	ஸிம்ஹநாதங்களையும்
ஸோபாந	மித்தைப்படிகளுடைய	ஸுஸ்ராவ	கேட்டார்.

(கூ-௧௦-௧௧-௧௨ - ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இந்தவிதம் அந்நகரத்திலுள்ள மாளிகைகளின் திவ்வியாலங்காரத்தைக்கண்டு வியப்புற்ற ஹநுமான் ஸீதாதேவி யிருக்குமிடத்தை வீடுகள்தோறும் தேடியறிய ஆரம்பித்தனர். ஒருவீட்டினின்று மற்றொரு வீட்டிற்குப்போகையில் அந்தந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிற கட்டட விநோதங்களையும் விசித்திராலங்கார விசேஷங்களையுங் கண்டார். அநேகமாளிகைகளில் அப்ஸரஸ்திரீகள்போல் திவ்விய ஸௌந்தரியமுள்ளவர்களாய், யௌவ்வனபரிபாகத்தால் மதித்தவர்களாய், மிக உத்ஸாகத்தோடுகூடின ஸ்திரீகள், மார்பு கண்டம் சிரஸென்கிற மூன்று பிரதேசங்களிலுண்டாகிற மந்த்ரமத்ய

தாரகமென்னும் திவ்ய ஸ்வரங்களமைந்து அந்தக்கரணத்தைக் கவரும்படியான ஆனந்தரஸத்தைப்பொழி யும் கண்டத்தோடு கானஞ்செய்கிற மனோகரமான ஸங்கீதத்தைக்கேட்டார். சில கனவான்களுடைய உப்ப ரிகைகளில் யௌவ்வனச்செருக்காலும் மத்தியபான மயக்கத்தாலும் சிருங்காரவிளையாட்டுகளை அமிதமாக ச்செய்கிற ஸ்திரீகளுடைய ஒட்யாண த்வனியையும், நூபுரநாதத்தையும், படிகளேறியிறங்குகிற கோஷத் தையுங்கேட்டார். இன்னம் சிலவிடங்களில் யௌவ்வனமதிப்படைந்த ஆடவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் வீர வாதஞ்செய்கையில் தோள்தட்டுதல், கர்ஜ்ஜித்தல் முதலிய சேஷ்டிதங்களாலுண்டாகிற மஹாநாதத்தையுங் கேட்டார்.

౧౨. శుశ్రావ జపతాం తత్ర మంత్రాన్ రక్షోగృహేషు వై॥

கஉ. 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈॥

கஉ. ஶுஶ்ராவஜபதாம்தத்ரமந்த்ராந்ரக்ஷோக்ருஹேஷுவை॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்தலங்காநகரத்தில்	மந்த்ராந்	மந்திரங்களை
ரக்ஷோக்ருஹேஷு	இராக்ஷதர்களுடைய வீட்டில்	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.
ஜபதாம்	ஜபம்பண்ணுகிறவர்களுடைய		

தா-ம்—இந்தவிதம் சிருங்காரவிலாஸஸம்பந்தமான கானங்களையும் ஆபரணவோஸைகளையுங்கேட்ட ஹநுமான் சில வேதமறிந்த அரக்கர்கள் தங்கள் கிரகங்களிலுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற ருக் யஜுஸ் ஸாம மென்கிற வேதங்களைக்கேட்டார்.

౧౩. స్వాధ్యాయనిరతాంశ్చైవ యాతుధానాన్ దదర్శ సః। రావణస్తవసంయుక్తాన్ గర్జతో రాక్షసానపి॥

கங. 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌃।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌪𑌿॥

கங. ஸ்வாத்யாயநிரதாம்ஶ்சைவயாதுதாநாந்ததர்ஶஸ:।
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்கர்ஜ்ஜதோராக்ஷஸாநபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ராவண	தசக்கிரீவனுடைய
ஸ்வாத்யாயநிரதாந்—		ஸ்தவ	ஸ்தோத்திரத்தோடு
ஸ்வாத்யாய	அத்தியயனத்தில்	ஸம்யுக்தாந்	கூடிக்கொண்டு
நிரதாந்	ஆஸக்தியுடைய	கர்ஜ்ஜத:	கோஷிக்கிற
யாதுதாநாந்	இராக்ஷஸர்களையும்	ராக்ஷஸாநபி	அரக்கர்களையும்
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்—		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౧౪. రాజమార్గం సమావృత్య స్థితం రక్షోబలం మహత్। దదర్శ మధ్యమే గుల్మే రావణస్య చరాన్ బహూన్॥

கச. 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍॥

கச. ராஜமார்க்கம்ஸமாவ்ருத்யஸ்திதம்ரக்ஷோபலம்மஹத்।
ததர்ஶமத்யமேகுல்மேராவணஸ்யசராந்பஹூந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜமார்க்கம்	ராஜவீதியை	குல்மே	(ஸைந்ய) ஸமூகத்தில்
ஸமாவ்ருத்ய	நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஸ்திதம்	இருக்கிற	பஹூந்	அனேகர்களான
மஹத்	பெரிதான	சராந்	கூடபுருஷர்களையும்
ரக்ஷோபலம்	இராக்ஷஸ ஸைந்நியத்தையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
மத்யமே	(பட்டணத்திற்கு) நடுவில்		

(கங-கச-வது ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர், பிரம்மயக்ஞம் முதலான நித் திய சடங்குகளை முடித்து ருக்யஜுஸ் ஸாமமென்கிற வேதங்களை ஸகிம்ஹிதையாய். ஸந்தை சொல்லிக்கொ ண்டும், கிரமம், ஜடை, கனம் முதலான வேதாத்தியனக்கிரமங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு மிருக்கிற அனேக இராக்ஷஸர்களைக்கண்டார். இந்திர வருண குபேராதி திக்பாலகாளைவென்று கைலாஸகிரியைப்பேர் த்து பாசுபதாஸ்திரம்பெற்று, தேவர்களையடித்து, பரமசிவனுக்கு மித்திரனாய் பிரம்மாவுக்குக் கொள்பேர னாய் ஸர்வ ஜகத்பிரஸித்தனாய் அஷ்டலக்ஷ்மீஸஹிதனாய் வாழ்ந்துவருகிற மஹாப்பிரதாபசாலியான இராவ ணனுடைய திவ்விய வீரசரித்திரத்தைப்பாடி, "ஜெயவிஜயீபவ" வென்று அண்டகடாஹங்கள் பிளக்கும் படி கர்ஜ்ஜித்து அந்த தசகண்டனை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிற அனேக ஸ்துதிபாடகர்களைக் கண்டார். அனந்த ரம், நகரமத்தியில் இராஜவீதியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து நகரமுழுதையும் அதிஜாக்கிரதையாய்ப் பா

துகாத்துவருகிற ஸமுத்திரஸாம்யமான மஹா ஸைந்யத்தையும், அதற்குள்ளும் புறமும் நுழைந்து வெளிப்பட்டு, அங்கங்கு மஹாராஜாவைப்பற்றி நடக்கிற விருத்தாந்தங்களையறிந்து யாவருக்குந்தெரியாமல் இராவணனுக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கிற அனேக கூடபுருஷர்களையுங்கண்டார்.

౧౫. దీక్షితాన్ జటిలాన్ ముండాన్ గోజినాంబరధారిణః। దర్భముష్టిప్రహరణానగ్నికుండాయుధాంస్తథా॥
౧౬. కూటముద్గరపాణీంశ్చ దండాయుధధరానపి। ఏకాక్షానేకకర్ణాంశ్చ లంబోదరపయోధరాన్॥
౧౭. కరాళాన్ భుగ్నవక్త్రాంశ్చ వికటాన్వామనాంస్తథా। ధన్వినః ఖడ్గినశ్చైవ శతఘ్నీముసలాయుధాన్॥
౧౮. పరిఘోత్తమహస్తాంశ్చ విచిత్రకవచోజ్జ్వలాన్। నాతిస్థూలాన్నాతికృశాన్నాతిదీర్ఘాతిహ్రస్వకాన్॥
౧౯. నాతిగౌరాన్నాతికృష్ణాన్నాతికుబ్జాన్నవామనాన్। విరూపాన్ బహురూపాంశ్చ సురూపాంశ్చ సువర్చసః॥
౨౦. ధ్వజినః పతాకినశ్చైవ దదర్శ వివిధాయుధాన్।

௧௫. 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌜𑌟𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
௧௬. 𑌕𑍂𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌪𑌾𑌣𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌦𑌰𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍॥
௧௭. 𑌕𑌰𑌾𑌳𑌾𑌨𑍍𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃𑌖𑌡𑍍𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌮𑍁𑌸𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍॥
௧௮. 𑌪𑌰𑌿𑌘𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌚𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍॥
௧௯. 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃॥
௨௦. 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑌃𑌪𑌤𑌾𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍।

௧௫. தீக்ஷிதாங்ஜடிலாங்முண்டாங்கோஜிநாம்பரதாரிண꞉।
தர்ப்பமுஷ்டிப்ரஹாரணாநக்நிகுண்டாயுதாம்ஸ்ததா॥
௧௬. கூடமுத்கரபாணீம்ஶ்ச தண்டாயுததராநபி।
ஏகாக்ஷாநேககர்ணாம்ஶ்சலம்போதரபயோதராந்॥
௧௭. கராளாந்புக்நவக்த்ராம்ஶ்சவிகடாந்வாமநாம்ஸ்ததா।
தந்விந꞉கட்கிநஶ்சைவஶதக்நீமுஸலாயுதாந்॥
௧௮. பரிகோத்தமஹஸ்தாம்ஶ்சவிசித்ரகவசோஜ்வலாந்।
நாதிஸ்தூலாந்நாதிக்ருஶாந்நாதிதீர்க்காதிஹ்ரஸ்வகாந்॥
௧௯. நாதிகௌராந்நாதிக்ருஷ்ணாந்நாதிகுப்ஜாந்நவாமநாந்।
விரூபாந்பஹுரூபாம்ஶ்சஸுரூபாம்ஶ்சஸுவர்ச்சஸ꞉॥
௨௦. த்வஜிந꞉பதாகிநஶ்சைவததர்ஶவிவிதாயுதாந்।

பதம்.	உரை.
தீக்ஷிதாந்	யக்கிய தீக்ஷையுடையவர்களையும்
ஜடிலாந்	ஜடையை தரித்தவர்களையும்
முண்டாந்	தீக்ஷாவிஸர்ஜ்ஜனஞ்செய்து மொட்டையாயிருப்பவர்களையும்
கோஜிநாம்பரதாரிண꞉=	
கோஜிநாம்பர	எருதுதோலாகிற வஸ்திரத்தை
தாரிண꞉	தரித்தவர்களையும்
தர்ப்பமுஷ்டிப்ரஹாரணாந்=	
தர்ப்பமுஷ்டி	பிடி தர்ப்பத்தை
ப்ரஹாரணாந்	ஆயுதமாயுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
அக்நிகுண்டாயுதாந்=	
அக்நிகுண்ட	ஹோமகுண்டங்களை
ஆயுதாந்	ஆயுதமாயுடையவர்களையும்
கூடமுத்கரபாணீம்ஶ்ச=	
கூடமுத்கர	கூடமுத்கரமென்கிற ஆயுதங்களை
பாணீம்ஶ்ச	கையிலுடையவர்களையும்

பதம்.	உரை.
தண்டாயுதததராநபி	தண்டாயுதத்தையுடையவர்களையும்
ஏகாக்ஷாந்	ஒத்தைக்கண்ணுடையவர்களையும்
ஏககர்ணாம்ஶ்ச	ஒத்தைக்காதுடையவர்களையும்
லம்போதரபயோதராந்=	
லம்ப	தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற
உதர	வயிறென்ன
பயோதராந்	ஸ்தனங்களென்ன, இதுகளையுடையவர்களையும்
கராளாந்	பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவர்களையும்
புக்நவக்த்ராம்ஶ்ச=	
புக்ந	கோணலான
வக்த்ராம்ஶ்ச	முகத்தையுடையவர்களையும்
விகடாந்	ஏறக்குறையவிருக்கிற அவயவங்களையுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
வாமநாந்	குள்ளர்களையும்

பதம்.	உரை.
தந்விநஃ	தனுஸ்ஸுடையவர்களையும்
கட்கிநஶ்சைவ	கத்தியுடையவர்களையும்
ஶதக்நீமுஸலாயுதாந்	பீரங்கி உலக்கைமுதலிய ஆயுதங்களையுடையவர்களையும்
பரிகோத்தமஹஸ்தாம்ஶ்ச=	
பரிகோத்தம	சிரேஷ்டமான இருப்புத்தடியை
ஹஸ்தாம்ஶ்ச	கையிலுள்ளவர்களையும்
விசித்ரகவசோஜ்வலாந்=	
விசித்ர	நானாவிதமாயிருக்கிற
கவச	கவசங்களினால்
உஜ்வலாந்	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களையும்
நாதிஸ்தூலாந்	வெகு பெருத்திராதவர்களையும்
நாதிக்ருஶாந்	மிகவும் இளைத்திராதவர்களையும்
நாதிதீர்க்காதிஹ்ரஸ்வகாந்=	
நாதிதீர்க்க	அதிக உயரமாயும்
நாதிஹ்ரஸ்வாந்	மிகவும் குள்ளமில்லாதவர்களையும்
நாதிகௌராந்	அதிகமாக வெளுத்திராதவர்களையும்
நாதிக்ருஷ்ணாந்	அதிக கறுப்பாயில்லாதவர்களையும்
நாதிகுப்ஜாந்	அதிக கூனில்லாதவர்களையும்
நவாமநாந்	குள்ளமில்லாதவர்களையும்
விரூபாந்	குரூபிகளையும்
பஹுரூபாம்ஶ்ச	அதிக ரூபமுடையவர்களையும்
ஸுரூபாம்ச	நல்ல ரூபத்தையுடையவர்களையும்
ஸுவர்ச்சஸஃ	நல்ல தேஜஸ்ஸுடையவர்களையும்
த்வஜிநஃ	கொடிகளுடையவர்களையும்
பதாகிநஶ்சைவ	பதாகங்களையுடையவர்களையும்
விவிதாயுதாந்	நானாவித ஆயுதங்களையுடையவர்களையும்
ததர்ஶ	(ஹநுமார்) பார்த்தார்.

தா-ம்—பெரிய யாகங்களைச் செய்யத்தொடங்கி தீக்ஷாஸம்ஹிதர்களாயிருப்பவர் சிலர். ஆரம்பித்த யாகங்களைப் பூர்த்திபண்ணி அவபிருதஸ்நானஞ்செய்து தீக்ஷாவிஸர்ஜ்ஜனமடைந்தவர் சிலர். ஜடாபாரம் தாங்கின தபஸ்விகள் சிலர். சில மந்திரஸித்தியின்பொருட்டு எருதுத்தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவர் சிலர். அனிஷ்ட நிவாரணார்த்தம் தர்ப்பைகளை ஆயுதமாகத் தாங்கினவர் சிலர். சத்ருக்ஷயார்த்தம் ஹோமகுண்டங்களில் அதர்வணவேதமந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டே ஆஹுதிகள் செய்வார் சிலர். தடிகளையும் கத்திகளையும் உலக்கைகளையும் ஈட்டிகளையும் விற்களையும் பீரங்கிகளையும் இன்னம் பற்பல ஆயுதங்களையுந் தாங்கினவரனேகர். சிலருக்கு ஒருகண், சிலருக்கு ஒருகாது, சிலருக்குத் தொங்குகிற வயறு. சிலருக்குத் தொங்குகிற ஸ்தனம். கோரமான பார்வையுடையவர் சிலர். முகங்கோணி வாய்கோணி வக்ராக்ருதியாயிருப்பவர் சிலர். நீண்ட கைகளும் நீண்ட கால்களும் பெருத்த தொந்தியுமுடையவர் சிலர். கைகுறைந்து கால் குறைந்து மற்ற அங்கங்களும் குறைந்து குரூபிகளாயிருப்பவர் சிலர். சிலர் அதிக குள்ளர். சிலர் அதிக நெடியர். சிலர் ஸ்தூலசரீரிகள். சிலர் மிகவும் இளைத்து வாடினவர்கள். சிலர் கிருஷ்ணபக்ஷ ராத்திரிபோல் கறுத்தவர். சிலர் பௌர்ணமி ராத்திரிபோல் வெளுத்தவர். அதிக குள்ளமில்லாமலும், அதிக உயரமில்லாமலும், மிக கறுத்திராமலும், வெகு வெளுத்திராமலும், விசேஷ அழகுள்ளவர்களாயும் விசேஷ குரூபிகளாயுமிராமல் ஸாதாரணரூபவான்களாயிருப்பவரனேகர். ஸமஸ்த லக்ஷணங்களுமமைந்து மிக தேஜஸ்ஸோடுகூடி ஸர்வாபரணபூஷிதர்களாயதிஸுந்தரமாய் விளங்குவர் சிலர். கவசங்கள் தரித்து ஆபரணங்கள் பூண்டு லக்ஷ்மீவான்களாய் விளங்குபவர் சிலர். இப்படி நானாவித இராக்ஷஸர்களையும், ஆயுதபாணிகளான யுத்தவீரர்களையும், த்வஜங்களைத் தாங்கின புருஷர்களையும், குரூபிகளான ஜனங்களையும், அழகான ஸ்திரீபுமான்களையும் கண்டார்.

௨௰. శక్తివృక్షాయుధాంశ్చైవపట్టసాశనిధారిణః॥
௨௧. క్షేపణీపాశహస్తాంశ్చదదర్శసమహాకపిః। స్రగ్విణస్త్వనులిప్తాంశ్చవరాభరణభూషితాన్॥
௨௨. నానావేషసమాయుక్తాన్యథాస్వైరగతాన్బహూన్। తీక్ష్ణశూలధరాంశ్చైవవజ్రిణశ్చమహాబలాన్॥

௨௰. ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாம்ஶ்சைவபட்டஸாஶநிதாரிணஃ॥
௨௧. க்ஷேபணீபாஶஹஸ்தாம்ஶ்சததர்ஶஸமஹாகபிஃ।
ஸ்ரக்விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஶ்சவராபரணபூஷிதாந்॥
௨௨. நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்யதாஸ்வைரகதாந்பஹூந்।
தீக்ஷ்ணஶூலதராம்ஶ்சைவவஜ்ரிணஶ்சமஹாபலாந்॥

௨௰. ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாம்ஶ்சைவபட்டஸாஶநிதாரிணஃ॥
௨௧. க்ஷேபணீபாஶஹஸ்தாம்ஶ்சததர்ஶஸமஹாகபிஃ।
ஸ்ரக்விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஶ்சவராபரணபூஷிதாந்॥
௨௨. நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்யதாஸ்வைரகதாந்பஹூந்।
தீக்ஷ்ணஶூலதராம்ஶ்சைவவஜ்ரிணஶ்சமஹாபலாந்॥

பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்
ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாந்=	
ஶக்தி	சக்தியென்ன (சூலம் அல்லது வேலாயுதம்
வ்ருக்ஷ	மரங்களென்ன (இவைகளை)
ஆயுதாந்	ஆயுதமாயுடையோர்களையும்
பட்டஸாஶநிதாரிணஃ=	
பட்டஸ	கூரான இருப்புத்தடியென்ன
அஶநி	வஜ்ராயுதமென்ன
தாரிணஃ	(இவைகளை) தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களையும்

பதம்.	உரை.
க்ஷேபணீ	க்ஷேபணியென்கிற ஆயுதவிசேஷமெ
பாஶ	பாசமென்ன (இவைகளை) (ன்ன
ஹஸ்தாம்ஶ்ச	கையிலுடையோர்களையும்
ஸ்ரக்விண꞉	புஷ்பமாலை தரித்தவர்களையும்
அநுலிப்தாம்ச	(சந்தண)ப்பூச்சுடையோர்களையும்
வராபரணபூஷிதாந்=	
வர	சிரேஷ்டமான
ஆபரண	ஆபரணங்களால்
பூஷிதாந்ச	அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களையும்
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்=	

பதம்.	உரை.
நாநாவேஷ	அனேகவிதமான வேஷத்தோடு
ஸமாயுக்தாந்	கூடிக்கொண்டிருப்பவர்களையும்
யதாஸ்வைரகதாந்	இஷ்டப்படி திரிந்துகொண்டிருப்பவர்களையும்
பஹூந்	அனேக ஜனஸமூகங்களையும்
தீக்ஷ்ணஶூலதராந்	கூர்மையான சூலத்தை தரித்தவர்களையும்
வஜ்ரிணஶ்ச	வஜ்ராயுதமுடையோர்களையும்
மஹாபலாந்	மிக பலசாலியான (இராக்ஷஸர்களையும்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் சூலம் வஜ்ராயுதம் இருப்புத்தடி விருக்ஷங்கள் கயிறுகள் முதலியவைகளை ஆயுதங்களாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அனேக இராக்ஷதர்களைக்கண்டார். திவ்வியமான புஷ்பமாலைகள் தரித்து பரிமளசந்தணம் பூசி, சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களாலலங்கரித்துக்கொண்டு ஸ்வேச்சையாயும் உல்லாஸமாயுந் திரிகிற அனேக ஸுகபுருஷர்களையுங்கண்டார். புருஷர் ஸ்திரீகள்போலும் ஸ்திரீகள் புருஷர்போலும் இன்னம் பற்பலவிதமாக தங்கள் நிஜரூபத்தைமாற்றி விசித்திரமான வேஷங்கள் பூண்ட அனேகரையும், மல்லயுத்தம் முதலானவைசெய்கிற மஹாபலசாலிகளையும், இன்னம் அனேக ஜனஸமூஹங்களையும் கண்டார்.

౨౩. శతసాహస్రమవ్యగ్రమారక్షంమధ్యమంకపిః। రక్షోధిపతినిర్దిష్టందదర్శాంతఃపురాగ్రతః॥

௨௩. 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃॥

௨௩. ஶதஸாஹஸ்ரமவ்யக்ரமாரக்ஷம்மத்யமம்கபி꞉।
ரக்ஷோதிபதிநிர்த்திஷ்டம்ததர்ஶாந்த꞉புராக்ரத꞉॥

பதம்.	உரை.
கபி꞉	ஹநுமாரானவர்
அந்த꞉புராக்ரத꞉	அந்தப்புரத்திற்கெதிரில்
ஶதஸாஹஸ்ரம்	இலக்ஷஸங்கியையுடையதாயும்
அவ்யக்ரம்	(இரக்ஷிப்பதில்) ஜாக்கிரதையுள்ளதாயும்

பதம்.	உரை.
ரக்ஷோதிபதிநிர்த்திஷ்டம்	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனாலேற்படுத்தப்பட்டதாயும்
மத்யமம்	நடுவிலிருக்கிறதுமான
ஆரக்ஷம்	இராவணமூலபலத்தை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அந்த வாயுபுத்திரர், இலங்காநகரமத்தியில் இராவணனந்தப்புரத்திற்கெதிரில் இலக்ஷக்கணக்காய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அந்த இராக்ஷஸேசுவரனுடைய ஆக்கியையால் அகோராத்திரம் விழித்த கண்களோடும் துடிக்கிற மீசைகளோடும் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் கடுகடுத்து சத்துருவினுடைய தைரியத்தைக் கலக்கும்படியான குரூரபார்வையோடு நின்றுகொண்டு அந்நகரத்தை இரக்ஷித்துவருகிற மூலபலமென்று ஜகத்பிரஸித்தமான ஸைந்நிய ஸமூகத்தைக்கண்டார்.

౨౪. సతదాతద్గృహందృష్ట్వామహాహాటకతోరణమ్। రాక్షసేంద్రస్యవిఖ్యాతమద్రిమూర్ధ్నిప్రతిష్ఠితమ్॥

౨౫. పుండరీకావతంసాభిఃపరిఘాభిరలంకృతమ్। ప్రాకారావృతమత్యర్థందదర్శసమహాకపిః॥

௨௪. 𑌸𑌤𑌦𑌾𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌾𑌹𑌾𑌟𑌕𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௨௫. 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨௪. ஸததாதத்க்ருஹம்த்ருஷ்ட்வாமஹாஹாடகதோரணம்।
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யவிக்யாதமத்ரிமூர்த்நிப்ரதிஷ்டிதம்॥

௨௫. புண்டரீகாவதம்ஸாபி꞉பரிகாபிரலங்க்ருதம்।
ப்ராகாராவ்ருதமத்யர்த்தம்ததர்ஶஸமஹாகபி꞉॥

பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அப்படி பிரஸித்தமான
ஸ꞉	அந்த
மஹாகபி꞉	ஹநுமாரானவர்
ததா	அப்பொழுது
தத்	அந்த மூலபலத்தை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து

பதம்.	உரை.
மஹாஹாடகதோரணம்	உயர்ந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட தோரணங்களையுடையதாயும்
விக்யாதம்	எங்கும் பிரஸித்தமாயும்
அத்ரிமூர்த்நி	பர்வதத்தின் சிகரத்தில்
ப்ரதிஷ்டிதம்	ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும்
புண்டரீகாவதம்ஸாபி꞉=	

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்டரீக	வெண்தாமரை புஷ்பத்தை	ஆவ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற
அவதம்ஸாபி:	சிரோபூஷணமாயுடைய	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
பரிகாபி:	அகழ்களினால்	க்ருஹம்	மாளிகையை
அலங்க்ருதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
ப்ராகாராவ்ருதம்=		ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ப்ராகார	மதிலினால்		

தா-ம்—இந்தவிதம் அதிபயங்கரமாக விளங்குகிற மூலபலத்தைக்கண்ட ஹநுமான், திரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நாகலோகமளவில் வியாபித்து வெண்தாமரைபுஷ்பங்களால் நிறைந்த அகழினாலும், ஸ்வர்க்கலோகமளவினுயர்ந்து ஸ்வச்சமான வெண்சாந்தினால் பூசப்பட்டுப் பிரகாசிக்கிற மதிலினாலும் சூழப்பட்டு, பொன்மயமான தோரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு இராவணகிருகமென்று ஜகத்பிரஸித்தமான அந்த தசகண்டனுடைய அரண்மனையைப்பார்த்தார்.

౨౬. త్రివిష్టపనిభందివ్యందివ్యనాదవినాదితమ్। వాజిహ్రేషితసంఘుష్టంనాదితంభూషణైస్తథా॥

౨౭. రథైర్యానైర్విమానైశ్చతథాహయగజైశ్శుభైః। వారణైశ్చచతుర్దంతైశ్శ్వేతాభ్రనిచయోపమైః॥

౨౮. భూషితంరుచిరద్వారంమత్తైశ్చమృగపక్షిభిః। రక్షితంసుమహావీర్యైర్యాతుధానైస్సహస్రశః॥

౨౯. రాక్షసాధిపతేర్గుప్తమావివేశమహాకపిః॥

௨௬. ത്രിവിഷ്ടപനിഭംദിവ്യംദിവ്യനാദവിനാദിതം।
വാജിഹ്രേഷിതസംഘുഷ്ടംനാദിതംഭൂഷണൈസ്തഥാ॥

௨௭. രഥൈര്യാനൈര്വിമാനൈശ്ചതഥാഹയഗജൈശ്ശുഭൈഃ।
വാരണൈശ്ചചതുര്ദന്തൈശ്ശ്വേതാഭ്രനിചയോപമൈഃ॥

௨௮. ഭൂഷിതംരുചിരദ്വാരംമത്തൈശ്ചമൃഗപക്ഷിഭിഃ।
രക്ഷിഭിസ്സുമഹാവീര്യൈര്യാതുധാനൈസ്സഹസ്രശഃ॥

௨௯. രാക്ഷസാധിപതേര്ഗുപ്തമാവിവേശമഹാകപിഃ॥

௨௬. த்ரிவிஷ்டபநிபம்திவ்யம்திவ்யநாதவிநாதிதம்।
வாஜிஹ்ரேஷிதஸம்குஷ்டம்நாதிதம்பூஷணைஸ்ததா॥

௨௭. ரதைர்யாநைர்விமாநைஶ்சததாஹயகஜைஶ்ஶுபை:।
வாரணைஶ்சசதுர்த்தந்தைஶ்ஶ்வேதாப்ரநிசயோபமை:॥

௨௮. பூஷிதம்ருசிரத்வாரம்மத்தைஶ்சம்ருகபக்ஷிபி:।
ரக்ஷிபிஸ்ஸுமஹாவீர்யைர்யாதுதாநைஸ்ஸஹஸ்ரஶ:॥

௨௯. ராக்ஷஸாதிபதேர்குப்தமாவிவேஶமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	ஶ்வேதாப்ரநிசயோபமை:=	
த்ரிவிஷ்டபநிபம்	ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸமானமாயும்	ஶ்வேதாப்ர	வெண்மையான மேகத்தினுடைய
திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	நிசயோபமை:	ஸமூகத்திற்கு ஸமானமுமான
திவ்யநாதிதம்	விசேஷமாக சப்திக்கப்பட்டதாயும்	சதுர்த்தந்தை:	நாலுதந்தங்களையுடைய
வாஜிஹ்ரேஷிதஸங்குஷ்டம்=		வாரணைஶ்ச	யானைகளாலும்
வாஜி	குதிரையினுடைய	மத்தை:	மதித்திருக்கிற
ஹ்ரேஷித	கனைத்தலினால்	ம்ருகபக்ஷிபி:	மிருகங்கள், பக்ஷிகள், (இவைகளால்)
ஸங்குஷ்டம்	வியாப்தமானதாயும்	பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ததா	அப்படியே	ரக்ஷிபி:	பாதுகாப்பவர்களான
பூஷணை:	ஆபரணங்களால்	ஸுமஹாவீர்யை:	வெகு சிரேஷ்டமான வீரர்களாகிய
நாதிதம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்	யாதுதாநை:	இராக்ஷதர்களால்
ரதை:	இரதங்களினாலும்	ஸஹஸ்ரஶ:	அநேகப்பிரகாரமாக
யாநை:	வாகனங்களினாலும்	குப்தம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான
விமாநைஶ்ச	(ஆகாயத்தில் திரிகிற) விமானங்களா[லும்	ராக்ஷஸாதிபதே:	இராவணனுடைய
ததா	அப்படியே	ருசிரத்வாரம்	மனோக்கியமான கோட்டைவாசலை
ஶுபை:	மங்களகரமான	ஆவிவேஶ	அடைந்தார்.
ஹயகஜை:	குதிரைகளாலும் யானைகளாலும்		

தா-ம்—இந்த சுலோகங்களில் இராவணனந்தப்புரத்தினுடைய வெளித்வாரமானது வர்ணிக்கப்படுகிறது. அனேகாயிரம் ஜாத்யசுவங்கள் உத்ஸாஹவிசேஷத்தால் கனைத்துக்கொண்டிருந்தன. குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மற்ற மிருகபக்ஷிகளுக்கும் மிகுதியாகப்போடப்பட்டிருந்த ஆபரணஸமூகங்கள் விசேஷமாக கோஷித்தன. அனேக இரதங்களும், வாகனங்களும் விமானங்களும் வெகு அழகாக சிங்காரிக்கப்பட்டு வரிசைவரிசையாக விடப்பட்டிருந்தன. மங்களகரமான முகங்களோடுகூடிய அனேகலக்ஷம் குதிரைகளும், தங்

கக்கட்டு கட்டப்பட்ட பெருத்த நீண்ட இரண்டிரண்டு தந்தங்களையுடைய எண்ணிறந்த யானைகளும் ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. அப்படியே, சரத்கால மேகஸமூகமே பூமியில் வந்திறங்கினதுபோல் மிகவும் வெளுத்து பெருத்து நீண்டிருக்கிற நாலுதந்தங்களையுடைய கஜசிரேஷ்டங்களும் கணக்கில்லாமல் கட்டப்பட்டிருந்தன. இவைகளன்றி, மிகுந்த உணவுபலத்தால் மதித்திருக்கிற ஸிம்ஹம, கரடி, புலி முதலிய மிருகங்களும், ஹம்ஸம் மயில் குயில்முதலிய பக்ஷிவர்க்கங்களும் வெகு அழகாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தவிதம் ரதகஜதுரகங்களாலும் பக்ஷிமிருகவர்க்கங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டு, மங்களவாத்தியகோஷத்தாலும், ஸ்துதிபாடகர்களுடைய கானத்தாலும், அசுவங்களுடைய கனைப்பினுலுமுண்டாகிற நாதத்தால் நிறைந்து, ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸமானமாக அதிஜாஜ்வல்லியமாயும் ஆனந்தமயமாயும் விளங்குகிற அந்த அந்தப்புரவாசலானது அனேக யுத்தங்களிற்றேர்ந்த மஹாப்பிரபலர்களான லக்ஷம் ராக்ஷஸபடாக்களால், சத்ருவானவன் எந்தவிதத்திலும் உள்ளே பிரவேசிக்கமுடியாமல், காக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வாசலை ஹநுமான் சென்றடைந்தார்.

௨௯. స హేమజాంబూనదచక్రవాళం మహార్హముక్తామణిభూషితాంతమ్ । పరార్ధ్యకాలాగరుచందనాక్తం స రావణాంతఃపురమావివేశ ॥

௨௯. ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம் மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம் ।
பரார்த்யகாலாகருசந்தநாக்தம் ஸ ராவணாந்த:புரமாவிவேஶ ॥

௨௯. ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம்மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம்।
பரார்த்யகாலாகருசந்தநாக்தம்ஸராவணாந்த:புரமாவிவேஸ॥

இதி ஸ்ரீமத் ஸுந்தரகாண்டே சதுர்த்த: ஸர்க்க:

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம்=		முக்தாமணி	முத்தென்ன, இரத்தினமென்ன, (இவைகளால்)
ஸஹேம	(ஜம்புநதிக்கு இதரஸ்தலத்திலுண்டாகிற) பொன்னேடுகூடியதாயும்	பூஷிதாந்தம்	அலங்கரிக்கப்பட்ட அக்ரபாகங்களையுடையதாயும்
ஜாம்பூநத	ஜம்புநதியிலுண்டாகிற பொன்னேடு கூடியதாயுமிருக்கிற	பரார்த்தியகாலாகருசந்தநாக்தம்	சிரேஷ்டமானஅகரு,சந்தனம்(இவைகளால் வியாப்தமாயுமிருக்கிற)
சக்ரவாளம்	பிராகாரமண்டலத்தையுடையதாயும்	ராவணாந்த:புரம்	இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தை
மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம்=		ஆவிவேஸ	பிரவேசித்தார்.
மஹார்ஹ	மிகுந்தவிலையுள்ள		

தா-ம்—பசும்பொன், உருக்கிவிட்ட தங்கம் இவைகளாற் செய்யப்பட்ட பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, நவரத்தினங்களிழைத்த கட்டடங்களாலமைந்து, உத்கிருஷ்டமான சந்தனாதி வாஸனைத்திரவியங்களுடைய திவ்விய பரிமளத்தால் நிறைந்து, ஸகலவித போகங்களுக்கும் மூலஸ்தானமாய் விளங்குகிற இராவணனந்தப்புரத்தைப் பிரவேசித்தார்.

ஸ்ரீஸன்மனோரஞ்ஜனீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம்.

௧. తతస్స మధ్యంగతమంశుమంతం జ్యోత్స్నావితానం మహదుద్వమంతమ్ । దదర్శ ధీమాన్ దివి భానుమంతం గోష్ఠే వృషం మత్తమివ భ్రమంతమ్ ॥

௧. ததஸ்ஸ மத்யங்கதமம்ஶுமந்தம் ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம் மஹதுத்வமந்தம் ।
ததர்ஶ தீமாந் திவி பாநுமந்தம் கோஷ்டே வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்ரமந்தம் ॥

௧. ததஸ்ஸமத்யம்கதமம்ஸுமந்தம்ஜ்யோத்ஸநாவிதாநம்மஹதுத்வமந்தம்।
ததர்ஸதீமாந்திவிபாநுமந்தம்கோஷ்டேவ்ருஷம்மத்தமிவப்ரமந்தம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	(இராவணனந்தப்புரத்தில்பிரவேசித்த) [பிற்பாடு	ஜ்யோத்ஸ்நா	நிலாவாகிற
தீமாந்	புத்திமானன	விதாநம்	மேல்கட்டை
ஸ:	அம்மாருதி	உத்வமந்தம்	விஸ்தாரம்பண்ணுகிறவனுயுமிருக்கிற
திவி	ஆகாசத்தில்	பாநுமந்தம்	சந்திரனை
மத்யம்	(ஆகாச) மத்தியை	கோஷ்டே	தொழுத்தில்
கதம்	அடைந்திருக்கிறவனுயும்	ப்ரமந்தம்	திரிகிறதாயும்
அம்ஶுமந்தம்	கிரணங்களையுடையவனுயும்	மத்தம்	மதித்துமிருக்கிற
மஹத்	அதிகமாக	வ்ருஷமிவ	காளையைப்போல
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம்		ததர்ஸ	பார்த்தார்.

அவதாரிகை—ஹநுமார் இலங்காப்பிரவேசம் செய்கையில் சந்திரோதயமாயிற்றென்று, இரண்டாவது ஸர்க்கம்,௫௯-வது ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது நகரமுழுதும் சுற்றி தேவியைத்தேடி பிறகு அந்தப்புரப்பிரவேசம்செய்கையில் சந்திரனை ஆகாயமத்தியிற் கண்டாரெனவே, அப்பொழுது அர்த்தராத்திரி காலமென்றும், பூர்ணசந்திரிகையினுத்தாசையால் ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணக்கூடிய தருணமென்றும் விளங்குகிறது.

தா-ம்—இந்தவிதம் பூர்ணசந்திரிகைராத்திரியில் அந்த ராக்ஷஸரிடமான நகரத்தில் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் தேவியை அதிஸாமர்த்தியமாய்த் தேடிவருகிற ஹநுமான் இராவணனந்தப்புரப்பிரவேசம் செய்கையில், அனேக பசுக்களின்மத்தியில் மதித்து கர்வித்து கம்பீரமாய் நிற்கிற ஓர் காளைபோல், ஆகாசமத்தியில், நக்ஷத்திரதாராக்கிரக ஸமூகாந்தரத்தில், தன்னுடைய ஸ்வச்சமான கிரணங்களால் இருளைப்போக்கி உலகத்தை ஆனந்திப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற சந்திரனைப்பார்த்தார்.

౨. లోకస్యపాపానివినాశయంతంమహోదధించాపిసమేధయంతం।భూతానిసర్వాణివిరాజయంతందదర్శశీతాంశుమథాభియాంతమ్॥

௨. 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑌮𑍇𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌥𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍॥

௨. லோகஸ்யபாபாநிவிநாஸயந்தம்மஹோததிஞ்சாபிஸமேதயந்தம்।
பூதாநிஸர்வாணிவிராஜயந்தம்ததர்ஸஸீதாம்ஸுமதாபியாந்தம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	பூதாநி	ஜந்துக்களை
லோகஸ்ய	உலகத்தினுடைய	விராஜயந்தம்	பிரகாசிப்பிக்கிறவனையும்
பாபாநி	பாபபலதுக்கங்களை	அபியாந்தம்	(ஆகாசகிரியைக்குறித்து)போகிறவனுமயிருக்கிற
விநாஸயந்தம்	போக்கடிக்கிறவனையும்		
மஹோததிஞ்சாபி	ஸமுத்திரத்தையும்	ஸீதாம்ஸும்	குளிர்ச்சியான கிரணங்களையுடைய சந்திரனை
ஸமேதயந்தம்	நன்றாய்விர்த்திபண்ணுகிறவனையும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.
ஸர்வாணி	ஸமஸ்தங்களான		

தா-ம்—ஸஞ்சாரத்திற்கு விரோதமாக உலகமுழுதையும் மூடிக்கொண்டிருக்கிற காரிருளைப்போக்கி, பாபகிருத்தியங்களின் பலன்களாகிற துக்கங்களைத்தணித்து, தன்னுடைய ரஜதஸாம்யமான ஸ்வச்சகிரணங்களால் வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பித்து, தன்னுடைய ஸமாகமனத்தால் பொங்கிக் குதித்துக் கூத்தாடும்படி ஸமுத்திரத்தைச்செய்து, அஸ்தாசலமுகமாய் சென்றுகொண்டிருக்கிற சீதகிரணங்களோடுகூடிய சந்திரனை கண்டார்.

౩. యాభాతిలక్ష్మీర్భువిమందరస్థాతథాప్రదోషేషుచసాగరస్థా।తథైవతోయేషుచపుష్కరస్థారరాజసాచారునిశాకరస్థా॥

௩. 𑌯𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇𑌷𑍁𑌚𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾।
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌤𑍋𑌯𑍇𑌷𑍁𑌚𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾॥

௩. யாபாதிலக்ஷ்மீர்ப்புவிமந்தரஸ்தாததாப்ரதோஷேஷுசஸாகரஸ்தா।
ததைவதோயேஷுசபுஷ்கரஸ்தாரராஜஸாசாருநிஸாகரஸ்தா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா	எந்த	தோயேஷு	ஜலங்களில்
லக்ஷ்மீः	காந்தியானது	புஷ்கரஸ்தா	தாமரையிலிருந்ததாக
புவி	பூமியில்	(பாதி)	(எவ்வண்ணம் விளங்குமோ)
மந்தரஸ்தா	மந்தரபர்வதத்திலிருந்துகொண்டு	ததைவச	அப்படிபோலவே
பாதி	(எப்படி) பிரகாசிக்குமே	ஸா	அந்த காந்தியானது
ததா	அப்படியே	சாருநிஸாகரஸ்தா=	
ப்ரதோஷேஷு	ஸாயங்காலங்களில்	சாரு	அழகான
ஸாகரஸ்தா	பாற்கடலிலிருந்ததாக	நிஸாகரஸ்தா	சந்திரனிடத்திலிருந்துகொண்டு
(பாதி)	(எப்படி பிரகாசிக்குமோ)	ரராஜ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—பூமத்தியில் ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு ஸ்வர்ணரஜதரத்தினங்களோடு விளங்குகிற மந்தரகிரியினிடத்திலும், ஸூரியாஸ்தமனகாலத்தில் மஹோததியிலும், ஸ்படிகம்போல் நிர்மலமாயிருக்கிற ஜலத்தில் ஜனித்து விர்த்தியடைகிற தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்திலும் காந்தியானது எப்படி பிரகாசிக்குமோ அப்படியே சந்திரனிடத்தி லந்த காந்தியானது சோபித்தது.

౪. హంసోయథారాజతపంజరస్థఃసింహోయథామందరకందరస్థః।వీరోయథాగర్వితకుంజరస్థశ్చంద్రోపిబభ్రాజతథాంబరస్థః॥

௪. 𑌹𑌂𑌸𑍋𑌯𑌥𑌾𑌰𑌾𑌜𑌤𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋𑌯𑌥𑌾𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃।
𑌵𑍀𑌰𑍋𑌯𑌥𑌾𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑌥𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃॥

௪. ஹம்ஸோயதாராஜதபஞ்சரஸ்தஸ்ஸிம்ஹோயதாமந்தரகந்தரஸ்தஃ।
வீரோயதாகர்விதகுஞ்சரஸ்தஸ்சந்த்ரோபிபப்ராஜததாம்பரஸ்தஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ஹம்ஸ:	அன்னப்பறவையானது	யதா	எப்படி (விளங்குமோ)
யதா	எப்படி	வீர:	யுத்தவீரனானவன்
ராஜதபஞ்சரஸ்த:=		கர்விதகுஞ்சரஸ்த:=	
ராஜத	வெள்ளிஸம்பந்தமான	கர்வித	மதமடைந்த
பஞ்சரஸ்த:	கூட்டிலிருந்துகொண்டு (பிரகாசிக்குமோ)	குஞ்சரஸ்த:	யானையின்மேலிருந்துகொண்டு
		யதா	எப்படி (ஜ்வலிப்பனோ)
ஸிம்ஹ:	சிங்கமானது	ததா	அப்படி
மந்தரகந்தரஸ்த:=		சந்த்ரோபி	சந்திரனும்
மந்தர	மந்தரகிரியினுடைய	அம்பரஸ்த:	ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
கந்தரஸ்த:	குகையிலிருந்துகொண்டு	பப்ராஜ	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட கூட்டில் வாஸம்பண்ணுகிற அன்னப்பறவைபோலும், மந்தரபர்வதத்தில் ஓர்குகையில் வாஸம்பண்ணுகிற மிருகேந்திரம்போலும், யானையின்மீது அம்பாரிபோட்டுக்கொண்டு ஸவாரிவருகிற யுத்தவீரன்போலும், சந்திரனானவன் ஆகாசத்தில் தன்னுடைய சீதகிரணங்களோடு விளங்கினான்.

౫. స్థితఃకకుద్మానివతీక్ష్ణశృంగోమహాచలశ్శ్వేతఇవోచ్చశృంగః। హస్తీవజాంబూనదబద్ధశృంగోరరాజచంద్రఃపరిపూర్ణశృంగః॥

௫. 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌮𑌹𑌾𑌚𑌲𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌰𑌰𑌾𑌜𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌃𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃॥

௫. ஸ்திதःககுத்மாநிவதீக்ஷ்ணஶ்ருங்கோமஹாசலஶ்ஶ்வேதஇவோச்சஶ்ருங்கः।
ஹஸ்திவஜாம்பூநதபத்தஶ்ருங்கோரராஜசந்த்ரःபரிபூர்ணஶ்ருங்கः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீக்ஷ்ணஶ்ருங்க:	கூருன கொம்புகளையுடையதாய்	ஜாம்பூநத	பொன்னினால்
ஸ்தித:	இருக்கிற	பத்த	கட்டப்பட்ட
ககுத்மாநிவ	காளையைப்போலவும்	ஶ்ருங்க:	தந்தங்களையுடைய
உச்சஶ்ருங்க:	உயரமானசிகரங்களையுடைய	ஹஸ்தீவ	யானையானதுபோலும்
ஶ்வேத	வெளுப்பான	பரிபூர்ணஶ்ருங்க:	பூர்ணகலையையுடைய
மஹாசலயிவ	பெரியமலைபோலும்	சந்த்ர:	சந்திரனானவன்
ஜாம்பூநதபத்தஶ்ருங்க:=		ரராஜ	விளங்கினான்.

தா-ம்—மிக கூர்மையான கொம்புகளோடுகூடிய வெண்மையான விருஷபம்போலும், அத்யுன்னதமான சிகரங்களையுடைய ஓர் ஶ்வேதகிரிபோலும், தங்கக்கட்டுகட்டி வெகு தாவள்ளியமாய் விளங்குகிற தந்தங்களையுடைய கஜசிரேஷ்டம்போலும் சந்திரனானவன் ஆகாயத்தில் தன்னுடைய ஷோடசகலைகளுடன் அத்யத்புதமாய் விளங்கினான்.

౬. వినష్టశీతాంబుతుషారపంకోమహాగ్రహగ్రాహవినష్టపంకః। ప్రకాశలక్ష్మ్యాశ్రయనిర్మలాంకోరరాజచంద్రోభగవాన్ శశాంకః॥

௬. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌤𑍁𑌷𑌾𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑍋𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌪𑌙𑍍𑌕𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌰𑌾𑌜𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌃॥

௬. விநஷ்டஶீதாம்புதுஷாரபங்கோமஹாக்ரஹக்ராஹவிநஷ்டபங்கः।
ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யாஶ்ரயநிர்மலாங்கோரராஜசந்த்ரோபகவாந்ஶஶாங்கः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விநஷ்டஶீதாம்புதுஷாரபங்க:=		விநஷ்ட	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
விநஷ்ட	போயிருக்கிற	பங்க:	இருளையுடையவனும்
ஶீதாம்பு	பனிஜலத்தினுடைய	ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யாஶ்ரயநிர்மலாங்க:=	
துஷார	கணங்களாகிற	ப்ரகாஶ	தேஜஸ்ஸினுடைய
பங்க:	தோஷத்தையுடையவனும்	லக்ஷ்ம்யா:	ஸம்ருத்திக்கு
மஹாக்ரஹக்ராஹவிநஷ்டபங்க:=		ஆஶ்ரய	ஆஶ்ரயமாயிருக்கிறதினால்
மஹாக்ரஹ	பிரஹஸ்பத்தியாதிக்கிரகங்களுடைய	நிர்மல	ஸ்வச்சமான
க்ராஹ	கிரஹிப்பதினால்	அங்க:	களங்கத்தையுடையவனும்
விநஷ்ட	போயிருக்கிற	ஶஶாங்க:	முசல்போன்ற அடையாளத்தை ப,தியிலுடையவனும்
பங்க:	அந்தகாரத்தையுடையவனும்		
அல்லது		பகவாந்	பூஜ்ஜியனுமான
மஹாக்ரஹ	ஸூரியனுடையகிரணங்களை	சந்த்ர:	சந்திரனானவன்
க்ராஹ	கிரகிப்பதினால்	ரராஜ	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—அன்றிரவில் சந்திரகாந்தியானது பனியினால் பாதிக்கப்படவில்லை. சந்திரனும் ஸூரியனிடத்திலிருந்து ஒளியை கிரகித்து மலினமின்றி விளங்கினான். பிரகாசமிகுதியால் சந்திரனிடத்துள்ள முயலாகிருதியோடுகூடின களங்கமானது ஸ்பஷ்டமாகக்காணப்பட்டது. இந்தவிதம் அந்த பூஜ்ஜியனான சந்திரன் ஆகாயத்தில் வெகு அழகாகக் காணப்பட்டான்.

౭. శిలాతలం ప్రాప్య యథా మృగేంద్రో మహారణ్యం ప్రాప్య యథా గజేంద్రః। రాజ్యం సమాసాద్య యథా నరేంద్రః తథా ప్రకాశో విరరాజ చంద్రః॥

௭. 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌤𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃॥

௭. ஶிலாதலம்ப்ராப்யயதாம்ருகேந்த்ரோமஹாரணம்ப்ராப்யயதாகஜேந்த்ர:।
ராஜ்யம்ஸமாஸாத்யயதாநரேந்த்ரஸ்ததாப்ரகாஶோவிரராஜசந்த்ர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶிலாதலம்	பெரும்பாறையை	ராஜ்யம்	இராஜ்ஜியத்தை
ப்ராப்ய	அடைந்த	ஸமாஸாத்ய	நன்றுயடைந்த
ம்ருகேந்த்ர:	சிங்கமானது	நரேந்த்ர:	ராஜாவானவன்
யதா	எப்படியோ	யதா	எப்படியோ
மஹாரணம்	பெரிய வனத்தை	ததா	அப்படியே
ப்ராப்ய	அடைந்த	ப்ரகாஶ:	பிரகாசிக்கிற
கஜேந்த்ர:	பெரிய யானையானது	சந்த்ர:	சந்திரனானவன்
யதா	எப்படியோ	விரராஜ	விசேஷமாகப் பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—மஹாபர்வதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற சிங்கம்போலும், பெரியவனத்திலுலாவுகிற யானைபோலும், இராஜ்ஜியத்தையடைந்து ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்து அரசாக்ஷிசெய்கிற மன்னன்போலும் சந்திரனானவன் ஆகாசமத்தியத்தையடைந்து நிர்விக்னமாய்த் தன்னுடைய கிரணங்களை வீசிக்கொண்டு அதிகம்பீரமாயும் வெகு ஸுந்தரமாயும் பிரகாசித்தான்.

౮. ప్రకాశచంద్రోదయనష్టదోషః ప్రవృత్తరక్షఃపిశితాశదోషః। రామాభిరామేరితచిత్తదోషః స్వర్గప్రకాశో భగవాన్ ప్రదోషః॥

௮. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍋𑌷𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌃॥

௮. ப்ரகாஶசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷ:ப்ரவ்ருத்தரக்ஷ:பிஶிதாஶதோஷ:।
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷ:ஸ்வர்க்கப்ரகாஶோபகவாந்ப்ரதோஷ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரகாஶசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷ:=		ராமா	நாயகியென்ன
ப்ரகாஶ	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற	அபிராம	நாயகனென்ன (இவர்களினால்)
சந்த்ரோதய	சந்திரனுடைய உதயத்தால்	ஈரித	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
நஷ்ட	போக்கடிக்கப்பட்ட	சித்ததோஷ:	(பிரணயகலகமாகிற) தோஷத்தையுடையதாயும்
தோஷ:	(இருளாகிற) தோஷத்தையுடையதாயும்		
ப்ரவ்ருத்தரக்ஷ:பிஶிதாஶதோஷ:=		ஸ்வர்க்கப்ரகாஶ:	ஸ்வர்க்கம்போல் பிரகாசிக்கிறதாயுமிருக்கிற
ப்ரவ்ருத்த	விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற		
ரக்ஷ	இராக்ஷதர்களுடைய	பகவாந்	பூஜிக்கத்தருந்த
பிஶிதாஶ	மாம்ஸபக்ஷணமாகிற	ப்ரதோஷ:	இராத்திரிகாலமானது (நடந்துகொண்டிருந்தது.)
தோஷ:	தோஷத்தையுடையதாயும்		
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷ:=			

தா-ம்—சந்திரிகையோடுகூடிய அந்த ராத்திரியானது கொஞ்சமேனும் இருளில்லாமல் நிர்மலமாகப் பிரகாசித்தது. இராக்ஷதர்கள் மாம்ஸபக்ஷணஞ்செய்து ஸந்தோஷமிகுதியாற் களித்தனர். ஸ்திரீபுமான்கள் பிரணயகலகம் நீங்கி தங்கள் நாயகர் நாயகிகளுடன் கூடிக்குலாவி ரமித்தனர். இவ்வண்ணம் ஸந்தோஷவிர்த்திசெய்கிற அந்த இரவானது பிராட்டியைத்தேடுவதற்கு அனுகூலமாகப் பிரகாசித்தபடியால் ஸ்வர்க்கலோகம்போல் ஆனந்தகரமாயும், ஸ்ரீஸீதாராமபக்தாளால் பூசிக்கத்தகுந்ததாயும் விளங்கிற்று.

౯. తంత్రీస్వనాః కర్ణసుఖాః ప్రవృత్తాః స్వపంతి నార్యః పతిభిః సువృత్తాః। నక్తంచరాశ్చాపి తథా ప్రవృత్తా విహర్తుమత్యద్భుతరౌద్రవృత్తాః॥

௯. 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃॥

௯. தந்த்ரீஸ்வநா:கர்ணஸுகா:ப்ரவ்ருத்தா:ஸ்வபந்திநார்ய:பதிபிஸ்ஸுவ்ருத்தா:।
நக்தம்சராஶ்சாபிததாப்ரவ்ருத்தாவிஹர்த்துமத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தந்த்ரீஸ்வநா:	வீணைமுதலான வாத்தியவிசேஷங்களுடைய தந்திநாதங்கள்	ததா	அப்படியே
		நக்தஞ்சராஶ்சாபி	இராக்ஷதர்களும்
கர்ணஸுகா:	கேட்பதற்கு இன்பமாக	அத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா:=	
ப்ரவ்ருத்தா:	சப்தித்தன	அத்யத்புத	அதிக ஆச்சரியமாயும்
ஸுவ்ருத்தா:	நன்னடத்தையுடைய	ரௌத்ர	பயங்கரமாயுமிருக்கிற
நார்ய:	ஸ்திரீகள்	வ்ருத்தா:	வியாபாரத்தையுடையவர்களாக
பதிபி:	பர்த்தாக்களோடுகூட	விஹர்த்தும்	கிரீடிப்பதற்கு
ஸ்வபந்தி	தூங்குகிறார்கள்	ப்ரவ்ருத்தா:	பிரவர்த்தித்தனர்.

தா-ம்—பூர்ணசந்திரிகையோடுகூடின அன்றிரவில் அனேகவிடங்களில் வீணைமுதலிய வாத்தியங்கள் தங்கள் திவ்வியநாதத்தால் கர்ணாமிருதத்தைப் பொழிந்தன. கற்புடைய மாதர் தங்கள் பதிகளுடன்கூடி ரமித்து நித்திரைசெய்தனர். இராக்ஷதர்கள் மாம்ஸத்தை புஜித்து மத்தியபானத்தைச்செய்து, உத்ஸாக மிகுதியாற் குதித்துக் கூத்தாடிக் கொக்கரித்து, பயங்கரமான சேஷ்டைகளைச் செய்துகொண்டு கிரீடிப்பதற்காரம்பித்தனர்.

౧౦. మత్తప్రమత్తానిసమాకులానిరథాశ్వభద్రాసనసంకులాని।వీరశ్రియాచాపిసమాకులానిదదర్శధీమాన్సకపిఃకులాని॥

க௦. மத்தப்ரமத்தாநிஸமாகுலாநிரதாஶ்வபத்ராஸநஸங்குலாநி।
வீரஶ்ரியாசாபிஸமாகுலாநிததர்ஶதீமாந்ஸகபி:குலாநி॥

க௦. மத்தப்ரமத்தாநிஸமாகுலாநிரதாஶ்வபத்ராஸநஸங்குலாநி।
வீரஶ்ரியாசாபிஸமாகுலாநிததர்ஶதீமாந்ஸகபி:குலாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமாந்	புத்திமானான	ரத	இரதங்களென்ன
ஸ:	அந்த	அஶ்வ	ஜாத்யசுவங்களென்ன
கபி:	ஹநுமாரானவர்	பத்ர	பத்ரமென்கிற கஜஸ்ரேஷ்டங்களென்ன (இவைகளை நிறுத்தும்படியான)
மத்தப்ரமத்தாநி=		ஆஸநஸங்குலாநி	ஸ்தலங்களால் நிறைந்தனவாயும்
மத்த	மதுபானத்தால்	வீரஶ்ரியாசாபி	ஜயஸ்ரீஸம்பந்தத்தால்
ப்ரமத்தாநி	மதிமயங்கின ஜனங்களையுடையனவாயும்	ஸமாகுலாநி	நிறைந்திருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற
ஸமாகுலாநி	வியவஸ்தையற்றவர்களாயிருக்கிற ஜனஸமூகங்களையுடையனவாயும்	குலாநி	கிருகங்களை
ரதாஶ்வபத்ராஸநஸங்குலாநி=		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—லோகமாதாவான ஜானகியைத் தரிசிப்பதற்காக ஆனந்தகரமான சந்திரிகையோடுகூடிய இரவில் இராவணாந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்த அந்த புத்திமானான ஹநுமார், மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கி சித்தஸ்வாதீனமிழந்து வியவஸ்தையின்றிக் குதிக்கிற ஜனங்களையுடையனவாயும், இரதகஜதுரகங்களை விடுவதற்கும் கட்டுவதற்கும் யோக்கியமான விஸ்தாரசாலைகளையும் கட்டுத்தறிகளையுமுடையனவாயும், ஜயஸ்ரீயால் வாஸம்பண்ணப்பட்டு வெகு சுபகரமாய் விளங்குகின்றனவுமான அனேக மாளிகைககளைக் கண்டார்.

౧౧. పరస్పరంచాధికమాక్షిపంతిభుజాంశ్చపీనానధిక్షిపంతి।మత్తప్రలాపానధిక్షిపంతిమత్తానిచాన్యోన్యమధిక్షిపంతి॥

౧౨. రక్షాంసివక్షాంసిచవిక్షిపంతిగాత్రాణికాంతాసుచవిక్షిపంతి।రూపాణిచిత్రాణిచవిక్షిపంతిదృఢానిచాపానిచవిక్షిపంతి॥

கக. பரஸ்பரஞ்சாதிகமாக்ஷிபந்திபுஜாம்ஶ்சபீநாநதிவிக்ஷிபந்தி।
மத்தப்ரலாபாநதிவிக்ஷிபந்திமத்தாநிசாந்யோந்யமதிக்ஷிபந்தி॥

க௨. ரக்ஷாம்ஸிவக்ஷாம்ஸிசவிக்ஷிபந்திகாத்ராணிகாந்தாஸுசவிக்ஷிபந்தி।
ரூபாணிசித்ராணிசவிக்ஷிபந்தித்ருடாநிசாபாநிசவிக்ஷிபந்தி॥

கக. பரஸ்பரஞ்சாதிகமாக்ஷிபந்திபுஜாம்ஶ்சபீநாநதிவிக்ஷிபந்தி।
மத்தப்ரலாபாநதிவிக்ஷிபந்திமத்தாநிசாந்யோந்யமதிக்ஷிபந்தி॥

க௨. ரக்ஷாம்ஸிவக்ஷாம்ஸிசவிக்ஷிபந்திகாத்ராணிகாந்தாஸுசவிக்ஷிபந்தி।
ரூபாணிசித்ராணிசவிக்ஷிபந்தித்ருடாநிசாபாநிசவிக்ஷிபந்தி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரஸ்பரம்	ஒருவர்க்கொருவர்	அதிக்ஷிபந்தி	பயப்படுத்துகிறவர்களும்
அதிகம்	அதிகமாக	வக்ஷாம்ஸி	மார்புகளை
ஆக்ஷிபந்தி	பரிஹாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களும்	விக்ஷிபந்தி	திறந்துகொண்டிருப்பவர்களும்
		காந்தாஸு	நாயகிகளின்பேரில்
பீநாந்	பெருத்திருக்கிற	காத்ராணி	சரீரங்களை
புஜாந்	தோள்களை	விக்ஷிபந்தி	போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்
அதிவிக்ஷிபந்தி	(ஒருவர்மேலொருவர்) போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்	சித்ராணி	நானாவிதங்களான
		ரூபாணி	வேஷங்களை
மத்தப்ரலாபாந்=		விக்ஷிபந்தி	போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்
மத்த	மதத்தினாலுண்டாகிற	த்ருடாநி	வலிவான
ப்ரலாபாந்	பிதற்றல்களை	சாபாநி	தனுஸ்ஸுகளை
அதிவிக்ஷிபந்தி	விசேஷமாகப் பேசுகிறவர்களும்	விக்ஷிபந்திச	டங்காரம் செய்பவர்களுமான
மத்தாநி	மதித்தவர்களும்	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்ஷதர்களை
அந்யோந்யம்	ஒருவர்க்கொருவர்	(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு ஹநுமான் போகையில் சில ராக்ஷதர்கள் தங்கள் ஸ்நேகிதர்களோடுகூடி விளையாடி, ஒருவரையொருவர் பரிகாஸம் செய்துகொண்டிருந்தனர். சிலர் தோழர்கள் தோள்களில் கைபோட்டுக்கொண்டு உல்லாஸமாயுலாவித்திரிந்தனர். சிலர் மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கி தாறுமா

றாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். மிகவும் கொழுத்த சில ராக்ஷதர் பிறரை பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் மேல்வஸ்திரமில்லாமல் விசாலமான வக்ஷஸ்ஸுடன் சந்திரிகையில் வேடிக்கையாயுலாவினர். சில விடபுருஷர் தங்களருமைநாயகிகளின்பேரில் சாய்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷமாய் கிரீடித்தனர். சிலர் நானுவேஷங்கள் தரித்து விசித்திரமாகக் காணப்பட்டனர். சிலர் வில்லெடுத்து நாண்பூட்டி டங்காரசப்தம் செய்தனர். இந்தவிதம் அவ்வரக்கர்கள் சந்திரிகையின் ஸுகத்தைத் தங்கள் மனோரதப்படி யனுபவிப்பதைக் கண்டார்.

౧౩. దదర్శ కాంతాశ్చ సమాలభంత్యస్తథాపరాస్తత్ర పునస్స్వపంత్యః। సురూపవక్త్రాశ్చ తథా హసంత్యః క్రుద్ధాః పరాశ్చాపి వినిశ్వసంత్యః॥

௧௩. [illegible]

[illegible]

௧௩. ததர்ஶகாந்தாஶ்சஸமாலபந்த்யஸ்ததாபராஸ்தத்ரபுநஸ்வபந்தய:|
ஸுரூபவக்த்ராஶ்சததாஹஸந்தய:க்ருத்தா:பராஶ்சாபிவிநிஶ்வஸந்தய:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அத)	(பிறகு)	ததா	அவ்விதமே
ஸமாலபந்த்ய:	நற்சந்தனம் பூசிக்கொண்டிருப்போர்களான	ஹஸந்த்ய:	சிரிக்கிற
காந்தாஶ்ச	ஸ்திரீகளையும்	ஸுரூபவக்த்ராஶ்ச	ஸுந்தரமுகமுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே	க்ருத்தா:	கோபித்தவர்களையும்
தத்ர	அவ்விடத்தில்	* விநிஶ்வஸந்த்ய:	(பர்த்தாவின் பிரிவினுல்) பெருமூச்சு விடுபவர்களான
புந:	மறுபடியும்		
ஸ்வபந்த்ய:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற	பராஶ்சாபி	அந்நியஸ்திரீகளையும்
பரா:	வேறான (ஸ்திரீகளையும்)	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அப்பொழுது சிலமாதர் நற்சந்தனம்பூசி நறுமலர்சாத்தி திவ்யாலங்காரத்தோடு விளங்கினர். சிலர் தங்கள் கணவர்களுடன் கிரீடித்து நித்திரைசெய்து மறுபடியும் கிரீடித்துக் கண் துயின்றனர். சிலர் முத்துவரிசைகள்போன்ற பற்களை வெளியிட்டு மந்தஹாஸம்செய்கிற ஸுந்தரவதனத்தோடிருந்தனர். சிலர் பர்த்தாக்களோடு பிரணயகலகம்செய்து அவரோடு சேராமல் தனியே நின்றனர். சிலர் பிரணயகலகத்தால் நேர்ந்த பர்த்ருவிரஹம் ஸகியாமல் பெருமூச்சுவிட்டனர். இப்படி பல அவஸரங்களிலிருக்கிற ஸுந்தரிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்.

౧౪. మహాగజైశ్చాపి తథా నదద్భిస్సుపూజితైశ్చాపి తథా సుసద్భిః। రరాజ వీరైశ్చ వినిశ్వసద్భిః హ్రదో భుజంగైరివ నిశ్వసద్భిః॥

௧௪. [illegible]

[illegible]

௧௪. மஹாகஜைஶ்சாபிததாநதத்பிஸ்ஸுபூஜிதைஶ்சாபிததாஸுஸத்பி:|
ரராஜவீரைஶ்சவிநிஶ்வஸத்பி:ஹ்ரதோபுஜங்கைரிவநிஶ்வஸத்பி:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படியே		ரர்கள் கிடைக்கவில்லையென்கிற
நதத்பி:	கீங்காரம் செய்கிற		துக்கத்தினுல்) பெருமூச்சுவிடுகிற
மஹாகஜைஶ்சாபி	பெரிய யானைகளாலும்	வீரைஶ்ச	யுத்தவீரர்களாலும்
ததா	அவ்விதமே	நிஶ்வஸத்பி:	சீறுகிற
ஸுபூஜிதை:	நன்முக பூஜிக்கப்பட்ட	புஜங்கை:	நாகங்களால் (நிறைந்த)
ஸுஸத்பி:	பெரியோர்களாலும்	ஹ்ரதயிவ	மடுவுபோல்
விநிஶ்வஸத்பி:	(தன்னுடன் யுத்தம்பண்ணத்தக்க வீ	ரராஜ	விளங்கிற்று.

தா-ம்—மதமிகுதியால் கீங்காரசப்தம்பண்ணுகிற அனேக யானைகளைக்கண்டார். மஹாபூஜ்ஜியர்களான அனேக பெரியோர்களைத் தரிசித்தார். தனக்கு ஸதிருசமாகத் தன்னேடு யுத்தம்செய்யவல்ல வீரர்கள் லபிக்கவில்லையேயென்று பெருமூச்சுவிடுகிற சூரர்களைப் பார்த்தார். வெகு பயங்கரமாய்ச் சீறுகிற ஸர்ப்பங்கள் நிறைந்த நாகலோகம்போல் மஹாகுரூரஸ்வபாவமுள்ள இராக்ஷதர்களால் வஸிக்கப்பட்ட அந்தப்புரத்தைக் கண்ணுற்றார்.

౧౫. బుద్ధిప్రధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ సంశ్రద్దధానాన్ జగతః ప్రధానాన్। నానావిధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ దదర్శ తస్యాం పురి యాతుధానాన్॥

௧௫. [illegible]

[illegible]

௧௫. புத்திப்ரதாநாந்ருசிராபிதாநாந்ஸம்ஶ்ரத்ததாநாந்ஜகத:ப்ரதாநாந்|
நாநாவிதாநாந்ருசிராபிதாநாந்ததர்ஶதஸ்யாம்புரியாதுதாநாந்||

* ஸமாலபந்த்ய: என்றும் பாடம். சதுரமாய் வார்த்தை சொல்பவர்களையும், அல்லது தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களையுமென்றர்த்தம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஹநுமாரானவர்)	ருசிராபிதாநாந்	மனோக்கியமான பேருடையோர்களுமான
புத்திப்ரதாநாந்	சிரேஷ்டமான புத்தியுடையவர்களையும்	தஸ்யாம்	அந்த
ருசிராபிதாநாந்	நல்வார்த்தை சொல்பவர்களையும்	புரீ	இலங்கையில் (இருக்கிற)
ஸம்ஶ்ரத்ததாநாந்	மிகவும் சிரத்தையுடையவர்களையும்	யாதுதாநாந்	இராக்ஷதர்களையும்
ஜகதஃ	லோகத்திற்கு	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ப்ரதாநாந்	முக்கியர்களையும்		
நாநாவிதாநாந்	அனேகவித வேஷத்தையுடையவர்களையும்		

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் சிறந்த புத்திமான்களையும், மதுரமான வார்த்தை சொல்பவர்களையும், ஒருவரையொருவர் நம்பி அந்தரங்கவிஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்நேகிதர்களையும், ஜகத்பிரஸித்தர்களான இராக்ஷஸப்பிரமுகர்களையும், செவிக்கினிய நாமம் பூண்டவர்களையும், நானாவிதவேஷம் தரித்தவர்களையும் அங்ககிற்கண்டார்.

౧౬. స ననన్దదృష్ట్వాసచతాన్సురూపాన్నానాగుణానాత్మగుణానురూపాన్। విద్యోతయన్తీస్స తదాసురూపాఃదదర్శ కాశ్చిచ్చపునర్విరూపాః॥

௧௬. [illegible]

[illegible]

௧௬. நநந்தத்ருஷ்ட்வாஸசதாந்ஸுரூபாந்நாநாகுணாநாத்மகுணாநுரூபாந்|
வித்யோதயந்திஸ்ஸததாஸுரூபாததர்ஶகாஶ்சிச்சபுநர்விரூபாஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸச	அப்படி பிரஸித்தமான	நநந்த	ஆனந்தித்தார்
ஸஃ	அந்த ஹநுமாரானவர்	வித்யோதயந்தீஃ	ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஸுரூபாந்	நல்ல வர்ச்சஸ்விகளையும்	ஸுரூபாஃ	நல்ல ரூபமுள்ள ஸ்திரீகளையும்
நாநாகுணாந்	விவிதகுணங்களையுடையவர்களையும்	காஶ்சித்	சில
ஆத்மகுணாநுரூபாந்	தம்முடைய குணத்திற் கனுகுணமான (வியாபாரமுடையவர்களான)	விரூபாஃ	குரூபிகளான (ஸ்திரீகளையும்)
		ததா	அப்பொழுது
தாந்	அந்த (ராக்ஷதர்களை)	புநஃ	மறுபடியும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அந்த வாயுபுத்திரர் நல்ல ரூபவான்களையும், நானாவித குணங்களையுடையவர்களையும், தங்கள் குணங்களுக்கனுகுணமான வியாபாரங்களையுடையவர்களுமான இராக்ஷதர்களையும், மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸுடையவர்களும் குரூபிகளுமான அனேக ஸ்திரீகளையுங் கண்டார்.

౧౭. తతోవరార్హాస్సువిశుద్ధభావాస్తేషాంస్త్రియస్తత్రమహానుభావాః। ప్రియేషుపానేషుచసక్తభావాదదర్శ తారాఇవసుప్రభావాః॥

௧௭, [illegible]

[illegible]

௧௭. ததோவரார்ஹாஸ்ஸுவிஶுத்தபாவாஸ்தேஷாம்ஸ்த்ரியஸ்தத்ரமஹாநுபாவாஃ|
ப்ரியேஷுபாநேஷுசஸக்தபாவாததர்ஶதாராஇவஸுப்ரபாவாஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	பாநேஷுச	மத்தியபானங்களிலும்
வரார்ஹாஃ	சிரேஷ்டமாயிருக்கிறவர்களும்	ஸக்தபாவாஃ	பிரவேசித்திருக்கிற மனதுடையவர்களுமான
விஶுத்தபாவாஃ	(பர்த்தாக்களிடத்தில்) நிர்மலமான மனஸ்ஸுடையோர்களும்	தேஷாம்	அந்த இராக்ஷதர்களுடைய
மஹாநுபாவாஃ	பாதிவ்ருத்திய சிலமுடையவர்களும்	ஸ்திரியஃ	ஸ்திரீகளை
ஸுப்ரபாவாஃ	நற்சரித்திரமுடையவர்களும்	தாராஇவ	நக்ஷத்திரங்களைப்போல்
ப்ரியேஷு	நாயகர்களிடத்திலும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் ஆகாயத்தில் ஜ்யோதிர்மயமாய் விளங்குகிற நக்ஷத்திரமண்டலங்கள்போல் உப்பரிகைகளில் பளபளக்கிற தேககாந்தியை வீசிக்கொண்டு பர்த்ருஸகிதர்களாய் ஸஞ்சரிக்கிற அனேக ரூபலாவண்ணியமுள்ள ஸுந்தரிகளையும், பதிகளிடத்தில் அந்தரங்கமான விசுவாஸமுள்ள குலஸ்திரீகளையும், பதிவிருதாதர்மத்திற் சிறந்த உத்தமிகளையும், ஸத்சரித்திரத்தோடுகூடிய குணவதிகளையும், க்ரீடிப்பதற்கும் மத்தியபானஞ் செய்வதற்கும் மிகுந்த ஆஸக்தியுடைய தருணிகளையும் பார்த்துக்கொண்டேசென்றார்.

౧౮. శ్రియాజ్వలన్తీస్త్రపయోపగూఢా నిశీథకాలేరమణోపగూఢాః। దదర్శ కాశ్చిత్ప్రమదోపగూఢా యథావిహఙ్గాఃకుసుమోపగూఢాః॥

௧௮. [illegible]

[illegible]

௧௮. ஶ்ரியாஜ்வலந்திஸ்த்ரபயோபகூடாநிஶீதகாலேரமணோபகூடாஃ|
ததர்ஶகாஶ்சித்ப்ரமதோபகூடாயதாவிஹங்காஃகுஸுமோபகூடாஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்ரியா	காந்தியினல்	ரமணோபகூடா:	கணவரோடு கூடியிருப்போர்களையும்
ஜ்வலந்தீ:	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை [யும்	ப்ரமுதோபகூடா:	ஸந்தோஷத்தோடிருப்பவர்களுமான
த்ரபயோபகூடா:—		காஶ்சித்	சிலபேர்களை
த்ரபய	லஜ்ஜையோடு	குஸுமோபகூடா:	புஷ்பத்தில் மறைந்திருக்கிற
உபகூடா:	கூடிக்கொண்டிருப்பவர்களையும்	விஹங்காயதா	(பெண்) பக்ஷிகளைப்போல்
நிஶீதகாலே	அர்த்தராத்திரிகாலத்தில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—விருக்ஷங்களில் புஷ்பஸமூகமத்தியில் தங்கள் பொற்சிறகோடு விளங்கும் பக்ஷிகளைப்போல், காந்தி மிகுதியால் ஜ்வலித்தும், லஜ்ஜையால் மௌனமாயும், பதிகளோடு கிரீடித்துக்கொண்டும், கிரீடித்த பிறகு ஆனந்தித்துக்கொண்டும், இப்படி பலவாறாக புஷ்பதல்பங்களில் பர்த்ருஸமேதராய் சயனித்திருக்கிற தருணிகளைக்கண்டார்.

౧౯. అన్యాః పునర్హర్మ్యతలోపవిష్టాస్తత్ర ప్రియాంకేషు సుఖోపవిష్టాః। భర్తుః ప్రియా ధర్మపరా నివిష్టా దదర్శ ధీమాన్ మదనాభివిష్టాః॥

௧௯. [illegible]
[illegible]

௧௯. அந்யா: புநர்ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டாஸ்தத்ர ப்ரியாங்கேஷு ஸுகோபவிஷ்டா:।
பர்த்து: ப்ரியா தர்மபரா நிவிஷ்டா ததர்ஶ தீமாந் மதநாபிவிஷ்டா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	ஸுகோபவிஷ்டா:	ஸுகமாயிருப்போர்களையும்
தீமாந்	புத்திமானான ஹநுமான்	பர்த்து:	பர்த்தாவுக்கு
ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டா:—		ப்ரியா:	சந்தோஷத்தைச் செய்பவர்களையும்
ஹர்ம்ய	மேலுப்பரிகையினுடைய	தர்மபரா:	தர்மத்திலாஸக்தியுள்ளவர்களையும்
தல	பிரதேசத்தில்	நிவிஷ்டா:	கல்யாணமானவர்களையும்
உபவிஷ்டா:	உட்காந்திருப்பவர்களையும்	மதநாபிவிஷ்டா:	மன்மதபாணத்தாற்கட்டுண்ட
ப்ரியாங்கேஷு—		அந்யா:	இதரமானஸ்திரீகளையும்
ப்ரிய	கணவர்களுடைய	புந:	மறுபடியும்
அங்கேஷு	மடிகளில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புத்திபராக்கிரமவிசேஷத்தால் முதிர்ந்த அந்த ஹநுமான் ஸீதாதேவியை மாளிகைகள்தோறும் தேடிக்கொண்டு செல்கையில் சில உப்பரிகைகளில் உல்லாஸமா யுட்காந்திருக்கிற ஸ்திரீகளையும், பர்த்தாக்களுடைய மடிகளில் சாந்துகொண்டு ஸுகிக்கிற யுவதிகளையும், கணவனுக்கு இரதியைத்தருகிற காந்தைகளையும், தர்மத்தி லாஸக்தியுள்ள பதிவிருதைகளையும், ஸமீபகாலத்தில் மணம்புரிந்து மங்களஸூசகங்களான சின்னங்களையுடைய வதூக்களையும், மன்மதபாணத்தா லடிபட்டுத் துவண்டுவாடின காமினிகளையுங்கண்டார்.

౨౦. అప్రావృతాః కాంచనరాజివర్ణాః కాశ్చిత్పరార్థ్యాస్తపనీయవర్ణాః। పునశ్చ కాశ్చిచ్ఛశలక్ష్మవర్ణాః కాంతప్రహీణా రుచిరాంగవర్ణాః॥

౨౧. తతః ప్రియాన్ప్రాప్య మనోభిరామాః సుప్రీతియుక్తాః ప్రసమీక్ష్య రామాః। గృహేషు హృష్టాః పరమాభిరామా హరిప్రవీరస్స దదర్శ రా [మాః॥

௨௰. [illegible]
[illegible]

௨௧. [illegible]
[illegible]

௨௰. அப்ராவ்ருதா: காஞ்சநராஜிவர்ணா: காஶ்சித் பரார்த்யாஸ் தபநீயவர்ணா:।
புநஶ்ச காஶ்சிச் ஶஶலக்ஷ்மவர்ணா: காந்தப்ரஹீணா ருசிராங்கவர்ணா:॥

௨௧. தத: ப்ரியாந் ப்ராப்ய மநோபிராமாஸ் ஸுப்ரீதியுக்தா: ப்ரஸமீக்ஷ்ய ராமா:।
க்ருஹேஷு ஹ்ருஷ்டா: பரமாபிராமா ஹரிப்ரவீரஸ் ஸ ததர்ஶ ராமா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ராவ்ருதா:	மேல்போர்வையில்லாதவர்களையும்	காந்தப்ரஹீணா:	பர்த்தாவைவிட்டுப்பிரிந்திருப்பதனல்
காஞ்சநராஜிவர்ணா:—		ஶஶலக்ஷ்மவர்ணா:	சந்திரன்போல் வெளுத்ததேகமுடையவர்களையும்
காஞ்சந	ஸ்வர்ணத்தினுடைய	ருசிராங்கவர்ணா:	மனோஹரமானதேககாந்தியுடைய
ராஜி	கூட்டத்தினுடைய	காஶ்சித்	சில்ஸ்திரீகளையும்
வர்ணா:	வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடையவர்களையும்	தத:	பின்பு
பரார்த்யா:	உத்தமஸ்திரீகளையும்	ப்ரியாந்	பர்த்தாக்களை
தபநீயவர்ணா:	உருக்கினதங்கம்போன்றமேனியுடையவர்களான	ப்ராப்ய	அடைந்து
காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகளையும்	ஸுப்ரீதியுக்தா:	அதிக ஆசையோடு கூடினவர்களையும்
புநஶ்ச	மறுபடியும்	மநோபிராமா:	மனதுக்குரம்யமான
		ராமா:	ஸ்திரீகளையும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து	ராமா:	ஸ்திரீகளை
க்ருஹேஷு	வீடுகளில்	ஸ:	அந்த
ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்துஷ்டியாயிருப்பவர்களையும்	ஹரிப்ரவீர:	ஹநுமாரானவர்
பரமாபிராமா:	மிகவும் ரம்யமான	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த வானரோத்தமரான ஹநுமான் மேலாடையில்லாத சில ஸ்திரீகளையும், காஞ்சனபிம்பம்போன்ற ரூபவதிகளையும், உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவர்களையும, ஸமஸ்த லட்சணங்களுமமைந்து ஸகல நற்குணங்களும் நிறைந்த உத்தமிகளையும், பர்த்ருவிரகத்தால் இளைத்துவாடி சந்திரிகைபோல் வெளுத்த தேகமுடையவர்களையும், பிரிந்த கணவரைச்சேர்ந்து அநுராகதிர்ப்தியாலும் உத்ஸாகமிகுதியாலும் மேனியிட்டிருக்கிற தேகமுடையவர்களையும், தோற்றத்திலும், குணத்திலும், நடத்தையிலும், சுபாவத்திலும் மனதுக்கு ரம்யமாகவிளங்கும் அனேக ஸ்திரீகளையுங் கண்டார்.

౨౨. చంద్రప్రకాశాశ్చ హి వక్త్రమాలా వక్రాక్షిపక్ష్మాశ్చ సునేత్రమాలాః। విభూషణానాం చ దదర్శ మాలాః శతహ్రదానామివ చారుమాలాః॥

௨௨. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚𑌹𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃𑌶𑌤𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌾𑌰𑍁𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃॥

௨௨. சந்த்ரப்ரகாஸாஸ்சஹிவக்த்ரமாலாவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மாஸ்சஸுநேத்ரமாலா:|
விபூஷணநாம்சததர்ஸமாலாஸ்ஸதஹ்ரதாநாமிவசாருமாலா:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்தர்ப்ரகாஸா:	சந்திரன்போல் பிரகாசத்தையுடைய	சாரு	அழகான
* வக்த்ரமாலா:	முகபங்கதிகளையும்	ஸதஹ்ரதாநாம்	மின்னற்கொடிகளினுடைய
வக்ராக்ஷிபக்ஷ்மா:—		மாலாயிவ	வரிசைகளைப்போல்
வக்ர	வளைவாயிருக்கிற	விபூஷணநாம்	ஆபரணங்களுடைய
அக்ஷிபக்ஷ்ம	கண்ணிமைகளையுடைய	மாலா:	பங்கதிகளை
ஸுநேத்ரமாலா:	அழகானகண்வரிசைகளையும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—சந்திரன்போல் அழகாயும் வட்டமாயும் பிரகாசமாயும் விளங்குகிற ஸ்திரீகளின் முகவரிசைகளையும், வளைந்த இமைகளோடுகூடிய அழகான நேத்திரபங்க்திகளையும் மின்னற்கொடிபோல் பளபளக்கிற ஆபரணஸமூகங்களையுங் கண்டார்.

౨౩. నత్వేవసీతాంపరమాభిజాతాంపథిస్థితేరాజకులేప్రజాతామ్। లతాంప్రఫుల్లామివసాధుజాతాందదర్శతన్వీంమనసాభిజాతామ్॥

௨௩. 𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌪𑌥𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑍇𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௨௩. நத்வேவஸீதாம்பரமாபிஜாதாம்பதிஸ்திதேராஜகுலேப்ரஜாதாம்|
லதாம்ப்ரபுல்லாமிவஸாதுஜாதாம்ததர்ஸதந்வீம்மநஸாபிஜாதாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸ:)	(அம்மாருதியானவர்)	ஸாதுஜாதாம்	நன்ருகமுளைத்தும்
பரமாபிஜாதாம்	நல்லபிறப்பையுடையவளாயும்(மனோக்கியதையுடையவளாயும்)	ப்ரபுல்லாம்	விருத்தியடைந்து மிருக்கிற
		லதாமிவ	கொடியைப்போல் [ளாயும்
பதி	(தர்ம)மார்க்கத்தில்	தந்வீம்	ஸுகுமாரமான சரீரத்தை யுடையவ
ஸ்திதே	நிலைநிற்கிற	‡ மநஸாபிஜாதாம்	தன்மனோஸங்கல்பத்தா லவதரித்தவ
ராஜகுலே	ஜனகமகாராஜனுடைய வம்சத்தில்	ஸீதாம்	பிராட்டியை [ளாயுமிருக்கிற
ப்ரஜாதாம்	உண்டானவளாயும்	நததர்ஸைவ	பார்க்கவேயில்லை.

* இராக்ஷஸஸ்திரீயோ மானிடஸ்திரீயோவென்பதை யறிவதற்காக ஸ்திரீகளுடைய முகங்களை யுற்றுப்பார்த்தார். ஸ்ரீராமன் வர்ணித்த ஆபரணங்களெங்கேயாவது காணப்படுகின்றனவோ வென்றறிவதற்காக ஆபரணங்களை நன்ருகப்பார்த்தார்.

‡ "மநஸாபிஜாதாம்" தன் ஸங்கல்பத்தாலுண்டானவள் என்கிறது—பூர்வத்தில் பிரம்மபுத்திரரான குசத்வஜரென்று பேர்பூண்ட ஒரு மஹரிஷி யிருந்தார். அந்தபகவான் வேதாத்தியனம் செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர் வாக்கிலிருந்து லக்ஷ்மீதேவியானவள் திவ்யரூபலாவண்ணியமுள்ள ஒருகன்னிகையாக ஜனித்தாள். அவள் ஸௌந்தரியத்திற்கும் குணத்திற்கும் தகுந்தவரன் கிடைப்பது அஸாத்தியமென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே அவளை பாணிக்கிரகணம் செய்விக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். தம்புவென்கிற ஓர் இராக்ஷஸன் கன்னிகையைத் தரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, அதற்கவரிணங்காமையால் அவரை ஹதம்செய்தான். பிதாவினுடைய பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வேதவதியானவள் இமயகிரியில் தவம்செய்துகொண்டிருக்கையில், திக்விஜயத்திற்காகச்சென்ற இராவணன் தன்னை மணம்புரியவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துக் கேசத்தில் கைபோட்டிழுக்க, அப்பொழுது வேதவதி இராவணனைப்பார்த்து கோபித்து "ஹே ராக்ஷஸாதம!" என்னுடைய விரதத்தையும் மானத்தையுமழித்தாய். இதோ பிராணத்தியாகம் செய்கிறேன். நானே இன்னமொருஜன்மத்தில் ஒரு தர்மிஷ்டனான இராஜாவுக்குப் புத்திரியாய் ஜனித்து உன்னகரத்தில் வந்திருந்து உன்னையும் உன்னைச்சேர்ந்த புத்திரமித்திர பாந்தவாள்னவரையும் ஹதம்செய்கிறேன் என்று சபதம்செய்து அக்கினிப்பிரவேசம் செய்தாள். இந்த சபதத்தை நிறைவேற்றவந்தவளாதலால் "மனஸாபிஜாதாம்" என்றனர்.

தா-ம்—இந்தவிதம் பூர்ணசந்திரபிம்பம்போல் ஸுந்தரமான வதனங்களையுடைய ஸ்திரீஸமூகங்களைக்கண்ட ஹநுமான், பூர்வஜன்மத்தில் தான்செய்த பிரதிஜ்ஞாநிமித்தம் இப்பொழுது அயோநிஜையாய் மஹா பரிசுத்தமான யாகசாலையில் பூமாதேவிக்குப் புத்திரியாயவதரித்து, தர்மநெறியில் நின்றும் தவறாத மஹா ஜ்ஞானவான்களான ஜனககுலத்தில் வளர்ந்து, மெல்லிய தளிர்களோடும் விகஸித்த புஷ்பங்களோடுங்கூடி அதியழகாய் விளங்கும் பசுங்கொடிபோல் மிருதுவான சரீரத்தையுடைய ஜானகியைமாத்திரம் காணவில்லை.

౨౪. సనాతనేవర్త్మని సన్నివిష్టాం రామేక్షణాంతాం మదనాభివిష్టామ్। భర్తుర్మనశ్శ్రీమదనుప్రవిష్టాం స్త్రీభ్యోవరాభ్యశ్చసదావిశిష్టామ్॥

౨౫. ఉష్ణార్దితాం సానుసృతాస్రకంఠీం పురావరార్హోత్తమనిష్కకంఠీమ్। సుజాతపక్ష్మామభిరక్తకంఠీం వనే ప్రనృత్తామివనీలకంఠీమ్॥

౨౬. అవ్యక్తరేఖామివచంద్రరేఖాం పాంసుప్రదిగ్ధామివహేమరేఖామ్। క్షతప్రరూఢామివబాణరేఖాం వాయుప్రభగ్నామివమేఘరేఖామ్॥

౨౭. సీతామపశ్యన్మనుజేశ్వరస్య రామస్యపత్నీం వదతాంవరస్య బభూవదుఃఖాభిహతశ్చిరస్య ప్లవంగమోమందఇవాచిరస్య॥

௨௪. 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍇𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌦𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍॥

௨௫. 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌂𑌵𑌨𑍇𑌪𑍍𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌮𑍍॥

௨௬. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵𑌹𑍇𑌮𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌾𑌮𑌿𑌵𑌬𑌾𑌣𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑍇𑌘𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑍍॥

௨௭. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌮𑌨𑍍𑌦𑌇𑌵𑌾𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯॥

௨௪. ஸநாதநேவர்த்மநிஸந்நிவிஷ்டாம்ராமேக்ஷணாந்தாம்மதநாபிவிஷ்டாம்।
பர்த்துர்மநஶ்ரீமதநுப்ரவிஷ்டாம்ஸ்த்ரீப்யோவராப்யஶ்சஸதாவிஶிஷ்டாம்॥

௨௫. உஷ்ணார்த்திதாம்ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டீம்புராவரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டீம்।
ஸுஜாதபக்ஷ்மாமபிரக்தகண்டீம்வநேப்ரந்ருத்தாமிவநீலகண்டீம்॥

௨௬. அவ்யக்தரேகாமிவசந்த்ரரேகாம்பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவஹேமரேகாம்।
க்ஷதப்ரரூடாமிவபாணரேகாம்வாயுப்ரபக்நாமிவமேகரேகாம்॥

௨௭. ஸீதாமபஶ்யந்மநுஜேஶ்வரஸ்யராமஸ்யபத்நீம்வததாம்வரஸ்ய।
பபூவதுஃகாபிஹதஶ்சிரஸ்யப்லவங்கமோமந்தஇவாசிரஸ்ய॥

இதி 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது
ஸநாதநே	சாசுவதமான
வர்த்மநி	(பாதிவிர்த்திய) மார்க்கத்தில்
ஸந்நிவிஷ்டாம்	நன்றாயூன்றியிருக்கிறவளாயும்
ராமேக்ஷணாந்தாம்==	
ராம	ஸ்ரீராகவனை
ஈக்ஷண	பார்க்கவேண்டுமென்கிற
அந்தாம்	மனதையுடையவளாயும்
மதநாபிவிஷ்டாம்	ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிக வியாமோகமுடையவளாயும்
பர்த்துஃ	பர்த்தாவான ஸ்ரீராமனுடைய
ஸ்ரீமத்	(ஸீதாசிந்தாரூபமான) ஸம்பத்தையுடைய
மநஃ	மனதை
அநுப்ரவிஷ்டாம்	அடைந்தவளாயும்
ஸதா	எப்பொழுதும்
வராப்யஃ	சிரேஷ்டர்களான
ஸ்த்ரீப்யஶ்ச	ஸ்திரீகளுக்குள்
விஶிஷ்டாம்	உத்கிருஷ்டமானவளாயும்
உஷ்ணார்த்திதாம்==	
உஷ்ண	(பர்த்ருவிரதத்தாலுண்டாகிற) அக்கினியால்
ஆர்த்திதாம்	பீடிக்கப்பட்டவளாயும்
ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டீம்==	
ஸாநுஸ்ருத	பெருகிக்கொண்டிருக்கிற
அஸ்ர	கண்ஜலத்தோடுகூடிய
கண்டீம்	கழுத்தையுடையவளாயும்
புரா	முன்னே (ஸ்ரீராகவன் பக்கலிருந்த பொழுது)
வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டீம்==	
வரார்ஹோத்தம	வெகுசிரேஷ்டமான
நிஷ்க	பதக்கத்தோடுகூடிய
கண்டீம்	கழுத்தையுடையவளாயும்
ஸுஜாதபக்ஷ்மாம்==	
ஸுஜாத	அழகான
பக்ஷ்மாம்	இமைகளையுடையவளாயும்
அபிரக்தகண்டீம்	காந்தியுடைய கழுத்தோடுகூடினவளாயும்
வநே	காட்டில்
ப்ரந்ருத்தாம்	ஆடிக்கொண்டிருக்கிற
நீலகண்டீமிவ	மயிலைப்போலிருக்கிறவளாயும்
அவ்யக்தரேகாம்	பிரகாசமில்லாமலிருக்கிற
சந்த்ரரேகாமிவ	சந்திரனைப்போலிருக்கிறவளாயும்
பாம்ஸுப்ரதிக்தாம்==	
பாம்ஸு	தூசினால்
ப்ரதிக்தாம்	மூடப்பட்ட
ஹேமரேகாமிவ	தங்கரேகைபோலிருக்கிறவளாயும்
க்ஷதப்ரரூடாம்==	
க்ஷத	காயத்தில்
ப்ரரூடாம்	பொத்துக்கொண்டிருக்கிற
பாணரேகாம்	பாணதுணியை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ப்ராப்தாமிவஸ்திதாம்)	(அடைந்தவள்போலிருக்கிறவளாயும்)	பத்நீம்	மனையாளான
வாயுப்ரபக்நாம்	பெருங்காற்றினால் கலக்கப்பட்ட	ஸீதாம்	பிராட்டியை
மேகரேகாமிவ	மேகரேகைபோலிருக்கிறவளாயும்	சிரஸ்ய	வெகுகாலம் தேடியும்
மநுஜேச்வரஸ்ய=		அபச்யந்	காணாதவரான
மநுஜ	நரர்களுக்கு	ப்லவங்கமஃ	ஹநுமார்
ஈச்வரஸ்ய	பிரபுவாயும்	அசிரஸ்ய	தக்ஷணத்தில்
வததாம்	வாக்மிகளுக்குள்	துக்காபிஹதஃ	துக்கத்தாலடிக்கப்பட்டு
வரஸ்ய	சிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	மந்தயிவ	அக்கியானிபோல்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய	பபூவ	ஆனார்.

தா-ம்—தேவமனுஷிய நாகஸ்திரீகளுக்குள் ஸதிருசமில்லாத ரூபலாவண்ணியமுள்ளவள். உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவள். வனமத்தியில் கார்மேகத்தைக்கண்டு களித்து தன் தோகையை விரித்தாடும் மயில் சாயையையுடையவள். வலம்புரி சங்கம்போல் உருண்டு மும்மடிப்போடு கூடின ஸுந்தரமான கழுத்தையுடையவள். நீண்டு வளைந்து அழகான ரோமபங்க்திகளோடுகூடின கண்ணிமைகளையுடையவள். மனுஷர்களுக்கதிபதியாயும் வாக்மிகளுக்குள் மஹாசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீராகவனுக்கு மாலையிட்டவள். தன் விரகத்தால் "ஸீதே, ஸீதே" யென்று தபிக்கும்படி அந்த தாசரதியினுடைய மனதில் குடிகொண்டவள். ஸ்ரீராமனைத்தவிர வேறொரு புருஷனைக் கனவிலும் நினையாத மஹா பரிசுத்தை. அந்த பதியையே திரும்பியடையவேண்டுமென்கிற திடசித்தமுள்ளவள். பதிவிரகத்தால் ஸதா பெருகிக்கொண்டிருக்கிற கண்ணீரையே மாலையாக அணிந்தவள். தேகவ்ரணத்தில் பொத்துக்கொண்டிருக்கிற பாணத்தால் பீடிக்கப்படுவதுபோல் ஸ்ரீராமபாதஸேவையினின்று விலகின துக்கத்தால் நொந்து வாடுறவள். சண்டமாருதத்தால் கலக்கப்படுகிற மேகரேகைபோல் விரகதுக்கத்தால் அசைந்தாடி துடிக்கிறவள். தேகமுழுதும் தூசினால் மூடப்பட்டு மலினமடைந்த தங்கக்கம்பிபோல் ப்ரகாசமில்லாதவள். இராகுவின் வாயில் விழுந்த சந்திரன்போல ஒளிமழுங்கி பிரகாசிக்கிறவள். இந்தவிதம் ஆபரணமில்லாமலும் அலங்காரமில்லாமலும் ஸ்ரீராமனைத்தவிர வேறொருவஸ்துவை நினைக்காமலும் விரகபாணத்தாலடிக்கப்பட்டுத் துவண்டு வாடி ரத்னமாலை முத்துமாலையணிந்த கண்டத்தில் கண்ணீர்மாலையோடு கஷ்டப்படுகிற லோகமாதவான ஜானகியை வெகுநாழிதேடியும் காணாமல் அம்மாருதியானவர் துக்காக்கிராந்தராய் கேவலம் கியானசூன்யனை ஒரு ஸாமான்னியன்போல் மனோதைரியமிழந்து வியஸனமுற்றார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஆறாவது ஸர்க்கம்.

౧. సనికామంవిమానేషు విషణ్ణః కామరూపధృత్। విచచారపునర్లంకాం లాఘవేనసమన్వితః॥

க. 𑌸𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌂𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌃𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌲𑌾𑌘𑌵𑍇𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥

க. ஸநிகாமம்விமாநேஷு விஷண்ணஃகாமரூபத்ருத்।
விசசாரபுநர்லங்காம்லாகவேநஸமந்விதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அம்மாருதி	புநஃ	மறுபடியும்
விமாநேஷு	விமானங்களில்	லாகவேந	வேகத்தோடு
நிகாமம்	மிகவும் (பிராட்டியைத் தேடிக்காணாமையால்)	ஸமந்விதஃ	கூடிக்கொண்டவராக
விஷண்ணஃ	துக்கிதராய்க்கொண்டு	லங்காம்	இலங்கையை
காமரூபத்ருத்	இச்சாதீனமான ரூபத்தை தரித்துக் கொண்டு	விசசார	சுற்றினார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அன்றிரவில் இராக்ஷதர் மாளிகைகளில் வெகுநேரம் தேடியும் ஸீதையைக்காணாமல், இனி பிராட்டியை எப்படி தரிசிக்கப்போகிறோமென்று வியஸனமுற்று மறுபடியும் தன் காமரூபத்துடன் அந்நகரத்தைச் சுற்றித்தேட ஆரம்பித்தனர்.

౨. ఆససాదాథలక్ష్మీవాన్ రాక్షసేంద్రనివేశనమ్। ప్రాకారేణార్కవర్ణేన భాస్వరేణాభిసంవృతమ్॥

உ. 𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥

உ. ஆஸஸாதாதலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசநம்।
ப்ராகாரேணார்க்கவர்ணேநபாஸ்வரேணாபிஸம்வ்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	பாஸ்வரேண	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
லக்ஷ்மீவாந்	வீரஸம்பத்தையுடைய (ஹநுமான்)	ப்ராகாரேண	ஆவரணத்தால்
அர்க்கவர்ணேந—		அபிஸம்வ்ருதம்	சூழப்பட்ட
அர்க்க	ஸூரியனுடைய [தாயும்	ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்-	இராவணனிருப்பிடத்தை
வர்ணேந	வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய	ஆஸஸாத *	அடைந்தார்.

தா-ம்—பிறகு ஜயசீலரான அம்மாருதியானவர் ஸூரியனுக்கு ஸத்ருஶமான பிரகாசத்தோடு ஜ்வலிக்கிற ஹேமப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்ட இராவணனந்தப்புரத்தையடைந்தார்.

౩. రక్షితంరాక్షసైర్ఘోరైస్సింహైరివమహద్వనమ్। సమీక్షమాణోభవనంచకాశేకపికుంజరః॥

௩. ரக்ஷிதம்ராக்ஷஸைர்கோரைஸ்ஸிம்ஹைரிவமஹத்வநம்।
ஸமீக்ஷமாணோபவநம்சகாஶேகபிகுஞ்ஜர:॥

௩. ரக்ஷிதம்ராக்ஷஸைர்க்கோரைஸ்ஸிம்ஹைரிவமஹத்வநம்।
ஸமீக்ஷமாணோபவநம்சகாஸேகபிகுஞ்சர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோரை:	குரூரமான	ரக்ஷிதம்	இரக்ஷிக்கப்பட்ட
ஸிம்ஹை:	ஸிம்ஹங்களால்	பவநம்	(இராவண) கிரகத்தை
மஹத்	பெரிதான	ஸமீக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற [ர்
வநமிவ	வனத்தைப்போல்	கபிகுஞ்சர:	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமாரானவ
ராக்ஷஸை:	அரக்கர்களால்	சகாஶே	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—மஹா கோரஸ்வபாவமுள்ள ஸிம்ஹங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட பெரிய வனம்போல் இராக்ஷஸஸிம்மங்களால் கார்க்கப்பட்டுவருகிற அந்த அந்தப்புரத்தைக்கண்ட ஹநுமார் இரத்தினகாஞ்சன ரஜதங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கிரகங்களின் காந்திமிகுதியால் நன்றாகப் பிரகாசித்தார்.

౪. రూప్యకోపహితైశ్చిత్రైస్తోరణైర్హేమభూషితైః। విచిత్రాభిశ్చకక్ష్యాభిర్ద్వారైశ్చరుచిరైర్వృతమ్॥
౫. గజాస్థితైర్మహామాత్రైశ్శూరైశ్చవిగతశ్రమైః। ఉపస్థితమసంహార్యైర్హయైస్స్యందనయాయిభిః॥
౬. సింహవ్యాఘ్రతనుత్రాణైర్దాంతకాంచనరాజతైః। ఘోషవద్భిర్విచిత్రైశ్చసదావిచరతంరథైః॥
౭. బహురత్నసమాకీర్ణంపరార్ధ్యాసనభాజనమ్। మహారథసమావాసంమహారథమహాస్వనమ్॥
౮. దృశ్యైశ్చపరమోదారైస్తైస్తైశ్చమృగపక్షిభిః। వివిధైర్బహుసాహస్రైః పరిపూర్ణంసమంతతః॥
౯. వినీతైరంతపాలైశ్చరక్షోభిశ్చసురక్షితమ్। ముఖ్యాభిశ్చవరస్త్రీభిఃపరిపూర్ణంసమంతతః॥
౧౦. ముదితప్రమదారత్నంరాక్షసేంద్రనివేశనమ్। వరాభరణసంహ్రాదైస్సముద్రస్వననిస్స్వనమ్॥
౧౧. తద్రాజగుణసంపన్నంముఖ్యైశ్చాగరుచందనైః। మహాజనైస్సమాకీర్ణంసింహైరివమహద్వనం॥
౧౨. భేరీమృదంగాభిరుతంశంఖఘోషవినాదితమ్। నిత్యార్చితంపర్వహుతంపూజితంరాక్షసైస్సదా॥
౧౩. సముద్రమివగంభీరంసముద్రమివనిస్వనమ్। మహాత్మనోమహద్వేశ్మమహారత్నపరిచ్ఛదమ్॥
౧౪. మహారత్నసమాకీర్ణందదర్శసమహాకపిః।

௪. ரூப்யகோபஹிதைஶ்சித்ரைஸ்தோரணைர்ஹேமபூஷிதை:।
விசித்ராபிஶ்சகக்ஷ்யாபிர்த்வாரைஶ்சருசிரைர்வ்ருதம்॥

௫. கஜாஸ்தி²தைர்மஹாமாத்ரைஶ்ஶூரைஶ்சவிகதஶ்ரமை:।
உபஸ்தி²தமஸம்ஹார்யைர்ஹயைஸ்ஸ்யந்தநயாயிபி:॥

௬. ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநுத்ராணைர்தாந்தகாஞ்சநராஜதை:।
கோஷவத்பிர்விசித்ரைஶ்சஸதாவிசரதம்ரதை:॥

௭. பஹுரத்நஸமாகீர்ணம்பரார்த்யாஸநபாஜநம்।
மஹாரதஸமாவாஸம்மஹாரதமஹாஸ்வநம்॥

௮. த்ருஶ்யைஶ்சபரமோதாரைஸ்தைஸ்தைஶ்சம்ருகபக்ஷிபி:।
விவிதைர்பஹுஸாஹஸ்ரை:பரிபூர்ணம்ஸமந்தத:॥

* முன்பு ஒருதரம் அந்தப்புரப்பிரவேசம் செய்தானெனச்சொல்லி இப்பொழுது மறுபடியும் சொல்வதற்குக் காரணமென்னெனில், முன் பிரவேசித்தபொழுது பூர்வராத்திரியாதலால் அரக்கர் நித்திரைசெய்யாமல் விழித்திருந்தனர்; தேவியைத்தேடுவதற்கு அது உசிதகாலமல்லவென்று வெளிவந்து, பிறகு அவர்கள் நித்திரையின்றி உறங்குகையில் பிரவேசித்தானெனவறிந்துகொள்க.

கூ. 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍|
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃||

கo. 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍|
𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍈𑌃𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍||

கக. 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑌰𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍈𑌃|
𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑍈𑌃𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑍈𑌰𑌿𑌵𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍||

கஉ. 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑌙𑍍𑌖𑌘𑍋𑌷𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍|
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌹𑍁𑌤𑌂𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃𑌸𑌦𑌾||

கங. 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍|
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍||

கங½. 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃|

ச. ரூப்யகோபஹிதைஶ்சித்ரைஸ்தோரணைர்ஹேமபூஷிதை:|
விசித்ராபிஶ்சகக்ஷ்யாபிர்த்வாரைஶ்சருசிரைர்வ்ருதம்||

ரு. கஜாஸ்திதைர்மஹாமாத்ரைஶ்ஶூரைஶ்சவிகதஶ்ரமை:|
உபஸ்திதமஸம்ஹார்யைர்ஹயைஸ்யந்தநயாயிபி:||

சா. ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநுத்ராணைர்தாந்தகாஞ்சநராஜதை:|
கோஷவத்பிர்விசித்ரைஶ்சஸதாவிசரிதம்ரதை:||

எ. பஹுரத்நஸமாகீர்ணம்பரார்த்யாஸநபாஜநம்|
மஹாரதஸமாவாபம்மஹாரதமஹாஸ்வநம்||

அ. த்ருஶ்யைஶ்சபரமோதாரைஸ்தைஸ்தைஶ்சம்ருகபக்ஷிபி:|
விவிதைர்பஹுஸாஹஸ்ரை:பரிபூர்ணம்ஸமந்தத:||

கூ. விநீதைரந்தபாலைஶ்சரக்ஷோபிஶ்சஸுரக்ஷிதம்|
முக்யாபிஶ்சவரஸ்த்ரீபி:பரிபூர்ணம்ஸமந்தத:||

கo. முதித:ப்ரமதாரத்நம்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்|
வராபரணஸம்ஹ்ராதைஸ்ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்||

கக. தத்ராஜகுணஸம்பந்நம்முக்யைஶ்சாகருசந்தநை:|
மஹாஜநைஸ்ஸமாகீர்ணம்ஸிம்ஹைரிவமஹத்வநம்||

கஉ. பேரீம்ருதங்காபிருதம்ஶங்ககோஷநிநாதிதம்|
நித்யார்ச்சிதம்பர்வஹுதம்பூஜிதம்ராக்ஷஸைஸ்ஸதா||

கங. ஸமுத்ரமிவகம்பீரம்ஸமுத்ரமிவநிஸ்வநம்|
மஹாத்மநோமஹத்வேஶ்மமஹாரத்நபரிச்சதம்||

கங½. மஹாரத்நஸமாகீர்ணம்தத்ர்ஶஸமஹாகபி:|

பதம்.	உரை.
ரூப்யகோபஹிதை:	வெள்ளியினாற்செய்யப்பட்டனவாயும்
சித்ரை:	ஆச்சரியகரமாயும்
ஹேமபூஷிதை:	தங்கத்தினாலலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற
தோரணை:	தோரணங்களாலும் (அல்லது) வெளித்வாரங்களாலும்
விசித்ராபி:	நானாவிதமான
கக்ஷ்யாபி:	உப்பரிகைகளாலும்
ருசிரை:	அழகான
த்வாரை:	வாசற்படிகளாலும்
வ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயும்
கஜாஸ்திதை:	யானையின்மேலிருக்கிற
மஹாமாத்ரை:	ஸேனாதிபதிகளாலும்
விகதஶ்ரமை:	போயிருக்கிற கஷ்டத்தையுடைய
ஶூரைஶ்ச	சூரர்களாலும்
அஸம்ஹார்யை:	தடுக்கக்கூடாத
ஸ்யந்தநயாயிபி:	இரதத்திற் கட்டிப்போகிற
ஹயை:	குதிரைகளாலும்
உபஸ்திதம்	வியாபிக்கப்பட்டதாயும்

பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநுத்ராணை:==	
ஸிம்ஹ	சிங்கமென்ன
வ்யாக்ர	புலியென்ன (இவைகளுடைய தோலால் செய்யப்பட்ட)
தநுத்ராணை:	கவசங்களையுடையனவாயும்
தாந்தகாஞ்சநராஜதை:==	
தாந்த	தந்தமென்ன
காஞ்சந	பொன்னென்ன
ராஜதை:	வெள்ளியென்ன (இவைகளால் செய்யப்பட்டனவாயும்)
விசித்ரை:	பற்பல வர்ணமுடையனவாயும்
கோஷவத்பி:	கிண்கிணிநாதத்தை யுடையனவாயுமிருக்கிற
ரதை:	இரதங்களால்
ஸதா	எப்பொழுதும்
விசரிதம்	நன்றாய் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதாயும்
பஹுரத்நஸமாகீர்ணம்-	அனேக ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டதாயும்

பதம்.	உரை.
பரார்த்யாஸநபாஜநம்—	
பரார்த்யாஸந	சிரேஷ்டமான ஆஸனங்களுக்கு
பாஜநம்	இருப்பிடமாயும்
மஹாரதஸமாவாபம்—	
மஹாரத	ஜயவீரர்களான இராக்ஷதர்களுக்கு
ஸமாவாபம்	ஸ்தானமாயும்
மஹாரதமஹாஸ்வநம்—	
மஹாரத	பெரிய தேரினுடைய
மஹாஸ்வநம்	பேரொலியையுடையதாயும்
த்ருஶ்யை:	பார்வைக்கு அழகாயும்
பரமோதாரை:	வெகு பெரிதாயும்
விவிதை:	பலவிதமாயும்
பஹுஸாஹஸ்ரை:	அனேகங்களாயுமிருக்கிற
தைஸ்தை:	அந்தந்த
ம்ருகபக்ஷிபி:	மிருகபக்ஷிகளால்
ஸமந்தத:	நான்குபுறத்திலும்
பரிபூர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
விநீதை:	வணக்கமுடைய
அந்தபாலை:	வாசற்காப்போர்களான
ரக்ஷோபி:	இராக்ஷதர்களால்
ஸுரக்ஷிதஞ்ச	நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்
முக்யாபி:	முக்கியர்களான
வரஸ்திரீபி:	உத்தமஸ்திரீகளால்
ஸமந்தத:	எங்கும்
பரிபூர்ணம்	இடைவெளி யில்லாமல் நிறைந்ததாயும்
முதித:ப்ரமதாரத்நம்	ஸந்தோஷத்தையுடைய ஸ்திரீரத்னங்களையுடையதாயும்
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்—	
ராக்ஷஸேந்த்ர	இராக்ஷஸசிரேஷ்டர்களுக்கு
நிவேஶநம்	(ஸமீபத்தில் வஸிக்க) வீடுகளையுடையதாயும்
வராபரணஸம்ஹ்ராதை:—	
வராபரண	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களுடைய
ஸம்ஹ்ராதை:	நாதங்களால்
ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்—	
ஸமுத்ர	ஸமுத்திரத்தினுடைய

பதம்.	உரை.
ஸ்வந	ஒலிபோலொத்த ஒலியினுடைய
நிஸ்வநம்	கோஷத்தையுடையதாயும்
தத்	அப்படி பிரஸித்தமான
ராஜகுணஸம்பந்நம்	இராஜாக்களுக்குரிய உபசாரங்களால் ஸமிர்த்தியாயும்
முக்யை:	மேன்மையான
அகருசந்தனை:	அகிற்கட்டையாலிழைத்தசந்தனபரிமளத்தாலும்
ஸிம்ஹை:	ஸிம்மங்கள் நிறைந்த
மஹத்	பெரிதான
வநமிவ	காட்டைப்போல்
மஹாஜநை:	இராக்ஷஸகோடிகளால்
ஸமாகீர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
பேரீம்ருதங்காபிருதம்	பேரிகை, மிருதங்கம் இவைகளுடைய நாதத்தையுடையதாயும்
ஶங்ககோஷநிநதிதம்	சங்கத்வனியால் சப்திக்கப்பட்டதாயும்
நித்யார்ச்சிதம்	எப்பொழுதும்அர்ச்சிக்கப்பட்டதாயும்
பர்வஹுதம்	பர்வகாலத்தில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டதாயும்
ராக்ஷஸை:	இராக்ஷதர்களால்
ஸதா	எப்பொழுதும்
பூஜிதம்	பூஜிக்கப்பட்டதாயும்
ஸமுத்ரமிவ	ஸமுத்திரத்தைப்போல்
கம்பீரம்	கம்பீரமாயும்
ஸமுத்ரமிவ	ஸமுத்திரத்தைப்போல்
நிஸ்வநம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்
மஹாரத்நபரிச்சதம்—	
மஹாரத்ந	திவ்விய ரத்னங்களுடைய
பரிச்சதம்	போர்வையுடையதாயும்
மஹாரத்நஸமாகீர்ணம்	திவ்விய ரத்னங்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற
மஹாத்மந:	இராவணனுடைய
மஹத்	பெரிதான
வேஶ்ம	மாளிகையை
ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	ஹநுமார்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்த ஹநுமார் அதன் ஆச்சரியவடிவழகைக்கண்டார். அங்குள்ள மாளிகைகள் பொன்னினலும் வெள்ளியினலும் அதிவிசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட உயர்ந்த அகன்ற துவாரங்களையுடையனவாயிருந்தன. நானுவிதமாயும் அழகாயும் கட்டப்பட்ட ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைகளோடு கூடியிருந்தன. மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஜாஜ்வல்யமாகப்பிரகாசிக்கிற ஸ்வர்ண ரஜதமயமான தோரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்விடத்தில் மஹாசூரர்களால் ஸவாரிசெய்யப்பட்ட அனேக கஜசிரேஷ்டங்கள் ஸஞ்சரித்தன. திவ்விய ரதங்களிற் பூட்டப்பட்டு ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத வேகத்தோடும் வீரியத்தோடுங்கூடின அனேக ஜாத்தியச்வங்கள் வியாபரித்திருந்தன. தந்தம் பொன் வெள்ளி இவைகளாற் செய்யப்பட்டு, நானுவர்ணங்களாற் பூசப்பட்டு, கணகணவென்று கோஷிக்கிற மணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு, சிங்கம் புலி இவைகளுடைய தோலினற்செய்த கவசங்களால் மூடப்பட்டு, அத்யுன்னதமாகவிளங்கும் அனேக இரதங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. யுத்த பரிசிரமம் நீங்கி மறுபடியும் யுத்தத்திற்கு ஸித்தராயிருக்கிற அனேக ஜயவீரர்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். இராஜாக்கியைக்கடங்கி மிகுந்த வணக்கமும் மரியாதையுமுள்ள அனேக ராக்ஷஸபடாக்கள் துவாரத்தை ரக்ஷித்துவந்தார்கள். திவ்விய ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட மிக சிரேஷ்டமான அனேக ஆஸ்தானங்களிருந்தன. யுத்தத்தில் தன் ரதத்தையும் ஸாரதியையும் தன்னையும் ரக்ஷிக்கவல்ல அனேக சூரர்கள் அவ்விடத்தில் வாஸஞ்செய்தார்கள். ஸிம்ம வியாக்கிராதிமிருகங்களும், ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளும் நான்குபுறங்களிலும் வஸித்தன. முக்கியமான மந்திரிகளும் ஸேனபதிகளும் இராஜாவுக்கு ஸமீபத்தில் வஸிப்பதற்காக அனேக விசித்திரமாளிகைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இரதகஜ துரகஸஞ்சாரங்களுடைய பேரிரைச்சலும், ஸிம்மாதிமிருகங்களுடைய முழக்கமும், பக்ஷிகளுடைய சப்தமும், மஹாஜனக்கூச்சலும், நூபுராதி ஆபரணங்களுடைய த்வனியும், மிருதங்கவீணாநாதமும், பேரிகை சங்கம் இவைகளுடைய கோஷமும், இவையெல்லா மொன்றுசேர்ந்து பர்வகால ஸமுத்திரம்போல் கம்பீரமாயொலித்தன. ராஜபூஜா சின்னங்களாகிற சத்திரசாமரங்கள், நறுமணங்கமிழும் தூபங்கள், மயில்கண் விசிறிகள் முதத்

ஷியவை நிறைந்திருந்தன. எங்கும் சந்தனுதிவாசனைத் திரவ்வியங்கள் திவ்வியபரிமளம் வீசின. யுவதிகளாயும் ரூபவதிகளாயுமிருக்கிற அனேக லக்ஷம் ஸ்திரீகளால் நிறைந்திருந்தது. இராவணனையே நாதனுகவுடைய அந்தப்புரமானது எப்பொழுதும் இராக்ஷதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுவந்தது. இராவணன் சாஸ்திரோக்தமான ஆஹிதாக்னியுடையவனுதலால் பர்வகாலங்களில் ஹோமங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்தவிதம் ஹேமப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, நவரத்தினகசிதமான மாளிகைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு, சதுர்வித ஸைந்யங்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, மஹாரதாளால் வஸிக்கப்பட்டு, மங்களவாத்திய கோஷங்களா லானந்திப்பிக்கப்பட்டு, ஊர்வசி ரம்பைமுதலான அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கு ஸமான ரூபவதிகளான யுவதிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டு வெகு சுந்தரமாயும், மிக கம்பீரமாயும், அதி ஆனந்தகரமாயும் விளங்குகிற இராவணுந்தப்புரத்தைக்கண்டார்.

౧౪. విరాజమానంవపుషాగజాశ్వరథసంకులమ్॥

౧౫. లంకాభరణమిత్యేవసోమన్యతమహాకపిః। చచారహనుమాంస్తత్రరావణస్యసమీపతః॥

௧௪. 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌗𑌜𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥

௧௫. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌭𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌚𑌚𑌾𑌰𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌤𑌃॥

௧௪. விராஜமாநம்வபுஷாகஜாஶ்வரதஸங்குலம்॥

௧௫. லங்காபரணமித்யேவஸோமந்யதமஹாகபி:।
சசாரஹநுமாந்தத்ரராவணஸ்யஸமீபத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த		வணமாளிகையை)
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	லங்காபரணமித்யேவ	இலங்கைக்கு ஆபரணமென்றே
கஜாஶ்வரதஸங்குலம்=		அமந்யத	எண்ணினுர்
கஜ	யானையென்ன	தத்ர	அந்தப்பிராகாரத்திற்குள்
அஶ்வ	குதிரையென்ன	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ரத	தேரென்ன (இவைகளால்)	ராவணஸ்ய	இராவணகிரகத்தினுடைய
ஸங்குலம்	நிறைந்திருக்கிறதாயும்	ஸமீபத:	ஸமீபத்தில்
வபுஷா	பிராகாரத்தினுெளியினுல்	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.
விராஜமாநம்	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற (இரா		

தா-ம்—அலங்கரிக்கப்பட்ட இரதங்களாலும், ஆபரணமிட்ட கஜங்களாலும் பூணணிந்த துரகங்களாலும் கணகணவென்று கோஷிக்கிற சப்தத்தோடு ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு ஹேமப்பிராகாரத்தின் பளபளப்பால் சோபிக்கப்படடு அத்யத்புதமாக விளங்கும் அந்த அந்தப்புரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் பரமாச்சரியத்துடன் லோகோத்தரமான இந்த திவ்வியநகரத்திற்கு சிங்காரமான இந்த அந்தப்புரத்தை ஒப்பற்ற வோராபரணமென்றே சொல்லலாமென்றெண்ணிக்கொண்டு இராவணகிரகத்தின் ஸமீபத்திற்சென்று ஸஞ்சரித்தார்.

౧౬. గృహాద్గృహంరాక్షసానాముద్యానానిచవానరః। వీక్షమాణోహ్యసంత్రస్తఃప్రాసాదాంశ్చచచారసః॥

௧௬. 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌹𑍍𑌯𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌚𑌾𑌰𑌸𑌃॥

௧௬. க்ருஹாத்க்ருஹம்ராக்ஷஸாநாமுத்யாநாநிசவாநர:।
வீக்ஷமாணோஹ்யஸம்த்ரஸ்த:ப்ராஸாதாம்ஶ்சசசாரஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	உத்யாநாநிச	ச்ருங்காரத்தோட்டங்களையும்
வாநர:	ஹநுமாரானவர்	ப்ராஸாதாம்ஶ்ச	மித்தைகளையும்
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	வீக்ஷமாண (ஸஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
க்ருஹாத்	ஒருவீட்டிலிருந்து	அஸந்த்ரஸ்த:	பயமில்லாதவராக
க்ருஹம்	இன்னமொருவீட்டையும்	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் இராவணனுடைய பிராதாக்கள், புத்திரர்கள், மந்திரிகள் முதலானவர்களுடைய வீடுகள்தோறும் நுழைந்து ஒருவீட்டினின்று மற்றொரு வீட்டிற்குத்தாவி உப்பரிகைளிலும் சிருங்காரத்தோட்டங்களிலும் பயமின்றிப் பிரவேசித்து பிராட்டியைத் தேடிககொண்டே ஸஞ்சரித்தார்.

౧౭. అవప్లుత్యమహావేగఃప్రహస్తస్యనివేశనమ్। తతోఽన్యత్పుప్లువేవేశ్మమహాపార్శ్వస్యవీర్యవాన్॥

௧௭. 𑌅𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥

௧௭. அவப்லுத்யமஹாவேக:ப்ரஹஸ்தஸ்யநிவேஶநம்।
ததோந்யத்புப்லுவேவேஶ்மமஹாபார்ஶ்வஸ்யவீர்வாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவான்	வெகுப்ராக்கிரம முடையவராயும்	ததஃ	பிறகு
மஹாவேகஃ	அதிகவேகத்தையுடையவருமான (ஹநுமான்)	அந்யத்	வேருன
ப்ரஹஸ்தஸ்ய	பிரஹஸ்தனென்கிற மந்திரியினுடை	மஹாபார்ஶ்வஸ்ய	மஹாபார்சுவனென்கிற
நிவேஶநம்	வீட்டை [ய	வேஶ்ம	வீட்டை
அவப்லுத்ய	பாய்ந்(தடைந்து)	புப்லுவே	தாண்டி (யடைந்தார்.)

౧౮. అథమేఘప్రతీకాశంకుంభకర్ణనివేశనమ్।విభీషణస్యచతదాపుప్లువేసమహాకపిః॥

௧௮. അഥമേഘപ്രതീകാശംകുംഭകർണ്ണനിവേശനം।
വിഭീഷണസ്യചതദാപുപ്ലുവേസമഹാകപിഃ॥

௧௮. அதமேகப்ரதிகாஶம்கும்பகர்ணநிவேஶநம்।
விபீஷணஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	கும்பகர்ணநிவேஶநம்	கும்பகர்ணன்வீட்டையும்
ஸஃ	அந்த	விபீஷணஸ்யச	விபீஷணனுடைய(மாளிகையையும்)
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்	ததா	அப்படியே
மேகப்ரதிகாஶம்	மேகத்திற்குஸமானமான	புல்லுவே	குதித்துச்(சென்றார்.)

౧౯. మహోదరస్యచగృహంవిరూపాక్షస్యచైవహి।విద్యుజ్జిహ్వస్యభవనంవిద్యున్మాలేస్తథైవచ॥

౧౯½. వజ్రదంష్ట్రస్యచతథాపుప్లువేసమహాకపిః।

௧௯. മഹോദരസ്യചഗൃഹംവിരൂപാക്ഷസ്യചൈവഹി।
വിദ്യുജ്ജിഹ്വസ്യഭവനംവിദ്യുന്മാലേസ്തഥൈവച॥

௧௯½. വജ്രദംഷ്ട്രസ്യചതഥാപുപ്ലുവേസമഹാകപിഃ।

௧௯. மஹோதரஸ்யசக்ருஹம்விருபாக்ஷஸ்யசைவஹி।
வித்யுத்ஜிஹ்வஸ்யபவநம்வித்யுந்மாலேஸ்ததைவச॥

௧௯½. வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	பவநம்	வீட்டையும்
மஹாகபிஃ	ஹநுமான் [ய	ததா	அப்படியே
மஹோதரஸ்ய	மஹோதரனென்கிறஇராக்ஷஸனுடை	வித்யுந்மாலேஃ	வித்யுன்மாலியென்பவன்வீட்டையும்
க்ருஹஞ்ச	வீட்டையும்	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யச	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனென்பவனுடைய வீட்டையும்.
விரூபாக்ஷஸ்ய	விருபாக்ஷனென்பவனுடைய (வீட்டையும்)	புல்லுவே	தாண்டியடைந்தார்.
விதயுத்ஜிஹ்வஸ்ய	வித்யுத்ஜிஹ்வனென்பவனுடைய		

౨౦. శుకస్యచమహాతేజాస్సారణస్యచధీమతః॥తథాచేంద్రజితోవేశ్మజగామహరియూథపః।

௨௦. ശുകസ്യമഹാതേജാസ്സാരണസ്യചധീമതഃ॥
തഥാചേന്ദ്രജിതോവേശ്മജഗാമഹരിയൂഥപഃ।

௨௦. ஶுகஸ்யசமஹாதேஜாஸ்ஸாரணஸ்யசதீமதஃ॥
ததாசேந்தரஜிதோவேஶ்மஜகாமஹரியூதபஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜாஃ	அதிகதேஜஸ்ஸுடைய	ததா	அப்படியே
ஹரியூதபஃ	ஹநுமாரானவர்	இந்தரஜிதஶ்ச	இந்திஜித்தினுடையவும்
தீமதஃ	புத்திமானை	வேஶ்ம	வீட்டை
ஶுகஸ்ய	சுகனென்பவனுடையவும்	ஜகாம	அடைந்தார்.
ஸாரணஸ்யச	ஸாரணனென்பவனுடையவும்		

౨౧. జంబుమాలేస్సుమాలేశ్చజగామహరిసత్తమః॥

౨౨. రశ్మికేతోశ్చభవనంసూర్యశత్రోస్తథైవచ।వజ్రకాయస్యచతథాపుప్లువేసమహాకపిః॥

௨௧. ജംബുമാലേസ്സുമാലേശ്ചജഗാമഹരിസത്തമഃ॥

௨௨. രശ്മികേതോശ്ചഭവനംസൂര്യശത്രോസ്തഥൈവച।
വജ്രകായസ്യചതഥാപുപ്ലുവേസമഹാകപിഃ॥

௨௧. ஜம்புமாலேஸ்ஸுமாலேஶ்சஜகாமஹரிஸத்தமஃ॥

௨௨. ரஶ்மிகேதோஶ்சபவநம்ஸூர்யஶத்ரோஸ்ததைவச।
வஜ்ரகாயஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸத்தம:	வாநரஶ்ரேஷ்டரான (ஹநுமான்)	ஜகாம	அடைந்தார்
ஜம்புமாலே:	ஜம்புமாலியினுடையவும்	ததா	அப்படியே
ததைவ	அப்படியே	ஸ:	அந்த
ஸுமாலேஶ்ச	ஸுமாலியினுடையவும்	மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்
ரஶ்மிகேதோ:	ரஶ்மிகேதுவினுடையவும்	வஜ்ரகாயஸ்யச	வஜ்ரகாயனுடைய (வீட்டையும்)
ஸூர்யஶத்ரோ:	ஸூரியசத்துருவினுடையவும்	புப்லுவே	தாண்டி (யடைந்தார்.)
பவநம்	வீட்டை		

(௧௭-௧௮-௧௯-௨௦-௨௧-௨௨-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிறகந்த பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் பிரஹஸ்தன், மஹாபார்சுவன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன், மஹோதரன் (பெரிய வயிறுடையவன்), விரூபாக்ஷன் (விகாரமான கண்ணுடையவன்), வித்யுத்ஜிஹ்வன் (மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற நாக்குடையவன்), வித்யுந்மாலி (மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற மாலையணிந்தவன்), வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் (கடினமான பல்லுடையவன்), சுகன், ஸாரணன், இந்திரஜித், ஜம்புமாலி, ஸுமாலி, ரச்மிகேது, ஸூரியசத்துரு, வஜ்ரகாயன் முதலிய இராக்ஷதர்களுடைய வீடுகளில் குதித்துப் பிரவேசித்து பிராட்டியைத் தேடினார்.

౨౩. ధూమ్రాక్షస్యచసంపాతేర్భవనంమారుతాత్మజః। విద్యుద్రూపస్యభీమస్యఘనస్యవిఘనస్యచ॥

౨౪. శుకనాసస్యవక్రస్యశఠస్యవికటస్యచ। బ్రహ్మకర్ణస్యదంష్ట్రస్యరోమశస్యచరక్షసః॥

౨౫. యుద్ధోన్మత్తస్యమత్తస్యధ్వజగ్రీవస్యనాదినః। విద్యుజ్జిహ్వేంద్రజిహ్వానాంతథాహస్తిముఖస్యచ॥

౨౬. కరాళస్యపిశాచస్యశోణితాక్షస్యచైవహి। క్రమమాణఃక్రమేణైవహనుమాన్మారుతాత్మజః॥

౨౭. తేషుతేషుమహార్హేషుభవనేషుమహాయశాః। తేషామృద్ధిమతామృద్ధిందదర్శసమహాకపిః॥

௨௩. 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯𑌘𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌘𑌨𑌸𑍍𑌯𑌚॥

௨௪. 𑌶𑍁𑌕𑌨𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑌠𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑍋𑌮𑌶𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃॥

௨௫. 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑌚॥

௨௬. 𑌕𑌰𑌾𑌳𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑍈𑌵𑌹𑌿।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௨௭. 𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌷𑍁𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨௩. தூம்ராக்ஷஸ்யசஸம்பாதேர்பவநம்மாருதாத்மஜ:।
வித்யுத்ரூபஸ்யபீமஸ்யகநஸ்யவிகநஸ்யச॥

௨௪. ஶுகநாஸஸ்யவக்ரஸ்யஶடஸ்யவிகடஸ்யச।
ப்ரம்ஹகர்ணஸ்யதம்ஷ்ட்ரஸ்யரோமஶஸ்யசராக்ஷஸ:॥

௨௫. யுத்தோந்மத்தஸ்யமத்தஸ்யத்வஜக்ரீவஸ்யநாதிந:।
வித்யுத்ஜிஹ்வேந்த்ரஜிஹ்வாநாம்ததாஹஸ்திமுகஸ்யச॥

௨௬. கராளஸ்யபிஶாசஸ்யஶோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி।
க்ரமமாண:க்ரமேணைவஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

௨௭. தேஷுதேஷுமஹார்ஹேஷுபவநேஷுமஹாயஶா:।
தேஷாம்ருத்திமதாம்ருத்திம்ததர்ஶஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரர்	ஶடஸ்ய	சடனுடையவும்
தூம்ராக்ஷஸ்ய	தூம்ராக்ஷனுடையவும்	விகடஸ்யச	விகடனுடையவும்
ஸம்பாதேஶ்ச	ஸம்பாதியினுடையவும்	ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய	ஹ்ரஸ்யகர்ணனுடையவும்
வித்யுத்ரூபஸ்ய	வித்யுத்ரூபனுடையவும்	தம்ஷ்ட்ரஸ்ய	தம்ஷ்ட்ரனுடையவும்
பீமஸ்ய	பீமனுடையவும்	ரோமஶஸ்ய	ரோமசனென்கிற
கநஸ்ய	கனனுடையவும்	ரக்ஷஸஶ்ச	இராக்ஷஸனுடையவும்
விகநஸ்ய	விகனனுடையவும்	யுத்தோந்மத்தஸ்ய	யுத்தோன்மத்தனுடையவும்
ஶுகநாஸஸ்ய	சுகநாஸனுடையவும்	மத்தஸ்ய	மத்தனுடையவும்
வக்ரஸ்ய	வக்ரனுடையவும்	த்வஜக்ரீவஸ்ய	த்வஜக்ரீவனுடையவும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாதிக:	நாதியென்பவனுடையவும்	ஸ:	அந்த
வித்யுத்ஜிஹ்வேந்த்ர ஜிஹ்வாநாம்	வித்யுத்ஜிஹ்வன், இந்திரஜிஹ்வன் இவர்களுடையவும்	ஹநுமான்	ஹநுமாரானவர்
		க்ரமேண	கிரமமாக
ததா	அப்படியே	க்ரமமாண(ஸ்ஸந்)	தாண்டினவராய்க்கொண்டு
ஹஸ்திமுகஸ்யச	ஹஸ்திமுகனென்பவனுடையவும்	ருத்திமதாம்	ஸர்வஸமிருத்தியுடைய
கராளஸ்ய	கராளனுடையவும்	தேஷாம்	அவ்வரக்கர்களுடைய
பிஶாசஸ்ய	பிசாசனென்கிறவனுடையவும்	மாஹார்ஹேஷு	மிகவிலையுள்ள
ஶோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி-சோணிதாக்ஷனென்பவனுடையவும்		தேஷுதேஷு	அந்தந்த
பவநம்	வீட்டை	பவநேஷு	வீடுகளில்
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரராயும்	ருத்திம்	ஸமிருத்தியை
மஹாகபி:	பெரியவானரராயும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
மஹாயஶா:	மிகுந்த கீர்த்திபெற்றவராயுமிருக்கிற		

தா-ம்—பிறகந்த ஜயசீலரான ஹநுமான், தூம்ராக்ஷன், ஸம்பாதி, வித்யுத்ரூபன், பீமன், கனன், விகனன், சுகன், வக்ரன், சடன், விகடன், ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்டிரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், நாதி, வித்யுத்ஜிஹ்வன், இந்திரஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாக்ஷன் முதலிய ராக்ஷஸப்பிரபிருதிகளுடைய கிரகங்களில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டேபோகையில் அங்கங்குள்ள ஐசுவரியஸமிருத்தியும் அலங்காரவிசேஷத்தையும் கண்டார்.

౨౮. సర్వేషాం సమతిక్రమ్య భవనాని సమంతతః ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేంద్రనివేశనమ్॥

உஅ. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂॥

உஅ. ஸர்வேஷாம்ஸமதிக்ரம்யபவநாநிஸமந்தத:।
ஆஸஸாதாதலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஸமந்தத:	நாலுபக்கங்களிலும்
லக்ஷ்மீவாந்	திவ்யதேஜஸ்ஸோடுகூடிய(ஹநுமான்)	ஸமதிக்ரம்ய	தாண்டி
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தராக்ஷஸர்களுடைய	ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்-இராவணமாளிகையை	
பவநாநி	வீடுகளை	ஆஸஸாத	அடைந்தார்.

தா-ம்—அந்தப்புரத்திலுள்ள இராக்ஷஸாதிபதிகளுடைய கிரகங்களிலெல்லாம் தேடினபிறகு, ஸர்வலோகமாதாவான பிராட்டியின் தர்சனத்தாலும் அனுக்கிரகத்தாலும் கிருதார்த்தனாகப்போகிற பரமபாக்கிய ஸூசகமாக திவ்விய தேஜஸ்ஸோடு விளங்கும் ஹநுமான் இலங்காதிபதியான இராவணனுடைய மாளிகைக்குச்சென்றார்.

౨౯. రావణస్యోపశాయిన్యో దదర్శ హరిసత్తమః। విచరన్ హరిశార్దూలో రాక్షసీర్వికృతేక్షణాః॥

౨౯½. శూలముద్గరహస్తాశ్చ శక్తితోమరధారిణీః।

உகூ. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃॥

உகூ௨. 𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌮𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃।

உகூ. ராவணஸ்யோபஶாயிந்யோததர்ஶஹரிஸத்தம:।
விசரந்ஹரிஶார்த்தூலோராக்ஷஸீர்விக்ருதேக்ஷணா:॥

உகூ௨. ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்சஶக்திதோமரதாரிணீ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸத்தம:	வானரசிரேஷ்டரான	ஶக்திதோமரதாரிணீ: - சக்தி, தோமரம், என்கிறஆயுதங்களை தரித்தவர்களையும்,	
ஹரிஶார்த்தூல:	ஹநுமாரானவர்		
விசரந்	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு	ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்ச-சூலம், முத்கரம், என்கிற ஆயுதங்களைக்கையிலேந்தினவர்களுமான	
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய		
உபஶாயிந்ய:	ஸமீபத்தில் ஜாக்கிரதையாகப்படுத்திருப்பவர்களையும்	ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளை
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.
விக்ருதேக்ஷணா:	விகாரமானகண்களுடையவர்களையும்		

தா-ம்—இராவணகிரகத்தைச்சேர்ந்த அந்த வானரோத்தமன், இராஜாவினுடைய ரக்ஷணார்த்தம் காவல்காத்து நித்திரைசெய்யும் ஸ்திரீகளையும், சக்தி, தோமரம், சூலம், முத்கரம்முதலிய ஆயுதவிசேஷங்களைத் தாங்கி இரக்ஷித்துவருகிற அனேக இராக்ஷஸஸ்திரீகளையுங் கண்டார்.

౩౦. దదర్శ వివిధాన్ గుల్మాంస్తస్య రక్షఃపతేర్గృహే॥ రాక్షసాంశ్చ మహాకాయాన్నానాప్రహరణోద్యతాన్।

௩௦. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇॥

௩௦௧. [illegible]

௩௦. ததர்ஸவிவிதாங்குல்மாம்ஸ்தஸ்யரக்ஷ:பதேக்ருஹே॥

௩௦௧. ராக்ஷஸாம்ஸ்சமஹாகாயாங்நாநாப்ரஹரணோத்யதாங்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸ:)	(அம்மாருதி)	நாநாப்ரஹரணோத்யதாங்==	
தஸ்ய	அந்த	நாநாப்ரஹரண	நாநாவிதஹிம்ஸையில்
ரக்ஷ:பதே:	ராவணனுடைய	உத்யதாங்	பிரவிருத்தித்திருப்பவர்களாயும்
க்ருஹே	மாளிகையில்	மஹாகாயாங்	பெருத்ததேகமுடையவர்களுமான
விவிதாங்	நானாவிதமான	ராக்ஷஸாம்ச	இராக்ஷதர்களேயும்
குல்மாங்	ஸேனைகளேயும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையில் மஹாராஜாவை ரக்ஷித்துவருகிற அனேக ஸைங்நியங்களேயும் பலவிதஹிம்ஸைகள் செய்துகொண்டிருக்கிற அரக்கர்களேயும் மஹாஸ்தூலசரீரிகளான இராக்ஷதர்களேயும் கண்டார்.

3౧. రక్తాన్శ్వేతాన్ సితాంశ్చైవ హరీంశ్చాపి మహాజవాన్ ॥

3౨. కులీనాన్ రూపసంపన్నాన్ గజాన్ పరగజారుజాన్ । నిష్ఠితాన్ గజశిక్షాయామైరావతసమాన్ యుధి ॥

33. నిహంతౄన్ పరసైన్యానాం గృహే తస్మిన్ దదర్శ సః । క్షరతశ్చ యథా మేఘాన్ స్రవతశ్చ యథా గిరీన్ ॥

33౪. మేఘస్తనితనిర్ఘోషాన్ దుర్ధర్షాన్ సమరే పరైః ।

௩௧. [illegible]

௩௨. [illegible]

[illegible]

௩௩. [illegible]

[illegible]

௩௩௨. [illegible]

௩௧. ரக்தாங்ஸ்வேதாங்ஸிதாம்ஸ்சைவஹரீம்ஸ்சாபிமஹாஜவாங்॥

௩௨. குலீநாங்ரூபஸம்பந்நாங்கஜாங்பரகஜாருஜாங்।
நிஷ்டிதாங்கஜஸிக்ஷாயாமைராவதஸமாங்யுதி॥

௩௩. நிஹந்த்ரூங்பரஸைந்யாநாம்க்ருஹேதஸ்மிந்ததர்ஸஸ:।
க்ஷரதஸ்சயதாமேகாங்ஸ்ரவதஸ்சயதாகிரீங்॥

௩௩௨. மேகஸ்தநிதநிர்கோஷாந்துர்தர்ஷாங்ஸமரேபரை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ஐராவதஸமாங்	ஐராவதத்திற்கு ஸமானமாயும்
ரக்தாங்	சிவந்தும்	பரஸைந்யாநாம்	சத்துருஸைந்நியங்களே
ஸ்வேதாங்	வெளுத்தும்	நிஹந்த்ரீங்	கொல்லுகின்றனவாயும்
மஹாஜவாங்	மிகவேகமுடையவும்	மேகஸ்தநிதநிர்க்கோஷாம்-மேகம்போல்சப்திக்கின்றனவாயும்	
ஸிதாங்	கட்டியுமிருக்கிற	ஸமரே	யுத்தகளத்தில்
ஹரீம்ஸ்ச	குதிரைகளேயும்	பரை:	சத்துருக்களால்
குலீநாங்	நல்லஜாதியாயும்	துர்த்தர்ஷாங்	ஜயிக்கமுடியாதனவாயுமிருக்கிற
ரூபஸம்பந்நாங்	ரூபஸமிருத்தியுடையனவாயும்	கஜாங்	யானைகளே
பரகஜாருஜாங்==		க்ஷரத:	தூருகிற
பரகஜ	சத்துருயானைகளே	மேகாங்யதா	மேகங்களேப்போலும்
ஆருஜாங்	பீடிக்கின்றனவாயும்	ஸ்ரவத:	பெருகுகிற
கஜஸிக்ஷாயாம்	கஜசிக்ஷையில்	கிரீங்யதா	மலேகளேப்போலும்
நிஷ்டிதாங்	பழகியிருக்கின்றனவாயும்	தஸ்மிங்	அந்த ராவணமாளிகையில்
யுதி	யுத்தத்தில்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையில் மஹாவேகசாலிகளான அனேக சிவப்பு வெளுப்பு குதிரைகள் கட்டியிருப்பதைக்கண்டார். முகில்போல் கறுத்து மலேபோல் பெருத்து அழகில் உயர்ந்து வீரியத்தில் சிறந்து பாகனுக்கடங்கி, நல்ல சுபாவமுள்ளவைகளாயும், யுத்தத்தில் பின்வாங்காமல் சத்துருவால் ஜயிக்கப்படாமல் சத்துருஸைங்நியங்களே முடிக்கவல்லவைகளாயும், மதமிகுதியால் தாரைதாரையாக ஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு மேகம்போல் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு ஐராவதத்திற்கு ஸமானமாக கம்பீரமாய் நிற்கிற அனேக கஜசிரேஷ்டங்களேக்கண்டார்.

3౪. సహస్రం వాహినీస్తత్ర జాంబూనదపరిష్కృతాః ॥

3౫. హేమజాలపరిచ్ఛన్నాస్తరుణాదిత్యసన్నిభాః । దదర్శ రాక్షసేంద్రస్య రావణస్య నివేశనే ॥

௩௪. [illegible]

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௪. ஸஹஸ்ரம்வாஹிநீஸ்தத்ரஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதாः।

௩௫. ஹேமஜாலபரிச்சந்நாஸ்தருணாதித்யஸந்நிபாः।
ததர்ஸராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யராவணஸ்யநிவேஸநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதாः-	தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டிருப்போர்களாயும்	ஸந்நிபாः	ஸமானராய் விளங்குகிற
		ஸஹஸ்ரம்	அநேகமான
ஹேமஜாலபரிச்சந்நாः=		வாஹிநீः	பதாதிகளை
ஹேமஜால	பொன் ஆபரணங்களால்	தத்ர	அந்த (லங்கையில்)
பரிச்சந்நாः	தேகமுழுதும் அலங்கரித்திருப்போர்களாயும் (அதனாலேயே)	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான
		ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தருணாதித்யஸந்நிபாः=		நிவேஸநே	அரண்மனையில்
தருணாதித்ய	பாலஸூரியனுக்கு	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகம்மாருதி அந்த ராவணனந்தப்புரத்தில் தேகமுழுதும் ஸ்வர்ணாபரணங்களாலலங்கரித்துக்கொண்டு பாலஸூரியப்பிரகாசத்தோடு விளங்கும் அநேக பதாதிகளைக்கண்டார்.

౩౬. శిబికావివిధాకారాస్సకపిర్మారుతాత్మజః। లతాగృహాణిచిత్రాణిచిత్రశాలాగృహాణిచ॥

౩౭. క్రీడాగృహాణిచాన్యానిదారుపర్వతకానపి। కామస్యగృహకంరమ్యందివాగృహకమేవచ॥
దదర్శరాక్షసేంద్రస్య రావణస్యనివేశనే।

௩௬. [illegible]
[illegible]

௩௭. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௬. ஸிபிகாவிவிதாகாராஸ்ஸகபிர்மாருதாத்மஜः।
லதாக்ருஹாணிசித்ராணிசித்ரஸாலாக்ருஹாணிச॥

௩௭. க்ரீடாக்ருஹாணிசாந்யாநிதாருபர்வதகாநபி।
காமஸ்யக்ருஹகம்ரம்யம்திவாக்ருஹகமேவச॥
ததர்ஸராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யராவணஸ்யநிவேஸநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜः	வாயுபுத்திரரான	பர்வதகாநபி	பர்வதங்களையும்
ஸः	அந்த	ரம்யம்	மனோஹரமான
கபிः	ஹநுமான்	காமஸ்ய	மன்மதனுடைய
விவிதாகாராः	பற்பலவிதமான	க்ருஹகம்	படுக்கை (அறைகளையும்)
ஸிபிகாः	பல்லக்குகளையும்	திவாக்ருஹகமேவச=	
சித்ராணி	ஆச்சரியகரமான	திவா	பகலில் (விளையாடுவதற்காக உண்டு பண்ணப்பட்டிருக்கிற)
லதாக்ருஹாணிச	லதாக்கிருஹங்களையும்		
சித்ரஸாலாக்ருஹாணி-	சித்திரங்களெழுதியிருக்கப்பட்ட வீடுகளையும்	க்ருஹகமேவச	வீடுகளையும்
அந்யாநி	இதரமான	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான
க்ரீடாக்ருஹாணி	உல்லாஸகிருஹங்களையும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தாருபர்வதகாநபி=		நிவேஸநே	வீட்டில்
தாரு	மரத்தினாற்செய்த	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த இராக்ஷஸேஸ்வரனுடைய மாளிகையில் பற்பலவிதமான பல்லக்குகளையும் ஆச்சரியமான லதாக்கிரஹங்களையும் விநோதசித்திரங்களெழுதியிருக்கப்பட்ட வீடுகளையும், மரத்தினாற்செய்த கிரீடாபர்வதங்களையும் இரவில் ஸ்திரீகளோடு ரமிக்கத்தக்க விசித்திராலங்காரங்களோடுகூடிய அறைகளையும், பகலில் விளையாடுவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற விடங்களையும் இன்னம் பற்பல சிருங்காரஸ்தலங்களையும் கண்டார்.

౩౮. సమందరగిరిప్రఖ్యంమయూరస్థానసంకులమ్॥ ధ్వజయష్టిభిరాకీర్ణందదర్శభవనోత్తమమ్।

౩౯. అనేకరత్నసంకీర్ణంనిధిజాలంసమంతతః॥ ధీరనిష్ఠితకర్మాంతంగృహంభూతపతేరివ।

௩௮. [illegible]

௩௮

௩௯. 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌨𑌿𑌧𑌿𑌜𑌾𑌲𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌧𑍀𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌗𑍃𑌹𑌂𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵।

௩அ ஸமந்தரகிரிப்ரக்யம்மயூரஸ்தாநஸங்குலம்॥

௩௯. த்வஜயஷ்டிபிராகீர்ணம்ததர்ஶபவநோத்தமம்।
அநேகரத்நஸங்கீர்ணம்நிதிஜாலம்ஸமந்தத꞉॥
தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்க்ருஹம்பூதபதேரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அம்மாருதி	நிதிஜாலம்	பொக்கஷங்களையுடையதாயும்
மந்தரகிரிப்ரக்யம்	மந்தரபர்வதம்போல் பிரஸித்தமாயும்	தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்=	
மயூரஸ்தாநஸங்குலம்=		தீர	வெகுஸமர்த்தனுல்
மயூரஸ்தாந	மயில்கூட்டத்தால்	நிஷ்டித	செய்யப்பட்ட [க்கிற
ஸங்குலம்	நிறைந்ததாயும்	கர்மாந்தம்	காரியத்தின்முடிவையுடையதாயுமிரு
த்வஜயஷ்டிபி꞉	கொடிக்கம்பங்களால்	பவநோத்தமம்	(இராவணனுடைய)சிறந்தகிரகத்தை
ஆகீர்ணம்	வியாப்தமானதாயும்	பூதபதே꞉	பூதங்களுக்குப் பிரபுவான பரமசிவனுடைய
அநேகரத்நஸங்கீர்ணம்=		க்ருஹமிவ	வீடான (கைலாயத்தைப்போல்)
அநேகரத்ந	வெகுரத்தினங்களால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஸங்கீர்ணம்	பரவினதாயும்		
ஸமந்தத꞉	நான்குபக்கங்களிலும்		

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையானது மிகவுன்னதத்தாலும் நவரத்தினமிகுதியாலும் ஸாக்ஷாத் பௌலஸ்தியனுடைய வாஸஸ்தலமென்கிற பெருமையாலும் ஜகத்பிரஸித்தமான மந்தரகிரிபோல் விளங்கிற்று. லீலார்த்தம் வளர்க்கப்பட்ட மயில்களுக்கு வாஸஸ்தானமான அனேக கூடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இராவணப்பிரதாப ஸூசகங்களான த்வஜங்களைத்தாங்கிய அனேக ஸ்தம்பங்களிருந்தன. வைர மரகத புஷ்பராகாதி திரவியங்கள் எங்கும் அளவில்லாமல் நிறைந்திருந்தன. மோஹராக்கள் முதலிய ஸ்வர்ணநாணய ஸம்பூர்ணமான பொக்கிஷங்கள் விசேஷமாகக் காணப்பட்டன. மிகுந்த மனோதிடசாலிகள் ஆரம்பித்து முடிக்கத்தக்க சிரமஸாத்தியமான அனேக ஆச்சரியகட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்வண்ணம், வெகு தாவள்ளியமாயும் அத்யுன்னதமாயும் பூதகணஸமேதமாயும் விளங்குகிற பரமேசுவரக்கிரஹமாகிற கைலாஸகிரியைப்போல், மிகவும் வெளுத்து உயர்ந்து இராக்ஷஸகிபிடமான இராவணேசுவரனுடைய கிரகத்தைக்கண்டார்.

౪౦. అర్చిభిశ్చాపిరత్నానాంతేజసారావణస్యచ॥విరరాజాథతద్వేశ్మరశ్మిమానివరశ్మిభిః।

௪0. 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚॥
𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌥𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃।

௪0. அர்ச்சிபிஶ்சாபிரத்நாநாம்தேஜஸாராவணஸ்யச॥
விரராஜாததத்வேஶ்மரஶ்மிமாநிவரஶ்மிபி꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தத்	அந்த	தேஜஸாபி	தேஜஸ்ஸினுலும்
வேஶ்ம	கிருஹமானது	ரஶ்மிபி꞉	கிரணங்களால்
ரத்நாநாம்	இரத்தினங்களுடைய	ரஶ்மிமாநிவ	ஸூரியன்போல்
அர்ச்சிபிஶ்ச	காந்திகளாலும்	விரராஜ	விசேஷமாய் விளங்கிற்று.

தா-ம்—அந்த இராவணகிருகமானது நவரத்தினங்களுடைய காந்திமிகுதியாலும் மூன்றுலோகங்களையும் கதற அடித்த தசகண்டனுடைய பிரதாபமாகிற தேஜோவிசேஷத்தாலும், தன் உஷ்ணகிரணங்களால் பூமியைப் பிரகாசிப்பிக்கிற கதிரவன்போல் ஜ்வலித்தது.

౪౧. జాంబూనదమయాన్యేవశయనాన్యాసనానిచ॥భాజనానిచముఖ్యానిదదర్శహరియూథపః।

௪௧. 𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚॥
𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।

௪௧. ஜாம்பூநதமயாந்யைவஶயநாந்யாஸநாநிச॥
பாஜநாநிசமுக்யாநிததர்ஶஹரியூதப꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப꞉	அந்தவானரத்தலைவரானவர்	முக்யாநி	ஆவசியகமான
ஜாம்பூநதமயாந்யைவ	ஸ்வர்ணமயமாகவேயிருக்கிற	பாஜநாநிச	(பானபோஜந) பாத்திரங்களையும்
ஶயநாநி	படுக்கைகளையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஆஸநாநிச	ஆஸனங்களையும்		

தா-ம்—அந்த ராவணகிரஹத்தில் ஸ்வர்ணத்தட்டு, ஹேமஸ்தம்பம், காஞ்சனவிதானம், பீதாம்பரஜா லர் இவைகளோடுகூடிய மஞ்சங்களில் பஞ்சுமெத்தை பரப்பி பீதகவாடைபோர்த்து வெகு பளபளப்பா யும் மஹாபரிசுத்தமாயும் விளங்குகிற அனேக சயனஸ்தலங்களைக்கண்டார். காஞ்சனரத்தினங்களாற் செய் யப்பட்டு மஹாராஜா கொலுவீற்றிருக்க யோக்கியமான திவ்வியாஸனங்களைக்கண்டார். பானபோஜனகாலங் களில் உபயோகிக்கத்தக்க சொம்பு, லோடா, கூஜாமுதலிய ஸ்வர்ணபாத్திரங்களையுங் கண்டார்.

౪౨. మధ్వాసవకృతక్లేదం మణిభాజనసంకులమ్॥
౪౩. మనోరమమసంబాధం కుబేరభవనం యథా। నూపురాణాం చ ఘోషేణ కాంచీనాం నినదేన చ॥
౪౪. మృదంగతలఘోషైశ్చ ఘోషవద్భిర్వినాదితమ్। ప్రాసాదసంఘాతయుతం స్త్రీరత్నశతసంకులమ్॥
౪౫. సువ్యూఢకక్ష్యం హనుమాన్ ప్రవివేశ మహాగృహమ్॥

௪௨. 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥
௪௩. 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾।
𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌚॥
௪௪. 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌤𑌲𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌘𑍋𑌷𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥
௪௫. 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍।

௪௨. மத்வாஸவக்ருதக்லேதம்மணிபாஜநஸங்குலம்॥
௪௩. மநோரமமஸம்பாதம்குபேரபவநம்யதா।
நூபுராணாஞ்சகோஷேணகாஞ்சிநாம்நிநதேநச॥
௪௪. ம்ருதங்கதலகோஷைஶ்சகோஷவத்பிர்விநாதிதம்।
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம்ஸ்த்ரீரத்நஶதஸங்குலம்॥
௪௫. ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம்ஹநுமாந்ப்ரவிவேஶமஹாக்ருஹம்।

இதி ஶ்ரீ𑌸𑍁 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்
மத்வாஸவக்ருதக்லேதம்=	
மத்வாஸவக்ருத	தேனினாற்செய்யப்பட்ட
க்லேதம்	ஈரத்தையுடைய
மணிபாஜநஸங்குலம்=	
மணிபாஜந	இரத்தினங்களினாற்செய்யப்பட்டபா த்திரங்களால்
ஸங்குலம்	நிறைந்ததாயும்
அஸம்பாதம்	இடைவெளியுள்ளதாயும்
குபேரபவநம்யதா	குபேரமாளிகைபோல்
மநோரமம்	மனதிற்கினிமையாயும்
நூபுராணாம்	காற்சதங்கைகளுடைய
கோஷேணச	ஒலியினாலும்
காஞ்சிநாம்	ஒட்டியாணங்களுடைய
நிநதேநச	சப்தத்தாலும்

பதம்.	உரை.
கோஷவத்பிः	கோஷத்தைச்செய்கிற பேரிகைமுத லானவையாலும்
ம்ருதங்கதலகோஷைஶ்ச-	மத்தளநாதங்களாலும்
விநாதிதம்	நன்றாகச் சப்திக்கப்பட்டதாயும்
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம்=	
ப்ராஸாத	உப்பரிகைகளுடைய
ஸங்காத	கூட்டத்தோடு
யுதம்	கூடியிருப்பதாயும்
ஸ்த்ரீரத்நஶதஸங்குலம்=	
ஸ்த்ரீரத்நஶத	அநேககட்டழகுள்ளமாதரால்
ஸங்குலம்	பூர்ணமாயும்
ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம்	மிகவும் நீண்டகட்டுகளையுடையதுமா[ன]
மஹாக்ருஹம்	பெரியவீட்டை
ப்ரவிவேஶ	பிரவேசித்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமான் மிகவும் நெருங்கியிராமல் விஸ்தாரமான இடைவெளிகளுள்ள கட்டடங்களோடும் ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைவரிசைகளோடும்கூடி, ஸ்வர்ணச்சுவர்களாலும் மாணிக்கஸ்தம்பங்களாலும், மணிமயபீடங்களாலும், பரிசுத்தப்பிரதேசங்களாலும், ஐசுவரியஸம்ருத்தியாலும், லக்ஷ்மீவாஸத்தாலும் குபேரபவனம்போல் அதிமனோக்கியமாக விளங்குகிற இராவணகிரஹத்திற் பிரவேசித்தார். அங்கு பானஞ்செய்த மதுசேஷத்தையுடைய அனேக ரத்தினபாத்திரங்களைக்கண்டார். மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கிக் கொழுத்துக் கூத்தாடுகிற ஸ்திரீகளுடைய நூபுரவொட்டியாணவோசைகளையும் மிருதங்கவீணாநாதத்தையும் இன்னம் பற்பல வாத்தியகோஷங்களையும் கேட்டார். லோகோத்தரமான திவ்விய லக்ஷணங்களமைந்த அப்ஸரஸ்திரீஸாம்யமான கட்டழகுள்ள அனேக உத்கிருஷ்டமான ஸ்திரீகளைக்கண்டார். இவ்வித லக்ஷணங்களோடுகூடிய இராவணகிரஹத்தை பிராட்டியைத் தேடுநிமித்தம் பிரவேசித்தார்.

ஸ்ரீஸன்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஆறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவதுஸர்க்கம்.

౧. స వేశ్మజాలం బలవాన్ దదర్శ వ్యాసక్తవైడూర్యసువర్ణజాలం। యథా మహత్ప్రావృషి మేఘజాలం విద్యుత్పినద్ధం సవిహంగజాలమ్॥

க. സവേശ്മജാലംബലവാന്ദദര്ശവ്യാസക്തവൈഡൂര്യസുവര്ണജാലം।
യഥാമഹത്പ്രാവൃഷിമേഘജാലംവിദ്യുത്പിനദ്ധംസവിഹംഗജാലം॥

க. ஸவேஶ்மஜாலம்பலவாந்ததர்ஶவ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம்।
யதாமஹத்ப்ராவ்ருஷிமேகஜாலம்வித்யுத்பிநத்தம்ஸவிஹங்கஜாலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலவாந்	பலிஷ்டரான	ப்ராவ்ருஷி	வருஷாகாலத்தில்
ஸ:	அம்மாருதி	வித்யுத்பிநத்தம்=	
வ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம்=		வித்யுத்	மின்னலால்
வ்யாஸக்த	இழைத்திருக்கப்பட்ட	பிநத்தம்	வியாப்தமாயிருக்கிறவும்
வைடூர்ய	வைடூரியமணிகளாலும்	ஸவிஹங்கஜாலம்	பக்ஷிக்கூட்டங்களோடு கூடியிருக்கிறவும்
ஸுவர்ண	தங்கத்தாலும் (செய்திருக்கிற)	மஹத்	பெரியதுமான
ஜாலம்	ஜன்னலையுடைய	மேகஜாலம்யதா	மேகபங்க்திபோல்
வேஶ்மஜாலம்	கிருஹவரிசைகளை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அனந்தரம் அந்த ஹநுமான் மின்னல்களோடும் பக்ஷியினங்களோடும்கூடின வர்ஷாகாலமேகம்போல் வைடூரியரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலு மிழைக்கப்பட்டு பலவர்ணங்களோடு ஜாஜ்வல்லியமாய் விளங்குகிற அந்த ராவணனுடைய கிருஹவரிசைகளைப் பார்த்தார்.

౨. నివేశనానాం వివిధాశ్చ శాలాః ప్రధానశంఖాయుధచాపశాలాః। మనోహరాశ్చాపి పునర్విశాలా దదర్శ వేశ్మాదిషు చంద్రశాలాః॥

உ. നിവേശനാനാംവിവിധാശ്ചശാലാഃപ്രധാനശംഖായുധചാപശാലാഃ।
മനോഹരാശ്ചാപിപുനർവിശാലാദദർശവേശ്മാദിഷുചന്ദ്രശാലാഃ॥

உ. நிவேஶநாநாம்விவிதாஸ்சஶாலாஃப்ரதாநஶங்காயுதசாபஶாலாஃ।
மநோஹராஸ்சாபிபுநர்விஶாலாததர்ஶவேஶ்மாதிஷுசந்திரஶாலாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிவேசநாநாம்	வீடுகளுடைய	சாப	வில்லென்ன (இவைகளாலாகிய)
விவிதாஃ	பற்பலவிதமான	ஶாலாஃ	ஆயுதசாலைகளையும்
ஶாலாஃ	(வீட்டுக்குள்ளிருக்கிற) கட்டடசாலைகளையும்	வேஶ்மாதிஷு	வீடுகளின்மேல்
ப்ரதாநஶங்காயுதசாபஶாலாஃ=		மநோஹராஃ	மிகவழகாயும்
ப்ரதாந	முக்கியமான	விஶாலாஃ	விசாலமாயுமிருக்கிற
ஶங்க	சங்கமென்ன	சந்த்ரஶாலாஃ	ஶிரோக்கிருஹங்களையும்
ஆயுத	ஆயுதமென்ன	புநஃ	மறுபடியும்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் விதம்விதமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் அனேக கட்டடசாலைகளைக் கண்டார். சங்கசாபகட்காதி ஆயுதங்கள் விஸ்தாரமாக நிறைந்திருக்கும் ஆயுதசாலைகளைக்கண்டார். வீடுகளின் மேற்புறங்களில் சந்திரகாந்தக்கல் தளவரிசையிட்டு வெகு விசாலமாயும் சந்திரிகையில் கிரீடிப்பதற்கு யோக்கியமாயும் மிகவழகாயும் விளங்குகிற உப்பரிகைகளைக்கண்டார்.

౩. గృహాణి నానావసురాజితాని దేవాసురైశ్చాపి సుపూజితాని। సర్వైశ్చ దోషైః పరివర్జితాని కపిర్దదర్శ స్వబలార్జితాని॥

ங. ഗൃഹാണിനാനാവസുരാജിതാനിദേവാസുരൈശ്ചാപിസുപൂജിതാനി।
സർവൈശ്ചദോഷൈഃപരിവർജിതാനികപിർദദർശസ്വബലാർജിതാനി॥

ங. க்ருஹாணிநாநாவஸுராஜிதாநிதேவாஸுரைஸ்சாபிஸுபூஜிதாநி।
ஸர்வைஸ்சதோஷைஃபரிவர்ஜ்ஜிதாநிகபிர்த்ததர்ஶஸ்வபலார்ஜ்ஜிதாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஃ	அம்மாருதி	தோஷைஃ	தோஷங்களால்
தேவாஸுரைஃ	தேவாஸுரர்களால்	பரிவர்ஜ்ஜிதாநி	விடப்பட்டனவாயும்
ஸுபூஜிதாநி	நன்றுயாராதிக்கப்பட்டனவாயும்	ஸ்வபலார்ஜ்ஜிதாநி=	
நாநாவஸுராஜிதாநி=		ஸ்வபல	தன்சொந்தசக்தியால்
நாநாவஸு	அனேகரத்தினங்களால்	ஆர்ஜ்ஜிதாநி	ஸம்பாதிக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
ராஜிதாநி	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டனவாயும்	க்ருஹாணி	(இராவண)மாளிகைகளை
ஸர்வைஃ	ஸமஸ்தங்களான	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணகிரஹமானது சிற்பசாஸ்திர நீதிகளை யனுஸரித்து நிர்த்தோஷமாக ஸ்வர்ணத்தாலும் இரத்தினங்களாலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. மணிகளுடைய காந்தியால் ஸூரியன்போல்

ஜ்வலித்தது. இராவணேசுவர னிடத்துள்ள பயத்தால் தேவர்களும் அஸுரர்களும் தேவாலயத்தைக்கண்டு நமஸ்கரிப்பதுபோல் அந்த மாளிகையை நமஸ்கரித்து வந்தார்கள். இந்தவிதம் தசகண்டனுடைய பராக்கிரமத்தாலும் ஸாமர்த்தியத்தாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டு ஆச்சரியமான அந்த இலங்காநகரத்தில் பரமாச்சரியமாக விளங்கும் இராஜமாளிகையை ஹநுமான் கண்டார்.

௪. తాని ప్రయత్నాభిసమాహితాని మయేన సాక్షాదివ నిర్మితాని। మహీతలే సర్వగుణోత్తరాణి దదర్శ లంకాధిపతేర్గృహాణి॥

௪. [illegible]
[illegible]

௪. தாநிப்ரயத்நாபிஸமாஹிதாநிமயேநஸாக்ஷாதிவநிர்மிதாநி।
மஹீதலேஸர்வகுணோத்தராணிததர்ஸலங்காதிபதேர்க்ருஹாணி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரயத்நாபிஸமாஹிதாநி=		ஸர்வகுணோத்தராணி=	
ப்ரயத்ந	பிரயத்தனத்தால்	ஸர்வகுண	ஸகலகுணங்களிலேயும்
அபிஸமாஹிதாநி	ஏற்படுத்தப்பட்டனவாயும்	உத்தராணி	சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
மயேந	மயனால்	லங்காதிபதேः	இராவணனுடைய
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாகவே	* தாநி	அப்படி பிரஸித்தமான
நிர்மிதாநீவ	ஏற்படுத்தப்பட்டனபோலிருக்கிறவும்	க்ருஹாணி	கிருஹங்களை
மஹீதலே	பூலோகத்தில்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தாத்—மஹாபிரயத்தனத்தால் மாத்திரம் செய்துமுடிக்கக்கூடிய அந்த ஆகாயவியாப்தமான மாளிகைகள் ஸாக்ஷாத்மயனால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டனபோலவே அவ்வளவு ஆச்சரியமாயும், விசித்திரமாயும் காணப்பட்டன. திடத்திலும் உன்னதத்திலும் ஆகிருதியிலும் மேருகிரிக்கு ஸமானமானவை. அழகிலும் ஸுகத்திலும் ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸதிருசமானவை. அவைகளை யனுபவிக்கும் பிரபுவோ மஹாவீரனை இராவணேசுவரன். இப்படி ஸகலவிஷயங்களிலும் உத்தமமான குணங்களோடு விளங்கும் கிருஹங்களைப்பார்த்து நேத்திரானந்தம் கொண்டார்.

௫. తతో దదర్శోచ్ఛ్రితమేఘరూపం మనోహరం కాంచనచారురూపమ్। రక్షోధిపస్యాత్మబలానురూపం గృహోత్తమం హ్యప్రతిరూపరూప
௬. మహీతలే స్వర్గమివ ప్రకీర్ణం శ్రియా జ్వలంతం బహురత్నకీర్ణమ్। నానాతరూణాం కుసుమావకీర్ణం గిరేరివాగ్రం రజసావకీర్ణమ్॥ [౬]॥
௭. నారీప్రవేకైరివ దీప్యమానం తటిద్భిరంభోదవదర్చ్యమానమ్। హంసప్రవేకైరివ వాహ్యమానం శ్రియా యుతం ఖే సుకృతాం విమానమ్॥
௮. యథా నగాగ్రం బహుధాతుచిత్రం యథా నభశ్చ గ్రహచంద్రచిత్రమ్। దదర్శ యుక్తీకృతమేఘచిత్రం విమానరత్నం బహురత్నచిత్రమ్॥

௫. [illegible]
[illegible]

௬. [illegible]
[illegible]

௭. [illegible]
[illegible]

௮. [illegible]
[illegible]

௫. ததோததர்ஸோச்ச்ரிதமேகரூபம்மநோஹரம்காஞ்சநசாருரூபம்।
ரக்ஷோதிபஸ்யாத்மபலாநுரூபம்க்ருஹோத்தமம்ஹ்யப்ரதிரூபரூபம்॥

௬. மஹீதலேஸ்வர்க்கமிவப்ரகீர்ணம்ஶ்ரியாஜ்வலந்தம்பஹுரத்நகீர்ணம்।
நாநாதரூணாம்குஸுமாவகீர்ணம்கிரேரிவாக்ரம்ரஜஸாவகீர்ணம்॥

௭. நாரீப்ரவேகைரிவதீப்யமாநம்தடித்பிரம்போதவதர்ச்யமாநம்।
ஹம்ஸப்ரவேகைரிவவாஹ்யமாநம்ஶ்ரியாயுதம்கேஸுக்ருதாம்விமாநம்॥

௮. யதாநகாக்ரம்பஹுதாதுசித்ரம்யதாநபஶ்சக்ரஹசந்த்ரசித்ரம்।
ததர்ஸயுக்திக்ருதமேகசித்ரம்விமாநரத்நம்பஹுரத்நசித்ரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	அந்த ராவணக்ருஹத்தைக்கண்டபிறகு	மேகரூபம்	மேகத்தின்ரூபம்போன்ற ரூபமுடையதாயும்
உச்ச்ரிதமேகரூபம்=			
உச்ச்ரித	உந்நதமான	மநோஹரம்	மனோஹரமாயும்

* தாநி - அப்படிப் பிரஸித்தமாய் விசுவகர்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த இலங்கையிலிருக்கிற வீடுகளைக்காட்டிலும் இந்த இராவணனுடைய மாளிகைமாத்திரம் விஜாதியமாய் வெகு ஸுந்தரமாக விளங்கிற்று என்றறிக.

பதம்.	உரை.
காஞ்சநசாருரூபம்=	
காஞ்சந	ஸ்வர்ணம்போல்
சாருரூபம்	அழகான ரூபமுள்ளதாயும்
ஆத்மபலாநுரூபம்=	
ஆத்ம	தஸ்ரானனனுடைய
பல	பலத்திற்கு
அநுரூபம்	தகுந்ததாயும்
அப்ரதிரூபரூபம்	தனக்கு நிகரில்லாத ஸௌந்திரியத்தையுமுடையதாயிருக்கிற
ரக்ஷோதிபஸ்ய	ராவணனுடைய
க்ருஹோத்தமம்	உத்தமமான மாளிகையை
ததர்ஸ	பார்த்தார்
மஹீதலே	பூமியில்
ப்ரகீர்ணம்	தெய்வவசத்தால் (வந்த)
ஸ்வர்க்கமிவ	ஸ்வர்க்கம்போல் (இருக்கிறதாயும்)
ஸ்ரியா	காந்தியினால்
ஜ்வலந்தம்	பிரகாசிக்கிறதாயும்
பஹுரத்நகீர்ணம்	அனேகரத்தினங்களால்வியாபித்தமாயும்
நாநாதருணாம்	பற்பல விருக்ஷங்களுடைய
குஸுமாவகீர்ணம்	புஷ்பங்களால் நிறைந்ததாயும்
ரஜஸா	(புஷ்ப) தூளினால்
கிரேஃ	மலையினுடைய
அக்ரமிவ	நுனிபோல்
அவகீர்ணம்	வியாபித்திருக்கறவும்

பதம்.	உரை.
தடித்பிஃ	மின்னற்கொடியினால்
அம்போதவத்	மேகம்போல்
நாரீப்ரவேகைஃ	உத்தமஸ்திரீகளால்
தீப்யமாநம்	ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும்
அர்ச்யமாநம்	(ஸமஸ்தர்களால்) பூஜிக்கப்பட்டதாயும்
ஹம்ஸப்ரவேகைஃ	உத்தமமான அன்னப்பறவைகளினால்
கே	ஆகாசத்தில்
வாஹ்யமாநம்	வஹிக்கப்படாநிருக்கிற
ஸுக்ருதாம்	புண்ணியபுருஷர்களுடைய
விமாநமிவ	விமானம்போல் (இருக்கிறதாயும்)
ஸ்ரியாயுதம்	(ஸமஸ்த)ஸம்பத்துடன்கூடினதாயும்
பஹுதாதுசித்ரம்	அனேக காவிக்கற்களினால் விசித்திரமாயிருக்கிற
நகாக்ரம்யதா	மலையின் சிகரம்போல்
க்ருஹசந்த்ரசித்ரம்	ஸூர்யாதி கிரஹங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
யுக்திக்ருதமேகசித்ரம்=	
யுக்திக்ருத	செதுக்கப்பட்ட
மேகசித்ரம்	மேகங்களால் நானாவர்ணமான
நபோயதா	ஆகாயம்போல் (இருக்கிறவும்)
பஹுரத்நசித்ரம்	அனேக ரத்தினங்களால் ஆச்சரியாவஹமாயுமிருக்கிற
விமாநரத்நம்	புஷ்பகவிமானத்தை
ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணகிருஹத்தில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டுவருகையில் ஓரிடத்தில் புஷ்பகமென்று பெயர்பெற்ற அத்யத்புதமான விமானத்தைக்கண்டார். அது ஆகாயத்திலுத்தண்டமாகக் கிளம்புகிற மேகராசிபோல வெகு விஸ்தாரமான ஆகிருதியுடையதாயிருந்தது. சுத்தமான தங்கத்தாற் செய்யப்பட்டு ஜ்வலிக்கிற ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு மஹாஸுந்தரமாயும் ஒப்பற்ற காந்தியுள்ளதாயும் விளங்கிற்று. ஸ்வர்க்கமே தெய்வச்செயலால் பூமியில் வந்துவிட்டதுபோல் அவ்வளவு ஆனந்தகரமாகக் காணப்பட்டது. பற்பல விருக்ஷங்களுடைய புஷ்பங்களால் நிறைந்திருந்தது. நானாவிதபுஷ்பங்களுடைய மகரந்தப்பொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தது. உத்கிருஷ்டமான இரத்தினங்களால் ஸமிருத்தியாயிருந்தது. திவ்விய ஸௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகளால் வஸிக்கப்பட்டிருந்தது. இராவணனுடைய பலத்திற்கும் யசஸ்ஸுக்கு மனுகுணமான கம்பீரவாகனமாயிருந்தது. மஹாபர்வதத்தினுடைய ஸ்வர்ணசிகரம்போலும், மின்னல்கள் நிறைந்த மேகஜாலம்போலும், ஹம்ஸங்களால் வகிக்கப்பட்டுப் புண்ணியபுருஷர்களோடு ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற ரத்தினமயமான விமானம்போலும், நக்ஷத்திரதாராக்கிரகமண்டலமத்தியில் ஷோடசகலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனையுடையதும், நானாவர்ண மேகரேகைகளோடு கூடியதுமான ஆகாசம்போலும் ஸ்வர்ணவிசேஷத்தாலும் இரத்தினமிகுதியாலும் ஸாமர்த்திய நிர்மாணத்தாலும், வாங்மனதுகளுக்கு மெட்டாத ஸௌந்தரியத்தோடு ஜகத்பாவனமாக விளங்கும் புஷ்பகவிமானத்தைக்கண்டார்.

౯. మహీకృతాపర్వతరాజిపూర్ణా శైలాఃకృతావృక్షవితానపూర్ణాః। వృక్షాఃకృతాఃపుష్పవితానపూర్ణాఃపుష్పంకృతంకేసరపత్రపూర్ణమ్॥

௯. 𑌮𑌹𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌾𑌜𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥

௯. மஹீக்ருதாபர்வதராஜிபூர்ணாஸைலாஃக்ருதாவ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணாஃ।
வ்ருக்ஷாஃக்ருதாஃபுஷ்பவிதாநபூர்ணாஃபுஷ்பம்க்ருதம்கேஸரபத்ரபூர்ணம்॥

பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்த (புஷ்பகவிமானத்தில்)
பர்வதராஜிபூர்ணா	மலையின் குவையினால் பூர்ணமாயிருக்கிற
மஹீ	பூமியானது
க்ருதா	எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ
வ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணாஃ	மரத்தின் கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கிற
ஸைலாஃ	மலைகள்
க்ருதாஃ	சித்திரமாக வெழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ

பதம்.	உரை.
புஷ்பவிதாநபூர்ணாஃ	புஷ்பக்குவையல்களால் நிறைந்திருக்கிற
வ்ருக்ஷாஃ	மரங்கள்
க்ருதாஃ	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
கேஸரபத்ரபூர்ணம்=	
கேஸரபத்ர	பூவினடியிலிருக்கிற சிறுதளங்களால்
பூர்ணம்	நிறைந்திருக்கிற
புஷ்பம்	புஷ்பமானது
க்ருதம்	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ.

தா-ம்—அந்த புஷ்பகவிமானத்தில் மஹாபர்வதங்கள் நிறைந்த பூப்பிரதேசங்களும், விருக்ஷங்களடர்ந்த மஹாகிரிகளும், புஷ்பநிபிடமான மஹாதருக்களும், மேலிதழ்கள் மேலிட்ட குஸுமங்களும் அதிவிசித்திரமாக நானாவர்ணங்களி லெழுதப்பட்டிருந்தன.

౧౦. కృతానివేశ్మానిచపాండురాణితథాసుపుష్పాణ్యపిపుష్కరాణి। పునశ్చపద్మానిసకేసరాణిధన్యానిచిత్రాణితథావనాని॥

௰. [illegible]
[illegible]

௰. க்ருதாநிவேஶ்மாநிசபாண்டுராணிததாஸுபுஷ்பாண்யபிபுஷ்கராணி।
புநஶ்சபத்மாநிஸகேஸராணிதந்யாநிசித்ராணிததாவநாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாண்டுராணி	வெண்மையான	ஸகேஸராணி	இதழ்களோடுகூடின
வேஶ்மாநி	வீடுகள்	பத்மாநி	தாமரைபுஷ்பங்கள்
க்ருதாநி	(சித்திரமாக) எழுதப்பட்டிருக்கின்ற[னவோ]	க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா	அப்படியே	ததா	அப்படியே
ஸுபுஷ்பாணி	நல்ல தாமரைமுதலான புஷ்பங்களை[யுடைய]	தந்யாநி	சிரேஷ்டங்களான
புஷ்கராண்யபி	தடாகங்களும்	சித்ராணி	பற்பலவிதங்களாயிருக்கிற
க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ	வநாநிச	வனங்களும்
புநஶ்ச	மறுபடியும்	க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருந்தனவோ.

தா-ம்—அந்த விமானத்தில் தாவள்ளியமான கிருஹங்களும், விகஸித்த புஷ்பகோடிகள் நிறைந்த தடாகங்களும், இதழ்கள் விஸ்தாரமாயுள்ள பங்கஜங்களும், திவ்வியவிருக்ஷங்கள் நிறைந்த வனங்களும் அதிஸுசித்தரமாக வெழுதப்பட்டிருந்தன.

౧౧. పుష్పాహ్వయంనామవిరాజమానంరత్నప్రభాభిశ్చవివర్ధమానమ్। వేశ్మోత్తమానామపిచోచ్చమానంమహాకపిస్తత్రమహావిమానమ్॥

௧௧. [illegible]
[illegible]

௧௧. புஷ்பாஹ்வயம்நாமவிராஜமாநம்ரத்நப்ரபாபிஶ்சவிவர்த்தமாநம்।
வேஶ்மோத்தமாநாமபிசோச்சமாநம்மஹாகபிஸ்தத்ரமஹாவிமாநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிஃ	ஹநுமானனவர்	உச்சமாநம்	வெகு பெரியதாயும்
தத்ர	அந்த (அந்தப்புரத்தில்)	புஷ்பாஹ்வயம்நாம	புஷ்பகம் என்று பெயரையுடையதாயு[ம்]
ரத்நப்ரபாபிஃ	இரத்னகாந்திகளால்	விராஜமாநம்	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
விவர்த்தமாநம்	விருத்தியடைந்துக்கொண்டும்	மஹாவிமாநம்	உத்கிருஷ்டமான விமானத்தை
வேஶ்மோத்தமாநாமபி	சிரேஷ்டமான வீடுகளைக்காட்டிலும்	(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—இந்தவிதம் இரத்தினகாந்தியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அங்குள்ள கிருஹங்களைக்காட்டிலும் பெரிதாகவிளங்குகிற புஷ்பகமென்கிற ஜகத்பிரஸித்தமான விமானத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౧౨. కృతాశ్చవైడూర్యమయావిహంగారూప్యప్రవాళైశ్చతథావిహంగాః। చిత్రాశ్చనానావసుభిర్భుజంగాజాత్యానురూపాస్తురగాశ్శుభాం

౧౩. ప్రవాళజాంబూనదపుష్పపక్షాస్సలీలమావర్జితజిహ్మపక్షాః। కామస్యసాక్షాదివభాంతిపక్షాఃకృతావిహంగాస్సుముఖాస్సుపక్షాః॥ [గాః॥

౧౪. నియుజ్యమానాస్తుగజాస్సుహస్తాస్సకేసరాశ్చోత్పలపత్రహస్తాః। బభూవదేవీచకృతాసుహస్తాలక్ష్మీస్తథాపద్మినిపద్మహస్తా॥

௧௨. [illegible]
[illegible]

௧௩. [illegible]
[illegible]

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௨. க்ருதாஶ்சவைடூர்யமயாவிஹங்காரூப்யப்ரவாளைஶ்சததாவிஹங்காஃ।
சித்ராஶ்சநாநாவஸுபிர்புஜங்காஜாத்யாநுரூபாஸ்துரகாஶ்ஶுபாங்காஃ॥

௧௩. ப்ரவாளஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷாஸ்ஸலீலமாவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷாஃ।
காமஸ்யஸாக்ஷாதிவபாந்திபக்ஷாஃக்ருதாவிஹங்காஸ்ஸுமுகாஸ்ஸுபக்ஷாஃ॥

௧௪. நியுஜ்யமாநாஸ்துகஜாஸ்ஸுஹஸ்தாஸ்ஸகேஸராஶ்சோத்பலபத்ரஹஸ்தாஃ।
பபூவதேவீசக்ருதாஸுஹஸ்தாலக்ஷ்மீஸ்ததாபத்மிநிபத்மஹஸ்தா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்த (விமானத்தில்)	ரூப்யப்ரவாளைஶ்ச	வெள்ளி, பவழம் இதுகளினாற்செய்த
வைடூர்யமயாஃ	வைடூர்யவிகாரங்களான	விஹங்காஃ	பறவைகளும்
விஹங்காஶ்ச	பக்ஷிகளும்	நாநாவஸுபிஃ	பல உலோகங்களால்
ததா	அப்படியே	சித்ராஃ	ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புஜங்காஸ்ச	ஸர்ப்பங்களும்	க்ருதா:	செய்யப்பட்ட
ஜாத்யாநுரூபா:	ஜாதிக்குத்தகுந்த ரூபங்களை யுடையனவாயும்	விஹங்கா:	பக்ஷிகள்
ஸுரூபாங்கா:	உத்தமமான அவயவங்களை யுடையனவாயுமிருக்கிற	பாந்தி	பிரகாசிக்கின்றனவோ
துரகா:	குதிரைகள்	(யத்ர)	(எந்தவிமானத்தில்)
க்ருதா:	சித்திரமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ	உத்பலபத்ரஹஸ்தா:==	
ப்ரவாளஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷா:==		உத்பலபத்ர	கருநெய்தலிலையை
ப்ரவாள	பவழமென்ன	ஹஸ்தா:	துதிக்கையிலுடையனவாக
ஜாம்பூநத	பொன்னென்ன (இதுகளினால் செய்யப்பட்ட)	பத்மினி	தாமரையோடையில்
புஷ்பபக்ஷா:	புஷ்ப இரக்கைகளையுடையனவாயும்	நியுஜ்யமாநா:	இறங்கியிருக்கிறவையாயும்
ஸலீலம்	விளையாட்டோடு கூடிக்கொண்டும்	ஸுஹஸ்தா:	அழகானதுதிக்கைகளையுடைய
ஆவர்ஜிதஜிம்ஹபக்ஷா:==		ஸகேஸரா:	புஷ்பப்பொடிகளோடுகூடின
ஆவர்ஜித	தொங்கியும்	கஜா:	யானைகள்
ஜிம்ஹ	வளைந்துமிருக்கிற	க்ருதா:	சித்திரரூபமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
பக்ஷா:	இறகுகளையுடையனவாயும்	ததா	அப்படியே
காமஸ்ய	மன்மதனுக்கு	பத்மஹஸ்தா	தாமரைபுஷ்பத்தைஹஸ்தத்திலுடையவளும்
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாக	ஸுஹஸ்தா	மங்களகரமான கைகளையுடையவளுமான
பக்ஷாயிவ	சக்ஷிபோலும்	லக்ஷ்மீ:	லோகமாதாவான
ஸுமுகா:	ஸுந்தரமானமுகத்தையுடையனவாயும்	தேவீச	தேவியும்
ஸுபக்ஷா:	அழகான ரக்கைகளையுடையனவாயும்	க்ருதா	சித்திரரூபமாய் எழுதப்பட்டவளாக
		பபூவ	இருக்கிறாளோ (அந்தவிமானத்தை)
		(ததர்ஸ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—அந்த புஷ்பகவிமானத்தில் வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டு வைடூரியமணிகளாலிழைக்கப்பட்டுப் பவழத்தாற் செய்யப்பட்ட மூக்குகளோடும் பாதங்களோடும் விளங்குகிற ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளைக்கண்டார். புஷ்பம்போல் மெல்லிய சிறகுகளையுடையனவாயும் விளையாடுவனபோல் தொங்கியும் வளைந்துமிருக்கிற இரக்கைகளையுடையனவாயும், பார்க்கும்போதே காமவிகாரத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான அவ்வளவு ஸுந்தரரூபமுள்ளனவுமான ஸ்வர்ணம் பவழம் இவைகளாலாகிய இன்னமனேக பக்ஷிவர்க்கங்களைக்கண்டார். பயங்கரமான பணமண்டலங்களை விரித்துக்கொண்டு ஜ்வலிக்கிற சிரோரத்னங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டு பற்பல வர்ணங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிற அனேக ஸர்ப்பங்களைக்கண்டார். திவ்விய லக்ஷணங்களமைந்த அவயவங்களோடும் பூர்ணதேஜஸ்ஸோடும் விளங்குகிற அசுவப்பிரதிமைகளைக்கண்டார். கருநெய்தற்றாமரை புஷ்பங்கள் நிறைந்த நீரோடையிலிரங்கி ஜலத்தைக்கலக்கி புஷ்பக்கொடிகளை யறுத்து இலைகளைத் துதிக்கையிற் கொண்டு மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த மஸ்தகங்களோடு நிற்கிற மத்தகஜங்களெழுதியிருப்பதைக்கண்டார். இரண்டுகைகளி லிரண்டு தாமரைபுஷ்பங்களேந்தி மற்ற விரண்டுகைகளாலும் சேதனருக்கு அபயப்பிரதானஞ்செய்துகொண்டு கருணைபொழியும் திருமுகமண்டலத்தோடு எழுதப்பட்டிருக்கும் இலக்ஷ்மீதேவியைக்கண்டார்.

౧౫ ఇతీవతద్గృహమభిగమ్యశోభనంసవిస్మయోనగమివచారుశోభనమ్। పునశ్చతత్పరమసుగంధిసుందరంహిమాత్యయేనగమివచారుకందర[మ్॥]

௧௫ இதீவ தத்³க்³ருஹமபி⁴க³ம்ய ஶோப⁴னம் ஸவிஸ்மயோ நக³மிவ சாருஶோப⁴னம்।
புனஶ்ச தத்பரமஸுக³ந்தி⁴ ஸுந்த³ரம் ஹிமாத்யயே நக³மிவ சாருகந்த³ரம்॥

௧௫. இதிவதத்க்ருஹமபிகம்யஸோபநம்ஸவிஸ்மயோநகமிவசாருஸோபநம்।
புநஸ்சதத்பரமஸுகந்திஸுந்தரம்ஹிமாத்யயேநகமிவசாருகந்தரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதிவ	இந்தப்பிரகாரம்	ஸுந்தரம்	அழகான
சோபநம்	மங்களகரமாயும்	தத்	அப்படி மேன்மையான
நகமிவ	விருக்ஷம்போல்	தத்க்ருஹம்	அந்த மாளிகையை
பரமஸுகந்தி	மிக பரிமளமுள்ளதாயும்	அபிகம்ய	சுற்றிக்கொண்டு
ஹிமாத்யயே	வஸந்தகாலத்தில்	புநஸ்ச	மறுபடியும்
சாருகந்தரம்	ஸுந்தரமான குகைகளையுடையதாய்	ஸவிஸ்மய:	ஆச்சரியத்தோடு கூடினவராக
சாருசோபநம்	அழகாயும் மங்களமாயுமிருக்கிற	அபூத்	ஆனார்.
நகமிவ	மலைபோலவும்		

தா-ம்—நவரத்தினங்கள் நிறைந்து நறுமணஞ்சூழ்ந்து தீபஜ்வாலையாலும் ரத்தினகாந்தியாலும் சோபிக்கப்பட்டு அதிக மங்களகரமாக விளங்கும் அந்த மாளிகையானது புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஓர் பெரிய விருக்ஷம்போல் விளங்கிற்று. மேலும் திவ்யாலங்கிருத அறைகளோடும் பரிமளவிருக்ஷங்களோடும்கூடிய அவ்வரண்மனையானது ஹேமந்தருதுமுடிவில் பனியும் குளிரும் நீங்கி வஸந்தகாலஸமீபத்தால் துளிர்க்கிற விருக்ஷங்களும், கூவிப்பாடியாடுகிற பக்ஷியினங்களும், வீச ஆரம்பிக்கிற தென்றலும் நிறைந்து அதிமனோஹரமான குகைகள் சூழ்ந்த பர்வதம்போல் விளங்கிற்று. இப்பேர்ப்பட்ட ஸுகாலயமான இராவணனந்தப்புரத்தைப்பார்த்து மேன்மேலும் விருத்தியடைகிற ஆச்சரியத்தையடைந்தார்.

౧౬. తతస్సతాంకపిరభిపత్యపూజితాంచరన్పురీందశముఖబాహుపాలితామ్। అదృశ్యతాంజనకసుతాంసుపూజితాంసుదుఃఖితాంపతిగుణవేగనిర్జితామ్॥

கசு. [illegible]

கசு. ததஸ்ஸதாம்கபிரபிபத்யபூஜிதாம்சரந்புரீம்தஶமுகபாஹுபாலிதாம்।
அத்ருஶ்யதாம்ஜநகஸுதாம்ஸுபூஜிதாம்ஸுதுக்கிதாம்பதிகுணவேகநிர்ஜிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	சரந் (ஸந்)	ஸஞ்சரித்துக் (கொண்டு)
ஸஃ	அந்த	ஸுபூஜிதாம்	நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டவளாயும்
கபிஃ	ஹநுமான்	பதிகுணவேகநிர்ஜிதாம்=	
ஸுபூஜிதாம்	நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டதாயும்	பதிகுண	பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன்குணத்தினு
தஶமுகபாஹுபாலிதாம்=		வேக	வேகத்தால் [டைய
தஶமுக	இராவணனுடைய	நிர்ஜிதாம்	ஜயிக்கப்பட்டவளுமான
பாஹு	தோள் (வலியால்)	தாம்	அந்த
பாலிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற	ஜநகஸுதாம்	ஜானகியை
தாம்	அந்த	அத்ருஶ்ய	காணமல்
புரீம்	இலங்கையை	ஸுதுக்கிதஃ	மிகவும் துக்கமுடையவராக
அபிபத்ய	அடைந்து	(பபூவ)	(ஆனார்.)

தா-ம்—இராக்ஷதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு தசகண்டனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற அந்த இலங்கையில், ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கல்யாணகுணங்களிலே யீடுபட்டு அவரையே ஸதா சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜகத்பூஜ்யையான பிராட்டியை வெகுநாழி தேடியுங் காணமல் ஹநுமான் மஹாதுக்கத்தை யடைந்தார்.

౧౭. తస్తదాబహువిధభావితాత్మనఃకృతాత్మనోజనకసుతాంసువర్త్మనః। అపశ్యతోఽభవదతిదుఃఖితంమనస్సుచక్షుషఃప్రవిచరతోమహా[త్మనః॥

கஎ. [illegible]

கஎ. ததஸ்ததாபஹுவிதபாவிதாத்மநஃக்ருதாத்மநோஜநகஸுதாம்ஸுவர்த்மநஃ।
அபஶ்யதோபவததிதுக்கிதம்மநஸ்ஸுசக்ஷுஷப்ரவிசரதோமஹாத்மநஃ॥

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ப்ரவிசரதஃ	திரிந்துக்கொண்டிருக்கிறவரும்
ததா	அப்பொழுது	ஜநகஸுதாம்	ஜகன் திருமகளை
பஹுவிதபாவிதாத்மநஃ=		அபஶ்யதஃ	பாராதவரும்
பஹுவித	அனேகவிதமான	க்ருதாத்மநஃ	ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்திருக்கிறவருமான
பாவிதாத்மநஃ	சிந்திக்கப்பட்ட மனதையுடையவரு	மஹாத்மநஃ	மஹானுபாவரான (ஹநுமானுடைய)
ஸுவர்த்மநஃ	தர்மமார்க்கத்தில் நிலைநின்றவரும் [ம்	மநஃ	மனதானது
ஸுசக்ஷுஷஃ	மறைவான வஸ்துவையும் பிரத்தியக்ஷமாக பார்க்க வல்லமையுடையவரும்	அதிதுக்கிதம்	விசேஷஸங்கடத்தையுடையதாக
		அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—ஆத்மக்கியானத்தில் முதிர்ந்த தர்மக்கியரான அந்த ஹநுமான் ஒருவராலும் கண்டறியமுடியாத மறைந்த வஸ்துக்களை ஸுலபத்தில் பார்க்கக்கூடிய திருஷ்டிபலமுடையவராயினும் பிராட்டியை வெகுநேரம் தேடிக் காணமல் பலவிதசிந்தைகளால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்தோடு மிகவும் வியஸனமுற்றார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாம திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. సతస్యమధ్యేభవనస్యసంస్థితంమహద్విమానంమణివజ్రచిత్రితమ్। ప్రతప్తజాంబూనదజాలకృత్రిమందదర్శవీరఃపవనాత్మజఃకపిః॥

க. [illegible]

க. ஸதஸ்யமத்யேபவநஸ்யஸம்ஸ்திதம்மஹத்விமாநம்மணிரத்நசித்ரிதம்।
ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம்ததர்ஶவீரஃபவநாத்மஜஃகபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	மணிரத்நசித்ரிதம்	மணி, இரத்தினம் இவைகளாலலங்க ரிக்கப்பட்டதாயும்
வீரஃ	பராக்கிரமசாலியாயும்	ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம்=	
பவநாத்மஜஃ	வாயுகுமாரராயுமிருக்கிற	ப்ரதப்த	உருக்கின
ஸஃ	அந்த	ஜாம்பூநத	தங்கத்தினுல் (செய்யப்பட்ட)
கபிஃ	ஹநுமான்	ஜாலக்ருத்ரிமம்	ஜன்னல்களையுடையதாயும்
தஸ்ய	அந்த	மஹத்	பெரிதாயுமிருக்கிற
பவநஸ்ய	(இராவண) கிருகத்தினுடைய	விமாநம்	விமானத்தை
மத்யே	நடுவில்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.
ஸம்ஸ்திதம்	இருக்கிறதாயும்		

தா-ம்—வெகு தைரியவானுன அந்த வாயுகுமாரர் இலங்காதிபதியினுடைய கிருகத்தில் நவரத்தின கசிதமாயும், ஸ்வர்ணஜன்னல்களையுடையதாயும் மிகவும் பெரியதுமான வோர் விமானத்தைக்கண்டார்.

௨. తదప్రమేయాప్రతికారకృత్రిమంకృతంస్వయంసాధ్వితివిశ్వకర్మణా। దివంగతంవాయుపథఃప్రతిష్ఠితంవ్యరాజతాదిత్యపథస్యలక్ష్మవత్॥

உ. [illegible]

உ. ததப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்க்ருதம்ஸ்வயம்ஸாத்விதிவிஶ்வகர்மணு।
திவம்கதம்வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம்வ்யராஜதாதித்யபதஸ்யலக்ஷ்மவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்=		திவம்கதம்	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறதாயும்
அப்ரமேய	அளவுக்கடங்காமலும்	வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம்=	
அப்ரதிகார	ஸமானமில்லாமலும்	வாயுபத	வாயுமார்க்கத்தில்
க்ருத்ரிமம்	நிர்மிக்கப்பட்டதாயும்	ப்ரதிஷ்டிதம்	வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
விஶ்வகர்மணு	விச்வகர்மாவால்	தத்	அந்த புஷ்பகமானது
ஸ்வயம்	தானே	ஆதித்யபதஸ்ய	ஸூரியமார்க்கத்திற்கு
ஸாத்விதி	நல்லதென்று	லக்ஷ்மவத்	அடையாளமாயிருப்பதுபோல்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதாயும்	வ்யராஜத	விளங்கிற்று.

தா-ம்—அந்த விமானத்தி லடங்கியுள்ள ஸ்வர்ணமும் இரத்தினமும் அளவிடக்கூடாதன. அழகி லும் அமைப்பிலும் அதற்கு ஸதிருசமான விமானமுலகத்திற்கிடையாது. தேவதச்சனுன விச்வகர்மாவால் மஹா உத்கிருஷ்டமாகச் செய்யப்பட்டது. அது ஆகாயதில் ஸஞ்சரிக்கவல்லது. இராவணகிருகத்திலிருந்த போதிலும் தேவவிமானமாதலால் பூமியிற்படியாம லந்தரத்திலேயே நின்றது. ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு ஜ்யோதிர்மயமாய் நிற்கிற அந்த விமானமானது ஸூரியமார்க்கத்தைக்குறிக்கிற வோரடையாளம்போல் விள ங்கிற்று.

3. నతత్రకించిన్నకృతంప్రయత్నతోనతత్రకించిన్నమహార్హరత్నవత్। నతేవిశేషానియతాస్సురేష్వపినతత్రకించిన్నమహావిశేషవత్॥

௩. [illegible]

௩. நதத்ரகிஞ்சிந்நக்ருதம்ப்ரயத்நதோநதத்ரகிஞ்சிந்நமஹார்ஹரத்நவத்।
நதேவிஶேஷாநியதாஸ்ஸுரேஷ்வபிநதத்ரகிஞ்சிந்நமஹாவிஶேஷவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த விமானத்தில்	தே	அந்த
ப்ரயத்நதஃ	பிரயத்தனத்தால்	விஶேஷாஃ	விசேஷங்கள்
நக்ருதம்	பண்ணப்படாதது	ஸுரேஷ்வபி	தேவதைகளுடைய விமானங்களிலும்
கிஞ்சிந்ந	ஒன்றுமில்லை	நநியதாஃ	(செய்து) வைக்கப்படவில்லை
தத்ர	அந்த விமானத்தில்	தத்ர	அந்த விமானத்தில்
நமஹார்ஹரத்நவத்	விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களையுடையதா	நமஹாவிசேஷவத்	வெகு விசேஷமில்லாதது
கிஞ்சித்	கொஞ்சமும் [யிராதது	கிஞ்சிந்ந	ஒன்றும் கிடையாது.
ந	இல்லை		

தா-ம்—அந்த புஷ்பகமானது கேவலம் ஸாமான்னிய விமானங்களோடு சேர்ந்ததல்ல. அதிலுள்ள ஒவ்வொருவேலையும் மஹாப்பிரயத்ன ஸாத்தியமானது. அதிலிழைத்திருக்கும் ரத்தினங்கள் நிர்த்தோஷமும் லோகோத்தரமுமானவை. அதிலுள்ள விசித்திரவிசேஷங்கள் தேவவிமானங்களிலுமில்லாதன. எவ்விதத்திலு ம் உத்கிருஷ்டமானதாயும் ஒப்பற்ற ஸிருஷ்டியாயுமிருந்தது.

௪. తపస్సమాధానపరాక్రమార్జితంమనస్సమాధానవిచారచారిణమ్। అనేకసంస్థానవిశేషనిర్మితంతతస్తతస్తుల్యవిశేషదర్శనమ్॥
௫. మనస్సమాధాయతుశీఘ్రగామినందురావరంమారుతతుల్యగామినమ్। మహాత్మనాంపుణ్యకృతాంమహర్ద్ధినాంయశస్వినామగ్య్రముదామివాల
௬. విశేషమాలంబ్యవిశేషసంస్థితంవిచిత్రకూటంబహుకూటమండితమ్। మనోభిరామంశరదిందునిర్మలంవిచిత్రకూటంశిఖరంగిరేర్యథా. [యమ్

௭. వహంతి యం కుండలశోభితాననా మహాశనా వ్యోమచరా నిశాచరాః। వివృత్తవిధ్వస్తవిశాలలోచనా మహాజవా భూతగణాః సహస్రశః॥

௪. तपःसमाधानपराक्रमार्जितं मनःसमाधानविचारचारिणम्।
अनेकसंस्थानविशेषनिर्मितं ततस्ततस्तुल्यविशेषदर्शनम्॥

௫. मनः समाधाय तु शीघ्रगामिनं दुरावरं मारुततुल्यगामिनम्।
महात्मनां पुण्यकृतां महर्द्धिनां यशस्विनामग्र्यमुदामिवालयम्॥

௬. विशेषमालम्ब्य विशेषसंस्थितं विचित्रकूटं बहुकूटमण्डितम्।
मनोभिरामं शरदिन्दुनिर्मलं विचित्रकूटं शिखरं गिरेर्यथा॥

௭. वहन्ति यं कुण्डलशोभितानना महाशना व्योमचरा निशाचराः।
विवृत्तविध्वस्तविशाललोचना महाजवा भूतगणाः सहस्रशः॥

ச. தபஸ்ஸமாதாநபராக்ரமார்ஜ்ஜிதம்மநஸ்ஸமாதாநவிசாரசாரிணம்।
அநேகஸம்ஸ்தாநவிஶேஷநிர்மிதம்ததஸ்ததஸ்துல்யவிசேஷதர்ஶநம்॥

ரு. மநஸ்ஸமாதாயதுஶீக்ரகாமிநம்துராவரம்மாருததுல்யகாமிநம்।
மஹாத்மநாம்புண்யக்ருதாம்மஹர்த்திநாம்யஶஸ்விநாமக்ர்யமுதாமிவாலயம்॥

சா. விஶேஷமாலம்ப்யவிசேஷஸம்ஸ்திதம்விசித்ரகூடம்பஹுகூடமண்டிதம்।
மநோபிராமம்ஶரதிந்துநிர்மலம்விசித்ரகூடம்ஶிகாம்கிரேர்யதா॥

எ. வஹந்தியம்குண்டலஶோபிதாநநாமஹாஶநாவ்யோமசராநிஶாசரா:।
விவ்ருத்தவித்வஸ்தவிஶாலலோசநாமஹாஜவாபூதகணாஸ்ஸஹஸ்ரஶ:॥

பதம்.	உரை.
தபஸ்ஸமாதாநபராக்ரமார்ஜ்ஜிதம்	தபஸ்ஸினாலும் பராக்கிரமத்தாலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதாயும்
மநஸ்ஸமாதாநவிசாரசாரிணம்	மனதுக்கிஷ்டமான விடத்திற்குச் செல்லத்தக்கதாயும்
அநேகஸம்ஸ்தாநவிஶேஷநிர்மிதம்	பற்பல விசித்திரமான மாளிகைகளமைந்ததாயும்
ததஸ்ததஃ	அங்கங்கே
துல்யவிஶேஷதர்ஶநம்	ஸமமான ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கத்தகுந்ததாயும்
மநஸ்ஸமாதாயதுஶீக்ரகாமிநம்==	
மநஃ	(பிரபுவின்) அபிப்பிராயத்தை
ஸமாதாய	நன்றாயறிந்து
ஶீக்ரகாமிநம்	வேகமாகச் செல்லுகிறதாயும்
துராவரம்	பிறரால் தடுக்கமுடியாததாயும்
மாருததுல்யகாமிநம்	வாயுவுக்கு ஸமானமான வேகத்தோடு போகிறதாயும்
மஹாத்மநாம்	பெரியோர்களுடையவும்
புண்யக்ருதாம்	புண்ணியபுருஷர்களுடையவும்
மஹர்த்திநாம்	ஸர்வ ஸமிருத்தியுடையவர்களுடையவும்
யஶஸ்விநாம்	கீர்த்தியுடையோர்களுடையவும்
அக்ர்யமுதாம்	இந்திராதிகளுடையவும்
ஆலயமிவ	வாஸஸ்தானம்போலும்
விஶேஷம்	உத்தமமான (ரத்தினாதிகளை)
ஆலம்ப்ய	அனுஸரித்து
விஶேஷஸம்ஸ்திதம்	வெகுவாச்சரியமாயிருக்கிறதாயும்
விசித்ரகூடம்	சித்திரமான சிகரங்களுடையதாயும்
பஹுகூடமண்டிதம்==	

பதம்.	உரை.
பஹுகூட	அனேக கொடிமுடிகளால்
மண்டிதம்	அழகாயிருப்பதாயும்
மநோபிராமம்	மனதிற்கின்பமாயும்
ஶரதிந்துநிர்மலம்	சரத்காலசந்திரன்போல் வெளுத்ததாயும்
விசித்ரகூடம்	அவாந்தரசிகரமுடைய
கிரேஃ	பர்வதத்தினுடைய
ஶிகரம்யதா	பிரதான சிகரம்போலிருக்கிறவும்
குண்டலஶோபிதாநநாஃ==	
குண்டல	கர்ணாபரணத்தால்
ஶோபித	பிரகாசிக்கிற
ஆநநாஃ	முகமுடையவரும்
மஹாஶநாஃ	பெரிய சரீரமுடையவரும்
வ்யோமசராஃ	ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவருமான
நிஶாசராஃ	இராக்ஷதர்போல் ரூபமுடையனவாயும்
விவ்ருத்தவித்வஸ்தவிஶாலலோசநாஃ==	
விவ்ருத்த	குண்டாயும்
வித்வஸ்த	கோணலாயும்
விஶால	அகலமாயுமிருக்கிற
லோசநாஃ	கண்களையுடையனவாயும்
மஹாஜவாஃ	மிகவேகமுடைய
பூதகணாஃ	பூதகணங்கள்போலிருக்கிற பொம்மைகள்
ஸஹஸ்ரஶஃ	ஆயிரங்களாக
யம்	யாதொரு விமானத்தை
வஹந்தி	வஹிக்கின்றனவோ
(தத்)	(அந்த விமானத்தை)
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புலஸ்தியமகரிஷிபுத்திரனை அந்த தசானன் பதினாயிரவருஷகாலம் கோகர்ணத்தில் பிரம்மதேவனைக்குறித்துச்செய்த கோரதபஸ்ஸின் பிரயோஜனத்தா லிந்த புஷ்பகத்தி லேறும்படியான பாக்கியத்தை யடைந்தான். அந்த விமானமானது ஆதியில் பிரம்மாவால் குபேரனுக் களிக்கப்பட்டு அவனிடத்திலிருந்து இராவணன் தன் பராக்கிரமத்தாலபகரித்தான். அதனுடைய மகிமையும் அமைப்பும் அத்யத்புதமானவை. பிரபு எந்தவிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென் றிச்சிக்கிறானோ அதை யிங்கிதத்தாலறிந்து உடனே வாயுவேக துல்லியமாகச்செல்லும். அதனுடைய வேகத்தை ஒருவராலுந் தடுக்கமுடியாது. சிரஸுமுதல் பாதபரியந்தமுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்தலமும் ரத்தினகாஞ்சனாதிகளால் பரமாச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்கதாகச் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனுள் பற்பல விசித்திரமாளிகைகளமைந்திருந்தன. அனேககாலம் தவஞ்செய்து யோகஸித்தியடைந்து ஆத்மக்கியான தத்துவத்தையும் பரமாத்மஸ்வருபத்தையுமறிந்த மஹாத்மாக்

கள் வஸிக்கும் திவ்வியாச்சிரமம்போல் பரிசுத்தமாயிருந்தது. நித்திய நைமித்திய கர்மங்களைச்செய்து அச்வமேதாதியாகங்களை நடத்தி மஹாபுண்ணியங்களை ஸம்பாதித்த ஸத்புருஷர் வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்வர்க்கலோகம்போலிருந்தது. ஜகமுழுமையும் விலைக்கு வாங்கும்படியான அளவற்ற திரவ்வியங்களுக் கதிகாரிகளாய் ஸமஸ்தபோகங்களையும் திரவ்வியமூலமாய் ஸ்வாதீனத்திலடைகிற சீமான்களுடைய அரண்மனைபோலிருந்தது. ஜகமுழுதும் கொண்டாடும்படியான மஹாகாரியங்களைச்செய்து அதனால் யசஸ்ஸடைந்த கீர்த்திமான்கள் வாஸம்பண்ணுகிற கௌரவஸ்தலம்போலிருந்தது. திவ்வியஸ்திரீ, திவ்வியகானம், திவ்விய நர்த்தனம், திவ்வியபோகம், திவ்வியமாளிகைகள் இப்படிப்பட்ட ஸம்பத்துகள் நிறைந்த இந்திராதிதேவர்களுடைய வாஸஸ்தானமான தேவலோகம்போலிருந்தது. இந்தவிதம் மஹாபரிசுத்தமாயும் ஸம்பத்கரமாயும் லக்ஷ்மீகரமாயும், ஆனந்தகரமாயும், பெருமையுடையதாயுமிருக்கிற அந்த புஷ்பகமானது நவரத்தினகசித ஸ்வர்ணலங்கிருத விசித்திர கொடிமுடிகளால் ஸ்வர்ணசிகரியான கிரிபோல் விளங்கிற்று. குண்டலமிட்ட காதுகளோடும், தகைத்த பற்களோடும், சிவந்த ரோமங்களோடும், ஜ்வலிக்கிற நேத்திரங்களோடும், பெருத்த காத்திரங்களோடும் விளங்குகிற ஆகாசஸஞ்சாரிகளான இராக்ஷதர்போலும், உருண்டு அகன்று கோணியிருக்கிற கண்களோடுகூடின மிகவேகசாலிகளான பூதகணங்கள்போலும் செய்திருக்கிற அனேக பிரதிமைகளால் தாங்கப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட விலக்ஷணங்களமைந்த விமானத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౮. వసంతపుష్పోత్కరచారుదర్శనంవసంతమాసాదపికాంతదర్శనమ్।సపుష్పకంతత్రవిమానముత్తమందదర్శతద్వానరవీరసత్తమః॥

அ. 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌵𑍀𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

அ. வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருதர்ஶநம்வஸந்தமாஸாதபிகாந்ததர்ஶநம்।
ஸபுஷ்பகம்தத்ரவிமாநமுத்தமம்ததர்ஶதத்வாநரவீரஸத்தம:॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - அஷ்டம: ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரவீரஸத்தம:	வாநரவீரோத்தமரான	வஸந்தமாஸாதபி	வஸந்தமாதத்தைக்காட்டிலும்
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	காந்ததர்ஶநம்	மனோக்கியமான பார்வையுடையதும்
தத்ர	அவ்விலங்கையில்	உத்தமம்	மேன்மையானதுமான
வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருதர்ஶநம்=		தத்	அந்த
வஸந்த	வஸந்த ருதுவிலுண்டான	புஷ்பகம்	புஷ்பகமென்கிற
புஷ்ப	புஷ்பங்களுடைய	விமாநம்	விமானத்தை
உத்கர	ஸமூகம்போல்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
சாருதர்ஶநம்	அழகான தோற்றத்தையுடையதும்		

தா-ம்—இவ்வித சிறப்புகளமைந்த புஷ்பகமானது மஹாவிருக்ஷங்களடர்ந்த வனத்தில் வஸந்தகாலத்தில் சிவப்பு வெளுப்பு மஞ்சள் நீலம் முதலிய நானாவர்ணங்களோடுகூடி, அலங்கரித்த தேர்போல், புஷ்பித்திருக்கும் புஷ்பஸமூகத்தையொத்து பற்பல வர்ணரத்தின காந்தியோடு விளங்கிற்று. ஸ்வச்சமான நீர்நிறைந்த நதிகளோடும், நறுமணம் நிறைந்த தென்றலோடும், துளிர்த்துத்தழைத்து புஷ்பித்திருக்கிற விருக்ஷங்களோடும், மதுவையுண்டு கொழுத்து ரீங்காரம்செய்கிற பிரமரங்களோடும், ஆடுகிற மயில்களோடும், பாடுகிற குயில்களோடும், ஸந்தோஷிக்கிற மிருகபக்ஷிகளோடும், மன்மதவசரான ஸ்திரீபுமான்களோடும்கூடி ஆனந்தவிர்த்திசெய்கிற வஸந்தருதுவைக்காட்டிலு மதிமனோகரமாக விளங்கும் புஷ்பகவிமானத்தை அந்த வானரவீரரான ஹநுமான் கண்டுகளித்தார்.

ஸ்ரீஸந்மனோரஞ்ஜனீநாம திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

౧. తస్యాలయవరిష్ఠస్యమధ్యేవిపులమాయతమ్।దదర్శభవనశ్రేష్ఠంహనూమాన్మారుతాత్మజః॥

க. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌭𑌵𑌨𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

க. தஸ்யாலயவரிஷ்டஸ்யமத்யேவிபுலமாயதம்।
ததர்ஶபவநஶ்ரேஷ்டம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான	தஸ்ய	அந்த
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஆலயவரிஷ்டஸ்ய	சிரேஷ்டமான புஷ்பகத்தினுடைய

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்யே	மத்தியில்	ஶ்ரேஷ்டம்	உத்தமமான
விபுலம்	அகலமாயும்	பவநம்	மாளிகையை
ஆயதம்	நீண்டதாயுமிருக்கிற	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த சிரேஷ்டமான புஷ்பகவிமானத்தின் மத்தியில் மிக விஸ்தாரமான ஓர் சிறந்த மாளிகையை அம்மாருதியானவர் பார்த்தார்.

౧. అర్ధయోజనవిస్తీర్ణమాయతంయోజనంహితత్।భవనంరాక్షసేంద్రస్యబహుప్రాసాదసంకులమ్॥

௨. 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍।
𑌭𑌵𑌨𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥

௨. அர்த்தயோஜநவிஸ்திர்ணமாயதம்யோஜநம்ஹிதத்।
பவநம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபஹுப்ராஸாதஸங்குலம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அர்த்தயோஜநவிஸ்திர்ணம்-அரையோஜனை விஸ்திர்ணமாயும்		தத்	அப்படி பிரஸித்தமாயுமிருக்கிற
யோஜநம்	ஒருயோஜனை	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
ஆயதம்	நீண்டதாயும் [தாயும்	பவநம்	திருஹத்தை
பஹுப்ராஸாதஸங்குலம்-அனேக உப்பரிகைகளால் நிறைந்த		(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—அம்மாளிகை இராவணேசுவரன் வஸிக்கிற ஸ்தானமாயும், ஒருயோஜனை நீளம் அரையோஜனை அகலமான விஸ்திர்ணமுள்ளதாயும், அனேக மாளிகையின் திவ்யாலங்காரங்களால் மகாப்பிரஸித்தமாயுமிருந்தது.

౩. మార్గమాణస్తువైదేహీంసీతామాయతలోచనామ్।సర్వతఃపరిచక్రామహనూమానరిసూదనః॥

௩. 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌰𑌿𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃॥

௩. மார்க்கமாணஸ்துவைதேஹீம்ஸீதாமாயதலோசநாம்।
ஸர்வதঃபரிசக்ராமஹநூமாநரிஸூதநঃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸூதநঃ	சத்துருஸம்ஹாரகரான	வைதேஹீம்	விதேஹத்தரசன் புத்திரியான
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஸீதாம்	ஸீதையை
ஆயதலோசநாம்=		ஸர்வதঃ	நான்குபுறத்திலும்
ஆயத	நீண்ட	மார்க்கமாண(ஸ்ஸந்)	தேடிக்கொண்டு
லோசநாம்	கண்களையுடைய	பரிசக்ராம	திரிந்தார்.

தா-ம்—சத்துருக்களை யொழிக்கவல்ல பராக்கிரமத்தோடுகூடிய ஹநுமான் அம்மாளிகையில் ஜனகன் வளர்த்தெடுத்த செல்வமாயும், காதளவில் நீண்டு ஸுந்தரமாக விளங்கும் நேத்திரங்களையுடையவளாயுமிருக்கிற பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டே திரிந்தார்.

౪. ఉత్తమంరాక్షసావాసంహనూమానవలోకయన్।ఆససాదాథలక్ష్మీవాన్రాక్షసేంద్రనివేశనమ్॥

౫. చతుర్విషాణైర్ద్విరదైస్త్రివిషాణైస్తథైవచ।పరిక్షిప్తమసంబాధంరక్ష్యమాణముదాయుధైః॥

౬. రాక్షసీభిశ్చపత్నీభీరావణస్యనివేశనమ్।ఆహృతాభిశ్చవిక్రమ్యరాజకన్యాభిరావృతమ్॥

౭. తన్నక్రమకరాకీర్ణంతిమింగిలఝషాకులం।వాయువేగసమాధూతంపన్నగైరివసాగరమ్॥

௪. 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍॥

௫. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚।
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃॥

௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌆𑌹𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௭. 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌤𑌿𑌮𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌲𑌝𑌷𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑍂𑌤𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍈𑌰𑌿𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥

௪. உத்தமம்ராக்ஷஸாவாஸம்ஹநூமாநவலோகயந்।
ஆஸஸாததலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்।।

௫. சதுர்விஷாணைர்த்விரதைஸ்த்ரிவிஷாணைஸ்ததைவச।
பரிக்ஷிப்தமஸம்பாதம்ரக்ஷ்யமாணமுதாயுதைঃ।।

சு. ராக்ஷஸீபிஶ்சபத்நீபிஃராவணஸ்யநிவேஶநம்।
ஆஹ்ருதாபிஶ்சவிக்ரம்யராஜகந்யாபிராவ்ருதம்॥

எ. தந்நக்ரமகராகீர்ணம்திமிங்கிலஜஷாகுலம்।
வாயுவேகஸமாதூதம்பந்நகைரிவஸாகரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மீவாந்	ஜயஸம்பத்தையுடைய	ஆஹ்ருதாபிஃ	கொண்டுவரப்பட்ட
ஹநுமாந்	ஹநுமானவர்	ராஜகந்யாபிஃ	இராஜகன்னிகைகளாலும்
உத்தமம்	மேன்மையான	ஆவ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயும்
ராக்ஷஸாவாஸம்	இராக்ஷஸர்களுடையஇருப்பிடத்தை	நக்ரமகராகீர்ணம்=	
அவலோகயந்	பார்த்துக்கொண்டு	நக்ர	முதலையென்ன
அத	பிறகு	மகர	பெருமீனென்ன (இவைகளால்)
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்=இராவணனுடைய கிருஹத்தை		ஆகீர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
ஆஸஸாத	அடைந்தார்	திமிங்கிலஜஷாகுலம்=	
சதுர்விஷாணைஃ	நாலுதந்தங்களையுடையவும்	திமிங்கில	திமிங்கிலமென்ன
ததைவச	அப்படியே	ஜஷா	சிறுமீனென்ன (இவைகளால்)
த்ரிவிஷாணைஃ	மூன்று தந்தங்களையுமுடைய	ஆகுலம்	வியாப்தமாயுமிருக்கிறவும்
த்விரதைஃ	யானைகளால்	வாயுவேகஸமாதூதம்=	
அஸம்பாதம் (யதாததா)-நெருங்கியிராமலிருக்கும்படி		வாயுவேக	காற்றின் வேகத்தால்
பரிக்ஷிப்தம்	சூழப்பட்டதாயும்	ஸமாதூதம்	நன்றாக மேற்கிளப்பப்பட்ட
உதாயுதைஃ	கையிலேந்திய ஆயுதங்களையுடையவர்களால்	பந்நகைஃ	பாம்புகளால் (நிறைந்த)
		ஸாகரமிவ (ஸ்திதம்)	ஸமுத்திரம்போலுமிருக்கிற
ரக்ஷ்யமாணம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ராக்ஷஸீபிஃ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளான	தத்	அந்த
பத்நீபிஶ்ச	பத்நிகளாலும்	நிவேஶநம்	வீட்டை
விக்ரம்ய	பலாத்கரித்து	(ஆஸஸாத)	(அடைந்தார்.)

தா-ம்—அந்த ஜயசீலரான ஹநுமான் இராக்ஷஸர் மாளிகைகள்தோறும் பிராட்டியைத்தேடிக்கொண்டே சென்று கடைசியில் புஷ்பகத்திலுள்ள மிகசிரேஷ்டமான இராவணகிருஹத்தையடைந்தார். நான்குபக்கங்களிலும் மூன்று நான்கு தந்தங்களையுடைய் கஜசிரேஷ்டங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. மின்னல்போல் பளபளக்கிற கத்திகளையும் சூலாயுதங்களையும் கையிலேந்திய ஸேவகர்கள் பயங்கரமாகக் காத்துவந்தனர். இராவணபத்னிகளான அனேக ராக்ஷஸஸ்திரீகள் அவ்விடத்தில் நித்திரைசெய்தனர். அனேக ராஜாக்களை யடித்து அவர்களுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்த ராஜகன்னிகைகளுறங்கினர். இவ்விதம் திமிங்கில முதலைமுதலிய ஜந்துக்களால் நிறைந்து பாதாளவியாப்தமான ஆழத்தோடும், மேருமந்தரகிரிகளுக்குச் சமானமாக மேற்கிளம்பும் அலைகளோடும், மேகம்போல் கர்ஜ்ஜிக்கிற கோஷத்தோடும் அதிபயங்கரமாகப் பொங்கிக்கொதிக்கிற, கடல்போல் உக்கிரதேஜஸ்விகளான இராக்ஷஸர் நிறைந்த இராவணமாளிகையைக்கண்டார்.

౮. యాహి వైశ్రవణే లక్ష్మీ ర్యా చేంద్రే హరివాహనే। సా రావణగృహే సర్వా నిత్యమేవానపాయినీ॥

அ. യാഹി വൈശ്രവണേ ലക്ഷ്മീര്യാ ചേന്ദ്രേ ഹരിവാഹനേ।
സാ രാവണഗൃഹേ സർവാ നിത്യമേവാനപായിനീ॥

அ. யாஹிவைஶ்ரவணேலக்ஷ்மீர்யாசேந்த்ரேஹரிவாஹநே।
ஸாராவணக்ருஹேஸர்வாநித்யமேவாநபாயிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா	எந்த	(அஸ்தி)	(இருக்கிறதோ)
லக்ஷ்மீஃ	சோபையானது	ஸா	அந்த
வைஶ்ரவணே	விஶ்ரவஸ்ஸின் குமாரனை குபேரனிடத்தில்	ஸர்வா	ஸமஸ்தமான (சோபையானது)
(அஸ்தி)	(இருக்கிறதோ)	ராவணக்ருஹே	இராவணமாளிகையில்
யா	எந்த சோபையானது	நித்யம்	எப்பொழுதும்
இந்த்ரே	மஹேந்திரனிடத்திலும்	அநபாயிநீயேவ	பிரியாமலே
ஹரிவாஹநேச	கருத்மானிடத்திலும்	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது.)

౯. యాచ రాజ్ఞః కుబేరస్య యమస్య వరుణస్య చ। తాదృశీ తద్విశిష్టా వా ఋద్ధీ రక్షోగృహేష్విహ॥

கூ. യാ ച രാജ്ഞഃ കുബേരസ്യ യമസ്യ വരുണസ്യ ച।
താദൃശീ തദ്വിശിഷ്ടാ വാ ഋദ്ധീ രക്ഷോഗൃഹേഷ്വിഹ॥

கூ. யாசராஜ்ஞஃகுபேரஸ்யயமஸ்யவருணஸ்யச।
தாத்ருஶீதத்விஶிஷ்டாவாருத்திரக்ஷோக்ருஹேஷ்விஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜ்ஞ:	இராஜாவான	தத்விஶிஷ்டாவா	அதற்கதிகமயாவதிருக்கிற
குபேரஸ்ய	குபேரனுடையவும்	ருத்தீ	ஐசுவரியமானது
வருணஸ்ய	வருணனுடையவும்	இஹ	இவ்விடத்தில்
யமஸ்யச	யமனுடையவுமான	ரக்ஷோக்ருஹேஷு	இராக்ஷஸமாளிகைகளில்
யா	எந்த (சோபையானது)	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது.)
தாத்ருஶீ	அப்படிப்பட்டதாயாவது		

தா-ம்—புஷ்பகத்திலுள்ள வம்மாளிகையையடைந்த ஹநுமான் அதனழகையும் பெருமையையும் ஐசுவரிய ஸம்ருத்தியையுங்கண்டு பரமாச்சரியங்கொண்டார். அளவற்ற திரவியத்திற்கதிபதியான குபேரனுடைய ஐசுவரியமே யிங்கு வந்துவிட்டதோ! மஹரிஷிகள் ஸ்துதிக்க தும்புருநாரதரிஸைபாட அப்ஸரஸுக்கள் நர்த்தனஞ்செய்ய இந்திராணிஸமேதனாய் திரைலோக்கிய ராஜ்ஜியபோகத்தை யனுபவித்துவரும் மஹேந்திரனுடைய வைபவமே இங்கு வந்துவிட்டதோ! அல்லது ஸ்வர்ணம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியோடும் ஸர்வலோகமும் பரிக்கிற மஹாவிஷ்ணுவையே பரிக்கிற பெருமையோடும் விளங்குகிற மஹாபராக்கிரமசாலியான கருடபகவானுடைய தேஜஸ்ஸே இங்கு வந்துவிட்டதோ! இவ்வண்ணம் கருடேந்திர் குபேர வருணாந்தகர்களுடைய கீர்த்திக்கும் ஐசுவரியத்திற்கும் ஸதிருசமோவல்லது மேன்மையோவென்று ஸந்தேகிக்கும்படி நீங்காத லக்ஷ்மீவிலாஸத்தோடு பிரகாசிக்கிற இராவணகிருஹத்தைக்கண்டார்.

౧౦. తస్యహర్మ్యస్యమధ్యస్థంవేశ్మచాన్యత్సునిర్మితం।బహునిర్యూహసంకీర్ణందదర్శపవనాత్మజః॥

౧౧. బ్రహ్మణోऽర్థేకృతందివ్యందివియద్విశ్వకర్మణా।విమానంపుష్పకంనామసర్వరత్నవిభూషితమ్॥

౧౨. వరేణతపసాలేభేయత్కుబేరఃపితామహాత్।కుబేరమోజసాజిత్వాలేభేతద్రాక్షసేశ్వరః॥

௧௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௧௧. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇𑌕𑍃𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌵𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌨𑌾𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௨. 𑌵𑌰𑍇𑌣𑌤𑌪𑌸𑌾𑌲𑍇𑌭𑍇𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍇𑌭𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

௧௦. தஸ்யஹர்ம்யஸ்யமத்யஸ்தம்வேஶ்மசாந்யத்ஸுநிர்மிதம்।
பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்ததர்ஶபவநாத்மஜ:॥

௧௧. ப்ரம்ஹணோர்த்தேக்ருதம்திவ்யம்திவியத்விஶ்வகர்மணா।
விமாநம்புஷ்பகம்நாமஸர்வரத்நவிபூஷிதம்॥

௧௨. வரோணதபஸாலேபேயத்குபேர:பிதாமஹாத்।
குபேரமோஜஸாஜித்வாலேபேதத்ராக்ஷஸேஶ்வர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரம்ஹண:	பிரம்மாவினுடைய	தத்	அந்த புஷ்பகத்தை
அர்த்தே	நிமித்தமாக	ராக்ஷஸேஶ்வர:	இராவணன்
திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	குபேரம்	குபேரனை
ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்	அநேக ரத்தினங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட	ஓஜஸா	பலத்தால்
திவி	ஸ்வர்க்கத்தில்	ஜித்வா	ஜயித்து
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவால்	லேபே	அடைந்தானே
யத்	எந்த	தஸ்ய	அந்த
புஷ்பகம்நாம	புஷ்பகமென்கிற	ஹர்ம்யஸ்ய	புஷ்பகத்தினுடைய
விமாநம்	விமானமானது	மத்யஸ்தம்	மத்தியிலிருப்பதாயும்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதோ	ஸுநிர்மிதம்	நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும்
யத்	எந்த விமானத்தை	பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்-	அனேகஒட்டுத்திண்ணைகளால்நிறைந்ததாயுமிருக்கிற
குபேர:	குபேரன்	அந்யத்	வேறான
வரோண	சிரேஷ்டமான	வேஶ்ம	(இராவண)மாளிகையை
தபஸா	தபஸ்ஸினால்	பவநாத்மஜ:	வாயுபுத்திரர்
பிதாமஹாத்	பிரம்மாவினிடத்திலிருந்து	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
லேபே	அடைந்தானே		

தா-ம்—அந்த புஷ்பகமானது ஆதியில் ஸர்வஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸாக்ஷாத் பிரம்மாவுக்கென்று விசுவகர்மாவால் மிகசிரேஷ்டமாகச்செய்யப்பட்டது. அம்மலரவனைக் குபேரன் தன் தவத்தினால் ஸந்தோஷிப்பித்து அவரிடத்திலிருந்து புஷ்பகத்தைப்பெற்றான். குபேரனை இராவணன் தன் பராக்கிரமத்தால் ஜயித்து அவனிடத்திலிருந்து அவ்விமானத்தை யபகரித்தான். இவ்வித சரித்திரத்தோடுகூடிய அந்த கட்ட

மத்தியில் நவரத்தினகசிதமான வேதிகைகள் சூழ்ந்து திவ்வியாலங்காரத்தோடு நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிற மாளிகையைப்பார்த்தார்.

౧౩. ఈహామృగసమాయుక్తైః కార్తస్వరవిభూషితైః। సుకృతైరాజత స్తంభైః ప్రదీప్తమివ చ శ్రియా॥
౧౪. మేరుమందరసంకాశైరుల్లిఖద్భిరివాంబరమ్। కూటాగారైశ్శుభాకారైస్సర్వతస్సమలంకృతమ్॥
౧౫. జ్వలనార్కప్రతీకాశం సుకృతం విశ్వకర్మణా। హేమసోపానసంయుక్తం చారుప్రవరవేదికమ్॥
౧౬. జాలవాతాయనైర్యుక్తం కాంచనైః స్ఫాటికైరపి। ఇంద్రనీలమహానీలమణిప్రవరవేదికమ్॥
౧౭. విద్రుమేణ విచిత్రేణ మణిభిశ్చ మహాధనైః। నిస్తులాభిశ్చ ముక్తాభి స్తలేనాభివిరాజితమ్॥
౧౮. చందనేన చ రక్తేన తపనీయనిభేన చ। సుపుణ్యగంధినా యుక్తమాదిత్యతరుణోపమమ్॥
౧౯. కూటాగారైర్వరాకారైర్వివిధైస్సమలంకృతమ్। విమానం పుష్పకం దివ్యమారురోహ మహాకపిః॥

൧൩. ഈഹാമൃഗസമായുക്തൈഃ കാർത്തസ്വരഹിരണ്മയൈഃ।
സുകൃതൈരാചിതം സ്തംഭൈഃ പ്രദീപ്തമിവ ച ശ്രിയാ॥
൧൪. മേരുമന്ദരസങ്കാശൈരുല്ലിഖദ്ഭിരിവാംബരം।
കൂടാഗാരൈശ്ശുഭാകാരൈസ്സർവതസ്സമലങ്കൃതം॥
൧൫. ജ്വലനാർക്കപ്രതീകാശം സുകൃതം വിശ്വകർമണാ।
ഹേമസോപാനസംയുക്തം ചാരുപ്രവരവേദികം॥
൧൬. ജാലവാതായനൈര്യുക്തം കാഞ്ചനൈഃ സ്ഫാടികൈരപി।
ഇന്ദ്രനീലമഹാനീലമണിപ്രവരവേദികം॥
൧൭. വിദ്രുമേണ വിചിത്രേണ മണിഭിശ്ച മഹാധനൈഃ।
നിസ്തുലാഭിശ്ച മുക്താഭിസ്തലേനാഭിവിരാജിതം॥
൧൮. ചന്ദനേന ച രക്തേന തപനീയനിഭേന ച।
സുപുണ്യഗന്ധിനാ യുക്തമാദിത്യതരുണോപമം॥
൧൯. കൂടാഗാരൈർവരാകാരൈർവിവിധൈസ്സമലങ്കൃതം।
വിമാനം പുഷ്പകം ദിവ്യമാരുരോഹ മഹാകപിഃ॥

கங. ஈஹாம்ருகஸமாயுக்தைஃகார்த்தஸ்வரஹிரண்மயைஃ|
ஸுக்ருதைராசிதம்ஸ்தம்பைஃப்ரதீப்தமிவசஶ்ரியா||
கச. மேருமந்தரஸங்காஶைருல்லிகத்பிரிவாம்பரம்|
கூடாகாரைஶ்ஶுபாகாரைஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்||
கரு. ஜ்வலநார்க்கப்ரதீகாஶம்ஸுக்ருதம்விஶ்வகர்மணா|
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம்சாருப்ரவரவேதிகம்||
கசா. ஜாலவாதாயநைர்யுக்தம்காஞ்சநைஸ்ஸ்பாடிகைரபி|
இந்த்ரநீலமஹாநீலமணிப்ரவரவேதிகம்||
கஎ. வித்ருமேணவிசித்ரேணமணிபிஶ்சமஹாதநைஃ|
நிஸ்துலாபிஶ்சமுக்தாபிஸ்தலேநாபிவிராஜிதம்||
கஅ. சந்தநேநசரக்தேநதபநீயநிபேநச|
ஸுபுண்யகந்திநாயுக்தமாதித்யதருணோபமம்||
ககூ. கூடாகாரைர்வராகாரைர்விவிதைஸ்ஸமலங்க்ருதம்|
விமாநம்புஷ்பகம்திவ்யமாருரோஹமஹாகபிஃ||

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஈஹாம்ருகஸமாயுக்தைஃ=		ஶ்ரியா	காந்தியால்
ஈஹாம்ருக	(சித்ரரூபமான) செந்நாய்களோடே	ப்ரதீப்தமிவ	ஜ்வலிக்கிறதுபோலிருக்கிறவும்
ஸமாயுக்தைஃ	கூடியிருக்கிறதாயும்	மேருமந்தரஸங்காஶைஃ	- மேருமந்தரகிரிகளுக்கு ஸமானமா(யிருப்பனவால்)
கார்த்தஸ்வரஹிரண்மயைஃ=			
கார்த்தஸ்வர	ஸ்வர்ணமயமாயும்	அம்பரம்	ஆகாஶத்தை
ஹிரண்மயைஃ	வெள்ளிமயமாயும்	உல்லிகத்பிரிவ	ுராய்வதுபோலிருக்கிறவும்
ஸுக்ருதைஃ	நன்றாகச் செய்யப்பட்டனவாயுமிருக்	ஶுபாகாரைஃ	ங்களகரமான உருவமுடையனவாயு
ஸ்தம்பைஃ	ஸ்தம்பங்களால் [கிற	கூடாகாரைஃ	ேமல்நிலைகளால் [மிருக்கிற
ஆசிதம்	சூழ்ந்ததாயும்	ஸர்வதஃ	ாலுபக்கங்களிலும்

பதம்.	உரை.
ஸமலங்க்ருதம்	நன்றுயலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
ஜ்வலநார்க்கப்ரதீகாஶம்=	
ஜ்வலந	அக்கினியென்ன
அர்க்க	ஸூரியனென்ன (இவர்களுக்கு)
ப்ரதீகாஶம்	ஸமானமாயிருக்கிறதாயும்
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவினால்
ஸுக்ருதம்	நன்றாகச் செய்யப்பட்டதாயும் [யும்
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம்-பொற்படியோடு கூடியிருக்கிறதா	
சாருப்ரவரவேதிகம்	மேன்மையாயு மழகாயுமிருக்கிற மேடைகளையுடையதாயும்
காஞ்சனை:	ஸ்வர்ணங்களாயும்
ஸ்பாடிகை:	ஸ்படிகங்களாயுமிருக்கிற
ஜாலவாதாயநைரபி=	
ஜால	இலைக்கதவு ஜன்னலென்ன
வாதாயநைரபி	ஸாமான்ய ஜன்னலென்ன (இவைக
யுக்தம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும் [ளோடு
இந்த்ரநீலமஹாநீலமணிப்ரவரவேதிகம்=	
இந்த்ரநீல	இந்திரநீலக்கற்களென்ன
மஹாநீலமணி	மஹாநீலமணிகளென்ன (இவைகளாலிழைக்கப்பட்ட)
ப்ரவர	உத்க்ருஷ்டமான
வேதிகம்	திண்ணைகளையுடையதாயும்

பதம்.	உரை.
வித்ருமேண	பவழத்தாலும்
மஹாதனை:	விலையுயர்ந்த
மணிபிஶ்ச	மணிகளாலும்
நிஸ்துலாபி:	நிகரில்லாமலிருக்கிற (குண்டாயிருக் [கிற
முக்தாபி:	முத்துகளால்
விசித்ரேண	ஆச்சரியமான
தலேந	பிரதேசத்தால்
அபிவிராஜிதம்	மிகவும் பிரகாசமாயிருக்கிறதாயும்
ஸுபுண்யகந்திநா	உத்தமபரிமளத்தோடும்
தபநீயநிபேந	சிகப்பாயுமிருக்கிற
சந்தநேந	சந்தனத்தோடு
யுக்தம்	கூடியிருக்கிறதாயும் (அதனாலேயே)
ஆதித்யதருணோபமம்	பாலஸூரியனுக்குஸமானமாயிருக்கிற
வராகாரை:	சிரேஷ்டமான ஆகாரங்களையுடைய
விவிதை:	பற்பலவிதமான
கூடாகாரை:	மேல்மாளிகைகளால்
ஸமலங்க்ருதம்	நன்றுயலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும்
திவ்யம்	உத்தமமானதாயுமிருக்கிற
புஷ்பகம்	புஷ்பகமென்கிற
விமாநம்	விமானத்தை
மஹாகபி:	ஹநுமான்
ஆருரோஹ	ஏறினர்.

தா ம்—செந்நாய் முதலிய மிருகங்களுடைய ரூபங்கள் உயிருள்ளனபோ லவ்வளவு விசித்திரமாகவெழுதியுள்ள வனேக கனகரஜதஸ்தம்பங்களையும், மேருமந்தரகிரிகள்போ லாகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளால் பிரகாசித்துக்கொண்டு அதிசுபகரமாக விளங்கு முப்பரிகைகளையும், அந்த உப்பரிகைகளுக்குப் போவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்ணஸோபானங்களையும், தங்கம் ஸ்படிகம் இவைகளாற்செய்த நானுவிதஜன்னல்களையும், இந்திரநீல மகா நீலகற்களாற்செய்த அனேக திண்ணைகளையும், முத்து பவழ முதலியவற்று லலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற வனேகஸ்தலங்களையும், இன்னம் பற்பலவிதமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற மனோகரமான பிரதேசங்களையும், ரக்தவர்ணத்தோடும் கமகமவென்று வீசுகிற வாஸனையோடும் கூடிய சந்தனங்களையுமுடையதும், உதயகிரியினின்று மேற்கிளம்பி தகதகவென்று ஜ்வலிக்கிற பாலஸூரிய மண்டலம்போலும், கொழுந்துவிட்டெரிகிற அக்கினிமண்டலம்போலும், ஜாஜ்வல்யமாகப் பிரகாசிக்கிறதுமான புஷ்பகவிமானத்தில் பிராட்டியைத் தேடுநிமித்தம் ஹநுமானேறினர்.

౨౦. తత్రస్థస్స తదాగంధం పానభక్ష్యాన్నసంభవమ్। దివ్యం సంమూర్ఛితం జిఘ్రద్రూపవన్తమివానిలమ్॥

௨௦. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌤𑌦𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂𑌪𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌂𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌮𑍍॥

௨௦. தத்ரஸ்தஸ்ஸததாகந்தம்பாநபக்ஷ்யாந்நஸம்பவம்।
திவ்யம்ஸம்மூர்ச்சிதம்ஜிக்ரத்ரூபவந்தமிவாநிலம்॥

பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி
தத்ரஸ்த்த:	அந்த புஷ்பகத்திலிருந்தவராக
ததா	அப்பொழுது
பானபக்ஷ்யாந்நஸம்பவம்=	
பான	மத்தியமென்ன
பக்ஷ்ய	பண்ணியாரங்களென்ன
அந்ந	அன்னமென்ன (இவைகளினின்று)

பதம்.	உரை.
ஸம்பவம்	உண்டானதாயும்
ஸம்மூர்ச்சிதம்	முழுதும் பரவியிருக்கிறதாயும்
திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயிருக்கிறதுமான|
கந்தம்	வாஸனையை
ரூபவந்தம்	மூர்த்திகரித்திருக்கிற
அநிலமிவ	வாயுவைப்போல்
ஜிக்ரத்	முகந்தார்.

தீ-ம்—அந்த புஷ்பகத்திலேறின ஹநுமான் திவ்வியான்ன பானபக்ஷியங்களிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி விமானமுழுதும் பரவியிருக்கிற திவ்வியபரிமளத்தை ஆக்கிராணம்பண்ணினர்.

౨౧. సగంధస్తం మహాసత్త్వం బంధుర్బంధుమివోత్తమమ్। ఇతఏహీత్యువాచేవ తత్ర యత్ర స రావణః॥

௨௧. 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑌏𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥

௨௧. ஸகந்தஸ்தம்மஹாஸத்வம்பந்துர்பந்துமிவோத்தமம்।
இதஏஹீத்யுவாசேவதத்ரயத்ரஸராவண:।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
யத்ர	எவ்விடத்தில்	தம்	அம்மாருதியை
ஸ꞉	அந்த	பந்து꞉	பந்துஜனமானது
ராவண꞉	இராவணன் (இருக்கிருனே)	உத்தமம்	பிரியமான
தத்ர	அவ்விடத்தில்	பந்துமிவ	பந்துவைப்போல்
ஸ꞉	அந்த	இதஏஹி	இங்குவாரும்
கந்த꞉	பரிமளமானது	இதி	என்று [தது)
மஹாஸத்வம்	வெகுபலமுடைய	உவாசேவ	சொல்லியழைப்பதுபோலவே (இருந்

தா-ம்—அந்த விமானமுழுதும் பானபோஜனபக்ஷியங்களுடைய பரிமளமானது நிறைந்திருந்தபோதிலும், மஹாராஜாவான இராவணன் புஜிக்கு முணவும் பானமும் மிக சிரேஷ்டமாயிருக்குமாதலால், அவன் வஸிக்குமிடத்தில் பரிமளமானது மிகவு மதிகமாக வீசிற்று. நூதனமாகவந்த பந்துவை மற்ற பந்துக்கள் பிரியத்துடன் தங்கள் கிரகத்திற்கழைப்பதுபோல் இராவணனைச்சுற்றி வீசிக்கொண்டிருந்த திவ்யகந்தமானது ஹநுமானைத் தன்னிடத்தி லழைப்பதுபோலிருந்தது. அல்லது பிராட்டியைத் தேடுவதற்கனுகூலமாக சந்திரனுதித்ததுபோல் தேவியை யபகரித்த பாபியானவ னிங்கு வஸிக்கிறனென்று காண்பிப்பதுபோலந்த கந்தமானது தோன்றிற்று.

౨౨. తతస్తాంప్రస్థితశ్శాలాందదర్శమహతీంశుభామ్।రావణస్యమనఃకాంతాంకాంతామివవరస్త్రియమ్॥
౨౩. మణిసోపానవికృతాంహేమజాలవిభూషితామ్।స్ఫాటికైరావృతతలాందంతాంతరితరూపికామ్॥
౨౪. ముక్తాభిశ్చప్రవాళైశ్చరూప్యచామీకరైరపి।విభూషితాంమణిస్తంభైస్సుబహుస్తంభభూషితామ్॥
౨౫. సమైరృజుభిరత్యుచ్చైస్సమంతాత్సువిభూషితైః।స్తంభైఃపక్షైరివాత్యుచ్చైర్దివంసంప్రస్థితామివ॥
౨౬. మహత్యాకుథయాస్తీర్ణాంపృథివీలక్షణాంకయా।పృథివీమివవిస్తీర్ణాంసరాష్ట్రగృహమాలినీమ్॥
౨౭. నాదితాంమత్తవిహగైర్దివ్యగంధాధివాసితామ్।పరార్ధ్యాస్తరణోపేతాంరక్షోధిపనిషేవితామ్॥
౨౮. ధూమ్రామగరుధూపేనవిమలాంహంసపాండురామ్।చిత్రాంపుష్పోపహారేణకల్మాషీమివసుప్రభామ్॥
౨౯. మనస్సంహ్లాదజననీంవర్ణస్యాపిప్రసాదినీమ్।తాంశోకనాశినీందివ్యాంశ్రియస్సంజననీమివ॥

௨௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
௨௩. 𑌮𑌣𑌿𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌹𑍇𑌮𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌤𑌲𑌾𑌂𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥
௨௪. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௨௫. 𑌸𑌮𑍈𑌰𑍃𑌜𑍁𑌭𑌿𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌂𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
௨௬. 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌥𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
௨௭. 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌧𑌿𑌪𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௨௮. 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌮𑌗𑌰𑍁𑌧𑍂𑌪𑍇𑌨𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌂𑌹𑌂𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑍀𑌮𑌿𑌵𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍॥
௨௯. 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌞𑍍𑌜𑌨𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௨௨. ததஸ்தாம்ப்ரஸ்திதம்ஶாலாம்ததர்ஶமஹதீம்ஶுபாம்|
ராவணஸ்யமந꞉காந்தாம்காந்தாமிவவரஸ்த்ரியம்||
௨௩. மணிஸோபாநவிக்ருதாம்ஹேமஜாலவிபூஷிதாம்|
ஸ்பாடிகைராவ்ருததலாம்தந்தாந்தரிதரூபிகாம்||
௨௪. முக்தாபிஸ்சப்ரவாளைஸ்சரூப்யசாமீகரைரபி|
விபூஷிதாம்மணிஸ்தம்பைஸ்ஸுபஹுஸ்தம்பபூஷிதாம்||
௨௫. ஸமைர்ருஜுபிரத்யுச்சைஸ்ஸமந்தாத்ஸுவிபூஷிதை꞉|
ஸ்தம்பை꞉பக்ஷைரிவாத்யுச்சைர்திவம்ஸம்ப்ரஸ்திதாமிவ||

௨௬. மஹத்யாகுதயாஸ்தீர்ணாம்ப்ருதிவீலக்ஷணாங்கயா।
ப்ருதிவீமிவவிஸ்தீர்ணாம்ஸராஷ்ட்ரக்ருஹமாலிநீம்॥

௨௭. நாதிதாம்மத்தவிஹகைர்திவ்யகந்தாதிவாஸிதாம்।
பரார்த்யாஸ்தரணோபேதாம்ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம்॥

௨௮. தூம்ராமகருதூபேநவிமலாம்ஹம்ஸபாண்டுராம்।
சித்ராம்புஷ்போபஹாரேணகல்மாஷீமிவஸுப்ரபாம்॥

௨௯. மநஸ்ஸம்ஹ்லாதஜநநீம்வர்ணஸ்யாபிப்ரஸாதிநீம்।
தாம்ஶோகநாஶிநீம்திவ்யாம்ஶ்ரீயஸ்ஸம்ஜநநீமிவ॥

பதம்.	உரை.
ததஃ	(புஷ்பகத்திலேறின) பிறகு
ஸஃ	அம்மாருதி
தாம்	அந்த (அவ்வரக்கர்களிருக்கப்பட்ட)
ஶாலாம்	ஸ்தானத்தைக்குறித்து
ப்ரஸ்திதஃ	பிரயாணப்பட்டவராக
மஹதீம்	பெரிதாயும்
ஶுபாம்	மங்களகரமாயும்
காந்தாம்	அழகாயுமிருக்கிற
வரஸ்த்ரியமிவ	உத்தமஸ்திரீபோல்
ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு
காந்தாம்	மனதிற்கிஷ்டமாயும்
மணிஸோபாநவிக்ருதாம்-	மணிகளால் நன்று யிழைக்கப்பட்ட படிகளையுடையதாயும்
ஹேமஜாலவிபூஷிதாம்-	தங்கஜன்னல்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸ்பாடிகைஃ	ஸ்படிகக்கற்களால்
ஆவ்ருததலாம்	சூழ்ந்தபிரதேசத்தையுடையதாயும்
தந்தாந்தரிதரூபிகாம்=	
தந்த	தந்தத்தால்
அந்தரித	நடுவில்செதுக்கப்பட்டிருக்கிற
ரூபிகாம்	ஸ்வரூபத்தையுடையதாயும்
முக்தாபிஶ்ச	முத்துகளாலும்
ப்ரவாளைஶ்ச	பவழங்களாலும்
ரூப்யசாமீகரைரபி	பொன் வெள்ளிகளாலும்
மணிஸ்தம்பைஃ	அழகிய ஸ்தம்பங்களாலும்
விபூஷிதாம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸுபஹுஸ்தம்பபூஷிதாம்-	அனேக அவாந்தரகம்பங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸமைஃ	ஸமானமாயும்
ருஜுபிஃ	ஸரியாயும்
அத்யுச்சைஃ	வெகுஉன்னதமாயும்
ஸமந்தாத்	நான்குபக்கங்களிலும்
ஸுவிபூஷிதைஃ	நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஸ்தம்பைஃ	கம்பங்களால்
அத்யுச்சைஃ	மிகவுயரமான
பக்ஷைஃ	இரக்கைகளால்
திவம்	ஆகாயத்தை(க்குறித்து)
ஸம்ப்ரஸ்திதாமிவ	போவதுபோலிருக்கிறவும்
ப்ருதிவீலக்ஷணாங்கயா=	
ப்ருதிவீ	பூமியினுடைய
லக்ஷண	ஸ்வரூபத்தை

பதம்.	உரை.
அங்கயா	அடையாளமாயுடையதாயும்
மஹத்யா	பெரிதாயுமிருக்கிற
குதயா	இரத்தினகம்பளத்தால்
ஆஸ்தீர்ணாம்	பரப்பப்பட்டிருக்கிறதாயும்(ஆதலால்)
ஸராஷ்ட்ரக்ருஹமாலிநீம்=	
ராஷ்ட்ர	இராஜ்ஜியங்களென்ன
க்ருஹ	வீடுகளென்ன (இவைகளுடைய)
மாலிநீம்	வரிசையையுடைய
ப்ருதிவீமிவ	பூமியைப்போல்
விஸ்தீர்ணாம்	விசாலமாயும்
மத்தவிஹகைஃ	கொழுத்தபக்ஷிகளால்
நாதிதாம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்
திவ்யகந்தாதி வாஸிதாம்=	
திவ்யகந்த	சிரேஷ்டமானபரிமளத்தால்
அதிவாஸிதாம்	வியாப்தமாயும்
பரார்த்யாஸ்தரணோபேதாம்-	விலையுயர்ந்தஆஸனங்களோடுகூடினதாயும்
ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம்=	
ரக்ஷோதிப	இரக்ஷஸராஜாவான (இராவணனால்)
நிஷேவிதாம்	அடையப்பட்டதாயும்
அகருதூபேந	அகிற்கட்டையின்தூபத்தால்
தூம்ராம்	கறுத்ததாயும்
விமலாம்	நிர்மலமான
ஹம்ஸபாண்டுராம்	ஹம்ஸம்போல்வெண்மையானதாயும்
புஷ்போபஹாரேண=	
புஷ்ப	புஷ்பங்களுடைய
உபஹாரேண	இறைந்திருப்பதால்
சித்ராம்	விசித்திரமாயும்
ஸுப்ராம்	மிகுந்த ஒளியுள்ளதாயும்
கல்மாஷீமிவ	வஸிஷ்டதேனுவைப்போல் (இருக்கிறதாயும்)
மநஸ்ஸம்ஹ்லாதஜநநீம்	மனதிற்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாயும்
வர்ணஸ்யாபி	அனேகவர்ணங்களையும்
ப்ரஸாதிநீம்	பிரகாசிப்பிக்கிறதாயும்
ஶோகநாஶிநீம்	துக்கத்தை நாசம்பண்ணுகிறதாயும்
ஶ்ரீயஃ	ஸம்பத்தை
ஸஞ்ஜநநீம்	உண்டுபண்ணுகிறதாயும்
திவ்யாம்	மேன்மையாயுமிருக்கிற
தாம்	அந்த இராவணனிருப்பிடத்தை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடுநிமித்தம் புஷ்பகத்திலேறின ஹநுமான் விசேஷவிசித்திராலங்காரங்களோடு நிர்மிக்கப்பட்டு திவ்விய வர்ச்சஸ்ஸோடுகூடின ஸ்திரீபோ லிராவணனுக் கானந்தத்தைத்தருகிற மாளிகையைப்பார்த்தார். அம்மாளிகையைச்சுற்றி இரத்தினங்கள் பதித்த படிகள் நிறைந்திருந்தன. நாற்புறங்களிலும் ஸ்வர்ணஜாலங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஸ்படிகக்கல் பிரதேசங்களெங்குஞ் சூழ்ந்திருந்தன. தந்தத்தா லனேக பிரதேசங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப்பட்டு முத்து பவழங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட அனேக ஸ்தம்பங்களும் இன்னம் வெகுவிசித்திரமாகச்செய்யப்பட்ட அவாந்தரஸ்தம்பங்களும் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்விமானமானது இரக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு ஆகா

யத்தில் பறப்பதுபோல் தோற்றும்படி நாற்புறமும் மேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமமாகச்செய்யப்பட்ட நவரத்தினங்கள் பதித்த மிக உயரமான ஸ்தம்பங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. மலைகளும் கணவாய்களும் பள்ளத்தாக்குகளும் மைதானங்களும் நதிகளும் குளங்களும் விருக்ஷங்களும் வனங்களும் நகரங்களும் கிராமங்களும்நிறைந்த பூமியானது சித்திரரூபமாக வெழுதியுள்ள கம்பளங்கள் விரித்திருந்தமையால் அம்மாளிகைக்குள் மஹாராஜாக்களால் பரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட அனேக ராஜ்ஜியங்களும் ராஜமாளிகைகளு மிருப்பனபோல் தோன்றின. அனேக ஸஜாதிபக்ஷிகள் உணவுமிகுதியாற் கொழுத்து சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. அத்தர் பன்னீர் புனுகு ஜவ்வாது குங்குமசந்தனுதி வாஸனைத்திரவ்வியங்கள் கமகமவென்று பரிமளம் வீசின. அம்மாளிகையில் சிலவிடங்கள் அகிற்கட்டையின் தூபத்தால் கறுத்திருந்தன. மற்றப் பிரதேசங்கள் ஹம்ஸம்போல் ஸ்வச்சமாக வெளுத்திருந்தன. நானுவர்ணபுஷ்பங்களால் கிருகமுழுதும் நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தவிதம் அலங்காரவிசேஷத்தாலும் ஐசுவரிய ஸமிருத்தியாலும் நிஸ்ஸதிருசமான காந்தியோடும் இலக்ஷ்மீவிலாஸத்தோடும் பிரகாசிக்கிற அம்மாளிகையானது காமதேனுவைப்போல் விளங்கிற்று. அதைக்கண்டவுடன் ஸமஸ்த துக்கமும் நீங்கிப்போகும். அளவில்லாத ஸந்தோஷமுண்டாகும். ஐசுவரியம் விர்த்தியடையும். இப்படி ஸகலகுணங்களிலும் மேன்மையடைந்து ஜோதிர்மண்டலம்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டு இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனால் வாஸம்பண்ணபபட்டுவருகிற உத்தமமான மாளிகையைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்.

30 ఇంద్రియాణీంద్రియార్థైస్తు పంచపంచభిరుత్తమైః। తర్పయామాస మాతేవ తదా రావణపాలితా।

௩0. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃।
𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍇𑌵𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾॥

௩௰. இந்திரியாணீந்த்ரியார்த்தைஸ்துபஞ்சபஞ்சபிருத்தமை:।
தர்பயாமாஸமாதேவததாராவணபாலிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணபாலிதா	இராவணனால் ஆளப்பட்ட	ததா	அப்பொழுது
ஸா	அந்த (சாலையானது)	(ஹநூமத:)	(ஹனுமானுடைய)
மாதேவ	தாய்போல்	பஞ்ச	ஐந்தான
உத்தமை:	உத்தமங்களாயும்	இந்த்ரியணி	இந்திரியங்களை
பஞ்சபி:	ஐந்துமாயிருக்கிற [மாத்திரைகளால்	தர்ப்பயாமாஸ	திருப்திபண்ணிற்று.
இந்த்ரியார்த்தை:	சப்தஸ்பரிச ரூபரஸ கந்தமாகிற தன்		

தா-ம்—இராவணமாளிகையையடைந்த ஹநுமான் அவ்விடத்திலுள்ள திவ்விய கானத்தைக்கேட்டார். குளுகுளுவென்று வீசுகிற மந்தமாருதனை ஸ்பரிசித்தார். திவ்வியரூபமுள்ள அனேகஸ்திரீகளைக்கண்டார். மத்தியபோஜன சந்தனுதிவஸ்துக்களுடைய திவ்விய பரிமளத்தை ஆக்கிராணஞ்செய்தார். இந்தவிதம் அவ்வரண்மனையானது அன்புடன் அன்னமூட்டும் தாயைப்போல் சிரேஷ்டமான ஸ்பரிசரூபகந்தாதங்களால் ஹநுமானுடைய பஞ்சேந்திரியங்களைத் திர்ப்திபண்ணிற்று.

31. స్వర్గోఽయం దేవలోకోఽయమింద్రస్యేయం పురీ భవేత్। సిద్ధిర్వేయం పరా హి స్యాదిత్యమన్యత మారుతిః॥

௩௧. 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌯𑌂𑌪𑌰𑌾𑌹𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥

௩௧. ஸ்வர்க்கோயம்தேவலோகோயமிந்த்ரஸ்யேயம்புரீபவேத்।
ஸித்திர்வேயம்பராஹிஸ்யாதித்யமந்யதமாருதி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்	இதுவானது	இயம்	இது
ஸ்வர்க்க:	ஸ்வர்க்கலோகமோ	பரா	உத்கிருஷ்டமான
அயம்	இதுவானது	ஸித்தி:	(தபஸ்ஸினால் அடையத்தகுந்த) ஸத்தியலோகமாக
தேவலோக:	தேவதைகள் வாழும்படியான லோக		
(அதவா)	(இல்லாவிடில்) [மோ	ஸ்யாத்	இருக்குமோ
இயம்	இதுவானது	இதி	இவ்வாறாக
இந்த்ரஸ்ய	தேவராஜாவினுடைய	மாருதி:	ஹநுமான்
புரீ	அமராவதீநகரமாக	அமந்யத	எண்ணினர்,
பவேத்	இருக்குமோ		

தா-ம்—பிறகந்த வாதாத்மஜரான ஹநுமான் அதிகமனோஹரமாயும் கம்பீரமாயும் விளங்குகின்ற அந்த மாளிகையைக்கண்டுமயங்கி இது என்ன ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யாகங்களை யனுஷ்டித்த புண்ணிய புருஷர் வாழும் போகஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்கலோகமோ! அல்லது முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் வாழும் தேவலோகமோ! அல்லது உம்பர்தொழும் பெருமானாகிய தேவேந்திரன் இராஜதானியான வமராவதிநகரமோ! இல்லையாகில் காயக்லேசாதிகளைச்செய்து கடின தபஸ்ஸுக்களைக் குறைவற வனுஷ்டித்துப் பெறத்தக்கதான சதுர்முகனுலகந்தானோ! இது யாதோவென்றெண்ணினர்.

౩౨. ప్రధ్యాయతఇవాపశ్యత్ప్రదీపాన్తత్రకాంచనాన్। ధూర్తానివమహాధూర్తైర్దేవనేనపరాజితాన్॥

௩௨. ப்ரத்யாயதயிவாபஶ்யத்ப்ரதீபாந்தத்ரகாஞ்சநாந்।
தூர்த்தாநிவமஹாதூர்த்தைர்தேவநேநபராஜிதாந்॥

௩௨. ப்ரத்யாயதயிவாபஸ்யத்ப்ரதீபாந்தத்ரகாஞ்சநாந்॥
தூர்த்தாநிவமஹாதூர்த்தைர்தேவநேநபராஜிதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த இராவணகிருஹத்தில்	தேவநேந	சூதாட்டத்தால்
காஞ்சநாந்	ஸ்வர்ணமயமான	பராஜிதாந்	அபஜயத்தால் அவமானப்பட்டு
ப்ரதீபாந்	நிச்சலமாய் கொழுந்துவிட்டெரிகிற (விளக்குகளை)	ப்ரத்யாயதஃ	வெட்கி ஆலோசனைசெய்கிற
		தூர்த்தாநிவ	தூர்த்தர்களைப்போல்
மஹாதூர்த்தைஃ	சூதாட்டத்திற் சிறந்தோரால்	அபஸ்யத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—அநந்தரம் அந்த கிருஹத்திலிருக்கிற ஸ்வர்ணமயமான திபஸ்தம்பங்களிலேற்றிய விளக்குகள் சுத்தமான வற்றிகளுடன் அதிநிர்மல தைலபூரிதங்களாய், சூதாட்டத்தில் தோல்வியடைந்த சில தூர்த்தர்கள் தம்மெதிரிகளை எவ்வாறாயினும் ஜயிக்கவேண்டுமென்று கருதி ஏகாமனதாய் திர்க்காலோசனை பண்ணிக்கொண்டு அசையாமலிருப்பதுபோல நிச்சலமாகக் கொழுந்துவிட்டெரிய வவைகளை யவ்வாஞ்சனேயர் காணுகின்றனர்.

౩౩. దీపానాంచప్రకాశేనతేజసారావణస్యచ। అర్చిర్భిర్భూషణానాంచప్రదీప్తేత్యభ్యమన్యత॥

௩௩. தீபாநாஞ்சப்ரகாஶேநதேஜஸாராவணஸ்யச।
அர்ச்சிபிர்ப்பூஷணாநாஞ்சப்ரதீப்தேத்யப்யமந்யத॥

௩௩. திபாநாஞ்சப்ரகாஸேநதேஜஸாராவணஸ்யச।
அர்ச்சிபிர்ப்பூஷணாநாஞ்சப்ரதீப்தேத்யப்யமந்யத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீபாநாம்	தீபங்களுடைய	பூஷணாநாம்	ஆபரணங்களுடைய
ப்ரகாஸேந	ஒளியினாலும்	அர்ச்சிர்பிஃச	காந்திகளாலும்
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	ப்ரதிப்தேதி	(அம்மாளிகை) கொளுத்தப்பட்டதென்று
தேஜஸா (ச)	தேஜஸ்ஸினாலும்	அப்யமந்யத	எண்ணினார்.

தா-ம்—ஸூரியதேஜோபமான அனேகலக்ஷம் தீபங்களால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், மஹா தபஸ்வியாயும் சதுர்வேதமுமுணர்ந்து அக்கினிஹோத்திராதி வைதிகங்களைக் குறைவின்றி நடத்துகிற பிராம்மணோத்தமனாயும், நாமோச்சாரணமாத்திரத்தால் தேவலோகமுதல் நாகலோகமளவில் நடுங்குகிற பிரதாபத்துடன் இலங்காராஜ்ஜியபோக மனுபவிக்கிற பிரபுவாயுமிருக்கிற இராவணனுடைய ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸால் வியாபிக்கப்பட்டும், இராவணபத்தினிகளணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களுடைய இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளால் சோபிக்கப்பட்டுமிருக்கிற அவ்வரண்மனையினது ஜ்யோதியைக்கண்டு, இதென்ன தீப்பிடித்தெரிகிறதோவென்று ஹநுமான் சங்கித்தார்.

౩౪. తతోపశ్యత్కుథాసీనంనానావర్ణాంబరస్రజమ్। సహస్రంవరనారీణాంనానావేషవిభూషితమ్॥

౩౫. పరివృత్తేర్ధరాత్రేతుపాననిద్రావశంగతమ్। క్రీడిత్వోపరతంరాత్రౌసుష్వాపబలవత్తదా॥

௩௪. ததோபஶ்யத்குதாஸீநம்நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்।
ஸஹஸ்ரம்வரநாரீணாம்நாநாவேஷவிபூஷிதம்॥

௩௫. பரிவ்ருத்தேர்த்தராத்ரேதுபாநநித்ராவஶங்கதம்।
க்ரீடித்வோபரதம்ராத்ரௌஸுஷ்வாபபலவத்ததா॥

௩௪. ததோபஸ்யத்குதாஸீநம்நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்।
ஸஹஸ்ரம்வரநாரீணாம்நாநாவேஷவிபூஷிதம்॥

௩௫. பரிவ்ருத்தேர்த்தராத்ரேதுபாநநித்ராவஸங்கதம்।
க்ரீடித்வோபரதம்ராத்ரௌஸுஷ்வாபபலவத்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	அம்பரஸ்ரஜம்	ஆடைகளையும் மாலைகளையுமுடையதாயும்
குதாஸீநம்=		நாநாவேஷவிபூஷிதம்=	
குத	இரத்தினகம்பளங்களில்	நாநாவேஷ	பற்பல வேஷங்களால்
ஆஸீநம்	படுத்ததாயும்	விபூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்=		அர்த்தராத்ரே	பாதிராத்திரியானது
நாநாவர்ண	பற்பல வர்ணங்களையுடைய	பரிவ்ருத்தே	ஆனபொழுது

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரீடித்வா	மன்மதோத்ஸவத்தை யனுபவித்து	வரநாரீணாம்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய
உபரதம்	திரும்பியதாயும் (நிவ்ருத்தமானதாயும்)	ஸஹஸ்ரம்	அனேகம்
(அத)	(பிறகு)	ததா	அப்பொழுது
பாநநித்ராவசங்கதம்=		ராத்ரௌ	ராத்திரியில்
பாந	மத்யபானத்தினாலுண்டான	பலவத்	அதிகமாக
நித்ரா	தூக்கத்திற்கு	ஸுஷ்வாப	தூங்கிற்று.
வசங்கதம்	ஸ்வாதீனப்பட்டதாயுமிருக்கிற		

தா-ம்—அங்கு ..வரத்னகசிதமான ஆபரணங்களையும் அதி மிருதுவளமான விலையுயர்ந்த பட்டுவஸ்திரங்களையும் அப்போதலர்ந்த திவ்விய குஸுமங்களால் தொடுக்கப்பட்ட விசேஷ பரிமளத்துடன்கூடிய நன் மாலைகளையும் அணிந்து பற்பல வேஷங்கள் பூண்ட ப..ஸகஸ்ராயிரம் ஸுந்தரிகள் அதிவிசித்திரமான திவ்விய ரத்நமயபாத்ரங்களில் தம்முடைய பிராணவல்லபனுகிய தசமுகனுடன் கூடிக்கலந்து அதிமதுரமாகிய மத்யங்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஊட்டக்குடித்து மதிமயக்கங்கொண்டு பஞ்சபாணனுடைய பாணங்கள் வெட்கும்படி இனியமொழிகளோடும் விசித்திரமான க்ரீடைகளோடும் பாதிராத்திரிவரையில் கொஞ்சிக்குலாவி விளையாடி மிகவும் களிப்படைந்து ..யவிடாய் தீர்ந்து பிறகு பானஞ்செய்த மயக்கத்தினால் மயங்கி நித்ராவசர்களாய் அதிதீர்க்கமான தூக்கங்கொ..டார்கள்.

౩౬. తత్ప్రసుప్తం విరురుచే నిశ్శబ్దాంతరభూషణమ్। నిశ్శబ్దహంసభ్రమరం యథా పద్మవనం మహత్॥

௩௬. தத்ப்ரஸுப்தம் விருருசே நிஶ்ஶப்தாந்தரபூஷணம்।
நிஶ்ஶப்தஹம்ஸப்ரமரம் யதா பத்மவநம் மஹத்॥

௩௬. தத்பரஸுப்தமவிருருசேநிஶ்ஶப்தாந்தரபூஷணம்।
நிஶ்ஶப்தஹம்ஸப்ரமரம்யதாபத்மவநம்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶ்ஶப்தாந்தரபூஷணம்=		நிஶ்ஶப்த	ஒலிசெய்யாமலிருக்கிற
நிஶ்ஶப்தாந்தர	சப்தபேதமில்லாமலிருக்கிற	ஹம்ஸ	அன்னப்பக்ஷியென்ன
பூஷணம்	ஆபரணங்களையுடையதாய்	ப்ரமர	வண்டுகளென்ன (இவைகளையுடைய)
ப்ரஸுப்தம்	தூங்குகின்ற	மஹத்	பெரிதான
தத்	அந்த (ஸ்திரீஸமூகமானது)	பத்மவநம்யதா	தாமரைக்காடுபோல்
நிஶ்ஶப்தஹம்ஸப்ரமரம்=		விருருசே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—அந்த தசானனனுடைய அரண்மனையில் ஸ்திரீகள் ரதிக்ரீடாவிலாஸங்களை யனுபவித்து மெய்சோர்ந்து அசைவற்று நித்திரைசெய்கையில் நூபுராதி ஆபரணங்கள் ஒலியாமலிருந்தன. அப்பொழுது சிவந்தபாதங்களோடும் மெல்லிய தனுக்களோடும் பிரஸன்னவதனங்களோடு முறங்குகிற ஸ்திரீஸமூகமானது அன்னபட்சிகளுடைய சப்தமும் வண்டுகளுடைய ரீங்காரமுமற்ற தாமரைக்காடுபோல் விளங்கிற்று.

౩౭. తాసాం సంవృతదంతాని మీలితాక్షాణి మారుతిః। అపశ్యత్పద్మగంధీని వదనాని సుయోషితామ్॥

௩௭. தாஸாம் ஸம்வ்ருததந்தாநி மீலிதாக்ஷாணி மாருதி:।
அபஶ்யத் பத்மகந்தீநி வதநாநி ஸுயோஷிதாம்॥

௩௭. தாஸாம்ஸம்வ்ருததந்தாநிமீலிதாக்ஷாணிமாருதி:।
அபஶ்யத்பத்மகந்தீநிவதநாநிஸுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்வ்ருததந்தாநி=		கந்தீநி	பரிமளம்போலொத்த பரிமளமுடையனவுமான
ஸம்வ்ருத	மறைக்கப்பட்ட	தாஸாம்	அந்த
தந்தாநி	பற்களையுடையனவாயும்	ஸுயோஷிதாம்	ஸுந்தரஸ்திரீகளுடைய
மீலிதாக்ஷாணி=		வதநாநி	முகங்களை
மீலித	மூடப்பட்ட	மாருதி:	ஹநுமாரானவர்
அக்ஷாணி	கண்களையுடையனவாயும்	அபஶ்யத்	பார்த்தார்.
பத்மகந்தீநி=			
பத்ம	தாமரைபுஷ்பத்தினுடைய		

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் ஹநுமான்கண்ட ஸ்திரீகளனைவரும் உத்க்ருஷ்டவகுப்பான பத்மினீ ஜாதியைச் சேர்ந்தோர்களாதலால், உறங்குகையில் பல்லைக்காண்பித்தல், அரைக்கண்திறத்தல், துர்க்கந்த வாயுவை வெளிவிடுதல் முதலிய துர்க்குணங்களையுடையவராயிராமல், பவழத்துளிர்போன்ற அதரங்களால் மூடப்பட்ட பற்களோடும், அரவிந்த மொட்டுபோலழகாக மூடப்பட்ட நேத்திரங்களோடும், ஸரஸீருகங்களினின்று வீசும்பரிமளத்தோடும் கூடிய திவ்விய முகங்களையுடைய ஸுந்தரிகள் நித்திரைசெய்வதைக்கண்டார்.

౩౮. ప్రబుద్ధానీవపద్మాని తాసాం భూత్వా క్షపాక్షయే। పునస్సంవృతపత్రాణి రాత్రావివ బభుస్తదా॥

௩௮. 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇।
𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵𑌬𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

௩௮. ப்ரபுத்தாநீவபத்மாநிதாஸாம்பூத்வாக்ஷபாக்ஷயே।
புநஸ்ஸம்வ்ருதபத்ராணிராத்ராவிவபபுஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	ராத்ரௌ	இரவில்
தாஸாம்	அந்தஸ்திரீகளுடைய	ஸம்வ்ருதபத்ராணி=	
வதநாநி	முகங்கள்	ஸம்வ்ருத	மூடப்பட்ட
க்ஷபாக்ஷயே	பகற்காலத்தில்	பத்ராணி	தளங்களையுடைய
ப்ரபுத்தாநி	மலர்ந்தவைகளாக	பத்மாநீவ	தாமரைமலர்கள்போல்
பூத்வா	ஆகி	பபு:	பிரகாசித்தன.
புந:	மறுபடியும்		

தா-ம்—தங்கள் நாயகனை சந்திரவன் கிரணஸ்பர்சத்தால் மொட்டவிழ்ந்து மலர்ந்து அழகாலும் பரிமளத்தாலும் பகலையானந்திப்பித்துக் கதிரவன்மறைந்தவுடன் மூடிக்கொள்ளு மரவிந்தம்போல் அந்தப்பத்மினிகளும் பகல்முழுதும் விழித்திருந்து கணவருடன் லீலாவிலாஸங்களை யனுபவித்து சிரமத்தால் இரவில் முகம்வாடி நித்திரைசெய்தனர்.

౩౯. ఇమానిముఖపద్మానినియతంమత్తషట్పదాః।అంబుజానీవఫుల్లానిప్రార్థయంతిపునఃపునః॥

౪౦. ఇతిచామన్యతశ్రీమానుపపత్త్యామహాకపిః।మేనేహిగుణతస్తానిసమానిసలిలోద్భవైః॥

௩௯. 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿𑌮𑍁𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌵𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௪௦. 𑌇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌮𑍇𑌨𑍇𑌹𑌿𑌗𑍁𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿𑌸𑌲𑌿𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃॥

௩௯. இமாநிமுகபத்மாநிநியதம்மத்தஷட்பதா:।
அம்புஜாநீவபுல்லாநிப்ரார்த்தயந்திபுந:புந:॥

௪௦. இதிசாமந்யதஸ்ரீமாநுபபத்யாமஹாகபி:।
மேநேஹிகுணதஸ்தாநிஸமாநிஸலிலோத்பவை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	(இந்திரியநிக்கிரக) காந்தியுடைய	இதிச	என்றே
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	உபபத்யா	அதற்குரியஹேதுவால்
இமாநி	இந்த	அமந்யத	எண்ணினார்
முகபத்மாநி	தாமரைமலரையொத்த முகங்களை	ஹி	எப்படியெனில்
மத்தஷட்பதா:	கொழுப்பேறினவண்டினங்கள்	தாநி	அம்முகங்களை
புல்லாநி	மலர்ந்திருக்கிற	குணத:	குணங்களால்
அம்புஜாநீவ	பத்மங்களைப்போல்	ஸலிலோத்பவை:	அம்புஜங்களோடு
புந:புந:	அடிக்கடி	ஸமாநி	ஸமானங்களாக
ப்ரார்த்தயந்தி	ஆசைப்படுகின்றன	மேநே	எண்ணினார்.
நியதம்	நிச்சயம்		

தா-ம்—கிரீடித்த சிரமத்தால் கொஞ்சமேனும் பிரக்ஞையின்றி நழுவின வஸ்திரங்களோடு அசைவற்றுறங்கும் தருணிகளைக்கண்டும் மனஞ்சலியாமல் பிரம்மசரியத்தை ரக்ஷித்துவரும் மஹாதேஜஸ்வியான அந்த ஹநுமான் அவ்வனிதைகளின் முகங்கள் சீதாரகபரிமளங்களால் தாமரஸங்களை யொத்திருக்கின்றனவாதலால், அம்மலர்களிடத்தில் மதுவுண்ணப்புகும் மதவண்டுகள் இம்முகங்களிடத்திலு மடிக்கடி பிரவேசிக்க விரும்பமுறுமென்பதற் கையமில்லையென் றெண்ணினார்.

౪౧. సాతస్యశుశుభేశాలాతాభిఃస్త్రీభిర్విరాజితా।శారదీవప్రసన్నాద్యౌస్తారాభిరభిశోభితా॥

௪௦. 𑌸𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌶𑌾𑌲𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾।
𑌶𑌾𑌰𑌦𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾॥

௪௧. ஸாதஸ்யஶுஶுபேஶாலாதாபிஸ்த்ரீபிர்விராஜிதா।
ஶாரதீவப்ரஸந்நாத்யௌஸ்தாராபிரபிஶோபிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாபி:	அந்த	விராஜிதா	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஸ்த்ரீபி:	ஸ்திரீகளால்	தஸ்ய	அவ்வரக்கனுடைய

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த	தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால்
ஶாலா	சாலையானது	அபிஶோபிதா	எங்கும்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதுமான
ஶாரதீ	சரத்காலத்திலுண்டாயும்	த்யௌரிவ	ஆகாசம்போல்
ப்ரஸந்நா	நிர்மலமாயும்	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.

தா-ம்—வசினர்களுடைய மனதையும் வாட்டவல்ல வல்லிக்கொடிபோன்ற மெல்லிய சரீரத்தோடும், மின்னுகிறகாந்தியோடும், தேர்ந்தெடுத்த அணிகளோடும், வசீகரிக்கிற ஹாஸம்செய்யு மதரங்களோடும், நித்திரைசெய்யும் ஸ்திரீகள்நிறைந்த அந்த ராவணசாலையானது சரத்காலத்தில் ஜ்வலிக்கிற நக்ஷத்திரமண்டலங்களோடு நிர்மலமாகவிளங்கு மாகாசம்போற் காணப்பட்டது.

௪௨. స చ తాభిః పరివృతః శుశుభే రాక్షసాధిపః। యథా హ్యుడుపతిః శ్రీమాం స్తారాభిరభిసంవృతః॥

சஉ. ஸச தாபி: பரிவ்ருதஶ்ஶுஶுபே ராக்ஷஸாதிப:।
யதா ஹ்யுடுபதிஶ்ஶ்ரீமாந் தாராபிரபிஸம்வ்ருத:॥

சஉ. ஸசதாபி:பரிவ்ருதஶ்ஶுஶுபேராக்ஷஸேஶ்வர:।
யதாஹ்யுடுபதிஶ்ரீமாந்தாராபிரபிஸம்வ்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	அபிஸம்வ்ருத:	நாற்புறமுஞ்சூழப்பட்டும்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	இராக்ஷஸாதிபதியானவன்	ஶ்ரீமாந்	பிரசஸ்தகாந்தியுடையவனுமான
தாபி:	அந்தஸ்திரீகளால்	உடுபதிர்யதா	சந்திரன்போல்
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டவனாக	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால்		

தா-ம்—திவ்வியஸுந்தரிகளான அந்த தருணிகளின் ஸமூகமத்தியில் நித்திரைசெய்யு மிராவணன் நக்ஷத்திரதாராக்கிரக மண்டலாந்தரத்தில் ஷோடசகலைகளோடு அதிமனோகரமாகப் பிரகாசிக்கும் சந்திரன்போல் விளங்கினான்.

௪௩. యాశ్చ్యవంతేఽంబరాత్తారాః పుణ్యశేషసమావృతాః। ఇమాస్తాస్సంగతాః కృత్స్నా ఇతి మేనే హరిస్తదా॥

சஙு. யாஶ்ச்யவந்தேऽம்பராத்தாரா: புண்யஶேஷஸமாவ்ருதா:।
இமாஸ்தாஸ்ஸங்கதா: க்ருத்ஸ்நா இதி மேநே ஹரிஸ்ததா॥

சஙு. யாஶ்ச்யவந்தேம்பராத்தாரா:புண்யஶேஷஸமாவ்ருதா:।
இமாஸ்தாஸ்ஸங்கதா:க்ருத்ஸ்நாஇதிமேநேஹரிஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸங்கதா:	சேர்ந்திருக்கிற	யா:	எந்த
க்ருத்ஸ்நா:	ஸமஸ்தர்களான	தாரா:	நக்ஷத்திரங்கள்
இமா:	இந்தஸ்திரீகளை	அம்பராத்	ஆகாயத்திலிருந்து
ஹரி:	ஹநுமார்	ஶ்ச்யவந்தே	நழுவிவிழுமோ
புண்யஶேஷஸமாவ்ருதா:—		தா:	அந்தநக்ஷத்திரங்கள்
புண்ய	புண்ணியத்தினுடைய	இதி	என்று
ஶேஷ	மீதியோடு	ததா	அப்பொழுது
ஸமாவ்ருதா:	கூடிக்கொண்டிருக்கிற	மேநே	எண்ணினார்.

தா-ம்—இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனைப் பர்த்தாவாகவடைந்து ஸுகித்துவருகிற அவ்வரண்மனையிலுள்ள ஸுந்தரிகளைக்கண்ட ஹநுமான் புண்ணியபரிபாகத்தால் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களாக விளங்கி புண்ணியக்ஷயமானவுடன் சேஷமானஸ்வல்ப புண்ணியத்தோடு பூமியில் விழுகிற நக்ஷத்திரங்கள்தானோவென் றெண்ணினார்.

௪௪. తారాణామివ సువ్యక్తం మహతీనాం శుభార్చిషామ్। ప్రభావర్ణప్రసాదాశ్చ విరేజుస్తత్ర యోషితామ్॥

சச. தாராணாமிவ ஸுவ்யக்தம் மஹதீநாம் ஶுபார்சிஷாம்।
ப்ரபாவர்ணப்ரஸாதாஶ்ச விரேஜுஸ்தத்ர யோஷிதாம்॥

சச. தாராணாமிவஸுவ்யக்தம்மஹதீநாம்ஶுபார்ச்சிஷாம்।
ப்ரபாவர்ணப்ரஸாதாஶ்சவிரேஜுஸ்தத்ரயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதீநாம்	பெரியவையாயும்	ப்ரபாவர்ணப்ரஸாதாஶ்ச—	
ஶுபார்ச்சிஷாம்	மங்களகரமான வொளியுடையனவாயுமிருக்கிற	ப்ரபாவர்ண	காந்தியின்வர்ணமென்ன
		ப்ரஸாதாஶ்ச	நைர்மல்யமென்ன (இவைகள்)
தாராணாமிவ	நக்ஷத்திரங்களுடையதுபோல்	ஸுவ்யக்தம்	ஸ்பஷ்டமாக
தத்ர	அந்தராவணமாளிகையிலிருக்கிற	விரேஜு:	விசேஷமாக விளங்கின.
யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய		

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் ஹநுமான் கண்ட ஸ்திரீகளுடைய நிர்மலமான தேககாந்தியானது ஆகாயத்தில் பளபளக்கிற பெருநக்ஷத்திரங்களுடைய ஜ்யோதிபோல் விசேஷமாகப்பிரகாசித்தது.

౪౫. వ్యావృత్తగురుపీనస్రక్ప్రకీర్ణవరభూషణాః। పానవ్యాయామకాలేషు నిద్రాపహృతచేతసః॥

௪௰௫. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍀𑌨𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥

௪௰௫. வ்யாவ்ருத்தகுருபீநஸ்ரக்ப்ரகீர்ணவரபூஷணா:।
பாநவ்யாயாமகாலேஷு நித்ராபஹ்ருதசேதஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாநவ்யாயாமகாலேஷு=		ஸ்ரக்	புஷ்பமாலையுடையவர்களும்
பாந	மத்தியாதிபானமென்ன	ப்ரகீர்ண	சிதறின
வ்யாயாம	விளையாட்டென்ன (இவைகளுக்குப் பிறகுண்டாகிற)	வரபூஷணா:	சிறந்த ஆபரணங்களையுடையவர்களு [மான
		(தா:)	(அந்தஸ்திரீகள்)
காலேஷு	ரதிவியாபாரஸமயங்களில்	நித்ராபஹ்ருதசேதஸ:=	
வ்யாவ்ருத்தகுருபீநஸ்ரக்ப்ரகீர்ணவரபூஷணா:=		நித்ர	தூக்கத்தால்
வ்யாவ்ருத்த	கலைந்தும்	அபஹ்ருத	கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிற
குரு	சிரேஷ்டமாயும்	சேதஸ:	மனதையுடையவர்களாக
பீந	பெருத்துமிருக்கிற	(விரேஜு:)	(விளங்கினார்கள்.)

தா-ம்—மத்தியபானமிகுதியா லுத்ஸாகமடைந்து ஓடிப்பாடி விளையாடி ரதிக்கிரீடாஸந்தோஷத்தையனுபவித்தபிறகு அந்த ஸுந்தரிகள் லீலாவிசேஷத்தால் வாடிக் கட்டவிழ்ந்த பூமாலைகளையும் சிதறின ஆபரணங்களையுந் தரித்தவர்களாய் மெய்வாடி முகஞ்சோர்ந்து நித்திராவசமாவதற்கு விருப்பமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

౪౬. వ్యావృత్తతిలకాః కాశ్చిత్ కాశ్చిదుద్భ్రాన్తనూపురాః। పార్శ్వే గలితహారాశ్చ కాశ్చిత్పరమయోషితః॥

௪௰௬. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌗𑌲𑌿𑌤𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥

௪௰௬. வ்யாவ்ருத்ததிலகா:காஶ்சித்காஶ்சிதுத்ப்ராந்தநூபுரா:।
பார்ஶ்வேகளிதஹாராஶ்சகாஶ்சித்பரமயோஷித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஶ்சித்	சிலர்களான	நூபுரா:	காலணிகளையுடையவர்களாயும்
பரமயோஷித:	உத்தமஸ்திரீகள்	காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகள்
வ்யாவ்ருத்ததில்கா:=		பார்ஶ்வே	பக்கத்தில்
வ்யாவ்ருத்த	அழிந்த	களிதஹாரா:=	
திலகா:	திலகங்களையுடையவர்களாயும்	களித	நழுவின
காஶ்சித்	சில (ஸ்திரீகள்)	ஹாரா:	ஹாரங்களையுடையவர்களாயும்
உத்ப்ராந்தநூபுரா:=		(விரேஜு:)	பிரகாசித்தார்கள்.)
உத்ப்ராந்த	நழுவின		

தா-ம்—யௌவனபரிபாகத்தால் மிகவும் சிறந்து விளங்கு மந்த ஸ்திரீகளில் சிலருக்கு நெத்தியில் மிகவும் சிரமப்பட்டெழுதிய திலகமழிந்துவிட்டது. சிலருடைய நூபுரம் கிரீடாசிரமம் தாங்கமுடியாதுபோல் நழுவிவிட்டது. இன்னம் சிலருடைய முக்தாஹாரம் சோர்ந்து பக்கங்களில் நழுவிக்கிடந்தது. இவ்வித கிரீடாசின்னங்களையுடையவர்களாக வம்மாதர்கள் விளங்கினர்.

౪౭. ముక్తాహారావృతాశ్చాన్యాః కాశ్చిద్విస్రస్తవాససః। వ్యావిద్ధరశనాదామాః కిశోర్య ఇవ వాహితాః॥

௪௰௭. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑌶𑌨𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌃𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌇𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௪௰௭. முக்தாஹாராவ்ருதாஶ்சாந்யா:காஶ்சித்விஸ்ரஸ்தவாஸஸ:।
வ்யாவித்தரஶநாதாமா:கிஶோர்யயிவவாஹிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா:	வேறான ஸ்திரீகள்	வாஸஸ:	வஸ்திரத்தையுடையவர்களாயும்
முக்தாஹாராவ்ருதா:=		வ்யாவித்தரஶநாதாமா:=	
முக்தாஹார	முத்துவடங்களால்	வ்யாவித்த	கழண்டிருக்கிற
ஆவ்ருதா:	சுற்றப்பட்டவர்களாயும்	ரஶநாதாமா:	ஒட்டியாணங்களையுடையவர்களாயும்
காஶ்சித்	சிலர்	வாஹிதா:	சுமந்த (சிரமநிவாரணார்த்தம்) பூமியில்
விஸ்ரஸ்தவாஸஸ:=		கிஶோர்யயிவ	குதிரைகள்போல் [புரளுகிற
விஸ்ரஸ்த	அவிழ்ந்திருக்கிற	(விரேஜு:)	(விளங்கினர்.)

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய முக்தாஹாரங்கள் தேகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தன. சிலருடைய வஸ்திரங்கள் கட்டவிழ்ந்திருந்தன. சிலருடைய வொட்டியாணங்கள் நழுவியிருந்தன. இந்தவிதம் ரதிக்ரீடா ஸமயத்தில் நிலைகுலைந்த வஸ்திராபரணங்களுடன் வியவஸ்தையின்றிக் கண் வளருகிற அம்மாதர் வெகுதூரம் ஸவாரிபோய் தேகபரிசிரம நிவாரணார்த்தம் மணற்பிரதேசங்களில் விழுந்து புரளுகிற அசுவக்கூட்டம்போற் காணப்பட்டனர்.

౪౮. సుకుండలధరాశ్చాన్యావిచ్ఛిన్నమృదితస్రజః।గజేంద్రమృదితాఃఫుల్లాలతా ఇవ మహావనే॥

௪௮ 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃।
𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌲𑌤𑌾𑌇𑌵𑌮𑌹𑌾𑌵𑌨𑍇॥

சஅ ஸுகுண்டலதராஶ்சாந்யாவிச்சிந்நம்ருதிதஸ்ரஜஃ।
கஜேந்த்ரம்ருதிதாஃபுல்லாலதாயிவமஹாவநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுகுண்டலதராஃ—		மஹாவநே	பெரியகாட்டில்
ஸுகுண்டல	மேன்மையான கம்மலை	கஜேந்த்ரம்ருதிதாஃ—	
தராஃ	தரித்துக்கொண்டும்	கஜேந்த்ர	கஜசிரேஷ்டத்தால்
விச்சிந்நம்ருதிதஸ்ரஜஃ—		ம்ருதிதாஃ	மிதித்துத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற
விச்சிந்ந	அறுந்தும்	புல்லாஃ	விகஸித்த
ம்ருதித	வாடியுமிருக்கிற	லதாயிவ	கொடிகள்போல்
ஸ்ரஜஃ	மாலையுடையவர்களான	(விரேஜுஃ)	(பிரகாசித்தனர்.)
அந்யாஶ்ச	வேறுசில ஸ்திரீகள்		

தா-ம்—மஹாபலசாலியான இராவணனு லனுபவிக்கப்பட்டு நழுவின ஆபரணங்களோடும், வாடின புஷ்பமாலைகளோடும், துவண்ட தேகத்தோடும் கீழே புரளுகிற அங்கேரிழையார் ஓர் பெரியவனத்தில் கஜ சிரேஷ்டத்தாலறுத்து மிதித்துத் துகைக்கப்பட்ட புஷ்பக்கொடிபோல் விளங்கினர்.

౪౯. చంద్రాంశుకిరణాభాశ్చహారాఃకాసాంచిదుత్కటాః।హంసా ఇవ బభుస్సుప్తాః స్తనమధ్యేషు యోషితామ్॥

௪௯. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃𑌕𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌃।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌇𑌵𑌬𑌭𑍁𑌃𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

சகூ. சந்த்ராம்ஶுகிரணாபாஶ்சஹாராஃகாஸாம்சிதுத்கடாஃ।
ஹம்ஸாயிவபபுஸ்ஸுப்தாஸ்தநமத்யேஷுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ராம்ஶுகிரணாபாஃ—		காஸாம்சித்	சிலபேர்களான
சந்த்ர	சந்திரனென்ன	யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய
அம்ஶு	ஸூரியனென்ன (இவர்களுடைய)	ஸ்தநமத்யேஷு	ஸ்தனங்களுடைய மத்தியில்
கிரண	கிரணங்களுடைய	ஸுப்தாஃ	தூங்குகிற
ஆபாஃ	காந்திபோலொத்த காந்தியுடைய	ஹம்ஸாயிவ	அன்னங்கள்போல்
உத்கடாஃ	பெருத்த	பபுஃ	பிரகாசித்தன.
ஹாராஃ	முக்தாஹாரங்கள்		

தா-ம்—ஸூரியசந்திரர்போல் ஜ்வலிக்கிற பெருத்த உருண்ட முத்துகளால் தொடுக்கப்பட்ட ஹாரங்கள் அம்மின்னிடையார்களுடைய ஸ்தனமண்டல யுகளமத்தியில் திவ்விய தடாகத்தில் ஸரஸீருஹத்வய மத்தியிற்கிடந்துறங்கு மன்னம்போல் விளங்கின.

౫౦. అపరాసాంచవైడూర్యాఃకాదంబాఇవపక్షిణః।హేమసూత్రాణిచాన్యాసాంచక్రవాకాఇవాభవన్॥

௫௦. 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌾𑌇𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌹𑍇𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌾𑌇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍॥

௫௦. அபராஸாம்சவைடூர்யாஃகாதம்பாஇவபக்ஷிணஃ।
ஹேமஸூத்ராணிசாந்யாஸாம்சக்ரவாகாஇவாபவந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபராஸாம்	வேறுசில ஸ்திரீகளுடைய	அந்யாஸாம்	இதரஸ்திரீகளுடைய
வைடூர்யாஃ	வைடூர்யமணிஹாரங்கள்	ஹேமஸூத்ராணி	மின்னூல்மாலைகள்
காதம்பாஃ	காதம்பமென்கிற	சக்ரவாகாயிவச	சக்ரவாகமென்கிற பக்ஷிகள்போலும்
பக்ஷிணயிவ	பக்ஷிகள்போலும்	அபவந்	இருந்தன.

தா-ம்—சிலஸ்திரீகளுடைய மார்பில் வைடூரியமாலைகள் ஹம்ஸம்போல் விளங்கின. சிலருடைய மார்பில் பொன்னினாற்செய்த மின்னூல்மாலைகள் சக்கிரவாக பக்ஷிகள்போற்கிடந்தன.

౫౧. హంసకారండవాకీర్ణాశ్చక్రవాకోపశోభితాః।ఆపగా ఇవ తా రేజుర్జఘనైః పులినైరివ॥

௫௧. 𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌆𑌪𑌗𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌜𑍁𑌰𑍍𑌜𑌘𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍈𑌰𑌿𑌵॥

௫௧. ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாஸ்சக்ரவாகோபஶோபிதா:।
ஆபகாயிவதாரேஜுர்ஜகனை:புளினைரிவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தா:	அந்தஸ்திரீகள்	ஆகீர்ணா:	வியாபித்திருக்கிறதும்
புளினைரிவ	மணற்குன்றுகள்போலிருக்கிற	சக்ரவாகோபஶோபிதா:—	
ஜகனை:	கடிபச்சாத்பாகங்களால்	சக்ரவாக	சக்கரவாகபக்ஷிகளால்
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா:—		உபஶோபிதா:	வெகு சோபிதமாயிருக்கிற
ஹம்ஸ	அன்னப்பறவை என்ன	ஆபகாயிவ	ஆறுபோல்
காரண்டவ	நீர்காக்கையென்ன (இவைகளால்)	ரேஜு:	பிரகாசித்தார்கள்.

தா-ம்—கடிபச்சாத்பாகமாகிற மணற்குன்றுகளாலும், முத்து வைடூரிய வடங்களாகிற அன்னப்பக்ஷிகளாலும் ஸ்தன யுகளங்களாகிற சக்கிரவாகத்வயங்களாலும் கருவிழிகளாகிற கருநெய்தல்களாலும், அதரங்களாகிற பல்லவங்களாலும், சரணங்களாகிற ஸரஸிஜங்களாலும், கண்டங்களாகிற சங்கங்களாலும், நேத்திரங்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலும், நாபிகளாகிற சுழல்களாலும் அந்த ஸ்திரீகள் நதிக்கு ஸமானமாக விளங்கினர்.

౫౨. కింకిణీజాలసంకోశాస్తా హైమవిపులాంబుజాః।భావగ్రాహా యశస్తీరాస్సుప్తా నద్య ఇవాబభుః॥

௫௨. 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌸𑌂𑌕𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍈𑌮𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌾𑌃।
𑌭𑌾𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌬𑌭𑍁𑌃॥

௫௨. கிங்கிணீஜாலஸங்கோஶாஸ்தாஹைமவிபுலாம்புஜா:।
பாவக்ராஹாயஶஸ்தீராஸ்ஸுப்தாநத்யயிவாபபு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கிங்கிணீஜாலஸங்கோஶா:—		க்ராஹா:	முதலைகளையுடையவர்களும்
கிங்கிணீஜால	கெஜ்ஜையின் ஸமூகங்களாகிற	யஶஸ்தீரா:—	
ஸங்கோஶா:	மொக்குகளையுடையவர்களும்	யஶ:	ப்ராபவத்தின் காரணபூதமான தேககாந்தியாகிற
ஹைமவிபுலாம்புஜா:—			
ஹைம	ஆபரணங்களாகிற	தீரா:	கரையையுடையவர்களும்
விபுல	விகஸித்தும் விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற	ஸுப்தா:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுமான
அம்புஜா:	தாமரஸங்களையுடையவர்களும்	தா:	அந்த ஸ்திரீகள்
பாவக்ராஹா:—		நத்யயிவ	நதிகள்போல்
பாவ	சிருங்காரசேஷ்டைகளாகிற	ஆபபு:	பிரகாசித்தார்கள்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகள் காலிலணிந்திருக்கும் கஜ்ஜையிலுள்ள மணிகளாகிற மொட்டுகளாலும் ஸ்வர்ணாபரணங்களாகிற விகஸித்த தாமரஸங்களாலும் சிருங்காரசேஷ்டிதங்களாகிற முதலைகளாலும் தேககாந்தியாகிற கரைகளாலும் நதிகளையொத்து நித்திரைசெய்தனர்.

౫౩. మృదుష్వంగేషు కాసాంచిత్కుచాగ్రేషు చ సంస్థితాః।బభూవుర్భ్రమరాణీవ శుభా భూషణరాజయః॥

௫௩. 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁𑌕𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵𑌶𑍁𑌭𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃॥

௫௩. ம்ருதுஷ்வங்கேஷுகாஸாம்சித்குசாக்ரேஷுசஸம்ஸ்திதா:।
பபூவுர்ப்ரமராணீவஶுபாபூஷணராஜய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஸாம்சித்	சில ஸ்திரீகளுடைய	ஶுபா:	மங்களகரமான
ம்ருதுஷு	மிருதுவான	பூஷணராஜய:	ஆபரணஸமூகங்கள்
அங்கேஷு	அவயவங்களிலும்	ப்ரமராணீவ	காமுகர்போல்
குசாக்ரேஷு	ஸ்தனநுனிகளிலும்	பபூவு:	இருந்தன.
ஸம்ஸ்திதா:	பற்றியிருக்கிற		

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய குஸுமம்போல் மென்மையான பிரதேசங்களிலும் ஸ்தனாக்கிரங்களிலும் ஆபரணங்களானவை காமுகர்போல் விடாமற் பற்றிக்கொண்டிருந்தன. "பபூவுர்ப்பூஷணானீவ ஶுபாபூஷணராஜய:" வென்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது, ஸ்தனாதிப்பிரதேசங்களில் கிரீடாகாலத்திலழுந்திய ஆபரணசின்னங்களால் சில ஸ்திரீகள் ஆபரணரஹிதாராயினும் ஆபரணமணிந்தவர்போற் காணப்பட்டனர்.

౫౪. అంశుకాంతాశ్చ కాసాంచిన్ముఖమారుతకంపితాః।ఉపర్యుపరి వక్త్రాణాం వ్యాధూయంతే పునఃపునః॥

௫௪. 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌕𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௫௪. அம்பராக்ராந்தாஸ்சகாஸாம்சித்முகமாருதகம்பிதாஃ
உபர்யுபரிவக்த்ராணும்வ்யாதூயந்தேபுநஃபுநஃ॥

உரை.	பதம்.	பதம்.	உரை.
காஸாம்சித்	சில ஸ்திரீகளுடைய	அந்தாஃ	நுணிகள்
முகமாருதகம்பிதாஃ=		வக்த்ராணும்	முகங்களுடைய
முகமாருத	மூச்சுக்காற்றினால்	உபர்யுபரி	மேலேமேலே
கம்பிதாஃ	அசைக்கப்பட்ட	புநஃபுநஃ	அடிக்கடி
அம்பராக்ராந்தாஃ=		வ்யாதூயந்தே	வீசின.
அம்பர	வஸ்திரங்களுடைய		

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரநுணிகள் முகத்தினின்றுண்டாகும் நிச்வாஸக்காற்றினாலசைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய முகங்களிலடிக்கடி வீசின.

౫౫. తాఃపతాకాఇవోద్ధూతాఃపత్నీనాంరుచిరప్రభాః। నానావర్ణసువర్ణానాంవక్త్రమూలేషురేజిరే॥
௫௫. 𑌤𑌾𑌃𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁𑌰𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇॥

௫௫. தாஃபதாகாயிவோத்தூதாஃபத்நீநாம்ருசிரப்ரபாஃ।
நாநாவர்ணஸுவர்ணுநாம்வக்த்ரமூலேஷுரேஜிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாநாவர்ணஸுவர்ணுநாம்=		உத்தூதாஃ	மேலடிக்கப்பட்டும்
நாநாவர்ண	பற்பல சோபையினுடைய	ருசிரப்ரபாஃ	அழகான காந்தியுடையவுமான
வர்ணுநாம்	காந்திகளையுடைய	தாஃ	அந்த வஸ்திரநுணிகள்
பத்நீநாம்	இராவணபத்தினிகளுடைய	பதாகாயிவ	கொடிபோல்
வக்த்ரமூலேஷு	முகப்பிரதேசங்களில்	ரேஜிரே	விளங்கின.

தா-ம்—பற்பல வர்ணங்களோடு வெகு ஸுந்தரமாகப் பிரகாசிக்கும் அந்த ராவணபத்தினிகளுடைய முகங்களில் நிச்வாஸக்காற்றால் அசைந்தாடுகிற வஸ்திராக்கிரங்கள் கொடிகள்போற் காணப்பட்டன.

౫౬. వవల్గుశ్చాత్రకాసాంచిత్కుండలానిశుభార్చిషామ్। ముఖమారుతసంసర్గాన్మందంమందంసుయోషితామ్॥
௫௬. 𑌵𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿𑌶𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌸𑍁𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫௬. வவல்குஶ்சாத்ரகாஸாம்சித்குண்டலாநிஸுபார்சிஷாம்।
முகமாருதஸம்ஸர்க்காந்மந்தம்மந்தம்ஸுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ர	இந்த சயனகிருஹத்தில்	முகமாருதஸம்ஸர்க்காத்=	
ஸுபார்ச்சிஷாம்	மேன்மையான காந்தியுடைய	முகமாருத	மூச்சுக்காற்றினுடைய
காஸாம்சித்	சில	ஸம்ஸர்க்காத்	ஸம்பந்தத்தால்
ஸுயோஷிதாம்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய	மந்தம்மந்தம்	மெள்ளமெள்ள
குண்டலாநி	குண்டலங்கள்	வவல்குஃ	ஆடின.

தா-ம்—அந்த சயனக்கிருஹத்தில் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த சில கட்டழகிகளுடைய காதுகளிலணிந்த குண்டலங்கள் அவர்களுடைய மூச்சுக்காற்றின் வேகத்தால் மெள்ளமெள்ள அசைந்தாடின.

౫౭. శర్కరాసవగంధైశ్చప్రకృత్యాసురభిస్సుఖః। తాసాంవదననిశ్వాసస్సిషేవేరావణంతదా॥
௫௭. 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌃।
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌵𑌦𑌨𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌤𑌦𑌾॥

௫௭. ஶர்க்கராஸவகந்தைஶ்சப்ரக்ருத்யாஸுரபிஸ்ஸுகஃ।
தாஸாம்வதநநிஶ்வாஸஸ்ஸிஷேவேராவணம்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரக்ருத்யா	ஸ்வபாவத்தால்	தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய
ஸுரபிஃ	பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிற	வதநநிஶ்வாஸஃ	மூச்சுக்காற்றானது
ஶர்க்கராஸவகந்தைஶ்ச=		ததா	அப்பொழுது
ஶர்க்கர	சர்க்கரைகலந்த	ராவணம்	இராவணனை
ஆஸவகந்தைஶ்ச	மத்தியவாஸனையினால்	ஸிஷேவே	அடைந்தது.
ஸுகஃ	நன்றாயிருக்கிற		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகள் பானஞ்செய்த திவ்வியபரிமளமும் மாதுரியமுமமைந்த மத்தியத்தின் வாஸனையோடு சேர்ந்த அவர்களுடைய சுவாஸக்காற்றானது இராவணன்மேல் வீசிற்று.

౧౮ రావణాననశంకాశ్చ కాశ్చిద్రావణయోషితః । ముఖాని స్మ సపత్నీనాముపాజిఘ్రన్ పునః పునః ॥

௧௮. ராவணாநநஶங்காஶ்ச காஶ்சித்ராவணயோஷித:।
முகாநிஸ்ம ஸபத்நீநாமுபாஜிக்ரந்புந:புந:॥

௧௮. ராவணாநநஶங்காஶ்சகாஶ்சித்ராவணயோஷித:।
முகாநிஸ்மஸபத்நீநாமுபாஜிக்ரந்புந:புந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஶ்சித்	சிலரான	ஸபத்நீநாம்	தங்கள் ஸஹகளத்திரங்களுடைய
ராவணயோஷித:	இராவணபத்தினிகள்	முகாநி	முகங்களை
ராவணாநநஶங்கா:=		புந:புந:	அடிக்கடி
ராவணாநந	இராவணமுகமென்று	உபாஜிக்ரந்ஸ்ம	முத்தமிட்டார்கள்.
ஶங்கா:	சங்கித்தவர்களாக		

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் சிலர் நித்திராகாலத்தில் மதிமயங்கித் தங்களருகில் சயனித்துக் கொண்டிருந்த ஸஹகளத்திரங்களுடைய முகங்களைத் தங்கள் நாயகனுன இராவணனுடைய முகமென்று சங்கித்துக் காமாதுரளாய் அடிக்கடி முத்தமிட்டனர்.

౧౯ అత్యర్థం సక్తమనసో రావణే తా వరస్త్రియః । అస్వతంత్రాః సపత్నీనాం ప్రియమేవాచరం స్తదా ॥

௧௯. அத்யர்த்தம் ஸக்தமநஸோ ராவணே தா வரஸ்த்ரிய:।
அஸ்வதந்த்ரா: ஸபத்நீநாம் ப்ரியமேவாசரம்ஸ்ததா॥

௧௯. அத்யர்த்தம்ஸக்தமநஸோராவணேதாவரஸ்த்ரிய:।
அஸ்வதந்த்ராஸ்ஸபத்நீநாம்ப்ரியமேவாசரம்ஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்வதந்த்ரா:	(பானத்தாலும் நித்திரையாலும்) பரவசர்களான	ஸக்தமநஸ:	பொருந்தின மனதுடையவர்களாய்
தா:	அந்த	ஸபத்நீநாம்	ஸஹகளத்திரங்களுக்கு
வரஸ்த்ரிய:	உத்தமஸ்திரீகள்	ப்ரியமேவ	இஷ்டத்தையே
ராவணே	தசமுகனிடத்தில்	ததா	அப்பொழுது
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	ஆசரந்	செய்தார்கள்.

தா-ம்—மத்தியபான மயக்கத்தாலும் நித்திராபலத்தாலும் சித்த ஸ்வாதீனமிழந்து உறங்குகிற அந்த ஸுந்தரிகள் தங்கள் பிரியகாந்தனை இராவணனிடத்துள்ள வாஞ்சையால் அருகிலுள்ள ஸபத்தினிகளுடைய முகத்தைத் தங்கள் நாயகன் முகமென்று முத்தமிட, அம்மாதரும் நாயகனுடைய முத்தமென்றெண்ணி பிரதிமுத்தம் தந்தனர். இத்தவிதம் தங்கள் பர்த்தாவினிடத்துள்ள விருப்பவிசேஷத்தால் அம்மாதர் ஒருவர்க்கொருவர் இஷ்டத்தையே செய்தனர்.

౨౦ బాహూనుపనిధాయాన్యాః పారిహార్యవిభూషితాన్ । అంశుకాని చ రమ్యాణి ప్రమదాస్తత్ర శిశ్యిరే ॥

௨௦. பாஹூநுபநிதாயாந்யா: பாரிஹார்யவிபூஷிதாந்।
அம்ஶுகாநி ச ரம்யாணி ப்ரமதாஸ்தத்ர ஶிஶ்யிரே॥

௨௦. பாஹூநுபநிதாயாந்யா:பாரிஹார்யவிபூஷிதாந்।
அம்ஶுகாநிசரம்யாணிப்ரமதாஸ்தத்ரஶிஶ்யிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	பாஹூந்	கைகளையும்
அந்யா:	இதரர்களான	ரம்யாணி	மனோஜ்ஞமான
ப்ரமதா:	ஸ்திரீகள்	அம்ஶுகாநிச	வஸ்திரங்களையும்
பாரிஹார்யவிபூஷிதாந்=		உபநிதாய	திண்டாகச்செய்துகொண்டு
பாரிஹார்ய	கைவளைகளால்	ஶிஶ்யிரே	படுத்துக்கொண்டார்கள்.
விபூஷிதாந்	அலங்கரிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—இரவில் வெகுநேரம் விழித்திருந்து ரதிக்கிரீடாவிலாஸம்செய்த சிரமத்தால் நித்திரைக்குப் பரவசர்களாகி தங்கள் தங்கள் பஞ்சணைகளின்மீது துயில்செய்ய ஸாத்தியமில்லாமல் தாறுமாறாகக்கிடந்து நித்திரைசெய்கிற வம்மாதரில் சிலர் ஆபரணமிட்ட ஹஸ்தங்களின்மீது சிரசை வைத்துக்கொண்டனர். இன்னம் சிலர் தங்கள் பீதாம்பரங்களையே சிரஸுக்கணையாக வைத்துக்கொண்டனர்.

౨౧ అన్యా వక్షసి చాన్యస్యాస్తస్యాః కాశ్చిత్పునర్భుజమ్ । అపరా త్వంకమన్యస్యాస్తస్యాశ్చాప్యపరా భుజౌ ॥

౨౨ ఊరుపార్శ్వకటీపృష్ఠమన్యోన్యస్య సమాశ్రితాః । పరస్పరనివిష్టాంగ్యో మదస్నేహవశానుగాః ॥

౬౩ అన్యోన్యభుజసూత్రేణ స్త్రీమాలా గ్రథితా హి సా । మాలేవ గ్రథితా సూత్రే శుశుభే మత్తషట్పదా॥

௬௧. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌕𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌭𑍁𑌜𑍌॥

௬௨. 𑌊𑌰𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌟𑍀𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋𑌮𑌦𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃॥

௬௩. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌭𑍁𑌜𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌹𑌿𑌸𑌾।
𑌮𑌾𑌲𑍇𑌵𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾॥

௬௧. அந்யாவக்ஷஸிசாந்யஸ்யாஸ்தஸ்யா꞉காஶ்சித்புநர்ப்புஜம்।
அபராத்வங்கமந்யஸ்யாஸ்தஸ்யாஶ்சாப்யபராபுஜௌ॥

௬௨. ஊருபார்ஶ்வகடீப்ருஷ்டமந்யோந்யஸ்யஸமாஶ்ரிதா꞉।
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்யோமதஸ்நேஹவஶாநுகா꞉॥

௬௩. அந்யோந்யபுஜஸூத்ரேணஸ்த்ரீமாலாக்ரதிதாஹிஸா।
மாலேவக்ரதிதாஸூத்ரேஶுஶுபேமத்தஷட்பதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா꞉	வேறுசிலஸ்திரீகள்	மத	மதத்திற்கும்
அந்யஸ்யா꞉	மற்றொரு ஸ்திரீயினுடைய	ஸ்நேஹ	ஸ்நேஹத்திற்கும்
வக்ஷஸி	மார்பிலும்	வஶாநுகா꞉	ஸ்வாதீனர்களாயும்
காஶ்சித்புந꞉	இன்னம் சிலஸ்திரீகள்	பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்ய꞉=	
தஸ்யா꞉	அப்படி நித்திரைசெய்கிறவளுடைய	பரஸ்பர	ஒன்றோடொன்று
புஜம்	தோளிலும்	நிவிஷ்ட	பற்றின
அபரா	இன்னமொருவள்	அங்க்ய꞉	அவயவங்களையுடையவர்களாயும் (நித்திரைசெய்தார்)
அந்யஸ்யா꞉	மற்றொருவளுடைய	அந்யோந்யபுஜஸூத்ரேண=	
அங்கம்	மடியிலும்	அந்யோந்ய	ஒருவர்க்கொருவருடைய
அபரா	இன்னமொருவள்	புஜ	புஜமாகிற
தஸ்யா꞉	அப்படி படுத்திருப்பவளுடைய	ஸூத்ரேண	நூலினால்
புஜௌ	இரண்டு பாகுக்களிலும் (தலைவைத்து தூங்கினார்கள்)	க்ரதிதா	கோர்க்கப்பட்ட
		ஸா	அந்த
அந்யோந்யஸ்ய	ஒருவர்க்கொருவருடைய	ஸ்த்ரீமாலா	ஸ்திரீமாலையானது
ஊருபார்ஶ்வகடீப்ருஷ்டம்=		ஸூத்ரே	நூலில்
ஊரு	துடையென்ன	க்ரதிதா	கோர்க்கப்பட்ட
பார்ஶ்வ	பக்கமென்ன	மத்தஷட்பதா=	
கடீ	இடுப்பென்ன	மத்த	கொழுத்த
ப்ருஷ்டம்	பிரஷ்டமென்ன (இவைகளை)	ஷட்பதா	வண்டுகளோடுகூடிய
ஸமாஶ்ரிதா꞉	நன்றாக ஆசிரித்தவர்களாயும்	மாலேவ	புஷ்பமாலைபோலவே
மதஸ்நேஹவஶாநுகா꞉=		ஶுஶுபே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஒருவரோடொருவருடைய மார்புகளிலும் தோள்களிலும் மடிகளிலும் சிரஸுகளை வைத்துக்கொண்டும், துடைகளோடு துடைகள், பக்கங்களோடு பக்கங்கள், இடுப்புகளோடிடுப்புகள், பிரஷ்டங்களோடு பிரஷ்டங்கள், இவ்வண்ணம் அவரவர்களுடைய அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பற்றிக்கொண்டும், மத்தியபானமயக்கத்தாலும் பரஸ்பரம் ஸ்நேஹவிசேஷத்தாலும் ஸ்வாதீனர்களாய் நித்திரைசெய்கிற அந்தஸ்திரீகள் பாஹுக்களாகிற நூலினால் தொடுக்கப்பட்டும் மத்தியவாஸனையாகிற பரிமளத்தை வீசிக்கொண்டும் கூந்தல்களாகிற பிரமரங்களோடு கூடிக்கொண்டுமிருக்கிற புஷ்பமாலைபோல் விளங்கினர்.

౬౪ లతానాం మాధవే మాసి ఫుల్లానాం వాయుసేవనాత్ । అన్యోన్యమాలాగ్రథితం సంసక్తకుసుమోచ్చయమ్॥

౬౫ వ్యతివేష్టితసుస్కంధమన్యోన్యభ్రమరాకులమ్ । ఆసీద్వనమివోద్ధూతం స్త్రీవనం రావణస్య తత్॥

௬௪. 𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑌾𑌧𑌵𑍇𑌮𑌾𑌸𑌿𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍॥

௬௫. 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌸𑍁𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍।
𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌨𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍॥

௬௪. லதாநாம்மாதவேமாஸிபுல்லாநாம்வாயுஸேவநாத்।
அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்॥

௬௫. வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தமந்யோந்யப்ரமராகுலம்।
ஆஸீத்வநமிவோத்தூதம்ஸ்த்ரீவநம்ராவணஸ்யதத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுவேகாத்	மூச்சுக்காற்றடிக்கிற வேகத்தினால்	அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்=	
அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்=		அந்யோந்ய	ஒன்றோடொன்று
அந்யோந்ய	ஒருவரோடொருவர்	மாலா	வரிசையாக
மாலா	மாலையாக	க்ரதிதம்	சேர்க்கப்பட்டதாயும்
க்ரதிதம்	சேர்ந்ததாயும்	ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்=	
ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்=		ஸம்ஸக்த	பற்றிக்கொண்டிருக்கிற
ஸம்ஸக்த	ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிற	குஸும	புஷ்பங்களுடைய
குஸும	இக்குமுடிகளுடைய	உச்சயம்	ஸமூகங்களையுடையதாயும்
உச்சயம்	ஸமூகங்களையுடையதாயும்	வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்=	
வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்=		வ்யதிவேஷ்டித	சுற்றிலும் பரவியிருக்கிற
வ்யதிவேஷ்டித	சுற்றப்பட்ட	ஸுஸ்கந்தம்	நல்ல தண்டுகளையுடையதாயும்
ஸுஸ்கந்தம்	அழகான புஜங்களையுடையதாயும்	அந்யோந்யப்ரமராகுலம்=	
அந்யோந்யப்ரமராகுலம்=		அந்யோந்ய	ஒன்றோடொன்று பறந்துகொண்டிருக்கிற
அந்யோந்ய	ஒன்றோடொன்று (சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற)	ப்ரமர	வண்டுகளால்
ப்ரமர	தலைமயிர்களால்	ஆகுலம்	நிறைந்ததாயும்
ஆகுலம்	வியாப்தமாயும்	உத்தூதம்	அசைந்துகொண்டும்
உத்தூதம்	அசைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற	மாதவேமாஸி	வஸந்த ருதுவில்
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	புல்லாநாம்	விகஸித்திருக்கிற
தத்	அந்த	லதாநாம்	கொடிகளுடைய
ஸ்திரீவநம்	ஸ்திரீகளாகிற வனமானது	வநமிவ	வனம்போல்
வாயுவேகாத்	காற்றடிப்பதினால்	ஆஸீத்	இருந்தது.

தா-ம்—(அந்த ஸ்திரீத்திரளை ஓர் புஷ்பவனத்திற்கு உபமானிக்கிறார்.) கைகளாகிற கொடிகளோடும் தோள்களாகிற தண்டுகளோடும் விரல்களாகிற பல்லவங்களோடும் இக்குமுடிகளாகிற புஷ்பக்கொத்துகளோடும் கூந்தல்களாகிற பிரமரங்களோடும் நிசுவாஸக்காற்றாகிற மந்தமாருதத்தோடும் ஒருவர்மேலொருவ ரங்கங்களைப் போட்டுக்கொண்டு காற்றினாலொன்று சேர்க்கப்பட்ட புஷ்பலதாபங்திபோல் நித்திரைசெய்கிற அந்த ஸ்திரீகூட்டமானது ஓர் புஷ்பவனம்போல் விளங்கிற்று.

௬௬. ఉచితేష్వపి సువ్యక్తం న తాసాం యోషితాం తదా । వివేకశ్శక్య ఆధాతుం భూషణాంగాంబరస్రజామ్॥

௬௬. உசிதேஷ்வபி ஸுவ்யக்தம் ந தாஸாம் யோஷிதாம் ததா।
விவேகஶ்ஶக்ய ஆதாதும் பூஷணாங்காம்பரஸ்ரஜாம்॥

௬௬. உசிதேஷ்வபிஸுவ்யக்தம்நதாஸாம்யோஷிதாம்ததா।
விவேகஃஶக்யஆதாதும்பூஷணங்காம்பரஸ்ரஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	அம்பர	வஸ்திரமென்ன
தாஸாம்	அந்த (ஸ்திரீகளுடைய)	ஸ்ரஜாம்	மாலையென்ன (இவைகளுடைய)
உசிதேஷ்வபி	தகுந்த ஸ்தானங்களில்கூட	விவேகஃ	அறிவானது
பூஷணங்காம்பரஸ்ரஜாம்=		ஸுவ்யக்தம்	நன்றாக
பூஷண	ஆபரணமென்ன	ஆதாதும்	செய்ய
அங்க	அவயவமென்ன	நஶக்யஃ	ஸரிப்படவில்லை.

தா-ம்—ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் அங்கங்களையும் ஒருவர்மேலொருவர் போட்டுக்கொண்டு வியவஸ்தையின்றி நித்திரைசெய்கிற அந்த ஸ்திரீஸமூகத்தில் பிரதிஸ்திரீயினுடைய அங்காபரணவஸ்திர புஷ்பமாலைகளை ஸ்பஷ்டமாக அறிவது அஸாத்தியமாயிருந்தது.

௬௭ రావణే సుఖసంవిష్టే తాః స్త్రియో వివిధప్రభాః । జ్వలంతః కాంచనా దీపాః ప్రేక్షంతో౽నిమిషా ఇవ॥

௬௭. ராவணே ஸுகஸம்விஷ்டே தா: ஸ்த்ரியோ விவிதப்ரபா:।
ஜ்வலந்த: காஞ்சனா தீபா: ப்ரேக்ஷந்தோ நிமிஷா இவ॥

௬௭. ராவணேஸுகஸம்விஷ்டேதாஸ்த்ரியோவிவிதப்ரபாஃ।
ஜ்வலந்தஃகாஞ்சநாதீபாஃப்ரேக்ஷந்தோநிமிஷாயிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணே	இராவணனனவன்	விவிதப்ரபாஃ	பற்பல காந்தியுடையனவாக
ஸுகஸம்விஷ்டேஸதி	ஸுகமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில்	ஜ்வலந்தயஃ	எரிந்துகொண்டிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநாதீபாஃ	தங்கஸ்தம்பத்தி(லேற்றிய) தீபங்கள்	அநிமிஷாஸ்(ஸந்தஃ)	இமைகொட்டாமலிருந்துகொண்டு
தாஃ	அந்த	* ப்ரேக்ஷந்தேவ	பார்ப்பனபோலிருந்தன.
ஸ்த்ரியஃ	ஸ்திரீகளை		

தா-ம்—அந்த ஸுந்தரமான ஸ்திரீகளோடு கிரீடாவிலாஸமனுபவித்து இராவணன் ஸுகமாக நித்திரைசெய்கையில் காஞ்சனஸ்தம்பங்களில் ஏற்றப்பட்டு பற்பல வர்ணங்களோடு அசைவற்றுப் பிரகாசிக்கிற தீபங்கள் ஆபரணங்கள் குலைந்து வஸ்திரங்கள் நழுவி தாறுமாறுகக்கிடந்துறங்கு மந்தஸ்திரீகளை இமைகொட்டாமல் தரிசிப்பனபோலிருந்தன.

౬౮ రాజర్షిపితృదైత్యానాంగంధర్వాణాంచయోషితః । రాక్షసానాంచయాఃకన్యాస్తస్యకామవశంగతాః ॥

௬௮. 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌯𑌾𑌃𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃॥

௬௮. ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்கந்தர்வாணாஞ்சயோஷிதஃ।
ராக்ஷஸாநாஞ்சயாஃகந்யாஸ்தஸ்யகாமவஶங்கதாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்—		கந்யாஶ்ச	கன்னிகைகளும்
ராஜர்ஷி	இராஜரிஷிகளென்ன	யாஃ	எவர்களோ
பித்ரு	பிதிருக்களென்ன	தாஃ	அந்த கன்னிகைகள்
தைத்யாநாம்	அஸுரர்களென்ன இவர்களுடையவு	தஸ்ய	அந்த இராவணனுடைய
கந்தர்வாணாம்	கந்தர்வர்களுடையவும் [ம்	காமவஶம்	ஸுகஸ்வாதீனத்தை
யோஷிதஃ	பெண்களும்	கதாஃ	அடைந்தார்கள்.
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷஸர்களுடைய		

தா-ம்—ஸ்ரீராகவபத்தினியான ஸீதாதேவிதவிர மற்ற இராவணனால் கொண்டுவரப்பட்ட ராஜபிதிரு அஸுரராக்ஷஸகன்னிகைகளெல்லோரும் இராவணனாலனுபவிக்கப்பட்டவர்களே.

౬౯ యుద్ధకామేనతాస్సర్వారావణేనహృతాఃస్త్రియః । సమదామదనేనైవమోహితాఃకాశ్చిదాగతాః ॥

௬௯. 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌸𑌮𑌦𑌾𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥

௬௯. யுத்தகாமேநதாஸ்ஸர்வாராவணேநஹ்ருதாஸ்த்ரியஃ।
ஸமதாமதநேநைவமோஹிதாஃகாஶ்சிதாகதாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுத்தகாமேந	போர்செய்வதற்கிச்சையுடைய	ஸமதாஃ	மதத்தோடுகூடிய
ராவணேந	தசமுகனால்	காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகள்
ஸர்வாஃ	ஸமஸ்தர்களான	மதநேநைவ	காமத்தினாலேயே
தாஃ	அந்த	மோஹிதாஃ	மோகம்கொண்டவர்களாக
ஸ்த்ரியஃ	ஸ்திரீகள்	ஆகதாஃ	வந்தவர்கள்.
ஹ்ருதாஃ	கொண்டுவரப்பட்டார்கள்		

தா-ம்—இராவணனோடு நித்திரைசெய்கிற அந்தஸ்திரீகளில் பெரும்பான்மையோர் அந்த இராக்ஷஸன் யுத்தஞ்செய்து சத்துருக்களுடைய அந்தப்புரங்களிலிருந்து பலாத்காரமாகக் கொண்டுவந்தவர்கள். சிலர் மாத்திரம் இலங்காதிபதியினுடைய பராக்கிரமத்திலும் ஐசுவரியத்திலும் வர்ச்சஸ்ஸிலும் மோகங்கொண்டு மதனுக்கிராந்தர்களா யவனை அணுகினவர்கள்.

౭౦ నతత్రకాచిత్ప్రమదాప్రసహ్యవీర్యోపపన్నేనగుణేనలబ్ధా । నచాన్యకామాపినచాన్యపూర్వావినావరార్హాంజనకాత్మజాంతామ్ ॥

௭௦. 𑌨𑌤𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾।
𑌨𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌪𑌿𑌨𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௭௦. நதத்ரகாசித்ப்ரமதாப்ரஸஹ்யவீர்யோபபந்நேநகுணேநலப்தா।
நசாந்யகாமாபிநசாந்யபூர்வாவிநாவரார்ஹாம்ஜநகாத்மஜாம்தாம்॥

* இராவணனுறங்குகையில் அந்த தீபங்கள் ஸ்திரீகளைக் கண்ணுறுவனபோலிருந்தனவெனவே, அந்த தசகண்டன் விழித்திருக்கையி லவனுடைய பத்தினிகளை அசேதனவஸ்துவான தீபமும் பயமின்றி கண்ணெடுத்துப்பார்க்கிறது துர்லபமென்று கருத்து.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	லப்தா	அடையப்பட்டவள்
ப்ரமதா	யௌவனக்கொழுப்பையுடைய ஸ்திரீ	அந்யகாமாபிச	வேறொரு புருஷனிடத்தில் இச்புற்ற
காசித்	ஒருத்தியும் [யானவள்	ந	இல்லை [வளும்
வீர்யோபபந்நேந	பராக்கிரமத்தையுடைய	வரார்ஹாம்	சிரேஷ்டமானவளாயும்
ராவணேந	இராவணனால்	ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளாயுமிருக்கிற
ப்ரஸஹ்ய	பலாத்கரித்து	தாம்விநா	அந்த ஸீதையைத்தவிர
நலப்தா	அடையப்படவில்லை	அந்யபூர்வா	இராவணனை யடைவதற்குமுன் வேறொருபுருஷனை மணம்புரிந்தவள்
(கிந்து)	(பின் எப்படியெனில்)		
குணேந	குணத்தினால்	ந	இல்லை.

தா-ம்——அங்குள்ள ஸ்திரீகள் மோகத்தாலிராவணனை யடைந்தவர்களேயல்லது அவனுடைய பராக்கிரமாதிசயத்தினாலடையப்பட்டவளொருத்தியுமில்லை. ஜனகன் திருமகளான பிராட்டிதவிர மற்றவரெல்லோரும் இராவணனையடையுமுன் வேறுபுருஷரால் பாணிக்கிரகணம் பண்ணப்படாதவர். கன்னிகைகளாயிருக்கிறபோதே இவனை யடைந்தார்கள்.

௬௯-வது ஶ்லோகத்தில்—யுத்தகாமேந ராவணேந காஶ்சித் ஹ்ருதா:, தா: ஸர்வா: ஸ்த்ரிய: மதநேநைவ மோஹிதா: ஆகதா: - என்றுமந்வயித்து இராவணன் யுத்தத்தினால் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் சில ஸ்திரீகள், மற்றவர்கள் யௌவனக்கொழுப்பினால் இராவணனிடத்தில் மோஹம்கொண்டு வந்தவர்களென்று மர்த்தங்கங்கொள்க.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் பரமபாவனையான ஸீதாபிராட்டி ஒருவள்மாத்திரம் அவ்வரக்கனிடத்தில் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. மற்ற ஸ்திரீகளெல்லாரும் அவனிடத்தி லதிமோஹம்கொண்டு அவனிஷ்டப்படி இருக்கிறார்களென்று ௬௮-௬௯-௭௦ - இம்மூன்று ஶ்லோகங்களால் வெளியிட்டருளுகிறார்.

౭౧. నచాకులీనా నచహీనరూపా నాదక్షిణా నానుపచారయుక్తా । భార్యాభవత్తస్య నహీనసత్త్వా నచాపి కాంతస్య నకామనీయా ॥

௭௧. 𑌨𑌚𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌨𑌚𑌹𑍀𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌹𑍀𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌚𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌕𑌾𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾॥

௭௧. நசாகுலீநாநசஹீநரூபாநாதக்ஷிணாநாநுபசாரயுக்தா।
பார்யாபவத்தஸ்யநஹீநஸத்வாநசாபிகாந்தஸ்யநகாமநீயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(தத்ர)	(அவ்விடத்தில்)	ந	இல்லை
அகுலீநா	அல்பஜாதியிலுண்டானவள்	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுக்குத் தகுந்த)
ந	இல்லை	ஹீநஸத்வா	பலமில்லாதவள்
ஹீநரூபாச	குரூபியும்	பார்யா	(அவனுக்கு) பத்னியாக
ந	இல்லை	நாபவத்	உண்டாகவில்லை
அதக்ஷிணா	அலங்காரமில்லாதவளும்	காந்தஸ்ய	நாயகனுக்கு
ந	இல்லை [ள்	நகாமநீயா	விருப்பமில்லாதவள்
அநுபசாரயுக்தா	(பர்த்தாவுக்கு) உபசாரம்பண்ணாதவ	ந	இல்லை.

தா-ம்——அந்த ராவணபத்தினிகளெல்லோரும் உத்கிருஷ்டஜாதியிலுண்டான பத்மினீஜாதிஸ்திரீகளே. எல்லோரும் திவ்யரூபலக்ஷணமுள்ளவர்கள். ஸர்வாபரணபூஷிதைகள். இராவணனிடத்தில் அத்தியந்தம் பிரியமுள்ளவர்களாய் அவனுக்குபசாரம் செய்பவர்கள். மஹாபலசாலியான அந்த ராக்ஷஸேசுவரனால் கூடியணையத்தக்க தேகஸத்வமுள்ளவர்கள். அவன் மனதை வசீகரிக்கவல்ல யௌவனபரிபக்குவமும் ஸௌந்தரியவிசேஷமுமுள்ளவர்கள்.

౭౨. బభూవబుద్ధిస్తుహరీశ్వరస్య యదీదృశీ రాఘవధర్మపత్నీ । ఇమాయథా రాక్షసరాజభార్యాస్సుజాతమస్యేతిహి సాధుబుద్ధేః ॥

௭௨. 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌯𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀।
𑌇𑌮𑌾𑌯𑌥𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌹𑌿𑌸𑌾𑌧𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃॥

௭௨. பபூவபுத்திஸ்துஹரீஶ்வரஸ்யயதீத்ருஶீராகவதர்மபத்நீ।
இமாயதாராக்ஷஸராஜபார்யாஸ்ஸுஜாதமஸ்யேதிஹிஸாதுபுத்தே:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமா:	இந்த	அஸ்ய	இந்த இராவணனுக்கு
ராக்ஷஸராஜபார்யா:	இராவணனுடைய பத்நிகள்	ஸுஜாதம்ஹி	நன்மையுண்டாயிருக்குமன்றோ
யதா	எப்படியோ	இதி	என்கிற
ததா	அப்படியே	புத்தி:	விபரீதபுத்தியானது
ராகவதர்மபத்நீ	ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்நியான ஸீதையானவள்	ஸாதுபுத்தே:	மஹாப்ராக்ஞியரான
		ஹரீஶ்வரஸ்ய	வானரத்தலைவரான (ஹநுமாருக்கு)
ஈத்ருஶீயதி	ஒருபுருஷனுக்கு மாலைசூட்டுமுன் இவனுக்குப்பத்னியாகஆயிருந்தாளாகில்	பபூவ	அகஸ்மாத்தாயுண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் இந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் கன்னிகைகளாயிருக்கும்போதே கொண்டுவந்து தான் மணம்புரிந்ததுபோல் ஸீதையையும் ஸ்ரீராகவனுக்கு மாலைசூட்டுமுன் கொண்டுவந்திருந்தானாகில் க்ஷேமமாயிருப்பானென்கிற விபரீதபுத்தியானது மஹாபுத்திசாலியாயினும் தன் ஜாதிக்கனுகுணமாகத் தன்னை யறியாமலே ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று. * (இது கோவிந்தராஜீயத்தினுடைய அபிப்பிராயம்.)

இவை தீர்த்தீயத்தினுடைய அபிப்பிராயம்.

ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையானவள், யதா - எப்படி ராவணனால் பலாத்காரமாக கிரஹிக்கப்பட்டாளோ, இமா: - இந்த, ராக்ஷஸராஜபார்யா: - இராவணபத்தினிகள், ததா-அப்படியே ஸுக்ரீவனா லபகரிக்கப்பட்டார்களாகில், ததா - அப்பொழுது, ஹரீச்வரஸ்ய - வானரராஜாவான ஸுக்ரீவனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-அவருடைய பௌருஷம் நிலைநின்று ஸபலமாகுமன்றோ, இதி - என்று, ஸாதுபுத்தே: - மந்திராலோசனையில் அதிஸாமர்த்தியரான ஹநுமாருக்கு, ஈத்ருசீபுத்தி: - இவ்வித புத்தியானது, பபூவ - உண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் பிராட்டியை எப்படி கொண்டுவந்துவிட்டானோ அப்படியே நம்முடைய ராஜாவான ஸுக்ரீவனும் மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸோடுகூடிய இந்த யுவதிகளை யபகரித்துக் கதறும்படி செய்தாராகில் அப்பொழுதன்றோ கிருதார்த்தராவரென்கிற எண்ணமானது ராஜவிசுவாஸமும் புத்திகூர்மையுமுள்ள மந்திரியான அந்த ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி பகிரங்கமாக கொண்டுவரப்பட்டனர்களோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதாதேவியும், ஈத்ருசீயதி - அப்படியே ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாளிருக்கும்போது கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், ததா - அப்பொழுது, அஸ்ய - இந்த ராவணனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி - நன்மையுண்டாயிருக்குமல்லவா? (அப்பொழுதே மாண்டிருப்பானென்றர்த்தம்) இதி - என்று, ஸாதுபுத்தே:ஹரீச்வரஸ்ய - புத்திசாலியான ஹநுமானுக்கு, புத்தி: பபூவ - புத்தியானதுண்டாயிற்று.

தா-ம்—இராவணனானவன் இந்த ஸ்திரீகளை அந்தந்த தேசத்து ராஜாக்களையடித்து அவர் கண்ணெதிரி லவர்களுடைய அந்தப்புரங்களில் நுழைந்து பகிரங்கமாகக் கொண்டுவந்ததுபோல் பிராட்டியையும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாராவது ஆசிரமத்திலிருக்கையில் அபகரித்தானாகில் இப்பொழுது இந்த ஸ்திரீகளோடு ரமித்து நித்திரைசெய்கிற பாக்கியத்தையுடைத்தாயிருப்பனோ. அப்பொழுதே ஸ்ரீராமபாணத்திற்கிரையாகி லங்காநகரராஜ்ஜியமிழந்து வைவஸ்வதநகரவாஸியாக ஆயிருப்பனன்றோ!

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி பர்த்ருஸமேதாளாகக்காணப்படுகிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ ஈத்ருசீயதி - அப்படியே ஸீதையும் ஸ்ரீராமனோடு சேர்ந்திருக்கக்கண்டேனாகில், ததா-அப்பொழுது, அஸ்ய-இந்த ராமதூதனான எனக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-ஜன்மஸாபல்லியமாகுமன்றோ, இதிஸாதுபுத்தே:கபீச்வரஸ்யபுத்தி:பபூவ-என்கிற புத்தியானது புத்திசாலியான ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ஸ்திரீகள் பர்த்ருஸமேதர்களாக விருக்கக்கண்டதுபோல் ஸீதையும் ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ந்திருக்கிற திவ்விய கல்லியாண திருக்காக்ஷியைக்கண்டேனாகில் என் ஜன்மம் ஸபலமாகுமன்றோ! ஸ்திரீயோடு களித்து நித்திரைசெய்கிற இவ்வரக்கனைக்கண்ட யான் ஸீதாஸமேதனான ஸ்ரீரகுநந்தனனைக்கண்டிருந்தால் நான் கிருதார்த்தனாய்விடேனோ; என்ஜன்மம் ஸபலமாய் விடாதோ. அல்லது இந்த ஸ்திரீகளைக்கண்டதுபோல் ஸீதையையுங்கண்டேனாகில், ஒருமாதத்திற்குள் பிராட்டியிருக்குமிடங் கண்டறிந்து வருகிறவன் தன் பிராணபூதன். தனக்கு ஸமானமாய் ஸகல ஐசுவரியங்களையு மனுபவிக்கத்தக்கவனென்று சொல்லிவிடுத்த என் பிரபுவான ஸுக்ரீவனுக்கு நலம் விளைவித்து அதனால் என் ஜன்மம் ஸபலமாகுமன்றோ. ஸுக்ரீவாக்கியையைக் கடந்தமையாலும் ஸீதையைக் காணாமையாலும் பயந்து பிராயோபவேசனம்செய்யத் துணிந்திருக்கிற அங்கதாதிகளுக்கு புனர்ஜீவனுண்டாகி லப்பொழுதன்றோ என் ஜன்மம் ஸபலமாகும்.

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி ஜீவித்திருக்கிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ-ஸீதையானவள், ஈத்ருசீயதி-இம்மாதிரியாகவே பிழைத்திருந்தாளாயின், அஸ்ய - இந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-க்ஷேமமன்றோ, இதி-என்று, ஸாதுபுத்தே:ஹரீச்வரஸ்யபுத்தி:பபூவ - ஹநுமாருக்கு இந்த புத்தியானது உண்டாயிற்று.

தா-ம்—ஸீதை பிழைத்திருக்கிறாளோ இல்லையோ, அவள் பிழைத்திராவிடில் என் பிராணன் நில்லாதென்று சொன்ன ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸீதை பிழைத்திருக்கிறாளென்கிற விஷயம் க்ஷேமகரமானதன்றோவென்று ஹநுமானெண்ணினார்.

---

* இந்த சுலோகவியாக்கியானத்தில் கோவிந்தராஜீயர், புத்திசாலியாயினும் வானரரானபடியால் ஹநுமானுக்கு இந்த விபரீதபுத்தியுண்டாயிற்றென்கிறார். அவருடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதம் சொல்லத்துணியாவிடினும், இந்த புத்தியை விபரீதமென்றெண்ணாமல் ஸாதுக்களுக்கியல்பாக உண்டாகக்கூடியதென்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இங்கு ஸீதையானவளெப்படியாவது இராவணபத்தினியாகி இராவணன் ஸுகமாக வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்று ஹநுமானுடைய விசாரமன்று. அனேகாயிரம் ஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்த இராவணன் அந்த பாபங்களுக்கு நசிக்காமல் ஸீதாபஹாரணத்திற்குமாத்திரம் நசிப்பானேனெனில், அந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் கன்னிகைகளாகக்கொண்டுவந்தான். ஸீதையைமாத்திரம் வேறுபுருஷனுக்குப் பத்தினியானபிறகு கொண்டுவந்தான். இது பஞ்சமகாபாதகங்களிலொன்றான பரதாராபஹாரணமென்கிற அதிகரோமான பாபம். இதற்கு வம்சநாசமும் கோடிகல்பநரகபாதையுமே பிராயச்சித்தம். இந்தகோரத்தை நினைத்த ஹநுமான் "ஐயோ! இவன் குலமென்ன, சௌரியமென்ன, பெருமையென்ன, ஸம்பத்தென்ன, இத்தனையுமழிந்து இந்த ஸுந்தரிகளெல்லாம் பதியையிழந்துவிடும்படியான காலம் நேரிட்டதே. இதற்கெல்லாம் ஹேதுவான ஸீதையை ஸ்ரீராகவன் பாணிக்கிரகணம்செய்யுமுன் இவனடைந்திருந்தால் இப்படி நேரிடாதே" என்று "ரிபூணாமபிவத்ஸல:" வென்கிற ஸ்ரீராகவனுடைய பக்தனானபடியால் சத்துருவினிடத்திலும் அவனுடைய நிரபராதிகளான பத்தினிகளிடத்திலும் கருணைகூர்ந்த எண்ணத்தை வெளியிட்டார். பரதாராபஹாரணத்தின் கொடுமையைக் காண்பிப்பதே வால்மீகியினெண்ணமாகத் தோற்றுகிறது. முன் சுலோகத்தில் ஸீதைதவிர மற்ற ஸ்திரீகளெல்லாரும் கன்னிகைகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டவரென்றார் பின் சுலோகத்தில் பதிவிரதைக்குச்செய்த அபராதத்தின் அஹரியத்தன்மையையும், அக்காரியத்தின் பலனாக நேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தை நினைத்து ஹநுமான் வியஸனிக்கிறதையும் சொல்லுகிறார்.

அல்லது ஹே ராக்ஷஸராஜ-ஹே ராவண! இமாஃ-இந்த ஸ்திரீகள், யதாபார்யாஃ-எப்படி உனக்கு பத்தினிகளோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையானவள், சத்ருஶியதி - உனக்கு பத்தினியாகச் செய்துகொண்டாயேயாகில், அஸ்ய - அஷ்டைச்வரியத்தோடுகூடிய இந்த, தவ - உனக்கு, ஸுஜாதம்ஹி - க்ஷேமமுண்டாகுமா, இதி - இந்தவிதம் ஹிதம் சொல்லவேணுமென்கிற, புத்திஃ - புத்தியானது, ஸாதுபுத்தேஃ ஹரீஶ்வரஸ்யபபூவ - ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—ஹே ராவண! பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்த இந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் பத்தினிகளாகச் செய்துகொண்டது போல் ஸர்வலோகமாதாவான ஸீதையை அம்மாதிரி செய்துகொள்வது உன்னால் ஸக்கியமோ! வேண்டாம். அப்படியொருக்கால் செய்துகொண்டாயாகில், உன் அஷ்டைசுவரியங்களுடன் நஷ்டமா யழிந்துபோவாய், என்று ஹிதம் சொல்லும்படியான புத்தியானது அந்த பரமஸாதுவான ஹநுமாருக்குண்டாயிற்று.

கோவிந்தராஜீயம், தீர்த்தீயம், ராமாநுஜீயம் இம்மூன்று வியாக்கியானங்களுடைய அபிப்ராயம்.

இமாஃராக்ஷஸராஜபார்யாஃ - இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா - எப்படி தங்கள் பர்த்தாவோடு ஸகல ஸுகங்களையு மனுபவித்துவருகிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையும், சத்ருஶியதி - இம்மாதிரியே ராகவனோடு சேர்ந்து ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்தானாகில், அஸ்ய-இந்த ராவணனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-க்ஷேமமுண்டாகாதா, இதி-என்று, புத்திஃ புத்தியானது, ஸாதுபுத்தேஃஹரீஶ்வரஸ்யபபூவ - சத்துருக்களிடத்திலும் கிருபையுள்ள பரமஸாதுவான ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் ஸீதாபகரணமாகிற அனார்யமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டபோதிலும் இப்பொழுதாவது தன்னோடு தன் பத்தினிகள் சேர்ந்திருப்பதுபோல் ஸ்ரீராகவனோடு ஸீதை சேரும்படி செய்தானாகில் புத்திரகளத்திராதி அஷ்டைசுவரியங்களுடன் இப்படியே நீடூழி வாழ்ந்திருப்பானன்றோ. மஹாபராதியாயும், ஸம்ஹாரயோக்கியமான சத்துருவாயுமிருந்தபோதிலும் இராவணனானவன் நசிக்காமல் யாவருக்கும் லபிக்காத மஹதைசுவரியத்துடன் வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற பரமஸாத்விகமான புத்தியானது ஸ்வயம் ராஜ்ஜியபாரம் வகிக்கவல்லவராதலால் அந்த ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

23. పునశ్చసోచింతయదార్తరూపో ధ్రువం విశిష్టా గుణతో హి సీతా । అథాయమస్యాం కృతవాన్ మహాత్మా లంకేశ్వరః కష్టమనార్యకర్మ ॥

௨௩. 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌸𑍋𑌽𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋𑌹𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾।
𑌅𑌥𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮॥

௨௩. புநஶ்சஸோசிந்தயதார்தரூபோத்ருவம்விஶிஷ்டாகுணதோஹிஸீதா।
அதாயமஸ்யாம்க்ருதவாந்மஹாத்மாலங்கேஶ்வரஃகஷ்டமநார்யகர்ம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	அயம்	இந்த
ஸஃ	அந்தஹநுமான்	லங்கேஶ்வரஃ	இராவணன்
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	அநார்யகர்ம	செய்யத்தகாதகாரியத்தை
குணதஃ	பாதிவிருத்தியாதி குணங்களோடு	க்ருதவாந்	செய்தவனானன்
விஶிஷ்டாஹி	கூடினவளன்றோ	கஷ்டம்	ஐயோ! (என்று)
த்ருவம்	நிச்சயம் [தில்	ஆர்த்தரூபஃ	துக்கிதராய்
அஸ்யாம்	இந்தஜகத்பூஜ்யையான ஸீதாவிஷயத்	புநஃ*	மறுபடியும்
மஹாத்மா	மஹத்குலப்பிரஸூதனன	அசிந்தயத்	சிந்தித்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் தேவமனுஷிய ஸ்திரீகளுக்குள் ஸாரதிருசைகளாயிருப்போரைப் பத்தினிகளாகவடைந்து ஸகல வைபோகங்களையு மனுபவித்துவருகிற இராவணன் செய்த நச்சியஹேதுகரமான துஷ்காரியத்தைப்பற்றிப் பின்னும் யோசிக்கிறார். ஸர்வஜகத்பூஜ்யையான அந்த ஜானகியானவள் ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறொருபுருஷனைக் கனவினும் நினையாத அக்கினியைச் சுடும்படியான மஹாபரிசுத்தை. இது நிஸ்ஸந்தேகமான விஷயம். இந்த ராவணனோ ஸாக்ஷாத் பிரம்மபௌத்திரருக்குப் பிறந்து வேதவேதாந்தங்களை யத்தியயனம்பண்ணி நித்திய நைமித்திககர்மங்களைக் குறைவற நடத்துகிற பிராம்மணோத்தமன். குபேரனுக்குமில்லாத செல்வத்திற்கதிபதி. இந்திரனுக்குமில்லாத பெருமையை யாள்பவன். இப்படி ஜனனத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் அதிருஷ்டத்தாலு மத்யுன்னதபதவியிலிருக்கிற விந்தலங்கேசுவரன் பரதாராபஹரணமாகிற அதிநிகிருஷ்டமான காரியத்தைச்செய்து தனக்கும் பிராட்டிக்கும் ஸர்வலோகமித்யாபவாதத்தை விளைவித்தான். ஸாக்ஷாத் லோகமாதாவையே பெண்டுபிடிக்க வெத்தனித்தான். ஸாக்ஷாத் ஸர்வலோகசரண்ணியனுக்கே அபராதத்தைச் செய்துவிட்டான். இதற்குமுன் அனேக ஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்தபோதிலும் அவர்கள் கன்னிகைகளாதலால் பாபகிருத்தியமாகவில்லை. ஸீதாபஹரணம் அப்படியல்லவே. அவள் ராகவதர்மபத்னீ. அவளுக்குச்செய்த அபராதம் துஸ்ஸகமான பாபம். வம்சத்தையழித்துவிடும். படுநரகிற்றள்ளும். ஐயோ இவன் பிராம்மணனுச்சுதே! வந்துவிட்டதே இந்த மணக்கோலத்திற்கும் ஐசுவரியத்திற்குமழிவு! வந்துவிட்டதே இலங்கைக்கு நாசம்! இதென்ன பாபம்! இதென்ன கஷ்டம்! என்று ஹநுமான் துக்காக்கிராந்தராய் சிந்தித்தார்.

ஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்கியான ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

௯-வது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

* நிரதிஶயஸௌந்தரியாதிகுணங்களினால் பரிபூர்ணையாயும் பாதிவிருத்தியாக்கிரகண்ணியையாயுமிருக்கிற மிதிலாதிபதியான ஜனகன் திருமகளுக்கும், ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் நிந்திக்கத்தக்கவர்களாயிருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளுக்கும் உபமானமிட்டோமே. அது ஸரியல்லவென்று மறுபடியும் துக்கிதராய்க்கொண்டு யோசித்தாரென்று கருத்து

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

౧. తత్రదివ్యోపమం ముఖ్యం స్ఫాటికం రత్నభూషితమ్ । అవేక్షమాణో హనుమాన్ దదర్శ శయనాసనమ్॥

౨. దాంతకాంచనచిత్రాంగైర్వైడూర్యైశ్చ వరాసనైః । మహార్హాస్తరణోపేతైరుపపన్నం మహాధనైః॥

௧. [illegible]
[illegible]

௨. [illegible]
[illegible]

௧. தத்ரதிவ்யோபமம்முக்யம்ஸ்பாடிகம்ரத்நபூஷிதம்।
அவேக்ஷமாணோஹநுமாந்ததர்ஸஸயநாஸநம்॥

௨. தாந்தகாஞ்சநசித்ராங்கைர்வைடூர்யைஸ்சவராஸநை:।
மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதைருபபந்நம்மஹாதநை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	வைடூர்யை:	வைடூர்யமணிகளா லிழைக்கப்பட்ட
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதை:=	[வையாயும்
அவேக்ஷமாண:	(முழுமையும்) பாரானின்றுகொண்டு	மஹார்ஹ	வெகுவிலேயுயர்ந்த
திவ்யோபமம்	இந்திரசயனத்திற்கொப்பாயும்	ஆஸ்தாந	மேல் பரப்பப்பட்ட வஸ்திரத்தோடு
முக்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	உபேதை:	கூடினவையாயும்
ஸ்பாடிகம்	ஸ்படிகமயமாயும்	மஹாதநை:	அதிக மௌலியத்தை யுடையனவாயுமிருக்கிற
ரத்நபூஷிதம்	இரத்தினங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட		
தாந்தகாஞ்சநசித்ராங்கை:=	[தாயும்	வராஸநை:	சிறந்த ஆஸனங்களோடு
தாந்த	தந்தமயமாயும்	உபபந்நம்	கூடினதாயுமிருக்கிற
காஞ்சந	ஸ்வரணமயமாயுமிருக்கிற	ஸயநாஸநம்	கட்டிலே
சித்ராங்கை:	பற்பலவி சித்திரப் பிரதேசங்களை யுடையதாயும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீத்திரளில் பிராட்டியைக்காணுமல் தேடிக்கொண்டுபோகிறபோது ஓர்புறத்தில் நவரத்தின கசிதமாயும், ஸ்வர்ணஸ்படிக தந்தமாயும் பற்பல விசித்திராலங்காரங்களையுடையதாயும், பூவினு மெல்லிய பஞ்சணைகள் பரப்பப்பட்டதாயும், பொன்பட்டாடைகள் போர்க்கப்பட்டதாயும் ஸாக்ஷாத் தேவேந்திரசயனம்போல் அத்யுஜ்வல ஸௌந்தரிய சயனஸ்தானங்களோடு கூடினதாயுமிருக்கிற ஓர் மஞ்சத்தைக் கண்டார்.

౩. తస్య చైకతమే దేశే సోఽగ్ర్యమాలావిభూషితమ్ । దదర్శ పాండురం ఛత్రం తారాధిపతిసన్నిభమ్॥

௩. [illegible]
[illegible]

௩. தஸ்யசைகதமேதேஸேஸோக்ர்யமாலாவிபூஷிதம்।
ததர்ஸபாண்டுரம்ச்சத்ரம்தாராதிபதிஸந்நிபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்தஹநுமான்	தாராதிபதிஸந்நிபம்	சந்திரனுக்கு நிகராயுமிருக்கிற
தஸ்ய	அந்தபரியங்கத்தினுடைய	பாண்டுரம்	வெளுத்த
ஏகதமேதேஸே	ஓர்புறத்தில்	சத்ரம்	குடையை
அக்ர்யமாலாவிபூஷிதம்	மேன்மையான இரத்தினங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த தல்பத்திற்குமேல் திவ்யமணிகள் பதித்து முத்துவடங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு பௌர்ணமி சந்திரன்போல் ஸ்வச்சமாக விளங்கும் ஓர் சுவேதச்சத்திரத்தைக் கண்ணுற்றார்.

౪. జాతరూపపరిక్షిప్తం చిత్రభానుసమప్రభమ్ । అశోకమాలావితతం దదర్శ పరమాసనమ్॥

౫. వాలవ్యజనహస్తాభిర్వీజ్యమానం సమంతతః । గంధైశ్చ వివిధైర్జుష్టం వరధూపేన ధూపితమ్॥

౬. పరమాస్తరణాస్తీర్ణమావికాజినసంవృతమ్ । దామభిర్వరమాల్యానాం సమంతాదుపశోభితమ్॥

௪. [illegible]
[illegible]

௫. [illegible]
[illegible]

௬. പരമാസ്തരണാസ്തീർണമാവികാജിനസംവൃതം।
ദാമഭിർവരമാല്യാനാം സമന്താദുപശോഭിതം॥

௪. ஜாதரூபபரிக்ஷிப்தம்சித்ரபாநுஸமப்ரபம்।
அசோகமாலாவிததம்ததர்ஸபரமாஸநம்॥

௫. வாலவ்யஜநஹஸ்தாபிர்வீஜ்யமாநம்ஸமந்ததஃ।
கந்தைஸ்சவிவிதைர்ஜுஷ்டம்வரதூபேநதூபிதம்॥

௬. பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணமாவிகாஜிநஸம்வ்ருதம்।
தாமபிர்வரமால்யாநாம்ஸமந்தாதுபஸோபிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாதரூபபரிக்ஷிப்தம்	தங்கத்தினால்செய்யப்பட்டதாயும்	ஜுஷ்டம்	கூடினதாயும்
சித்ரபாநுஸமப்ரபம்	ஸூரியனுக்குநிகரான காந்தியுடையதாயும்	வரதூபேந	சிரேஷ்டமான (அகில் முதலிய) தூபத்தால்
அசோகமாலாவிததம்--	அசோகபுஷ்பஹாரங்களால் நிறைந்ததாயும்	தூபிதம்	புகை யூட்டப்பட்டதாயும்
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபிஃ==		பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணம்-	உத்கிருஷ்டமான ஆஸ்தரணங்களால் வியாப்தமாயும்
வாலவ்யஜந	வெண்சாமரத்தை	ஆவிகாஜிநஸம்வ்ருதம்	ஆட்டுத்தோலால்மூடப்பட்டதாயும்
ஹஸ்தாபிஃ	கையிலேந்திவீசுகிற (யந்திரத்தாற்செய்த ஸ்த்ரீப்பிரதிமைகளால்)	வரமால்யாநாம்	சிரேஷ்டமான புஷ்பமாலைகளுடைய
		தாமபிஃ	மாலைகளால்
ஸமந்ததஃ	நாற்புறத்திலும்	ஸமந்தாத்	நாற்புறத்திலும்
வீஜ்யமாநம்	வீசப்பட்டதாயும்	உபஸோபிதம்	நன்றாகப்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட
விவிதைஃ	பலவிதமான	பரமாஸநம்	சிறந்த சயனத்தை
கந்தைஃ	பரிமளங்களோடு	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கத்தாற்செய்த அந்தக்கட்டிலானது ஆதித்யனுக்கு ஸதிருசமான காந்தியோடு ஜ்வலித்தது. அதன்மீது பஞ்சணைமுதலிய திவ்யாஸ்தரணங்கள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. அதிக மிருதுவாகப் பதமிடப்பட்ட அஜசர்மங்கள் போத்திருந்தன. வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்தி வீசுகிற ஸ்திரீப் பிரதிமைகள் நாற்புறமும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. நறுமணம் வீசு மகிற்புகையானது மஞ்சமுழுதும் வியாபித்திருந்தது. குங்குமசந்தண கஸ்தூரி ஜவ்வாது முதலிய வாஸனைத்திரவியங்கள் உத்தமபரிமளம் வீசின. ஸுகந்தபுஷ்பங்களால் தொடுத்த மாலைகள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. இவ்வித அலங்காரங்களோடு கூடிய சயனஸ்தலத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౭. తస్మిన్ జీమూతసంకాశం ప్రదీప్తోత్తమకుండలమ్। లోహితాక్షం మహాబాహుం మహారజతవాససమ్॥

౮. లోహితేనానులిప్తాంగం చందనేన సుగంధినా। సంధ్యారక్తమివాకాశే తోయదం సతటిద్గణమ్॥

౯. వృతమాభరణైర్దివ్యైః సురూపం కామరూపిణమ్। సవృక్షవనగుల్మాఢ్యం ప్రసుప్తమివ మందరమ్॥

౧౦. క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ వరాభరణభూషితమ్। ప్రియం రాక్షసకన్యానాం రాక్షసానాం సుఖావహమ్॥

౧౧. పీత్వాప్యుపరతం చాపి దదర్శ స మహాకపిః।

௭. തസ്മിൻ ജീമൂതസങ്കാശം പ്രദീപ്തോത്തമകുണ്ഡലം।
ലോഹിതാക്ഷം മഹാബാഹും മഹാരജതവാസസം॥

௮. ലോഹിതേനാനുലിപ്താംഗം ചന്ദനേന സുഗന്ധിനാ।
സന്ധ്യാരക്തമിവാകാശേ തോയദം സതഡിദ്ഗണം॥

௯. വൃതമാഭരണൈർദിവ്യൈഃ സുരൂപം കാമരൂപിണം।
സവൃക്ഷവനഗുല്മാഢ്യം പ്രസുപ്തമിവ മന്ദരം॥

௧௦. ക്രീഡിത്വോപരതം രാത്രൌ വരാഭരണഭൂഷിതം।
പ്രിയം രാക്ഷസകന്യാനാം രാക്ഷസാനാം സുഖാവഹം॥

௧௧. പീത്വാപ്യുപരതം ചാപി ദദർശ സ മഹാകപിഃ।

௭. தஸ்மிஞ்ஜீமூதஸங்காஸம்ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்।
லோஹிதாக்ஷம்மஹாபாஹும்மஹாரஜதவாஸஸம்॥

௮. லோஹிதேநாநுலிப்தாங்கம்சந்தநேநஸுகந்திநா।
ஸந்த்யாரக்தமிவாகாஸேதோயதம்ஸதடித்கணம்॥

௯. வ்ருதமாபரணைர்திவ்யைஸ்ஸுரூபம்காமரூபிணம்।
ஸவ்ருக்ஷவநகுல்மாட்யம்ப்ரஸுப்தமிவமந்தரம்॥

க0. க்ரீடித்வோபரதம்ராத்ரௌவராபரணபூஷிதம்।
ப்ரியம்ராக்ஷஸகந்யாநாம்ராக்ஷஸாநாம்ஸுகாவஹம்॥

க0௯. பீத்வாப்யுபரதம்சாபிததர்ஸஸமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த (கட்டிலில்)	காமரூபிணம்	இச்சித்த ரூபம் தரிக்கவல்லவனுதலா[ல்]
ஸ்ரீமூதஸங்காஸம்	மேகத்திற்கு ஸதிருஸமாயிருக்கிறவ[னுயும்]	ஸுரூபம்	நல்ல ரூபவானுயும்
ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்=		ஸவ்ருக்ஷவநகுல்மாட்யம்=	
ப்ரதீப்த	ஜ்வலிக்கிற	ஸவ்ருக்ஷ	விருக்ஷங்களோடுகூடிய
உத்தம	சிரேஷ்டமான	வந	காடுகளென்ன
குண்டலம்	குண்டலங்களை யணிந்தவனுயும்	குல்ம	புதர்களென்ன
லோஹிதாக்ஷம்	சிவந்த கண்களையுடையவனுயும்	ஆட்யம்	(இவைகளால்) நிறைந்ததும்
மஹாபாஹும்	பெருத்த தோள்களையுடையவனுயும்	ப்ரஸுப்தம்	(அசையாமல்) தூங்குவதுபோலுமிரு
மஹாரஜதவாஸஸம்=		மந்தரமிவ	மந்தரகிரிபோலிருக்கிறவனுயும்[க்கிற]
மஹாரஜத	தங்கத்தால் (செய்த)	வராபரணபூஷிதம்	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களா லலங்
வாஸஸம்	வஸ்திரத்தையுடையவனுயும்		கரிக்கப்பட்டவனுயும்
லோஹிதேந	சிவந்த	ராத்ரௌ	இராத்திரியில்
ஸுகந்திநா	நறுமணமுடைய	க்ரீடித்வா	கிரீடித்து (அதனுல்)
சந்தநேந	சந்தனத்தால்	உபரதம்	ஓய்வடைந்தவனுயும்
அநுலிப்தாங்கம்=		ராக்ஷஸகந்யாநாம்	இராக்ஷஸஸ்திரீகளுக்கு
அநுலிப்த	பூசப்பட்ட	ப்ரியம்	இஷ்டனுயும்
அங்கம்	தேகத்தையுடையவனுயும் (அதனுல்)	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷஸர்களுக்கு
ஆகாஸே	ஆகாசத்தில்	ஸுகாவஹம்	ஸுகத்தைச்செய்கிறவனுயும்
ஸதடித்கணம்	மின்னற்கொடிகளோடுகூடியும்	பீத்வா	பானஞ்செய்து
ஸந்த்யாரக்தம்	ஸந்தியாகாலத்தில் சிவந்துமிருக்கிற	உபரதம்	விசிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுமா
தோயதமிவ	மேகம்போலிருக்கிறவனுயும்		ன (இராவணனை)
திவ்யை:	சிறந்த	ஸ:	அந்த
ஆபரணை:	ஆபரணங்களோடு	மஹாகபி:	ஹநுமான்
வ்ருதம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறவனுயும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அக்கட்டிலின்மீது வருஷாகால மேகம்போற் கறுத்த தேகத்தோடும் பெருத்துருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும், காமரூபியானதால் கிரீடாகாலத்தில் தன் பிரியைகள் கண்டு மோகிக்கும்படியாகக்கொண்ட நல்ல ரூபத்தோடும், ஜ்வலிக்கிற குண்டலங்களோடும் இன்னம் பற்பல ஆபரணங்களோடும், அரையிற்கட்டிய பீதாம்பரத்தோடும் ரக்தவர்ண சந்தனப்பூச்சோடும், அப்பூச்சினுல் மின்னலோடுகூடிய ஸந்தியாகாலமேகம்போல் விளங்குகிற தேககாந்தியோடும், மத்தியபானத்தை யதிகமாகச்செய்து இரவில் நெடுநேரம் கிரீடித்த பரிசிரமத்தால் பிரயக்கினையயற்று விருக்ஷங்கள் வனங்கள் புதர்களடர்ந்த நிச்சலமான மந்தரபர்வதம்போல் பிரம்மாண்டமாய்க்கிடந்துறங்குகிற இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனைக் கண்டார்.

భాస్వరేశయనేవీరంప్రసుప్తంరాక్షసాధిపమ్॥

౧౨. నిశ్శ్వసంతంయథానాగం రావణంవానరర్షభః । ఆసాద్యపరమోద్విగ్నస్సోపాసర్పత్సుభీతవత్॥

ஹாஷூரெஶயநெவீரஂஷுஸுஷுஂராக்ஷஸாயிவ॥

கஉ. நிஶ்வஸஂதஂயயாநாமஂராவணஂவாநரஷ-ஷஹ:।

ஆஸாஉ்யவாரொஷிதூஜொஸாவாஸவஃதுஷீதவக॥

கக. பாஸ்வரேஸயநேவீரம்ப்ரஸுப்தம்ராக்ஷஸாதிபம்॥

கஉ. நிஸ்வஸந்தம்யதாநாகம்ராவணம்வாநரர்ஷப:।
ஆஸாத்யபரமோத்விக்நஸ்ஸோபாஸர்பத்ஸுபீதவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாஸ்வரே	பிரகாசிக்கிற	ராவணம்	இராவணனை
ஸயநே	படுக்கையில்	ஸ:	அந்த
ப்ரஸுப்தம்	(நிச்சலமாய்) உறங்குகிறவனும்	வாநரர்ஷப:	ஹநுமான்
ராக்ஷஸாதிபம்	இராக்ஷஸப்பிரபுவும்	ஆஸாத்ய	ஸமீபித்து
வீரம்	பராக்கிரமசாலியும்	பரமோத்விக்ந:	மிகவும் நொந்த மனதுடையவராக
நாகம்யதா	ஸர்ப்பம்போல்	ஸுபீதவத்	பயப்பட்டவர்போல்
நிஸ்வஸந்தம்	மூச்சுவிடுகிறவனுமான	அபாஸர்பத்	பின்வாங்கினர்.

தா-ம்—இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளோடு பிரகாசிக்கிற அந்த பரியங்கத்தின்மீது ஸர்ப்பம்போல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு நித்திரைசெய்கிற அந்த கோரவீரனை இராவணனைப்பார்த்து, பிராட்டி ஒருவேளை

இங்கு வாஸஞ்செய்கிறளோவென்று பார்க்கவந்தவிடத்தில் பிராட்டியை யபகரித்த பாபியையா கண்டோமென்று கிலேசமடைந்து இவன் நம்மைக்கண்டால் நம்முடைய காரியத்திற்கு ஹானி நேரிடுமென்று நினைத்து பயந்தவர்போல் ஹநுமான் பின்வாங்கினார்.

౧౩. అథారోహణమాసాద్య వేదికాంతరమాశ్రితః। సుప్తం రాక్షసశార్దూలం ప్రేక్షతే స్మ మహాకపిః॥

௧௩. 𑌅𑌥𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌤𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௧௩. அதாரோஹணமாஸாத்யவேதிகாந்தரமாஶ்ரித:।
ஸுப்தம்ராக்ஷஸஶார்தூலம்ப்ரேக்ஷதேஸ்மமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமான்	ஆஶ்ரித:(ஸந்)	அச்ரயித்தவராய்க்கொண்டு
ஆரோஹணம்	கட்டிற்படியை	ஸுப்தம்	தூங்குகிற
ஆஸாத்ய	அடைந்து	ராக்ஷஸஶார்தூலம்	இராவணனை
வேதிகாந்தரம்	வேறொருதின்னையை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் இராவணனுறங்கும் கட்டிலினுடைய படியைவிட்டு ஸமீபத்திலிருந்த ஓர் திண்ணையின்மீது நின்றுகொண்டு அந்த ராக்ஷஸேச்வரனை நன்றாகப் பார்த்தார்.

౧౪. శుశుభే రాక్షసేంద్రస్య స్వపతశ్శయనోత్తమమ్। గంధహస్తిని సంవిష్టే యథా ప్రస్రవణం మహత్॥

௧௪. 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌗𑌂𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍॥

௧௪. ஶுஶுபேராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யஸ்வபதஶ்ஶயநோத்தமம்।
கந்தஹஸ்திநிஸம்விஷ்டேயதாப்ரஸ்ரவணம்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வபத:	தூங்குகிற	ஸம்விஷ்டே(ஸதி)	பிரவேசித்த (அளவில்)
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய	மஹத்	பெரிதான
ஶயநோத்தமம்	உத்தமமான சயனமானது	ப்ரஸ்ரவணம்யதா	மலையருவி எப்படி விளங்குமோ (அப்படி)
கந்தஹஸ்திநி	கந்தவத்தான மதஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற யானையானது	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.

தா-ம்—விசேஷபரிமளம் வீசுகிற சந்தனப்பூச்சோடும் துதிக்கைகளையொத்த கைகளோடும் உறங்குகிற இராவணனோடு சேர்ந்த அந்த சயனமானது மதஜலத்தைச் சொரிகிற கஜசிரேஷ்டத்தின் ஸம்பந்தத்தால் மதஜலமணத்தைக்கொள்கிற மலையருவிபோல் விளங்கிற்று.

౧౫. కాంచనాంగదనద్ధౌ చ దదర్శ స మహాత్మనః। విక్షిప్తౌ రాక్షసేంద్రస్య భుజావింద్రధ్వజోపమౌ॥

౧౬. ఐరావతవిషాణాగ్రైరాపీడనకృతవ్రణౌ। వజ్రోల్లిఖితపీనాంసౌ విష్ణుచక్రపరిక్షతౌ॥

౧౭. పీనౌ సమసుజాతాంసౌ సంగతౌ బలసంయుతౌ। సులక్షణనఖాంగుష్ఠౌ స్వంగులీతలలక్షితౌ॥

౧౮. సంహతౌ పరిఘాకారౌ వృత్తౌ కరికరోపమౌ। విక్షిప్తౌ శయనే శుభ్రే పంచశీర్షావివోరగౌ॥

௧௫. 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌾𑌂𑌗𑌦𑌨𑌦𑍍𑌧𑍌𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍌𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑍁𑌜𑌾𑌵𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋𑌪𑌮𑍌॥

௧௬. 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌪𑍀𑌡𑌨𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑍌।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑍌𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍌॥

௧௭. 𑌪𑍀𑌨𑍌𑌸𑌮𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌸𑍌𑌸𑌂𑌗𑌤𑍌𑌬𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌।
𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌖𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌𑌸𑍍𑌵𑌂𑌗𑍁𑌲𑍀𑌤𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌॥

௧௮. 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍌𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌕𑌾𑌰𑍌𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌𑌕𑌰𑌿𑌕𑌰𑍋𑌪𑌮𑍌।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍌𑌶𑌯𑌨𑍇𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍇𑌪𑌂𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌰𑌗𑍌॥

௧௫. காஞ்சநாங்கதநத்தௌசதத்ர்ஶஸமஹாத்மந:।
விக்ஷிப்தௌராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபுஜாவிந்த்ரத்வஜோபமௌ॥

௧௬. ஐராவதவிஷாணாக்ரைராபீடநக்ருதவ்ரணௌ।
வஜ்ரோல்லிகிதபீநாம்ஸௌவிஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ॥

௧௭. பீநௌஸமஸுஜாதாம்ஸௌஸங்கதௌபலஸம்யுதௌ।
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌஸ்வங்குலீதலலக்ஷிதௌ॥

கஅ. ஸங்கதௌபரிகாகாரௌவ்ருத்தௌகரிகரோபமௌ।
விக்ஷிப்தௌஶயநேஶுப்ரேபஞ்சஶீர்ஷாவிவோரகௌ॥

பதம்.	உரை.
காஞ்சநாங்கதநத்தௌ	ஸ்வர்ணத் தோள்வளைகளை யுடையன வாயும்
விக்ஷிப்தௌ	நீண்டிருக்கின்றனவாயும் (அதனுல்)
இந்த்ரத்வஜோபமௌ	இந்திரனுடைய த்வஜத்திற்கு ஸமான மானவையாயும்
ஐராவதவிஷாணாக்ரை:=	
ஐராவத	இந்திரகஜத்தினுடைய
விஷாண	தந்தங்களுடைய
அக்ரை:	நுனிகளால்
ஆபீடநக்ருதவ்ரணௌ=	
ஆபீடந	யுத்தத்தில்
க்ருத	செய்யப்பட்ட
வ்ரணௌ	ரணங்களையுடையனவாயும்
வஜ்ர	வஜ்ஜிராயுதத்தால்
உல்லிகித	அடிக்கப்பட்டும்
பீந	பெருத்துமிருக்கிற
அம்ஸௌ	தோள்பட்டைகளையுடையனவாயும்
விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ=	
விஷ்ணுசக்ர	விஷ்ணுவின் சக்கிராயுதத்தால்
பரிக்ஷதௌ	காயப்படுத்தப்பட்டனவாயும்
பீநௌ	பெருத்தனவாயும்
ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ=	
ஸம	ஒன்றோடொன்று ஸமமாயும்
ஸுஜாத	வலிவுடையனவாயுமிருக்கிற
அம்ஸௌ	தோள்களையுடையனவாயும்
ஸங்கதௌ	சேர்ந்திருக்கின்றனவாயும்
பல்ஸம்யுதௌ	பலத்தோடு கூடினவையாயும்
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌ=	
ஸுலக்ஷண	நல்ல லக்ஷணங்களமைந்த
நக	நகங்களென்ன
அங்குஷ்டௌ	கட்டைவிரல்களென்ன (இவைகளையுடையனவாயும்)
ஸ்வங்குளீயகலக்ஷிதௌ-	திவ்ய மோதிரங்களை அடையாளமாகவுடையனவாயும்
ஸங்கதௌ	பொருந்தியிருக்கின்றனவாயும்
பரிகாகாரௌ	இருப்புத்தடியின் ஆகாரம்போன்ற ஆகாரமுடையனவாயும்
வ்ருத்தௌ	உருண்டனவாயுமிருக்கிற
கரிகரோபமௌ	யானைத்துதிக்கைக்கு ஸமானமாயிருக்கின்றனவாயும்
ஶுப்ரே	தாவள்ளியமான
ஶயநே	படுக்கையில்
விக்ஷிப்தௌ	போடப்பட்டனவாயும்
பஞ்சஶீர்ஷௌ	ஐந்துதலைகளையுடைய
உரகாவிவ	ஸர்ப்பங்கள்போ விருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற
மஹாத்மந:	பெரிய சரீரமுடையவனான
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
புஜௌ	கைகளை
ஸ:	அம்மாருதி
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౧౯. శశక్షతజకల్పేనసుశీతేనసుగంధినా । చందనేనపరార్ధ్యేనస్వనులిప్తౌస్వలంకృతౌ॥

౨౦. ఉత్తమస్త్రీవిమృదితౌగంధోత్తమనిషేవితౌ । యక్షపన్నగగంధర్వదేవదానవరావిణౌ॥

౨౧. దదర్శసకపిస్తస్యబాహూశయనసంస్థితౌ । మందరస్యాంతరేసుప్తౌమహాహీరుషితావివ॥

க௯. [illegible]
[illegible]

உ0. [illegible]
[illegible]

உக. [illegible]
[illegible]

க௯. ஶஶக்ஷதஜகல்பேநஸுஶீதேநஸுகந்திநா।
சந்தநேநபரார்த்யேநஸ்வநுலிப்தௌஸ்வலங்க்ருதௌ॥

உ0. உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌகந்தோத்தமநிஷேவிதௌ।
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவராவிணௌ॥

உக. ததர்ஶஸகபிஸ்தஸ்யபாஹூஶயநஸம்ஸ்திதௌ।
மந்தரஸ்யாந்தரேஸுப்தௌமஹாஹீருஷிதாவிவ॥

பதம்.	உரை.
ஶஶக்ஷதஜகல்பேந=	
ஶஶ	முசலினுடைய
க்ஷதஜகல்பேந	இரத்தத்திற்கு ஸமமாயும்
ஸுஶீதேந	மிக குளிர்ச்சியாயும்
ஸுகந்திநா	ஸ்ரேஷ்டமான பரிமளமுள்ளதாயும்
பரார்த்யேந	மேன்மையானதாயுமிருக்கிற
சந்தநேந	சந்தனத்தினுல்
ஸ்வநுலிப்தௌ	நன்ருகப் பூசப்பட்டனவாயும்
ஸ்வலங்க்ருதௌ	நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டனவாயும்
உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌ=	
உத்தமஸ்த்ரீ	உத்தமஸ்திரீகளால்
விம்ருதிதௌ	பிடிக்கப்பட்டனவாயும்
கந்தோத்தமநிஷேவிதௌ=	
கந்தோத்தம	ஸ்ரேஷ்டமான கந்தத்தால்
நிஷேவிதௌ	ஸேவிக்கப்பட்டனவாயும்
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவராவிணௌ=	

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவ-	யக்ஷர், பந்நகர், கந்தர்வர், தேவர், அஸுரர் (ஆகிய இவர்களை)	ஸுப்தௌ	தூங்குகின்றனவுமான
ராவிணௌ	கதறும்படி செய்தனவாயும்	மஹாஹிரிவ	பெரிய பாம்புபோலிருக்கிற
ஶயநஸம்ஸ்திதௌ	படுக்கையிலிருக்கின்றனவாயும்	தஸ்ய	அந்த இராவணனுடைய
மந்தரஸ்ய	மந்தரபர்வதத்தினுடைய	பாஹூ	கைகளை
அந்தரே	மத்தியில்	ஸ:	அந்த
ருஷிதௌ	கோபித்தும்	கபி:	ஹநுமான்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(௧௫-௨௧-வது ஶ்லோகங்களுக்குத் தா-ம்)—அந்த இலங்காதிபதியினுடைய இரண்டு ஹஸ்தங்களும் தோள்முதல் முழங்காலளவில் நீண்டு தேவலோகத்தில் நாட்டிய இந்திரத்வஜங்கள்போல் விளங்கின. உலையில் உருக்கியடித்து கெட்டியாகச்செய்த இருப்புலக்கைகள்போல் வலிவுள்ளனவாயிருந்தன. மத்தகஜங்களின் துதிக்கைபோல் அடிபெருத்து நுணிசிறுத்து ஒழுங்காகவிருந்தன. ஒன்று பெருத்து மற்றொன்று சிறுத்திராமலிரண்டும் ஸமமான ஆகாரமுள்ளனவாயிருந்தன. தேவதாராக்ஷஸாயுத்தங்களில் இந்திரகஜத்தா லிடிக்கப்பட்ட காயங்கள் காணப்பட்டன. வாஸவவஜ்ஜிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட இரணங்கள் தோன்றின. உபேந்திரசக்கிரத்தாலறுக்கப்பட்ட அடையாளங்களிருந்தன. திவ்விய லக்ஷணங்களமைந்த நகங்களோடும் விரல்களோடும் கூடியிருந்தன. முன்னே கைலாஸத்தைப் பேர்த்துப் பந்தாடின கைகள். தேவதானவயக்ஷ கின்னரகிம்புருஷாதிகளைக் கதறக்கதறவடித்த கைகள். அஷ்டதிக்பாலகர்கள் முதுகுகாட்டியோடும்படி செய்த கைகள். அனேக ராஜகன்னிகைகளைக் கூந்தலில் கைபோட்டுப் பிடித்திழுத்த கைகள். தங்கள் வீரசரித்திரசின்னங்களாகிற திவ்வியதோள்வளைகளையணிந்த கைகள். ஐயவிற்பிடித்த விரல்களில் நவரத்தினகசிதமோதிரங்களிட்ட கைகள். நறுமணமமைந்த சசரக்தவர்ண சீதள சந்தனக்கொழும்பால் பூசப்பட்ட கைகள். தேவதானவராக்ஷஸஸ்திரீ ரத்தினங்களால் பிடித்தமுக்கப்பட்ட கைகள். இந்தவிதம் பஞ்சசிரோநாகங்கள்போலும், மிருகபக்ஷிகளைப்பக்ஷித்து மதவேகத்தால் மதிமயக்கங்கொண்டு கோரசுவாசத்துடன் மந்தரபர்வதத்தாழ்வரையில் நிச்சலமாக நித்திரைசெய்யும் மஹோரகங்கள்போலும் ஸ்வச்சமான சயயாஸனத்தில் மாம்ஸபர்வதத்தையொத்த அந்த ராவணதேகத்திற்கிருபுறத்திலும் நீட்டப்பட்டிருக்கிற பயங்கரமான இரண்டு ஹஸ்தங்களை ஹநுமான் கண்டார்.

౨౨. తాభ్యాం సపరిపూర్ణాభ్యాం భుజాభ్యాం రాక్షసేశ్వరః । శుశుభేఽచలసంకాశః శృంగాభ్యామివ మందరః॥

௨௨. தாப்⁴யாம்ஸபரிபூர்ணாப்⁴யாம்பு⁴ஜாப்⁴யாம்ராக்ஷஸேஶ்வர:।
ஶுஶுபே⁴சலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்கா³ப்⁴யாமிவமந்த³ர:॥

௨௨. தாப்யாம்ஸபரிபூர்ணப்யாம்புஜாப்யாம்ராக்ஷஸேஶ்வர:।
ஶுஶுபேசலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்காப்யாமிவமந்தர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அசலஸங்காஶ:	பர்வதத்திற்கு நிகரான	புஜாப்யாம் *	இரண்டு புஜங்களால்
ஸ:	அந்த	ஶ்ருங்காப்யாம்	இரண்டு சிகரங்களையுடைய
ராக்ஷஸேஶ்வர:	இராவணன்	மந்தரமிவ	மந்தரகிரிபோல்
பரிபூர்ணப்யாம்	ஸமஸ்த லக்ஷணங்களால் பூர்ணமான	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
தாப்யாம்	அந்த		

தா-ம்—பெருத்து நீண்டு கறுத்திருக்கிற பர்வதாகாரமான தேகத்தோடு நித்திரைசெய்யு மந்த இராவணன் இராஜலக்ஷணங்களமைந்து திரண்டு உருண்டு உயர்ந்து விளங்குகிற இரண்டு புஜங்களால் இரண்டு சிகரங்களையுடைய மந்தரகிரிபோற்காணப்பட்டான்.

౨౩. చూతపున్నాగసురభిర్వకుళోత్తమసంయుతః । మృష్టాన్నరససంయుక్తః పానగంధపురస్సరః॥

౨౪ తస్యరాక్షససింహస్యనిశ్చక్రామమహాముఖాత్ । శయానస్యవినిశ్వాసఃపూరయన్నివతద్గృహమ్॥

௨௩. சூ₂தபுந்நாக³ஸுரபி⁴ர்வகுலோத்தமஸம்யுத:।
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்த: பாநக³ந்த⁴புரஸ்ஸர:॥

௨௪. தஸ்யராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்ய நிஶ்சக்ராமமஹாமுகா²த்।
ஶயாநஸ்யவிநிஶ்வாஸ: பூரயந்நிவதத்³க்³ருஹம்॥

---

* பத்துத்தலை இருபதுகைகளுள்ள இராவணனை இங்கு ஸாதாரண மனுஷியரூபமுடையவன்போல் வர்ணிக்கக்கூடுமோவென்னில், அவன் காமரூபியானதால் இரவில் பத்தினிகளோடிருக்கும்போது ஒருதலை இரண்டுகைகளுள்ள நல்ல ரூபவானான புருஷன்போலிருந்து மற்ற யுத்தஸமயங்களில் பத்துத்தலை இருபது கைகளுள்ள அகோரராக்ஷஸனாகக் காணப்பட்டானென் றறிந்துகொள்க.

௨௩. சூதபுந்நாகஸௌரபிர்வகுளோத்தமஸம்யுதः।
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்தःபாநகந்தபுரஸ்ஸரः॥
௨௪. தஸ்யராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்யநிஶ்சக்ராமமஹாந்முகாத்।
ஶயாநஸ்யவிநிஶ்வாஸःபூரயந்நிவதத்க்ருஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சூதபுந்நாகஸௌரபிः=		விநிஶ்வாஸः	மூச்சுக்காற்றானது
சூத	மாமரமென்ன	தத்க்ருஹம்	அந்த சயனக்கிருகத்தை
புந்நாக	புன்னைவிருக்ஷமென்ன (இவைகளு	பூரயந்நிவ	நிறைப்பதுபோல்
ஸௌரபிः	பரிமளங்களோடும் [டைய)	ஶயாநஸ்ய	படுத்துக்கொண்டிருக்கிற
வகுளோத்தமஸம்யுதः -	உயர்ந்த மகிழம்பூவாஸனையோடுகூடினதும்	ராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்ய	இராக்ஷஸேந்திரனை
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்தः-	ஷட்ரஸோபேதமான அன்னத்தினுடைய வாஸனையோடுகூடினதும்	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுடைய)
பாநகந்தபுரஸ்ஸரः	மத்தியவாஸனையை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிறதுமான	மஹாந்	பெரியதான
		முகாத்	முகத்தினின்று
		நிஶ்சக்ராம	வெளிப்புறப்பட்டது.

தா-ம்—அந்த இராவணனுடைய நிச்வாஸக்காற்றானது மாங்கனி, புன்னைப்புஷ்பம், மகிழம்பூ இவைகளினின்றிறக்கப்பட்ட அத்புத மதுவின் வாஸனையோடும் ஷட்ரஸோபேதமான திவ்வியான்ன கந்தத்தோடும் உத்கிருஷ்ட மத்திய பரிமளத்தோடும் கூடினதாகி இராக்ஷஸேந்திரனுடைய முகத்தினின்று வெளிக்கிளம்பி அந்த சயனக்கிரமுழுதும் மணத்தை நிரம்பச்செய்தது.

౨౫· ముక్తామణివిచిత్రేణ కాంచనేన విరాజతమ్ । మకుటేనాపవృత్తేన కుండలోజ్జ్వలితాననమ్॥
౨౬. రక్తచందనదిగ్ధేన తథా హారేణ శోభినా । పీనాయతవిశాలేన వక్షసాభివిరాజితమ్॥
౨౭. పాండురేణాపవిద్ధేన క్షౌమేణ క్షతజేక్షణమ్ । మహార్హేణ సుసంవీతం పీతేనోత్తమవాససా॥
౨౮. మాషరాశిప్రతీకాశం నిశ్శ్వసంతం భుజంగవత్ । గాంగే మహతి తోయాంతే ప్రసుప్తమివ కుంజరమ్॥
౨౯ చతుర్భిః కాంచనైర్దీపైర్దీప్యమానచతుర్దిశమ్ । ప్రకాశీకృతసర్వాంగం మేఘం విద్యుద్గణైరివ॥
30. పాదమూలగతాశ్చాపి దదర్శ సుమహాత్మనః । పత్నీస్స ప్రియభార్యస్య తస్య రక్షఃపతేర్గృహే॥

௨௫. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍॥
௨௬. 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌂𑌦𑌨𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨𑌤𑌥𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾।
𑌪𑍀𑌨𑌾𑌯𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌨𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥
௨௭. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑍇𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌂𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾॥
௨௮. 𑌮𑌾𑌷𑌰𑌾𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑌂𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌵𑌤𑍍।
𑌗𑌾𑌂𑌗𑍇𑌮𑌹𑌤𑌿𑌤𑍋𑌯𑌾𑌂𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌕𑍁𑌂𑌜𑌰𑌮𑍍॥
௨௯. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌂𑌮𑍇𑌘𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌵॥
௩௦. 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇॥

௨௫. முக்தாமணிவிசித்ரேணகாஞ்சநேநவிராஜிதம்।
மகுடேநாபவ்ருத்தேநகுண்டலோஜ்வலிதாநநம்॥
௨௬. ரக்தசந்தநதிக்தேநததாஹாரேணஶோபிநா।
பீநாயதவிஶாலேநவக்ஷஸாபிவிராஜிதம்॥
௨௭. பாண்டுரேணாபவித்தேநக்ஷௌமேணக்ஷதஜேக்ஷணம்।
மஹார்ஹேணஸுஸம்வீதம்பீதேநோத்தமவாஸஸா॥
௨௮. மாஷராஶிப்ரதீகாஶம்நிஶ்வஸந்தம்புஜங்கவத்।
காங்கேமஹதிதோயாந்தேப்ரஸுப்தமிவகுஞ்சரம்॥
௨௯. சதுர்ப்பிःகாஞ்சனைர்தீபைர்தீப்யமாநசதுர்திஶம்।
ப்ரகாஶீக்ருதஸர்வாங்கம்மேகம்வித்யுத்கணைரிவ॥

௩௦. பாதமூலகதாம்சாபி ததர்ஸ ஸுமஹாத்மந:।
பத்நீஸ்ஸப்ரியபார்யஸ்ய தஸ்யரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே॥

பதம்.	உரை.
முக்தாமணிவிசித்ரேண=	
முக்தாமணி	முத்துகளால்
விசித்ரேண	ஆச்சரியகரமாயும்
காஞ்சநேந	பொன்மயமாயும்
அபவ்ருத்தேந	(சிரஸினின்று கொஞ்சம்) நழுவியிருக்கிற
மகுடேந	கிரீடத்தினால்
விராஜமாநம்	மிகவும் பிரகாசிக்கிறவனையும்
குண்டலோஜ்வலிதாநநம்=	
குண்டல	கர்ணாபரணத்தால்
உஜ்வலித	பிரகாசிக்கிற
ஆநநம்	முகத்தையுடையவனையும்
ரக்தசந்தநதிக்தேந=	
ரக்த	சிவந்த
சந்தந	சந்தனத்தால்
திக்தேந	பூசப்பட்டும்
ததா	அப்படியே
ஹாரேண	கண்டாபரணத்தால்
ஸோபிநா	விளங்குகிறதாயும்
பீநாயதவிஸாலேந=	
பீந	பெருத்ததும்
ஆயத	நீண்டும்
விஸாலேந	அகலமாயுமிருக்கிற
வக்ஷஸா	மார்போடு
அபிவிராஜிதம்	நன்றாய் விளங்குகிறவனையும்
பாண்டுரேண	வெளுப்பாயும்
அபவித்தேந	(நித்ராவஸத்தால்) நழுவியுமிருக்கிற
க்ஷௌமேந	பட்டு உத்திரியத்தோடு
யுக்தம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறவனையும்
க்ஷதஜேக்ஷணம்	சிவந்த கண்களையுடையவனையும்
மஹார்ஹேண	மிகவிலையுயர்ந்த
பீதேந	பச்சைவர்ணமுள்ள
உத்தமவாஸஸா	சிரேஷ்டமானவஸ்திரத்தால்

பதம்.	உரை.
ஸுஸம்வீதம்	சுற்றப்பட்டவனையும்
மாஷராஸிப்ரதிகாஸம்=	
மாஷராஸி	உளுந்துராசிக்கு
ப்ரதிகாஸம்	ஸமானமான வர்ணமுடையவனையும்
புஜங்கவத்	பாம்புபோல்
நிஸ்வஸந்தம்	மூச்சுவிடுகிறவனையும்
காங்கே	கங்கைஸம்பந்தமான
மஹதி	பெரிய
தோயாந்தே	ஜலமத்தியில்
ப்ரஸுப்தம்	நன்றாகத்தூங்குகிற
குஞ்சரமிவ (ஸ்திதம்)	யானைபோலிருக்கிறவனையும்
சதுர்ப்பி:	நான்கான
காஞ்சநை:	ஸ்வர்ணஸ்தம்பங்களிலேற்றிய
தீபை:	விளக்குகளினால்
தீப்யமாநசதுர்திஸம்=	
தீப்யமாந	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட
சதுர்திஸம்	நான்கு திக்குகளையுடையவனையும் (ஆகையினாலேயே)
வித்யுத்கணை:	மின்னற்கூட்டங்களால்
ப்ரகாஸீக்ருதஸர்வாங்கம்=	
ப்ரகாஸீக்ருத	நன்றாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்ட
ஸர்வாங்கம்	ஸமஸ்த அங்கங்களையுமுடைய
மேகமிவ(ஸ்திதம்)	மேகம்போல் விளங்குகிற இராவணனையும்
ப்ரியபார்யஸ்ய	இஷ்டமான பார்யைகளையுடையவனும்
ஸுமஹாத்மந:	பெரிய ஆகாரமுடையவனுமான
தஸ்ய	அந்த (இராவணனுடைய)
பாதமூலகதா:	பாதத்தண்டையிலிருக்கிற
பத்நீஸ்ச	பத்நிகளையும்
ஸ:	அந்த ஹனுமான்
ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—மேருமந்தர கைலாஸாதிகிரிகளுக்கு ஸதிருசமான தேகத்தோடு நித்திரைசெய்கிற இராவணனைக்கண்ட ஹநுமான் நித்திராவசத்தால் அவனுடைய சிரஸினின்று கொஞ்சம் நழுவி கோடிஸூரியப்பிரகாசத்துடன் ஜ்வலிக்கிற நவரத்தினகசித முக்தாலங்கிருத ஸ்வர்ணமயமான மகுடத்தைக்கண்டார். காதிலணிந்த வைரமிழைத்த குண்டலங்கள் காரிருளையொத்த அவன் முகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற பாளபள்ளியத்தைக்கண்டார். குங்குமவர்ண சந்தனப்பூச்சோடும் கண்டத்திலணிந்த முத்து வைடூரிய ஹாரங்களோடும் விளங்குகிற பெருத்த நீண்ட அகன்ற விசாலமான வைரப்பலகையையொத்த மார்பைக்கண்டார். உளுந்துராசிபோற் கறுத்த அவனுடைய தேகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டும் நித்திராவஸ்தையாற் கொஞ்சம் நழுவியுமிருக்கிற உயர்ந்த பீதாம்பரத்தையும் வெணபட்டாடையையுங்கண்டார். பூர்ணபிரவாகத்தோடுகூடின கங்காமத்தியில் ஜலக்கிரீடை செய்துவிட்டு ஸ்வஸ்தமாக வுறங்குமோர் மதித்த குஞ்சரம்போல் கணக்கற்ற தன்னுடைய ஸுந்தரிகளுடன் ரதிவிலாஸ மனுபவித்துவிட்டு ஸ்வச்சமான அந்த மஞ்சத்தின்மீது நிர்ப்பயமாயுறங்குகிற இலங்காதிபதியைச்சுற்றி நாற்புறங்களிலும் நான்கு கனகஸ்தம்பங்களிலேற்றிய தீப்தமான காந்தியோடுகூடின தீபங்கள் நான்கு திக்குகளையும் ஜ்யோதிர்மயமாக விளங்கச்செய்கிற வழகைக்கண்டார். இந்த விதம் மின்னற்பிரகாசத்தால் ஸமஸ்த பாகங்களும் ஸ்பஷ்டமாக விளங்கும் மேகராசிபோல் காஞ்சனதீபரத்தின ஜ்வாலைகளால் ஸர்வாங்கங்களும் வியக்தமாகத்தெரிகிற பெருத்த கருமையான சரீரத்தோடு ஸர்ப்பம்போல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுறங்குகிற இராவணனையும் பர்த்திரு சிச்ருஷைகளைக் குறைவற நடத்திவிட்டு அவனுடைய பாதத்தண்டையிலுறங்கும் பத்தினிகளையும் ஹநுமான் கண்டார்.

౩౧. శశిప్రకాశవదనాశ్చారుకుండలభూషితాః । అమ్లానమాల్యాభరణాదదర్శహరియూథపః॥

൩൧. ശശിപ്രകാശവദനാശ്ചാരുകുണ്ഡലഭൂഷിതാഃ।
അമ്ലാനമാല്യാഭരണാദദർശഹരിയൂഥപഃ॥

௩௧. ஶஶிப்ரகாஶவதநாஶ்சாருகுண்டலபூஷிதா꞉।
அம்லாநமால்யாபரணாததர்ஶ ஹரியூதப꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப꞉	அந்த வானரவீரர்	குண்டல	கர்ணாபரணங்களால்
ஶஶிப்ரகாஶவதநா꞉—		பூஷிதா꞉	அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும்
ஶஶி	சந்திரனுடைய	அம்லாநமால்யாபரணா—	
ப்ரகாஶ	காந்திக்கு நிகரான காந்தியுடைய	அம்லாந	வாடாத
வதநா꞉	முகங்களையுடையவும்	மால்யாபரணா	புஷ்பமாலைகளாகிற ஆபரணங்களையுடைய ஸ்திரீகளை
சாருகுண்டலபூஷிதா꞉—			
சாரு	அழகான	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்நவிதம் திவ்விய திருக்கோலத்துடன் நித்திரைசெய்யு மிலங்காதிபதியைக்கண்ட பிறகு ஷோடசகலைகளோடு மஹோததியினின்று மேற்கிளம்பி அமிருதகிரணங்களைப் பொழிகின்ற சந்திரன்போல் அதியழகாக விளங்கு முகத்தோடும், ஜவலிக்கிற குண்டலங்களோடும் நறுமணம் வீசு மாலைகளோடும் நித்திரைசெய்கிற அனேக ஸ்திரீகளைக்கண்டார்.

3೨. నృత్తవాదిత్రకుశలా రాక్షసేంద్రభుజాంకగాః । వరాభరణధారిణ్యో నిషణ్ణా దదృశే హరిః॥

௩௨. ந்ருத்தவாதித்ரகுஶலா ராக்ஷஸேந்த்ரபுஜாங்ககா꞉।
வராபரணதாரிண்யோ நிஷண்ணா தத்ருஶே ஹரி꞉॥

௩௨. ந்ருத்தவாதித்ரகுஶலாராக்ஷஸேந்த்ரபுஜாங்ககா꞉।
வாரபரணதாரிண்யோநிஷண்ணாதத்ருஶேஹரி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரி꞉	ஹநுமான்	அங்க	மடிகளிலும்
ந்ருத்தவாதித்ரகுஶலா꞉—		கா꞉	ஏறி ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும்
ந்ருத்த	நர்த்தனமென்ன	வராபரணதாரிண்ய꞉—	
வாதித்ர	வீணைமுதலிய வாத்தியங்களென்ன	வராபரண	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களை
குஶலா꞉	(இவைகளில்) தேர்ந்திருக்கிறவர்களும்	தாரிண்ய꞉	தரித்திருப்போர்களும்
ராக்ஷஸேந்த்ரபுஜாங்ககா꞉—		நிஷண்ணா꞉	படுத்திருப்பவர்களுமான
ராக்ஷஸேந்த்ர	இராவணனுடைய	(தா꞉)	அந்த ஸ்திரீகளை
புஜ	தோள்களிலும்	தத்ருஶே	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் சிலர் திவ்விய நர்த்தனத்தாலும் மிருதங்க வீணாஸகிதமான கானத்தாலும் தங்கள் நாயகனை மிகவு மானந்திப்பிக்க அவன் தன் பிரியைகளைக் கட்டியணைத்து முத்தந்தந்து ஆலிங்கனாதி ஸுகங்களை யீந்து நித்திராவசமானபடியால், அந்த திவ்வியாபரணபூஷிதைகளான ஸ்திரீகளுமப்படியே மெய்மறந்து இராவணனுடைய தோள்களிலும் மடியிலுமுறங்குவதைக்கண்டார்.

33. వజ్రవైడూర్యగర్భాణి శ్రవణాంతేషు యోషితామ్ । దదర్శ తాపనీయాని కుండలాన్యంగదాని చ॥

௩௩. வஜ்ரவைடூர்யகர்ப்பாணி ஶ்ரவணாந்தேஷு யோஷிதாம்।
ததர்ஶ தாபனீயானி குண்டலாந்யங்கதானி ச॥

௩௩. வஜ்ரவைடூர்யகர்ப்பாணிஶ்ரவணாந்தேஷுயோஷிதாம்।
ததர்ஶதாபநீயாநிகுண்டலாந்யங்கதாநிச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய	அங்கதாநிச	தோள்வளைகளையும்
ஶ்ரவணாந்தேஷு	காது நுனிகளில்	தாபநீயாநி	பசும்பொன்னாற்செய்த
வஜ்ரவைடூர்யகர்ப்பாணி-வஜ்ஜிர வைடூர்ய ரத்தினங்களா விழைக்கப்பட்ட		குண்டலாநி	குண்டலங்களையும்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அம்மாதர் வஜ்ஜிரவைடூர்யாதி ரத்தினங்கள் பதித்த தோள்வளைகளையணிந்த ஹஸ்தங்களைச் சிரஸுக்கணையாக வைத்துக்கொண்டுறங்கினமையால், அவர்களுடைய பசும்பொற்குண்டலங்களும் நவரத்தினகசித தோள்வளைகளும் காது நுனிகளில் தொங்கவிட்டிருப்பனபோல் விளங்குவதைக் கண்டார்.

3४ తాసాం చంద్రోపమైర్వక్త్రైః శుభ్రైర్లలితకుండలైః । విరరాజ విమానం తన్నభస్తారాగణైరివ॥

௩௪. தாஸாம்சந்த்ரோபமைர்வக்த்ரை꞉ஶுப்ரைர்லலிதகுண்டலை꞉।
விரராஜவிமாநம்தந்நபஸ்தாராகணைரிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரோபமைஃ	சந்திரனுக்கு ஸமானமாயிருக்கின்ற	தத்	அந்த
ஶுபைஃ	மங்களகரமான [னவாயும்	விமாநம்	புஷ்பகவிமானமானது
லலிதகுண்டலைஃ	அழகிய குண்டலங்களையுடையனவுமா	தாராகணைஃ	நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களோடு கூடிய
தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய [ன	நபஇவ	ஆகாசம்போல்
வக்த்ரைஃ	முகங்களால்	விராஜ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—சந்திரன்போல் விளங்குகிற முகங்களோடும் நக்ஷத்திரங்கள்போற் பிரகாசிக்கிற குண்டலங்களோடும் நித்திரைசெய்கிற ஸ்திரீகளோடு கூடிய அந்த புஷ்பகமானது நக்ஷத்திரதாராக்கிரக ஸஹிதமாகப் பிரகாசிக்கும் சந்திரனையுடைய ஆகாசம்போல் விளங்கிற்று.

3౫. మదవ్యాయామఖిన్నాస్తా రాక్షసేంద్రస్య యోషితః । తేషు తేష్వవకాశేషు ప్రసుప్తాస్తనుమధ్యమాః ॥

௩௫. 𑌮𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌕𑌾𑌶𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃॥

௩௫. மதவ்யாயாமகிந்நாஸ்தாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யயோஷிதஃ।
தேஷுதேஷ்வவகாஶேஷுப்ரஸுப்தாஸ்தநுமத்யமாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதவ்யாயாமகிந்நாஸ்தாஃ=		தநுமத்யமாஃ	ஸூக்ஷ்மமான இடுப்புகளுமுடைய
மத	யௌவனக் கொழுப்பினால் (உண்டா	யோஷிதஃ	நாயகிகள்
வ்யாயாம	ரதிவியாபாரத்தால் [ன)	தேஷுதேஷு	அவரவர்களுடைய
கிந்நாஃ	சிரமப்பட்டிருக்கிற	அவகாஶேஷு	ஸ்தானங்களில்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய	ப்ரஸுப்தாஃ	தூங்கினார்கள்.
தாஃ	அப்படி பிரசித்த ரூபவதிகளாயும்		

தா-ம்—அந்த தசானனனுடைய பத்னிகள் தாருண்ணியபலத்தால் தங்கள் நாயகனோடு சிருங்காரஸாராநுபவஞ்செய்து அதனால் பரிசிரமமடைந்து தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களில் நித்திரைசெய்தார்கள்.

3౬. అంగహారైస్తథైవాన్యా కోమలైర్నృత్తశాలినీ । విన్యస్తశుభసర్వాంగీ ప్రసుప్తా వరవర్ణినీ ॥

௩௬. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌹𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌮𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑍁𑌭𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀॥

௩௬. அங்கஹாரைஸ்ததைவாந்யாகோமலைர்ந்ருத்தஶாலிநீ।
விந்யஸ்தஶுபஸர்வாங்கீப்ரஸுப்தாவரவர்ணிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருத்தஶாலிநீ	நாட்டியத்தில் பரிபூர்ணையாயும்	விந்யஸ்த	வைக்கப்பட்ட
வரவர்ணிநீ	சிரேஷ்டமான ரூபமுள்ளவளாயுமிருக்கிற	ஶுப	மங்களகரமான
அந்யா	வேறொரு ஸ்திரீயானவள்	ஸர்வாங்கீ	கரசரணாதி அவயவங்களையுடையவளாய்(கொண்டு)
கோமலைஃ	அழகான	ததைவ	நாட்டியத்திலுண்டானசேஷ்டையோடேயே
அங்கஹாரைஃ	அபிநயங்களால்		
விந்யஸ்தஶுபஸர்வாங்கீ=		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினாள்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் பரதசாஸ்திரந்தெரிந்த திவ்வியலக்ஷணஸம்பன்னையான வேறொரு ஸ்திரீயானவள் பர்த்தாவுக்கினிமையாக நர்த்தனஞ் செய்துவிட்டு நித்திராவசத்தால் நாட்டிய சின்னங்களான கரசரணாதிகளினவஸ்தைகளை யப்படியே வைத்துக்கொண்டு தூங்கினாள்.

3౭. కాచిద్వీణాం పరిష్వజ్య ప్రసుప్తా సంప్రకాశతే । మహానదీప్రకీర్ణేవ నళినీ పోతమాశ్రితా॥

௩௭. 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌵𑌨𑌳𑌿𑌨𑍀𑌪𑍋𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾॥

௩௭. காசித்வீணாம்பரிஷ்வஜ்யப்ரஸுப்தாஸம்ப்ரகாஶதே।
மஹாநதீப்ரகீர்ணேவநளிநீபோதமாஶ்ரிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீணாம்	வீணையை	ப்ரகீர்ணா	அடித்துக்கொண்டு போகப்படுகிறது [ம்
பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு	போதம்	ஓடத்தை
ப்ரஸுப்தா	தூங்குகிற	ஆஶ்ரிதா	அடைந்ததுமான
காசித்	ஒரு ஸ்திரீயானவள்	நளிநீவ	தாமரைக்கொடிபோல்
மஹாநதீப்ரகீர்ணா=		ஸம்ப்ரகாஶதே	நன்றாக விளங்கினாள்.
மஹாநதீ	பெருநதியில் (அதிக வெள்ளத்தால்)		

தா-ம்—வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வீணுகானத்தா லிராவணனை யானந்திப்பித்து ஓர் பெருநதிவெள்ளத்தால் புஷ்பங்களோடு மிலைகளோடு மடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு யதிருச்சையாய் ஸந்தித்த வோரோடத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற தாமரைக்கொடிபோல் அந்த ஸ்திரீயும் தன் வீணையைக் கட்டிக்கொண்டு நித்திராப்பிரவாகத்தி லாழ்ந்திருந்தாள்.

౩౮. అన్యాకక్షగతేనైవమడ్డుకేనాసితేక్షణా । ప్రసుప్తాభామినీభాతిబాలపుత్రేవవత్సలా॥

௩௮ [illegible]

௩௮. அந்யாகக்ஷகதேநைவமட்டுகேநாஸிதேக்ஷணு।
ப்ரஸுப்தாபாமிநீபாதிபாலபுத்ரேவவத்ஸலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸிதேக்ஷணு	கறுத்த கண்களையுடைய	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினுள்
அந்யா	வேறொரு	பாலபுத்ரா	சிறுகுழந்தையை இடுப்பி லுடையவளும்
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்		
கக்ஷகதேந	கக்ஷத்தையடைந்திருக்கிற	வத்ஸலேவ	புத்திரவாத்ஸல்லியமுமுடைய(ஸ்திரீபோல்)
மட்டுகேநைவ	மட்டுகமென்கிற வாத்திய விசேஷத்தோடேயே	பாதி	விளங்கினுள்.

౩౯. పటహంచారుసర్వాంగీపీడ్యశేతేశుభస్తనీ । చిరస్యరమణంలబ్ధ్వాపరిష్వజ్యేవభామినీ॥

௩௯. [illegible]

௩௯. படஹம்சாருஸர்வாங்கீபீட்யஶேதேஶுபஸ்தநீ।
சிரஸ்யரமணம்லப்த்வாபரிஷ்வஜ்யேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபஸ்தநீ	மங்களாவஹமான ஸ்தனங்களையுடையவளும்	பீட்ய	கட்டிக்கொண்டு
		சிரஸ்ய	வெகுகாலங் கழித்துவந்த
சாருஸர்வாங்கீ	அழகான ஸமஸ்த அவயவங்களையுடையவளுமான	ரமணம்	பாத்தாவை
		லப்த்வா	அடைந்து
பாமிநீ	(ஓர்) ஸ்திரீயானவள்	பரிஷ்வஜ்யேவ	ஆலிங்கனஞ்செய்வதுபோல்
படஹம்	தப்பட்டையை	ஶேதே	தூங்கினுள்.

౪౦. కాచిద్వంశంపరిష్వజ్యసుప్తాకమలలోచనా । రహఃప్రియతమంగృహ్యసకామేవచకామినీ॥

௪௦. [illegible]

௪௦. காசித்வம்ஶம்பரிஷ்வஜ்யஸுப்தாகமலலோசநா।
ரஹஃப்ரியதமம்க்ருஹ்யஸகாமேவசகாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமலலோசநா	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடைய	ஸகாமா	வெகு காமத்தோடு கூடினவளாய்க்கொண்டு
காமிநீ	காமுகையான		
காசித்	ஓர் (ஸ்திரீயானவள்)	ப்ரியதமம்	(தன்) நாயகனை
வம்ஶம்	புல்லாங்குழலை	பரிஷ்வஜ்யேவ	கட்டிக்கொண்டதுபோல்
பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு	ஸுப்தா	தூங்கினுள்.
ரஹஃ	ஏகாந்தத்தில்		

౪౧. విపంచీంపరిగృహ్యాన్యానియతానృత్తశాలినీ । నిద్రావశమనుప్రాప్తాసహకాంతేవభామినీ।

௪௧. [illegible]

௪௧ விபஞ்சீம்பரிக்ருஹ்யாந்யாநியதாந்ருத்தஶாலிநீ।
நித்ராவஶமநுப்ராப்தாஸஹகாந்தேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருத்தஶாலிநீ	நாட்டியத்தில் ஸமர்த்தையாயும்	பரிக்ருஹ்ய	கட்டிக்கொண்டு
நியதா	மிருதுபாஷிணியாயுமிருக்கிற	ஸஹகாந்தா	தன் நாயகனேடுகூட
அந்யா	வேறொரு	நித்ராவஶம்	நித்திரையின் ஸ்வாதீனத்தை
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	அநுப்ராப்தேவ	அடைந்ததுபோலவே (உறங்கினுள்.)
விபஞ்சீம்	(ஏழுதந்தியுடைய) வீணையை		

౪౨. అన్యాః కనకసంకాశైర్మృదుపీనైర్మనోరమైః । మృదంగం పరిపీడ్యాంగైః ప్రసుప్తా మత్తలోచనా ॥

௪௨. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌨𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑍁𑌪𑍀𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑍈𑌃।
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾॥

௪௨. அந்யாகநகஸங்காஶைர்ம்ருதுபீநைர்மநோரமை:।
ம்ருதங்கம்பரிபீட்யாங்கை:ப்ரஸுப்தாமத்தலோசநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்தலோசநா	மதித்த கண்களையுடையவளான	அங்கை:	அவயவங்களால்
அந்யா	வேறொரு ஸ்திரீயானவள்	ம்ருதங்கம்	மத்தளத்தை
கநகஸங்காஶை:	ஸ்வர்ணம்போன்றனவாயும்	பரிபீட்ய	கட்டியணைத்துக்கொண்டு
ம்ருதுபீநை:	மிருதுவாயும் பெருத்தனவாயும்	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.
மநோரமை:	அழகாயுமிருக்கிற		

౪౩. భుజపార్శ్వాంతరస్థేన కక్షగేన కృశోదరీ । పణవేన సహానింద్యా సుప్తా మదకృతశ్రమా ॥

௪௩. 𑌭𑍁𑌜𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨𑌕𑌕𑍍𑌷𑌗𑍇𑌨𑌕𑍃𑌶𑍋𑌦𑌰𑍀।
𑌪𑌣𑌵𑍇𑌨𑌸𑌹𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌦𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾॥

௪௩. புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேநகக்ஷகேநக்ருஶோதரீ।
பணவேநஸஹாநிந்த்யாஸுப்தாமதக்ருதஶ்ரமா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநிந்த்யா	நிந்திக்கப்படாதவளான	கக்ஷகேந	கக்ஷத்தை யடைந்திருக்கிறதுமான
க்ருஶோதரீ	சிறுத்தயிடையையுடையவளான (ஓர் ஸ்திரீயானவள்)	பணவேநஸஹ	மத்தளந்தோடுகூட
புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேந -	தோளுக்கும் பக்கத்திற்கு மத்தியிலிருக்கிறதும்	மதக்ருதஶ்ரமா	யௌவனத்தா லுண்டான இளைப்பை யடைந்தவளாக
		ஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౪. డిండిమం పరిగృహ్యాన్యా తథైవాసక్తడిండిమా । ప్రసుప్తా తరుణం వత్సముపగూహ్యేవ భామినీ ॥

௪௪. 𑌡𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌮𑌂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌡𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌮𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑌰𑍁𑌣𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌗𑍂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀॥

௪௪. டிண்டிமம்பரிக்ருஹ்யாந்யாததைவாஸக்தடிண்டிமா।
ப்ரஸுப்தாதருணம்வத்ஸமுபகூஹ்யேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா	வேறொரு	ஆஸக்த	ஆலிங்கனம் பண்ணப்பட்ட
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	டிண்டிமா	டிண்டிமத்தையுடையளா (யிருப்பதால்)
டிண்டிமம்	டிண்டிமமென்கிற வாத்திய விசேஷத்தை	தருணம்	நாயகனையும்
பரிக்ருஹ்ய	கட்டிக்கொண்டு	வத்ஸம்	குழந்தையையும்
ததைவ	அப்படியே	உபகூஹ்யேவ	கட்டியணைப்பவள்போல்
ஆஸக்தடிண்டிமா=		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౫. కాచిదాడంబరం నారీ భుజసంయోగపీడితమ్ । కృత్వా కమలపత్రాక్షీ ప్రసుప్తా మదమోహితా ॥

௪௫. 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌾𑌡𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂𑌨𑌾𑌰𑍀𑌭𑍁𑌜𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌦𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾॥

௪௫. காசிதாடம்பரம்நாரீபுஜஸம்யோகபீடிதம்।
க்ருத்வாகமலபத்ராக்ஷீப்ரஸுப்தாமதமோஹிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமலபத்ராக்ஷீ	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடையவளான	புஜ	புஜங்களுடைய
		ஸம்யோக	ஸம்பந்தத்தால்
நாரீ	ஸ்திரீயானவள்	பீடிதம்	பீடிக்கப்பட்டதாக
ஆடம்பரம்	ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தை	க்ருத்வா	செய்துகொண்டு
புஜஸம்யோகபீடிதம்=		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౬. కలశీమపవిద్ధ్యాన్యా ప్రసుప్తా భాతి భామినీ । వసంతే పుష్పశబలా మాలేవ పరిమార్జితా ॥

௪௬. 𑌕𑌲𑌶𑍀𑌮𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑌬𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑍇𑌵𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾॥

௪௬. கலஶீமபவித்யாந்யாப்ரஸுப்தாபாதிபாமிநீ।
வஸந்தேபுஷ்பஶபளாமாலேவபரிமார்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா	வேறொரு	பரிமார்ஜிதா	ஜலம் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிற
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	புஷ்பஸம்பளா	(நானாவர்ண) புஷ்பங்களுடைய
கலஶம்	(ஸ்வர்ண) கலசத்தை	மாலேவ	மாலைபோல்
அபவித்ய	கவிழ்த்துக்கொண்டு	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினாள்.
வஸந்தே	வஸந்தகாலத்தில்		

౪౭. పాణిభ్యాంచకుచౌ కాచిత్సువర్ణకలశోపమౌ । ఉపగూహ్యాబలాసుప్తా నిద్రాబలపరాజితా॥

௪௭. [illegible]।
[illegible]॥

௪௭. பாணிப்யாஞ்சகுசௌகாசித்ஸுவர்ணகலஶோபமௌ।
உபகூஹ்யாபலாஸுப்தாநித்ராபலபராஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நித்ராபலபராஜிதா=		ஸுவர்ணகலஶ	தங்கக்கலசங்களுக்கு
நித்ரா	தூக்கத்தினுடைய	உபமௌ	ஸமானங்களான
பல	பலத்தினால்	குசௌ	இரண்டு ஸ்தனங்களை
பராஜிதா	அவமானம்பண்ணப்பட்ட	பாணிப்யாம்	இரண்டு கைகளினால்
காசித்	ஒரு	உபகூஹ்ய	மறைத்துக்கொண்டு
அபலா	ஸ்திரீயானவள்	ஸுப்தா	தூங்கினாள்.
ஸுவர்ணகலஶோபமௌ=			

౪౮. అన్యాకమలపత్రాక్షీ పూర్ణేందుసదృశాననా । అన్యామాలింగ్యసుశ్రోణీంప్రసుప్తామదవిహ్వలా॥

௪௮. [illegible]।
[illegible]॥

௪௮. அந்யாகமலபத்ராக்ஷீபூர்ணேந்துஸத்ருஶாநநா।
அந்யாமாலிங்க்யஸுஶ்ரோணீம்ப்ரஸுப்தாமதவிஹ்வலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணேந்துஸத்ருஶாநநா=		மதவிஹ்வலா	மதத்தால் மெய்மறந்தவளாகக்கொண்
பூர்ணேந்து	பூர்ணசந்திரனுக்கு	ஸுஶ்ரோணீம்	அழகான பின்பாகத்தையுடைய [டு
ஸத்ருஶாநநா	ஸமமான முகத்தையுடையவளும்	அந்யாம்	வேறொரு ஸ்திரீயை
கமலபத்ராக்ஷீ	கமலதளம்போன்ற கண்களையுடைய வளுமான	ஆலிங்க்ய	கட்டிக்கொண்டு
அந்யா	வேறொரு ஸ்திரீயானவள்	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினாள்.

౪౯. ఆతోద్యానివిచిత్రాణిపరిష్వజ్యవరస్త్రియః । నిపీడ్యచకుచైస్సుప్తాః కామిన్యః కాముకానివ॥

௪௯. [illegible]।
[illegible]॥

௪௯. ஆதோத்யாநிவிசித்ராணிபரிஷ்வஜ்யவரஸ்த்ரியஃ।
நிபீட்யசகுசைஸ்ஸுப்தாஃகாமிந்யஃகாமுகாநிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமிந்யஃ	காமுகைகளான	காமுகாநிவ	காமமுடையவர்களைப்போல்
வரஸ்த்ரியஃ	உத்தமஸ்திரீகள்	குசைஃ	ஸ்தனங்களால்
விசித்ராணி	ஆச்சரியங்களான	நிபீட்ய	உறையும்படிசெய்து
ஆதோத்யாநி	வீணை-ம்ருதங்கம்-புல்லாங்குழல் - தாளம் இந்த சதுர்வித வாத்தியங்களை	பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு
		ஸுப்தாஃ	தூங்கினார்கள்.

(௪௭-௪௯) இந்த ஶ்லோகங்களில் அங்கு நித்திரைசெய்கிற இராவணபத்தினிகளின் பற்பல அவஸ்தைகளை வர்ணிக்கிறார்.—

வலியனைப்பழிக்கும்படியான கருவிழிகளையுடைய வோர் ஸுந்தரியானவள் அதிவாத்ஸல்லியத்தால் தன்புத்திரனைக் கட்டியணைக்கும் தாயைப்போல் மட்டுகமென்கிற வாத்தியத்தை மார்போடணைத்துக்கொண்டுறங்கினாள். சக்ரவாகத்வந்துவத்தையேசும்படியான ஸ்வர்ணகலசம்போன்ற ஸ்தனங்களையும், அழகான அங்கங்களையுமுடைய மின்னற்கொடியையொத்த வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வெகுநாள் பரதேசம்போயிருந்து திரும்பிவந்த தன்பிரியநாயகனை மார்போடு மார்பாகவணைத்து ஆலிங்கனஞ்செய்கிற பதிவிரதைபோல் தப்பட்டையை யிறுகக் கட்டியணைத்து நித்திரைசெய்தாள். பத்மதளம்போல் விசாலமான கண்களையுடைய வேறொருவள் அதிக மன்மதவிகாரத்தையடைந்து, நாயகா நாயகிகள் ஏகாந்தத்தில் பரஸ்பரம் ஆலிங்கனாதிகளால் ரமிப்பதுபோல், புல்லாங்குழலென்னும் வாத்தியவிசேஷத்தைச் சேர்த்து கட்டிக்கொண்டிருந்தாள். பரதநாட்டியத்தி லதிஸமர்த்தையாயும் மிக மிருதுபாஷிணியாயு மிருக்கிற வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வீணாகானஞ் செய்துவிட்டு நித்திராவசத்தா லவ்

வீணையையே கட்டிக்கொண்டு பர்த்தாவோடு சேர்ந்துறங்குவதுபோலுறங்கினள். மதித்த கண்களையுடைய வொருவள் ஸ்வர்ணரேகைபோன்ற தன் கைகளால் மத்தளமென்னும் வாத்தியத்தைக் கட்டியணைத்துக்கொண்டும், ஆலிலைபோன்ற வயிற்றையுடைய வேறொருவள் அவ்வாத்தியத்தைக் கக்ஷத்தில் வைத்துக்கொண்டு முறங்கினர்கள். டிண்டிமமென்னும் வாத்தியங்களிலொன்றை மார்போடணைத்துக்கொண்டும் மற்றொன்றைக் கையினல் கட்டிக்கொண்டு முறங்குகிற ஸ்திரீயானவள் ஒரு கையினல் பர்த்தாவையணைத்துக்கொண்டும் மற்றொன்றினல் குழந்தையைக்கட்டிக்கொண்டுமிருக்கிற தருணிபோலிருந்தாள். யௌவனபரிபூர்ணத்தா லதிககாமத்தையுடைய வேறொரு கமலலோசனையானவள் நித்திராமயக்கத்தால் சித்த ஸ்வாதீனமிழந்து ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தை நாயகனைப் பாவித்து அதைத் தன் புஜபலத்தா லிறுகக்கட்டி யணைத்துக்கொண்டு துயின்றாள். இராவணபரிசாரகைகளிலொருவள் நித்திராவஸரத்தால் ஓர் ஸ்வர்ணக்கலசத்தைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டுறங்கினளாதலால், அதிலுள்ள சந்தன குங்குமஜலங்கள் நாநாவர்ணமான புஷ்பம்போன்ற பற்பல ஆபரணங்களைப்பூண்ட அவளுடைய அவயவங்களின்மீது பெருகவே வஸந்தருதுவில் வாடாமலிருப்பதற்காகத் தண்ணீர்தெளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் புஷ்பமாலைபோல் விளங்கினள். நித்திராபலத்தால் தன் மானத்தைக் காக்கமுடியாம லபஜயமடைந்த வேறொரு அபலையானவள் ஸ்வர்ணக்கலசங்களையொத்த தன்னிரண்டு குசங்களையும் தன் கைகளால் மூடிக்கொண்டு துயின்றாள். பார்வணசந்திரனையொத்த வதனத்தையும் செந்தாமரையையொத்த கண்களையுமுடைய வேறொரு யுவதியானவள் மன்மதாவேசந் தாங்கமுடியாமல் மெய்மறந்து திவ்விய ரூபலாவண்ணியமுள்ள வேறொரு மெல்லிடையாளைக் கட்டியணைத்தாள். இன்னம் சில காமினிகளான ஸுந்தரிகள் மிருதங்காதி சதுர்விதவாத்திய விசேஷங்களை ஸ்தனங்களிற்பொருந்தும்படி யணைத்துத் துயின்றார்கள். இந்தவிதம் நித்திராகாலத்தி லந்த ஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் காமவிகாரங்களைத் திர்ப்திசெய்துகொள்ளுகிற விதத்தையும் விழித்திருக்கும்வேளையில் அனுஸரித்த அவஸ்தைகளை நித்திரையிலு மனுஸரித் துறங்குகிற விசித்திரத்தையுங் கண்டார்.

౫౦. తాసామేకాంతవిన్యస్తే శయానాం శయనే శుభే। దదర్శ రూపసంపన్నామపరాం స కపిస్త్రియమ్॥

௫௦. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥

௫௦. தாஸாமேகாந்தவிந்யஸ்தேஶயாநாம்ஶயநேஶுபே|
ததர்ஶரூபஸம்பந்நாமபராம்ஸகபிஸ்த்ரியம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அம்மாருதி	ஶயநே	படுக்கையில்
தாஸாம்	முன்சொன்ன ஸ்திரீகளுடைய (சயனத்தினின்று	ஶயாநாம்	நித்திரைசெய்கிற
ஏகாந்தவிந்யஸ்தே=		ரூபஸம்பந்நாம்	ரூபஸமிருத்தியையுடைய
ஏகாந்த	பிரத்தியேகமான ஸ்தலத்தில்	அபராம்	வேறொரு
விந்யஸ்தே	போடப்பட்டதாயும்	ஸ்த்ரியம்	ஸ்திரீயை
ஶுபே	மங்களகரமானதாயுமிருக்கிற	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் மிருதங்கவீணாதிவாத்தியங்களையும் ஸஹபத்தினிகளையும் வியவஸ்தையின்றி கட்டிக்கொண்டு நித்திரைசெய்கிற ஸ்திரீகளைக்கண்டபிறகு ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் திவ்வியாலங்காரங்களோடு மங்களகரமாக விளங்கு மோர் தல்பத்தில் சயனித்திருக்கிற அதிரூபலாவண்ணியமுள்ள வோருத்தமஸ்திரீயைக் கண்டார்.

౫౧. ముక్తామణిసమాయుక్తైర్భూషణైస్సువిభూషితామ్। విభూషయంతీమివ తత్స్వశ్రియా భవనోత్తమమ్॥

౫౨. గౌరీం కనకవర్ణాభామిష్టామంతఃపురేశ్వరీమ్। కపిర్మందోదరీం తత్ర శయానాం చారురూపిణీమ్॥

౫౩. స తాం దృష్ట్వా మహాబాహుర్భూషితాం మారుతాత్మజః। తర్కయామాస సీతేతి రూపయౌవనసంపదా॥

౫౩½. హర్షేణ మహతా యుక్తో ననంద హరియూథపః।

௫௧. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௫௨. 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥

௫௩. 𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾॥

௫௩½. 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।

௫௧. முக்தாமணிஸமாயுக்தைர்பூஷணைஸ்ஸுவிபூஷிதாம்|
விபூஷயந்தீமிவதத்ஸ்வஶ்ரியாபவநோத்தமம்||

௫௨. கௌரீம்கநகவர்ணாபாமிஷ்டாமந்த:புரேஶ்வரீம்|
கபிர்மந்தோதரீம்தத்ரஶயாநாம்சாருரூபிணீம்||

௫௩. ஸதாம்த்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹுர்பூஷிதாம்மாருதாத்மஜ:|
தர்க்கயாமாஸஸீதேதிரூபயௌவநஸம்பதா||

௫௩½. ஹர்ஷேணமஹதாயுக்தோநநந்தஹரியூதப:|

பதம்.	உரை.
முக்தாமணிஸமாயுக்தை:	முத்துகளோடும் மணிகளோடுங் கூடின
பூஷணை:	ஆபரணங்களால்
ஸுவிபூஷிதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டவளும்
ஸ்வஶ்ரியா	தன்சோபையால்
தத்	அந்த
உத்தமம்-பவநம்	சிரேஷ்டமான - கிரீடாக்கிருகத்தை
விபூஷயந்தீமிவ	அலங்கரிக்கிறவள்போலிருக்கிறவளும்
கௌரீம்	வெண்மைநிறமுடையவளும்
கநகவர்ணாபாம்	தங்கத்திற்குஸதிருசமானகாந்தியுடையவளும்
இஷ்டாம்	(இராவணனுக்கு) அத்தியந்தம்பிரியையாயும்
அந்த:புரேஶ்வரீம்	அந்தப்புரத்துக் கெஜமானியாயும்
தத்ர	அந்தசயனத்தில்
ஶயநாம்	நித்திரைசெய்பவளும்
சாருரூபிணீம்	அழகான ரூபமுடையவளும்
பூஷிதாம்	உத்தமாபரண பூஷிதையுமான
தாம்	அந்த

பதம்.	உரை.
மந்தோதரீம்	மந்தோதரியை
மஹாபாஹு:	பெருத்த தோள்களையுடையவரும்
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரருமான
ஸ:	அந்த
கபி:	ஹநுமான்
திருஷ்ட்வா	பார்த்து
ரூபயௌவனஸம்பதா=	
ரூப	ரூபமென்ன
யௌவந	யௌவனமென்ன (இவைகளுடைய)
ஸம்பதா	ஸமிருத்தியால்
ஸீதேதி	ஸீதையென்று
தர்க்கயாமாஸ	ஊகித்தார்
ஹரியூதப:	வானரத்தலைவரான ஹநுமான்
மஹதா	பெரிதான
ஹர்ஷேண	ஸந்தோஷத்தோடு
யுக்த:	கூடினவராக
நநந்த	ஆனந்தித்தார்.

தா-ம்—ஏகாந்தத்தில் ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சத்தின்மீது கண்வளர்ந்திருந்த அந்த ஸ்திரீயானவள் கேசாதிபாதபரியந்தம் வஜ்ஜிரவைடூரிய மரகதமாணிக்கமுத்துகள் பதித்த திவ்வியாபரணங்களை யணிந்திருந்தாள். உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவள். இராவணனுடைய பட்டமஹிஷி. அவனுக்கு அத்தியந்தம் பிரியமானவள். அவனுடைய அந்தரப்புரத்திற் கெஜமானி. அவனுடைய ஸ்திரீகளுக்குள் அதியுத்கிருஷ்டமான ரூபலாவண்ணியமுள்ளவள். மந்தோதரியென்ற பிரஸித்தமான ஸுந்தரி. மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கிற தன்னுடைய மெல்லிய தனுவின் காந்தியாலு மழகாலு மந்தக் கிரீடாக்கிரகத்தையலங்கரித்துக்கொண்டு துயின்ற அந்த ஸ்திரீரத்தினத்தின் வடிவையும் யௌவனத்தையும் பார்த்து இவள்தான் ஸீதையென்று நிச்சயித்து அந்த பராக்கிரமசாலியான வாதாத்மஜர் பிராட்டியைக் கண்டோமென்கிற ஸந்தோஷப்பெருக்கால் மயிர்க்கூச்சடைந்து ஆனந்தித்தார்.

౫౪. ఆస్ఫోటయామాస చుచుంబ పుచ్ఛం ననంద చిక్రీడ జగౌ జగామ। స్తంభానరోహన్నిపపాత భూమౌ నిదర్శయన్ స్వాం ప్రకృతిం కపీనామ్॥

௫௪. 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑍁𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌜𑌗𑍌 𑌜𑌗𑌾𑌮।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௫௪. ஆஸ்போடயாமாஸசுசும்பபுச்சம்நநந்தசிக்ரீடஜகௌஜகாம।
ஸ்தம்பாநரோஹந்நிபபாதபூமௌநிதர்ஶயந்ஸ்வாம்ப்ரக்ருதிம்கபீநாம்॥

இதி ஸ்ரீ 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி
ஆஸ்போடயாமாஸ	தோள்களைத்தட்டினர் (வாலையோங்கி பூமியிலறைந்தார்)
புச்சம்	வாலை
சுசும்ப	முத்தமிட்டார்
நநந்த	ஸந்தோஷித்தார்
சிக்ரீட	கரணம்போட்டார்
ஜகௌ	பாடினர்
ஜகாம	உலாவினர்

பதம்.	உரை.
ஸ்தம்பாந்	கம்பங்களை
அரோஹத்	ஏறினர்
கபீநாம்	வானரங்களுக்கு
ஸ்வாம்	இயற்கையான
ப்ரக்ருதிம்	ரீதியை
நிதர்ஶயந் (ஸந்)	காண்பித்துக்கொண்டு
பூமௌ	பூமியில்
நிபபாத	குதித்தார்.

தா-ம்—அந்த மந்தோதரியின் ஸௌகுமாரிய ஸௌசில்ய யௌவனாதி திவ்வியலக்ஷணங்களைக்கண்டு பிரமித்து "ஒகோ! எவளைக் காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களிற்றேடியுங் காணவில்லையோ, எவளைக் காணாமையால் வானரர்கள் பிராயோபவேசஞ்செய்யக் காத்திருக்கின்றனரோ, எவள் நிமித்தமாக மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி இந்த ராக்ஷஸநகரத்தையடைந்தோமோ, அந்த ராகவதர்மபத்தினியான ஜானகி யிவள்தான்" என்று நிச்சயித்து அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து வானரர்களுக்கியல்பான சேஷ்டைகளைச்செய்தார். "ஜயித்தோம் பிராட்டியைக் கண்டுவிட்டோம்" என்று தோள்களைத்தட்டினர். வானரர்களுக்கு வாலின்பேரிலதிக பிரியமாதலால் தன்வாலை ஓங்கியடித்து முத்தமிட்டார். பற்களைக்காட்டி நகைத்தார். கரணங்கள்போட்டார். கொஞ்சம் ஸங்கீதம்பாடினர். ஸந்தோஷத்தை யடக்கமுடியாமல் இங்குமங்குமோடி ஸ்தம்பங்களின்மீதேறி மறுபடியும் பூமியிற்குதித்தார். ஸீதாதர்சனம் தனக்கு லபித்துவிட்டதென்று இந்தவிதமானந்தக்கூத்தாடினர்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பத்தாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧. అవధూయచ తాంబుద్ధింబభూవావస్థిత స్తదా। జగామ చాపరాంచింతాంసీతాంప్రతిమహాకపిః॥

௧. 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌯𑌚𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧. அவதூயசதாம்புத்திம்பபூவாவஸ்திதஸ்ததா।
ஜகாமசாபராம்சிந்தாம்ஸீதாம்ப்ரதிமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமான்	அவஸ்தித:	ஸ்வஸ்தராக
ததா	அப்பொழுது	பபூவ	ஆனார்
ஸீதாம்ப்ரதி	ஸீதையைக்குறித்து	அபராம்	வேறான
தாம்புத்திம்	அந்த புத்தியை	சிந்தாம்	சிந்தையை
அவதூய	விட்டு	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் மந்தோதரியை ஸீதையென்று நினைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிய ஹநுமான் மஹா புத்திசாலியாதலால் கொஞ்சம் நிதானித்து பிராட்டி யிவளென்கிற புத்தியைவிட்டு நிஸ்சேஷ்டிதராய் நின்று கொண்டு பர்த்தாவைப்பிரிந்து கஷ்டப்படுகிற அந்த பரமபாவனையான பதிவிரதையின் தத்காலநிலைமையைப்பற்றி வேறுவிதமான எண்ணங்கொண்டார்.

౨. న రామేణవియుక్తా సా స్వప్తుమర్హతిభామినీ। నభోక్తుంనాప్యలంకర్తుంనపానముపసేవితుమ్॥

౩. నాన్యంనరముపస్థాతుంసురాణామపిచేశ్వరమ్। నహిరామసమఃకశ్చిద్విద్యతేత్రిదశేష్వపి॥
అన్యేయమితినిశ్చిత్యపానభూమౌచచారసః।

௨. 𑌨𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌨𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌨𑌪𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥

௩. 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌨𑌹𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑌮𑌃𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑍌𑌚𑌚𑌾𑌰𑌸𑌃।

௨. நராமேணவியுக்தாஸாஸ்வப்துமர்ஹதிபாமிநீ।
நபோக்தும்நாப்யலம்கர்த்தும்நபாநமுபஸேவிதும்॥

௩. நாந்யம்நரமுபஸ்தாதும்ஸுராணாமபிசேஸ்வரம்।
நஹிராமஸம:கஸ்சித்வித்யதேத்ரிதசேஷ்வபி॥
அந்யேயமிதிநிஸ்சித்யபாநபூமௌசசாரஸ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ஈஸ்வரமபி	பிரபுவாயிருந்தபோதிலும்
ஸா	அந்த	அந்யம்நரம்	இதரபுருஷனை
பாமிநீ	ஸீதையானவள்	உபஸ்தாதும்	அடைவதற்கு
ராமேண	ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்து	நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று
வியுக்தா	பிரிந்து	த்ரிதசேஷ்வபி	மூன்றுலோகங்களிலும்
ஸ்வப்தும்	தூங்குவதற்கு	ராமஸம:	ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸதிருசமான
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	கஸ்சித்	ஒருபுருஷனும்
போக்தும்	புஜிக்க	நவித்யதேஹி	இல்லையன்றே (ஆகையால்)
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	இயம்	இவள்
அலங்கர்த்தும்	(ஆபரணாதிகளால்) அலங்கரித்துக் [கொள்வதற்கும்	அந்யா	வேறானவள்
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	இதி	என்று
பாநம்	(க்ஷீராதி) பானங்களை	நிஸ்சித்ய	நிச்சயித்து
உபஸேவிதும்	குடிப்பதற்கு	பாநபூமௌ	பானசாலையில்
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.
ஸுராணாம்	தேவர்களுக்கு		

தா-ம்—திவ்வியரூப ஸம்பந்நையான மந்தோதரியைப்பார்த்து ஸீதையென்று சங்கித்த ஹநுமான் அவள் பிராட்டியல்லவென்று நிச்சயிக்கிறார். அந்த பதிவிரதோத்தமையான ஸீதையானவள் வனத்தில் கஷ்டப்படுகிற பர்த்தாவைப்பிரிந்து பரதேசவாஸஞ்செய்கையில் இம்மாதிரி ஸ்வர்ணக்கட்டிலில் குளிர்ச்சியும் மேன்மையும் மணமுமமைந்த பஞ்சணையில் நித்திரைபுரியுவளோ. இவளைப்போல் ஷட்ரஸோபேதமான அன்னத்தையுண்டு திவ்விய பலபுஷ்பங்களினின்றிறக்கின மதுவைக்குடித்து ஸுகிப்பளோ. ஸ்வர்ணாத்திஞபர

ணங்களால் கேசாதிபாதபரியந்தம் இவ்வண்ண மலங்கரித்துக்கொள்ளுவளோ. பதிவ்ரதையாயிருக்கைமில் பரபுருஷனுடைய சயனக்கிருகத்தில் இவ்விதம் வாஸஞ்செய்வளோ. அவள் மஹாபரிசுத்தையாதலால் இந்த ஸங்கங்களைச் செய்துகொள்ளமாட்டாள். ஸாக்ஷாத் தேவேந்திரன் மோகித்தாலும் ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறுபுருஷனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராள். இம்மூன்றுலோகங்களிலும் ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸமானமாகிய புருஷனுண்டோ. அப்பேர்ப்பட்ட புருஷோத்தமனுக்கு மாலையிட்ட மஹா பாக்கியசாலியானவள் இந்த ராக்ஷஸப்பதரை யாமோஹித்தணுகுவள். ஆகையாலிவள் ஸீதையல்ல. வேறு யாரோவென்று நிச்சயித்து அவ்விடம் விட்டுப் பானசாலையை யடைந்தார்.

౪. క్రీడితేనాపరాః క్లాంతా గీతేన చ తథాపరాః॥ నృత్తేన చాపరాః క్లాంతాః పానవిప్రహతా స్తథా।

౫. మురజేషు మృదంగేషు పీఠికాసు చ సంస్థితాః॥ తథా స్తరణముఖ్యేషు సంవిష్టాశ్చాపరాః స్త్రియః।

௪. 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨𑌚𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃॥

௫. 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌮𑍁𑌰𑌜𑍇𑌷𑍁𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁𑌪𑍀𑌠𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।

௪. க்ரீடிதேநாபரா:க்லாந்தாகீதேநசததாபரா:||

௫. ந்ருத்தேநசாபரா:க்லாந்தா:பாநவிப்ரஹதாஸ்ததா|
முரவேஷு மருதங்கேஷு பீடிகாஸுசஸம்ஸ்திதா:||
ததாஸ்தரணமுக்யேஷுஸம்விஷ்டாஶ்சாபராஸ்த்ரிய:|

பதம்.	உரை.
க்ரீடிதேந	பற்பல விளையாட்டினால்
க்லாந்தா:	இளைப்படைந்திருக்கிற
அபரா:	வேறு சிலஸ்திரீகளையும்
ததா	அப்படியே
கீதேந	கானத்தால்
க்லாந்தா:	ஆயாஸமடைந்திருக்கிற
அபரா:	வேறு சிலஸ்திரீகளையும்
ந்ருத்தேந	நாட்டியத்தால்
க்லாந்தா:	சிரமமடைந்திருக்கிற
அபரா:	சிலஸ்திரீகளையும்
ததைவ	அவ்விதமே
பாநவிப்ரஹதா:=	

பதம்.	உரை.
பாந	மத்தியபானத்தால்
விப்ரஹதா:	மதிமயங்கிக்கிடப்பவர்களையும்
முரவேஷு	முரவவாத்தியங்களிலும்
ம்ருதங்கேஷு	மத்தளங்களிலும்
பீடிகாஸுச	ஆஸனங்களிலும்
ததா	அவ்விதமே
ஆஸ்தரணமுக்யேஷு	சிறந்த ரத்னகம்பளங்களில்
ஸம்ஸ்திதா:	உட்காந்திருப்பவர்களும்
ஸம்விஷ்டா:	படுத்திருப்பவர்களுமான
அபரா:-ஸ்த்ரிய:	வேறுசில-ஸ்திரீகளை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—சிலஸ்திரீகள் ரதிவிலாஸத்தாலும் சிலர் கானத்தாலும் சிலர் நர்த்தனத்தாலும் சிரமமடைந்து நிஶ்சலமாய் நித்திரைசெய்வதைக்கண்டார். சிலர் அமிதமான மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கிக்கிடப்பதைக் கண்டார். இன்னம் சிலர் திவ்விய கம்பளங்கள் பரப்பிய ஆஸ்தரணங்களின்மீதுட்காந்து மிருதங்கமுரவாதி வாத்தியங்களால் ஸங்கீதரஸானுபவஞ் செய்துவருகையில் நித்திரை வந்துவிட்டபடியால் அவ்வாத்தியங்களையே படுக்கைக்கு ஸாதனமாக வைத்துக்கொண்டு கண்துயில்வதைக்கண்டார்.

౬. అంగనానాం సహస్రేణ భూషితేన విభూషణైః॥ రూపసల్లాపశీలేన యుక్తగీతార్థభాషిణా।

౭. దేశకాలాభియుక్తేన యుక్తవాక్యాభిధాయినా॥ రతాభిరతసంసుప్తం దదర్శ హరిసత్తమః।

௬. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃॥
𑌰𑍂𑌪𑌸𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌗𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌾।

௭. 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾॥
𑌰𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌸𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௬. அங்கநாநாம்ஸஹஸ்ரேணபூஷிதேநவிபூஷணை:||
ரூபஸல்லாபஶீலேநயுக்தகீதார்த்தபாஷிணா|

௭. தேஶகாலாபியுக்தேநயுக்தவாக்யாபிதாயிநா||
ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்ததர்ஶஹரியூதப:|

பதம்.	உரை.
ஹரியூதப:	ஹநுமான்
விபூஷணை:	சிறந்த ஆபரணங்களால்
பூஷிதேந	அலங்கரிக்கப்பட்டும்
ரூபஸல்லாபஶீலேந=	
ரூப	(தங்கள்) ஸௌந்தரியலக்ஷணங்களை

பதம்.	உரை.
ஸல்லாப	புகழ்ந்துகொள்கிற
ஶீலேந	ஸ்வபாவ முடையவர்களும்
அல்லது	
ரூபஸல்லாபஶீலேந	இராவணவிஷயமான குணங்களை வர்ணிக்கிறஸ்வபாவமுடையவர்களும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுக்தகீதார்த்தபாஷிணு=		ஸஹஸ்ரேண	ஆயிரத்தோடு
யுக்த	ஸமயோசிதமான	ரதாபிரதஸம்ஸ்ப்தம்=	
கீதார்த்த	கானரஸத்தை	ரத	கிரீடையென்ன
பாஷிணு	பாடுகிற (ஸ்வபாவமுடையவர்களும்)	அபிரத	கங்கணுநிபந்தமென்ன (இவைகளா லோய்ந்து)
தேஸகாலாபியுக்தேந	காலதேச வர்த்தமானங்களை யறிந்தவர்களும்	ஸம்ஸுப்தம்	நன்ருகத்தூங்குகிற
யுக்தவாக்யாபிதாயிநா	ஸமயத்திற்கனுகுணமான வார்த்தை சொல்லவல்லவர்களுமான	ராவணம்	தசமுகனை
அங்கநாநாம்	ஸ்திரீகளுடைய	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—மண்டோதரியைக்கண்டு ஸீதையென்று பிரமித்த ஹநுமான் அவ்விடத்தைவிட்டு இராவண சயனக்கிருகத்தை யடைந்தார். அந்த லங்காதிபதியைச்சுற்றி ஆயிரம் ஸ்திரீகள் நித்திரைசெய்தனர். எல்லோரும் ஸர்வாபரணபூஷிதைகள். பர்த்தாவினுடைய அழகையும் குணத்தையும் வர்ணித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிற பக்ஷைகள். ஸமயத்திற்கனுகுணமான கானத்தால் பதியை ஆனந்திப்பிக்கும் ரஸிகைகள். காலதேச வர்த்தமானங்களறிந்த புத்திசாலிகள். ஸமயத்திற்குசிதமான ஹிதவார்த்தை சொல்லும் அனுகூலைகள். நாயகனுக்கானந்தவிர்த்திசெய்கிற நல்ல ரூபவதிகள். இந்தவிதம் தங்களுடைய ஸௌந்தரத்தாலும் யௌவனத்தாலும் குணத்தாலும் சிருங்காரரஸத்தாலும் பதியின் மனதை வசிகரித்தவர்களான அந்த அங்கனைகள் கிரீடாவிலாஸத்தால் தேகந்தளர்ந்து ஆபரணங்குலைந்து நித்திராவசமானூர்கள். இந்த ஸௌந்தரிகள் மத்தியில் தூயில்கின்ற அவர்கள் பிராணவல்லபனை இராவணனைக்கண்டார்.

౮. తాసాంమధ్యేమహాబాహుశ్శుశుభేరాక్షసేశ్వరః॥ గోష్ఠేమహతిముఖ్యానాంగవాంమధ్యేయథావృషః।

௮. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌮𑌹𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑌵𑌾𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌷𑌃।

௮. தாஸாம்மத்யேமஹாபாஹுஶ்ஶுஶுபேராக்ஷஸேஸ்வர:॥
கோஷ்டேமஹதிமுக்யாநாம்கவாம்மத்யேயதாவ்ருஷ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய	முக்யாநாம்	சிரேஷ்டங்களான
மத்யே	நடுவில்	கவாம்	பசுக்களுடைய
மஹாபாஹு:	நீண்ட கைகளையுடைய	மத்யே	மத்தியில்
ராக்ஷஸேஸ்வர:	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணன்)	வ்ருஷோயதா	விருஷபம்போல்
மஹதி	பெரிதான	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
கோஷ்டே	தொழுவத்தில்		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகோஷ்டிமத்தியில் நித்திரைசெய்கிற மஹாபராக்கிரமசாலியான இராவணன் பெரிய தொழுவத்தில் கோக்கள்மத்தியி லதிகம்பீரமாய் வாஸஞ்செய்யும் விருடபம்போல் விளங்கினன்.

౯. సరాక్షసేంద్రశ్శుశుభేతాభిఃపరివృతస్స్వయమ్॥ కరేణుభిర్యథారణ్యేపరికీర్ణోమహాద్విపః।

௯. 𑌸𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥
𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃।

௯. ஸராக்ஷஸேந்த்ரஶ்ஶுஶுபேதாபி:பரிவ்ருதஸ்வயம்॥
கரேணுபிர்யதாரண்யேபரிகீர்ணோமஹாத்விப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாபி:	அந்த ஸ்திரீகளால்	அரண்யே	காட்டில்
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டிருக்கிற	கரேணுபி:	பெண்யானைகளால்
ஸ:	அந்த	பரிகீர்ண:	சூழப்பட்டிருக்கிற
ராக்ஷஸேந்த்ர:	இராவணன்	மஹாத்விபோயதா	மத்தகஜம்போல்
ஸ்வயம்	தானே	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—யௌவனக்கொழுப்பையுடைய தருணிகளோடு நித்திரைபுரிகின்ற அந்த இலங்கேசுவரன் ஆரணியமத்தியில் பெண்யானைகளாற் சூழப்பட்ட கஜேந்திரம்போல் விளங்கினன்.

౧౦. సర్వకామైరుపేతాంచపానభూమింమహాత్మనః॥ దదర్శహరిశార్దూలస్తస్యరక్షఃపతేర్గృహే।

௧௦. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂𑌚𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇।

௧௦. ஸர்வகாமைருபேதாஞ்சபாநபூமிம்மஹாத்மந:॥
ததர்ஸஹரிஸார்த்தூலஸ்தஸ்யரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்தூல:	கபிசிரேஷ்டரான ஹநுமான்	ஸர்வகாமை:	எல்லோருக்கு மிஷ்டமான பதார்த்த
மஹாத்மந:	மஹாப்பிரபுவான	உபேதாம்	கூடின [ங்களோடு
தஸ்ய	அந்த	பானபூமிம்	பானபூமியை
ரக்ஷ:பதே:	ராவணனுடைய	(புந:)	(மறுபடியும்)
க்ருஹே	வீட்டில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த வானரோத்தமன் மஹாப்பிரபுவான இராவணனுடைய சயனக்கிரஹத்தைவிட்டு ஸமஸ்தர்களையுந் தங்கள் தங்களிஷ்ட சுவைகளால் திர்ப்திசெய்யவல்ல ஸர்வவஸ்து ஸம்பூர்ணமான பான பூமியை மறுபடியுங்கண்டார். (இரண்டாவதுதரம் பானபூமியைக்கண்டது வஸ்துநிரூபணத்திற்காக.)

౧౧. మృగాణాంమహిషాణాంచవరాహాణాంచభాగశః।తత్రన్యస్తానిమాంసానిపానభూమౌదదర్శసః।

கக. ம்ருகாணாம் மஹிஷாணாம் ச வராஹாணாம் ச பாகஶ:॥
தத்ர ந்யஸ்தாநி மாம்ஸாநி பாநபூமௌ ததர்ஶ ஸ:।

கக. ம்ருகாணும்மஹிஷாணுஞ்சவராஹாணுஞ்சபாகஶ:॥
தத்ரந்யஸ்தாநிமாம்ஸாநிபாநபூமௌததர்ஶஸ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	தத்ர	அவ்விடத்தில்
ம்ருகாணும்	மான்களுடையவும்	ந்யஸ்தாநி	போடப்பட்டிருக்கிற
மஹிஷாணுஞ்ச	எருமைகளுடையவும்	மாம்ஸாநி	மாம்ஸங்களை
வராஹாணும்ச	காட்டுப்பன்றிகளுடையவும்	பாநபூமௌ	பானசாலையில்
பாகஶ:	பிண்டங்களாக	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—மான், எருமை, பன்றி இவைகளுடைய மாம்ஸபிண்டங்களை ஹநுமான் அந்த பானசாலையில் கண்டார்.

౧౨. రౌక్మేషుచవిశాలేషుభాజనేష్వర్ధభక్షితాన్॥దదర్శహరిశార్దూలోమయూరాన్కుక్కుటాంస్తథా।

க௨. ரௌக்மேஷு ச விஶாலேஷு பாஜநேஷ்வர்த்தபக்ஷிதாந்॥
ததர்ஶ ஹரிஶார்தூலோ மயூராந் குக்குடாம்ஸ்ததா।

க௨. ரௌக்மேஷுசவிஶாலேஷுபாஜநேஷ்வர்த்தபக்ஷிதாந்॥
ததர்ஶஹரிஶார்தூலோமயூராந்குக்குடாம்ஸ்ததா।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்தூல:	ஹநுமான்	குக்குடாந்	கோழிமாம்ஸங்களையும்
ரௌக்மேஷு	பொன்மயமாயும்	ததா	அப்படியே
விஶாலேஷு	அகலமாயுமிருக்கிற	மயூராந்ச	மயில்மாம்ஸங்களையும்
பாஜநேஷு	பாத்திரங்களில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அர்த்தபக்ஷிதாந்	பாதிஸாப்பிடப்பட்டிருக்கிற		

தா-ம்—பிறகந்த வாதாத்மஜன் பெரிய ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் இராக்ஷதர் பக்ஷித்த மிகுதியான கோழி மயி லிவைகளுடைய மாம்ஸத்தைக்கண்டார்.

౧౩. వరాహవార్ధ్రాణసకాన్ దధిసౌవర్చలాయుతాన్॥శల్యాన్ మృగమయూరాంశ్చహనుమానన్వవైక్షత।

க௩. வராஹவார்த்ராணஸகாந் ததிஸௌவர்ச்சலாயுதாந்॥
ஶல்யாந் ம்ருகமயூராம்ஶ்ச ஹநுமாநந்வவைக்ஷத।

க௩. வராஹவார்த்ராணஸகாந்ததிஸௌவர்ச்சலாயுதாந்॥
ஶல்யாந்ம்ருகமயூராம்ஶ்சஹநுமாநந்வவைக்ஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமானானவர்	வராஹ	பன்றியென்ன
ததிஸௌவர்ச்சலாயுதாந்=		வார்த்ராணஸகாந்	பக்ஷிவிசேஷமென்ன (இவைகளுடைய) மாம்ஸங்களையும்
ததி	தயிரென்ன	ஶல்யாந்	முட்பன்றியினுடைய மாம்ஸங்களையும் (ஓர்விதமத்ஸ்யங்களையும்)
ஸௌவர்ச்சல (இவைகளோடு)	ருசகமென்னும் பெயாையுடைய உப்பென்ன	ம்ருகமயூராம்ஶ்ச	மான்மயில் இவைகளுடைய மாம்ஸங்களையும்
யுதாந்	சேர்க்கப்பட்ட	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தார்.
வராஹவார்த்ராணஸகாந்=			

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் மான் பன்றி மயில் பக்ஷி மத்ஸ்யம் இவைகளுடைய மாம்ஸங்களைத் தயிரிலும் உப்பிலும் சேர்த்து ஓர் பக்கத்தில் வைத்திருப்பதைக்கண்டார்.

౧౪. క్రకరాన్వివిధాన్ సిద్ధాంశ్చకోరానర్ధభక్షితాన్ । మహిషానేకశల్యాంశ్చ ఛాగాంశ్చ కృతనిష్ఠితాన్ ॥

౧౫. లేహ్యానుచ్చావచాన్ పేయాన్ భోజ్యాని వివిధాని చ ॥

௧௪. [illegible]

௧௫. [illegible]

[illegible]

௧௪. க்ரகராங்விவிதாங்ஸித்தாம்ஶ்சகோராநர்த்தபக்ஷிதாங்||

௧௫. மஹிஷாநேகஶல்யாம்ஶ்சசாகாம்ஶ்சக்ருதநிஷ்டிதாங்|
லேஹ்யாநுச்சாவசாங்பேயாங்போஜ்யாநிவிவிதாநிச||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸித்தாங்	பக்குவங்களாயும்	க்ருதநிஷ்டிதாங்	பூர்ணமாகப் பக்குவம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற
விவிதாங்	அனேகவிதங்களாயுமிருக்கிற	சாகாங்	ஆட்டின்மாம்ஸங்களையும்
க்ரகராங்	கிரகரமென்கிற பக்ஷியின் மாம்ஸங்களையும்	உச்சாவசாங்	நானாவிதமான
அர்த்தபக்ஷிதாங்	பாதி பக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற	லேஹ்யாங்	துவையல்களையும்
சகோராங்	சகோரபக்ஷியினுடைய மாம்ஸங்களையும்	பேயாங்ச	பானவஸ்துக்களையும்
மஹிஷாங்	எருமைமாம்ஸங்களையும்	விவிதாநி	பற்பலவிதமான
ஏகஶல்யாம்ஶ்ச	ஏகசல்லியமென்கிற மத்ஸ்யமாம்ஸங்களையும்	போஜ்யாநிச	புஜிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களையும்
		(அந்வயைகஷ்த)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—நன்றாகப் பாகம்செய்யப்பட்ட பற்பலவிதங்களான பக்ஷிகள் மிருகங்கள் மத்ஸ்யங்கள் இவைகளுடைய மாம்ஸங்களையும், நானாவித துவையல்களையும் பானவகைகளையும் இன்னம் புஜிக்கத்தகுந்த பற்பல வஸ்துக்களையுங்கண்டார்.

౧౬. తథామ్లలవణోత్తంసైర్వివిధై రాగషాడబైః । హారనూపురకేయూరైరపవిద్ధైర్మహాధనైః ॥

౧౭. పానభాజనవిక్షిప్తైః ఫలైశ్చ వివిధైరపి । కృతపుష్పోపహారా భూరధికం పుష్యతి శ్రియమ్ ॥

௧௬. [illegible]

[illegible]

௧௭. [illegible]

[illegible]

௧௬. ததாம்லலவணோத்தம்ஸைர்விவிதைராகஷாடபை:|
ஹாரநூபுரகேயூரைரபவித்தைர்மஹாதநை:||

௧௭. பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை:பலைஶ்சவிவிதைரபி|
க்ருதபுஷ்போபஹாராபூரதிகம்புஷ்யதிஶ்ரியம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படியே	நூபுர	பாதச்சிலங்கையென்ன
ஆம்லலவணோத்தம்ஸை:—		கேயூரை:	தோள்வளைகளென்ன (இவைகளாலும்
ஆம்ல	புளிப்பென்ன	பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை:—	
லவண	உப்பென்ன	பாநபாஜந	போஜனபாத்திரத்தில்
உத்தம்ஸை:	இவைகளை முக்கியமாயுடைய வியஞ்சனங்களாலும்	விக்ஷிப்தை:	வைக்கப்பட்ட
விவிதை:	அனேகவிதமான	விவிதை:	அனேகவிதங்களான
ராகஷாடபை:—		பலை:	பழங்களாலும்
ராக	சர்க்கரை, திராக்ஷ, தேன், மாதலரஸம் முதலான ரஸவத்தான வஸ்துக்களினுடைய	க்ருதபுஷ்போபஹாரா—	
		க்ருத	செய்யப்பட்ட
		புஷ்ப	புஷ்பத்தினுடைய
ஷாடபை:	அந்த வஸ்துக்களுடைய பாகத்தாலுண்டான வஸ்துக்களினாலும்	உபஹார	பூஜையையுடைய
		பூ:	பூமியானது
அபவித்தை:	வாங்கிபோடப்பட்ட	ஶ்ரியம்	சோபையை
மஹாதநை:	வெகு விலையுடைய	அதிகம்	வெகுவாக
ஹாரநூபுரகேயூரை:—		புஷ்யதி	போஷித்தது.
ஹார	முக்தாஹாரமென்ன		

தா-ம்—உப்பு புளிப்புகள் கலந்து நன்றாகப் பக்குவம்பண்ணப்பட்ட நானாவித வியஞ்சனங்களும், சிறந்த கனிகளினின்றும் புஷ்பங்களினின்றும் அடையப்பட்ட மதுக்களும், ஸ்திரீகளால் கழற்றி போடப்பட்ட ஹாரகங்கணநூபுராதி ஆபரணங்களும், பற்பலவித உயர்ந்த பழங்களோ[illegible] போஜனபாத்திரங்களும், புஷ்பஹாரங்களும் அந்த பானபூமியை அலங்கரிப்பதைக்கண்டார்.

౧౮. తత్రతత్రచవిన్యస్తైస్సుశ్లిష్టైశ్శయనాసనైః । పానభూమిర్వినావహ్నిం ప్రదీప్తేవోపలక్ష్యతే॥

௧௮. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃।
𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௮. தத்ரதத்ரசவிந்யஸ்தைஸ்ஸுஶ்லிஷ்டைஶ்ஶயநாஸநைஃ।
பாநபூமிர்விநாவஹ்நிம்ப்ரதீப்தேவோபலக்ஷ்யதே॥

பதம்.	உரை.
தத்ரதத்ரச	அங்கங்கே
விந்யஸ்தைஃ	வைக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
ஸுஶ்லிஷ்டைஃ	நன்றாகச்சேர்ந்திருக்கிறவுமான
ஶயநாஸநைஃ	படுக்கைகளால்
பாநபூமிஃ	பாநசாலையானது
வஹ்நிம்விநா	நெருப்பில்லாமல்
ப்ரதீப்தேவ	எரிவதுபோலவே
உபலக்ஷ்யதே	காணப்பட்டது.

தா-ம்—அந்த பானசாலையானது அங்கங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்ணரத்தினமயமான சயனாஸங்களின் ஜ்வாலைகளால் அக்கினியில்லாம லெரிவதுபோற் காணப்பட்டது.

౧౯. బహుప్రకారైర్వివిధైర్వరసంస్కారసంస్కృతైః । మాంసైఃకుశలసంయుక్తైః పానభూమిగతైః పృథక్॥

౨౦. దివ్యాఃప్రసన్నావివిధాస్సురాఃకృతసురా అపి । శర్కరాసవమాధ్వీకపుష్పాసవఫలాసవాః॥

౨౧. వాసచూర్ణైశ్చవివిధైర్దృష్టాస్తైస్తైః పృథక్పృథక్ । సంతతా శుశుభే భూమిర్మాల్యైశ్చ బహుసంస్థితైః॥

౨౨. హిరణ్మయైశ్చవివిధైర్భాజనైస్స్ఫాటికైరపి । జాంబూనదమయైశ్చాన్యైః కరకైరభిసంవృతా॥

௧௯. 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃।
𑌮𑌾𑌂𑌸𑍈𑌃𑌕𑍁𑌶𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑍈𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍॥

௨௦. 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃𑌕𑍃𑌤𑌸𑍁𑌰𑌾𑌅𑌪𑌿।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌸𑌵𑌫𑌲𑌾𑌸𑌵𑌾𑌃॥

௨௧. 𑌵𑌾𑌸𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍।
𑌸𑌂𑌤𑌤𑌾𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌬𑌹𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃॥

௨௨. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌜𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃𑌕𑌰𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾॥

௧௯. பஹுப்ரகாரைர்விவிதைர்வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதைஃ।
மாம்ஸைஃகுஶலஸம்யுக்தைஃபாநபூமிகதைஃப்ருதக்॥

௨௦. திவ்யாப்ரஸந்நாவிவிதாஸ்ஸுராஃக்ருதஸுராஅபி।
ஶர்க்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவாஃ॥

௨௧. வாஸசூர்ணைஶ்சவிவிதைர்த்ருஷ்டாஸ்தைஸ்தைஃப்ருதக்ப்ருதக்।
ஸந்ததாஶுஶுபேபூமிர்மால்யைஶ்சபஹுஸம்ஸ்திதைஃ॥

௨௨. ஹிரண்மயைஶ்சவிவிதைர்பாஜநைஸ்ஸ்படிகைரபி।
ஜாம்பூநதமயைஶ்சாந்யைஃகரகைரபிஸம்வ்ருதா॥

பதம்.	உரை.
பஹுப்ரகாரைஃ	அநேக ரீதிகளாயும்
விவிதைஃ	பற்பல்விதங்களாயும்
குஶலஸம்யுக்தைஃ	ஸமர்த்தனை பாசகனால் செய்யப்பட்டனவாயும்
(அதயேவ)	(ஆகையால்)
வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதைஃ—	
வர	ஶ்ரேஷ்டமான
ஸம்ஸ்கார	பக்குவத்தினால்
ஸம்ஸ்க்ருதைஃ	நன்றாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவாயும்
ப்ருதக்	வேறாக
பாநபூமிகதைஃ	பானபூமியையடைந்திருக்கிறதாயுமிருக்கிற
மாம்ஸைஸ்ஸஹ	மாம்ஸங்களோடுகூட(வும்)
திவ்யாஃ	அமிருதமதநகாலத்திலுண்டான வாருணீயென்கிற கள்ளுஜாதியும்
ப்ரஸந்நாஃ	ஸ்வச்சமான
ஶர்க்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவாஃ—	
ஶர்க்கராஸவ	சர்க்கரையினால்செய்த கள்ளென்ன
மாத்வீக	தேனினால்செய்யபப்பட்டகள்ளென்ன
புஷ்பாஸவ	புஷ்பத்தின் மகரந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட கள்ளென்ன
பலாஸவாஃ	பழங்களினால் செய்யப்பட்ட கள்ளென்ன
(இவைகளாகிற)	
க்ருதஸுரா அபி	க்ருத்திரமகள்ளும்
விவிதைஃ	பற்பலவிதமான
வாஸசூர்ணைஶ்ச	பரிமளதூள்களும்
(ஹநுமதா)	(ஹனுமாரால்)
த்ருஷ்டாஃ	பார்க்கப்பட்டன
தைஸ்தைஃ	அந்தந்த
பஹுஸம்ஸ்திதைஃ	அனேகவிதங்களாயிருக்கிற
மால்யைஶ்ச	புஷ்பமாலைகளாலும்
ஹிரண்மயைஃ	பொன்ஸம்பந்தமாயும்
ஸ்படிகைரபி	ஸ்படிகமயமாயும்
விவிதைஃ	அனேகவிதங்களுமான

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாஜனை꞉	போஜனபாத்திரங்களாலும்	கரகை꞉	கூஜாக்களாலும்
ப்ருதக்	வெவ்வேறாக	அபிஸம்வ்ருதா	சூழ்ந்திருக்கிற
ஸந்ததா	நிறைந்திருக்கிறவையும்	பூமி꞉	பானப்ரதேசமானது
ஜாம்பூநதமயை꞉	ஸ்வர்ணமயங்களாயும்	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.
அந்யை꞉	வேறான		

தா-ம்—அப்பானபூமியில் அதிஸாமர்த்தியசாலிகளான பரிசாரகர்களால் விதம்விதமாகப் பாகம் செய்யப்பட்டு வெவ்வேறாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாம்ஸவர்க்கங்களைக்கண்டார். ஸ்வச்சமான சர்க்கரை, மாதுரியமான தேன், இனிமையான கனி, திவ்வியமான புஷ்பம், இவைகளினின்று செய்யப்பட்ட மது, வாருணியென்னும் கடலிலுண்டான கள், இப்பேர்ப்பட்ட பானதிரவியங்களைக்கண்டார். அறுசுவையும் நறுமணமுமமைந்த போஜனயோக்கியமான சூர்ணவர்க்கங்களைக்கண்டார். வெகு வழகாகத்தொடுக்கப்பட்ட விசித்திரமான புஷ்பமாலைகளையும், ஸ்வர்ண ஸ்படிகமயமான கூஜாக்கள் முதலிய பானபாத்திரங்களையுங் கண்டார். இந்தவிதம் போஜனபானவஸ்துக்களாலும் பாத்திரவர்க்கங்களாலும் நிறைந்த அந்த பிரதேசமானது வெகு சோத்தியாக விளங்கிற்று.

౨౩. రాజతేషుచకుంభేషుజాంబూనదమయేషుచ । పానశ్రేష్ఠంతదాభూరికపిస్తత్రదదర్శసః॥

௨௩. 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚।
𑌪𑌾𑌨𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌃॥

உங. ராஜதேஷு சகும்பேஷு ஜாம்பூநதமயேஷு ச।
பாநஶ்ரேஷ்டம்ததாபூரிகபிஸ்தத்ரததர்ஶஸ꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-கபி꞉	அம்மாருதி	கும்பேஷு	கடங்களில்
தத்ர	அந்த பானசாலையில்	பாநஶ்ரேஷ்டம்	மத்யசிரேஷ்டத்தை
ததா	அப்பொழுது	பூரி	அதிகமாக
ராஜதேஷு	வெள்ளிஸம்பந்தமாயும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஜாம்பூநதமயேஷு ச	பொன்ஸம்பந்தமாயுமிருக்கிற		

౨౪. సోఽపశ్యచ్ఛాతకుంభానిశీధోర్మణిమయానిచ । రాజతానిచపూర్ణానిభాజనానిమహాకపిః॥

௨௪. 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍀𑌧𑍋𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

உச. ஸோபஶ்யச்சாதகும்பாநிஶீதோர்மணிமயாநிச।
ராஜதாநிசபூர்ணாநிபாஜநாநிமஹாகபி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-மஹாகபி꞉	அந்த-ஹநுமானனவர்	பூர்ணாநி	நிறைந்துமிருக்கிற
ஶாதகும்பாநி	ஸ்வர்ணமயங்களாயும்	ஶீதோ꞉	மத்யத்தினுடைய
மணிமயாநிச	மணிமயங்களாயும்	பாஜநாநி	பாத்திரங்களை
ராஜதாநிச	வெள்ளிஸம்பந்தங்களாயும்	அபஶ்யத்	பார்த்தார்.

౨౫. క్వచిదర్ధావశేషాణిక్వచిత్పీతానిసర్వశః । క్వచిన్నైవప్రపీతానిపానానిసదదర్శహ॥

௨௫. 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥

உரு. க்வசிதர்தாவஶேஷாணிக்வசித்பீதாநிஸர்வஶ꞉।
க்வசிந்நைவப்ரபீதாநிபாநாநிஸததர்ஶஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அம்மாருதி	பீதாநி	பானம்பண்ணப்பட்டனவாயும்
க்வசித்	ஓரிடத்தில்	க்வசித்	இன்னமோரிடத்தில்
அர்தாவஶேஷாணி	பாதி மீந்த திரவியங்களையுடையவும்	நப்ரபீதாந்யைவ	பானம்பண்ணப்படாதனவாயுமிருக்கி[ற
க்வசித்	வேறோரிடத்தில்	பாநாநி	பானபாத்திரங்களை
ஸர்வஶ꞉	ஸமஸ்தமும்	ததர்ஶஹ	பார்த்தார்.

(உங-உச-உரு) தா-ம்—அப்பானபூமியில் ஸ்வர்ணத்தாலும் வெள்ளியாலும் இரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்ட பானபாத்திரங்களையும் அவைகளில் பூரித்திருக்கும் மதுக்களையுங் கண்டார். கொஞ்சங்கூட மீதியில்லாமல் பானம்பண்ணப்பட்ட நிச்சேஷமான மதுவையுடைய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலும், பாதிபானம்பண்ணப்பட்டு சேஷமான மதுவையுடைய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலும், பானம்பண்ணப்படாமலே ஸம்பூர்ணமான மதுவோடுகூடிய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலுங் கண்டார்.

౨౬. క్వచిద్భక్ష్యాంశ్చ వివిధాన్ క్వచిత్పానాని భాగశః । క్వచిదన్నావశేషాణి పశ్యన్వై విచచార హ ॥
౨౭. క్వచిత్ప్రభిన్నైః కరకైః క్వచిదాలోళితైర్ఘటైః । క్వచిత్సంపృక్తమాల్యాని జలాని చ ఫలాని చ ॥
౨౮. శయనాన్యత్ర నారీణాం శుభ్రాణి బహుధా పునః । పరస్పరం సమాశ్లిష్య కాశ్చిత్సుప్తా వరాంగనాః ॥
౨౯. కాశ్చిచ్చ వస్త్రమన్యస్యాస్స్వపంత్యాః పరిధాయ చ । ఆహృత్య చాబలాస్సుప్తా నిద్రాబలపరాజితాః ॥

௨௬. 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑌹॥
௨௭. 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃𑌕𑌰𑌕𑍈𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑍈𑌃।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿𑌚𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿𑌚॥
௨௮. 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃॥
௨௯. 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯𑌚।
𑌆𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌚𑌾𑌬𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௨௬. க்வசித்பக்ஷ்யாம்ஶ்சவிவிதாந்க்வசித்பாநாநிபாகஶ:।
க்வசிதந்நாவஶேஷாணிபஶ்யந்வைவிசசாரஹ॥
௨௭. க்வசித்ப்ரபிந்நை:கரகை:க்வசிதாலோளிதைர்கடை:।
க்வசித்ஸம்ப்ருக்தமால்யாநிஜலாநிசபலாநிச॥
௨௮. ஶயநாந்யத்ரநாரீணாம்ஶுப்ராணிபஹுதாபுந:।
பரஸ்பரம்ஸமாஶ்லிஷ்யகாஶ்சித்ஸுப்தாவராங்கநா:॥
௨௯. காஶ்சிச்சவஸ்த்ரமந்யஸ்யாஸ்ஸ்வபந்த்யா:பரிதாயச।
ஆஹ்ருத்யசாபலாஸ்ஸுப்தாநித்ராபலபராஜிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்வசித்	ஓரிடத்தில்	நாரீணாம்	ஸ்திரீகளுடைய
விவிதாந்	பற்பல விதங்களான	அத்ர-ஶயநாநி	இந்த (பானபூமியி)லிருக்கிற படுக்கைகளையும்
பக்ஷ்யாந்	பக்ஷியங்களையும்		
க்வசித்	ஓரிடத்தில்	பரஸ்பரம்	ஒருவர்க்கொருவர்
பாகஶ:	பாகங்களாயிருக்கிற	பஹுதா	அனேக பிரகாரமாக
பாநாநி	பானதிரவியங்களையும்	புந:	அடிக்கடி
க்வசித்	இன்னமோரிடத்தில்	ஸமாஶ்லிஷ்ய	கட்டிக்கொண்டு
அந்நாவஶேஷாணி	மீந்த அன்னங்களையுடைய பாத்திரங்களையும்	ஸுப்தா:	தூங்குகிற
		காஶ்சித்	சிலர்களான
க்வசித்	வேறோரிடத்தில்	வராங்கநா:	சிரேஷ்டமான ஸ்திரீகளையும்
ப்ரபிந்நை:	உடைந்திருக்கிற	நித்ராபலபராஜிதா:	நித்திரையின் பலத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டு
கரகை:	கிண்டிகளோடும்	ஸ்வபந்த்யா:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற
க்வசித்	மற்றொருவிடத்தில்	அந்யஸ்யா:	வேறொருவளுடைய
ஆலோளிதை:	நான்குபக்கங்களிலும் உருண்டுமிருக்கிற	வஸ்த்ரம்	புடைவையை
கடை:	பொன்பாத்திரங்களோடும்	ஆஹ்ருத்ய	இழுத்தும்
க்வசித்	மற்றோரிடத்தில்	பரிதாயச	கட்டிக்கொண்டும்
ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி=		ஸுப்தா:	தூங்குகிற
ஸம்ப்ருக்த	ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற	காஶ்சித்	இன்ன மிதரர்களான
மால்யாநி	புஷ்பமாலைகளையுடைய	அபலாஶ்ச	ஸ்திரீகளையும்
ஜலாநிச	ஜலங்களையும்	பஶ்யந்(ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
பலாநிச	பழங்களையும்	விசசார	ஸஞ்சரித்தார்
ஶுப்ராணி	ஸுஷ்டுவான		

தா-ம்—அவ்விடத்தில் பற்பலவிதமாகப் பாகம் செய்யப்பட்ட பக்ஷியங்களையும், நானாவண்ணம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பானங்களையும், புஜித்த சேஷமான அன்னங்களையுடைய பாத்திரங்களையும், உடைந்துபோன கிண்டி முதலிய பாத்திரங்களையும், உருக்ஷியான ஸ்வர்ணபாத்திரங்களையும், ஜலத்தில் பிசறிக்கொண்டிருக்கிற புஷ்பமாலைகளையும், விதம்விதமான கனிகளையும், இராவணபத்தினிகளுடைய சயனங்களையுங்கண்டார். திவ்ய ஸுந்தரிகளான அந்த ராக்ஷஸராஜகாந்தைகள் நித்திராகாலத்தில் ஒருவளையொருவள் கட்டிக்கொண்டும், ஒருவளுடைய வஸ்திரத்தை மற்றொருவளிழுத்துப் போத்துக்கொண்டு முறங்குகிற விநோதத்தைக்கண்டார். இந்தவிதம் பானசாலை விசித்திரத்தையும், ஸ்திரீகள் கண்வளருகிற கோலத்தையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்

30. తాసాముచ్ఛ్వాసవాతేనవస్త్రంమాల్యంచగాత్రజమ్ । నాత్యర్థంస్పందతేచిత్రంప్రాప్యమందమివానిలమ్ ।

௩௰. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂𑌚𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌮𑍍॥

௩0. தாஸாமுச்ச்வாஸவாதேநவஸ்த்ரம்மால்யம்சகாத்ரஜம்।
நாத்யர்த்தம்ஸ்பந்ததேசித்ரம்ப்ராப்யமந்தமிவாநிலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்	அந்தஸ்திரீகளுடைய	மந்தம்	மெதுவுமான
உச்ச்வாஸவாதேந	பெருமூச்சுக்காற்றினால் (அடிக்கப்பட்ட)	அநிலம்	காற்றை
காத்ரஜம்	சரீரத்திலிருக்கிற	ப்ராப்யேவ	அடைகிறதுபோலவே
வஸ்த்ரம்	ஆடையும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
மால்யஞ்ச	புஷ்பமாலையும்	நஸ்பந்ததே	அசயவில்லை.
சித்ரம்	ஆச்சரியகரமாயும்		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களும் புஷ்பமாலைகளும் அவர்களுடைய நிச்வாஸக்காற்றிற்கு அசையாமல் மந்தமாருத மனுபவிப்பனபோற் காணப்பட்டன.

3౧. చందనస్యచశీతస్యశీధోర్మధురసస్యచ । వివిధస్యచమాల్యస్యధూపస్యవివిధస్యచ ॥

3౨. బహుధామారుతస్తత్రగంధంవివిధముద్వహన్ । రసానాంచందనానాంచధూపానాంచైవమూర్ఛితః ॥
ప్రవవౌసురభిర్గంధోవిమానేపుష్పకేతదా ।

௩௧. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌚𑌶𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌶𑍀𑌧𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌧𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚।

௩௨. 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍।
𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌧𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍌𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌤𑌦𑌾।

௩௧. சந்தநஸ்யசஶீதஸ்யஶீதோர்மதுரஸஸ்யச।
விவிதஸ்யசமால்யஸ்யதூபஸ்யவிவிதஸ்யச॥

௩௨. பஹுதாமாருதஸ்தத்ரகந்தம்விவிதமுத்வஹந்।
ரஸாநாம்சந்தநாநாம்சதூபாநாம்சைவமூர்சித:॥
ப்ரவவௌஸுரபிர்கந்தோவிமாநேபுஷ்பகேததா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (பானபூமியில்)	உத்வஹந்(ஸந்)	வகித்துக்கொண்டு
மாருத:	காற்றானது	பஹுதா	அனேகவிதமாக
ஶீதஸ்ய	குளிர்ந்ததான	ப்ரவவௌ	வீசிற்று (ஆகையால்)
சந்தநஸ்ய	சந்தனத்தினுடையவும்	ரஸாநாம்	ஷட்ரஸங்களுடையவும்
மதுரஸஸ்ய	தேன்ரஸத்தையுமுடையதான	சந்தநாநாம்ச	பூசிக்கொண்ட சந்தனங்களுடையவும்
ஶீதோ:	மத்தியத்தினுடையவும்	தூபாநாம்சைவ	தூபங்களுடையவும்
விவிதஸ்ய	நானாவிதமான	ஸுரபி:	பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிற
மால்யஸ்ய	புஷ்பமாலையினுடையவும்	கந்த:	வாஸனையானது
விவிதஸ்ய	அனேகவிதமான	ததா	அப்பொழுது
தூபஸ்ய	அகருமுதலான தூபத்தினுடையவும்	புஷ்பகே-விமாநே	புஷ்பகமென்கிற-விமானத்தில்
விவிதம்	பற்பலவிதமான	மூர்சித:	வியாபித்தது.
கந்தம்	பரிமளத்தை		

தா-ம்—அப்பானபூமியில் வாயுவானது பன்னீரிலமிழ்ந்திருக்கும் சந்தனபுஷ்பங்களின் ஸ்பர்சத்தால் அதிககுளிர்ச்சியாயும், நானாவிதபரிமளவர்க்கங்கள் சேர்ந்த லேபனச்சாந்து, திவ்வியமண குஸுமங்களாற் கட்டிய மாலை, நறுமணங்கமழு மகிற்புகை, அதிமாதுரியமான தேனினின்றிறக்கிய மத்தியம், இவ்வித வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தத்தா லதிககந்தவத்தாயும் வீசிற்று. இந்தவிதம் வாயுஸஞ்சாரத்தால் அவ்விடத்திலுள்ள பரிமளவஸ்துக்களின் திவ்வியமணமும் குளிர்ச்சியும் புஷ்பகவிமானமுழுதும் பரவிற்று.

33. శ్యామావదాతాస్తత్రాన్యాఃకాశ్చిత్కృష్ణావరాంగనాః ॥ కాశ్చిత్కాంచనవర్ణాంగ్యఃప్రమదారాక్షసాలయే ।

௩௩. 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃॥
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌲𑌯𑍇।

௩௩. ஶ்யாமாவதாதாஸ்தத்ராந்யா:காஶ்சித்க்ருஷ்ணாவராங்கநா:॥
காஶ்சித்காஞ்சநவர்ணாங்க்ய:ப்ரமதாராக்ஷஸாலயே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர-ராக்ஷஸாலயே	அந்த-ராக்ஷஸன்வீட்டில்	காஶ்சித்	சிலபேர்கள்
ஶ்யாமாவதாதா:	கறுப்பு வெளுப்பு இவைகளின் வர்ணமுடைய	காஞ்சநவர்ணாங்க்ய:—	
		காஞ்சநவர்ண	ஸ்வர்ணமயமான
காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகள்	அங்க்ய:	அவயவமுடைய
க்ருஷ்ணா:	கறுப்புவர்ணமுடைய	அந்யா:ப்ரமதா:	வேறுசில-ஸ்திரீகள்
வராங்கநா:	உத்தமஸ்திரீகள்	ப்ரஸுப்தா:	தூங்கினார்கள்.

தா-ம்—அந்த இராக்ஷஸாதிபதியின் சயனமண்டபத்திலுள்ள ஸ்திரீகளில் சிலர் இருள்போல் கறுத்தவர்கள். சிலர் கருமையும் சுவேதமுங்கலந்த நிறமுள்ளவர். சிலர் பொற்கொடிபோல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவர்கள். இந்தவிதம் பற்பல வர்ணங்களுடைய யுவதிகளவ்விடத்திலுறங்கினர்.

౩౪. తాసాంనిద్రావశత్వాచ్చమదనేనవిమూర్ఛితం ॥ పద్మినీనాంప్రసుప్తానాంరూపమాసీద్యథైవహి।

௩௪. [illegible]

௩௪. தாஸாம்நித்ராவஶத்வாச்சமதநேநவிமூர்சிதம்॥
பத்மிநீநாம்ப்ரஸுப்தாநாம்ரூபமாஸீத்யதைவஹி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நித்ராவஶத்வாச்ச	தூக்கத்திற்கு ஸ்வாதீனர்களாயிருப்பதாலும்	தாஸாம்	அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய
		ரூபம்	தேகஸௌந்தரியமானது
மதநேந	மன்மதவிகாரஹேதுவினாலுண்டான ஸம்போகத்தினாலும்	ப்ரஸுப்தாநாம்	முகுளித்திருக்கிற
		பத்மிநீநாம்	தாமரைக்கொடிகளுடைய
விமூர்சிதம்	வாடியும்	ரூபம்யதா	ரூபம்போல்
ப்ரஸுப்தாநாம்	உறங்கிக்கொண்டிருக்கிற	ஆஸீத்	(மனோகரமாக) ஆயிற்று.

தா-ம்—மன்மதலீலையாலயர்ந்து கண்வளருகிற அந்த ஸுந்தரிகள் தங்கள் ஆனந்த ஹேதுகரனை ஆதித்தியன் மறைந்தவுடன் வாடி முகிழ்ந்துகொள்ளும் தாமரஸங்களைத் தாங்கிய கொடிபோல் விளங்கினர்.

౩౫. ఏవంసర్వమశేషేణరావణాంతఃపురంకపిః ॥ దదర్శసుమహాతేజానదదర్శచజానకీమ్।

௩௫. [illegible]

௩௫. ஏவம்ஸர்வமஶேஷேணராவணாந்த:புரம்கபி:॥
ததர்ஶஸுமஹாதேஜாநததர்ஶசஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமஹாதேஜா:	வெகு தேஜோவானான	அஶேஷேண	மீதியில்லாமல்
கபி:	ஹநுமான்	ததர்ஶ	(தேடிப்)பார்த்தார்
ஏவம்	இந்தவிதம்	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியை
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான	நததர்ஶ	பார்க்கவில்லை.
ராவணாந்த:புரம்	இராவணனரண்மனையை		

தா-ம்—அந்த தீரனான ஹநுமான் யாவரும் பிரவேசிக்கமுடியாத இராவணாந்தப்புரத்தில் நுழைந்து ஓரிடமும் பாக்கியில்லாமற்றேடியும் ஜனகன் திருமகளைக்காணவில்லை.

౩౬. నిరీక్షమాణశ్చతదాతాఃస్త్రియస్సమహాకపిః॥జగామమహతీంచింతాంధర్మసాధ్వసశంకితః।

౩౭. పరదారావరోధస్యప్రసుప్తస్యనిరీక్షణమ్॥ఇదంఖలుమమాత్యర్థంధర్మలోపంకరిష్యతి।

౩౮. నహిమేపరదారాణాందృష్టిర్విషయవర్తినీ॥అయంచాత్రమయాదృష్టఃపరదారపరిగ్రహః।

௩௬. [illegible]

௩௭. [illegible]

௩௮. [illegible]

௩௬. நிரீக்ஷமாணஶ்சததாதா:ஸ்த்ரியஸ்ஸமஹாகபி:॥
ஜகாமமஹதீம்சிந்தாம்தர்மஸாத்வஸஶங்கித:।

௩௭. பரதாராவரோதஸ்யப்ரஸுப்தஸ்யநிரீக்ஷணம்॥
இதம்கலுமமாத்யர்த்தம்தர்மலோபம்கரிஷ்யதி।

௩௮. நஹிமேபரதாராணாம்த்ருஷ்டிர்விஷயவர்த்திநீ॥
அயம்சாத்ரமயாத்ருஷ்ட:பரதாரபரிக்ரஹ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமான்	கரிஷ்யதி	செய்கிறது
ததா	அப்பொழுது	மே-த்ருஷ்டி:	என்-பார்வையானது
தா:-ஸ்த்ரிய:	அந்த-ஸ்திரீகளை	பரதாராணாம்	இதரஸ்திரீகளுடைய
நிரீக்ஷமாண(ஸ்ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு	விஷயவர்த்திநீ	போகங்களில் ஆசையுடையதாக
தர்மஸாத்வஸஶங்கித:=		நஹி	இல்லை
தர்ம	தர்மத்தினுடைய	அத்ர	இந்தவிடத்தில்
ஸாத்வஸ	லோபபயத்தால்	மயா	என்னால்
ஶங்கித:	ஆலோசித்தவராக	அயம்	இந்த
ப்ரஸுப்தஸ்ய	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற	பரதாரபரிக்ரஹ:=	
பரதாராவரோதஸ்ய=		பரதார	இதரஸ்திரீகளுடைய
பரதார	இதரஸ்திரீ(ரூபமான)	பரிக்ரஹ:	(இராவண) பரிக்ரஹமானது
அவரோதஸ்ய	அந்தப்புரத்தினுடைய	த்ருஷ்ட:	பார்க்கப்பட்டது
இதம்-நிரீக்ஷணம்	இந்த-பார்வையானது	(இதி)	(என்று)
மம	எனக்கு	மஹத்-சிந்தாம்	மிக்கவிசாரத்தை
அத்யர்தம்	மிகவும்	ஜகாம	அடைந்தார்.
தர்மலோபம்	தர்மநாசத்தை		

தா-ம்—பர்த்திருஸமேதராயுறங்குகிற இராவணபத்தினிகளைக்கண்ட ஹநுமான் பாகளத்திரதரிசனத்தால் ஸ்வதர்மத்திற்கு ஹானிநேரிடுமேயென்று சிந்திக்கிறார். இத்தருணிகள் வாஸஞ்செய்கிற அந்தப்புரதிருஷ்டியானது என்னுடைய தர்மத்தையழிக்கிறது. இவர்களைக் காண்கையாலெனக்குக் காமவிகாரமுண்டாகாவிடினும் தசகண்டனு லபகரிக்கப்பட்ட விந்த ஸ்திரீகளைக் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பது கூடாது. பரஸ்திரீகளைப் பார்ப்பதே பாபம், பரஸ்திரீகள் பரபுருஷனு லபகரிக்கப்பட்டிருக்கையி லவர்களைக்காண்பது மஹாபாபம். இந்த கஷ்டம் நமக்கு நேரிட்டதேயென்று பிரம்மசரிய நிஷ்டரான ஹநுமான் மிகவுஞ் சிந்தித்தார்.

౩౯. తస్య ప్రాదురభూచ్చింతా పునరన్యా మనస్వినః॥ నిశ్చితైకాంతచిత్తస్య కార్యనిశ్చయదర్శినీ॥

௩௯. [illegible]

௩௯. தஸ்யப்ராதுரபூச்சிந்தாபுநரந்யாமநஸ்விந:॥
நிஶ்சிதைகாந்தசித்தஸ்யகார்யநிஶ்சயதர்ஶிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶ்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய=		கார்யநிஶ்சயதர்ஶிநீ=	
நிஶ்சிதா	நிச்சயிக்கப்பட்ட	கார்யநிஶ்சய	(பிரக்ருத) காரியநிச்சயத்தை
ஏகாந்தசித்தஸ்ய	திடசிந்தையையுடையவரும்	தர்ஶிநீ	காண்பியாநிருக்கிற
மநஸ்விந:	தீரருமான	அந்யா-சிந்தா	வேறுசிந்தையானது
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமான்)	ப்ராதுரபூத்	உண்டாயிற்று.
புந:	மறுபடி		

தா-ம்—பரஸ்திரீதர்சனத்தாலுண்டான பாபத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருந்த ஹநுமான் பிரகிருதகாரிய விரோதமான சிந்தையைவிட்டு ஸ்வயம் மஹாப்பிராக்கியரும் திடசித்தருமாதலால் பிரகிருதோசிதமான காரியத்தின் குணுகுணங்களை நிச்சயிக்கிற வேறு புத்தியை யடைந்தார்.

౪౦. కామం దృష్టా మయా సర్వా విశ్వస్తా రావణస్త్రియః॥ న హి మే మనసః కించిద్వైకృత్యముపపద్యతే॥

௪௰. [illegible]

௪௰. காமம்த்ருஷ்டாமயாஸர்வாவிஶ்வஸ்தாராவணஸ்த்ரிய:॥
நஹிமேமநஸ:கிஞ்சித்வைக்ருத்யமுபபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	மே	என்னுடைய
விஶ்வஸ்தா:	(இராவணனிடத்தில்) நம்பிக்கையுள்ள	மநஸ:	மனதிற்கு
ஸர்வா:	ஸமஸ்தர்களான	வைக்ருத்யம்	விகாரமானது
ராவணஸ்த்ரிய:	இராவணபத்தினிகள்	கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்
காமம்	மிகவும்	நோபபத்யதேஹி	உண்டாகவில்லையன்றோ.
த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டார்கள் (ஆகிலும்)		

౪౧. మనో హి హేతుః సర్వేషామింద్రియాణాం ప్రవర్తనే॥ శుభాశుభాస్వవస్థాసు తచ్చ మే సువ్యవస్థితమ్॥

௪௧. [illegible]

௪௧. மநோஹி ஹேதுஸ்ஸர்வேஷாமிந்த்ரியாணாம்ப்ரவர்த்தநே॥
ஶுபாஶுபாஸ்வவஸ்தாஸு தச்சமேஸுவ்யவஸ்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபாஶுபாஸு	சுபாசுபங்களின்	மநோஹி	மனதன்றோ
அவஸ்தாஸு	ஸமயங்களில்	ஹேது:	காரணம்
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தங்களான	தச்ச	அந்த மனதானது
இந்திரியாணாம்	இந்திரியங்களுடைய	மே	எனக்கு
ப்ரவர்த்தநே	நடப்பதில்	ஸுவ்யவஸ்திதம்	நன்றாயிருக்கிறது.

(௪௦-௪௧) தா-ம்—ஜிதேந்திரியரான அந்த வாயுபுத்திரர் பரஸ்திரீஸமேதராய்க் கண்வளருகிற வம்டைகண்ட விஷயத்தைப்பற்றிப் பின்னும் யோசிக்கிறார். இந்த ஸ்திரீகள் நாம் இலங்கேசுவரனுடைய சக்கிரகத்தில் வஸிக்கிறோமாதலால் இங்கு பரபுருஷர்வரத் துணியாரென்கிற நிச்சயத்துடன் தங்களிஷ்டப் பிரகாரம் நித்திராஸுகமனுபவித்துவருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஸர்வாங்கங்களையும் நான் நன்றாகக்கண்டேன். ஆம் என்மனதானது காமாதிகளான அல்பபோகங்களை விரும்பி சபலிக்காமல் ஸ்திரமாய் நிற்கிறது. இந்திரியங்கள் பிரவர்த்தித்து நடத்துகிற ஸகல புண்ணியபாபகாரியங்களுக்கும் மனதன்றோ காரணம். இந்தவித்தி லென்மனதானது பரிசுத்தமாயும் திடமாயுமிருக்கிறது.

౪౨. నాన్యత్ర హి మయా శక్యా వైదేహీ పరిమార్గితుమ్॥ స్త్రియో హి స్త్రీషు దృశ్యంతే సదా సంపరిమార్గణే।

௪௨. [illegible]

௪௨. நாந்யத்ரஹிமயாஶக்யாவைதேஹீபரிமார்க்கிதும்॥
ஸ்த்ரியோஹிஸ்த்ரீஷுத்ருஶ்யந்தேஸதாஸம்பரிமார்க்கணே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யத்ர	ஸ்திரீகளில்லாதவிடத்தில்	ஸதா	எப்பொழுதும்
மயா	என்னால்	ஸம்பரிமார்க்கணே	நன்றாகத்தேடுகிறதில்
வைதேஹீ	ஸீதையானவள்	ஸ்த்ரிய:	ஸ்திரீகள்
பரிமார்க்கிதும்	தேடுவதற்கு	ஸ்த்ரீஷு ஹி	ஸ்திரீகளிடங்களிலன்றோ
நஶக்யாஹி	சக்கியமல்லவன்றோ	த்ருஶ்யந்தே	காணப்படுவார்கள்.

౪౩. యస్య సత్త్వస్య యా యోనిస్తస్యాం తత్పరిమార్గ్యతే॥ న శక్యా ప్రమదా నష్టా మృగీషు పరిమార్గితుమ్।

௪௩. [illegible]

௪௩. யஸ்யஸத்வஸ்யயாயோநிஸ்தஸ்யாம்தத்பரிமார்க்யதே॥
நஶக்யாப்ரமதாநஷ்டாம்ருகீஷுபரிமார்க்கிதும்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஸ்ய	எந்த	நஷ்டா	காணப்படாமலிருக்கிற
ஸத்வஸ்ய	ஜந்துவுக்கு	ப்ரமதா	ஸ்திரீயானவள்
யா-யோநி:	எது-ஜாதியோ	ம்ருகேஷு	மான்கூட்டங்களில்
தஸ்யாம்	அந்த (ஜாதியில்)	பரிமார்க்கிதும்	தேடுவதற்கு
தத்	அந்த (ஜந்துவானது)	நஶக்யா	சக்கியமல்ல.
பரிமார்க்யதே	தேடப்படுகிறது		

౪౪. తదిదం మార్గితం తావచ్ఛుద్ధేన మనసా మయా॥ రావణాంతఃపురం సర్వం దృశ్యతే న చ జానకీ।

௪௪. [illegible]

௪௪. ததிதம்மார்க்கிதம்தாவத்ஶுத்தேநமநஸாமயா॥
ராவணாந்த:புரம்ஸர்வம்த்ருஶ்யதேநசஜாநகீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	ஆகையால்	ராவணாந்த:புரம்	இராவணாந்தப்புரமானது
மயா	என்னால்	மார்க்கிதம்	தேடப்பட்டது
ஶுத்தேந	கல்மஷமற்ற	தத்	அந்த (இராவணாந்தப்புரத்தில்)
மநஸாதாவத்	மனதோடேயே	ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியானவள்
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான	நத்ருஶ்யதே	காணப்படவில்லை.
இதம்	இந்த		

(௪௨-௪௩-௪௪) தா-ம்—மனம் நிஷ்கல்மஷமாயிருப்பதால் இந்த ஸ்திரீகளைக்கண்டது பாபஹேதுகாமான காரியமாகாவிடினும் யானவர்களைக் காணவேண்டிய காரணமென்னெனில், யான் பிராட்டியைக் காணவேண்டியதற்காகவல்லவோ இலங்கைக்கு வந்தது. ஸ்திரீஜாதியான ஜானகியை ஸ்திரீத்திரளில் காணுமல் மான்திரளிலா போய் காண்பேன். எந்த வஸ்துவைக்காண விரும்புகிறேமோ அதை அதன் ஜாதியிற்றனே தேடவேண்டும்; மானைக் காணவேண்டுமானல் மான்கள் வஸிக்குமிடம் போகவேண்டும்; ஸ்திரீயைக் காணவேண்டுமானல் ஸ்திரீத்திரளில் போய்ப்பார்க்கவேண்டும். இந்த நியாயத்தை யனுஸரித்தே இராவணனந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்தேன். பிராட்டியை தரிசிக்கவேண்டியென்றே இராவணபத்தினிகளைக்கண்டேன். வேறெந்த எண்ணத்தோடு மிவ்விடத்தை யானடையவில்லை. இராவணனந்தப்புரமுழுதும் தேடியும் ஜானகியை நான் காணவில்லை.

౪౫. దేవగంధర్వకన్యాశ్చ నాగకన్యాశ్చ వీర్యవాన్ । అవేక్షమాణో హనుమాన్నైవాపశ్యత జానకీమ్ ।

௪௫. [illegible]

௪௫. தேவகந்ர்வகந்யாஶ்சநாககந்யாஶ்சவீர்யவாந்॥
அவேக்ஷமாணோஹநுமாந்நைவாபஶ்யதஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான	கந்யாஶ்ச	பெண்களையும்
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்	நாககந்யாஶ்ச	நாகலோகப்பெண்களையும்
தேவகந்தர்வகந்யாஶ்ச=		அவேக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டு
தேவகந்தர்வ	தேவர்கள் - கந்தருவர்கள் (இவர்களுடைய)	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
		நைவாபஶ்யத	பார்க்கவேயில்லை.

౪౬. తామపశ్యన్ కపిస్తత్ర పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః॥ అపక్రమ్య తదా వీరః ప్రధ్యాతుముపచక్రమే।

௪௬. [illegible]

௪௬. தாமபஶ்யந்கபிஸ்தத்ரபஶ்யம்ஶ்சாந்யாவரஸ்த்ரிய:॥
அபக்ரம்யததாவீர:ப்ரத்யாதுமுபசக்ரமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:	சூரனை	அந்யா:	இதரர்களான
கபி:	ஹநுமான்	வரஸ்த்ரிய:	உத்தமஸ்திரீகளை
ததா	அப்பொழுது	பஶ்யந்(ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
தத்ர	அவ்விடத்தில்	அபக்ரம்ய	அந்தவிடத்தைவிட்டுத்திரும்பி
தாம்	அந்த (ஸீதையை)	ப்ரத்யாதும்	யோசிக்க
அபஶ்யந்	பாராதவராக	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

(௪௫-௪௬) தா-ம்—அவ்விடத்தில் நாகதேவ கந்தர்வாதி அநேகஜாதி ஸ்திரீகளைக்கண்டார். பிராட்டியைமாத்திரம் தரிசிக்கவில்லை. மறுபடியும் உத்தமரூபமுள்ள சிலரைப் பார்த்துவிட்டு தேவி யங்கில்லையென்று நிச்சயித்து அவ்விடம் விட்டுத்திரும்பி காரியம் கைகூடாததைப்பற்றி சிந்திக்க வெத்தனித்தார்.

౪౭. స భూయస్తు పరం శ్రీమాన్ మారుతిర్యత్నమాస్థితః॥ ఆపానభూమిముత్సృజ్య తద్విచేతుం ప్రచక్రమే॥

௪௭. [illegible]

௪௭உ. [illegible]

௪௭. ஸபூயஸ்துபரம்ஶ்ரீமாந்மாருதிர்யத்நமாஸ்தித:॥
௪௭உ. ஆபாநபூமிமுத்ஸ்ருஜ்யதத்விசேதும்ப்ரசக்ரமே।

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்ரீமாந்	ப்ரஸன்னகாந்தியுடைய	ஆபாநபூமிம்	பானபூமியை
ஸ:-மாருதி:	அம்மாருதியானவர்	உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு
பரம்	மிகவும்	தத்	அந்த (இராவணனந்தப்புரத்தை)
யத்நம்	(ஸீதையைத் தேடுகிற) ப்ரயத்தினத்[தை	விசேதும்	தேடுவதற்கு
பூய:	மறுபடி	ப்ரசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.
ஆஸ்தித:	அடைந்தவராக		

தா-ம்—ஸீதாதர்சனம் லபிக்காததைப்பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு தைரியத்தைக் கைவிடாமல் பிரஸன்னவதனராய்ப் பின்னும் பானபூமியிலிருந்து புறப்பட்டு அந்தப்புரத்தில் தேட ஆரம்பித்தார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யான ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினென்றுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. సతస్యమధ్యేభవనస్యమారుతిర్లతాగృహాంశ్చిత్రగృహాన్నిశాగృహాన్। జగామసీతాంప్రతిదర్శనోత్సుకోనచైవతాంపశ్యతిచారుదర్శనామ్

௧. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌭𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌤𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍। [ஙி॥
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍋𑌨𑌚𑍈𑌵𑌤𑌾𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௧. ஸதஸ்யமத்யேபவநஸ்யமாருதிர்லதாக்ருஹாம்ஶ்சித்ரக்ருஹாந்நிஶாக்ருஹாந்।
ஜகாமஸீதாம்ப்ரதிதர்ஶநோத்ஸுகோநசைவதாம்பஶ்யதிசாருதர்ஶநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மாருதி:	அந்த-ஹநுமான்	நிஶாக்ருஹாந்=	
ஸீதாம்ப்ரதி	பிராட்டியைக்குறித்து	நிஶா	இராத்திரியில் வஸிக்கத்தகுந்த
தர்ஶநோத்ஸுக:	பார்ப்பதில் உத்ஸாகமுடையவராக	க்ருஹாந்	வீடுகளையும்
தஸ்ய-பவநஸ்ய	அந்த-கிருகத்தினுடைய	ஜகாம	அடைந்தார்
மத்யே	நடுவில்	சாருதர்ஶநாம்	நற்பார்வையுடைய
லதாக்ருஹாந்	(விநோதார்த்தம் கொடிகளாற்செய்யப்பட்ட) வீடுகளையும்	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
சித்ரக்ருஹாந்	(வேடிக்கையான) வீடுகளையும்	நபஶ்யத்யேவ	பார்க்கவேயில்லை.

தா-ம்—பாகசாலையிற் கொழுநனியில் ஜனகனடைந்த லோகோத்தாமான ஸீதையென்னுஞ் செல்வத்தைக் காணவேண்டுமென்கிற குதூகலத்தால் ஹநுமான் அந்த அந்தப்புரத்தில் அதிவிசித்திரமாக நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கு மனேக லதாக்கிரகங்களுள் நுழைந்து பார்த்தார். நானுசித்திரங்களா லதிஸுந்தரமாக விளங்கு மநேக கிரீடாக்கிரகங்களிற்றேடினர். திவ்வியாஸ்தரணங்கள் பரப்பிய உத்தமசயனங்களோடுகூடின அநேக படுக்கையறைகளை சோதித்தார். எவ்விடத்திலும் ஆனந்தம்பெருகு மந்த அரவிந்தாக்ஷியைக் காணவேயில்லை.

౨. సచింతయామాసతతోమహాకపిఃప్రియామపశ్యన్రఘునందనస్యతామ్। ధ్రువంహిసీతామ్రియతేయథానమేవిచిన్వతోదర్శనమేతిమైథిలీ

௨. 𑌸𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। [ச்॥
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌹𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌯𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍇𑌤𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀॥

௨. ஸசிந்தயாமாஸததோமஹாகபி:ப்ரியாமபஶ்யந்ரகுநந்தநஸ்யதாம்।
த்ருவம்ஹிஸீதாம்ருயதேயதாநமேவிசிந்வதோதர்ஶநமேதிமைதிலீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமான்	மே	எனக்கு
ரகுநந்தநஸ்ய	ஶ்ரீராமனுடைய	யதா	எப்பொழுது
ப்ரியாம்	இஷ்டையான	தர்ஶநம்	பார்வையை
தாம்	அந்த (ஸீதையை)	நேதி	அடையவில்லையோ
அபஶ்யந்(ஸந்)	பாராதவராய்(கொண்டு)	மைதலீ	மிதிலாதிபதியின் புத்திரியாகிய
தத:	பின்பு	ஸீதா	ஸீதையானவள்
சிந்தயாமாஸ	எண்ணினார்	ம்ருயதே	மரணமடைந்தாள்
விசிந்வத:	தேடுகிற	த்ருவம்	நிச்சயம்.

தா-ம்—இந்நகரத்திலு மிவ்வந்தப்புரத்திலும் ஓரிடமும் பாக்கியில்லாமற் றேடினேன். ஶ்ரீராகவனுக்கத்தியந்தம் பிரியையான அந்த மைதிலியைக்காணவில்லை. ஆகையா லந்த உத்தமியானவள் பதிவிரகந் தாங்கமுடியாமல் பிராணத்தியாகம் செய்துவிட்டாளென்று நிச்சயமாகத் தோற்றுகிறதென்று மஹாபுத்திசாலியான அந்த ஹநுமானெண்ணினர்.

౩. సారాక్షసానాంప్రవరేణజానకీస్వశీలసంరక్షణతత్పరాసతీ। అనేననూనంప్రతిదుష్టకర్మణాహతాభవేదార్యపథేపరేస్థితా॥

௩. 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍇𑌣𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌸𑍍𑌵𑌶𑍀𑌲𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌸𑌤𑍀।
𑌅𑌨𑍇𑌨𑌨𑍂𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌹𑌤𑌾𑌭𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌥𑍇𑌪𑌰𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥

௩. ஸாராக்ஷஸாநாம்ப்ரவரேணஜாநகீஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷணதத்பராஸதீ।
அநேநநூநம்ப்ரதிதுஷ்டகர்மணாஹதாபவேதார்யபதேபரேஸ்திதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரே	சிரேஷ்டமான	ஸ்வஶீல	தனக்குரிய பாதிவிரத்தியத்தை
ஆர்யபதே	ஸன்மார்க்கத்தில்	ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
ஸ்திதா	இருப்பவளாயும்	தத்பரா	ஆஸக்தையுடையவளாக
ஸதீ	பாதிவிருத்தியமுடைய	ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கருக்குள்
ஸா-ஜாநகீ	அந்த ஜனகபுத்திரீ	ப்ரவரேண	ஶ்ரேஷ்டனையும் [ன
ஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷணதத்பரா=		ப்ரதிதுஷ்டகர்மணா	வெகு க்ரூரகிருத்தியமுடையவனுமா

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநேந	இந்த் (ராவணனால்)	நூநம்	நிச்சயம்.
ஆஹதாபவேத்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவளாக ஆயிருப்பள்		

தா-ம்—பிராட்டியோ ஸன்மார்க்கத்தில் நிலைநிற்கிற மஹாபரிசுத்தை. பாதிவிருத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதில் மஹாதிடசித்தமுள்ளவள். குலஸ்திரீ நெறியினின்று மயிரிழையும் பிசகாத மஹாதர்மநிலே. இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமியும் ஜனககுலப்பிரஸூதையுமான அந்த மைதிலியானவள் திரைலோக்கிய ஜயத்தால் கெர்வித்து ஆஞரியபாபகிருத்தியங்களி லதிக துணிவுற்றிருக்கிற அந்த இராக்ஷஸாதமனுடைய மனோரதத்திற்கிணங்கியிராள். அந்த பாபியானவன் கோபங்கொண்டு ஜானகியை ஸம்ஹரித்திருப்பான். இது நிச்சயமென்றெண்ணினர்.

౪. విరూపరూపా వికృతా వివర్చసో మహాననా దీర్ఘవిరూపదర్శనాః। సమీక్ష్య సా రాక్షసరాజయోషితో భయాద్వినష్టా జనకేశ్వరాత్మజా॥

ச. விரூபரூபா விக்ருதா விவர்சஸோ மஹாநநா தீர்கவிரூபதர்ஶநா:।
ஸமீக்ஷ்ய ஸா ராக்ஷஸராஜயோஷிதோ பயாத்விநஷ்டா ஜநகேஶ்வராத்மஜா॥

ச. விருபருபாவிக்ருதாவிவர்சஸோமஹாநநாதீர்கவிருபதர்ஶநா:।
ஸமீக்ஷ்யஸாராக்ஷஸராஜயோஷிதோபயாத்விநஷ்டாஜநகேஶ்வராத்மஜா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விருபருபா=		விருபதர்ஶநா:	க்ரூரதிருஷ்டிகளையுமுடைய
விருப	ஏறக்குறைவான	ராக்ஷஸராஜயோஷித:=	
ருபா	சரீராவயவங்களையுடையவர்களும்	ராக்ஷஸராஜ	இராவணனுடைய (ஆஜ்ஞையைச்செய்கிற)
விக்ருதா:	விகாரவேஷத்தையுடையவர்களும்	யோஷித:	ஸ்திரீகளை
விவர்சஸ:	தேஜஸ்ஸில்லாதவர்களும்	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
மஹாநநா:	விசாலமான முகமுடையவர்களும்	ஸா-ஜநகேஶ்வராத்மஜா-அந்த-ஸீதையானவள்	
தீர்கவிருபாதர்ஶநா:=		பயாத்	பயத்தால்
தீர்க	அதிகமான	விநஷ்டா	நசித்திருப்பள்.

தா-ம்—பிராட்டியை இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்தவுடன் இராவணன் அவளைச்சுற்றி அனேக இராக்ஷஸஸ்திரீகளைக் காவல்வைத்துப் பத்திரம் செய்யும்படி ஆக்கியாபித்திருப்பான். அதில் சிலர் கைகுறைந்து கால்குறைந்து தொந்தி சொரிந்து கண்போய் காதுபோய் அதிவிகாரமான சரீரிகளாயிருப்பார். இன்னம் சிலர் கோரப்பல், உதரம் பெருகும் வாய், எரிகிற கண், பொன்ரேகைபோன்ற மயிர் இப்படி யமகிங்கரர்போல் பயங்கரமான பார்வையுடையவராயிருப்பார். இன்னம் சிலர் பெருத்த முகத்தோடும் ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும் கடுகடுக்கிற சொல்லோடும்பயங்கரைகளாயிருப்பார். இப்படி காலமிருத்யு அனேகவிதமாக மூர்த்திகரித்துவந்ததுபோலிருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளைப்பார்த்து ஸ்ரீராகவனுடைய திருமேனியையே கண்டானந்தித்துவந்த ஸீதை நடுநடுங்கி நாசமடைந்திருப்பாள்.

౫. సీతామదృష్ట్వా హ్యనవాప్య పౌరుషం విహృత్య కాలం సహ వానరైశ్చిరమ్। న మే ఽస్తి సుగ్రీవసమీపగా గతిస్సుతీక్ష్ణదండో బలవాంశ్చ వానరః॥

ரு. ஸீதாமத்ருஷ்ட்வா ஹ்யநவாப்ய பௌருஷம் விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரைஶ்சிரம்।
ந மேஸ்தி ஸுக்ரீவஸமீபகா கதிஸ்ஸுதீக்ஷ்ணதண்டோ பலவாம்ஶ்ச வாநர:॥

ரு. ஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹ்யநவாப்யபௌருஷம்விஹ்ருத்யகாலம்ஸஹவாநரைஶ்சிரம்।
நமேஸ்திஸுக்ரீவஸமீபகாகதிஸ்ஸுதீக்ஷ்ணதண்டோபலவாம்ஶ்சவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(யத:)	(எந்தகாரணத்தால்)	வாநரைஸ்ஸஹ	வானரர்களோடுகூட
வாநர:	ஸுக்ரீவன்	சிரம்-காலம்	வெகு-காலம்
ஸுதீக்ஷ்ணதண்ட:	பயங்கரமான ஆஜ்ஞையுடையவனோ	விஹ்ருத்ய	விளையாடி (அவன் ஆஜ்ஞையைத் தப்பின)
பலவாம்ஶ்ச	பலவானோ	மே	எனக்கு
(தத:)	(அந்தகாரணத்தால்)	ஸுக்ரீவஸமீபகா	ஸுக்கிரீவனிடத்திற்குப்போகிற
ஸீதாம்	பிராட்டியை	கதி:	மார்க்கமானது
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமலும்	நாஸ்திஹி	இல்லையன்றே.
பௌருஷம்	சத்துருவினுடைய பராக்கிரமத்தை		
அநவாப்ய	அடையாமலும்		

தா-ம்—ஸகல வானரர்களையும் நான்கு பிரிவாகப்பிரித்து நான்குதிசைகளுக் கனுப்புகையில் ஸுக்கிரீவமஹாராஜா "நீங்கள் ஒருமாதத்திற்குள் பிராட்டி யிருப்பிடமறிந்து திரும்பிவரவேண்டும். அந்த கெடுவுக்குள் திரும்பிவாராவிடில் கொடுந்தண்டம் விதிக்கப்படும்" என்று ஆக்கியாபித்து விடுத்தார். தெற்குதிக்கு நோக்கிவந்த வானரர் கொஞ்சகாலம் பிராட்டியைத்தேடிக் காணுமல் ஸ்வயம் பிரபையிட்ட விருந்து ஸுகத்தில் மதிமயங்கிக்கிடந்து காலங்கழித்து விட்டார்கள். ஸீதை யிங்கிருக்கிறுளென்று ஸமுத்திரந்தாண்டி யிவ்விடம்வந்தும் காரியஸித்தியாகவில்லை. சத்துருவினிடத்தில் என் பலத்தைக் காட்டவுமில்லை. அவனுடைய பலாபலமறியவுமில்லை. காலதாமஸமாகிச்சென்றாலும் பிராட்டியைக் கண்டோமென்கிற ஸந்தோஷஸமாசா

ரத்தைக் கொண்டுபோனா லதனால் மஹாராஜா ஸமாதானமடையலாம். பிராட்டி தரிசனஞ் செய்யாமலும் இராவணபல பௌருஷங்களை யறியாமலும் என்னுடைய விக்கிரமத்தை யவனுக்கு வெளியிடாமலும் ஏற்படுத்திய கெடுவுக்குள் திரும்பாமலும் என்னவிதமாக ஸுக்கிரீவஸந்நிதானத்தை யடைவேன். ஸுக்கிரீவ மஹாராஜா மஹாபலவான். ஆக்கினையைக்கடப்பவர்களுக்குக் கொடுந்தண்டம் விதிக்கிற பயங்கரன். விளையாட்டிற் காலம் போக்கிவிட்டு நிஷ்பிரயோஜகனாய் காரியஸாதகஞ்செய்யாதவனா யவர் முன்னிலையிற் போவதற்கு நானருகனன்றெண்ணினார்.

౬. దృష్టమంతఃపురంసర్వందృష్టారావణయోషితః।నసీతాదృశ్యతేసాధ్వీవృథాజాతోమమశ్రమః॥
౭. కిన్నుమాంవానరాస్సర్వేగతంవక్ష్యంతిసంగతాః। గత్వాతత్రత్వయావీరకింకృతంతద్వదస్వనః॥
౮. అదృష్ట్వాకింప్రవక్ష్యామితామహంజనకాత్మజామ్। ధ్రువంప్రాయముపైష్యంతికాలస్యవ్యతివర్తనే॥
౯. కింవావక్ష్యంతివృద్ధశ్చజాంబవానంగదశ్చసః। గతంపారంసముద్రస్యవానరాశ్చసమాగతాః॥
౧౦. అనిర్వేదశ్శ్రియోమూలమనిర్వేదఃపరంసుఖమ్। అనిర్వేదోహిసతతంసర్వార్థేషుప్రవర్తకః॥
౧౧. కరోతిసఫలంజంతోఃకర్మయత్తత్కరోతిసః। తస్మాదనిర్వేదకృతంయత్నంచేష్టేహముత్తమమ్॥
౧౨. భూయస్తావద్విచేష్యామిదేశాన్రావణపాలితాన్। ఆపానశాలావిచితాస్తథాపుష్పగృహాణిచ॥
౧౩. చిత్రశాలాశ్చవిచితాభూయఃక్రీడాగృహాణిచ। నిష్కుటాంతరరథ్యాశ్చవిమానానిచసర్వశః॥
౧౪. ఇతిసంచింత్యభూయోపివిచేతుముపచక్రమే। భూమీగృహాంశ్చైత్యగృహాన్గృహాతిగృహకానపి॥

௬. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌨𑌸𑍀𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌵𑍃𑌥𑌾𑌜𑌾𑌤𑍋𑌮𑌮𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥
௭. 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑌤𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌵𑍀𑌰𑌕𑌿𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃॥
௮. 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇॥
௯. 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑌶𑍍𑌚𑌸𑌃।
𑌗𑌤𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥
௧௦. 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃𑌪𑌰𑌂𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌹𑌿𑌸𑌤𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃॥
௧௧. 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌸𑌫𑌲𑌂𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌸𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑌂𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥
௧௨. 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌆𑌪𑌾𑌨𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿𑌚॥
௧௩. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑌾𑌭𑍂𑌯𑌃𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿𑌚।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥
௧௪. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌯𑍋𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇।
𑌭𑍂𑌮𑍀𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿॥

௬. த்ருஷ்டமந்த:புரம்ஸர்வம்த்ருஷ்டாராவணயோஷித:।
நஸீதாத்ருஶ்யதேஸாத்வீவ்ருதாஜாதோமமஶ்ரம:॥
௭. கிந்நுமாம்வாநராஸ்ஸர்வேகதம்வக்ஷ்யந்திஸங்கதா:।
கத்வாதத்ரத்வயாவீரகிம்க்ருதம்தத்வதஸ்வந:॥
௮. அத்ருஷ்ட்வாகிம்ப்ரவக்ஷ்யாமிதாமஹம்ஜநகாத்மஜாம்।
த்ருவம்ப்ராயமுபைஷ்யந்திகாலஸ்யவ்யதிவர்த்தநே॥
௯. கிம்வாவக்ஷ்யந்திவ்ருத்தஶ்சஜாம்பவாநங்கதஶ்சஸ:।
கதம்பாரம்ஸமுத்ரஸ்யவாநராஶ்சஸமாகதா:॥
௧௦. அநிர்வேதஶ்ஶ்ரியோமூலமநிர்வேத:பரம்ஸுகம்।
அநிர்வேதோஹிஸததம்ஸர்வார்த்தேஷுப்ரவர்த்தக:॥
௧௧. கரோதிஸபலம்ஜந்தோ:கர்மயத்தத்கரோதிஸ:।
தஸ்மாதநிர்வேதக்ருதம்யத்நம்சேஷ்டேஹமுத்தமம்॥

கஉ. பூயஸ்தாவத்விசேஷ்யாமிதேசாந்ராவணபாலிதாந்।
ஆபாநஶாலாவிசிதாஸ்ததாபுஷ்பக்ருஹாணிச॥
கங. சித்ரஶாலாஶ்சவிசிதாபூய꞉க்ரீடாக்ருஹாணிச।
நிஷ்குடாந்தரரத்யாஶ்சவிமாநாநிசஸர்வஶ꞉॥
கச. இதிஸம்சிந்த்யபூயோபிவிசேதுமுபசக்ரமே।
பூமீக்ருஹாம்ஶ்சைத்யக்ருஹாந்க்ருஹாநதிக்ருஹாநபி॥

பதம்.	உரை.
(மயா)	(என்னால்)
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
அந்த꞉புரம்	அந்தப்புரமானது
த்ருஷ்டம்	(தேடிப்) பார்க்கப்பட்டது. (அவ்விடத்தில்)
ராவணயோஷித꞉	இராவண ஸ்திரீகள்
த்ருஷ்டா꞉	காணப்பட்டார்கள்
ஸாத்வீ	பதிவிருதையான
ஸீதா	பிராட்டியானவள்
நத்ருஶ்யதே	காணப்படவில்லை (ஆகையால்)
மம	என்னுடைய
ஶ்ரம꞉	கஷ்டமானது
வ்ருதா	வியர்தமாக
ஜாத꞉	ஆயிற்று
கதம்	(இவ்விடத்திலிருந்து) போகிற
மாம்	என்னை
ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான
வாநரா꞉	(ஜாம்பவான் முதலான) வானரங்கள்
ஸங்கதா꞉	ஒன்றாகக்கூடினவர்களாக
கிந்நுவக்ஷ்யந்தி	என்னசொல்வார்கள்
ஹேவீர	ஹே பராக்கிரமசாலிந்!
தத்ர	அந்த இலங்கைக்கு
கத்வா	சென்று
த்வயா	உன்னால்
கிம்-க்ருதம்	என்னசெய்யப்பட்டது
தத்	அதை
ந꞉	எங்களுக்கு
வதஸ்வ	சொல்லு
(இதி)	(என்று)
வக்ஷ்யந்தி	கேழ்ப்பார்கள்
அஹம்	(அப்பொழுது) நான்
தாம்-ஜநகாத்மஜாம்	அந்த-ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
கிம்-ப்ரவக்ஷ்யாமி	என்னசொல்வேன்
காலஸ்ய	(நான்) வந்தகாலத்தினுடைய
வ்யதிவர்த்தநே	தாண்டின பக்ஷத்தில்
வாநரா꞉	அங்கதாதி வானரர்கள்
த்ருவம்	ஸத்தியமாக
ப்ராயம்	மரணத்தை
உபைஷ்யந்தி	அடைவார்கள்
வ்ருத்த꞉	வெகு பெரியவரான
ஜாம்பவாந்ஶ்ச	ஜாம்பவானும்
ஸ꞉-அங்கதஶ்ச	அந்த-அங்கதனும்
வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
ஸமாகதா꞉	ஒன்றாகச்சேர்ந்து வந்து
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய
பாரம்	அந்த கரையை
கதம்	அடைந்த
மாம்	என்னைக் (குறித்து)
கிம்வாவக்ஷ்யந்தி	என்னதான் சொல்வார்கள்
அநிர்வேத꞉	ஸந்தோஷமானது
ஶ்ரிய꞉	ஸம்பத்திற்கு

பதம்.	உரை.
மூலம்	காரணம்
அநிர்வேத꞉	குதூஹலமானது
பரம்-ஸுகம்	விசேஷமான-ஸுககரம்
அநிர்வேத꞉	உத்ஸாகமானது
ஸர்வார்த்தேஷு	ஸமஸ்த காரியங்களில்
ஸததம்	எப்பொழுதும்
ப்ரவர்த்தகோஹி	பிரவேசிக்கத்தக்கதன்றோ
(ஜந்து꞉)	(பிராணியானது)
யத்-கர்ம	எந்த-கிருதியத்தை
கரோதி	பண்ணுகிறதோ
ஜந்தோ꞉	பிராணியினுடைய
தத்	அந்த (கர்மத்தை)
ஸபலம்	பலத்தோடுகூடினதாக
ஸ꞉	அந்த உத்ஸாகமானது
கரோதி	செய்கிறது
தஸ்மாத்	ஆகையால்
அஹம்	நான்
அநிர்வேதக்ருதம்	மங்களத்தை விளைவிக்கிறதும்
உத்தமம்	சிரேஷ்டமுமான
யத்நம்	பிரயத்தினத்தை
சேஷ்டே	செய்கிறேன்
ராவணபாலிதாந்	இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
தேஶாந்	இடங்களையும்
விசிதா꞉	தேடப்பட்ட
ஆபாநஶாலா꞉	பானசாலைகளையும்
ததா	அப்படியே
புஷ்பக்ருஹாணிச	புஷ்பக்ருகங்களையும்
பூய꞉	மறுபடியும்
தாவத்	இப்பொழுது (நன்றாக)
விசேஷ்யாமி	தேடுகிறேன்
விசிதா꞉	தேடப்பட்டிருக்கிற
சித்ரஶாலாஶ்ச	ஆச்சரியகரமான வீடுகளையும்
க்ரீடாக்ருஹாணிச	கிரீடாகிருகங்களையும்
நிஷ்குடாந்தராத்யாஶ்ச	வீட்டுத்தோட்டங்களையும் (அவாந்தர வீதிகளையும்)
விமாநாநிச	புஷ்பகம்முதலாகிய விமானங்களையும்
ஸர்வஶ꞉	வெகு பிரகாரமாக
பூய꞉	மறுபடி
விசேஷ்யாமி	தேடக்கடவேன்
இதி	என்று
ஸஞ்சிந்த்ய	ஆலோசித்து
பூமிக்ருஹாந்	பூமிக்குள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வீடுகளையும்
சைத்யக்ருஹாந்	நாற்சந்திமண்டபங்களையும்
க்ருஹாநதிக்ருஹாநபி=	
க்ருஹ	வீட்டுக்குதூரத்தில் விளையாட்டுநிமித்தமேற்படுத்தப்பட்ட
அதிக்ருஹாந்	வீடுகளையும்
பூயோபி	மறுபடியும்
விசேதும்	தேடுவதற்கு
உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்—அனேகமான இராவணாந்தப்புரங்களில் பார்க்கத்தகாதனவும், பிரவேசிக்கக்கூடாதனவுமான ஸமஸ்தவிடங்களிலும் வெகுவாகத்தேடியும் தசானனனுடைய பத்தினிகள் காணப்பட்டார்களேயல்லது, அந்த பரதேவதையான பிராட்டி கா

காணப்படவில்லையே. அஹோ! என்னபண்ணுவேன். ஹநுமான் இலங்கைக்கு போயிருக்கிறான், எவ்விதத்திலாவது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவான். எப்போ வரப்போகிறான். எப்போ நம் உயிர்நிலையைத் தரப்போகிறானென்று வழி பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வானரர்களிடத்திற்குப் பிராட்டியைப்பாராமல் நான் போனால் “இதோ வந்தான் ஹநுமான்” என்று உடனே ஜாம்பவான் முதலான வானரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடிவந்து வெகு குதூஹலத்தோடு ஹே பராக்கிரமசாலின்! க்ஷேமமாய் வந்தயா? இலங்கையிற்புகுந்து நம்மாதவாகிய பிராட்டியைக்கண்டயா? அங்கு என்னபண்ணினாய்? என்று கேட்பார்களே. அவர்களுக்கு நான் என்னபதில் சொல்லுகிறது. இலங்காநகரமுழுதும் தேடியும் ஸீதையைக் காணவில்லையென்று சொன்னால் அப்பொழுதென்னை என்னவென்று நினைப்பார்கள். நாம் - மஹேந்திரபருவதத்தில் இலங்கைக்குப்போகிறதற்கு யார் ஸமர்த்தனென்று கேட்கும்போது எல்லோரும் அவரவர்கள் சக்தியைச்சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டார்கள். அத்தருணத்தில் வெகுவிருத்தரான ஜாம்பவான் என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்போது அதற்கு நான் ஸந்தோஷித்து யுக்தாயுக்தமறியாமல் அசட்டுத்தனமாகக் கடல்தாவக் கிளம்பினவென்னை; அல்லது நாம் - கிளம்பும்போது மௌனமாகவராமல் ஹே வானரர்களே! கேளுங்கள். அந்த கோதண்டபாணியான ரகுவீரன் பாணம்போல் இலங்கைக்கு க்ஷணகாலத்திற்போகிறேன். காரியத்தையிதோ ஜயித்துவருகிறேன் என்று சொன்னவென்னை; அல்லது நாம்-இலங்கைக்குப்போய் நகரமுழுதும் தேடுகிறேன். ஸீதையங்கில்லாமற்போனால் தேவலோகமோ நாகலோகமோ எங்கிருப்பளோ அங்கு போகிறேன், அங்கு மில்லாமற்போனால் சிறிதேனும் சிரமமடையாமல் பின்னு மிலங்கைக்குவந்து அந்த மந்தனான இராவணனைக்கட் டிங்குகொண்டு வருகிறேனென்று மார் தட்டினவென்னை; அல்லது நாம்-அப்படி யவனைக்காணவிடில் அவனுடன் இலங்கையைப் பேர்த்துக்கொண்டு வருகிறேனென்றுவீரவாதம்பண்ணி அபயம் செய்துவந்த வென்னை யிப்பொழுது அவமதியார்களோ, நிந்தியார்களோ, தெரியாமல் வந்துவிட்டேனே. இன்னம் கொஞ்சம் ஸாவகாசமாகப்போவோமென்றால் வானரர்களுக்குச்சொன்ன கெடுதப்பினால் ஒருக்கால் அந்த பாபியான இராவணனால் ஹநுமான் மரணமடைந்துவிட்டானேவென்று அவர்களும் மரணமடைவார்களே. ஐயோ! என்ன செய்யப்போகிறேன்.. நான் மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும், மத்தியிலுண்டான ஸுரஸை முதலான விக்கினங்களையொழித்ததும், வீரவாதம்செய்ததும் இந்த லங்காநகரப்பிரவேசம் செய்ததுமான இவைகளெல்லாம் காட்டிற்காய்ந்த நிலாபோல் வியர்த்தமாய்விட்டனவே, என்று மனம் கொதித்துவாடி பின்னும் யோசிக்கிறார். ஓகோ! என்ன மூடனாயிருக்கிறேன். இப்படி தைரியமிழந்து துக்கிக்கலாமா! மஹாபிராஜ்ஞனான புருஷனையும் துக்கரூபமான சிந்தையன்றோ கெடுத்துவிடுகிறது. ஸந்தோஷமிருந்தால் ஸம்பத்துண்டாகும். உத்ஸாகமிருந்தால் ஸுகமுண்டாகும். ஸர்வகாரியங்களையும் குதூஹலமன்றோ நிறைவேற்றுகிறது. எந்த பிராணிகள் ஸந்தோஷத்தோடுகூடி எவ்விதகாரியம் செய்கிறார்களோ, அவ்வித காரியங்களை அந்த ஸந்தோஷமன்றோ பலத்தோடுகூடினவாகச்செய்கிறது. ஆகையால் நானிந்த வியஸனத்தையொழித்து உத்ஸாகத்தையடைந்து முன்தேடின பானசாலைகளிலும் புஷ்பசாலைகளிலும் கிரீடாகிரகங்களிலும் லதாகிரகங்களிலும் சிங்காரத்தோட்டங்களிலும் புஷ்பவனங்களிலும் அரண்மனையிலும் புஷ்பகவிமானத்திலும் மறுபடியும் தேடுகிறேன். எப்படியாவது பிராட்டியிருக்குமிடத்தை யறிகிறேன். இந்தவிதம் மறுபடியும் தேட ஆரம்பித்து பூமியின்கீழ் நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டிடங்களிலும் நாற்சந்தி மண்டபங்களிலும், கிரீடார்த்தம் அந்தப்புரத்திற்கு வெளியிலேற்படுத்தியிருக்கும் ஸ்தலங்களிலும் பிரவேசித்துத்தேட வெத்தனித்தார்.

౧౫. ఉత్పతన్నిపతంశ్చాపి తిష్ఠన్గచ్ఛన్పునః పునః । అపావృణ్వంశ్చ ద్వారాణి కవాటాన్యవఘాటయన్ ॥

౧౬. ప్రవిశన్నిష్పతంశ్చాపి ప్రపతన్నుత్పతన్నపి । సర్వమప్యవకాశం స విచచార మహాకపిః ॥

கரு. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌪𑌨𑌃𑌪𑌨𑌃।
𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌵𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌘𑌾𑌟𑌯𑌨𑍍॥

ககூ. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂𑌸𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கரு. உத்பதந்நிபதத்ஸ்சாபிதிஷ்டந்கச்சந்புந:புந:।
அபாவ்ருண்வம்ஸ்சத்வாராணிகவாடாத்யவகாடயந்॥

ககூ. ப்ரவிஸந்நிஷ்பதந்ஸ்சாபிப்ரபதந்நுத்பதந்நபி।
ஸர்வமப்யவகாஸம்ஸவிசசாரமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அம்மாருதி	அவகாடயந்	(தாளைத்) திறந்துகொண்டும்
உத்பதந்	மேலேறியும்	ப்ரவிஸந்	உள்நுழைந்துகொண்டும்
நிபதந்	கீழிறங்கியும்	நிஷ்பதம்ஸ்சாபி	வெளியில்வந்துகொண்டும்
புந:புந:	அடிக்கடி	ப்ரபதந்	பூமிலக்கிருஹத்திற் பிரவேசித்துக் கொண்டும்
திஷ்டந்	அங்கங்கே நின்றுகொண்டும்		
கச்சந்	நடந்துகொண்டும்	உத்பதந்நபி	அதிலிருந்து மேலேறிக்கொண்டும்
த்வாராணி	வாசல்களை	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
அபாவ்ருண்வந்	திறந்துகொண்டு	அவகாஸமபி	இடத்தையும்
கவாடாந்	கதவுகளை	விசசார	(தேடிக்கொண்டு) ஸஞ்சரித்தார்.

౧౭. చతురంగులమాత్రోఽపి నావకాశస్స విద్యతే । రావణాంతఃపురే తస్మిన్యం కపిర్న జగామ సః ॥

கஎ. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌨𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌃॥

கஎ. சதுரங்குலமாத்ரோபிநாவகாஸஸ்ஸவித்யதே।
ராவணாந்த:புரேதஸ்மிந்யம்கபிர்நஜகாமஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	நஜகாம	அடையவில்லையோ
ராவணாந்த꞉புரே	தசாநனனுடைய அரண்மனையில்	ஸ꞉-அவகாஶ꞉	அந்த-இடமானது
யம்	எந்த (இடத்தை)	சதுரங்குலமாத்ரோபி	நான்கு அங்குலங்கூட
ஸ꞉-கபி꞉	அந்த-ஹனுமான்	நவித்யதே	கிடையாது.

౧౮. ప్రాకారాంతరరథ్యాశ్చ వేదికాశ్చైత్యసంశ్రయాః । దీర్ఘికాః పుష్కరిణ్యశ్చ సర్వం తేనావలోకితమ్ ॥

௧௮. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௮. ப்ராகாராந்தரரத்யாஶ்சவேதிகாஶ்சைத்யஸம்ஶ்ரியா꞉।
தீர்கிகா꞉புஷ்கரிண்யஶ்சஸர்வம்தேநாவலோகிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராகாராந்தரரத்யாஶ்ச	கோட்டைக்கு நடுவிலிருக்கிற வீதிகளும்	புஷ்கரிண்யஶ்ச	குளங்களும் (இவைமுதலான)
சைத்யஸம்ஶ்ரியா꞉	இராஜவீதியிலிருக்கிற	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமும்
வேதிகா꞉	மேடைகளும்	தேந	அந்த (ஹனுமானால்)
தீர்கிகா꞉	துரவுகளும்	அவலோகிதம்	பார்க்கப்பட்டது.

౧౯. రాక్షస్యో వివిధాకారా విరూపా వికృతాస్తథా । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సా జనకాత్మజా ॥

௧௯. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌸𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥

௧௯. ராக்ஷஸ்யோவிவிதாகாராவிரூபாவிக்ருதாஸ்ததா।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுஸாஜநகாத்மஜா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா	ஹநுமானால்	ராக்ஷஸ்ய꞉	ராக்ஷஸஸ்திரீகள்
விவிதாகாரா꞉	நானாவிதமான ஆகாரங்களையுடையவர்களும்	தத்ர	அவ்விடத்தில்
ததா	அப்படியே	த்ருஷ்டா꞉	பார்க்கப்பட்டனர்
விரூபா꞉	குரூபிகளும்	ஜநகாத்மஜா	ஜனகபுத்திரியான
விக்ருதா꞉	விகாரவேடம்பூண்டவர்களுமான	ஸா து	அந்த (ஸீதையோவென்றால்)
		ந (த்ருஷ்டா)	பார்க்கப்படவில்லை.

౨౦. రూపేణాప్రతిమా లోకే వరా విద్యాధరస్త్రియః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు రాఘవనందినీ ॥

௨௦. 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇𑌵𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌰𑌾𑌘𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀॥

௨௦. ரூபேணாப்ரதிமாலோகேவராவித்யாதரஸ்த்ரிய꞉।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுராகவநந்திநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோகே	உலகத்தில்	தத்ர	அந்த-அந்தப்புரத்தில்
ரூபேண	ஸௌந்தரியத்தினால்	த்ருஷ்டா꞉	பார்க்கப்பட்டார்கள்
அப்ரதிமா꞉	ஸமானமில்லாத	ராகவநந்திநீது	ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைவிப்பவளான ஸீதையோ வென்றால்
வரா꞉	உத்தமர்களான		
வித்யாதரஸ்த்ரிய꞉	தேவயோநிவிசேஷர்களான ஸ்திரீகள்		
ஹநுமதா	ஹனுமானால்	நத்ருஷ்டா	காணப்படவில்லை.

౨౧. నాగకన్యా వరారోహాః పూర్ణచంద్రనిభాననాః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సీతా సుమధ్యమా ॥

௨௧. 𑌨𑌾𑌗𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾॥

௨௧. நாககந்யாவராரோஹா꞉பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா꞉।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுஸீதாஸுமத்யமா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா꞉	பூர்ணசந்திரனுக்கு நிகரான முகமுடையவரும்	ஹநுமதா	ஹநுமானால்
வராரோஹா꞉	உத்தமர்களான	த்ருஷ்டா꞉	பார்க்கப்பட்டார்கள்
நாககந்யா꞉	நாககன்னிகைகள்	ஸுமத்யமா	ஸூக்ஷ்மமான இடுப்பையுடைய
தத்ர	அவ்விடத்தில்	ஸீதாது	ஸீதையோவென்றால்
		(நத்ருஷ்டா)	பார்க்கப்படவில்லை.

౨౨. ప్రమథ్య రాక్షసేంద్రేణ నాగకన్యా బలాద్ధృతాః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న సా జనకనందినీ ॥

உஉ. [illegible]

[illegible]

உஉ. ப்ரமத்யராக்ஷஸேந்த்ரேணதேவகந்யாபலாத்த்ருதாஃ।

த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநஸாஜநகநந்திநீ ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணனு	ஹநுமதா	ஹநுமாரால்
ப்ரமத்ய	(தேவர்களை) அடித்து [ல்)	த்ருஷ்டாஃ	பார்க்கப்பட்டார்கள்
பலாத்	பலவந்தமாக-பலத்தால்	ஜநகநந்திநீ	ஜனகருக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற
ஹ்ருதாஃ	கொண்டுவரப்பட்ட		
தேவகந்யாஃ	தேவகன்னிகைகள்	ஸாது	அந்த (ஸீதையோவென்றால்)
தத்ர	அவ்விடத்தில்	நத்ருஷ்டா	பார்க்கப்படவில்லை.

கடு-மு-உஉ-ல் தா-ம்—காரியஸாதனஞ் செய்யாமல் மஹாராஜஸன்னிதானத்தை யென்னமாயடைவேனென்கிற பயத்தாலும், மஹாபராக்கிரமசாலிகளான வனேக வானரர்களிருக்கத் தன்னைமாத்திர மழைத்துக் கணையாழியைக் கழற்றிக்கொடுத்து நம்பிக்கையுட னனுப்பிய அயோத்தியாமன்னனுக் கென்னபதிற் சொல்லுகிற தென்கிற வெட்கத்தாலும், பிராட்டியைக் காணுமற் றிரும்பினுல் மஹேந்திரபர்வதத்திலுள்ள வானரர் பிராணத்தியாகஞ் செய்வார்களென்கிற அனுதாபத்தாலும், இலங்கையைப் பேர்க்கிறேன், இராவணனைக் கட்டி யிழுக்கிறேனென்று தான் வீரவாதஞ் செய்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜாம்பவத்பிரபிருதிகளான வீரர்கள் பரிகஸிப்பார்களென்கிற ரோஷத்தாலும், இத்தியாதி எண்ணங்களால் தூண்டப்பட்ட அந்த புத்திமான் முன்தேடின விடங்களிலெல்லாம் மறுபடியும் ஜானகியைத் தேடினுர். அனேக மாளிகைகளின்மேலேறினுர். அங்கிருந்து கீழிறங்கினுர். அனேக பூபிலங்களுக்குள் நுழைந்தார். அங்கிருந்து மேற்கிளம்பினுர். அனேக வீட்டுக்கதவுகளின் தாள்களை விலக்கினுர். துவாரங்களைத் திறந்தார். வீடுகளுக்குள் நுழைகிறதும் வெளியே வருகிறதும், மாளிகைகளின்மேற் ருவுகிறதும் கீழே குதிக்கிறதும், பிலங்களுக்குட் பாய்கிறதும் மேலே கிளம்புகிறதும் அங்கங்கு கொஞ்சம் நிற்கிறதும் நாற்புறமும் சுற்றிப் பார்க்கிறதும் இப்படி க்ஷணகாலத்தில் ஸர்வாந்தரியாமிபோல் எங்குமிருந்து எல்லாவிடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்தார். அந்த அதிவிஸ்தீர்ணமான இராவணுந்தப்புரத்தில் ஹநுமான் பார்க்காதவிடமில்லை, ஏருதபடிகளில்லை, தாவாத ஸ்தம்பங்களில்லை, மிதிக்காத மாடிகளில்லை. சதுரங்குலவிஸ்தீர்ணமான விடமும் பாக்கியில்லாமற் சுற்றிப் பார்த்தார். அங்கங்கு அங்கஹீனைகளாயும், விகாரரூபிகளாயும், பயங்கர வேஷதாரிகளாயும், ஸ்தூலசரீரிகளாயும், கிருசதன்விகளாயு மிருக்கிற அனேக இராக்ஷதஸ்திரீகளைக் கண்டார். உலகத்திலுள்ள அழகை யெல்லாஞ் சேர்த்துத் திரட்டி ஸ்திரீரூபமாக அமைத்ததுபோ லதிஸுந்தரமாக விளங்கு மனேக வித்தியாதரஸ்திரீகளைக்கண்டார். பௌர்ணவமி ராத்திரியி லனேக சந்திரர்க ளுதித்தாற்போல் திவ்வியானந்தகரமாயிருக்கிற முகங்களோடு விளங்கு மனேக நாககன்னிகைகளைக் கண்டார். தேவராக்ஷஸயுத்தத்தில் தேவர்களையடித்து இராவணன் கொண்டுவந்த திவ்வியரூபஸம்பன்னைகளான வனேக தேவஸ்திரீகளைக்கண்டார். ஆனுல் ஸர்வலோக சரண்ணியனுன ஸ்ரீராகவனுக் கானந்தவிர்த்திசெய்கிற அந்த அரவிந்தாக்ஷியைக் காணவில்லை. ஸ்ரீராகவனுடைய நீலோத்பலங்களாகிற திருக்கண்களை மலரச்செய்கிற அந்த இந்துமுகியைக் காணவில்லை. நீலமேகச்சியாமளனுன அந்த பக்தவத்ஸலன் திருமேனியைப் பிரகாசிப்பிக்கிற வித்யுன்மாலையைக் காணவில்லை. மஹாக்கியானியான ஜனகனுக்கு புத்திரியா யவதரித்து அவருடைய குலத்தை மஹாபாவனமாகச் செய்து தன்குணத்தாலு மழகாலும் பிதாவை யானந்திப்பித்த அந்த ஜானகியைக் காணவில்லை. தன் சீலத்தாலும் பாதிவிருத்தியத்தாலும் ஸச்சரித்திரத்தாலும் சந்திர ஸூரியகுலங்க ளிரண்டையும் பிரகாசிக்கச்செய்த அந்த ஸாதுவைக்காணவில்லை. தன்னுடைய ஸத்குருவான விசுவாமித்திரமஹரிஷியாலும் தன்பிதாவான தசரதசக்கிரவர்த்தியாலும் பாணிக்கிரகணஞ் செய்விக்கப்பட்டாளென்கிற கௌரவத்தாலும், பர்திரு சிச்ருஷணர்த்தம் இராஜபோகங்களையொழித்து வனம்வந்தாளென்கிற விசுவாஸத்தாலும் ஸ்ரீரகுநந்தனனுக்கு அத்தியந்தம் பிரியையான ஸீதையைக் காணவில்லை.

౨౩. సోపశ్యంస్తాం మహాబాహుః పశ్యంశ్చాన్యాః వరస్త్రియః। విషసాద ముహుర్ధీమాన్ హనుమాన్ మారుతాత్మజః॥

உங. [illegible]

[illegible]

உங. ஸோபஸ்யம்ஸ்தாம்மஹாபாஹுஃபஸ்யம்ஸ்சாந்யாவரஸ்த்ரியஃ।

விஷஸாதமுஹுர்தீமாந்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜஃ ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹுஃ	பெருத்ததோள்களையுடையவராயும்	முஹுஃ	அடிக்கடி
மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரராயும்	பஸ்யந் (ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
தீமாந்	புத்திமானுயுமிருக்கிற	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
ஸஃ-ஹநுமாந்	அந்த-ஹனுமானுனவர்	அபஸ்யந்	பாராதவராக
அந்யாஃ	இதரர்களான	விஷஸாத	துக்கித்தார்.
வரஸ்த்ரியஃ	உத்தமஸ்திரீகளை		

౨౪. ఉద్యోగంవానరేంద్రాణాంప్లవనంసాగరస్యచ । వ్యర్థంవీక్ష్యానిలసుతశ్చింతాంపునరుపాగమత్ ॥

உச. 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲𑌸𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥

உச. உத்யோகம்வாநரேந்த்ராணாம்ப்லவநம்ஸாகரஸ்யச।
வ்யர்தம்வீக்ஷ்யாநிலஸுதஸ்சிந்தாம்புநருபாகமத்॥

பதம்.	உரை. [டைய	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ராணாம்	(அங்கதாதி) வானர சிரேஷ்டர்களு	வீக்ஷ்ய	பார்த்து
உத்யோகம்	ஸீதையைத்தேடுகிற பிரயத்தினமும்	அநிலஸுதః	வாயுகுமாரன்
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	புநః	மறுபடியும்
ப்லவநம்ச	தாண்டினதும்	சிந்தாம்	சிந்தையை
வ்யர்த்தம்	பிரயோஜனமில்லை (என்று)	உபாகமத்	அடைந்தார்.

౨౫. అవతీర్యవిమానాచ్చహనుమాన్మారుతాత్మజః । చింతాముపజగామాథశోకోపహతచేతనః ॥

உரு. 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌥𑌶𑍋𑌕𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃॥

உரு. அவதீர்யவிமாநாச்சஹநுமாந்மாருதாத்மஜః।
சிந்தாமுபஜகாமாதஸோகோபஹதசேதநః॥

இதி ஸ்ரீ 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜః	வாயுகுமாரரான	விமாநாத்	(புஷ்பக) விமானத்திலிருந்து
ஹநுமாந்	ஹனுமானவர்	அவதீர்ய	இறங்கி
ஸோகோபஹதசேதநః—		அத	பின்பு
ஸோக	துக்கத்தால்	சிந்தாம்	எண்ணத்தை
உபஹத	அடிக்கப்பட்ட	உபஜகாம	அடைந்தார்.
சேதநః	மனதையுடையவராக		

உங-மு-உரு-ல் தா-ம்—இந்தவிதம் மறுபடியும் அந்தப்புரமுழுதும்தேடினார். நல்லவடிவுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளையும் உற்றுப்பார்த்தார். பிராட்டிதரிசனமாகவில்லை. மனக்கவலை தீரவில்லை. ஹநுமான் பின்னும் தைரியமிழந்து சிந்தாக்கிராந்தரா யாலோசிக்கிறார். ஐயோ! என்னகஷ்டமான வலையிற்சிக்கிக்கொண்டேன். வானரவீரர்களெல்லோரும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணஸுக்கிரீவ ஸன்னிதானத்தில் பிராட்டியை யெப்படியாவது தரிசித்துவருகிறோமென்று தோள்தட்டிவந்தோமே. எங்களாண்மைக் கென்னபிரயோஜனமாயிற்று. மகேந்திர பர்வதத்திலிருந்து நூறுயோசனை யகலமுள்ள கடலை யொருதாண்டாகத்தாண்டினேனே - அந்த சிரமத்திற் கென்னபலன்கிடைத்தது. இந்நகரமுழுதுஞ் சுற்றினேன், அந்தப்புரமுழுதும் பரிசோதித்தேன், இராவண பத்தினிகளனைவரையும் பார்த்தேன் - என்ன பிரயோஜனம்! ஜனகாத்மஜையைக் கண்டேனா? அந்த லோக மாதாவைஸேவித்தேனா? இதற்கென்செய்வேன். ஸுக்கிரீவன் வானரரைவிடுத்ததும் வியர்த்தம். யான் ஸாக ரந்தாண்டினதும் வியர்த்தம். தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு யமகிங்கரர்போன்ற இராக்ஷதர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் இரவுமுழுதும் நான் சுற்றினதும் வியர்த்தம். இவ்வித எண்ணங்களால் முகம்வாடி மனம்நொந்து புஷ்பகத்தினின்றிறங்கி துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கினவராய் அந்த தீரபுருஷன் மறுபடியும் சிந்தித்தார்.

ஸ்ரீ ஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧. విమానాత్తుసుసంక్రమ్యప్రాకారంహరియూథపః । హనుమాన్వేగవానాసీద్యథావిద్యుద్ఘనాంతరే ॥

க. 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌸𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇॥

க. விமாநாத்துஸுஸங்க்ரம்யப்ராகாரம்ஹரியூதபః।
ஹநுமாந்வேகவாநாஸீத்யதாவித்யுத்கநாந்தரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகவாந்	வேகமுடையவரும்	ஸம்ஸங்க்ரம்ய	அடைந்து
ஹரியூதப:	வானரத்தலைவருமான	கநாந்தரே	மேகத்திநடுவில்
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்	வித்யுத்யதா	மின்னற்போல்
விமாநாத்	புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து	ஆஸீத்	ஆனர்.
ப்ராகாரம்	கோட்டைமதிலை		

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஜனகாத்மஜையைக் காணுததைப்பற்றி மிகவுஞ் சிந்தித்துக் கிலேசப்பட்டுக்கொண்டே புஷ்பகவிமானத்தை விட்டிறங்கி கோட்டை மதிற்சுவற்றின்மே லேறிநின்ருர். மிகவுங் கறுத்துப் பெருத்து பர்வதம்போல விளங்குகிற பிராகாரச்சுவற்றின்மீது ஸ்வர்ணரேகையையொத்த தேஜஸ்ஸோடுகூடின ஹநுமான் நிற்கையில் மேகராசிமத்தியிற் பளபளக்கிற மின்னற்கொடிபோல் விளங்கினர்.

౨. సంపరిక్రమ్యహనుమా౯ రావణస్యనివేశనాత్ । అదృష్ట్వాజానకీంసీతామబ్రవీద్వచనంకపిః॥

௨. 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨. ஸம்பரிக்ரம்யஹநுமாந்ராவணஸ்யநிவேஶநாத்।
அத்ருஷ்ட்வாஜாநகீம்ஸீதாமப்ரவீத்வசநம்கபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமானென்கிற	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியான
கபி:	வானரர்	ஸீதாம்	பிராட்டியை
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
நிவேஶநாத்	மாளிகையிலிருந்து	வசநம்	வார்த்தையை
(ப்ராகாரம்)	(கோட்டையை)	அப்ரவீத்	(தன்னுடன்)சொல்லிக்கொண்டார்.
ஸம்பரிக்ரம்ய	நன்ருய் சுற்றி		

౩. భూయిష్ఠంలోళితాలంకారామస్యచరతాప్రియమ్ । నహిపశ్యామివైదేహీంసీతాంసర్వాంగశోభనామ్॥

௩. 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌨𑌹𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௩. பூயிஷ்டம்லோளிதாலங்காராமஸ்யசரதாப்ரியம்।
நஹிபஶ்யாமிவைதேஹீம்ஸீதாம்ஸர்வாங்கஶோபநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	ஸர்வாங்கஶோபநாம்=	
ப்ரியம்	இஷ்டத்தை	ஸர்வாங்க	ஸமஸ்த அவயவங்களால்
சரதா	செய்கிற (என்னல்)	ஶோபநாம்	மங்களகரையும்
லங்கா	இலங்கையானது	வைதேஹீம்	விதேஹத்தரசன் மகளுமான
பூயிஷ்டம்	அதிகமாக	ஸீதாம்	ஸீதையை
லோளிதா	தேடப்பட்டது	நஹிபஶ்யாமி	பார்க்கவில்லையன்ருே.

౪. పల్వలానితటాకానిసరాంసిసరితస్తథా । నద్యోఽనూపవనాంతాశ్చదుర్గాశ్చధరణీధరాః॥
లోళితావసుధాసర్వానతుపశ్యామిజానకీమ్।

௪. 𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿𑌸𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍂𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌧𑌰𑌣𑍀𑌧𑌰𑌾𑌃॥
𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑌾𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌤𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌮𑍍।

௪. பல்வலாநிதடாகாநிஸராம்ஸிஸரிதஸ்ததா।
நத்யோநூபவநாந்தாஶ்சதுர்காஶ்சதரணீதராஃ॥
லோளிதாவஸுதாஸர்வாநதுபஶ்யாமிஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
தடாகாநி	ஏரிகளும்	துர்காஶ்ச	புதருகளும்
பல்வலாநி	குட்டைகளும்	தரணீதராஶ்ச	மலைகளும்
ஸராம்ஸி	ஓடைகளும்	லோளிதாஃ	தேடப்பட்டன
ததா	அவ்விதமே	ஸர்வா	ஸமஸ்தமான
ஸரிதஃ	சின்னநதிகளும்	வஸுதா	பூமியும் (தேடப்பட்டது)
நத்யஃ	பெருநதிகளும்	ஜாநகீம்து	ஜானகியையோவென்ருல்
அநூபவநாந்தாஃ	ஜலப்பிராயமானவநப்பிரதேசங்களும்	நபஶ்யாமி	பார்க்கயில்லை.

౫. ఇహసంపాతినాసీతారావణస్యనివేశనే॥ఆఖ్యాతాగృధ్రరాజేననచపశ్యామితామహమ్।

௫. 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇॥
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌨 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।

௫. யிஹஸம்பாதிநாஸீதாராவணஸ்யநிவேஶநே||
ஆக்யாதாக்ருத்ரராஜேநநசபஶ்யாமிதாமஹம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்ரராஜேந	கழுகுக்கெஜமானனுனை	அஹம்	நான்
ஸம்பாதிநா	ஸம்பாதியால்	இஹ	இந்த (இலங்கையில்)
(யா)-ஸீதா	(எந்த) ஸீதையானவள்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஆக்யாதா	சொல்லப்பட்டாளோ	நிவேஶநே	வீட்டில்
தாம்	அந்த-(ஸீதையை)	நசபஶ்யாமி	பார்க்கவேயில்லை

தா-ம்.—அந்த இலங்காதிபதியினுடைய அந்தப்புர முழுதுந் தேடியும் பிராட்டியைக் காணுமையால் ஹநுமான் பின்வருமாறுயோசிக்கிறார். பத்தினியை யிழந்து பரிதபிக்கிற இரகுநாதனுக்கு எவ்விதத்திலாவது நன்மை விளைவிக்கவேண்டுமென்கிற மனப்பூர்வமான எண்ணத்துடன் இந்நகரமுழுதுந் தேடிப்பார்த்தேன். ஏரிகளிலும், குளங்களிலும், நீரோடைகளிலும், கசங்களிலும், பெருநதிகளிலும், சிறுநதிகளிலும், வனங்களிலும், தோட்டங்களிலும், மலைகளிலும், குகைகளிலும், ஸமஸ்தமான பூப்பிரதேசங்களிலுந் தேடினேன். விந்தியபர்வதத்தாழ்வரையில் வானரர்கள் பிராயோபவேசஞ்செய்ய வெத்தனிக்கையில் கழுகுராஜாவான ஸம்பாதி "இராமா இலக்ஷ்மணு வென்று கதறிக்கொண்டிருக்கிற ஓர் தருணியை இராவணன் கொண்டுபோனுன் - அவள்தான் ஸீதையாயிருக்கவேண்டும்; அவளை இலங்கையிற்கொண்டுபோய் பத்திரப்படுத்தியிருக்கிறான். என்னுடைய திருஷ்டிபலத்தா லிதோபார்க்கிறேன் ஸீதையை" என்றுறுதியாகச் சொன்னரோ-நான் எவ்வளவுநேரந்தேடியும் திவ்வியமங்களபரிபூர்ணையான வென் னன்னையைக் காணவில்லையே. இதற்குநானென்னசெய்வேனென்று யோசித்தார்.

౬. కిన్నుసీతాథవై దేహీ మైథిలీజనకాత్మజా॥ఉపతిష్ఠేతవివశా రావణందుష్టచారిణమ్।

௬. 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌥 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥
𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।

௬. கிந்நுஸீதாதவைதேஹீமைதிலீஜநகாத்மஜா||
உபதிஷ்டேதவிவஶாராவணம்துஷ்டசாரிணம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ	விதேஹதேசத்தின்ஸம்பந்தியாயும்	துஷ்டசாரிணம்	கெட்டநடத்தையுடைய
ஜநகாத்மஜா	ஜநகன்மகளாயும்	ராவணம்	இராவணனை
மைதிலீ	மிதிலாதேசத்தரசன்வளர்த்தவளுமான	விவஶா	பரதந்திரயா (யிருந்தும்)
ஸீதா	ஸீதையானவள்	உபதிஷ்டேதகிந்நு	அடைவளாயென்ன.

தா-ம்.—பிராட்டியானவள் இராவணனுடைய ஸ்வாதீனத்தை யடைந்தவளாயினும் அந்த துராத்மாவினுடைய அதர்மவெண்ணங்களுக்கு ஸம்மதித்திருப்பளோ? அவள் கேவலம் மனுஷியயோனியில்ஜனித்து இந்திரியவிர்த்திகளுக்கு வசப்பட்டு ஸௌந்தரிய ஐசுவர்யாதிகளுக் கீடுபட்டு சீலத்தையிழக்கிற ஸாமான்னிய அபலைகளைப்போன்றவளோ? அயோநிஜையாய் மஹாபரிசுத்தமான யாகபூமியிலவதரித்த ஸீதையென்று காரணப்பெயர்பூண்ட அணங்கன்றோ? அனேக யாகயக்கிய யோகங்களைச்செய்த சிறந்த புண்ணியசீலர்களான விதேகதேசத்தரசர் குலத்தி லாவிர்ப்பவித்த வைதேஹியன்றோ? மஹா வைராக்கியரும் கியானவானுமான ஜனகனென்னு மிராஜரிஷிமடியில் வளர்ந்த ஜானகியன்றோ? சதானந்தப் பிரபிருதிகளான மஹரிஷிகளுடைய வாஸத்தா லதிபுண்ணியக்ஷேத்திரமாய் விளங்குகிற மிதிலாநகரத்தில் வளர்ந்த மைதிலியன்றோ? இந்தவிதம் ஜனனத்திலும் குலத்திலும் ஸஹவாஸத்திலும் பால்லியவாஸக்ஷேத்திரத்திலும் ஸர்வவிதத்திலும் லோகோத்தரமான சரித்திரத்தோடுகூடிய ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்தினியானவள் இராவணனுடைய வினயவலையிற் சிக்குவளோ? அல்லது அவனுடைய அதட்டிற்கும் மிரட்டிற்கும் பயந்து சீலத்தைக்கெடுப்பளோ? எவ்விதத்திலு மவன் மனோரதத்திற் கிணங்கியிராள்.

౭. క్షిప్రముత్పతతోమన్యే సీతామాదాయరక్షసః॥బిభ్యతో రామబాణానామంతరాపతితాభవేత్।

௭. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃॥
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

௭. க்ஷிப்ரமுத்பததோமந்யேஸீதாமாதாயரக்ஷஸஃ||
பிப்யதோராமபாணுநாமந்தராபதிதாபவேத்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாம்	ஸீதையை	உத்பததஃ	உயரக்கிளம்பி (வந்தவனுதலால்)
ஆதாய	எடுத்துக்கொண்டு	ராமபாணுநாம்	ஸ்ரீராகவபாணங்களுக்கு
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக	பிப்யதஃ	பயப்பட்டிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்ஷஸ:	இராக்ஷஸனுன (இராவணனிடத்தி லிருந்து)	(ஸா)	(அந்த ஸீதையானவள்)
		பதிதாபவேத்	விழுந்தவளாக ஆனுள் (என்று)
அந்தரா	மத்தியில்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்

தா-ம்.—பிராட்டியை இராவணன் கொண்டுபோனுனென்று ஜடாயு ஸம்பாதி முதலானவர்களுடைய வாக்கினுலறிந்தும் ஜானகியானவ ளிலங்கையையடையாமலிருந்தாலுமிருக்கலாம். அந்த தசகண்டன் காம பரவசத்தாற் கபடஞ்செய்து தேவியைத்தூக்கிக்கொண்டாகாயமார்க்கமா யோடுகையில் முன் மாரீசன் ஸ்து தித்த இராகவவிக்கிரமத்தை நினைத்து, அந்த வீரன் ஆசிரமம் சூன்னியமாயிருப்பதைக்கண்டு "ஓகோ! நம் பத்தினியை யாரோ அபகரித்துப்போனுன்" என்று அங்கிருந்தே பாணப்பிரயோகஞ்செய்தா லவையென் கண்டங்களை யறுக்குமே, மார்பைப்பிளக்குமேயென்று தேககம்பமடைகையில் அவன் கைகளினின்று நழுவி பிராட்டிமார்க்கத்தில் பூமியிலொருவேளை விழுந்திருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

౮. అథవా హ్రియమాణాయాః పథి సిద్ధనిషేవితే॥ మన్యే పతితమార్యాయా హృదయం ప్రేక్ష్య సాగరమ్।

௮. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇॥
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।

அதவாஹ்ரியமாணுயா:பதிஸித்தநிஷேவிதே॥
மந்யேபதிதமார்யாயாஹ்ருதயம்ப்ரேக்ஷ்யஸாகரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	ல்லாவிடில்	ஹ்ருதயம் *	சரீரமானது
ஸித்தநிஷேவிதே	ஸித்தர்கள்ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட	ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை
பதி	(ஆகாச) மார்க்கத்தில்	ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து (நடுங்கி)
ஹ்ரியமாணுயா:	அபகரித்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட	பதிதம்	விழப்பட்டதோ (என்று)
ஆர்யாயா:	பூஜ்யையான (ஸீதையினுடைய)	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—உத்தமராஜகுலப்பிரஸூதையான ஜானகி அந்தப்புரவாஸஞ்செய்தவளாதலால் பர்வதங்க ளேயும் வனங்களேயும் ஸமுத்திரங்களேயும் பார்த்திராள். அப்பேர்ப்பட்ட இராஜசெல்வத்தை அரக்கன் வித்தி யாதர ஸஞ்சாரயோக்கியமான வானவீதியில் வகித்துச்செல்லுகையில் அன்னேயானவள் அபாரமான ஸமுத் திரத்தைக் கீழேகண்டு நடுநடுங்கி விழுந்து மூழ்கிப்போயிருப்பாளென்றெண்ணுகிறேன்.

౯. రావణస్యోరువేగేన భుజాభ్యాం పీడితేన చ॥ తయా మన్యే విశాలాక్ష్యా త్యక్తం జీవితమార్యయా।

௯. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚॥
𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾।

௯. ராவணஸ்யோருவேகேநபுஜாப்யாம்பீடிதேநச॥
தயாமந்யேவிஶாலாக்ஷ்யாத்யக்தம்ஜீவிதமார்யயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	விஶாலாக்ஷ்யா	நீண்டகண்களேயுடையவளுமான
உருவேகேந	அதிகவேகத்தாலும்	தயா	அந்த (ஸீதையால்)
புஜாப்யாம்	தோள்களால்	ஜீவிதம்	பிராணனனது
பீடிதேநச	இறுகக்கட்டுகிறதாலும்	த்யக்தம்	விடப்பட்டது (என்று)
ஆர்யயா	பூஜ்யையானவளும்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—இராவணனே மஹாபுஜபலமுள்ளவன். ஸ்வபாவத்திலிராக்ஷதன். அவன் பூவினுமெல்லிய ஸுகுமாரமான சரீரத்தையுடைய பிராட்டியைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டே குகையில் அவள் மிக வும் பீடிக்கப்பட்டிருப்பாள். மேலும் பாதிவிருத்திய நெறியில் நிற்கிற அந்த பூஜ்யை ஸ்ரீராகவ கமலஹஸ்த ங்கள் ஸ்பரிசிக்கச்சகிப்பளேயல்லது இராக்ஷஸாதமனுடைய கரஸ்பரிசத்தைச்சகிப்பளோ. ஆகையால் ஸௌ குமாரியமறியாமல் முறட்டுத்தனமாகப்பிடிக்கிற அரக்கன் பிடியைத் தாங்கமுடியாமலும், சீலத்தைக் குலேக் கிற பரபுருஷஸ்பரிசத்தை ஸகியாமலும் பிராட்டியானவள் பிராணத்தியாகஞ் செய்திருப்பாளென் றெண் ணுகிறேன்.

౧౦. ఉపర్యుపరి వా నూనం సాగరం క్రమతస్తదా॥ విచేష్టమానా పతితా సముద్రే జనకాత్మజా।

௧௦. 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।

௧௦. உபர்யுபரிவாநூநம்ஸாகரம்க்ரமதஸ்ததா॥
விவேஷ்டமாநாபதிதாஸமுத்ரேஜநகாத்மஜா।

* ஹ்ருதயமென்றல் - மனத்திற்குப்பெயர். இவ்விடத்தில் சரீரமென்று சொல்லக்கூடுமோவெனில், பயஸ்தானமான மனத்திற்குச் சரீரம் மூலமாகையால் அதற்கு உபலக்ஷணமென்றறிக.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரமுபர்யுபரி	ஸமுத்திரத்திற்கு-மேல் மேலே	விவேஷ்டமாநா	தேஹத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டவளா
க்ரமதஃ	கிரமமாகப்(போகிற இராவணனிடத்	ஸமுத்ரே	ஸமுத்திரத்தில் [க
ததா	அப்பொழுது [திலிருந்து)	பதிதா	விழுந்துவிட்டாள்
ஜநகாத்மஜா	ஸீதையானவள்	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஸமுத்திரம் தாண்டிக்கொண்டிருக்கையில் பிராட்டியானவ ளந்த தூர்த்தனுடைய ஸ்பரிசம் ஸகிக்கமுடியாமல் அவன் கொஞ்சம் அஜாக்கிரதையாயிருக்கையில் தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு கடலில் விழுந்து மரித்திருப்பாளென்று நிச்சயமாக வெண்ணுகிறேன்.

౧౧. అహోవా క్షుద్రేణ వానేన రక్షంతీ శీలమాత్మనః॥ అబంధుర్భక్షితా సీతా రావణేన తపస్వినీ।

௧௧. அஹோக்ஷுத்ரேணவாநேநரக்ஷந்தீசீலமாத்மந:॥
அபந்துர்பக்ஷிதாஸீதாராவணேநதபஸ்விநீ।

௧௧. அஹோக்ஷுத்ரேணவாநேநரக்ஷந்தீசீலமாத்மநஃ॥
அபந்துர்பக்ஷிதாஸீதாராவணேநதபஸ்விநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தபஸ்விநீ	தபோபலமுடைய	க்ஷுத்ரேண	நீசனான
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	அநேந-ராவணேந	இந்த-இராவணனால்
ஆத்மநஃ-சீலம்	தனக்குரிய-பதிவிருதாஸ்வபாவத்தை	பக்ஷிதாவா	பக்ஷிக்கப்பட்டாளோ
ரக்ஷந்தீ	காப்பாற்றுகிறபடியாலும்	அஹோ	அந்தோ.
அபந்துஃ	பந்துவில்லாதபடியாலும்		

தா-ம்.—அந்த ஜனகபுத்திரியானவள் பதியே தெய்வம், பதியே ஸ்வர்க்கம், பதியே பிராணன், என்று நினைக்கிற குலஸ்திரீதவத்தில் நிலைநிற்பவள். ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறொருபுருஷனை நினைக்காமல் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் தன் சீலத்தை யிரக்ஷிக்கிற உத்தமி. இப்படி திடசித்தமுள்ள அந்த பதிவிரதை அரக்கனுடைய காமத்திற்கு முகங்கொடாமல் தடுத்துநிற்கையில் அந்த காதுகன் வாழைக்குருத்துபோ லதிமிருதுளமான அவள் சரீரத்தைப் பக்ஷித்துவிட்டானோ! அவள் புலிகையிலகப்பட்ட மான்போற் கதறுகையி லவளை யிரக்ஷிப்பதற்கு பந்துவார்! இராக்ஷஸமண்டலமத்தியில் ஒரு இராஜஸ்திரீ தனியாய் நின்று தன்சீலத்தை யிரக்ஷிக்கையில் அவளுக்கென்ன ஆபத்துதான் நேர்ந்திராது? உயிரோடு பக்ஷிக்கப்பட்டாளோ, என்ன கஷ்டமோ! அஹோ ஜனகநந்தினீ! ஹா ராமப்பிரியே! என்று வியஸனமடைந்தார்.

౧౨. అథవా రాక్షసేంద్రస్య పత్నీభిరసితేక్షణా॥ అదుష్టా దుష్టభావాభిర్భక్షితా సా భవిష్యతి॥

௧௨. அதவாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபத்நீபிரஸிதேக்ஷணா॥
அதுஷ்டாதுஷ்டபாவாபிர்பக்ஷிதாஸாபவிஷ்யதி।

௧௨. அதவாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபத்நீபிரஸிதேக்ஷணா॥
அதுஷ்டாதுஷ்டபாவாபிர்பக்ஷிதாஸாபவிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	அஸிதேக்ஷணா	கறுத்தகண்களையுடையவளும்
துஷ்டபாவாபிஃ	ஸபத்நியென்கிற கெட்ட அபிப்பிராயத்தையுடைய(ராதலால்)	அதுஷ்டா	ஸாதுவாயிருப்பவளுமான
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய	ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)
பத்நீபிஃ	பாரியைகளால்	பக்ஷிதா	புஜிக்கப்பட்டவளாக
		பவிஷ்யதி	ஆயிருப்பள்.

౧౩. సంపూర్ణచంద్రప్రతిమం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్॥ రామస్య ధ్యాయతీ వక్త్రం పంచత్వం కృపణా గతా॥

௧௩. ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம்॥
ராமஸ்யத்யாயதீவக்த்ரம்பஞ்சத்வம்க்ருபணாகதா।

௧௩. ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம॥
ராமஸ்யத்யாயதீவக்த்ரம்பஞ்சத்வம்க்ருபணாகதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்=		ஈக்ஷணம்	நேத்திரங்களையுடையதாயு மிருக்கிற
ஸம்பூர்ண	பூர்ணமான	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
சந்த்ர	மதிக்கு	வக்த்ரம்	முகத்தை
ப்ரதிமம்	நிகராயும்	த்யாயதீ	தியானித்துக்கொண்டு
பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம்=		க்ருபணா	தீனையாக
பத்மபத்ர	தாமரைதளத்திற்கு	பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
நிப	ஸமானமான	கதா	அடைந்தாள்.

౧౪. హా రామ లక్ష్మణేత్యేవం హాయోధ్యే చేతి మైథిలీ॥ విలప్య బహు వైదేహీ న్యస్తదేహా భవిష్యతి।

௧௪. 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌹𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑍇𑌚𑍇𑌤𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀॥
𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯𑌬𑌹𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௧௪. ஹாராமலக்ஷ்மணேத்யேவம்ஹாயோத்யேசேதிமைதிலீ॥
விலப்யபஹுவைதேஹீந்யஸ்ததேஹாபவிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹாராம	ஓராகவா (என்றும்)	மைதிலீ	ஸீதையானவள்
லக்ஷ்மணேதி	ஓலக்ஷ்மணாவென்றும்	இத்யேவம்	இந்தப்பிரகாரமாக
ஹாயோத்யேச	ஓ அயோத்தியே யென்றும்	விலப்ய	புலம்பி
பஹு	அதிகமாக	ந்யஸ்ததேஹா	விடப்பட்டதேஹமுடையவளாக
வைதேஹீ	விதேஹத்தரசன் புத்திரியான	பவிஷ்யதி	ஆயிருப்பள்.

౧౫. అథవానిహతామన్యేరావణస్యనివేశనే॥నూనంలాలప్యతేసీతాపంజరస్థేవశారికా।

௧௫. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇॥
𑌨𑍂𑌨𑌂𑌲𑌾𑌲𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌂𑌜𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌵𑌶𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾।

௧௫. அதவாநிஹதாமந்யேராவணஸ்யநிவேஶநே॥
நூநம்லாலப்யதேஸீதாபஞ்ஜரஸ்தேவஶாரிகா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	நிஹதா	(பூமியில்யேகாந்தமாகக்கட்டியிருக்கிற வீட்டில்) வைக்கப்பட்டவளாக
ராவணஸ்ய	தசமுகனுடைய		
நிவேஶநே	வீட்டில்	லாலப்யதே	கஷ்டப்படுகிறுள் (என்று)
ஸீதா	ஸீதையானவள்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்
பஞ்சரஸ்தா	கூட்டில்வைக்கப்பட்டிருக்கிற	நூநம்	நிச்சயம்.
ஶாரிகேவ	கிளிபோல்		

౧౬. జనకస్యసుతాసీతారామపత్నీసుమధ్యమా॥కథముత్పలపత్రాక్షీరావణస్యవశంవ్రజేత్॥

௧௬. 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾॥
𑌕𑌥𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍।

௧௬. ஜநகஸ்யஸுதாஸீதாராமபத்நீஸுமத்யமா॥
கதமுத்பலபத்ராக்ஷீராவணஸ்யவஶம்வ்ரஜேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகஸ்ய	ஜனகருடைய	ஸீதா	ஸீதையானவள்
ஸுதா	மகளாயும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ராமபத்நீ	ஸ்ரீராகவபத்தினியாயும் [ளாயும்	வஶம்	ஸ்வாதீனத்தை
உத்பலபத்ராக்ஷீ	கருநெய்தல்போற் கண்களையுடையவ	கதம்	எப்படி
ஸுமத்யமா	ஸுக்ஷ்மமான இடுப்பையுடையவளா யுமிருக்கிற	வ்ரஜேத்	அடைந்திருப்பள்.

(௧௪-மு-௧௬-ல்) தா-ம்—இராவணன் புஷ்பகவிமானத்தில் அதிக்ரூரைகளான அவன் பத்தினிகள் சாந்தஸ்வரூபியான அக் கருநெய்தற் கண்ணுளி னழகையுங் காந்தியையுங்கண்டு ஸகியாமல் "ஓகோ! இவளிங்கிருந்தால் நம் மணவாளனுடைய மனத்தைக் கொள்ளைகொள்வாள். நம்மீதுள்ள மோகத்தைக் கெடுத்துவிடுவாள்" என்று பொறாமைகொண்டு ஸகளத்திரபாவத்தால் பக்ஷித்திருப்பார்கள். அல்லது க்ஷணகாலமும் அந்த இராஜேந்திரனை இராகவனைவிட்டுப் பிரியச் சகியாத ஜானகி செங்கமலத்துவயம்போ லதியழகாயும், ஆனந்தகரமாயுமுள்ள திருக்கண்களோடுகூடிய ஸ்வாமியின் பூர்ணேந்து வதனத்தைத் தியானித்துக்கொண்டே தீனையாய் மரித்தாளோ. அல்லது ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனையும், அயோத்தியிலுள்ள பந்துக்களையும், பிரஜைகளையும் நினைத்துக் கதறி தேகத்தையொழித்தாளோ. அல்லது ஸ்வேச்சையாகத்திரிந்து உல்லாசமாக விளையாடும் பசுங்கிளியைக் கூட்டிலடைத்து நிர்ப்பந்திப்பதுபோல் அம்மெல்லிடையாள் தன்னெண்ணத்திற் கிசையாமலிருப்பதுகண்டு அவளை வசீகரிக்கு நிமித்தம் பூமிக்குக்கீழ ஏகாந்தமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற காராக்கிரகத்தில் தனியாகவைத்து நிர்ப்பந்திக்கிறுனே. இல்லாவிடில் ஸீதை யெவ்விதம் போயிருப்பாள்? இராவணனையோ அவளடைந்திராள். ஏனெனில், (ஜனகஸ்யஸுதா - ராமபத்நீ) மஹா தர்மசீலனும் ஞானவானுமான ஜனகன் குலத்திற்பிறந்து திரைலோக்கியநாதனை தாசரதிக்கு மாலையிட்டு ஸத்ஸம்பிரதாயமார்க்கத்திலேயே வளர்ந்து அஸாது தர்சனமே செய்யாத அந்த பரமஸாதுவானவள் அப்படிப்பட்ட அகிருத்தியத்தை நினைப்பளோ? மேலும் (உத்பலபத்ராக்ஷீ) ஸ்ரீராகவன் திருமுகமண்டலமாகிற பூர்ணசந்திரனுக்கு இவளுடைய திருக்கண்களாகிற கருநெய்தல் மலருமேயல்லது, இவனுடைய க்ரூரமான முகத்திற்கு மலருமோ. மேலும் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியைக் கண்டுகளித்த கண்களால் வேறுபுருஷனையுங்கண்டு மகிழ்வாளோ? கரதூஷணவதத்தில் ஸ்ரீராகவன் விக்கிரமத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த அந்த வீரபத்தினி வேறுபுருஷனுடைய ஸ்பரிசத்தையு மிச்சிப்பளோ? ஸர்வலோகசரண்ணியனை ஸ்ரீராகவன் பெருமையைக்கண்டு மகிழ்ந்த ஜானகி இலங்கேசுவரன் பெருமையைக்கண்டு மோகிப்பளோ? ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களிலீடுபட்ட அந்த உத்தமி இந்த இராக்ஷஸாதமனுடைய வினயத்திற்குள்ளாவளோ? அந்த அஸுரியனுடைய வசமாயிருப்பாளென்று நினைக்கவே கூடாது. அவள் மஹாபரிசுத்தை, மஹாகுணவதி, லோகோத்தரமான ஸத்சரித்திரை. இராகவனுக் கானந்தத்தைத்தந்த தன் கருநெய்தல் விழிகளாலிருள்கொண்ட விராவணனைப்பார்த்திராள். இராகவசயனத்தை மேவிய அந்த பதிவிரதை இராவணசயனத்தை விரும்பியிராள். ஆகையால்தான் புஷ்பகவிமானத்திலுள்ள இராவண பரிக்கிரகஸ்திரீ கோஷ்டியில் பிராட்டியைக்காணவில்லை. ஒருக்கால் பதியைப்பிரிந்த வெகுநாள்வரையில் ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! வென்று

கதறிவிட்டுத் தன்னுதனைக் காணுமலும், அவனைக் காணுவோமென்கிற தைரியமில்லாமலும் இனி தேகத்தைக் காப்பாற்றினுல் மானபங்கம் நேரிடுமென்று பயந்து இறந்துவிட்டாளோ? அல்லது தன்னை ஸ்வாதீனப்படுத்தும்பொருட்டு ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் இராவணனுல் வைக்கப்பட்டு வருந்துகின்ருளோ, எந்நிலைமையிலிருக்கிருளோ தெரியவில்லை.

౧౭. వినష్టావాప్రణష్టావామృతావాజనకాత్మజా॥రామస్యప్రియభార్యస్యననివేదయితుంక్షమమ్।

௧௭. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌵𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍।

௧௭. விநஷ்டாவாப்ரணஷ்டாவாம்ருதாவாஜநகாத்மஜா॥
ராமஸ்யப்ரியபார்யஸ்யநநிவேதயிதும்க்ஷமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகாத்மஜா	ஸீதையானவள்	ம்ருதாவா	இராகவனுடைய விரகத்தைஸகியாமல்மரணமடைந்தாளோ
விநஷ்டாவா	பூமிக்குள்வைத்திருப்பதால்காணப்படவில்லையோ	ப்ரியபார்யஸ்ய	இஷ்டபத்தினியையுடைய
ப்ரணஷ்டாவா	இராவண னெடுத்துக் கொண்டு வருகையில்அந்தவேகத்தால் ஸமுத்திரத்தில்விழுந்து பிராணனை யிழந்தாளோ	ராமஸ்ய	ஸ்ரீ ராகவனுக்கு
		நிவேதயிதும்	அறிவிப்பதற்கு
		நக்ஷமம்	யோக்யமன்று.

౧౮. నివేద్యమానేదోషస్స్యాద్దోషస్స్యాదనివేదనే॥కథన్నుఖలుకర్తవ్యంవిషమంప్రతిభాతిమే।

௧௮. 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇॥
𑌕𑌥𑌨𑍍𑌨𑍁𑌖𑌲𑍁𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌮𑍇।

௧௮. நிவேத்யமாநேதோஷஸ்யாத்தோஷஸ்யாதநிவேதநே॥
கதம்நுகலுகர்தவ்யம்விஷமம்ப்ரதிபாதிமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிவேத்யமாநே	அப்படிசொல்லுகிறதில்	ஸ்யாத்	ஆகிறது (ஆதலால்)
தோஷஃ	தோஷமானது	கதம்நுகலு	எப்படிதான்
ஸ்யாத்	ஆகிறது	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தக்கினது (என்று)
அநிவேதநே	சொல்லாமலிருப்பதிலும்	மே	எனக்கு
தோஷஃ	தோஷமானது	விஷமம்ப்ரதிபாதி	கஷ்டமாகதோன்றுகிறது.

౧౯. అస్మిన్నేవంగతేకార్యేప్రాప్తకాలంక్షమంచకిమ్॥భవేదితిమతంభూయోహనుమాన్ప్రవిచారయత్।

௧௯. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂𑌚𑌕𑌿𑌮𑍍॥
𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿𑌮𑌤𑌂𑌭𑍂𑌯𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍।

௧௯. அஸ்மிந்நேவம்கதேகார்யேப்ராப்தகாலம்க்ஷமஞ்சகிம்॥
பவேதிதிமதம்பூயோஹநுமாந்ப்ரவிசாரயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மிந்-கார்யே	இந்த-காரியமானது	இதி	என்கிற
ஏவம்கதே-(ஸதி)	இப்படிவிரோதமிருக்கையில்	மதம்	அபிப்ராயத்தை
கிம்-ப்ராப்தகாலம்	எது-அடையத்தக்க உசிதகாலமுடையதாகவும்	ஹநுமாந்	ஹனுமாரானவர்
க்ஷமஞ்ச	ஸமர்தமாகவும்	பூயஃ	மறுபடியும்
பவேத்	ஆகும்	ப்ரவிசாரயத்	ஆலோசித்தார்.

(௧௭-மு-௧௯-ல்)தா-ம்—நானிலங்கையைவிட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்குப்போய் ஸ்ரீராகவஸந்நிதானத்தி லென்னசொல்வேன். ''ஹேராஜேந்திர ! இலங்கைக்குப்போனேன், நகரமுழுதுந்தேடினேன், தேவியைக் காணவில்லை, இராவண னெங்கேயாவது பூபிலத்தில் பத்திரப்படுத்திவைத்திருக்கிருனே; அவனெடுத்துக்கொண்டு போகையில் ஸமுத்திரத்திற் றவறிவிழுந்துவிட்டாளோ ; அல்லது தேவரீரைப் பிரிந்த துக்கத்தால் பிராணனைவிட்டுவிட்டாளோ'' என்றிவ்விதமா யுரைப்பேன். இராப்பகல் ஸீதே ஸீதே யென்று கதறிக்கொண்டு வருந்துகிற அந்த தாசரதியின் செவிகளில் இம்மொழிகள் விழுந்தால் எவ்வளவுகஷ்டப் படுவார். அந்த அபராதத்திற்குக் காரணபூதனுக நானுவேனே-இவ்விதமான ஸங்கதியைத் தெரிந்துகொள்ள ஓர் ஸம்ஸ்தான மந்திரியைத் தூதனுக அனுப்பவேண்டுமோ - ஸங்கதியைத் தெரிவித்தாலு மபராதமுண்டாகிறது ; தெரிவியாவிடினும் கஷ்டம். ஹநுமான் ஜயஸ்ரீயுடன் வரப்போகிருனென் றெதிர்பார்ப்பவர்முன் தலைகுனிந்து மௌனமாக நிற்பதோ எனக்கு லக்ஷணம். இப்படிப்பட்ட அஸந்தர்ப்பமான விஷயத்தில் எந்தவிதம் நடப்பது உசிதமானதென்று ஹநுமான் யோசித்தார்.

౨౦. యదిసీతామదృష్ట్వాహంవానరేంద్రపురీమితః॥గమిష్యామితతఃకోమేపురుషార్థోభవిష్యతి।

౨౧. మమేదంలంఘనంవ్యర్థంసాగరస్యభవిష్యతి॥ప్రవేశశ్చైవలంకాయారాక్షసానాంచదర్శనమ్।

౨౨. కింమాంవక్ష్యతిసుగ్రీవోహరయోవాసమాగతాః॥కిష్కింధాంసమనుప్రాప్తంతౌవాదశరథాత్మజౌ।

౨౩. గత్వాతుయదికాకుత్స్థంవక్ష్యామిపరమప్రియమ్॥నదృష్టేతిమయాసీతాతతస్త్యక్ష్యతిజీవితమ్।

౨౪. పరుషందారుణంక్రూరంతీక్ష్ణమింద్రియతాపనమ్॥సీతానిమిత్తందుర్వాక్యంశ్రుత్వాసనభవిష్యతి।

౨౫. తంతుకృచ్ఛ్రగతందృష్ట్వాపంచత్వగతమానసమ్॥భృశానురక్తోమేధావీనభవిష్యతిలక్ష్మణః।

౨౬. వినష్టౌభ్రాతరౌశ్రుత్వాభరతోఽపిమరిష్యతి॥భరతంచమృతందృష్ట్వాశత్రుఘ్నోనభవిష్యతి।

౨౭. పుత్రాన్మృతాన్సమీక్ష్యాథనభవిష్యంతిమాతరః॥కౌసల్యాచసుమిత్రాచకైకేయీచనసంశయః।

౨౮. కృతజ్ఞస్సత్యసంధశ్చసుగ్రీవఃప్లవగాధిపః॥రామంతథాగతందృష్ట్వాతతస్త్యక్ష్యతిజీవితమ్।

౨౯. దుర్మనావ్యథితాదీనానిరానందాతపస్వినీ॥పీడితాభర్తృశోకేనరుమాత్యక్ష్యతిజీవితమ్।

౩౦ వాలిజేనతుదుఃఖేనపీడితాశోకకర్శితా॥పంచత్వంచగతేరాజ్ఞితారాపినభవిష్యతి।

౩౧. మాతాపిత్రోర్వినాశేనసుగ్రీవవ్యసనేనచ॥కుమారోఽప్యంగదఃకస్మాద్ధారయిష్యతిజీవితమ్।

౩౨. భర్తృజేనతుదుఃఖేనహ్యభిభూతావనౌకసః॥శిరాంస్యభిహనిష్యంతితలైర్ముష్టిభిరేవచ।

౩౩. సాంత్వేనానుప్రదానేనమానేనచయశస్వినా॥లాలితాఃకపిరాజేనప్రాణాంస్త్యక్ష్యంతివానరాః।

౩౪. నవనేషునశైలేషునసిరోధేషువాపునః॥క్రీడామనుభవిష్యంతిసమేత్యకపికుంజరాః।

౩౫. సపుత్రదారాస్సామాత్యాభర్తృవ్యసనపీడితాః॥శైలాగ్రేభ్యఃపతిష్యంతిసమేత్యవిషమేషుచ।

౩౬. విషముద్బంధనంవాపిప్రవేశంజ్వలనస్యవా॥ఉపవాసమథోశస్త్రంప్రచరిష్యంతివానరాః।

౩౭. ఘోరమారోదనంమన్యేగతేమయిభవిష్యతి॥ఇక్ష్వాకుకులనాశశ్చనాశశ్చైవవనౌకసామ్।

౩౮. సోఽహంనైవగమిష్యామికిష్కింధాంనగరీమితః॥నచశక్ష్యామ్యహంద్రష్టుంసుగ్రీవంమైథిలీంవినా।

௨௦. 𑌯𑌦𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌃॥
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑌃𑌕𑍋𑌮𑍇𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௨௧. 𑌮𑌮𑍇𑌦𑌂𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।

௨௨. 𑌕𑌿𑌂𑌮𑌾𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌹𑌰𑌯𑍋𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥
𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌧𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌤𑍌𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।

௨௩. 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌯𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿𑌮𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।

௨௪. 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௨௫. 𑌤𑌂𑌤𑍁𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍॥
𑌭𑍃𑌶𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।

௨௬. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌭𑌰𑌤𑌂𑌚𑌮𑍃𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௨௭. 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌥𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃॥
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌚𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।

௨௮. 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌰𑌾𑌮𑌂𑌤𑌥𑌾𑌗𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।

௨௯. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌰𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।

௩௦. 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌜𑍇𑌨𑌤𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌗𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௩௧. 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌨𑌚॥
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।

௩௨. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌜𑍇𑌨𑌤𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃॥
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌚।

௩௩. 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌚𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾॥
𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃।

யச. நவெநஷுநவெஹவெஷுநதிரொயெஷுவாவுந:॥
க்ரூயாஉநுஹவிஷ்ஞிஸெஉதுகவிகுஜரா:।

யரு. ஸவுத்ருஉாராஸ்ராஉாதுராஸதுவுஸநவீஷித்ரா:॥
ெஹஸாெஹ்ருஸ்:வதிஷ்ஞிஸெஉதுவிஷெஉஷுச।

யசா. விஷஉுஷ்ஃயநஃவாவிவு்ரவெஹஃஜவுநஸுவா॥
உபவாஸஉயாஹ்ஃதுரவுரிஷ்ஞிவாநரா:।

யஎ. வொராஉாரொாஉநஃஉநுமெசஉயிஹவிஷுதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலநாஹ்ஹநாஹெஹ்வவநளகஸா।

யஅ. ஸொாஹஃவெநவமிஷுாகிக்ஷ்ஃயாஃநமரீகித:॥
நவஹக்ஷுராஉுஹஃஜுஷுஃஸுகீவஃவெஉயிலீஃவிநா।

உ0. யதிஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹம்வாநரேந்த்ரபுரீமித:॥
கமிஷ்யாமிதத:கோமேபுருஷார்த்தோபவிஷ்யதி।

உக. மமேதம்லங்கநம்வ்யர்த்தம்ஸாகரஸ்யபவிஷ்யதி॥
ப்ரவேஶஶ்சைவலங்காயாராக்ஷஸாநாம்சதர்ஶநம்।

உஉ. கிம்மாம்வக்ஷ்யதிஸுக்ரீவோஹரயோவாஸமாகதா:॥
கிஷ்கிந்தாம்ஸமநுப்ராப்தம்தௌவாதஶரதாத்மஜௌ।

உங. கத்வாதுயதிகாகுஸ்தம்வக்ஷ்யாமிபரமப்ரியம்॥
நத்ருஷ்டேதிமயாஸீதாததஸ்த்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

உச. பருஷம்தாருணம்க்ரூரம்தீக்ஷ்ணமிந்த்ரியதாபநம்॥
ஸீதாநிமித்தம்துர்வாக்யம்ஶ்ருத்வாஸநபவிஷ்யதி।

உரு. தம்துக்ருச்ச்ரகதம்த்ருஷ்ட்வாபஞ்சத்வகதமாநஸம்॥
ப்ருஶாநுரக்தோமேதாவீநபவிஷ்யதிலக்ஷ்மண:।

உசா. விநஷ்டௌப்ராதரௌஶ்ருத்வாபரதோபிமரிஷ்யதி॥
பரதம்சம்ருதம்த்ருஷ்ட்வாஶத்ருக்நோநபவிஷ்யதி।

உஎ. புத்ராந்ம்ருதாந்ஸமீக்ஷ்யாதநபவிஷ்யந்திமாதர:॥
கௌஸல்யாசஸுமித்ராசகைகேயீசநஸம்ஶய:।

உஅ. க்ருதஜ்ஞஸ்ஸத்யஸந்தஶ்சஸுக்ரீவ:ப்லவகாதிப:॥
ராமம்ததாகதம்த்ருஷ்ட்வாததஸ்த்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

உகூ. துர்மநாவ்யதிதாதீநாநிராநந்தாதபஸ்விநீ॥
பீடிதாபர்த்ருஶோகேநருமாத்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

ங0. வாலிஜேநதுதுக்கேநபீடிதாஶோககர்ஶிதா॥
பஞ்சத்வம்சகதோராஜ்ஞிதாராபிநபவிஷ்யதி।

ஙக. மாதாபித்ரோர்விநாஶேநஸுக்ரீவவ்யஸநேநச॥
குமாரோப்யங்கத:கஸ்மாத்தாரயிஷ்யதிஜீவிதம்।

ஙஉ. பர்த்ருஜேநதுது:கேநஹ்யபிபூதாவநௌகஸ:॥
ஶிராம்ஸ்யபிஹநிஷ்யந்திதலைர்முஷ்டிபிரேவச।

ஙங. ஸாந்த்வேநாநுப்ரதாநேநமாநேநசயஶஸ்விநா॥
லாளிதா:கபிராஜேநப்ராணாம்த்யக்ஷ்யந்திவாநரா:।

ஙச. நவநேஷுநஶைலேஷுநநிரோதேஷுவாபுந:॥
க்ரீடாமநுபவிஷ்யந்திஸமேத்யகபிகுஞ்ஜரா:।

ஙரு. ஸபுத்ரதாராஸ்ஸாமாத்யாபர்த்ருவ்யஸநபீடிதா:॥
ஶைலாக்ரேப்ய:பதிஷ்யந்திஸமேத்யவிஷமேஷுச।

ஙசா. விஷமுத்பந்தநம்வாபிப்ரவேஶம்ஜ்வலநஸ்யவா॥
உபவாஸமதோஶஸ்த்ரம்ப்ரசரிஷ்யந்திவாநரா:।

ஙஎ. கோரமாரோதநம்மந்யேகதேமயிபவிஷ்யதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலநாஶஶ்சநாஶஶ்சைவவநௌகஸாம்।

ஙஅ. ஸோஹம்நைவகமிஷ்யாமிகிஷ்கிந்தாம்நகரீமித:॥
நசஶக்ஷ்யாம்யஹம்த்ரஷ்டும்ஸுக்ரீவம்மைதிலீம்விநா।

பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்
ஸீதாம்	ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
இத:	இவ்விடத்திலிருந்து
வாநரேந்த்ரபுரீம்	கிஷ்கிந்தையைக் (குறித்து)
கமிஷ்யாமியதி	போனேனாகில்
தத:	அதனாலே
மே	எனக்கு
க:-புருஷார்த்த:	எவ்விதபுருஷப்பிரயோஜனமானது
பவிஷ்யதி	உண்டாகும்
மம	என்னுடைய
இதம்	இந்த
ஸாகரஸ்ய	கடலினுடைய
லங்கநம்	தாண்டுகையானது
வ்யர்த்தம்	பிரயோஜனமற்றதாக
பவிஷ்யதி	ஆய்விடும்
லங்காயா:	இலங்கையினுடைய
ப்ரவேஶஶ்சைவ	பிரவேசமும்
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
தர்ஶநம்ச	பார்வையும்
வ்யர்த்தம்	பிரயோஜனமில்லை
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்கிரீவமஹாராஜா
மாம்	என்னைக் (குறித்து)
கிம்-வக்ஷ்யதி	என்ன சொல்லுவர்
ஸமாகதா:	என்னுடன்கூடவந்த
ஹரயோவா	வானரர்களும் (என்சொல்வார்கள்)
கிஷ்கிந்தாம	கிட்கிந்தையை
ஸமநுப்ராப்தம்	அடைந்த (என்னை)
தௌ	அந்த
தஶரதாத்மஜௌவா	சக்ரவர்த்தி திருமகனார்களான இராம லக்ஷ்மணர்கள்தான்என்சொல்வார்கள்
கத்வா	(நான்) போய்
ஸீதா	பிராட்டி
மயா	என்னால்
நத்ருஷ்டா	பார்க்கப்படவில்லை
இதி	என்கிற
பரம்-அப்ரியம்	அதிகமானஅனிஷ்டத்தை
காகுஸ்தம்	ஸ்ரீராகவனைக் (குறித்து)
வக்ஷ்யாமியதி	சொன்னேனாகில்
தா:	(அந்தவார்த்தையைகேட்ட) பிறகு
(ஸ:)	அந்த (ஸ்ரீராகவன்
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவார்
பருஷம்	கடினமாயும்
க்ரூரம்	உக்கிரமாயும்
தாருணம்	பயங்கரமாயும்
தீக்ஷ்ணம்	ஸஹிக்கக்கூடாததாயும்
இந்த்ரியதாபநம்	ஸமஸ்தஇந்திரியங்களைதபிக்கும்படியாயும்செய்கிற
ஸீதாநிமித்தம்	பிராட்டியின்னிமித்தமாக
துர்வாக்யம்	துஷ்டவார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஸ:	அந்தராகவன்
நபவிஷ்யதி	ஜீவித்திருக்கமாட்டார்
க்ருச்ச்ரகதம்	கஷ்டத்தையடைந்தவரும்
பஞ்சத்வகதமாநஸம்	மரணத்தில்நிச்சயிக்கப்பட்ட மனதையுமுடையவருமான
தம்	அந்த (ராகவனை)
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ருஶாதுர:	

பதம்.	உரை,
ப்ருஶ	(ராமனிடத்தில்) அதிகமாக
அநுரக்த:	அன்புடையவரும்
மேதாவீ	வெகுபுத்திவந்தருமான
லக்ஷ்மணஶ்ச	லக்ஷ்மணனும்
நபவிஷ்யதி	ஜீவித்திருக்கப்போகிறதில்லை
பரதோபி	பரதரும்
ப்ராதரௌ	பிராதாக்களை
விநஷ்டௌ	மரணத்தையடைந்தவராக
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
மரிஷ்யதி	மரணமடைவன்
ஶத்ருக்நஶ்ச	சத்துருக்கனும்
பரதம்	பரதனை
ம்ருதம்	மரணமடைந்தவராக
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நபவிஷ்யதி	இருக்கப்போகிறதில்லை
அத	பிறகு
மாதா	தாய்மார்களான
கௌஸல்யாச	கௌஸல்யையும்
ஸுமித்ராச	ஸுமித்திரையும்
கைகேயீச	கைகேயியும்
புத்ராந்	புத்திரர்களை
ம்ருதாந்	மரணமடைந்தவர்களாக
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
நபவிஷ்யந்தி	இருக்கப்போகிறதில்லை [அ
ஸம்ஶய:	(இந்தவிஷயத்தில்)ஸந்தேகம்கிடையா
க்ருதஜ்ஞ:	செய்த உபகாரத்தைமறவாமல் நன்றியுடையவனும்
ஸத்யஸந்தஶ்ச	ஸத்தியவாக்குடையவனும்
ப்லவகாதிப:	வாநரப்பிரபுவுமான
ஸுக்ரீவஶ்ச	ஸுக்ரீவமஹாராஜரும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
ததாகதம்	அப்படிப்பட்டகதியையடைந்தவராக
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தத:	பின்பு
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவன்
துர்மநா	துக்கத்தையுடையவளும்
வ்யதிதா	பீடிக்கப்பட்டவளும்
தீநா	குறைந்தஸ்திதியையடைந்தவளும்,
நிராநந்தா	ஸந்தோஷமற்றவளும்
தபஸ்விநீ	தபமுடையவளுமான
ருமா	(ஸுக்ரீவ பத்தினியான) ருமையானவள்
பர்த்ருஶோககே—	
பர்த்ரு	நாயகன்மரிப்பதிலுண்டான
ஶோகேந	துக்கத்தால்
பீடிதா	பீடிக்கப்பட்டவளாக
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவள்
வாலிஜேந	வாலிமரித்ததினாலுண்டான
துக்கேந	ஸங்கடத்தால்
பீடிதா	பாதிக்கப்பட்டவளும்
ஶோககர்ஶிதா	துக்கத்தாலிளைத்திருப்பவளுமான
தாராபி	(வாலியின்பத்தினியாகிய)தாரையும்
ராஜ்ஞி	ஸுக்ரீவன்
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
கதேஸதி	அடைகையில்
நபவிஷ்யதி	இருக்கபோகிறதில்லை
மாதாபித்ரோ:	மாதாபிதாக்களுடைய
விநாஶேந	நாசத்தாலுண்டான (வியஸனத்தாலும்)

பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவவ்யஸநேந௪	ஸுக்கிரீவமரணத்தாலுண்டான விய ஸனத்தாலும்
குமாரஃ	வாலிபனுன
அங்கதோபி	அங்கதனும்
கஸ்மாத்	எந்தவிதத்தால்
ஜீவிதம்	பிராணனை
தாரயிஷ்யதி	தரித்து கொள்ளுவன் (மரிப்பனென்ற ர்த்தம்)
வநௌகஸஸ்து	வாநரங்களும்
பர்த்ருஜேந	எஜமானனுலுண்டான
து:க்கேந	வியஸனத்தால்
அபிபூதாஃ	திரஸ்கரிக்கப்பட்டவராக (ஆக்கிரமிக் கப்பட்டவராக)
தலைஃ	அகங்கைகளாலும்
முஷ்டிபிரேவச	முஷ்டிகளாலும்
ஶிராம்ஸி	தலைகளில்
அபிஹநிஷ்யந்தி	அறைந்துகொள்ளப்போகிறுர்கள்
யஶஸ்விநா	கீர்த்தியுடைய
கபிராஜேந	ஸுக்கிரீவனுல்
ஸாந்த்வேந	நல்வார்த்தைகளாலும்
அநுப்ரதாநேந	வெகுவாகக்கொடுக்கிறதாலும்
மாநேந	கௌரவிப்பிக்கிறதாலும்
லாலிதாஃ	ஆதரிக்கப்பட்ட
வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
ப்ராணாந்	உயிரை
த்யக்ஷ்யந்தி	விடுவர்கள்
கபிகுஞ்ஜராஃ	சிரேஷ்டரானவானரர்கள்
ஸமேத்ய	ஒன்ருகக்கூடி
வநேஷு	காடுகளிலும்
க்ரீடாம்	விளையாட்டை
நாநுபவிஷ்யந்தி	அனுபவியார்கள்
ஶைலேஷு	பருவதங்களிலும்
ந	இல்லை
நிரோதேஷுவா	கிருஹங்கள் சூழ்ந்திருக்கிற விடங்களி லும்
ந	விளையாடார்கள்
பர்த்ருவ்யஸநபீடிதாஃ	தங்கள் நாயகனுன ஸுக்கிரீவவிஷயமா னதுக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவான ர்கள்
ஸபுத்ரதாராஃ	புத்திரகளத்திரங்களுடனும்

பதம்.	உரை.
ஸாமாத்யாஃ	மந்திரிகளுடனும்
ஸமேத்ய	ஒன்றுசேர்ந்து
ஶைலாக்ரேப்யஃ	பருவதத்தின்நுனியிலிருந்து
விஷமேஷு	மேடுபள்ளமாயிருக்கிற விடங்களில்
பதிஷ்யந்தி	கீழ்விழுவார்கள்
வாநராஃ	வானரர்கள்
விஷம்	விஷபக்ஷணத்தையாவது
உத்பந்தநம்வாபி	உச்சுருக்கையாவது
ஜ்வலநஸ்ய	அக்கினியில்
ப்ரவேஶம்வா	பிரவேசமாவது
உபவாஸம்	அன்னஹாரமில்லாமலாவது
அத	அல்லது
ஶஸ்த்ரம்	கத்தியால் வெட்டிகொள்ளுகிறதை யாவது
ப்ரசரிஷ்யந்தி	செய்வார்கள்
மயி	நானுனவன்
கதேஸதி	போகையில்
கோரம்	பயங்கரமான
ஆரோதனம்	பேரழுகையானது
பவிஷ்யதி	உண்டாகும்
இக்ஷ்வாகுகுலநாஶஶ்ச	இக்ஷ்வாகுவம்சநாசமும்
வநௌகஸாம்	வானரங்களுடைய
நாஶஶ்சைவ	அழிவுகளும்
(பவிஷ்யதி)	(உண்டாகும்) என்று
மந்யே	எண்ணுகிறேன்
ஸோஹம்	அப்படிபோகிறதினுல் எல்லோருக் கும் நாசத்தைவிளைவிக்கின்ற நான்
இதஃ	இவ்விடத்திலிருந்து
கிஷ்கிந்தாம்	கிட்கிந்தையென்கிற
நகரீம்-(ப்ரதி)	பட்டணத்தைக்(குறித்து)
நைவகமிஷ்யாமி	போகவேமாட்டேன்
அஹம்	நான்
மைதிலீம்விநா	பிராட்டியில்லாமல் (பிராட்டியைப் பாராமல்
ஸுக்ரீவம்	மஹாராஜனை
த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
நஶக்ஷ்யாமி	ஸமர்த்தனல்லேன்.

(உ௦-மு-௬௮-ல்) தா-ம்—பிராட்டிதர்சனஞ் செய்யாமல் நான் கிஷ்கிந்தைக்கு என்ன புருஷார்த்தஸாதகமாகப் போக வேண்டும். மஹத்தான விக்கினங்களை ஜயித்து அபாரமான ஸமுத்திரந் தாண்டினதும், தேவர்களும் பிரவேசிக்க முடியாத இலங்காநகரக்கோட்டைக்குள் பிரவேசித்ததும், அரக்கர்கண்களுக்ககப்படாமல் இரவுமுழுதும் வீடுகளிற்குதித்து மாடி களிற்றுவி வாவிசளுட்பாய்ந்து வனங்களுள் நுழைந்து தேடினதும், கோரரூபிகளான இராக்ஷதர்களையும் இராக்ஷதஸ்திரீக ளையுங் கண்டதும் வியர்த்தமே. "நம்முடைய மந்திரி ஹநுமான் மஹாபுத்திமான், மேதாவீ, ஸாமர்த்தியசாலி, ஹிதாஹிதங்கள றிந்தவனுதலால் காரியத்தை யெப்படியாவது ஸாதித்துவருவான். நமக்குக் கியாதியை விளைவிப்பான்," என்று நம்பியிருக்கிற ஸுக்கிரீவமஹாராஜா கேவலம் ஸாமான்னிய தூதன்போல் நாஸ்திசப்தவாச்சியனுகநிற்கிற வென்னைப்பார்த்தென்னசொல்லு வார். ஜாம்பவான் அங்கதன்முதலான வானரவீரர்களும் என்னைப்பற்றி யென்னநினைப்பார்கள். ஸுமந்தரப்பிரபிருதிகளான மஹாபுத்திமான்களாகிய மந்திரிகளோடு ஏகசக்கிராதிபதித்துவம் வகித்துவந்த அயோத்தியாமன்னன் குமாரர்களான இராமல க்ஷ்மணுளென்னைப்பற்றி யென்ன நினைப்பார்கள். ஹநுமானிந்தஸமஸ்தானத்திற்குப் பிரதம மந்திரியாயிருக்கிருன். அதிசதுர மாக நம்மோடு ஸம்பாஷித்து ஸுக்கிரீவஸ்நேஹஞ் செய்வித்தான். இவனுல் நம்முடைய காரியங் கைகூடுமென்று நிச்சயித்துத் தன்னுடைய கணையாழியைக் கொடுத்தனுப்பிய இரகுநாதனிப்பொழுது என்ன நினைப்பார். இவ்வளவுதானே கபிராஜத்வ மும் வானரமந்திரித்வமுமென்று நினையாரோ. என்விஷயமிப்படியிருக்க, மைதிலியை யிலங்கையிற் காணவில்லையென்கிற கர்ணகடோமான செய்தியைக்கேட்டு அந்த காகுஸ்தன் ஜீவிப்பரோ? இது அதிகடோமான காலகோடிவிஷம். அத்யுக்ரமா ன காலாக்கினி. அதிபயங்கரமான காலமிருத்தியு. இதைக்கேட்டமாத்திரம் இராகவன் துக்காக்கினியில்வெந்து, ஸீதே ஸீதே யென்று கதறிக்கொண்டே பிராணனைவிடுவார். ஸ்ரீராமன் ஜீவனையிழந்தவுடன் அவரிடத்தில் அதிவிசுவாஸமுள்ளவராயும் புத்திமானுயு மிருக்கிற இளையவர் ஜீவியார். இவ்விருவர்கள் மிருத்தியுவசத்தையடைந்த ஸங்கதிகேட்டு ஸ்ரீராமபக்தனுன பர தனும் போய்விடுவார். சத்துருக்கினனும் அவ்வழியே செல்வர். இப்படி நான்கு பாலஸூரியமண்டலங்கள்போ லதிதேஜஸ் விகளாயும் யசஸ்விகளாயும் கல்விமான்களாயும் மதிமான்களாயு மிருக்கிற நான்குபுத்திரர்களையுமிழந்த கௌஸல்யை ஸுமி த்திரை கைகேயீ யென்கிற மூன்று இராஜபத்தினிகளும் உடனே மரணத்தையடைவார்கள். தேவமனுஷியவீரர்களுக்குள்

ஒருவராலுஞ் ஜயிக்கமுடியாத வாலியென்கிற பலவானன சத்துருவையொழித்துத் தன்னை இராஜ்ஜியத்திலும் ஸுகத்திலும் நிலைநிறுத்திவைத்த உபகாரத்தையும் ஸ்நேகதர்மத்தையும் மறவாத ஸத்தியஸந்தரான ஸுக்கிரீவன் தீர்க்கபாகுவும் பரமோதாரனுமான இரகுவீரனுக்கு நேரிட்ட துக்கத்தையும் ஆபத்தையுங் கண்டு ஜீவிப்பரோ? உடனே அவரும் இராமன்வழி செல்வார். பதிவிரகம் ஸகியாமல் ருமாதேவியு மிறப்பள். வாலிபோய்விட்ட துக்கத்தால் மிகவுங் கிருசையாயிருக்கிற தாரையானவள் ஸுக்கிரீவநஷ்டத்தைப் பொறுக்கமுடியாம லவளும் போய்விடுவள். மாதாபிதாக்களைப் பரிகொடுத்து, பிதுஸ்நேகம்பாராட்டிவந்த சிற்றப்பனையுமிழந்தபிறகு அங்கதன் ஜீவித்திரான். தங்கள் தலைவனன ஸுக்கிரீவன் போய்விட்டபிறகு வானரர்கள்தான் வாழ்ந்திருப்பரோ? மதுரவசனங்களாலும் உயர்ந்த சம்மானங்களாலும் தக்க மரியாதைகளாலும் பிரஜைகளைவரையும் இரஞ்சிப்பித்துவந்த அரசன்போய்விட்டபிறகு வானரர்கள் தலைகளிலும் மார்புகளிலு மறைந்துகொண்டு சாவார்கள். மஹா சூரனும் குணவானுமான நம்முடைய இராஜாபோய்விட்டபிறகு நமக்கு ஸுகம் விளையாட்டு வீடு பெண்டிர் புத்திரர் ஒன்றும் வேண்டாமென்று ஸர்வத்தையும் தியஜிப்பார்கள். முன்போல் வானரவீரர் வனத்தில் விளையாடார்கள். மலையில் மந்தமாருதமனுபவியார்கள். கிரசங்களில் கிரீடிக்கார்கள். சிலர் புத்திர களத்திர பாந்தவாளைக் கட்டிக்கொண்டு பர்வதாக்கிரத்தினின்று கீழே விழுந்து துர்மரணமடைவார்கள். சிலர் சுருக்குபோட்டுக்கொண்டு தேகத்தை யொழிப்பார்கள். சிலர் விஷத்தையுண்டு இறப்பார்கள். சிலர் அன்னுகாரங்களை வர்ஜித்து காலக்கிரமத்தில் சரீரவிமோசனமடைவார்கள். சிலர் கத்தியால் தேகத்தைச் சேதித்துக்கொண்டு மரிப்பார்கள். இந்தவிதம் இராஜ்ஜியமராஜகமானவுடன் மஹாகோரமான மரணங்களும் அதிபயங்கரமான ரோதனங்களு முண்டாகும். ஸீதையென்கிற ஒரு ஸ்திரீயைக் காணமற்போனேனுகில் இக்ஷ்வாகுகுலநாசமும், கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியநாசமும் உண்டாவது நிச்சயம். இப்பேர்ப்பட்ட நாசஸூசகமான தூமகேதுவைப்போல் நான் கிஷ்கிந்தையிற் றேன்றமல் இங்கிருந்தே பிராட்டியிருக்குமிடத்தைத் தேடியறிகிறேன். ஜானகியைக்காணுதவரையில் எந்நாதனன ஸுக்கிரீவனைத் தரிசிக்க நானருகனல்லன்.

இந்தவிதம் பிராட்டிதரிசனஞ் செய்யாதபக்ஷத்தில் தனக்கு நேரிடும் அகௌரவத்தையும் லோகநாதனன காகுஸ்தனுக்கு நேரிடும் துன்பத்தையும் தத்காரணமாக வானரகோடிகளுக்கும் இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கும் நேரிடுமனர்த்தத்தையும் யோசித்து இந்த அபவாதத்திற்குக் காரணபூதனுகத்தான் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகாமல் இலங்கையிலிருந்தே பிராட்டியை யெப்படியாவது தேடிக்காண்கிறதென்று மனோநிச்சயஞ்செய்தார்.

౩౯. మయ్యగచ్ఛతి చేహస్థే ధర్మాత్మానౌ మహారథౌ॥ఆశయా తౌ ధరిష్యేతే వానరాశ్చ మనస్వినః।

௩௯. 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌚𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑍌॥
𑌆𑌶𑌯𑌾𑌤𑍌𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃।

௩௯. மய்யகச்சதி சேஹஸ்தே தர்மாத்மாநௌ மஹாரதௌ॥
ஆஶயா தௌ தரிஷ்யேதே வாநராஶ்ச மநஸ்விந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி	நான்	ஆஶயா	(ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுவருவானென்கிற) ஆசையால்
அகச்சதி	(கிட்கிந்தைக்குப்) போகாமற்படி		
இஹஸ்தே (ஸதி)	இங்கு இருந்து விட்டேனுகில்	தரிஷ்யேதே	(பிராணனை) வைத்திருப்பார்கள்
தர்மாத்மாநௌ	தார்மிகமனமுடையவர்களும்	வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
மஹாரதௌ	மஹாரதிகர்களுமான	மநஸ்விந:	சஞ்சலமற்றிருப்பார்கள்.
தௌ	அந்தராமலக்ஷ்மணுள்		

౪౦. హస్తాదానో ముఖాదానో నియతో వృక్షమూలికః॥వానప్రస్థో భవిష్యామి హ్యదృష్ట్వా జనకాత్మజామ్।

౪౧. సాగరానూపజే దేశే బహుమూలఫలోదకే॥చితాంకృత్వా ప్రవేక్ష్యామి సమిద్ధమరణీసుతమ్।

౪౨. ఉపవిష్టస్య వా సమ్యగ్లింగినీం సాధయిష్యతః॥శరీరం భక్షయిష్యంతి వాయసాః శ్వాపదాని చ।

౪౩. ఇదం మహర్షిభిర్దృష్టం నిర్యాణమితి మే మతిః॥సమ్యగాపః ప్రవేక్ష్యామి న చేత్పశ్యామి జానకీమ్।

౪౪. సుజాతమూలా సుభగా కీర్తిమాలా యశస్వినీ॥ప్రభగ్నా చిరరాత్రీయం మమ సీతామపశ్యతః।

౪౫. తాపసో వా భవిష్యామి నియతో వృక్షమూలికః॥నేతః ప్రతిగమిష్యామి తామదృష్ట్వాసితేక్షణామ్।

౪౬. యదీతః ప్రతిగచ్ఛామి సీతామనధిగమ్య తామ్॥అంగదస్సహ తైస్సర్వైర్వానరైర్న భవిష్యతి।

౪౭. వినాశే బహవో దోషా జీవన్భద్రాణి పశ్యతి॥తస్మాత్ప్రాణాన్ధరిష్యామి ధ్రువో జీవతి సంగమః।

౪౮. ఏవం బహువిధం దుఃఖం మనసా ధారయన్ముహుః॥నాధ్యగచ్ఛత్తదా పారం శోకస్య కపికుంజరః।

௫௦. 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌾𑌨𑍋𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌿𑌕𑌃॥
𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍।

௫௧. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍂𑌪𑌜𑍇𑌦𑍇𑌶𑍇𑌬𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑍇॥
𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌰𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍।

௪௨. 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍀𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃॥
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑌸𑌾𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿𑌚।

௪௩. 𑌇𑌦𑌂𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿𑌮𑍇𑌮𑌤𑌿𑌃॥
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂।

௪௪. 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌮𑍂𑌲𑌾𑌸𑍁𑌭𑌗𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌚𑌿𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂𑌮𑌮𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃।

௪௫. 𑌤𑌾𑌪𑌸𑍋𑌵𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌿𑌕𑌃॥
𑌨𑍇𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂।

௪௬. 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂॥
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃𑌸𑌹𑌤𑍈𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௪௭. 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌬𑌹𑌵𑍋𑌦𑍋𑌷𑌾𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃।

௪௮. 𑌏𑌵𑌂𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥
𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑌾𑌰𑌂𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।

௪௦. ஹஸ்தாதாநோமுகாதாநோநியதோவ்ருக்ஷமூலிகঃ||
வாநப்ரஸ்தோபவிஷ்யாமிஹ்யத்ருஷ்ட்வாஜநகாத்மஜாம்|

௪௧. ஸாகராநூபஜேதேஸேபஹுமூலபலோதகே||
சிதாம்க்ருத்வாப்ரவேக்ஷ்யாமிஸமித்தமரணீஸுதம்|

௪௨. உபவிஷ்டஸ்யவாஸம்யக்லிங்கிநீம்ஸாதயிஷ்யதঃ||
ஶரீரம்பக்ஷயிஷ்யந்திவாயஸாஸ்ஶ்வாபதாநிச|

௪௩. இதம்மஹர்ஷிபிர்த்ருஷ்டம்நிர்யாணமிதிமேமதிঃ||
ஸம்யகாபப்ரவேக்ஷ்யாமிநசேத்பஶ்யாமிஜாநகீம்|

௪௪. ஸுஜாதமூலாஸுபகாகீர்த்திமாலாயஶஸ்விநீ||
ப்ரபக்நாசிரராத்ரீயம்மமஸீதாமபஶ்யதঃ|

௪௫. தாபஸோவாபவிஷ்யாமிநியதோவ்ருக்ஷமூலிகঃ|
நேதঃப்ரதிகமிஷ்யாமிதாமத்ருஷ்ட்வாஸிதேக்ஷணாம்|

௪௬. யதீதঃப்ரதிகச்சாமிஸீதாமநதிகம்யதாம்||
அங்கதஸ்ஸஹதைஸ்ஸர்வைர்வாநரைர்நபவிஷ்யதி|

௪௭. விநாஶேபஹவோதோஷாஜீவந்பத்ராணிபஶ்யதி||
தஸ்மாத்ப்ராணாந்தரிஷ்யாமித்ருவோஜீவதிஸங்கமঃ|

௪௮. ஏவம்பஹுவிதம்துக்கம்மநஸாதாரயந்முஹுঃ||
நாத்யகச்சத்ததாபாரம்ஶோகஸ்யகபிகுஞ்ஜரঃ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	சிதாம்	சிதையை
ஜநகாத்மஜாம்	ஸீதையை	க்ருத்வா	செய்து
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல் (இருந்தேனுகில்)	ஸமித்தம்	எரிகிற
ஹஸ்தாதாநঃ	கையில்விழுந்ததை புஜித்துக்கொண்டும்	அரணீஸுதம்	அக்கினியை
		ப்ரவேக்ஷ்யாமி	பிரவேசிப்பேன்
முகாதாநঃ	வாயில்விழுந்ததை புஜித்துக்கொண்டும்	உபவிஷ்டஸ்ய	பிராயோபவேசத்தை யடைந்திருக்கிற
		லிங்கிநீம்	ஜீவனை
ஸாகராநூபஜே	ஸமுத்திரத்திலும்	ஸாதயிஷ்யதঃ	தேஹத்தைவிட்டுவிடும்படி செய்கிற (என்னுடைய)
பஹுமூலபலோதகே=			
பஹு	அதிகமான	ஶரீரம்	தேஹத்தை
மூல	கிழங்குகளென்ன	வாயஸঃ	காக்கைகளும்
பல	பழங்களென்ன	ஶ்வாபதாநிச	புலிமுதலானவையும்
உதக	ஜலமென்ன (இவைகளையுடைய)	பக்ஷயிஷ்யந்தி	புஜிக்கும்
தேஶே	பிரதேசத்தில்	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
நியதঃ	விருதமுடையவனாக	நபஶ்யாமிசேத்	பாராமற்போவேனாகில்
வ்ருக்ஷமூலிகঃ	மரத்தினடியில்வஸித்துக்கொண்டும்	ஆபঃ	ஜலத்தை
வாநப்ரஸ்தঃ	வானப்பிரஸ்தனாக	ஸம்யக்	நன்றாக
பவிஷ்யாமி	ஆகுவேன் (இல்லாவிடில்)	ப்ரவேக்ஷ்யாமி	பிரவேசிப்பேன்

பதம்.	உரை.
இதம்	இந்த
நிர்யாணம்	மரணமானது
மஹர்ஷிபி:	மஹரிஷிகளால்
த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டது
இதி	என்று
மே	எனக்கு
மதி:	புத்தியானது (உண்டாகிறது)
ஸுஜாதமூலா	இலங்காப்பிரவேசத்தில் முதலில் இலங்காதிதேவதையை ஜயித்ததனுல் சுபகரமாயும்
ஸுபகா	சந்திரோதயத்தால் மனோகரமாயும்
கீர்த்திமாலா	ஸீதான்வேஷணத்திற்குபகரிக்கிற பூஜ்யையான ராத்திரியென்று எல்லாரும் கொண்டாடும்படியான கீர்த்தியாகிற மாலையுடையதும்
யஶஸ்வினீ	ஹநுமான்பிரவேசித்தராத்திரி என்று கியாதியுடையதுமான
இயம்	இந்த
சிரராத்ரீ	பெருராத்திரியானது
ஸீதாம்	பிராட்டியை
அபஶ்யத:-மம	பாராமலிருக்கிற-எனக்கு
ப்ரபக்நா	நிஷ்பலமாகபோயிற்று
அஸிதேக்ஷணும்	கறுத்தகண்களையுடைய
தாம்	அந்த (ஸீதையை)
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
இத:	இவ்விடத்திலிருந்து
நப்ரதிகமிஷ்யாமி	திரும்பிப்போகமாட்டேன்
நியத:	விரதமுடையவனுக
வ்ருக்ஷமூலிக:	மரத்தினடியில் வாஸத்தையுடைய
தாபஸோவா	தபமுடையவனுகவே
பவிஷ்யாமி	ஆகுவேன்

பதம்.	உரை.
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
அநதிகம்ய	பாராமல்
இத:	இவ்விடத்தில் நின்று
ப்ரதிகச்சாமியதி	போவேனுகில்
அங்கத:	அங்கதன்
ஸர்வை:	ஸமஸ்தர்களான
தை:-வானரைஸ்ஸஹ-	அந்த வானரர்களோடுகூட
நபவிஷ்யதி	இரான்
விநாஶே	மரணமடைவதில்
பஹவ:	அனேகங்களான
தோஷா:	பாதகங்கள் (உண்டாகின்றன)
ஜீவந்	பிழைத்திருப்பவன்
பத்ராணி	ஶுபங்களை
பஶ்யதி	பார்க்கிருன்
தஸ்மாத்	ஆகையால்
ப்ராணுந்	பிராணன்களை
தரிஷ்யாமி	தரித்திருக்கக்கடவேன்
ஜீவதி-(ஸதி)	பிழைத்திருக்கையில்
ஸங்கம:	சிரேயஸ்ஸை அடைகிறதானது
த்ருவ:	நிச்சயம்
கபிகுஞ்ஜர:	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)
ஏவம்	இந்தவிதமாக
பஹுவிதம்	அனேகவிதமான
துக்கம்	வியஸனத்தை
முஹு:	அடிக்கடி
மநஸ	மனதினுல்
தாரயந் (ஸந்)	தரித்து (க்கொண்டு)
ததா	அப்பொழுது
ஶோகஸ்ய-பாரம்	துக்கத்தினுடைய-கரையை
நாத்யகச்சத்	அடையவில்லை.

(௯௯-மு-௪௮-ல்) தா-ம்—நான் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகாமலிங்கிருந்தேனுகில் தர்மாத்மாக்களான இராமலக்ஷ்மணுள் க்ஷேமஸமாசாரத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டே ஜீவித்திருப்பார்கள். வானரர்களும் ஹநுமான் ஜயசீலனுய்த் திரும்புவானென்று ஜீவித்திருப்பார்கள். நானிங்கிருக்கையில் பிராட்டியைக்காணுவிடில் எனது ஜன்மம் வியர்த்தம். இந்த தேகத்தைக் காப்பாற்றுவதால் யாதொரு புருஷார்த்தத்தையு மடையப்போகிறதில்லை. காயக்கிலேசாதிகளா லிதை யொழித்துவிடுவதே யுக்தம். ஷட்ரஸங்களமைந்த திவ்வியான்னத்தைத் தேடாமல் கையில் கிடைத்ததையும் வாயில் விழுந்ததையும் புஜித்து ஜீவதாரணம்பண்ணிக்கொண்டு கிரகவாஸத்தைத் தியஜித்து விருக்ஷமூலங்களிலிருந்து காலத்தைக்கழிக்கிறேன். ஸமுத்திரதீரத்திலாவது காய் கனி கிழங்கு ஜலஸமிருத்தியான அரண்ணியத்திலாவது வானப்பிரஸ்த தர்மத்தை யனுஸரித்து வஸிக்கிறேன். இல்லாவிடில் ஸீதாதர்சனஞ்செய்யாத இந்த தேகத்தை சிதையுண்டுபண்ணி அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்தாவது, ஜலத்தில் விழுந்தாவது அழித்துவிடுகிறேன். அல்லது பிராயோபவேசத்தால் காயவிஸர்ஜனஞ்செய்ய வெத்தனிக்கு மென்னுடைய தேகத்தை காக்கைகள் குத்தட்டும். புலிமுதலான துஷ்டமிருகங்கள் பக்ஷிக்கட்டும். இந்தவிதம் பிராணவினியோகஞ் செய்து கொள்வது சாஸ்திரங்களில் மஹரிஷிகளாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதவெண்ணங்களெனக் குண்டாகின்றன. இன்றிராத்திரியானது இனி ஜகத்பிரஸித்தமானதாகப்போகிறது. ஜானகிதர்சனுர்த்தம் ஹநுமான் யாவரும் பிரவேசிக்கமுடியாத இலங்கையி லின்று பிரவேசித்தான். இராவணராஜதானியையிரக்ஷித்து வந்த இலங்கிணியை இன்றுஜயித்தான். இப்படி கீர்த்திவத்தாக விளங்கப்போகிற இந்த இரவு லோகானந்தகரமான பூரணசந்திரிகையோடு சுபகரமாகவும் விளங்குகிறது. ஆனுல் எனக்குமாத்திரம் நிஷ்பிரயோஜனமானதாக ஆய்விட்டது. சந்திரிகைஸகிதமாயிருந்து மெனக்குப்பலனேயில்லை. செவ்வரிகள்படர்ந்த கருவிழிகளையுடைய ஸீதையின் தர்சனத்தாலெனக் கானந்தமும் இவ்விரவுக்குக் கீர்த்தியு முண்டாகவில்லை. அந்த ஜனகாநந்த வர்த்தினியான வைதேகியைக் காணுமல் இலங்கையைவிட்டுப் போகிறதில்லை. தபமோ, விருக்ஷமூலவாஸமோ, வேறெந்த கதியோ யடைவதல்லது வானராளுடைய முகாலோகனஞ் செய்கிறதில்லை. அந்த லோகமாதாவை தரிசியாமற்சென்முல், ஐயோ! அங்கதன் பிராணதாரணஞ் செய்யானே. மற்ற வானரர்களும் பிராணதாரணஞ் செய்யார்களே. என்னுடையவரவை யவர்களெதிர்பார்க்கையில் நானிங்கு பிராணத்தியாகம் செய்துகொண்டா லவர்கள்போகிற கதியென்ன? கொஞ்சகாலம் பார்த்துவிட்டு அவர்களும் என்வழி செல்லார்களோ! கிஷ்கிந்தாபுரியிலுள்ள இராகவாதிப்பிரபிருதிகள் பரிதபியார்களோ? ஆகையால் ஜீவனை விட்டுவிடுவதாக நான் யோசித்தது ஸரியல்ல. ஜீவனிருந்தால் ஸகலஜயங்களையு மடையலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகல கீர்த்திகளையும்பெறலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகலக்ஷேமங்களையு மனுபவிக்கலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் ஸம்பாதிக்கலாம். இது உண்மையானவிஷயமன்ருே! இப்படியிருக்க ஆத்மநாசஹேதுகரமாயும் குருமித்திர பந்துஜன நாச. ஹேதுகரமாயுமிருக்கிற பிராணஹானியைச் செய்துகொள்ளுகிறதானது மிகவும் அஸங்கதமான விஷயமென் றெண்ணுகிறேன்.

இந்தவிதம் துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கிய ஹனுமான் கரைகாணுமல், கரையையடைவதற்கு ஸாதனமான தெப்பத்தையுமடையாமல் மூழ்கியும் கிளம்பியும் கிளம்பியும் மூழ்கியும் முடிவில்லாத மனவருத்தத்தால் பீடிக்கப்பட்டார்.

౪౯. రావణంవావధిష్యామిదశగ్రీవంమహాబలమ్॥కామమస్తుహృతాసీతాప్రత్యాచీర్ణంభవిష్యతి।

౫౦. అథవైనంసముత్క్షిప్యఉపర్యుపరిసాగరమ్॥రామాయోపహరిష్యామిపశుంపశుపతేరివ।

౫౧. ఇతిచింతాంసమాపన్నస్సీతామనధిగమ్యతామ్॥ధ్యానశోకపరీతాత్మాచింతయామాసవానరః।

௪௯. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌵𑌾𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।।
𑌕𑌾𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑍃𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௫௦. 𑌅𑌥𑌵𑍈𑌨𑌂𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌪𑌶𑍁𑌂𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵।

௫௧. 𑌇𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।

௪௯. ராவணம்வாவதிஷ்யாமிதஶக்ரீவம்மஹாபலம்।।
காமமஸ்துஹ்ருதாஸீதாப்ரத்யாசீர்ணம்பவிஷ்யதி।

௫௦. அதவைநம்ஸமுத்க்ஷிப்யஉபர்யுபரிஸாகரம்।।
ராமாயோபஹரிஷ்யாமிபஶும்பஶுபதேரிவ।

௫௧. இதிசிந்தாம்ஸமாபந்நஸ்ஸீதாமநதிகம்யதாம்।।
த்யாநஶோகபரீதாத்மாசிந்தயாமாஸவாநரஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹ்ருதா-ஸீதா	கொண்டுவரப்பட்ட-ஸீதையானவள்	பஶுமிவ	யஜ்ஞபஶுபோல்
காமம்	எப்படியாவது	ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
அஸ்து	இருக்கட்டும்	உபஹரிஷ்யாமி	பருமானமாகக்கொடுக்கக்கடவேன்
மஹாபலம்	அதிகபலமுடையவனும்	இதி-சிந்தாம்	இந்தவிதம்-சிந்தையை
தஶக்ரீவம்	பத்துத்தலையுடையவனுமான	ஸமாபந்நஃ	அடைந்த
ராவணம்வா	இராவணனையாவது	வாநரஃ	ஹனுமான்
வதிஷ்யாமி	ஸம்ஹரித்தேவிடுகிறேன் (இதனால்)	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-ஸீதையை.
ப்ரத்யாசீர்ணம்	பகைதீர்த்துக்கொள்ளுகிறது	அநதிகம்ய	அடையாமல் (பாராமல்)
பவிஷ்யதி	உண்டாகட்டும்	த்யாநஶோகபரீதாத்மா=	
அதவா	இல்லாவிடில்	த்யாந	எண்ணமென்ன
ஏநம்	இந்த (இராவணனை)	ஶோக	வியஸனமென்ன
ஸமுத்க்ஷிப்ய	தூக்கிக்கொண்டு	பரீதாத்மா	(இவைகளினுல்நிறைந்த) மனமுடையவராக.
ஸாகரமுபர்யுபரி	ஸமுத்திரத்திற்குமேல்மார்க்கத்தில்		
பஶுபதேஃ	அக்கினிக்கு	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசனைசெய்தார்.

(௪௯-மு-௫௧-ல்) தா-ம்—ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் பரிதபிக்கும்படி ஆசிரமத்திலிருந்தபகரிக்கப்பட்ட பிராட்டியைக் கண்டாலும் காணுவிட்டாலு மந்த லோகமாதாவுக்கு மஹாபராதத்தை விளைவித்த ஸர்வஜகத்பயங்கரனுன இராவணனென்னும் கொடிய இராக்ஷஸனைஸம்ஹரித்துப் பகையாவது தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன். அல்லது அந்தபாபியைக் கட்டி யொடுக்கித் தூக்கிக்கொண்டு ஸாகரந்தாண்டி யாகாக்கினிஹோமத்திற்காகப் பசுவைக்கொண்டு நிறுத்துவதுபோல் ஸ்ரீரகுவீரனுடைய கோதண்டத்திற்குபலியாக அவனைக்கொண்டு நிறுத்துகிறேன். அந்த பரமபாவனனுன ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய திருக்கைகளால் மடிந்து அவ்விதத்திலைாவது பாபவிமோசனமடையட்டும். இந்தவிதம் பிராட்டியைத்தர்சியாத துக்கத்தால் பற்பல எண்ணங்கொண்டு சிந்தித்தார்.

౫౨. యావత్సీతాంహిపశ్యామిరామపత్నీంయశస్వినీమ్॥తావదేతాంపురీంలంకాంవిచినోమిపునఃపునః।

౫౩. సంపాతివచనాచ్చాపిరామంయద్యానయామ్యహమ్॥అపశ్యన్రాఘవోభార్యాంనిర్దహేత్సర్వవానరాన్।

౫౪. ఇహైవనియతాహారోవత్స్యామినియతేంద్రియః॥నమత్కృతేవినశ్యేయుస్సర్వేతేనరవానరాః।

౫౫. అశోకవనికాచేయందృశ్యతేయామహాద్రుమా॥ఇమామధిగమిష్యామినహీయంవిచితామయా।

౫౬. వసూన్రుద్రాంస్తథాదిత్యానశ్వినౌమరుతోపిచ॥నమస్కృత్వాగమిష్యామిరక్షసాంశోకవర్ధనః।

౫౭. జిత్వాతురాక్షసాన్సర్వానిక్ష్వాకుకులనందినీమ్॥సంప్రదాస్యామిరామాయయథాసిద్ధింతపస్వినే।

౫౮. సముహూర్తమివధ్యాత్వాచింతావగ్రథితేంద్రియః॥ఉదతిష్ఠన్మహాతేజాహనుమాన్మారుతాత్మజః।

௫௨. 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌹𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍋𑌮𑌿𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।

௫௩. 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍।

ருச. [illegible]
[illegible]

ருரு. [illegible]
[illegible]

ருசு. [illegible]
[illegible]

ருஎ. [illegible]
[illegible]

ருஅ. [illegible]
[illegible]

ருஉ. யாவத்ஸீதாம்ஹிபஶ்யாமிராமபத்நீம்யஶஸ்விநீம்॥
தாவதேதாம்புரீம்லங்காம்விசிநோமிபுநঃபுநঃ।

ருக. ஸம்பாதிவசநாச்சாபிராமம்யத்யாநயாம்யஹம்॥
அபஶ்யந்ராகவோபார்யாம்நிர்த்தஹேத்ஸர்வவாநராந்।

ருச. இஹைவநியதாஹாரோவத்ஸ்யாமிநியதேந்த்ரியঃ॥
நமத்க்ருதேவிநஶ்யேயுஸ்ஸர்வேதேநரவாநராঃ।

ருரு. அஶோகவநிகாசேயம்த்ருஶ்யதேயாமஹாத்ருமா॥
இமாமபிகமிஷ்யாமிநஹீயம்விசிதாமயா।

ருசு. வஸூந்ருத்ராம்ஸ்ததாதித்யாநஶ்விநௌமருதோபிச॥
நமஸ்க்ருத்வாகமிஷ்யாமிரக்ஷஸாம்ஶோகவர்த்தநঃ।

ருஎ. ஜித்வாதுராக்ஷஸாந்ஸர்வாநிக்ஷ்வாகுகுலநந்திநீம்॥
ஸம்ப்ரதாஸ்யாமிராமாயயதாஸித்திம்தபஸ்விநே।

ருஅ. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வாசிந்தாவிக்ரதிதேந்த்ரியঃ॥
உததிஷ்டந்மஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜঃ।

பதம்.	உரை.
யாவத்	எதுவரையில்
யஶஸ்விநீம்	யஶஸ்ஸுடையவளும்
ராமபத்நீம்	ஸ்ரீராகவபத்தினியுமான
ஸீதாம்	பிராட்டியை
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேனோ
தாவத்	அதுவரையில்
லங்காம்	இலங்கையென்கிற
ஏதாம்-புரீம்	இந்த-பட்டணத்தை
புநঃபுநঃ	அடிக்கடி
விசிநோமி	தேடக்கடவேன்
ஸம்பாதிவசநாச்சாபி	ஸம்பாதிவசனத்தால்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அஹம்	நான்
ஆநயாமியதி	(இங்கு)அழைத்துவருவேனாகில்
ராகவঃ	ஸ்ரீராகவன்
பார்யாம்	(தன்) பத்தினியை
அபஶ்யந்(ஸந்)	பாராதவராய்க் கொண்டு)
ஸர்வவாநராந்	ஸமஸ்தவாநரர்களையும்
நிர்தஹேத்	தகித்துவிடுவர்
இஹைவ	(பிராட்டியைப்பாராததினால்) இவ்விடத்திலேயே
நியதாஹாரঃ	நியதாஹாரமுடையவனும்
நியதேந்த்ரியঃ	இந்திரியஜயமுடையவனுமாக
வத்ஸ்யாமி	வாஸம்செய்யக்கடவேன்
மத்க்ருதே	என்காரியத்தின்பொருட்டு
தே-ஸர்வே-நரவாநராঃ	அந்த-ஸமஸ்தமான-மனிதர்களும் வானரர்களும்
விநஶ்யேயுঃ	விநாஶமடையார்கள்
மஹாத்ருமா	பெருவிருக்ஷத்தையுடைய
யா	யாதொரு

பதம்.	உரை.
இயம்அஶோகவநிகாச	இந்தஅசோகவனமானது
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறதோ.
இயம்	இந்த (அசோகவனமானது)
மயா	என்னால்
நவிசிதாஹி	தேடப்படவில்லையன்றோ (ஆகையால்)
இமாம்	இந்த (அசோகவனத்தை)
அபிகமிஷ்யாமி	அடையக்கடவேன்
வஸூந்	அஷ்டவஸுக்களையும்
ருத்ராந்	ஏகாதசருத்திரர்களையும்
ததா	அப்படியே
ஆதித்யாந்	துவாதசாதித்தியர்களையும்
அஶ்விநௌ	அசுவனீதேவதைகளையும்
மருதோபிச	ஸப்தமருத்துக்களையும்
நமஸ்க்ருத்வா	நமஸ்கரித்து
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு
ஶோகவர்த்தநঃ	துக்கத்தைவிருத்திசெய்கிறவனாக
கமிஷ்யாமி	செல்லக்கடவேன்
ஸர்வாந்-ராக்ஷஸாந்	ஸமஸ்த-ராக்ஷதர்களையும்
ஜித்வா	ஜயித்து
தபஸ்விநே	தபோவந்தனாயும்பொருட்டு
ஸித்திமிவ	(தபோ)பலம்போல்
இக்ஷ்வாகுகுலநந்திநீம்	இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு ஸந்தோஷகையான (பிராட்டியை)
ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி	ஸமர்பிக்கக்கடவேன்
மஹாதேஜாঃ	வெகுதேஜோவந்தரான
மாருதாத்மஜঃ	வாயுகுமாரரான
ஸঃ	அந்த(ஹனுமான்)
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்யாத்வா	யோசித்து	உத்திஷ்டத்	எழுந்தார்.
சிந்தாவிக்ரதிதேந்த்ரியஃ-தைரியமற்ற மனயிந்திரிய முடையவ[ராக]			

(௫௨-மு ௫௮-ல்) தா-ம்—தன்னுடைய திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களால் ஸகலமாயு மானந்திப்பித்துவிளங்குகின்ற மைதிலியை யான் காணுதவளாயில் இந்நகரம்விட் டப்புறம்போகிறதில்லை. இவ்விடத்திலேயே மறுபடி மறுபடி தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஸம்பாதிவார்த்தையை நம்பி சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை யிங்கழைத்துவருவேனுகில் அந்த கோதண்டபாணியானவர் தன்பத்தினியைக் காணுமல் கடுஞ்சினங்கொண்டு வானரர்களனைவரையும் காய்வரே. ஆகையால் நானிவ்விடத்திலேயே தங்கி பிராட்டியைத் தரிசியாதவரையில் அன்னபானுதிகளை யடக்கி இந்திரியவிர்த்திகளையொடுக்கிக் காயக்லேசஞ் செய்துகொண்டு கடுமையான விரதத்துடன் வஸிக்கிறேன். என்வரவையெதிர்பார்த்தவர்களா யவ்வானரரும் ஜீவித்திருப்பார்கள். இப்படிசொல்லிக்கொண்டே நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்க்கையில் வானுறவோங்கி வளம்பெற்றுவளரு மசோக தருக்கள் நிறைந்த ஓரத்புதவனத்தைக் கண்டார். இக்காவில் யானின்னும் பிரவேசித்துப் பிராட்டியைத் தேடவில்லையன்றே. இதோ பிரவேசித்து ஜானகியைத் தேடுகிறேன். ஸமஸ்ததேவர்களும் எனக்கனுக்கிரகஞ் செய்யட்டும். அஷ்டவஸுக்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். ஏகாதசருத்திரர்களைத் துதிக்கிறேன். துவாதசாதித்தியர்களை வணங்குகிறேன். அசுவினிதேவதைகளைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸப்தமருத்துக்களை ஸேவிக்கிறேன். எல்லோருமெனக் குதவிபண்ணட்டும். ஸாதுஜனஹிம்ஸகாளான அரக்கர் குலத்திற்குக் காலாந்தகனுக ஆகக்கடவேன். எல்லையில்லாத்தீங்கை யவர்களுக்கு விளைவிக்கிற வோருத்பாதம்போ லசோகவனமடையக்கடவேன். இவ்விராக்ஷதர்க ளனைவரையும் யுத்தரங்கத்தில் வீட்டி, ஸீதாலாபமே பலனுகக்கொண்டு விரகாக்கினி மத்தியில் நின்று கடுந்தவஞ்செய்கிற ஸ்ரீராகவனுடைய சரணகமலங்களில் இக்ஷ்வாகு குலானந்தவர்த்தினியான அத்திருமாதைச் சேர்க்கக்கடவேன். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களோடு ஒரு முகூர்த்தகாலம் யோசித்துத் தனக்கு ஜயம்கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ வென்கிற சிந்தையால் மனம்வாடி மறுபடியு மெழுந்திருந்தார்.

౫౯. నమోస్తురామాయసలక్ష్మణాయదేవ్యైచతస్యైజనకాత్మజాయై॥నమోస్తురుద్రేంద్రయమానిలేభ్యోనమోస్తుచంద్రార్కమరుద్గణేభ్యః।

౬౦. సతేభ్యస్తునమస్కృత్వాసుగ్రీవాయచమారుతిః। దిశస్సర్వాస్సమాలోక్యహ్యశోకవనికాంప్రతి।

౬౧. సగత్వామనసాపూర్వమశోకవనికాంశుభామ్॥ఉత్తరంచింతయామాసవానరోమారుతాత్మజః।

௫௯. 𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈𑌚𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑍈॥
𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃।

௬௦. 𑌸𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌚𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥
𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌹𑍍𑌯𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।

௬௧. 𑌸𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।

௫௯. நமோஸ்துராமாயஸலக்ஷ்மணாயதேவ்யைசதஸ்யைஜநகாத்மஜாயை॥
நமோஸ்துருத்ரேந்த்ரயமாநிலேப்யோநமோஸ்துசந்த்ரார்க்கமருத்கணேப்யஃ।

௬௦. ஸதேப்யஸ்துநமஸ்க்ருத்வாஸுக்ரீவாயசமாருதிஃ॥
திஶஸ்ஸர்வாஸ்ஸமாலோக்யஹ்யஶோகவநிகாம்ப்ரதி।

௬௧. ஸகத்வாமநஸாபூர்வமஶோகவநிகாம்ஶுபாம்॥
உத்தரம்சிந்தயாமாஸவாநரோமாருதாத்மஜஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலக்ஷ்மணாய	இலக்ஷ்மணரோடுகூடின	ஸுக்ரீவாயச	ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டும்
ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு	நமஸ்க்ருத்வா	நமஸ்காரம்செய்து
நமஃ-அஸ்து	நமஸ்காரமானது-ஆகட்டும்	ஸர்வாஃ—திஶஃ	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளை
ஜநகாத்மஜாயை	ஜனகபுத்திரியான	ஸமாலோக்ய	நன்றாகப்பார்த்து
தஸ்யை-தேவ்யை	அந்த-தேவியும்பொருட்டு	அஶோகவநிகாம்ப்ரதி	அசோகவனத்தைக்குறித்து
நமஃ-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகட்டும்	ஸமாலோகயத்	நன்றாகப்பார்த்தார்
ருத்ரேந்த்ரயமாநிலேப்யஃ	சிவனென்ன-இந்திரனென்ன-யமனென்ன (இவர்களையும்பொருட்டு)	மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரரான
		ஸஃ-வாநரஃ	அந்த-ஹனுமான்
நமஃ-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகட்டும்	பூர்வம்	முதலில்
சந்த்ரார்க்கமருத்கணேப்யஃ	சந்திரனென்ன-ஸூரியனென்ன-மருத்தென்னதேவர்களென்ன(இவர்களையும்பொருட்டும்)	ஶுபாம்	மங்களகரமான
		அஶோகவநிகாம்	அசோகவனத்தை
		மநஸா-கத்வா	(மனதால்) அடைந்து
நமோஸ்து	நமஸ்காரமாகட்டும்	உத்தரம்	பின்புசெய்யவேண்டிகாரியத்தை
ஸஃ-மாருதிஃ	அந்த (ஹனுமான்)	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
தேப்யஃ	பூருவோக்தராமாதிகளையும் பொருட்டும்		

(௫௯-மு-௬௧-ல்) தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடி தரிசனஞ் செய்வதற்காகப் புறப்படுகிற எனக்கு மங்கள முண்டாகும் பொருட்டு இலக்ஷ்மணஸஹிதமான அந்த கோதண்டதீக்ஷாகுருவை நமஸ்கரிக்கிறேன். எவனுடைய தர்சனர்த்தம் நான் புறப்

படுகிறேனே அந்த பதிவிரதையின் கடாக்ஷ மெனக்குண்டாகும்பொருட்டு அவளையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். மஹாதபஸ்வியான உமாபதியைத் தியானிக்கிறேன். அஷ்டலக்ஷ்மீஸஹிதனாய் திரைலோக்கிய ராஜ்ஜியம் புரிந்துவருகிற புண்ணியபுருஷனான வாஸவனை வந்திக்கிறேன். பாபிகளனைவர்க்கும் நீதிதவறாது தண்டம்விதிக்கிற தர்மராஜனைத்தொழுகிறேன். என்னுடைய பிதாவான ஸாக்ஷாத்வாயுபகவானை யுபாஸிக்கிறேன். சந்திரஸூரியர்களையும் மற்றுமுள்ளதேவகணங்களையும் ஸ்துதிக்கிறேன். இந்தவிதம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய க்ஷேமார்த்தமாகவும் ஸுக்ரீவனுடைய கீர்த்தியர்த்தமாகவும் ஸகலதேவர்களையும் ஸகலதிக்பாலர்களையும் நமஸ்கரித்து அசோகவன முகமாகத் திரும்பி கடாக்ஷித்தார். மஹாபுத்திமானான அந்த வாதாத்மஜர் அம்மங்களகரமானசோலையைத் தானடைந்ததாகவேபாவித்துக்கொண்டு பின்புநடத்தவேண்டியகாரியத்தைப்பற்றியாலோசித்தார்.

౨౨. ధ్రువంతురక్షోబహుళాభవిష్యతివనాకులా॥అశోకవనికాంచింత్యాసర్వసంస్కారసంస్కృతా।

౨౩. రక్షిణశ్చాత్రవిహితానూనంరక్షంతిపాదపాన్॥భగవానపిసర్వాత్మానాతిక్షోభంప్రవాతివై।

௨௨. த்ருவந்துரக்ஷோபஹுளாபவிஷ்யதிவநாகுலா॥
அசோகவநிகாசிந்த்யாஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா।

௨௩. ரக்ஷிணஶ்சாத்ரவிஹிதாநூநம்ரக்ஷந்திபாதபாந்॥
பகவாநபிஸர்வாத்மாநாதிக்ஷோபம்ப்ரவாதிவை।

௨௨. த்ருவந்துரக்ஷோபஹுளாபவிஷ்யதிவநாகுலா॥
அஶோகவநிகாசிந்த்யாஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா।

௨௩. ரக்ஷிணஶ்சாத்ரவிஹிதாநூநம்ரக்ஷந்திபாதபாந்॥
பகவாநபிஸர்வாத்மாநாதிக்ஷோபம்ப்ரவாதிவை।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்ஷோபஹுளா	(வனபாலக)ராக்ஷஸர்களால்திகமானதும்	அத்ர	இந்த (அசோகவனத்தில்)
வநாகுலா	(ஸமஸ்த) அரணியங்களால் சூழப்பட்டதும்	விஹிதாঃ	வைக்கப்பட்டவர்களாக
ஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா	எப்பொழுதும் தோஹதம் முதலானவைகளால் அலங்கரிக்கபட்டதுமான	பாதபாந்	விருக்ஷங்களை
அஶோகவநிகா	அசோகவனமானது	ரக்ஷந்தி	இரக்ஷிக்கிறார்கள்
சிந்த்யா	தேடத்தக்கினதாக	பகவாந்	பூஜ்யரான
பவிஷ்யதி	ஆகிறது	ஸர்வாத்மாபி	வாயுவும்
த்ருவம்	நிச்சயம்	அதிக்ஷோபம்	வெகுஉபத்திரவகரமாக
ரக்ஷிணஶ்ச	வனபாலகர்களும்	நப்ரவாதிவை	வீசுகிறதில்லையன்றோ
		நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்—இந்த அசோகவனமானது அதிவிஸ்தாரமானது. அனேகவனங்களாற்சூழ்ந்தது. எண்ணிறந்த விருக்ஷங்களா லடர்ந்தது. அநேக வனபாலகர்களா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. பயங்கரமான இராக்ஷஸபடர்க்களால் காக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவர்களாலு முட்பிரவேசிக்க முடியாதது. வாயுபகவானும் வேகமாக வீசக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட அதியுக்கிரமான இராவணனுக்கியைக்குட்பட்ட இந்தவனத்தில் பிராட்டியை யொருவேளை பத்திரப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆகையா லிவ்வனந் தேடத்தக்கினதென்று நிச்சயித்தார்.

౨౪. సంక్షిప్తోయంమయాత్మాచరామార్థేరావణస్యచ॥సిద్ధింమేసంవిధాస్యంతిదేవాస్సర్షిగణాస్త్విహ।

௨௪. ஸம்க்ஷிப்தோயம்மயாத்மாசராமார்த்தேராவணஸ்யச॥
ஸித்திம்மேஸம்விதாஸ்யந்திதேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்த்விஹ।

௨௪. ஸம்க்ஷிப்தோயம்மயாத்மாசராமார்த்தேராவணஸ்யச॥
ஸித்திம்மேஸம்விதாஸ்யந்திதேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்த்விஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	தேவாঃ	தேவதைகள்
அயம்-ஆத்மா	இந்த-சரீரமானது	இஹது	இந்த (அசோகவனத்திலாவது)
ராமார்த்தே	ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயோஜனத்திற்காகவும்	மே	எனக்கு
ராவணஸ்யச	தசானனன்காணமலிருப்பதற்காகவும்	ஸித்திம்	(பிராட்டியைக் காணும்படியான) அனுக்கிரஹத்தை
ஸம்க்ஷிப்தঃ	சுருக்கப்பட்டது.	ஸம்விதாஸ்யந்தி	நன்றாகச்செய்யட்டும்.
ஸர்ஷிகணாঃ	மஹரிஷிக்கூட்டங்களோடுகூடின		

தா-ம்—இராவணனுடைய திருஷ்டியி லகப்படாமலிருக்கும்பொருட்டும் ஸ்ரீராகவனுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்பொருட்டும் என்னுடைய காத்திரமான சரீரத்தை யிவ்வண்ணஞ் சுருக்கிக்கொண்டேன். இராமுழுதும் இராக்ஷதபுரத்தில் பிராட்டியைத் தேடினேன். எனக்குப் பலோதயமாகவில்லை. இப்பொழுது இதோ தெரிகிற அசோகவனத்தில் தேடப்போகிறேன். இங்காவது பிராட்டிதரிசனத்தால் எனது சோகந்திரும்படி தேவர்களும் மஹரிஷிகளு மனுக்கிரகிக்கட்டும்.

౬౫. బ్రహ్మాస్స్వయంభూర్భగవాన్ దేవాశ్చైవదిశంతుమే। సిద్ధిమగ్నిశ్చవాయుశ్చపురుహూతశ్చవజ్రభృత్।

౬౬. వరుణఃపాశహస్తశ్చసోమాదిత్యౌతథైవచ॥అశ్వినౌచమహాత్మానౌమరుతశ్శర్వఏవచ।

௬௫. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍇॥
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚𑌵𑌜𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍।

௬௬. 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌸𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍌𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚॥
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌𑌚𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌𑌮𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑍍𑌵𑌏𑌵𑌚।

௬௫. ப்ரம்ஹாஸ்வயம்பூர்பகவாந்தேவாஸ்சைவதிஸந்துமே॥
ஸித்திமக்நிஸ்சவாயுஸ்சபுருஹூதஸ்சவஜ்ரப்ருத்।

௬௬. வருணஃபாஸஹஸ்தஸ்சஸோமாதித்யௌததைவச॥
அஸ்விநௌசமஹாத்மாநௌமருதஸ்ஸர்வயேவச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வயம்பூஃ	தானேஉண்டானவரும்	வருணஸ்ச	வருணனும்
பகவாந்	பூஜ்ஜியருமான	ததைவ	அப்படியே
ப்ரம்ஹா	ப்ரும்மாவும்	ஸோமாதித்யௌ	சந்திரஸூரியர்களும்
தேவாஸ்சைவ	தேவர்களும்	மஹாத்மாநௌ	நல்லமனமுடைய
அக்நிஸ்ச	அக்கினியும்	அஸ்விநௌச	அசுவனிதேவர்களும்
வாயுஸ்ச	வாயுவும்	மருதஸ்ச	(ஸப்த) மருத்துக்களும்
வஜ்ரப்ருத்	வஜ்ஜிராயுதம்தரித்த	ஸர்வயேவச	ருத்திரனும்
புருஹூதஸ்ச	இந்திரனும்	மே	என்பொருட்டு
பாஸஹஸ்தஃ	பாசமென்கிற ஆயுதத்தைக் கையிலுடைய	ஸித்திம்	காரியஸித்தியை
		திஸந்து	கொடுக்கட்டும்.

தா-ம்—ஜனனகாலத்தில் இந்திர வஜ்ஜிராயுதத்தா லடியுண்டு மூர்ச்சையாய்க்கிடந்த வெனக்கு ஸ்வயம்புவாய் ஸர்வ ஜகத் ஸிருஷ்டிகர்த்தாவென்கிற பெருமைபூண்ட பிரம்ஹாவானவ ரெழுந்தருளி ஸமஸ்த வரங்களுமளித்து அனுக்கிரகஞ் செய்தாரன்றே? அந்த பகவான் பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்ளும்படியான ஸங்கடத்திற் கிடந்து தவிக்கிறவெனக் கிப்பொழுது ஆசீர்வாதஞ் செய்யட்டும். யக்கியயாகங்களில் வேதோக்தமா யளிக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸுக்களாலும் ஆஹூதிகளாலுமதிதேஜோவானாய் ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் பாவனமாகச்செய்து பரிசுத்தனாய் விளங்குகிற அக்கினிபகவான் இராவண சயனகிருகதிருஷ்டத்தால் அபரிசுத்தனாய்விட்ட வென்னை நிர்மலனாக்கிப் பிராட்டியைத் தரிசிக்க யோக்கியமான தேஜோவானாக வனுக்கிரகிக்கட்டும். எனது க்ஷேமார்த்தம் ஸகலதேவர்களும் வரமளிக்கும்படி செய்வித்த என் பிதாவான வாயு பகவான் தனது ஸர்வாந்தரியாமித்துவ சக்தியால் பிராட்டிவீற்றிருக்குமிடத்தை யறிந்திருப்பாராதலால் இப்பொழுதெனக்கு மங்களமுண்டாகும்படி செய்யட்டும். திவ்விய வருஷத்தால் ஸகலலோகங்களையுங் குளிரச்செய்கிற வருணபகவான் என் ஹிருதயாக்கினியைத்தணிக்கட்டும். வஜ்ஜிராயுதத்தா லென்முகத்தைப் பிளந்து ஹநுமானென்கிற காரணப்பெயர் தந்து பிறகு திவ்வியானுக்கிரகங்களாலென்னை யாசீர்வதித்த தேவராஜா பிராட்டியைத் தரிசியாத துக்கத்தால் மனமுளைந்துநிற்கிற வென்னை யிப்பொழுது ரக்ஷிக்கட்டும். ஸர்வாந்தரியாமிகள்போல் ஸமஸ்தவிடங்களிலும் தங்கள்கிரணங்களைப் பரவச்செய்து ஸமஸ்த பாபபுண்ணியங்களுக்கும் ஸாக்ஷிபூதர்களாக விளங்குகிற ஸூரிய சந்திரர் பிராட்டியிருக்கும் ஸ்தானத்தை யானறியும்படியான கியானத்தை யெனக்கனுக்கிரகிக்கட்டும். அப்படியே உமாபதியான ருத்திரமூர்த்தியும் அசுவினீதேவதைகளும் ஸப்தமருத்துக்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் ஸ்ரீராகவ க்ஷேமார்த்தம் பிராட்டி தரிசனஞ்செய்ய வுத்தேசித்து அசோகவனத்தைக் குறித்துப்புறப்படுகிற வெனக்கு ஸகல ஆசீர்வாதங்களையுஞ் செய்யட்டும். இந்தவிதம், இலங்காநகர முழுதும் பிராட்டியைத்தேடி யாயிற்று, அவளுடைய தர்சன மெங்குங் கிடைக்கவில்லை, அசோகவன மொன்றுமாத்திரம் மிகுந்திருக்கிறது, அங்கும் தன்சோகம் நிவர்த்தியாகாவிடில் தனக்கு வேறு கதியில்லையே, ஸ்ரீராகவகாரியம் பூர்த்தியாகாதே, ஸுக்கிரீவாபீஷ்டம் நிறைவேறாதே, இத்தியாதி யெண்ணங்களால் மனக்கொதிப்படைந்து அந்த ஸார்வபௌமனுக்கு மங்களமுண்டாகும்பொருட்டும் மஹாராஜருக்குக் கீர்த்தியுண்டாகும் பொருட்டும், வானராளுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்பொருட்டும், தன்னுடைய கௌரவம் நிலைநிற்கும் பொருட்டும், மிகுந்த பக்தியுடன் பிரம்ஹாதிதேவர்களனைவரையும் பிரார்த்தித்தருளினர்.

౬౭. సిద్ధింసర్వాణిభూతానిభూతానాంచైవయఃప్రభుః॥దాస్యంతిమమయేచాన్యేహ్యదృష్టాఃపథిగోచరాః।

௬௭. 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌮𑌯𑍇𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌹𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃𑌪𑌥𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃।

௬௭. ஸித்திம்ஸர்வாணிபூதாநிபூதாநாம்சைவயஃப்ரபுஃ॥
தாஸ்யந்திமமயேசாந்யேஹ்யத்ருஷ்டாஃபதிகோசராஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வாணி-பூதாநி	ஸமஸ்த-பூதங்களும்	கோசராஃ	பார்கப்படுகிறார்களே
பூதாநாம்	ஸர்வபூதங்களுக்கு	அத்ருஷ்டாஃ	பார்கப்படாதவர்களோ (அவர்களும்)
யஃ-ப்ரபுஃ	எவன்-நாதனோ (அந்த-விஷ்ணுவும்)	மம	எனக்கு
அந்யே	அன்னியர்களும்	ஸித்திம்	காரியபலத்தை
யே	எவர்கள்	தாஸ்யந்தி	கொடுக்கக்கடவர்கள்.
பதி	மார்க்கத்தில்		

தா-ம்—அசோகவனகமனமார்க்கத்தில் யான் ஸந்திக்கிறவும் ஸந்திக்காதவுமான ஸமஸ்தரும் பிராட்டியிருக்குமிடத்தைத் தெரிவிக்கக் கிருபைபண்ணவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். உலகத்திலுள்ள ஸகல பூதகணங்களையும் பிரார்த்திக்கிறேன். அகிலபுவன பூதப்பிராணிகளுக்கும் நாதனாய் ஸர்வாண்டகோடிகளுக்கும் பிரபுவாய் நித்தியஸ்ரீவாஸனாய் விளங்குகிற மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸகலரும் அசோக வனிகாப்பிரவேசகாலத்தில் என்னை யனுக்கிரகித்துக் கிருதார்த்தனாகும்படிச் செய்யட்டும்.

௨௰. తదున్నసం పాండురదంతమవ్రణంశుచిస్మితంపద్మపలాశలోచనం॥ద్రక్ష్యే తదార్యావదనంకదాన్వహంప్రసన్నతారాధిపతుల్యదర్శనమ్॥

கூ அ. தது³ந்நஸம் பாண்டு³ரத³ந்தமவ்ரணம் ஶுசிஸ்மிதம் பத்³மபலாஶலோசநம்॥
த்³ரக்ஷ்யே ததா³ர்யாவத³நம் கதா³ ந்வஹம் ப்ரஸந்நதாராதி⁴பதுல்யத³ர்ஶநம்॥

கூ அ. ததுந்நஸம்பாண்டுரதந்தமவ்ரணம்ஶுசிஸ்மிதம்பத்மபலாஶலோசநம்॥
த்ரக்ஷ்யேததார்யாவதநம்கதாந்வஹம்ப்ரஸந்நதாராதிபதுல்யதர்ஶநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	(பூர்வோக்த)அந்த (தேவதானுக்கிரகத்தால்)	ப்ரஸந்நதாராதிபதுல்யதர்ஶநம்=	
உந்நஸம்	உயர்ந்தமூக்குடையதும்	ப்ரஸந்நதாராதிப	நிர்மலமானமதிக்கு
பாண்டுரதந்தம்	வெண்மையானபற்களையுடையதும்	துல்யதர்ஶநம்	ஸமானமானதர்சனமுடையதும்
ஶுசிஸ்மிதம்	பரிசுத்தமானபுன்சிரிப்புடையதும்	தத்	அப்படிபிரஸித்தமுமான
அவ்ரணம்	காயமில்லாததும்	ஆர்யாவதநம்	பூஜ்யையானபிராட்டியின்முகத்தை
பத்மபலாஶலோசநம்-	தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுடையதும்	கதாநு	எப்பொழுதுதான்
		அஹம்	நான்
		த்ரக்ஷ்யே	பார்ப்பேன்.

தா-ம்—பிரம்ஹாதி தேவர்களுடைய அனுக்கிரகபலத்தால் பிராட்டியினுடையமுகாரவிந்தத்தை யெப்பொழுது நான்தரிசிப்பேன். உன்னதமாக விளங்கு மந்த நாஸிகையினழகையும், மல்லிகையரும்புபோல் வரிசையாயும் (தாம்பூலமின்மையால்) தாவள்ளியமாயும் விளங்கும் முருவலழகையும், அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரை தளம்போல கன்றுநீண்டு செவ்வரிகளோடி கருணாரஸம்பொழிகின்ற நேத்திராரவிந்தங்களினழகையும், நிர்மலமான ஆகாசத்தில் ஷோடச கலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனையொத்ததாயும், இரதிவிலாஸசின்ன ரகிதமாயுமிருக்கிற பிரஸன்ன திருமுகமண்டலத்தி னழகையும் எப்பொழுது நான் ஸேவிப்பேன். கேவலம் காமாதுரைகளாயும் நீசஸ்வபாவமுள்ளவர்களாயு மிருக்கிற இந்த இராவணபத்நிகளுடைய அசுசியானமந்தஹாஸத்தை இந்நேரம்கண்டு அபரிசுத்தனானேனே. அஹோ மஹாபரிசுத்தமான ஸர்வஜகத்பாவனமான ஸர்வசோகநிவாரணமான அந்த பரதேவதையினுடைய மந்தஹாஸதர்சனத்தால் எப்பொழுது நான் புனிதனாவேன். துஷ்டனான இராவணனால் பரிகிரகிக்கப்பட்ட இந்த அனாரியைகளுடைய முகாலோகனஞ்செய்தவெனக்கு பதிவிரதோத்தமியும் பரமபாவனையும் ஸர்வஜகத்பூஜ்யையுமான அந்த ராகவதர்மபத்நியினுடைய திருமுக மண்டலஸேவை யெனக்கெப்பொழுது கிடைக்கப் போகிறது. எப்பொழுது நான் தன்னியனாவேன், எப்பொழுது நான் பரிசுத்தனாவேன், எப்பொழுது நான் சோகநிவிருத்தியடைவேன், என்று ஸீதாதர்சனோத்ஸுகரான ஹநுமானெண்ணினார்.

௨௰௧ క్షుద్రేణపాపేననృశంసకర్మణాసుదారుణాలంకృతవేషధారిణా॥బలాభిభూతాహ్యబలాతపస్వినీకథన్నుమేదృష్టిపథేద్యసాభవేత్॥

கூ க. க்ஷுத்³ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸகர்மணா ஸுதா³ருணாலங்க்ருதவேஷதா⁴ரிணா॥

கூ கஉ. ப³லாபி⁴பூ⁴தா ஹ்யப³லா தபஸ்விநீ கத²ம் நு மே த்³ருஷ்டிபதே²(அ)த்³ய ஸா ப⁴வேத்॥

கூ க. க்ஷுத்ரேணபாபேநந்ருஶம்ஸகர்மணாஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா॥

கூ கஉ. பலாபிபூதாஹ்யபலாதபஸ்விநீகதம்நுமேத்ருஷ்டிபதேத்யஸாபவேத்।

இதி ஶ்ரீஸுந்த³ரகாண்டே³ த்ரயோத³ஶஸ்ஸர்க³:

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ஷுத்ரேண	நீசனாயும்	அபலா	(ஸ்வஜனத்தைப்பிரிந்தமையால்) பலமற்றவளும்
பாபேந	பாபியாயும்	தபஸ்விநீ	(ஸ்ரீராகவன்வரவைப்பற்றியே)தபமுடையவளுமான
ந்ருஶம்ஸகர்மணா	குரூரகிருத்தியமுடையவனாயும்	ஸா	அந்த(பிராட்டியானவள்)
ஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா=		மே-த்ருஷ்டிபதே	என்-கண்ணெதிரில்
ஸுதாருண	மிகபயங்கரமாக	அத்ய	இப்பொழுது
அலங்க்ருத	அலங்கரிக்கப்பட்ட	கதம்நு	எப்படிதான்
வேஷதாரிணா	வேஷம்பூண்டவனுமான(ராவணனால்)	பவேத்	ஆகுவளோ.
பலாபிபூதா	பலவந்தத்தால்திரஸ்கரிக்கப் பட்டவளும்		

தா-ம்—இராவணன் மஹா அநுசிதகிருத்தியங்களைச் செய்கிற பரமநீசன். அதிக்குரூரமான இராக்ஷஸ ஸ்வபாவமுள்ளவன். பிரம்மஹத்தியாதி தோஷங்களுக்குக் கொஞ்சமேனு மஞ்சாத கொடும்பாபி. மலைகளைப்பேர்த்துப் பந்தாடவல்ல மஹாபலவான். அந்தகனுக்கும் மேலான பயங்கரரூபமுள்ளதன்சரீரத்திற்குக் கிரீடாத்யாபரணங்களா லலங்காரஞ் செய்துகொண்டிருப்பவன். அப்பேர்ப்பட்டவனுல் பிராட்டியானவள் பலாத்கரித்துக் கொண்டுவரப்பட்டாள். அவளோ ஸ்திரீஜாதி. திரிலோகத்தையும் க்ஷணகாலத்தில் தஹிக்க வல்ல வீரனுக்கு மாலையிட்டவளாயினும் பர்த்திருரஹிதையாயிருக்கையில் அவள் அபலைதான். ஸ்திரீஜாதியாயும் பலமற்றவளாயு மிருந்தபோதிலும் பதிவிரதாமார்க்கத்தில் சலிக்காமல் நின்று தன் சீலத்தை ரக்ஷிக்கிற திடசித்தமுள்ளவள். அவன் குரூரனுன பலவான்; இவள் சீலத்தைக்கைவிடாத திடசாலி. அவன் தன்னை யடையவேண்டுமென்று பலாத்கரிப்பான்; இவள் பிராணனைக் கொடுத்தாவது சீலத்தைக் காப்பாற்றுவாள். இப்படிப்பட்ட விருத்தாந்தத்தில் பிராட்டியினுடைய நிலைமையெப்படியிருக்கிறதோ. அந்த திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபியை யெப்படி நான் காண்பேன்? அவளுடைய தர்சன மெனக்கெப்படி கிடைக்கப்போகிறது? இந்த விதம் இராவணனுடைய பலத்தையும் பிராட்டியினுடைய அபலத்துவத்தையும் நினைத்து அவளுடைய தர்சனம் லபிக்குமோ லபிக்காதோவென்று வருத்தமுற்றார்.

ஸ்ரீ ஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதின்மூன்ருவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினன்காவதுஸர்க்கம்.

౧. స ముహూర్తమివ ధ్యాత్వా మనసా చాధిగమ్య తామ్। అవప్లుతో మహాతేజాః ప్రాకారం తస్య వేశ్మనః॥

க. 𑌸 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌃॥

க. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வாமநஸாசாதிகம்யதாம்।
அவப்லுதோமஹாதேஜாঃப்ராகாரம்தஸ்யவேஶ்மநঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜாঃ-ஸঃ	வெகுதேஜோவானுன-அந்தஹநுமான்	மநஸா-அதிகம்ய	மனதால்-அடைந்து [திலிருந்து
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்	தஸ்ய-வேஶ்மநঃ	அந்த-(ராவணனுடைய) இருப்பிடத்
த்யாத்வா	யோசித்து	ப்ராகாரம்	(அசோகவன) பிராகாரத்தை
தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)	அவப்லுதঃ	தாண்டினர்.

தா-ம்—பிறகந்த தேஜஸ்வியான ஹநுமான் ஒருமுகூர்த்தகாலஞ் சிந்தித்து அசோகவனத்திற்குச் செல்வதாக மனதிலுத்தேசித்து இராவணுந்தப்புரத்தை விட்டுக்கிளம்பி அசோகவனமதிற் சுவரைத் தாவினர்.

౨. స తు సంహృష్టసర్వాంగః ప్రాకారస్థో మహాకపిః। పుష్పితాగ్రాన్వసంతాదౌ దదర్శ వివిధాన్ ద్రుమాన్॥

౩. సాలానశోకాన్ భవ్యాంశ్చ చంపకాంశ్చ సుపుష్పితాన్। ఉద్దాలకాన్నాగవృక్షాంశ్చూతాన్ కపిముఖానపి॥

உ. 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍌 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍॥

ரு. 𑌸𑌾𑌲𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌪𑌿॥

உ. ஸது-ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்கঃப்ராகாரஸ்தோமஹாகபிঃ।
புஷ்பிதாக்ராந்வஸந்தாதௌதததர்ஶவிவிதாந்த்ருமாந்॥

ரு. ஸாலாநஶோகாந்பவ்யாம்ஶ்சசம்பகாம்ஶ்சஸுபுஷ்பிதாந்।
உத்தாலகாந்நாகவ்ருக்ஷாம்ஶ்சூதாந்கபிமுகாநபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸঃ-மஹாகபிஸ்து	அந்த-ஹனுமாரோவென்றால்	விவிதாந்	அனேகவிதங்களான
ப்ராகாரஸ்தঃ	அசோகவனப் பிராகாரத்தின் மீதிருந்து கொண்டவராக	த்ருமாந்	விருக்ஷங்களையும்
		ஸாலாந்	ஆச்சாமரங்களையும்
ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்கঃ—		பவ்யாந்	சுபகரமான (ருத்ரப்பிரியபுஷ்பங்களையுடைய விருக்ஷ விசேஷங்களையும்)
ஸம்ஹ்ருஷ்ட	ஸந்தோஷித்த		
ஸர்வாங்கঃ	ஸமஸ்தஅவயவங்களையுடையவராக	அஶோகாந்	அசோகவிருக்ஷங்களையும்
வஸந்தாதௌ	வஸந்தருதுமுதலில்	ஸுபுஷ்பிதாந்	நன்ருய்புஷ்பித்திருக்கிற
புஷ்பிதாக்ராந்	பூத்தநுனிகளையுடையதும்	சம்பகாந்	சண்பகவிருக்ஷங்களையும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்தாலகாந்	கர்ணிகாரவிருக்ஷங்களையும்	கபிமுகாநபி	மற்கடவிருக்ஷங்களையும்
நாகவ்ருக்ஷாந்	நாககேஸரவிருக்ஷங்களையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
சூதாந்	மாமரங்களையும்		

தா-ம்—அசோக வனமதிற் சுவரையடைந்த அம்மாருதி சுபஸூசகமான ஸந்தோஷ ஹிருதயத்துடனும் பூரித்த அவயவங்களுடனும் அங்கிருந்து கொண்டே அவ்வனத்தின் செழிப்பையும் பசுமையையும் அழகையுங்கண்டு களித்தார். வஸந்தருது ஆரம்பமாதலால் அனேகவிருக்ஷங்கள் புஷ்பாலங்கிருத நுனிகளோடு விளங்கின. பெருத்து செழித்து ஓங்கி அனேக கிளைகளோடுகூடின ஆச்சாமரங்களையும் சுபகரமாகவிளங்கு மனேக புஷ்பக்கொத்துகள் நிறைந்த அசோகவிருக்ஷங்களையும் திவ்வியபரிமளம் வீசுகிற புஷ்பம் நிறைந்த சண்பகத்தருக்களையும், இன்னம் கரணிகாரம், நாககேஸரம், சூதம், மற்கடவிருக்ஷம் முதலான நானாவித தருக்களையுங் கண்டார்.

౪. అథామ్రవణసంఛన్నాంలతాశతసమావృతామ్ । జ్యాముక్తఇవనారాచఃపుప్లువేవృక్షవాటికామ్॥

௪. 𑌅𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌛𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌲𑌤𑌾𑌶𑌤𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌇𑌵𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌃𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥

௪. அதாம்ரவணஸம்சந்நாம்லதாஶதஸமாவ்ருதாம்|
ஜ்யாமுக்தஇவநாராச:புப்லுவேவ்ருக்ஷவாடிகாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு (அந்தஹனுமான்) [ம்	விருக்ஷவாடிகாம்	விருக்ஷஸமூகத்தை
ஆம்ரவணஸம்சந்நாம்	மாம்தோப்புகளால்மறைக்கப்பட்டது	ஜ்யாமுக்த:	நாண்கயிற்றிலிருந்துவிடுபட்ட
லதாஶதஸமாவ்ருதாம்	அனேககொடிகளினுல்சூழப்பட்டது மான	நாராசயிவ	நாராசமென்கிறபாணம்போல்
		புப்லுவே	பாய்ந்தார்.

தா-ம்—விருக்ஷகிபிடமான அசோகவனத்தினழகைக் கடாக்ஷித்த ஹநுமான் ஓர் யுத்தவீரனுடைய கோதண்டத்தினின்று வெளிக்கிளம்பிய நாராசமென்னுஞ் சரவிசேஷம்போல் சூதவிருக்ஷங்களடர்ந்து இருண்டிருக்கும் தோப்புகளுக்குள்ளும், விருக்ஷங்களுடைய இடைவெளிகளிற்படர்ந்து சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் லதாவலிகளுக்குள்ளும் நிர்ப்பயமா யதிவேகமாய்ப் பாய்ந்தார்.

౫. సప్రవిశ్యవిచిత్రాంతాంవిహగైరభినాదితామ్ । రాజతైఃకాంచనైశ్చైవపాదపైస్సర్వతోవృతామ్॥

౬. విహగైర్మృగసంఘైశ్చవిచిత్రాంచిత్రకాననామ్ । ఉదితాదిత్యసంకాశాందదర్శహనుమాఙ్కపిః॥

౭. వృతాంనానావిధైర్వృక్షైఃపుష్పోపగఫలోపగైః । కోకిలైర్భృంగరాజైశ్చమత్తైర్నిత్యనిషేవితామ్॥

౮. ప్రహృష్టమనుజేకాలేమృగపక్షిసమాకులే । మత్తబర్హిణసంఘుష్టాంనానాద్విజగణాయుతామ్॥

௫. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑌭𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌜𑌤𑍈𑌃𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௬. 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௭. 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌗𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑍈𑌃।
𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௮. 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌕𑌾𑌲𑍇𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫. ஸப்ரவிஶ்யவிசித்ராந்தாம்விஹகைரபிநாதிதாம்|
ராஜதை:காஞ்சநைஶ்சைவபாதபைஸ்ஸர்வதோவ்ருதாம்||

௬. விஹகைர்ம்ருகஸங்கைஶ்சவிசித்ராம்சித்ரகாநநாம்|
உதிதாதித்யஸங்காஶாம்ததர்ஶஹநுமாங்கபி:||

௭. வ்ருதாம்நாநாவிதைர்வ்ருக்ஷை:புஷ்போபகபலோபகை:|
கோகிலைர்ப்ருங்கராஜைஶ்சமத்தைர்நித்யநிஷேவிதாம்||

௮. ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜேகாலேம்ருகபக்ஷிஸமாகுலே|
மத்தபர்ஹிணஸங்குஷ்டாம்நாநாத்விஜகணாயுதாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-வானரராகிற	விஹகை:	பக்ஷிகளால்
ஹநுமாந்	ஹனுமானனவர்	அபிநாதிதாம்	எங்கும்சப்திக்கப்பட்டதும்
ப்ரவிஶ்ய	(அந்தவிருக்ஷவாடிகையை) பிரவேசித்து	ராஜதை:	வெள்ளிமயமாயும்
		காஞ்சநைஶ்சைவ	பொன்மயமாயுமிருக்கிற
விசித்ராம்	பற்பலவிசித்திரமுடையதும்	பாதபை:	விருக்ஷங்களால்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வத:	நான்குப்புறங்களிலும்	கோகிலை:	குயில்களாலும்
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்	மத்தை:	கொழுத்திருக்கிற
விஹகை:	பக்ஷிகளினலும்	ப்ருங்கராஜைஶ்ச	மிகச்சிறந்த வண்டுகளாலும்
ம்ருகஸங்கைஶ்ச	மான்கூட்டங்களினலும்	நிஷேவிதாம்	அடையப்பட்டதும்
விசித்ராம்	விநோதமாயும்	மத்தபர்ஹிணஸங்குஷ்டாம்=	
சித்ரகாநநாம்	அவாந்தரவனமுடையதும்	மத்த	கொழுத்திருக்கிற
உதிதாதித்யஸங்காஶாம்=		பர்ஹிண	மயில்களுடைய
உதித	உதயமான	ஸங்குஷ்டாம்	த்வனியையுடையதும் [மான
ஆதித்யஸங்காஶாம்	ஸூரியனுக்குநிகராயும்	நாநாத்விஜகணயுதாம்	பற்பல பக்ஷியினங்களோடு கூடினது
புஷ்போபகபலோபகை:-புஷ்பங்களையடைந்தும் - பலங்களையடைந்தும்		தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)
நாநாவிதை:	அனேகவிதமுமான	ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜே	ஸந்தோஷித்தமனிதருடையதும்
வ்ருக்ஷை:	விருக்ஷங்களால்	ம்ருகபக்ஷிஸமாகுலே	மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்நிறைந் [திருக்கிற
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்	காலே	ஸமயத்தில்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அவ்வனத்திற்குள் ஓர் சரவிசேஷம்போல் அதிவேகமாகப்பாய்ந்து செல்லும் ஹநுமான் அங்கங்கு அனேகவிசித்திரங்களைக் கண்டார். நாற்புறமும் ஸ்வர்ணததாலும் வெள்ளியாலும் செய்தமைத்திருக்கிற விருக்ஷவிசேஷங்களைக் கண்டார். ஆதித்தியோதயமானற்போலதிஜாஜ்வல்லியமாகவிளங்கும்அனேகதிவ்வியதருக்களைக்கண்டார். புஷ்பக்காய்கனிகளுடையபாரத்தால் வளைந்து தழைத்து விஸ்தாரமாகவிளங்கு மனேகவிருக்ஷங்களைக்கண்டார். அனேகமான்கூட்டங்கள்ஸ்வேச்சையாய்மேய்ந்து படுத்திருப்பதைக்கண்டார். விசித்திரவர்ண பற்பலஜாதிபக்ஷிகள் விருக்ஷங்களில் வஸிப்பதைக்கண்டார். கோகிலங்கள் திவ்விய கண்டத்தோடு பாடுகிறதைக்கேட்டார். நீண்டதோகையையுடைய மயிலினங்கள் சப்திக்கிறதைக்கேட்டார். மதுவையுண்டு மதித்திருக்கிற வண்டினங்கள் ரீங்காரஞ்செய்வதைக்கேட்டார். இந்தவிதம் ஸந்துஷ்டியால் ஸம்பூர்ணமாகவிளங்கும் பிரஜைகளாலும் மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் வியாபரிக்கப்பட்டு அத்புதமான விருக்ஷங்களால் வெகுசுபகரமாகவிளங்கு மந்தவசோகவனத்தைக்கண்டார்.

౯. మార్గమాణో వరారోహాం రాజపుత్రీమనిందితామ్ । సుఖప్రసుప్తాన్విహగాన్ బోధయామాస వానరః॥

௯. 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌨𑍍𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௯. மார்க்கமாணோவராரோஹாம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
ஸுகப்ரஸுப்தாந்விஹகாந்போதயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:	ஹனுமான்	மார்க்கமாண (ஸ்ஸந்)	தேடாநின்றுகொண்டு
வராரோஹாம்	ஸுஷ்டுவானஅவயவமுடையவளும்	ஸுகப்ரஸுப்தாந்	ஸுகமாகநித்திரைசெய்கிற
அநிந்திதாம்	நல்லநடத்தையுடையவளுமான	விஹகாந்	பக்ஷிகளை
ராஜபுத்ரீம்	ஜனகமஹாராஜன்புத்திரியை	போதயாமாஸ	எழுப்பினர்.

தா-ம்—அந்த வாதாத்மஜன் திவ்வியஸுந்தரியான ஜனகாத்மஜையைத் தேடிச்செல்லுங்கால் விருக்ஷசாகைகளில் ஸுகமாக நித்திரைசெய்யும் பக்ஷிகளை வெருட்டிக் கிளம்பியோடும்படி செய்தார்.

౧౦. ఉత్పతద్భిర్ద్విజగణైః పక్షైస్సాలాస్సమాహతాః । అనేకవర్ణా వివిధా ముముచుః పుష్పవృష్టయః॥

௰. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃॥

௰. உத்பதத்பிர்த்விஜகணை:பக்ஷைஸ்ஸாலாஸ்ஸமாஹதா:।
அநேகவர்ணாவிவிதாமுமுசு:புஷ்பவ்ருஷ்டய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாலா:	விருக்ஷங்கள்	அநேகவர்ணா:	பலவிதவர்ணங்களாயும்
உத்பதத்பி:	(மேல்)பறக்கிற	விவிதா:	நானாஜாதியுமான
த்விஜகணை:	பக்ஷிக்கூட்டங்களால்	புஷ்பவ்ருஷ்டய:	புஷ்பவருஷங்களை
பக்ஷை:	இரக்கைகளினல்	முமுசு:	பெய்தன (உதிர்த்தன.)
ஸமாஹதா:	நன்றாயடிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாருடையவேகத்தாலதட்டப்பட்டு வெருண்ட பக்ஷிகள் தங்களிரக்கைகளை விரித்தடித்துக்கொள்கையில் விருக்ஷங்களசைக்கப்பட்டு நானவர்ணபுஷ்பஸமூகங்களைச்சொரிந்தன.

౧౧. పుష్పావకీర్ణశ్శుశుభే హనుమాన్మారుతాత్మజః । అశోకవనికామధ్యే యథా పుష్పమయో గిరిః॥

௧௧. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌯𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃॥

௧௧. புஷ்பாவகீர்ணஶ்ஶுஶுபேஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
அஶோகவநிகாமத்யேயதாபுஷ்பமயோகிரி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரரான	புஷ்பமய:	புஷ்பஸம்பந்தமான
ஹநுமாந்	ஹனுமானனவர்	கிரிர்யதா	பருவதம்போல்
அஶோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தின்நடுவில்	ஶோபே	விளங்கினர்.
புஷ்பாவகீர்ண:	புஷ்பத்தினுல் நிறைந்தவராக		

தா-ம்—அந்த அசோகவனத்தில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டுபோகிற ஹநுமான் விருக்ஷங்களினின்றுதிருகிற புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டு ஓர் புஷ்பகிரிபோல் விளங்கினர்.

౧౨. దిశః సర్వాః ప్రధావంతం వృక్షషండగతం కపిమ్ । దృష్ట్వా సర్వాణి భూతాని వసంత ఇతి మేనిరే ॥

௧௨. 𑌦𑌿𑌶𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌷𑌣𑍍𑌡𑌗𑌤𑌂𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇॥

௧௨. திஶஸ்ஸர்வாப்ரதாவந்தம்வ்ருக்ஷஷண்டகதம்கபிம்।
த்ருஷ்ட்வாஸர்வாணிபூதாநிவஸந்தயிதிமேநிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்த-திக்குகளைக்(குறித்து)	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ரதாவந்தம்	தாவுகிறவரும்	ஸர்வாணி-பூதாநி	ஸமஸ்த-பூதங்களும்
வ்ருக்ஷஷண்டகதம்	மரக்கூட்டத்தையடைந்தவருமான	வஸந்தயிதி	வஸந்தனென்று
கபிம்	வானரரான (ஹனுமானை)	மேநிரே	எண்ணின.

தா-ம்—ஒருமரத்தினின்று மற்றொருமரத்திற்றாவி நாற்றிசைகளிலும்பாய்ந்து இங்குமங்குந்தேடிக்கொண்டே எழுந்தருளுகிற அதிதேஜஸ்வானன ஹநுமானைக்கண்ட ஸமஸ்த பூதங்களும் வஸந்தருதுவுக் கதிதேவதையான வஸந்தனே மூர்த்திகரித்துவருகின்றனனோவென் றெண்ணின.

౧౩. వృక్షేభ్యః పతితైః పుష్పైరవకీర్ణా పృథగ్విధైః । రరాజ వసుధా తత్ర ప్రమదేవ విభూషితా ॥

௧௩. 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃।
𑌰𑌰𑌾𑌜𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾॥

௧௩. வ்ருக்ஷேப்ய:பதிதை:புஷ்பைரவகீர்ணாப்ருதக்விதை:।
ரராஜவஸுதாதத்ரப்ரமதேவவிபூஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)	அவகீர்ணா	நிறைந்திருக்கிற
வ்ருக்ஷேப்ய:	மரங்களிலிருந்து	வஸுதா	பூமியானது
பதிதை:	கீழேஉதிர்ந்தும்	விபூஷிதா	(பூவினுல்) சிங்காரிக்கப்பட்ட
ப்ருதக்விதை:	நானாவிதமுமான	ப்ரமதேவ	இளமடந்தைபோல்
புஷ்பை:	புஷ்பங்களால்	ரராஜ	(பிரகாசித்தது.)

౧౪. తరస్వినా తే తరవస్తరసాభిప్రకంపితాః । కుసుమాని విచిత్రాణి ససృజుః కపినా తదా ॥

௧௪. 𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍇𑌤𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌸𑍃𑌜𑍁𑌃𑌕𑌪𑌿𑌨𑌾𑌤𑌦𑌾॥

௧௪. தரஸ்விநாதேதரவஸ்தரஸாபிப்ரகம்பிதா:।
குஸுமாநிவிசித்ராணிஸஸ்ருஜு:கபிநாததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தரஸ்விநா	சிறந்தவலியுடைய	ததா	அப்பொழுது
கபிநா	வானரரால்	விசித்ராணி	விநோதமான
தரஸா	பலத்தினுல்	குஸுமாநி	புஷ்பங்களை
அபிப்ரகம்பிதா:	நான்குபக்கங்களிலுமசைக்கப்பட்ட	ஸஸ்ருஜு:	உதிர்த்தன.
தே-தரவ:	அவ்வனத்திலுள்ள விருக்ஷங்கள்		

(௧௩-மு-௧௪-ல்) தா-ம்—அதிபலவானன ஹநுமானுல் நாற்புறமுமசைக்கப்பட்ட விருக்ஷங்கள் தங்கள் தங்களுடைய விசித்திரவர்ண புஷ்பங்களைப் பலபலவென் றுதிர்த்தன. அப்படியுதிர்ந்த புஷ்பங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியானது சிறந்த ஆடையாபரணங்களாலும் புஷ்பமாலைகளாலு மலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஓர் யுவதிபோல் விளங்கிற்று.

౧౫. నిర్ధూతపత్రశిఖరాః శీర్ణపుష్పఫలా ద్రుమాః । నిక్షిప్తవస్త్రాభరణా ధూర్తా ఇవ పరాజితాః ॥

௧௫. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌃𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃।
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௧௫. நிர்தூதபத்ரஶிகராஶ்ஶீர்ணபுஷ்பபலாத்ருமா:।
நிக்ஷிப்தவஸ்த்ராபரணாதூர்த்தாஇவபராஜிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிர்த்தூதபத்ரஶிகராஃ=		நிக்ஷிப்தவஸ்த்ராபரணாஃ=	
நிர்த்தூத	அசைக்கப்பட்டிருக்கிற [னவும்	நிக்ஷிப்த	(பந்தயமாக) வைக்கப்பட்ட
பத்ரஶிகராஃ	இலைகள் நுனிகள் இவைகளையுடைய	வஸ்த்ராபரணாஃ	ஆடை நகை இவைகளையுடைய
ஶீர்ணபுஷ்பபலாஃ	உதிர்ந்துபோனபழம்புஷ்பம்-இவைகளையுடையனவுமான	தூர்த்தாயிவ	சூதாடுபவர்போல்
த்ருமாஃ	விருக்ஷங்கள்	பராஜிதாஃ	ஜயிக்கப்பட்டன.

౧౬. హనూమతా వేగవతా కంపితాస్తేనగోత్తమాః। పుష్పపర్ణఫలాన్యాశు ముముచుః పుష్పశాలినః॥

கசு. [illegible]

[illegible]

கசு. ஹநூமதா வேகவதா கம்பிதாஸ்தே நகோத்தமாஃ।
புஷ்பபர்ணபலாந்யாஶு முமுசுஃ புஷ்பஶாலிநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகவதா	அதிவேகவானான	தே-நகோத்தமாஃ	அந்த-சிரேஷ்டமான மரங்கள்
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்	புஷ்பபர்ணபலாநி	புஷ்பம் இலை பழம் இவைகளை
கம்பிதாஃ	அசைக்கப்பட்டனவும்	ஆஶு-முமுசுஃ	சீக்கிரமாக-உதிர்த்தன.
புஷ்பஶாலிநஃ	பூவினால்நிறைந்தனவுமான		

(கரு-மு-கசு-ல்) தா-ம்—சூதாட்டத்தில் தூர்த்தர்கள் தங்கள் ஆடையாபரணங்களைப் பந்தயம் வைத்துத் தோல்வியடைந்தவுடன் வஸ்திரங்களையும் நகைகளையும் கழற்றிக் கீழேவைப்பதுபோல் அசோகவனத்திலுள்ள விருக்ஷங்கள் அவ்வாயுகுமாரனுடைய வேகந்தாங்கமுடியாமல் இலைகளையும் புஷ்பங்களையு முதிர்த்தன. அவரதிவேகமாகத்தாண்டி ஆட்டினமையால் புஷ்பஸங்கீர்ணமான விருக்ஷங்களும் சீக்கிரமாகவே இலைகளையும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் பூமியிற்சொரிந்தன.

౧౭. విహంగసంఘైర్హీనాస్తే స్కంధమాత్రాశ్రయా ద్రుమాః। బభూవురగమాస్సర్వే మారుతేనేవ నిర్ధుతాః॥

கஎ. [illegible]

[illegible]

கஎ. விஹங்கஸங்கைர்ஹீநாஸ்தே ஸ்கந்தமாத்ராஶ்ரயா த்ருமாஃ।
பபூவுரகமாஸ்ஸர்வே மாருதேநேவ நிர்த்துதாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஹங்கஸங்கைஃ	பக்ஷியினங்களால்	மாருதேந	காற்றினால்
ஹீநாஃ	சூனியமானவையும் [வும்	நிர்த்தூதாயிவ	அசைக்கப்பட்டனபோல்
ஸ்கந்தமாத்ராஶ்ரயாஃ-கிளைகளைமாத்திரம் ஆதாரமாயுடையன		அகமாஃ	பற்றக்கூடாதனவாக
ஸர்வே	ஸமஸ்தமுமான	பபூவுஃ	ஆயின.
தே-த்ருமாஃ	அந்த-விருக்ஷங்கள்		

தா-ம்—இலைகளற்றுக் காய்கனிபூங்கொத்துகளற்றுத் தங்களிடத்தில் வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்த பக்ஷிகளற்றுக் கிளைகளோடுமாத்திரம் நிழலில்லாமலும் வாஸயோக்கியமில்லாமலும் நிற்கிற விருக்ஷங்கள் சண்டமாருதத்தாற் பிடிக்கப்பட்டனபோலாயின.

౧౮. నిర్ధూతకేశీ యువతిర్యథా మృదితవర్ణకా। నిష్పీతశుభదంతోష్ఠీ నఖైర్దంతైశ్చ విక్షతా॥

౧౯. తథా లాంగూలహస్తైశ్చ చరణాభ్యాం చ మర్దితా। బభూవాశోకవనికా ప్రభగ్నవరపాదపా॥

கஅ. [illegible]

[illegible]

க௯. [illegible]

[illegible]

கஅ. நிர்தூதகேஶீ யுவதிர்யதா ம்ருதிதவர்ணகா।
நிஷ்பீதஶுபதந்தோஷ்டீ நகைர்தந்தைஶ்ச விக்ஷதா॥

க௯. ததா லாங்கூலஹஸ்தைஶ்ச சரணாப்யாம் ச மர்திதா।
பபூவாஶோகவநிகா ப்ரபக்நவரபாதபா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	[ளும்		
நிர்த்தூதகேஶீ	தூற்றப்பட்ட தலைமயிரை யுடையவ	ஓஷ்டீ	உதடுகளையுடையவளும்
ம்ருதிதவர்ணகா	பூசிக்கொள்ளப்பட்டசந்தனமுடைய	யுவதிஃ	யௌவனமுமுடைய (ஸ்த்ரீ)
நிஷ்பீதஶுபதந்தோஷ்டீ=	[வளும்	யதா	எப்படி
நிஷ்பீத	நன்றாகப்பானம்பண்ணப்பட்டும்	நகைஃ	நகங்களினாலும்
ஶுப	மங்களகரமுமான	தந்தைஶ்ச	பற்களினாலும் [பளோ
தந்த	பற்களையுடைய	விக்ஷதா	விசேஷகாயத்தை யுடையவளாயிருப்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படி	சரணப்யாம்ச	கால்களாலும்
அஶோகவநிகாச	அசோகவனமும்	மர்த்திதா	துவைக்கப்பட்டதாயும் (அதனல்)
லாங்கூலஹஸ்ததப்ரச=		ப்ரபக்நவரபாதபா	உடைந்துபோன சிறந்த மரங்களையுடையதாயும்
லாங்கூல	வாலினலும்		
ஹஸ்தைர்ச	கைகளாலும்	பபூவ	ஆயிற்று.

தா-ம்—ஹநுமாரால் துவம்ஸம்செய்யப்பட்ட அந்த அசோகவனமானது நாயகனலனுபவிக்கப்பட்டவோர்யுவதிபோற்காணப்பட்டது. பின்னலிட்ட கேசத்தோடும் திலகமிட்ட முகத்தோடும் ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் பொன் பட்டாடைகள் சாத்திக்கொண்டு தேனவிழ்மாலைகள் தரித்துக்கொண்டு நறுசாந்தம் பூசிக்கொண்டு அதிஸௌந்தரமாகவிளங்குமோர் ஸ்திரீயானவள்நாயகனை யடைந்தபிறகு கட்டவிழ்ந்தகூந்தலோடும்நிலைகுலைந்த ஆபரணங்களோடும் நகக்ஷதமான தேகத்தோடும் தந்தக்ஷதமான அதரத்தோடும் மெய்சோர்ந்து முகம்வாடி அலங்காரமழிந்துநிற்பதுபோல் அசோகவன விருக்ஷங்களும் ஹநுமாருடைய காசரணவேகத்தால் இலைதளிர் புஷ்பக்காய்கனிக ளெல்லாவற்றையுமிழந்து கிளைகள்முறிந்து சோபைகுலைந்து நின்றன.

౨౦. మహాలతానాం దామాని వ్యధమత్తరసా కపిః । యథా ప్రావృషి వింధ్యస్య మేఘజాలాని మారుతః ॥

உ௦. 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑌮𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌘𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

உ௦. மஹாலதாநாம்தாமாநிவ்யதமத்தரஸாகபிঃ।
யதாப்ராவ்ருஷிவிந்த்யஸ்யமேகஜாலாநிமாருதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராவ்ருஷி	வருஷாகாலத்தில்	தரஸா	பலத்தால்
விந்த்யஸ்ய	விந்தியபருவதத்தினுடைய	மஹாலதாநாம்	பெருங்கொடிகளுடைய
மேகஜாலாநி	மேகத்திரள்களை	தாமாநி	மாலைகளை
மாருதோயதா	வாயுவானதுபோல்	வ்யதமத்	துவைத்தார்.
கபிঃ	ஹநுமார்		

தா-ம்—வருஷாகாலத்தில் விந்தியபர்வதசிகரத்திலொன்றுசேருகிற மேகஜாலத்தைச் சண்டமாருதன் அடித்துக் கலைத்துச் சிதறச்செய்வதுபோல, மேகம்போற்கறுத்த இலைகளோடு கூடிய கொடிஸமூகங்களையம்மாருதி அறுத்துக் கலைத்தார்.

౨౧. స తత్ర మణిభూమీశ్చ రాజతీశ్చ మనోరమాః । తథా కాంచనభూమీశ్చ దదర్శ విచరన్ కపిః ॥

౨౨. వాపీశ్చ వివిధాకారాః పూర్ణాః పరమవారిణా । మహార్హైర్మణిసోపానైరుపపన్నాస్తతస్తతః ॥

౨౩. ముక్తాప్రవాళసికతాః స్ఫాటికాంతరకుట్టిమాః । కాంచనైస్తరుభిశ్చిత్రైస్తీరజైరుపశోభితాః ॥

౨౪. ఫుల్లపద్మోత్పలవనాశ్చక్రవాకోపకూజితాః । నత్యూహరుతసంఘుష్టా హంససారసనాదితాః ॥

౨౫. దీర్ఘాభిర్ద్రుమయుక్తాభిస్సరిద్భిశ్చ సమంతతః । అమృతోపమతోయాభిశ్శివాభిరుపసంస్కృతాః ॥

౨౬. లతాశతైరవతతాస్సంతానకుసుమావృతాః । నానాగుల్మావృతఘనాః కరవీరకృతాంతరాః ॥

உக. 𑌸𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌤𑌥𑌾𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

உஉ. 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃𑌪𑌰𑌮𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

உ௩. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌜𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃॥

உ௪. 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍋𑌪𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃॥

உ௫. 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌤𑍋𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃॥

உ௬. 𑌲𑌤𑌾𑌶𑌤𑍈𑌰𑌵𑌤𑌤𑌾𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌘𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃॥

உக. ஸதத்ரமணிபூமீஶ்சராஜதீஶ்சமநோரமாঃ।
ததாகாஞ்சநபூமீஶ்சததர்ஶவிசரந்கபிঃ॥

உஉ. வாபீஶ்சவிவிதாகாராঃபூர்ணাঃபரமவாரிணா।
மஹார்ஹைர்மணிஸோபாநைருபபந்நாஸ்ததஸ்ததঃ॥

உங. முக்தாப்ரவாளஸிகதாஸ்பாடிகாந்தரகுட்டிமா:।
காஞ்சநைஸ்தருபிஸ்சித்ரைஸ்தீரஜைருபஶோபிதா:॥
உச. புல்லபத்மோத்பலவநாஸ்சக்ரவாகோபகூஜிதா:।
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டா ஹம்ஸஸாரஸநாதிதா:॥
உரு. தீர்காபிர்த்ருமயுக்தாபிஸ்ஸரித்பிஸ்சஸமந்தத:।
அம்ருதோபமதோயாபிஸ்ஶிவாபிருபஸம்ஸ்க்ருதா:॥
உசா. லதாஶதைரவததாஸ்ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா:।
நாநாகுல்மாவ்ருதகநா: கரவீரக்ருதாந்தரா:॥

பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)
மநோரமா:	மனதிற்கினிதான
மணிபூமீஸ்ச	இரத்தினங்களிழைத்தபூமிகளையும்
ராஜதீஸ்ச	வெள்ளியினுலிழைத்த பூஸ்தலங்களையும்
ததா	அப்படியே [ளையும்
காஞ்சநபூமீஸ்ச	பொன்னினுலிழைத்த பூப்பிரதேசங்க
விவிதாகாரா:	பற்பலவிதமானரூபங்களுடையனவும்
பரமவாரிணா	உத்கிருஷ்டமானஜலத்தினுல்
பூர்ணா:	நிறைந்தனவும்
ததஸ்தத:	அங்கங்கே
மஹார்ஹை:	சிரேஷ்டமான
மணிஸோபாநை:	மணிகளால்செய்தபடிகளோடு
உபபந்நா:	கூடினவும்
முக்தாப்ரவாளஸிகதா:-	முத்துகள் பவழங்கள் இவைகளையேமணற்களாயுடையனவும்
ஸ்பாடிகாந்தரகுட்டிமா:	ஸ்படிககற்களால் தளவரிசைசெய்தபூமிகளையுடையனவும்
சித்ரை:	ஆச்சரியமான
தீரஜை:	கரையில்முளைத்திருக்கிற
காஞ்சநை:	பொன்மயமான
தருபி:	மரங்களால்
உபஶோபிதா:	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டனவும்
புல்லபத்மோத்பலவநா:—	
புல்ல	விகஸித்த (மலர்ந்த)
பத்ம	தாமரைப்பூவென்ன [ய)
உத்பல	கருநெய்தல்பூவென்ன (இவைகளுடை
வநா:	ஸமூகங்களையுடையனவும் (ஜலங்களையுடையனவும்)

பதம்.	உரை.
	[வும்
சக்ரவாகோபகூஜிதா:-	சக்கிரவாகபக்ஷியின் தொனியுடையன
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டா:-	டிரநடபக்ஷியின் தொனியுடையனவும்
ஹம்ஸஸாரஸநாதிதா:—	
ஹம்ஸ	அன்னமென்ன
ஸாரஸ	ஸாரஸமென்கிற பக்ஷிவிசேஷமென்ன (இவைகளுடைய)
நாதிதா:	சப்தங்களையுடையனவும்
த்ருமயுக்தாபி:	மரங்களோடுகூடினவும் [டையனவும்
அம்ருதோபமதோயாபி: -	அமிருதத்திற் கொப்பான தீர்த்தமு
தீர்க்காபி:	வெகுநீளமும்
ஶிவாபி:	மங்களகரமுமான
ஸமந்தத:	நாற்புறத்திலும் (இருக்கிற)
ஸரித்பி:	ஆறுகளினுல்
உபஸம்ஸ்க்ருதா:	அலங்கரிக்கப்பட்டனவும்
லதாஶதை:	அனேககொடிகளினுல்
அவததா:	நிறைந்தனவும்
ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா:-	ஸந்தானவிருக்ஷத்தின்பூவினுல்சூழப்பட்டனவும்
நாநாகுல்மாவ்ருதகநா:—	
நாநாகுல்ம	அனேகபுதர்களினுல் [வும்
ஆவ்ருதகநா:	இடைவெளியில்லாமற் சூழப்பட்டன
கரவீரக்ருதாந்தரா:	அலரிப்புஷ்பங்களா லலங்கரிக்கப் பட்டமத்தியப் பிரதேசங்களையுடையனவுமான
வாபீஸ்ச	குளங்களையும்
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமான்
விசரந்(ஸந்)	திரிந்துகொண்டே
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(உக-மு-உசா-ல்) தா-ம்—அவ்வசோகவனத்தில் வஜ்ஜிர வைடூரிய மரகத மாணிக்காதி திவ்விய ரத்தினங்கள்பதித்து ஜ்வலிக்கிற காந்தியோடுகூடின அனேக ஸ்தலங்களைக் கண்டார். பூர்ணசந்திரிகையில் ஸ்வச்சமான வெண்மைநிறத்தோடு பிரகாசிக்கிற வெள்ளியாற்செய்த அனேக பிரதேசங்களைக் கண்டார். பளபளக்கிற பசும்பொன்னுலிழைத்த அதிரமணீயமான அனேகவிடங்களைக்கண்டார். நானுவித ரூபமும் ஆகாரமுமுள்ள பரிசுத்தஜலஸம்பூர்ணமான அனேகவாவிகளைக்கண்டார். அந்த வாவிகளங்கங்கே சிறந்த மணிகள் பதித்த படிகளோடுகூடியிருந்தன. முத்துப் பவழங்களாலாகிய சிறுமணற்களை யுடையனவாயிருந்தன. ஸ்படிகத்தால் தளவரிசைசெய்யப்பட்ட மேடைகள்சூழ்ந்திருந்தன. ஜலதீரங்களில் ஸ்வர்ணமயமாக விளங்கும் அதிவிசித்திரமான விருக்ஷங்கள் முளைத்திருந்தன. ஸ்படிகம்போல் தெளிவாயும் அமிருதம்போல் மதுரமாயுமிருக்கிற அவ்வாவிகளின்தீர்த்தத்தில் அனேகதாமரஸங்களும் கருநெய்தல்களும் புஷ்பித்திருந்தன. ஹம்ஸஸாரஸசக்கிரவாகநத்யூகங்களென்கிற பக்ஷிகள் அதியுல்லாஸமாய் ஸஞ்சரித்தன. இருகரைகளிலும் விருக்ஷபந்திகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதிவ்வியதீர்த்தங்களோடுகூடிய நதிகள் நாற்புறமுமோடின. வாவிக்கரைகளிலனேககொடிகள்படர்ந்து அழகாய்வளர்ந்தன. ஸந்தானமென்கிற விருக்ஷவிசேஷத்தின் புஷ்பங்கள் திவ்வியமணம்வீசின. அலரிப்புஷ்பங்க ளிடைவெளிகளில் நன்குய் விகஸித்திருந்தன. இப்போப்பட்ட நேத்திரானந்தக்காக்ஷியைத் தரிசித்துக்கொண்டே ஹநுமான் ஸஞ்சரித்தார்.

౨౭. తతోంబుధరసంకాశం ప్రవృద్ధశిఖరం గిరిమ్ । విచిత్రకూటం కూటైశ్చ సర్వతః పరివారితమ్ ॥
౨౮. శిలాగృహైరవతతం నానావృక్షైస్సమావృతమ్ । దదర్శ హరిశార్దూలో రమ్యం జగతిపర్వతమ్ ॥

உஎ. ததோ௭ம்புதரஸங்காஶம் ப்ரவ்ருத்தஶிகரம் கிரிம்।
விசித்ரகூடம் கூடைஶ்ச ஸர்வத: பரிவாரிதம்॥
உஅ. ஶிலாக்ருஹைரவததம் நாநாவ்ருக்ஷை: ஸமாவ்ருதம்।
ததர்ஶ ஹரிஶார்தூலோ ரம்யம் ஜகதி பர்வதம்॥

௨௭. ததோம்புதரஸங்காஶம்ப்ரவ்ருத்தஶிகரம்கிரிம்।
விசித்ரகூடம்கூடைஶ்சஸர்வத꞉பரிவாரிதம்॥

௨௮. ஶிலாக்ருஹைரவததம்நாநாவ்ருக்ஷை꞉ஸமாவ்ருதம்।
ததர்ஶஹரிஶார்த்தூலோரம்யம்ஜகதிபர்வதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பிறகு	நாநாவ்ருக்ஷை꞉	அநேகவிதமரங்களால்
அம்புதரஸங்காஶம்	மேகத்திற்குநிகரானதும்	ஸமாவ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்
ப்ரவ்ருத்தஶிகரம்	உயர்ந்தசிகரமுடையதும்	ஜகதிபர்வதம்	மண்மயபருவதமாயிருக்கிறதும்
விசித்ரகூடம்	அழகானகொடிமுடியையுடையதும்	ரம்யம்	(இதற்குஸமான மில்லையென்னும்படியான) அழகுடையதுமான
ஸர்வத꞉	நான்குபுறத்திலும்	கிரிம்	மலையை
கூடை꞉	சிகரங்களினால்	ஹரிஶார்த்தூல꞉	ஹநுமான்
பரிவாரிதம்	சூழப்பட்டதும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஶிலாக்ருஹை꞉	கற்களின்வீடுகளால்		
அவததம்	நிறைந்ததும்		

தா-ம்—பிறகு புஷ்பவிருக்ஷலதாகுல்ம சிகரங்களோடுகூடிய மிருத்பிண்டரூபமான வோர் கிரீடாபர்வதத்தைக்கண்டார். அதுமேகம்போற் கறுத்ததாயும், உன்னதசிகரமுடையதாயும், பற்பல விசித்திர சிறுகொடிமுடிகளையுடையதாயும் சிலாகிருகங்கள் நிறைந்ததாயும், விருக்ஷநிபிடமாயுமிருக்கிற வோர் மெய்மலைபோற் காணப்பட்டது. அன்றியும் மந்தமாருதஸேவிதமாயும், அதிககுளிர்ச்சியாயும், நல்ல வாஸயோக்கியமாயும், ஸர்வவிதங்களிலும் மதிமனோகரமாயும் விளங்கிற்று.

౨౯. దదర్శచనగాత్తస్మాన్నదీంనిపతితాంకపిః । అంకాదివసముత్పత్యప్రియస్యపతితాంప్రియామ్॥

౩౦. జలేనిపతితాగ్రైశ్చపాదపైరుపశోభితామ్ । వార్యమాణామివక్రుద్ధాంప్రమదాంప్రియబంధుభిః॥

౩౧. పునరావృత్తతోయాంచదదర్శసమహాకపిః । ప్రసన్నామివకాంతస్యకాంతాంపునరుపస్థితామ్॥

௨௯. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑍀𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌅𑌂𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥

௩௦. 𑌜𑌲𑍇𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌂𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃॥

௩௧. 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌯𑌾𑌂𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௨௯. ததர்ஶசநகாத்தஸ்மாந்நதீம்நிபதிதாம்கபி꞉।
அங்காதிவஸமுத்பத்யப்ரியஸ்யபதிதாம்ப்ரியாம்॥

௩௦. ஜலேநிபதிதாக்ரைஶ்சபாதபைருபஶோபிதாம்।
வார்யமாணாமிவக்ருத்தாம்ப்ரமதாம்ப்ரியபந்துபி꞉॥

௩௧. புநராவ்ருத்ததோயாம்சததர்ஶஸமஹாகபி꞉।
ப்ரஸந்நாமிவகாந்தஸ்யகாந்தாம்புநருபஸ்திதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபி꞉	(அந்த) ஹனுமான்	க்ருத்தாம்	கோபித்தவளுமான
தஸ்மாத்-நகாத்	அந்த-கிரீடாபருவதத்திலிருந்து	ப்ரமதாமிவஸ்திதாம்	ஸ்திரீபோலிருக்கிறதுமான
பதிதாம்	கீழேவிழுகிறதும் (அதனால்)	நதீம்	நதியை
ப்ரியஸ்ய	நாயகனுடைய	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அங்காத்	மடியிலிருந்து	ஸ꞉-மஹாகபி꞉	அந்த-ஹனுமானானவர்
ஸமுத்பத்ய	எழுந்திருந்து	புந꞉	மறுபடியும்
நிபதிதாம்	வெளிக்கிளம்பிப்போகிற	ஆவ்ருத்ததோயாம்	(விருக்ஷங்களுடையதடையால்) திரும்பிவந்தஜலத்தையுடையதும் (அதனால்)
ப்ரியாமிவ	நாயகிபோல் (இருக்கிறதும்)	காந்தஸ்ய	நாயகனுக்கு
ஜலே	ஜலத்தில்	ப்ரஸந்நாம்	கோபம்நீங்கி பிரஸன்னையாக
நிபதிதாக்ரை꞉	விழுந்தநுனிகளையுடைய	புந꞉-உபஸ்திதாம்	மறுபடியும்பார்த்தாவினிடத்திற்குவந்த
பாதபை꞉	விருக்ஷங்களினால்	காந்தாமிவ(ஸ்திதாம்)	நாயகிபோலிருக்கிற
உபஶோபிதாம்	நன்றாகசோபிக்கப்பட்டதும் (அதனால்)	(நதீம்)	(நதியை)
ப்ரியபந்துபி꞉	இஷ்டபந்துக்களால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
வார்யமாணாம்	விலக்கப்பட்டவளும்		

தா-ம்—அந்த கிரீடாபர்வதத்தில் ஓர் சிறுநதியானது விருக்ஷங்கள்மேல் பெருகிக்கொண்டு அதோமுகமாய்க் கீழேவிழுந்து மறுபடியு மூர்த்துவமுகமாய் மேலேசென்றது. கீழ்நோக்கிவருகையில் நாயகன்மடியிலிருந்து பிரணயகலகத்தால் கோபித்துப்போகிற பிரமதைபோற்காணப்பட்டது. ஜலத்தில்மூழ்கி நுனிகளேமா

த்திரம் மேலே ஆட்டிக்கொண்டுநிற்கிற விருக்ஷங்கள் கோபித்துச்செல்லுகிற ஸகியைவேண்டாமென்று தடுக்கிற தோழிகள்போற் காணப்பட்டன. விருக்ஷாதி விக்கினங்களால் தடுக்கப்பட்டு மறுபடியும் மேல்நோக்கிப் பர்வதசிகரத்தையடைகிற வந்நதியானது பிரணயகலகம் நீங்கி நாயகாபிமுகமாய் பிரஸன்னவதனத்துடனும் குளிர்ந்த மந்தஹாஸத்துடனுஞ் செல்லுகிற காந்தைபோல் விளங்கிற்று. இந்தவிதம் நாயகாநாயகிகளுடைய பிரணயரீதியைவிளக்கிக்கொண்டு நிற்கிற நதீஸங்கமான கிரீடாகிரியைக்கண்டார்.

౩౨. తస్యా దూరాత్స పద్మిన్యో నానాద్విజగణాయుతాః । దదర్శ హరిశార్దూలో హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

௩௨. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௩௨. தஸ்யாதூராத்ஸபத்மிந்யோநாநாத்விஜகணாயுதா:।
ததர்ஶஹரிஶார்தூலோஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்த்தூல:	வானரசிரேஷ்டராயும்	தூராத்	தூரத்தில்
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரருமான	நாநாத்விஜகணாயுதா:	நானாவிதபக்ஷியினங்களோடுகூடின
ஸ:-ஹநுமான்	அந்த-ஹனுமானானவர்	பத்மிந்ய:	தாமரையோடைகளையும்
தஸ்யா:	அந்த (நதிக்கு)	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౩౩. కృత్రిమాం దీర్ఘికాం చాపి పూర్ణాం శీతేన వారిణా । మణిప్రవరసోపానాం ముక్తాసికతశోభితామ్॥

౩౪. వివిధైర్మృగసంఘైశ్చ విచిత్రాం చిత్రకాననామ్ । ప్రాసాదైస్సుమహద్భిశ్చ నిర్మితైర్విశ్వకర్మణా॥
కాననైః కృత్రిమైశ్చాపి సర్వతస్సమలంకృతామ్ ।

௩௩. 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌂𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍀𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿𑌕𑌤𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௩௪. 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌸𑌂𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾॥
𑌕𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।

௩௩. க்ருத்ரிமாம்தீர்கிகாம்சாபிபூர்ணாம்ஶீதேநவாரிணா।
மணிப்ரவரஸோபாநாம்முக்தாஸிகதஶோபிதாம்॥

௩௪. விவிதைர்ம்ருகஸங்கைஶ்சவிசித்ராம்சித்ரகாநநாம்।
ப்ராஸாதைஸ்ஸுமஹத்பிஶ்சநிர்மிதைர்விஶ்வகர்மணா।
காநநை:க்ருத்ரிமைஶ்சாபிஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்ரிமாம்	செய்யப்பட்டதும்	சித்ரகாநநாம்	ஆச்சரியமானவனங்களுடையதும்
தீர்க்கிகாம்சாபி	வெகுநிகளமானதும்	விஶ்வகர்மணா	விசுவகர்மாவால்
ஶீதேந	குளிர்ந்ததான	நிர்மிதை:	ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
வாரிணா	ஜலத்தால்	ஸுமஹத்பி:	மிகவும்பெரிதான
பூர்ணாம்	நிறைந்ததும்	ப்ராஸாதை:	மாடிகளாலும்
மணிப்ரவரஸோபாநாம்—சிறந்தமணிகளாலிழைத்த-படிகளுடையதும்		க்ருத்ருமை:	செய்யப்பட்ட
		காநநைஶ்சாபி	காடுகளாலும்
முக்தாஸிகதஶோபிதாம்-முத்துமணலால்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்		ஸர்வத:	நாற்புறத்திலும்
விவிதை:	அனேகவிதமான	ஸமலங்க்ருதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற
ம்ருகஸங்கை:	மானினங்களால்	தீர்க்கிகாம்சாபி	நடபாவியையும்
விசித்ராம்	ஆச்சரியகரமாயும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த கிரீடாபர்வதத்திலுள்ள நதிக்கருகில் தாமரஸங்கள் நிறைந்து பக்ஷியினங்களால் வியாபரிக்கப்பட்டு பத்மினீநாட்டத்தாலதியுல்லாஸமாய்விளங்குகிற சிலசெந்தாமரையோடைகளைக்கண்டார். அவைகளுக்கருகில் சீதசுத்தமாதுரியகுணங்களா லுத்கிருஷ்டமானஜலத்தால் பூரிக்கப்பட்டு மணிப்படிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு முத்துமணலால் சோபிக்கப்பட்டு அதிரமணீயமாகவிளங்கு மோர்வாவியைக்கண்டார். அவ்வாவிக்கருகில் ஸ்வேச்சையாய் மேய்ந்து ஓடியாடி யுல்லாஸமாகத்திரிகிற இளமான்கள் நிறைந்த திவ்வியவனத்தைக் கண்டார். இன்னம் விசுவகர்மாவால் நிர்மிக்கப்பட்ட அனேக உபரியுபரி மாடிகளையும் மண்டபங்களையும் கிரீடாஸ்தலங்களையும் கிருத்திரிமவனங்களையுங் கண்டார்.

౩౫ యే కేచిత్పాదపాస్తత్ర పుష్పోపగఫలోపగాః॥ సచ్ఛత్రాస్సవితర్దీకాస్సర్వే సౌవర్ణవేదికాః।

௩௫. 𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌗𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑌾𑌃॥
𑌸𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑍀𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃।

௩௫. யேகேசித்பாதபாஸ்தத்ரபுஷ்போபகபலோபகா:॥
ஸச்சத்ராஸ்ஸவிதர்தீகாஸ்ஸர்வேஸௌவர்ணவேதிகா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)	தே	அந்த (விருக்ஷங்கள்)
ஸவிதர்திகா:	பெருமேடைகளோடு கூடின	ஸச்சத்ரா:	மேற்கட்டோடு கூடினவும்
கேசித்	சில	புஷ்போபகபலோபகா:-புஷ்பங்களென்ன பழங்களென்ன இவைகளையடைந்தனவும்	
யே	யாதொரு	ஸௌவர்ணவேதிகா:	ஸுவர்ணத்தினால் செய்தமேடைகளையுமுடையனவாக (இருந்தன.)
பாதபா:	விருக்ஷங்களோ		
ஸர்வே	ஸமஸ்தங்களான		

தா-ம்—அவ்விடத்தில் வளர்ந்துவந்த விருக்ஷங்களொவ்வொன்றைச் சுற்றியும் விநோதார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டமேடைகளின்மீது ஸ்வர்ணவேதிகைகளமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வேதிகைகளின்மீது குளிர்ச்சிக்காக சத்திரங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்விதமதிமனோகரமாக விளங்குமவ்விருக்ஷங்கள் புஷ்பபலங்களோடு நிறைந்து மிகவுமானந்தகரமாகப் பிரகாசித்தன.

౩౬. లతాప్రతానైర్బహుభిః పర్ణైశ్చ బహుభిర్వృతామ్॥ కాంచనీం శింశుపామేకాం దదర్శ హనుమాన్ కపిః।
౩౭. వృతాం హేమమయీభిస్తు వేదికాభిస్సమంతతః॥

௩௬. [illegible]

௩௭. [illegible]

௩௬. லதாப்ரதானைர்பஹுபி: பர்ணைஶ்சபஹுபிர்வ்ருதாம்।

௩௭. காம்சநீம்ஶிம்ஶுபாமேகாம் ததர்ஶஹநுமாந்கபி:।
வ்ருதாம்ஹேமமயீபிஸ்துவேதிகாபிஸ்ஸமந்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபி:	வானரரான	வேதிகாபி:	திண்ணைகளால்
ஹநுமான்	ஹனுமானென்பவர்	ஸமந்தத:	நாற்புறத்திலும்
பஹுபி:	அனேகங்களான	வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்
லதாப்ரதானை:	கொடிஸமூகங்களாலும்	காஞ்சநீம்	ஸுவர்ணவிகாரமாயிருப்பதும்
பஹுபி:	அனேகங்களான	ஏகாம்-ஶிம்ஶுபாம்	ஒன்றாயுமிருக்கிறசிம்சுபையென்கிறவிருக்ஷத்தை
பர்ணைஶ்ச	இலைகளாலும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்		
ஹேமமயீபி:	ஸுவர்ணமயமான		

தா-ம்—இவ்விதமதிரம்மியமாக விளங்கும்விருக்ஷகோஷ்டியில் அதிமிருதுளமான லதா ஸமூகத்தால் வியாப்தமாகி இருள்போலடர்ந்து செழித்துவளருகிற இலைகளால் நிறைந்து அனேகஸ்வர்ணவேதிகைகளால் நாற்புறமுஞ் சூழப்பட்டு காஞ்சனவத்தாய் ஸூரியப்பிரபையையொத்த ஜ்யோதியோடு தனியாய்நிற்கிறசிம்சுபையென்கிற வோர் விருக்ஷவிசேஷத்தைக் கண்டார்.

౩౮. సోపశ్యద్భూమిభాగాంశ్చ గర్తప్రస్రవణానిచ। సువర్ణవృక్షానపరాన్ దదర్శ శిఖిసన్నిభాన్॥

௩௮. [illegible]

௩௮. ஸோபஶ்யத்பூமிபாகாம்ஶ்சகர்தப்ரஸ்ரவணாநிச।
ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாநபராந்ததர்ஶஶிகிஸந்நிபாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	அபராந்	இதரங்களான
பூமிபாகாம்ஶ்ச	பூபாகதேசங்களையும் [(இவைகளையும்)	ஶிகிஸந்நிபாந்	அக்கினிக்குஸமானமான
கர்த்தப்ரஸ்ரவணாநிச	குட்டையென்ன மலையருவி யென்ன	ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாந்	ஸுவர்ணவிருக்ஷங்களையும்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.	அபஶ்யத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைக் கண்டபிறகு அதிபரிசுத்தமாகவிளங்கும் பூப்பிரதேசங்களையும் திவ்விய தீர்த்தங்கள்நிறைந்த சிறுகுளங்களையும் மலையருவிகளையும் ஹோமாக்கினிபோலதிதேஜஸ்ஸோடு விளங்கும் விருக்ஷவிசேஷங்களையுங் கண்ணுற்றார்.

౩౯. తేషాం ద్రుమాణాం ప్రభయా మేరోరివ దివాకరః। అమన్యత తదా వీరః కాంచనోస్మీతి వానరః॥

௩௯. [illegible]

௩௯. தேஷாம்த்ருமாணாம்ப்ரபயாமேரோரிவதிவாகர:।
அமந்யததாவீர:காஞ்சநோஸ்மீதிவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	(அந்த ஸுவர்ணவிருக்ஷாலோகனத்தின்) பொழுது	மேரோः	மேருபர்வதத்தினுடைய காந்தியால்
வீரः-வாநரः	பராக்கிரமசாலியான-ஹநுமான்	திவாகரயிவ	ஸூரியன்போல்
தேஷாம்-த்ருமாணாம்	அந்த-(பொன்)மரங்களுடைய	காஞ்சநோஸ்மீதி	பொன்மயமாக ஆய்விட்டேனென்று
ப்ரபயா	பிரகாசத்தால்	அமந்யத	எண்ணினர்.

தா-ம்—ஸ்வர்ணுகிருதியையுடைய மேருவின்பிரபையால் ஆதித்தியனுக்குக் காந்தி யதிகரிப்பதுபோல் காஞ்சனமண்டலங்களாக விளங்குமிந்த விருக்ஷங்களின் ஜ்யோதிவிசேஷத்தால் நானுங் காஞ்சனமயமாய் விட்டேனேவென் றந்த வானரவீரனெண்ணினர்.

౪౦. తాంకాంచనైస్తరుగణైర్మారుతేనచవీజితామ్ । కింకిణీశతనిర్ఘోషాందృష్ట్వావిస్మయమాగమత్॥

௪௦. தாம்காஞ்சநைஸ்தருகணைர்மாருதேநசவீஜிதாம்।
கிங்கிணீஶதநிர்கோஷாம்த்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயமாகமத்॥

௪௰. தாம்காஞ்சனைஸ்தருகணைர்மாருதேநசவீஜிதாம்।
கிம்கிணீஶதநிர்க்கோஷாம்த்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயமாகமத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சனைः	ஸுவர்ணமயமான		யதும்,அல்லது-கிங்கிணிகளினனே
தருகணைः	விருக்ஷஸமூகங்களோடு		கவித துவனியுடையதா யிருக்கிறதுமான
உபலக்ஷிதாம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறதும்		
மாருதேந	காற்றினுல்	தாம்	அந்த (சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை)
வீஜிதாம்ச	அசைக்கப்பட்டதும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
கிங்கிணீஶதநிர்க்கோஷாம்-அனேகசிறுமணிகளின் ஒலியுடை		விஸ்மயம்-அகமத்	ஆச்சரியத்தை-அடைந்தார்.

தா-ம்—அனேககனகதருக்கள் மத்தியில் காற்றிலசைந் தாடிக்கொண்டும் அலங்காரார்த்தம் கட்டப்பட்ட கிங்கிணிகளுடைய நாதத்தால் கோஷித்துக்கொண்டும் ஆதித்தியமண்டலம்போல் நிஸ்ஸதிருசமான பிரகாசத்தோடு ஜ்வலித்துக்கொண்டும், தனியாய் ஸகலதருக்களுக்கும் மேலாய், அத்தியத்புதமான காக்ஷியோடு நிற்கு மந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் அழகையும் அமைப்பையும் ஜ்யோதியையுங்கண்டு ஹநுமான் ஆச்சரியமடைந்தார்.

౪౧. సుపుష్పితాగ్రాంరుచిరాంతరుణాంకురపల్లవామ్ । తామారుహ్యమహాబాహుశ్శింశుపాంపర్ణసంవృతామ్॥
౪౨. ఇతోద్రక్ష్యామివైదేహీంరామదర్శనలాలసామ్ । ఇతశ్చేతశ్చదుఃఖార్తాంసంపతంతీంయదృచ్ఛయా॥
౪౩. అశోకవనికాచేయందృఢంరమ్యాదురాత్మనః । చంపకైశ్చందనైశ్చాపివకులైశ్చవిభూషితా॥
౪౪. ఇయంచనళినీరమ్యాద్విజసంఘనిషేవితా । ఇమాంసారామమహిషీనూనమేష్యతిజానకీ॥
౪౫. సారామారామమహిషీరాఘవస్యప్రియాసతీ । వనసంచారకుశలానూనమేష్యతిజానకీ॥
౪౬. అథవామృగశాబాక్షీవనస్యాస్యవిచక్షణా । వనమేష్యతిసాయేహరామచింతానుకర్శితా॥
౪౭. రామశోకాభిసంతప్తాసాదేవీవామలోచనా । వనవాసేరతానిత్యమేష్యతేవనచారిణీ॥
౪౮. వనేచరాణాంసతతంనూనంస్పృహయతేపురా । రామస్యదయితాభార్యాజనకస్యసుతాసతీ॥
౪౯. సంధ్యాకాలమనాశ్శ్యామాధ్రువమేష్యతిజానకీ । నదీంచేమాంశివజలాంసంధ్యార్థేవరవర్ణినీ॥
౫౦. తస్యాశ్చాప్యనురూపేయమశోకవనికాశుభా । శుభాయాపార్థివేంద్రస్యపత్నీరామస్యసమ్మతా॥
౫౧. యదిజీవతిసాదేవీతారాధిపనిభాననా । ఆగమిష్యతిసావశ్యమిమాంశివజలాంనదీమ్॥
౫౨. ఏవంతుమత్వాహనుమాన్మహాత్మాప్రతీక్షమాణోమనుజేంద్రపత్నీం।అవేక్షమాణశ్చదదర్శసర్వంసుపుష్పితేప [ర్ణఘనేనిలీనః॥

௪௧. ஸுபுஷ்பிதாக்ராம்ருசிராம்தருணாங்குரபல்லவாம்।
தாமாருஹ்யமஹாபாஹுஶ்ஶிம்ஶுபாம்பர்ணஸம்வ்ருதாம்॥

௪௨. இதோத்ரக்ஷ்யாமிவைதேஹீம்ராமதர்ஶநலாலஸாம்।
இதஶ்சேதஶ்சது:கார்தாம்ஸம்பதந்தீம்யத்ருச்சயா॥

௪௩. அஶோகவநிகாசேயம்த்ருடம்ரம்யாதுராத்மந:।
சம்பகைஶ்சந்தநைஶ்சாபிவகுலைஶ்சவிபூஷிதா॥

௪௪. இயம்சநளிநீரம்யாத்விஜஸங்கநிஷேவிதா।
இமாம்ஸாராமமஹிஷீநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௫. ஸாராமாராமமஹிஷீராகவஸ்யப்ரியாஸதீ।
வநஸஞ்சாரகுஶலாநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௬. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾।
𑌵𑌨𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌹𑌰𑌾𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥

௪௭. 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌵𑌾𑌮𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾।
𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀॥

௪௮. 𑌵𑌨𑍇𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑌤𑌤𑌂𑌨𑍂𑌨𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌤𑍇𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑌤𑍀॥

௪௯. 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑌮𑌨𑌾𑌃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀।
𑌨𑌦𑍀𑌂𑌚𑍇𑌮𑌾𑌂𑌶𑌿𑌵𑌜𑌲𑌾𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀॥

௫௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌯𑌮𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑍁𑌭𑌾।
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾॥

௫௧. 𑌯𑌦𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾।
𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂𑌶𑌿𑌵𑌜𑌲𑌾𑌂𑌨𑌦𑍀𑌮𑍍॥

௫௨. 𑌏𑌵𑌂𑌤𑍁𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌪𑌰𑍍𑌣𑌘𑌨𑍇𑌨𑌿𑌲𑍀𑌨𑌃॥

௪௧. ஸுபுஷ்பிதாக்ராம்ருசிராம்தருணாங்குரபல்லவாம்।
தாமாருஹ்யமஹாபாஹு꞉ஶிம்ஶுபாம்பர்ணஸம்வ்ருதாம்॥

௪௨. இதோத்ரக்ஷ்யாமிவைதேஹீம்ராமதர்ஶநலாலஸாம்।
இதஶ்சேதஶ்சதுக்கார்த்தாம்ஸம்பதந்தீம்யத்ருச்சயா॥

௪௩. அஶோகவநிகாசேயம்த்ருடம்ரம்யாதுராத்மந꞉।
சம்பகைஶ்சந்தநைஶ்சாபிவகுளைஶ்சவிபூஷிதா॥

௪௪. இயம்சநளிநீரம்யாத்விஜஸங்கநிஷேவிதா।
இமாம்ஸாராமமஹிஷீநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௫. ஸாராமாராமமஹிஷீராகவஸ்யப்ரியாஸதீ।
வநஸம்சாரகுஶலாநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௬. அதவாம்ருகஶாபாக்ஷீவநஸ்யாஸ்யவிசக்ஷணா।
வநமேஷ்யதிஸார்யேஹராமசிந்தாநுகர்ஶிதா॥

௪௭. ராமஶோகாபிஸந்தப்தாஸாதேவீவாமலோசநா।
வநவாஸேரதாநித்யமேஷ்யதேவநசாரிணீ॥

௪௮. வநேசராணாம்ஸததம்நூநம்ஸ்ப்ருஹயதேபுரா।
ராமஸ்யதயிதாபார்யாஜநகஸ்யஸுதாஸதீ॥

௪௯. ஸந்த்யாகாலமநாஶ்யாமாத்ருவமேஷ்யதிஜாநகீ।
நதீம்சேமாம்ஶிவஜலாம்ஸந்த்யார்த்தேவரவர்ணிநீ॥

௫௦. தஸ்யாஶ்சாப்யநுரூபேயமஶோகவநிகாஶுபா।
ஶுபாயாபார்த்திவேந்த்ரஸ்யபத்நீராமஸ்யஸம்மதா॥

௫௧. யதிஜீவதிஸாதேவீதாராதிபநிபாநநா।
ஆகமிஷ்யதிஸாவஶ்யமிமாம்ஶிவஜலாம்நதீம்॥

௫௨. ஏவம்துமத்வாஹநுமாந்மஹாத்மாப்ரதீக்ஷமாணோமநுஜேந்த்ரபத்நீம்।
அவேக்ஷமாணஶ்சததர்ஶஸர்வம்ஸுபுஷ்பிதேபர்ணகநேநிலீந꞉॥

இதி ஸ்ரீ𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு꞉	பெருத்ததோள்களையுடைய
ஸ꞉	அந்த (ஹனுமான்)
ஸுபுஷ்பிதாக்ராம்	நன்றாகப்பூத்திருக்கிற நுனிகளையுடையதும்
தருணாங்குரபல்லவாம்=	
தருண	இளையதான
அங்குரபல்லவாம்	முளையென்ன தளிரென்ன (இவைகளை யுடையதும் (ஆகையால்)
ருசிராம்	மனோகரமானதும்
பர்ணஸம்வ்ருதாம்	இலைகளினால்சூழப்பட்டதுமான
தாம்-ஶிம்ஶுபாம்	அந்த-ஶிம்ஶுபாவிருக்ஷத்தை
ஆருஹ்ய	ஏறி (பின்வருமாறுயோசித்தார்)
ராமதர்ஶநலாலஸாம்=	
ராமதர்ஶந	ஸ்ரீராகவனுடையபார்வையில்
லாலஸாம்	விருப்பமுடையவளும்
இதஶ்சேதஶ்ச	இங்கங்கே (விழித்துக்கொண்டு)
துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்
யத்ருச்சயா	தெய்வாதீனத்தால்

பதம்.	உரை.
ஸம்பதந்தீம்	திரிகிறவளுமான
வைதேஹீம்	ஸீதையை
இதஃ	இவ்விடத்தில்
த்ரக்ஷ்யாமி	பார்க்கக்கடவேன்
துராத்மநஃ	துஷ்டனுடைய (இராவணனுடைய)
இயம்	இந்த
அஶோகவநிகாச	அசோகவனமும்
த்ருடம்-ரம்யா	மிகவும்-அழகுள்ளது
சம்பகைஃ	செண்பகவிருக்ஷங்களாலும்
சந்தநைஶ்சாபி	சந்தனவிருக்ஷங்களாலும்
வகுளைஶ்ச	மகிழமரங்களாலும்
விபூஷிதா	அலங்கரிக்கப்பட்டது
இயம்-நளிநீச	இந்த-தாமரையோடையும்
த்விஜஸங்கநிஷேவிதா	பக்ஷியினங்களால்அடையப்பட்டதாக
ரம்யா	ஸுந்தரமானது (ஆகையால்)
ராமமஹிஷீ	ஸ்ரீராகவபட்டமஹிஷியான
ஸா-ஜாநகீ	அந்த-ஸீதையானவள்
இமாம்	இந்த (தாமரையோடையைப்பற்றி)
ஏஷ்யதி-நூநம்	வருவாள்-நிச்சயம்
ராமா	அழகுள்ள-(ஸ்திரீ)
ஸா-ராமமஹிஷீ	அந்த-ஸ்ரீராகவபத்தினியும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
ப்ரியா	இஷ்டமானவளும்
ஸதீ	பதிவிருதையுமான
ஜாநகீ	ஸீதையானவள்
வநஸஞ்சாரகுஶலா	அரணிய ஸஞ்சாரத்திலாசை யுடைய வளாக
நூநம்	நிச்சயமாய்
ஏஷ்யதி	(இங்கு) வருவாள்
அதவா	இல்லாவிடில்
ம்ருகஶாபாக்ஷீ	மான்குட்டியின்கண்களைப்போல் கண்களையுடையவளும்
அஸ்ய-வநஸ்ய	இந்த-வனத்திற்கு
விசக்ஷணா	(ஸ்ரீராகவவிஷயமானஸங்கடத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு) ஸமர்த்தையும்
ஆர்யா	பூஜ்யையுமான
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)
ராமசிந்தாநுகர்ஶிதா	ஸ்ரீராகவனிடத்தி லுண்டானசிந்தையால் இளைத்தவளாக
இஹ	இங்கு (இருக்கிற)
வநம் (ப்ரதி)	வனத்தைக் (குறித்து)
ஏஷ்யதி	வருவாள்
வாமலோசநா	ஸுந்தரமானகண்களையுடைய
ஸா-தேவீ	அந்த-பிராட்டியானவள்
ராமஶோகாபிஸந்தப்தா=	
ராமஶோக	ஸ்ரீராகவனைப் பிரிந்த சோகத்தால்
அபிஸம்தப்தா	நன்றாய் தபிக்கப்பட்டவளாக
வநவாஸே	அரணியவாஸத்தில்
ரதா	ஆசையுடையவளாக (இருப்பதால்)
வநசாரிணீ	வனத்தினிலுலாவ ஆஸக்தை யுடையவளாக

பதம்.	உரை.
நித்யம்	ஸர்வகாலம்
ஏஷ்யதே	வருவாள்
ராமஸ்ய-தயிதாபார்யா-ஸ்ரீராகவனுக்கு - இஷ்டையான பாரியையானவளும்	
ஸதீ	பதிவிருதையுமான
ஜநகஸ்யஸுதா	ஜனகபுத்திரி
புரா	முன்பாக
வநேசராணாம்	வனஸஞ்சாரிகளுடைய
குஶலம்	க்ஷேமத்தை
ஸததம்	ஸர்வகாலம்
ஸ்ப்ருஹயதே-நூநம்	கோருகிறாள்-நிச்சயம்
வரவர்ணிநீ	சிரேஷ்டமானரூபமுடையவளும்
ஶ்யாமா	யௌவன மத்தியஸ்தையா யிருப்பவளுமான
ஜாநகீ	ஸீதையானவள்
ஸந்த்யாகாலமநாஃ=	
ஸந்த்யாகால	ஸந்தியாகாலத்தில்
மநாஃ	மனமுடையவளாக
ஶிவஜலாம்	மங்களகரமானஜலமுடைய
இமாம்-நதீம்ச	இந்த-நதியைக் (குறித்து)
ஸந்த்யார்த்தே	ஸாயங்காலதேவதோபாஸனார்த்தமாக
ப்ரத்யஹம்	தினந்தோறும்
த்ருவம்-ஏஷ்யதி	நிச்சயமாக-வருவாள்
ஶுபா	மங்களகரமான
இயம்-அஶோகவநிகாச-இந்த-அசோகவனமும்	
தஸ்யாஃ	அந்த-பிராட்டிக்கு
அநுரூபா	தகுந்தது
பார்த்திவேந்த்ரஸ்ய-ராமஸ்ய-ராஜாதிராஜனான ஸ்ரீராமபிரானுடைய	
பத்நீ	பாரியையான (ஸீதை)
ஶுபாயாஃ	மங்களகரமான அசோகவனத்திற்கு
ஸம்மதா	தகுந்தவள்
தாராதிபநிபாநநா	சந்திரனுக்கொப்பானமுகமுடைய
ஸா-தேவீ	அந்த பிராட்டியானவள்
ஜீவதியதி	பிழைத்திருந்தாளாகில்
ஸா	அவள்
ஶிவஜலாம்	மங்களஜலமுடைய
இமாம்-நதீம்	இந்த-நதியைக் (குறித்து)
அவஶ்யம்	ஸித்தமாக
ஆகமிஷ்யதி	வருவாள்
ஏவம்	இந்தவிதம்
மத்வா	எண்ணி
மஹாத்மா	புத்திமானான
ஹநுமாந்	ஹநுமானானவர்
மநுஜேந்த்ரபத்நீம்	ஸ்ரீராகவபத்தினியை
ப்ரதீக்ஷமாணஃ	வர எதிர்பார்த்தவராக
அவேக்ஷமாண (ஸ்ஸந்)	நாற்புறமும்பாரானின்றுகொண்டு
பர்ணகநே	நெருக்கமானஇலைகளையுடைய
ஸுபுஷ்பிதே	நன்றாய்புஷ்பித்திருக்கிறசிம்சுபா விருக்ஷத்தில்
நிலீநஃ	மறைந்தவராக
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான (திசைகளையும்)
ததர்ஶ	பார்த்துக் (கொண்டிருந்தார்.)

(சக-மு-ருஉ-ல்) தா-ம்—தீர்க்கபுஜங்களையுடைய அந்தவானரோத்தமன் மிகவும்நெருங்கிய இலைகளோடும் அதிமிருதுளமான பல்லவங்களோடும் விகஸித்துமணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களோடும் அழகியமொட்டுகளோடும் ஸம்பூர்ணமாய் தேவதருக்களுளொன்றுபோலத்தியத்புதமான காட்சியுடன்நிற்கிற சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மேற்ருவி அங்கிருந்துகொண்டு பின்வருமாறுயோசிக்கிருர். பர்த்திருவிரகதுக்க பீடிதையாயும் பர்த்திருதர்சனோத்ஸுகையாயுமிருக்கிற அந்தபரதேவதையையிங்கு நான் காண்பேன். தன்னுடைய நாதனைப்பிரிந்ததுக்கம் ஸகியாமலிங்குமங்கும் யதிருச்சையாகத்திரிகிற அந்ததீனையையிங்கு நான்காண்பேன். இராவணதுராத்மாவினுடைய இவ்வனமானது அத்தியத்புதமானது. ஸர்வசோக நிவாரணஞ்செய்கின்றஅசோகவனமிது. திவ்யபரிமள குஸுமஸங்கீர்ணமான சண்பகவிருக்ஷங்களிதோ நிற்கின்றன. சிறந்தகந்தத்தைத்தருகின்ற சந்தனவிருக்ஷங்களிதோவளருகின்றன. தேவார்கமான உத்தமபரிமளத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு மகிழவிருக்ஷங்களிதோ தழைத்துப் பயிராகின்றன. இன்னமனேக உத்தமஜாதிவிருக்ஷங்களாலிவ்வனம் நிபிடமாயிருக்கிறது. ஸர்வதாபங்களையுந் தணிக்கவல்லரமணீய

மானதாமரையோடையிதோ இருக்கிறது. இவ்வோடையில் ஸஹஸ்ரபத்திரங்களடர்ந்த, விஷ்ணுசக்கிரம்போல் ஜ்வலிக்கி காந்தியோடுகூடிய அனேகலட்சம் தாமரஸங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஹம்ஸத்வயங்களும் சக்கிரவாகத்வயங்களும் இன்னம னேக பக்ஷியினங்களும் அதியுல்லாஸமாய் வாஸஞ்செய்கின்றன. இப்படி ஸகலவிதத்திலு மதிமனோகரமாக விளங்குமிவ்வுத்தி யானவனத்திற்கு உத்தமராஜகுலப்பிரஸூதையும் நல்லரஸிகையுமான அந்த இராகவநந்தினியானவள் வருவாளென்றுநிச்சயிக் கிறேன். அவளிவ்வனத்திலுள்ள அத்தியத்புதவிநோதங்களைக்கண்டு ரஸிக்கவல்ல புத்திசாலி. திவ்யரூபஸம்பன்னையாதலால் அதியழகான இவ்வஸ்துக்களைப்பார்க்கப் பிரியப்படுவாள். ஸ்ரீராகவனுக்கு இஷ்டபாரியையும், “ஸ்ரீராகவஸந்நிதியே அயோத்தி, அதுவேஸ்வர்க்கம்” என்கிறதிடசித்தத்துடன் பதியை அரணியத்திற்குப் பின்றொடர்ந்துவந்த பதிவிரதையுமான அந்த ஜானகி, பர்த்தா அரணியவாஸஞ்செய்கையில் தான் கிரகவாஸத்தைவிரும்பாமல் வனவாஸத்தைவிரும்பி யிங்குவருவாளெ ன்றுநிச்சயிக்கிறேன். அல்லது ஸர்வஜகத்பூஜ்யையான அவ்வன்னையானவள் இராகவனைப்பிரிந்து விரகாக்கினியில் வெந்துபங் குமித்துருக்களற்ற ராக்ஷஸகோஷ்டியில்நலிந்து தேகம்மிகவும்மெலிந்து கஷ்டப்படுகையில் தன்னுடையநாதனையாவது அல் லது தன்க்ஷேமத்தைக்கோருகிற பந்துமித்துருயாரையாவது காணமல் வனத்திற்காவதுசென்று அங்குநம்கண்கள்போன்ற கண்களையுடைய மான்களிடத்திலாவதுமுறையிட்டுதுக்கத்தையாற்றலாமென்றெண்ணிஇவ்வனத்தைநாடுவாளென்றெண்ணுகி றேன். அல்லது அந்த கமலலோசனையான பிராட்டியானவள் ஸ்ரீராகவ விரகாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டுத் தாபம்தாங்கமுடியா மலும், மன்மதமன்மதனை ஸ்ரீராகவன் திருமேனியையேகண்டு நேத்திரோத்ஸவ மனுபவித்துவந்த பாக்கியவதியாதலால் இரா வணுதிகோரரூபராக்ஷதர்களைக் காணச்சகியாமலும் வனத்திற்கோடி அங்குவீசுகிற மந்தமாருதத்தால் விரகதாபசமனம்கொஞ்ச மடைந்து மிருகபக்ஷிதருவர்க்க தரிசனத்தால் நேத்திரநோய் கொஞ்சமாற்றலாமென்று இங்குவரலாம். ஸ்ரீராகவச்சாயையைய னுஸரித்து வனத்திற்கேகின அந்தபர்த்திருபக்தையான பத்மினியானவள் வெகுநாள்செய்த அரண்ணியவாஸத்தால் அரண்ணிய ஸஞ்சாரப்பிராணிகளிடத்தில் ஸ்நேகஜனிதமாய் அவைகளுடைய யோகக்ஷேமவிசாரணையில் விருப்பங்கொண்டு இராவண க்கிரமத்தா லடவிவாஸத்தையிழந்து மிவ்வனத்திலாவது தன் குதூகலத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாமென் றிங்குவரலாம். அல்லது யௌவனஸம்பத்தாலதி ஸுந்தரமாகவிளங்குகிற அந்த ஸௌபாக்கியவதியானவள் ஸந்த்யாகாலப்பிரபையால் அதி கோமளமாயும் மிகசோபனமாயும் பிரகாசிக்கிற புஷ்பலதாவிருக்ஷ ஸமூகங்களாற் சூழப்பட்ட தாமரைப்பொய்கையிலும் பவி த்திரநதீதீர்த்தங்களிலும் ஸந்த்யாகால தேவதோபாஸனை நடத்துவதற்காக இங்குவருவாளென்று நிச்சயிக்கிறேன். அந்த திவ்யமங்களஸ்வரூபியினுடைய ஸௌந்தரியஸம்பத்திற் கிவ்வனமேற்றதுதான். அந்தபூர்ணேந்துவதனையின் லாவண்ணிய சந்திரிகையையனுபவிக்க இவ்வனமேற்றதுதான். அந்தபரதேவதையின் கமலசரணங்கள் ஸஞ்சரிக்கயோக்கியமான பூப்பிர தேசமுமிதான். அந்த ராஜாதிராஜனைப்பிரிந்த பிராட்டியின் துக்கத்தைத்தணிக்கவல்ல உத்தியானவனமிதுதான். அந்தநீல மேகச்சியாமளனுடைய தரிசனத்தையிழந்த கண்களைக்குளிரச்செய்யவல்ல விநோதக்காட்சியிதுதான். ராமனைப்பரிகொடுத்தமன தின்துக்கத்தை யாற்றவல்ல ஆராமமிதுதான். அந்ததேவியானவள் ஜீவனோடிருந்தாளாகிலிங்கு வராமலிராள். இவ்வனத்தி னழகையும் இந்நதீதீர்த்தங்களுடைய பவித்திரத்தையும் தரிசிக்க அவசியம் வருவாள். இங்குநானிருந்தாலவளுடைய தர்சன மடைந்துகிருதார்த்தனுகலாம். இந்தவிதம் அந்தஸுந்தரவனத்தில் திரிலோகமாதாவான அந்ததிவ்யஸுந்தரியைக் காணலா மென்பதற்கனேக காரணங்களையோசித்து அங்கிருந்தால் தன்மனோரதம் நிறைவேறுமென்று நிச்சயித்த அந்தபுத்திமான் அந்த பரதேவதையின் தர்சனத்தை யெதிர்பார்த்தவராய் பத்திரங்களடர்ந்து புஷ்பமிகுதியாலதிசுபகரமாகவிளங்கும் சிம்சுபாவிரு க்ஷத்தில் மறைந்துகொண்டு நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ ஸந்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பதினான்காவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினைந்தாவதுஸர்க்கம்.

౧. సవీక్షమాణస్తత్రస్థో మార్గమాణశ్చ మైథిలీం । అవేక్షమాణశ్చ మహీం సర్వాం తామన్వవైక్షత ॥

க. [illegible]।
[illegible]॥

க. ஸவீக்ஷமாணஸ்தத்ரஸ்தோமார்க்கமாணஸ்சமைதிலீம்।
அவேக்ஷமாணஸ்சமஹீம்ஸர்வாம்தாமந்வவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அம்மாருதி [ராக	மஹீம்ச	பூமியையும்
தத்ரஸ்தஃ	அந்தசிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் மீதிருந்தவ	அவேக்ஷமாணஃ	பார்த்துக்கொண்டு
மைதிலீம்	மிதிலாதேசத்தின் ராஜபுத்திரியை	ஸர்வாம்	ஸமஸ்தமான
மார்க்கமாண (ஸ்ஸந்)	தேடிக்கொண்டிருப்பவராதலால்	தாம்ச	அந்த (அசோகவனத்தையும்)
வீக்ஷமாணஃ	நாற்புறத்திலும் கண்களை எல்லாவிடங் களிலும்செலுத்தினவராக	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஜானகி ஜீவனோடிருக்கும்பக்ஷத்தில் அவள்தரிசனம்அசோகவனத்தில் தனக்கு ஸி த்தமாய் லபிக்குமென்று நிச்சயித்து சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் மறைந்துநிற்கிற ஹநுமான் பிராட்டியின்வரவை யெதிர்பார்த்தவராய் அவ்வனத்திலுள்ள ஸமஸ்தவிருக்ஷங்களையும் பூப்பிரதேசங்களையும் கடாக்ஷித்தார்.

౨. సంతానకలతాభిశ్చ పాదపైరుపశోభితామ్ । దివ్యగంధరసోపేతాం సర్వతస్సమలంకృతామ్ ॥
౩. తాం సనందనసంకాశాం మృగపక్షిభిరావృతామ్ । హర్మ్యప్రాసాదసంబాధాం కోకిలాకులనిస్స్వనామ్ ॥
౪. కాంచనోత్పలపద్మాభిర్వాపీభిరుపశోభితామ్ । బహ్వాసనకుథోపేతాం బహుభూమిగృహాయుతామ్ ॥
౫. సర్వర్తుకుసుమైరమ్యాం ఫలవద్భిశ్చ పాదపైః । పుష్పితానామశోకానాం శ్రియా సూర్యోదయప్రభామ్ ॥
౬. ప్రదీప్తామివ తత్రస్థో మారుతిస్సముదైక్షత । నిష్పత్రశాఖాం విహగైః క్రియమాణామివాసకృత్ ॥
౭. వినిష్పతద్భిశ్శతశశ్చిత్రైః పుష్పావతంసకైః । ఆమూలపుష్పనిచితైరశోకైశ్శోకనాశనైః ॥
౮. పుష్పభారాతిభారైశ్చ స్పృశద్భిరివ మేదినీమ్ । కర్ణికారైః కుసుమితైః కింశుకైశ్చ సుపుష్పితైః ।

௨. [illegible]
[illegible]
௩. [illegible]
[illegible]
௪. [illegible]
[illegible]
௫. [illegible]
[illegible]
௬. [illegible]
[illegible]
௭. [illegible]
[illegible]
௮. [illegible]
[illegible]

௨. ஸந்தானகலதாபிஸ்ச பாதபைருபஸோபிதாம்।
திவ்யகந்தரஸோபேதாம்ஸர்வதஸ்ஸமலங்கிருதாம்॥
௩. தாம்ஸநந்தநஸங்காஸாம்ம்ருகபக்ஷிபிராவ்ருதாம்।
ஹர்ம்யப்ராஸாதஸம்பாதாம்கோகிலாகுலநிஸ்வநாம்॥
௪. காம்சநோத்பலபத்மாபிர்வாபீபிருபஸோபிதாம்।
பஹ்வாஸநகுதோபேதாம்பஹுபூமிக்ருஹாயுதாம்॥
௫. ஸர்வர்துகுஸுமைரம்யாம்பலவத்பிஸ்சபாதபை:।
புஷ்பிதாநாமஸோகாநாம்ஸ்ரியாஸூர்யோதயப்ரபாம்॥
௬. ப்ரதீப்தாமிவதத்ரஸ்தோமாருதிஸ்ஸமுதைக்ஷத।
நிஷ்பத்ரஸாகாம்விஹகை:க்ரியமாணாமிவாஸக்ருத்॥
௭. விநிஷ்பதத்பிஸ்ஸதஸஸ்சித்ரை:புஷ்பாவதம்ஸகை:।
ஆமூலபுஷ்பநிசிதைரஸோகைஸ்ஸோகநாஸநை:॥
௮. புஷ்பபாராதிபாரைஸ்சஸ்ப்ருஸத்பிரிவமேதிநீம்।
கர்ணிகாரை:குஸுமிதை:கிம்ஸுகைஸ்சஸுபுஷ்பிதை:॥

பதம்.	உரை.
ஸந்தாநகலதாபிஸ்ச	கல்பகக்கொடிகளாலும்
பாதபை:	(இதர) மரங்களாலும்
உபஸோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்
திவ்யகந்தரஸோபேதாம்=	
திவ்யகந்த	சிரேஷ்டமானபரிமளத்தினுடைய
ரஸோபேதாம்	ரஸத்தோடுகூடினதும்
ஸர்வத:	நாற்புறத்திலும்
ஸமலங்க்ருதாம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
நந்தநஸங்காஸாம்=	
நந்தந	இந்திரவனத்திற்கு
ஸங்காஸாம்	ஸமானமானதும்
ம்ருகபக்ஷிபி:	மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்
ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்
ஹர்ம்யப்ராஸாதஸம்பாதாம்=	
ஹர்ம்ய	உப்பரிகைகளாலும்
ப்ராஸாத	(ராஜாக்களின்) வீடுகளாலும
ஸம்பாதாம்	நெருக்கமானதும்
கோகிலாகுலநிஸ்வநாம்=	
கோகில	குயில்களுடைய
ஆகுல	நிறைந்ததான
நிஸ்வநாம்	சப்தமுடையதும்
காஞ்சநோத்பலபத்மாபி:=	
காஞ்சந	ஸுவர்ணமயமான
உத்பலபத்மாபி:	கருநெய்தலென்ன - தாமரஸுமனன
வாபீபிஸ்ச	நடபாவிகளாலும் [இவைகளையுடைய
உபஸோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்
பஹ்வாஸநகுதோபேதாம்=	
பஹு	அதிகங்களான
ஆஸநகுதோபேதாம்	ஆஸனங்களென்ன ரத்தினகம்பளமென்ன (இவைகளோடு)கூடினதும்

பதம்.	உரை.
பஹுபூமிக்ருஹாயுதாம்=	
பஹு	அதிகமான
பூமிக்ருஹாயுதாம்	பூமிலகிருஹங்களோடுகூடினதும்
ஸர்வர்துகுஸுமை:	ஸமஸ்தருதுக்களிலுண்டான புஷ்பங்களாலும்
பலவத்பிஶ்ச	பழங்களையுடையனவான
பாதபை:	விருக்ஷங்களாலும்
ரம்யாம்	மனோஹரமானதும்
புஷ்பிதாநாம்	பூத்திருக்கிற
அஶோகாநாம்	அசோகவிருக்ஷங்களுடைய
ஶ்ரியா	சோபையினால்
ஸூர்யோதயப்ரபாம்	ஸூரியோதயத்தின் காந்தியொத்தகாந்தியுடையதும் (அதனால்)
ப்ரதீப்தாமிவ	எரிகிறதுபோல் (இருக்கிறதும்)
புஷ்பாவதம்ஸகை:	ஆபரணங்கள் போன்ற புஷ்பங்களுடையவைகளும்
சித்ரை:	விநோதகரங்களும்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி
ஶதஶ:	அனேகப்பிரகாரமாக
விநிஷ்பதத்பி:	மேல்விழுகின்றவைகளுமான
விஹகை:	பக்ஷிகளால்

பதம்.	உரை.
நிஷ்பத்ரஶாகாம்	இலையற்றகிளையுடையதாக
க்ரியமாணாமிவ	செய்யப்படுகிறதுபோல்(இருக்கிறதும்)
ஆமூலபுஷ்பநிசிதை:	அடிமுதல்நுனிவரையில் புஷ்பங்களால்நிறைந்ததும்
ஶோகநாஶநை:	துக்கத்தைபோக்கடிக்கிறதும்
புஷ்பபாராதிபாரைஶ்ச=	
புஷ்பபார	புஷ்பஸமூகங்களுடைய
அதிபாரைஶ்ச	மிகுந்த பளுவால்
மேதிநீம்	பூமியை
ஸ்ப்ருஶத்பிரிவ (ஸ்திதாம்)	தொடுவதுபோலிருக்கிற
அஶோகை:	அசோகமரங்களோடும்
குஸுமிதை:	புஷ்பித்திருக்கிற
கர்ணிகாரை:	சர்ணிகாரவிருக்ஷங்களோடும்
ஸுபுஷ்பிதை:	நன்றாய்ப்பூத்திருக்கிற
கிம்ஶுகை:	பலாசமரங்களோடும்
உபலக்ஷிதாம்	கூடியிருக்கிறதுமான
தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)
ஸ:-மாருதி:	அந்த-ஹனுமான்
தத்ரஸ்த:	அங்கு இருந்துகொண்டு
ஸமுதைக்ஷத	நன்றாகபார்த்தார்.

(உ-மு-அ-ல்) தா-ம்—பிராட்டி எந்திக்கினின்றுவெளிப்படுவளோவென்று நாற்புறமு மிமைகொட்டாம லதிஜாக்கிரதையாய் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மாருதி காணக்காண நூதனவிநோதங்களால் நூதனவியப்பை ஜனிப்பிக்கிற அவ்வசோகவனத்தி னிணையில்லாவெழிலை மறுபடியுங் கண்ணுற்று நேத்திரானந்தங்கொண்டார். அங்கு ஏககாலத்தி லனேக பானுமண்டலங்களுதயமானாற்போல் பளபளக்கிற காந்தியோடு ஜ்வலிக்கிற அநேகவிருக்ஷங்களிருந்தன. உத்தமபரிமளத்தை வனமெங்கும் வியாபிக்கச்செய்கிற சந்தன சம்பக ஸந்தான வகுள பாரிஜாதவிருக்ஷங்கள் நிறைந்திருந்தன. கேசாதிபாதபரியந்தம் புஷ்பபல்லவநிபிடமாய் புஷ்பபாரந்தாங்கமுடியாது மேதினியை ஸ்பர்சிப்பனபோல் வளைந்து பற்பல பக்ஷிக்கூட்டங்களால் நிறைந்து ஆதித்தியமண்டலங்கள்போலும் அக்கினிமண்டலங்கள்போலும் ஜ்வலித்துக்கொண்டு சோகத்தை ஹரிக்கிற தன்மையால் அசோகதருக்களென்று காரணப்பெயர்பூண்டு நிற்கிற வனேகவிருக்ஷங்களிருந்தன. வஸந்தருதுவி னாவேசத்தா லனேக பலாசவிருக்ஷங்கள் விகஸித்த புஷ்பங்களா லிடைவெளியில்லாமல் மூடப்பட்டு அலங்காரத்தோடு நிற்கிற இரதங்கள்போல் விளங்கின. ஷட்ருதுக்களுடைய சீதோஷ்ணபேதங்களால் அந்தந்த ருதுவுக்கனுகுணமான புஷ்பபலங்களிருக்க, அவ்வசோகவனத்தில் எல்லா ருதுக்களிலுமுண்டாகும் புஷ்பபலங்களும் ஏககாலத்திற் காணப்பட்டன. திவ்விய பல்லவ புஷ்பஸங்கீர்ணமான முல்லைமல்லிகை ஸம்பங்கி ஸந்தானக லதைகள் படர்ந்திருந்தன. ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்கமலங்களென்கிற புஷ்பவிசேஷங்களடர்ந்த ஸலிலஸம்பூர்ணமான அனேக வாபீகூப தடாகங்களும் மலையருவி நீரோடைகளுமிருந்தன. அந்த ஜலாசயங்களில் பத்மசய்யாஸனங்களிற் பெடையொடு பேரானந்தமாகக் கண்வளரு மனேக ஹம்ஸப்பட்சிகள் வாஸஞ்செய்தன. பரஸ்பரவிரகஞ்சகியாத அனேக சக்கிரவாகத்துவயங்கள் பத்திராஸ்தரணங்களிற் கண்துயின்றன. அவ்வண்ணமே அனேக ஜலஜாதி பக்ஷிமிதுனங்கள் அங்கங்கே காணப்பட்டன. அதன்றி விருக்ஷசாகைகளில் ரூபத்திலும், அழகிலும், சிறகிலும், கண்டத்வனியிலுஞ்சிறந்த அனேகபக்ஷிகள் விசேஷித்திருந்தன. கோகிலங்களுடைய திவ்வியநாதத்தாலும் மயில்களுடைய த்வனியாலும் கிளிகளுடைய மழலைச்சொற்களாலும் இப்படி பற்பல பக்ஷிநாதங்களாலவ்வனமானதுநிறைந்திருந்தது. விசுவகர்மநிர்மாணமான அனேகமணிமண்டபங்களும் மாடமாளிகைகளும் இராஜவாஸார்ஹமான அரண்மனைகளும் கிரீடாஸ்தலங்களும் வெகு அழகாக வமைந்திருந்தன. இந்தவிதம், கல்பதருக்களுக்கு ஸத்ருசமான அனேக விருக்ஷங்களால் நிறைந்து மணிமண்டபப் பிராஸாதஸகிதமான வாபீகூப தடாகங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு ஸதா புஷ்பவத்தாயும் பலவத்தாயும் காந்திமயமாயும் ஆனந்தகரமாயும் விளங்குகிற அவ்வசோகவனமானது தேவராஜாவுக்குப் பேரின்பந்தருகிற நந்தனவனம்போல் விளங்கிற்று. அப்படிப்பட்ட ஸுந்தரவனத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டே பிராட்டியின் தர்சனத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

౮ సదేశః ప్రభయా తేషాం ప్రదీప్త ఇవ సర్వతః।

൮. സദേശഃ പ്രഭയാ തേഷാം പ്രദീപ്ത ഇവ സർവതഃ।

௮. ஸதேஶ: ப்ரபயா தேஷாம்ப்ரதீப்தஇவஸர்வத:।

பதம்.	உரை.
ஸ:-தேஶ:	அந்த-பிரதேசமானது
தேஷாம்-ப்ரபயா	அந்த செடிகளுடைய-காந்தியால்
ஸர்வத:	எங்கும்
ப்ரதீப்தஇவ	எரிகிறதுபோல் (காணப்பட்டது.)

தா-ம்—அவ்வசோகவனத்தின் பூப்பிரதேசமானது விருக்ஷங்களினின்று பிரதிபலிக்கிறகாந்தியால் தீப்பிடித்தெரிகிறதுபோற் காணப்பட்டது.

౯. పున్నాగాస్సప్తపర్ణాశ్చ చంపకోద్దాలకాస్తథా॥ వివృద్ధమూలా బహవశ్శోభంతే స్మ సుపుష్పితాః।

౧౦. శాతకుంభనిభాః కేచిత్కేచిదగ్నిశిఖోపమాః॥ నీలాంజననిభాః కేచిత్తత్రాశోకాస్సహస్రశః।

౧౧. నందనం వివిధోద్యానం చిత్రం చైత్రరథం యథా॥ అతివృత్తమివాచింత్యం దివ్యం రమ్యం శ్రియా వృతమ్।

౧౨. ద్వితీయమివ చాకాశం పుష్పజ్యోతిర్గణాయుతమ్॥ పుష్పరత్నశతైశ్చిత్రం పంచమం సాగరం యథా॥

౧౩. సర్వర్తుపుష్పైర్నిచితం పాదపైర్మధుగంధిభిః॥ నానానినాదైరుద్యానం రమ్యం మృగగణైర్ద్విజైః।

౧౪. అనేకగంధప్రవహంపుణ్యగంధంమనోరమమ్॥ శైలేంద్రమివగంధాఢ్యంద్వితీయంగంధమాదనమ్।

௯. 𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌲𑌾𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।

௰. 𑌶𑌾𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃॥
𑌨𑍀𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।

௧௧. 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌂𑌯𑌥𑌾॥
𑌅𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।

௧௨. 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌿𑌵𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌤𑍍𑌨𑌶𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌯𑌥𑌾।

௧௩. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑌂𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃॥
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃।

௧௪. 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑍍॥
𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍।

௯. புந்நாகாஸ்ஸப்தபர்ணாஶ்சசம்பகோத்தாலகாஸ்ததா॥
விவ்ருத்தமூலாபஹவஶ்ஶோபந்தேஸ்மஸுபுஷ்பிதாঃ।

௰. ஶாதகும்பநிபாঃகேசித்கேசிதக்நிஶிகோபமாঃ॥
நீலாம்ஜநநிபாঃகேசித்தத்ராஶோகாஸ்ஸஹஸ்ரஶঃ।

௧௧. நந்தநம்விவிதோத்யாநம்சித்ரம்சைத்ரரதம்யதா॥
அதிவ்ருத்தமிவாசிந்த்யம்திவ்யம்ரம்யம்ஶ்ரியாவ்ருதம்।

௧௨. த்விதியமிவசாகாஶம்புஷ்பஜ்யோதிர்கணாயுதம்॥
புஷ்பரத்நஶதைஶ்சித்ரம்பஞ்சமம்ஸாகரம்யதா।

௧௩. ஸர்வர்துபுஷ்பைர்நிசிதம்பாதபைர்மதுகந்திபிঃ॥
நாநாநிநாதைருத்யாநம்ரம்யம்ம்ருககணைர்த்விஜைঃ।

௧௪. அநேககந்தப்ரவஹம்புண்யகந்தம்மநோரமம்॥

௧௪½. ஶைலேந்த்ரமிவகந்தாட்யம்த்விதியம்கந்தமாதநம்।

பதம்.	உரை.
விவ்ருத்தமூலாঃ	விருத்தியடைந்த - வேருகளை யுடையவைகளாய்
ஸுபுஷ்பிதாঃ	நன்றாய் புஷ்பித்திருக்கிற
பஹவঃ	அனேகங்களான
புந்நாகாঃ	புன்னைமரங்களும்
ஸப்தபர்ணாஶ்ச	ஏழிலைப்பாலைகளும்
ததா	அப்படியே
சம்பகோத்தாலகாঃ	செண்பகமென்ன உத்தால்கமென்கிற விருக்ஷமென்ன (இவைகளும்)
ஶாதகும்பநிபாঃ	பொன்னுக்குஸமானமான
கேசித்	சில (அசோகமரங்களும்)
அக்நிஶிகோபமாঃ	அக்கினிஜ்வாலைக்கு ஸமானமான
கேசித்	சில விருக்ஷங்களும்
நீலாஞ்ஜநநிபாঃ	கருப்பானமைக்குஸமானமான
கேசித்-அஶோகாঃ	சில-அசோகவிருக்ஷங்களும்
தத்ர	அந்த (வனத்தில்)
ஸஹஸ்ரஶঃ	அனேகப்பிரகாரமாக
ஶோபந்தேஸ்ம	விளங்கின.
விவிதோத்யாநம்	பலவிதஉத்தியானவனமுடைய
நந்தநம்யதா	இந்திரக்கிரீடாவனம்போலும்
சித்ரம்	ஸுந்தரமான (ஆச்சரியமான)
சைத்ரரதம்	குபேரக்கிரீடாவனத்தை [ம்)
அதிவ்ருத்தமிவ (ஸ்திதம்)	அதிக்கிரமிப்பதுபோலு(மிருக்கிறது
அசிந்த்யம்	வர்ணிக்கமுடியாததும்
திவ்யம்	சிரேஷ்டமானதும்
ரம்யம்	மனோஹரமானதும்
ஶ்ரியா-வ்ருதம்	சோபையால்-சூழப்பட்டதும்
புஷ்பஜ்யோதிர்கணாயுதம் =	
புஷ்பஜ்யோதிர்கண	நக்ஷத்திரம்போன்ற புஷ்பஸமூகங்க
யுதம்	கூடினதும் (அதனால்) [ளோடு
த்விதீயம்	இரண்டாவதான
ஆகாஶமிவ	ஆகாயம்போலும்
புஷ்பரத்நஶதைঃ	புஷ்பமாகிற இரத்தினங்களுடைய
பஞ்சமம்	ஐந்தாவதான [அனேகங்களால்
ஸாகரம்யதா	ஸமுத்திரம்போலும்
சித்ரம்	விசித்திரமானதும்
ஸர்வர்துபுஷ்பঃ	ஷட்ருதுக்களிலுமுண்டாகிற புஷ்பங்களையுடையதும்
மதுகந்திபிঃ	தேனின்வாஸனையுமுடையதான
பாதபைঃ	விருக்ஷங்களால்
நிசிதம்	நிறைந்ததும்
நாநாநிநாதைঃ	பற்பலசப்தமுடைய
ம்ருககணைঃ	மிருகக்கூட்டங்களாலும்
த்விஜைঃ	பக்ஷிகளாலும்
ரம்யம்	ரமணீயமானதும்
அநேககந்தப்ரவஹம்	பற்பலவாஸனையுடையதும்
புண்யகந்தம்	பரிசுத்தகந்தமுடையதும்
மநோரமம்	மனதிற்கினிதானதும் (ஆகையாலே)
ஶைலேந்த்ரம்	பருவதசிரேஷ்டமானதும்
கந்தாட்யம்	பரிமளபூர்த்தியுடையதும்
த்விதீயம்	இரண்டாவதுமான
கந்தமாதநமிவ	கந்தமாதனபருவதம்போல் இருக்கிற
உத்யாநம்	அசோகவனத்தை [துமான
(ததர்ஶ)	(அந்த ஹநுமான்) பார்த்தார்.

(௯-மு-௧௪½-ல்) தா-ம்—அவ்வத்புதவனத்தில் சேஷலோகமளவில் வியாபித்திருக்கிற தீர்க்கமான வேர்களையுடைய அனேக புன்னைவிருக்ஷங்களும் ஏழிலைப் பாலைவிருக்ஷங்களும் சண்பகதருக்களுமிருந்தன. அசோகவிருக்ஷ மிகுதியையுடைய

அவ்வனத்தில் சிலபுஷ்பவியாப்தமான அசோகவிருக்ஷங்கள் காஞ்சனமண்டலங்கள்போ லதிதீப்தமான காந்தியோடு விளங்கின. சில அக்கினிமண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற காந்தியோடு விளங்கின. செழித்த பத்திரநிபிடமான சில மைமலைபோற் கறுத்து உன்னதமாக விளங்கின. இப்படி பற்பல பிரகாசத்தோடு பளபளக்கிற விருக்ஷசோலையுடைய அவ்வனத்தின்ப்ராகிருத ஸௌந்தர்யத்தை வாக்கிறால் வர்ணித்து முடியாது, மனதினாலு மெண்ணிமுடியாது. ஸாம்மிய நிரூபணஞ்செய்ய ஸதிருசமான வஸ்துவுங் கிடையாது. ஷட்ருதுக்களிலுமுண்டாகிற புஷ்பஸம்பத்தா லதிவிசித்திரமாக விளங்கு மவ்வனமானது நக்ஷத்திர தாராக்கிரகமண்டலாதி ஜ்யோதிர்மண்டலங்களுடைய நிர்மலகாந்தியோடு பிரகாசிக்கிற இரண்டாவது ஆகாசமோ! அல்லது முத்துபவழ மரகதமாணிக்காதி விலையற்ற செல்வங்களோடு விஸ்தாரமாகப் பிரகாசிக்கும் நான்கு ஸமுத்திரங்களைப்போலது ஐந்தாவது ஸமுத்திரமோ! வென்று சங்கிக்கத்தக்கதாக விருந்தது. ஸர்வவிருக்ஷங்களும் மதுபுஷ்பகந்தத்தோடு கூடியிருந்தன. வீணாகானத்திற்கு மேலான பக்ஷிநாதங்களோடு கூடியிருந்தன. குறைவற்ற போஷணையா லதிஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரிக்கிற மிருகவர்க்கங்கள் வியாபரித்திருந்தன. திவ்விய பரிமள ஸம்பூர்ணமான அவ்வனம் த்விதியமான கந்தமாதனகிரிபோல் விளங்கிற்று. அத்விதியமான ஸிருஷ்டியாயினு மொருவேளை குபேரானந்த ஹேதுபூதமான சைத்திரரதமென்கிற வனத்திற்கு ஸதிருசமாகுமோவெனில், அந்த சித்திரரத கந்தர்வ நிர்மாணமான அதிவிசித்திர வனமானது ஷட்ருதுஸம்பத்தை ஸமகாலத்திலளிக்கவல்ல வைசிரவணனுடைய வனத்திற்கீடல்ல. ஒருக்கால் தேவேந்திரவனத்திற் கீடாகச்சொல்லலாம்; ஆகிலு மதின் லாவண்ணியம் வாங்மனதுகளுக்கதீதமானது. அது அதிதிவ்வியம், அதிரம்மியம், அவாங்மனஸகோசரானந்தகரம், அவ்யக்த மதுராலயம், அப்பிராகிருதஸௌந்தரம், அபூதபூர்வஶ்ரியம்! அசோகவிருக்ஷமிகுதியா லசோகவனமாயும் ஸர்வசோக நிவாரணஞ் செய்கிற தன்மையா லசோகவனமாயுமிருக்கிற அந்த திரிலோக துல்லிபமான உத்தியானவன தரிசனத்தால் கொஞ்சம் சோகந் தீர்ந்து பிராட்டியின் தரிசனத்தை யெதிர்பார்த்திருந்தார்.

౧౫. అశోకవనికాయాంతుతస్యాంవానరపుంగవః॥సదదర్శావిదూరస్థంచైత్యప్రాసాదముచ్ఛ్రితమ్।

౧౬. మధ్యేస్తంభసహస్రేణస్థితంకైలాసపాండురమ్॥ప్రవాళకృతసోపానంతప్తకాంచనవేదికమ్।

౧౭. ముష్ణంతమివచక్షూంషిద్యోతమానమివశ్రియా॥విమలంప్రాంశుభావత్వాదుల్లిఖంతమివాంబరమ్।

கரு. 𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌸𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

கசு. 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌕𑍃𑌤𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍।

கஎ. 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾॥
𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍।

கரு. அஶோகவநிகாயாந்துதஸ்யாம்வாநரபுங்கவ:॥
ஸததர்ஶாவிதூரஸ்தம்சைத்யப்ராஸாதமுச்ச்ரிதம்।

கசு. மத்யேஸ்தம்பஸஹஸ்ரேணஸ்திதம்கைலாஸபாண்டுரம்॥
ப்ரவாளகருதஸோபாநம்தப்தகாஞ்சநவேதிகம்।

கஎ. முஷ்ணந்தமிவசக்ஷூம்ஷித்யோதமாநமிவஶ்ரியா॥
விமலம்ப்ராம்ஶுபாவத்வாதுல்லிகந்தமிவாம்பரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரபுங்கவ:	வானரசிரேஷ்டரான	தப்தகாஞ்சநவேதிகம்	உருக்கின தங்கத்தாற்செய்த மேடைக
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	சக்ஷூம்ஷி	நேத்திரங்களை [ளையுடையதும்
தஸ்யாம்-அஶோகவநிகாயாம்—அந்த-அசோகவனத்தில்		முஷ்ணந்தமிவ	ஹரிப்பதுபோலிருக்கிறதும்
அவிதூரஸ்தம்	ஸமீபத்திலிருக்கிறதும்	ஶ்ரியா-த்யோதமாநம்-சோபையால்-பிரகாசிக்கிறதும்	
உச்ச்ரிதம்	உயரமாயிருக்கிறதும்	விமலம்	நிர்மலமாயிருக்கிறதும்
மத்யே	நடுவில்	ப்ராம்ஶுபாவத்வாத்-	மிகவும் உயரமாயிருக்கையால்
ஸ்தம்பஸஹஸ்ரேண	அனேககம்பங்களோடு	அம்பரம்	ஆகாசத்தை
ஸ்திதம்	(கூடி) இருக்கிறதும்	உல்லிகந்தமிவ	உரைவதுபோல (இருக்கிறதுமான)
கைலாஸபாண்டுரம்	கைலாஸம்போல் வெளுப்பாயிருக்கிறதும்	சைத்யப்ராஸாதம்—	[ன்ற
ப்ரவாளக்ருதஸோபாநம்-பவழங்களாற்செய்யப்பட்ட படிகளையுடையதும்		சைத்ய	புத்ததேவதையினுடைய மந்திரம்போ
		ப்ராஸாதம்	உப்பரிகையை
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்.—ஸர்வலோகமாதாவான ஜானகியின் தர்சனத்தை சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மீதிருந்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்த ஹநுமான் அவ்வசோகவனத்தில் தானிருந்தவிடத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஆகாசவியாப்தமாயும், சக்ஷுரிந்திரியத்தை யபகரிக்கத்தக்க அப்பேர்ப்பட்ட பாளபள்ளியத்தை வகித்ததாயுமிருக்கிற வோருப்பரிகையைக்கண்டார். பவழப்படிகளுங் காஞ்சனவேதிகைகளும் நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்திருந்தன. கைலாஸகிரிபோல் நிர்மலமாக வெளுத்த வெண்சாந்து பூசப்பட்டிருந்தது. அனேகாயிரங் கனகஸ்தம்பங்கள் மத்தியில் நாட்டப்பட்டிருந்தன. ஆகாசத்தைப் பிளப்பதுபோ லவ்வளவு உயரமாக நிர்மிக்கப்பட்டிருந்தது. எவ்விடமும் கட்புலனைக் கவரவல்ல காந்தியோடு தீப்தமாய் விளங்கிற்று. இப்படி அத்யுன்னதமாயும், அஸாதாரண தேஜஸ்ஸோடு கூடினதாயும், சைத்யமந்திரம்போல் விளங்குகிறதாயுமிருக்கிற வோருப்பரிகையை அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்திற்கு ஸமீபத்தில் கண்டார்.

౧౮. తతోమలినసంవీతాంరాక్షసీభిస్సమావృతామ్॥ఉపవాసకృశాందీనాంనిశ్శ్వసంతీంపునఃపునః।
౧౯. దదర్శశుక్లపక్షాదౌచంద్రరేఖామివామలామ్॥మందంప్రఖ్యాయమానేనరూపేణరుచిరప్రభామ్।
౨౦. పినద్ధాంధూమజాలేనశిఖామివవిభావసోః॥పీతేనైకేనసంవీతాంక్లిష్టేనోత్తమవాససా।
౨౧. సపంకామనలంకారాంవిపద్మామివపద్మినీమ్॥వ్రీళితాందుఃఖసంతప్తాంపరిమ్లానాంతపస్వినీమ్।
౨౨. గ్రహేణాంగారకేణేవపీడితామివరోహిణీమ్॥అశ్రుపూర్ణముఖీందీనాంకృశామనశనేనచ।
౨౩. శోకధ్యానపరాందీనాంనిత్యందుఃఖపరాయణామ్॥ప్రియంజనమపశ్యంతీంపశ్యంతీంరాక్షసీగణమ్।
౨౪. స్వగణేనమృగీంహీనాంశ్వగణాభివృతామివ॥నీలనాగాభయావేణ్యాజఘనంగతయైకయా।
౨౫. నీలయానీరదాపాయేవనరాజ్యామహీమివ॥సుఖార్హాందుఃఖసంతప్తాంవ్యసనానామకోవిదామ్।

௧௮. 𑌤𑌤𑍋𑌮𑌲𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑍀𑌂𑌪𑌨𑌃𑌪𑌨𑌃।
௧௯. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑌲𑌾𑌮𑍍॥
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍।
௨௦. 𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌧𑍂𑌮𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌃॥
𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾।
௨௧. 𑌸𑌪𑌂𑌕𑌾𑌮𑌨𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌮𑌿𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌳𑌿𑌤𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
௨௨. 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌂𑌗𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣𑍇𑌵𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥
𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌕𑍃𑌶𑌾𑌮𑌨𑌶𑌨𑍇𑌨𑌚।
௨௩. 𑌶𑍋𑌕𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌜𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌤𑍀𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌤𑍀𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌗𑌣𑌮𑍍।
௨௪. 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑍇𑌨𑌮𑍃𑌗𑍀𑌂𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌨𑍀𑌲𑌨𑌾𑌗𑌾𑌭𑌯𑌾𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑌘𑌨𑌂𑌗𑌤𑌯𑍈𑌕𑌯𑌾।
௨௫. 𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾𑌨𑍀𑌰𑌦𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌵॥
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍।

௧௮. ததோமலிநஸம்வீதாம்ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம்॥
உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம்நிஶ்வஸந்தீம்புந:புந:।
௧௯. ததர்ஶஶுக்லபக்ஷாதௌசந்த்ரரேகாமிவாமலாம்॥
மந்தம்ப்ரக்யாயமாநேநரூபேணருசிரப்ரபாம்।
௨௦. பிநத்தாம்தூமஜாலேநஶிகாமிவவிபாவஸோ:॥
பீதேநைகேநஸம்வீதாம்க்லிஷ்டேநோத்தமவாஸஸா।
௨௧. ஸபம்காமநலம்காராம்விபத்மாமிவபத்மிநீம்॥
வ்ரீளிதாம்துக்கஸந்தப்தாம்பரிம்லாநாம்தபஸ்விநீம்।
௨௨. க்ரஹேணாங்காரகேணேவபீடிதாமிவரோஹிணீம்॥
அஶ்ருபூர்ணமுகீம்தீநாம்க்ருஶாமநஶநேநச।
௨௩. ஶோகத்யாநபராம்தீநாம்நித்யம்துக்கபராயணாம்॥
ப்ரியம்ஜநமபஶ்யந்தீம்பஶ்யந்தீம்ராக்ஷஸீகணம்।
௨௪. ஸ்வகணேநம்ருகீம்ஹீநாம்ஶ்வகணாபிவ்ருதாமிவ॥
நீலநாகாபயாவேண்யாஜகநம்கதயைகயா।
௨௫. நீலயாநீரதாபாயேவநராஜ்யாமஹீமிவ॥
ஸுகார்ஹாம்துக்கஸந்தப்தாம்வ்யஸநாநாமகோவிதாம்।

பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு (அந்த ஹனுமான்)
மலிநஸம்வீதாம்=	
மலிந	அழுக்கடைந்த (வஸ்திரத்தால்)
ஸம்வீதாம்	சுற்றப்பட்டவளும்
ராக்ஷஸீபி:	இராக்ஷதஸ்திரீகளால்
ஸமாவ்ருதாம்	நன்றாகச்சூழப்பட்டவளும்
உபவாஸக்ருஶாம்	ஆகாரமின்மையா லிளைத்தவளும்
தீநாம்	தைரியமற்றவளும்
புந:புந:	அடிக்கடி
நிஶ்வஸந்தீம்	பெருமூச்சுவிடுகிறவளும்
ஶுக்லபக்ஷாதௌ	சுக்கிலபக்ஷத்தின்முதலில்
அமலாம்	நிர்மலமான
சந்த்ரரேகாமிவ	சந்திரரேகைபோல் (இருப்பவளும்)
மந்தம்ப்ரக்யாயமாநே—	மெதுவாயறிந்து சொல்லும்படியான

பதம்.	உரை.
ரூபேண	ரூபத்தோடு
ருசிரப்ரபாம்	அழகான தேககாந்தி யுடையவளும்
தூமஜாலேந	புகையின்ஸமூகத்தால்
பிநத்தாம்	கம்மப்பட்ட
விபாவஸோ:	அக்கினியினுடைய
ஶிகாமிவ	ஜ்வாலேபோலிருப்பவளும்
பீதேந	பொற்கலவர்ணமாயிருக்கிறவும்
க்லிஷ்டேந	கிழிந்ததாயிருக்கிறவும்
ஏகேந	ஒன்றாயுமிருக்கிற
உத்தமவாஸஸா	சிறந்த ஆடையால்
ஸம்வீதாம்	சுற்றப்பட்டிருப்பவளும்
ஸபங்காம்	புழுதிகளோடு கூடினவளும்
அநலங்காராம்	அலங்காரமில்லாதவளும்
விபத்மாம்	தாமரையற்ற
பத்மிநீமிவ	தாமரையோடைபோல்(இருப்பவளு[ம்)
வ்ரீளிதாம்	லஜ்ஜையுடையவளும்
துக்கஸந்தப்தாம்	பதிவிரஹதுக்கத்தால் தபிக்கப்பட்டவளும்
பரிம்லாநாம்	வாடியிருப்பவளும்
தபஸ்விநீம்	தபமுடையவளும்
அங்காரகேண	அங்காரகமென்கிற
க்ரஹேண	கிரஹத்தால்
பீடிதாம்	பீடிக்கப்பட்ட
ரோஹிணீமிவ	ரோகிணியைப்போல் (இருப்பவளு[ம்)
அஶ்ருபூர்ணமுகீம்	கண்ஜலத்தால் நிறைந்த முகமுடையவளும்
தீநாம்	இரக்கப்படத்தக்கவளும்
அநஶநேந	ஆஹாரமில்லாததால்
க்ருஶாம்	இளைத்திருப்பவளும்

பதம்.	உரை.
ஶோகத்யாநபராம்	வியஸனமென்ன சிந்தையென்ன இவைகளிலேயே ஆஸக்தையாயிருப்பவளும் (அதனால்)
தீநாம்	தைரியமில்லாதவளும்
நித்யம்-துக்கபராயணாம்-ஸதா-துக்கத்தைப்பாராட்டுகிறவளு[ம்	
ப்ரியம்-ஜநம்	இஷ்டமான-ஜனத்தை
அபஶ்யந்தீம்	பாராதவளும்
ராக்ஷஸீகணம்	இராக்ஷஸஸ்திரீகள் கூட்டத்தை
பஶ்யந்தீம்	பார்ப்பவளும்
ஸ்வகணேந	தன்னினத்தால்
ஹீநாம்	சூனியமானவளும்
ஶ்வகணாபிவ்ருதாம்	நாய்க்கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட
ம்ருகீமிவ	பெண்மான்போல் (இருப்பவளும்)
நீலநாகாபயா	கறுத்தஸர்ப்பத்தின்காந்திபோன்றகாந்தியுடையதும்
ஜகநம்	கடிபச்சாத்பாகத்தை
கதயா	அடைந்ததும்
ஏகயா	நிகரற்ற (ஒன்றானதுமான)
வேண்யா	பின்னலால்
நீரதாபாயே	சரத்காலத்தில்
நீலயா	கறுத்திருக்கிற
வநராஜ்யா	வனவரிசைகளால்
மஹீமிவ	பூமிபோலிருப்பவளும்
ஸுகார்ஹாம்	ஸுகத்திற்குயோக்யையாயும்
துக்கஸந்தப்தாம்	வியஸனத்தால்ஸந்தாபத்தையடைந்தவளும்
வ்யஸநாநாம்	ஸங்கடங்களை
அகோவிதாம்	அறியாதவளுமான(ஸ்திரீயை)
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(கஅ-ல்-உரு-ல்) தா-ம்—விசும்பளவில் வியாபித்திருக்கிற அதிவிசித்திரமான உப்பரிகையைக்கண்ட ஹநுமான் அதனுள், ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்றாமரைமுதலிய திவ்விய குஸுமங்கள் விகஸிக்கப்பெற்றுப்பக்ஷிகளின் கூட்டத்தாலதியழகாயும் சுபகரமாயும் விளங்கிவந்து பிறகு புஷ்பங்களற்றுப் பக்ஷிகளொழிந்து சோபைகுலைந்து பங்கமயமாக விளங்கும் நீரோடு நிற்கும் பத்மினிபோல், ஆபரணமின்றி அலங்காரமின்றி மலினப்பிரபையோடு துக்கபீடிதையாய், வாயைத்திறந்துகொண்டு வக்கிரதந்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கர்ணகடோமாகக் குலைத்துக்கொண்டு கோரமுகங்களோடு மேல்வீழ்ந்து கடிப்பனபோலும் பிடுங்குவனபோலும் புரண்டுவனபோலும் அதிபயங்கரமான சேஷ்டைகளோடு சூழ்ந்துநிற்கிற சுவானஸமூகமத்தியில் சஞ்சலநேத்திரங்களோடும் சலிக்கிறசரீரத்தோடும் ஆக்கைதளர்ந்து அலமர்ந்துவிழித்துநிற்கு மிளமான்போல் கோரரூபிகளான இராக்ஷஸிகளால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தீனையாய் விளங்குகிற வோர் ஸுந்தரியைக்கண்டார். அந்த ஸ்திரீரத்தினமானவள் கிழிந்து மலினமாயிருந்தும் அதிசிரேஷ்டமான பொற்கம்பிகளால் நெய்வித்த ராஜஸ்திரீ யோக்கியமான வொப்பற்ற ஒரே வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தாள். தேகமுழுதும் புழுதிகளால் மூடப்பட்டு மழுங்கின காந்தியோடு கூடியிருந்தாள். ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ஆபரணங்களாலலங்கரிக்கத்தக்க அங்கங்களில் ஆபரணமற்றிருந்தாள். பொன்மேனியுடைய அவள் திருமேனி பங்கவியாப்தமாயிருந்தபடியால் இன்னுளென்று மெதுவாயறியத் தகுந்தவளாயிருந்தாள். இப்படி ஆபரணமற்று அலங்காரமற்றுப் புழுதிபடிந்த உருமாறின சரீரமுடையவளாயினும் லோகோத்தரமான பிரபையோடுகூடியிருந்தாள். தூமஜாலத்தால் மூடப்பட்டஅக்கினிமண்டலம்போல் விளங்கினாள். விர்த்திஸூசகமான நிர்மலகாந்தியோடும் மெருகிட்டாற்போன்ற பாளபள்ளியத்தோடும் சுக்கிலபக்ஷ த்விதீயைதினமாலையில் பிரகாசிக்கிற மதிபோல்விளங்கினாள். வெகுநாள்அன்னபானமில்லாமலிளைத்துவாடின தேகத்தையுடையவளாயிருந்தாள். தனக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை அடிக்கடிநினைத்துப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டிருந்தாள். ஆபத்தினின்றுங் கரையேறுவதற்கு வழியில்லாமல் திகைக்கிற தீனையாயிருந்தாள். ஆகாரமின்மையா லிளைத்த தேகமானது துக்காக்கினியில் தபிக்கப்பட்டு மிகவு மிளைத்திருந்தது. ஜலமில்லாமல் உஷ்ணமிகுதியால் வதங்கி சோர்ந்துபோன கொடிபோல் வாடியிருந்தாள். ஆத்மதாரகனான தன் பிராணநாதனுடைய தர்சனமிருதஸஞ்சீவியிழந்து பஞ்சபிராணன்களுமொடுங்கிகிருசையா யிருந்தாள். தன்னுடையதுக்கத்தை யடிக்கடிநினைத்துக் கண்களிரண்டிலும் தளும்புகிற ஜலத்தோடுகூடியிருந்தாள். தன் பந்துக்களையாவது இனத்தாரையாவது காணமல் மிகவும் ஏக்கமுற்றிருந்தாள். கோரரூபிகளாகிற இராக்ஷஸிகளையே ஸதாபார்த்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். இந்தவிதம்கஷ்டப்படுகிற அம்மெல்லிடையாளுடைய பின்னலிட்ட கூந்தலானது கிருஷ்ணஸர்ப்பம்போலும் சரத்காலவிருக்ஷவரிசைபோலும் மிகவுங்கறுத்து கடிபச்சாத்பாகமளவில் வியாபித்து நீண்டிருந்தது. அவளுடையதேகம் அதிஸுகுமாரமானது. ஸுகத்திற்கே யோக்கியமானது. துக்கத்தைக் கொஞ்சமேனுந் தாங்கமுடியாதது. கிலேசமென்பதைக் கிஞ்சித்தாகிலுமறியாத அவ்வங்கனை அபாரமான துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டாள். தன்னுடைய நாதனையுமிஷ்டபந்துக்களையும் பிரிந்து பரதேசவாஸத்தால் இலஜ்ஜையடைந்திருந்தாள். சந்திரனோடு சேர்ந்து ஸந்தோஷிக்கும் ரோகிணீநக்ஷத்திரத்தை அங்காரகனென்னுங் குரூரகிரகம் பீடிப்பதுபோல் வருத்தமுற்றிருந்தாள். பர்த்திருரஹிதையாய் ஸ்னேகமித்திர பந்துரஹிதையாய் ஸ்வதேசவாஸமிழந்து பரதேசத்தில் உக்கிரராக்ஷஸநகரத்தில்இராக்ஷஸீகணமத்தியில் தனியாய், தீனையாய், அநாதையாய், அபலையாய் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஓர் பதிவிரதோத்தமியைக் கண்டார்.

அஉ. తాంసమీక్ష్యవిశాలాక్షీమధికంమలినాంకృశామ్॥తర్కయామాససీతేతికారణైరుపపాదిభిః।

உகு. தாம்ஸமீக்ஷ்ய விஸாலாக்ஷீமதிகம் மலிநாம் க்ருஸாம்॥

தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதிபி:।

௨௬. தாம்ஸமீக்ஷ்யவிஶாலாக்ஷீமதிகம்மலிநாம்க்ருஶாம்॥
தர்கயாமாஸஸீதேதிகாரணைருபபாதிபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷீம்	விசாலமானகண்களையுடையவளும்	உபபாதிபிஃ	இந்தவிதகாரணங்களால் ஸீதையென்று அறியஸமர்த்தமான
அதிகம்-மலிநாம்	வெகுவான - அழுக்குடைய தேகமுடையவளும்	காரணைஃ	காரணங்களால்
க்ருஶாம்	இளைத்திருப்பவளுமான	ஸீதேதி	பிராட்டியென்று
தாம்	அந்த (பிராட்டியை)	தர்க்கயாமாஸ	ஊகித்தார் (அந்த ஹநுமான்.)
ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப் பார்த்து		

தா-ம்—மிகவு மிளைத்துத் தூசினால் மூடப்பட்ட தேகத்தையுடைய அந்த பத்மபத்திராக்ஷியை நன்றாகப்பார்த்துத் தகுந்த காரணங்களா லவளை ஸீதையென்று நிச்சயித்தார்.

౨౭. హ్రియమాణాతదాతేనరక్షసాకామరూపిణా॥యథారూపాహిదృష్టావైతథారూపేయమంగనా।

௨௭. 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑌦𑌾𑌤𑍇𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾॥
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌹𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍈𑌤𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌯𑌮𑌂𑌗𑌨𑌾।

௨௭. ஹ்ரியமாணாததாதேநரக்ஷஸாகாமரூபிணா॥
யதாரூபாஹித்ருஷ்டாவைததாரூபேயமங்கநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	(தண்டகாவன பர்னசாலையில் தனியாயிருக்கும்) பொழுது	யதாரூபா	எப்படிப்பட்டரூபமுடையவளாக
காமரூபிணா	இச்சாரூபம்தரிக்கவல்ல	த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாளோ
தேந-ரக்ஷஸா	அந்த-ராவணனால்	ததாரூபா	அந்தரூபமுடைய (ஸ்திரீ)
ஹ்ரியமாணா	எடுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட	இயம்வை	இவள்தான் (என்று)
அங்கநா	ஸ்திரீயானவள்	(தர்க்கயாமாஸ	எண்ணினார்.)

தா-ம்—ருசியமூகபர்வதத்தில் ஸுக்கிரீவாதி வானரப்பிரமுகாளோடு நானிருக்கையில் நினைத்தரூபந்தரிக்கவல்ல இராவணனால் வஞ்சித்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட அங்கனையானவளெப்படிகாணப்பட்டாளோ அப்படியே இவளும் காணப்படுகிறாள். ஆகையா லிவள்தான்ஸீதையென்றூகித்தார்.

౨౮. పూర్ణచంద్రాననాంసుభ్రూంచారువృత్తపయోధరామ్॥కుర్వంతీంప్రభయాదేవీంసర్వావితిమిరాదిశః।

౨౯. తాంనీలకేశీంబింబోష్ఠీంసుమధ్యాంసుప్రతిష్ఠితామ్॥సీతాంపద్మపలాశాక్షీంమన్మథస్యరతింయథా।

౩౦. ఇష్టాంసర్వస్యజగతఃపూర్ణచంద్రప్రభామివ॥భూమౌసుతనుమాసీనాంనియతామివతాపసీమ్।

౩౧. నిఃశ్వాసబహులాంభీరుంభుజగేంద్రవధూమివ॥శోకజాలేనమహతావితతేననరాజతీం।

౩౨. సంసక్తాంధూమజాలేనశిఖామివవిభావసోః॥తాంస్మృతీమివసందిగ్ధామృద్ధింనిపతితామివ।

౩౩. విహతామివచశ్రద్ధామాశాంప్రతిహతామివ॥సోపసర్గాంయథాసిద్ధింబుద్ధింసకలుషామివ।

౩౪ అభూతేనాపవాదేనకీర్తింనిపతితామివ॥రామోపరోధవ్యథితాంరక్షోహరణకర్శితామ్।

౩౫. అబలాంమృగశాబాక్షీంవీక్షమాణాంతతస్తతః॥బాష్పాంబుపరిపూర్ణేనకృష్ణవక్రాక్షిపక్ష్మణా।

౩౬. వదనేనాప్రసన్నేననిశ్వసంతీంపునఃపునః॥మలపంకధరాందీనాంమండనార్హామమండితామ్।

౩౭. ప్రభాంనక్షత్రరాజస్యకాలమేఘైరివావృతామ్॥తస్యసందిదిహేబుద్ధిర్ముహుస్సీతాంనిరీక్ష్యతు।

౩౮. ఆమ్నాయానామయోగేనవిద్యాంప్రశిథిలామివ॥

௨௮. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌂𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃।

௨௯. 𑌤𑌾𑌂𑌨𑍀𑌲𑌕𑍇𑌶𑍀𑌂𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌸𑍍𑌯𑌰𑌤𑌿𑌂𑌯𑌥𑌾।

௩௦. 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌭𑍂𑌮𑍌𑌸𑍁𑌤𑌨𑍁𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑌾𑌪𑌸𑍀𑌮𑍍।

௩௧. 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂𑌭𑍀𑌰𑍁𑌂𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵॥
𑌶𑍋𑌕𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑍇𑌨𑌨𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌮𑍍।

௩௨. 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌧𑍂𑌮𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌃॥
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।

௩௩. 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌸𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾𑌮𑌿𑌵।

௧௪. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌪𑌰𑍋𑌧𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌹𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௧௫. 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌂𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾।

௧௬. 𑌵𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌮𑌲𑌪𑌙𑍍𑌕𑌧𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௧௭. 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌦𑌿𑌦𑌿𑌹𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍁।

௧௮. 𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௨௮. பூர்ணசந்த்ராநநாம்ஸுப்ரூம்சாருவ்ருத்தபயோதராம்॥
குர்வந்தீம்ப்ரபயாதேவீம்ஸர்வாவிதிமிராதிஶஃ।

௨௧. தாம்நீலகேஶீம்பிம்போஷ்டீம்ஸுமத்யாம்ஸுப்ரதிஷ்டிதாம்॥
ஸீதாம்பத்மபலாஶாக்ஷீம்மந்மதஸ்யரதிம்யதா।

௨௦. இஷ்டாம்ஸர்வஸ்யஜகதஃபூர்ணசந்த்ரப்ரபாமிவ॥
பூமௌஸுதநுமாஸீநாம்நியதாமிவதாபஸீம்।

௨௧. நிஶ்வாஸபஹுளாம்பீரும்புஜகேந்த்ரவதூமிவ॥
ஶோகஜாலேநமஹதாவிததேநநராஜதீம்।

௨௨. ஸம்ஸக்தாம்தூமஜாலேநஶிகாமிவவிபாவஸோஃ॥
தாம்ஸ்ம்ருதிமிவஸம்திக்தாம்ருத்திம்நிபதிதாமிவ।

௨௩. விஹதாமிவசஶ்ரத்தாமாஶாம்ப்ரதிஹதாமிவ॥
ஸோபஸர்காம்யதாஸித்திம்புத்திம்ஸகலுஷாமிவ।

௨௪. அபூதேநாபவாதேநகீர்திம்நிபதிதாமிவ॥
ராமோபரோதவ்யதிதாம்ரக்ஷோஹரணகர்ஶிதாம்।

௨௫. அபலாம்ம்ருகஶாபாக்ஷீம்வீக்ஷமாணாம்ததஸ்ததஃ।
பாஷ்பாம்புபரிபூர்ணேநக்ருஷ்ணவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மணா।

௨௬. வதநேநாப்ரஸந்நேநநிஶ்வஸந்தீம்புநஃபுநஃ॥
மலபங்கதராம்தீநாம்மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம்।

௨௭. ப்ரபாம்நக்ஷத்ரராஜஸ்யகாலமேகைரிவாவ்ருதாம்॥
தஸ்யஸந்திதிஹேபுத்திர்முஹுஸ்ஸீதாம்நிரீக்ஷ்யது।

௨௮. ஆம்நாயாநாமயோகேநவித்யாம்ப்ரஶிதிலாமிவ॥

பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ராநநாம்	நிறைந்தமதிக்குநிகரான முகமுடையவளும்
ஸுப்ரூம்	நற்புருவமுடையவளும்
சாருவ்ருத்தபயோதராம்	அழகாயும் குண்டாயுமிருக்கிற ஸ்தனங்களையுடையவளும்
தேவீம்	பிரகாசமுள்ளவளும் (அதனால்)
ப்ரபயா	(தன் தேககாந்தியின்) ஒளியால்
ஸர்வாஃ-திஶஃ	ஸமஸ்தமான-திக்குக்களை
விதிமிராஃ	இருளில்லாமற்படி
குர்வந்தீம்	செய்கிறவளும்
தாம்	அப்படி லோகோத்தரமான
நீலகேஶீம்	கறுத்ததலைமயிரையுடையவளும்
பிம்போஷ்டீம்	கோவக் கனிபோன்ற உதடுடையவளும்
ஸுமத்யாம்	நுண்மையான இடுப்புடையவளும்
ஸுப்ரதிஷ்டிதாம்	நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டவளும்
பத்மபலாஶாக்ஷீம்	தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளும்
மந்மதஸ்ய	மன்மதனுடைய (பத்தினியான)
ரதிம்யதா	இரதிதேவியைப்போல்(இருப்பவளும்)
ஸர்வஸ்ய-ஜகதஃ	ஸமஸ்தமான-உலகத்திற்கு
பூர்ணசந்த்ரப்ரபாமிவ	பார்வணசந்திரிகைபோல்
இஷ்டாம்	விருப்பமுறத்தக்கினவளும்

பதம்.	உரை.
ஸுதநும்	சிறந்த சரீரமுடையவளும்
பூமௌ	பூமியில்
ஆஸீநாம்	உட்கார்ந்திருப்பவளும் (ஆகையால்)
நியதாம்	(யோக) நியமத்தையடைந்த
தாபஸீமிவ	தபஸ்ஸுசெய்கிற ஸ்திரீபோல் (இருப்பவளும்
நிஶ்வாஸபஹுளாம்	மூச்சுக்காற்றை யதிகமாகவிடுபவளும்
பீரும்	பயங்கரமான (ஆதலால்)
புஜகேந்த்ரவதூமிவ	நாககன்னிகைபோலிருப்பவளும்
விததேந	வியாபித்திருக்கிற
மஹதா-ஶோகஜாலேந	அதிக-துக்கஸமூகத்தால்
நராஜதீம்	பிரகாசிக்காதவளும்
தூமஜாலேந	புகைக்கூட்டத்தோடு
ஸம்ஸக்தாம்	ஸம்பந்தித்திருக்கிற
விபாவஸோஃ	அக்கினியினுடைய
ஶிகாமிவ	ஜ்வாலைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸம்திக்தாம்	ஸந்தேகார்த்தமுடைய
தாம்	அப்படி பிரஸித்தமான
ஸ்ம்ருதிமிவ	மன்வாதிஸ்மிருதியைப்போல் (இருப்பவளும்)
நிபதிதாம்	நசித்த
ருத்திமிவ	ஸம்பத்துபோலிருப்பவளும்

பதம்.	உரை.
விஹதாம்	(சாஸ்திரத்தில் நம்பிக மில்லாததால்) நசித்திருக்கிற
ஶ்ரத்தாமிவ	ஆஸக்திபோலிருப்பவளும்
ப்ரதிஹதாம்	நிறைவேருத (பலத்தையுடைய)
ஆஶாமிவ	கோரிக்கைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸோபஸர்க்காம்	விக்கினத்தோடுகூடின
ஸித்திம்யதா	காரியஸித்திபோல் (இருப்பவளும்)
ஸகலுஷாம்	கலக்கத்தோடு கூடின
புத்திமிவ	புத்தியைப்போல் (இருப்பவளும்)
அபூதேந	உண்டாகாத
அபவாதேந	லோகாபவாதத்தால்
நிபதிதாம்	கேடடைந்த
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸுபோல்இருப்பவளும்
ராமோபரோதவ்யதிதாம்-	ஸ்ரீராகவப்பிராப்தி யில்லாததால்பீடிக்கப்பட்டவளும்
ரக்ஷோஹரணகர்ஶிதாம்-	இராவணனு லபகரிக்கப்பட்டதால் இளைத்திருப்பவளும்
அபலாம்	ஸஹாயமற்றவளும்
ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	மான்கள் கண்களையொத்த கண்களுடையவளும்
ததஸ்ததஃ	அங்கங்கே
வீக்ஷமாணாம்	விழித்துக்கொண்டிருப்பவளும்
பாஷ்பாம்புபரிபூர்ணேந-	கண்ணீரினுல்நிறைந்திருப்பவளும்
க்ருஷ்ணவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மணா-	கறுத்தும்கோணலாயு மிருக்கிற இமைகளையுடையவளும்
அப்ரஸந்நேந-வதநேந-	ஸந்தோஷமற்றமுகத்தால்

பதம்.	உரை.
புநஃபுநஃ-நிஶ்வஸந்தீம்	அடிக்கடி-பெருமூச்சுவிடுபவளும்
மலபங்கதராம்	அழுக்குடையவளும்
தீநாம்	தைரியமற்றவளும்
மண்டநார்ஹாம்	அலங்காரத்திற்குரியவளாயினும்
அமண்டிதாம்	அலங்காரமற்றவளும்
காளமேகைஃ	கருமேகங்களால்
ஆவ்ருதாம்	மறைக்கப்பட்ட
நக்ஷத்ரராஜஸ்ய	சந்திரனுடைய
ப்ரபாமிவ	காந்திபோல் (இருப்பவளும்)
ஆம்நாயாநாம்	வேதங்களுடைய
அயோகேந	ஸம்பந்தமில்லாததால்
ப்ரஶிதிலாம்	பிடிப்பில்லாத
வித்யாமிவ	வேதபாஹ்ய வித்தைபோ லிருப்பவளும் அல்லது
ஆம்நாயாநாம்	வேதாத்தியயனங்களுடைய
அயோகேந	அப்பியாஸமில்லாத்தால்
ப்ரஶிதிலாம்	மறந்துபோன
வித்யாமிவ	வித்தைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸீதாம்	(கொழுநுனியி லுண்டானதால்) ஸீதையென்றுபெயருடையவளுமான
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
நிரீக்ஷ்ய	பார்த்து
தஸ்ய	அந்த (ஹனுமானுக்கு)
புத்திஃ	மதியானது
முஹுஃ	அடிக்கடி
ஸந்திதிஹே	ஸந்தேகித்தது.

(௨௮-மு-௩௮-ல்) தா-ம்—இராக்ஷஸீகணமத்தியில் சோகத்தியானபரையாய் வீற்றிருக்கிற பிராட்டியைக் கண்ணுற்ற ஹநுமான் அவளுடைய திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபத்தி னிணையில்லாவழகைக் கடாக்ஷித்தார். அவளுடைய திருமுகமண்டலமானது பூர்ணசந்திரனைப்போ லதிமதுரமாயும் ஆஹ்லாதகரமாயும் விளங்கிற்று. புருவங்களிரண்டும் கறுத்து விற்போல் வளைந்து அழகாக விளங்கின. நேத்திரங்களிரண்டும் தாமரைதளம்போலகன்று காதளவில் நீண்டு செவ்வரிகள் படர்ந்து நிஷ்கல்மஷமான காந்தியோடு அத்யானந்தகரமாக விளங்கின. அதரங்களிரண்டும் கோவக்கனிபோற் சிவந்து அதிமதுரமாயும் மனோகரமாயும் விளங்கின. ஸ்தனங்களிரண்டும் யௌவனவிசேஷத்தாற் பெருத்துருண்டு திரண்டு விளங்கின. மத்தியப்பிரதேசமானது மின்னற்கொடிபோ லதிஸூக்ஷ்மமாயும் பிரகாசமாயும் விளங்கிற்று. இவ்வித மத்திருமாதின் ஸர்வாங்கங்களும் ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணஸம்பத்தால் ஸம்பூர்ணமாக விளங்கின. ஸ்திரீ ஸிருஷ்டிக்குள் ஸர்வோத்கிருஷ்டமான அழகோடு விளங்கினாள். தன்னுடைய அஸாதாரணதேஜோவிசேஷத்தால் அஷ்டதிக்குகளையு மிருளறப்பிரகாசிப்பித்தாள். குளிர்ந்த அமிருதகலைகளால் அகிலலோகத்தையு மானந்திப்பிக்கிற திங்கள்போல் அப்பிராகிருதமான தன்னுடைய சரீரத்தின் வடிவழகால் ஸகலருடைய திருஷ்டியையு மானந்திப்பித்தாள். துக்கத்திலாழ்ந்து புழுதியால் மூடப்பட்டு ஆகாரமில்லாமல் ஆபரணமில்லாமல் வாடின புஷ்பம்போல் தேகம் மிகவுமிளைத்து காந்திமழுங்கி கஷ்டப்படும்பொழுதே ஜகன்மோகினியான இரதிதேவிக்கு நிகரான அழகோடும் தேஜஸ்ஸோடும் பிரகாசிக்கிற பிராட்டியானவள் பூமியில் ஆஸனமற்ற தரையில், அங்கங்களையொடுக்கி அரும்பொருள் தியானஞ்செய்யு மாரியர்போல், பர்த்திருத்தியான பரையாய், அந்யவஸ்து சிந்தாரகிதையாய், பர்த்திருவிரகாக்கினிதாபபீடிதையாய், துக்கஸந்தாபஜனிதமான உஷ்ணக்காற்றை நாககன்னிகைபோல் விசேஷமாக நிசுவஸித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள். துக்கத்தால் வியாபரிக்கப்பட்ட அவள் பரஞ்சோதியானது கொஞ்சமேனும் விளங்கவில்லை. தூமஜாலத்தால் மூடப்பட்ட அக்கினிமண்டலம்போலும், ஸந்தேகாஸ்பதமான ஸ்மிருதிவாக்கியம்போலும், கலக்கத்தையடைந்த புத்திபோலும், வேதப்பிரமாணங்களால் பிடிப்பையடையாத வித்தைபோலும், அப்பியாஸமின்மையால் மறந்துபோன வேதாத்தியயனம்போலும், நாளுக்குநாள் க்ஷீணகதியையடைகிற ஸம்பத்துபோலும், நிறைவேருத கோரிக்கைபோலும், விக்கினங்களா லழிந்துபோகிற காரியஸித்திபோலும், மித்தியாபவாதத்தாற் கேடடைகிற கீர்த்திபோலும், சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கையில்லாத நாஸ்திகனுடைய வைதீககர்மங்களிலுள்ள சிரத்தைபோலும் விளங்கினாள். ஸ்வாபாவிகமான அவளுடைய அப்பிரமேயப்பிரபையானது கார்மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரிகைபோலாயிற்று. அந்த பதிவிரதை ஸ்ரீராகவதரிசனமின்மையால் பதைத்தாள். இராக்ஷஸாதமனுலபகரிக்கப்பட்ட துக்கத்தால் துடித்தாள். பிரியபந்துக்களைப்பாசாதவருத்தத்தால் வாடினாள். துக்கத்தை யடிக்கடி நினைத்துக் கண்ணீர்விட்டாள். நாதனையடைந்து ஸுகப்படுங்காலமூமினியுண்டோவென்று பெருமூச்செறிந்தாள். கண்ணினின்று தாரைதாரையாகப்பெருகும் நீரோடுசேர்ந்த புழுதியின்சேற்றால் பூசப்பட்டிருந்தாள். கல்நெஞ்சுள்ள கடும்பாபியும் மனமுருகும்படியான தீனஸ்திதியிலிருந்தாள். ஸர்வாலங்காரயோக்கியமான திவ்வியாங்கங்களில் அலங்காரலேசமுமில்லாதிருந்தாள். இப்படி துக்காக்கிராந்தையாய்ப்பெருகுகிற கண்ணீரோடு ஸாமான்னியஸ்திரீபோல் பூமியிலுட்கார்ந்து கஷ்டப்படுகிற பிராட்டியின் நிலைமையைக்கண்டு, அந்த ராஜாதிராஜனை ராமசந்திரனுக்கு மாலையிட்ட ஸௌபாக்கியவதி யிவள்தானோ! ஹா ஸீதே ஸீதேயென்று கண்டம்விட்டுக் கதறிப்புலம்புகிற இராகவனுடைய பிரியமஹிஷி யிவள்தானோ! இவள்தானோ ஸீதையென்று நன்றாக உற்றுப் பார்த்துப்பார்த்து ஹநுமான் அடிக்கடி ஸந்தேகமடைந்தார்.

౩౯. దుఃఖేన బుబుధే సీతాం హనూమాననలంకృతామ్ । సంస్కారేణ యథాహీనాం వాచమర్థాంతరం గతామ్ ॥

௩௯. து:கேந புபுதே ஸீதாம் ஹநூமாநநலங்க்ருதாம்
ஸம்ஸ்காரேண யதாஹீநாம் வாசமர்த்தாந்தரங்கதாம் ॥

௩௯. து:கேநபுபுதேஸீதாம்ஹநுமாநநலங்க்ருதாம்।
ஸம்ஸ்காரேணயதாஹீநாம்வாசமர்த்தாந்தரங்கதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமான்	ஹனுமானனவர்	அர்த்தாந்தரம்	விபரீதார்த்தத்தை
அநலங்க்ருதாம்	அலங்காரமில்லாமலிருக்கிற	கதாம்	அடைந்த
ஸீதாம்	பிராட்டியை	வாசம்-யதா	வாக்கைப்போல்
ஸம்ஸ்காரேண	சாஸ்திரவ்யுத்பத்தியால்	து:கேந	கஷ்டத்தால்
ஹீநாம்	சூனியமாயிருக்கிற (படியால்)	புபுதே	அறிந்துகொண்டார்.

தா-ம்—பாஷாக்கியானமில்லாத வொருவன் ஒருவாக்கியத்திற்கு முதலில் விபரீதார்த்தஞ்செய்து பாஷாக்கியானமடைந்தபின் அவ்வர்த்தத்தைமாற்றி ஸரியான அர்த்தங்கொள்வதுபோல் அலங்காரசூன்னியையாய் தீனையாயெழுந்தருளியிருக்கிறபிராட்டியைப் பிரதமதர்சனத்தில்ஸீதையோ அல்லவோவென்று விபரீதமாயெண்ணிப் பிறகு பிராட்டியின் நிரூபணத்திற்காக ஸ்ரீராகவனுரைத்த அடையாளங்களை ஸ்மரித்துப்பிராட்டியைப் பிராட்டியென்றூகித்தார்.

௪௰. తాం సమీక్ష్య విశాలాక్షీం రాజపుత్రీమనిందితామ్ । తర్కయామాస సీతేతి కారణైరుపపాదిభిః ।

௪௰. தாம் ஸமீக்ஷ்ய விஶாலாக்ஷீம் ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதிபி:॥

௪௰. தாம்ஸமீக்ஷ்யவிஶாலாக்ஷீம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
தர்கயாமாஸஸீதேதிகாரணைருபபாதிபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷீம்	நீண்டகண்களையுடையவளும்	உபபாதிபி:	நிச்சயம்தெரிவிக்கிற
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கத்தகாதவளும்	காரணை:	ஹேதுக்களால்
ராஜபுத்ரீம்	ஜனகராஜபுத்திரியுமான	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
தாம	அவளை	ஸீதேதி-தர்க்கயாமாஸ	பிராட்டியென்று-ஊகித்தார்.

தா-ம்—அரவிந்தபத்திரம்போலகன்ற கண்களுடையவளும், ஏதமில்லா வெழில்பூண்ட ரூபலக்ஷணமுள்ளவளும், நிர்த்தோஷமான தன்னுடைய திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களில் ஸகலரையு மீடுபடும்படி செய்கிறவளும், ஜனகராஜன் திருமகளுமான பிராட்டியைத் தகுந்த காரணங்களால் ஸீதையென்றூகித்தார்.

௪௧. వైదేహ్యా యాని చాంగేషు తదా రామోऽన్వకీర్తయత్ । తాన్యాభరణజాలాని శాఖాశోభీన్యలక్షయత్ ॥

௪௧. வைதேஹ்யா யாநி சாங்கேஷு ததா ராமோऽந்வகீர்தயத்।
தாந்யாபரணஜாலாநி ஶாகாஶோபீந்யலக்ஷயத்॥

௪௧. வைதேஹ்யாயாநிசாங்கேஷுததாராமோங்வகீர்தயத்।
தாங்யாபரணஜாலாநிஶாகாஶோபிங்யலக்ஷயத்॥

பதம்.	உரை,	பதம்.	உரை.
ததா	கிஷ்கந்தையிலிருக்கிற (பொழுது)	ஆபரணஜாலாநி	ஆபரணஸமூகங்களை
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	அங்வகீர்த்தயத்	சொன்னாரோ
வைதேஹ்யா:	ஸீதையினுடைய	தாநி-ஆபரணஜாலாநி -	அந்த-ஆபரணஸமூகங்களை
அங்கேஷு	அங்கங்களில்	ஶாகாஶோபீநி	கிளைகளின்மீதுபிரகாசிக்கிறதாக
யாநி	எந்த	அலக்ஷயத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—கிஷ்கிந்தையில் ஸ்ரீராகவன் பிராட்டியினுடைய அவயவங்களி லெந்தெந்த ஆபரணங்களிருக்குமென்று குறிப்பிட்டாரோ அந்தந்த ஆபரணங்களை பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கையி லணிகள் சாத்திக்கொள்ளலாகாதென்கிற நியாயத்தை யனுஸரித்து தேகத்தினின்று களைந்து விருக்ஷக்கிளைகளில் தொங்கவிட்டிருப்பதைக்கண்டார்.

௪௨. సుకృతౌ కర్ణవేష్టౌ చ శ్వదంష్ట్రౌ చ సుసంస్థితౌ । మణివిద్రుమచిత్రాణి హస్తేష్వాభరణాని చ ॥

௪௩. శ్యామాని చిరయుక్తత్వాత్ తథా సంస్థానవంతి చ । తాన్యేవైతాని మన్యేహం యాని రామోऽన్వకీర్తయత్ ॥

௪௨. ஸுக்ருதௌ கர்ணவேஷ்டௌ ச ஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌ ச ஸுஸம்ஸ்திதௌ।
மணிவித்ருமசித்ராணி ஹஸ்தேஷ்வாபரணாநி ச॥

௪௩. ஶ்யாமாநி சிரயுக்தத்வாத் ததா ஸம்ஸ்தாநவந்தி ச।
தாந்யேவைதாநி மந்யேऽஹம் யாநி ராமோऽந்வகீர்தயத்॥

௪௨. ஸுக்ருதௌகர்ணவேஷ்டௌசஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌசஸுஸம்ஸ்திதௌ।
மணிவித்ருமசித்ராணிஹஸ்தேஷ்வாபரணாநிச॥

௪௩. ஶ்யாமாநிசிரயுக்தத்வாத்ததாஸம்ஸ்தாநவந்திச।
தாங்யேவைதாநிமங்யேஹம்யாநிராமோங்வகீர்தயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ருதௌ	நன்றாயியற்றப்பட்ட	சிரயுக்தத்வாத்	வெகுநாள்கூடியிருந்ததால்
கர்ணவேஷ்டௌச	கம்மலையும்	ஸம்ஸ்தாநவந்திச	அந்தந்தஆபரணங்களின் அடையாள
ஸுஸம்ஸ்திதௌ	நன்றாயிருக்கிறதும்	யாநி	எந்தஆபரணங்களை[முடையனவுமான
ஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌச	காதின் பக்கத்தி லணிந்துகொள்கிறது மான திரிகர்ணமென்கிற புஷ்பம் போன்றகர்ணபூஷணங்களையும்	ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்
		அந்வகீர்த்தயத்	சொன்னாரோ
		தாநியேவ	அந்தஆபரணங்களே
ஹஸ்தேஷு	கைகளில் (விரல்களில்) [மான	யேதாநி	இவைகளென்று
மணிவித்ருமசித்ராணி	மணி-பவழம்இவைகளினால்விசித்திர	ததா	அப்படியே
ஆபரணாநிச	ஆபரணங்களையும் [வாயும்	அஹம்	நான்
ஶ்யாமாநி	ஸ்ரீராகவவிரஹதாபத்தால் கறுத்தன	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்—அவ்விருக்ஷக்கிளைகளில் ஸ்ரீராகவன் குறிப்பிட்ட அதிசிரேஷ்டமான கம்மல் முதலிய கர்ணாபரணங்களையும், நவரத்தினங்கள் பதித்து அதிவிசித்திரமாக விளங்கும் ஹஸ்தாபரணங்களையுங் கண்ணுற்றார். அவைபிராட்டியின் தேகஸம்பந்தமடைந்திருக்கையில்ஸ்ரீராகவவிரக ஜனித உஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தால்கறுத்திருந்தன. சிரகாலஸம்பந்தத்தால் பிராட்டியின் திருமேனியில் அவைகளுடைய அடையாளங்கள்காணப்பட்டன. ஆகையாலவை ஸ்ரீராகவன் குறிப்பிட்ட அணிகளேயென்று நிச்சயித்தார்.

౪౪. తత్రయాన్యవహీనాని తాన్యహం నోపలక్షయే। యాన్యస్యానావహీనాని తానీమాని నసంశయః॥

சச. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

சச. தத்ரயாந்யவஹீநாநிதாந்யஹம்நோபலக்ஷயே।
யாந்யஸ்யாநாவஹீநாநிதாநீமாநிநஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (ருசியமூகபருவதத்தில்)	யாநி	எந்த (ஆபரணங்கள்)
யாநி	எந்த (ஆபரணங்கள்)	அஸ்யாஃ	இந்தபிராட்டியினிடத்திலிருந்து
அவஹீநாநி	விழுந்தனவோ	நாவஹீநாநி	விழவில்லையோ
தாநி	அந்த (ஆபரணங்களை)	தாநி	அந்தஆபரணங்கள்
அஹம்	நான்	இமாநி	இவைதான்
நோபலக்ஷயே	(இவ்விடத்தில்) பார்க்கவில்லை	நஸம்ஶயஃ	(இந்தவிஷயத்தில்)ஸம்சயமானதில்லை.

౪౫. పీతంకనకపట్టాభంస్రస్తంతద్వసనంశుభమ్। ఉత్తరీయంనగాసక్తంతదాదృష్టంప్లవంగమైః॥

౪౬. భూషణానిచముఖ్యానిదృష్టానిధరణీతలే। అనయైవాపవిద్ధానిస్వనవంతిమహాంతిచ॥

சரு. 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌗𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌃॥

சசா. 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌅𑌨𑌯𑍈𑌵𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

சரு. பீதம்கநகபட்டாபம்ஸ்ரஸ்தம்தத்வஸநம்ஶுபம்।
உத்தரீயம்நகாஸக்தம்ததாத்ருஷ்டம்ப்லவங்கமை:॥

சசா. பூஷணாநிசமுக்யாநித்ருஷ்டாநிதரணீதலே।
அநயைவாபவித்தாநிஸ்வநவந்திமஹாந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கநகபட்டாபம்	தங்கத்தகுட்டின்காந்திபோலயொத்தகாந்தியுடையதும் (அதனால்)	ததா	அப்பொழுது
		த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டதோ
பீதம்	பச்சைநிறமுள்ளதும்	தத்	அந்த (வஸ்திரமும்)
ஶுபம்	மங்களகரமானதும்	முக்யாநி	சிரேஷ்டமானவும்
ததா	ஸீதாபஹரணகாலத்தில்	ஸ்வநவந்தி,	சப்தமுடையனவும்
ஸ்ரஸ்தம்	நழுவினதும்	மஹாந்திச	விலையற்றனவுமான
நகாஸக்தம்	ருசியமூக பருவதத்தில் தொற்றிகொண்டதுமான	பூஷணாநிச	ஆபரணங்களும்
		தரணீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
உத்தரீயம்	(எந்த) உத்தரீயமென்கிற	த்ருஷ்டாநி	பார்க்கப்பட்டனவோ (அவை)
வஸநம்	(மேலாக்கு) வஸ்திரமானது	அநயைவ	இவளாலேயே
ப்லவங்கமை:	ஸுக்கிரீவன்முதலானோர்களால்	அபவித்தாநி	போடப்பட்டன.

౪౭. ఇదంచిరగృహీతత్వాద్వసనంక్లిష్టవత్తరం। తథాపినూనంతద్వర్ణంతథాశ్రీమద్యథేతరత్॥

சஎ. 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍॥

௪எ. யிதம்சிரக்ருஹீதத்வாத்வஸநம்க்லிஷ்டவத்தரம்।
ததாபிநூநம்தத்வர்ணம்ததாஸ்ரீமத்யதேதரத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதரத்	(விலகிப்போன) வஸ்திரமானது	க்லிஷ்டவத்தரம்	கிழிந் திருக்கிறது
யத்வர்ணம்	எந்தவர்ணமோ	ததாபி	அப்படியிருந்தும்
யதா-ஸ்ரீமத்	எந்த-சோபையுடையதோ	தத்வர்ணம்	அந்தவர்ணமுடையதும்
ததா-இதம்	அப்படியே-இந்த	ததா-ஸ்ரீமத்	அப்படிப்பட்ட சோபையுடையதாக
வஸநம்	வஸ்திரமானது	நூநம்	நிச்சயம். [இருக்கிறது
சிரக்ருஹீதத்வாத்	வெகுநாளாயுடுத்திருப்பதால்		

தா-ம்—ருச்சியமூகபர்வதத்தில் ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவும் நானும் மற்ற மந்திரிகளுமிருக்கும்போது இராக்ஷதனுற் கொண்டுபோகப்பட்ட வொரு ஸ்திரீயானவள் சில ஆபரணங்களை வஸ்திரத்தில் சுற்றி எறிந்தாளன்றே. இதோ விருக்ஷக்கிளைகளில் மாட்டியிருக்கிற ஆபரணவரிசையில் அவ்வாபரணங்களைமாத்திரங்காணேம். இவ்விடத்திலிருக்கு மாபரணங்களிலொன்றையு மவைகளிற்காணேம். மேலும் திவ்வியகாதத்தையுடைய அந்த சிரேஷ்டமான அணிகள் சுற்றப்பட்டிருந்த வஸ்திரம்போன்ற வஸ்திரத்தையே யிவள் சாத்திக்கொண்டிருக்கிருள். வெகுநாள் தரித்ததா லிது கொஞ்சம் கிழிந்திருந்தபோதிலும் அதேவர்ணமும் சோபையுமுடையதாகவேயிருக்கிறது. ஆகையால் அந்த பூஷணங்களை யெறிந்தவளிவளென்றே எண்ணுகிறேன்.

౪౮. ఇయంకనకవర్ణాంగీరామస్యమహిషీప్రియా। ప్రణష్టాపిసతీయాస్యమనసోనప్రణశ్యతి॥

௪அ. 𑌇𑌯𑌂𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌿𑌸𑌤𑍀𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑍋𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௪அ. யியம்கநகவர்ணங்கீராமஸ்யமஹிஷீப்ரியா।
ப்ரணஷ்டாபிஸதீயாஸ்யமநஸோநப்ரணஶ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
யா	எவள் [தேஹமுடையவளும்	ப்ரணஷ்டாபி	நாசத்தையடைந்தாலும்
கநகவர்ணங்கீ	தங்கவர்ணம்போன்ற வர்ணமுடைய	அஸ்ய	இந்த ஸ்ரீராகவனுடைய)
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	மநஸஃ	மனதிற்கு (ஸமீபத்திலிருந்து)
ப்ரியா	இஷ்டமானவளும்	நப்ரணஶ்யதி	நசிக்கமாட்டாளோ (அவள்)
ஸதி	பதிவிருதையானவளும்	இயம்	இவள்தான் (என்னுல்தேடி பார்க்கப்பட்டவளென்றெண்ணினூர்.)
மஹிஷீ	பட்டமஹிஷியாயும் (இருப்பவளோ)		
ஸா	அப்படிப்பட்டவள்		

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவளும், தன்னுடைய கல்யாண குணவிசேஷங்களா லிராகவனுக் கத்தியந்தம் பிரியையும், எப்படிப்பட்ட ஆபத்திலும் பாதிவிருத்திய நெறியினின்று தவருத பரிசுத்தையும், தான் நசித்தபோதிலும் ஸ்ரீராகவனுடைய ஹிருதயகமலத்தி லிடைவிடாது வாஸஞ்செய்பவளுமான ஜானகி யெவளோ அவள்தானிவள். இவள்தான் ராமமஹிஷி. யான் தேடியறியவேண்டிய பெண்மணி யிவளே என்று மாருதி யெண்ணினூர்.

౪౯. ఇయంసాయత్కృతేరామశ్చతుర్భిఃపరితప్యతే। కారుణ్యేనానృశంస్యేనశోకేనమదనేనచ॥

౫౦. స్త్రీప్రణష్టేతికారుణ్యాదాశ్రితేత్యానృశంస్యతః। పత్నీనష్టేతిశోకేనప్రియేతిమదనేనచ॥

௪௯. 𑌇𑌯𑌂𑌸𑌾𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨𑌚॥

௫௦. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨𑌚॥

௪௯. இயம்ஸாயத்க்ருதேராமஶ்சதுர்ப்பிஃபரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேநஶோகேநமதநேநச॥

௫0. ஸ்த்ரீப்ரணஷ்டேதிகாருண்யாதாஶ்ருதேத்யாந்ருஶம்ஸ்யதஃ।
பத்நீநஷ்டேதிஶோகேநப்ரியேதிமதநேநச॥

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
யத்க்ருதே	எவள்நிமித்தமாக	ஸ்த்ரீ	மடந்தையானவள்
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்	ப்ரணஷ்டேதி	நசித்துவிட்டாளென்று
சதுர்ப்பிஃ	நான்குகளான	காருண்யாத்	தயையாலும்
காருண்யேந	தயையாலும்	ஆஶ்ரிதா-யிதி	(நம்மை) ஆச்ரயித்தாளென்று
ஆந்ருஶம்ஸ்யேந	க்ரூரமின்மையாலும்	ஆந்ருஶம்ஸ்யத	அவளைக்கைவிடக்கூடாதென்கிறமன
ஶோகேந	துக்கத்தாலும்	பத்நீ	பாரியையானவள் [முருக்கத்தாலும்
மதநேநச	மன்மதவிகாரத்தாலும்	நஷ்டா-இதி	நசித்தாள்-என்று
பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிருர்	ஶோகேந	வியஸனத்தாலும்

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
ப்ரியா-இதி	இஷ்டமானவள்-என்று	ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்
மதநேந ச	மன்மதவிகாரத்தாலும்	பரிதப்யதே	துக்கிக்கிறார்.

தா-ம்—எவள்விஷயத்தில் தயையாலும் உருக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் மதனவிகாரத்தாலும் தாசரதி கஷ்டப்படுகிறாரோ அப்படிப்பட்ட மைதிலி யிவள்தான். ஐயோ இவள் ஸ்திரீயாயிற்றே, மஹாபாபியும் குரூரனும் இராக்ஷஸனுமான இராவணனுல் பகரிக்கப்பட்டாளே, என்ன கஷ்டப்படுகிறாளோவென்று அவளுடைய அபலத்துவத்திற்காக தயைகூர்ந்து தாசரதி வருந்துகிறார். மேலுமிவள் என்னுடைய ரக்ஷணையை யபேக்ஷியாத அன்னியஸ்திரீயோ! என்னையே ஆசிரயித்த பக்தையாயிற்றே. ஆசிருத ரக்ஷகனை இராகவனை யணுகிய தனக்கு விபத்துகள் நேரிடாவென்று நம்பின நிர்மலையாயிற்றே. அப்படிப்பட்டவளைக் கைவிட்டேனே யென்று பக்தவாத்ஸல்லியத்தால் பதைக்கிறார். ஆசிருதையாயிருப்பதுடனிவளென் தர்மபத்தினியாயிற்றே. பாணிக்கிரகணஞ்செய்த பாரியையைப் பரிக்கிறவனன்றோ பர்த்தா, நான் விற்பிடித்த வழகுக்கென் பத்தினியையாவது ரக்ஷிக்கவேண்டாமோ. ஐயோ பறிகொடுத்தேனே வென்பத்தினியையென்று சோகத்தால் துடிக்கிறார். மேலுமிவள் தர்மபத்தினியாயிருப்பதுடன் எனக்கத்தியந்தம் பிரியை. திவ்விய ரூபகுணவிசேஷங்களால் என்மனதைக் கொள்ளைகொண்டவள். அவளின்றி யான் ஜீவியேன். ஹா ஸீதே! ஹா மைதிலீ! என்று கதறிக்கொண்டு மன்மதவிகாரத்தால் சித்தப்பிரமையடைந்து வருந்துகிறார். இவ்வித கஷ்டங்களை யார் நிமித்தமாக வடைந்தாரோ அந்த வைதேஹீ யிவள்தானென்று ஹநுமான் நிச்சயித்தார்.

౫౧. అస్యా దేవ్యా యథారూపమంగప్రత్యంగసౌష్ఠవమ్ । రామస్య చ యథారూపం తస్యేయమసితేక్షణా॥

௫௧. ஸஸ்யாதெவ்யாயதாரூபமங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவம்।
ராமஸ்யசயதாரூபந்தஸ்யேயமஸிதேக்ஷணா॥

௫௧. அஸ்யாதேவ்யாயதாரூபமங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவம்।
ராமஸ்யசயதாரூபம்தஸ்யேயமஸிதேக்ஷணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அஸ்யாஃ-தேவ்யாஃ	இந்த-பிராட்டியினுடைய	யதா	எவ்விதமோ
ரூபம்	சரீரமும்	(அஸ்யாஃ)	(இவளுடைய-காசரணதியவயவமும் தேஹஸௌஷ்டவமும்)
அங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவஞ்ச-காசரணதிஅவயவங்களுடைய மேன்மையும்			
யதா	எந்த (விதமோ)	ததா	அவ்விதமே (ஆகையால்)
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	இயம்-அஸிதேக்ஷணா	இந்த-கறுத்த கண்களையுடைய (பிராட்டி)
ரூபம்ச	சரீரமும் (காசரணதிஅவயவங்களும்)	தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுக்கு)
(ததா)	(அவ்விதமே) ஸௌஷ்டவமும்	(யோக்யா)	(தகுந்தவள்.)
(ராமஸ்ய)	(ஸ்ரீராகவனுடைய சரீரமும், தேக		

தா-ம்—நீலோத்பலங்கள்போலதிஸுந்தரமானநேத்திரங்களோடுகூடின திருமுகமண்டலத்தையுடைய இந்த தேவியின் தனுவழகும், காசரணதியவயவங்களினழகும் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியினுடைய வழகிற்குப் பொருந்தியிருக்கின்றது. மின்னற்கொடியையொத்த இக்கோமளாங்கி தான் நீலமேகசியாமளனை அம் மன்மதனுக்கு அனுரூபஸ்திரீயென்றெண்ணினர்.

౫౨. అస్యా దేవ్యా మనస్తస్మిం స్తస్య చాస్యాం ప్రతిష్ఠితమ్ । తేనేయం స చ ధర్మాత్మా ముహూర్తమపి జీవతి॥

௫௨. ஸஸ்யாதெவ்யாமநஸ்தஸ்மிம்ஸ்தஸ்யசாஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டிதம்।
தெநெயம்ஸசதர்மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

௫௨. அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிம்ஸ்தஸ்யசாஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டிதம்।
தேநேயம்ஸசதர்மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்யாஃ-தேவ்யாஃ	இந்த-தேவியினுடைய	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய மனமும்)
மநஃ	மனதானது	அஸ்யாம்	இவளிடத்தில்(வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்தகாரணத்தால்)
தஸ்மிந்	அந்த(ஸ்ரீராகவனிடத்தில்)		
ப்ரதிஷ்டிதம்	வைக்கப்பட்டிருக்கிறது	தர்மாத்மா	தர்மசிந்தையுடைய
தேந	அந்தகாரணத்தால்	ஸச	அந்த (ஸ்ரீராகவனும் இதுவரையிலல்ப காலமாயினும்
இயம்	இந்த (ஸீதையானவள்)		
முஹூர்த்தமபி	இதுவரையில்(கொஞ்சகாலமாவது)	(ஜீவதி)	(பிழைத்திருக்கார்.)
ஜீவதி	பிழைத்திருக்காள்		

தா-ம்—பதிவிரகம் ஸகியாது ஜானகியினுடைய மனமானது ஸ்ரீராகவன் திருமேனியிற்போய் லயித்திருக்கிறது. தன்னுடைய பிரியபாரியையின் விரகம் ஸகியாது ஸ்ரீராகவனுடைய மனமிவளிடத்தில் வந்துவிட்டது. ஆகையாலல்லவோ பரமஸாதுவான இந்த ஸீதையும் தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராகவனு மிதுவரையில் விரகாக்கினியால் தகிக்கப்படாது ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.

౫౩. దుష్కరం కృతవాన్ రామో హీనో యదనయా ప్రభుః । ధారయత్యాత్మనో దేహం న శోకేనావసీదతి॥

౫౪. దుష్కరం కురుతే రామో య ఇమాం మత్తకాశినీం । సీతాం వినా మహాబాహుర్ముహూర్తమపి జీవతి॥

௫௩. *𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌹𑍀𑌨𑍋𑌯𑌦𑌨𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌦𑍇𑌹𑌂𑌨𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿॥

௫௪. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑍋𑌯𑌇𑌮𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿॥

௫௩. துஷ்கரம்க்ருதவாந்ராமோஹீநோயதநயாப்ரபு:।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்நஶோகேநாவஸீததி॥

௫௪. துஷ்கரம்குருதேராமோயஇமாம்மத்தகாஶிநீம்।
ஸீதாம்விநாமஹாபாஹுர்முஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	
ப்ரபு:-ராம:	பிரபுவான-ஸ்ரீராகவன்	க்ருதவாந்	செய்தவரானுர்.
அநயா	இந்த (ஸீதையோடு)	மஹாபாஹு:	பெருபுஜங்களையுடைய
ஹீந:	ரகிதனுக (ஸீதையைவிட்டவனுக)	ய:	எந்த (ஸ்ரீராகவன்)
ஆத்மந:-தேஹம்	தன்னுடைய-சரீரத்தை	மத்தகாஶிநீம்	உத்தமையான
தாரயதி	தரித்திருக்கிருன்	இமாம்-ஸீதாம்	இந்த-பிராட்டியைப்பிரிந்து
ஶோகேந	துக்கத்தால்	முஹூர்த்தமபி	கொஞ்சகாலமாயினும்
நாவஸீததி	அழியவில்லை	ஜீவதி	உயிரோடிருக்கிருரோ
இதியத்	என்கிறயாதொன்றுண்டோ	ராம:	(அப்படிப்பட்ட) ஸ்ரீராகவன்
தத்	அந்த	துஷ்கரம்	செய்வதற்கரியகாரியத்தை
துஷ்கரம்	செய்யத்தகாததானகாரியத்தை	குருதே	செய்துகொண்டிருக்கிருர்.

தா-ம்—மாலியவானென்கிற பர்வதத்தில் ஸீதாவிரகதுக்கத்தாற்புலம்பின பெருமாளைப்பார்த்து வஸிஷ்டப்பிரம்மரிஷி சிஷியனுயினு மிவர் ஓர் ஸ்திரீவிஷயமாக இவ்வளவு பரிதபிக்கிருரேயென்று பரிகஸித்த அதிவிரக்தரான ஹநுமானும் தேவியின் வைலக்ஷண்ணியத்தையும் தீனஸ்திதியையும் பார்த்து மனமுருகி இப்பேர்ப்பட்ட பத்தினியினுடைய பிரிவைச்சகித்து ஜீவனேடிருக்கிற இராகவனுடைய காடின்னிய ஹிருதயந்தைப்பற்றி நிந்திக்கிருர். இக்கடலைத்தாண்டுகிறதாகிற துஸ்ஸகமான காரியத்தை யான் செய்தேனென்றெண்ணியிருந்தேனே. ஸீதாவிஷயத்தில் ஸ்ரீராகவன் செய்வது பரமதுஸ்ஸகமான காரியமாகக் காண்கிறதே. மேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்த மின்னற்கொடிபோலும், சந்திரனைவிட்டுப்பிரிந்த சந்திரிகைபோலும், இரத்தினத்தைவிட்டுப்பிரிந்த பிரபைபோலும், மன்மதனைவிட்டுப்பிரிந்த இரதிதேவிபோலும், கமலாஸனத்தைவிட்டுநழுவிய பத்மினிபோலுமிருக்கிற அப்பிரமேயகாந்தியோடுகூடிய ஆத்மஸதிருசமான திவ்வியமங்கள வடிவழகுள்ள இத்திருமாதினுடைய விரகத்தைஸகித்திருக்கிருரே! அனேகஸ்திரீகளிருப்பதா லிவளை மறந்தாரென்பதற்குப் பெருமாள் ஏகதாரவிருதனுயிற்றே. க்ஷணப்பொழுதும் ஸ்ரீராமவிரகத்தைச்சகியாத பிரியநாயகியைப் பிரியத்துணிந்தாரோ! ஸ்ரீராகவகமலசரண ஸேவையே பிரதானமென்று பின்தொடர்ந்த பக்தையைப் பிரியத்துணிந்தாரோ! பர்த்திரு சிச்ருஷையே புருஷார்த்தமென்று பின்தொடர்ந்த பதிவிரதையைப் பிரியத்துணிந்தாரோ! எவளுடைய சேர்க்கையால் தனக்கு தேஜஸ்ஸோ, எவளுடைய கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தால் தனக்கு மங்களகரமோ, அப்பேர்ப்பட்டபிராட்டியின் விரகத்தை ஸகித்திருக்கிருரே! இவளைப்பிரிந்து பிரபுத்துவம் வகித்துவருகிருரே. சரணுகதி பண்ணின பக்தையை ரக்ஷிக்காத பிரபுத்துவ மேதுக்கு? தன்னைத்தவிர வேறொருவஸ்துவைத் தியானஞ்செய்யாத பத்தினியை யிங்கு பறக்கவிட்டு அங்கு அவர் பிரபுவாயிருந்து பிரயோஜனமென்ன? ஆசிரிதரக்ஷணமின்றி ஆசிரிதநிரஸனமோ பிரபுத்துவத்திற்கழகு? மேலு மிப்பேர்ப்பட்ட ஸம்பத்தை யிழந்தபிறகு அவருக்கு ராஜத்துவமும் ஐசுவரியமும் அதிகாரமு மென்னபிரயோஜனம். தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கும் யசஸ்ஸுக்கும் காரணபூதையாய் திருக்கல்லியாண குணவிசேஷங்களா லபிமதையாய் தன்னையே ரக்ஷகனுகவந்தடைந்த பிராட்டியை ரக்ஷிக்கச் சக்தியில்லாவிடினும் அவள் கை நழுவியபிறகு துக்கமடைந்தாரோ. நீலமேகம்போல் சியாமளமான தன்னுடைய திருமேனியினொளிக்கு ஏதாவது குறைவுவந்ததோ. துக்கஸூசகமாக தேகமிளைத்து சோபைகுலைந்து பலமொடுங்கி கஷ்டப்படுகிருரோ. இம்மஹாவியஸனத்தை யடைந்தபிறகு அவர் ஸஞ்சரிக்கவேண்டுமோ. இத்தனைகாலம் தேகத்தை யொழிக்காது தரித்துவருகிருரே. பிராட்டியை யிழந்தவப்பொழுதே தேகத்தை விட்டிருக்கவேண்டுமன்றே. பாரதந்திரைகளான ஸ்திரீகளைப்போலல்லாமல் ஸ்வதந்திரனுனவிவர் தன்தேகத்தை யொழிக்கவொண்ணுதோ. பக்தஸ்வாதீனனுனபடியால் பாரதந்திரனென்னிலும் பரமபக்தையான பிராட்டியின்விஷயத்திற் பிரயோஜனப்படாத தேகத்தை யொழிக்கலாகாதோ. அந்ததேகத்தை யொழிக்க இவ்வியஸனத்தைவிட மேலான விஷம் வேண்டுமோ. இவ்விஷமே யவரை யரிக்காவிடில் வேறெதுதா னவரை யழிக்கும்! இந்தவிதம், அப்ராகிருதமான லாவண்ணியவிசேஷத்தாலும், அநந்யசிந்தாஸகிதப் பிரேமவிசேஷத்தாலும், சரணுகதி பண்ணின பிரபத்திவிசேஷத்தாலும், நிர்த்தோஷமான பாதிவிருத்திய தர்மவிசேஷத்தாலும், தன்னுடைய அபலத்துவத்தாலும் பெருமாளுடைய இரக்ஷணைக்குரியளான பிராட்டியி னிழவையடைந்து ஸ்ரீராகவன் நசிக்காமலிருப்பது துஷ்கரமான காரியமென்று திருவடி யெண்ணினுர்.

ஸர்வசத்துருக்களையும் க்ஷணகாலத்தில் ஜயிக்கவல்ல கோதண்டந்தாங்கிய மஹாவீரனுயினும் இப்பேர்ப்பட்ட நித்திய யௌவனையான பத்தினியைப்பிரிந்து க்ஷணகாலமாகிலுமவர் ஜீவித்திருக்கிறது மஹா துஷ்கரமான காரியம்.

தநிஶ்லோகியின் விஶேஷார்த்தம்.

* சந்த்ரவீக்ஷணாம் மயா சந்த்ரவதநா ப்ருஹதீ-ஹரிணீவ-பாஶேந ஸ்த்ரீணாம் ஸநாத ஹிதம் ஜநக-என்று ஶ்லோகத்தொடக்க மான்குளப்படியேதொத்த ஸ்த்ரீயின் அவயவவிஶேஷத்தி லகப்படாதே சந்த்ர ஜ விராஜுனை திருவடியகப்பட பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது பிராட்டி ஸௌலக்ஷண்யத்தையு மிவளை ழுந்தருளியிருக்கிற தேஜஸ்ஸையுங் கண்டு இவளை யிப்படி யிருத்துவதே யென்று பெருமாளை ஶ்லாகைபண்ணுகிறான் - துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம: - நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில்செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் - பெருமாள் நம்மிலும் அருந்தொழில் செய்தாராயிருந்தது. ராம: - ஸகலஜாதவத்ஸராய் பிராட்டியையொழிய வதிர்யாத பெருமாளுக்கு துஷ்கரம்-அரண்யநிகளாய்ப் பிறந்தாராகச்செய்யவரிதொன்றைச்செய்தார். துஷ்கரம் - காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்படக் கூடக்கொண்டுபோன பெருமாள் தமக்கு மிதுக்கு முன்புசெய்யவரிது- இஸ்ஸம்ஸாரத்தைச் செய்யக்கோலி தவிர்ந்தாரோவென்றில் - க்ருதவாந்-பத்தும் பத்தாக ஸம்ஶயித்திலரோ - இப்படி யிவர் செய்ததுதா னேதென்னில் - ராம: - பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம விருந்தார் - ராம: - பிராட்டியைப்பிரிந்தால் புகாழிந் தெழில்குலைந்து முகம் வெளுத்து உடம்பிளைத்து இட்டகா விட்டகையா யிருக்கவேண்டாவோ-இத்தைப்பற்றவிறே பிராட்டியும்-ஶஶ்வதேவ ரஸோபஸேவநம் தவ சாரு நயநஸௌந்தர்யம்-என்றும் முகத்திலொளியும் மணமும் மாறாதே செல்லாநின்றதேயென்று கேட்டது - ராம: - பொடிமூடு தணலாயிருந்தார் - வடிவில் பச்சையைக்காட்டித் துவக்கிக் கொண்டுபோந்து நடுக்காட்டிலே தள்ளுவதே-ஸ்வத்தாலே ஸ்வஹஸ்தேயானுளல்லது இவர் தள்ளினரோ வென்ன - இவளைக்கண்டு வைத்தாலவர் தாமகலப்பெறுவரோ-ஹீநோயதநயா-இவரிவளைவிட்டு மான்பின்னே போகப்பட்டன்றே இவ்வவஹாரம்தாநுபிறந்தது-அநயாஹீந: - இறையுமகலகில்லேனென்கிற விவளையோபிரிவது - அநயாஹீந:-ஆகாப்பினுடைய நித்யயோகத்தையுங் குலைத்திலரோ - அநயாஹீந:- அநந்யாராகவேணேதிஷ்டாநாம்ஸமயாவிஹீநாம்ஶாணாய நிஶ்சிதாம்-என்றுசொன்னவிவளையன்றேபிரிவது-அநயாஹீந: - ஶ்ரியா தேவதேவஸ்ய ஸேவ்யதே - என்றும்-அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா - என்றும்-அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா-என்றும் எல்லாப்படியாலும் தமக்கு மினுக்குமுண்டாயிருக்கிற விவளையோ விடுவது - ப்ரபு: - ஒன்றும் அறியாராயிருந்தார் - ப்ரபுத்வமாவது அறியாத்தனமிறே - ப்ரபு: மேன்மையுண்டித்தனைபோக்கி நீர்மையில்லையாயிருந்தது - ப்ரபு: - ஆனைகுதிரைகட்டவும் படையாளவும் கணக்குக்கேழ்க்கவுங் கற்றுரித்தனைபோக்கி ப்ரணயத்வத்தில் புதியதுண்டிலராயிருந்தது - ப்ரபு:-பெண்ணின்வருத்த மறியாதான் - பஹுதா விஜாயதே - என்றும்-பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி-என்றும் பலபிறவிப்பெருமானென்றும் பிறக்கிற பிறவிவெள்ளத்திலே யொருபெண் பிறவி பிறந்தானுகில்லிறே யிவ்வினையாளனுய்ப் பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயரறிவது-இப்படி ப்ரபுக்களாயிவர்செய்ததென்னென்னில்-தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் - பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்காராய் முடிந்தாரென்று பேர்படைக்கவேண்டாவோ-தாரயதி-தரித்திருப்பதே-இத்தனைபோது ஸத்தை யழியவேண்டாவோ-நித்யமான ஸ்வரூபத்தை யழிக்கப்போமோவென்ன-ஆத்மநோ தேஹம்- நித்யமான ஸ்வரூபமிருக்க-ஜஹாமி ஹ்ருஷ்டதாஹிதேஹம் தாரயந்தேஹம் - என்று வந்தேறியான வுடம்பை விடலாகாதோ-நித்யோ நித்யாநாம்-என்று ஸ்வரூபத்தோபாதி ரூபமும் நித்யமன்றோவென்ன - ராம:ஆத்மநோ தேஹம் - அப்ராக்ருதமான ஶரீரத்தைச் சொன்னேனோ- ஆதியுஞ் சோதியுருவை யங்குவைத்திங்கு பிறந்தபடியை விடாலாகாதோ-ஆத்மநோ தேஹம்- தாமொருபிராட்டியாய்-பராயீநாஸ்த்ரீய ஸாவஶ்ர:-என்றும், மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தேனே - என்றும் பாரதந்த்ர்யமாய் நோக்கியிருக்கிறாரோ - தம்முதான வுடம்பைப் போகவிட்டா லாகாதோ - ஆத்மநோ தேஹம் - தம்முடம்பு தம்முதோ- ஹஸ்தாநாம்-என்றும் பிறாதன்றே-பிறருடம்பையென்செய்யச்சுமக்கிறார்,அவர்செய்வதென்,முடிக்கைக்குக் கருவியில்லையாகிலென்ன-நஶோகேநாவஸீததி-ஶோகமிருக்க வேறுகருவிவேணுமோ-நஶோகேநாவஸீததி-ஶோகாக்நிம்ப்ரயக்ஷ்யதி - என்று ஶோகமாகிற பெருநெருப்பிருக்க வேறு கேட்கவேணுமோ.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

౫౫. ఏవంసీతాంతదాదృష్ట్వాహృష్టఃపవనసంభవః । జగామమనసారామంప్రశశంసచతంప్రభుమ్॥

௫௫. ஏவம் ஸீதாம் ததா த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்பவ: ।
ஜகாம மநஸா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபும் ॥

௫௫. ஏவம்ஸீதாம்ததாத்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்ட:பவநஸம்பவ:।
ஜகாம்மநஸாராமம்ப்ரஶஶம்ஸசதம்ப்ரபும்॥

இதி ஶ்ரீஸுந்தரகாண்டே - பஞ்சதஶஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநஸம்பவஃ	வாயுவினிடத்திலுண்டானஹநுமான்	மநஸா	மனதினால்
ததா	அப்பொழுது	ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
ஸீதாம்	பிராட்டியை	ஜகாம	ஸ்மரித்தார்
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரமாக	தம்	அப்படிப்பட்ட
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	ப்ரபும்	பிரபுவான (ஸ்ரீராகவனை)
ஹ்ருஷ்ட(ஸ்ஸந்)	ஸந்தோஷித்தவராய்க்கொண்டு	ப்ரஶஶம்ஸச	கொண்டாடவும் கொண்டாடினார்.

தா-ம்.—பிராட்டியின்தரிசனத்தால் கிருதார்த்தரான அவ்வாயுகுமாரன் பரமானந்தமடைந்தார். உடனே தாசரதியை மனதினால் தியானித்து இப்பேர்ப்பட்ட அனுரூபமுள்ள பிராட்டிக்கு நாதனான அந்தபுருஷோத்தமனைக்கொண்டாடினார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினாறாவதுஸர்க்கம்.

౧ ప్రశస్యతుప్రశస్తవ్యాంసీతాంతాంహరిపుంగవః। గుణాభిరామంరామంచపునశ్చింతాపరోఽభవత్॥

க. 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥

க. ப்ரஶஸ்யதுப்ரஶஸ்தவ்யாம்ஸீதாம்தாம்ஹரிபுங்கவஃ।
குணாபிராமம்ராமம்சபுநஸ்சிந்தாபரோபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிபுங்கவஃ	வானரசிரேஷ்டரான (ஹனுமான்)	ப்ரஶஸ்ய	கொண்டாடி
ப்ரஶஸ்தவ்யாம்	கொண்டாடத்தக்கினவளான	புநஃ	மறுபடியும்
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியையும்	சிந்தாபரஃ	சிந்தையி லாஸக்தையுடையவராக
குணாபிராமம்	குணத்தால் அழகான	அபவத்	ஆனார்.
ராமஞ்ச	ஸ்ரீராகவனையும்		

தா-ம்.—அந்தவானரோத்தமன் நீலமேகஸியாமளமான திவ்விய திருமேனியோடும் ஸகலரையும் ரஞ்சிப்பிக்கிற திவ்வியதிருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களோடு மெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு ஸௌந்தரியகுணசீலாதிஸகல விஷயங்களிலும் அநுரூபவதியாயிருக்கிற பிராட்டியைத்தரிசித்து இப்பேர்ப்பட்ட தாம்பத்தியமும் பூலோகத்திலுண்டோவென்று ஸீதாராமரிருவரையுங் கொண்டாடி மறுபடியும் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார்.

౨. స ముహూర్తమివ ధ్యాత్వా బాష్పపర్యాకులేక్షణః। సీతామాశ్రిత్య తేజస్వీ హనుమాన్విలలాప హ॥

உ. 𑌸 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌹॥

உ. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வாபாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணஃ।
ஸீதாமாஸ்ரித்யதேஜஸ்வீஹநுமாந்விலலாபஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேஜஸ்வீ	தேஜஸ்ஸுடையவரான	பர்யாகுல	வியாபரிக்கப்பட்ட
ஸஃ-ஹநுமாந்-	அந்த-ஹநுமாரானவர்	ஈக்ஷணஃ	கண்களையுடையவராக
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்	ஸீதாம்-ஆஸ்ரித்ய	பிராட்டியை-உத்தேசித்து
த்யாத்வா	தியானஞ்செய்து	விலலாப	துக்கித்தார்
பாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணஃ—		ஹ	ஆச்சரியம்.
பாஷ்ப	கண்ணீரால்		

தா-ம்.—பிராட்டியைத்தரிசியாமல் ஸ்ரீராகவனை யெப்படிநான்காண்பேன், ஸுக்கிரீவனுக்கென்ன பதிற்சொல்லுவேன், வானரர்களுடைய துக்கத்தை யென்னமாய்ஸகிப்பேன், என்று கொஞ்சநாழிகைக்குமுன் மரணகிச்சிதராய்ப் பரிதபித்த ஹநுமான் பிராட்டிதரிசனனந்தரம் ஆனந்தபரிதராய் பிரஸன்ன திருமுகமண்டலத்துடன் அவ்விருக்ஷத்திலிருந்துகொண்டு அநுரூபதம்பதிகளான ஸீதாராமரைக்கொண்டாடி இவ்விருவருடைய சேர்த்தியாகிற திவ்வியமங்கள திருக்கோலத்திற் கழிவுவந்ததே, மஹாவீரனுடைய பத்தினியாயினுமிவளுக் கிப்பேர்ப்பட்டவியஸனம் நேர்ந்ததேயென்று ஒரு முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தித்து துக்கபூரிதராய்க் கண்ணீருங்கண்ணுமாய், பிரத்தியக்ஷத்தில் பர்த்திருவிரகஞ்சகியாது துடிக்கிற ஸீதையைப்பற்றிப் பின்வருமாறு பிரலாபித்தார்.

3. మాన్యాగురువినీతస్యలక్ష్మణస్యగురుప్రియా। యదిసీతాపిదుఃఖార్తాకాలోహిదురతిక్రమః॥

௩. 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌯𑌦𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋𑌹𑌿𑌦𑍁𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

௩. மாந்யாகுருவிநீதஸ்யலக்ஷ்மணஸ்யகுருப்ரியா।
யதிஸீதாபிதுக்கார்த்தாகாலோஹிதுரதிக்ரமஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குருவிநீதஸ்ய	வஸிஷ்டாதிமஹர்ஷிகளால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட	ஸீதாபி	ஸீதாதேவியும்
லக்ஷ்மணஸ்ய	இலக்ஷ்மணருக்கு	துக்கார்த்தாயதி	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டாளாகில்
மாந்யா	பூஜிக்கத்தக்கவளாயும்	காலோஹி	காலமே
குருப்ரியா	லோககுருவான ஸ்ரீராகவனுடைய பத்நியாயுமிருக்கிற	துரதிக்ரமஃ	அதிக்கிரமிக்கமுடியாதது.

தா-ம்.—வஸிஷ்ட விசுவாமித்திராதி மஹரிஷிகளால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட மஹாபுத்திமானும் ஜியேஷ்டப் பிராதாவான ஸ்ரீராகவனிடத்தில் பரமபக்தியுள்ளவருமான இலக்ஷ்மணனென்கிற மஹாவீரனுக்குப் பூஜ்யையாயிருக்கிறவளிந்தஸீதை. ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனான அந்தகோதண்ட தீக்ஷாகுருவுக்கு அத்தியந்தம்பிரியை. இவ்வண்ணமகிலலோகரக்ஷகர்களும் அதிபராக்கிரமசாலிகளுமான இராமலக்ஷ்மணருடைய ஆதீனத்திலிருந்தும் இப்படி பரதேசியாய்ப் பதியிழந்து பந்துவிழந்து பரிதபிக்கும்படியானகால மிவளுக்குநேரிட்டதே! இதென்னகஷ்டம்! இது காலத்தினுடைய கூறல்லவோ! ஆகையால் காலத்தினுடையபல மொருவராலு மதிக்கிரமிக்கப்பட முடியாதென்றே விளங்குகிறது.

4 రామస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్ష్మణస్యచధీమతః। నాత్యర్థంక్షుభ్యతేదేవీగంగేవజలదాగమే॥

௪. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇𑌦𑍇𑌵𑍀𑌗𑌙𑍍𑌗𑍇𑌵𑌜𑌲𑌦𑌾𑌗𑌮𑍇॥

௪. ராமஸ்யவ்யவஸாயஜ்ஞாலக்ஷ்மணஸ்யசதீமதஃ।
நாத்யர்த்தம்க்ஷுப்யதேதேவீகங்கேவஜலதாகமே॥

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடையவும்	ஜலதாகமே	வர்ஷாகாலத்தில்
தீமதஃ	ஸூக்ஷ்மபுத்தியுடைய	கங்கேவ	கங்காநதிபோல்
லக்ஷ்மணஸ்யச	இலக்ஷ்மணருடையவும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
வ்யவஸாயஜ்ஞா	நடவடிக்கையறிந்தவளான	நக்ஷுப்யதே	கலங்கவில்லை.
தேவி	பிராட்டியானவள்		

தா-ம்.—ஆஸ்ரிதரக்ஷண விஷயத்தில், ஸீதே! என்பிராணனையுங்கொடுப்பேன், என் பிராணனுக்கும் மேலான உன்னையுங்கைவிடுவேன், இன்னமும் என்னருமைச்சகோதரனான இலக்ஷ்மணனையும் விடுவேனென்றுசொன்ன ஸ்ரீராகவனுடைய பக்தவாத்ஸல்லியத்தை யுணர்ந்திருக்கிறாளிந்தஸீதை. பொன்மான் ரூபங்கொண்டு பிரமிக்கச்செய்த மானைக்கண்டு மாயமானென்று நிச்சயித்த இளையவருடைய புத்திவிசேஷத்தையிவளறிந்திருக்கிறாள். இவ்விரண்டு நரபுருஷரும் தன்னையிழந்தபிறகு வாளாவிராமல் மஹாப்பிரயத்தினஞ்செய்வார்களென்கிற தன்மையையறிந்திருக்கிறாளாதலால் வர்ஷாகாலத்திற் பெருமழையாலும் பிரவாகத்தாலும் கலக்கமடையாத கங்காநதிபோல் கொடுந்துக்கத்திலாழ்ந்தும் திருவுள்ளமதிகமாகக் கலங்காமல் திடமாய் நிற்கிறாள்.

౫. తుల్యశీలవయోవృత్తాంతుల్యాభిజనలక్షణామ్। రాఘవోఽర్హతివైదేహీంతంచేయమసితేక్షణా॥

௫. 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌤𑌂𑌚𑍇𑌯𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾॥

௫. துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்।
ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம்தம்சேயமஸிதேக்ஷணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்-*	ஸமமானஸ்வபாவமும் வயதும் நடவடிக்கையு முடையவளும்	ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்
துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்	ஸமமானவம்சமென்ன ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரோக்த லக்ஷணமென்ன இவைகளையுடையவளுமான	அர்ஹதி	தகுந்தவர்தான்
		தம்	அந்த (ஸ்ரீராகவனைப்பற்றி)
		அஸிதேக்ஷணா	கறுத்தகண்களையுடைய
		இயஞ்ச	இந்தஸீதையும்
வைதேஹீம் (ப்ரதி)	பிராட்டியை (க்குறித்து)	அர்ஹதி	தக்கவள்தான்.

* ஸ்ரீஸீதாராமாளுடைய வயது தாரதம்மியம். திருக்கல்லியாணகாலத்தில் ஸ்ரீராகவனுக்குவயது பன்னிரண்டு, ஸீதைக்கு வயது ஆறு. பிறகு பன்னிரண்டுவருஷம் அயோத்தியிலிருந்து இருபத்தைந்தாவது வயதில் வனத்திற்குச்சென்றார். இப்பொழுது வனவாஸாந்தியமானதால் ஸ்ரீராகவனுக்கு முப்பத்தெட்டாவதுவயதும் பிராட்டிக்கு முப்பத்திரண்டாவதுவயதும் நடந்துவந்தன. இருவருக்கும் ஆறுவயது வித்தியாஸம். இது ஸ்ரீராமாயணப்பிரமாணம். கோவிந்தராஜர் - பதினாறுவயதுபிள்ளைக்கும் பன்னிரண்டுவயது பெண்ணிற்கும் துல்லியத்துவமென்று பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

தா-ம்.—இந்த ஸீதாராமாள் தாம்பத்தியத்திற் கனுகுணமான ஸாம்மியதைகளை யுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இருவரும் ஓரேஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். ஸ்ரீராகவன்மனமெப்படியோ அப்படியே பிராட்டியின்மனமும். வயஸ்ஸில் ஸ்திரீபுமான்களெப்படி யிருக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம்விதிக்கிறதோ அப்படியேயிருக்கிறார்கள். விருத்தியிலுமப்படியே ஒத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரயித்தவனென்னகுற்றஞ் செய்தவனாயினு மவனை ரக்ஷிக்கிறதே ஸ்ரீராகவனுடையவிரதம். வதத்திற்கர்களான பாபிகளிடத்திலும் கருணைகூருகிறதன்மையுடையாள்பிராட்டி. இருவரும்துல்லியமானகுலீனர். அவர்ஸத்தியஸந்தாளான இக்ஷ்வாகுப்பிரபிருதிகளுடையபரமபாவனமான ஸூரியகுலத்திற்பிறந்தவர். இவள் மஹாகியானவான்களான விதேகதேசத் தரசருடைய புனிதமான சந்திரகுலத்திலாவிர்ப்பவித்தவள். இருவரும்ஸம்பூர்ணமான ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணமுள்ளவாள். அவர் நீலமேகசியாமளமூர்த்தி. இவள்தப்தகாஞ்சனப் பிரபையுடையாள். ஆனால் பிராட்டியானவள் பெருமாளைவிட ஒருவிஷயத்தில் மேன்மையடைந்திருக்கிறாள். அந்தயானுவின் மனதைவியா மோகிக்கச்செய்கிற கருவிகள்பொருந்திய பத்மபத்திராக்ஷங்களை யுடையாள். இந்தவிதம் சீலத்திலும் குலத்திலும், வயஸ்ஸிலும் விர்த்தியிலும், அழகிலும் ஸமானளாயிருக்கிற ஸீதாராமாள் ஸ்திரீபுமான்களாயிருப்பதற்கு வேண்டியபொருத்தங்களை யுடையராயிருக்கிறார்கள். இருவரும் நிர்தோஷமாயமைந்திருக்கிற அனுகூல தாம்பத்தியத்தை யுடையவராயிருக்கிறார்கள்.

௬. తాం దృష్ట్వా నవహేమాభాం లోకకాంతామివ శ్రియమ్ । జగామ మనసా రామం వచనం చేదమబ్రవీత్ ॥

௬. தாம்த்ருஷ்ட்வா நவஹேமாபாம் லோககாந்தாமிவ ஶ்ரியம்।
ஜகாம மநஸா ராமம் வசநம் சேதமப்ரவீத்॥

௬. தாம்த்ருஷ்ட்வாநவஹேமாபாம்லோககாந்தாமிவஸ்ரியம்।
ஜகாமமநஸாராமம்வசநம்சேதமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நவஹேமாபாம்	நூதனமானதங்கத்தின் காந்தியொத்த காந்தியுடையவளும் (ஆதலால்)	ராமம்	ஸ்ரீராமபிரானை
லோககாந்தாம்	லோகத்திற்குமனோகரையாய்	ஜகாம	அடைந்தார் (ஸ்மரித்தார்)
ஶ்ரியமிவ	இலக்ஷுமிபோலிருப்பவளுமான	(தாம்)	(அந்த ஸ்ரீராகவனோடு)
தாம்	அந்த (பிராட்டியை)	இதம்	வக்ஷ்யமாணப்பிரகாரம்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	வசநம்ச	வார்த்தையையும்
மநஸா	மனதினால்	அப்ரவீத்	சொன்னார் (அந்த ஹனுமான்).

தா-ம்.—தப்தகாஞ்சனம்போற் பளபளக்கிற பிரபையுடையாள். ஸர்வலோகத்தையு மானந்திப்பிக்கிற அதிமனோஹரை. மாதவன் திருமார்பில் வாஸம்புரிகிற இலக்ஷ்மீதேவியையொத்த அழகுடையாள். இப்பேர்ப்பட்ட திவ்வியஸௌந்தரியத்தையுடைய பிராட்டியைத் தரிசித்தவுடன் அவளுடைய மணவாளனை ஸ்ரீராமபிரானை ஹநுமான் ஸ்மரித்துத்தன்மனதிற்குள்ளே அந்தசரண்ணியனைக்குறித்துப்பின்வருமாறுமொழிந்தார்.

౭. అస్యా హేతోర్విశాలాక్ష్యా హతో వాలీ మహాబలః । రావణప్రతిమో వీర్యే కబంధశ్చ నిపాతితః ॥

௭. அஸ்யா ஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யா ஹதோ வாலீ மஹாபலঃ।
ராவணப்ரதிமோ வீர்யே கபந்தஶ்ச நிபாதிதঃ॥

௭. அஸ்யாஹேதோர்விஸாலாக்ஷ்யாஹதோவாலீமஹாபலঃ।
ராவணப்ரதிமோவீர்யேகபந்தஸ்சநிபாதிதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷ்யாঃ	நீண்டகண்களையுடைய	வீர்யே	பராக்கிரமத்தில்
அஸ்யாঃ-ஹேதோঃ	இந்தஸீதாதேவியின்நிமித்தமாக	ராவணப்ரதிமঃ	தசானனுக்குஸமானனை
மஹாபலঃ-வாலீ	சிறந்தவலிவுடைய-வாலியானவன்	கபந்தஶ்ச	கபந்தனும்
ஹதঃ	(ராகவனால்) ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான்	நிபாதிதঃ	கொல்லப்பட்டான்.

౮. విరాధశ్చ హతస్సంఖ్యే రాక్షసో భీమవిక్రమః । వనే రామేణ విక్రమ్య మహేంద్రేణేవ శంబరః ॥

௮. விராதஶ்ச ஹதஸ்ஸங்க்யே ராக்ஷஸோ பீமவிக்ரமঃ।
வநே ராமேண விக்ரம்ய மஹேந்த்ரேணேவ ஶம்பரঃ॥

௮. விராதஸ்சஹதஸ்ஸங்க்யேராக்ஷஸோபீமவிக்ரமঃ।
வநேராமேணவிக்ரம்யமஹேந்த்ரேணேவஸம்பரঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீமவிக்ரமঃ	பயங்கரமானபராக்கிரமமுடைய	விக்ரம்ய	பராக்கிரமித்து
விராதঃ-ராக்ஷஸஶ்ச	விராதனென்கிற-இராக்ஷஸனும்	மஹேந்த்ரேண	இந்திரனால்
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்	ஶம்பரயிவ	சம்பராஸுரன்போல்
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	ஹதঃ	கொல்லப்பட்டான்.
வநே	வனத்தில்		

౯. చతుర్దశసహస్రాణిరక్షసాంభీమకర్మణామ్ । నిహతానిజనస్థానేశరైరగ్నిశిఖోపమైః॥

௯. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌶𑌰𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃॥

௯. சதுர்த்தஶஸஹஸ்ராணிரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம்।
நிஹதாநிஜநஸ்தாநேஶரைரக்நிஶிகோபமைঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநஸ்தாநே	கரன்முதலானவர்களுடைய வாஸஸ்தானத்தில்	சதுர்த்தஶ-ஸஹஸ்ராணி	பதினாலாயிரங்கள்
		அக்நிஶிகோபமைঃ	அக்கினிஜ்வாலைக்குஸமமான
பீமகர்மணாம்	பயங்கரமானகிருத்தியமுடைய	ஶரைঃ	பாணங்களால்
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷஸர்களுடைய	நிஹதாநி	கொல்லப்பட்டதுகள்.

౧౦. ఖరశ్చనిహతస్సంఖ్యేత్రిశిరాశ్చనిపాతితః । దూషణశ్చమహాతేజారామేణవిదితాత్మనా॥

௧௦. 𑌖𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌦𑍂𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧௦. கரஶ்சநிஹதஸ்ஸம்க்யேத்ரிஶிராஶ்சநிபாதிதঃ।
தூஷணஶ்சமஹாதேஜாராமேணவிதிதாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விதிதாத்மநா	எதிரியின் பலமறியத்தக்க ஜ்ஞானமுடைய	நிஹதঃ	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான்
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	த்ரிஶிராஶ்ச	திரிசிரஸ்ஸென்கிறராக்ஷஸனும்
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்	நிபாதிதঃ	நாசம்பண்ணப்பட்டான்
மஹாதேஜாঃ	அதிபலவானான	தூஷணஶ்ச	தூஷணனும்
கரஶ்ச	கரனும்	நிஹதঃ	கொலைபுரியப்பட்டான்.

౧౧ ఐశ్వర్యంవానరాణాంచదుర్లభంవాలిపాలితమ్ । అస్యానిమిత్తేసుగ్రీవఃప్రాప్తవాన్లోకసత్కృతమ్॥

௧௧. 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂𑌵𑌾𑌲𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௧௧. ஐஶ்வர்யம்வாநராணாம்சதுர்லபம்வாலிபாலிதம்।
அஸ்யாநிமித்தேஸுக்ரீவঃப்ராப்தவாந்லோகஸத்க்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்யாঃ	இந்த (ஸீதையினுடைய)	துர்லபம்	பிறருக்குக் கிடைக்கமுடியாததும்
நிமித்தே (ஸதி)	நிமித்தமானது (உண்டாகு கையில்) ஸீதையின்நிமித்தமாகவென்றர்த்தம்	லோகஸத்க்ருதம்	ஜனங்களால்ஆதரிக்கத்தக்கதுமான
		வாநராணாம்	வானரர்களுடைய
ஸுக்ரீவঃ	ஸுக்கிரீவரானவர் [அதனால்)	ஐஶ்வர்யம்	மஹாராஜபாவத்தை
வாலிபாலிதம்	வாலியினால் பாதுகாக்கப்பட்டதும்	ப்ராப்தவாந்	அடைந்தவனானார்.

౧౨. సాగరశ్చమయాక్రాన్తశ్శ్రీమాన్నదనదీపతిః । అస్యాహేతోర్విశాలాక్ష్యాఃపురీచేయంనిరీక్షితా॥

௧௨. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑌨𑌦𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌚𑍇𑌯𑌂𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥

௧௨. ஸாகரஶ்சமயாக்ராந்தஶ்ஶ்ரீமாந்நதநதீபதிঃ।
அஸ்யாஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யாঃபுரீசேயம்நிரீக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷ்யாঃ	நீண்டகண்களையுடையவளான	ஸாகரஶ்ச	ஸமுத்திரனும்
அஸ்யாঃ	இந்தஸீதையினுடைய	மயா	என்னால்
ஹேதோঃ	காரணமாக	ஆக்ராந்தঃ	தாண்டப்பட்டான்
ஶ்ரீமாந்	ஸம்பத்யுக்தனான [நாயகனான	இயம்-புரீச	இந்த-இலங்காபுரியும்
நதநதீபதிঃ *	நதமென்னநதியென்ன இவைகளுக்கு	நிரீக்ஷிதா	பார்க்கப்பட்டது.

౧౩. యదిరామస్సముద్రాన్తాంమేదినీంపరివర్తయేత్ । అస్యాఃకృతేజగచ్చాపియుక్తమిత్యేవమేమతిః॥

౧౪. రాజ్యంవాత్రిషులోకేషుసీతావాజనకాత్మజా । త్రైలోక్యరాజ్యంసకలంసీతాయానాప్నుయాత్కలామ్॥

௧௩. 𑌯𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑍃𑌤𑍇𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌮𑌤𑌿𑌃॥

* கிழக்குமுகமாயோடி ஸமுத்திரத்தையடைவதற்கு நதியென்றும், மேற்குமுகமாயோடி ஸமுத்திரத்தை யடைவதற்கு நதமென்றும் பெயர், கங்கை கோதாவரி காவேரிகள் நதிகள், நர்மதைநதம்.

௧௪. 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌸𑌕𑌲𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍॥

௧௩. யதிராமஸ்ஸமுத்ராந்தாம்மேதிநீம்பரிவர்த்தயேத்।
அஸ்யா:க்ருதேஜகச்சாபியுக்தமித்யேவமேமதி:॥

௧௪. ராஜ்யம்வாத்ரிஷுலோகேஷுஸீதாவாஜநகாத்மஜா।
த்ரைலோக்யராஜ்யம்ஸகலம்ஸீதாயாநாப்நுயாத்கலாம்॥

பதம்.	உரை.
ராம:	ஸ்ரீராகவன்
ஸமுத்ராந்தாம்	கடலைமுடிவாயுடைய
மேதிநீம்	பூமியையும்
ஜகச்சாபி	ஸர்வலோகங்களையும்
அஸ்யா:	இவளுடைய
க்ருதே	காரியத்தின்பொருட்டு
பரிவர்த்தயேத்யதி	மேல்கீழாகச்செய்தாராகில்
யுக்தம்-இதி	உசிதம்-என்று
மே-மதி:	என்னுடைய-அபிப்பிராயம்
த்ரிஷு-லோகேஷு	மூன்றுயிருக்கிறலோகங்களில்

பதம்.	உரை.
ராஜ்யம்-(உத்க்ருஷ்டம்)வா-இராஜ்ஜியமுத்க்ருஷ்டமானதா	
ஜநகாத்மஜா-ஸீதா-(உத்க்ருஷ்டா)-வா- ஜனகபுத்திரியான ஸீதை உத்க்ருஷ்டையானவளா	
(இதிவிசார்யமாணேஸதி)-(என்றுவிசாரிக்குமளவில்)	
ஸகலம்	ஸமஸ்தமான
த்ரைலோக்யராஜ்யம்	திரிலோகராஜ்ஜியமானது
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய
கலாம்	லேசமும்
நாப்நுயாத்	அடையமாட்டாது.

(எ-மு-கச-ல்) தா-ம்.—அழகிற்சிறந்த இவ்வரவிந்தாக்ஷியி னிமித்தமாக இராவணனையுஞ் சிறையில்வைத்த மஹாபராக்கிரமசாலியான வாலியானவன் ஹதஞ்செய்யப்பட்டான். இராமலக்ஷ்மணர்களிவளை வனத்திற்றேடுகையில் தசகண்டனுடைய விக்கிரமத்திற்கு நிகரான விக்கிரமமுடைய கபந்தன் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான். இவளைத்தோளில் தூக்கிக்கொண்டோடிப்போன விராதனென்கிற பயங்கரனை சூரனும் சம்பரன் மஹேந்திரனாற்போல அவ்வாரியபுத்திரரால் கொல்லப்பட்டான். இவளைப்பக்ஷிக்கவந்த சூர்ப்பணகியா லேவப்பட்ட ஜனஸ்தானவாஸிகளான பதினாலாயிரம் அரக்கவீரரும் அவர்களுடைய வெங்கலரதங்களும் க்ஷணகாலத்தில் காலாக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கிற இராகவ சரங்களால் தகிக்கப்பட்டார்கள். அவ்வண்ணமே கரதூஷணதிரிசிரஸ்ஸென்கிற இராக்ஷஸசூரரும் நாசமடைந்தனர். இவள்நிமித்தமாகவே வாலியால் பரிபாலிக்கப்பட்டதும் பிறர்க்கு துர்லபமானதும் போகவத்துமான கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தை ஸுக்ரீவமஹாராஜா அடைந்தார். இவள்விஷயமாகவே நதிநதங்களுக்கெல்லாம் பதியாய் அவைகளுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தால் சுபகரமாய் விளங்குகிற இம்மஹாஸமுத்திர மென்னல் தாண்டப்பட்டது. ஸ்வர்ணக்கோட்டை, ஹேமப்பிராகாரம், நவரத்தினகசிதவிமானம், காஞ்சனதோரணம், இவைகளாலதியழகாயும், உக்கிரராக்ஷஸ பரிபாலனத்தாலதி பயங்கரமாயுமிருக்கிற இந்நகரமும் பார்க்கப்பட்டது. இந்தவிதம் ஸீதாநிமித்தமாக ஸாதுகண்டகாளும் லோகாநிஷ்டகராளுமான அனேக சூரரழிந்தனர். மஹதைசுவரிய ஸஹிதமான வானரராஜ்ஜியாபிஷேகம் ஸுக்கிரீவனுக்குக் கிடைத்தது. அதிதுஷ்கரமான ஸாகராக்கிராந்தமும் செய்யப்பட்டது. தேவர்களுக்கும் தர்சனதுர்லபமான இந்நகரம் தரிசிக்கப்பட்டது. இன்னமிவள்நிமித்தமாக ஸ்ரீராகவன் அகிலலோகங்களையும் மேல்கீழாகச்செய்தாலுமெனக்கு ஸம்மதம். அளவற்றபோகங்களோடுகூடிய இந்ததிரைலோக்கிய ராஜ்ஜியஸம்பத்தும் இவளுடைய அனேக ஸஹஸ்ராம்சங்களிலொரு அம்சத்திற்கீடாமோ. இம்மூன்றுலோகங்களிலுள்ள ஐசுவரியமுமிவளுக்கீடல்ல, பிரம்மாண்டகோடிகளுமிவளுக்கீடல்ல. ஆகையாலிவளை இரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில் அந்தநரேந்திரன் எதுசெய்தாலுமுத்தமம்.

౧౫. ఇయంసాధర్మశీలస్య మైథిలస్య మహాత్మనః । సుతాజనకరాజస్యసీతాభర్తృదృఢవ్రతా॥
౧౬. ఉత్థితామేదినీంభిత్త్వాక్షేత్రేహలముఖక్షతే । పద్మరేణునిభైఃకీర్ణాశుభైఃకేదారపాంసుభిః॥

௧௫. 𑌇𑌯𑌂𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌜𑌨𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾॥

௧௬. 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌹𑌲𑌮𑍁𑌖𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣𑍁𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃॥

௧௫. இயம்ஸாதர்மசீலஸ்யமைதிலஸ்யமஹாத்மந:।
ஸுதாஜநகராஜஸ்யஸீதாபர்த்ருத்ருடவ்ரதா॥

௧௬. உத்திதாமேதிநீம்பித்வாக்ஷேத்ரேஹலமுகக்ஷதே।
பத்மரேணுநிபை:கீர்ணாஸுபை:கேதாரபாம்ஸுபி:॥

பதம்.	உரை.
ஸா	அப்படிப்பட்ட விசேஷ குணபூதையான
இயம்-ஸீதா	இந்த-பிராட்டியானவள்
தர்மசீலஸ்ய	தர்மத்தையே ஸ்வபாவமாயுடையவரும்
மஹாத்மந:	(ஸத்கர்மங்களைத்தவறுதுசெய்யும்)அந்தக்கரணசுத்தியுடையவரும்
மைதிலஸ்ய	மிதிலைதேசத்தினதிபதியுமான
ஜநகராஜஸ்ய-ஸுதா	ஜனகமஹாராஜாவுக்கு புத்திரி
பர்த்ருத்ருடவ்ரதா	பர்த்தாவினிடத்தில்அழிவற்றவிரதமுடையாளும்
பத்மரேணுநிபை:	தாமரஸதூள்களுக்கு ஸமானமானவை

பதம்.	உரை.
ஸுபை:	மங்களகரமானவையுமான
கேதாரபாம்ஸுபி:	யக்ஞபூமியிலுண்டானதூள்களால்
கீர்ணா	வியாப்தமானவளும்
ஹலமுகக்ஷதே:—	
ஹலமுக	கலப்பையின்நுனியால்
க்ஷதே	உழப்பட்ட
க்ஷேத்ரே	பிரதேசத்திலிருந்து
மேதிநீம்	பூமியை
பித்வா	பிளந்துகொண்டு
உத்திதா	மேற்கிளம்பினள்.

౧౭. విక్రాంతస్యార్యశీలస్యసంయుగేష్వనివర్తినః । స్నుషాదశరథస్యైషాజ్యేష్ఠారాజ్ఞోయశస్వినీ॥

கஎ. 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥

கஎ. விக்ராந்தஸ்யார்யஶீலஸ்யஸம்யுகேஷ்வநிவர்த்திந:।
ஸ்நுஷாதஶரதஸ்யைஷாஜ்யேஷ்டாராஜ்ஞோயஶஸ்விநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ராந்தஸ்ய	பராக்கிரமமுடையவரும்	ராஜ்ஞ:	சக்கிரவர்த்திக்கு
ஆர்யஶீலஸ்ய	சிரேஷ்டஸ்வபாவமுடையவரும்	ஏஷா	இவள்
ஸம்யுகேஷு	யுத்தகளத்தில்	யஶஸ்விநீ	பிரஸித்தகீர்த்தியுடைய
அநிவர்த்திந:	பின்வாங்காதவருமான	ஜ்யேஷ்டா-ஸ்நுஷா	பெரிய-நாட்டுப்பெண்.
தஶரதஸ்ய	தசரதரென்கிற		

౧౮. ధర్మజ్ఞస్యకృతజ్ఞస్యరామస్యవిదితాత్మనః । ఇయంసాదయితాభార్యారాక్షసీవశమాగతా॥

கஅ. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌇𑌯𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥

கஅ. தர்மஜ்ஞஸ்யக்ருதஜ்ஞஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மந:।
இயம்ஸாதயிதாபார்யாராக்ஷஸீவஶமாகதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	(பிரஸித்தசக்கிரவர்த்தியின் நாட்டுப்பெண்ணை) அப்படிப்பட்ட	விதிதாத்மந:	ஸாராஸாரவிவேகமுடையவருமான
		ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
இயம்	இவள்	தயிதா-பார்யா	இஷ்டமான-பத்தினி
தர்மஜ்ஞஸ்ய	தர்மமறிந்தவரும்	ராக்ஷஸீவஶம்	அரக்கஸ்திரீவசத்தை
க்ருதஜ்ஞஸ்ய	செய்தநன்றியையுணருகிறவரும்	ஆகதா	அடைந்தாள்.

(கரு-மு-கஅ-ல்) தா-ம்.—அகிலபுவனைசுவரியங்களும் தன்னுடைய கலாலேசத்திற்கீடுபுரியாத அப்பேர்ப்பட்ட மகிமையையுடைய இவ்வுத்தமியானவள் மஹாதார்மிகனும் பரிசுத்தனும் மிதிலர்கோமானுமான ஜனகமஹாராஜன் புத்திரி. திவ்வியயாகங்கள் செய்யப்பெற்ற புண்ணியக்ஷேத்திரமானயக்கியபூமியில் பொற்கலப்பைகட்டி உழுங்கால்கொழுநுனியில் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு பத்மத்தினுடைய மகரந்தம்போல் வெகுசுபகரமாக விளங்கும் ரேணுக்களால் வியாபரிக்கப்பட்ட திவ்வியமங்களவிக்கிரகத்துடன் மேற்கிளம்பிய அயோநிஜை. தேவதானவயுத்தங்களில் இந்திரனுக்குக்கைகொடுத்த மஹாரதிகனும் யுத்தரங்கத்திற்பின்னேடாத ஜயஸ்ரீமானும் ஸதாசாரபரனும் ஸகலருக்கும்பூஜ்ஜியனுமாய்விளங்கிவந்த தசரதசக்கிரவர்த்தியினுடைய ஜியேஷ்டையான நாட்டுப்பெண். ஸர்வதர்மங்களுமுணர்ந்த ஆத்மக்கியானமுள்ள மஹாகிருதக்கியரான ஸ்ரீராகவனுக்குப்பிரியமகிஷி. இவள்மஹாகுணவதி, ரூபவதி, யசஸ்விநீ, பர்த்திருபக்தை. இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமசரித்திரத்தோடுகூடிய இந்த பாக்கியவதியானவள் காலவிசேஷத்தாலிந்தராக்ஷஸிகள்வசத்தில் சிக்கிக்கொண்டு வருந்துகிருள்.

౧౯. సర్వాన్భోగాన్పరిత్యజ్యభర్తృస్నేహబలాత్కృతా । అచింతయిత్వాదుఃఖానిప్రవిష్టానిర్జనంవనమ్॥

౨౦. సంతుష్టాఫలమూలేనభర్తృశుశ్రూషణేరతా । యాపరాంభజతేప్రీతింవనేఽపిభవనేయథా॥

౨౧. సేయంకనకవర్ణాంగీనిత్యంసుస్మితభాషిణీ । సహతేయాతనామేతామనర్థానామభాగినీ॥

க௯. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂𑌵𑌨𑌮𑍍॥

உ0. 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇𑌰𑌤𑌾।
𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌭𑌜𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿𑌭𑌵𑌨𑍇𑌯𑌥𑌾॥

உக. 𑌸𑍇𑌯𑌂𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀।
𑌸𑌹𑌤𑍇𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍀॥

க௯. ஸர்வாந்போகாந்பரித்யஜ்யபர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா।
அசிந்தயித்வாதுঃகாநிப்ரவிஷ்டாநிர்ஜநம்வநம்॥

உ0. ஸந்துஷ்டாபலமூலேநபர்த்ருஶுஶ்ரூஷணேரதா।
யாபராம்பஜதேப்ரீதிம்வநேபிபவநேயதா॥

உக. ஸேயம்கநகவர்ணாங்கீநித்யம்ஸுஸ்மிதபாஷிணீ।
ஸஹதேயாதநாமேதாமநர்த்தாநாமபாகிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா=		பரித்யஜ்ய	விட்டு
பர்த்ருஸ்நேஹ	பர்த்தாவினிடத்தில்ஆசையால்	து:காநி	துக்கங்களை
பலாத்க்ருதா	பலாத்கரிக்கப்பட்டவளும்	அசிந்தயித்வா	எண்ணமல்
ஸர்வாந்-போகாந்	ஸமஸ்தங்களான சுகசாரிகாகந்துகாதிபோகங்களை	நிர்ஜநம்-வநம்	ஜனரகிதமான-அடவியை
		ப்ரவிஷ்டா	பிரவேசித்தாள்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலமூலேந	பழம்-வேர்-இவைகளால்	கநகவர்ணாங்கீ	பொன்மயதேஹமுடையவளும்
ஸந்துஷ்டா	ஸந்தோஷித்தவளும்	நித்யம்-ஸுஸ்மிதபாஷிணீ=எப்பொழுதும் புன்சிரிப்பும் - நல் வார்த்தையுடையவளுமான	
பர்த்ருஶுஶ்ரூஷணே	பர்த்தாவின்கைங்கரியத்தில்	ஸா-இயம்	அந்த-இவள்
ரதா	ஆஸக்தையுடையவளுமான	அநர்த்தாநாம்	ஆபத்துகளுக்கு
யா	எவள்	அபாகிநீ	தகாதவள்
பவநேயதா	வீட்டில்போல்	ஏதாம்-யாதநாம்	இப்படிப்பட்ட-கடும் கொடுமையை
வநேஷு	காடுகளில்	ஸஹதே	ஸஹிக்கிருள்.
பராம்-ப்ரீதிம்	அதிக-ஸந்தோஷத்தை		
பஜதே	அடைகிருளோ		

௨௨. ఇమాంతు శీలసంపన్నాం ద్రష్టుమర్హతి రాఘవః । రావణేన ప్రమథితాం ప్రపామివ పిపాసితః॥

உஉ. [illegible]

உஉ. இமாந்துஶீலஸம்பந்நாம்த்ரஷ்டுமர்ஹதிராகவ:।
ராவணேநப்ரமதிதாம்ப்ரபாமிவபிபாஸித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	பிபாஸித:	தாகமுடையவன்
ஶீலஸம்பந்நாம்	நல்நடக்கையின்ஸம்பத்துடையவளும்	ப்ரபாமிவ	தண்ணீர்ப்பந்தலைப்போல்
ராவணேந-ப்ரமதிதாம்-இராவணனாலே-பலாத்கரிக்கப்பட்டவளுமான		த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
இமாந்து	இந்த(ஸீதையை)	அர்ஹதி	தகுந்தவர்.

(கக-மு-உஉ-ல்) தா-ம்.—ஸகலபோக ஸமிருத்தியுள்ள அந்தப்புரத்தில் வாஸஞ்செய்ய அர்கையான இந்த ஸுந்தரியானவள் பர்த்தாவினிடத்துள்ள பரமவாத்ஸல்லியத்தால் ஸகிஜனங்களோடனுபவித்துவந்த ஸகலஸுகங்களையுந் துறந்து வனவாஸதுக்கங்களைச் சிந்தியாமல் தாசரதியைப்பின்தொடர்ந்தாள். ஷட்ரஸோபேதமான மிருஷ்டான்னத்தையுண்டுகளித்தவளாயிலும் வனவாஸத்தில்,ஸ்ரீராகவனுண்ட உச்சிஷ்டமே தேவாமிருதமென்று, கந்தமூலங்களைப்புஜித்து ஸந்துஷ்டையாயிருந்தாள். தன்னுடையகைங்கரியத்தால்பதியை ஆனந்திப்பிப்பதிலேயே எப்பொழுதும் ஆஸக்தையுடையாள்.நிர்ஜ்ஜனமானவனமாயினும் தன்னுடைய நாதன்ஸன்னிதானத்தை ஸகலபந்துமித்துருக்களும் நிறைந்த அயோத்திபோல் எண்ணி ஸந்தோஷிப்பாள். ஸகிஜனஸகிதமான அந்தப்புரவாஸத்தி லெவ்வளவு ஆனந்தமோ அவ்வளவு ஆனந்தத்தை பர்த்திருஸகிதமான வனவாஸத்திலடைந்தாள். கற்களும் முட்களும் நிறைந்திருப்பதா லதிகடினமாயும் துஷ்டமிருக நிபிடமாயிருப்பதாலதிபயங்கரமாயுமிருக்கிற வனத்திலும் பரமஸந்துஷ்டையா யிருந்தாள். ஸ்வர்ணம்போல் பிரகாசிக்கிற தேககாந்தியுடையாள். ஸர்வாலங்காரயோக்கியமான திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபமுடையாள். தயாபூர்ணமான ஹிருதயமுடையவளாதலால் எப்பொழுதும் சுகிகரமானமந்தஹாஸமுடையாள். அமிருதம்பெருகுவதுபோ லதிமதுரமானமொழியுடையாள். இந்தபாக்கியவதியானவள் துக்கத்தைக்கொஞ்சமேனு மனுபவிக்கத்தகாதவள். அப்படியிருந்து மிப்பொழுது கொடியராக்ஷஸிகள் மத்தியில் பதிவிரகத்தால் மஹாதுக்கத்தையனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிருள். இராவணனுகிற கொடியராக்ஷதனுல் ஸ்ரீராகவன்மடியினின்று பிரிக்கப்பட்டாள். இந்தவிதம் ஶீலவதியும் குணவதியும் பிரியபார்யையுமாயிருக்கிறவிவளை தாகமுள்ளவன் ஜலஸமிருத்தியான தண்ணீர்ப்பந்தலைக்காண்பதுபோல் இவள்விரகத்தால் தபிக்கிற ஸ்ரீராகவன் தரிசிக்க அர்கராயிருக்கிருர்.

௨౩. అస్యా నూనం పునర్లాభాద్రాఘవః ప్రీతిమేష్యతి । రాజా రాజ్యపరిభ్రష్టః పునః ప్రాప్యేవ మేదినీమ్॥

உ௩. [illegible]

உ௩. அஸ்யாநூநம்புநர்லாபாத்ராகவ:ப்ரீதிமேஷ்யதி।
ராஜாராஜ்யபரிப்ரஷ்ட:புந:ப்ராப்யேவமேதிநீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜ்யபரிப்ரஷ்ட:	இராஜ்ஜியத்திலிருந்துநழுவின	புந:-லாபாத்	மறுபடியும் அடைந்த இலாபத்தால்
ராஜா	அரசனானவன்	ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்
புந:	மறுபடியும்	ப்ரீதிம்	ஸந்தோஷத்தை
மேதிநீம்	பூமியை	ஏஷ்யதி	அடைவார்
ப்ராப்யேவ	அடைந்ததுபோல்	நூநம்	நிச்சயம்.
அஸ்யா:	இந்த (ஸீதாதேவியினுடைய)		

தா-ம்.—இராஜ்ஜியத்தையிழந்த இராஜாவானவன் அந்த ஸம்பத்தைத்திரும்பவு மடைந்தக்கால் ஸந்தோஷிப்பதுபோல் அகிலபுவனுதிபத் யைசுவரியத்திற்கும் மேலான இந்தஸீதையை யிழந்த இராகவன் இவளைமறுபடியு மடைந்தவுடன் பரமபிரீதியையடைவாரென்பது நிச்சயம்.

௨௪. కామభోగైః పరిత్యక్తా హీనా బంధుజనేన చ । ధారయత్యాత్మనో దేహం తత్సమాగమకాంక్షిణీ॥

உச. [illegible]

உச. காமபோகை:பரித்யக்தாஹீநாபந்துஜநேநச।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்தத்ஸமாகமகாங்க்ஷிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமபோகைஃ	விருப்பமுறத்தக்கபுஷ்பம்சந்தணம்முதலானஸௌகங்களால்	தத்ஸமாகமகாம்க்ஷிணீ	அந்தராகவன்வரவில்ஆசையுடையவளாக
பரித்யக்தா	விடப்பட்டவளும்	ஆத்மநஃ	தன்னுடைய
பந்துஜநேந	ஸ்வஜனங்களோடு	தேஹம்	சரீரத்தை
ஹீநாச	ஹீனையான (இந்தஸீதையானவள்)	தாரயதி	தரித்திருக்கிருள்.

தா-ம்.—இந்தபதிவிரதையானவள் பர்த்திருவிரகதுக்கத்தால் ஸகலபோகங்களையுந் துறந்திருக்கிருள். ஆபரணங்களணிகிறதில்லை. புஷ்பசந்தனுதி வாஸனைத்திரவியங்கள் அனுபவிக்கிறதில்லை. பந்துஜனஹீனையாய் கஷ்டப்படுகிருள். இப்படிதேகாபிமானமிழந்து துக்காக்கிராந்தையாயிருக்கிறவிவள் தன்னுடையநாதன் வருவரோ, அவருடைய தர்சனுனந்தம் கிடைக்குமோவென்று அந்ததயாளுவினிடத்துள்ள அபிமானத்தால்மாத்திரம் தேகத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிருள்.

౨౫. నైషా పశ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్పఫలద్రుమాన్ । ఏకస్థహృదయా నూనం రామమేవానుపశ్యతి ॥

உரு. [illegible]
[illegible]

உரு. நைஷாபஶ்யதிராக்ஷஸ்யோநேமாந்புஷ்பபலத்ருமாந்।
ஏகஸ்தஹ்ருதயாநூநம்ராமமேவாநுபஶ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஏஷா-ராக்ஷஸ்யஃ	இந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகளை	ஏகஸ்தஹ்ருதயா(ஸதீ)	ஸ்ரீராமனிடத்தில்ஒரேமனதையுடையவளாக
நபஶ்யதி	பார்க்காமலிருக்கிருள்	ராமமேவ	ஸ்ரீராகவனையே
இமாந்-புஷ்பபலத்ருமாந்-புஷ்பமென்ன-பலமென்ன இவைகளோடுகூடின இம்மரங்களை		அநுபஶ்யதி	தியானித்துக்கொண்டிருக்கிருள்
நபஶ்யதி	பார்க்காமல்இருக்கிருள் (ஏனெனில்)	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஓரிளமானைப்புலிகள் சூழ்ந்துபிடிப்பதுபோல் தன்னை நாற்புறங்களிலுஞ் சூழ்ந்துஹிம்ஸிக்கிற இராக்ஷஸிகளை யிவள் பார்க்கவில்லை. புஷ்பபலங்கள்நிறைந்து அதிமனோகரமாக விளங்குமிவ்விருக்ஷங்களையும் பார்க்கவில்லை. தயாதாக்ஷிண்ணியாதி திவ்வியகுணங்களால் ஸகலரையும் ரமிக்கச்செய்கிற அந்தநீலமேகசியாமளமூர்த்தியையே சிந்தித்துக்கொண்டு தத்தேகத்தியானபரையா யிருக்கிருள்.

౨౬. భర్తా నామ పరం నార్యా భూషణం భూషణాదపి । ఏషా తు రహితా తేన భూషణార్హా న శోభతే ॥

உசு. [illegible]
[illegible]

உசு. பர்த்தாநாமபரம்நார்யாபூஷணம்பூஷணுதபி।
ஏஷாதுரஹிதாதேநபூஷணர்ஹாநஶோபதே॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்தாநாம	பிராணநாதனென்ருல்	தேந	அதினுல்
நார்யாஃ	ஸ்திரீக்கு	பூஷணர்ஹா	பர்த்திருரூபமான(ஆபரணத்திற்குத்தக்கவளான)
பூஷணுதபி	ஆபரணங்களைக்காட்டிலும்	ஏஷாது	இந்தஸீதையானவள்
பரம்	சிரேஷ்டமான	ரஹிதா	தன்பதியானஸ்ரீராகவனைவிட்டவளாக
பூஷணம்	அலங்காரம் (ஆகிறது)	நஶோபதே	பிரகாசிக்கவில்லை.

தா-ம்.—ஸ்திரீகளுக்கு பர்த்தாவைவிட மேலானவஸ்து ஒன்றுமில்லை. அவனே ஸகலஆபரணங்களுக்கும்மேலானஆபரணம். அவனன்றி அணியொன்றும்பயன்படாது. ஆகையாலன்றோ பதியோடுசேர்ந்து நித்தியகல்யாணியாய் விளங்கத்தக்கவிவள் திவ்விய ஸௌந்தரியாயினும் பதிரகிதையாய் சோபையற்றிருக்கிருள்.

౨౭. దుష్కరం కురుతే రామో హీనో యదనయా ప్రభుః । ధారయత్యాత్మనో దేహం న దుఃఖేనావసీదతి ॥

உஎ. [illegible]
[illegible]

உஎ. துஷ்கரம்குருதேராமோஹீநோயதநயாப்ரபுஃ।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்நதுஃகேநாவஸீததி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ப்ரபுஃ-ராமஃ	ஜகத்பிரபுவான-ஸ்ரீராகவன்	துஃகேந	துஃகத்தினுல்
அநயா	இவளால்	நாவஸீததி(இதியத்)	கேடுஅடையவில்லை (என்கிற யாதொன்றுண்டோ)
ஹீந(ஸ்ஸந்)	ரஹிதனுய்க்கொண்டு	துஷ்கரம்	இப்படிப்பட்டசெய்யத்தகாததானகாரியத்தை
ஆத்மநஃ-தேஹம்	தன்னுடைய தேஹத்தை	குருதே	செய்கிருன்.
தாரயதி	தரிக்கிருன்		

தா-ம்.—தனக்கு சரணாகதிபண்ணினவளும் தன்னைத்தவிர வேறுவஸ்துவைத் தியானிக்காதவளும் தன்னுடைய தர்சனார்த்தமாகவே பிராணதாரணஞ் செய்கிறவளுமான இந்தபக்தையினுடைய பிரிவை ஸகித்திருக்கிறாரோ இராகவன். இவள் குணத்திலும் வினயத்திலும் ரூபத்திலு மத்தியந்தம் வியாமோகிதராய் க்ஷணகாலமும் விரகம்தாங்காத அந்த ஜானகிரமணன் இத்தனைநாள் பிரிந்திருந்தும் துக்கத்தாலடிக்கப்படவில்லையே. மனுஷியனுக்குஇதைவிடமேலான துக்கமும் ஸம்பவிக்குமோ. இதைவிடமேலானகஷ்டமும்நேரிடுமோ. உயிரினுமரிய பத்தினியின் விரகதுக்கம்சேர்ந்தபிறகு பிரபுவானவர் தேகத்தையொழிக்காது ஜீவித்திருப்பது அதிதுஷ்கரமானகாரியம். கரதூஷணாதிராக்ஷஸகோடிகளை க்ஷணகாலத்தில் முடித்ததும் வாலிமார்பை ஏகபாணத்தாற் பிளந்ததும் துஷ்கரமாகத் தோன்றவில்லை. இந்தவிரகதுக்கத்தை ஜயித்துநிற்கிறது பரமதுஷ்கரமாகக்காண்கிறது.

౨౮. ఇమామసితకేశాంతాం శతపత్రనిభేక్షణామ్ । సుఖార్హాం దుఃఖితాం దృష్ట్వా మమాపి వ్యథితం మనః ॥

௨௮. இமாமஸிதகேஶாந்தாம் ஶதபத்ரநிபேக்ஷணாம் ।
ஸுகார்ஹாம் து:கிதாம் த்ருஷ்ட்வா மமாபி வ்யதிதம் மந: ॥

௨௮. இமாமஸிதகேஶாந்தாம்ஶதபத்ரநிபேக்ஷணாம்।
ஸுகார்ஹாம்து:கிதாம்த்ருஷ்ட்வாமமாபிவ்யதிதம்மந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸிதகேஶாந்தாம்	கறுப்பானதலைமயிரின் நுனியுடையவளும்	இமாம்	இந்தபிராட்டியை
ஶதபத்ரநிபேக்ஷணாம்	தாமரையிதழிற்குநிகரான கண்களையுடையவளும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸுகார்ஹாம்	ஸௌக்கியத்திற்குரியவளும்	மமாபி	எனக்கும்
து:கிதாம்	துக்கத்தையடைந்தவளுமான	மந:	மனதானது
		வ்யதிதம்	துக்கத்தை அடைந்தது.

தா-ம்.—ஐயோ, நீளையாய் இங்குவருந்துகிற இப்பிராட்டியின் திருக்கூந்தலி னழகென்ன, திருக்கண்களினுக்லாதகரமென்ன, திருமேனியின் ஸௌகுமாரியமென்ன! மிகவும்பெருத்துநீண்டு அடிமுதல் நுனிவரையில் கார்மேகம்போல் கறுத்துவிளங்குகிறது கூந்தல். தாமரைதளம்போ லகன்றுநீண்டு பிரகாசிக்கிறது நேத்திரத்துவயம். ஸுகத்திற்கே யுண்டுபண்ணப்பட்டதாக விளங்குகிறது அந்தமிருதுளமான பொன்மேனி. இப்பேர்ப்பட்ட சோபனரூபிணியானவள் போஷணமின்மையாற் கேடடைகிற கேசத்தோடும், ஜலபூரித நேத்திரங்களோடும், பங்கவியாப்த சரீரத்தோடும் துக்கபீடிதையாய் மிகவும் வருந்துகிறாள். இவளுடைய தைன்னியத்தைக்காண்கிற (மமாபி) துஸ்வபாவமுள்ள சாகாமிருகமான எனக்குமே மஹாவியஸனமுண்டாகிறதே. அல்லது (மமாபி) ஸம்ஸாரஸுகமறியாத பிரம்மசரிய நிஷ்டையிலிருக்கிற எனக்குமிவள்நிலையைக்காணுங்கால் துக்கமுண்டாகிறதே. மற்றவர்களெவ்வளவு கஷ்டமடையார்கள். ஸர்வாத்மகாருண்ணியரும் பிராட்டியினருமை யறிந்தவருமான ஸ்ரீராகவனிந்நிலைமையைக் கடாக்ஷித்தால் என்னவருத்த முறுவரோ!

౨౯. క్షితిక్షమా పుష్కరసన్నిభాక్షీ యా రక్షితా రాఘవలక్ష్మణాభ్యామ్ । సా రాక్షసీభిర్వికృతేక్షణాభిః సంరక్ష్యతే సంప్రతి వృక్షమూలే ॥

௨௯. க்ஷிதிக்ஷமா புஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீ யா ரக்ஷிதா ராகவலக்ஷ்மணாப்யாம் ॥
ஸா ராக்ஷஸீபிர்விக்ருதேக்ஷணாபி: ஸம்ரக்ஷ்யதே ஸம்ப்ரதி வ்ருக்ஷமூலே ॥

௨௯. க்ஷிதிக்ஷமாபுஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீயாரக்ஷிதாராகவலக்ஷ்மணாப்யாம்।
ஸாராக்ஷஸீபிர்விக்ருதேக்ஷணாபிஸ்ஸம்ரக்ஷ்யதேஸம்ப்ரதிவ்ருக்ஷமூலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ஷிதிக்ஷமா	பூமிபோல்பொறுமையுடையவளும்	ஸா	அந்தஸீதையானவள்
புஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீ	பத்மத்திற்கொப்பானநேத்திரங்களையுடையவளுமான	விக்ருதேக்ஷணாபி:	விகாரமானகண்களையுடைய
யா	எந்த (ஸீதையானவள்)	ராக்ஷஸீபி:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்
ராகவலக்ஷ்மணாப்யாம்	ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணர்களால்	ஸம்ப்ரதி	இப்பொழுது
ரக்ஷிதா	காப்பாற்றப்பட்டாளோ	வ்ருக்ஷமூலே	மரத்தினடியில்
		ஸம்ரக்ஷ்யதே	காப்பாற்றப்படுகிறாள்.

தா-ம்.—இந்தஜானகி பூமாதேவிபோல் க்ஷமையுள்ளவள். புஷ்கரம்போலதியழகான நேத்திரமுடையாள். உக்கிரகோதண்ட தாரிகளான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவந்த அரும்பொருள். அப்பேர்ப்பட்டவளிப்பொழுது குரூரைகளும் அதிவிகாரபார்வையுடையவர்களுமான இந்த அவலக்ஷணராக்ஷஸிகளால் ஓர்விருக்ஷத்தினடியிலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறாள். (பிராட்டியினுடைய குணமும் இலட்சணமுமெங்கே! இந்த குரூபிகளுடையஅழகும் ஸ்வபாவமுமெங்கே! ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண ரக்ஷணமெங்கே! இந்த அனாரியைகளும் அபலைகளுமான இராக்ஷஸிகளுடைய இரக்ஷணமெங்கே! இப்படி அனாதையாய் விருக்ஷமூலவாஸஞ்செய்யும்படியான தௌர்ப்பாக்கியத்தை ஸகித்திருக்கிறாளாதலா லவளை க்ஷிதிக்ஷமாவென்றார்.

౩౦. హిమహతనళినీవ నష్టశోభా వ్యసనపరంపరయాతిపీడ్యమానా । సహచరరహితేవ చక్రవాకీ జనకసుతా కృపణాం దశాం ప్రపన్నా ॥

௩௰. ஹிமஹதநளிநீவ நஷ்டஶோபா வ்யஸநபரம்பரயாதிபீட்யமாநா ।
ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநகஸுதா க்ருபணாம் தஶாம் ப்ரபந்நா ॥

௯௦. ஹிமஹதநளிநீவநஷ்டஶோபாவ்யஸநபரம்பரயாநிபீட்யமாநா।
ஸஹசரரஹிதேவசக்ரவாகீஜநகஸுதாக்ருபணாம்தஶாம்ப்ரபந்நா॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹிமஹதநளீநீவ	பனியினால் அடிக்கப்பட்ட தாமரை யோடையானதுபோல்	ஸஹசரரஹிதா	தன்னோடுவஸிக்கிறபுருஷசக்கிரவாகப க்ஷியால்சூன்னியமான
நஷ்டஶோபா	குலைந்துபோனஶோபையுடையவளு	சக்ரவாகீவ	பெண்சக்கிரவாகபக்ஷிபோல்
வ்யஸநபரம்பரயா	துக்கபரம்பரையால் [ம்	க்ருபணாம்-தஶாம்	தீனமானதசையை
நிபீட்யமாநா	மிகவும்பீடிக்கப்பட்டவளுமான	ப்ரபந்நா	அடைந்தாள்.
ஜநகஸுதா	ஜனகபுத்திரியான (ஸீதையானவள்)		

தா-ம்.—பனிவிசேஷத்தால் ஸூரியரஶ்மிஸ்பரிசமற்று சோபையிழந்த தாமரையோடைபோல், இராக்ஷஸனுலாக்கிரமிக்கப்பட்டு ஸ்ரீராகவனுகிற பால ஸூரியமண்டலத்தின் தரிசனமிழந்த அந்த பத்மாஸனையானவள் துக்கத்தால் காந்தியற்றிருந்தாள். பர்த்திருவிரகதுக்கம், இராக்ஷஸனுலபகரிக்கப்பட்டதுக்கம், பரதேசவாஸதுக்கம், இராக்ஷஸிகள் பீடிக்கிறதுக்கம், இப்படி பல துக்கங்களால் மிகவும் வாடியிருந்தாள். ஆணைப்பிரிந்து துக்கிக்கிற சக்கிரவாகப்பெடைபோல் ஸ்ரீராகவனைக்காணுது துவண்டிருந்தாள். இந்தவிதம் நலிவுறுகிற ஜனகன்திருமகள் மகாதீனதசையை யடைந்திருந்தாள்.

३०. అస్యాహిపుష్పావనతాగ్రశాఖాశ్శోకందృఢంవైజనయంత్యశోకాః। హిమవ్యపాయేనచమందరశ్మిరభ్యుత్థితోనైకసహస్రరశ్మిః॥

௩க. அஸ்யாஹிபுஷ்பாவநதாக்ரஶாகாஶ்ஶோகம்த்ருடம்வைஜநயந்த்யஶோகாঃ।
ஹிமவ்யபாயேநசமந்தரஶ்மிரப்யுத்திதோநைகஸஹஸ்ரரஶ்மிঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்,	உரை.
ஹிமவ்யபாயேந	வஸந்தருதுவினுல்	நைகஸஹஸ்ரரஶ்மிঃ	ஒரேகாலத்தில் ஆயிரம்கிரணங்களையுடையவனுய்
புஷ்பாவநதாக்ரஶாகாঃ-புஷ்பத்தினுல்வணக்கப்பட்டநுனிக்கிளைகளையுடைய		மந்தரஶ்மிஶ்ச	சந்திரனும்
அஶோகாঃ	அஶோகமரங்கள்	அப்யுத்திதঃ	உதயமானவனுய்க்கொண்டு
அஸ்யாঃ	இந்தபிராட்டிக்கு	(த்ருடம்ஶோகம்)	(அதிகமானதுக்கத்தை)
த்ருடம்-ஶோகம்	வெகுவியஸனத்தை	(ஜநயந்தி)	(உண்டுபண்ணுகிறுன்.)
ஜநயந்தி	உண்டுபண்ணுகின்றன.		

தா-ம்.—வஸந்தருதுவினுகமனத்தால் நன்ருக விகஸித்திருக்கிற புஷ்பபாரத்தோடுவிளங்குகிற இவ்வசோகவிருக்ஷங்கள் பிராட்டியின் துக்கத்தைத்தணிக்காமல் விர்த்திசெய்கின்றன. நிர்மலமான ஆகாசத்தில் ஷோடசகலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனும் இவள் துக்காக்கினியை விர்த்திசெய்கிறுன். ஏனெனில் பதிரதையாயிருக்கிற ஸீதையின்மீது மன்மதன் அசோககுஸுமங்களாகிற வஜ்ஜிரபாணங்களை அளவின்றி பிரயோகிக்கிறுன். சந்திரனும் சீதரச்மியைக்காட்டி அக்கினிக்குஸமானமான கிரணங்களையே அவள்மேல் பொழிகிறுன். இக்காரணத்தாலவள் விரகதுக்கமதிகமாயிற்று. ஸ்ரீராகவனை அதிகமாக நினைத்துத் துன்பமுற்ருள்.

३२ ఇత్యేవమర్థంకపిరన్వవేక్ష్యసీతేయమిత్యేవనివిష్టబుద్ధిః। సంశ్రిత్యతస్మిన్నిషసాదవృక్షేబలీహరీణామృషభస్తరస్వీ॥

௩உ. இத்யேவமர்த்தம்கபிரந்வவேக்ஷ்யஸீதேயமித்யேவநிவிஷ்டபுத்திঃ।
ஸம்ஶ்ரித்யதஸ்மிந்நிஷஸாதவ்ருக்ஷேபலீஹரீணாம்ருஷபஸ்தரஸ்வீ॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - ஷோடஶஸ்ஸர்க்கঃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலீ	வலியுடையவரும்	இயம்-ஸீதைவ-இதி	இவள்பிராட்டியேயென்று
ஹரீணாம்-ருஷபঃ	வானரங்களுக்குள்ஶ்ரேஷ்டரும்	நிவிஷ்டபுத்திঃ	பிறந்தபுத்தியுடையவராக (அந்தபுத்தியையே)
தரஸ்வீ-கபிঃ	வேகமுடையவருமான-ஹனுமான்		
இத்யேவம்	இந்தப்பிரகாரம்	ஸம்ஶ்ருத்ய	ஆஶ்ரயித்து
அர்த்தம்	(ஸீதாரூப) வஸ்துவை	தஸ்மிந்-வ்ருக்ஷே	அந்தஶிம்ஶுபாவிருக்ஷத்தில்
அந்வவேக்ஷ்ய	பார்த்து	நிஷஸாத	உட்கார்ந்திருந்தார்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் அந்த பராக்கிரமசாலியான வானரோத்தமன் அசோகவனத்தில் தன்னுடையஉத்திட்டமான பிராட்டிதரிசனமடைந்து, மலினப்பிரபையோடு விளங்குமந்தமாதாவைத்தகுந்தகாரணங்களால் ஸ்ரீராகவமகிஷிதானென்று நிச்சயித்து அந்தநிச்சயத்துடனே சிம்சுபாவிருக்ஷத்தி லுட்கார்ந்திருந்தார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பதினருவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతఃకుముదషండాభో నిర్మలో నిర్మలం స్వయమ్ । ప్రజగామ నభశ్చంద్రో హంసో నీలమివోదకమ్॥

க. [illegible]
[illegible]॥

க. ததஃகுமுதஷண்டாபோநிர்மலோநிர்மலம்ஸ்வயம்।
ப்ரஜகாமநபஸ்சந்த்ரோஹம்ஸோநீலமிவோதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	சந்த்ரஃ	சந்திரனானவன்
குமுதஷண்டாப:=		நீலம்	கறுத்த
குமுத	ஆம்பல் புஷ்பத்தினுடைய	உதகம்	ஜலத்தை
ஷண்ட	ஸமூகத்தின்	ஹம்ஸ:இவ	ஹம்ஸமானதுபோல்
ஆபஃ	காந்தியொத்தகாந்தியுடையவனும்	நிர்மலம்	களங்கமற்ற
ஸ்வயம்-நிர்மலஃ	ஸ்வபாவத்திலேயேநிர்மலகாந்தியுடையவனுமான	நபஃ	ஆகாசத்தை
		ப்ரஜகாம	ஸந்தோஷத்தோடுஅடைந்தான்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஹநுமான் பிராட்டியின் தீனதசையைக்குறித்துச்சிந்தித்திருக்கையில் விகஸித்தகுமுதபுஷ்ப ஸமூகம்போ லதிவெண்மையான நிறமுடையவனும் ஸ்வபாவத்திலேயே நிர்மலகாந்தியுடையவனுமான சந்திரன் மேகஸஞ்சாரமின்மையால் நிர்மலமான நீலவர்ணமுடைய ஆகாசத்தில் ஜலராசியிலுலாவும் சுவேதவர்ண பக்ஷியான ஹம்ஸம்போல் பிரகாசித்தான்.

౨. సాచివ్యమివ కుర్వన్ స ప్రభయా నిర్మలప్రభః । చంద్రమా రశ్మిభిశ్శీతైస్సిషేవే పవనాత్మజమ్॥

உ. [illegible]
[illegible]॥

உ. ஸாசிவ்யமிவகுர்வந்ஸப்ரபயாநிர்மலப்ரபஃ।
சந்த்ரமாரஸ்மிபிஸ்ஸீதைஸ்ஸிஷேவேபவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிர்மலப்ரபஃ	களங்கமற்றகாந்தியுடைய	குர்வந்இவ	செய்கிறவன்போல்
ஸஃ-சந்த்ரமாஃ	அந்த-சந்திரனானவன்	பவநாத்மஜம்	வாயுபுத்திரரை
ப்ரபயா	தன்பிரகாசத்தால்	ஸீதைஃ-ரஸ்மிபிஃ	குளிர்ந்த-கிரணங்களோடு
ஸாசிவ்யம்	ஸஹாயத்தை	ஸிஷேவே	அடைந்தான்.

தா-ம்.—பிராட்டியின் கஷ்டத்தைக்கண்டு ஸகியாது கண்ணீருங்கண்ணுமாய்ப் பிரலாபித்து துக்காக்னியால் வருந்துகிற ஹநுமானுக்குச் சைத்தியோபசாரத்தா லுதவிபுரிபவன்போல் சந்திரன் தன்னுடைய சீதகிரணங்களோ டவ்வாயுபுத்திரனை ஸேவித்தான்.

౩. స దదర్శ తతస్సీతాం పూర్ణచంద్రనిభాననామ్ । శోకభారైరివ న్యస్తాం భారైర్నావమివాంభసి॥

ந. [illegible]
[illegible]॥

ந. ஸததர்ஸததஸ்ஸீதாம்பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்।
ஸோகபாரைரிவந்யஸ்தாம்பாரைர்நாவமிவாம்பஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸஃ	பிறகு-அந்த ஹனுமான்	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்	நிறைந்தமதிக்கொப்பான திருமுகமுடையவளும் [ல்	(ந்யஸ்தாம்)	(முழுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற)
ஸோகபாரைஃ	துக்கஸமூகத்தால் (துக்காதிசயத்தா	நாவமிவ	ஓடம்போல் (இருக்கிற)
ந்யஸ்தாம்	ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவளும் (ஆகையா	ஸீதாம்	பிராட்டியை
பாரைஃ	சரக்கின்பளுவால் [ல்)	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்.—பாரவிசேஷத்தால் ஸமுத்திரத்தில் மிதக்கமுடியாது அமிழ்ந்துபோகிற நாவாய்போல் ஸகிக்கமுடியாத துக்கபாரத்தா லாக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த பூர்ணேந்துவதனையை ஹனுமான்பார்த்தார்.

౪. దిదృక్షమాణో వైదేహీం హనుమాన్ మారుతాత్మజః । స దదర్శావిదూరస్థా రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః॥

౫. ఏకాక్షీమేకకర్ణాం చ కర్ణప్రావరణాం తథా । అకర్ణాం శఙ్కుకర్ణాం చ మస్తకోచ్ఛ్వాసనాసికామ్॥

౬. అతికాయోత్తమాంగీం చ తనుదీర్ఘశిరోధరామ్ । ధ్వస్తకేశీం తథాకేశీం కేశకంబళధారిణీమ్॥

౭. లంబకర్ణలలాటాం చ లంబోదరపయోధరామ్ । లంబోష్ఠీం చుబుకోష్ఠీం చ లంబాస్యాం లంబజానుకామ్॥

౮. హ్రస్వాం దీర్ఘాం తథా కుబ్జాం వికటాం వామనాం తథా । కరాళాం భుగ్నవక్త్రాం చ పింగాక్షీం వికృతాననామ్॥

௪. 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌸𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃॥

௫. 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌚𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥

௬. 𑌅𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂𑌚𑌤𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑍀𑌂𑌤𑌥𑌾𑌕𑍇𑌶𑍀𑌂𑌕𑍇𑌶𑌕𑌮𑍍𑌬𑌳𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥

௭. 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌰𑍍𑌣𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌂𑌚𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌦𑌰𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂𑌚𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌲𑌮𑍍𑌬𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌮𑍍॥

௮. 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌂𑌵𑌿𑌕𑌟𑌾𑌂𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾।
𑌕𑌰𑌾𑌳𑌾𑌂𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌚𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௪. தித்ருக்ஷமாணோவைதேஹீம்ஹநுமாங்மாருதாத்மஜ:।
ஸததர்ஶாவிதூராஸ்தாராக்ஷஸீர்கோரதர்ஶநா:॥

௫. ஏகாக்ஷீமேககர்ணாம்சகர்ணப்ராவரணாம்ததா।
அகர்ணாம்ஶங்குகர்ணாம்சமஸ்தகோச்ச்வாஸநாஸிகாம்॥

௬. அதிகாயோத்தமாங்கீம்சதநுதீர்க்கஶிரோதராம்।
த்வஸ்தகேஶீம்ததாகேஶீம்கேஶகம்பளதாரிணீம்॥

௭. லம்பகர்ணலலாடாம்சலம்போதரபயோதராம்।
லம்போஷ்டீம்சுபுகோஷ்டீம்சலம்பாஸ்யாம்லம்பஜாநுகாம்॥

௮. ஹ்ரஸ்வாம்தீர்க்காம்ததாகுப்ஜாம்விகடாம்வாமநாம்ததா।
கராளாம்புக்நவக்த்ராம்சபிங்காக்ஷீம்விக்ருதாநநாம்॥

பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
வைதேஹீம்	ஸீதையை
தித்ருக்ஷமாண(ஸ்ஸந்)	பாராநின்று (கொண்டு)
ஏகாக்ஷீம்	ஒருகண்ணுடையவளையும்
ஏககர்ணாஞ்ச	ஒருகாதுடையவளையும்
கர்ணப்ராவரணாம்	தலையை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிற காதுடையவளையும்
ததா	அப்படியே
அகர்ணாம்	காதில்லாதவளையும்
ஶங்குகர்ணாஞ்ச	மொளைபோலிருக்கிறகாதுடையவளையும்
மஸ்தகோச்ச்வாஸநாஸிகாம்	தலைக்குமேலிருக்கிற மூக்குடையவளையும்
அதிகாயோத்தமாங்கீம்ச	பெருத்ததலையுடையவளையும்
தநுதீர்க்கஶிரோதராம்	குறைவாயும்நீளமாயுமிருக்கிற கழுத்துடையவளையும்
த்வஸ்தகேஶீம்	அல்பமான தலைமயிரையுடையவளையும்
ததா	அவ்விதமே
அகேஶீம்	தலைமயிரில்லாதவளையும்
கேஶகம்பளதாரிணீம்	கம்பிளியையொத்த தலைமயிரையுடையவளையும்
லம்பகர்ணலலாடாம்ச	தொங்குகிறகாதும் முகமுமுடையவளையும்-

பதம்.	உரை.
லம்போதரபயோதராம்	தொங்குகிறவயிறுஸ்தனம்இவைகளையுடையவளையும்
லம்போஷ்டீம்	தொங்குகிறஉதடுடையவளையும்
சுபுகோஷ்டீஞ்ச	மோவாய்க்கட்டையி லிருக்கிற உதடுடையவளையும்
லம்பாஸ்யாம்	தொங்குகிறமுகமுடையவளையும்
லம்பஜாநுகாம்	தொங்குகிற முழங்காலுடைய வளையும்
ஹ்ரஸ்வாம்-தீர்க்காம்	(மேல் சரீரத்திலும் கீழ்சரீ ரத்திலும்) குறைந்துதீர்க்கமாயிருப்பவளையும்
ததா-குப்ஜாம்	அப்படியே கூனியையும்
விகடாம்	விஸ்தீர்ணமான பின்பாகமுடையவளையும்
வாமநாம்	குள்ளமானவளையும்
ததா	அப்படியே
கராளாம்	கோரைப்பல்லுடையவளையும்
புக்நவக்த்ராஞ்ச	கோணலானமுகமுடையவளையும்
பிங்காக்ஷீம்	கோரோஜன வர்ணம்போல்கண்ணையுடையவளையும்
விக்ருதாநநாம்	விகாரமானமுகமுடையவளையும்
கோரதர்ஶநா:	பயங்கரமான ரூபமுடையவர்களையும்
அவிதூராஸ்தா:	ஸமீபத்திலுமிருக்கிற
ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(௪-மு-௮-ல்) தா-ம்.—பிராட்டியைத் தரிசித்துக்கொண்டே ஹநுமான் அவளைச்சூழ்ந்து காத்திருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளின் ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களையும் கவனித்தார். ஒரேகண்ணையுடையவ ளொருவள். ஒரேகாதையுடையவளொருவள். காதேயில்லாதவ ளொருவள். சிரஸைமூடிக்கொண்டிருக்கிற காதையுடையவளொருவள். சங்குபோன்ற காதையுடையவ ளொருவள். ஊர்த்துவமுகமான நாஸிகையுடையவளொருவள். பெருத்தசிரஸைப் பரிக்கிறவளொருவள். மெலிந்த நீண்டகழுத்துடையவ ளொருவள். ஒருவள் ஸ்வல்பகேசமுடையாள். ஒருவள்மயிர்முளையாத மொட்டைத்தலையுடையாள். ஒருவள் கம்பளிபோற் கறுத்தபயங்கரமானகேசமுடையாள். ஒருவள்தொங்குகிறகாதும் தொங்குகிறமுகமுமுடையாள். ஒருவள்தொங்குகிற அதரமுடையாள். ஒருவள் தொங்குகிறவயிறும் பெருகுகிறஸ்தனங்களுமுடையாள். ஒருவள் தொங்குகிறமுழந்தாளுடையாள். ஒருவள் மோவாயோடுசேர்ந்த அதரமுடையாள். சிலர் உடல்நீண்டு கால்குறுகியவர். சிலர்

உடல்குறுகி கால்நீண்டவர். சிலரதிகுள்ளர். சிலரதிநெடியர். சிலர்கூனுடையார். சிலர் பெருத்த பின்பாகமுடையார். சிலரதிபயங்கரஸ்வரூபமுடையார். சிலர் அக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கிற கண்ணுடையர். சிலர் கோணிணமுகமுடையர். இப்படி அவலக்ஷண ரூபமுள்ள அந்த ஸ்திரீகளெல்லோரும், ரூபத்திற்கனுகுணமான ஸ்வபாவமுடையவர். தயையென்பதைக் கொஞ்சமேனுமறியாத கடும்பாபிகள். இவ்விதகோரைகளந்தசாந்தஸ்வரூபியான ஜானகியைச் சூழ்ந்திருக்கக் கண்டார்.

౯. వికృతాః పింగళాః కాళీః క్రోధనాః కలహప్రియాః । కాళాయసమహాశూలకూటముద్గరధారిణీః ॥
౧౦ వరాహమృగశార్దూలమహిషాజశివాముఖీః । గజోష్ట్రహయపాదీశ్చ నిఖాతశిరసోఽపరాః ॥
౧౧. ఏకహస్తైకపాదాశ్చ ఖరకర్ణ్యశ్వకర్ణికాః । గోకర్ణీర్హస్తికర్ణీశ్చ హరికర్ణీస్తథాపరాః ॥
౧౨. అనాసా అతినాసాశ్చ తిర్యఙ్నాసా వినాసికాః । గజసన్నిభనాసాశ్చ లలాటోచ్ఛ్వాసనాసికాః ॥
౧౩. హస్తిపాదా మహాపాదా గోపాదాః పాదచూడికాః । అతిమాత్రశిరోగ్రీవా అతిమాత్రకుచోదరీః ॥
౧౪. అతిమాత్రాస్యనేత్రాశ్చ దీర్ఘజిహ్వానఖాస్తథా । అజాముఖీర్హస్తిముఖీర్గోముఖీస్సూకరీముఖీః ॥
౧౫. హయోష్ట్రఖరవక్త్రాశ్చ రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః । శూలముద్గరహస్తాశ్చ క్రోధనాః కలహప్రియాః ॥
౧౬. కరాళాధూమ్రకేశీశ్చ రాక్షసీర్వికృతాననాః । పిబంతీస్సతతం పానం సదా మాంససురాప్రియాః ॥
౧౭. మాంసశోణితదిగ్ధాంగీర్మాంసశోణితభోజనాః । తా దదర్శ కపిశ్రేష్ఠో రోమహర్షణదర్శనాః ॥
స్కంధవంతముపాసీనాః పరివార్య వనస్పతిమ్ ।

௯. 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃𑌕𑌾𑌲𑍀𑌃𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃𑌕𑌲𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑌸𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌲𑌕𑍂𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃॥

௧௦. 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌜𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌃।
𑌗𑌜𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌹𑌯𑌪𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌃॥

௧௧. 𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌖𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌶𑍍𑌚𑌹𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃॥

௧௨. 𑌅𑌨𑌾𑌸𑌾𑌅𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌗𑌜𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌨𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌲𑌾𑌟𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃॥

௧௩. 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃𑌪𑌾𑌦𑌚𑍂𑌡𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌚𑍋𑌦𑌰𑍀𑌃॥

௧௪. 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌰𑍍𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍀𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑍀𑌃॥

௧௫. 𑌹𑌯𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌖𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃।
𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃𑌕𑌲𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥

௧௬. 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑍀𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂𑌪𑌾𑌨𑌂𑌸𑌦𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥

௧௭. 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃।
𑌤𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।

௯. விக்ருதா:பிங்களா:க்ாளீ:க்ரோதநா:கலஹப்ரியா:।
காளாயஸமஹாஶூலகூடமுத்கரதாரிணீ:॥

௧௦. வராஹம்ருகஶார்த்தூலமஹிஷாஜஶிவாமுகீ:।
கஜோஷ்ட்ரஹயபாதீஶ்சநிகாதஶிரஸோபரா:॥

௧௧. ஏகஹஸ்தைகபாதாஶ்சகரகர்ண்யஶ்வகர்ணிகா:।
கோகர்ணீர்ஹஸ்திகர்ணீஶ்சஹரிகர்ணீஸ்ததாபரா:॥

௧௨. அநாஸா அதிநாஸாஶ்சதிர்யங்நாஸாவிநாஸிகா:।
கஜஸந்நிபநாஸாஶ்சலலாடோச்ச்வாஸநாஸிகா:॥

௧௩. ஹஸ்திபாதாமஹாபாதாகோபாதா:பாதசூடிகா:।
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவாஅதிமாத்ரகுசோதரீ:॥

௧௪. அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஶ்சதீர்க்கஜிஹ்வாநகாஸ்ததா।
அஜாமுகீர்ஹஸ்திமுகீர்கோமுகீஸ்ஸூகரீமுகீ:॥

௧௫. ஹயோஷ்ட்ரகரவக்த்ராஶ்சராக்ஷஸீர்கோரதர்ஶநா:।
ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்சக்ரோதநா:கலஹப்ரியா:॥
௧௬. கராளாதூம்ரகேஶீஶ்சராக்ஷஸீர்விக்ருதாநநா:।
பிபந்தீஸ்ஸததம்பாநம்ஸதாமாம்ஸஸுராப்ரியா:॥
௧௭. மாம்ஸஶோணிததிக்தாங்கீம்மாம்ஸஶோணிதபோஜநா:।
தாததர்ஶகபிஶ்ரேஷ்டோரோமஹர்ஷணதர்ஶநா:॥
௧௭உ. ஸ்கந்தவந்தமுபாஸீநா:பரிவார்யவநஸ்பதிம்।

பதம்.	உரை.
விக்ருதா:	விகாரவேடம்பூண்டவர்களையும்
பிங்களா:	மஞ்சள்கலந்தசிகப்புவர்ணமுடையவர்களையும்
காளீ:	கறுப்பாயிருப்பவர்களையும்
க்ரோதநா:	கோபமுடையவர்களையும்
கலஹப்ரியா:	கலஹத்தில் ஆவலுடையவர்களையும்
காலாயஸமஹாஶூலகூடமுத்கரதாரிணீ:=	
காலாயஸ	இரும்பினால்செய்தகெட்டித்தடிகளென்ன
மஹாஶூல	பெருத்தசூலாயுதமென்ன
கூட	உலோகத்தினால் செய்த இரும்பாயுதமென்ன
முத்கர	இருப்பொலக்கையென்ன இவைகளை
தரா:	தரித்திருப்பவர்களையும்
வராஹம்ருகஶார்த்தூலமஹிஷாஜஶிவாமுகீ:	பன்றி, மான், புலி, எருமை, ஆடு, நரி இவைகளுடையமுகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கஜோஷ்ட்ரஹயபாதீஶ்ச	ஆனை ஒண்டை குதிரை இவைகளின் கால்போன்ற கால்களுடையவர்களையும்
நிகாதஶிரஸ:	தேகத்திலிருக்கிறசிரஸ்ஸையுடையகளையும்
அபரா:	வேறுஸ்திரீகளையும்
ஏகஹஸ்தைகபாதாஶ்ச	ஒத்தைக்கை-ஒத்தைக்காலுடையவர்களையும்
கரகர்ணயஶ்வகர்ணிகா:	கழுதைகுதிரை இவைகளுடையகாதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
கோகர்ணீ:	பசுவின்காதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
ஹஸ்திகர்ணீஶ்ச	யானையின் காதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
ஹரிகர்ணீ:	குரங்கு காதுபோன்ற காதுடைய
அபரா:	இன்னம் சிலஸ்திரீகளையும்
அநாஸா:	மூக்கில்லாதவர்களையும்
அதிநாஸாஶ்ச	பெருமூக்குடையவர்களையும்
திர்யங்நாஸா:	குறுக்காயிருக்கிறமூக்குடையவர்களையும்
விநாஸிகா:	உடைந்தமூக்குடையவர்களையும்
கஜஸந்நிபநாஸாஶ்ச	யானையின் துதிக்கைபோன்ற மூக்குடையவர்களையும்
லலாடோச்ச்வாஸநாஸிகா:	முகத்திற்குமேலிருக்கிற மூக்குடையவர்களையும்
ஹஸ்திபாதா:	யானையின்கால்கள்போன்ற கால்களையுடையவர்களையும்
மஹாபாதா:	பெருத்தகால்களை யுடையவர்களையும்
கோபாதா:	பசுவின்கால்போன்றகாலுடையவர்களையும்
பாதசூடிகா:	காலில்குடுமியுடையவர்களையும்
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவா:	பிரமாணத்தை யதிக்கிரமித்ததலைகழுத்து இவைகளையுடையவர்களையும்
அதிமாத்ரகுசோதரீ:	பிரமாணத்தை யதிக்கிரமித்த கொங்கை-வயிறுஇவைகளை யுடையவர்களையும்

பதம்.	உரை.
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஶ்ச	பிரமாணத்தைவிஞ்சின முகம் கண் இவைகளையுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
தீர்க்கஜிஹ்வா:-நகா:	நீண்டநாக்குநகமுடையவர்களையும்
அஜாமுகீ:	ஆடு முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
ஹஸ்திமுகீ:	யானையின்முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கோமுகீ:	பசுவின்முகம்போன்றமுகமுடையவர்களையும்
ஸூகரீமுகீ:	பன்றிமுகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
ஹயோஷ்ட்ரகரவக்த்ராஶ்ச=	
ஹயோஷ்ட்ர	குதிரை ஒண்டை
கரவக்த்ராஶ்ச	கழுதை இவைகளின் முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கோரதர்ஶநா:	பயங்கரமான பார்வையுடைய வர்களுமான
ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளையும்
ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்ச	சூலம்இருப்புத்தடி இவைகளைக்கையிலேந்தினவர்களையும்
க்ரோதநா:	கோபமுடையவர்களையும்
கலஹப்ரியா:	ஒருவருக்கொருவ ராகவொட்டாமல் கலகஞ்செய்வதில் இஷ்டமுடையவர்களையும்
கராளா:	பயங்கரமானவர்களையும்
தூம்ரகேஶீஶ்ச	புகைபோல் இருக்கிற தலைமயிருடையவர்களையும்
விக்ருதாநநா:	விகாரமான முகமுடையவர்களுமான
ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளையும்
பாநம்	குடிக்கிறவஸ்துவை
ஸததம்	எப்பொழுதும்
பிபந்தீ:	குடிப்பவர்களையும்
ஸதா	ஸர்வகாலமும்
மாம்ஸஸுராப்ரியா:	மாம்ஸத்திலும்கள்ளிலும் ஆசையுடையவர்களையும்
மாம்ஸஶோணிததிக்தாங்கீ:	மாம்ஸத்தாலும்இரத்தத்தாலும்பூசப்பட்ட சரீரமுடையவர்களையும்
மாம்ஸஶோணிதபோஜநா:	மாம்ஸத்தையும் இரத்தத்தையும் ஆகாரமாயுடையவர்களையும்
ரோமஹர்ஷணதர்ஶநா:	(பார்ப்பவர்களுக்கு)மயிர்க்கூச்சுண்டாகும்படியானபார்வையுடையவர்களையும்
ஸ்கந்தவந்தம்	கிளைகளையுடைய
வநஸ்பதிம்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
பரிவார்ய	சுற்றிகொண்டும்
உபாஸீநா:	உட்காந்துமிருக்கிற
தா:	அந்த (இராக்ஷஸிகளை)
கபிஶ்ரேஷ்ட:	வானரோத்தமரான (ஹனுமான்)
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(௧௨-மு-௧௭-ல்) தா-ம்.—அந்த கோரரூபிகளுடைய முகங்கள் மிருகங்களுடைய முகங்கள்போலிருந்தன. சிலர்யானை போற்பெருத்த முகமுடையவர். சிலர் குதிரைபோல்நீண்ட முகமுடையவர். சிலர் ஒட்டைபோல் நீண்ட கழுத்தோடு தேகாகிருதிக்கு ஒவ்வாத சிறிய தொங்குகிற அதரத்தோடுகூடிய முகமுடையவர். சிலர் வியாக்கிரம்போல் பயங்கரமுகமுடைய

வர். சிலர் எருமைமாடுபோல் தடித்தமுகமுடையவர். இன்னம் சிலர் மான்போலும் சிலர் ஆடுபோலும் சிலர் கழுதைபோலும் சிலர் பசுபோலும் சிலர் பன்றிபோலும் சிலர் நரிபோலும் பற்பலவித முகமுடையவராயிருந்தனர். அவர்களுடையகாதுகள் அதிவிசித்திரமாயிருந்தன. சிலருக்குக் கழுதை குதிரைகளைப்போல் ஊர்த்துவமுகமானகாது. சிலருக்கு யானையைப்போல் அகன்றகாது. சிலருக்குப்பசுவைப்போ லடியகன்று நுனிகுறுகியகாது. சிலருக்குக்குரங்கின்காதுபோன்றகாது. சிலருக்குயானைக்கால்போல் தொடைமுதல் பாதம்வரையில் ஒரேவிதமாய்ப் பெருத்திருக்கிற அதிஸ்தூலயான கால்கள். சிலருக்கு ஒட்டைக்கால்போல் மிகவும் நீண்டகால்கள். சிலருக்குக் குதிரைக்கால்போ லொரகுதைக்கொளப்படியுள்ள கால்கள் சிலருக்குப்பசுமாடுபோலிரட்டைகொளப்படியுள்ள கால்கள். இந்தவிதம் பெருத்தும் சிறுத்தும்நீண்டும் குறுகியுமிருக்கிற கால்களையுடையவராயிருந்தனர். சிலருக்கு ஊர்த்துவமுகமானமூச்கு. சிலருக்குக் குறுக்காயிருக்கிறமூக்கு. சிலருக்கு மூக்கிற்குமேல்மூக்கு. சிலருக்கு மூக்கேயில்லை. சிலருக்கு ஒத்தைக்கை. சிலருக்கு ஒத்தைக்கால். சிலருக்கு ரோமம் நிறைந்தபாதம். சிலருக்கு பிரம்மாண்டமானதேகம் அணுமாத்திரமான சிரஸு. சிலருக்கு பிரம்மாண்டமான சிரஸு, ஸ்வவல்பமானதேகம். சிலருக்கு யானைமஸ்தகம்போற் பெருத்தகுசங்கள். சால்போல் விஸ்தீர்ணவயிறு. சிலருக்கு ஸர்ப்பம்போல் நீண்டநாக்கு, சிலருக்கு முறம்போலகன்றநகம். இப்படி பிரமாணவித்தியாஸமான அங்கமைப்புள்ளவராயிருந்தனர். சிலர் காளமேகம்போற் கறுத்துப்பயங்கரமாய் விளங்கினர். அக்கினிமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற கண்களையுடைய சிலருக்கு தூமஜாலம்போல் மேற்கிளம்பிநிற்கிற கூந்தல். சிலருக்கு அதிவிகாரமானமுகம். சிலருக்கு அதிபயங்கரமான ரூபம். சிலர் மதுவை ஸதா பானம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் சிலர் மாம்ஸபக்ஷண ஸுராபானத்தி லதியாஸக்தையுடையவராயிருந்தாரகள். சிலர் தேகமுழுதும் மாம்ஸத்தையும் இரத்தத்தையும் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் பயங்கரமான சூலாயுதந்தாங்கியிருந்தனர். சிலர் இருப்புத்தடிகளைத் தாங்கியிருந்தனர். இன்னம் சிலர் அதிகுரூரமான பற்பல ஆயுதங்களைத்தரங்கியிருந்தனர். இப்படி ஸ்வபாவத்தில் குரூரைகளாயும் ரூபத்தில் பயங்கரைகளாயும்வேஷத்தில் விகாரைகளாயும், துர்மாம்ஸங்களை பக்ஷித்துக்கொண்டு, கள்ளைக்குடித்துக்கொண்டு, கலகங்களைச் செய்துகொண்டு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைச்சுற்றி உட்காந்திருக்கிற இராக்ஷஸீகணத்தைக் கண்ணுற்றாரந்தஹநுமான்.

౧౮. తస్యాథస్తాచ్చ తాందేవీంరాజపుత్రీమనిందితామ్॥లక్ష్యయామాసలక్ష్మీవాన్హనుమాన్జనకాత్మజామ్॥
౧౯. నిష్ప్రభాంశోకసంతప్తాంమలసంకులమూర్ధజామ్॥క్షీణపుణ్యాంచ్యుతాంభూమౌతారాంనిపతితామివ।
౨౦. చారిత్రవ్యపదేశాఢ్యాంభర్తృదర్శనదుర్గతామ్।భూషణైరుత్తమైర్హీనాంభర్తృవాత్సల్యభూషణామ్।
౨౧. రాక్షసాధిపసంరుద్ధాంబంధుభిశ్చవినాకృతామ్॥వియూథాంసింహసంరుద్ధాంబద్ధాంగజవధూమివ।
౨౨. చంద్రరేఖాంపయోదాంతేశారదాభ్రైరివావృతామ్॥క్లిష్టరూపామసంస్పర్శాదయుక్తామివవల్లకీమ్।

கஅ. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍।

கசு. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂𑌭𑍂𑌮𑍌𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।

உ0. 𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।

உக. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌯𑍂𑌥𑌾𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌗𑌜𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵।

உஉ. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌪𑌯𑍋𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍀𑌮𑍍।

கஅ. தஸ்யாதஸ்தாச்சதாம்தேவீம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்||

கசு. லக்ஷயாமாஸலக்ஷ்மீவாந்ஹநுமாந்ஜநகாத்மஜாம்|
நிஷ்ப்ரபாம்ஶோகஸந்தப்தாம்மலஸங்குலமூர்தஜாம்||

உ0. க்ஷீணபுண்யாம்ச்யுதாம்பூமௌதாராம்நிபதிதாமிவ|
சாரித்ரவ்யபதேஶாட்யாம்பர்த்ருதர்ஶநதுர்கதாம்||

உக. பூஷணைருத்தமைர்ஹீநாம்பர்த்ருவாத்ஸல்யபூஷணாம்|
ராக்ஷஸாதிபஸம்ருத்தாம்பந்துபிஶ்சவிநாக்ருதாம்||

உஉ. வியூதாம்ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம்பத்தாம்கஜவதூமிவ|
சந்த்ரரேகாபயோதாந்தேஶாரதாப்ரைரிவாவ்ருதாம்||

உஉஉ. க்லிஷ்டரூபாமஸம்ஸ்பர்ஶாதயுக்தாமிவவல்லகீம்|

பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மீவாந்	பிராட்டியின் தர்சனத்தா லுண்டான சோபையுடைய
ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமானனவர்
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கப்படாதவளும்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகபுத்திரியும் (அதனுல்)
ராஜபுத்ரீம்	இராஜகுமாரத்தியும் [வளும்
ஶோகஸந்தப்தாம்	துக்கத்தால் நன்முகத் தபிக்கப்பட்ட

பதம்.	உரை.
நிஷ்ப்ரபாம்	பிரகாசமற்றவளும்
மலஸங்குலமூர்த்தஜாம்	அழுக்கால்நிறைந்த தலைமயிருடையவளும் [ல்
க்ஷீணபுண்யாம்	நசித்த புண்ணியத்தையுடையதாதலா
ச்யுதாம்	(ஸுவர்க்கத்திலிருந்து) நழுவி
பூமௌ	பூமியில்
நிபதிதாம்	வீழ்ந்த

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாராமிவ	நக்ஷத்திரம்போலிருப்பவளும்	ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம்	ஸிம்ஹத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு
சாரித்ரவ்யபதேஸாட்யாம்=		பத்தாம்	கட்டப்பட்டுமிருக்கிற
சாரித்ர	பதிவிருதாதர்மத்தை	கஜவதூமிவ	பெண்யானைபோல் (இருப்பவளும்)
வியபதேஸ	செய்வதில்	பயோதாந்தே	வருஷாகாலமுடிவில்
ஆட்யாம்	கீர்த்தியுடையவளும்	ஸாரதாப்ரை:	சரத்காலமேகங்களால்
பர்த்ருதர்ஸநதுர்க்கதாம் - பர்த்தாவின்தரிசனத்திற்கு கதியற்றவளும்		ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்ட
		சந்த்ரரேகாமிவ	சந்திரரேகைபோல் (இருப்பவளும்)
உத்தமை:-பூஷணை:	சிறந்த-ஆபரணங்களால்	அஸம்ஸ்பர்ஸாத்	நெலங்குமுதலான சரீரஸம்ஸ்காரமில்லாததால்
ஹீநாம்	ரஹிதையாயும்		
பர்த்ருவாத்ஸல்யபூஷணாம்=		க்லிஷ்டரூபாம்	சிதிலமானரூபமுடையவளும்
பர்த்ருவாத்ஸல்ய	பதியின்ஸ்நேகத்தையே	அயுக்தாம்	ஏறிடாததந்தியுடைய
பூஷணாம்	அலங்காரமாயுடையவளும்	வல்லகீமிவ	வீணைபோல் இருப்பவளுமான
ராக்ஷஸாதிபஸம்ருத்தாம்-இராக்ஷஸாதிபதிகளால் சுற்றப்பட்டவளும்		தாம்-தேவீம்	அந்த பிராட்டியை
பந்துபிஸ்ச	தன் இனத்தார்களினின்று	தஸ்ய-அதஸ்தாத்	அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினுடைய கீழ்ப்பிரதேசத்தில்
விநாக்ருதாம்	பிரிக்கப்பட்டவளும்		
வியூதாம்	தன்னினமற்று	லக்ஷயாமாஸ	பார்த்தார்.

(௧௮-மு-௨௨-ல்) ஜயஸ்ரீயோடுபிரகாசிக்கு மம்மாருதி அந்த குரூபிகளான இராக்ஷஸிகளைக்கண்டபிறகு பிராட்டியை மறுபடியும் பார்த்தார். ஸர்வவிதத்திலும் நிந்திக்கத்தக்க அந்த துர்ஜ்ஜனகோஷ்டியில் புண்ணியக்ஷயத்தா லாகாசத்தினின்று நழுவிய நக்ஷத்திரம்போலும், சரத்காலமேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரரேகைபோலும், ஸிம்மத்தாற்கட்டுண்டகஜப்பேடு போலும் துக்கத்தாலடிபட்டுச் சோபையழிந்து தீனையாய் தனியாய்வீற்றிருந்தாள். ஜனகமஹாராஜன் மடியில்வளர்ந்த அதிஸுகுமாரமான அவள் ராஜசரீரமானது துக்காக்கினியால் தபிக்கப்பட்டு பிரபையற்றதாயிருந்தது. கார்மேகம்போற்கறுத்த அவள் கூந்தல் அழுக்குபடிந்து காந்தியற்றிருந்தது. மஹோத்கிருஷ்டமான ஆபரணங்களிருந்தும் அவைகளையவ ளணியவில்லை. பர்த்திருவாத்ஸல்யமொன்றே அவளுக்கு உத்தமபூஷணமாயிருந்தது. தன்னுடைய இனத்தாராகிய நராதிபர்களின்றி இராக்ஷஸாதிபர்களால் சூழப்பட்டிருந்தாள். தன்னுடைய பிரியஸகிகளான இராஜஸ்திரீகளின்றி இராக்ஷஸஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டிருந்தாள். அலங்காரமின்மையா லழிந்துபோகிற ரூபமுள்ளவளாயிருந்தாள். நாணேற்றப்படாத வீணைபோல்பொலிவற்றிருந்தாள். இப்படிகஷ்டப்படுகையிலும் பாதிவிருத்தியதர்மசிந்தையால் மனம் நிறைந்திருந்தாள். ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறுவஸ்து வைத்தியானிக்காதவளாயிருந்தாள். அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய தர்சனத்தையடைவதற்கு வழியற்றிருந்தாள். இந்தவிதம்தன்பிரியநாதனையிழந்து தன்பிரியபந்துக்களைப் பிரிந்து தீனையாய் அநிந்திதையாய் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ் இராக்ஷஸீகணமத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டியைப்பார்த்தார்.

౨౩. సీతాం భర్తృవశే యుక్తామయుక్తాం రాక్షసీవశే॥ అశోకవనికామధ్యే శోకసాగరమాప్లుతామ్।

౨౪. తాభిః పరివృతాం తత్ర సగ్రహామివ రోహిణీమ్॥ దదర్శ హనుమాన్ దేవీం లతామకుసుమామివ।

௨௫. ஸீதாம் ஹத்ருவஸேயாக்தாமயுக்தாம் ராக்ஷஸீவஸே॥
அஸோகவநிகாமத்யே ஸோகஸாகரமாப்லுதாம்।

௨௬. தாபி: பரிவ்ருதாம் தத்ர ஸக்ரஹாமிவ ரோஹிணீம்॥
ததர்ஸ ஹநுமாந் தேவீம் லதாமகுஸுமாமிவ।

௨௫. ஸீதாம்பர்த்ருவஸேயுக்தாமயுக்தாம்ராக்ஷஸீவஸே॥
௨௬. அஸோகவநிகாமத்யேஸோகஸாகரமாப்லுதாம்।
தாபி:பரிவ்ருதாம்தத்ரஸக்ரஹாமிவரோஹிணீம்॥
௨௭. ததர்ஸஹநுமாந்தேவீம்லதாமகுஸுமாமிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்ருவஸே	பர்த்தாவின் ஸ்வாதீனத்தில்	பரிவ்ருதாம்	நன்றாய் சூழப்பட்டவளும் (ஆகையால்)
யுக்தாம்	(இருக்கத்) தக்கினவளும்	ஸக்ரஹாம்	கிரகத்தோடுகூடின
ராக்ஷஸீவஸே	இராக்ஷஸிகளின்ஸ்வாதீனத்தில்	ரோஹிணீமிவ	ரோகிணிபோல் (இருப்பவளும்)
அயுக்தாம்	(இருக்கத்) தகாதவளும்	அகுஸுமாம்	புஷ்பமற்ற
அஸோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தினடுவில்	லதாமிவ	கொடிபோலிருப்பவளும்
ஸோகஸாகரம்	துக்கஸமுத்திரத்தை	தேவீம்	அந்த ஸ்ரீராகவபத்தினியுமான
ஆப்லுதாம்	அடைந்தவளும்	ஸீதாம்	ஸீதையை
தத்ர	அந்தசிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ்	ஹநுமாந்	வாயுபுத்திரர்
தாபி:	அந்த இராக்ஷஸிகளால்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

(௨௫-மு-௨௭-ல்) தா-ம்.—ஸர்வலோகசரண்ணியனை ஸ்ரீராகவனுடையதிருமார்பிலிருந்து பரஸ்பரப்பிரேமவிசேஷத்தால் ஆனந்தமடையத்தகுந்த இப்பத்மினியானவள் குரூபிகளும்குரூரைகளும் துர்மாம்ஸபக்ஷணஞ்செய்கிற அசுத்தைகளுமான இந்தபாபிகள்வசத்தில்கஷ்டப்படுகிறாள். இவளுடையதிருமேனியின் ஸௌகுமாரியத்தையும் குணத்தின்மேன்மையையும் பர்த்திருவாத்ஸல்யத்தினருமையையும்அறிய வல்ல புத்திசாலிகளோ இந்தஇராக்ஷஸிகள். இவளுடைய சாந்தஸ்வபாவத்தை யறியாது பீடிக்கிற இந்தகடூரைகளின்மத்தியிலிருக்கத்தகுந்தவளோ. குரூரகிரகங்களால்பீடிக்கப்படுகிற ரோகிணிநக்ஷத்திரம்போலும் புஷ்பங்களுதிர்ந்துபோய் வாடிவதங்கின கொடிபோலும் கடின ஹிருதயகாதுகைகளாற்சூழப்பட்டு பரமோல்லாஸத்தைத்தருகிற இவ்வனமத்தியில் துக்கஸாகரத்திலாழ்ந்து திகைக்கிறதேவியைக்கண்டார்.

౨౫. సామలేనచదిగ్ధాంగీవపుషాచాప్యలంకృతా॥మృణాలీపంకదిగ్ధేవవిభాతినవిభాతిచ।

౨౬. మలినేనతువస్త్రేణపరిక్లిష్టేనభామినీమ్॥సంవృతాంమృగశాబాక్షీందదర్శహనుమాన్కపిః।

౨౭. తాందేవీందీనవదనామదీనాంభర్తృతేజసా॥రక్షితాంస్వేనశీలేనసీతామసితలోచనామ్।

௨௫. 𑌸𑌾𑌮𑌲𑍇𑌨𑌚𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾॥
𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑍀𑌪𑌙𑍍𑌕𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌨𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌚।

௨௬. 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍇𑌨𑌤𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌬𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।

௨௭. 𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌦𑍀𑌨𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌸𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍।

௨௫. ஸாமலேநசதிக்தாங்கீவபுஷாசாப்யலங்க்ருதா॥

௨௬. ம்ருணாளீபங்கதிக்தேவவிபாதிநவிபாதிச।
மலிநேநதுவஸ்த்ரேணபரிக்லிஷ்டேநபாமிநீம்॥

௨௭. ஸம்வ்ருதாம்ம்ருகஶாபாக்ஷீம்ததர்ஶஹநுமாந்கபி:।
தாம்தேவீம்தீநவதநாமதீநாம்பர்த்ருதேஜஸா॥

௨௭½. ரக்ஷிதாம்ஸ்வேநஶீலேநஸீதாமஸிதலோசநாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)	பாமிநீம்	பிரகாசிக்கிறவளும்
மலேநச	அழுக்கினால்	ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	மானின்கண்கள்போன்றகண்களுடையவளும்
திக்தாங்க்யபி	பூசப்பட்டதேகமுடையவளாயினும்		
வபுஷாச	சரீரத்தாலும்	தீநவதநாம்	களிப்பற்ற முகமுடையவளும்
அலங்க்ருதா	அலங்கரிக்கப் பட்டவளான (ஸீதையானவள்)	பர்த்ருதேஜஸா	பதியின்தேஜஸ்ஸினால்
		அதீநாம்	தீரமுடையவளும்
பங்கதிக்தா	சேற்றினால்மூடப்பட்ட	அஸிதலோசநாம்	கறுத்தகண்களுடையவளும்
ம்ருணாளீவ	தாமரைக்கொடிபோல்	ஸ்வேந-ஶீலேந	ஸ்வகீயமானநல்லொழுக்கத்தால்
விபாதி	பிரகாசிக்கிறாள்	ரக்ஷிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டவளும்
நவிபாதிச	பிரகாசிக்கவுமில்லை	தேவீம்	(ஸ்ரீராகவனுக்கு) பத்தினியுமான
மலிநேந	அழுக்கடைந்தும்	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-ஸீதையை
பரிக்லிஷ்டேந	கிழிந்துமிருக்கிற	ஹநுமாந்-கபி:	அனுமானென்கிற வானரர்
வஸ்த்ரேண	ஆடையால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஸம்வ்ருதாம்து	முழுதும் சுற்றப்பட்டவளாயினும்		

(௨௫-மு-௨௭½-ல்) தா-ம்.—பங்கவியாப்தமானதிருமேனியுடையபிராட்டியானவள் சேற்றினால்மூடப்பட்டதாமரைக்கொடிபோல் புகாற்றிருந்தாள். ஆகிலுமவளுடைய அஸாதாரணதேஜஸ்ஸால் கொஞ்சம்பிரகாசிக்கவும் பிரகாசித்தாள். மிகவுங்கிழிந்த மலினமான வஸ்திரத்தைத்தரித்திருந்தாள். அந்தவஸ்திரத்தோடு மந்தஸௌந்தரிஅதிமனோக்கியையாய்விளங்கினாள். துக்கத்தால்ஜலபூரிதமான அவள்திருக்கண்கள் இளமானுடையசஞ்சலநேத்திரங்கள்போலதிமதுரமாகவிளங்கின. நாதனைப்பிரிந்ததுக்கத்தாலதிதீனையாயிருந்தும்உக்கிரவீரனான தன்னுடையபர்த்தாதன்னையிரக்ஷிப்பாரென்கிற நம்பிக்கையால்தைரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். பரமகாதுகர்களான இராக்ஷதர்களுடையகரத்தில் தனியாய்அபலையாயிருக்கிற அந்தபதிவிரதை தன்னுடைய சீலமாகிற பெரும்படையாலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவந்தாள். இந்தவிதம்ஒளியிழந்தும் ஒளியுள்ளவளாயும் அலங்காரமற்றிருந்தும் மனோகரையாயும் தைன்னியத்திலும் தீரமுள்ளவளாயும் சத்துருகரத்திலுமிரக்ஷிக்கப்பட்டவளாயுமிருக்கிற ஸ்ரீரகுநாதனுடைய தர்மபத்தினியான அந்தஉத்பலபத்திராக்ஷியைக்கண்டார்.

౨౮. తాందృష్ట్వాహనుమాన్సీతాంమృగశాబనిభేక్షణామ్॥మృగకన్యామివత్రస్తాంవీక్షమాణాంసమంతతః।

౨౯. దహంతీమివనిశ్వాసైర్వృక్షాన్పల్లవధారిణః॥సంఘాతమివశోకానాందుఃఖస్యోర్మిమివోత్థితామ్।

30. తాంక్షామాంసువిభక్తాంగీంవినాభరణశోభినీమ్॥ప్రహర్షమతులంలేభేమారుతిఃప్రేక్ష్యమైథిలీమ్।

௨௮. 𑌤𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌬𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍॥
𑌮𑍃𑌗𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।

௨௯. 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌮𑌿𑌵𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௩௦. 𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂𑌲𑍇𑌭𑍇𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍।

உஅ. தாம்த்ருஷ்ட்வாஹநுமாந்ஸீதாம்ம்ருகஶாபநிபேக்ஷணாம்॥
உகூ. ம்ருககந்யாமிவத்ரஸ்தாம்வீக்ஷமாணாம்ஸமந்ததः।
ஙO. தஹந்தீமிவநிஶ்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிணः॥
ஸங்காதமிவஶோகாநாம்துःகஸ்யோர்மிமிவோத்திதாம்।
ஙOஉ. தாம்க்ஷமாம்ஸுவிபக்தாங்கீம்விநாபரணஶோபிநீம்॥
ப்ரஹர்ஷமதுலம்லேபேமாருதிःப்ரேக்ஷ்யமைதிலீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ம்ருகஶாபநிபேக்ஷணாம்	மான்குட்டியின் கண்களுக்குச் சமானமான கண்களுடையவளும்	ஊர்மிமிவ	அலைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸமந்ததः	அங்கங்கே	க்ஷமாம்	பொறுமையுள்ளவளும்
வீக்ஷமாணாம்	பார்க்கிறவளும் (அதனால்)	ஸுவிபக்தாங்கீம்	நன்றாயியற்றப்பட்ட தேகமுடையவளும்
த்ரஸ்தாம்	பயப்பட்ட	விநாபரணஶோபிநீம்	ஆபரணம் இல்லாமலே பிரகாசிக்கிறவளும்
மிருககந்யாமிவ	மானின் பெண்குட்டிபோ லிருப்பவளும்	மைதிலீம்	மிதிலைதேசத்தரசன் புத்திரியுமான
பல்லவதாரிணः	துளிர்களைதரித்திருக்கிற	தாம்-ஸீதாம்	அந்த பிராட்டியை
வ்ருக்ஷாந்	மரங்களை	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிஶ்வாஸைः	(தன்) மூச்சுக்காற்றினால்	மாருதிः	வாயுவின்புத்திரனான
தஹந்திமிவ	கொளுத்துகிறவள்போல் (இருப்பவளும்)	ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்
ஶோகாநாம்	துக்கங்களுடைய	தாம்-ப்ரேக்ஷ்ய	(குரூரமான தசையிலும் சாந்தமுடையவளான) அவளை-பார்த்து
ஸங்காதமிவ	ஸமூகம்போல் (இருப்பவளும்)		
துக்கஸ்ய	துக்கத்தினுடைய (கடலுக்கு)	அதுலம்-ப்ரஹர்ஷம்	நிகரற்ற-ஸந்தோஷத்தை
உத்திதாம்	உண்டான	லேபே	அடைந்தார்.

(உஅ-மு-ஙOஉ-ல்) தாம்.—அந்ததசக்கிரீவன் தன்னையெங்குபிடிக்கவருகின்றனனோவென்று திகிலடைந்திருக்கிறபிராட்டியானவள்நாற்புறமும்சுற்றிப்பார்த்துநடுங்குவாள். அப்படிநடுங்குகையில்சஞ்சலநேத்திரங்களோடும் மெல்லியதனுவோடும் பயந்துநிற்கிற ஓரிளமான்போல்விளங்கினள். தான்நிச்சுவஸிக்கிற துக்கஜனிதமான அனல்காற்றினலம்மஹாவிருக்ஷங்களுடைய பல்லவங்களையெரிக்கிறவள்போற்றோன்றினள். உலகத்திலுள்ளதுக்கங்களெல்லாமொன்றுசேர்ந்து இந்த ஸ்திரீரூபங்கொண்டனவோவென்று நினைக்கும்படியாகக்காணப்பட்டாள். துக்கமென்கிறஸாகரத்தினுடையவோர்பெரியஅலைபோல்காணப்பட்டாள். மஹாதுக்கத்திலாழ்ந்து கொடியராக்ஷஸிகளாற்பீடிக்கப்படுகையிலும் சீற்றங்கொள்ளாமல் பூமாதேவிபோல் க்ஷமையுள்ளவளாகவிருந்தாள். ஸர்வலக்ஷணங்களு மமைந்த திவ்விய மங்களஸ்வரூபியாயிருந்தாள். ஆபரணங்களை அணியாமலிருந்தும் ஸர்வாபரணபூஷிதையான நித்தியகல்யாணிபோல்விளங்கினள். இந்தவிதம் வியஸனத்தால்வாடியிருக்கையிலும் திவ்வியதேஜஸ்ஸோடும் அத்புதவடிவழகோடும் க்ஷமாஸ்வரூபியாய் திருக்கோலம்புரிந்திருக்கிற அம்மிதிலர்கோன்செல்வத்தை ஸேவித்துத் திருவடி பிரம்மானந்தங்கொண்டார். தேவியைத்தரிசித்துவிட்டோமென்கிற ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்குச்சடைந்தார். ஜானகிதர்சனத்தால் கிருதார்த்தனேனென்று ஆனந்தபரவசரானர்.

౩౧. హర్షజానిచసోఽశ్రూణితాంధృష్ట్వామదిరేక్షణామ్ । ముమోచహనుమాంస్తత్రనమశ్చక్రేచరాఘవమ్॥
౩౨ నమస్కృత్వాసరామాయలక్ష్మణాయచవీర్యవాన్ । సీతాదర్శనసంహృష్టోహనుమాన్సంవృతోఽభవత్॥

ஙக. [illegible]
[illegible]
ஙஉ. [illegible]
[illegible]

ஙக. ஹர்ஷஜாநிசஸோஶ்ருணிதாம்த்ருஷ்ட்வாமதிரேக்ஷணாம்॥
முமோசஹநுமாந்ஸ்தத்ரநமஶ்சக்ரேசராகவம்।
ஙஉ. நமஸ்க்ருத்வாஸராமாயலக்ஷ்மணாயசவீர்யவாந்॥
ஙஉஉ. ஸீதாதர்ஶநஸம்ஹ்ருஷ்டோஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோபவத்।

இதி ஶ்ரீ [illegible] - [illegible].

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமானனவர்	ஹநுமாந்	(அந்த) ஹநுமானனவர்
மதிரேக்ஷணாம்	மதித்தகண்களுடைய	ஸராமாய	ஸ்ரீராகவனோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற
தாம்	அந்த (பிராட்டியை)	லக்ஷ்மணாயச	லக்ஷ்மணனைப்பொருட்டும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	நமः	நமஸ்காரத்தை
ஹர்ஷஜாநி	சந்தோஷத்தினல் உண்டான	க்ருத்வா	செய்து
அஶ்ருணி	கண்ஜலங்களை	ஸீதாதர்ஶநஸம்ஹ்ருஷ்டः	ஸீதையின்பார்வையால் சந்தோஷித்தவராக
முமோச	விட்டார்		
ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை	தத்ர	அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில்
நமஶ்சக்ரேச	நமஸ்காரத்தையும்செய்தார்	ஸம்வ்ருதः	மறைந்துகொள்ளப்பட்டவராக
வீர்யவாந்	பராக்கிரமத்தையுடையவரான	அபவத்	ஆனர்.

(௲க-மு-௲உ௨-ல்) தா-ம்.—கமலதளம்போலதியழகாயும் விருப்பமுறத்தக்கதாயுமிருக்கிற நேத்திரங்களையுடையஜானகியின்தர்சனத்தால் ஸந்துஷ்டரான ஹநுமான் ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிந்தார். அப்பரதேவதையின்தர்சனம் தனக்குலபிக்கும்படி அனுக்கிரகித்த தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராகவனுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தார். மேகத்தைச்சேர்ந்த மின்னற்கொடிபோல் அந்தநீலமேகசியாமளமூர்த்தியோடு இணைபுரியாதுநின்றுபிராதிருசிச்ருஷை புரிந்துவருகிற தப்தகாஞ்சனவிக்கிரகரூபனான இலக்ஷ்மணனுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தார். எவர்களுடையஸ்மரணமாத்திரத்தால் ஸமஸ்தவிக்கினங்களும்நசிக்குமோ, எவர்களுடைய அனுக்கிரகபலத்தால்தானிப்பொழுது ஜயஸ்ரீமானாய்விளங்குகிறாரோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களாகிற சார்ங்கதன்வாக்களுடைய பாதபத்மங்களுக்குக் கிருதக்ஞயதையுடன் பிரபத்திபண்ணிப் பிறகுஅந்தவானரோத்தமன் ஸந்துஷ்டஹிருதயராய் அம்மரக்கிளைகளில் மறைந்திருந்தார்.

ஸ்ரீஸன்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினெட்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. తథావిప్రేక్షమాణస్యవనంపుష్పితపాదపమ్ । విచిన్వతశ్చవైదేహీంకించిచ్ఛేషానిశాభవత్॥

க. தயாவிப்ரேக்ஷமாணஸ்ய வநம் புஷ்பிதபாதபம்।
விசிந்வதஶ்ச வைதேஹீம் கிஞ்சிச்சேஷா நிஶாபவத்॥

க. ததாவிப்ரேக்ஷமாணஸ்யவநம்புஷ்பிதபாதபம்।
விசிந்வதஸ்சவைதேஹீம்கிஞ்சிச்சேஷாநிஸாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	(அந்தசிம்சுபா விருக்ஷத்தின்மீது மறைந்திருக்கும்) பொழுது	வைதேஹீம்	பிராட்டியை
		விப்ரேக்ஷமாணஸ்யச	நன்றாகபார்க்கையிலும்
புஷ்பிதபாதபம்	பூத்திருக்கிறமரத்தையுடைய	நிஸா	இராவானது
வநம்	அசோகவனத்தை	கிஞ்சித்சேஷா	கொஞ்சம்மீதியாக
விசிந்வத:	தேடுகையிலும்	அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஹநுமான் பிராட்டியை அசோகவனத்திற்றேடுகையிலும் அவளைத்தரிசித்தபிறகுநன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலும் இராப்பொழுது வெகுவாகக்கழிந்து கொஞ்சம்சேஷமுடையதாக ஆய்விட்டது. (பின்மாலைவேளைவந்ததென்றர்த்தம்.)

౨. షడంగవేదవిదుషాంక్రతుప్రవరయాజినామ్ । శుశ్రావబ్రహ్మఘోషాంశ్చవిరాత్రేబ్రహ்మరక్షసామ్॥

உ. ஷடங்கவேதவிதுஷாம் க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம்।
ஶுஶ்ராவ ப்ரஹ்மகோஷாம்ஶ்ச விராத்ரே ப்ரஹ்மரக்ஷஸாம்॥

உ. ஷடங்கவேதவிதுஷாம்க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம்।
ஸுஸ்ராவப்ரம்ஹகோஷாம்ஸ்சவிராத்ரேப்ரம்ஹரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விராத்ரே	பின்மாலைவேளையில் [தவர்களும்	ப்ரம்ஹரக்ஷஸாம்	பிராம்ஹணராக்ஷதர்களுடைய
ஷடங்கவேதவிதுஷாம்-சிக்ஷாமுதலானவேதாங்கங்களையறிந்		ப்ரம்ஹகோஷாம்ஸ்ச	வேதத்துவனிகளை
க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம்-சிறந்தயாகாதிகளைச்செய்பவர்களுமான		ஸுஸ்ராவ	கேட்டார் (அந்தஹநுமான்.)

தா-ம்.—அந்தபிராதக்காலவேளையில் ஷடங்கஸகிதமாக வேதமுணர்ந்தவரும் வேதோக்தமாகமஹாயாகயக்கியங்களைச்செய்தவருமான அனேகஇராக்ஷதப்பிராம்மணர் மறையோதுகிற திவ்வியகோஷத்தைக் கேட்டார்.

౩. అథమంగళవాదిత్రైశ్శబ్దైఃశ్రోత్రమనోహరైః । ప్రాబుధ్యతమహాబాహుర్దశగ్రీవోమహాబలః॥

௩. அத மங்களவாதித்ரைஶ்ஶப்தைஃ ஶ்ரோத்ரமநோஹரைஃ।
ப்ராபுத்யத மஹாபாஹுர்தஶக்ரீவோ மஹாபலஃ॥

௩. அதமங்களவாதித்ரைஸ்ஸப்தைஃஸ்ரோத்ரமநோஹரைஃ।
ப்ராபுத்யதமஹாபாஹுர்தஸக்ரீவோமஹாபலஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஸ்ரோத்ரமநோஹரைஃ-காதிற்கினிதான	
மஹாபலஃ	அதிகபலமுடையவனும்	ஸப்தைஃ	சப்தங்களையுடைய
மஹாபாஹுஃ	பெருத்ததோள்களையுடையவனும்	மங்களவாதித்ரைஃ	சுபகரமானவாத்தியங்களால்
தஸக்ரீவஃ	பத்துத்தலையுமுடைய (இராவணன்)	ப்ராபுத்யத	எழுப்பப்பட்டான்.

தா-ம்.—பிறகுயோகிகள்மனதைக்கூட அபகரிக்கும்படியா யவ்வளவு கர்ணானந்தகரமாயும் மனோஹ மாயுமிருக்கிற வீணாவேணுமிருதங்கமுதலான திவ்வியமங்கள வாத்தியகோஷங்களால் மஹாபுஜபலமுள்ளவ னும் தசகண்டங்களோடுதிரிலோகபயங்கரவீரனாகவிளங்குகிறவனுமான் இலங்காதிபதி நித்திராபோகத்தினின் றெழுப்பப்பட்டான்.

౪. విబుధ్యతు యథాకాలం రాక్షసేంద్రః ప్రతాపవాన్ । స్రస్తమాల్యాంబరధరో వైదేహీమన్వచింతయత్ ॥

௪. [illegible]
[illegible]

௪. விபுத்யதுயதாகாலம்ராக்ஷஸேந்த்ரஃப்ரதாபவாந்।
ஸ்ரஸ்தமால்யாம்பரதரோவைதேஹீமந்வசிந்தயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரதாபவாந்	கோசதண்டாதிகளாலுண்டானதேஜஸ்ஸையுடைய	விபுத்ய	விழித்துக்கொண்டு
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்து	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணனோ வென்றால்)	ஸ்ரஸ்தமால்யாம்பரதரஃ-நழுவின-பூமாலையென்ன வஸ்திரமென்ன இவைகளையுடையவனாக	
யதாகாலம்	காலமதிக்கிரமியாமல்(தகுந்தகாலத்தில்)	வைதேஹீம்	ஸீதையை
		அந்வசிந்தயத்	ஸ்மரித்தான்.

தா-ம்.—அந்தபிரதாபசாலியான தசகண்டனும் மங்களவாத்தியத்திற்கிணங்க தகுந்தகாலத்தில்விழித் துக்கொண்டான். பூர்வராத்திரிக்கிரீடாவிசேஷத்தால் அவன் தரித்தபுஷ்பமாலையானது நழுவியிருந்தது. உடு த்தவஸ்திரமுமவிழ்ந்திருந்தது. ஸீதாவிஷயத்திற்காமாதுரனாயுள்ளவவன்எழுந்தவுடன்தேவியைஸ்மரித்தான்.

౫. భృశం నియుక్తస్తస్యాం చ మదనేన మదోత్కటః । న స తం రాక్షసః కామం శశాకాత్మని గూహితుమ్ ॥

௫. [illegible]
[illegible]

௫. ப்ருஶம்நியுக்தஸ்தஸ்யாம்சமதநேநமதோத்கடஃ।
நஸதம்ராக்ஷஸஃகாமம்ஶஶாகாத்மநிகூஹிதும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதோத்கடஃ	(ஸ்வயமாகவே) மதப்பெருக்குடையவனாதலால்	ஸஃ-ராக்ஷஸஃ	அந்த-இராவணன்
		தம்-காமம்	அந்த-மன்மதவிகாரத்தை
மதநேந	மன்மதனால்	ஆத்மநி	மனதில்
தஸ்யாம்	அந்த ஸீதையினிடத்தில்	கூஹிதும்	மறைப்பதற்கு
ப்ருஶம்	மிகவும்	நஶஶாக	ஸமர்த்தனாகாமற்போனான்.
நியுக்த (ஸ்ஸந்)	ஏவப்பட்டவனாய்(க்கொண்டு)		

தா-ம்.—மதப்பெருக்குடைய அவ்விராக்ஷதன்ஸீதாவிஷயத்தில் அவனுக்குஜனித்திருக்கிற பெருங்கா மத்தைத்தன்மனதில்மறைக்க அத்தியந்தமசக்தனாயிருந்தான்.

த்ருதீயவியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

மதநே(ஸதி) - மன்மதவிகாரமுண்டாயிருந்துள்ளளவில், மதோத்கடஃ-ந-காமத்தினாலுன்மத்தனாகவில்லை - (ஆகையால்) ப்ருஶம் - மிகவும், தஸ்யாம்-அந்தப்பிராட்டியினிடத்தில், நியுக்த (ஸ்ஸந்) - விநீதனாய்க்கொண்டு, ஸஃ ராக்ஷஸஃ-அந்தஇராவ ணன், தம்-காமம் - அந்தகாமத்தை, ஆத்மநி-கூஹிதும்-தனக்குள்மறைத்துக்கொள்வதற்கு, நஶஶாக (கிம்)-ஸமர்த்தனாகவில்லை யாயென்ன.

தா-ம்.—இராவணன்மதனாபி நிவேசனத்திற்குள்ளானவனாயினும்அதனாலுன்மத்தனாகவில்லை. அப்படி யிருக்கப் பிராட்டியை ஸர்வலோகமாதாவென்றறிந்து அவளிடத்திலத்தியந்தம் பக்திபாராட்டுகிறவவ்வரக் கன் அந்தகாமத்தை யவள்விஷயத்திற்கொள்ளாது உள்ளடக்கஅசக்தனாயென்ன? சக்தன்தானென்றர்த்தம்.

திலகவியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

இந்தசுலோகத்தால் பிராட்டியினிடத்தில் இராவணன்காமங்கொள்ளவில்லையென்று வியாக்கியானஞ் செய்வதுபிசகு. பூர்வஜன்மத்தில் ஞானமுடையவனாயினும் இராவணன்இப்பொழுது சாபவசத்தால் பகவன்மாயைக்குட்பட்டு தமோகுணவி சிஷ்டனாய்பாபவிர்த்தியிலேயே ஊற்றமுள்ளஇராக்ஷஸகுலத்தில்ஜனித்திருக்கிறான். அவன்பிராட்டியினிடத்திற்காமங்கொண் டே அவளையபகரித்துப்பத்திரம்பண்ணினான். அம்மாதாவிற்கிப்பேர்ப்பட்ட அபராதஞ்செய்தவிவனுக்கும் அவள்நாமோச்சார ணமே பாபபஸ்மனதாம்சேதி ராஜகுலமென்கிற உத்தமகுலத்தில்சிசுபாலனாய்ப்பிறக்கும்படி காரணமாயிருந்தது. இதற்குசுரு திப்பிரமாணமிருக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில் உருக்வேதத்தில் தானஸ்தாவகமென்கிறமந்திரத்தில் "அன்னதானப்பிரபுக்க ளே! உங்களையெவர்கள்தூஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் நாசமடையார்கள். எவ்விதத்திலாவது மஹாபுண்ணியசாலிகளான உங் கள்நாமத்தைஸ்மரிக்கிறவர் பாபவிமுக்தர்களாகிறார்கள்" என்றிருக்கிறது. இப்பிரமாணத்தையனுஸரித்தே, ஜகன்மாதாவான பிராட்டியை ஒருவருஷகாலம் துர்மனதோடாவது ஹிருதயபூர்வமாய்ஸ்மரித்த இராவணன் நல்லஜன்மத்தை யடைந்தானெ ன்றறிக.

౬. స సర్వాభరణైర్యుక్తో బిభ్రచ్ఛ్రియమనుత్తమామ్ । తాం నగైర్బహుభిర్జుష్టాం సర్వపుష్పఫలోపగైః ॥

౭. వృతాం పుష్కరిణీభిశ్చ నానాపుష్పోపశోభితామ్ । సదామదైశ్చ విహగైర్విచిత్రాం పరమాద్భుతామ్ ॥

౮. ఈహామృగైశ్చ వివిధైర్జుష్టాం దృష్టిమనోహరైః । వీథీస్సంప్రేక్షమాణశ్చ మణికాంచనతోరణాః॥
౯. నానామృగగణాకీర్ణాం ఫలైః ప్రపతితైర్వృతామ్ । అశోకవనికామేవ ప్రావిశత్సంతతద్రుమామ్॥

௬. 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌗𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑍈𑌃॥
௭. 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑌾𑌮𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௮. 𑌈𑌹𑌾𑌮𑍃𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍈𑌃।
𑌵𑍀𑌥𑍀𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌃॥
௯. 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌤𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌮𑍍॥

௬. ஸஸர்வாபரணைர்யுக்தோபிப்ரச்ச்ரியமநுத்தமாம்।
தாம்நகைர்பஹுபிர்ஜுஷ்டாம்ஸர்வபுஷ்பபலோபகை:॥
௭. வ்ருதாம்புஷ்கரிணீபிஶ்சநாநாபுஷ்போபஶோபிதாம்।
ஸதாமதைஶ்சவிஹகைர்விசித்ராம்பரமாத்புதாம்॥
௮. ஈஹாம்ருகைஶ்சவிவிதைர்ஜுஷ்டாம்த்ருஷ்டிமநோஹரை:।
வீதீஸ்ஸம்ப்ரேக்ஷமாணஶ்சமணிகாஞ்சநதோரணா:॥
௯. நாநாம்ருககணாகீர்ணாம்பலை:ப்ரபதிதைர்வ்ருதாம்।
அஶோகவநிகாமேவப்ராவிஶத்ஸந்ததத்ருமாம்॥

பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (இராவணன்)
ஸர்வாபரணை:	ஸமஸ்தஆபரணங்களோடு
யுக்த:	கூடிக்கொண்டும்
அநுத்தமாம்	ஸர்வோத்கிருஷ்டமான
ஶ்ரியம்	சோபையை
பிப்ரத்	தரித்துக்கொண்டும்
ஸர்வபுஷ்பபலோபகை:-	ஸமஸ்தபுஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையதும்
பஹுபி:	அனேகங்களுமான
நகை:-	விருக்ஷங்களால்
ஜுஷ்டாம்	கூடினதும்
புஷ்கரிணீபி:	நடபாவிகளால்
வ்ருதாம்ச	சூழப்பட்டதும்
நாநாபுஷ்போபஶோபிதாம்-	பற்பலபுஷ்பங்களால்விளங்குகிறதும்
ஸதாமதை:-	எப்பொழுதும்கொழுப்பையுடைய
விஹகை:	பக்ஷிகளால்
விசித்ராம்ச	நானாவர்ணமுடையதும்

பதம்.	உரை.
பரமாத்புதாம்	வெகுவாச்சரியகரமானதும்
விவிதை:	பஹுவிதமானவும்
த்ருஷ்டிமநோஹரை:-	கண்ணிற்கினியவுமான
ஈஹாம்ருகை:	செந்நாய்களால்
ஜுஷ்டாம்	அடையப்பட்டிருக்கிறதுமான
தாம்	அந்த அசோகவனத்தையும்
மணிகாஞ்சநதோரணா:-	நவரத்தினமென்னஸுவர்ணமென்ன இவைகளின்தோரணங்களையுடைய
வீதீஶ்ச-	(உத்யானவன) வீதிகளையும்
ஸம்ப்ரேக்ஷமாணஸ்ஸந் -	பார்க்கிறவனாய்க்கொண்டு
நாநாம்ருககணாகீர்ணாம்-	பலவிதமிருகஜாதிகளால் வியாப்தமானதும்
ப்ரபதிதை:	கீழ்வீழ்ந்த
பலை:-வ்ருதாம்	பழங்களால்-நிறைந்ததும்
ஸந்ததத்ருமாம்	நெருங்கினமரங்களையுடைய
அஶோகவநிகாமேவ-	அசோகவனத்தையே
ப்ராவிஶத்-	பிரவேசித்தான்.

(௬-௭-௮-௯) தா-ம்.—ஸீதையின்மீதுள்ள காமத்தினால்தூண்டப்பட்டஇராவணன் திவ்யாபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு, உத்தமஅலங்காரங்களைச்செய்துகொண்டு, பரமாத்புதசோபையுடன், சயனத்தைவிட்டுக்கிளம்பி, ஜானகிவாஸஞ்செய்கிற வசோகவனத்தைச்சென்றடைந்தான். அவ்வனத்தில் நேத்திரங்களுக்கானந்தகரமானவும் திவ்வியபரிமளத்தைவீசுகின்றனவுமான புஷ்பங்களோடும், மாதுரியக்கனிகளோடும் கூடி மிகச்செழிப்பாய்வளருகிற வனேகவிருக்ஷங்களைக்கண்டான். அடர்ந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூக்கள்நிறைந்த பரிசுத்தவாரிபூரிதங்களான வனேகதடாகங்களைக்கண்ணுற்றான். ஸதாபலவத்தாயிருக்கிறவிருக்ஷங்களுடைய கனிகளைக்குறைவற உண்டுமதித்து உல்லாஸமாகச்சப்தித்துக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் ஸஞ்சரிக்கிறநானாவர்ணவினோதபக்ஷியினங்களைக்கண்டான் அதியழகான பற்பலஜாதிச்செந்நாய்களும்,மானினங்களும, மற்றுமுள்ளமிருகஜாதிகளும், உண்டுகளித்து ஸ்வேச்சையாகஸஞ்சரிக்கிறதைக்கண்டான். விருக்ஷபங்திகளாலும், லதாகிரகங்களாலும் ,மணிமண்டபங்களாலும், வாபீகூபதடாகங்களாலும் இருபுறங்களிலுமலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாய்விளங்குகிற அவ்வுத்தியானவனத்திலுள்ளவீதிகளைக்கண்டான். அத்யுன்னதமாயுமத்புதமாயும்விளங்குகிற காஞ்சனதோரணங்களைக்கண்டான். இந்தவிதம்,நெருங்கியவிருக்ஷங்களோடும், உதிருகிறகனிகளோடும், நேத்திரானந்தக்காக்ஷிகளோடும், நானாவிதமிருகபக்ஷிகளோடும், அதிவிசித்திரமாயிருக்கிற அவ்வசோகவனத்திலுள்ள விநோதங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு, ஹநுமான்மனம் பதைக்கப் பிராட்டிமனம்துடிக்க, இராவணன் இதரவனங்களையபேக்ஷியாமல் அவ்வனத்திலேயே பிரவேசித்தான்.

౧౦. అంగనాశతమాత్రంతు తం వ్రజంతమనువ్రజత్ । మహేంద్రమివ పౌలస్త్యం దేవగంధర్వయోషితః॥
௧௦. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌶𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥

௧௦. அங்கநாஶதமாத்ரம் து தம் வ்ரஜந்தமநுவ்ரஜத்।
மஹேந்த்ரமிவபௌலஸ்த்யம்தேவகந்தர்வயோஷித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கநாஶதமாத்ரம்து	ஸ்திரீகளின்நூறுமாத்திரம்- (நூறுஸ்திரீகள்)	தேவகந்தர்வயோஷித:-	தேவஸ்திரீகள்கந்தருவஸ்திரீகள்
வ்ரஜந்தம்	போகிற	மஹேந்த்ரமிவ	தேவராஜாவைசூழுவதுபோல்
தம்-பௌலஸ்த்யம்	அந்த-இராவணனை	அநுவ்ரஜத்	பின்சென்றார்கள்.

தா-ம்.—ஸுந்தரவடிவுள்ள அனேகதேவகந்தர்வஸ்திரீகள், தேவராஜாவைப்பின்தொடர்ந்து செல்வதுபோல் இராவணன்அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்கையில் அனேகயுவதிகளவனைப்பின்தொடர்ந்தனர்.

౧౧. దీపికాః కాంచనీః కాశ్చిజ్జగృహుస్తత్ర యోషితః । వాలవ్యజనహస్తాశ్చ తాలవృంతాని చాపరాః ॥

௧௧. 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌲𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃॥

௧௧. தீபிகா:காஞ்சநீ:காஶ்சிஜ்ஜக்ருஹுஸ்தத்ரயோஷித:।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஶ்சதாலவ்ருந்தாநிசாபரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்தஇராவணனிருக்குமிடத்தில்	ஜக்ருஹு:	பிடித்தார்கள்
காஶ்சித்-யோஷித:-	சில.ஸ்திரீகள்	வாலவ்யஜநஹஸ்தாஶ்ச-(சிலர்)	வெண்சாமரம்கையிலேந்திவீசினர்
காஞ்சநீ:-	ஸுவர்ணமயமான-தண்டமுடைய	அபரா:	இன்னம்சிலஸ்திரீகள்
தீபிகா:	தீபங்களை	தாலவ்ருந்தாநிச	விஸிரிகளையும் (வீசினார்கள்.)

தா-ம்.—இராவணனைப்பின்தொடர்ந்தஸ்திரீகளில்சிலர்காஞ்சனப்பிடிகளையுடைய தீவற்றிகளைப்பிடித்தனர். சிலர்வெண்சாமரம்வீசினர். இன்னம்சிலர்விசிறிகொண்டுபிரபுவுக்குச்சைத்தியோபசாரஞ்செய்தனர்.

౧౨. కాంచనైరపి భృంగారైర్జహ్రుః సలిలమగ్రతః । మండలాగ్రాన్ బ్రసీంశ్చైవ గృహ్యాన్యాః పృష్ఠతో యయుః ॥

௧௨. 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌸𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍁𑌃॥

௧௨. காம்சநைரபிப்ருங்காரைர்ஜஹ்ருஸ்ஸலிலமக்ரத:।
மண்டலாக்ராங்ப்ரஸீம்சைவக்ருஹ்யாங்யா:ப்ருஷ்டதோயயு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா:	வேருசிலஸ்திரீகள்	மண்டலாக்ராங்	கத்திவிசேஷங்களையும்
காஞ்சநை:	ஸுவர்ணமயமான	ப்ரஸீம்சைவ	மேற்பரப் பத்தகுதியான-சித்திரவஸ்திரத்தையும்
ப்ருங்காரை:-	பொற்கிண்டிகளால்	க்ருஹ்ய	எடுத்துக்கொண்டு
அக்ரத:-ஸலிலம்	எதிராக ஜலத்தை	ப்ருஷ்டத:	பின்பக்கத்தில்
ஜஹ்ரு:	எடுத்துக்கொண்டார்கள்	யயு:-	போனார்கள்.

தா-ம்.—சிலஸ்திரீகள்,ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் தீர்த்தங்கொண்டுமுன்சென்றார்கள். சிலர்உருவினகத்தியைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனார்கள். இன்னஞ்சிலர், ஆஸ்தரணயோக்கியமான விசித்திரவஸ்திரங்களையெடுத்துக்கொண்டுசென்றார்கள்.

౧౩. కాచిద్రత్నమయీం స్థాలీం పూర్ణాం పానస్య భామినీ । దక్షిణా దక్షిణేనైవ తదా జగ్రాహ పాణినా ॥

௧௩. 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾॥

௧௩. காசித்ரத்நமயீம்ஸ்தாலீம்பூர்ணாம்பாநஸ்யபாமிநீ।
தக்ஷிணாதக்ஷிணேநைவததாஜக்ராஹபாணிநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காசித்-தக்ஷிணா-பாமிநீ	ஓராெருத்தி-ஸமர்தயான-ஸ்திரீ	அதக்ஷிணேநைவ-பாணிநா-	இடதானகையாலேயே
பாநஸ்ய	கள்ளுனால்	ததா	அப்பொழுது
பூர்ணாம்	நிறைந்த	ஜக்ராஹ	எடுத்துக்கொண்டாள்.
ரத்நமயீம்-ஸ்தாலீம்	இரத்தினமயமான-பாத்திரத்தை		

தா-ம்.—வேறொருத்தி அழகுள்ள ஸமர்த்தையானஸ்திரீயானவள், மத்தியஸம்பூர்ணமாயுள்ள ஓர்இரத்தினகலசத்தை இடதுகையிலேயே ஏந்திச்சென்றாள்.

౧౪. రాజహంసప్రతీకాశం ఛత్రం పూర్ణశశిప్రభమ్ । సౌవర్ణదండమపరా గృహీత్వా పృష్ఠతో యయౌ ॥

௧௪. 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌॥

௧௪. ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஶம்சத்ரம்பூர்ணஶஶிப்ரபம்।
ஸௌவர்ணதண்டமபராக்ருஹீத்வாப்ருஷ்டதோயயௌ॥

பதம்.	உரை.
அபரா	மற்றொருஸ்திரீ
ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஶம்	உத்தமஹம்ஸத்திற்கு நிகராயும்
பூர்ணஶஶிப்ரபம்	நிறைந்தமதியின் காந்தியொத்த காந்தியுடையதும்
ஸௌவர்ணதண்டம்	பொற்காம்புடையதுமான
சத்ரம்	வெண்குடையை
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக்கொண்டு
ப்ருஷ்டதஃ	பின்னே
யயௌ	போனாள்.

தா-ம்.—வேறொருஸ்திரீ ஹம்ஸசிரேஷ்டம்போலும் பார்வணசந்திரன்போலும் ஸ்வச்சமானவெண்ணிறத்தோடு பிரகாசிக்கிற காஞ்சனதண்டமுடையதான ஓர் குடையைக்கையிலேந்திப் பின்னேசென்றாள்.

౧౫. నిద్రామదపరీతాక్ష్యోరావణస్యోత్తమాస్త్రియః । అనుజగ్ముఃపతింవీరంఘనంవిద్యుల్లతాఇవ॥

கரு. 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑍀𑌰𑌂𑌘𑌨𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌇𑌵॥

கரு. நித்ராமதபரீதாக்ஷ்யோராவணஸ்யோத்தமாஸ்த்ரியஃ।
அநுஜக்முஃபதிம்வீரம்கநம்வித்யுல்லதாஇவ॥

பதம்.	உரை.
நித்ராமதபரீதாக்ஷ்யஃ	தூக்கத்தின்ஆவேசத்தால் சூழ்ந்தகண்களையுடையவளும்
உத்தமாஃ	சிரேஷ்டைகளுமான
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஸ்த்ரியஃ	ஸ்திரீகள்
வீரம்-பதிம்	சூரனான-நாயகனை
கநம்	மேகத்தை
வித்யுல்லதாஇவ	மின்னற்கொடிபோல்
அநுஜக்முஃ	அனுஸரித்துப்போனார்கள்.

தா-ம்.—உத்கிருஷ்டரூபவதிகளான இராவணபத்தினிகள் நித்திரைநீங்காத கண்களையுடையவராயினும் சூரனானதங்கள்நாயகன் ஸ்வபாவமறிந்தவராதலால் மேகத்தைச்சூழ்ந்தமின்னற்கொடிபோல் காரிருள் மேனியானான அரக்கனை, அக்காஞ்சனவல்லிகள் பின்தொடர்ந்துசென்றார்கள்.

౧౬. వ్యావిద్ధహారకేయూరాస్సమామృదితవర్ణకాః । సమాగలితకేశాంతాస్సస్వేదవదనాస్తథా॥

౧౭. ఘూర్ణంత్యోమదశేషేణనిద్రయాచశుభాననాః । స్వేదక్లిష్టాంగకుసుమాస్సుమాల్యాకులమూర్ధజాః॥

౧౮. ప్రయాంతంనైరృతపతింనార్యోమదిరలోచనాః। బహుమానాచ్చకామాచ్చప్రియాభార్యాస్తమన్వయుః॥

கசு. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌲𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

கஎ. 𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌚𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌃॥

கஅ. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌪𑌤𑌿𑌂𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌮𑌦𑌿𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃।
𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍁𑌃॥

கசு. வ்யாவித்தஹாரகேயூராஸ்ஸமாம்ரிதிதவர்ணகாஃ।
ஸமாகளிதகேஶாம்தாஸ்ஸஸ்வேதவதநாஸ்ததா॥

கஎ. கூர்ணம்த்யோமதஶேஷேணநித்ரயாசஶுபாநநாஃ।
ஸ்வேதக்லிஷ்டாங்ககுஸுமாஸ்ஸுமால்யாகுலமூர்தஜாஃ॥

கஅ. ப்ரயாம்தம்நைர்ருதபதிம்நார்யோமதிரலோசநாஃ।
பஹுமாநாச்சகாமாச்சப்ரியாபார்யாஸ்தமந்வயுஃ॥

பதம்.	உரை.
வ்யாவித்தஹாரகேயூராஃ-	
வ்யாவித்த	வித்தியாஸத்தையடைந்த
ஹாரகேயூராஃ	முக்தாஹாரம்தோள்வளைஇவைகளையுடையவர்களும்
ஸமாம்ருதிதவர்ணகாஃ	- நன்றாகப் பூசிக்கொண்ட சந்தனமுடையவர்களும்
ஸமாகளிதகேஶாந்தாஃ	- நன்றாயவிழ்ந்த தலைமயிரின் நுனியுடையவர்களும்
ததா	அப்படியே
ஸஸ்வேதவதநாஃ	புழுக்கத்தோடுகூடின முகமுடையவர்களும்
மதஶேஷேண	மதாதிசயத்தாலும்
நித்ரயாச	தூக்கத்தாலும்
கூர்ணந்த்யஃ	கீழ்விழுவதுபோல்நடப்பவரும்
ஶுபாநநாஃ	நல்முகமுடையவர்களும்
ஸ்வேதக்லிஷ்டாங்ககுஸுமாஃ=	
ஸ்வேத	புழுக்கத்தால்
க்லிஷ்ட	ஜீர்ணமான (மாறின)
அங்ககுஸுமாஃ	கழுத்திலிருக்கிற புஷ்பஹாரமுடையவர்களும்
ஸுமால்யாகுலமூர்த்தஜாஃ	-சிறந்தபுஷ்பமாலையால்வியாப்தமானதலைமயிரையுடையவர்களும்
மதிரலோசநாஃ	மதுபானத்தால்சிவந்தகண்களையுடையவர்களும்
ப்ரியாஃ-பார்யாஃ	இஷ்டர்களான-பத்தினிகளுமான
நார்யாஃ	ஸ்திரீகள்
பஹுமாநாச்ச	(இராவணனிடத்திலுண்டான) கௌரவத்தாலும்
காமாச்ச	(அவனிடத்திலுண்டான) விருப்பத்தாலும்
ப்ரயாந்தம்	போய்க்கொண்டிருக்கிற
நைர்ருதபதிம்	இராக்ஷஸத்தலைவனான
தம்	அந்தஇராவணனை
அந்வயுஃ	அனுஸரித்துப்போனார்கள்.

௩௨. ஸதாமஸிதகேஸாந்தாம்ஸுஶ்ரோணீம்ஸம்ஹதஸ்தநீம்।
தித்ருக்ஷுரஸிதாபாங்காமுபாவர்த்ததராவணः॥

இதி 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः-ராவணः	அந்த-இராவணன்	அஸிதாபாங்காம்	கறுத்தகண்களையுடையவளுமான
அஸிதகேஶாந்தாம்	கறுத்தமயிர்நுனியுடையவளும்	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
ஸுஶ்ரோணீம்	ஸுந்தரபிருஷ்டத்தையுடையவளும்	திதிருக்ஷு (ஸ்ஸந்)	பார்க்கயிச்சையுடையவனாய் (க்கொண்டு)
ஸம்ஹதஸ்தநீம்	இடைவெளியில்லாமல்ஒன்றோடொன்று ஸம்பந்தித்த ஸ்தனங்களையுடையவளும்	உபாவர்த்தத	கிட்டியடைந்தான்.

தா-ம்.—அடிமுதல்நுனிவரையில் மைபோற்கறுத்து திரண்டுநீண்டுவிளங்குகிற உத்தமகேசமுடையாள். அல்லது (அஸிதகே-இராவணனிடத்தில், ஶாந்தாம்-கோபங்கொள்ளாமல் சாந்தமாயிருப்பவளும்) தமோகுணவிசிஷ்டனாய், தத்குணஸூசகமாகக் காரிருள்போற்கறுத்த காயமுடையவனாய், விளக்கில்விழும் விட்டிற்பூச்சிபோல் பதிவிரதாக்கினியில்விழவருகிற மோகாந்தனாயிருக்கிற இராவணன்விஷயத்தில் சீற்றங்கொளில், வம்சநாசமாயழிந்துவிடுவனேயென்கிற பரமகிருபையால் க்ஷமையோடிருக்கிற மஹாசாந்தஸ்வரூபி. மிகவுங்கனத்துப்பெருத்து அழகாகவிளங்குகிற கடிபச்சாத்பாகமுடையஸுந்தரி. பத்மினிலக்ஷணத்திற்கிணங்க இடைவெளியில்லாமல் நெருங்கிபெருத்துருண்டு மனோகரமாகவிளங்குகிற குசத்துவயமுடையயௌவ்வனை. கருவிழிகள்பொருந்திமிகஆக்லாதகரமாகவிளங்குகிற நேத்திரத்துவயமுடையமனோரமை. இந்தவிதம் திரிலோகதுல்லியமான ஸுந்தரவடிவுள்ளபிராட்டியை ஸர்வலோகமாதாவென்றறியாமல் காமமுறதக்க ஸாமான்னியஸ்திரீயென்றுநினைத்து அவளைப்பார்க்கஇஷ்டமுள்ளவனாய் அம்முடனவள்ஸமீபத்தையடைந்தான்.

ஸ்ரீஸந்மனோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్మిన్నేవతతః కాలే రాజపుత్రీత్వనిందితా । రూపయౌవనసంపన్నం భూషణోత్తమభూషితమ్॥

౨. తతోదృష్ట్వైవవైదేహీ రావణంరాక్షసాధిపమ్ । ప్రావేపతవరారోహాప్రవాతేకదళీయథా॥

க. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾।
𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௨. 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌪𑌤 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌳𑍀 𑌯𑌥𑌾॥

க. தஸ்மிந்நேவததःகாலேராஜபுத்ரீத்வநிந்திதா।
ரூபயௌவநஸம்பந்நம்பூஷணோத்தமபூஷிதம்॥

௨. ததோத்ருஷ்ட்வைவவைதேஹீராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
ப்ராவேபதவராரோஹாப்ரவாதேகதளீயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	(அந்தஇராவணன்வந்த) பிறகு	ரூபயௌவநஸம்பந்நம்	அழகுயௌவனம் இவைகளோடுகூடியிருப்பவனும்
தஸ்மிந்நேவகாலே	அந்தகாலத்திலேயே	ராக்ஷஸாதிபம்	அரக்கர்பெருமானுமான
அநிந்திதா	நிந்திக்கத்தகாதவளும்	ராவணம்	இராவணனை
வராரோஹா	உத்தமசரீரமுடையவளும்	தத்ரைவ	அங்கேயே (தூரத்திலேயே)
ராஜபுத்ரீ	இராஜகுமாரத்தியும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
வைதேஹீம்	விதேஹாதிபதியின்புத்திரியுமான (ஸீதையானவள்)	ப்ரவாதே	பெருங்காற்றில் (அலைகிற)
பூஷணோத்தமபூஷிதம்	ஆபரணசிரேஷ்டங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டவனும்	கதளீயதா	வாழையானதுபோல்
		ப்ராவேபத	நடுங்கினாள்.

(க-மு-௨-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம் திவ்வியாங்கனைகளான அனேகஉத்தமஸ்திரீகளோடுகூடி ரமித்தும் திருப்தியடையாது ஸீதாவிஷயத்திற்காமாவேசங்கொண்டு மெய்மறந்து ஸ்நானஜபதபாதிகளுக்கு யோக்கியமான பிராதக்காலவேளையில் மதனோல்லாஸத்தையிச்சித்த துர்ப்புத்தியானஇராவணன் அங்கனாசதத்துடன் அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸூரியசந்திராளும் ஏறிடப்பார்க்கவொண்ணாத அந்தப்புரவாஸஞ்செய்த உத்தமராஜகன்னிகையானபிராட்டியானவள் மோகனாலங்காரத்தோடும் சிருங்காரநடையோடுங்காணப்படுகிற அந்ததூர்த்தன் தன்னையுத்தேசித்தேவருகிறானென்றறிந்து அவன் கேவலம் காமாந்தகனும்

யௌவனச்செருக்கால்மதித்தவிடனும் பாபகிருத்தியங்களுக்கஞ்சாத இராக்ஷஸப்பிரபுவுமானபடியால், தன்னுடைய அநிந்திதமான சீலத்திற்கென்ன ஹானிநேரிடுகிறதோவென்றுபயந்து நடுநடுங்கி பெருங்காற்றிற்கிலக்கான இளங்கொடிவாழைபோல் தன்னுடையமெல்லியதனுவோடு அசைந்தாடினாள். ஸ்வபாவத்திலேயே இராக்ஷஸனும் ரூபயௌவனச்செருக்காலுன்மத்தனுமானவவன் இராமுழுதும் சிருங்காரரஸந்தந்த திவ்யாங்கனைகளைத் திரஸ்கரித்துத்தன்னிடத்திலுள்ள வியாமோகத்தால் தூண்டப்பட்டுக் காமபரவசனாய் சித்தஸ்வாதீனமிழந்தவனாய் அர்த்தநித்திரையோடு ஆபரணங்கள்குலுங்க கிரீடமசைய வஸ்திரம்நழுவ விரைந்துவருகிறான். அப்படிப்பட்டவன்ஸர்வாங்கலக்ஷணமும் அஸாதாரணஸௌந்தரியமுமமைந்தயௌவனஸஹிதமான அந்த திவ்யசரீரத்தைப் பிரத்தியக்ஷத்தில்கண்டவுடன் தனக்கென்ன தீங்குசெய்துவிடுவனோ. அவனோ இராக்ஷஸப்பிரபு, தானோஅபலை. இப்படிப்பட்டஸந்தர்ப்பத்தில் தன்னுடையபாதிவிருத்தியத்திற்கென்ன அபாயம்நேரிடுகிறதோ வென்று நேககம்பமுற்றாள். இங்ஙவிதம் தர்மானுஷ்டபாரனும் உத்தமகுலப்பிரஸூதானும் நீசசப்தமும் கேட்கச்சகியாதவர்களுமான மஹான்களிருக்கிறவிதேகதேசத்தில் வாஸஞ்செய்த அந்தபரிசுத்தையானஸீதை இப்படிப்பட்டஅநாசாரகிருத்தியத்தையும் கோரகோலத்தையுங்கண்டு மனக்கலக்கமுற்று மகாவியஸனமடைந்தாள்.

3. ఆచ్ఛాద్యోదరమూరుభ్యాం బాహుభ్యాం చ పయోధరౌ । ఉపవిష్టా విశాలాక్షీ రుదంతీ వరవర్ణినీ॥

௩. ஆச்சாத்யோதரமூருப்யாம்பாஹுப்யாம்சபயோதரௌ|
உபவிஷ்டாவிசாலாக்ஷீருதந்தீவரவர்ணினீ||

௩. ஆச்சாத்யோதரமூருப்யாம்பாஹுப்யார்சபயோதரௌ|
உபவிஷ்டாவிஸாலாக்ஷீருதந்தீவரவர்ணிநீ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரவர்ணிநீ	சிறந்ததேஹமுடையவளும்	பாஹுப்யாம்	கைகளினால்
விஸாலாக்ஷீ	நீண்டகண்களையுமுடையவளான (ஸீதையானவள்	பயோதரௌச	ஸ்தனங்களையும்
		ஆச்சாத்ய	மறைத்து
ஊருப்யாம்	துடைகளால்	ருதந்தீ ஸதி)	துக்கபட்டவளாய்க்கொண்டு
உதரம்	வயிற்றையும்	உபவிஷ்டா	உட்காந்திருந்தாள்.

தா-ம்.—திரிலோகதுல்லியமான உத்தமதனுப்பிரபையோடும் அகன்றநேத்திராரவிந்தங்களோடும் அதிமதுரமாய்விளங்குகிற அவ்வன்னையானவள் காமாதுரனாயோடிவருகிறஅந்தபாபி தன்அங்கஸௌந்தரியத்தைக்கண்டுவிட்டால் பின்னுமாதுரனாய்விடுவானென்கிற வெண்ணத்தாலும், ஸ்ரீராகவபோகயோக்கியமான வக்ஷப்பிரதேசாதிபாகங்களை யிந்தநீசன்பார்க்கவொண்ணாதென்கிறபாவத்தாலும், அபலையாயினும்தன்னுடையசீலத்தை இந்தஆபத்காலத்தில்தன்னுவியன்றவளவி விரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற கருத்தாலும், தன்னுடைய ஸ்தனமண்டலத்துவயத்தைத் தன்னுடையவிரண்டுகைகளாலு மூடிக்கொண்டாள். திரிவளியென்கிற மூன்றுரேகைகளோடுகூடி ஆலிலைபோலதியழகாகவிளங்குமுதரத்தைத்தன்னுடையதுடைகளிரண்டினாலுமூடிக்கொண்டாள். தன்னுடையதுக்கத்தைஸ்மரித்து சோபைகொஞ்சமகலும்படி அச்ருபூரிதகண்களோடு அழுதுதுக்கித்தாள். இந்தவிதம்பிராட்டி இராவணன்வரவைக்கண்டிந்நிலையில் வீற்றிருந்தாள்.

4. దశగ్రీవస్తు వైదేహీం రక్షితాం రాక్షసీగణైః । దదర్శ సీతాం దుఃఖార్తాం నావం సన్నామివార్ణవే॥

5. అసంవృతాయామాసీనాం ధరణ్యాం సంశితవ్రతామ్ । ఛిన్నాం ప్రపతితాం భూమౌ శాఖామివ వనస్పతేః॥

6. మలమండనదిగ్ధాంగీం మండనార్హామమండితామ్ । మృణాళీ పంకదిగ్ధేవ విభాతి న విభాతి చ॥

௪. தசக்ரீவஸ்து வைதேஹீம் ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸீகணை:|
ததர்ச ஸீதாம் துக்கார்தாம் நாவம் ஸன்னாமிவார்ணவே||

௫. அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநாம் தரண்யாம் ஸம்சிதவ்ரதாம்|
சின்னாம் ப்ரபதிதாம் பூமௌ சாகாமிவ வநஸ்பதே:||

௬. மலமண்டநசித்ராங்கீம் மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம்|
ம்ருணாளீ பங்கதிக்தேவ விபாதி ந விபாதி ச||

௪. தசக்ரீவஸ்துவைதேஹீம்ரக்ஷிதாம்ராக்ஷஸீகணை:|
ததர்சஸீதாம்துக்கார்தாம்நாவம்ஸந்நாமிவார்ணவே||

௫. அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநாம்தரண்யாம்ஸம்சிதவ்ருதாம்|
சிந்நாம்ப்ரபதிதாம்பூமௌசாகாமிவவநஸ்பதே:||

௬. மலமண்டநசித்ராங்கிம்மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம்|
ம்ருணாளீபங்கதிக்தேவவிபாதிநவிபாதிச||

உரு. தம்பத்ரவிடபேலீந: பத்ரபுஷ்பகநாவ்ருத:।
ஸமீபமிவஸம்க்ராந்தம்நித்யாதுமுபசக்ரமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்ரவிடபே	இலையுடையகிளையில்	ஸங்க்ராந்தமிவ(ஸ்திதம்)-தேஜஸ்ஸாலடைபவன்போல் (இருக்கிறவனும்)	
லீந	மறைந்தவராக	(ஸமீபம்)	(ஸமீபத்தை)
பத்ரபுஷ்பகநாவ்ருத:—		ஸங்க்ராந்தம்	அடைந்த
பத்ரபுஷ்ப	இலைபுஷ்பம்இவைகளுடைய [ண்டு	தம்	அந்த (இராவணனை)
கநாவ்ருத:	ஸமூகத்தால்சூழப்பட்டவராய்க் கொ	நித்யாதும்	பார்ப்பதற்கு
தம்	(தூரத்திலிருக்கிற) அந்த (இராவண	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.
ஸமீபம்	ஸமீபத்தை [னை)		

தா-ம்.—சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினுடைய பத்திரபுஷ்பஸமூகங்களால் மறைக்கப்பட்டு அம்மரக்கிளையிலுட்கார்ந்துகொண்டே ஹநுமான் ஏதோவொருதேஜோவிசேஷவஸ்து ஸமீபிப்பதுபோல் வெகுஆடம்பரத்துடன்ஸமீபிக்கிற இராவணனை நன்முகப்பார்ப்பதற்காரம்பித்தார்.

౨౬. అవేక్షమాణస్తుతతో దదర్శ కపికుంజరః । రూపయౌవనసంపన్నా రావణస్య వరస్త్రియః ॥

உசா. அவேக்ஷமாணஸ்து ததோ ததர்ஶ கபிகுஞ்ஜர:।
ரூபயௌவநஸம்பந்நா ராவணஸ்ய வரஸ்த்ரிய:॥

உசா. அவேக்ஷமாணஸ்துததோதர்ஸகபிகுஞ்ஜர:।
ரூபயௌவநஸம்பந்நாராவணஸ்யவரஸ்த்ரிய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
கபிகுஞ்ஜர:	கபிசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)	வரஸ்த்ரிய:	சிரேஷ்டமானஸ்திரீகளை
அவேக்ஷமாணஸ்து-(இராவணனை)பார்த்துக்கொண்டு [ளான		ததர்ஸ	பார்த்தார்.
ரூபயௌவநஸம்பந்நா:-அழகாலும்யௌவனத்தாலும்பூர்ணக			

தா-ம்.—இராவணனைப்பார்த்த அவ்வானரோத்தமன் அவனைச்சூழ்ந்துவருகிற ரூபயௌவனஸம்பத்தில் மிகச்சிறந்த அவனுடையஸுந்தரஸ்திரீகளைப்பார்த்தார்.

౨౭. తాభిః పరివృతో రాజా సురూపాభిర్మహాయశాః । తన్మృగద్విజసంఘుష్టం ప్రవిష్టః ప్రమదావనమ్ ॥

உஎ. தாபி: பரிவ்ருதோ ராஜா ஸுரூபாபிர்மஹாயஶா:।
தந்ம்ருகத்விஜஸங்குஷ்டம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ரமதாவநம்॥

உஎ. தாபி:பரிவ்ருதோராஜாஸுரூபாபிர்மஹாயஶா:।
தந்ம்ருகத்விஜஸங்குஷ்டம்ப்ரவிஷ்ட:ப்ரமதாவநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஸுரூபாபி:	சிறந்தரூபமுடைய	ம்ருகத்விஜஸங்குஷ்டம்-மிருகங்களாலும்பக்ஷிகளாலும் சூழப்பட்ட	
தாபி:	அந்த (ஸ்திரீகளால்)	தம்-ப்ரமதாவநம்	அந்த-அந்தப்புரோத்தியானவனத்தை
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டவனும்	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தான்.
மஹாயஶா:	அதிககீர்த்தியுமுடைய [வணன்		
ராஜா	இராக்ஷஸாளுக்குப் பிரபுவுமான இரா		

தா-ம்.—இந்தவிதம் திவ்வியரூபமுள்ள யுவதிகளாற்பின்றொடரப்பட்ட அந்தகீர்த்திமானான இராக்ஷஸேந்திரன் மிருகபக்ஷிகள்நிறைந்துபரமோல்லாஸகரமாகவிளங்கு மவ்வுத்தியானவனத்திற்பிரவேசித்தான்.

౨౮. క్షీబో విచిత్రాభరణః శంకుకర్ణో మహాబలః । తేన విశ్రవసః పుత్రస్స దృష్టో రాక్షసాధిపః ॥
వృతః పరమనారీభిస్తారాభిరివ చంద్రమాః ।

உஅ. க்ஷீபோ விசித்ராபரண: ஶங்குகர்ணோ மஹாபல:।
தேந விஶ்ரவஸ: புத்ரஸ்ஸ த்ருஷ்டோ ராக்ஷஸாதிப:॥
வ்ருத: பரமநாரீபிஸ்தாராபிரிவ சந்த்ரமா:।

உஅ. க்ஷீபோவிசித்ராபரணஶ்ஶங்குகர்ணோமஹாபல:।
தேநவிஶ்ராவஸ:புத்ரஸ்ஸத்ருஷ்டோராக்ஷஸாதிப:।
வ்ருத:பரமநாரீபிஸ்தாராபிரிவசந்த்ரமா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விசித்ராபரண:	பற்பலவிதமான ஆபரணமுடையவ	புத்ர:	குமாரனும்
க்ஷீப:	மதித்தவனும் [னும்	ராக்ஷஸாதிப:	இராக்ஷஸப்பிரபுவும்
ஶங்குகர்ண:	கொர்வத்தால்ஸ்தப்தமான காதுடைய	தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால் (சூழப்பட்ட)
மஹாபல:	வெகுபலமுடையவனும் [வனும்	சந்த்ரமாஇவ	சந்திரன்போல்
விஶ்ரவஸ:	விசிரவஸ்ஸென்கிறவருக்கு	பரமநாரீபி:	உத்தமஸ்திரீகளால்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வ்ருத:	சூழப்பட்டவனுமான	தேந	அந்த (ஹனுமாரால்)
ஸ:	அந்த (இராவணன்)	த்ருஷ்ட:	பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்.—விச்சிரவஸ்ஸென்கிற மஹரிஷிபுத்திரனும் பற்பலவிசித்திராபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவனும் நக்ஷத்திரஸமூகமத்தியில் பிரகாசிக்கிறபூர்ணசந்திரன்போல் தன்பிரியநாயகிகளான திவ்வியஸுந்தரிகள் மத்தியில்விளங்குபவனும் மஹாபுஜபலமுள்ளவனும் அந்தபலத்தால் கெர்வித்தவனும் தன்னுடைய இராஜைச்வரிய மகத்துவத்தால் பிறர்மொழிகளைச்செவிக்கொளாத தன்மையுடையவனுமான அந்த இராவணனை ஹநுமான்கண்டார்.

௨௯. తందదర్శ మహాతేజాస్తేజోవంతం మహాకపిః॥

௨௯. தந்தத³ர்ஶ மஹாதேஜாஸ்தேஜோவந்தம் மஹாகபி:॥

௨௯. தம்ததர்ஶமஹாதேஜாஸ்தேஜோவந்தம்மஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிகதேஜோவந்தரும்	தம்	அந்த (இராவணனை)
மஹாகபி:	பெருவானரருமான (ஹனுமான்)	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
தேஜோவந்தம்	தேஜஸ்ஸுடையவனை		

௩0. రావణోఽయం మహాబాహురితి సంచింత్య వానరః । అవప్లుతో మహాతేజా హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

௩0. ராவணோऽயம் மஹாபா³ஹுரிதி ஸஞ்சிந்த்ய வாநர:।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

௩0. ராவணோயம்மஹாபாஹுரிதிஸம்சித்யவாநர:।
அவப்லுதோமஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவரும்	இதி	என்று
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரும்	ஸஞ்சித்ய	ஆலோசித்து
ஹநுமாந்	ஹனுமானென்கிற	அவப்லுத:	இவனுடையசேஷ்டைகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுமேற்கிளையினின்று கீழ்க்கிளையிலிரங்கினர்.
வாநர:	வானரர்		
மஹாபாஹு:	பெருத்ததோள்களையுடைய		
அயம்-ராவண:	இவன்-இராவணன்		

(௨௯-மு-௩0-ல்) தா-ம்.—மகாதேஜோவானுன அவ்வாயுபுத்திரர் ஜ்வலிக்கிற தீபங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஸர்வோபசாரஸஹிதனுய் மிகுந்தஅட்டஹாஸத்துடன் ஸமீபத்தைவந்தடைந்த அந்தஇராக்ஷஸேந்திரனை இராவணன்தானென்று நிச்சயித்து அவனுடையசேஷ்டைகளை நன்ருக கவனிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் மேற்கிளையைவிட்டுக் கீழ்க்கிளையைத்தாவினர்.

௩௧. స తథాప్యుగ్రతేజాస్సన్నిర్ధూతస్తస్య తేజసా । పత్రగుహ్యాంతరే సక్తో హనుమాన్ సంవృతోఽభవత్॥

௩௧. ஸ ததா²ப்யுக்³ரதேஜா: ஸந்நிர்தூ⁴தஸ்தஸ்ய தேஜஸா।
பத்ரகு³ஹ்யாந்தரே ஸக்தோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோऽப⁴வத்॥

௩௧. ஸதநாப்யுக்ரதேஜாஸ்ஸந்நிர்த்தூதஸ்தஸ்யதேஜஸா।
பத்ரகுஹ்யாந்தரேஸக்தோஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (ஹனுமான்)	பத்ரகுஹ்யாந்தரே	இலைகளால்மறைக்கப்பட்ட ஏகாந்தபிரதேசத்தில்
ததா	அப்படிப்பட்ட		
உக்ரதேஜா (ஸந்நபி)	பயங்கர ரூபமுடையவனுயினும்	ஸக்த:	மறைந்திருக்கிற
தஸ்ய	அந்த-(இராவணனுடைய)	ஹநுமாந்	ஹனுமானுனவர்
தேஜஸா	தேஜஸ்ஸால்	ஸம்வ்ருத:	இலைகளால்மறைக்கப்பட்டவராக
நிர்த்தூதஸ்ஸந்	ஜயிக்கப்பட்டவராய் (க்கொண்டு)	அபவத்	ஆனர்.

தா-ம்.—மஹாபாபங்களுக்குமஞ்சாத உக்கிரராக்ஷஸஸ்வரூபியாயினும்ஸத்குலதபாசாரமகிமையாலும் விக்கிரமவீரியப்பிரதாபவிசேஷங்களாலு முண்டான உஜ்வலதேஜஸ்ஸுடையவனுய் இராஜசின்ன ஸம்பன்னனுய் கிரீடாத்தியாபரணுலங்கிருதனுய் கம்பீராகிருதியோடு எதிரில்நிற்கிற இராவணனைப்பார்த்தவுடன் ஹநுமான்பிரமித்தார். இவ்விராக்ஷஸாதமனுமிவ்வளவுதேஜோவானுவென்று பரமாச்சரியங்கொண்டார். இவனுடையக்ண்களுக்குப் புலப்பட்டால் ஸகலகாரியங்களுக்கும் விரோதமாகுமென்று அம்மரத்தினுடைய நெருங்கியஇலைகளால் நன்ருகமூடப்பட்டு, யாவர்கண்ணுக்குந்தெரியாமல் மறைந்திருந்தார்.

௩௨. స తామసితకేశాంతాం సుశ్రోణీం సంహతస్తనీమ్ । దిదృక్షురసితాపాంగాముపావర్తత రావణః॥

௩௨. ஸ தாமஸிதகேஶாந்தாம் ஸுஶ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம்।
தி³த்³ருக்ஷுரஸிதாபாங்கா³முபாவர்த்தத ராவண:॥

(கசு-மு-கஅ-ல்) அப்ஸரஸ்ஸ்திரீகளாற்சூழப்பட்டமஹேந்திரன்போல் மங்களரூபிகளான அநேகபரிசாரகஸ்திரீஜனங்களால் உபசாரம்செய்யப்பெற்று மிகுந்தவைபோகத்துடன் அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்த இராவணன் இரவுமுழுதும் தனக்குஇரதிவிலாஸந்தந்து விசிராந்தைகளாயிருக்கிற அநேகபிரியபாரியைகளால்பின்தொடரப்பட்டான். அம்மெல்லிடையார்களுடைய ஹாரகேயூரங்கள் இடம்விட்டுநழுவியிருந்தன. கேசங்கள்கலைகுலைந்து நுணியவிழ்ந்திருந்தன. அவர்கள்கண்டத்தில் தரித்திருந்தபுஷ்பமாலைகள்வேர்வைஸம்பந்தத்தால்வாடியிருந்தன. தேகமுழுதும்திவ்வியபரிமளசந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கூந்தலில்நல்லபுஷ்பமாலையைச்சூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நித்திராவிசேஷத்தாலும்மத்தியபானமயக்கத்தாலும் ஸ்வாதீனமற்று விழுந்தாடிக்கொண்டே நடந்தார்கள். பரிசிரமத்தாலுண்டான வேர்வையால் மூடப்பட்ட முகமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களெல்லோரும் திவ்வியரூபஸம்பன்னைகள். சுபகரமானமுகமுடையவர்கள். ஸர்வாலங்காரசோபிதைகள். யௌவனமிகுதியாற்சிறந்தவர்கள். இராவணனுக்கத்தியந்தம்பிரியமானபாரியைகள். திரிலோகங்களிலும் வெற்றிக்கொடியைநாட்டி இலங்காராஜ்ஜியபோகம் புஜித்துவருகிறமஹாப்பிரதாபசாலியென்று இராவணனிடத்திலதிக கௌரவம்பாராட்டுகிறவர்கள். தங்களுக்கு சிருங்காரத்தைமிதமின்றித்தருகிறமாஹாபலசாலியானதாலவன்பேரில் மிகவும்வியாமோகங்கொண்டவர். இவ்விதகுணங்களையுடைய வம்மாதர்கள் தங்கள்பிரியநாயகனானஇராவணனையநுஸரித்துச்சென்றார்கள்.

౧౯. సచకామపరాధీనః పతిస్తాసాం మహాబలః । సీతాసక్తమనామందో మదాంచితగతిర్బభౌ ॥

൧൯. സചകാമപരാധീനഃ പതിസ്താസാം മഹാബലഃ।
സീതാസക്തമനാമന്ദോ മദാഞ്ചിതഗതിർബ്ബഭൌ॥

௧௯. ஸசகாமபராதீந: பதிஸ்தாஸாம்மஹாபல:।
ஸீதாஸக்தமநாமந்தோமதாம்சிதகதிர்பபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	வெகுபலமுடையவனும்	ஸீதாஸக்தமநா:	ஸீதையினிடத்தில்பற்றின மனமுடையவனாக
தாஸாம்-பதி:	அந்தஸ்திரீகளுக்கு-பர்த்தாவுமான	மதாஞ்சிதகதி:	மதத்தினாலழகான நடையுடையவனாக
ஸச	அந்தஇராவணனும்	பபௌ	பிரகாசித்தான்.
காமபராதீந:	மன்மதனுக்குவசப்பட்டவனாகி		
மந்த:	தூர்ப்புத்தியுடையவனாய்(க்கொண்டு)		

தா-ம்.—இந்தஇராவணன்இந்திரகுபேரவருணப்பிரபிருதிகளானமஹாரதிகளைவென்றவீரன். கைலாஸத்தைப்பேர்த்துப்பந்தாடினபீமவிக்கிரமன். மோகனாங்கிகளானஅநேகஸ்திரீயௌவனைகளைப்புஜித்தவன். அப்படிபுஜித்தும் காமவிடாய்தீராமல் மன்மதனுக்குவசமாய்விட்டான். திரிலோகங்களை ஜயித்தவீரனாயினும் மன்மதனாகிற ஒருஅசரீரபுருஷனால் ஜயிக்கப்பட்டான். மன்மதஸ்வாதீனமடைந்து பராக்கிரமும்யசஸ்ஸுமொழிந்து மந்தபுத்தியுடையவனாய் ஸீதையின்மேற்காமங்கொண்டு சிருங்காரநடையோடுவிளங்கினான்.

౨౦. తతఃకాంచీనినాదంచ నూపురాణాంచనిస్స్వనమ్ । శుశ్రావపరమస్త్రీణాం సకపిర్మారుతాత్మజః ॥

൨൦. തതഃകാഞ്ചീനിനാദഞ്ച നൂപുരാണാഞ്ച നിസ്സ്വനം।
ശുശ്രാവ പരമസ്ത്രീണാം സകപിർമ്മാരുതാത്മജഃ॥

௨௦. ததঃகாம்சிநிநாதம்ச நூபுராணாம்சநிஸ்வநம்।
ஶுஶ்ராவபரமஸ்த்ரீணாம்ஸகபிர்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	காஞ்சிநிநாதம்ச	ஒட்டியாணஓசையையும்
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான	நூபுராணாம்	பாதச்சிலம்புகளுடைய
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹனுமான்	நிஸ்வநம்ச	துவனியையும்
பரமஸ்த்ரீணாம்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.

தா-ம்.—பிராட்டியைத்தரிசித்துக்கொண்டே வேதகோஷத்தையும் மங்களவாத்திய கோஷத்தையுங் கேட்டஹநுமான் சில உத்தமநாரிகளுடைய மேகலாபரணத்துவனியையும் நூபுரநாதத்தையுங் கேட்டார். ஆபரணத்துவனியானது கர்ணப்பிரவேசஞ்செய்தவுடன் ஆபரணங்களுடைய சிறப்பையும் அவைகளையணிந்துவரும்ஸகதியோடு ஸமீபிக்கிறஸ்திரீகளின் உத்தமத்தன்மையையுமூகித்தார்.

౨౧. తంచాప్రతిమకర్మాణమచింత్యబలపౌరుషమ్ । ద్వారదేశమనుప్రాప్తం దదర్శహనుమాన్ కపిః ॥

౨౨. దీపికాభిరనేకాభిస్సమంతాదవభాసితమ్ । గంధతైలావసిక్తాభిర్ధ్రియమాణాభిరగ్రతః ॥

౨౩. కామదర్పమదైర్యుక్తం జిహ్మతామ్రాయతేక్షణమ్ । సమక్షమివకందర్పమపవిద్ధశరాసనమ్ ॥

౨౪. మథితామృతఫేనాభమరజోవస్త్రముత్తమమ్ । సలీలమనుకర్షంతం విముక్తం సక్తమంగదే ॥

உக. 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥

உஉ. 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍇𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍈𑌲𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

உங. 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌮𑌦𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌮𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

உச. 𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌫𑍇𑌨𑌾𑌭𑌮𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌲𑍀𑌲𑌮𑌨𑍁𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇 ॥

உக. தம்சாப்ரதிமகர்மாணமசிந்த்யபலபௌருஷம்।
த்வாரதேஶமநுப்ராப்தம்ததர்ஶஹநுமாந்கபி:॥

உஉ. தீபிகாபிரநேகாபிஸ்ஸமந்தாதவபாஸிதம்।
கந்ததைலாவஸிக்தாபிர்த்ரியமாணாபிரக்ரத:॥

உங. காமதர்பமதைர்யுக்தம்ஜிஹ்மதாம்ராயதேக்ஷணம்।
ஸமக்ஷமிவகந்தர்பமபவித்தஶராஸநம்॥

உச. மதிதாம்ருதபேநாபமரஜோவஸ்த்ரமுத்தமம்।
ஸலீலமநுகர்ஷம்தம்விஶ்ரக்தம்ஸக்தமங்கதே॥

பதம்.	உரை. [டதும்	பதம்.	உரை.
கந்ததைலாவஸிக்தாபி:	பரிமளஎண்ணெயினல் நினைக்கப்பட்	அம்ருத	பால்னுடைய
அக்ரத:	முன்னே	பேநாபம்	நுரையின்காந்திபோலொத்தகாந்தியுடையதும்
த்ரியமாணாபி:	(மடந்தைகளால்) பீடிக்கப்பட்டதும்	அரஜ:	தூளில்லாததும்
அநேகாபி:	அநேகங்களுமான	விஶ்ரக்தம்	தன்னிடத்திலிருந்துவிடப்பட்டதாக
தீபிகாபி:	தீபங்களால்	அங்கதே	தோள்வளையில்
ஸமந்தாத்	நாற்புறத்திலும்	ஸக்தம்	தொத்திக்கொண்டதும்
அவபாஸிதம்	பிரகாசிக்கப்பட்டவனும்	உத்தமம்	சிறந்ததுமான
காமதர்பமதை:	மன்மத விகார மென்ன கொழுப்பென்ன-மதமென்னஇவைகளோடு	வஸ்த்ரம்	உத்திரீயத்தை
யுக்தம்	கூடினவனும்	ஸலீலம்	வேடிக்கையோடுகூடியிருக்கும்படி
ஜிம்ஹதாம்ராயதேக்ஷணம்=		அநுகர்ஷந்தம்	இழுப்பவனும்
ஜிம்ஹ	சோணலாயும்	அப்ரதிமகர்மாணம்	நிகரற்றகிருத்தியமுடையவனும்
தாம்ராயதேக்ஷணம்	சிவந்துதாம்பரம்போல் நீண்டகண்களையுடையவனும்	அசிந்த்யபலபௌருஷம்	எண்ணக் கூடாததான பலமென்ன பௌருஷமென்னஇவைகளையுடையவனும்
அபவித்தஶராஸநம்	நழுவிவிடப்பட்டவில்லுடையவனும்	த்வாரதேஶம்	அசோகவனிகையின்பிராகாரவாசலை
ஸமக்ஷம்	எதிரிலும்காணுகிற	அநுப்ராப்தம்	அடைந்தவனுமான
கந்தர்பமிவஸ்திதம்	மந்மதன்போலிருக்கிறவனும்	தம்ச	அந்த (இராவணனை)
மதிதாம்ருதபேநாபம்=		கபி:-ஹநுமாந்	வானரரான-ஹனுமானவர்
மதித	அப்பெழுதுகொழப்பப்பட்ட	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(உக-மு-உச-ல்) தா-ம்.—சிறந்தஆபரணங்களின்திவ்வியநாதத்தைக்கேட்டு யாரோசிலரூபவதிகளான அங்கனைகள்வருகிறார்களென்றெண்ணியிருக்கையில் அசோகவனிகாத்துவாரத்தில் சத்திரசாமராத்யுபசாரங்களைச்செய்கிற அனேகபரிஜனங்கள்சூழ, வெகுவைபோகத்துடன். குபேரனையடித்துவருணனைஜயித்து தர்மராஜனையெதிர்த்து மகேந்திரனைக்கட்டியிழுத்து கைலாஸத்தைப்பேர்த்து இப்படிபீமகிருத்தியங்களான அனேககர்மங்களைச்செய்தவனும், இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத பலபௌருஷமுடையவனும், திரிலோகபிரஸித்தவீரனும், பிராட்டியையபகரித்தபாபியுமான இராவணனென்கிறஇராக்ஷஸேந்திரனை ஹனுமான்கண்டார். திவ்வியபரிமளதைலங்களாற் போஷிக்கப்பட்டு, ஸ்திரீகளால்பிடிக்கப்பட்டு, முன்னேவருகிற அனேகதீபங்களுடைய ஜ்வாலையாலவன் நன்றாகப்பிரகாசித்தான். அவனுடையகண்கள் கொஞ்சம்கோணிவிளக்கின தாமரம்போற்சிவந்துநீண்டு பயங்கரமாகவிளங்கின. பால்நுரைபோல் மிகவும்வெளுத்து மலினமின்றிவிளங்குகிற அவனுத்தரீயம் தோள்களினின்று கொஞ்சம்நழுவிபூமியிற்பெருகும்படி யதியுல்லாஸமாய் தரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஸர்வாபரணாலங்கிருதனாய் மோகனவேஷம்பூண்டு சிருங்காரசேஷ்டைகளோடுல்லாஸமாய் வருவதைப்பார்த்தால் கந்தர்ப்பனேமூர்த்திகரித்து கருப்புவில்லைக்கைநழுவவிட்டுவருவதுபோலிருந்தது. அவன் காமத்தாலதிவிகாரமடைந்திருந்தான். தன்பலபௌருஷவிக்கிரமத்தால் மதங்கொண்டிருந்தான். இந்தவிதம் திரிலோகபயங்கரனும்மஹாப்பிரதாபசாலியும்ஸ்ரீராகவசத்துருவுமான இலங்காதிபதியைஹனுமான்பார்த்தார்.

౨౫. తంపత్రవిటపేలీనఃపత్రపుష్పఘనావృతః । సమీపమివసంక్రాంతంనిధ్యాతుముపచక్రమే॥

உரு. 𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑌪𑍇 𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌘𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தஶக்ரீவஸ்து	இராவணனோவென்றால்	ஶாகாமிவ	கிளைபோல் (இருப்பவளும்)
ராக்ஷஸீகணை:	இராக்ஷஸிக்கூட்டங்களால்	மலமண்டநசித்ராங்கீம்—	
ரக்ஷிதாம்	பாதுகாக்கப்பட்டவளும்	மலமண்டந	அழுக்காகிறஅலங்காரத்தால்
துக்கார்த்தாம்	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்	சித்ராங்கீம்	விசித்திரமானசரீரமுடையவளும்
அர்ணவே	கடலில்	மண்டநார்ஹாம்	அலங்காரத்திற்குரியவளாயினும்
ஸந்நாம்	நழுவிவிழுந்த	அமண்டிதாம்	அலங்காரமற்றவளும்
நாவமிவ	ஓடம்போல் (இருப்பவளும்)	(யா)	(எவள்)
அஸம்வ்ருதாயாம்	ஆஸனமற்ற	பங்கதிக்தா	சேற்றினால்வியாப்தமான
தரண்யாம்	பூமியில்	ம்ருணாளீவ	தாமரைக்கொடிபோல்
ஆஸீநாம்	உட்காந்திருப்பவளும்	விபாதி	பிரகாசிக்கிறளோ
ஸம்ஶிதவ்ரதாம்	த்ருடவிருதமுடையவளும்	நவிபாதிச	பிரகாசிக்கவுமில்லையோ
சிந்நாம்	சிதறினதாக	தாம்	அப்படிப்பட்ட
பூமௌ	பூமியில்	வைதேஹீம்	விதேஹத்தரசன்புத்திரியான
ப்ரபதிதாம்	விழுந்த	ஸீதாம்	பிராட்டியை
வநஸ்பதே:	விருக்ஷத்தினுடைய	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(ச-மு-கூ-ல்) தா-ம்.—ஸீதையினிடத்திற் காமங்கொண்டோடிவந்த இராவணனும் கத்தி சூல மீட்டி பாலங்களான உக்கிராயுதங்களைத்தாங்கி, கடுகடுத்தமுகங்களோடும், பொறிபறக்குங்கண்களோடும், அதட்டி உருட்டி மிரட்டிக்கொண்டு நாற்புறமுஞ்சூழ்ந்துநிற்கிற இராக்ஷஸிகளாலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறஜானகியைக் கண்ணுற்றான். அந்தஸுந்தரியானவள் கணவனைப்பிரிந்த கஷ்டத்தா லதிதீனையாயிருந்தாள். பாரமிகுதியால் ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிப்போகிற நாவாய்போல், இராவணசேஷ்டைகளைச்சகியாது இராகவவிச்லேஷத்தால் நாளுக்குநாள் கிருசையாய்க்கொண்டேயிருந்தாள். திவ்வியாஸ்தரணங்கள்பரப்பிய சித்திராஸனத்தில்வீற்றிருக்கயோக்கியமான அந்ததருணி, ஆஸனமற்றபுழுதிபடிந்தபாழ்தரையிலுட்காந்திருந்தாள். அப்படிஉட்காந்துகொண்டு காசரணுத்தியவயவங்களுடைய அவஸ்தைகளற்று ஏகவஸ்துத்தியானநியமமாகிற திடவிரதம்பூண்டவளாகவிருந்தாள். பத்துமாதம்ஸ்நாநமில்லாது அழுக்கினால்மூடப்பட்டவளாயினும் அதனாலேயே அதிமனோகரமான அங்கஸௌந்தரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். ஸர்வாலங்காரயோக்கியமானவளாயினும் அலங்காரலேசமுமில்லாமல் பிறந்தவடிவோடிருந்தாள். பெருங்காற்றின்பலத்தா லசைந்தாடிவேரோடுமுறிந்துகீழ்வீழ்ந்துவாடின புஷ்பபல்லவங்களோடுகிடக்கிற மஹாவிருக்ஷத்தினுடைய கிளைபோல்விளங்கினாள். இவ்விதம் விளங்குகிற அவ்வைதேகி சேற்றினால்மூடப்பட்ட தாமரைக்கொடிபோல்புகரற்றிருந்தாள். அப்படியிருந்தும் ஸ்வாபாவிகமான அப்பிராகிருத தேஜோவிசேஷத்தால் பிரகாசிக்கவும்பிரகாசித்தாள். இப்படி ஆபரணமற்று அலங்காரமற்று சோபையற்று தீனையாய் துக்கத்தியானபரையாய் பதிவிரதாதிடசித்தமுள்ளவளாய் வீற்றிருக்கிற ஸ்ரீராகவார்கையான ஜானகியை தேவார்கமான புரோடாசத்தை சுவானமிச்சிப்பதுபோல் அசுத்தனான இராவணன் காமங்கொண்டுபார்த்தான்.

౭. సమీపం రాజసింహస్య రామస్య విదితాత్మనః । సంకల్పహయసంయుక్తైర్యాంతీమివ మనోరథైః ॥

౮. శుష్యంతీం రుదతీమేకాం ధ్యానశోకపరాయణామ్ । దుఃఖస్యాంతమపశ్యంతీం రామాం రామమనువ్రతామ్ ॥

౯. వేష్టమానాం తథావిష్టాం పన్నగేంద్రవధూమివ । ధూప్యమానాం గ్రహేణేవ రోహిణీం ధూమకేతునా ॥

౧౦. వృత్తశీలకులే జాతామాచారవతి ధార్మికే । పునస్సంస్కారమాపన్నాం జాతామివ చ దుష్కులే ॥

౧౧. అభూతేనాపవాదేన కీర్తిం నిపతితామివ । ఆమ్నాయానామయోగేన విద్యాం ప్రశిథిలామివ ॥

౧౨. సన్నామివ మహాకీర్తిం శ్రద్ధామివ విమానితామ్ । పూజామివ పరిక్షీణామాశాం ప్రతిహతామివ ॥

౧౩. ఆయతీమివ విధ్వస్తామాజ్ఞాం ప్రతిహతామివ । దీప్తామివ దిశం కాలే పూజామపహృతామివ ॥

౧౪. పద్మినీమివ విధ్వస్తాం హతశూరాం చమూమివ । ప్రభామివ తమోధ్వస్తాముపక్షీణామివాపగామ్ ॥

౧౫. వేదీమివ పరామృష్టాం శాంతామగ్నిశిఖామివ । పౌర్ణమాసీమివ నిశాం రాహుగ్రస్తేందుమండలామ్ ॥

౧౬. ఉత్కృష్టపర్ణకమలాం విత్రాసితవిహంగమామ్ । హస్తిహస్తపరామృష్టామాకులాం పద్మినీమివ ॥

౧౭. పతిశోకాతురాం శుష్కాం నదీం విస్రావితామివ । పరయా మృజయా హీనాం కృష్ణపక్షనిశామివ ॥

౧౮. సుకుమారీం సుజాతాంగీం రత్నగర్భగృహోచితామ్ । తప్యమానామివోష్ణేన మృణాలీమచిరోద్ధృతామ్ ॥

౧౯. గృహీతామాలితాం స్తంభే యూథపేన వినాకృతామ్ । నిశ్శ్వసంతీం సుదుఃఖార్తాం గజరాజవధూమివ ॥

౨౦. ఏకయా దీర్ఘయా వేణ్యా శోభమానామయత్నతః । నీలయా నీరదాపాయే వనరాజ్యా మహీమివ ॥

౨౧. ఉపవాసేన శోకేన ధ్యానేన చ భయేన చ । పరిక్షీణాం కృశాం దీనామల్పాహారాం తపోధనామ్ ॥

౨౨. ఆయాచమానాం దుఃఖార్తాం ప్రాంజలిం దేవతామివ । భావేన రఘుముఖ్యస్య దశగ్రీవపరాభవమ్ ॥

౨౩. సమీక్షమాణాం రుదతీమనిందితాం సుపక్ష్మతామ్రాయతశుక్లలోచనామ్ ।
అనువ్రతాం రామమతీవ మైథిలీం ప్రలోభయామాస వధాయ రావణః ॥

௭. 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃|
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌹𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍈𑌃||

௮. 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍|
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌰𑌾𑌮𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍||

௯. 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵|
𑌧𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍇𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌂𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾||

௧௦. 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍀𑌲𑌕𑍁𑌲𑍇𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌿𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇|
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇||

௧௧. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵|
𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵||

௧௨. 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑌹𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍|
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌿𑌵𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵||

௧௩. 𑌆𑌯𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵|
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌦𑌿𑌶𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵||

௧௪. 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑌤𑌶𑍂𑌰𑌾𑌂𑌚𑌮𑍂𑌮𑌿𑌵|
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌗𑌾𑌮𑍍||

௧௫. 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌮𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵|
𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌮𑌿𑌵𑌨𑌿𑌶𑌾𑌂𑌰𑌾𑌹𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌮𑍍||

௧௬. 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑌲𑌾𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌮𑍍|
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵||

௧௭. 𑌪𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌂𑌨𑌦𑍀𑌂𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵|
𑌪𑌰𑌯𑌾𑌮𑍃𑌜𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿𑌵||

௧௮. 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌂𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍃𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍|
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑍀𑌮𑌚𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍||

௧௯. 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌯𑍂𑌥𑌪𑍇𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍|
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑌜𑌰𑌾𑌜𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵||

௨௦. 𑌏𑌕𑌯𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌯𑌾𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃|
𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾𑌨𑍀𑌰𑌦𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌵||

௨௧. 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌭𑌯𑍇𑌨𑌚|
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌲𑍍𑌪𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌂𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌮𑍍||

௨௨. 𑌆𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵|
𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌰𑌘𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑍍||

௨௩. 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍|
𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑌤𑍀𑌵𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌧𑌾𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃||

௭. ஸமீபம்ராஜஸிம்ஹஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மந:|
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீமிவமநோரதை:||

௮. ஶுஷ்யந்தீம்ருததீமேகாம்த்யாநஶோகபராயணாம்|
து:கஸ்யாந்தமபஶ்யந்தீம்ராமாம்ராமமநுவ்ரதாம்||

௯. வேஷ்டமாநாம்ததாவிஷ்டாம்பந்நகேந்த்ரவதூமிவ|
தூப்யமாநாம்க்ருஹேணேவரோஹிணீம்தூமகேதுநா||

௧௦. வ்ருத்தஶீலகுலேஜாதாமாசாரவதிதார்மிகே|
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாபந்நாம்ஜாதாமிவசதுஷ்குலே||

௧௧. அபூதேநாபவாதேநகீர்த்திம்நிபதிதாமிவ|
ஆம்நாயாநாமயோகேநவித்யாம்ப்ரஶிதிலாமிவ||

௧௨. ஸந்நாமிவமஹாகீர்த்திம்ஶ்ரத்தாமிவவிமாநிதாம்|
பூஜாமிவபரிக்ஷீணாமாஶாம்ப்ரதிஹதாமிவ||

கஙு. ஆயதீமிவவித்வஸ்தாமாஜ்ஞாம்ப்ரதிஹதாமிவ।
தீப்தாமிவதிஶம்காலேபூஜாமபஹ்ருதாமிவ॥

கச. பத்மிநீமிவவித்வஸ்தாம்ஹதஶூராம்சமூமிவ।
ப்ரபாமிவதமோத்வஸ்தாமுபக்ஷீணாமிவாபகாம்॥

கரு. வேதிமிவபராம்ருஷ்டாம்ஶாந்தாமக்நிஶிகாமிவ।
பௌர்ணமாஸீமிவநிஶாம்ராஹுக்ரஸ்தேந்துமண்டலாம்॥

கசு. உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம்வித்ராஸிதவிஹங்கமாம்।
ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாமாகுலாம்பத்மிநீமிவ॥

கஎ. பதிஶோகாதுராம்ஶுஷ்காம்நதீம்விஸ்ராவிதாமிவ।
பரயாம்ருஜயாஹீநாம்க்ருஷ்ணபக்ஷநிஶாமிவ॥

கஅ. ஸுகுமாரீம்ஸுஜாதாங்கீம்ரத்நகர்ப்பக்ருஹோசிதாம்।
தப்யமாநாமிவோஷ்ணேநம்ருணாளீமசிரோத்த்ருதாம்॥

ககூ. க்ருஹீதாமாளிதாம்ஸ்தம்பேயூதபேநவிநாக்ருதாம்।
நிஶ்வஸந்தீம்ஸுதுஃகார்த்தாம்கஜராஜவதூமிவ॥

உ0. ஏகயாதீர்க்கயாவேண்யாஶோபமாநாமயத்நதஃ।
நீலயாநீரதாபாயேவநராஜ்யாமஹீமிவ॥

உக. உபவாஸேநஶோகேநத்யாநேநசபயேநச।
பரிக்ஷீணாம்க்ருஶாம்தீநாமல்பாஹாராந்தபோதநாம்॥

உஉ. ஆயாசமாநாம்துஃகார்த்தாம்ப்ராஞ்ஜலிம்தேவதாமிவ।
பாவேநரகுமுக்யஸ்யதஶக்ரீவபராபவம்॥

உங. ஸமீக்ஷமாணாம்ருததீமநிந்திதாம்ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயதஶுக்லலோசநாம்।
அநுவ்ரதாம்ராமமதீவமைதிலீம்ப்ரலோபயாமாஸவதாயராவணஃ॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - ஏகோநவிம்ஶஸ்ஸர்க்கஃ.

பதம்.	உரை.
விதிதாத்மநஃ	அறியப்பட்டபிரயத்தினமுடைய (ஆத்மஜ்ஞான முடையவரும்)
ராஜஸிம்ஹஸ்ய	இராஜசிரேஷ்டருமான
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
ஸமீபம்	ஸமீபத்தை
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைஃ—	
ஸங்கல்ப	விசாரமாகிற
ஹயஸம்யுக்தைஃ	குதிரைகளோடுகூடின
மநோரதைஃ	மனதாகிறதேர்களினால்
யாந்தீமிவ	போகிறவள்போல் இருப்பவளும்
ஶுஷ்யந்தீம்	சுஷ்கித்திருப்பவளும்
ருதந்தீம்	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
ஏகாம்	ஒருவளாயிருப்பவளும்
த்யாநஶோகபராயணாம்—	
த்யாந	(நல்வரவின்) தியானமென்ன
ஶோகபராயணாம்	வியஸனமென்ன இவைகளையேமுக்கியமாயுடையவளும்
துக்கஸ்ய	துக்கத்தினுடைய
அந்தம்	முடிவை
அபஶ்யந்தீம்	பாராதவளும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அநுவ்ரதாம்	ஆசிரயித்தவளும்
ததா	அவ்விதமே
ஆவிஷ்டாம்	திரஸ்கரிக்கப்பட்டு
வேஷ்டமாநாம்	புரண்டுகொண்டிருக்கிற
பந்நகேந்த்ரவதூமிவ	நாகராஜஸ்திரீபோல்இருப்பவளும்
தூமகேதுநா	தூமகேதுவென்கிற
க்ரஹேண	கிரஹவிசேஷத்தால்
தூப்யமாநாம்	தபிக்கும்படி செய்யப்பட்ட
ரோஹிணீமிவ	ரோஹிணீநக்ஷத்திரம்போல் இருப்பவளும்
ஆசாரவதி	ஸத்ஸம்பிரதாயமுடையதும்
தார்மிகே	தர்மமுடையதுமான [த்தில்
வ்ருத்தஶீலகுலே	திடமான நல்லொழுக்கமுடையவம்ச
ஜாதாம்	உண்டானவளும்
துஷ்குலே	ஹீனவம்சத்தில்
ஸம்ஸ்காரம்	பாணிக்கிரகணரூபஸம்ஸ்காரத்தை
ஆபந்நாம்	அடைந்தவளாக
புநஃ	மறுபடியும்
ஜாதாமிவ	உண்டானவள்போல் இருப்பவளும்
அபூதேந	பொய்யான
அபவாதேந	அபவாதத்தால்
நிபதிதாம்	நாசமடைந்த
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸுபோல் இருப்பவளும்
ஆம்நாயாநாம்	அடிக்கடி செய்கிற அப்பியாஸங்களுடைய
அயோகேந	இல்லாததால்
ப்ரஶிதிலாம்	மறந்துபோன
வித்யாமிவ	(வேத)வித்தைபோல்இருப்பவளும்
ஸந்நாம்	குறைந்துபோன
மஹாகீர்த்திமிவ	பெருங்கீர்த்திபோல் இருப்பவளும்
விமாநிதாம்	அவமானம் செய்யப்பட்ட
ஶ்ரத்தாமிவ	ஆஸ்திக்யபுத்திபோல்இருப்பவளும்
பரிக்ஷீணாம்	மிகவும் குறைந்த [ம்
பூஜாமிவ	(தேவதா)ராதனம்போல்இருப்பவளு
ப்ரதிஹதாம்	அடிக்கப்பட்ட (பிரயோஜனமற்ற)
ஆஶாமிவ	கோரிக்கைபோல் இருப்பவளும்
வித்த்வஸ்தாம்	ஸ்வல்பமாய்விட்ட
ஆயதீமிவ	தனலாபம்போல் இருப்பவளும்
ப்ரதிஹதாம்	தடுக்கப்பட்ட
ஆஜ்ஞாமிவ	ஆஜ்ஞைபோல் இருப்பவளும்
காலே	உத்பாதகாலத்தில்
தீப்தாம்	எரிகிற
திஶாமிவ	திக்குபோல் இருப்பவளு—
அபஹ்ருதாம்	அபகரிக்கப்பட்ட
பூஜாமிவ	பூஜாதிரவியம்போல்இருப்பவளும்
வித்த்வஸ்தாம்	(பனிமுதலானவையால்)நாசமடைந்த
பத்மிநீமிவ	தாமரையோடைபோல் இருப்பவளு
ஹதஶூராம்	அடிக்கப்பட்டசூரனையுடைய [ம்

பதம்.	உரை.
சமூமிவ	ஸேனைபோல் இருப்பவளும்
தமோத்வஸ்தாம்	இருளால் சூழப்பட்ட
ப்ரபாமிவ	பிரகாசம்போல் இருப்பவளும்
உபக்ஷீணாம்	குறைந்த ஜலமுடைய
ஆபகாமிவ	நதிபோல் இருப்பவளும்
பராம்ருஷ்டாம்	(சூத்திரன்முதலானோர்களால்) தொடப்பட்ட
வேதீமிவ	(யாக) மேடைபோல் இருப்பவளும்
ஶாந்தாம்	அணைந்துபோன
அக்நிஶிகாமிவ	அக்கினிஜ்ஜுவாலைபோல் இருப்பவளும்
ராஹுக்ரஸ்தேந்துமண்டலாம்=	
ராஹுக்ரஸ்த	இராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட
இந்துமண்டலாம்	சந்திரமண்டலமுடையதும்
பௌர்ணமாஸீம்	பருவத்திலிருக்கிறதுமான
நிஶாமிவ	இராப்போல் இருப்பவளும்
உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம்	பிடுங்கியெறிந்த இலையென்ன தாமரைப்பூவென்ன இவைகளையுடையதும்
வித்ராஸிதவிஹங்கமாம்=	
வித்ராஸித	மிரட்டப்பட்ட
விஹங்கமாம்	பக்ஷிகளையுடையதும்
ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாம்=	
ஹஸ்திஹஸ்த	யானையின் துதிக்கையால்
பராம்ருஷ்டாம்	மிதிக்கப்பட்டிருக்கிறதும் (அதனால்)
ஆகுலாம்	கலக்கப்பட்டிருக்கிற
பத்மிநீமிவ	தாமரையோடைபோல் இருப்பவளும்
விஸ்ராவிதாம்	வெள்ளத்தில் போய்விட்டதும் (அதனால்)
ஶுஷ்காம்	உலர்ந்துபோன
நதீமிவ	ஆறுபோல் இருப்பவளும்
பரயா	உத்கிருஷ்டமான
ம்ருஜயா	பரிசுத்தியால் (நெலங்குமுதலான அங்கசோதனத்தால்)
ஹீநாம்	சூன்னியமானவளும் (அதனால்)
க்ருஷ்ணபக்ஷநிஶாமிவ	கிருஷ்ணபக்ஷராத்திரிபோல் இருப்பவளும்
ஸுகுமாரீம்	மெல்லியதான சரீரமுடையவளும்
ஸுஜாதாங்கீம்	ஸுந்தரமான அவயவமுடையவளும்
ரத்நகர்ப்பக்ருஹோசிதாம்	இரத்தினத்தையுள்ளேயுடையவீட்டிற்குத்தக்கவளும்
அசிரோத்ருதாம்	அப்பொழுதெடுத்துப் போடப்பட்டதும் (ஆகையால்)
உஷ்ணேந	சுடுவையால்
தப்யமாநாம்	வாடுகிறதுமான
ம்ருணாளீமிவ	தாமரைக்கொடிபோல் இருப்பவளும்
க்ருஹீதாம்	பிடிக்கப்பட்டதும்
ஸ்தம்பே	கம்பத்தில்
ஆளிதாம்	சட்டப்பட்டதும்
யூதபேந	கஜஸமூகாதிபதியான ஆண்யானையால்
விநாக்ருதாம்	விடப்பட்டதும் (ஆகையால்)
நிஶ்வஸந்தீம்	பெருமூச்சுவிடுகிறதும்
ஸுதுக்கார்த்தாம்	மிக வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டதுமான

பதம்.	உரை.
கஜராஜவதூமிவ	கஜசிரேஷ்டத்தின் ஸ்திரீபோல் இருப்பவளும்
ஏகயா	ஒன்றாயிருக்கிறதும்
தீர்க்கயா	நீளமாயிருக்கிறதுமான
வேண்யா	பின்னலால்
ஶரதாபாயே	சரத்காலத்தில்
நீலயா	கறுப்பான
வநராஜ்யா	வனவரிசையோடு(கூடின)
மஹீமிவ	பூமிபோல்
அயத்நத꞉	பிரயத்தினமில்லாமலே
ஶோபமாநாம்	பிரகாசிக்கிறவளும்
உபவாஸேந	ஆஹாரமில்லாத்தாலும்
ஶோகேந	துக்கத்தாலும்
த்யாநேந	சிந்தையாலும்
பயேந ச	பயத்தாலும்
க்ருஶாம்	கிருசித்திருப்பவளும்
தீநாம்	ஸந்தோஷக்குறைவுற்றவளும்
அல்பாஹாராம்	ஜலமாத்திராஹாரமுடையவளும் (அல்லது.) உத்தமஸ்திரீ லக்ஷணமானமிதாஹாரமுடையவளும்
பரிக்ஷீணாம்	மிகவுமிளைத்தவளும்
தபோதநாம்	தபத்தையேதனமாயுடையவளும்
ரகுமுக்யஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய (ஸ்ரீராகவனால்)
தஶக்ரீவபராபவம்	இராவணவிஷயமான அவமானத்தை (ப்பற்றி)
துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக
ப்ராஞ்ஜலிம்	கைகூப்புகிறதை (செய்துகொண்டு)
பாவேந	மனதினால்
தேவதாம்	(தனக்கிஷ்ட) தேவதையை
ஆயாசமாநாமிவ	பிரார்த்திக்கிறவள்போல்இருப்பவளும்
ஸமீக்ஷமாணாம்	(தனக்குஇரக்ஷிப்பவர்களை)எதிர்பாரா நின்றிருப்பவளும்
ருதந்தீம்	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
அநிந்திதாம்	தோஷரகிதையாயும்
ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயதஶுக்லலோசநாம்=	
ஸுபக்ஷ்ம	சிறந்தஇமைகளையுடையதும்
தாம்ராயத	கடைக்கண்சிவந்தும்நீண்டும்
ஶுக்லலோசநாம்	நடுவில் வெளுத்துமிருக்கிற கண்களையுடையவளும்
அதீவ	மிகவும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அநுவ்ரதாம்	அனுஸரித்தவிரதமுடையவளும்
ராமாம்	(அந்தரகுநாதனிடத்திலேயே) காதல்கொண்டவளும்
பதிஶோகாதுராம்	பர்த்திருவியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பவளுமான
மைதிலீம்	பிராட்டியை
ராவண꞉	இராவணன்
வதாய	(தன்) வதத்தின்பொருட்டு
ப்ரலோபயாமாஸ	வஞ்சித்தான்.

(எ-மு-உரு-ல்) தா-ம்.—காமாந்தகாரத்தால் பியானசூன்னியனாய் தனக்கும் தன்னுடைய பிரபிதாமகனுக்கும் அகிலலோகங்களுக்கும் மாதாவான ஜானகி தன்னைப் பதியாயடைந்து தன்சயனத்தி லேறவேண்டுமென்கிற துராசையால், தானும் தன்னருமைமக்களும் மற்றுமுள்ள வரக்கரும் ஒருமிக்க மாண்டுபோவதற்காக, இராவணன் அந்த பதிவிரதோத்தமியினுடைய மனதை மதுரவசனங்களாலும் பிரியஸ்தோத்திரங்களாலும் கலைத்து அவளை வஞ்சிக்க ஆரம்பித்தான். அவ்வன்னை ஸங்கல்பங்களாகிற புரவிகள்பூட்டி நெஞ்சமாகிற இரதத்தின்மீதேறி இராஜாதிராஜனும் சரணாகதவத்ஸலனுமான அந்த இரகுநந்தனனுடைய பாதபத்மங்களையடைபவள்போலிருந்தாள். அதாவது, இவ்விராக்ஷஸாதமனுடைய ஆபத்தினின்றுநீங்கி ஸ்ரீராகவன் பக்கல்சேர்ந்து அந்த ஆதிபுருஷனுடைய அத்விதீய ஸௌந்தர்யாதிசயபோகமும், ஸாதுதரிசன ஸல்லாபாதி ஸந்தோஷானுபவமும் யதாபூர்வ மெப்பொழுதுண்டாமோ வென்கிற கருத்துகளைக்கொண்டு அபீஷ்டபலப்பிரதானஞ்செய்யவல்ல ஸர்வஜ்ஞாத்மகனான தன் நாதனையே தியானித்திருந்தாள். சிரகாலதுக்கானுபவத்தால் தேகமிளைத்துமெலிந்திருந்தாள். பர்த்திருவிரகதுக்கம் உள்வேவதைக்க இராக்ஷஸிகள் வெளியே உபத்திரவிக்க இந்தவிதம் தனியாய்நின்று கஷ்டப்படுகையில் உரோகிணியை

ப்பீடிக்கவருகிற தூமகேதுபோல் தன்னைப் பீடிக்கவந்துவிட்டானே அரக்கனென்றழுதுகொண்டிருந்தாள். இவ்வியஸனமாகிற மஹாஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி கரையைக்காணுதிருந்தாள். அல்லும்பகலும் தனக்குநேரிட்ட துக்கத்தையேநினைத்துக் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டிருந்தாள். இந்த துக்கவிமோசனத்திற்கு ஸ்ரீராகவனே கதியென்று அந்த தயாளுவையே நம்பியிருந்தாள். தத்காலத்திலந்தநரேந்திரனால் கைவிடப்பட்டு தீனையாயிருந்தாள். மணிமந்திராதிகளால் தடைபட்டுப் புறம்போக வகையில்லாமல்தவிக்கிற நாகஸ்திரீபோலிருந்தாள். ஸதாசாரானுஷ்டானத்தாலும் தர்மகிருத்தியங்களாலும் திடமான நல்லொழுக்கத்தாலும் சிரேயஸ்கரமாய் விளங்குகிற உத்தமகுலத்திற்பிறந்து துராத்மாக்களுடைய வம்சபூதனை பதிதனால் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யப்பட்டு, அந்தவிவாகத்தாலுண்டான த்விதியஜன்மத்தில் பூர்வஸத்குலதேஜஸ்ஸழிந்து ஆசாரஹீனையாய்விளங்கும் ஸ்திரீபோல் காணப்பட்டாள். அஸத்தியமாய்க் கட்டிவிடப்பட்ட உலகநிந்தையால் க்ஷீணமடைகிற கீர்த்திபோலும், அப்பியாஸமின்மையால் மறந்துபோன வேதாத்தியயனம்போலும், தினேதினே குறைந்துபோகிற யசஸ்ஸுபோலும், பரிகாஸத்தால் விர்த்தியடையாத ஸத்கர்மசிரத்தைபோலும், புஷ்பசந்தனதூபதீபாதிகளும் பக்திபூர்வகமான ஸ்துதிவசனுத்யுபசாரங்களும் குறைந்திருக்கிற தேவதாராதனம்போலும், விக்கினங்களாலடிபட்டுப் பலோதயமடையாமலழிகிற ஆசைபோலும் தன்னுடைய தரித்திரமொழியப்போகிறதென்று வெகுநாளாய் நம்பிக்கையோடெதிர்பார்த்த ஐசுவரியார்த்திக்குக் கிடைத்த ஸ்வல்பதனலாபம்போலும், தவறினவர்களைத் தண்டிக்கவகையின்றி தடுக்கப்பட்டுநிற்கிற இராஜாக்கியைபோலும், உத்பாதகாலத்தில் தீப்பிடித்தெரிகிற திக்குகள்போலும், இஷ்டதேவதாராதனத்திற்குச் சேகரிக்கப்பட்டுப் பரபுருஷனலபகரிக்கப்பட்ட பூஜாதிரவியம்போலும், பனிவாடையால் விர்த்தியடையாமல் சோபையழிந்திருக்கிற தாமரைத்தடாகம்போலும், யுத்தரங்கத்தில் சத்துருபலாபலமறிந்து ஜயபேரிகைமுழக்கத்துடன் ஸைந்நியத்தைநடத்தவல்ல ஸேனுபதியைப்பரிகொடுத்துத் தன்னரசுநாடாய் சிதிலமடைகிற ஸைன்னியம்போலும், இருளால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பிரகாசம்போலும், ஜலம்வற்றினநதிபோலும், அணைந்த அக்கினிபோலும், இராகுபீடிதமான சந்திரிகையால் விளங்காத பௌர்ணவமிராத்திரிபோலும், இருள்மயமான கிருஷ்ணபக்ஷராத்திரிபோலும் பிரபையற்று வீற்றிருந்தாள். ஜ்யோதிஷ்டோம வாஜபேயாதி யக்கியங்களுபக்கிரமிக்கப்பட்டு, ஸமித்குசலாஜாக்ஷதாதி ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து அத்துவரியுஹோதா உத்காதா பிரம்மாக்கள் வேதமந்திரம் ஜபிக்க தீக்ஷிதனான எஜமானனேடும் ஹோமத்தால் ஜ்வலிக்கிற அக்கினிகுண்டத்தோடும் பரமபாவனமாய் விளங்குகிற யக்கியவேதிகையானது நீசஸ்பர்சத்தால் அசுத்தமாகி தேசம்குறைந்த யக்கியவேதிகைபோல் ஸ்ரீராகவார்கையான அந்த புண்ணியாத்மாவானவள் இராக்ஷஸாதமனுடைய ஸ்பரிசத்தால் அபரிசுத்தையாய் பிரகாசமற்றிருந்தாள். குமுதநீலோத்பலங்களும் ஹம்ஸஸாரஸ சக்கிரவாகாதிபக்ஷிகளும்நிறைந்து தேவாமிருதத்திற்கொப்பான திவ்யதீர்த்தஸமிருத்தியாலதிமனேகரமாய் விளங்கிவருகையில் மதம்பிடித்த வொருகாட்டானையிறங்கி தனது தும்பிக்கையால் ஜலத்தைக்கலக்கி பக்ஷியினங்களை வெருட்டிப் புஷ்பக்கொடிகளை வேருடன் பேர்த்தெறிந்து பங்கமயமாகச்செய்ய அதிஆபாஸமாய் காணப்படுகிற பத்மினிபோல் ஸ்ரீராகவன்பக்கலிருக்கையில் ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் இலக்ஷ்மீதேவிபோலதிஸுந்தரமாக விருந்த ஜானகி உன்மத்தனை இராவணனலபகரிக்கப்பட்டபிறகு ஆபரணுலங்காரமும் ஸ்நானலேபனுதிகளுமின்றி சோபையற்றிருந்தாள். பிரவாகானந்தரம் வற்றிப்போன நதிபோலும், ஜலத்தினின்றுபிடுங்கிகரையிலெறியப்பட்டு ஸூரியோஷ்ணத்தால் வாட்டப்பட்ட தாமரைத்தண்டுபோலும், தன்பிராணபந்துவான பர்த்தாவினின்றும் இனத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு ஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்டு தன் விரகதுக்கஸ்மரணையால் பெருமூச்செறிந்து தனியாய்நின்றுவியஸனமுறுகிற கஜப்பேடுபோலும், சோபையின்றிதேகம்வாடி துக்காக்கிராந்தையாயிருந்தாள். பத்துமாதகாலம் ஸ்நானுதிஸுகங்களை யனுபவியாதவளும், ஆகாரமில்லையென்னும்படி ஜலாகாரமாத்திரத்தால் பிராணனைத்தரித்திருப்பவளும், அதனால் தேகமிளைத்து வாடியிருப்பவளும், திவ்யாங்கலக்ஷணத்தால் ஸுந்தரமாகவிளங்குபவளும், அலங்காரமில்லாமலே ஸர்வாலங்காரசோபையோடு பிரகாசிப்பவளும், சரத்காலத்தில் கறுத்த இலைகள்நிறைந்த விருக்ஷவரிசைகளோடுவிளங்குகிற பூப்பிரதேசம்போல் கறுத்த நீண்ட மனேகரமான பின்னலிட்டகூந்தலோடு விளங்குபவளும், ஸர்வோத்கிருஷ்டமான பத்மிநீஜாதிலக்ஷணங்களோடு பிரகாசிப்பவளும், விரகதுக்கத்தாலும் ஸதா துக்கத்தியானத்தாலும், அந்த இராக்ஷஸநகரத்தில் தனக்கென்ன ஆபத்துநேரிடுமோவென்கிற பயத்தாலும் மிகவுமிளைத்திருப்பவளும் தன் வியஸனநிவாரணார்த்தம் ஸ்ரீராகவன்வரவை யெதிர்பார்த்து அந்தபரமாத்மாவைக்குறித்துத் தவம்செய்பவளும், இவ்வித அவமானத்தை இராவணன்செய்தானேயென்று துக்கிப்பவளும், இப்பேர்ப்பட்டஅபராதத்தைத் தனக்குச்செய்தஇவ்விராவணன் இரகுவீரபாணத்தாலெப்பொழுது மாண்டுபோவனேவென்று அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தன்னிஷ்டதேவதாப் பிரார்த்தனைசெய்பவள்போலிருப்பவளும், காமாதுரனுய்வருகிற இராவணனைப்பார்த்து நடுநடுங்கி ஐயோ! தன்னுடையசீலத்திற்கென்ன ஹானிநேரிடுமோ, தன்னையிரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லையே, இந்தஆபத்தினின்றுஎப்படிதப்பிப்பிழைப்பேனென்று நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்த்துபயந்திருப்பவளும், நிர்த்தோஷமான பாதிவிருத்தியமுள்ளவளும், கடைக்கண்சிவந்துகருவிழிகள்பொருந்திமத்தியப்பிரதேச வெண்ணிறத்தோடு அதிமதுரமாகவிளங்குகின்றனவும் அதியழகானஇமைகளென்கிற தாமரைதளங்களா விரக்ஷிக்கப்படுகின்றனவுமான நேத்திராரவிந்தங்களையுடையவளும், ஸ்ரீராகவனையே ஆசிரயித்தவிரதமுடையவளும், அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய பிரிவைச்சகியாது துடிப்பவளுமான பிராட்டியையஸமீபித்து, பதிவிரதாக்கினியில்விழுந்து தான்நசிக்கபோகிறதையறியாமல் காமாவேசத்தாலவளைவஞ்சிக்க எத்தனித்தான்.

ஸர்வவரப்பிரதானமுஞ் செய்யவல்ல அந்தலோகஜநநீ பிராகிருதஜனம்போல் ஓர்ஸாமான்னியதேவதையின் பிரஸாதத்தைப்பிரார்த்திப்பவள்போலிருக்கும்படி எங்ஙனே!

ஆயாசமானாமிதி - ஸ்வாபதேசார்த்தம்.

தன்னுடையநிர்ஹேதுககிருபையால் ஸமஸ்தப்பிராணிகளுடைய பிரார்த்தனையை ஸபலமாக்கி, "நக்ஷமாமி" என்கிற நிரங்குசஸ்வாதந்திரியமுடைய ஸர்வேசுவரனையும் தன்திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் வசப்படுத்தி மஹாபராதிகளையும் நித்தியவிபூதியில் அவன்திருவடிகளில் சேர்ப்பிக்கிற புருஷகாரபூதையான பிராட்டி எம்பெருமானுடைய திருமார்பிலிருந்து க்ஷணகாலமும் பிரிந்தறியாதவள். இப்பொழுது தேவதைகள்முதலான ஸகலருடைய கஷ்டத்தைச் சகியாது எம்பெருமானுடைய திருமார்பினின்றுவிலகி அவர்கள்காவலிலிட்ட விலங்கைத்தானுங் காலிலிட்டு, அவர்களோடு தானும் துக்கவிமுக்தையாகும்படி, அஞ்சலிபத்தையாய் நிர்மலமனதுடன், ஸர்வஸ்மாத்பரனும் ஸர்வவஸ்துவிலக்ஷணனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தியானித்திருந்தாள்.

ஸ்ரீஸர்மகோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

౧ సతాంపతివ్రతాం దీనాం నిరానందాం తపస్వినీమ్ । సాకారైర్మధురైర్వాక్యైర్న్యదర్శయత రావణః॥

க. [illegible]

க. ஸதாம்பதிவ்ரதாம்தீநாம்நிராநந்தாம்தபஸ்விநீம்।
ஸாகாரைர்மதுரைர்வாக்யைர்ந்யதர்ஶயதராவண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணனானவன்	தாம்	அந்த-(ஸீதையை)
பதிவ்ரதாம்	பர்த்தாவையேவிரதமாயுடையவளும்	ஸாகாரை:	அபிப்பிராயத்தோடுகூடினவும்
தீநாம்	பலமற்றவளும்	மதுரை:	இனியனவுமான
நிராநந்தாம்	ஸந்தோஷமில்லாதவளும்	வாக்யை:	வார்த்தைகளால்
தபஸ்விநீம்	தபமுடையவளுமான	ந்யதர்ஶயத	(தன் அபிப்பிராயத்தை) பிரகாசிப்பித்தான்.

தா-ம்—அன்னபானமின்மையாலிளைத்து, ஸ்நானலங்காரமனமையால் கறுத்து, பர்த்திருபந்துதரிசனமின்மையால் ஸுகமற்று, துக்கநிவாரணார்த்தம் ஆபத்பாந்தவனும் அனுதைரக்ஷகனுமான தன்பதியையே ஸ்மரித்து, சில ரக்ஷணமாகிற தபோநிலையிலிருக்கிற அவ்வுத்தமியைப்பார்த்துக் காமுகனான இராவணன் மதுரவாக்கியங்களால் காமவிகாரமான தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டான், துக்கத்தால் மனம் புண்ணாகி ஸந்தோஷமென்கிற லேசமுமில்லாதிருந்தாள். மன்மதவடிவுடைய தன் நாதனையே தியானித்திருந்தாள். எந்த ஆபத்திலும் சீலத்தை யிரக்ஷிப்பதில் திடசித்தமுள்ளவளாயிருந்தாள். இப்படி பிறனுடைய காமத்திற்குக் கொஞ்சமேனுமிடங்கொடாத அந்த குணவதியினிடத்தி லிராவணன் தன்னுடைய அல்பபுத்தியை வெளியிட்டான்.

౨. మాందృష్ట్వానాగనాసోరుగూహమానాస్తనోదరమ్ । అదర్శనమివాత్మానంభయాన్నేతుంత్వమిచ్ఛసి॥

உ. [illegible]

உ. மாம்த்ருஷ்ட்வாநாகநாஸோருகூஹமாநாஸ்தநோதரம்।
அதர்ஶநமிவாத்மாநம்பயாந்நேதும்த்வமிச்சஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) நாகநாஸோரு	(ஓ) யானையின்துதிக்கை போன்றதுடையுடையவளே	ஆத்மாநம்	தேஹத்தை
மாம்-த்ருஷ்ட்வா	என்னை-பார்த்து	பயாதிவ	பயத்தினாலேபோல்
த்வம்	நீ	அதர்ஶநம்	பார்க்காமலிருக்குகையை
ஸ்தநோதரம்	வயிற்றையும்ஸ்தனங்களையும்	நேதும்	அடைவிப்பதற்கு
கூஹமாநா(ஸதீ)	மறைத்துக்கொண்டு	இச்சஸி	இச்சிக்கிறாய்.

தா-ம்—யானைத்துதிக்கைபோ லடிபெருத்து வரவரச்சிறுத்து உன்னதாகிருதியோடுவிளங்குகிற துடைகளையுடைய ஹே ஸுந்தரீ! உன்னிடத்தில் வியாமோகங்கொண்டு வருகிற வென்னைப்பார்த்து ஸ்தனங்களையும் வயிற்றையு மூடிக்கொண்டாய். ஏதோ வென்னைக்கண்டு பயப்படுவதுபோல் தேகத்தை மறைக்க விச்சிக்கிறாய். உன்னிடத்தி லத்தியந்தம் பிரீதியுள்ள வென்னிடத்தி லுனக்கென்ன பயம். உன்னுடைய ஸௌந்தரியாதிசயத்தை யான் பார்க்கவொண்ணாதோ? மேலுமுன்னுடைய சரீரம் என்னால் பார்க்கப்படாததோ? நீ மறைத்துக்கொள்ளுவதிலென்னபயன்?

3. కామయే త్వాంవిశాలాక్షి బహుమన్యస్వమాంప్రియే । సర్వాంగగుణసంపన్నే సర్వలోకమనోహరే॥

௩. [illegible]

௩. காமயேத்வாம்விஶாலாக்ஷிபஹுமந்யஸ்வமாம்ப்ரியே।
ஸர்வாங்ககுணஸம்பந்நேஸர்வலோகமநோஹரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஸர்வாங்ககுணஸம்பந்நே-	ஸர்வாவயவ ஸுந்தரஸமிருத்தியுடையவளே	த்வாம்	உன்னை
ஹேஸர்வலோகமநோஹரே-	ஓ ஸமஸ்த ஜனங்களின் மனதையரிப்பவளே	காமயே	கோருகிறேன்
ஹேவிஶாலாக்ஷி	விசாலமாய்அகன்றகண்களுடைய (ஸீதையே)	ஹேப்ரியே	ஓ-இஷ்டமானவளே
		மாம்-பஹுமந்யஸ்வ	என்னை-ஆதரவுசெய்.

தா-ம்—அரவிந்ததளம்போலகன்று ஆக்லாதகரமாக விளங்குகிற நேத்திரங்களையுடைய ஹே வரானனே! பாதாதிகேசபரியந்தம் நிர்த்தோஷமான ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணமமைந்த ஹே கோமளாங்கீ! என்னையும்,

இப்பூமியிலுள்ளோரையும், மற்றுமுள்ள பதினன்குலோகத்தாரையும் மோகிக்கச்செய்கிற ரூபஸம்பத்துள்ள ஹே திவ்யஸுந்தரி! உன் ஸுந்தரவடிவைக்கண்டு யான் மோகித்தேன். உன்னுடைய கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தில் யானீடுபெட்டேன். உன்னுடைய லாவண்ணியமாகிற வலையிற் சிக்கிக்கொண்டேன். ஆகையால், ஹே பிரியே! உன்னையடைய சேர்க்கையை யான் விரும்புகின்றனன். உன்னோடு இரதிவிலாஸத்தை யனுபவிக்க யான் பிரார்த்திக்கின்றனன். என்னுடைய கோரிக்கையை மானித்து என்னைக் கிருதார்த்தனாகச் செய்யும் விஷயத்தில் நீ கிருபைபுரியவேண்டும்.

౪. నేహ కేచిన్మనుష్యా వా రాక్షసాః కామరూపిణః । వ్యపసర్పతు తే సీతే భయం మత్తస్సముత్థితమ్॥

௪. நேஹ கேசிந்மநுஷ்யா வா ராக்ஷஸா: காமரூபிண:।
வ்யபஸர்பது தே ஸீதே பயம் மத்தஸ்ஸமுத்திதம்॥

நேஹகேசிந்மநுஷ்யாவாராக்ஷஸா: காமரூபிண:।
வ்யபஸர்பதுதேஸீதேபயம்மத்தஸ்ஸமுத்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதையே	(த்வத்பயகர்தார:)	(உனக்குபயமுண்டுசெய்கிறவர்)
இஹ	இவ்விடத்தில்	கேசித்-ந-	ஒருவரும்-இல்லை
மநுஷ்யாவா	மனிதர்களாவது	தே-மத்த:	உனக்கு-என்னிடத்திலிருந்து
காமரூபிண:	இச்சைக்கிசைந்தரூபம்தரிக்கவல்ல	ஸமுத்திதம்-பயம்	உண்டான-பயமானது
ராக்ஷஸாவா	இராக்ஷதராவது	வ்யபஸர்பது	போகட்டும்.

தா-ம்—ஜனகன் செல்வமான ஹே ஸீதே! நீ ஏன் பயப்படுகிறாய். உன்னை பயமுறுத்தத்தகுந்த மனிதனாவது இராக்ஷதனாவது இவ்விலங்கையிற்கிடையாது. காமரூபிகளான இராக்ஷதர் ஸ்வேச்சாரூபங்கொண்டு உன்னை மிரட்டுவார்களென்று பயப்படாதே. நானேதாவது உனக்குத்தீங்கு விளைவிப்பேனென்றஞ்சாதே. உன்னுடைய பிராணவல்லபனான பிரியநாயகனென்று என்னை நீ மானி. யாதொருபயமுமில்லை.

౫. స్వధర్మో రక్షసాం భీరు సర్వథైవ న సంశయః । గమనం వా పరస్త్రీణాం హరణం సంప్రమథ్య వా॥

౬. ఏవం చైతదకామాం తు న త్వాం స్ప్రక్ష్యామి మైథిలి । కామం కామః శరీరే మే యథాకామం ప్రవర్తతామ్॥

௫. ஸ்வதர்மோ ரக்ஷஸாம் பீரு ஸர்வதைவ ந ஸம்ஶய:।
கமநம் வா பரஸ்த்ரீணாம் ஹரணம் ஸம்ப்ரமத்ய வா॥

௬. ஏவம் சைதத் அகாமாம் து ந த்வாம் ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி மைதிலி।
காமம் காம: ஶரீரே மே யதாகாமம் ப்ரவர்த்ததாம்॥

*௫. ஸ்வதர்மோரக்ஷஸாம்பீருஸர்வதைவநஸம்ஶய:।
கமநம்வாபரஸ்திரீணாம்ஹரணம்ஸம்ப்ரமத்யவா॥

௬. யேவம்சைததகாமாம்துநத்வாம்ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமிமைதிலி।
காமம்காமஶ்ஶரீரேமேயதகாமம்ப்ரவர்த்ததாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவளே	ஏவம்ச	(எங்களுக்கு) இப்படி இருந்தபோதினு
பரஸ்த்ரீணாம்	இதரஸ்திரீகளை	ஹேமைதிலி	ஓ-மிதிலாதிபதியின்புத்திரியே [ம்
கமநம்வா	அடைகிறதாவது	அகாமாம்*	(என்னிடத்தில்) மோஹம்கொள்ளாத
ஸம்ப்ரமத்ய	நன்றாகபலாத்கரித்து	த்வாம்	உன்னை
ஸர்வதைவ	ஸர்வபிரயத்தினத்தாலும்	நஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி *	தொடமாட்டேன் (ஆகையால்)
ஹரணம்வா	கொண்டுவருவதாவது	மே-ஶரீரே	என்-சரீரத்தில்
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு	காமம்-காம:	மிகவும்-இச்சையானது
ஸ்வதர்ம:	சொந்தமானதர்மம்	யதாகாமம்	யதேச்சையாக
ஸம்ஶய:	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேகமானது	(தவ)	(உனக்கு)
ந	இல்லை	ஸம்ப்ரவர்த்ததாம்	பிரவர்த்திக்கட்டும்.
ஏதத்	இந்த (பரஸ்திரீகமனமானது)		

தா-ம்—பயப்படுகிற ஸ்வபாவமுள்ள ஹே ஸ்திரீரத்தினமே! இராக்ஷஸேந்திரனை நான் உன்னை பலாத்கரிப்பேனென்று நீ பயப்படவேண்டாம். பரஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துச்சேருவதும், அவர்களை பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்து பிறகு நிர்ப்பந்திப்பதும் இராக்ஷஸர்களுக்கு ஸாதாரணதர்மம். இதுவிஷயத்தில் ஸம்சயமி

* பிராட்டியினிடத்திற்கொண்ட கடுங்காமத்தால் வதைபடுகிற இராவணன் வேறுகாரணத்தா லவளை பலாத்கரிக்க முடியாமல் சிருங்காரரீதியறிந்த ரஸிகன்போல் நடித்து வஞ்சனைமொழிகள் கூறுகின்றனன். பலாத்கரிப்பது இராக்ஷஸதர்மமாயினும், ஸீதே! நீ என்மீது காமங்கொள்ளாதவளாவி லுன்னைத் தொடேனென்று சிருங்காரதத்துவோபந்நியாஸஞ் செய்கிற இராவணன் முன்னொருக்கால் புஞ்சிகஸ்தலையென்னும் தேவஸ்திரீ பிரம்மதரிசனார்த்தம் திவ்யாலங்காரஞ்செய்துகொண்டு பக்திசிரத்தாவேஷத்துடன் பிரம்மலோககமனஞ்செய்கையில் மார்க்கத்தி லவளைக்கண்டு மோகித்து பலாத்காரத்தாலவளையடைந்தான். அந்த ஸ்திரீயும், இராவணனு லழிக்கப்பட்ட அலங்காரத்துடன் பிரம்மஸன்னிதானத்தில் முறையிட, அம்மலரவன் இரக்கமுற்று அரக்கர்கோனுடைய அக்கிரமத்தைச்சகியாது, இனி அந்தபாதகன் இம்மாதிரி பலாத்கரித்து எந்தஸ்திரீயையாவது அடைவானாயின் அவன் சிரஸு வெடித்து நசிக்கக்கடவனென்றுசபித்தார். அந்தபிரம்மசாபபயத்தால் ஸீதையை பலாத்கரிக்க முடியாது இவ்விதம் நைச்சியவசனங்களுரைக்கிறானென்றறிக.

ல்லே. ஆகிலும் இராஜைசுவரியத்தில்வளர்ந்த ஸௌகுமாரியத்தன்மைபொருந்திய இராஜபுத்திரியான உன்னிடத்தில் என்னுடைய இராக்ஷஸதர்மத்தை வெளியிடேன். மதனவிலாஸரஸமறிந்திருக்கிற யானுன்னை நிர்ப்பந்திக்கமாட்டேன். உனக்கென்மீது காமமுண்டாகாதவளவில் உன்னை யான் ஸ்பரிசியேன். ஆகையால், யௌவன பரிபக்குவத்தோடு விளங்குகிற எனது சரீரத்தி லுனக்கத்தியந்தம் காமமுண்டாகட்டும். அப்பொழுது, பிரியே! உன்னை யடைந்தானந்திக்கிறேன்.

౭. దేవి నేహ భయం కార్యం మయి విశ్వసిహి ప్రియే। ప్రణయస్వ చ తత్త్వేన మైవం భూః శోకలాలసా॥

எ. 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌨𑍇𑌹𑌭𑌯𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌮𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌸𑍍𑌵𑌚𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌮𑍈𑌵𑌂𑌭𑍂𑌃𑌶𑍋𑌕𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾॥

*எ. தேவிநேஹபயம்கார்யம்மயிவிஶ்வஸிஹிப்ரியே।
ப்ரணயஸ்வசதத்வேநமைவம்பூஶ்ஶோகலாலஸா।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
(ஹே) ப்ரியே	(ஓ) இஷ்டமானவளே	தத்வேந*	வாஸ்தவமாக
இஹ-பயம்	இவ்விடத்தில்-பயமானது	ப்ரணயஸ்வச	ஸிநேகத்தையும்செய்
நகார்யம்	செய்யத்தக்கினதன்று	ஏவம்	இந்தவிதம்
(ஹே)தேவீ	(ஓ) தேவியே	ஶோகலாலஸா	வியஸனத்திலாஸக்தியுடையவளாக
மயி-விஶ்வஸிஹி	என்னிடத்தில்நம்பு	மாபூः	ஆகவேண்டாம்.

தா-ம்—ஹே பத்மாநநே! உன்னிடத்தி லத்தியந்த மன்புகூர்ந்த இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற இவ்விலங்கையிலு முனக்கு பயமுண்டோ! அந்தகனுக்கும் பிரவேசிக்க வரிதான இவ்விலங்காதுர்க்கத்தில் பயப்படுவதற்குக் கிஞ்சித்காரணமுமில்லையென்று நம்பு. மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கிற ஹே காந்தே! என்னை நீ விசுவஸி. என்மீது மனப்பூர்வமான காமத்தைக்கொள்ளு. என்னையே பிராணபந்துவாக நம்பிச்சேரு. இம்மாதிரி நீ யாரையோ நினைத்துத் துக்கிக்கவேண்டாம். திரிலோகத்தையு மெதிர்த்துன்னை யிரக்ஷிக்கவல்ல வென்னை நீ நம்பி உள்ளாழ்ந்த அன்புடன் அடைவாயாகி லுனக்குக் குறைவில்லை.

౮. ఏకవేణీ ధరాశయ్యా ధ్యానం మలినమంబరమ్। అస్థానేఽప్యుపవాసశ్చ నైతాన్యౌపయికాని తే॥

அ. 𑌏𑌕𑌵𑍇𑌣𑍀𑌧𑌰𑌾𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌮𑌲𑌿𑌨𑌮𑌂𑌬𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚𑌨𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑍇॥

அ. ஏகவேணீதராஶய்யாத்யாநம்மலிநமம்பரம்।
அஸ்தாநேப்புபவாஸஶ்சநைதாந்யௌபயிகாநிதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)ஸீதே	(ஓ-ஸீதையே)	அஸ்தாநே	இடமில்லாதவிடத்தில்
ஏகவேணீ	ஒரேபின்னலும்	உபவாஸஶ்சாபி	உபவாஸமும்
தராஶய்யா	பூமியிற்படுக்கையும்	ஏதாநி	இவை
த்யாநம்	(ஸதா) சிந்தையும்	தே-ஔபயிகாநி	உனக்கு-யுக்தமானவையன்று.
மலிநம்-அம்பரம்	அழுக்கடைந்தவஸ்திரமும்		

தா-ம்—இந்திரனுக்கில்லாத போகமும் குபேரனுக்கில்லாத ஸம்பத்தும் நிறைந்த இவ்விலங்காநகரத்தில், லாவண்ணியஸமூகம்போல் லோகோத்தரமான வழகோடு விளங்குகிற திவ்வியாங்கனையான நீ இந்நிலைமையிலிருக்கத்தகுமோ? திவ்விய பரிமளதைலம் தடவி மஞ்சனநீராடி அகிற்புகையூட்டி திவ்வியாபரணங்கள் பூட்டி அழகாகப் பின்னலிட்டுப் பூசூட்டி, இந்தவிதம் கூந்தலை யலங்கரியாமல், ஸீமந்தமென்கிற உச்சிவகிடுமின்றி ஒரேசடையாகப்பின்னி இம்மாதிரிகேசத்தைப் பாழடையச்செய்யலாமோ? நவரத்தினமிழைத்த திவ்வியாஸனத்திலுட்காந்து பஞ்சுமெத்தை பரப்பியதிவ்வியசயனத்திற்படுத்து ஸுகியாமல் கேவலம் தாபஸிபோல் புழுதிபடிந்த பூமியிலுட்காந்து கஷ்டப்படுவானேன். சிரேஷ்டமான பொன்பட்டாடையைத்தரிக்காமல் புழுதியாலுங் கண்ணீராலு மலினமடைந்த இந்த கந்தவஸ்திரத்தையுடுப்பானேன். திவ்வியரஸங்களமைந்த அன்னங்களும் மதுபானங்களும் யதேஷ்டமாகவிருக்கிற இவ்விடத்தில் நீ உபவாஸமிருந்து வருந்துவானேன். ஸகல கிலேசங்களையுமரிக்கவல்ல திவ்வியபோகங்களும் அத்புதக்காக்ஷிகளும் நிறைந்த இவ்வுத்தியானவனத்தில் நீ ஸதா சிந்தாபரையாய் கண்ணீர்விடுவானேன். ஹே ஸீதே! நீ இப்பொழுது ஸகலபோகங்களையு மனுபவிக்கத்தக்க தருணியாயிருக்கிறாய். திவ்வியாங்கலக்ஷணங்களா லுத்கிருஷ்டையாயிருக்கிறாய். -ஆங்கயாகிந்தவேஷமுனக்குத்தகுதியல்ல. போகார்த்தமென்றால் கொண்டுவரப்பட்டு ரக்ஷிக்கப்படுகிற நீ இம்மாதிரிபோகங்களையு மலங்காரங்களையும் வர்ஜ்ஜிப்பது யுக்தமன்று.

౯. విచిత్రాణి చ మాల్యాని చందనాన్యగరూణి చ। వివిధాని చ వాసాంసి దివ్యాన్యాభరణాని చ॥

౧౦. మహార్హాణి చ పానాని శయనాన్యాసనాని చ। గీతం నృత్తం చ వాద్యం చ లభ మాం ప్రాప్య మైథిలి॥

---

* உண்மையாகக் காமங்கொள்ளவேண்டுமென்கிறான். மனப்பூர்வமாக நேசியாது, "விதிவசம்" என்று விதியைத்தடுக்கமுடியாமல் இராக்ஷஸேந்திரபலத்தை யெதிர்க்கமுடியாமல் மனவெறுப்போடு தன்னையடைந்தா லதுவும் பலாத்கார கமனமாகி பிரம்மசாபபல மெங்குவந்து விடுமோவென்கிற பயத்தை உள்ளே கருதி இம்மாதிரி யுரைக்கிறானென்றறிக.

௯. 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌰𑍂𑌣𑌿𑌚।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌚𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿𑌚॥

௧௦. 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿𑌚𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌗𑍀𑌤𑌂𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌚𑌲𑌭𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿॥

௯. விசித்ராணிசமால்யாநிசந்தநாந்யகரூணிச।
விவிதாநிசவாஸாம்ஸிதிவ்யாந்யாபரணாநிச।।

௧௦. மஹார்ஹாணிசபாநாநிஶயநாந்யாஸநாநிச।
கீதம்ந்ருத்தம்சவாத்யம்சலபமாம்ப்ராப்யமைதிலி।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமைதிலி	ஓஸீதே	மஹார்ஹாணி	உயர்ந்தவையான
மாம்-ப்ராப்ய	என்னே-அடைந்து	பாநாநிச	குடிக்கத்தக்கவஸ்துக்களேயும்
விசித்ராணி-மால்யாநிச-	பற்பலவிதமான-புஷ்பமாலைகளேயும்	ஶயநாநி	படுக்கைகளேயும்
சந்தநாநி	சந்தனங்களேயும்	ஆஸநாநிச	ஸிம்மாஸனங்களேயும்
அகரூணிச	அகில்தூபங்களேயும்	கீதம்	கானத்தையும்
விவிதாநி	அனேகவிதமான	ந்ருத்தம்	நாட்டியத்தையும்
வாஸாம்ஸிச	ஆடைகளேயும்	வாத்யம்ச	வாத்தியவிசேஷத்தையும்
திவ்யாநி	சிறந்தவைகளான	லப	அடை.
ஆபரணாநிச	ஆபரணங்களேயும்		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! நீ ஏனிப்படி கஷ்டப்படவேண்டும். உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்தையும் யௌவனத்தையும் ஏனிப்படி நாசப்படுத்தவேண்டும். ரூபத்திலும்யௌவனத்திலும் யசஸ்ஸிலும்பராக்கிரமத்திலுமுனக்கனுரூபபுருஷனை வென்னேப் பர்த்தாவாகவடைந்து ஸகலபோகங்களேயுமனுபவி. பாதாதிகேசபரியந்தம் திவ்வியாபரணங்களேயணிந்துகொள். பற்பலவித பீதாம்பரங்களே யுடுத்திக்கொள். திவ்விய பரிமளசந்தனங்களேப்பூசிக்கொள். நறுமணமுள்ள அகிற்புகையால் கூந்தலேக் கந்தவத்தாகச்செய்துகொள். மதுவினுமினிய பானங்களேப்பருகி ஆனந்தி. சிறந்த ஸிம்மாஸனத்தில் மணக்கோலத்துடன் வீற்றிரு. திவ்விய ஸ்திரீகள் மிருதங்க வீணுவேணுஸகிதமாய் கானம்செய்வதைக்கேட்டும், சுருதி தாளங்களுக்கிணங்க நாட்டியஞ்செய்வதைப்பார்த்தும் ஸந்தோஷி. மிதிலர்கோன் புத்திரியான ஹே ராஜசெல்வமே! ஸுகரஸமறிந்த ஹே பத்மினீ! இந்த கஷ்டதுக்கங்களேயெல்லாமொழித்து என்னே நீ நாய்கனுகவடைந்து உன்னுடைய ஸுகுமார சரீரத்தை திவ்வியாபரண ஆடைகளாலும் பரிமளத்திரவியங்களாலும் அலங்கரித்துக்கொண்டு இஷ்டான்னபானுதிகளால் ஸுகித்து, நாட்டிய ஸங்கீதகேளிகைகள் நிறைந்த ஸபையில் சத்திர சாமர தாம்பூலாதி உபசாரங்களுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் இராஜராஜேசுவரியாய் வீற்றிருந்து என்னே ஆனந்திப்பிக்கக் கிருபை பண்ணவேண்டும்.

౧౧. స్త్రీరత్నమసిమైవంభూఃకురుగాత్రేషుభూషణమ్ । మాంప్రాప్యహికథంనుస్యాస్త్వమనర్హాసువిగ్రహే॥

௧௧. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌸𑌿𑌮𑍈𑌵𑌂𑌭𑍂𑌃𑌕𑍁𑌰𑍁𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌿𑌕𑌥𑌂𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑍁𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇॥

௧௧. ஸ்திரீரத்நமஸிமைவம்பூஃகுருகாத்ரேஷுபூஷணம்।
மாம்ப்ராப்யஹிகதம்நுஸ்யாஸ்த்வமநர்ஹாஸுவிக்ரஹே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுவிக்ரஹே	ஓ-ஸுந்தரமான தேகமுடையவளே	குரு	செய்
த்வம்	நீ	மாம்-ப்ராப்ய	என்னே-அடைந்து
ஸ்திரீரத்நமஸி	உத்தமஸ்திரீயாகிருய்	கதம்நு	எப்படிதான்
மைவம்-பூஃ	இவ்விதம்-ஆகாதே	அநர்ஹா	அலங்காரத்துக்குத்தகாதவளாக
காத்ரேஷு	அவயவங்களில்	ஸ்யாஃ	ஆகுவாய்.
பூஷணம்	பூஷணத்தை		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! உன்னுடைய சரீரம் ஸர்வலக்ஷணங்களமைந்த திவ்வியமங்கள விக்கிரகஸ்வரூபமானது. நீ ஸ்திரீஜாதிக்குள் பரமோத்கிருஷ்டையானவள். அழகிலுனக்கு ஸதிருசமானஸ்திரீ ஸிருஷ்டிவர்க்க முழுதிலுங்கிடையாது. ஆகையாலுன்னுடைய திவ்வியாங்கங்களே அததற்குரிய அலங்காரங்களேச்செய்யாமல் பாழுபண்ணுதே. ஸர்வாலங்காரயோக்கியமான உன்னருமைச்சரீரம் இந்த கடினவிரதத்திற்கும் மலினவேஷத்திற்கும் பாத்திரபூதமன்று. உன்னங்கஸௌந்தரியமிப்படியிருக்க, ஸகலபுவனேசுவரியத்திற்கும் போகத்திற்கு மதிபதியான வென்னேப் பதியாகவடைந்து நீ இவ்விதம் அலங்காரமற்றிருக்க எப்படி அர்கையாவாய். ஏழையான ராமனேவிட்டு ஐசுவரியவானுன இராவணனேயடைந்தபிறகு இவ்வேஷ முனக்குத்தகுமோ.

౧౨. ఇదంతేచారుసంజాతంయౌవనంవ్యతివర్తతే । యదతీతంపునర్నైతిస్రోతశ్శీఘ్రమపామివ॥

௧௨. 𑌇𑌦𑌂𑌤𑍇𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌯𑌦𑌤𑍀𑌤𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍈𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌪𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௨. இதம்தேசாருஸம்ஜாதம்யௌவநம்வ்யதிவர்த்ததே।
யததீதம்புநர்நைதிஸ்ரோதஶ்ஶீக்ரமபாமிவ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
(ஹேசோமளாங்கி)	(ஓ-அழகானசரீரமுடையஸீதே)	ஸ்ரோதஇவ	பிரவாகம்போல்
தே	உனக்கு	ஶீக்ரம்	சீக்கிரமாக
ஸஞ்ஜாதம்	உண்டாயிருக்கிற	அதீதம்	போனதாக
இதம்	இந்த	புநஃ	மறுபடியும்
சாரு-யௌவநம்	அழகான-யௌவனமானது	நைதி	வாராதோ (அதுபோல்) உன்னுடையயௌவனம்போனால் வாராதுஅதற்குள்என்னையடையென்றர்த்தம்.
வ்யதிவர்த்ததே	போய்விடுகிறது		
யத்	எந்தயௌவனமானது		
அபாம்	ஜலத்தினுடைய		

தா-ம்—ஹே பத்ரே! ஸர்வலோகமோகிதமான உன்னுடைய சரீரத்தைக் கிடைப்பதற்கரிய யௌவனஸம்பத்தடைந்திருக்கிறது. அது நீர்க்குமிழிபோல் ஸ்வல்பகால வாழ்வுள்ளது. அது உன்னை யதிக்கிரமித்துப் போய்விடட்டானல் பிரவாகவேகத்தாற் றள்ளுண்டுபோகிற ஜலம்போல் மீளவும் திரும்பிவராது. ஆகையால் ஸகல ஸுகங்களையு மனுபவிக்கத்தகுந்த இக்காலத்தை வீணுக்ப்போக்கிவிடாதே.

౧౩. త్వాంకృత్వోపరతోమన్యే రూపకర్తా సవిశ్వసృక్।నహిరూపోపమాత్వన్యాతవాస్తిశుభదర్శనే॥

௧௩. 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌤𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌰𑍂𑌪𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍।
𑌨𑌹𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇॥

௧௩. த்வாம்க்ருத்வோபரதம்மந்யேரூபகர்த்தாஸவிஶ்வஸ்ருக்।
நஹிரூபோபமாத்வந்யாதவாஸ்திஶுபதர்ஶநே॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶுபதர்ஶநே	ஓ-நற்பார்வையுடையவளே	ஸஃ-விஶ்வஸ்ருக்	அந்த-பிரம்ஹாவானவர்
தவ	உன்னுடைய	த்வாம்	உன்னை
ரூபோபமா	ரூபத்துக்குஸமானமாக	க்ருத்வா	செய்து
அந்யா	வேறொருஸ்திரீயானவள்	உபரதஃ	திரும்பினவராக
ந-ஹி	(எந்தகாரணத்தால்) இல்லையோ	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.
ரூபகர்த்தா	அத்புதமானரூபத்தைச்செய்கிற		

தா-ம்—சோபனதர்சனமுள்ள ஹே இந்துமுகி! உன்னைப்போல் ஸுந்தரவடிவுள்ள ஸ்திரீ இப்பிரபஞ்சத்தி லெங்குங்கிடையாது. இவ்வடிவழகையும் தேஜோவிசேஷத்தையும் வேறெங்கும் நான் கண்டதில்லை. ஆகையால் இந்த அத்புதரூபத்தை ஸிருஷ்டித்த பிரம்மா துல்லியரூப ஸிருஷ்டிசெய்யமுடியாமல் திரும்பிவிட்டாரென்றெண்ணுகிறேன்.

౧౪. త్వాంసమాసాద్యవైదేహిరూపయౌవనశాలినీమ్।కఃపుమానతివర్తేతసాక్షాదపిపితామహః॥

௧௪. 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌃𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃॥

௧௪. த்வாம்ஸமாஸாத்யவைதேஹிரூபயௌவநஶாலிநீம்।
கஃபுமாநதிவர்த்தேதஸாக்ஷாதபிபிதாமஹஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வைதேஹி	ஓ-ஸீதே	பிதாமஹோபி	பிரமனும்
ரூபயௌவநஶாலிநீம்	ரூபயௌவனாதிகளால் பிரகாசிக்கிற	புமாந்	புருஷனும்
த்வாம்	உன்னை	கஃ	எவன்தான்
ஸமாஸாத்ய	அடைந்து	அதிவர்த்தேத	அதிக்கிரமிப்பான்.
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமான		

தா-ம்—விதேகதேசபூஷணமான ஹே கல்யாணி! உத்தமலக்ஷணமமைந்த ஸுகுமார தனுவோடு அதியழகாக விளங்குகிறாய். யௌவனபரிபக்குவத்தால் அதிமனோகரையாகக் காணப்படுகிறாய். திவ்விய போகயோக்கியமான தருணியாகப் பிரகாசிக்கிறாய். உன்னுடைய அபூதபூர்வ ஸௌந்தரியத்தைக் கண்டு உன்னை ஸிருஷ்டித்த பிரம்மாவும் மோகிப்பர். அப்படியிருக்க வேறெந்த புருஷன்தான் உன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கிட்பட்டு மயங்கான்.

౧౫. యద్యత్పశ్యామితేగాత్రంశీతాంశుసదృశాననే।తస్మింస్తస్మిన్పృథుశ్రోణిచక్షుర్మమనిబధ్యతే॥

௧௫. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௫. யத்யத்பஶ்யாமிதேகாத்ரம்ஶீதாம்ஶுஸத்ருஶாநநே।
தஸ்மிந்ஸ்தஸ்மிந்ப்ருதுஶ்ரோணீசக்ஷுர்மமநிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶீதாம்ஶுஸத்ருஶாநநே- ஓ-மதிக்கொப்பான முகமுடையவளே		யத்யத்	எங்கெங்கே
		தே-காத்ரம்	உன்னுடைய-அவயவத்தை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேனே	மம-சக்ஷுஃ	என்னுடைய-திருஷ்டியானது
(ஹே) ப்ருதுஶ்ரோணி-(ஓ)	பெருத்த பிருஷ்டமுடைய ஸீதே	நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறது.
தஸ்மிந்ஸ்தஸ்மிந்	அங்கங்கே		

தா-ம்—அமிருதகலைகளா லகிலலோகங்களையு மானந்திப்பிக்கிற பூர்ணேந்துவையொத்த வதனமுடைய ஹே ஸுந்தரி! கனத்த பின்பாகத்தால் அதிமனோக்கியையான ஹே பெண்மணி! உன் அங்கஸௌந்தரியமு முழுதையும் பார்க்க அசக்தனாயிருக்கிறேன். எங்கெந்த அவயவத்தை எனது கண்கள் பார்க்கின்றனவோ, அந்தந்த அவயவலக்ஷணவிசேஷமானது எனது சக்ஷுரிந்திரியத்தைப் புறம்போகாமல் பத்தப்படுத்திவிடுகிறது. மற்ற அவயவங்களினழகைப் பார்க்கக் கண்ணில்லையேயென்று துக்கமடைகிறேன்.

౧౬. భవమైథిలిభార్యామేమోహమేనంవిసర్జయ।బహ్వీనాముత్తమస్త్రీణామాహృతానామితస్తతః॥
సర్వాసామేవభద్రన్తేమమాగ్రమహిషీభవ।

கசு. 𑌭𑌵𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌨𑌂𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌭𑌵।

கசு. பவமைதிலிபார்யாமேமோஹமேநம்விஸர்ஜய;
பஹ்வீநாமுத்தமஸ்திரீணுமாஹ்ருதாநாமிதஸ்ததஃ||
ஸர்வாஸாமேவபத்ரந்தேமமாக்ரமஹிஷீபவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மைதிலி	(ஹே) ஸீதே	பஹ்வீநாம்	அனேகர்களான
மே-பார்யா	எனக்கு-பத்தினியாக	ஸர்வாஸாம்	ஸமஸ்தர்களான
பவ	ஆகு	உத்தமஸ்த்ரீணுமேவ	உத்தமஸ்திரீகளுக்குள்ளே
ஏநம்-மோஹம்	இந்த-அஜ்ஞானத்தை	மம	எனக்கு
விஸர்ஜய	விடு	அக்ரமஹிஷீ	பட்டஸ்த்ரீயாக
இதஸ்ததஃ	இங்கங்கே	பவ	ஆகு
ஆஹ்ருதாநாம்	எடுத்துக்கொண்டுவந்த	தே-பத்ரம்-(அஸ்து)	உனக்கு-மங்களம்-(உண்டாகட்டும்.)

தா-ம்—ஹே ஸீதே! சிந்தையால் வேதனைப்பட்டுக் கண்ணீர்விடுகிற இந்நிலைமையை விட்டுவிடு. ஸகலபோகபாக்கியங்களையு மனுபவிக்கத்தக்க இக்காலத்தை வீணுகக்கழித்துவிடாதே. உன்னுடைய யௌவனம் ஸபலமாகும்படி யென்னைப் பர்த்தாவாகக்கோரு. என்னுடைய புஷ்பசய்யாஸனத்திலேறு. திவ்வியாபரணுலங்காரங்களைத்தரித்து திவ்வியோபசாரங்களைப்பெற்றுபற்பலவிடங்களிலிருந்து யான்யுத்தஞ்செய்துகொண்டுவந்த என்னுடைய பத்தினிகளான இந்த உத்தமஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் மேலான பதவியையடைந்து எனக்கு இஷ்டமஹிஷியாய் இலங்காராஜ்ஜியத்திற்குப் பட்டமஹிஷியாய் வாழ்ந்திரு. இந்த அழுகைக்கோலம் வேண்டாம், மணக்கோலமுனக்குண்டாகட்டும்.

౧౭. లోకేభ్యోయానిరత్నానిసంప్రమథ్యాహృతానివై॥తానిమేభీరుసర్వాణిరాజ్యంచైతదహంచతే।

கஎ. 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑍈॥
𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑍇𑌭𑍀𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌚𑍈𑌤𑌦𑌹𑌂𑌚𑌤𑍇।

கஎ. லோகேப்யோயாநிரத்நாநிஸம்ப்ரமத்யாஹ்ருதாநிவை||
தாநிமேபீருஸர்வாணீராஜ்யம்சைததஹம்சதே|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவளே	ஸர்வாணி	(இன்னும்என்னிடத்திலிருக்கிற) ஸமஸ்தங்களும்
லோகேப்யஃ	பூமிகளிலிருந்து (ஜனங்களிடத்திலிருந்து)	அஹம்ச	நானும்
ஸம்ப்ரமத்ய	உபத்திரவம்செய்து	ஏதத்	இந்த
யாநி-ரத்நாநி	எந்த-இரத்தினங்கள்	மே	என்னுடைய
ஆஹ்ருதாநி	(என்னால்) கொண்டுவரப்பட்டனவோ	ராஜ்யம்ச	இலங்காபுரியும்
தாநி	அவைகளும்	தே	உன்னுடையது.

தா-ம்—ஹே ஸீதே! இந்திரவருணகுபேராதிப்பிரபிருதிகளையும் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள இராஜாக்களையும் மற்றுமுள்ளலோகபாலரையுமடித்து என்னென்ன இரத்தினவிசேஷங்கள் இங்குகொண்டுசேர்த்திருக்கிறேனோ அவையெல்லா முன் ஸ்வாதீனத்தை யடையட்டும். மஹாபாக்கியவான்களுக்கும் கிடைக்காத இந்த இலங்காராஜ்ஜியம் உன்னுடையதாகட்டும். திரிலோகபிரஸித்தவீரனும் இராக்ஷஸப்பிரபுவும் கணக்கற்ற திவ்வியாங்கனைகளுக்குப் பிராணவல்லபனுமானநானுமுனக்கு பிருத்தியனாய்விடுகிறேன். இந்தவிதம்இலங்கைசுவரியத்தையும் இலங்காராஜ்ஜியத்தையும்கொண்டு இராவணபிருத்தியத்துவத்தையும்அடையக்கடவாய்.

౧౮. విజిత్యపృథివీంసర్వాంనానానగరమాలినీమ్॥జనకాయప్రదాస్యామితవహేతోర్విలాసిని।

கஅ. 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌗𑌰𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌜𑌨𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿।

கஅ. விஜித்யப்ரிதிவீம்ஸர்வாம்நாநாநகரமாலிநீம்॥
ஜநகாயப்ரதாஸ்யாமிதவஹேதோர்விலாஸிநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) விலாஸிநி	ஓ-சிருங்கார சேஷ்டையுடையவளே	ஜநகாய	ஜனகமஹாராஜாவின்பொருட்டு
நாநாநகரமாலிநீம்	அனேகபட்டணத்தின்வரிசையுடைய	தவஹேதோః	உன்னிமித்தமாக
ஸர்வாம்-ப்ருதிவீம்	ஸமஸ்தமான-பூமியை	ப்ரதாஸ்யாமி	கொடுக்கிறேன்.
விஜித்ய	ஜெயித்து		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! நீ என்னை யடைவாயாகில், முக்தாஹாரந்தரித்த உத்தமஸ்திரீபோல் பற்பல விசித்திரநகரகோடிகளா லதிசிறப்பாக விளங்குகிற இப்பூமண்டலமுழுதையுஞ்ஜயித்து உன்பிதாவான ஜனகமஹாராஜனுக்களிக்கிறேன். சிருங்காரவிலாஸத்திற்கு திவ்வியயோக்கியையாயும், அஸாதாரண லாவண்ணியந்தாலதிமனோகரையாயுமிருக்கிற உன்னைப்பெற்ற அந்த மஹாபுருஷனுக்கு இப்பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணபூமியையும் அதற்குள்ளிருக்கு மிரத்தினங்களையும் தானஞ்செய்கிறேன். அப்பொழுதாவது நீயென்போகத்திற்கிணங்குவாயோ?

౧౯. నేహపశ్యామిలోకేన్యం యో మే ప్రతిబలో భవేత్ ॥ పశ్య మే సుమహద్వీర్యమప్రతిద్వంద్వమాహవే।

ககூ. [illegible]॥
[illegible]।

ககூ. நேஹபஶ்யாமிலோகேந்யம்யோமேப்ரதிபலோபவேத்॥
பஶ்யமேஸுமஹத்வீர்யமப்ரதித்வந்த்வமாஹவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யః-மே	எவன்-எனக்கு [பான்	ஆஹவே	யுத்தத்தில்
ப்ரதிபலః-பவேத்	ஸமமானபலமுடையவனுக - இருப்	அப்ரதித்வந்த்வம்	ஈடற்றதும்
அந்யம்	(அப்படிப்பட்ட) இதரனை	ஸுமஹத்	வெகுசிறந்ததுமான
இஹ-லோகே	இந்த-உலகத்தில்	மே-வீர்யம்	என்-பராக்கிரமத்தை
நபஶ்யாமி	பார்க்கவில்லை	பஶ்ய	பார்.

தா-ம்—விரஹணங்களால் கிலேசமடைந்து வருந்துகிற ஹே ஜானகி! உன்னைப் பத்தினியாகவடைந்து உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்தை ஸபலமானதாகச் செய்யக்கோருகிற வென்னுடைய பல பௌருஷவிக்கிரமாதிப்பிரதாபங்களை யோசித்துப்பார். இவ்வுலகத்தி லெனக்கு ஸதிருசமான புருஷனுமுண்டோ. யுத்தரங்கத்தி லென்னோடெதிர்த்து நிற்கத்தகுந்த வீரனும் இவ்வுலகிலுண்டோ. இந்திரகுபேரவருணயமாதி திசாதிபதிகளைவென்ற என்னுடைய விக்கிரமத்தை நீயே யோசித்துப்பார். திரிலோகதுல்லியமான வடிவழகுள்ள உன்னை யனுபவிக்க எனக்கும் மேலான வீரபுருஷனுண்டோ, ஓர்ந்துபார்.

౨౦. అసకృత్సంయుగే భగ్నా మయా విమృదితధ్వజాః ॥ అశక్తాః ప్రత్యనీకేషు స్థాతుం మమ సురాసురాః।

உ0. [illegible]॥
[illegible]॥

உ0. அஸக்ருத்ஸம்யுகேபக்நாமயாவிம்ருதிதத்வஜாః॥
அஶக்தாःப்ரத்யநீகேஷுஸ்தாதும்மமஸுராஸுராः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுராஸுராः	தேவர்களென்ன, அஸுரர்களென்ன இவர்கள்	விம்ருதிதத்வஜாः	முறிக்கப்பட்டகொடியுடையவர்களா
		மம	எனக்கு (எதிரில்) [க
அஸக்ருத்	அடிக்கடி	ப்ரத்யநீகேஷு	சத்துருக்களின்நடுவில்
ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்	ஸ்தாதும்	நிற்பதற்கு
மயா	என்னால்	அஶக்தாः	சக்தியற்றவர்கள்.
பக்நாः	அவமானிக்கப்பட்டவர்களாகவும்		

தா-ம்—ஹே ஸுந்தரி! என்னுடைய பிரதாபமுனக்குத் தெரியாவிடில் சொல்லுகிறேன் கேள். வானுலகவாஸிகளான தேவதானவரெல்லோரும் என்னோடு பலமுறை யுத்தஞ்செய்து தோல்வியடைந்தவர்கள். அனேக தடவை அவர்களை இக்கைகளினாலடித்துப்பிளந்து அங்கஹீனர்களாயோடும்படி செய்தேன். அவர்களுடைய இரதங்களும் விமானங்களும் தவிடுபொடியாகி த்வஜங்கள் முறிந்து கீழேவிடும்படி செய்தேன். இவ்விதம் அவமானமடைந்த அவர்களிலொருவராவது என்னோடு யுத்தத்தி லெதிர்த்து நிற்பாரில்லை.

౨౧. ఇచ్ఛయా క్రియతామద్య ప్రతికర్మ తవోత్తమమ్ ॥ సప్రభాణ్యవసజ్జ్యంతాం తవాంగే భూషణాని చ।
సాధు పశ్యామి తే రూపం సంయుక్తం ప్రతికర్మణా ॥

உக. [illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

உக. இச்சயாக்ரியதாமத்யப்ரதிகர்மதவோத்தமம்।
ஸப்ரபாண்யவஸஜ்யந்தாம்தவாங்கேபூஷணாநிச।
ஸாதுபஶ்யாமிதேரூபம்ஸம்யுக்தம்ப்ரதிகர்மணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய	இப்பொழுது	ஸப்ரபாணி	காந்தியோடுகூடின
தவ	உனக்கு	பூஷணாநிச	ஆபரணங்களையும்
உத்தமம்-ப்ரதிகர்ம	சிறந்த-அலங்காரமானது	அவஸஜ்யந்தாம்	பூட்டப்படட்டும்
இச்சயா	ஆசையோடே [படட்டும்	ப்ரதிகர்மணா-ஸம்யுக்தம்-அலங்காரத்தோடு-கூடின	
க்ரியதாம்	(அலங்கரிக்கிறஸ்திரீகளால்)செய்யப்	தே-ரூபம்	உன்னுடைய-உருவத்தை
தவ-அங்கே	உன்னுடைய-தேகத்தில்	ஸாது-பஶ்யாமி	நன்முக-பார்க்கிறேன்.

தா-ம்—ஹே ஸீதே! இன்னமென்ன யோசிக்கிருய். உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்திற் கனுகுணமான இப் பேர்ப்பட்ட பர்த்தா கிடைப்பது துர்லபம். உன்னை இம்மலினப்பிரபையோடு பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை. இதோ நூறுபரிசாரகஸ்திரீகள் வந்திருக்கிருர்கள். அவர்களைக்கொண்டு ஸகலாலங்காரங்களையுஞ்செய்து கொள். பரிமளத்திரவியஸகிதமான திவ்விய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய். திவ்வியாபரணங்களால் பாதாதிகே சபரியந்தம் அலங்கரித்துக்கொள். திவ்வியவஸ்திரங்களைத்தரித்துக்கொள். இவ்வலங்காரங்கள் பிறருடைய நிர்ப்பந்தத்திற்காகச் செய்துகொண்டால் விளங்காவாதலால் மனப்பூர்வமான ஆசையோடு செய்துகொள். இந்த விகாரவேஷம் நீங்கி ஸர்வாபரணாலங்கிருதையாய்,திவ்விய புஷ்பமால்யாம்பரதாரியாய்,ஸ்வகீயமான உன்னுடைய அப்பிரமேயப்பிரபையோடு பிரகாசிக்கிற உன் ஸௌந்தரியத்தைப் பார்த்தானந்திக்கிறேன். ஹே ஸீதே! மன்மதபாணத்தாலடியுண்டுதவிக்கிற வென்னை உன்னுடைய சோபனதர்சனத்தாலிரக்ஷிக்கவேண்டும்.

౨౨. ప్రతికర్మాభిసంయుక్తా దాక్షిణ్యేన వరాననే । భుంక్ష్వ భోగాన్యథాకామం పిబ భీరు రమస్వ చ॥

உஉ. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂𑌪𑌿𑌬𑌭𑍀𑌰𑍁𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌚॥

உஉ. ப்ரதிகர்மாபிஸம்யுக்தாதாக்ஷிண்யேநவராநநே।
புங்க்ஷ்வபோகாந்யதாகாமம்பிபபீருரமஸ்வச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வராநநே	சிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே	போகாந்-புங்க்ஷ்வ	ஸுகங்களை-அனுபவி
தாக்ஷிண்யேந	ஸரளத்தாலே	(ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவளே
ப்ரதிகர்மாபிஸம்யுக்தா-	அலங்காரத்தோடுகூடினவளாக	பிப	(மத்தியாதிகளை) பானம்செய்
யதாகாமம்	யதேச்சையாக	ரமஸ்வச	கிரீடி.

தா-ம்—ஹே ஸுந்தரி! கடைந்தெடுத்த ஸ்வர்ணபிம்பம்போல் திவ்வியப்பிரபையோடு விளங்குகிற உன்னுடைய தனுவினிணையில்லாவெழிலையும், பரிபூர்ண யௌவனபாக்கியத்தையும் வீணை பிடிவாதத்தா லனுபவியாமல் கெடுத்துவிடாதே. இந்த துர்ப்புத்தியைவிட்டு தாக்ஷிண்ணியகுணத்தைக்கொண்டு உனக்க னுருபனை என்னை ஸகலருமகிழும்படிப் பதியாகவரித்து, அலங்காரத்தைக் கோருகின்ற உன்னுடைய திவ் வியாங்கங்களில் உத்தமாபரணங்களைத்தரித்து அத்புதசோபையுடன் விளங்கு. உனக்கிஷ்டமான போகங்க ளைத் திருப்தியாக அனுபவி. உத்தியானவனங்களி லுல்லாஸமாயுலாவு. மந்தமாருதனை ஸந்தோஷமாக ஸே வி. நதிகளிலும் தடாகங்களிலும் ஜலக்கிரீடாலீலைசெய். திவ்வியான்ன பக்ஷிய பாயஸங்களைக் குறைவற புஜி. இஷ்டமான மத்தியங்களை ஸம்பூர்ணமாகப்பருகு. உன்னுடைய பிரியநாயகனை என்னோடு சேர்ந்து அஹோ ராத்திரம் கிரீடி. இந்தவிதம் ஸந்தோஷமாகக் காலங்கழிக்கும் வழியைத்தேடு.

౨౩. యథేష్టంచప్రయచ్ఛత్వంపృథివీంవాధనానిచ।లలస్వమయివిస్రబ్ధాధృష్టమాజ్ఞాపయస్వచ॥మత్ప్రసాదాల్లలంత్యాశ్చలలంతాంబాంధవా [స్తవ।

உங. 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌵𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌲𑌲𑌸𑍍𑌵𑌮𑌯𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌚॥

𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌲𑍍𑌲𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌲𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵।

உங. யதேஷ்டம்சப்ரயச்சத்வம்ப்ருதிவீம்வாதநாநிச।
லலஸ்வமயிவிஸ்ரப்தாத்ருஷ்டமாஜ்ஞாபயஸ்வச॥

உச. மத்ப்ரஸாதால்லலந்த்யாஶ்சலலந்தாம்பாந்தவாஸ்தவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீயானவள்	த்ருஷ்டம்	காணப்பட்டதை
யதேஷ்டம்	யதேச்சையாக	ஆஜ்ஞாபயஸ்வ	ஆஜ்ஞாபி
ப்ருதிவீம்வா	பூமியையாவது	லலந்த்யா:	(என்விஷயத்தில்) பிரீதிசெய்கிற
தநாநிச	தனங்களையாவது	தவ	உன்னுடைய
ப்ரயச்ச	கொடு	பாந்தவா:ச	பந்துக்களும்
மயி	என்னிடத்தில்	மத்ப்ரஸாதாத்	என்அனுக்கிரகத்தால்
விஸ்ரப்தா	ஸ்வஸ்தையாக (நம்பினவளாக)	லலந்தாம்	இரமிக்கட்டும்.
லலஸ்வ	பிரீதிபண்ணு		

தா-ம்—ஹே ஜனகாத்மஜே! என்னோடு போகத்தை யபேக்ஷித்தவுடன் நீ இந்த இலங்காநகரத்திற்குப் பட்டமஹிஷியாய் ஸகல அதிகாரங்களையும் நீயே வகித்துச் செங்கோல் செலுத்து. எவனெவனுக்கு எதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறாயோ, பூமியோ ஸ்வர்ணமோ எதுவோ, அதை உன்னிஷ்டப்பிரகாரங்கொடு. ஸமஸ்த ஆக்கியைகளையும் நீயே விதி. எல்லாவிஷயங்களையும் ஸ்வதந்திரியாய் நீயே நடத்து. ஒன்றைமாத்திரம் நான் விரும்புகிறேன். நீ என்னையே நாயகனாகக்கோரி சிருங்காரபோகங்களா லெனக்குப் பிரீதிபண்ணு. இவ்வுலகி லெனக்கு ஸர்வஸ்வமான காமபோகத்தை யளிக்கிற உன்னுடைய பந்துமித்துருக்களனைவரும் என்னுடைய தயைக்குப் பாத்திரபூதர்களாய் ஒருவராலும் தீங்கடையாது ஸுகமாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவர். அவர்களெல்லோரும் என்னுடைய பலத்தால் பயமின்றி ஆனந்தமாக வாழட்டும்.

௨௪. ఋద్ధింమమానుపశ్యత్వంశ్రియంభద్రేయశశ్చమే॥
௨௫. ஜ்ஷ்ஃஜஜாந-வபஶ்யக்ஷாஃஶ்ரியஃஹஜுயஶஶஜ॥
௨௫. ருத்திம்மமாநுபஶ்யத்வம்ஶ்ரியம்பத்ரேயஶஶ்சமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) பத்ரே-த்வம்	ஓ-மங்களகரமானவளே-நீ	ஶ்ரியம்	ஸம்பத்தையும்(இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியை
மம-ருத்திம்	என்னுடைய - ஸர்வவஸ்து ஸ்மிருத்தியையும்	யஶஶ்ச	கீர்த்தியையும் [யும்)
		அநுபஶ்ய	பாராய்.

தா-ம்—ஹே பத்ரே! ஸர்வலோகமுங்கண்டு மகிழும்படியான உத்தமஸௌந்தரியமுள்ள நீ உனக்கு மாலையிட்ட இராமனைவிட்டு இலங்கேசுவரனான என்னைப் பதியாகவடையும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனே. இது வீண்மனோராஜ்ஜியமென்றெண்ணுகிறாயோ. ரூபயௌவன குலைசுவரியங்களாலுனக்குத் தகுதியல்லனென்று நினைக்கிறாயோ. உன்னை மணம்புரிந்த இராமனென்கிற மனுஷியனைவிட மேலானவனல்லனென்று யோசிக்கிறாயோ. ஸீதே! இதுவிஷயத்தி லுனக்கு ஸந்தேகம் வேண்டாம். என்னுடைய ஸம்பத்தென்ன, சோபையென்ன, பராக்கிரமமென்ன, யசஸ்ஸென்ன, இவைகளையெல்லா மோர்ந்துபார். சத்துருக்களணுகாத் ஸமுத்திரமத்தியில், இரத்தினகாஞ்சனமயமாய், விசுவகர்மநிர்மாணமாய், ஸகலைசுவரியஸம்பூர்ணமாய், இந்திரகுபேராதிகளுக்கும் கிடைக்காத பாக்கியமாய், அத்விதீயமான ஸுந்தரஸிருஷ்டியாய் அமைந்திருக்கிற இவ்விலங்காநகரத்திற்கு நானீசுவரன். புஷ்பகமென்கிற திவ்வியவிமானத்தில் ஸஞ்சரிப்பவன். மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தை யாக்கிரமித்த சூரன். திக்கஜங்களை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த தீரன். பசுபதி உமையோடு அசைந்தாடும்படி கைலையைப்பேர்த்த பலவான். மாரனுருக்கொண்ட யௌவனமத்தியில் தன் பிரம்மகுலத்தி லாவிர்ப்பவித்து பிரம்மவரப்பிரதானம்பெற்ற கீர்த்திமான். இவ்விதப் பிரதாபசாலியான என்னுடைய கௌரவத்தை யோசித்துப்பார்.

௨௬. కింకరిష్యసిరామేణసుభగేచీరవాససా।విక్షిప్తవిజయోరామోగతశ్రీర్వనగోచరః॥
వ్రతీస్థండిలశాయీచశంకేజీవతివానవా।
௨௬. கிஃகஶிஷ்யவிராமெணஸுஹமெவீரவாஸஸா।
விக்ஷிப்தவிஜயொராமொஹதஶ்ரீவநமொசரஃ॥
வ்ரதீஸ்தஃஙிலஶாயீவஶஃகெஜீவதிவாநவா।
௨௬. கிம்கரிஷ்யஸிராமேணஸுபகேசீரவாஸஸா।
விக்ஷிப்தவிஜயோராமோகதஶ்ரீர்வநகோசரஃ॥
வ்ரதீஸ்தண்டிலஶாயீசஶங்கேஜீவதிவாநவா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுபகே	(ஓ) ஸுந்தரி	ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்
விக்ஷிப்தவிஜயஃ	விடப்பட்டஜயமுடையவனும் [னும்	ஜீவதிவா	பிழைத்திருக்கிறானோ
கதஶ்ரீஃ	போயிருக்கிறராஜ்யலக்ஷ்மியுடையவ	நவா	இல்லையோ (என்று)
வநகோசரஃ	ஆரண்ணியத்தைஇருப்பிடமாயுடையவனும்	ஶங்கே	எண்ணுகிறேன்
		சீரவாஸஸா	மரயுரிவியையுடுத்திருக்கிற
வ்ரதீ	அன்னபானநிதியமமுடையவனும்	தேந-ராமேண	(அந்த) ஸ்ரீராகவனோடு
ஸ்தண்டிலஶாயீச	பூமியைபடுக்கையாயுடையவனுமான	கிம்-கரிஷ்யஸி	என்ன-பண்ணப்போகிறாய்.

தா-ம்—ஹே திரிலோகஸுந்தரி! உன் புத்திவிசேஷத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன். சுத்த தரித்திரனும் உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்திற்குத் தகாதவனும் உனது பாக்கியவிசேஷத்தா லுன்னைவிட்டுப் பிரிந்தவனுமான அந்த ஏழைராமனைக்குறித்து இன்னம் கிலேசப்படுகிறாய். அவன் ஜயஸ்ரீயால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட அபலவான். இராஜலக்ஷ்மியால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட தரித்திரன். பலவானுனால் யுத்தஞ்செய்து ஜயஸ்ரீயோடு இராஜ்ஜியஸம்பத்தை யனுபவியானோ. இப்படி பலமற்று நாடிழந்து திக்கநிழலில்லாமல் காடோடிவந்தான். வனஸஞ்சாரியானபிறகு அவனுக்கு உண்ணச்சோறில்லை, உடுக்கத்துணியில்லை, படுக்கப்பாயில்லை. காய்கிழங்குகளைத்தின்று மரயுரியுடுத்து பூமியில் படுத்து தபஸியாய்த் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அவனிப்பொழுது உயிரோடிருக்கிறானோ இல்லையோ அதுவே ஸந்தேகம். அப்படி யவன் ஜீவித்திருந்தாலும் தபோ

வேஷம்பூண்ட விரக்தனை அவனேடென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிருய். உனக்குக் காமரஸம் தரப்போகிருனே, தருவதற்குத்தானவனுக்கு யோக்கியதையுண்டோ. ஸுகமின்றி ஆகாரமின்றி தபஸியாய் விரக்தனுய் வனவாஸஞ்செய்கிற அவ்வேழையைச்சேர்ந்து என்னபலனடையப்போகிருயோ எனக்குத்தெரியவில்லை.

౨౭. నహి వైదేహి రామస్త్వాం ద్రష్టుం వాప్యుపలప్స్యతే॥ పురోబలాకైరసితైర్మేఘైర్జ్యోత్స్నామివావృతామ్।

௨௭. 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌬𑌲𑌾𑌕𑍈𑌰𑌸𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।

௨௭. நஹி வைதேஹி ராமஸ்த்வாம் த்ரஷ்டும் வாப்யுபலப்ஸ்யதே॥
புரோபலாகைரஸிதைர்மேகைர்ஜோத்ஸ்நாமிவாவ்ருதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வைதேஹீ	(ஓ) ஸீதே	மேகைஃ	மப்புகளால்
ராமஃ	ஶ்ரீராகவன்	ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்ட
த்வாம்	உன்னை	ஜ்யோத்ஸ்நாமிவ	நிலாபோல்
புரோபலாகைஃ	முன்னேகொக்குகளையுடையதும்	த்ரஷ்டும்வா	பார்ப்பதற்காவது
அஸிதைஃ	கறுத்துமிருக்கிற	நோபலப்ஸ்யதேஹி	அடையமாட்டானன்றே.

தா-ம். வருஷாகாலத்தில் ஸ்வச்சமானவெண்ணிறமுடைய கொக்குகள்முன்னேட்டப்பெற்ற நீர்கொண்டகார்மேகத்தால் மறைக்கப்படும் சந்திரிகையைக்காண்பதரிதுபோல், என்னலபகரிக்கப்பட்டு பத்திரம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறஉன்னை அந்தஇராமன்பார்ப்பதற்குக்கூட அசக்தன்.

౨౮. న చాపి మమ హస్తాత్త్వాం ప్రాప్తుమర్హతి రాఘవః॥ హిరణ్యకశిపుః కీర్తిమింద్రహస్తగతామివ।

௨௮. 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।

௨௮. நசாபிமமஹஸ்தாத்வாம்ப்ராப்துமர்ஹதிராகவஃ॥
ஹிரண்யகஶிபுஃகீர்திமிந்த்ரஹஸ்தகதாமிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இந்த்ரஹஸ்தகதாம்	தேவராஜாவின்கையையடைந்த	த்வாம்	உன்னை
ஹிரண்யகஶிபுஃ *	ஹிரண்ணியகசிபுவினுடைய	மம-ஹஸ்தாத்	என்னுடைய-கையிலிருந்து
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸுபோல்	ப்ராப்துமபி	அடைவதற்குங்கூட
ராகவஃ	ஶ்ரீராகவன்	நசார்ஹதி	தகான்.

தா-ம். மஹேந்திரனுடைய வசத்தையடைந்த ஹிரணியகசிபுவின்கீர்த்தி (பார்யை) போல் என்றுடையஸ்வாதீனத்தையடைந்த உன்னை இராகவன் திரும்பியடையப்போகிறதில்லை.

౨౯. చారుస్మితే చారుదతి చారునేత్రే విలాసిని॥ మనోహరసి మే భీరు సుపర్ణః పన్నగం యథా।

௨௯. 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿॥
𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑍀𑌰𑍁 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾।

௨௯. சாருஸ்மிதேசாருததீசாருநேத்ரேவிலாஸிநீ॥
மநோஹரஸிமேபீருஸுபர்ணஃபந்நகம்யதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாருஸ்மிதே	புன்சிரிப்புடையவளே	ஸுபர்ணஃ	கருத்மானுனவர்
சாருததீ	அழகானபற்களையுடையவளே	பந்நகம்யதா	ஸர்ப்பத்தைப்போல்
சாருநேத்ரே	ஸுந்தரமானகண்களையுடையவளே	மே-மநஃ	என்னுடைய-மனதை
விலாஸிநீ	சிருங்காரசேஷ்டையுடையவளே	ஹரஸி	ஹரிக்கிருய்.
(ஹே) பீரு	(வாராய்) பயமுடைய (ஸீதே)		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! கோவக்கனிபோலும் பவழத்தளிர்போலு மதிகோமளமாக விளங்குகிற உன்னுடைய அதரத்தின்மீது நர்த்தனஞ்செய்கிற அந்த மந்தஹாஸத்தினழகும், சந்திரிகையைப்பழிக்கிற அந்த முருவலழகும், கமலதளம்போலகன்று செவியளவில் நீண்டு கருவிழிகள் பொருந்தி செவ்வரிகளோடி மதனவிலாஸத்தோடு விளங்கு மந்த நேத்திரத்துவயத்தினழகும், ஆலிங்கனதிசேஷ்டைகளால் சிருங்காராமிருத ரஸத்தை யமிதமாகப்பொழியவல்ல உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தினழகும் இவையெல்லாமொன்றுசேர்ந்து என் மனதைப் பிளக்கின்றனவே. ஹே ஸுந்தரி! கருடன் வாயிற்பற்றிய ஸர்ப்பம்போ லுன் வசத்தில் யான் சிக்கிக்கொண்டு துடிக்கிறேன். கண்களாகிற பாணங்களால் மார்பைப்பிளக்கிருய். இலாவண்ணியமாகிற அக்கினியால் தஹிக்கிருய். இந்தவிதம் என்னுவி உன் ஸ்வாதீனத்தை யடைந்துவிட்டது.

* ஹிரணியகசிபுவனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் கர்ப்பிணியாயிருந்த அவன்பத்தினியை இந்திரனபகரித்து ஹிரணியனைவிட கொடியன்ஜனிப்பனேவென்கிற பயத்தாலவளைக்கொல்லஎத்தனிக்க நாரதமஹரிஷியின் நல்வார்த்தையாலவளைவிட்டுவிட்டான். (இதனுல் பிராட்டியும் ஶ்ரீராகவனையடைவளென்பது கருத்து).

3౦. క్లిష్టకౌశేయవసనాంతన్వీమప్యనలంకృతామ్॥ త్వాం దృష్ట్వా స్వేషు దారేషు రతిం నోపలభామ్యహమ్।

௩௦. 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌸𑌨𑌾𑌂𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁𑌰𑌤𑌿𑌂𑌨𑍋𑌪𑌲𑌭𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।

௩௦ க்லிஷ்டகௌஶேயவஸநாம்தந்வீமப்யநலங்க்ருதாம்॥
த்வாம்த்ருஷ்ட்வாஸ்வேஷுதாரேஷுரதிம்நோபலபாம்யஹம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்லிஷ்டகௌஶேயவஸநாம் =		த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
க்லிஷ்ட	கசங்கின	ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸொந்தமான-பத்தினிகளிடத்தில்
கௌஶேயவஸநாம்	பட்டுவஸ்திரமுடையவளும்	ரதிம்	கிரீடையை
தந்வீம்	இளைத்தவளும்	அஹம்	நான்
அநலங்க்ருதாமபி	அலங்கரித்துக்கொள்ளாம லிருக்கிற	நோபலபாமி	அடைகிறேனில்லை.
த்வாம்	உன்னை		

தா-ம்—ஹே மைதிலீ! உன்னுடைய மோகனசக்திப் பிரபாவத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன். நீ இப்பொழுது கசங்கி கிழிந்து மலினமாய் ஸ்பர்சயோக்கியமற்றிருக்கிற ஸாமான்னிய பட்டுவஸ்திரம் தரித்திருக்கிறாய். அன்னபானமில்லாது தேகமிளைத்து மிகவும் வாடியிருக்கிறாய். ஆபரணாலங்காரமின்றி பிறந்த வடிவோடு தேகமுழுதும் புழுதிபடிந்து புகரற்றிருக்கிறாய். இப்படி மோகனாங்கிதங்கள் கொஞ்சமேனுமில்லாமலிருக்கையிலும் உன்னுடைய அவாங்மனஸகோசரமான இலாவண்ணியம் என்மனதைக் கொள்ளைகொண்டுவிட்டது. திவ்வியரூபவதிகளாய் எனக்கு இதுவரையில் காமஸுகந்தந்துவந்த என்னுடைய பிரிய பார்யைகளிடத்திலும் உன்னுடைய தர்சனானந்தரம் இரதிலீலைகொள்ள நானிச்சிக்கவில்லை. அவர்கள்மீதெனக்கிருந்த ஸ்வல்பவியக்தமான மோகத்தை உன்னுடைய ஸௌந்தரியமழித்துவிட்டது.

3౧. అంతఃపురనివాసిన్యః స్త్రియస్సర్వగుణాన్వితాః॥ యావంత్యో మమ సర్వాసామైశ్వర్యం కురు జానకి।

௩௧. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑌕𑌿।

௩௧. அந்தঃபுரநிவாஸிந்யஸ்த்ரியஸ்ஸர்வகுணாந்விதாঃ॥
யாவந்த்யோமமஸர்வாஸாமைஶ்வர்யம்குருஜாநகி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஜாநகி	(ஓ) ஜனகபுத்திரியே	யாவந்த்யঃ	எவ்வளவுபேர்களோ
ஸர்வகுணாந்விதாঃ	ஸமஸ்தகுணங்களோடு கூடி	ஸர்வாஸாம்	அவ்வளவுபெயர்களுக்கும்
அந்தঃபுரநிவாஸிந்யঃ	அந்தப்புரத்தில்வஸிக்கிற	ஐஶ்வரியம்	ஸுவாமித்துவத்தை
ஸ்த்ரியঃ	ஸ்திரீகள்	குரு	(நீ) செய்.
மம	எனக்கு		

தா-ம்—ஹே ஜனகசெல்வமே! எனது அந்தப்புரத்தில் வாஸஞ்செய்கிற மஹாரூபவதிகளான என்னுடைய பத்தினிகளனைவரும் உனக்கு ஸேவகம் செய்யட்டும். அவர்களில் தேவகந்தர்வ யக்ஷ கின்னர கிம்புருஷ வித்தியாதரஸ்திரீக ளனேகர், உத்தமகுலப்பிரஸூதாளான மஹாராஜாக்களுடைய புத்திரிகளனேகர். அவர்களுடைய லோகோத்தரமான ஸௌந்தரியவிசேஷத்தைக் கேள்வியுற்று யான் யுத்தஞ்செய்து அவர்களை யடைந்தனன். அந்த ஸ்திரீரத்தினமண்டலத்திற்கு அதிபதியாய் என்னுடைய அவிச்சின்னபோகத்திற்குரியளாய் இவ்விலங்காநகரராஜமஹிஷியாய் விளங்குவதற்கு விரும்பு.

3౨. మమ హ్యసితకేశాంతే త్రైలోక్యప్రవరాః స్త్రియః॥ తాస్త్వాం పరిచరిష్యంతి శ్రియమప్సరసో యథా।

௩௨. 𑌮𑌮𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋𑌯𑌥𑌾।

௩௨. மமஹ்யஸிதகேஶாந்தேத்ரைலோக்யப்ரவராஸ்த்ரியঃ॥
தாஸ்த்வாம்பரிசரிஷ்யந்திஶ்ரியமப்ஸரஸோயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அஸிதகேஶாந்தே -	(ஓ) கறுப்புற்றகேச நுனியுடையவளே	மம-ஸ்த்ரியঃ	என்னுடைய-ஸ்திரீகள்
த்ரைலோக்யப்ரவராঃ -	மூன்றுலோகங்களிலும்சிரேஷ்டர்களான	ஶ்ரியம்	ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை
		அப்ஸரஸோயதா	அப்ஸரஸ்திரீகள்போல்
		த்வாம்	உன்னை (உனக்கு)
தாঃ	அப்படிபிரஸித்திபெற்ற	பரிசரிஷ்யந்தி	ஸேவிக்கட்டும் (பணிவிடைசெய்யட்டும்.)

தா-ம்—நுனிபிளந்து சிவந்திராமல் ஏகாக்கிரங்களோடு நன்றாகக்கறுத்து நீண்டுபிரகாசிக்கிற திருக்கூந்தலையுடைய திருமாதே! க்ஷீரஸாகரத்தி லாவிர்ப்பவித்த மங்களதேவதையான இலக்ஷ்மீதேவியை அப்ஸரஸ்திரீஸமூகஞ் சூழ்ந்துபசரிப்பதுபோல் திரிலோகபிரஸித்த ஸுந்தரிகளான வென்பத்தினிகளனைவரும் உன்னைச்சூழ்ந்துபசரிக்கும்படியான பெரும்பாக்கியத்தை நீ விரும்பு.

33. యానివైశ్రవణేసుభ్రూరత్నానిచధనానిచ॥ తానిలోకాంశ్చసుశ్రోణీమాంచభుఙ్క్ష్వయథాసుఖమ్।

௩௩. 𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚॥
𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌮𑌾𑌂𑌚𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।

௩௩. யாநிவைஶ்ரவணேஸுப்ரூரத்நாநிசதநாநிச॥
தாநிலோகாம்ஶ்சஸுஶ்ரோணிமாம்சபுங்க்ஷ்வயதாஸுகம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுப்ரு	(ஓ) சிறந்தபுருவமுடையவளே	தாநி	அவைகளையும்
(ஹே) ஸுஶ்ரோணி	அழகியபிருஷ்டமுடையவளே	லோகாம்ஶ்ச	லோகங்களையும்
வைஶ்ரவணே	குபேரஸம்பந்தமான (பட்டணத்தில்)	மாம்ச	என்னையும்
யாநிரத்நாநிச	எந்தரத்தினங்களும்	யதாஸுகம்	யதாஸுகமாக
தநாநிச	தனங்களும் (இருக்குமோ)	புங்க்ஷ்வ	அனுபவி(ஸ்வாதீனம்செய்துகொள்.

தா-ம்—விற்போல் வளைந்த புருவமுடைய திவ்வியாங்கனே! உன்மீது எனக்குள்ள மோகம் அமிதமாக விர்த்தியாகிறது. உனக்கு எதுவேண்டுமென்றாலும் தருகிறேன். குபேரபொக்கிஷத்திலுள்ள ஸகலரத்தினங்களும் தனங்களு முன் ஸ்வாதீனம். விக்கிரமதேஜஸ்ஸால் நானாண்டுவருகிற ஸகலராஜ்ஜியமு முன் ஸ்வாதீனம். ஜகத்பிரஸித்தவீரனான நானுமுனக்கு பிருத்தியன். பெருத்துருண்டு கனத்து விளங்குகிற பிருஷ்டத்துவயமாகிற மஸ்தகத்தா லென் கல்நெஞ்சை யிடித்துப்பிளக்கிற ஹே விலாஸினீ! உன்னை யடையும் விஷயத்திலுனக்கு ஸர்வத்தையு மர்ப்பணஞ்செய்கிறேன். எனக்கு ஐசுவரியம் வேண்டாம், இராஜ்ஜியம் வேண்டாம், ஆத்மஸ்வாதீனமும் வேண்டாம். உன்னுடைய சிருங்காரவிலாஸத்தை யடைந்தேனானால், ஹே பிரியே! அதுவே யெனக்கு ஸர்வஸ்வம்.

34. నరామస్తపసాదేవినబలేననవిక్రమైః॥ నధనేనమయాతుల్యస్తేజసాయశసాపివా।

௩௪. 𑌨𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿𑌨𑌬𑌲𑍇𑌨𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃॥
𑌨𑌧𑌨𑍇𑌨𑌮𑌯𑌾𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌯𑌶𑌸𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾।

௩௪. நராமஸ்தபஸாதேவிநபலேநநவிக்ரமை:॥
நதநேநமயாதுல்யஸ்தேஜஸாயஶஸாபிவா।

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	வாராய்ஸீதே	விக்ரமை:-ந	பராக்கிரமங்களினாலும்-ஆகான்
ராம:	இராகவன்	தநேந-ந	தனத்தினாலும்-ஆகான்
தபஸா	தபஸ்ஸினால்	தேஜஸா-ந	பிரதாபத்தாலும்-ஆகான்
மயா	என்னோடு	யஶஸாபிவா	யசஸ்ஸினாலும்
துல்ய:-ந	ஸமானனாக-ஆகான்	(மயாதுல்யோந)	(ஒருவிதத்தாலும்)என்னோடுஸமானனாகான்.
பலேந-ந	தேகஸாரத்தினால்-ஆகான்		

தா-ம்—திவ்வியப்பிரபையோடு ஜ்வலிக்கிற ஸுந்தரமே! உன்னுடைய துக்கத்திற்குக் காரணபூதனான இராமனுடைய கௌரவத்தைக் கொஞ்சம் வியவகரிப்போம். அவனுக்கு மெனக்குமுள்ள தாரதம்மியத்தை விசாரிப்போம். பதினாயிரவருஷம் கோகர்ணத்திற் கடுந்தவம்பூண்டு மலரவன் பிரஸாதம்பெற்ற வெனக்கு தபஸ்ஸில் ஸதிருசனாவனோ உன்னுடைய ராமன். கைலாஸத்தைப் பேர்த்துப் பந்தாடின தோள்வலியுடைய வெனக்கு தேகபலத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த கந்தமூலாசனனான உன்னுடைய ராமன். இந்திரவருணகுபேரயமாதிகளையும் திக்கஜங்களையும் வென்று மூன்றுலோகங்களையும் நாமோச்சாரணமாத்திரத்தால் கம்பிக்கச்செய்கிற உக்கிரகோதண்டத்தைப்பிடித்த வீரனான வெனக்கு விக்கிரமத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த விளையாட்டு விற்பிடித்த உன்னுடைய ராமன். குபேரசெல்வத்தைப் பழிக்கும்படியான தனத்தோடு நிறைந்து மார்த்தாண்ட மண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற ஸ்வர்ணரத்தின நிர்மாணமான இலங்காநகரத்திற்கதிபதியான வெனக்கு ஐசுவரியத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த தரித்திரசிகாமணியான உன்னுடைய ராமன். பிரம்மகுலப்பிரஸூதனும் இராஜராஜேசுவரனும் திவ்வியாலங்கிருதவேஷதாரியுமான என்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸதிருசமான தேஜஸ்ஸுடையனாவனோ அந்த ஸர்வநிகிருஷ்ட மானிடவடிவம்பூண்ட உன்னுடைய ராமன். பலபௌருஷவிக்கிரமாதிகுணங்களாலும் ஸர்வசத்துருஹார்த்தாவென்கிற பிரதாபத்தாலும் கீர்த்திமானாய் விளங்குகிற வெனக்கு யசஸ்ஸில் ஸதிருசனாவனோ அந்த நாடோடியான உன்னுடைய ராமன். எந்தவிதத்திலும் தானவனெனக்கு ஸமானன். அவனுக்கு மெனக்கும் ஸாமான்னியங் கல்பிக்க வகையுமுண்டோ. அவன் யாரோ ஒருதரித்திரன், அபலவான், அதிருஷ்டஹீனன், வகையின்மையால் இராஜ்ஜியத்தைப் பறிகொடுத்த துர்ப்பலன். ஏதோ கிஞ்சித் புண்ணியவிசேஷத்தா லுனக்கு மாலையிட்டான். மஹாபாக்கியான உன்னை நீடூழியனுபவிக்கும்படியான பாக்கியவந்தனோ. ஸீதே! உனக்கேனிந்த அல்பபுத்தி. ஏழைராமனை அழகுராமனென்று நினைத்து மோசம்போகிறாயே. அவனைத் திரும்பியடைந்தக்கா லுனது யௌவனம் ஸபலமாகுமோ. உனது ஸௌந்தரிய மனுரூபஸௌந்தரிய யோகமுடையதாமோ. ஏனிந்த வீணெண்ணம். இராமனை நிராசைபண்ணு, உனது போகத்தைப் பிரார்த்திக்கிற இராவணனை ஆதரவுபண்ணு. நீஸுகப்படலாம்.

౩౫. పిబవిహరరమస్వభుఙ్క్ష్వభోగాన్ ధననిచయం ప్రదిశామి మేదినీం చ॥
మయి లలలలనే యథాసుఖం త్వం త్వయి చ సమేత్య లలంతు బాంధవాస్తే।

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௫. பிபவிஹரரமஸ்வபுங்க்ஷ்வபோகாந்தநநிசயம்ப்ரதிஶாமிமேதிநீம்ச॥
மயிலலலலநேயதாஸுகம்த்வம்த்வயிசஸமேத்யலலந்துபாந்தவாஸ்தே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) லலநே	(ஓ) விலாஸவதி	ப்ரதிஶாமி	கொடுக்கிறேன்
த்வம் (மது) பிப	நீ (மத்தியத்தை) குடி	மயி	என்னிடத்தில்
விஹர	ஸஞ்சரி	யதாஸுகம்	ஸுகத்தையதிக்கிரமியாமல்
ரமஸ்வ	கிரீடி	லல	கிரீடி
போகாந்	ஸுகங்களை	தே	உன்னுடைய
புங்க்ஷ்வ	அனுபவி	பாந்தவாஶ்ச	பந்துக்களும்
தநநிசயம்	தனஸமூகத்தையும்	ஸமேத்ய	வந்து
மேதிநீம்ச	பூமியையும்	த்வயிச	உன்னிடத்திலும்
தே	உன்பொருட்டு	லலந்து	ஆசையுடையவர்களாகட்டும்.

தா-ம்—சிருங்காரவிலாஸயோக்கியமான மனோரமே! நீ யென்மடியிலேறி ஸமஸ்த ஸுகங்களையுமனுபவி. யதேஷ்டமாக மதுபானம்பண்ணு, புஷ்பகத்திலேறி இஷ்டப்பிரகாரம் ஸஞ்சரி. அகோராத்திரமென்னோடுகூடி கிரீடி. இப்படி, இச்சித்தபோகங்களைக் காலநிர்ணயமும் வரையளவுமில்லாது புஜி. ஸமஸ்தராஜ்ஜியங்களையும் தனங்களையு முன்வசப்படுத்திவிடுகிறேன். அவைகளை விரும்பியபடி யனுபவி. எனக்கு சிருங்காரரஸத்தைமாத்திரம் குறைவறக்கொடு. உன்னுடைய மன்மதலீலையா லெனக்குத் திருப்திசெய், அதுதானென்னுடைய பிரார்த்தனை. மற்றவிஷயங்களில் உனதாக்கியையே செல்லட்டும். உனது பாந்தவாளனைவரும் இங்கு பயமின்றி வந்து உன்னோடு ஸந்தோஷமாய் வஸிக்கட்டும்.

౩౬. కుసుమితతరుజాలసంతతాని భ్రమరయుతాని సముద్రతీరజాని॥ కనకవిమలహారభూషితాంగి విహర మయా సహ భీరు కాననాని।

௩௬. [illegible]

௩௬உ. [illegible]

௩௬. குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநிப்ரமரயுதாநிஸமுத்ரதீரஜாநி॥

௩௬உ. கநகவிமலஹாரபூஷிதாங்கிவிஹரமயாஸஹபீருகாநநாநி।

இதி ஸ்ரீ [illegible] - விம்ஶ: ஸர்க்க:

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) கநகவிமலஹாரபூஷிதாங்கி=		தருஜால	விருக்ஷவரிசையினால்
கநகவிமல	பொன்போல் ஸ்வச்சமான	ஸந்ததாநி	திட்டமானவும்
ஹார	ஹாரத்தால் [ளே	ப்ரமரயுதாநி	வண்டோடுகூடினவும்
பூஷிதாங்கி	அலங்கரிக்கப்பட்ட தேகமுடையவ	ஸமுத்ரதீரஜாநி	கடல்பிரதேசத்திலுண்டானவுமான
(ஹே) பீரு	(ஓ) பயமுடையவளே	காநநாநி	அரணியங்களையும் (அரணியங்களிலு [ம்
குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநி=		மயாஸஹ	என்னோடுகூட
குஸுமித	பூத்திருக்கிற	விஹர	கிரீடி.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கத்தாற்செய்த ஹாரத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதுபோல் ஸ்வபாவமாயுள்ள தப்தகாஞ்சனப்பிரபையோடு பிரகாசிக்கிற ஹேகோமளாங்கி! பயந்த ஸ்வபாவமுள்ள ஸ்திரீரத்னமே! இராமனைத் திக்காரம்பண்ணி என்னை நீ யிச்சித்தவுடன் நாமிருவரும் கந்தர்ப்பலீலார்த்தம், ஸால தால தமால சூதசம்பக சந்தன அசோகாதிவிருக்ஷஜாலங்கள் தழைத்துத் தளிர்த்துப்பூத்திருக்கிற ஸமுத்திர தீரத்திலுள்ள அத்புதவனங்களை யடைந்து, ஸாகரோர்மிகள் மிருதங்கம் வாசிக்க, பிரமரங்கள் சுருதிகூட்ட, குயில்கள் பாட, மயில்களாட, மாருதன் மந்தமாருதம்ஸேவிக்க, இப்படிப்பட்ட வரங்கத்தில் நாம் நாயகநாயகிகளாய் வீற்றிருந்து பரஸ்பரக்கிரீடாவிசேஷத்தால் ஆனந்தபரவசராகி இரமிப்போம். சிருங்காரரஸமகிமையறிந்த ஸீதே! இவ்வித மனுபவிக்க உன்னிடத்திற் காதல்கொண்ட வென் மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ணக் கிருபைபண்ணு.

உ0-வது ஸர்க்கத்தின் தீர்த்திய வியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

சிருங்காரரஸார்த்தம் பிராட்டியைப் பிரியவசனங்களா லிராவணன் வசீகரிக்கிற பாவத்தை வெளியிடுகிற இந்த ஸர்க்கசுலோகங்களுக்குத் தீர்த்தியர், அவ்வரக்கன் பிராட்டியினுடைய அவதாரதத்துவ முணர்ந்தவனா யப்பரதேவதையினுடைய பிரஸாதத்தைப் பிரார்த்திப்பதுபோல் வியாக்கியானமருளுகிறார். அது பின்வருமாறு.

உ. மங்களவிக்கிரகமுள்ள ஹேதேவி! என்னைக்கண்டு பயப்படுவானேன். பிருத்தியனையும் புத்திரனை யுங்கண்டு பயப்படுவாருண்டோ, நானுனக்கத்தியந்தம் விதேயனான பிருத்தியனன்றோ.

ரு. ஹேபூஜ்யே! உன்னை ஸர்வலோகமாதாவென்றுன்னிடத்தில் பக்திபண்ணவிச்சிக்கிறேன். என்னுடையபக்தியை அங்கீகரித்து திவ்வியானுக்கிரகங்களை யெனக்குப்பிரஸாதித்தருளவேண்டும்.

அ. அகிலபுவனங்களுக்கு மீசுவரியாய் ஸமஸ்தப்பிராணிகளையும் ரக்ஷித்துவருகிற உனக்கு இராக்ஷஸாளிடத்திலும் மனுஷியரிடத்திலும் பயமேது.

௯. என்னுடையதேகத்தில் மன்மதவிகாரம் அளவின்றி உண்டாகட்டும். அதனாலென்ன என்னிஷ்டதேவதையான உன்னையது பிரதிபாதிக்குமோ. ஸர்வலோகமாதாவுமெனக்குப்பூஜ்யையுமான உன்னிடத்தில்பிரவேசிக்குமோ. நானுனக்குபிருத்தியன். என்னுடைய பிருத்தியத்துவத்தை நீயங்கீகரிக்குமளவில், திருமாதே! உன்னைப்பூஜிக்கத்துணியேன். உன்னுடைய ஆக்கியையை யெதிர்பார்த்தவனாகவிருக்கிறேன்.

௰. ஹேபரதேவதே! என்னிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து அரக்கனென்கிற பாவத்தைத்தியஜித்து யான்பரமபக்தியால்உபசரிக்கும் வஸ்திராபரணதூபதீபதிவ்வியாராதனங்களையும் ந்ருத்தகீதவாத்தியங்களையு மங்கீகரித்தருளவேண்டும்.

௧௧. மகதைசுவரியத்தோடு இராஜ்ஜியபோகமனுபவித்துவருகிற நானுனக்குத்தாஸனாக ஆனவளவில் உனக்கு ஆபரணாலங்காரத்திற்குக் குறைமுவுண்டோ. திவ்வியாலங்கார யோக்கியையானதேவி! நீ எப்படி அலங்காரத்திற்குத்தகுதியற்றவளாவாய்.

௧௨. எந்தெந்தஸமயத்தில் எதெதைச்செய்யவேண்டுமோ அததை உசிதகாலத்தில் செய்துகொள்ளவேண்டும். காலமதிக்கிரமித்துவிட்டால் பிரயோஜனமில்லை. ஸகலப்பிரகாரத்தாலு முன்னையாசித்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தை யுகக்கச்செய்து அனுக்கிரகம்பெறும்படியான என்னுடையதாஸ்யாவஸ்தை போய்விடுகிறது. தாஸ்ஸியம்புரியவிரும்புகிற வென்னுடைய ஆயஸ்ஸானது சென்றுவிட்டால் போய்விட்ட ப்ரவாகஜலம்போல் மறுபடிகிடைக்காததலால் உன்னுடைய பூஜையை இப்பொழுதே உபக்கிரமிக்கும்படி ஆக்கியைபண்ணவேண்டும்.

௧௪. அகிலஜகன்மாதாவான பரதேவதே! ஸாக்ஷாத்பிரம்மாவுமுன்னைத் தரிசித்தால் பூஜிக்காமலிரான். அப்படியிருக்க, என்னைப்போன்ற ஸாமான்னியபுருஷருன்னைத்தரிசித்தால் பூஜிக்கக்கேழ்க்கவேண்டுமோ. அவசியமர்ச்சிப்பனென்றர்த்தம்.

௧௯. மோக்ஷஸாம்பிராச்சியமளிக்கவல்ல உன்னுடைய திருமேனிஸௌந்தரியத்திலென் சக்ஷுரிந்திரியம் பந்தப்பட்டு அங்கங்கேநின்றுவிடுகிறது.

௧௬. தேஜோவிசேஷத்தா லதிபூஜ்யையாக விளங்குகிற நீ எனக்கும், பற்பலவிடங்களிலிருந்து நான்கொண்டுவந்த என்னுடைய பத்தினிகளுக்கும், என்னுடைய பட்டமஹிஷியான மண்டோதரிக்கும் ஆக்கியாகாரிணியாக ஆகக்கடவாய். என்னிடத்திலுள்ள சத்துருபாவத்தையொழித்து பக்தனென்றுநம்பி அனுக்கிரகம்செய்வதற்குமங்களமுண்டாகட்டும்.

௧௭-௧௮. இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் இராவணன் ஆத்மாத்மீயஸமர்ப்பணம் செய்வது சொல்லப்படுகிறது. உலகங்களைஜயித்துயான் கொண்டுசேர்த்திருக்கிற ஸகலரத்தினவிசேஷங்களும், திவ்யநகரங்களைமாலையாயுடைய இப்புவனமும், ஹேதேவி! உன்னுடைய ஸ்வாதீனம் இப்படிஸர்வஸ்வங்களையு முனக்கர்ப்பணம்பண்ணுகிற நானும் உன்னுடைய ஆதீனன். இதையங்கீகரிக்கக் கிருபைபுரியவேண்டும்.

௨௪. என்னையனுக்கிரகித்து நீஸந்தோஷிக்கும்போது என்னுடைய பாக்கியவிசேஷத்தைப்பார்த்து என்னுடையபாந்தவாளும் ஸந்தோஷிக்கட்டும்.

௨௯-௨௮. என்னை இராகவனிடத்தில் சேர்ப்பித்தாலுனக்கு ஸகல ஐசுவரியங்களையும் வர்ஷிக்கிறேனென்று பிராட்டி சொல்வதுபோல்பாவித்து இராவணன், அன்னாய்! நான் அர்த்தகாமியல்லன். என்னுடைய அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜியத்தை நீயேபார். ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜயமுடையவனும் பீதாம்பரதாரியும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டவனும் இலக்ஷ்மீதேவியான உன்னைப் பாரியையாயடைந்துள்ளவனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வரூபியான ஸ்ரீராமன் இப்பொழுது பிதிருவாக்கியபரிபாலனார்த்தம் பூசாயியாயிருக்கிறார். அவராலெனக்கு ஐஹிகத்திலென்னபலனிருக்கிறது. ஆகையால் மோக்ஷஸாம்பிராஜ்ஜியத்தையானடையுமளவிலுன்னுடைய கமலசரணங்களைவிடேன்.

௩0. என்னிஷ்டதேவதையான உன்னுடைய தரிசனானந்தரம் பிரம்மானந்தபரிதனாய் என்னுடைய தாராதிகளிடத்தில் சிறிதுமாசைகொள்ளேன்.

௩௪. தவம்முதலான விஷயங்களில் எனக்கு ஸதிருசனல்லனென்பதால் ஸ்ரீராமன் நிறைவதிகஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனாதலால் தன்னிலும் அதிசயிக்கத்தக்கவனென்கிறான்.

ஸ்ரீஸங்கிரோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தோராவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్యతద్వచనంశ్రుత్వాసీతారౌద్రస్యరక్షసః । ఆర్తాదీనస్వరాదీనం ప్రత్యువాచశనైర్వచః॥

க. தஸ்யதத்வசநம்ச்ருத்வாஸீதாரௌத்ரஸ்யரக்ஷஸ:।
ஆர்தாதீநஸ்வராதீநம்ப்ரத்யுவாசசநைர்வச:॥

க. தஸ்யதத்வசநம்ஸ்ருத்வாஸீதாரௌத்ரஸ்யரக்ஷஸ:।
ஆர்த்தாதீநஸ்வராதீநம்ப்ரத்யுவாசஶநைர்வச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	தீநஸ்வரா	ஹீனமாகிய த்வனி யுடையவளாய்க் கொண்டு
ரௌத்ரஸ்ய	குரூரனுன		
தஸ்ய-ரக்ஷஸ:	அந்த-இராவணனுடைய	தீநம்	ஓய்ந்திருக்கும்படி
தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை	வச:	வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா	கேட்டு	ஶநை:	மெதுவாக
ஆர்த்தா	பீடிதையாக	ப்ரத்யுவாச	பதில்சொன்னள்.

தா-ம். இந்தவிதம்அந்தகுரூரனுன இராக்ஷதன் காமாவேசத்தால் மதியிழந்துதனக்குநேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தையறியாமல் மனம்போனவாறு பதிவிரதைகள் கேட்கச்சகியாத கர்ணகடூரவசனங்களையுரைத்தான். அதைக்கேட்டஜானகி மிகவும்மனம்நொந்து தேகம்தளர்ந்து வாய்பேசமுடியாமல் அதிகசிரமத்துடன் தீனஸ்வரத்தில் அவ்வநுரியனுடைய பாவத்திற்கெதிரிடையாக திவ்வியநீதிகளமைந்த சிலமதுரவசனங்களைமொழியலுற்றனள்.

௨. దుఃఖార్తా రుదతీ సీతా వేపమానా తపస్వినీ । చింతయంతీ వరారోహా పతిమేవ పతివ్రతా ॥
తృణమంతరతః కృత్వా ప్రత్యువాచ శుచిస్మితా ।

உ. துஃகார்தாருததீஸீதாவேபமாநாதபஸ்விநீ।
விஹயம்தீவராரோஹாபதிமேவபதிவ்ரதா॥
* த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வாப்ரத்யுவாசஶுசிஸ்மிதா।

௨. துஃகார்த்தாருததீஸீதாவேபமாநாதபஸ்விநீ।
சிந்தயந்திவராரோஹாபதிமேவபதிவ்ரதா॥
த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வாப்ரத்யுவாசஶுசிஸ்மிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
து:கார்த்தா	துக்கத்தினுலே பீடிக்கப்பட்டவளும்	வராரோஹா	சிரேஷ்டமான அவயவமுடையவளுமான
ருததீ	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்	ஸீதா	பிராட்டியானவள்
வேபமாநா	நடுங்கிக்கொண்டிருப்பவளும்	த்ருணம்	துரும்பை
தபஸ்விநீ	தபமுடையவளும்	அந்தரத:	மத்தியில்
பதிவ்ருதா	பர்த்தாவினிடத்தில் பக்தி யுடையவளும்	க்ருத்வா	செய்து (போட்டு)
பதிமேவ	நாயகனையே	ஶுசிஸ்மிதா	வெளுப்பானநகைப்புடையவளாக
சிந்தயந்தீ (ஸதி)	சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பவளும்	ப்ரத்யுவாச	பதிலுரைத்தாள்.

தா-ம்.—பதிவிரகதுக்கத்தா லிளைத்திருப்பவளும், இராவணனுடைய அநுரியமொழிகளைக்கேட்டுக் கிலேசப்படுபவளும், அந்தபாபி தன்னுடையசீலத்திற் கென்னவிபத்து விளைவிப்பனேவென்று நடுங்குபவளும், அவனுடையவஞ்சனுங்கித ஸங்கீமான தேன்மொழிகளைக்கேட்டும் மனஞ்சலிக்காத பாதிவிருத்தியதிடமுடையவளும், ஸதா ஸ்ரீராகவகமலசரணங்களைத்தியானித்திருப்பவளும், தன்னுடையஸௌந்தரியவிசேஷத்தால் பிரகாசிப்பவளுமான பிராட்டி அக்கியானத்தால் பதிவிரதாக்கினியில்விழுந்து நசிக்கவருகிறஇராவணனைக் கியாஞேபதேசத்தா லிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற பரமகிருபையால் அவனுக்கும் தனக்குமத்தியில் ஓர் திருணத்தைக் கிள்ளியெறிந்து சுசிகரமான மந்தஹாஸத்துடன் பிரத்தியுத்தரமருளிச்செய்தனள்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-அந்தப்புரவாஸிகளான உத்தமராஜஸ்திரீகள்பரபுருஷஸல்லாபஞ்செய்கிறதில்லை. அப்படிசெய்யும்படி நேரிட்டால் திரைக்குள்ளிருந்து ஸம்பாஷிப்பது ஸம்பிரதாயம். இவ்விடத்தில் திரைக்குப் பிரதியாகத்திருணத்தைக்கிள்ளிவைத்தாள்போலும்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-மஹாபராதியான அவ்வரக்கனை யொருபொருட்டாஎண்ணிப் பிரதியுரையாமல் அவன்பொருட்டு திருணத்தைப்பார்த்துச் சொன்னுளென்னவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-உனக்குநேரிடப்போகிற பொல்லாங்கையறியாது பதிவிரதையை அவமானிக்கிற நீ இந்த அசேதன பதார்த்தமான புல்லைப்போன்றவனென்று ஸூசிப்பிக்கிருளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-என்னுடைய செல்வத்தையும் பெருமையையுங்கண்டு மோகித்தென்னையடையென்று சொல்லுகிற ஹே இராவண! உன்னுடைய்செல்வமும் பெருமையும் இந்ததிருணத்திற்கு ஸமானமென்று காண்பிக்கிருளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-உன்னுடைய பராக்கிரமத்தைப்புகழ்ந்து ஸ்ரீராகவனுடைய விக்கிரமத்தை யிகழ்ந்தாயே ஹேராவண! என்னுடையநாதன் திருணத்தைக்கிள்ளி அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்தபோது காகாஸுரன் பட்டபாட்டையறியாயோ அடமூட! என்றுரைப்பவள்போல் திருணத்தைக்கிள்ளியெறிந்தாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-அடதுர்ப்புத்தே! உன்னுடைய ஸிம்மாஸனப்பெருமையைச்சொல்லி குதிக்கிருய். இன்னம் சிலநாளைக்குள் உனக்கு யுத்தரங்கத்தில் புல்லாஸனம்கிடைக்கப்போகிறதென்று தெரிவித்தாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-உன்னுடைய தோள்வலியையும் விக்கிரமத்தையும்ஆக்கிரமிக்கமுடியாதென்று கொர்வங்கொண்டிருக்கிருயே! இந்ததிருணத்தை எவ்வளவுஅலக்ஷியமாகக் கிள்ளியெறிந்தேனே அவ்வளவுஅலக்ஷியமாக கிரீடகுண்டலங்களோடு இராஜைசுவரியாவகங்கொண்டு இறுமாந்திருக்கிற உன்னுடையபத்துத்தலைகளைக்கிள்ளி யெறியப்போகிருரென்னுடையமன்னனென்று காண்பிக்கிருளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-தண்டகாரணியத்தி லிவனுடையகுணமறியாது உபசரித்ததாலன்றோ இந்தவிபத்து நேர்ந்தது. இப்பொழுதிவனுக்குக்கொஞ்சம் முகங்காண்பித்தா லென்னதீங்குநேரிடுமோவென்று திருணத்தைக்கிள்ளியெறிந் துதிக்காரஞ்செய்தாளாகவுமாம்.

இப்படிபலவாறான அபிப்பிராயங்களைவெளியிட்டு சுசியானமந்தஹாஸஞ்செய்தாள். அதாவது சோரபுருஷனுடைய இனியவசனங்களைக்கேட்டுப் புன்சிரிப்புகொள்ளும் அல்பஸ்திரீபோலல்லாமல் நீசபாவங்கொண்ட சோரபுருஷனும் பாவன னாகும்படியான சுசிஸ்மிதங்கொண்டாள். அல்லது உத்தமஸ்திரீலக்ஷணங்கொண்டபிராட்டி வாய்திறக்கும்போது அவளு டைய திவ்யகுணஸூசகமாக சுசிஸ்மிதம் இயற்கையாகவெளிவந்தது. அல்லது ஸர்வலோகநாதனான பரமாத்மாவினு டைய போகத்திற்குரியளான தன்னை இவனிச்சிப்பதைக்கண்டு புன்சிரிப்புகொண்டாள். அல்லது தாயையும் பெண்டுபிடிக் கும்படி பிராகிருதாளை யவ்வளவுகியானசூன்னியராகச்செய்கிற காமனுடையமகத்துவத்தைக்கண்டு புன்சிரிப்பு கொண்டாள். அல்லது தன்னுடையபூஜார்த்தம் பகவான்கொடுத்த சக்ஷுரிந்திரியாதிஅவயவங்களை பகவதாராதனத்தில் பிரயோகிக்காமல் பகவத்ஸம்பந்தத்தை இந்த திரணம்போல்திரஸ்கரித்துக்காமவிஷயங்களில்பிரயோகிக்கிற இப்பேர்ப்பட்ட சேதனனு முண் டோவென்று முருவல்கொண்டாள். இப்படி பிராணனுக்கும்மேலான சீலத்தைக் குலைக்கவந்த அந்தபாதகனிடத்தில் சீற்றங் கொள்ளாது கருணைகூர்ந்து திவ்யநீதிகளமைந்த வசனங்களைச்சொல்லலுற்றாள்.

ஸ்ரீநிரோகியிநு விஶேஷார்த²:.

ஸ்ரஸ்தமால்யாம்ப³ரத⁴ரோ வைதே³ஹீமநுசிந்தயந் | ப்⁴ருஶம் நியுக்தஸ்தஸ்யாம் ச மத³நேந மதோ³த்கட: - என்று உறங்கி யுணர்ந்து எழுந்திருந்த ராவணனு த³ஶவத³நனாய் ‘ஶிபி³காம் காஞ்சநீம் காஶ்சித்’ என்று ம் சாருசிவிகாசுலாதி பா⁴ஜநதா⁴ரிண்ய: ஸம்ஸாரஸார ரமணீய ஸ்த்ரீஜந ப்ரதிபா⁴வரிவஹங்களைக் கொண்டு ஸம்ப⁴ரமஸேவிக்க, ராவணஸ்யாநுயாந்தி ஸ்ம - என்று ஶ்ருயாநஹிஷிகளிலே சிலர் பின் செல்ல நிஜாஶேஷஸம்பத்தியாகக்கொண்டு அஶோகவநிகையில்செல்ல- தம் த்³ருஷ்ட்வைவ வைதே³ஹீ ராவணம் ராக்ஷஸாதி⁴பம் - என்று இவனைக்கண்டு பெருங்காற்றில் பெருங்கொடியாடைபோலே நடுங்கி- ஊரு ப்⁴யாமுத³ரம் சா²த்³ய பா³ஹுப்⁴யாம் ச பயோத⁴ரௌ உபவிஷ்டா விஶாலாக்ஷீ-என்று ஸ்தநங்களை விஷதுஷ்டி ஷிகள்பாராதபடி மறைக்குமாப்போலே ராஜபோக்³யமான திருவுந்தி திருவுதரம் திருமுலை திருக்கண்களை திருத்தொடைகளாலும், திருத்தோள்களாலும், கண்ணீர்களாலும் மறைத்து- ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தை ர்யாந்தீமிவ மநோரதை²:-என்கிறபடியே கடிவிசையாய் தன் ஸங்கல்பமாகிற புரவிகளைப் பூட்டின மநோரதத் திலேஏறி பெருமாளைக்கிட்டி - ஸமீக்ஷமாணாம் ருத³தீமநிந்தி³தாம் ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயதஶுக்லலோசநாம்-அ நுவ்ரதாம் ராமமதீவமைதி²லீம் ப்ரலோப⁴யாமாஸ வதா⁴ய ராவண:-என்று பெருமாளெங்கேயென்று பார்த் துக்காணாமையாலேயழுவது. பாதிவ்ரத்யத்திலே யிவளொருத்தியேயென்றுகொண்டாடும்படியாவது, மநோ ரதேந பெருமாளை அநுப⁴விக்கப்பெறாமையாலே- த்⁴யாயந்தீமஶுபூர்ணாக்ஷீம் - என் றும்படி திமிர்த்துக்குச்சியிட்டவிமையும் பெருமாளெங்கேயென்று அவரிருந்த தி³க்கானளவும் நெடுக வடியொத்துவது. இத்தனைக்குமடியான பாதிவ்ரத்யமுடையவளாய் க்லேஶிக்கிற பிராட்டியையேத்தி வார்த் தைசொல்லி ஸ்வவிநாஶஹேதுவாக அதுதருகிறே னிதுதருகிறேனென்று நிலைபோக்கலாமோவென்றேத் தினன். இப்பிரதத்தை எல்லாம்பார்த்து-போதுநின்றபொன்னங்கழலென்றும், அநந்யார்ஹரோடு வ்ரதினோடு வாசியறஸதத்³ருஶிகளாய், யதா²ஹம் ஶிகாஸம் ப்ருத²யாஸம் ப⁴வாமி, என்றும் பரதத்த்வ மானவரான பெருமாளுக்கு, ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா-என்று கருத்தறிந்த மஹிஷியாகையாலும், ஸுஶீதா ஸத்யபராக்ரமா-என்றும், அவிஜ்ஞாநதாம்-என்றும், உபாயஸஹாபா⁴வா வஹூஹாவ்ராபதியோமிநீ என்றும், ஶ்லக்ஷ்ணாரோஹாரமாகாரவபுஷாபக்ஷிணீம்-என்றும் விஶேஷித்து பரதத்வஸ்வகாரமாகிற ஸம்பந்த⁴த்தாலும் தன் பரிஹவங்கள்கிடக்க ஜாநகத்தைக்கண்டு பிராட்டியும் இவன்சொன்னவற்றிற் கு ப்ரதிவசநமும் ஹிதமுஞ்சொல்லுகிறாள்-ஜ்ஞாநரூபத்தாலே காமயேத்வாவிஶாலாக்ஷி - என்றும் யத்³யச் ச ஶஸ்த்ராணி தேமாத்ரம் ஸீதா ஸம்ப⁴வஸ்யாநமேந - தஸ்மிந் தஸ்மிந் ப்ரியாபோ⁴ ஶ்ரோணிபக்ஷரீ ஸுநீபவக்ரேதே- என்றும் ஸ்வபாவம் சொன்னவைத்துக்கு நிவர்த்யமநோரதம், என்றும் ஸாத்⁴யஸாத்⁴யவிபக்ஷஸ்ய ஸாத்⁴ய ஸாத்⁴யவ்ரதஞ்சர, என்றும் யதா²தவ ததா²ந்யேஷாம் தா³ராரக்ஷ்யா நிஶாசர என்று பொல்லாங்குகளைத் தவிர்த்து நன்மைகளை கூவரியென்றும் உத்தரஞ்சொல்லியும் ஸர்வஸ்த்ரீஷ்வேஹ மாந்யஸ்யா ஸர்வதா³-என்றும் ஆக வேணியாராமயஶ்ராஸ்யா நாமீ நமோம்பா³-ஸ்த்ரீஜநம் ப்ரவரவாஸஸ்ஸ்ரீ நேதா நஶ்ளவயிகாபிதே என்று ஞ்சொன்னத்துக்கு அகார்யம் நயாகார்யம் ஏகவக்த்ராவிமஹிமுதம்-அநுஸம்ஸம்ப்ரஷ்டாயாவந்தஸ்ராக்ஷமே ஸஹதிஜாதயா-என்றும் நாஹமௌபயிகீபா⁴ர்யா பரபா⁴ர்யா ஸதீ தவ-என்று உத்தரம் சொல்லியும்-அ ஸக்ருத்ஸம்யுகே³ மஹாரத²யாவிஜாநிதஜ்ஜாம்-அஶஸ்த்ரம்வ்ரதம் நீகேஷுஸ்யாதநம் ஸ்வஸாராஸாரம்-என்று தன் ஞண்பிள்ளைத்தனஞ்சொன்னத்துக்கு, ஜநஸ்தா²நே ஹதஸ்தா²நே நிஹதே ராக்ஷஸாம்பலே-அஶக்தேந த்வயா ரக்ஷ:க்ருதமேதத³ஸாது⁴-கர்மஸேதுவோஷ்டு நிம்ப்ரவிஶ்ய நரஸிம்ஹயோ:-என்றும் மோஹம் மதயோர்ப்⁴ராதரஶ்ரூராயாயு ஆரவம் நீதாஸயாயம் நஹிஶம்யம் பாவந்ராயமரமக்ஷணயோஸ்யா - ஶக்யம் ஸந்த்³ருஶ்ய நேஸ்தாதும் ஶுநா ஶார்தூ³லயோரிவ-என்று பெருமாள்கண்வட்டத்திலே நின்று நீ தப்புவையோ புலி

முன்னேநிற்கும் நாய்போலே பதினாலாயிரம்பேரைத் தனியேநின்று கொன்று கூத்தாடின தனிவீரத்துக்கு ப்ரதிக்ரியையாக மாரீசனைக்கொண்டு நீபண்ணின க்ருத்ரிமத்திலே கண்டிலோமோ அவ்வாண்புலிகள்நாற்றங்கேட்டுநின்றால் பின்பன்றோ உன்வெற்றியையு மாண்பிள்ளைத்தனமுங் காணலாம் பெருமாளுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனமும்பேசி உத்தரஞ்சொல்லியும் ஸோ(அ)ஹமேகோ ஹ்யாநிர்த்தாநிஸம்ப்ரக்ஷ்யா ஹ்ருதாநிதே - தாநிதேஷீ ஸர்வ ப்ராணராஜ்யே ஜநஸ்தாநே - என்றும் ஜநஸ்தாநே ஹதஸ்தாநாநமராமாணாம் ஜநகாயப்ரதாஸ்ய ராஜி - என்றும் யாநி வெரூவணைஸம் ஹஸ்தாநி வய நாநிவ - என்றும் ராஜ்யாத்தய நயாநந்தமாவத்தநாழிகளைத் தருகிறேனென்று ப்ரலோபித்ததுக்கு ஶக்யாலோபயிதும் நாஹமை ஶ்வர்யேண தநேந வா - அநந்யாராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - என்றும் யக்ஞம் ஜிவிநிர்விக்த்ய வை - ஸஸ்ராவஸ்ஸ் ஸ்ரு ஸ்வாதீநம் ஸஸர்ஸ்வீநம் ஸபாஸீராஸு - என்றும் ஸஹாய நத்தைப்பிரியாதேயிருக்கிற வென்னையோ நாலுகாஸிட்டு வஶீகரிக்கத்தேடுதியென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் த்வம் புநர்ஜம்புகஸ்ஸிம்ஹீம் மாமிஹேச்சஸி துர்லபாம் - என்றும் என்னையு மாதரித்துக்கொண்டு யணையவேணுங்காணென்றத்துக்கு - உபாயஹஸ்தம் தஸ்ய ஶோகநாயஸ்ய ஸக்ருதம் - கழம் நாமோபயாஸ்யாமி ஹஸ்தேந ஸ்ப்ருஷ்டுமிச்சஸி - என்றும் அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாயென்றெல்லாருந் தலையாலே சுமக்கும்படியான உலகுடையபெருமாள்தோளிலே தலைவைத்த நான் வேறொரு க்ஷுத்ரனைத் தீண்டுவதோவென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் த்வம் புநர்ஜம்புக - என்று நஹ்யேவ ஜிவிராமஸ்ய ஸம் ஜ்யுஷ்டும் வாப்யஹம் ஸ்ப்ருஷ்டுமிதே - என்று நவாவிஶஹஸ்தாக்யாம் ப்ராப்த ஶஹஸ்திராவவ: - என்றும்படி என்கையிலே அகப்பட்ட வுன்னை பெருமாள் காணவுங் கிட்டவும் வல்லவரோவென்றத்துக்கு கவேநஷ்டிதாம் ஹர்த்தாகர்த்தும் ஶ்ரீவராஸிம்ஹஸ்ய - கஸோ ஹ்யேஷ்ப்ரியம் ஶீஷ்டாம் விஷ்ணுஹிவிஷ்க்ருதேஸ: - என்று கஸ்ராவஹ்ர்தஶ்ரீயைமீட்டாப்போலேயுன்னெதிரே என்னையும்மீட்கப்புகுகிறபடி பாரென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் ஜீவிதாந்தாய ஸ்ஶக்யம் ஶ்ரீயம் ஹ்ருதயஸ்யேதே - என்று என்னெஞ்சையும் வைத்து கீர்த்திகளைப்பாராயென்னத்துக்கு ஸத்ரு ஜாநிவிநஶ்யந்தி ராக்ஷஸாநாம் ஹதாநிவ தமேயம் க்ஷாம் ஸமாஸாத்யகாரத்ளவஸங்கமா - கவராயாத்தவெக கஸ்யநவிராஜிநஶிஷ்யதி - என்றும் நசியாதவிவையடைய நசிக்கப்புகுகிறபடிபாரென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் நிகஷிப்த விஜயோராமம தஶ்ரீவநமாராம: ப்ரதீஷ்ணாமஶாயீவஶம் கேஜீவதிவாநவா என்றும் ஹ்ருஷீகேஶராய் ஸத்தைதன்னிலே யகப்பட ஸந்தேஹிக்கும்படியிருக்கிறாரென்று சொன்னத்துக்கு க்ஷிப்ரம் தவஸநாயோ ஜாராஸ்ஸௌமித்ரிணாஸஹ - தோயமல்பமிவாதித்ய: ப்ராணாநாதாஸ்யதேஶரை: என்றவர் தம்பியுந் தாமுமாக யுன்தலையை யறுத்து ஸர்வஜயிநக்கப் புகுகிறபடிபாரென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் நராஜஸ்தவாஜவிநஸந்ந நவிக்ருதே - நயநேநயாதம்ஷ்ரஜ்ஜாஸாயஸஸாவீவா - என்று ஸஜ்வவிக்ரயநதேஜ: கீர்த்திகளாலே நமக்கொருத்தரும் போராதென்று சொன்னத்துக்கு வஜ்ரயே ஜரஹந்த ஷம்வஜ்ரயேஜகஸ்ஹரம் - க்ஷியந்தஸம் க்ருஞ்ஜாஶோகநாயஸ்ராவவ: - ராஜஸ்ய நஷ்டஸ்ய ம்ப்ரோஷ்யதீக்ஷ்ம் ஜஹாஸ்நம் - ஐஷவொநிவதிஷ்ஜிராஜமக்ஷணமக்ஷணா: - என்று பெருமாளாண்மைக்கு நீயென்கொண்டா யவர்கண்வட்டத்திலே நீதோற்றினாலுன்னை யுயிரோடேவிடுவரோ அவர்தாம்வேணுமோ அவருடையவில்வில் சிறுநாணொலியைக்கேட்டுப் பொறுத்தாலன்றோ, திருநாமஞ்சாத்தின வம்புகளன்றோ காட்டுகாட்டென்று சொல்லுகிறனவென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் இப்படியிவனை மீட்கலாமோவென்று பார்க்கிறாளிஸ்ஸர்க்கத்தாலே. முதல்ஶ்லோகத்திலே கொடியனான பையல் வார்த்தையைக்கேட்டுத் தான் சிலவார்த்தை சொன்னாளென்கிறது: இரண்டாம்ஶ்லோகத்தாலே யவள்சொன்ன வார்த்தையாகிற து“வதிமெ ரக்ஷதிஸ்ஸதா” என்றுங்கதியென்றுந் தானுவானென்றும் எல்லாவவஸ்தையிலும் ரக்ஷகர் பெருமாளாகையாலே நீஇப்படிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொள்ளீரென்றாளிஶ்லோகத்தாலே அவர் உதாரர் வந்து ரக்ஷிக்குந்தனையு மிவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கலாமோவென்கிற நினைவாலேகிடந்த துரும்பை முன்னேபொகட்டு என்பக்கல்நின்றும் உன்னெஞ்சைமீட்டுவகுத்தவுன் பெண்களோடே பொருந்தி வர்த்திக்கப்பாரென்கிறாள். த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச வார்த்தைசொல்கிற விடத்தில் துரும்பைமுன்னேபுகட்டுச்சொன்னாள்-வார்த்தை சொல்லுவார்க்கெல்லாம் க்ரமமன்றே துரும்புபோடுகை இதுக்கு வாஸனையென்னென்னில் ஆஸநம் தநு ஶோதகம் தபயேதி என்று ராஜாக்களுக்கு ஆஸநமிடுகை விஹிதமாகையாலும் உபசரித்தால்தான் ப்ரஸந்நனாய் மீளுமோவென்கிற ஶங்கையாலும் கஹாவேஹக்ஷீராத்தகம் த்ருணாநி - என்கிற ஶப்தரெதயாகையாலே யாஸமிட்டாளாகவுமாம் த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஐஜவ்ரணாஶக்ருயமேவதத்வ ப்ரத்யாதிதேஶ என்றும் நெஞ்சிலிருக்கிறத்துக்கு கநதவதாவசரித்தாவிவள் விரமேத்தயென்று நிராஸநாமோவென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று ஸஜீவஶவஸம் க்ராஹ்யம் என்றணுகவிடாதே ராவணநாஸனுமாகப் புகுந்தபடியாலே வ்யவதாநம் வேண்டிஸ்ம்பைநஸஶ்மே நவாவஹ்ஷ்திஹெதாஹிஜாயதே என்கிற ந்யாயத்தாலே துரும்பை நடுவே புகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே-த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று நவரஶவநிரீக்ஷணம் நாபிஸம்பாஷணம் - என்று

ஸ்த்ரீகளுக்கு பரபுருஷநிரீக்ஷணம் பண்ணுதல் வார்த்தைசொல்லுதல் செய்யலாகாது ஆகையாலே த்ருணத்தை முன்னேபொகட்டு அத்தை வ்யாஜீகரித்து அவன் உபதேஷ்டாவாகைக்காகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று பதித்ரதாதர்மமவேக்ஷ்ய ராக்ஷஸாநாமநாயகம் வாசம் ப்ரதிவசோ ஸ-என்றும் பண்டும் ஹிதபரனான அகம்பந மாரீச மால்யவதாதிகள் சொன்னவார்த்தையுங் கேட்டில்லை இப்போது யித்துரும்பு ப்ரதிவசநம்பண்ணிலிறே நீ ப்ரதிவசநம்பண்ணுவதென்று நிதர்சநமாத்ராமாத்ரம் வசோப்யவஹிதம் த்ருணம் நர:, என்று உபேக்ஷா ஸ்வீகரித்துப் பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றிக்கே - த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்றருமந்த வஸ்துக்கு ப்ரதிவக்தாவாகவேணுமென்று ஸர்வம் ந ப்ரவத்திமாநு - என்று தான்பார்த்தவை ப்ரத்யுத்தங்களாகையாலே ப்ரதிகூலியாத த்ருணத்தை வேதநமாக்குவோ மென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று த்ருணத்தை வேதநாக்கி ப்ரஸக்தியையிட்டு இந்தவைபவத்தாலேஹீதநாய்மீளுமோவென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று கஜநாயிருக்கிற வுன்னை, த்ருணவதுபேக்ஷணீய ன்று உத்ருணத்தோபாதியாக நினைத்திருப்பதென்றும்பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே-த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஹ்ருதயேக்ருத்வா என்றுயிற்று வதுப்ரதிகர்மாசரணம்பண்ணுதேயிவ்வளவாலே த்ருணத்தைக்குவாலாகநெஞ்சிற்கொண்டு நக்வா த்ருணவம் ஏநு நக்வா த்ருணாயமேநு-என்றுமாப்போலே உன்னையித்துரும்போபாதியாகவும்நினைத்திரேன்காணென்றாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்றுகஜநாயிருக்கிறநீ ஜாநேநஹீ நம்பஸ்ரஹீஸ்ரோதம்-என்றும்யிப்புல்லைத்தின்கிறபசுவன்றோவென்று பொகட்டாளாகவும்-அன்றியிலே-த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று க்ஷமாஸ்வஸவந்தூதம்-என்றும்யதுக்ஞாம்ஸிம்ஹஸ்யாமயோவாக்தே-என்றும் திர்யக்ஜாதியர்ஞானவுனக்குஹோமம்புல்லன்றோ நாம உவயிகீஹாயந்ராவாரஹாயக்ராஸதீதவ-என்கிற நானுமோவென்று பொகட்டாளாவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா - என்று விவித்ராணிவமாஸ்ரிதாநி வநாநாம்ரமாஷ்ணிவவிவியாநிவவாஸாம்ஸிவிபூர்வாராஹராணாநிவ-என்றும் யாநிமேவஸ்ரவணஸம்ஹராத்யாநிவதாநிவ என்றும் நீயடிக்கினவத்தை உத்ருணத்தோபாதியாகக்காண் நினைத்திருப்பதென்று பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று யாவதர்த்தமேநாமஹம் ஸ்நாமகாம்க்ஷிணீ என்றவர் வருவரோவென்கிற நசையாலே யிருந்தேனத்தனை உத்ஸ்ரக்ஷ்யேஹம் ஹ்ருதயேநஸீதாஹம் மநிஷ்யாமி யதேஸ்ரக்ஷ்யம்-என்றும் த்ருணம்பரஸ்வஜீவிதம்-என்று த்ருணவதாவாதி யுயிரில் சரக்கில்லைகாண் முடியக்காணப் புகுகிறேனென்றுபொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஸம்ஹாரதளவஸஞ்சாரா கவராயாதவேகஸநவிநாவிநஸிஷ்யதி-என்று உன்குற்றத்தாலே ஸம்பூர்ணம்நசிக்கப் புகுகிறது அப்போதைக்கு இத்துராலைத்திரட்டி யொருகுடிலைப் பண்ணிக்கொள்ள வல்லீயென்று பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று த்ருணாபமநாயத்தாலே ஸாமாந்யவிஶேஷாதுவமான காயங்களை யுபதேஶிக்கிறேன்காணென்றாகிலுமாம் - அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று நீ யுபதேஶிப்பது அவரென்குற்றங்களைப்பொருக்கிலன்றோவென்று நினைக்கிறாளாகக் கருதிக் கடலிலே இத்துரும்பைப்பொகட்டாலிது நடுக்கிடவாதாப்போலே யவர்திருவுள்ளத்திலே கிடவாதுகாண். நஹ்யாதாவகாராணாம்ஶதமேவ்யாத்மவத்தயா-என்று பிழையறியாத பெருமாள்காணென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா - என்று நடுக்கிடந்த துரும்பை எடுத்துப்பொகட்டு யிப்படியே ஸர்வதோஷாந்ரோஷஸஹிஷ்ணுதம்-என்றும் நெஞ்சில் ரோஷாதிகளைப் பொகட்டவனைப் பற்றென்றாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று த்ருஸேவயிகம்கதஸ்மாஹேதும்வர்ஷதா- வயஞாநிவதாவோராமென்று உன்குடியிருப்பு முன்னுயிரும் வேண்டியிருப்பதாகி லிப்புல்லைக்கவ்வி யவ்வாண்பிள்ளைகாலிலேவிழாயென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று துரும்பைத் தூணுக்கி யத்தூணிலே ராகவஸிம்ஹத்தைப் புறப்படவிட்டு பொல்லாங்குநினைத்த நெஞ்சைப் பிளப்பிக்க நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று த்ருணமோக்ஷாதிகளை முன்னே முடியெறிந்து ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணக்கடவதிறே அந்த மர்யாதையாலே துரும்பை முன்னே யெறிந்து க்ஷிப்ரம்தவ நாயோஜராமஸ்த்ரௌதிரணாஸஹ - தொயமூவிவாதிதர்மேப்ராணநாதாஸ்ய தெஸமேம்-என்று உன்னுயிரைத் தீண்டார் கோலிட்டுக் குத்திபெடுத்துப் போகப்புகுகிறபடியைப் பாரென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறுளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று நசாவிமேஹஸ்தாஸ்காம ப்ராவத்ஸேதாதி ராவவம்-என்று உன்முன்னே சுவநேஷ்யதிமாம்ஸதத்ராகவ த்ஸ்ரீவுமேநிறமம்-என்று உன்னைத் தலையறுத்துக் கொண்டு போகப்புகுகிறபடி பாராயென்றாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று விப்ரவீமா காரஸேஷாம்மஸேவ்யாஹ்ணஸ்யத்ர-என்று ஸாத்ருஸம்சொல்லுகையாலே ஹூம்மரயாராரோநாகம்ஸம்ஸமத்ரு ஸ்யாக்ஷிஸக்ஷிண்டி- பவித்ரஸ்யஶிரோஹேரணக்ஷாஹயாமாஸவாமநம் - என்றும் சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால் கிளரியவென்றும், துரும்பாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கலக்கினப்போலே யதர்சவஸ்யாதிதேமாத்ர

ஶீதாம்ஶுஸத்ருஶாநநே - தஸ்மிந்தஸ்மிந்வ்யாலோக்யமாநாக்ஷிநிபத்யதே - என்று வர்ணா ஶோபநம் பண்ணின வுன்கண்ணைத் துரும்பையிட்டு கலக்குகிறேனென்றாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத꞉ க்ருத்வா-என்று ஸ தர்பம் ஸம்ஸ்ருஷ்டவாந்ப்ராஹ்மமஸ்த்ரம் ஸந்தாஸ்தக்ஷிணம்-என்று தர்பத்தையிட்டுக் கண்ணையனான காகத்தை கண்ணையறுக்கினுப்போலே யித்துரும்பையிட்டு உன்கண்ணைக் கலக்குவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத꞉ க்ருத்வா-என்று நரநாராயணர்களில் நாராயணரிஷி ஐஷீகத்தைக்கொண்டு ஸஹஸ்ரகவசனைக் கொன்றாப்போலே யித்துரும்பையிட் டுன்னைக் கொல்லுவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத꞉ க்ருத்வா-என்று ஸீதாயா꞉ ப்ரஜ்வலநாத்மகாம்-என்றும் நக்ஷத்ரமிவ ஶோபமாநம் ஹநூமதா ஜ்வலிதம்-என்றும் என்வாதிவ்ருத்தியிலே யித்தாலேயிட்டு மூட்டி யுன்னைச் சுடுகிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத꞉ க்ருத்வா க்ருதிஷ்டகேநயென்கிற யாதவிஷேயாய்க்கிடந்த துரும்பை நடுவேகிள்ளிப் பொகட்டு இப்படியே க்ஷணமாத்ரேண தாந்ஹந்யாம்-என்று "பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்களைந்தானை" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன் தலையைக்கிள்ளிப் போக்குவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். ௨௭-ஆக விப்படி துரும்பைப் பொகட்டு மேல்செய்ததென்னென்னில் ப்ரத்யுவாச-ப்ரதிவசநம் பண்ணினாள். ப்ரத்யுவாச - கேட்டவார்த்தைக்கு உத்தரஞ்சொன்னாள். அவன்சொன்னவற்றிற்கிசைந்து ஓமென்றாலு முத்தரமிறே அப்படியோவென்னில் ப்ரத்யுவாச ப்ரத்யாக்யாநம் பண்ணினாள் மறுவார்த்தை அதாவது நாஹமௌபயிகீ பார்யா-என்றும் நிவர்த்தய மநோ மத்த꞉ ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மந꞉-என்றும் ப்ரதிநிஷேதித்துச்சொன்னாள். ப்ரத்யுவாச நிஷேதித்தவளவன்றிக்கே ப்ரதிகூலமாகவே சொன்னாள் அதாவது-ப்ராணாநாதாஸ்யே தஸ்ய-என்றும் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஸர்வத்ராநுஶாஸநம் - உபதிஷ்டோ நிவேதந-என்றவனுக்கு ஹர்ஷமாகவேசொன்னாள் உவாச-வசவசநஹர்ஷணையிறே ஒருவார்த்தைசொன்னாளாகையன்றிக்கே வசிதம் பரக்கவிடு வார்த்தைசொன்னாள். அதாவது - ஸாது தர்மமவேக்ஷஸ்வ ஸாது ஸாதுவ்ரதம் சர-என்றும் யதா தவ ததாந்யேஷாம் தாரா ரக்ஷ்யா நிஶாசர- என்றும் பொறுமைசொல்லியும் ஶக்யா லோபயிதும் நாஹமைஶ்வர்யேண தநேந வா - என்றும் நிஷேதித்தவர்த்தனம் ப்ராப்தராஜ்யதேவஸ்தாநம்-என்றும் ஹ்ருதயமெனம் பிறக்கும்படி சொல்லியும் ராஜமேஷ்ட ப்ரஸாதயஸ்வ த்வம் சைநம் - விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ꞉ ஶரணாகதவத்ஸல꞉-தேந மைத்ரீ பவது தே-என்றும் ஜானந்தானம் பண்ணியும் க்ஷிப்ரம் ஸ்வஸ்தி க்ருதாந்தோ யமராஜஸ்ய-என்றும் ப்ராணாநாதாஸ்யே தஸ்ய-என்றும் தண்டஞ்சொல்லியுமிப்படிகளிலே ஸாமதாநபேதாண்டமான ஸர்வோபாயங்களையுஞ் சொன்னாளே, இப்படிக்கன்றி சொல்லுகிறபோது உவவிகார மிருந்தபடி யென்னென்னில்-ஶுசிஸ்மிதா - எதிரிகனவியனுகிலிறே ஸம்ஸாரம் பண்ணவேண்டுவது அநீதியாலே தன்னடையே நசிக்கப்புகுகிறவிவனிறே - இப்படி சொல்லுகிறானென்று சிரித்தாள். ஶுசிஸ்மிதா-ஹஸந்நிவ ந்ருபோ ஹந்தி என்று ராஜாக்கள் குற்றவாளரை வெட்டிவைக்கச்சொல்லும்போது சிரித்திறே சொல்லுவது இவள் தானும் அபிஜ்ஞா ராஜவம்ஶாநாம்-என்று ராஜவம்ஶமறியுமவளாய் ராஜபுத்ரியுமாய் ராஜமஹிஷியுமாயிறே யிருப்பது - அவன் தருகிறேனென்ற ப்ரதாநாதிகளைக்கேட்டு வ்ருத்தாவமாத்தாலே யுகந்து சிரித்தாளோவென்னில் - ஶுசிஸ்மிதா-அநுராகவல நிபந்தனமல்ல வைராக்ய நிபந்தனமென்கிற பாவஶுத்தி சிரிப்பின்படியிலே காணலாயிருந்தது. ஶுசிஸ்மிதா - க்ஷிப்ரம் தவ ஸ நாதோ மே ராம꞉ ஸௌமித்ரிணா ஸஹ-தோயமல்பமிவாதித்ய꞉ ப்ராணாநாதாஸ்யதே ஶரை꞉ - என்று அவ்வாண்பிள்ளைகள் முன்னேறி தோற்பித் தென்னைச் சிறைக்கோலமாட்டாத அபலையென்றான்கிடீர் - நராதிபேந்த்ரஸ்ய ததா விமார்கிதா - நயநாதயா தவ்ரு꞉-என்று பெருமாளைத் தாமல்லரென்கிறானென்று சிரித்தாள்- ஶுசிஸ்மிதா-வநம்ப்ராப்ய-என்றுகழுகும்பருந்துங்கவ்வக்கிடக்கிறதான்கிடீர்-ஸந்தேஹோ ஜீவிதா நவா-என்று பெருமாள் திருமேனிக்குத் தீங்குசொல்லுகிறானென்று சிரித்தாள். ஶுசிஸ்மிதா - விபீஷணவிஜயம் ஶரணம் கதம் - ஸ்ரீராமராஜ்யாபிஷேகம் - என்று விபீஷணனுக்கு பெருமாள் கொடுத்த வைஶ்வர்யத்தையிறே ஐஶ்வர்யஸம்பந்நம் ஸர்வம்-என்று தன்னுதாக ஹூசித்துப்பிதற்றுகிறானென்று சிரித்தாளாகவுமாம். ஶுசிஸ்மிதா-உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம்-கதம் நாமோபதாஸ்யாமி-என்றிருக்கிறவென்னையிறே யிப்பையல் ராஜ்யஹாநி க்ஷ-என்று பிதற்றுதலென்று சிரித்தாளாகவுமாம். ஶுசிஸ்மிதா-ஶாஶ்வதீநாகாஶே கிஞ்சிஹர்ஷவாக்யம் ஹ்ருதி-என்றுபெருமாள் கூறியசங்காதேயிருக்க நானே விவ்விருப்புயிருப்பேனென்று ததீஸாஹநிதிபோலே ஸ்ரீஶாஸ்திதம் பண்ணினாளாகவுமாம். அன்றியிலே ஶுசிஸ்மிதா-என்று ததாபி நஸம்ஶீதா-என்றும் "மாசுடையுடம்போடுதலை யுதிரிவாய்புறம் வெளுத்தென்றும்" விரஹவிஷண்ணையா யிலையமுது அமுது செய்யாமையாலே ஸ்மிதம்பண்ணினபோது வெளுத்த திருமுத்தொளியையுடையளா யிருந்தாளென்றுமாம் - அன்றியிலே- ஶு

ஶ்லிஷ்டா-என்று பிராட்டியை அபஹரித்தானென்றுகேட்டபோது - க்ருதங்கார்யமிதிஶ்ரீமாநுவாசஜநார்த்தந: என்று இனி ராவணன் பட்டானென்று ப்ரஹ்ருஷ்டாயப்பட்டாப்போலே இவனுமிவன் அபசாரம் பண்ணினபோதே பட்டானென்று ஸ்ரீ நிஶ்சிதம் பண்ணினளாகவுமாம். இப்படி நிஶ்சிதம்பண்ணிச்சொன்ன பாசுரமென்னென்னில் - நிவர்த்தயேத்யாதி - அக்ருத்யங்களைத்தவிர்ந்து க்ருத்யங்களை அநுஷ்டியென்கிறாள் - நிவர்த்தய மந: - மநோவ்யாபாரமாத்ரமாயிருக்கின்றதன்றோ, ஆனபின்பு நெஞ்சைமீளென்கிறாள். மநோ நிவர்த்தய-நல்லகுதிரையாட்கள் குதிரையை குசைதாங்குமாப்போலே மந: ப்ரவாஹத்தைமீட்கப்பார் - மநோ நிவர்த்தய - மநோ ஹி ஹேது: ஸர்வேஷாமிந்த்ரியாணாம் ப்ரவர்த்தநே - என்கிறபடியே கொத்துமுதலியான மநஸ்ஸை மீட்கவே பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் மீளுங்காண் - நிவர்த்தய மந: உன்னெஞ்சை மீட்டு ப்ராணங்களை மீட்டுக்கொள்ளாய் - நிவர்த்தய மந: - ஸுதேவஹ்ருதாதேநாபம்யந்தேவாஸுராந் - என்று நித்யஶத்ருவை ஜயிக்கப்பாராய். மநோ நிவர்த்தய-காட்டில் பெரும்பசு பஞ்சாக்கங்களுக்கு மநோஜவமென்று ஶ்லாகஞ்சொல்லலாம்படிக்கு கடுவிசையாய்த்திருப்பது, கைகழிந்தால் மீட்கவொண்ணாது, கரணாயவனுன நீ மீட்கப்பார். மத்தஸ்ஸந்நிவ்ருத்தஸ்ஸ ப்ரவர்த்தஸ்வ நீ-என்று கௌஸல்யையறியும் பாவம்தான் தப்பைச்சொன்னனிறே கிடக்கிற ராஜகார்யம் மேடுபள்ளமும் மந:ப்ரவ்ருத்தியைத் தவிரப் போமோவென்ன - மத்தோ நிவர்த்தய-புறம்புள்ளவைத்தைத் தவிரச்சொன்னேனோ என்பக்கல்நின்றும் மீள்-மத்தோ நிவர்த்தய-பஞ்சாஸ்யாதிவனுமீஸ-என்று விஷபக்ஷாதிங்கள்போலே யுனக்கு விநாஶஹேதுவான என்பக்கல் நின்றும் மீள் - மத்தோ நிவர்த்தய - நயஜ்ஞே நிக்ருதிப்ரஜ்ஞம் பரதாரா: பராபவம்-என்றெப்படியும் பரிபவமேசெய்கையாய்த்தது பரதாரமிருப்பது. ஆனபின்பு என்பக்கல்நின்றும் மடைமாறாய். உன்பக்கல் நின்றும் மாறினால் மநஸ்ஸு நிர்விஷயமாயிருக்குமோ வென்னில் ஸ்வஜநே க்ரியதாம் - வகுத்த விஷயத்திலே புகக்கும்படியாய். ஸ்வஜநே க்ரியதாம் - ஸ்வேஷுதாரேஷு ஸந்துஷ்டோ நாவபுத்த்யேந - என்கிற நினைவைமாறி ஸ்வேஷுதாரேஷு ரம்யதாம்-என்கிறபடியே, அக்நிஸாக்ஷிகமாக கைப்பிடித்த ஸ்வதாரங்களை ரமிக்கப்பார் - ஸ்வஜநே க்ரியதாம்-விஜாதீயரான மனிதரைவிட்டு ஸஜாதியர்களான ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளோடே பூஜிக்கப்பார். க்ரியதாம்-என்று ராமப்ராப்தமாக வருமத்தை பலத்திலே ஸம்பாதிப்பிக்கலாமோவென்னில் - க்ரியதாமென்று ப்ரஸாதிக்கிறாள்-மந: க்ரியதாம்-நீ க்ரியப்பட்டாயாகில் மநஸ்ஸுதானு க்ரியப்படுவதாக ஸ்வஜநே-என்று விஷயஸப்தமியாகயன்றிக்கே அதிகரணஸப்தமியாக்கி ஸ்வஜநத்தில்வர்த்திக்கிற மநஸ்ஸு க்ரியப்படுவதாகவென்று பொருளாய், அதாவது தாஸ்யம்பரிசரிஷ்யந்தி - என்றும், யாவந்தோஸ்ய ஸபத்ந்யோ மே ஸர்வாஸாம் பரமா ஜநகி-என்றும், என்னை யவர்கள் ஸேவிக்கும்படி சொன்னபடியாலே யவர்கள் வெறுத்தாய்த்திருப்பது. அதுதவிர்ந்து உன்னளவிலே யவர்கணெஞ்சு குளிரும்படிபண்ணென்றுமாம். ஸ்வஜநேமந: க்ரியதாம்-ஸ்வஜநத்தில் மநஸ்ஸு க்ரியப்படுவதாக ஸ்வஜநத்தினுடைய மநஸ்ஸென்றபடியாய் பரிஹ்ருதவிஷண்ணவேஷ ஹ்ருதப்ரஹஸ்தாவிநஷ்டி-என்று நீ பண்ணின பாராமையாலும், உபேக்ஷையாலும் அவர்கள் வெறுத்தால் உனக்கநர்த்தம்வரும். அதுவாராதபடி யவர்கள் நெஞ்சுகுளிரும்படி மத்தோ நிவர்த்தய - என்றுமாம். மத்தோமநோ நிவர்த்தய-யோயோ நாராயணஸ்ஸதா-என்றும், யோ ஹ்ருதாஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயண: - என்றும், ஸூர்யோதயஹஸ்திஸோஹம்-என்றும், ராமேதிராமேதிபதேவபத்ராவிவிந்தோ -என்றும், ஜநாமேநஸாராமே-என்றும் நினைத்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேனென்றும் அடிகள் தம்மடியே நினையும்படி யவரென்றும் உஜ்ஜீவநோபாநவிஷயத்தை அநுஸந்தாநத்தைப்பண்ண ப்ராப்தம், அத்தனைபோக்கி யநர்த்தஹேதுவாக வென்னைநினையாதேகொள். நிவர்த்தய - ப்ரவ்ருத்தியபேக்ஷையொருக்காலுமாகாது நிவ்ருத்தியபேக்ஷமே உத்தாரகங்காண்-மநோ நிவர்த்தய-ஸ்வேஷுதாரேஷு ரம்யதாம் நிவ்ருத்திக்குவிஷயம் நிஷித்தம். ப்ரவ்ருத்திக்குவிஷயம் ஸம்ஸாரம். ஆனபின்பு நிஷித்தங்களைவிட்டு விஹிதங்களிலே ப்ரவ்ருத்திக்கப்பார். ஆகவிந்தஶ்லோகத்தால் ஸாநர்த்தம்கிடக்க பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய நீர்மையும், க்ருபையுஞ்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

---

3. నివర్తయమనోమత్తస్స్వజనేక్రియతాంమనః॥నమాంప్రార్థయితుంయుక్తంసుసిద్ధిమివపాపకృత్॥

௫. நிவர்த்தயமநோமத்தஸ்ஸ்வஜநேக்ரியதாம்மந:॥
நமாம்ப்ரார்த்தயிதும்யுக்தம்ஸுஸித்திமிவபாபக்ருத்॥

௫. நிவர்த்தயமனோமத்தஸ்ஸ்வஜனேக்ரியதாம்மந:॥
நமாம்ப்ரார்த்தஇதும்யுக்தம்ஸுஸித்திமிவபாபக்ருத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்தః	என்னிடத்திலிருந்து	பாபக்ருத்	பாதகத்தைச்செய்தவன்
மனః	மனதை	ஸம்ஸித்திமிவ	மோக்ஷத்தைப்போல்
நிவர்த்தய	திருப்பிக்கொள்	(த்வம்)	(நீ)
மனః	மனமானது	மாம்	என்னை
ஸ்வஜநே	ஸ்வகீயமானபத்தினிகளிடத்தில்	ப்ரார்த்தயிதும்	இச்சிப்பதற்கு
க்ரியதாம்	செய்யப்படட்டும்	நயுக்தம்	யோக்கியமல்ல.

தா-ம்—ஹேராவண! என்மீதுனக்குள்ள காமத்தைநிவர்த்திசெய் அல்லதுகாமத்தினாலுன்மத்தனான ஹேராவண! உன்மனதை யென்னிடத்தினின்றும்விலக்கு. அல்லது காமத்தினாலுன்மாத மடையாத ஹேராவண! என்னை நீகாமுறாதே. ஸர்வேந்திரிய சேஷ்டைகளுக்கும் மூலகாரணமான மனதையடக்கினால் வாக்சக்ஷுக்கள்தானே அடங்கிப்போம். இந்திரியங்களையொடுக்கி மஹாதவங்களைச்செய்த உனக்கு சாபல்லியத்தால் காமவிகாரங்கொண்டமனதை யடக்குவதொருபொருட்டாகாது. அப்படி உனக்குக் காமந்திகரித்திருந்தால் ஆயிரம் பதினாயிரமாயுள்ள உன்ஸொந்த பத்தினிகளைச்சேர்ந்து திர்ப்தியடை. அல்லது, பரதாரைகள் மாதாக்களென்கிற நியாயத்தாலுனக்கு மாதாவானஎன்னை நீகாமுறுவதினும் உன்னுடைய ஸ்வஜனங்களான மாதிருபகினியாதிகளிடத்தில் இவ்வெண்ணங்கொள்ளலாம். அல்லது என்னிடத்தில் காமவிகாரமான வெண்ணங்கொள்ளாது ஸ்வஜனமான மாதிருபகினியாதிகளைப்போ லென்னைமானி. பரதாரவிஷயத்திலிவ்வெண்ணங்கொண்டிருக்கிற ஹேராவண! உன்பத்தினிகளிடத்தில் அன்னியபுருஷன் இப்படிப்பட்ட வெண்ணங்கொண்டால் உன்மனமெப்படிவருந்துமோ யோசித்துப்பார். பிரம்மஹத்தியாதி மகாபாதகங்களைச்செய்தவொருவன் பக்திக்கியான யோகயாகங்களால் பெறக்கூடிய மோக்ஷஸாம்பிராஜ்ஜியத்தையடைய இச்சிப்பதுபோல் இராஜாதிராஜனும் பரமபாவனனுமான ஸ்ரீராகவனுக்கே யுரியளானவென்னை நீ இச்சிக்கிறாய். இது லபிக்காத வெண்ணமாதலால் விட்டுவிடு.

௪. అకార్యం న మయా కార్య మేకపత్న్యా విగర్హితమ్॥ కులం సంప్రాప్తయా పుణ్యం కులే మహతి జాతయా।

௪. 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌯𑌾।

௪. அகார்யம்நமயாகார்யமேகபத்ந்யாவிகர்ஹிதம்॥
குலம்ஸம்ப்ராப்தயாபுண்யம்குலேமஹதிஜாதயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதி-குலே	பெரிதான-வம்சத்தில்	மயா	என்னால்
ஜாதயா	பிறந்தவளும்	அகார்யம்	செய்யத்தகாததும்
புண்யம்-குலம்	பரிசுத்தமான-வம்சத்தை	விகர்ஹிதம்	நிந்திக்கத்தக்கதுமான (காரியமானது
ஸம்ப்ராப்தயா	அடைந்தவளும் [பதிவ்ரதையுமான	நகார்யம்	செய்யப்படத்தக்கதன்று.
ஏகபத்ந்யா	(ஸ்ரீராகவனையே பர்தாவாயடைந்த)		

தா-ம்—மஹாதார்மிகரும் கியானவான்களும் புண்ணியசீலருமான விதேகதேசத்தாருடையபரமபாவனகுலத்தில்ஜனித்தேன். துஷ்டநிக்கிரஹ சிஷ்டபரிபாலனத்தால் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி சிஷ்டாசாரத்தால் பிரஸித்திபெற்று ஸத்தியத்தையே திடவிரதமாகக்கொண்டு விளங்குகிற இரகுகுலத்தையடைந்தேன். தயா குணபரிபூர்ணரும் ஏகதாரவிரதருமான ஸ்ரீராமனுக்குமாலையிட்டேன். அந்தபுருஷோத்தமனுடைய ஆதிக்கியத்தையடைந்து உத்தமோத்தமமான பதிவிரதாதர்மமார்க்கத்தில் நிலைநிற்கிற நான்ஸர்வலோக நிந்தாவகமான இவ்வனுசிதகாரியத்தைச் செய்யத்துணிவேனோ. குலத்தையும் குணத்தையும் கீர்த்தியையும் என்னையும் அழிக்கவல்ல இந்தபாபகிருத்தியத்தையோ நான்செய்வேன்.

௫. ఏవముక్త్వా తు వైదేహీ రావణం తం యశస్వినీ॥ రాక్షసం పృష్ఠతః కృత్వా భూయో వచనమబ్రవీత్।

௫. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௫. ஏவமுக்த்வாதுவைதேஹீராவணம்தம்யஶஸ்விநீ॥
ராக்ஷஸம்ப்ருஷ்டதஃக்ருத்வாபூயோவசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஶஸ்விநீ	பிரஸித்தகீர்த்தியுடைய	தம்-ராவணம் ராக்ஷஸம்-அந்த-இராவணனென்கிற இராக்கத[னை	
வைதேஹீ	விதேஹதேசத்தரசன்புத்திரியான (ஸீதையானவள்)	ப்ருஷ்டதః-க்ருத்வா	பின்பக்கத்தில்-செய்து
		பூயః-வசநம்	மறுபடியும்-வார்த்தையை
ஏவம்	இவ்விதம்	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
உக்த்வா	சொல்லி		

தா-ம்—இவ்விதம் பதிலுரைத்து அந்தபதிவிரதோத்தமியானவள் முகத்தைப் பின்புறம்திருப்பிக்கொண்டு மறுபடிமொழியலுற்றனள். முகத்தைபின்புறந் திருப்பினதற்கு பாவமேதெனில், பதிவிரதையைப்பார்த்துவாய்கூசாது "என்னையடை" என்று சொன்ன நீசனுடைய முகாலோகனங்கூடாதென்று திரும்பினாள்

போலும். அல்லது அந்தஅஸத்தை யொருபொருட்டாயெண்ணுமல் திருணத்தைப்பார்த்துபதிலுரைத்தும் அந்தபாபியிருக்கிறதிக்கையே பார்க்கக்கூடாதென்றுதிரும்பினுள்போலும். காமவிகாரத்தாலனுசியவசனங்களையுரைத்த அந்தபாபி தன்னுடைய முகாலோகனஞ்செய்ய அருகனல்லனென்றுதிரும்பினுள்போலும். தன்னுடையநாதனைத்தூஷித்துத் தன்மனம்புண்படும்படி தூர்த்தவசனங்கள்கூறின அந்தபாபியைக்கிரீடகுண்டலஸகிதனுகக் காணவிரும்பாது யுத்தரங்கத்தில் ஸ்ரீராமபாணத்தால்மடிந்து நாய்நரிபிடுங்கக் காணவேண்டுமென்றுபோல் திரும்பினுள்போலும். அல்லது மஹாபராதியான இராவணன்மீது இதுவரையில் தனதுநிர்ஹேதுகிருபையால் க்ஷமையோடு கண்மலர்சாத்தி ஐசுவரியவானுக வாழும்படிசெய்தபிராட்டி இப்பொழுது அவனுடையகிருத்தியத்தை க்ஷமிக்கமுடியாமல் அவன்நசிப்பதற்கு ஹேதுவாக அவனிடத்திலுள்ள அஷ்டைசுவரியங்களையு மரிப்பதுபோல் திருமுகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டாள்போலும். தன்னுடைய கடாக்ஷத்திற்கவன் இனிப்பாத்திரபூதனல்லனென்று முகத்தைப் புறஞ்செய்தும் இன்னமொருவேளை நல்வார்த்தையால் அவனை முக்தனுக்கலாமோவென்கிற சேதனவாத்ஸல்யத்தால் மறுபடியும் ஹிதமொழிகள் உரைத்தனள்.

౬. నాహమౌపయికీభార్యాపరిహార్యాసతీతవ॥సాధుధర్మమవేక్షస్వసాధుసాధువ్రతంచర।

௬. 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑍀𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍀𑌤𑌵॥
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂𑌚𑌰।

௬. நாஹமௌபயிகீபார்யாபரிஹார்யாஸதீதவ॥
ஸாதுதர்மமவேக்ஷஸ்வஸாதுஸாதுவ்ரதம்சர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸதீ	ப்திவ்ரதையான	பரிஹார்யா	பரிஹரிக்கத்தக்கினவள்
அஹம்	நான்	ஸாதுதர்மம்	ஸத்புருஷர்களுடையதர்மத்தை
தவ	உனக்கு	அவேக்ஷஸ்வ	பார்
ஔபயிகீ-பார்யா	உபயோகமாயிருக்கிறபத்தினியாக	ஸாதுவ்ரதம்	ஸஜ்ஜனங்களின்விருதத்தை
ந	ஆகமாட்டேன்	ஸாது-சர	நன்ருகச்செய்,
(கிந்து)	(பின்னையும்என்னமோவென்ருல்)		

தா-ம்—ஹேராவண! நான்அந்தபுண்ணியபுருஷனுக்கேயுரிய பாதிவிருத்திய விரதம்பூண்ட தர்மபத்தினீ. பரபுருஷனை வுன்னையடைந்து இன்பமளிக்கத்தக்க ஸாமான்னியஸ்திரீயல்ல. ஆகையாலென்னைவிட்டு ஸாதுக்களால் காண்பிக்கப்பட்ட ஸத்ஸம்பிரதாய மார்க்கத்தைஆசிரயித்து துக்கலேசமுமில்லாதுவாழத்தக்க ஸத்கர்மங்களை நன்ருகச்செய். தர்மவிரோதமாக இக்கொடியபாபத்தைச் செய்யவெத்தனிக்காதே.

౭. యథాతవతథాన్యేషాందారారక్ష్యానిశాచర।ఆత్మానముపమాంకృత్వాస్వేషుదారేషురమ్యతామ్।

௭. 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌵𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌮𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।

௭. யதாதவததாந்யேஷாம்தாராரக்ஷ்யாநிஶாசர।
ஆத்மாநமுபமாம்க்ருத்வாஸ்வேஷு-தாரேஷு-ரம்யதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) நிஶாசர	ஓ-இராக்ஷஸ	ததா	அப்படியே
ஆத்மாநம்	உன்னை	அந்யேஷாம்	இதரர்களுடைய (பார்யைகள்)
உபமாம்-க்ருத்வா	திருஷ்டாந்தமாகபண்ணிக்(கொண்டு)	(ரக்ஷ்யா:)	(ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்கள்) (ஆகையால்)
தவதாரா:	உன்னுடையபார்யைகள்	ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸ்வகியர்களான பத்தினிகளிடத்தில்
யதா	எப்படி	ரம்யதாம்	கிரீடிக்கப்படட்டும்.
ரக்ஷ்யா:	காப்பாற்றப்படுகின்றனரோ		

தா-ம்—ஹேராவண! உன்னையேதிருஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக்கொண்டு யோசித்துப்பார். உனக்கு அனேகபத்தினிகளிருக்கிருர்கள். அவர்களெல்லோரையும் பரபுருஷர் தரிசிக்கவும் துர்லபமாயிருக்கும்படி இரக்ஷித்துவருகிருயன்றே; அவ்வண்ணமே மற்றவரும் தங்கள்தங்கள் பத்தினிகளை யிரக்ஷிக்கவிரும்பார்களோ. ஏகதாரவிருதரான ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்தினியும் அவரைத்தவிர வேருெருவரையுஞ் சிந்தியாத பதிவிரதையுமான வென்னை நீஇச்சிக்காதே. உனக்கு அளவில்லாக் காமஸுகங்கொடுக்கக் காத்திருக்கிற உனதுபத்தினிகளைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷி.

౮. అతుష్టంస్వేషుదారేషుచపలంచలితేంద్రియమ్॥నయంతినికృతిప్రజ్ఞంపరదారాఃపరాభవమ్।

௮. 𑌅𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁𑌚𑌪𑌲𑌂𑌚𑌲𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑍍।

௮. அதுஷ்டம்ஸ்வேஷு-தாரேஷு-சபலம்சலிதேந்த்ரியம்॥
நயந்திநிக்ருதிப்ராஜ்ஞம்பரதாரா:பராபவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸ்வகீயர்களானபத்தினிகளிடத்தில்	பரதாராந்	அன்னியபத்தினிகள்
அதுஷ்டம்	திருப்தியடையாதவனும்	பராபவம்	அபஜயத்தை (ஆயுள்ஐசுவரியம்முதலானவைகளுடையக்ஷயரூபத்தை)
சபலம்	ஆசையையுடையவனும்	நயந்தி	அடைவிப்பிக்கிறார்கள்.
சலிதேந்த்ரியம்	சஞ்சலமான இந்திரியத்தை யுடையவனும்		
நிக்ருதிப்ரஜ்ஞம்	கபடத்தில் ப்ரஜ்ஞையுமுடையவனை		

தா-ம்—ஈசுவரப் பிரஸாதிதைகளான தன்னுடைய பத்தினிகளிடத்திலடைகிற காமஸுகத்தால் திருப்தியடையாது சபலசித்தரும் சலிக்கிறஇந்திரிய விர்த்தியுடையவரும் மோகத்தால் விகாரமடைந்த பிரக்ஞையையுடையவருமாய் பரதாராபிகமனத்தை யிச்சித்துத்திரிகிறமூடர் ஆயுக்ஷீணத்தையும் ஐசுவரியநாசத்தையும் தேஜோஹானியையு மடைகிறார்கள்.

௯. * ఇహసంతో నవాసంతి సతో నానువర్తసే। తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర்జితా॥

௯. इह सन्तो न वा सन्ति सतो वा नानुवर्तसे।
तथा हि विपरीता ते बुद्धिराचारवर्जिता॥

௯. இஹஸந்தோநவாஸந்திஸதோவாநாநுவர்த்தஸே।
ததாஹிவிபரீதாதேபுத்திராசாரவர்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இத்தேசத்தில்	ததாஹி	அதுயுக்தந்தான்
ஸந்தஃ	ஸத்புருஷர்கள்	தே-புத்திஃ	உன்னுடையபுத்தியானது
நஸந்திவா	இல்லையாயென்ன	விபரீதா	வித்தியாஸமானது
ஸதோவா	(இருக்கிற)ஸத்புருஷர்களையாவது	ஆசாரவர்ஜிதா (ச)	ஶிஷ்டாசாரமுமற்றது.
நாநுவர்த்தஸே	அவர்களைத்தான்நீ-அநுஸரிக்கவில்லையோ		

தா-ம்—பாபவிர்த்தியா லழிந்துபோகிறஅடேராவணா! துர்ஜ்ஜனராக்ஷஸ பூயிஷ்டமான இவ்விலங்கா நகரத்தில் ஸன்மார்க்கநீதியுபதேசம்பண்ணத்தக்க ஸாதுக்களில்லையோ! பதிவிரதையை இவ்வண்ணம் நிர்ப்பந்திப்பது பாபமென்று கட்டுரைமொழியத்தக்க புண்ணியவான்களில்லையோ! இவ்வளவு ஜனஸமூகத்தில் யாராவது மஹான்களில்லையென்றெண்ணவொண்ணாது. விபீஷணன்முதலான ஸத்புருஷரிருப்பார்களே. கியானோபதேசத்தா லுன்னையீடேற்றவல்ல அப்படிப்பட்ட ஸத்ஜனங்களை வாசற்கடைவைத்தல்லது ஆசிரயித்திராய். ஸதாசாரஸம்பன்னரான பெரியோரையணுகித் தலைகுனிந்து பிரார்த்தித்தாலல்லது பரமார்த்தநிரூபணஞ்செய்யார். அவர்களைக்கிட்டி நீகேட்டிராய். நேற்றிங்குவந்த நீ இதைஎப்படி யறிந்தாயெனில் உன்னுடைய நடத்தையே காட்டிக்கொடுக்கிறதுகாண். உன்னுடையமனமானது நன்னடத்தையினின்றுவிலகி துர்ப்புத்தியை யடைந்திருக்கிறது. உன்னுடையநடத்தை ஶிஷ்டாசாரமற்றதாகவிருக்கிறது. இல்லாவிடில் உத்தமகுலப்பிரஸூதையும் பரபுருஷனுக்கு ஜாயையுமான வென்னை அபகரித்து இந்ததீனநிலையிலிருக்கவைத்துப் பீடிப்பது ஸாதுஸம்மதமாகுமோ. பிராதக்காலவேளையில் ஸ்நாநஜபதபாதிகள் செய்யவேண்டியிருக்கக் காமவிகாரங்கொண்டு இப்படி புத்திஹீனமான வசனங்களையுரைப்பது ஸதாசாரவிலக்ஷணமாகுமோ.

ததிஹ்ராகியிந விஶேஷாயூ.

பிராட்டி ராவணன்தன்னைநோக்கி பிதற்றின பரப்பைக்கேட்டு கோவஸூ௦வெகள் பிறந்து ஹிதஞ்சொன்னால் மீண்டானுகிலங்கிலாகாதென்று விலக்குவாரில்லையோ. அவர்களிரங்கும்படி-அனுவர்த்தியாயோ—அப்படியிருந்ததுகாண் உன் வுஹியும் அனுஷ்டாநமும் என்கிறாள். இஹ - நல்லமனிதர் நடையாடாதபடி ராக்ஷஸஸமூஹபயிஷ்டமான இந்ததேஶத்திலே. இஹ - பள்ளரும் பறையருமாய் பத்துகோடி ஸ்ரீஜாவமும் நடையாடுகிற விஷயத்தில். இஹ - உள்படவீடும் புறப்படவீடும் படங்கும் பாளையமுமாய் பெரும்பரப்பான வித்தேஶத்தில். இஹ - உண்பாரும் உடுப்பாரும் பூசுவாரும் முடிப்பாரும் நல்லது தீயது அறிந்திருக்கிற இத்தேஶத்தில். இஹ - கஷ்டஹோத்ராஸ்ஸு வெஷாஸ்ஸுராக்ஷஸாநாம்ஹூஹஹூஹ - என்றும், ஶராவஸ்வாஹவொஷாம்ஸ்வராஜெஸ்ரூஹுராக்ஷஸாழ-என்று ஓதுவாரோத்துச்சொல்லுவாராய் வெஜவெஜகஸ்யா ஜெநடத்துகிறதாக பாவிக்கிற விஷயத்தில். இஹ- தவஸ்ஞாவஸ்ஸஹெஸாயம்ஸ்வஹிரூஹஃ- என்றும், ஸ்ராவ்யம்ஸஉஞாவக்ஷஸவதாமென்றும், தவஸ்ஞஸ்பஹஸூமறிந்து நடத்துகிற உஷஶத்தில். இஹ - ராஜாக்களும் மந்திரிகளும் புரோஹிதரும் சடங்கிகளும் பட்டர்களும் ஶிஷர்களுமாய் வாரிப்புண்டான விஷயத்திலே-இப்பாரிப்புக்கு இப்போதுவந்தகுறை என்னென்னில் - ஸஜ்ஜந-பதர்கூடுண்டத்தனைபோக்கி ஸாரஸூதனைக்கண்டிலோமே. ஸஜ்ஜந - வஷாநந்தஸ்வஸாரான ஸ்ரூஹஸ யஷூ ஜாக்ஷவ ஐஜஷ ஸ்ரூவரான அஸத்துக்களைக்கண்டோ மித்தனை. வாஹி தவராய் ஸத்தையை யுண்டாக்குகிற ஸத்துக்களைக்கண்டிலோம். ஸஜ்ஜநஸந்தி - கஷ்ஸ்ராஹூதிஷெஸதஜநரூஜகஷ்ஷ- என்று ஹவஜ்ஞாநத்தாலே தாங்களுமுளராய்ப் பிறரையு முண்டாக்குமவர்களில்லையாயிருந்தது. ஸஜ்ஜந - ஒருஸத்துண்டானால் - கூாஜ-யிககஸ்வெஸாஸந என்றெண்ணி தள்ளிக்கதவை யடைப்பார்களே

பலருண்டாகிலிறே ஈடேறலாவது, அப்படைக்குப் பலரில்லையாயிருந்தது. ஸஜ்ஜநா - நஸஜ்ஜநேராக்ஷஸை ஹந்தி ஸஜ்ஜநஸம்ஸர்க்கஹீந: - ஸாராஸாரவிவேகிகளில்லையோ-சிறிது நிரூபியாவது என்று - பூர்வபக்ஷத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறாள். வா - இல்லையோண்ணுது - இல்லையென்னவொண்ணுதாகில் சொல்லும்படியென்னென்னில் - ஸந்தி - உண்டே - ஸந்தி - இப்படைவீட்டிலே இத்தனை விஜயம் ஸம்பத்த்யாதி ஸம்ருத்தியுண்டாகையாலே இதுக்கடியான யஜ்ஞாநுஷ்டாநமும் அதுக்கு உபதேஷ்டாக்களான ஸத்துக்களும் உண்டாகவேணும்; அப்படியாகாதபோது - அகாரணகார்யோத்பத்தி ப்ரஸங்கம்வரும்-ஸந்தி- ஸத்துக்களென்று சிலஜாதியன்றே - அநீதியைச்சொல்லுதல் செய்தல் செயவிப்போதிறே அஸத்துக்களாவது - ஸதுபதேசாபதேசம்பண்ணினபோது ஸத்துக்களிறே. ஆகையாலே அவனுக்குநல்வார்த்தைசொன்ன அவிந்த்யமாரீசமால்யவதகம்பநகும்பவிபீஷண ப்ரஹஸ்தாதிகளுண்டாகையாலே ஸத்துக்களுண்டே. ஸந்தி-வர்த்தமாநமே உள்ளது - காலத்ரயமில்லை, ஸத்தையுண்டாகில் - உபதேசாத்களோவென்ன - ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - உண்டாகிலும் - நாப்ருஷ்ட: கஸ்யசித் ப்ரூயாத் - என்றும், ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா உபதேக்ஷ்யந்தி - என்றும், ப்ரணிபாதப்ரச்நாதி அநுவர்த்தநம் பண்ணிக் கேட்டாலிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அப்படிக்கு அநுவர்த்தியாயாகாதே - ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - த்ரிஷு வர்ணேஷு ப்ரோத்ரியோஹிவாதநமர்ஹதி - என்றும், ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நா: ஹிக்ஷோஜநாதநே - ப்ரணம்யாவிசேஷணஸாகவிதே குஷலாபாரிஷத் - என்றும்; "தண்சேறையெம்பெருமான் தாள்தொழுவார்காண்மின்னேன் தலைமேலாரே" என்றும் யோக்யாநுவர்த்தநம் விஹிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதாகா தென்கிறாள். ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - அதியஸத்யோ வர்த்தஸ்வ ஸதாம் ஸ்ரோதா ஸதாநுகம்ய: ஸ - என்றும், அநுகம்யம் ஸதாநுஷ்டிதம் கார்யம்வேதப்ரயதஸ்ஸதா - என்றும் அப்படிக்கொத்தஸாநுஷ்டாநாவதைக்கிட்டுகையாவது பெற்றுவைத்து அழக்கிறாயாகாதே. ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - பூர்வபதமொழியில் விரங்கும்படி - ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய - என்றும், அநுவர்த்திக்கவேணும். உத்தரபதமொழியில் க்ருதஜ்ஞனுகையாலே கும்தாவிகேஷு யுவந்தீதவிக்ஷு - என்றும், "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென் செய்கேன் என்றும், அநுவர்த்திக்க ப்ராப்தம் - அதுசெய்யாயாகாதே - நாநுவர்த்தஸே - ப்ரத்யக்ஷமாநுவர்த்த்யாம் - என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணவேண்டியிருக்க - ஸோஹம்பாவிக்ஷிதமேஜ ஜாலவஜாலவராநிதம்- என்று நிந்திப்பையாகாதே - அன்றியிலே நாநுவர்த்தஸே - என்று ப்ரணிபத்யாதிகளையொழிய - யதா தே தேஷு வர்த்தேரந் ததா தேஷு வர்த்தேதா: யதாவாதிப்ரஷ்டோதேவஜநா: - என்றும், பேசித்தே பேசிலல்லால்-என்றும், ஸர்வஜ்ஞர்சொன்னவார்த்தையும்செய்யென்றுநாடி அப்படிக்கேசெய்யாயாகாதென்றுமாம். ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே-அவர்கள் ஸத்தையுண்டானபோது சொல்லியல்லது நில்லார்கள், நீ அநுவர்த்தியாதாயிருந்தது - நேற்றுவந்து நின்றாள் அநுவர்த்திப்பளோ அநுவர்த்தியாளோவென்று அறிந்தபடியென்ன - ததா ஹி - அப்படியிருந்ததுகாண் - ததா ஹி - ஸம்ப்ரதிபத்தியிலேயாய் இவ்வர்த்தத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டோ ஸர்வலோகப்ரதிபந்நமன்றோ. அன்றியிலே - ததா ஹி - என்று ஹேதௌவா ததாசப்த: - என்று அநுவர்த்தியாயென்கிற ஸாத்யத்துக்கு ஹேது சொல்லுகிறாளாகவுமாம். ததாசப்த: - அப்படியாகையால் ததாசப்த: - என்று தத்ஸ்வம் ப்ரக்ருதபராமர்சி யாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸாத்யத்தை பராமர்சித்து அநுவர்த்தியாமையாலென்னபடியிறே. அப்போது அநுவர்த்தியாமையாலென்று ஹேதுஸாத்யவிசிஷ்டமாகாதோவென்றில்; வாராது. ப்ரக்ருத பராமர்சத்துக்குக் குறைபில்லை. ப்ரக்ருதந்தான் உக்தமென்றும் புத்திஸ்தமென்றும் இரண்டு - விபரீதா தே புத்தி: வக்ஷ்யமாணமாயே புத்திஸ்தமாய் ப்ரக்ருதத்தை பராமர்சிக்கையாலொருகுறையில்லை. எங்ஙனேயென்றில் அநுவர்த்தநாபாவஸாத்யமாயும் புத்திவைபரீத்யம் ஹேதுவாயு மிருக்கையாலே ஸாத்யவிசிஷ்டமாகாது. ததாசம் - தனக்குப் பொருளாய்வித்ததென்னென்றில் உன்னுடைய அநுவர்த்தநத்துக்கு ஸாதநமாயிருப்பதொரு ஹேதுவையுடைத்தாகையாலென்றபடி - ததாசப்த: - என்று புத்திஸ்த்தை அருளிச்சொன்னதித்தனையன்றோ - அந்த ஹேது வேதென்றில் - விபரீதா தே புத்தி: - உன்னுடைய புத்தி விபரீதையாயிராநின்றதே-நீலபீதத்தைக்கண்டு ப்ரதவபிஸத்தில் ப்ரவ்ருத்தியை அநுமிக்குமாப்போலே - தவபுத்திர்விபரீதா - என்று காவ்யஸமாநாதிகரணம்சொல்லுகிறாள். விபரீதா புத்தி:-ஸாஸ்த்ரவிஹிதப்ரகாரத்துக்கு விபரீதாயிராநின்றது. விபரீதா-பரதார பரத்ரவ்ய பஹிம்ஸாதிகள் நிஷித்தமாயிருக்க அவை கர்த்தவ்யங்களென்று நினைவு நடவாநின்றதே - விபரீதா புத்தி: புத்த்யாஹம்ஷோபயாமாஸ - என்றும் - புத்திநாசாத்ப்ரணச்யதி - என்றும் உத்தரக ஸ்ருத்யாதிகளால் ஸம்பந்தமன்றிக்கேயிருந்ததே - விபரீதா-புத்திநாசாத்ப்ரணச்யதி - என்றும் அநர்த்தஹேதுவாயேயிருக்கிறது. விபரீதா - பரீதஸம்கீர்த்தநம்ப்ராத்தம் - என்றும் நாளாய் விஹிதமான ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தாயிருந்தது. அதாவது - ஆசாரஹாநியை உடைத்தாயிருந்ததென்கை - தே புத்தி: - அறிவுடை

யானை அநுபவிக்கையாதே இருக்கிற உன்னுடைய புத்தி: - நீதிமார்க்கபுத்திஸம்பந்நோ யோ ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டபுத்தி: - என்று ராஜாக்களாகில் - ஷாட்குண்யஜ்ஞராய் ப்ராஜ்ஞராயிருக்க-அவையில்லாத புத்தி:- தேவபுத்திர்விபரீதா - ப்ரக்ருத்யா ராக்ஷஸோ ஹ்யேஷ: - என்றும் விபரீதஸ்வபாவ: - என்றும்; இந்தபுத்திவைபரீத்யத்துக்குத் தகுதியான ஜந்மமுடைய உன்னுடைய புத்தி: - என்னுடைய புத்தி விபரீதையென்று அறிந்தபடியென். நீ அதைய-ராஜியென்றறிந்ததென்னென்ன - ஆசாரவர்ஜிதா - அதுவுங் காயக்லேசமன்றோவென்கிறாள். ஆசாரவர்ஜிதா - அநுஷ்டாநங்கள் ஆசாரங்கள் - ஆசாரப்ரபவோ தர்ம: ஸ்ம்ருதிவிஹிதமான வர்ணாச்ரமநிஷ்டாநுஷ்டாநம் - அது உன்பக்கல்கண்டிலோமே. ஆசாரவர்ஜிதா- இது முற்பட இல்லையென்னவொண்ணாது; ஸதாசார ஸதேவதாதேஹாதஸ்ஸ்நாசாரம் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமே - புத்திராசாரவர்ஜிதா-என்றாகின்றாய். புத்தியாவது - ஜ்ஞாநவ்யாபாரம்; ஜ்ஞாநமாவது வாஹ்யகாயிகவ்யாபாரம் - ஆனால் ஸாமாநாதிகரண்யம்கூடுமோவென்றில் யஸ்ய நஸ்யாஶ்யாயதி தத்ஸ்துணாகமோதி - என்றும் ஜாதேதஸ்ய - உத்யுக்திப்ரவ்ருத்தி: - என்றும், புத்தியையொழிய கர்த்ருத்வமில்லாமையாலும் புத்தி பிறந்தல்லது - இல்லாமையாலும் ஐக்யவிநாசாவஸம்பந்தத்தை நினைத்து ஸாமாநாதிகரண்யம் - வர்ஜிதா - என்கிறது - புத்திராசாரவர்ஜிதா - ஸதாசாரஸதாசாரஸமாசாரம் காண்கையாலே - இதுக்கடியான புத்தி கண்டோமித்தனை உன் புத்தியில் ஸதாசாரமில்லையென்கிறாள். ஆகவித்தால் உபசாரம் கொண்டு ஸத்புத்தியை அநுமித்தேன், புத்தியைக்கொண்டு ஸதாபுத்திஜநகமான ஸத்துக்களை அநுவதிப்பயென்றுமிடம் அநுமித்தேனென்கிறாள். ஆசாரவர்ஜிதா. தேநம்ஸஹ்யேத்ப்ரதவதிவாத்ஸல்யவாதிஸமாசாத: - ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு ஸமாசரிதத்வ ஸம்ப்ரயதே - என்றும், ஸ்வக்ருவிபாகஜ: - என்றும், பிறந்தவன்று துடங்கி ஸகலதேவதைகள் குலையும்படி யிருக்கையாலே முதலுக்கிவ்வாச்ரயத்தில் ஆசாரம் புகுந்தமையுமில்லை - என்று ப்ராகபாவமேயிருந்தது. ஆசாரவர்ஜிதா - ப்ராகபாவமென்றால் மேலொருக்காலாகிலும் வரக்கூடுமிறே. அங்ஙனன்றியிலே - ஆசாராத்யந்தாபாவமேயாயிருந்தது. அத்யந்தாபாவமாம்படியென் - ப்ரஹ்மாவைநோக்கி தபஸ்ஸுப்பண்ணுவது ராஜ்யத்தைநோக்கி தபஸ்ஸுப்பண்ணுவதாய் - ஸதாசாரம்பண்ணுத்திலன்றோவென்றில் - புத்திராசாரவர்ஜிதா - ஸைரந்த்ரீஸஹிதஸ்ஸ்ரக்ருதிஜத்வம் - என்று ஜந்மத்துக்கு ஸைரந்த்ரீபாவமாயிருக்கச் செய்தே உத்ஜ்வலமென்று - அதிஸ்ஸய்தாலே ஸௌஷ்டவோபாயிக மாவாரைப்போலே இவனுக்கு வைஸ்யம் அவயவஸ்வாபாவிகமாக வேக்ஷயா ஔபாயிகமாக ஸதாசாரம்வந்தேறியித்தனை இவன் புத்திக்கு ஸதாசாரஹாநி ஸ்வதஸ்ஸித்தமே என்கிறது. ஸம்ஸ்ருஷ்டிதருணாம் வஸாஸ்வ்ஸ்வள கண்டிமயோக்ஷண்மம் ஸ்ரீமாந்தபாநப்ராப்தஸ்ரீமஹோ வீரஸ்ஸ்வேஸ்வரம் - யாதுநேதரவாணியஸ்க ஸஹாயஸ்தேஸ்ஸ்ரம் ப்ரணாமம் ஸ்ரீராமஹிதோ பவோதி ஸதாஸ்ரீவ: கமகமபேத - என்று தவஸ்வண்ணி ஸாஞ்ஞமிருக்கிறபோக்கப்பட ஸாமாபேக்ஷாதஸேயில் ஒருபவத்துக்கொருபவம்தோஷஸகமஷிதமாய் விப்ரதிபத்திபண்ணிற்றிறே.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

---

௧௦. వచోమిథ్యాప్రణీతాత్మాపథ్యముక్తంవిచక్షణైః॥రాక్షసానామభావాయత్వంవానప్రతిపద్యసే।

௧௦. வசோமித்யாப்ரணீதாத்மா பத்யமுக்தம் விசக்ஷணை:॥
ராக்ஷஸாநாமபாவாய த்வம் வா ந ப்ரதிபத்யஸே।

௧௦. வசோமித்யாப்ரணீதாத்மாபத்யமுக்தம்விசக்ஷணை:॥
ராக்ஷஸாநாமபாவாயத்வம்வாநப்ரதிபத்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மித்யாப்ரணீதாத்மா	கபடஸ்னேகிதனாகிய	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
த்வம்	நீ	அபாவாய	இல்லாமற்போகும்பொருட்டு
விசக்ஷணை:	ஸாதுக்களால் [யை	நப்ரதிபத்யஸேவா	அங்கீகரிக்கவில்லையாஎன்ன.
உக்தம்-பத்த்யம்-வச:	சொல்லப்பட்ட ஹிதமான வார்த்தை		

தா-ம்—உன்னை ஆசிரயித்திருக்கிற இராக்ஷஸகோடிகளுடைய க்ஷேமத்தை உட்கொள்ளாது அவர்களிடத்தில்கபடஸ்நேகம்பாராட்டிவருகிற அடேராவண! நீக்ஷேமத்தை யபேக்ஷித்தவனானால் உன்னைச்சூழ்ந்தஸாது ஜனங்களுடையபத்தியவசனங்களை மானித்திராயோ. ஸாதுக்களும் உனக்கிந்நடத்தை தகாதென்று அவசியம் போதித்திருப்பார்களே. நீயும்மற்றவரக்கரும் விநாசமடையவேண்டிய துஷ்காலமகிமையால் அந்த ஹிதவசனங்களை நிராதரவுசெய்தாயென்றே எண்ணுகிறேன்.

௧௧. అకృతాత్మానమాసాద్యరాజానమనయేరతమ్॥సమృద్ధానివినశ్యంతిరాష్ట్రాణినగరాణిచ।
௧௨. తథేయంత్వాంసమాసాద్యలంకారత్నౌఘసంకులా॥అపరాధాత్తవైకస్యనచిరాద్వినశిష్యతి।

கக. 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌨𑌯𑍇𑌰𑌤𑌮𑍍॥
கஉ. 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚।
𑌤𑌥𑍇𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾॥
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

கக. அக்ருதாத்மாநமாஸாத்யராஜாநமநயேரதம்॥
கஉ. ஸம்ருத்த்தாநிவிநஶ்யந்திராஷ்ட்ராணிநகராணிச।
ததேயம்த்வாம்ஸமாஸாத்யலங்காரத்நௌகஸங்குலா॥
அபராதாத்தவைகஸ்யநசிராத்விநஶிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்ருத்த்தாநி	ஸம்பூர்ணமான	த்வாம்	(அந்நியாயத்தில் ஊற்றமுடைய) உன்[னை
ராஷ்ட்ராணி	தேசங்களும்	ஸமாஸாத்ய	அடைந்து
நகராணிச	பட்டணங்களும்	ரத்நௌகஸங்குலா	இரத்தினஸமூகத்தால்வியாப்தமான
அநயே	அந்நியாயத்தில்	இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது
ரதம்	ஆசையுடையவனும்	ஏகஸ்ய-தவ	ஒருவனான-உன்னுடைய
அக்ருதாத்மாநம்	புத்தியில்லாதவனுமான	அபராதாத்	குற்றத்தால்
ராஜாநம்-ஆஸாத்ய	(எப்படி) இராஜாவை-அடைந்து	நசிராத்	சீக்கிரமாக
விநஶ்யந்தி	நாசத்தையடையுமோ	விநஶிஷ்யதி	நாசமடையப்போகிறது.
ததா	அப்படியே		

தா-ம்—அதர்மத்தி லாசைகொண்ட துராத்மாவான இராஜனையடைந்த ஓர் இராஜ்ஜியமானதுதான்னிய தனஸமிருத்தியால் செழிப்புற்ற நாடுகளோடும்நகரங்களோடும் அவ்வரசனோடுநாசமடைவதுபோல், பதிவிரதையைக்கெடுப்பதிலூற்றங்கொண்டிருக்கிறபாபியான உன்னுடையஸம்பந்தத்தால் அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜிய ஸமிருத்தியோடு ஸுந்தரமாகவிளங்குகிற இவ்விலங்காநகரம் உன்னோடு நாசமடையப்போகிறது. அடமூட! பதிவிரதையான வெனக்கு நீ ஒருவன்செய்கிற அபராதத்தால் அனேககோடி ஜனங்கள் நிறைந்த இம்மஹா நகரங் கேடடையப்போகிறது. அந்தவிநாசம் காலாந்தரத்தில்நேரிடப்போகிறதென் றெண்ணுகிறாயோ, அத்யுத்கடமானபாபத்திற்குச் சீக்கிரதண்டமாதலால் நீ உன்னினத்தாரோடு த்வரையிலேயே அழியப்போகிறாய்.

౧౩. స్వకృతైర్హన్యమానస్యరావణాదీర్ఘదర్శినః॥ అభినందంతిభూతానివినాశేపాపకర్మణః।
౧౪. ఏవంత్వాంపాపకర్మాణంవక్ష్యంతినికృతాజనాః॥ దిష్ట్యైతద్వ్యసనంప్రాప్తోరౌద్రఇత్యేవహర్షితాః।

கரு. 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃॥
𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
கசு. 𑌏𑌵𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃।

கரு. ஸ்வக்ருதைர்ஹந்யமாநஸ்யராவணதீர்க்கதர்ஶிநः॥
அபிநந்தந்திபூதாநிவிநாஶேபாபகர்மணः।
கசு. ஏவம்த்வாம்பாபகர்மாணம்வக்ஷ்யந்திநிக்ருதாஜ்நாः॥
திஷ்ட்யேதத்வ்யஸநம்ப்ராப்தோரௌத்ரஇத்யேவஹர்ஷிதாः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	ஓ-இராவணா!	நிக்ருதாः	(உன்னால்) வஞ்சிக்கப்பட்ட
ஸ்வக்ருதைः	தன்செய்கைகளாலேயே	ஜநாः	ஜநங்கள்
ஹந்யமாநஸ்ய	அடிக்கப்பட்டிருக்கிறவனும்	ரௌத்ரः	குரூரனான (இராவணன்)
அதீர்க்கதர்ஶிநः	தீர்க்காலோசனையற்றவனுமான	திஷ்ட்யாஏவ	தெய்வவசத்தாலேயே
பாபகர்மணः	பாபகிருத்தியங்களையுடைய ஒருவனு[டைய	ஏதத்வ்யஸநம்	இந்ததுக்கத்தை
விநாஶே	கெடுதியில்	ப்ராப்தः	அடைந்தான்
பூதாநி	பிராணிகள்	இதி	என்று
அபிநந்தந்தி	ஸந்தோஷிக்கின்றன	ஹர்ஷிதாः (ஸந்தः)	ஸந்தோஷித்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஏவம்	இப்படிப்பட்ட	வக்ஷ்யந்தி	சொல்லப்போகிறார்கள்.
பாபகர்மாணம்-த்வாம்	(பாபகர்மாவான)-உன்னை.		

தா-ம்—அடேராவணா! உலகத்தில் தடுக்கமுடியாத ரௌத்திரவீரியத்தால் பிராணிஹிம்ஸை செய்து பயங்கரனாய் விளங்கிவருகிற பாபியானவன் தான் தீர்க்காலோசனையின்றிச்செய்த துஷ்கிருத்தியங்களினுடைய பலனால் விநாசமடைவதைக்கண்டு அகிலஜனங்களும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள். அதுபோலவே உன்னுடைய ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமுடியாது கதறுகிற திரிலோகவாஸிகளும் உனக்கு தெய்வஸங்கல்பத்தால் சீக்கிரத்தில்நேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தைப் பார்த்தானந்தங்கொண்டு ஸர்வலோகபீடிதனான அந்தகாது கன் மடிந்தானே! தசகண்டங்களுமறுந்து மண்ணின்மேல்வீழ்ந்தானே! வென்று சொல்லிக்கொண்டே மகோத்ஸவங்கொண்டாடப் போகிறார்கள்.

౧౫. శక్యాలోభయితుంనాహమైశ్వర్యేణధనేనవా॥ అనన్యారాఘవేణాహంభాస్కరేణప్రభాయథా।

கரு. ശക്യാ ലോഭയിതും നാഹമൈശ്വര്യേണ ധനേന വാ॥
അനന്യാ രാഘവേണാഹം ഭാസ്കരേണ പ്രഭാ യഥാ।

கரு. ஶக்யாலோபயிதும்நாஹமைம்ஶ்வர்யேணதநேநவா॥
அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [ஞலாவது	பாஸ்கரேண	ஸூரியனிடத்திலின்றும்
ஐஶ்வர்யேண	(அந்தப்புரஸ்திரீளுக்கு)ஈசுவரத்வத்தி	ப்ரபாயதா	காந்திபோல்
தநேநவா	ஆபரணதிதனங்களிஞலாவது	ராகவேண	ஸ்ரீராகவனிடத்திலின்று
லோபயிதும்	வஞ்சிப்பதற்கு	அஹம்	நான்
நஶக்யா	சக்கியமானவளன்று (ஏனெனில்)	அநந்யா	அந்யையாகேன் (பிரியேன்.)

தா-ம்—மண்டோதரிப் பிரபிருதிகளுக்குள் அக்கிரமஹிஷியாய் ஸகலதனராஜ்ஜிய ஸம்பத்துக்களை யடைந்து ஸுகியென்று சொன்ன இராவணவாக்கியத்திற்குப் பதிலுரைக்கிருள். அடேராவண! உன்னுடைய ராஜ்ஜியத்தையும் தனவிசேஷத்தையு மிச்சித்துனக்கு ஸ்வாதீனையாய் விடக்கூடிய ஸாமான்னியஸ்திரீயென் றென்னையெண்ணுதே. உன்னுடையமஹிஷிகளுக்குள் அக்கிர மஹிஷியாயிருந்து உன்னுடைய ஐசுவரியத்தைப்புஜிப்பது எனக்கொருதிருணமடா. அடஅல்பபுத்தே! இந்தவிஷயங்களா லென்பாதிவிருத்தியத்தை அசைக்கமுடியாது. ஸர்வலோகபாவனஞன ஸூரியபகவானுக்கு இயல்பாயுள்ளபிரபைபோல் நான் அந்த ஸர்வலோக சரண்ணியஞன ஸ்ரீராகவனுக்கேயுரிய தர்மபத்தினீ. அந்தமஹாபுருஷனையல்லது வேறொருவனை யானடையேன். பிரபையைப் பிரபாவானிடத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாதுபோல் ஸ்ரீராகவாசிருதமான வென் மனதை அம்மஹாபுருஷனிடத்தினின்று பிரிக்கமுடியாது.

౧౬. ఉపధాయభుజంతస్యలోకనాథస్యసత్కృతమ్॥ కథంనామోపధాస్యామిభుజమన్యస్యకస్యచిత్।

கசு.* ഉപധായ ഭുജം തസ്യ ലോകനാഥസ്യ സത്കൃതം॥
കഥം നാമോപധാസ്യാമി ഭുജമന്യസ്യ കസ്യചിത്।

கசு. உபதாயபுஜம்தஸ்யலோகநாதஸ்யஸ்த்க்ருதம்॥
கதம்நாமோபதாஸ்யாமிபுஜமந்யஸ்யகஸ்யசித்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	அந்யஸ்ய	இதரனுன
லோகநாதஸ்ய	லோகனுயகனுன	கஸ்யசித்	ஒராெருவனுடைய
தஸ்ய	அந்தராமனுடைய	புஜம்	தோளை
ஸத்க்ருதம்	பூஜிக்கத்தக்கின	கதம்நாம	எப்படிதான்
புஜம்	வலதுதோளை	உபதாஸ்யாமி	திண்டாகச்செய்துகொள்வேன்.
உபதாயா	திண்டாகச்செய்துகொண்டு		

தா-ம்—ஸர்வலோக ரக்ஷணத்தைவகித்து அதனுலதிபூஜ்ஜியதையான ஸ்ரீராகவனுடைய வலதுதிருத்தோளையடைந்து ஸுகித்த யான் வேறுபுருஷனுடைய தோளையடைந்து என்னவிதம் ஸுகமுறக்கூடும். பராக்கிரமத்திலும், ஔதாரியத்திலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்திலும் அந்த தீரனுடைய தோள்களுக் கிவ்வுலகிலிணையுண்டோ. பிரம்மாதிஸ்தாவராந்தத்திற்கும் நாதனுன அந்தபுருஷோத்தமனுடைய புஜஸம்ச்லேஷத்தா லின்புற்றவெனக்கு மற்றபிராகிருத புருஷனுடையதோள் என்னஸுகம் தரக்கூடியது.

౧౭. అహమౌపయికీభార్యాతస్యైవవసుధాపతేః॥ వ్రతస్నాతస్యవిప్రస్యవిద్యేవవిదితాత్మనః।

கஎ. അഹമൗപയികീ ഭാര്യാ തസ്യൈവ വസുധാപതേഃ॥
വ്രതസ്നാതസ്യ വിപ്രസ്യ വിദ്യേവ വിദിതാത്മനഃ।

கஎ. அஹமௌபயிகீபார்யாதஸ்யைவவஸுதாபதேஃ॥
வ்ரதஸ்நாதஸ்யவிப்ரஸ்யவித்யேவவிதிதாத்மநஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வ்ரதஸ்நாதஸ்ய	வித்தியாவிருத ஸ்நானம் செய்தவனும்	தஸ்ய-வஸுதாபதேரேவ - அந்தபூபதியான (இராமனுக்கே)	
விதிதாத்மநஃ	ஆத்மஜ்ஞானமுமுடைய	அஹம்	நான்
விப்ரஸ்ய	பிராம்ஹணனுக்கு	ஔபயிகீ	தகுதியான
வித்யேவ	யோகாப்யாஸரூபவித்தைபோல்	பார்யா	மனைவி.

தா-ம்—வேதவேதாங்க சாஸ்திரார்த்தங்களை நன்ருயுணர்ந்து அவ்வேதங்களுக்குப்பரனுனபரமாத்மாவின்ஸ்வரூபத்தையறிந்த பிராம்மணேத்தமருக்குரிய யோகவித்தைபோல், சீலவயோவிருத்தியால் துல்லியாய் பூமாதேவிக்குப் பதியாயிருக்கிற ஸ்ரீராகவனுக்கே நான் உசிதையானபாரியை. அதாவது "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" என்கிற வேதவாக்கியத்திற்கிணங்க, பூதேவியைப் பத்தினியாயடைந்துள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கேயுரிய இலக்ஷ்மீதேவி நானென்று கூடமாகத்தெரிவிக்கிருள்.

౧౮. సాధు రావణ రామేణ మాం సమానయ దుఃఖితామ్ ॥ వనే వాశితయా సార్థం కరేణ్వేవ గజాధిపమ్ ।

௧௮. ஸாது ராவண ராமேண மாம் ஸமானய து:கிதாம் ॥
வநே வாஸிதயா ஸார்த்தம் கரேண்வேவ கஜாதிபம் ।

௧௮. ஸாதுராவணராமேணமாம்ஸமாநயது:கிதாம்॥
வநேவாஸிதயாஸார்த்தம்கரேண்வேவகஜாதிபம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	வாராய் இராவணனே	கரேண்வா (கரேணும்)	பெண்யானையை
து:கிதாம்	துக்கத்தையடைந்த	கஜாதிபமிவ (கஜாதிபேநேவ)-கஜராஜாவோடுபோல்	
மாம்	என்னை	ராமேண-ஸார்த்தம்	ஸ்ரீராகவனேடுகூட
வநே	அரணியத்தில்	ஸாதுஸமாநய	நன்முக சேர்ப்பி.
வாஸிதயா	யௌவனமுடைய		

தா-ம்—அரணியத்திற் பதியின்மையால் துக்கப்படுகிற பெண்யானையை புருஷகஜத்தோடு சேர்ப்பது போல் நாதனையிழந்து துக்கபீடிதையாய் தீனவதனையாய் அன்னபானமின்றிவருந்துகிற வென்னேடு என் ப்ராணதாரகனை ஸ்ரீராகவனைச்சேர்க்கிற பரமோபகாரத்தைப்பண்ணு.

முன்சுலோகத்தால் ஸீதாராமாள் இலக்ஷ்மீநாராயணுளென்றுதெரிவித்து இந்தசுலோகத்தால் தன்னை ஸ்ரீராகவனேடு சேர்ப்பித்து பகவத்சரணங்களைப்பற்றி ஸேவித்தால் அபராதக்ஷமங்கிடைத்து க்ஷேமமுண்டாகுமென்கிருள்.

౧౯. * మిత్రమౌపయికం కర్తుం రామః స్థానం పరీప్సతా ॥ వధం చానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయాసౌ పురుషర్షభః ।

௧௯. மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா ॥
வதம் சாநிச்சதா கோரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப: ।

௧௯. மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும்ராமஸ்தாநம்பரீப்ஸதா॥
வதம்சாநிச்சதாகோரம்த்வயாஸௌபுருஷர்ஷப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்தாநம்	(வாஸயோக்கியமானஇலங்கையின்) ஸ்தானத்தை	த்வயா	உன்னுல்
பரீப்ஸதா	கோருகிறவனும்	புருஷர்ஷப:	புருஷசிரேஷ்டனுன
கோரம்	பயங்கரமான	அஸௌ-ராம:	இந்த ஸ்ரீராகவன்
வதம்	கொலையை	மித்ரம்	ஸ்நேகததை
அநிச்சதாச	இச்சியாதவனுமான	கர்த்தும்	செய்துகொள்வதற்கு
		ஔபயிகம்	யுக்தமானவர்.

தா-ம்—அடேராவண! நீ ஸ்ரீராகவனுக்கு மஹாபராதஞ்செய்துவிட்டாய். அந்த இரகுவீரனையெதிர்த்து நீ ஜீவியாய். நீ இத்தனைகாலம் பெருமையோடாண்டுவந்த இவ்விலங்காநகரத்தில் நீடூழிவாழ விரும்பினுயாகில், யுத்தகளத்தில் கோரமானமரணத்தையடையாது ஜீவிக்கவிரும்பினுயாகில், உடனே அந்த சரண்ணியனை ஸ்நேகம்செய்துகொள். மஹாபராதிகளாயினும் சரணமடைந்த சத்துருக்களையிரக்ஷிக்கிற குணமுள்ளவர். அபராதங்களைக் கொஞ்சமேனும் ஸ்பரியாததயாளு. அவரை நீயேபோய் வணங்கினுயாகிலுனக்கு மங்களமுண்டாகும். இல்லாவிடில் புத்திரமித்திர பாந்தவாளோடு ஒருமிக்க மாண்டுபோவாய். மரிப்பதிலும் வீரமரணங் கிடைக்குமென்றெண்ணுதே. உன்னைச் சித்திரவதம்பண்ணி படுநரகிற்றள்ளுவார். இந்தகோரத்தை விரும்பாயாகில் அவரைச் சரணமடைந்து ஜீவிக்கக்கடவாய்.

த்ரிஸ்லோகியிந்து விஶேஷாய்த்தம்.

அஶோகவநிகையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டி ஸந்நிதியிலே ராவணநுசென்று தன்னுடைய வஹிஜநவிஶ்ராவிநொதங்களில் காட்டாரில்காட்டில் தனக்குள்ளமினுக்கத்தைச்சொல்லியும் [illegible] தருகிறேனென்றும் பிராட்டியை நிலைபோக்கலாமோவென்று ஏத்தி வார்த்தைசொல்லி பிராட்டியு மிவன்சொல்லுகிறவை யொன்றையும்பாராதே இவனுடைய [illegible]த்தையேபார்த்து இவனுக்கொரு நல்வார்த்தைசொல்லுவாரில்லாமையிறே இவனிப்படி பிதற்றுகிறதென்று [illegible] யாகையாலே இவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிருள். சொல்லுகிறவிடத்தில் - [illegible]-என்று [illegible] பார்த்து வார்த்தைசொல்லக்கடவதல்லவென்றும் [illegible]யாலே யாதல்- [illegible]ணத்தோபாதியும் அவனை மதியாமையாலேயாதல் - அசேதநமான வித்துரும்பு ப்ரதிவசத்திபண்ணினுலன்றோ நான்சொன்ன வார்த்தையை யிவன் ப்ரதிபத்திபண்ணுவதென்றும் நினைவாலேயாதல் - [illegible] - [illegible]னென்று தான்பார்த்தவர்கள் [illegible]ர்களாவார்களென்றும் நினைவாலேயாதல்-பெருமாள் துரும்பைக்கொண்டு காகத்தையோட்டினுப்போலே இவளு மித்துரும்பைக்கொண்

டிவனை யோட்டவேணுமென்றும் நினைவாலேயாதல். ஸூர்மாஸமம்போலே வமஸ்வாயனை வுனக்கு ஹோமம்மிதுவன்றேவென்றும் நினைவாலேயாதல் - ஸீதாஹவஹநமேஷம் - என்று ஊஹகமான கஜ்ஞை யைஸீதஜமாகப்பண்ணப் புகுகிறப்போலே சுவேதநமான துரும்பை வேதநமாகப் பண்ணுவோமெ ன்கிற ஸங்கல்பத்தாலேயாதல் - கூஸனுமாயிருக்கிற விவனுக்கும் நமக்குமொரு வ்யவஹாரம் வேணுமென் று நினைவாலேயாதல்-துரும்பைத் தூணுக்கி யித்தூணில் நின்றும் ராவணவஸிஷ்டத்தைப் புறப்பட விக்கவே ணுமென்றும் நினைவாலேயாதல். ஸ்ரீதேவயிகம் சுந்த்ஸா-சொல்லப்புகுகிறவிவள் வீரபத்நியாகையாலே இப்புல்லைக்கவ்வி அவ்வாண்பிள்ளை காலிலேவிழாயென்று நினைவாலேயாதல்-என்னைப்போரப்பொலியச்சொ ன்ன வுன்னையும் நீயடிக்கின் யநயாநம்ராத்ரவஸ்ராதிகளையு மித்துரும்போபாதிகாண் நினைத்திருப்பதென் றும் நினைவாலேயாதல் - துரும்பைமுன்னேபொகட்டு நாஹதேவயிகீஹாயத்ர வரஹாயத்ரஸதீதவ - எ ன்றிந்த தர்பதர்ஸியுனக்காகாதுகாண். வைஷ்ணவோஷாரம்தாத் - உனக்கு வகுத்த பெண்டுகள் வய றெரியாதபடி யவர்களோடுபொருந்தி வர்த்திக்கப் பாராயென்றுசொல்லி - ஊஹஸஜ்ஞாநவாஸஜீ - பள்ள ரும்பறையருமாய்ப் பெரும்பரப்பான யித்தேசத்துக்குள்ளே ஒருவன் சுநத்தப்பட்டானின்றால் இங்ஙனே செய்யலாகாதுகாணென்று ஹிதஞ்சொல்லி மீழ்கைக்கு ஒருநன்மனிதரில்லையாகாதே. வாஸஜீ - ஸ்ரீவிபீ ஷணாழ்வான் தொடக்கமான வரஜாதிகருண்டாகையாலே ஸத்துக்களில்லையென்னவொண்ணாது. உண்டு; ஸதாவாநாநவதமெஸப்ரணிவாதேநவரிவ்ரநேஸவயா உவதெஷ்ஜி - என்று தங்கள் காலிலேகுனிந் தநவதித்திறவர்களுக்கிறே அவர்கள் நல்லதுசொல்லுவது-அப்படிக் கவர்கள் காலிலேகு னிந்தறியாயோ-அடியேதுடங்கி நீ யிவ்வூரிலிருந்தவளல்ல. நேத்துவந்த நீ குனியேனேவென்றறிந்தபடி யெ ன்னென்ன - தமாஹிவிவஷ்தாதெபஸீ: - உன் பஸியின் பொல்லாங்குதானே அதைச் சொல்லுகிற துகாணென்ன பஸியின்பொல்லாங்கு அறிகைக்கு நீ யஜ்ஞாதியன்றேயென்ன -கூஆசாரவஜிதா - உன் னுடைய வநஷ்டாநத்தாலே சுநதித்தேன்காணென்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்கள் சொல்லாதபடியானவிவ னுடைய தராசாரத்தைக்கண்டு வெறுத்து இனியொருவனையும் சுநவதிக்கவேண்டா - சுநவத நிரபெக்ஷமாக நானுனக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறேன். நான் சொன்னபடியே சுநஷிக்கப் பாராயென்கிறு ள் - ஆமாகில் சுநஷிக்கிறேன், அந்த ஹிதந்தன்னைச் சொல்லலாகாதோவென்ன - ஸ்ரீதேவயிகம்காத்ம ராஜ: - பெருமாளோடே வுனக்கு விரோதம்பண்ணினால் ஜயியாது, அவரோடே உறவுபண்ணக்காண வடு ப்பதென்கிறாள். ஸ்ரீதம்கதத்தேவயிகம் - தீரக்கழிய வபராதம் பண்ணின வுனக்கு அவர்திருவடிகளிலே ஸரணம்புகவேணுங்காண் - ஸ்ரீதமென்றுநிற்கச்செய்தே ஸரணமென்பானென்னென்னில் - மேல்ஸ்லோகத்தி லே - விதிதஸ்ஸஹியஸுஜ்ஞ ஸரணாகதவத்ஸல: - தேநமைத்ரீஸவதாம் - என்று அவர் ஸரணாகதவத்ஸ லர்காண். ஆனபின்பு நீயும் ஸரணம்புகாயென்று சுதத்திலே மைத்ரீஸப்ரயோகம் பண்ணுகையாலே ஸரணஸப்தம் வ்யவஹாயமாக்கக்கடவது. சுவநம் வநநம் ஊரணம் ஸம்ரக்ஷணமென்று ஸவ த்தை ஸக்திப்ரகாரமாகவுஞ் சொல்லித்திறே - ஆகையாலே அவரை ஸரணம் புகாயென்கிறாள். தமேவஸ ரணம்ஹ ஸவத்ஸவேநஸாரத - என்று பிராட்டியைப்போலே யாதிகரா யிருப்பார் வேறேசிலரு மிப் பாசுரஞ்சொன்னார்களிறே. ஆனால் நேர்கோடுநேரே ஸரணமென்னாதே ஸ்ரீதமென்பானென்னென்னில் க்ஷ த்ரனைப்போலே தந்தாமைஉயரவைத்துப் பிறரைத்தண்ணிதாகச் சொல்லும்படியான புன்மையில்லாத பிரா ட்டி நீர்மையாலே சொல்லுகிறாள். இவளேயன்றி யிப்படிசொன்னார். பெருமாள் தாமும் ராக்ஷஸனை ஸ்ரீத ஸாவேந-என்றும், ஒருகுரங்கை ஸவாவமே - என்றும், ஓரோட்டை யோடககாரனை ஆத்மஸமஸ்ஸகா-என் றும் உகந்ததோழன் நீயென்றும் அருளிச்செய்தாரிறே. இன்னமொரு ஆகாரத்தாலே ஸ்ரீதஸப்தம் சொல்லு கிறாள். அதென்னென்னில்; நநமேயமென்றுவணங்கலிலரக்கனாய் தரோதியான விவனை ஸரணம்புகா யென்று விசையானென்றும் அத்தாலே தோழமைக்கொள்ளாயென்கிறாள். ஸ்ரீதம்கதத்தேவயிகம்-ஸ்ரீதாஸ ஸ்ரீயத ஊதி ஸ்ரீதமென்று, ஸ்ரீதிஸ்வஹமெந - என்கிற யாதவிலேயாய் பெருமாளுக்கு மெஷவிஷயமாகா தே ஸ்நேஹவிஷயமாகை யழகியதுகாண். நேராகவிவருக்கு ஸத்ருவுமாய் ப்ரவலனுமா யிருக்கிற நான் ஸாபெக்ஷனாய் பெருமாளுக்கு மெஷவிஷயமாகாதே இவர்பக்க லுறவுகொண்டாடப் புகுகிறேனோவென்ன ஸ்ரீதம்கதத்தேவயிகம் - இப்படி ப்ராதிகூல்யம்பண்ணின வுனக்கு பத்தும்பத்தாகவுறவுசெய்யவேணு ங்காண். இதுபண்ணினால் ப்ரயோஜநமென்னென்ன - ஸ்ரீதம்கதத்தேவயிகம் - உன் ப்ராணரக்ஷணத்தி ல் விநியோகங்கொள்ளலாம. ஒளவயிகம் - உவாயஃ நிமித்தகாரணம்-உன்னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு உபா யம் - உவாயெஹரஸ - என்கிற ஸூத்ரத்தாலே உவாயஸப்தம் உபெயஸப்தமாய் ஸாதேஷ்டகாய் ஊகா தெஸமாய் ஆஜிவ்ரஸியாய் சுகாரலோபமாய் ஒளவயிகமென்று வஜமாகிறது. இப்படிக்கு இது உவாய மென்றுமிடம் - ஸாநம்வரீப்தாவயஞாநிஷ்தா வென்று மேலே ஹஞ்சொல்லுகையாலே ஸூஷ்டமிறே. ஆனால் நான் உறவுக்கிசையக்கொள்ள முகந்தாராதே ப்ரதாவிகளாயுதரிகிலோவென்ன - ராஜ: - வ்யாயா

தே பொருந்தும்படியான, நீர்மையுடையவர்காண். ராமேண - தெய்வதரோடும் காகத்தோடும் குரங்கோடும் உறவுசெய்கிறவ ரித்தனை யௌதார்யத்தையுடைய வுன்னைவிடுகிறரோ. ராமேண - நீயல்லேனென்னிலும் - யதிவா ராவணஸ்வஸ்தி-ஆத்மநோ நேச்சஸி - என்று அழைத்துவிடுவது ஆபத்துமுடிகினவாறே - ஸஹ வென்று விட்டடிப்பதாகிற பெருமாளித்தனை - நீ யிசைவாயுமானால் விடுகிறரோ - ராமேணாதிஹ்ருதம் ச த்வயா லோகம் ஸுஹ்ருத் ஹ்ருதயாய் ஸ்வாசரணங்களுமான ப்ராணிகளைவிட்டு ஸர்வஸ்வம் ஸம்ப்ரதாநமென்றும் நிவாஸவ்ருக்ஷ ஸாது - என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாய ஸுஹ்ருத்தான பெருமாளோடே வுறவுசெய்யப்பார் - ராமேண-ராமேண திக்ரதா-நேயேஷ்டா ஸ்ரீமம் கா நயேயம் நராவணம்-என்று உன்னைவிட்டகன்று நிற்கிற உன்னுடைய வுறவுமுறைமும் உன்னுயிருமுண்டாக்கலிலே பழையபடியே பொருந்தும்படிபண்ண வல்லர்காண் - பண்டே என்றுதாயிருக்கிறவத்தை இவர்பொருந்தும்படி தரிக்கப்பண்ணவேணுமோவென்ன- ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா - வயஞ்சாநிச்சதா - இதுக்குமுன்பு உன்னுதேயாகிலும் உன்குடியிருப்பும் ப்ராணனும் மேலும் வேண்டியிருந்தாயாகி லவரைப்பற்றவடுக்கும் - ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா - ஸ்தாநம் - ஆவாஸ: - ஸுஹ்ருத் மித்ரம் காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் - என்று உன்தம்பிக்கு இப்படைவீடுகுடுக்கவாய்த்துப்போகிறர் அதுசெய்யாதபடி நீயேயிப்படைவீடாளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா-ஸ்தாநம் ஸ்திதி: - தீர்நமோகாநு ஸம்பரிக்ரஹ) - என்று காக்கைபோலே கண்டவிடமெங்கும் பறந்து திரியாதே நிலைகொள்ளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். ஸ்தாநம் - ஸம்ஸ்தாநம் - அதாவது உத்தமமான வரிகாமும் நீயும் தோப்புங்குலையாமலிருக்கவேண்டி யிருந்தாயாகிலென்றுமாம். ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா-ஸ்தாநம்- அதிஷ்டாநமாய் ஸ்ரீமத்ப்ராஸாதாதிகளாகிற ப்ரஹ்மாதிகம் த்ரிவர்க்கமும் கோஹம்ஸமேதம் ராஜ்யரூபமான ஸாதரூபமாகிவர்க்கமும் நீதேடிப்படைத்த வஸ்துமும இது நெடுங்காலம் குடியாக்கின படைவீடுமாகிற ஐஸ்வர்ய அதிஷ்டாநம் குலையாமேயிருக்கவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். படைவீடும் அதிஷ்டாநமும் பார்த்திருக்கிறேனே வேறேவோரிடத்திலேபோயிருக்கிறேனென்ன ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா - பரித: ஸ்தாநமீப்ஸதா - ஸஞ்சரந்ரம் ஸர்வ வநம் ராவணம் - விதாஹே ஸமரம் ராநசேஜவநமஹீ ஸோக்ஷ்) தே - என்று ஸப்தி தன்னிலும் மலைமொழிஞ்சில்களிலேயாகிலுமாம் - உனக்கு ஜந்மபூமியான பாதாளத்திலே போகிலுமாம் - உன்னை யிப்படி வரந்தந்து வாழ்வித்த ப்ரஹ்மலோகத்திலேபோகிலுமாம் - அவ்வோவிடங்களி லுனக்குயிர்கொண்டு நிற்கவொண்ணது, சுற்றிலே போயிருக்கப் பார்த்தாயாகிலு மவருறவாகவேணுங்காண். ப்ரவிஷ்டங்களிலே போயிருக்கிறபோதன்றே அவர்வேண்டுவது. அஜ்ஞாதவாஸமாக ஒருவிடத்திலே மறையவிருக்கிறேனென்ன - வயஞ்சாநிச்சதா - உன்னை உயிரோடே விடிலன்றோ நீயொளித்திருப்பது, அப்படி சாகாமலிருக்கைக்கு வேண்டியிருந்தாயாகிலு மவரைப்பற்றவேணும். வயநிச்சதா -ஒரு வீராசரிகளாற்பிறக்கிற மரணமொழிய ஒருசத்ருவைத்தினலே புகந்து தலையறுப்புண்டா யென்கிற வரிஷவம் வாராதே யொழியவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். வீரனுக்கு சத்ருவின் கையிலே படுகையன்றே தாமென்கிறயாகில் வொரம்வயநிச்சதா - நாட்டாரைப்போலே சாமாறு சாம்போது மவரைப் பற்றவேணுங்காண். வொரம்வயம் - உன்னைக்கொல்லும்போது மெளிதாகவிடுவரோ. ஆளைவரவிட்டு நிலைநாட்டி அந்த தூதனைக்கொண்டு தறைக்கீடாகத் தோப்பைமுறித்து உன்பசலைத்திருகி வுன்னேலக்கத்திலே மதியாதேபுகந்து தன்னுயன்பெருமையையு முன்தாழ்மையையும்சொல்லி யுன்படைவீடு பொறியும் புகையு மெழும்பும்படி சுட்டுக் கரிக்கூடாக்கி மீண்டுவந்து விசேஷம்சொல்லும்படிபண்ணி அநந்தபரிகரத்தை யுடைத்து காண்பாரைக்காண்பித்துக்கொண்டு உன்னுழியநெஞ்சிலே கல்லிட்டாபோலே யுனக்கு நீர் சிறையானகடலிலே கல்லிட்டடைத்துப்பெருவழியாக்கிக் குரங்குகளை கால்நடையே யக்கரைப்படுத்தி வுன்படைவீட்டையடைய மதிட்படுத்தி நீயாண்டபரிகரமடைய வெறுந்தறையாக்கி யுன்னுறவுமுறையாரை மூக்கை யரிவது, தோளைத்துணிப்பது, காலைத்தறிப்பது, தலையையறுப்பதாய் பனங்கனியுதிர்த்தாப்போலே யுன்தலைகளை யுதிர்ப்பது தோள்களைக்கழிப்பது வுடலைத்துளைப்பது இவ்வுதிரக்குறையை உன் பெண்டுகளுக்குக் காட்டுவதாக ஸஹ – என்றுவிட்டடிப்பதாய் இப்படி விதேயம் பண்ணிக்கா னுன்னை யவர்கொல்லுவது. இப்படிக்குக்கொடுங்கொலைவேண்டித்தில்லையாகி லவரைப்பற்றென்றுகவுமாம். இவர் வெறுத்தமனிதரி லிதுக்குமுன் னிப்படிப்பட்டாருண்டோவென்ன; கூயா - இப்படி வேறொருவ ரித்தனை யவமாயம் பண்ணினருமில்லை—இப்படிப் பட்டவர்களுமில்லை. ஆததாயியாய் அஸஹ்யாபசாரம் பண்ணி விதேயப்ராவண்னை வுணக்கித்தனையும் வேணும். ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா வயஞ்சாநிச்சதாகூயா - நீயிருக்குமாறிருக்கும்போது மவர்வேணும் - நீசாமாறுசாம்போது மவர்வேணும். அவர்தாமிங்கே ஸந்நிஹிதராகவே வேண்டாவோவென்ன; இத்தாலிங்கேநிற்கிறொன்கிருள். அஸௌ ராமோ தேவாதி வஸ்ருதி - என்றும், ராமே திராமேதி ஸதைவ புத்த்யா விசிந்த்ய - என்றும், எப்போதும் பெருமாளையே பாவிக்கையாலே யுருவெளிப்பாடாய் தனக்கெப்பொழுதும் ஸந்நிஹிதராயிருக்கையாலே இவரென்றுகாட்டுகிருள். இவனுக்கிதுக்குமுன் அவரோடு வாஸனையில்லாமையாலும் ஸ்நேஹப்ரவ்ருத்தி யில்லாமையாலும் அந்யபரனைகையாலு தோற்றுதிறே. ப்ரதிகூலனை ராஜீவனுக்குட்பட வாஸனையுண்டாகையாலே வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பஸ்யாமி - என்று பார்த்த பார்த்த விட

மெங்கும் பெருமாளாய்த்தோற்றித்திறே - ராவணன் தானும் பூசலிலே வாசனைப்பண்ணின பின்பு திருச்ச ரங்கள் நெஞ்சிலேபட்டு ஸாநுராகவைராநாமென்று நினைத்துக்கொண்டுபட்டானிறே. அஸௌ - ஸந்நிஹிதமேஶவத்தீர்த்தோ காகுஸ்தஸம்பந்தியையிறே - அயமென்பது. இங்கு வசியில் அதிராகத்தாலும் தேஶகாலவிப்ரகர்ஷத்தாலும் அதிதூரவிப்ரகர்ஷவாசியான அதஸ்ஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாள். அஸௌ அஸத்யஸந்தத்தோ அஸ்த்ராஸ்த்ரப்ரதிஷ்டிதம் என்றும் "உன்னைக்கொண்டென்றுள்வைத்தேனென்னையுமுன்னிலிட்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே யிவர்திருவுள்ள மவர்பக்கலிலே தட்டுமாறிக்கிடைக்கையாலே பிராட்டிக் கொருபோகியாகத் தோற்றக்குறையில்லையிறே. அஸௌ-ஆஸநராக்கி யவரைப் பெறும்போது நான் பண்ணின விரோதங்களை நினைத்து விரக்தராயிருக்கிறவர் என்னைக் கைக்கொள்ளுவரோவென்ன வத்ஸல: - செய்தார்செய்த குற்றங்களை நினைத்திருக்குமவரல்லர் - பிழையறியாத பெருமாள்காண் - வத்ஸல: அவிஜ்ஞாதாவென்றும், ஜ்ஞாதப்ரகாராணாம் ஶதமப்யேகதயா - என்றும் - அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம் - என்றும், கவிபாட்டுக்கொண்டவர்காண். வத்ஸல: - பிழையறியாத வளவேயல்ல, தோஷாயைஷ விதஸ்ஸ்யாத் - என்றும், குன்றனையக்குற்றஞ்செயினுமென்றும் செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொள்ளும்படியான உத்தமவத்ஸலர்காண். வத்ஸல:-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம் - என்றும் மத்பாபஜாநாதி - என்றும் ப்ரதிகூலாசாரத்திலே யகப்பட வுன்னை ரக்ஷிக்கைக்கு அழைத்துவிடுவது போகவிடுவதாகப் புகுகிறவர் நீயுமநுகூலித்தால் விடுவரோ - வத்ஸல: - நீ பாபிஷ்டர்களில் அதமனாயிருக்குமாப்போலேகாண் அவரும் வத்ஸலர்களில் உத்தமராயிருக்கும்படி. வத்ஸல: - வத்ஸலோத்தம: - என்கிறபடியே அதமனாகிறான் செய்தகுற்றத்தை நினைத்திருக்குமவன் - மத்யமனாகிறான் குற்றத்தை நாளோட்டத்தோடே பொறுக்குமவன் - உத்தமனாகிறான் குற்றங் காண்பானேன் மறப்பானேன் என்று முதலுக்குக்காணாதவன். வத்ஸல: - இப்படி அநபராதியாயிருக்குமளவில் அவருடைய ஶார்ங்கப்ரபாவத்தாலே யுனக்கு ப்ரபாவமென்று நினைத்திரு. வத்ஸல: - அவருடைய கொம்பாலே வுனக்குக் கொலையென்றுநினைத்திரு. இத்தாலிவனுக்கிப்படி உபதேஶம் பண்ணும்படியான பிராட்டியினுடைய நீர்மையினேற்றமும், இப்படிப்பட்ட விந்நீர்மையை யகப்படக் கைதப்பும்படியான ராவணனுடைய பாபப்ராசுர்யமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

---

౨౦. విదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః। తేనమైత్రీభవతుతేయదిజీవితుమిచ్ఛసి।

౨౧. ప్రసాదయస్వత్వంచైనంశరణాగతవత్సలమ్। మాంచాస్మైప్రయతోభూత్వానిర్యాతయితుమర్హసి।

௨௦. விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:॥
தேநமைத்ரீபவதுதேயதிஜீவிதுமிச்சஸி।

௨௧. ப்ரஸாதயஸ்வத்வஞ்சைநம்ஶரணாகதவத்ஸலம்॥
மாஞ்சாஸ்மைப்ரயதோபூத்வாநிர்யாதயிதுமர்ஹஸி।

௨௦. விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:॥
தேநமைத்ரீபவதுதேயதிஜீவிதுமிச்சஸி।

௨௧. ப்ரஸாதயஸ்வத்வம்சைநம்ஶரணாகதவத்ஸலம்॥
மாம்சாஸ்மைப்ரயதோபூத்வாநிர்யாதயிதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த ஸ்ரீராகவன்	த்வம்ச	நீயும்
தர்மஜ்ஞ:	நியாயமுணர்ந்தவர்	ஏநம்	இந்த
ஶரணாகதவத்ஸல:	சரணம் புகுந்தவரிடத்தி லன்புடையவர் (என்று எல்லோர்களாலும்)	ஶரணாகதவத்ஸலம்	சரணமடைந்தோரிடத்தில் வாத்ஸல்லியமுள்ள ஸ்ரீராகவனை
விதிதோஹி	அறியப்பட்டவரன்றோ (ஆகையால்)	ப்ரஸாதயஸ்வ	அநுக்கிரகமுடையவராகச்செய்து
ஜீவிதும்	பிழைப்பதற்கு	ப்ரயத:	நியாயத்தையடைந்தவனாக[கொள்
இச்சஸி-யதி	(நீ) கோருவாயாகில்	பூத்வா	ஆகி
தே	உனக்கு	மாம்ச	என்னையும்
தேந	அந்த ஸ்ரீராகவனோடு	அஸ்மிந்	இந்த இராகவனையும்பொருட்டு
மைத்ரீ	சிநேகம்	நிர்யாதயிதும்	திருப்பிக்கொடுப்பதற்கு
பவது	உண்டாகட்டும்	அர்ஹஸி	யோக்கியனாகிறாய்.

தா-ம்—ஹேராவண! என்னுடையநாதன் ஸகலதர்மங்களுமுணர்ந்தவர். சரணமடைந்தோ ரிடத்தில் மிகுந்தவாத்ஸல்லியமுள்ளவர். அவருடைய அனந்தகல்யாண குணங்களுக்குள் இவ்விரண்டும் மஹாப்பிரஸித்தமானவை. எக்காலத்திலும் தர்மநெறியினின்றுதவறார். சரணமடைந்தவனைக்கைவிடார். ஆகையால், ஹேராக்ஷஸ! இவ்வைசுவரியத்திலும் வைபோகத்திலும் விருப்புற்று ஜீவதாரணஞ்செய்யக் கோருவாயாகில்

அந்த சரணாகதவத்ஸலனுடைய ஸ்னேகமுனக்கத்தியந்தமாவசியகம். மஹாபராதியான நீ அவரையடுத்தாலல்லது அவருடையபாணத்திற்குத்தப்பாய். சரணாகதி பண்ணினையாகில் ஸமஸ்த வபராதங்களு மறைபட்டுப் போம்; உனக்கு மங்களமுண்டாகும். உனதுக்ஷேமார்த்தம் ஸ்ரீராகவனிடத்தில்ஸ்னேகம்பாராட்டி அவருடைய அநுக்கிரகப் பிரஸாதத்திற்குப் பாத்திரபூதனாயமைந்து அந்தரங்கமான வினீதபாவத்தோடு என்னை மறுபடியும் அந்த சரண்ணியனிடத்தில் சேர்க்கக்கடவாய்.

௨௨. ఏవం హి తే భవేత్స్వస్తి సంప్రదాయ రఘూత్తమే। అన్యథా త్వం హి కుర్వాణో వధం ప్రాప్స్యసి రావణ।

௨௨. ഏവം ഹി തേ ഭവേത്സ്വസ്തി സമ്പ്രദായ രഘൂത്തമേ॥
അന്യഥാ ത്വം ഹി കുർവാണോ വധം പ്രാപ്സ്യസി രാവണ।

௨௨. ஏவம்ஹிதேபவேத்ஸ்வஸ்திஸம்ப்ரதாயரகூத்தமே॥
அந்யதாத்வம்ஹிகுர்வாணோவதம்ப்ராப்ஸ்யஸிராவண।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	அடே இராவண	ஸ்வஸ்தி-பவேத்	மங்களம் உண்டாகும்
ஏவம்	நான்சொன்னபடி	அந்யதா	வேறுவிதமாக
ரகூத்தமே	ஸ்ரீராகவனிடத்தில்	குர்வாணஃ	செய்கிற
ஸம்ப்ரதாய	(என்னைக்) கொடுத்து	த்வம்ஹி	நீயோவென்றால்
(ஸ்திதாய)	(நிற்கிற) இருக்கிற	வதம்	கொலையை
தே	உன்பொருட்டு	ப்ராப்ஸ்யஸி	அடைவாய்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதிப! யானுபதேசித்தவண்ணம் அந்த ரகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராமனிடத்தில் என்னை மறுபடியுங்கொண்டு சேர்த்து அவரது ஸந்நிதியில் வணங்கிநிற்பாயாகில் அந்த காருண்ணியன் நீ செய்த வபராத சதங்களையுங்க்ஷமித்து புத்திரமித்திர களத்திரபாந்தவாளோடு சிரகாலவாழ்க்கையை யுனக் கனுக்கிரகிப்பார். அப்படிசெய்யாது விபரீதபுத்திகொண்டாயாகில்அந்தகோதண்டதீக்ஷாகுரு, நீர்க்காவல்கொண்ட உன் அரணைக்கிட்டித் தன்னுடைய திருச்சரங்களா லுன்மந்திரிமக்கள் சகோதரரனைவரு முன்கண்முன் மடியச்செய்து, உன் அங்கனாசதம்மயிர்விரித்தழ, மண்டோதரிவயிறெரியப்பதற, உனது தசசிரஸ்ஸுகளைக் கிரீடகுண்டலங்களோடு பனங்காய்போலறுத்துத்தள்ளுவார். இப்படிப்பட்டவதம் நீயடைவது நிச்சயம்.

௨௩. వర్జయేద్వజ్రముత్సృష్టం వర్జయేదంతకశ్చిరమ్॥ త్వద్విధం తు న సంక్రుద్ధో లోకనాథస్స రాఘవః।

௨௩. വർജയേദ്വജ്രമുത്സൃഷ്ടം വർജയേദന്തകശ്ചിരം॥
ത്വദ്വിധം തു ന സംക്രുദ്ധോ ലോകനാഥസ്സ രാഘവഃ।

௨௩. வர்ஜயேத்வஜ்ரமுத்ஸ்ருஷ்டம்வர்ஜயேதந்தகஶ்சிரம்॥
த்வத்விதம்துநஸம்க்ருத்தோலோகநாதஸ்ஸராகவஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்ஸ்ருஷ்டம்	(இந்திரனால்) விடப்பட்ட	வர்ஜயேத்	விடுவான்
வஜ்ரம்	வஜ்ஜிராயுதமானது	லோகநாதஃ	ஜகந்நாதனான
(த்வத்விதம்)	(உன்போலொத்தவனை)	ஸஃ	அந்த
வர்ஜயேத்	விடும்	ராகவஸ்து	ஸ்ரீராகவனோவென்றால்
அந்தகஃ	இயமன்	ஸம்க்ருத்தஃ	கோபித்தவராக
(த்வத்விதம்)	(உன்போலொத்தவனை)	த்வத்விதம்	உன்னைப்போன்றவனை
சிரம்	வெகுகாலம்	ந (வர்ஜயேத்)	(விடமாட்டார்.)

தா-ம்—அடேராவண! ஸ்ரீராமாபராதியானபிறகு ஸ்ரீராமபாணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைக்கலாமென்றெண்ணுகிறாயோ? திக்பாலகரைவென்றனம், திக்கஜங்களையிடித்தனம், திரைலோக்கிய ஜயத்தையடைந்தனம், நமக்கிம்மானுஷவைஷம்மிய மெவ்வளவென்று நினைக்கிறாயோ? அடமந்தபுத்தே! உனக்குத்தெரியாதோ ஸ்ரீராகவவீரியம். இட்டகுறியைத்தவறாதடிக்கிற இந்திரவஜ்ஜிரமும் உன்மீது பிரயோகிக்கப்பட்டால் உனது விக்கிரமத்திற்கஞ்சி உன்னைவிட்டுவிடலாம். உனதாயுள்முடிந்தும் உனது தௌஷ்டியத்திற்கஞ்சி உனது பிராணனைக் கொண்டுபோகாது அந்தகனும் சிரகாலம்விட்டுவிடலாம். ஸ்ரீராகவ கோபமுண்டாகில் க்ஷணகாலமாவதுதக்குமோ உனதுசிரஸு. உத்தரக்ஷணத்தில் நீ மடிந்துபோவது நிச்சயமென்றறியக்கடவாய்.

௨௪. రామస్య ధనుషశ్శబ్దం శ్రోష్యసి త్వం మహాస్వనమ్॥ శతక్రతువిసృష్టస్య నిర్ఘోషమశనేరివ॥

௨௪. രാമസ്യ ധനുഷശ്ശബ്ദം ശ്രോഷ്യസി ത്വം മഹാസ്വനം॥
ശതക്രതുവിസൃഷ്ടസ്യ നിർഘോഷമശനേരിവ।

௨௪. ராமஸ்யதநுஷஶ்ஶப்தம்ஶ்ரோஷ்யஸித்வம்மஹாஸ்வநம்॥
ஶதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்யநிர்க்கோஷமஶநேரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராவண)	(அடே இராவண)	மஹாஸ்வநம்	பெருநாதமுடைய
த்வம்	நீ	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய
ஶதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்ய-இந்திரனால்விடப்பட்ட		தநுஷஃ-ஶப்தம்	வில்லினுடைய-டங்காரநாதத்தை
அஶநேஃ	இடியினுடைய	ஶ்ரோஷ்யஸி	கேழ்க்கப்போகிறாய்.
நிர்கோஷமிவ	சப்தத்தைப்போல்		

தா-ம்—ஸ்ரீராகவனிடத்தில் விரோதபுத்தியை யடையாத ஹேராக்ஷஸாதம! இந்திரனாலேவப்பட்ட இடிமுழக்கம்போல் பயங்கரத்வனியோடுகோஷிக்கிற ஸ்ரீராகவ தனுஷ்டங்காரத்தை நீ சீக்கிரத்திலிந்நகரில் கேழ்க்கப்போகிறாய்.

౨౫. ఇహశీఘ్రంసుపర్వాణోజ్వలితాస్యాఇవోరగాః॥ఇషవోనిపతిష్యంతిరామలక్ష్మణలక్షణాః।

౨౬. రక్షాంసిపరినిఘ్నంతఃపుర్యామస్యాంసమంతతః॥అసంపాతంకరిష్యంతిపతంతఃకంకవాససః।

౨౭. రాక్షసేంద్రమహాసర్పాన్సరామగరుడోమహాన్॥ఉద్ధరిష్యతివేగేనవైనతేయఇవోరగాన్।

௨௫. 𑌇𑌹𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃॥
𑌇𑌷𑌵𑍋𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃।

௨௬. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌅𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌙𑍍𑌕𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।

௨௭. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑌾𑌮𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍॥
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍।

௨௫. இஹஶீக்ரம்ஸுபர்வாணோஜ்வலிதாஸ்யாஇவோரகாஃ॥
இஷவோநிபதிஷ்யந்திராமலக்ஷ்மணலக்ஷணாஃ।

௨௬. ரக்ஷாம்ஸிபரிநிக்நந்தஃபுர்யாமஸ்யாம்ஸமந்ததஃ॥
அஸம்பாதம்கரிஷ்யந்திபதந்தஃகங்கவாஸஸஃ।

௨௭. ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்ப்பாந்ஸராமகருடோமஹாந்॥
உத்தரிஷ்யதிவேகேநவைநதேயஇவோரகாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடே இராவண)	பதந்தஃ	விழுந்தனவாக
ஸுபர்வாணஃ	சிறந்தகணுக்களையுடையதும்	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதரை
ராமலக்ஷ்மணலக்ஷணாஃ	ஸ்ரீராகவ லக்ஷ்மணர்களின்பெயரை யடையாளமாயுமுடைய	பரிநிக்நந்தஃ	ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு
இஷவஃ	பாணங்கள்	அஸம்பாதம்	அவகாசமில்லாததை
ஜ்வலிதாஸ்யாஃ	விஷாக்கினியால் எரிகிற முகங்களையுடைய	கரிஷ்யந்தி	செய்யப்போகின்றன
உரகாஇவ	ஸர்ப்பங்கள்போல்	மஹாந்	பெரியவரான (சிறந்தவரான)
இஹ	இந்த (இலங்கையில்)	ஸஃ-ராமஃ	அந்த-ஸ்ரீராகவன்
ஶீக்ரம்-நிபதிஷ்யந்தி	த்வரையாக-விழப்போகின்றன	ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்ப்பாந்	இராக்கதமுக்கியாளாகிறபெரு ஸர்ப்பங்களை
கங்கவாஸஸஃ	கழுகுஇரக்கையைவஸ்திரமாயுடைய (பாணங்கள்)	ராமகருடஃ	இராமனாகிறகருடன்
		வைநதேயஃ	கருத்மானனவர்
		உரகாநிவ	ஸர்ப்பங்களைப்போல்
அஸ்யாம்-புர்யாம்	இந்த-பட்டணத்தில்	வேகேந	வேகத்தோடே
ஸமந்ததஃ	நாற்புறத்திலும்	உத்தரிஷ்யதி	மேலெடுத்தெறியப்போகிறார்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸேந்திர! உனது துர்ப்புத்தியாலிந்நகருக்குக்கொஞ்சகாலத்தில்நேரிடப்போகிற பிரளயத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். அந்தரகுவீரன் இவ்விடம் வந்தவுடன் தனது உக்கிரகோதண்டத்தை வளைத்து, தங்கக்கட்டுகட்டி இராமலக்ஷ்மண நாமாங்கிதங்களைவகித்துக் காலகோடிவிஷத்தைக்கக்குகிற ஸர்பபங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸுடைய திவ்வியசரங்களை வர்ஷிக்கப்போகிறார். கழுகுரக்கைகள்போன்ற இரக்கைகளையுடைய அந்ததிடங்கொண்ட ராமபாணங்கள் இலங்காநகரமுழுது மிடைவெளியில்லாமல் வியாபித்து இராக்கதருடைய மார்பைப்பிளந்து கண்டங்களைச்சேதித்துப் பரமஹிம்ஸை செய்யப்போகின்றன. மஹாவேகவானன வைனதேயனுடைய மூக்கிற்சிக்கியஸர்ப்பங்கள் வதைபடுவதுபோல் நீங்களெல்லோரு மூர்த்தவிஜயராகவனுடைய விக்கிரமவேகத்தா லாகாயத்திலெடுத்தெறியப்பட்டு நசிக்கப்போகிறீர்கள்.

(அவதாரிகை) தன்னிடத்திலிருந்து ஸீதையையொருக்காலும் இராமன் அடையமாட்டானென்றுசொன்ன இராவண வசனத்திற்குபதிலுத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.

౨౮. అపనేష్యతిమాంభర్తాత్వత్తశ్శీఘ్రమరిందమః॥అసురేభ్యశ్శ్రియందీప్తాంవిష్ణుస్త్రిభిరివక్రమైః।

௨௮. 𑌅𑌪𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃॥
𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।

உஅ. அபநேஷ்யதிமாம்பர்த்தாத்வத்தஶ்ஶீக்ரமரிந்தம:॥
அஸுரேப்யஶ்ஶ்ரியம்தீப்தாம்விஷ்ணுஸ்த்ரிபிரிவக்ரமை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஷ்ணு:	(வாமனவதாரம் செய்தருளின) விஷ்ணுவானவர்	அரிந்தம:	சத்துருநாசகரான
த்ரிபி:	மூன்றுகளான	பர்த்தா	என் நாதனான (ஸ்ரீராகவன்)
க்ரமை:	அடிவைப்புகளால்	மாம்	என்னை
அஸுரேப்ய:	அஸுரர்களிடத்திலிருந்து	ஶீக்ரம்	த்வரையாக
தீப்தாம்	ஒளியுற்ற	த்வத்த:	உன்னிடத்திலிருந்து
ஶ்ரியமிவ	இராஜ்ஜியஸம்பத்துபோல்	அபநேஷ்யதி	எடுத்துகொண்டுபோகப்போகிறார்.

தா-ம்—மேகத்தால் மறைப்புண்ட சந்திரிகைபோலும் இந்திரஹஸ்தகதமான ஹிரண்ணியகசிபு கீர்த்திபோலும் உன்வசத்தையடைந்த வென்னை ஸ்ரீராமன் தரிசிப்பதற்கு மசக்தனென்றுபிதற்றுகிற அடேராவண! என்னுடையநாதன் மானிடவடிவங்கொண்டமையா லவருடைய விக்கிரமமகிமையை யறியாமலேசுகிறாய். வாமனரூபியாய் மூன்றடிநிலம்யாசித்துப் பிறகு தனது விசுவரூபத்தைவெளியிட்டுப்பூமியையோரடியாலும் வானையோரடியாலுமளந்து மூன்றுவததடிவைப்பால் அஸுரேசுவரனை பலிசக்கிரவர்த்தியின் ஸர்வ ஸ்ரீயையும் ஸ்வீகரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல் எனதுபர்த்தாவும் சிறியஉருவங்கொண்டவராயினும் உன்போன்ற பிரபலசத்துருக்களனேகரை சிரமமின்றி தனதுகோதண்டத் திருவிளையாட்டால் க்ஷணகாலத்தில் முடிக்கவல்ல மஹாதீரன். பாணிக்கிரகணஞ்செய்த பத்தினியைப்பரிக்க வகையறியாத சௌரியமற்ற துர்ப்பலனென்றெண்ணிமகிழாதே. இன்னம்சிலநாளில் என்னைப்பற்றிவந்த உன்னிருபது புயங்களைப் பனைமரம் வெட்டிச்சாய்ப்பதுபோலறுத்து, மகுடமேந்திய சிரங்களைப் பனங்காய்போலுதிர்த்து அவைதூஷித்தவாயில்மண்ணிட்டு, இவ்விதம்கஷ்டப்படுகிற வென்னைத் திரும்பியடைந்து ரக்ஷிக்கப்போகிறார்.

౨౯. జనస్థానే హతస్థానే నిహతే రక్షసాం బలే॥ అశక్తేన త్వయా రక్షః కృతమేతదసాధు వై।

உகூ. 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌬𑌲𑍇॥
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑍈।

உகூ. ஜநஸ்தாநேஹதஸ்தாநேநிஹதேரக்ஷஸாம்பலே॥
அஶக்தேநத்வயாரக்ஷ:க்ருதமேததஸாதுவை।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநஸ்தாநே	கரன்முதலானவர்களுடைய வாஸஸ்தானமானது	அஶக்தேந	சக்தியற்றிருக்கிற
ஹதஸ்தாநே	நாசம்பண்ணப்பட்டஇடமுடையதாக	த்வயா	உன்னால்
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	அஸாது	நலமில்லாமலிருக்கும்படி
பலே	ஸைந்நியமானது	ஏதத்	(யுக்தமில்லாமல்திருட்டுத்தனத்தாலபகரித்துவந்த) இந்தகிருத்தியமானது
நிஹதே(ஸதி)	அடிக்கப்பட்டிருக்கையில்	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.
(ஹே) ரக்ஷஸ	ஓ ராவண		

தா-ம்—கரதூஷணப்பிரமுகாளான இராக்ஷதவீரரும் அவர்களுடைய அளவற்ற ஸைன்னியமும் ஸ்ரீரகுவீர கோதண்டத்தால் ஒருமுகூர்த்த நாழிகைக்குள்மடிந்து தண்டகாரண்ணியமுழுதும் இராக்கத சூன்னியமாயிருக்கையில் கேவலமபலனான நீ அந்தநரஸிம்மத்துவயத்தை யெதிர்க்கபயந்து வஞ்சனையாலவர்களை ஆசிரமத்தினின்று வெளிப்படுத்தி ஸமயம்பார்த்து என்னையபகரித்துவந்தாய். இந்த சோரகிருத்தியம் பௌருஷலேசமாவதுள்ளவீரன் செய்யத்தகுந்ததோ. ஸர்வலோகநிந்திதமும் விற்பிடித்தவீரன் செய்யத்தகாததுமான இச்செய்கை விக்கிரமவிளம்பரத்தை யடிக்கடிசெய்துகொள்ளுகிற உன்னாலேயே செய்யப்பட்டது.

౩౦. ఆశ్రమం తు తయోః శూన్యం ప్రవిశ్య నరసింహయోః॥ గోచరం గతయోర్భ్రాత్రోరపనీతా త్వయాధమ।

௩௦. 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯𑍋𑌃॥
𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌧𑌮।

௩0 ஆஶ்ரமந்துதயோஶ்ஶூந்யம்ப்ரவிஶ்யநரஸிம்ஹயோ:।
கோசரம்கதயோர்ப்ராத்ரோரபநீதாத்வயாதம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அதம	அடே நீச	ஶூந்யம்	(அவர்களில்லாமல்) பாழடைந்த
கோசரம்	வெளிதேசத்தை	ஆஶ்ரமம்	முனிவர் இருக்கத்தகுந்த இடத்தை
கதயோ:	அடைந்தவாளும்	ப்ரவிஶ்ய	புகுந்து
ப்ராத்ரோ:	தமையன்தம்பிமார்களும்	த்வயா	உன்னால்
நரஸிம்ஹயோ:	புருஷஸிரேஷ்டருமான	அபநீதா	(நான்) எடுத்துக்கொண்டுவரப்பட்டேன்.
தயோ:	அந்த (இராமலக்ஷ்மணனுடைய)		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதம! உன்னுடைய பராக்கிரமப்பிரபாவத்தை யென்னிடத்திலோ புகழ்ந்துகொள்ளுவது! என்னை நீ அபகரித்தவிதம் யானறியேனோ. மஹாகஜங்களின் மஸ்தகத்தைப்பிளக்கிற ஸிம்ஹங்கள்போல் ஸர்வசத்துரு ஹந்தாக்களான இராமலக்ஷ்மணனென்கிற நரசிரேஷ்டர் என்னை யாசிரமத்தில் தனியேவிட்டு வெளியிற்போயிருக்கையில் நீ என்னையபகரித்துவந்தாய்.

31. నహిగంధముపాఘ్రాయరామలక్ష్మణయో స్త్వయా॥శక్యంసందర్శనే స్థాతుంశునాశార్దూలయోరివ।

௩௧. 𑌨𑌹𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌪𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾॥
𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂𑌶𑍁𑌨𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵।

௩௧. நஹிகந்தமுபாக்ராயராமலக்ஷ்மணயோஸ்த்வயா।।
ஶக்யம்ஸந்தர்ஶனேஸ்தாதும்ஶுநாஶார்த்தூலயோரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுநா	நாயினால்	கந்தம்	வாஸனையை
ஶார்த்தூலயோரிவ	இரண்டுபுலிகள்போல்	உபாக்ராய	முகர்ந்து
த்வயா	உன்னால்	ஸ்தாதும்	இருப்பதற்கு
ராமலக்ஷ்மணயோஃ	இராமலக்ஷ்மணனுடைய	நஶக்யம்	சக்கியமன்று.
ஸந்தர்ஶநே	பார்வையில்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸ! வியாக்கிரமிருப்பதை வாஸனையாலறிந்து நடுங்கியோடுகிற சுவானம்போல் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனென்கிற நரவியாக்கிரர் ஸமீபத்திலிருக்கிறாரென்று கேட்டமாத்திரத்திற் காதவழியோடும்படியான துடைநடுக்கமுள்ளவன் நீ. அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷத்தில்கண்டால் அவர்முன்னிற்பதற்கு முனக்கு தைரியமுண்டோ.

32. తస్యతేవిగ్రహేతాభ్యాంయుగగ్రహణమస్థిరమ్॥వృత్రస్యేవేంద్రబాహుభ్యాంబాహోరేకస్యనిగ్రహః।

௩௨. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌯𑍁𑌗𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍॥
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌬𑌾𑌹𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।

௩௨. தஸ்யதேவிக்ரஹேதாப்யாம்யுகக்ரஹணமஸ்திரம்।।
வ்ருத்ரஸ்யேவேந்த்ரபாஹுப்யாம்பாஹோரேகஸ்யநிக்ரஹஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	(அஸமர்த்தத்தால்திருட்டுத்தனமாயென்னையபகரித்துவந்த) அந்த	வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராஸுரனுடைய
		ஏகஸ்ய-பாஹோஃ	ஒன்றான-தோளுக்கு
தே	உனக்கு	இந்த்ரபாஹுப்யாம்	இந்திரனுடையதோள்களோடு
தாப்யாம்	அந்தஇராமலக்ஷ்மணரோடு	விக்ரஹேஸதி	யுத்தமுண்டாயிருநதுள்ளளவில்
யுத்தே (ஸதி)	சண்டையுண்டாயிருந்துள்ளளவில்	நிக்ரஹஇவ	அபஜயம்போல்
யுகக்ரஹணம்	யுத்தத்தில் (ஜயாபஜயங்கள்)	அஸ்திரம்	நிலையற்றது.

தா-ம்—சிங்ககர்ஜ்ஜனையைக்கேட்டகஜம்போலும் புலிநாற்றமறிந்தசுவானம்போலும்பயந்து ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணதரிசனமுங்கூடாதென்று அவர்களை வஞ்சனையால்வெளிப்படுத்தி,மாயவேஷத்தாலென்னை மதிமயங்கப்பண்ணி, யாகவேதிகைபோல்பரிசுத்தமானதிவ்வியாசிரமத்திலுனது அபரிசுத்ததாள்களைவைத்தென்னையபகரித்துவந்த அடசோர! எதிர்நின்று யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றுப்பின்புறங்தேடின அஸத்தே! உனக்குமவ்வில்லாளர்க்கும்போர்நேரில் உனக்குஜயம்கிடைத்துவிடுமோ! ஸீதாபஹரணம்லபித்துவிடுமோ! நீ எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்ய அவ்வளவுநேரமாவது உன்பிராணனையுனக்குவைப்பார்களோ. ஜயாபஜயமென்கிற சங்கைக்கு மிடங்கொடுப்பார்களோ. விருத்திராஸுரனுடைய ஒருகைக்கும் இந்திரனுடைய இரண்டுகைகளுக்கும் யுத்தம்நேர்ந்தபோது இந்திரஜயமெப்படிஸித்தமாயிற்றோ அவ்வண்ணம் இராக்ஷஸப்பதரான நீயொருவன்யுத்தவீராளான அவ்விருவரை யெதிர்த்தக்கா லுன்விநாசம் ஸ்திரமன்றோ.

33. క్షిప్రంతవసనాథో మేరామస్సౌమిత్రిణాసహ॥తోయమల్పమివాదిత్యఃప్రాణానాదాస్యతేశరైః।

௩௩. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌤𑌵𑌸𑌨𑌾𑌥𑍋𑌮𑍇𑌰𑌾𑌮𑌃𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌸𑌹॥
𑌤𑍋𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌶𑌰𑍈𑌃।

௩௩. க்ஷிப்ரம்தவஸநாதோமேராமஸ்ஸௌமித்ரிணாஸஹ।।
தோயமல்பமிவாதித்யஃப்ராணாநாதாஸ்யதேஶரைஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மே	என்னுடைய	தவ	உன்னுடைய
ஸஃ-நாதஃ	அந்த-(என்)பர்த்தாவான	ப்ராணாந்	உயிரை
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்	ஶரைஃ	பாணங்களால்
ஸௌமித்ரிணாஸஹ	இலக்ஷ்மணரோடுகூட (வந்து)	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ஆதித்யஃ	ஸூரியன்	ஆதாஸ்யதே	எடுக்கப்போகிறார்.
அல்பம்-தோயமிவ	கொஞ்சமான-ஜலத்தைப்போல்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸ! "யுத்தத்தினாலோஸாமர்த்தியத்தினாலோவஞ்சனையினாலோ எந்தவிதத்தினாலோ ஸீதையென்வசமாய்விட்டாள், எப்படிப்பட்டவீரராயினு மினியவரென்செய்வார், ஸீதையிருக்குமிடமவரறிவரோ,அறிந்தும் ஜலமத்தியிலுள்ள விக்கோட்டையை யவரணுகுவரோ," என்று இவ்வெண்ணங்களால் ஸந்தோஷங்கொள்ளாதே. நீ ஸமுத்திரத்திலொளிந்தாலும் பாதாளபிலத்தில் நுழைந்தாலும் மாயாசக்தியால் மறைந்தாலும், ஸர்வலோகநாதனும் எனக்குப் பிராணபந்துவுமானவந்த இரகுவீரன் உன்னைவிடார். ஸம்ஸ்தவிடங்களிலும் தடையின்றிச்செல்லுகிற ஸூரியகிரணம்போல் ஸ்ரீராகவவிக்கிரமும்செல்லும் .நீர்க்காவலால் திடங்

கொண்டிருக்கிற அடேராவண! இன்னம் கொஞ்சகாலத்தில் என்னுடையநாதன் இலக்ஷ்மணஸஹிதராய் இங்குவந்து ஸ்வல்பஜலத்தை க்ஷணகாலத்தில்ஸூரியகிரணமாகர்ஷிப்பதுபோல் உன்னுடைய பஞ்சப்பிராணன்களையும் தன்னுடைய திவ்வியசரங்களால் அநாயாஸமாய் அதித்வரையிலரிக்கப்போகிறார்.

౨౪ గిరిం కుబేరస్య గతోఽపధాయ వా సభాం గతో వా వరుణస్య రాజ్ఞః।
అసంశయం దాశరథేర్న మోక్ష్యసే మహాద్రుమః కాలహతోఽశనేరివ॥

௨௪. 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃॥
𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌹𑌤𑍋𑌽𑌶𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵॥

௨௪. கிரிம்குபேரஸ்யகதோபதாயவாஸபாம்கதோவாவருணஸ்யராஜ்ஞ:॥
அஸம்ஶயம்தாஶரதேர்நமோக்ஷ்யஸேமஹாத்ரும:காலஹதோஶநேரிவ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராவண)	(வாராய் இராவணா)	கதோவா	அடைந்தவனானாலும்
குபேரஸ்ய	குபேரனுடைய	காலஹத:	காலத்தாலடிக்கப்பட்ட
கிரிம்	கைலாயத்தை அல்லது கந்தமாதனபர்வதத்தை	மஹாத்ரும:	பெருமரமானது
		அஶநேரிவ	இடியினின்றுபோல்
கதோவா	அடைந்தவனானாலும்	தாஶரதே:	இராகவனிடத்தினின்று
வருணஸ்ய	வருணனென்கிற	அபதாய	அதிக்கிரமித்து
ராஜ்ஞ:	அரசனுடைய	நமோக்ஷ்யஸே	விடப்படமாட்டாய்.
ஸபாம்	ஸபையை	அஸம்ஶயம்	ஸந்தேகமில்லை.

தா-ம்—அடேராவண! இவ்விடம் பத்திரமில்லையென்று வேறெங்குஓடினாலுமோடு. கைலாஸம் அல்லது கந்தமாதனமென்று சொல்லப்பட்ட குபேராசிரியமான கிரியிலாவதோடியொளித்துக்கொள். வருணனுடைய ஸபையிலாவதோடிப்புகுந்துகொள். இன்னமெதுபத்திரமென்று தோன்றுகிறதோ அங்குஓடியொளித்துக்கொள். ஸ்ரீராமபாணத்திற்குத் தப்புவாயென்று நினைக்கிறாயோ! விதிபலத்தாலேவப்பட்டுஅழிக்கவருகிற இடிக்கிலக்கானவிருக்ஷம்போல் உன்விநாசகாலம்நெருங்க உன்சிரஸையுத்தேசித்துவருகிற ஸ்ரீராமபாணமுன்னைக்கொல்லாமல்விடாது. குபேரபலமும் வருணபலமு மற்றதேவதாபலமும் ஸ்ரீராமசரத்திற்கீடல்ல.

ஸ்ரீஸந்மகோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபத்தோராவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా పరుషం రాక్షసాధిపః। ప్రత్యువాచ తతస్సీతాం విప్రియం ప్రియదర్శనామ్॥

௧. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௧. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாபருஷம்ராக்ஷஸாதிப:।
ப்ரத்யுவாசததஸ்ஸீதாம்விப்ரியம்ப்ரியதர்ஶநாம்॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப:	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணன்)	ப்ரியதர்ஶநாம்	இஷ்டமான பார்வையுடைய
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய	ஸீதாம்	பிராட்டியை(ப்பார்த்து)
பருஷம்-வசநம்	கடினமான-வார்த்தையை	விப்ரியம	அநிஷ்டமான (வசனத்தை)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	ப்ரத்யுவாச	பதில்சொன்னான்.
தத:	பிறகு		

தா-ம்—இந்தவிதம் தனக்கிட்ட வபராதங்களைக் கொஞ்சமேனும் ஸ்மரியாது, இவன் எப்படியாவது தர்மசிந்தாபரனாய் பகவத்பிரஸாதம்பெற்று உஜ்ஜீவித்தாற்போதுமென்கிற சேதன வாத்ஸல்யமிகுதியால், பிராட்டியானவள் ஹிதமொழிகளைப் பலவாறாகவுரைத்தனள். பிரதமத்தில், அவனுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தாராஸம்பத்தைக்காட்டி, ஸ்ரீராகவார்கையானதா னவனுக்கு லபிக்கமாட்டாததை யுரைத்தாள். பிறகுபரதாரகமனவிச்சையாலுண்டாகு மனர்த்தங்களைக்காட்டி, ஸாதுவசனங்களையதிக்கிரமியாது தர்மாசாரத்தோடு உஜ்ஜீவியென்று நீதிமார்க்க முபதேசித்தாள். அனந்தரம், பதிசோரனைத் தாகநீர்யாசிக்குமாப்போலே தன்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்றுகோரிதைன்னியதசையைவெளியிட்டுயாசித்தாள். கடைசியாக, ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மண விக்கிரமத்தைஏற்கனவேயறிந்து பயத்தால்சோரகிருத்தியஞ்செய்த வவ்வரக்கனையிகழ்ந்து, தன்னைவிடாத பக்ஷத்தி லிரகுவீரகோதண்டத்தாலுண்டாகப்போகிற கோரவதத்தைக்காட்டி பயமுறுத்தினள். இப்படி நய

பய்விதங்களாலுரைத்த அக்கிருபாநிதியின் பத்திபவசனங்களில் குருரமல்லாது ஹிதங்கண்டானில்லை. காலபலத்தாலவனுக்கு அந்ததர்மக்கியையின் ஸாரவாக்கியங்கள் கர்ணகடோமாகவேயிருந்தன. ஆகையாலவனுடைத் தநீதியெல்லாம் விபர்த்தமாய்விட்டது. அவள்பிரதிவசனம் முடிந்தவுடன் காமமயமாலஹிதாஹிதமறியவொண்ணாமையற்றிருக்கிற இராவணன் அந்த பதிவிரதையின்மனம்வருந்தும்படி இன்னமு சிலஅநுசார மொழிகளைச் சொல்லலுற்றனன்.

౨. యథాయథాసాంత్వయితా వశ్యః స్త్రీణాంతథాతథా । యథాయథా ప్రియంవక్తా పరిభూతస్తథాతథా ॥

௨. 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ॥

௨. யதாயதாஸாந்த்வயிதாவஶ்ய꞉ஸ்த்ரீணாம்ததாததா।
யதாயதாப்ரியம்வக்தாபரிபூதஸ்த்ததாததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதாயதா	எப்படி எப்படி	யதா யதா	எப்படி எப்படி
ஸாந்த்வயிதா	நல்வார்த்தைசொல்லுகிறானோ (அந்த புருஷன்)	ப்ரியம்	இஷ்டவசனத்தை
		வக்தா	சொல்லுகிறானோ
ததா ததா	அப்படி அப்படியே	ததா ததா	அப்படி அப்படி
ஸ்த்ரீணாம்	ஸ்திரீகளுக்கு	பரிபூத꞉	(ஸ்த்ரீகளால்) அவமானப்படுத்தப்படுகிறான்.
வஶ்ய꞉	(தான்) ஸ்வாதீனனாகிறான்		

தா-ம்.—புருஷன் ஸ்திரீகளுக்குநல்வார்த்தைசொல்லச்சொல்ல இவன் அவர்கள்வசியனாகிறானல்லது அவர்களிவன் ஸ்வாதீனத்தையடைகிறதில்லை. இவன் பிரியமொழிகளுரைக்கவுரைக்க அவர்களால் திரஸ்கரிக்கப்படுகிறான்.

౩. సన్నియచ్ఛతిమేక్రోధంత్వయికామస్సముత్థితః । ద్రవతో౽మార్గమాసాద్యహయానివసుసారథిః ॥

௩. 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌸𑍁𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 ॥

௩. ஸந்நியச்சதிமேக்ரோதம்த்வயிகாமஸ்ஸமுத்தித꞉।
த்ரவதோமார்க்கமாஸாத்யஹயாநிவஸுஸாரதி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேஸீதே)	(வாராய்ஜனகபுத்ரீ)	ஆஸாத்ய	அடைந்து
த்வயி	உன்னிடத்தில்	த்ரவத꞉	ஓடுகிற
ஸமுத்தித꞉	உண்டான	ஹயாந்	குதிரைகளை
காம꞉	ஆசையானது	ஸுஸாரதிரிவ	ஸமர்த்தனை தேர்ப்பாகன்போல்
மே-க்ரோதம்	என்னுடைய-கோபத்தை	ஸம்நியச்சதி	அடக்குகிறது.
அமார்க்கம்	கெட்ட வழியை		

தா-ம்—ஹேஸீதே! கேவலம் ஸதிரீஜாதியான நீ மஹாராஜாவான வெனக்குச்செய்யு மவமானத்தால்மிகுந்த கோபத்தையடைந்திருக்கிறேன். நீ என்மனதிற்கிசையு நிமித்தம் ஸர்வஸ்வங்களையு முனக்கர்ப்பணஞ்செய்வதாக வாய்மொழிதந்து உன்னைப் பலவாறுகப்பிரார்த்திக்கும் நீ மனமிரங்காது ஆபரணாலங்காரங்களைவர்ஜ்ஜித்து என்னை அவமானிக்கிறாய். இக்கடத்தையாலுன்விஷயத்தில் மஹாகோபங்கொண்டவனாயினும் உன்மீதெனக்குள்ள காமமான தென்னையடக்குகின்றது. இராஜமார்க்கத்தைவிட்டுப் புறங்களிற்பாய்க்தோடுகிற அசுவங்களைக் கடிவாள ஸூத்திரத்தாலடக்கித் திருப்பிக்கொண்டுபோகிற ஸமர்த்தனைஸாரதிபோல் குரோதபலத்தாலுன்னைப்பிரிகிற வென்மனதைக் காமமானது உன்னிடத்தில்பிரீதிபண்ணும்படிசெய்கிறது. ஆகையாலல்லவோ நீ செய்கிற வபராதத்தைக்க்ஷமித்து உனக்குத்தீங்குசெய்ய மனமில்லாதிருக்கின்றனன்.

౪. వామఃకామోమనుష్యాణాంయస్మిన్ కిలనిబధ్యతే । జనేతస్మిన్ స్త్వనుక్రోశస్స్నేహశ్చకిలజాయతే ॥

౫. ఏతస్మాత్కారణాన్నత్వాంఘాతయామివరాననే । వధార్హామవమానార్హాంమిథ్యాప్రవ్రజితేరతామ్ ॥

௪. 𑌵𑌾𑌮𑌃𑌕𑌾𑌮𑍋𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌿𑌲𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚𑌕𑌿𑌲𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

௫. 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌘𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇 ।
𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍇𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

௪. வாம꞉காமோமநுஷ்யாணாம்யஸ்மிந்கிலநிபத்யதே।
ஜநேதஸ்மிந்ஸ்த்வநுக்ரோஶஸ்ஸ்நேஹஶ்சகிலஜாயதே॥

௫. ஏதஸ்மாத்காரணாந்நத்வாம்காதயாமிவராநநே।
வதார்ஹாமவமாநார்ஹாம்மித்யாப்ரவ்ராஜிதேரதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநுஷ்யாணும்	பிராணிகளுக்கு	ஸ்நேஹஸ்ச	நட்பும்
வாமஃ	அழகான	அநுக்ரோஸஸ்ச	தயையும்
காமஃ	(போகத்தில்) ஆசையானது	ஜாயதேகில	உண்டாகிறதன்றே
யஸ்மிந்கில	எவ்விடத்தில்	ஏதஸ்மாத்காரணுத்	இந்தகாரணத்தால்
நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறதோ (அல்லது)	(ஹே) வராநநே	(ஓ)சிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே
மநுஷ்யாணும்	பிராணிகளுக்கு	மித்யாப்ரவ்ரஜிதே	பொய்யான வந்யவிருத்தி யுடைய (ராமனிடத்தில்)
காமஃ	போகவிச்சையானது		
வாமஃகில	பிரதிகூலமன்றே (அப்படியிருந்தும்)	ரதாம்	ஆஸக்தியுடையவளும் (அதனுல்)
யஸ்மிந்	எவ்விடத்தில் (அக்காமமானது)	வதார்ஹாம்	கொலைக்குரியவளும்
நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறதோ	அவமாநார்ஹாம்	அவமானத்திற் கிசைந்தவளுமான
தஸ்மிந்-ஜநே	அந்த-ஜனத்தினிடத்தில்	த்வாம்-நகாதயாமி	உன்னை-கொலைசெய்யேன்.

தா-ம்—ஹேஸீதே! ஸகலமனுஷியரும் காமத்திற்கீடுபடுகின்றனர். காமத்திலேயே பரமஸுகத்தை யனுபவிக்கின்றனர். பிறகு அக்காமமே அவருக்கு சத்துருவாய்விடுகிறது. ஒருமனிதன் எவ்விடத்தில் காமத்தால்கட்டப்படுகிறனே அவ்விடத்திலவன் தோஷங்களைவிசாரிக்கிறதில்லை, அபராதங்களைப்பார்க்கிறதில்லை, அவ்விடத்திலவனுக்குப் பரமமைத்திரமும் தாக்ஷிண்யமும் ஜனிக்கின்றன. என்ன அவமானம் நேரிடினும் அதைக்கவனியாது தான்காமுற்றஸ்திரீக்குபவ்வியனுய்விடுகிருன். இஃதியந்தான், ஹேஸுந்தரி! உன்விஷயத்திலெனக்குண்டாயிருக்கும் க்ஷமைக்குக்காரணம். இராஜாதிராஜன், இராக்ஷஸேந்திரன், ஸார்வபௌமன், மஹாப்பிரதாபவான், யானுன்னைக்காமுற்றனன். தண்டகாரண்ணியத்தினின்றுன்னைக் கொண்டிங்கு சேர்த்தனன். பத்துமாதமுன்னைப் பலவாறுபிரார்த்தித்தனன். நீ என்னையடையவிரும்பாது அந்த நாடோடிராமனிடத்திலேயே வியாமோகங்கொண்டிருக்கிருய். பௌருஷமின்மையா லிராஜ்ஜியமிழந்து தபஸ்வியென்று கபடவேஷம்பூண்டு வனத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற அந்தஅல்பனையேபூஷிக்கிருய். உனது ரதியையிச்சிக்கிறவென்னுடைய பலபௌருஷவிக்கிரமங்களையும் பெருமையையுமறியாது மந்தபுத்தியா லென்னைத்தூஷிக்கிருய். ஹேஸீதே! உனது நடத்தைக்கும் பிடிவாதத்திற்கும் பயமின்றிப்பிரதிசொன்னக் குரூரவசனங்களுக்கும் உன்னையான் தண்டித்திருக்கவேண்டும். உன்னைக் கண்டார்கண்டு சிரிக்கும்படி அவமானித்திருக்கவேண்டும். ஸ்திரீஜாதியென்கிற தயையின்றி உன்னைச்சித்திரவதம் செய்திருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மஹாபராதியாயினும் உன்னிடத்தில் யான்கிருபைகொண்டவனுயினன். பீடிப்பதற்கும் அவமானிப்பதற்கும் மனமில்லனுயினன். இதற்குக் காரணமெனதுகாமந்தான். காமுற்றவிடங்களிற் சீற்றங்கொள்ளாதது காமங்கொண்டார் குணமாதலின் நீ செய்த வபராதசதங்களைப் பிரணயலீலையென்று மானித்துன்னை க்ஷமித்திருக்கின்றனன்.

திர்த்தியவிசேஷார்த்தம்:

யஸ்மின்-எந்த, ஜநே-பக்தஜனத்தினிடத்தில், அநுக்ரோஸஃ-கிருபையும், ஸ்நேஹஸ்ச-பிரியமும், நிபத்யதே-கட்டப்படுகிறதோ, தஸ்மிந்-அந்த, ஜநே-பக்தஜனவிஷயத்தில், மநுஷ்யாணும்-மனிதர்களுக்கு, காமஃ- ஆவலானது, வாமஃகிம் - பிரதிகூலமாயென்ன, ஆசிருதவாத்ஸல்வியதயா பரிபூர்ணையான என்னிடத்தில் பிருத்தியனுகவேண்டுமென்கிற விருப்பமானது உனக்கு யுக்தந்தான், ஆனுல் என்னைக் கொலைபுரிகிற ஸ்திரீகாதுகனுன உன்விஷயத்தில் விசுவாஸம் யுக்தமன்றென்கிற விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது; ஏதஸ்மாத்காரணுத் - உன்னிடத்தில் பிருத்தியத்துவத்தைக் கோருகிறேனுதலால், ப்ரவ்ரஜிதே-வந்யவிருத்தியுடைய, (மத்ஸ்வாமிநி-என் ஸ்வாமியான, என்னுதனுன, ராமே-ஸ்ரீராகவனிடத்தில்,) ரதாம்-விருப்பமுற்றவளும் என்னுடையதேவதையுமான, த்வாம்-உன்னை, ஹேவராநநே-வாராய் சிரேஷ்டமானதிருமுகமுடையவளே, நகாதயாமி - ஹிம்ஸியேன், வதார்ஹாம் - கொலைக்கு பாத்திரபூதையும், அவமாநார்ஹாம் - அவமானத்திற்குரியவளுமான, ஸ்த்ரியமபி-ஸ்திரீஜாதியையும், காதயாமீதியத் - கொல்கிறவனென்கிற யாதொன்றுண்டோஅது, மித்யா-பொய்.

ஆசிருதஜனவிஷயத்தில் ஸ்நேகமும் கிருபையுமுண்டாகில் அவருடைய பிருத்தியத்துவத்தை யங்கீகரிப்பதற்கு அவரிடத்துள்ள காமம்பிரதிகூலமாகுமோ. உன்னிடத்தில் வாத்ஸல்லிய பரிபூர்ணையாயிருக்கிற வென்கீழ் நீ தாஸ்ஸியம்புரியவிரும்புவது யுக்தந்தான். ஆகிலும் ஸ்திரீகாதுகனுன உன்னையானேற்றுக்கொள்வது தகுதியோவென்னில், ஹேதேவி! ஸமாதானமுரைக்கின்றனனதைக்கேட்டருளாய். யான்ஸ்திரீகாதுகனல்லன். வதத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் தகுதியானவபராதம்செய்தஸ்திரீயாயினு மவளையான்ஹிம்ஸியேன். ஸ்திரீகாதுகனென்று எனக்குமித்தியாபவாதமுண்டாயிருக்கிறது. என்னுடையநாதனுன ஸ்ரீராகவனிடத்தி லத்தியந்தம் விசுவாஸமுள்ள ஹேபரதேவதே! இந்த மித்தியாபவாதத்தால் என்னைப்பரிகரியாதே, அவசியமென்தாஸ்ஸியத்தை யங்கீகரித்தருளாய்.

௨. పరుషాణీహ వాక్యాని యాని యాని బ్రవీషి మామ్ । తేషు తేషు వధో యుక్తస్తవ మైథిలి దారుణః॥

கா. பாருஷாணீஹவாக்யாநியாநியாநிப்ரவீஷிமாம்।
தேஷுதேஷுவதோயுக்தஸ்தவமைதிலிதாருணஃ॥

கூ. பருஷாணீஹவாக்யாநியாநியாநிப்ரவீஷிமாம்।
தேஷுதேஷுவதோயுக்தஸ்தவமைதிலிதாருணஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மைதிலி	(ஓ) ஸீதே	யாநியாநி	எந்தெந்த
இஹ	இவ்விடத்தில்	பருஷாணி	கடூரங்களான
மாம்	என்னை	வாக்யாநி	வார்த்தைகளை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரவீஷி	சொல்லுகிருயோ	தாருண:-வத:	பயங்கரமான-கொலையானது
தேஷுதேஷு	அங்கங்கே	யுக்த:	தகுந்தது.
தவ	உனக்கு		

౭. ఏవముక్త్వాతు వైదేహీం రావణో రాక్షసాధిపః । క్రోధసంరంభసంయుక్తస్సీతాముత్తరమబ్రవీత్ ॥

௭. ஏவமுக்த்வாதுவைதேஹீம்ராவணோராக்ஷஸாதிப:।
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்தஸ்ஸீதாமுத்தரமப்ரவீத்॥

எ. ஏவமுக்த்வாதுவைதேஹீம்ராவணோராக்ஷஸாதிப:।
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்தஸ்ஸீதாமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப:-ராவண:-	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணன்	ஸம்ரம்ப	பரபரப்போடு
வைதேஹீம்	பிராட்டியை (ப்பார்த்து)	ஸம்யுக்த:	கூடினவனாக
ஏவம்-உக்த்வா	இந்தவிதம்-சொல்லி	ஸீதாம்	பிராட்டியைக்குறித்து
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்த:=		உத்தரம்	பிரதிவசனத்தை
க்ரோத	கோபத்தினுடைய	அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) சொன்னான்.

(கு-மு-எ-ஸ்) தா-ம்.—ஹேஸீதே! நீ இப்பொழுதுரைத்த கர்ணகடூரமான பிரதிமொழிக்கு முன்னேக் கோரவதத்திலி ட்டிருக்கவேண்டும். வரம்பின்றி மனம்போனவாறு எங்கிலமையையும் கௌரவத்தையும்யோசியாது குரூரவசனங்கள் மொழி ந்தனே. உன்னைத்தக்ஷணமே வதைத்திருக்கவேண்டுமென்றறி. இந்தவிதம் அபிமதையாகாது திரணத்தைதப்புகட்டி முன்னி ருக்கிற திங்குகளைப் பயமின்றி யிடித்துரைத்த பிராட்டியின் அவமதிப்பால் மனக்கொதிப்படைந்து இவ்வாறுரைத்து அத்யுக் கிரமானகோபத்துடன் திவிழிவிழித்து மீசைதுடிக்க தேகம்படபடக்க, மிகுந்த பரபரப்புடன் இன்னம் சிலபயங்கரமொழிக ளாயறைந்தனன்.

౮. ద్వౌమాసౌ రక్షితవ్యౌ మే యోఽవధిస్తే మయా కృతః । తతశ్శయనమారోహ మమ త్వం వరవర్ణిని ॥

౯. ఊర్ధ్వం ద్వాభ్యాంతు మాసాభ్యాం భర్తారం మామనిచ్ఛతీమ్ । మమ త்వాం ప్రాతరాశార్థ మారభన్తే మహానసే ॥

அ. த்வௌமாஸௌரக்ஷிதவ்யௌமேயோவதிஸ்தேமயாக்ருத:।
ததஶ்ஶயநமாரோஹமமத்வம்வரவர்ணிநி॥

கூ. ஊர்த்வம்த்வாப்யாந்துமாஸாப்யாம்பர்த்தாரம்மாமநிச்சதீம்।
மமத்வாம்ப்ராதராஶார்த்தமாரபந்தேமஹாநஸே॥

அ. த்வௌமாஸௌரக்ஷிதவ்யௌமேயோவதிஸ்தேமயாக்ருத:।
ததஶ்ஶயநமாரோஹமமத்வம்வரவர்ணிநி॥

கூ. ஊர்த்வம்த்வாப்யாந்துமாஸாப்யாம்பர்த்தாரம்மாமநிச்சதீம்।
மமத்வாம்ப்ராதராஶார்த்தமாரபந்தேமஹாநஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வரவர்ணிநி	(ஓ) சிரேஷ்டமான தேககாந்தியுடை யவளே	ஆரோஹ	ஏறு
		த்வாப்யாம்-மாஸாப்யாம்-இரண்டு-மாஸங்களுக்கு	
தே-மயா	உனக்கு-என்னால்	ஊர்த்வம்து	மேலோவென்றல்
ய:-அவதி:-	எந்த-கெடுவானது	மாம்-பர்த்தா	என்னை-நாயகனுக
க்ருத:	செய்யப்பட்டதோ (அதற்கு)	அநிச்சதீம்-த்வாம்	இச்சியாத-உன்னை
த்வௌ-மாஸௌ	இரண்டு-மாதங்கள்	ப்ராதராஶார்த்தம்	இரண்டுமாஸம் பூர்த்தியாகி மறுநாள் காலைபோஜனநிமித்தம்
மே-ரக்ஷிதவ்யௌ	என்னால்-இரக்ஷிக்கத்தக்கவை (பார்		
தத:-மம	பிறகு-என்னுடைய [க்கத்தக்கவை)	மம	என்னுடைய (பாசகர்கள்)
ஶயநம்	படுக்கையை	மஹாநஸே	சமையல்கட்டிலில்
த்வம்	நீ	ஆரபந்தே	ஹிம்ஸிப்பார்கள்.

தா-ம்.—ஹேஸீதே! தங்கப்பிரபைபோன்றகாந்தியுடைய உனதுதிவ்யவபுவழகில்யானீடுபட்டேனுகையால் நீ புத்தி யின்மையாற்செய்தவபராதங்களைக்ஷமித்தேன். நீ என்னைபர்த்தாவாகவரிப்பதற்கு ஆதியிலேற்படுத்திய ஓராண்டுகெடுவிற்பத்து மாதஞ்சென்றுவிட்டது. இன்னமிரண்டு மாதத்திற்குள் நீமனேநிச்சயஞ்செய்து என்சயனத்தை யடையவேண்டும். அதற்குள் நீ மனமிசைந்தென்னை ஸந்தோஷிப்பிக்காயாகில் மூன்றுமாதப்பிரதம தினகாலையில் உனதுமாம்ஸத்தைப் பாகஞ்செய்து எனக் காகாரமாயமைப்பதற்காக எனதுபரிசாரகர்கள் சமையற்சாலைக்குன்னைக்கொண்டுபோய்ப் பீடிப்பார்கள். இதையறிந்துநீ உஜ் ஜீவிக்கும்வண்ணம் நடந்துகொள்ளக்கடவாய்.

౧౦. తాం తర్జ్యమానాం సంప్రేక్ష్య రాక్షసేంద్రేణ జానకీమ్ । దేవగంధర్వకన్యాస్తా విషేదుర్వికృతేక్షణాః ॥

௧௦. தாந்தர்ஜ்யமாநாம்ஸம்ப்ரேக்ஷ்யராக்ஷஸேந்த்ரேணஜாநகீம்।
தேவகந்தர்வகந்யாஸ்தாவிஷேதுர்விக்ருதேக்ஷணா:॥

௧௦. தாந்தர்ஜ்யமாநாம்ஸம்ப்ரேக்ஷ்யராக்ஷஸேந்த்ரேணஜாநகீம்।
தேவகந்தர்வகந்யாஸ்தாவிஷேதுர்விக்ருதேக்ஷணா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸராஜாவான (இராவணனு	தேவகந்தர்வகந்யா:	தேவகந்தர்வகன்னிகைகள்
தர்ஜ்யமாநாம்	மிரட்டப்பட்ட [ல்)	விக்ருதேக்ஷணா:	விகாரமான கண்களையுடையவர்களா
தாம்-ஜாநகீம்	அந்த-ஜனகபுத்திரியை (ப்பார்த்து)	விஷேது:	துக்கித்தார்கள். [ய்க்கொண்டு

தா-ம்—இவ்விதமிராவணனு லதட்டப்பட்ட பிராட்டியின் தைன்னியத்தையும் துக்கத்தையுங்கண்டு அவ்வரக்கனைப் பின்றொடர்ந்துவந்த தேவகந்தர்வஸ்திரீகள் மிகவும்வருந்தமுற்றனர். பெருங்காற்றிலசைந் தாடுகிற இளவாழைபோல் இராக்ஷஸபீதியாலும் அவனுடைய உக்கிரவசனங்களாலும் தேககம்பமெடுத்துக் கண்ணீர்சொரிந்து என்செய்வோமென்று பரிதபிக்கிற ஏழையைக்கண்டவுடன் அம்மாதரும் பயந்து பிரமித்தபார்வையோடு துக்கித்தனர்.

౧౧. ఓష్ఠప్రకారైరపరావక్త్రనేత్రైస్తథాపరాః । సీతామాశ్వాసయామాసుస్తర్జితాం తేన రక్షసా॥

கக. ஓஷ்ட்ப்ரகாரைரபராவக்த்ரநேத்ரைஸ்ததாபரா:।
ஸீதாமாஶ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம்தேநரக்ஷஸா॥

கக. ஓஷ்டப்ராகாரைரபராவக்த்ரநேத்ரைஸ்ததாபரா:।
ஸீதாமாஶ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம்தேநராக்ஷஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந-ரக்ஷஸா	அந்த-இராக்ஷஸனுல்	ததா-அபரா:	அவ்விதமே-வேறுசிலஸ்திரீகள்
தர்ஜிதாம்-ஸீதாம்	மிரட்டப்பட்ட-பிராட்டியை	வக்த்ரநேத்ரை:	முகமென்ன கண்களென்ன, இவைக
அபரா:	சிலஸ்திரீகள்		ளின் ஸமிக்கியைகளாலும்
ஓஷ்டப்ரகாரை:	உதட்டுஸமிக்கியைகளாலும்	ஆஶ்வாஸயாமாஸு:	தேறுதலைச்செய்தார்கள்.

தா-ம்—பிராட்டி இவ்வண்ண மதட்டப்பட்டு நடுங்குகையில் மறைவில்நின்ற வேறுஸ்திரீகளில் சிலர் உதடுகளாலும், சிலர் முகங்களாலும், சிலர் கண்களாலும் ஸமிக்கியைகளைச் செய்து, அந்த ஸமிக்கியைகளால் "ஸீதே! இதெல்லாம்வீண்மிரட்டுதான், காரியத்திலொன்றுமில்லை, பயப்படாதே" என்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு, துக்கிக்கிற ஜானகியைத்தேற்றினர்கள்.

౧౨. తాభిరాశ్వాసితా సీతా రావణం రాక్షసాధిపమ్ । ఉవాచాత్మహితం వాక్యం వృత్తశౌండీర్యగర్వితమ్॥

கஉ. தாபிராஶ்வாஸிதாஸீதாராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
உவாசாத்மஹிதம்வாக்யம்வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம்॥

கஉ. தாபிராஶ்வாஸிதாஸீதாராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
உவாசாத்மஹிதம்வாக்யம்வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம்॥

பதம்.	உரை,	பதம்.	உரை.
தாபி:	அந்த ஸ்திரீகளால்	வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம் (யதாயதா)=	
ஆஶ்வாஸிதா-ஸீதா	தேற்றரவுசெய்யப்பட்ட-பிராட்டி	வ்ருத்த	பாதிவிருத்தியத்தினுடைய
ராக்ஷஸாதிபம்	இராக்ஷஸராஜாவான	ஶௌண்டீர்ய	பலத்தினுல் (உண்டான)
ராவணம்	இராவணனை (ப்பற்றி)	கர்விதம் (யதாயதா)	பெருமைதோன்றும்படி
ஆத்மஹிதம்-வாக்யம்	தனக்குநல்லதான - வார்த்தையை	உவாச	சொன்னுள்.

தா-ம்—ஸமீபத்திலுள்ள ஸ்திரீகளின் ஜாடையால் திடமடைந்த பிராட்டியானவள் ரௌத்திரமொழிகளுரைத்த இராவணனைப்பார்த்துத் தன்னுடையபாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸுக்குமுன் அவனுடையபலமுழுதுந் திரணப்பிராயமென்கிற பெருமைதோன்றும்படி தனக்கு ஹிதமான இன்னம் சிலவசனங்களைக்கூறினள்.

౧౩. నూనం న తే జనః కశ్చిదస్తి నిశ్శ్రేయసే స్థితః । నివారయతి యో న త్వాం కర்మణోఽస్మాద్విగర్హితాత్॥

கரு. நூநம்நதேஜந:கஶ்சிதஸ்திநிஶ்ஶ்ரேயஸேஸ்தித:।
நிவாரயதியோநத்வாம்கர்மணோஸ்மாத்விகர்ஹிதாத்॥

கரு. நூநம்நதேஜந:கஶ்சிதஸ்திநிஶ்ரேயஸேஸ்தித:।
நிவாரயதியோநத்வாம்கர்மணோஸ்மாத்விகர்ஹிதாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடேராவண)	நூநம்	நிச்சயம்
தே-நிஶ்ரேயஸே	உனக்கு-நல்விஷயத்தில் [வன்)	ய:-அஸ்மாத்	எவன்-இந்த (இப்படி)
ஸ்தித:	இருப்பவன் (ஹிதோபதேசம் செய்ப	விகர்ஹிதாத்	நிந்திக்கப்பட்ட
கஶ்சித்-ஜந:	ஒரு-பிராணியும்	கர்மண:	வியாபாரத்திலிருந்து
நாஸ்தி	இல்லை	த்வாம்-நநிவாரயதி	உன்னை-திருப்பவில்லையோ.

தா-ம்—அடேராவண! உன்னுடைய அன்னத்தையுண்டு பந்துக்களென்றும் மந்திரிகளென்றும் பெயர்பூண்டு உன்னைச்சூழ்ந்திருக்கிற எண்ணிறந்தஜனங்களுள் ஸன்மார்க்கநெறியில் நிலைநிற்கிற ஸாதுவொருவனுமில்லை. அதர்மத்திற் பிரவர்த்திக்கிற தங்களரசனுக்கு சாஸ்திரவிதிகளைத் துணிவுடனுபதேசித்து ஸத்ஸம்பிரதாயத்திலாஸக்தி ஜனிப்பிக்கத்தக்க ஸத்புருஷனொருவனுமில்லை. எல்லோருமுனது தயவையபேக்ஷித்து

உன்க்ஷேமத்தைக்கருதாது, உனக்கின்பமளிக்கிற பாபவிர்த்தியிலுன் மனங்குதூகலங்கொள்ளும்படி இச்சகம் பாம்கிற துர்மந்திரிகளென்றேயெண்ணுகிறேன். இங்கிருந்தபடி நீயெப்படியறிந்தாயெனில் உன்னுடையகட த்தையே அதை வியக்தமாக்குகிறது. பரதாரையைகிர்ப்பந்திக்கிற இந்தபாமகிகிருஷ்டமான பாபவிருத்தியத் தினின்றுன் மனதைத்தடுப்பாரொருவனுமில்லையே.

౧౪. మాం హి ధర్మాత్మనః పత్నీం శచీమివ శచీపతేః । త్వదన్యస్త్రిషు లోకేషు ప్రార్థయేన్మనసాపి కః॥

௧௪. മാം ഹി ധർമ്മാത്മനഃ പത്നീം ശചീമിവ ശചീപതേഃ।
ത്വദന്യസ്ത്രിഷു ലോകേഷു പ്രാർത്ഥയേന്മനസാപി കഃ॥

௧௪. மாம்ஹிதர்மாத்மந:பத்நீம்ஶசீமிவஶசீபதே:।
த்வதந்யஸ்த்ரிஷுலோகேஷுப்ரார்த்தயேந்மநஸாபிக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மந:	தர்மத்தையேஸ்வரூபமாயுடைய (ஸ்ரீ ராகவனுக்கு)	த்வத்	உன்னைக்காட்டிலும்
		அந்ய:-க:	வேறொருவனை-எவன் (தான்)
பத்நீம்-மாம்ஹி	பாரியையான-என்னையோவென்றால்	த்ரிஷுலோகேஷு	மூன்றுலோகங்களில்
ஶசீபதே:	இந்திரனுக்கு (பாரியையான)	மநஸாபி	மனதினாலாவது
ஶசீமிவ	சசிதேவியைப்போல்	ப்ரார்த்தயேத்	கோருவான்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதம! ஸகலதேவகணங்களுக்கு மதிபதியான மஹேந்திரனுக்கு சசீதேவிபத்தினி போல் மானுஷகோடிகளுக்கெல்லாம் பிரபுவான ஸ்ரீராகவனுக்குநான் தர்மபத்தினீ. இந்திரபத்தினியையொரு வனுங்கோரத்துணியாதுபோல் அந்த தர்மஸ்வரூபியானமனுஜேந்திரனுடைய போகத்திற்கேயுரியபரிசுத்தை யானவென்னை வாய்கூசாது பிரார்த்திக்கிற நீயல்லாவ் இம்மூவுலகில் அனர்த்த ஹேதுகாமான இக்காமபாவ த்தை மனதிலுங்கொள்ளத்தக்க வேறொருவனுமுண்டோ? ஆத்மநாசத்தையும் வம்சநாசத்தையுமறியாமல் பதிவிரதாக்கினியைப்பற்றவருகிற உன்போல் வேறுமூடர் இவ்வுலகிலுளரோ?

౧౫. రాక్షసాధమ రామస్య భార్యామమితతేజసః । ఉక్త్వాన సియత్పాపం క్వ గతస్తస్య మోక్ష్యసే॥

௧௫. രാക്ഷസാധമ രാമസ്യ ഭാര്യാമമിതതേജസഃ।
ഉക്ത്വാനസി യത്പാപം ക്വ ഗതസ്തസ്യ മോക്ഷ്യസേ॥

௧௫. ராக்ஷஸாதமராமஸ்யபார்யாமமிததேஜஸ:।
உக்தவாநஸியத்பாபம்க்வகதஸ்தஸ்யமோக்ஷ்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)ராக்ஷஸாதம	(ஓ)இராக்ஷஸநீசனே	உக்தவாந்-அஸி	சொன்னவனாகை-ஆனாயோ
அமிததேஜஸ:	மிதமற்றபராக்கிரமமுடைய	தஸ்ய	அவரிடத்திலிருந்து
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	க்வ-கத:	எங்கு-போனவனாக
பார்யாம்	பத்தினியான (எனனை)	மோக்ஷ்யஸே	தப்பித்துக்கொள்ளப்போகிறாய்.
யத்-பாபம்	எந்த-பாபரூபமானவாக்கியத்தை		

தா-ம்—அடாராக்ஷஸப்பதரே! ஸ்ரீராகவனைக் கேவலம் மனுஷியனென்றுபழிக்கிறாய். அவரதுவிக்கிர மத்தை நீயளவிட்டறிந்ததுண்டோ. முயன்றாலுமளவிட உன்னால்முடியுமோ. அந்த நரஸிம்மன் உன்போன்ற லக்ஷம்வீரரைக்ஷணகாலத்திலரிக்கவல்லஅமிதபலமுள்ளவீரன். அப்பேர்ப்பட்டதேஜோவான்எனக்குபர்த்தா. கைவிட்டவிடத்தும் ஓடிவந்துரக்ஷிக்கும்படியான பக்தவாத்ஸல்லியமுள்ளவர். அப்படியிருக்கவென்னை அனு தையென்றுநினைத்து என்னைக்குறித்து மனம்போனவாறுபாபவசனங்களையுரைத்தாய். இவ்வபராதத்திற்காக உனக்குக்கிடைக்கப்போகிற கொடுந்தண்டத்திற்குத்தப்புவாயோ? பதிவிரதையை யவமானித்து மொழிந்த வசனங்கள் வீண்போகுமோ! நீபிரம்மலோகத்திற் போயொளிந்தாலும் உன்சிரஸைக்குறித்துவருகிற ஸ்ரீரா பாணங்களுக்குத்தப்பஸாத்தியமோ!

౧౬. యథా దృప్తశ్చ మాతంగః శశశ్చ సహితౌ వనే । తథా ద్విరదవద్రామస్త్వం నీచ శశవత్స్మృతః॥

௧௬. യഥാ ദൃപ്തശ്ച മാതംഗഃ ശശശ്ച സഹിതൗ വനേ।
തഥാ ദ്വിരദവദ്രാമസ്ത്വം നീച ശശവത്സ്മൃതഃ॥

௧௬. யதாத்ருப்தஶ்சமாதங்கஶ்ஶஶஶ்சஸஹிதௌவநே।
ததாத்விரதவத்ராமஸ்த்வம்நீசஶஶவத்ஸ்ம்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநே-த்ருப்த:	காட்டில்-மதித்திருக்கிற	இராவணன் தன்னையானையாக நினைத்து ஸந்தோஷிக்கப்போகிறானென்று பரிஷ்கரிக்கிறாள்.	
மாதங்கஶ்ச-ஶஶஶ்ச	யானையும்-முசலும்	ராம:-த்விரதவத்	ஸ்ரீராகவன்-யானைபோல்
யதா-ஸஹிதௌ	எப்படி (சண்டைசெய்ய)சேருமோ	ஸ்ம்ருத:	எண்ணப்படுகிறார் [கிறாய்.)
ததா	அப்படியே (சக்கிரவர்த்தித் திருமகளும் நீயும் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்)	த்வம்-நீசஶஶவத்	நீ-அல்பமுசலைப்போல் (எண்ணப்படு

தா-ம்—வனத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற வோர்மத்தகஜத்திற்கும் முயலுக்கும் யுத்தம் நேரிடிலெப்படியோ அப்படியே யுத்தமின்றிமதித்திருக்கிற தோள்களையுடைய ஸ்ரீராகவனுக்கும் இராக்ஷத நீசனானவுனக்கும் போர் நேரிடப்போகிறது. நீதான்மத்தகஜம்போன்ற திண்தோள்வலியனென்றெண்ணாதே. இராம ராவண யுத்தத்தில் ஸ்ரீராமன்கஜமென்றும் முயல்நீயென்றும் மூன்றுலகும்சொல்லும். காபசசயுத்தத்தில் சசநாசமெப்படி வியக்தமோ அப்படியே ஸ்ரீராகவஸந்தியில் உனதுநாசம்நிச்சயம்.

౧౭. సత్వమిక్ష్వాకునాథం వై క్షిపన్నిహ న లజ్జసే । చక్షుషోర్విషయం తస్య న తావదుపగచ్ఛసి॥

கஎ. 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑌂𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌨𑌲𑌜𑍍𑌜𑌸𑍇।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

கஎ. ஸத்வமிக்ஷ்வாகுநாதம்வைக்ஷிபந்நிஹநலஜ்ஜஸே।
சக்ஷுஷோர்விஷயம்தஸ்யநதாவதுபகச்சஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-த்வம்	(அல்பமுசலுக்குஸமானனான) அந்தநீ	இஹ-நலஜ்ஜஸே	இவ்விடத்தில்- வெட்கமடையாமலிரு
இக்ஷ்வாகுநாதம் -	இக்ஷ்வாகுவம்சப்பிரபுவான (ஸ்ரீராமனை)	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய) [க்கிறாய்
க்ஷிபந்	(மாயாமிருகவியாஜத்தால்)தூரமாக ஓட்டிவிட்டு	சக்ஷுஷோ:-விஷயம்	கண்களுடைய - மார்க்கத்தை
		நதாவதுபகச்சஸி	அடையாமற்போனாயல்லவா.

தா-ம்—அடே ராவணா! தண்டகாரண்ணியத்திலென்னை யபகரிக்கவருகையில் நீ செய்தவஞ்சனாகிருத்தியத்தை யிப்பொழுதுநினைத்து இலஜ்ஜையடைகிறாயோ! ஸ்வஜனமத்தியிலாத்மப்பிரதாபப்பிரகாரஞ்செய்து மகிழ்கிற அடஅல்ப! நீ செய்தஅனாரியகிருத்தியத்தை யிங்குநினைத்து வெட்கமுறுகிறாயில்லை. நீ அந்த ராமகஜத்திற்கு எதிர்ப்படபயந்து மாயமானை முன்னனுப்பி அந்தவியாஜத்தால் இரகுவீரனை ஆசிரமத்தினின்று வெளிப்படுத்திப் பிறகென்னையபகரித்துவந்தாய். அந்த நரேந்திரனுடைய கண்களுக்குப் புலப்படாமல் தப்பி வந்துவிட்டாய். அவனைஸந்தித்திருந்தாயாகில் அப்பொழுதே அவருடைய விக்கிரமகிமையையறிந்திருப்பாய்.

౧౮. ఇమే తే నయనే క్రూరే విరూపే కృష్ణపింగళే । క్షితౌ న పతితే కస్మాన్మామనార్య నిరీక్షతః॥

க அ. 𑌇𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨𑌯𑌨𑍇𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌳𑍇।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌𑌨𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃॥

க அ. இமேதேநயநேக்ரூரேவிரூபேக்ருஷ்ணபிங்களே।
க்ஷிதௌநபதிதேகஸ்மாந்மாமநார்யநிரீக்ஷத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அநார்ய	அட துஷ்டா	இமே நயநே	இந்த-கண்கள்
மாம்-நிரீக்ஷத:	என்னை-பார்க்கிறவனான	கஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தால்
தே-க்ரூரே	உன்னுடைய-பயங்கரமானவும்	க்ஷிதௌ	பூமியில்
விரூபே	விகாரமானவும் [னவுமான	நபதிதே	விழுந்தனவாகவில்லை.
க்ருஷ்ணபிங்களே	கறுத்தும் கோரோஜனவர்ணமுடைய		

தா-ம்—பரதாரையும் பதிவிரதையுமான ஸ்திரீயைப்பார்த்துப் பெண்டாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிற அடநீச! சோரகிருத்தியஞ்செய்ததைமறந்து ஆண்மைபாராட்டுகிற அடஅயோக்கிய! பதிவிரதோத்தமியானவென்னைப்பார்த்து மோகித்து,ஹேசாருநேத்ரே! ஹேசாருவதநே! ஹேவிலாஸிநீ! ஹேபிரியே!என்று விளிக்கும்படியானதுர்ப்புத்தி யுனக்குண்டாயிற்றல்லவா! எந்த சக்ஷுரிந்திரியத்தால் பதிவிரதைக் கிவ்விதவபராதஞ்செய்தாயோ அந்தசக்ஷுரிந்திரிய மப்பொழுதே பூமியில்தெறித்து விழாமல் நிற்பதற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ? ஸீதையைக்கண்டுகாமுற்ற உன்னுடைய கறுத்தவிகாரமான க்ரூரபிங்காக்ஷங்களிரண்டும் பதிவிரதாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டு நீறாய்நிலத்தில்விழாததற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ?

౧౯. తస్య ధర్మాత్మనః పత్నీం స్నుషాం దశరథస్య చ । కథం వ్యాహరతో మాం తే న జిహ్వా వ్యవశీర్యతే॥

க௯. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌕𑌥𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑍋𑌮𑌾𑌂𑌤𑍇𑌨𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇॥

க௯. தஸ்யதர்மாத்மந:பத்நீம்ஸ்நுஷாம்தஶரதஸ்யச।
கதம்வ்யாஹரதோமாந்தேநஜிஹ்வாவ்யவஶீர்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மந:	தர்மஸ்வரூபியான	ஸ்நுஷாம்ச	நாட்டுப்பெண்ணுமான
தஸ்ய	(அப்படி மஹாகீர்த்தி யுடையவருமான) அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு	மாம்	என்னை(ப்பற்றி) [லுகிற
		வியாஹரத:	(காமவிகாரத்தோடு) வார்த்தைசொல்
பத்நீம்	(தர்ம) பத்தினியும்	தே-ஜிஹ்வா	உன்னுடைய-நாக்கானது
தஶரதஸ்ய	சக்கிரவர்த்திக்கு	கதம்-நவ்யவஶீர்யதே	என்-அறுந்துவிழவில்லை.

தா-ம்—காமநோயால் சித்தஸ்வாதீனமிழந்து பிதற்றுகிற அடேராக்ஷஸ! ஸாமான்னிய ஸ்திரீயாயினும் பரதாரையைப்பார்த்திவ்வாறுஉளறுவது கொடியபாவம். நானோபரமபாவனமான இரவிகுலத்தில் ஸத்

தியந்தவருத அறுபதுநாயிரவருஷம் அரசாக்ஷிபுரிந்து ஸ்வர்க்கலோகமளவில் தனதுகீர்த்தியை நிலைநாட்டிய தசரதசக்கிரவர்த்திக்கு நாட்டுப்பெண். தர்மத்தையே திடவிரதமாகக்கொண்டுதர்மஸ்தாபனார்த்தம்ஸகலராஜ்ஜியபோகங்களையுந்துறந்து அடவியை அடைந்திருக்கிற ஸ்ரீராகவனுக்கு தர்மபத்தினீ. எங்களுடைய குலமஹிமையையும்விரதமஹிமையையுமறியாது, அதர்மப்பிரவர்த்திசெய்யும்படி என்னைத்தூண்டுகிறாய். அதமாதமனுமொழியத்துணியாத அனாரியவசனங்களைஎன்னைப்பார்த்துரைத்தாய். அப்படிமொழிந்ததற்காக, அடநீச! உன்னுடையநாக்கு அப்பொழுதேபுழுத்து அறுந்துகீழ்விழுந்திருக்கவேண்டுமன்றோ? விழாததற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ?

౨౦. అసందేశాత్తురామస్యతపసశ్చానుపాలనాత్ । నత్వాంకుర్మిదశగ్రీవభస్మభస్మార్హతేజసా॥

உ०. 𑌅𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌭𑌸𑍍𑌮𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥

உ०. அஸந்தேஶாத்துராமஸ்யதபஸஶ்சாநுபாலநாத்।
நத்வம்குர்மிதஶக்ரீவபஸ்மபஸ்மார்ஹதேஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)தஶக்ரீவ	அடேராவண!	அநுபாலநாத்	பரிபாலனத்தாலும்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	பஸ்மார்ஹ	தஹிக்கப்படுவதற்குத்தகுந்தவனே!
அஸந்தேஶாத்	(அபராதிகள்விஷயத்தில்சபியென்று) நியமனமில்லாமையாலும்	தேஜஸா	பாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸால்
		த்வாம்-பஸ்ம	உன்னை-சாம்பலாக
தபஸஃ	(பாதிவிருத்திய ரூபமான) தபஸ்ஸினுடைய	நகுர்மி	செய்யேன் (செய்யவில்லை.)

தா-ம்—அடேராவண! என்னைப்பற்றிவந்த உனது இருபதுகைகளும் அப்பொழுதே அறுந்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். என்னைப்பார்த்துமோகித்த உனதுஇருபதுகண்களும் அப்பொழுதே தெறித்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். போகார்த்தமென்னையழைத்த உனதுநாக்கு அப்பொழுதேபுழுத்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். நீயிழைத்தவபராதங்களுக்கு அப்பொழுதே நீறும்படிசெய்திருப்பேன். நினைத்தமாத்திரத்தில் உனதுமலைபேர்த்தமிடுக்கும் திக்பாலகரைவென்றதிண்மையும் கஜங்களையிடித்தகாம்பீரியமும் தபோபலத்தினுடைய தௌஷ்டியமுமழிந்து பத்துத்தலைகளுடன் எரிந்துசாம்பலாய் விழும்படிசெய்யத்தக்க பாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸெனக்கிருக்கிறது. நீயும் இந்தகோரநாசத்தையடையும்படியான அபராதம்செய்திருக்கிறாய். அப்படியேன்செய்யவில்லையென்றுவினவின், அபராதிகளைச்சபிக்கும்படி என்னுடையநாதன் எனக்கனுமதியளிக்கவில்லை. அனுமதியில்லாவிடினும் மஹாபராதியான உன்னைச்சபித்தாலென்னெனில், அபராதிகளிடத்திலும் கருணையேபாராட்டுகிற அந்த தயாளுவுக்கது ஸம்மதமாகுமோ வென்றஞ்சுகிறேன். ஸம்மதாஸம்மதத்தை யோசிப்பானேனெனில் அஸம்மதமாயினது என்னுடைய பாதிவிருத்தியத்திற்குப் பிரதிகூலமாகிறது. பாதிவிருத்தியரக்ஷணம் குலஸ்திரீகளுக்குப்பிரதானமன்றோ! ஸ்ரீராகவஸம்மதமாயினும் அபராதிகளுக்குச் சாபம்விதிப்பதால் தபோபலம் குறையுமாதலின், உன்னையழித்து அதனால் பாதிவிருத்திய தேஜோக்ஷீணத்தையடைய யான்விரும்பவில்லை. இக்காரணங்களாலல்லவோ, அடபாபி! இதுவரையில் வைவஸ்வதவசமடையாது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய்.

౨౧. నాపహర్తుమహంశక్యాత్త్వయారామస్యధీమతః । విధిస్తవవధార్థాయవిహితోనాత్రసంశయః॥

உக. 𑌨𑌾𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌹𑌂𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

உக. நாபஹர்த்துமஹம்ஶக்யாத்வாயராமஸ்யதீமதஃ।
விதிஸ்தவவதார்த்தாயவிஹிதோநாத்ரஸம்ஶயஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமதஃ	புத்திமானான	நஶக்யா	சக்கியமாகேன். [ட்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுக்கு	தவ-வதார்த்தாய	உன்னுடைய- மரணத்தையும் பொரு
அஹம்	(பாரியையான) நான்	விதிஃ	ஈசுவரஸங்கல்பமானது
த்வயா	உன்னால்	விஹிதஃ	செய்யப்பட்டிருக்கிறது
அபஹர்த்தும்.	அபகரிப்பதற்கு	நாத்ரஸம்ஶயஃ	இதற்கு ஸந்தேகமில்லை.

தா-ம்—அடேராவண! என்னை நீ ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்தபகரித்தது உன்னுடையஸாமர்த்தியவிசேஷத்தினாலுமல்ல, பராக்கிரமமகிமையாலுமல்ல. அந்த ஜகதேகவீரனுடைய ஸம்ரக்ஷணையிலிருக்கிற வென்னையார்தானபகரிக்கசக்தர். அந்தபுருஷோத்தமனை யாக்கிரமிப்பது யாவருக்குத்தான்ஸாத்தியம். உன்மாயவலையிலகப்பட்டு மோசம்போனாளென்று மகிழுகிறாய். அடபித்த! யானுன்வசத்தையடைந்ததற்குக் காரணம் வேறு. உன்னுடைய விநாசகாலம்ஸமீபித்துவிட்டது. இலங்காராஜ்ஜியத்திற்கு முன்கூறுள்ளஸம்பந்தமொழியும்படியான காலம்வந்துவிட்டது. விதிவசத்தாலென்னை நீ யடைந்தாய். இதுதெய்வஸங்கல்பமான செய்கை, ஸந்தேகமில்லை.

౨౨. శూరేణధనదభ్రాత్రా బలైస్సముదితేనచ। అపోహ్యరామంకస్మాద్ధిదారచౌర్యంత్వయాకృతమ్॥

௨௨. 𑌶𑍂𑌰𑍇𑌣𑌧𑌨𑌦𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇𑌨𑌚।
𑌅𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌂𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾𑌰𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௨௨. ஶூரேணதநதப்ராத்ராபலைஸ்ஸமுதிதேநச।
அபோஹ்யராமம்கஸ்மாத்திதாரசௌர்யம்த்வயாக்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடே இராவணா)	ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
ஶூரேண	சூரனும்	அபோஹ்ய	மோசம் செய்து
தநதப்ராத்ரா	குபேரனுக்குஸகோதரனும்	தாரசௌர்யம்	(இதரனுடைய) பாரியையைத்திருடு
பலைஃ	சதுரங்கஸேனைகளோடு (வலிவோடு)	கஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தால் [வது
ஸமுதிதேநச	கூடிக்கொண்டிருப்பவனுமான	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.
த்வயா	உன்னால்		

தா-ம்—அடேராவணா! உலகத்தில் ஆண்மையற்றவன், ஸகோதரபலமற்றவன், ஸைந்ய பலமற்றவன், இப்படி ஸகலவிதபலமுமற்ற காம்ட்டாடியான புருஷனன்றோ சோரகிருத்தியஞ் செய்யத்துணிவான். நீயோ இந்திரப்பிரபிருதிகளான மஹாவீரரை வென்றசூரன். தனாதிபதியான குபேரன் உனக்கு ஸாக்ஷாத்பிராதா. வானுலகு, மண்ணுலகு, கீழுலகு, இம்மூவுலகிலும் யுத்தஞ்செய்து ஜயஸ்ரீயோடு திரும்பவல்ல மஹா ஸைன்னியங்களுக்கதிபதி. இவ்வண்ணம் சௌரியத்திலும் ஸ்நேகத்திலும் ஸைன்னியத்திலும் அமிதபலவானாயிருக்கிற நீ ஸ்ரீராகவனை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யாது மாயையா லவரைவஞ்சித்ததற் கென்னகாரணம்? இரதகஜதுரகபதாதிகளென்கிற உபபலங்களொன்றுமில்லாது தனியாய் ஏழையாய்நிற்கிறவென்பர்த்தாவை நீ திரிலோகாக்கிரமஞ்செய்த உன்னுடைய தோள்வலியோடும் அளவற்ற சதுரங்க ஸைந்யங்களோடும் தனாதிபதியினுப பலத்தோடுமெதிர்த்துஜயமடையாது வஞ்சிப்பானேன்? அட அஸத்தே! அளவற்றபலவானாயினும், ஏகவீரனாய்நிற்கிற அப்புருஷோத்தமனையெதிர்த்து வெல்லமுடியாதென்கிறபயத்தினாலிந்த சோரகிருத்தியஞ்செய்தாயன்றோ?

౨౩. సీతాయావచనంశ్రుత్వారావణోరాక్షసాధిపః। వివృత్యనయనేక్రూరేజానకీమన్వవైక్షత॥

௨௩. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑌯𑌨𑍇𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤॥

௨௩. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸாதிப꞉।
விவ்ருத்யநயநேக்ரூரோஜாநகீமந்வவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிபঃ-ராவணঃ-	அரக்கர்பெருமானான-இராவணன்	நயநே	கண்களை
ஸீதாயாঃ-வசநம்	பிராட்டியினுடைய-வாக்கியத்தை	விவ்ருத்ய	விரித்து (திறந்து)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியை
க்ரூரே	பயங்கரமான	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தான்.

தா-ம்—இந்தவிதம்பிராட்டி இராவணனுடைய நன்மையையேஉட்கருதி அவனுக்குத்தன்னைவிடாதபக்ஷத்தில் நேரிடப்போகிற அனர்த்தங்களைப் பயமின்றியுரைத்தாள். தன்னுடைய பாதிவிருத்திய தேஜோவிசேஷத்தையும் பர்த்திருவீரியவிசேஷத்தையும்வெளிப்படுத்தி அரக்கன்செய்தசோரகிருத்தியத்தை யவன் பத்தினிகளும் பரிசாரகைகளுங் கேழ்க்கவற்புறுத்திச்சொல்லிய ஸீதையின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு தீப்பொறிசிதறுங் குரூரநேத்திரங்களோடு இராவணன் அவளைவிழித்துப்பார்த்தான்.

౨౪. నీలజీమూతసంకాశోమహాభుజశిరోధరః। సింహసత్త్వగతిశ్శ్రీమాన్దీప్తజిహ్వోగ్రలోచనః॥

౨౫. చలాగ్రమకుటప్రాంశుశ్చిత్రమాల్యానులేపనః। రక్తమాల్యాంబరధరస్తప్తాంగదవిభూషణః॥

౨౬. శ్రోణీసూత్రేణమహతామేచకేనసుసంవృతః। అమృతోత్పాదనద్ధేనభుజగేనేవమందరః॥

౨౭. తాభ్యాంసపరిపూర్ణాభ్యాంభుజాభ్యాంరాక్షసేశ్వరః। శుశుభేచలసంకాశశ్శృంగాభ్యామివమందరః॥

௨௪. 𑌨𑍀𑌲𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑍋𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌃।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃॥

௨௫. 𑌚𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌕𑍁𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌃॥

௨௬. 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑍇𑌚𑌕𑍇𑌨𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇𑌨𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃॥

௨௭. 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌚𑌲𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃॥

அக

௨௪. நீலஜீமூதஸங்காஶோமஹாபுஜஶிரோதரஃ।
ஸிம்ஹஸத்வகதிஶ்ஶ்ரீமாந்தீப்தஜிஹ்வாக்ரலோசநஃ॥

௨௫. சலாக்ரமகுடப்ராம்ஶுஶ்சித்ரமால்யாநுலேபநஃ।
ரக்தமால்யாம்பரதரஸ்தப்தாங்கதவிபூஷணஃ॥

௨௬. ஶ்ரோணீஸூத்ரேணமஹதாமேசகேநஸுஸம்வ்ருதஃ।
அம்ருதோத்பாதநத்தேநபுஜகேநேவமந்தரஃ॥

௨௭. தாப்யாம்ஸபரிபூர்ணாப்யாம்புஜாப்யாம்ராக்ஷஸேஶ்வரஃ।
ஶுஶுபேசலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்காப்யாமிவமந்தரஃ॥

பதம்.	உரை.
நீலஜீமூதஸங்காஶஃ	கறுத்தமேகத்திற்குநிகரானவனும்
மஹாபுஜஶிரோதரஃ	பெருபுஜத்தையும்கழுத்தையுமுடையவனும்
ஸிம்ஹஸத்வகதிஃ	சிங்கம்போல் கம்பீரநடையுடையவனும்
ஶ்ரீமாந்	சோபையுடையவனும்
தீப்தஜிஹ்வாக்ரலோசநஃ	எரிகிற நாக்குநுனியையும் கண்களையுமுடையவனும்
சலாக்ரமகுடப்ராம்ஶுஃ	அசைகிற நுனிகளையுடைய கிரீடத்தால் உயர்ந்திருப்பவனும்
சித்ரமால்யாநுலேபநஃ	பற்பல புஷ்பமாலையும் சந்தனப்பூச்சுமுடையவனும்
ரக்தமால்யாம்பரதரஃ	சிவந்தமாலையையும் வஸ்திரத்தையும் தரித்திருப்பவனும்
தப்தாங்கதவிபூஷணஃ	புடம்வைத்த தங்கத்தால்செய்த தோள்வளைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பவனும்

பதம்	உரை.
அம்ருதோத்பாதநத்தேந—	
அம்ருதோத்பாத	அமிருதமுண்டுபண்ண
நத்தேந	கட்டப்பட்ட
புஜகேந	(வாஸுகியென்கிற) ஸர்ப்பத்தால்
மந்தரயிவ	மந்தரபருவதம்போல்
மேசகேந	கறுப்பானதும்
மஹதா	பெரியதுமான
ஶ்ரோணீஸூத்ரேண	இடுப்புநாணால்
ஸுஸம்வ்ருதஃ	நன்றாகச்சூழப்பட்டவனும்
அசலஸங்காஶஃ	மலைக்கொப்பானவனுமான
ஸஃ-ராக்ஷஸேஶ்வரஃ	அந்த-இராக்ஷஸராஜா
பரிபூர்ணாப்யாம்	(பிரபாவவிசேஷத்தால்) நிறைந்த
தாப்யாம்	மிகப்பிரஸித்தமான
புஜாப்யாம்	இரண்டுதோள்களால்
ஶ்ருங்காப்யாம்	இரண்டுசிகரங்களோடு
மந்தரயிவ	மந்தரகிரிபோல்
ஶுஶுபே	விளங்கினான்.

(௨௪-மு-௨௭-ல்) தா-ம்—பிராட்டியால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட கோபத்தோடு ஜ்வலித்த இராவணன் தன்னுடைய ராக்ஷஸஸ்வரூபத்தோடு அதிபயங்கரனாகவிளங்கினான். நீருண்டமேகஜாலம்போற் கறுத்தசரீரமுள்ளவன். திண்மைநிறைந்த திரண்டபுஜமுள்ளவன். தசசிரங்களைத்தாங்குகிற வலிமையாற் பெருத்தகண்டமுடையவன். அக்கினிமண்டலங்கள் போல்ஜ்வலிக்கிற கண்களையுடையவன். இரத்தமாம்ஸ போஜனத்தாற் சிவந்து அக்கினிசிகைபோற் பிரகாசிக்கிற நுனிநாக்குடையவன். மிருகேந்திரம்போல்மதித்த கம்பீரமான நடையுள்ளவன். கோபவேகத்தாலசைந்தாடுகிற உன்னதமான கிரீடம்தரித்தவன். நானாவர்ண பரிமளலேபனங்களாற் பிரகாசிப்பவன். நறுமலர்தொடுத்த சிறந்தபுஷ்பமாலையணிந்தவன். தாமஸசின்னமான சிவந்தவஸ்திரங்களையும் புஷ்பஹாரங்களையுந் தரித்தவன். அமிருதமதனகாலத்தில் மந்தரகிரியைச்சுற்றிக் கட்டியவாஸுகிபோல் தன்னுடைய பெருத்த இடையிற்பூட்டிய அரைநாணோடு விளங்குபவன். இவ்விதவேஷமமைந்த தனவிஜயராஜ்ஜியலக்ஷ்மீஸம்பன்னனான அவ்வரக்கர்கோன், காரிருளைப்பழிக்கிற அவனுடைய ஸ்தூலசரீரத்தின் மீதுபொருந்தி பர்வதத்தைப்பேர்த்துப் பந்தாடின பிரஸித்தியாலிறுமாந்திருக்கிற புஜத்துவயத்தோடு, உன்னதசிகரங்களாலதிகம் பிரமாகவிளங்கு மந்தரபர்வதம்போற் பிரகாசித்தான்.

౨౮. తరుణాదిత్యవర్ణాభ్యాంకుండలాభ్యాంవిభూషితః । రక్తపల్లవపుష్పాభ్యామశోకాభ్యామివాచలః॥

౨౯. సకల్పవృక్షప్రతిమోవసంతఇవమూర్తిమాన్ । శ్మశానచైత్యప్రతిమోభూషితోపిభయంకరః॥

౩౦. అవేక్షమాణోవైదేహీంకోపసంరక్తలోచనః । ఉవాచరావణస్సీతాంభుజంగఇవనిశ్శ్వసన్॥

௨௮. 𑌤𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌲𑌃॥

௨௯. 𑌸𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌇𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍋𑌪𑌿𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰𑌃॥

௩௦. 𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌕𑍋𑌪𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌇𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍॥

௨௮. தருணாதித்யவர்ணாப்யாம்குண்டலாப்யாம்விபூஷிதஃ।
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாமஶோகாப்யாமிவாசலஃ॥

௨௯. ஸகல்பவ்ருக்ஷப்ரதிமோவஸந்தஇவமூர்த்திமாந்।
ஶ்மஶாநசைத்யப்ரதிமோபூஷிதோபிபயங்கரஃ॥

௩௦. அவேக்ஷமாணோவைதேஹீம்கோபஸம்ரக்தலோசநஃ।
உவாசராவணஸ்ஸீதாம்புஜங்கஇவநிஶ்வஸந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தருணதித்யவர்ணப்யாம்-மத்தியான ஸூரியனுடைய காந்தி யொத்த காந்தியுடைய		ஶ்மஶாநசைத்யப்ரதிம:-சுடுகாட்டிலிருக்கும் மரம்போல்	
குண்டலாப்யாம்	கர்ணபரணத்தால்	பயங்கர:	பயத்தையுண்டுபண்ணுபவனுமான
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாம்-சிவந்த தளிரென்னபுஷ்பமென்ன இவைகளையுடைய		ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்
		கோபஸம்ரக்தலோசந:—	
அஶோகாப்யாம்	அசோகவிருக்ஷங்களால்	கோபஸம்ரக்த	கோபத்தால் சிவந்த-
அசலஇவ	பருவதம்போல்	லோசந:	கண்களையுடையவனுக்
விபூஷித:	அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் (அதனால்)	வைதேஹீம்	ஸீதையை
கல்பவ்ருக்ஷப்ரதிம:	கல்பகவிருக்ஷத்திற்கு ஸமானமாயிரு[ப்பவனும்	அவேக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டு
மூர்த்திமாந்	சரீரமுடைய	புஜங்கஇவ	பாம்புபோல்
வஸந்தஇவ	வஸந்தன்போலிருப்பவனும்	நிஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிகிறவனுக்கொண்டு
பூஷிதோபி	அலங்கரிக்கப்பட்டவனுயினும்	ஸீதாம்	பிராட்டியை (குறித்து)
		உவாச	(பின்வருமாறு) சொன்னன்.

(உ௮-மு-௩௦-ல்.) தா-ம்.—ஸூரிய மண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற குண்டலங்களை யணிந்த அவ்விராவணன் இரத்தவர்ண புஷ்பபல்லவ நிபிடமான அசோகவிருக்ஷங்களோடுகூடிய பர்வதம்போற் காணப்பட்டான். கிரீடகுண்டல ஹாரகேயூர அங்குளீகாதி திவ்யாபரண ஸம்பூர்ணனுய்ப் பிரகாசிக்கிற அவ்வரக்கர்கோன் காஞ்சனவத்தாக விளங்கும் கற்பகத்தருபோற்காணப்பட்டான். உத்தம பரிமளசந்தணம்பூசித் தாதவிழ் மாலைசூடி யௌவனமதிப்போடு மன்மதோத்ஸவந்தேடுகிற அந்தஸுந்தர புருஷன் மூர்த்திகரித்தவஸந்தன்போற் காணப்பட்டான். இப்படி ரூபயௌவன ஸம்பத்தும் ஆபரண ஸமிருத்தியுமுடையவனுயினும் அவனைக் காண்போர்க்கு ஆனந்தமுண்டாகாது பயமேயுண்டாயிற்று. வடிவழகிற்குறைவில்லை, ஆபரணத்திற் பழுதில்லை, யௌவனத்திற்குறைவில்லை. ஆகிலும் இந்தஸம்பத்துகள் பரமகாதுகனை இராக்கதனை யடைந்தமையால் ஆனந்தகரமாகாது பயங்கரமாயின. புஷ்பபல்லவ பலஸங்கீர்ணமான விருக்ஷவிசேஷத்தை உத்தியானவனமத்தியிற் கண்டால் சக்ஷுரிந்திரியம் ஸந்தோஷமுறும். அவ்விருக்ஷமே சுடுகாட்டில் வளருமாகில் பயத்திற்கு ஹேதுவாகும். அதுபோலவே ஸ்திரீகாதுகன், ஸாதுகண்டகன், தயாதாக்ஷிண்ணியாதிகுணங்களின்னவென்றுமறியாத இராக்ஷஸாதமன், அப்படிப்பட்டவனுடைய அலங்காரமுமழகும்பயாவகமானவை. இக்காரணத்தால் பூஷிதனுயினும் தாருணனுகவே காணப்பட்ட தசக்ரீவன், கொதிக்கிற கோபவேகத்தால் கொள்ளிபோற் சிவந்தகண்களோடு, பாதிவிருத்தியநெறியிற் பதிவுற்று நிற்கிற பிராட்டியை விழித்துப்பார்த்து, உரகேந்திரம்போல் தாமஸஸஹிதமான அனல்காற்றை நிசுவஸித்துப் பிரதிவசனமுரைத்தனன்.

౩౦. అనయేనాభిసంపన్నమర్థహీనమనువ్రతే । నాశయామ్యహమద్య త్వాం సూర్యస్సంధ్యామివౌజసా॥

[illegible]

௩௧. அநயேநாபிஸம்பந்நமர்த்தஹீநமநுவ்ரதே।
நாஶயாம்யஹமத்யத்வாம்ஸூர்யஸ்ஸந்த்யாமிவௌஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநயேந	அந்நியாயத்தோடு	ஓஜஸா	தேஜஸ்ஸால்
அபிஸம்பந்நம்	கூடியிருப்பவனும்	ஸூர்ய:	கதிரவன்
அர்த்தஹீநம்	தனரகிதனுமான (ராமனை)	ஸந்த்யாமிவ	ஸந்தியைப்போல்
அநுவ்ரதே	அடைந்த (ஸீதே)	அத்ய	இப்பொழுது
அஹம்-த்வாம்	நான்-உன்னை	நாஶயாமி	அழிக்கிறேன்.

தா-ம்.—நீதியில்லான், அர்த்தமில்லான், ஒன்றுமிலலான், அப்படிப்பட்ட அஸத்புருஷனுன ராமனையே ஆசிரயித்திருக்கிற ஸீதே! நாவடக்கமின்றி நினைத்தபடி நவின்றனை. தன்னுடைய உக்கிரதேஜஸ்ஸால் ஸந்தியாகால விருளையழிக்கிற தினகரன்போல் இதோ உன்னை க்ஷணகாலத்திற் கொன்றுவிடுகிறேன்.

౩౧. ఇత్యుక్త్వా మైథిలీం రాజా రావణశ్శత్రురావణః । సందిదేశ తతస్సర్వా రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః॥

[illegible]

௩௨. இத்யுக்த்வாமைதிலீம்ராஜாராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
ஸந்திதேஶததஸ்ஸர்வாராக்ஷஸீர்க்கோரதர்ஶநா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	மைதிலீம்	ஸீதையை(ப்பார்த்து
ஶத்ருராவண:	சத்துருக்களை வியஸனமுறும்படிசெய்கிறவும்	இதி-உக்த்வா	இந்தவிதம்-சொல்லி
		கோரதர்ஶநா:	பயங்கரமானபார்வையுடைய
ராஜா	(அரக்கர்) பிரபுவுமான	ஸர்வா:-ராக்ஷஸீ:	ஸமஸ்தர்களான-இராக்ஷஸிகளை (க்கு[றித்து)
ராவண:	இராவணன்	ஸந்திதேஶ	ஆக்கியாபித்தான்.

தா-ம்.—சத்துருக்கள் கண்டம்விட்டுக் கதறிதபிக்கும்படிசெய்யும் பராக்கிரமசாலியான அவ்வரக்கர்பெருமான் ஸீதையைப்பார்த் திவ்விதஞ்சொல்லிப் பிறகு பயங்கரரூபிகளான இராக்ஷஸிகளைநோக்கி ஸீதாநிர்ப்பந்தவிஷயமாகப் பின்வருமாறு ஆக்கியாபித்தான்.

33. ఏకాక్షీమేకకర్ణాంచకర్ణప్రావరణాంతథా । గోకర్ణీంహస్తికర్ణీంచలంబకర్ణీమకర్ణికామ్॥
34. హస్తిపాద్యశ్వపాద్యౌచగోపాదీంపాదచూళికామ్ । ఏకాక్షీమేకపాదీంచపృథుపాదీమపాదికామ్॥
35. అతిమాత్రశిరోగ్రీవామతిమాత్రకుచోదరీమ్ । అతిమాత్రాస్యనేత్రాంచదీర్ఘజిహ్వామజిహ్వికామ్॥
అనాసికాంసింహముఖీంగోముఖీంసూకరీముఖీమ్।

௩௩. [illegible]
௩௪. [illegible]
௩௫. [illegible]

௩௩. ஏகாக்ஷீமேககர்ணாஞ்சகர்ணப்ராவரணாந்ததா।
கோகர்ணீம்ஹஸ்திகர்ணீம்சலம்பகர்ணீமகர்ணிகாம்॥
௩௪. ஹஸ்திபாத்யஸ்வபாத்யௌசகோபாதீம்பாதசூளிகாம்॥
ஏகாக்ஷீமேகபாதீம்சப்ருதுபாதீமபாதிகாம்॥
௩௫. அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவாமதிமாத்ரகுசோதரீம்।
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம்சதீர்க்கஜிஹ்வாமஜிஹ்விகாம்॥
அநாஸிகாம்ஸிம்ஹமுகீம்கோமுகீம்ஸூகரீமுகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏகாக்ஷீம்	ஒருகண்ணுடையவளையும்	ப்ருதுபாதீம்	பெருகாலுடையவளையும்
ஏககர்ணாஞ்ச	ஒருகாதுடையவளையும்	அபாதிகாம்	காலில்லாதவளையும்
கர்ணப்ராவரணாம்	(சிரஸைச்) சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற காதுடையவளையும்	அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவாம்-	பிரமாணத்தை விஞ்சினதலைகழுத்து இவைகளையுடையவளையும்
ததா	அப்படியே [ளையும்	அதிமாத்ரகுசோதரீம்	பிரமாணத்தையதிக்கிரமித்த கொங்கை வயிறு இவைகளையுடையவளையும்
கோகர்ணீம்	பசுவின் காதுபோன்ற காதுடையவ	அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம்ச-	கணக்குக்கடங்காதமுகம்கண் இவைகளையுடையவளையும
ஹஸ்திகர்ணீம்ச	யானையின் காதுபோன்ற காதுடையவளையும்	தீர்க்கஜிஹ்வாம்	நீண்டநாக்குடையவளையும்
லம்பகர்ணீம்	தொங்குகிறகாதுடையவளையும்	அஜிஹ்விகாம்	நாக்கில்லாதவளையும்
அகர்ணிகாம்	காதில்லாதவளையும்	அநாஸிகாம்	மூக்கில்லாதவளையும் [ளையும்
ஹஸ்திபாத்யஸ்வபாத்யௌச-	யானையின் கால்போன்ற காலுடையவளையும் குதிரைக்கால்போன்றகாலுடையவளையும் [ளையும்	ஸிம்ஹமுகீம்	சிங்கமுகம்போன்ற முகமுடையவ
கோபாதீம்	பசுவின் கால்போன்ற காலுடையவ	கோமுகீம்	பசுவின்முகம்போன்ற முகமுடையவளையும் [யவளுமான
பாதசூளிகாம்	காலில்தலைமயிருடையவளையும் [யும்	ஸூகரீமுகீம்	பன்றியின்முகம்போன்ற முகமுடை
ஏகாக்ஷீம்	ஒற்றைக்கண் இந்திரியமுடையவளை	ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸிகளை
ஏகபாதீம்ச	ஒற்றைக்காலுடையவளையும்	ராவண:	இராவணன் (ஆக்கியாபித்தான்.)

36. యథామద్వశగాసీతాక్షిప్రంభవతిజానకీ॥ తథాకురుతరాక్షస్యస్సర్వాఃక్షిప్రంసమేత్యచ।

௩௬. [illegible]

௩௬. யதாமத்வஶகாஸீதாக்ஷிப்ரம்பவதிஜாநகீ॥
ததாகுருதராக்ஷஸ்யஸ்ஸர்வா:க்ஷிப்ரம்ஸமேத்யச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வா:	ஸமஸ்தர்களான	யதா	எப்படி
(ஹே) ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளே	மத்வஶகா	என்ஸ்வாதீனையாக
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக	பவதி	ஆகுவளோ
ஸமேத்ய	வந்து (அடைந்து)	ததா	அந்தப்படி
ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியான	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ஸீதா	ஸீதை	குருத	செய்யுங்கள்.

(௩௩-மு;௩௬-ல்.) தா-ம்—இராவணன்பார்த்தாக்கியாபித்தஸ்திரீகளினிலக்ஷணஞ்சொல்லப்படுகிறது. அந்தஸீதாரக்ஷணஸ்திரீகோஷ்டியில், ஒருவளுக்கு ஒரேகண், ஒருவளுக்குஒரேகாது, ஒருவளுக்கு சிரஸைச் சூழ்ந்தகாது, ஒருவளுக்குப் பசுவின்காதுபோன்றகாது, ஒருவளுக்கு யானையின்காதுபோன்றகாது, ஒருவளுக்குத் தொங்குகிறகாது, ஒருவளுக்குக் காதேயில்லை. ஒருவளுக்கு யானைப்பாதம்போன்றபாதம், ஒருவளுக்குக் குதிரையினதுபாதம்போல் ஒத்தைக்குளம்புள்ளபாதம், ஒருவளுக்குப் பசுவினது பாதம்போல் இரட்

டைக்கொளம்புள்ளபாதம், ஒருவளுக்குப் பாதத்தில்மயிர், ஒருவளுக்கு ஓரேபாதம், ஒருவளுக்கு ஸ்தூலபாதம், ஒருவளுக்குப் பாதமேயில்லை. ஒருவளுக்கு மிகவும்பெருத்தஸ்தனம், ஒருவளுக்கு அதிவிஸ்தாரமான வயிறு, ஒருவளுக்கு அளவிட்டுமுடியாத அகன்றமுகம், அப்படியே மிகவுமகன்றகண். ஒருவளுக்கு நீண்டநாக்கு, ஒருவளுக்கு நாக்கேயில்லை, மூக்கில்லாதவளொருவள், ஸிம்மமுகமுடையாளொருவள். இப்படி அங்கஹீனகளாயும் குரூபிகளாயும் கோரரூபிகளாயுமிருக்கிற இராக்ஷஸிகளனைவரையும்பார்த்து ஸீதை தன்ஸ்வாதீனமாகும்விதத்தைச் சீக்கிரஞ் செய்யவேண்டுமென்றுக்கியாபித்தான்.

౧౭. ప్రతిలోమానులోమైశ్చ సామదానాదిభేదనైః॥ ఆవర్జయత వైదేహీం దండస్యోద్యమనేనచ।

௧௭. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑌾𑌮𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑍈𑌃॥
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇𑌨𑌚।

௧௭. ப்ரதிலோமாநுலோமைஶ்சஸாமதாநாதிபேதநைঃ॥
ஆவர்ஜயதவைதேஹீம்தண்டஸ்யோத்யமநேநச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராக்ஷஸ்ய:)	(ஓ இராக்ஷஸிகளே)	ஸாமதாநாதிபேதநைஶ்ச-ஸாமதாநாதிபேதவார்த்தைகளாலு	
ப்ரதிலோமாநுலோமைஶ்ச=		தண்டஸ்ய	தண்டோபாயத்தினுடைய [ம்
ப்ரதிலோம	பிரதிகூலவார்த்தையாலும்	உத்யமநேநச	பிரயத்தினத்தாலும்
அநுலோமைஶ்ச	அனுகூலவார்த்தையாலும் (அல்லது)	வைதேஹீம்	ஸீதையை
	பிரதிகூலமாயும் அனுகூலமாயுமுள்ள	ஆவர்ஜயத	வசப்படுத்துங்கள்.

தா-ம்—எந்தவிதத்தினாலாவது ஸீதையென்னைக்காமுறும்படிசெயயுங்கள். ஸாமதானபேததண்டமென்கிற சதுர்வித உபாயங்களையும் பிரயோகியுங்கள். பிரதமத்தில் நல்வார்த்தைகளால் ஸமாதானஞ்சொல்லி வசீகரிக்கப்பாருங்கள். இசையாவிடில் ஆபரணவஸ்திர தனராஜ்ஜிய ஸாம்பிராஜ்ஜியங்களை விசேஷமாயளித்து ஸந்தோஷிப்பியுங்கள். அதற்குமிசையாவிடில், ராமராவண தாரதம்மியங்களைக்காட்டி ராமனிடத்துள்ள மைத்திரத்தைநீக்கி இராவணனிடத்தில் வியாமோகமுண்டுபண்ணுங்கள். மித்திரபேதோபாயமும் காரியத்தைஸாதியாவிடில், அந்தியோபாயமான தண்டோபாயத்தைச்செய்யுங்கள். பிரஹாரத்திற்குப்பயந்து ஸ்வாதீனையாகலாம். இப்படி, எவ்விதத்தினாலாவதுவைதேஹிபிடிவாதத்தைவிட்டுஅபிமதையாகும்படி செய்யுங்கள்.

౧౮. ఇతి ప్రతిసమాదిశ్య రాక్షసేంద్రః పునః పునః॥ కామమన్యుపరీతాత్మా జానకీం పర్యతర్జయత్।

௧௮. 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍।

௧௮. இதிப்ரதிஸமாதிஶ்யராக்ஷஸேந்த்ரঃபுநঃபுநঃ॥
காமமந்யுபரீதாத்மாஜாநகீம்பர்யதர்ஜயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ர:	இராக்ஷஸநாதனை (இராவணன்)		னால் சூழப்பட்டமனமுடையவனாக
இதி	இந்தவிதம்	புந:புந:	அடிக்கடி
ப்ரதிஸமாதிஶ்ய	ஆக்கியாபித்து	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
காமமந்யுபரீதாத்மா	காமமென்ன கோபமென்ன இவைக	பர்யதர்ஜயத்	மிரட்டினான்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த ராக்ஷஸிகளுக்காக்கியாபித்துவிட்டு, இலங்கேசுவரன், காமமென்ன, கோபமென்ன, இவைகளால் விகாரமடைந்த மனதோடு, ஸீதையை யடிக்கடி பார்த்து மிரட்டினான்.

౧౯. ఉపగమ్య తతః క్షిప్రం రాక్షసీ ధాన్యమాలినీ॥ పరిష్వజ్య దశగ్రీవమిదం వచనమబ్రవీత్।

௧௯. 𑌉𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌤𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀॥
𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௧௯. உபகம்யததঃக்ஷிப்ரம்ராக்ஷஸீதாந்யமாலிநீ॥
பரிஷ்வஜ்யதஶக்ரீவமிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தஶக்ரீவம்	இராவணனை
தாந்யமாலிநீ	தான்னியமாலினியென்கிற	பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	இதம்-வசநம்	பின்வருகிற-வார்த்தையை
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
உபகம்ய	ஸமீபித்துவந்து		

தா-ம்—இந்தவிதம் காமக்ரோதமூர்ச்சிதனாய் ஸகலபரிஜனங்களும் நடுங்கும்படி ஆக்கியைகள் விதித்து ஜானகியை அதட்டுகிறஇராவணனை தான்னியமாலினியென்கிற இராக்ஷஸஸ்தீரியானவளோடிவந்து ஆலிங்கனம்செய்து கோபசமனமாகும்படியான தேன்மொழிகளை யறைந்தனள்.

౪౦. మయా క్రీడ మహారాజ సీతయా కింతవానయా॥ వివర్ణయా కృపణయా మానుష్యా రాక్షసేశ్వర।

௪௦. 𑌮𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌯𑌾॥
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰।

௪௦. மயாக்ரீடமஹாராஜஸீதயாகிம்தவாநயா॥
விவர்ணயாகருபணயாமாநுஷ்யாராக்ஷஸேஶ்வர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மஹாராஜ	(ஓ) ராஜாதிராஜனே	க்ருபணயா	உலோபியாயும்
மயா-க்ரீட	என்னோடு-கிரீடியும்	மாநுஷ்யா	மனிதஸ்திரீயாயுமிருக்கிற
(ஹே) ராக்ஷஸேஶ்வர-(ஓ)	இராக்கதப்பிரபுவே	அநயா-ஸீதயா	இந்த-ஸீதையோடு
விவர்ணயா	நல்வர்ணமில்லாதவளும்	தவ-கிம் (அஸ்தி)	உமக்கு-என்னஇருக்கிறது (என்னபி[ரயோஜனம்.)

தா-ம்—ஹேராஜராஜேசுவர! ராக்ஷஸேந்திர! மஹாப்பிரபோ! உமக்குக்காமாவேச மதிகமுண்டாகில் இரதிலீலைகொடுப்பதற்கு ஸ்திரீகளில்லையோ? இதோ உம்மையணைந்தாலிங்கனஞ்செய்கிற வென்னைச் சேர்ந்தானந்தமடையும். இந்த அல்பஸ்திரீயினிடத்திலென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிறீர்? இவளென்ன அழகிற்சிறந்தவளோ! அல்லது இரதிலீலையால் நாயகனையானந்திப்பதில் ஸாமர்த்தியசாலியோ! அல்லது தேகஸுத்வாதிசயத்தால் உம்முடைய அளவற்ற பலத்திற்குத்தகுந்த ஸுகங்கொடுக்க யோக்கியமானவளோ! அவளுடையதேகத்தை யுற்றுப்பாரும். கறுத்துமலினம்பாய்ந்து விகாரவர்ணமுடையவளாயிருக்கிறாள். அழகற்றவளாயினும் காமரஸம்தரவாவது இணங்கியிருக்கிறாளோ? அவ்விஷயத்தில் மஹாகிருபணையாயிருக்கிறாள். மேலுமிவள் பலமற்றமானுஷஸ்திரீ. இப்படிப்பட்டவளை நீர்பிரார்த்திப்பானேன், நிர்ப்பந்திப்பானேன், என்னஸுகமுமக்குக் கிடைக்கப்போகிறது. நீரோ ராக்ஷஸராஜா, அவளோமானுஷஸ்திரீ, ஆகையாலவளைத் திரஸ்கரித்து உம்மைஆவலோடுவரிக்கிற என்னையடைந்து ஸுகியும்.

நிர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ஹேராக்ஷஸேச்வர-வாரீர் அரக்கர்பெருமானே, விவர்ணயா-விசேஷ உத்தமவர்ண முடையவளும், அக்ருபணயா-பதிவிருதையும், அமாநுஷ்யா-மனுஷியஜாதியல்லாதவளுமான, அநயா - இந்த, ஸீதயா-லக்ஷ்மீஸ்வரூபியான பிராட்டியோடு, (ஹே) மஹாராஜ-வாரீர்மஹாப்பிரபுவே, தவ-உமக்கு, கிமஸ்தி, என்னபிரயோஜனம்-ஆகையால் என்னோடுரமியுமென்றர்த்தம்.

ஹேராக்ஷஸேந்திர! இந்தபரதேவதையின் தன்மையறியாது இவளைப் பிரார்த்திக்கின்றீரோ, இவள் அப்பிராகிருததேஜஸ்ஸுடையவளாயிற்றே, லோகோத்தரமான பாதிவிருத்தியநிலைமையிலிருப்பவளாயிற்றே, அயோநிஜையாய் பூலோகத்திலவதரித்திருக்கிற இலக்ஷ்மீதேவியாயிற்றே. இவள் அமானுஷியமானமூர்த்தி, மதனலீலாப் பிரார்த்தனைக்காவது நிர்ப்பந்தத்திற்காவது பாத்திரமூதையல்லள். காமரஸத்தையிச்சிக்கிற நீர் என்னையடைந்து ஸுகியும்.

౪౧. నూనమస్యా మహారాజ న దివ్యాన్ భోగసత్తమాన్॥ విదధాత్యమరశ్రేష్ఠ స్తవ బాహుబలార్జితాన్।

௪௧. 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌨 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍॥
𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌬𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।

௪௧. நூநமஸ்யாமஹாராஜநதிவ்யாந்போகஸத்தமாந்॥
விததாத்யமரஶ்ரேஷ்டஸ்தவபாஹுபலார்ஜிதாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மஹாராஜ	(ஓ)மஹாராஜனே	அஸ்யாঃ	இந்த (ஸீதைக்கு)
தவ	உம்முடைய	அமரஶ்ரேஷ்டঃ	பிரம்மாவானவர்
பாஹுபலார்ஜிதாந்	புஜபலத்தால்ஸம்பாதித்த	நவிததாதி	கல்பிக்கவில்லை
திவ்யாந்	ஸர்வோத்கிருஷ்டமான	நூநம்	நிச்சயம்.
போகஸத்தமாந்	ஸுகாதிசயங்களை		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸப்பிரபோ! உமதுதோள்மிடுக்கால் அனேகதேவதானவயக்ஷகின்னரகந்தர்வவீரரை படித்து அவரவரிடத்துள்ள போகயோக்கியமான திவ்வியரத்தினங்களை யிங்குகொண்டுசேர்த்தீர். அவைகளையனுபவிக்க உமதுஸ்திரீகளே தகுந்தவர். அவர்களெல்லோரும் சோபனரூபமுள்ளவர். மாதர்குழாத்தில் தேர்ந்தெடுத்த இரத்தினங்கள். என்றுமழியாத யௌவனஸம்பத்துள்ளவர். சிருங்காரரஸமளிப்பதில் அமிதஸத்துவமுள்ள பிரமதைகள். உம்மிடத்திலதிககாதல்கொண்டவர். அவர்களோடுசேர்ந்து ஸுகமனுபவித்த உமக்கு இவள் தகுந்தவளல்ல. உமது போகவிசேஷமான ரத்தினங்களை யனுபவிக்கத்தகுந்த பாக்கியத்தைப் பிரம்மா இவளுக்கு விதிக்கவில்லை. இது நிச்சயம்.

౪౨. అకామాం కామయానస్య శరీరముపతప్యతే॥ ఇచ్ఛంతీం కామయానస్య ప్రీతిర్భవతి శోభనా।

௪௨. 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍁𑌪𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾।

௪௨. அகாமாம்காமயாநஸ்யஶரீரமுபதப்யதே॥
இச்சந்தீம்காமயாநஸ்யப்ரீதிர்ப்பவதிஶோபநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அகாமாம்	இச்சியாதவளை (ஸம்போகரஸமில்லாதவளை)	இச்சந்திம்	(ஸம்போகத்தில்) இச்சையுடையவளை
காமயாநஸ்ய	கோருகிறவனுடைய	காமயாநஸ்ய	கோருகிறவனுக்கு
ஶரீரம்	தேகமானது	ஶோபநா	மங்களகரமான
உபதப்யதே	தாபத்தையடைகிறது	ப்ரீதிஃ	ஸந்தோஷமானது
		பவதி	உண்டாகிறது

தா-ம்—மஹாப்பிரபோ! ஸம்போகத்தை யிச்சியாதஸ்திரீயைக் காமுறுகிறபுருஷன் காமவிடாய்தீராதுமதனுக்கினியால்தகிக்கப்படுகிறுன். மதனுேத்ஸவத்தைக்கோருகிறஸ்திரீயைக்காமுறுகிறவன்இரதிக்கிரீடானுபவத்தால் ஆனந்தமடைந்து காமநோய்தீர்ந்து சோபனகாந்தியோடு விளங்குகிறுன். ஆகையால், ஹேராஜன்! காமவிஷயத்திற்கிருபணையான இவளைத்தியஜித்து, உம்மோடுசிருங்காரலீலையைப் பிரார்த்திக்கிறமத்விதாளான தருணிகளைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷித்து மங்களஸ்ரீயோடுவிளங்கும்.

౪౩. ఏవముక్తస్తు రాక్షస్యా సముత్క్షిప్తస్తతో బలీ॥ ప్రహసన్మేఘసంకాశో రాక్షసస్స న్యవర్తత।

௪௩. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌬𑌲𑍀॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤।

௪௩. ஏவமுக்தஸ்துராக்ஷஸ்யாஸமுத்க்ஷிப்தஸ்ததோபலீ॥
ப்ரஹஸந்மேகஸங்காஶோராக்ஷஸஸ்ஸந்யவர்த்தத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ஏவம்-உக்தஃ	இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவனும்
பலீ	வலியுடையவனும்	ஸமுத்க்ஷிப்தஃ	(விலக்கித்) தள்ளப்பட்டவனுமாக
மேகஸங்காஶஃ	மப்புக்கு நிகரானவனுமான	ப்ரஹஸந்	சிரித்துக்கொண்டு
ஸஃ-ராக்ஷஸஃ	அந்த-இராக்கதனுன (இராவணன்)	ந்யவர்த்தத	திரும்பினுன்.
ராக்ஷஸ்யா	இராக்ஷஸியான(தான்னியமாலினியால்)		

தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த தான்னியமாலினியின் பிரியமொழிகள் காமக்குரோதமென்கிற உபயாக்கினிகளாற்கொளுத்தப்பட்ட இலங்கேசுவரன்காதில்விழ அந்தகார்மேனியானுன ரௌத்திரராக்ஷதவீரனும்கொஞ்சம்கோபந்தணிந்து மனங்குளிர்ந்து முருவல்செய்துகொண்டே அவ்விடம்விட்டுத்திரும்பினுன்.

౪౪. ప్రస్థితస్స దశగ్రీవః కంపయన్నివ మేదినీమ్॥ జ్వలద్భాస్కరవర్ణాభం ప్రవివేశ నివేశనమ్।

௪௪. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।

௪௪. ப்ரஸ்திதஸ்ஸதஶக்ரீவஃகம்பயந்நிவமேதிநீம்॥
ஜ்வலத்பாஸ்கரவர்ணுபம்ப்ரவிவேஶநிவேஶநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-தஶக்ரீவஃ	அந்த-பத்துத்தலையுடைய(ராவணன்)	ஜ்வலத்பாஸ்கரவர்ணுபம்	பிரகாசிக்கிற ஸூரியவர்ணம்போன்றகாந்தியுடைய
மேதிநீம்	பூமியை		
கம்பயந்நிவ	நடுங்கச்செய்பவன்போல்	நிவேஶநம்	கிருகத்தை
ப்ரஸ்திதஃ	பிரயாணப்பட்டவனுக	ப்ரவிவேஶ	அடைந்தான்.

౪౫. దేవగంధర్వకన్యాశ్చ నాగకన్యాశ్చ సర్వతః॥ పరివార్య దశగ్రీవం వివిశుస్తద్గృహోత్తమమ్।

௪௫. 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌗𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃॥
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।

௪௫. தேவகந்தர்வகந்யாஶ்சநாககந்யாஶ்சஸர்வதஃ॥
பரிவார்யதஶக்ரீவம்விவிஶுஸ்தத்க்ருஹோத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவகந்தர்வகந்யாஃ	தேவகன்னிகைகளும் கந்தருவகன்னிகைகளும்	பரிவார்ய	சுற்றி (க்கொண்டு)
நாககந்யாஶ்ச	நாககன்னிகைகளும்	தத்	அந்த (இராவணவாஸபூதமான)
தஶக்ரீவம்	இராவணனை	க்ருஹோத்தமம்	சிறந்தமாளிகையை
ஸர்வதஃ	நாற்புறங்களிலும்	விவிஶுஃ	அடைந்தார்கள்.

(௪௪-மு-௪௫-ல்) தா-ம்—பிறகந்ததசக்கிரீவன் மேதினிநடுங்கும்படி தன்னுடைய பரிவாரங்களுடன் வெகுஆடம்பரமாகப்புறப்பட்டு, பூமியதிர கம்பீரநடையோடு, பானுமண்டலம்போல்ஜ்வலிக்கிற தன்னுடைய கிரகத்தைச் சேர்ந்தான். அவனைச்சூழ்ந்திருந்த தேவகந்தர்வநாகஸ்திரீகளும் அவனுேடு அரண்மனைசேர்ந்தார்கள்.

౪౬. స మైథిలీం ధర్మపరామవస్థితాం ప్రవేపమానాం పరిభర్త్స్య రావణః॥ విహాయ సీతాం మదనేన మోహితస్స్వమేవ వేశ్మ ప్రవివేశ భాస్వరమ్।

௪௬. 𑌸𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।

௪௬. ஸமைதிலீம்தர்மபராமவஸ்திதாம்ப்ரவேபமாநாம்பரிபர்த்ஸ்யராவண:||
விஹாயஸீதாம்மதநேநமோஹிதஸ்ஸ்வமேவவேஶ்மப்ரவிவேஶபாஸ்வரம்|

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - த்வாவிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்	ஸீதாம்-விஹாய	பிராட்டியை-விட்டு
தர்மபராம்	தர்மத்திலேயேஆஸக்தியுடையவளாக	மதநேந	மன்மதனால்
அவஸ்திதாம்	இருப்பவளும்	மோஹித:	மோகித்தவனாக (கலக்கப்பட்டவனாக)
ப்ரவேபமாநாம்	(பயத்தால்) நடுங்குபவளுமான	ஸ்வமேவ	சொந்தமாகிய
மைதிலீம்	மிதிலாதேசத்தரசன் புத்திரியான (ஸீதையை)	பாஸ்வரம்	பிரகாசிக்கிற
		வேஶ்ம	இருப்பிடத்தை
பரிபர்த்ஸ்ய	மிரட்டி	ப்ரவிவேஶ	பிரவேசித்தான்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த தசக்கிரீவன் காமபரவசனாய், கியானசூன்னியனாய், முன்னுள்ள வனர்த்தங்களை யோசியாதவனாய், பாதிவிருத்தியநெறியில்நின்று பக்தவத்ஸலனான தன்னுடைய பர்த்தாவையே தியானித்து இராக்ஷஸபீதியால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிராட்டியைப் பலவாறுநிர்ப்பந்தித்து மிரட்டி, மனோரதம்பூர்த்தியடையாது மனக்கலக்கங்கொண்டுதிரும்பி, கதிரவனுதித்ததுபோற் பிரகாசிக்கிற தன்னுடையஸ்வர்ணமாளிகையையடைந்தான்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

௧. ఇత్యుక్త్వా మైథిలీం రాజా రావణశ్శత్రురావణః। సందిశ్య చ తతస్సర్వా రాక్షసీర్నిర్జగామ హ॥
க. இத்யுக்த்வா மைதிலீம்ராஜாராவணஶ்ஶத்ருராவண:|
ஸந்திஶ்யசததஸ்ஸர்வாராக்ஷஸீர்நிர்ஜகாமஹ||
க. இத்யுக்த்வாமைதிலீம்ராஜாராவணஶ்ஶத்ருராவண:|
ஸம்திஶ்யசததஸ்ஸர்வாராக்ஷஸீர்நிர்ஜகாமஹ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶத்ருராவண:	பகைவர்க்குதுக்கத்தை விளைவிப்பவனான	உக்த்வா	சொல்லி
ராஜா	இராக்ஷஸநாதனான	தத:	பிறகு
ராவண:	இராவணன்	ஸர்வா:-ராக்ஷஸீ:	ஸமஸ்த-இராக்ஷஸிகளை
மைதிலீம்	ஸீதையை	ஸந்திஶ்ய	ஆக்கியாபித்து
இதி	இந்தப்பிரகாரம்	நிர்ஜகாம	வெளிக்கிளம்பினான்.

தா-ம்—சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற உக்கிரவீரனும் ஸாதுஜனங்கள் மனமுளையச்செய்கிற தாருணனுமான அவ்விராக்ஷதராஜன் ஸீதையைப்பார்த்தின்னமிரண்டு மாதத்திற்குள் அபிமதையாகாவிடினுன்னைப்பக்ஷித்து விடுவேனென்றுபயமுறுத்தி, காவல்செய்யும் ஸ்திரீகளைப்பார்த்து இவளையெப்படியாவது வசீகரியுங்களென்றாக்கியாபித்து இருப்பிடம்சேர்ந்தான்.

ஸ்வாபதேசார்த்தம்.—நிர்ஜகாமஹா - ஹா - ஆச்சரியம், எங்ஙனேயென்னில், கர்மபக்தியோகக்கியானுனுஷ்டானங்களாற் பிரபத்திபண்ணுகிற மஹான்களுக்கும் அனந்தகல்யாணகுணங்களைப் பாடவெத்தனித்த வேதபுருஷனுக்குமரிதனை ஸ்ரீமந்நாராயணனை க்ஷணகாலத்தில் ஸேவிக்கப்பண்ணி, "தெரியேன்பாலகனாய்ப்பலதீமைகள்செய்துவிட்டேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு கைகூப்பிநிற்கிற சேதனனுக்கு எம்பெருமானுடைய திருவடிகளி லபராதக்ஷமஞ்செய்வித்து நித்தியஸூரிகளோடு சிரவாழ்க்கையைத் தருவிக்க வல்லளான பிராட்டியினிடத்தில் இராவணன் பக்திபண்ணி முக்திவழியைக்கோராது, அக்கியானமிகுதியால்காமத்தையேவிரும்பி தேவியைப் பலவாறு தான் பீடித்ததுமன்றி இராக்ஷஸிகளும் ஹிம்ஸிக்க ஆக்கியாபித்தானன்றோ! இதுபரமாச்சரியம்!

இந்திராதிதேவர்க்குங் கிடைப்பதற்கரிய இலங்காராஜ்ஜியபோகத்தையடைந்தும் அதை ரக்ஷிக்கமுயலாது அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோ லழியும்படி பதிவிரதையைப்பீடிக்க மனங்கொண்டானன்றோ! பதிவிரதாக்கினியொருபக்கத்திலிருக்க, அகம்பன் மாரீசப்பிரமுகாதிகளின் வாக்கினாலும், கரதூஷணாதிகளின் வதமாகிற திருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸ்ரீராகவவிக்கிரமத்தை வியக்தமாயறிந்து அம்மஹாபுருஷனுடைய சரங்கள் அசனிபோல் தன்சிரஸைப் பிளக்கவருமென்கிற நிச்சயத்தைத் தெரிந்தவனாயினும் தீக்குழியில் தெரிந்துவிழுவதுபோல் அவருடைய தர்மபத்தினிக் கபராதஞ் செய்யவெத்தனித்தானன்றோ! இதுபரமாச்சரியம்.

௨. నిష్క్రాంతే రాక్షసేంద్రే తు పునరంతఃపురం గతే। రాక్షస్యో భీమరూపాస్తాః సీతాం సమభిదుద్రువుః॥

உ. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍀𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃॥

உ. நிஷ்க்ராந்தோ ராக்ஷஸேந்த்ரே துபுநரந்த:புரம்கதே।
ராக்ஷஸ்யோ பீமருபாஸ்தாஸ்ஸீதாம்ஸமபிதுத்ருவு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரே	இராக்ஷஸநாதனுன (இராவணன்)	பீமருபா:	பயங்கரமானருபமுடைய
நிஷ்க்ராந்தே	வெளிக்கிளம்பினவனுக	தா:-ராக்ஷஸ்ய:	அந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகள்
புந:	மறபடியும்	ஸீதாம்	ஸீதையை
அந்த:புரம்கதே (ஸதி)-	அரண்மனையை யடைந்தவளவில்	ஸமபிதுத்ருவு:	அடைந்தார்கள்.

౩. తతస్సీతాముపాగమ్య రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః । పరంపరుషయా వాచా వైదేహీమిదమబ్రువన్ ॥

௩. 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥

௩. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்ச்சிதா:।
பரம்பருஷயாவாசாவைதேஹீமிதமப்ருவந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	பரம்-பருஷயா	மிகவும்-கரேமான
க்ரோதமூர்ச்சிதா:	கோபத்தால்மூர்ச்சையடைந்திருக்கிற	வாசா	வாக்கினுல்
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்	இதம்	பின்வருமாறு
ஸீதாம்	பிராட்டியை	வைதேஹீம்	பிராட்டியை (க்குறித்து)
உபாகம்ய	அடைந்து	அப்ருவந்	சொன்ஞர்கள்.

(உ-மு-௩-ல்) தா-ம்—இவ்விதமாக்கியாபித்த தங்கள்பிரபு அந்தப்புரத்தை மறுபடியுமடைந்தவளவில் கோரரூபிகளான இராக்ஷஸிகள் ஜானகியைத் திரும்பிவந்துசூழ்ந்துகொண்டு அதியுக்கிரமான கோபத்துடன் மஹாக்குரூரவசனங்களைப் பின்வருமாறுரைத்தனர்.

౪. పౌలస్త్యస్య వరిష్ఠస్య రావణస్య మహాత్మనః । దశగ్రీవస్య భార్యాత్వం సీతే న బహు మన్యసే ॥

௪. 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍀𑌤𑍇 𑌨 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇॥

௪. பௌலஸ்த்யஸ்யவரிஷ்டஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மந:।
தஶக்ரீவஸ்யபார்யாத்வம்ஸீதேநபஹுமந்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(வாராய்) ஸீதே	பார்யா	மனைவியாக (ஆவதற்கு)
பௌலஸ்த்யஸ்ய	புலஸ்தியவம்சத்திலுண்டானவனும்	த்வம்	நீயானவள்
வரிஷ்டஸ்ய	இராக்ஷஸசிரேஷ்டனும்	(ஆத்மாநம்)	(உன்னை)
மஹாத்மந:	சிறந்தபுத்தியுடையவனும்	பஹு	அதிகமாக
தஶக்ரீவஸ்ய	பத்துத்தலைகளையுடையவனுமான	நமந்யஸே	எண்ணுமலிருக்கிருய்.
ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு		

தா-ம்.—ஹேஸீதே! உன்னைப்பிரார்த்திக்கிற இராவணனென்னஸாமான்னியனே! அவன்ஸாக்ஷாத்புலஸ்தியப் பிரம்மரிஷிபௌத்திரன், ஸர்வசத்துருஹந்தா, மஹாபுத்திமான், புமான்களுக்குள்அதிசிரேஷ்டன், தசக்கிரீவனென்றுபெயர்பெற்றமாஹாகீர்த்திமான், அவனைப்பர்த்தாவாகவடைந்தவள்தன்னைவிடபாக்கியசாலி வேறெருவளில்லையென்றெண்ணவேண்டாமோ. அப்படியிருக்க, அந்தமஹாப்பிரபுவின்கௌரவமறியாது அவருடையபிரார்த்தனைகளை யுபேக்ஷித்துத்திரஸ்கரிக்கிருய். அவருக்குப்பாரியையாகிற பாக்கியவிசேஷத்தை வெகு அல்பமாகவெண்ணுகிருய்.

౫. తతస్త్వేకజటా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ । ఆమన్త్ర్య క్రోధతామ్రాక్షీ సీతాం కరతలోదరీమ్ ॥

௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌜𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍋𑌦𑌰𑍀𑌮𑍍॥

௫. ததஸ்த்வேகஜடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
ஆமந்த்ர்யக்ரோததாம்ராக்ஷீஸீதாம்கரதலோதரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	கரதலோதரீம்	ஹஸ்ததலத்தால் பிடிக்கும்படி சிறுத்த இடுப்பையுடைய
ஏகஜடாநாம	ஏகஜடையென்றுபெயருடைய	ஸீதாம்	ஸீதையை
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	ஆமந்த்ர்ய	அழைத்து
க்ரோததாம்ராக்ஷீ (ஸதீ)-	கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடையவளாய் (க்கொண்டு)	வாக்யம்	வார்த்தையை
		அப்ரவீத்	சொன்னுள்.

அடு

தா-ம்—பிறகு ஏகஜடையென்றுபெயர்பூண்ட வோரிராக்ஷஸியானவள் குரோதமூர்ச்சிதையாய், கோவக்கனிபோற் சிவந்தகண்களோடு, பிடிக்குள்ளடங்கும்படியான சுருங்கியஇடையுள்ள பிராட்டியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுமொழிந்தனள்.

౬. ప్రజాపతీనాంషణ్ణాంతుచతుర్థోయఃప్రజాపతిః । మానసోబ్రహ్మణఃపుత్రఃపులస్త్యఇతివిశ్రుతః॥

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂𑌤𑍁𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃॥

௬. ப்ரஜாபதிநாம்ஷண்ணாந்துசதுர்த்தோயஃப்ரஜாபதிஃ।
மாநஸோப்ரம்ஹணஃபுத்ரஃபுலஸ்த்யயிதிவிஶ்ருதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஷண்ணாந்து	ஆறுபேர்களான	மாநஸஃ	மனதிலிருந்துஜனித்த
ப்ரஜாபதிநாம்	பிரஜாபதிகளில்	புத்ரஃ	குமாரன்
யஃ-சதுர்த்தஃ	எவர் நான்கான	புலஸ்த்யஇதி	புலஸ்தியரென்று
ப்ரஜாபதிஃ	பிரஜாபதியோ	விஶ்ருதஃ	கேழ்க்கப்பட்டவர்.
(ஸஃ) ப்ரம்ஹணஃ	(அவர்)மலரவனுக்கு		

౭. పులస్త్యస్యతుతేజస్వీమహర్షిర్మానసస్సుతః । నామ్నాసవిశ్రవానామప్రజాపతిసమప్రభః॥

௭. 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑍁𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃॥

௭. புலஸ்த்யஸ்யதுதேஜஸ்வீமஹர்ஷிர்மாநஸஸ்ஸுதஃ।
நாம்நாஸவிஶ்ரவாநாமப்ரஜாபதிஸமப்ரபஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புலஸ்த்யஸ்ய	புலஸ்தியருக்கு	நாம்நா	பெயரினால்
மாநஸஃ	மனஸ்ஸிலிருந்து ஜனித்த	ஸஃ	அவர்
ஸுதஃ	புத்திரரும்	விஶ்ரவாநாம	விசிரவஸ்ஸென்று சொல்லப் படுபவரும்
தேஜஸ்வீ	தேஜோவந்தரும்	ப்ரஜாபதிஸமப்ரபஃ	பிரம்மாவுக்கு ஸதிருசமான தேஜஸ்ஸுடையவருமாய் (ஒருவருண்டானார்.)
மஹர்ஷிஃ	மஹரிஷியும்		

౮. తస్యపుత్రోవిశాలాక్షిరావణశ్శత్రురావణః । తస్యత్వంరాక్షసేంద్రస్యభార్యాభవితుమర్హసి॥

௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

௮. தஸ்யபுத்ரோவிஶாலாக்ஷிராவணஶ்ஶத்ருராவணஃ।
தஸ்யத்வம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்தவிசிரவஸ்ஸென்கிறமஹரிஷிக்கு	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸநாதனான
ஶத்ருராவணஃ	பகைவரையழும்படிசெய்பவனான	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுக்கு)
ராவணஃ	இராவணனானவன்	த்வம்-பார்யா	நீ-மனைவியாக
புத்ரஃ	புத்திரன்	பவிதும்	ஆவதற்கு
(ஹே) விஶாலாக்ஷி	(ஓ) அகன்றகண்களையுடையவளே	அர்ஹஸி	தக்கவளாகிறாய்.

౯. మయోక్తంచారుసర్వాంగివాక్యంకిన్నానుమన్యసే।

௯. 𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇।

௯. மயோக்தம்சாருஸர்வாங்கிவாக்யம்கிந்நாநுமந்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) சாருஸர்வாங்கி -	(ஓ) அழகானதேகமுடையவளே	வாக்யம்	வார்த்தையை
மயா	என்னால்	நாநுமந்யஸேகிம்	அங்கீகரிக்கவில்லையா என்ன
உக்தம்	சொல்லப்பட்ட		ஏன் அங்கீகரிக்க வில்லை.

தா-ம்—சோபனரூபமுள்ள ஹேஸுந்தரி! மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ்ஸு, புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, என்கிற ஆறுபேர்பிரஜாபதிகள். அவர்களுள் நான்காவது பிரஜாபதியான புலஸ்தியரென்று திருநாமம்பூண்ட மஹரிஷியானவர் ஸர்வஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸாக்ஷாத்பிரம்மாவுக்கு மானஸீகபுத்திரன். இந்தப்பிரம்மரிஷிக்குத் தேஜஸ்ஸிலும் யசஸ்ஸிலும் தபஸ்ஸிலும் வேதசாஸ்திரபாண்டித்தியத்திலும் ஸமானராய், மானஸீகஜனிதராய், விசிரவஸ்ஸென்கிற ஜகத்பிரஸித்தமான நாமதேயம்பூண்டவராய் ஓர்புத்திரனுண்டானார். ஹேவிசாலாக்ஷி! கொஞ்சம்கவனமாகக்கேள். இந்த விசிரவஸ்ஸென்கிற பகவானுக்கு ஸர்வசத்துருஹந்தாவும் ஸர்வலோகபிரஸித்தனும் இராக்ஷதர் குழாங்களுக்கதிபதியுமான இராவணனென்கிற எங்கள்மஹாராஜா புத்திரன் இந்த பிரதாபவானைத்தான் நீ பாரியையாயடையவேண்டு மென்றெங்கள்பிரார்த்தனை. ரூபயௌவன ஸம்பத்

தா லெங்கள்பிரபுவுக்கு அனுகூலதாம்பத்தியம்வகித்திருக்கிருய். மேகத்தோடுமின்னல்சேருவதுபோல், ஹே ஸுந்தராங்கி! நீ எங்கள் ராஜாவோடுசேர்ந்து வாழ்வது உனக்குயுக்தம். என்ன, ஸீதே! நான்சொல்லுகிறது உனக்குஹிதமாகத்தோன்றவில்லையோ? நீ அதைகௌரவமாக மானிக்கவில்லைபோற் காண்கிறதே, என்னகாரணம்? என்றுவினவினள்.

౯. తతో హరిజటా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ ॥ వివర్త్య నయనే కోపాన్మార్జారసదృశేక్షణా ।

௯. 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ।

௯. ததோஹரிஜடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்॥
விவர்த்யநயநேகோபாந்மார்ஜாரஸத்ருஶேக்ஷணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஹரிஜடாநாம	ஹரிஜடையென்கிற	கோபாத்	சினத்தால்
மார்ஜாரஸத்ருஶேக்ஷணா=		நயநே	கண்களை
மார்ஜார	பூனைக்கு	விவர்த்ய	திறந்து
ஸத்ருஶ	ஸமானமாகிய	வாக்யம்	வசனத்தை
ஈக்ஷணா	கண்களையுடைய	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—பிறகு பூனைக்கண்போல் கோரோஜனவர்ணமான கண்களையுடைய ஹரிஜடையென்றழைக்கப்பட்ட ஒருராக்ஷஸியானவள் மிகுந்தசினத்துடன் நேத்திரங்களைவிரித்துக்கொண்டு ஸீதையைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள்.

౧౦. యేన దేవాస్త్రయస్త్రింశద్దేవరాజశ్చ నిర్జితాః ॥ తస్య త్వం రాక్షసేంద్రస్య భార్యా భవితుమర్హసి ।

௧௦. 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

௧௦. யேநதேவாஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்தேவராஜஶ்சநிர்ஜிதா꞉॥
தஸ்யத்வம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எவனால்	தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்	முப்பத்துமுக்கோடிகளான	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணனுக்கு)
தேவா꞉	தேவர்களும்	த்வம்-பார்யா	நீ-மனைவியாக
தேவராஜஶ்ச	தேவேந்திரனும்	பவிதும்	ஆவதற்கு
நிர்ஜிதா꞉	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ	அர்ஹஸி	தகுந்தவள்.

தா-ம்—ஹேஸீதே! எவன்முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் அவர்களுக்கதிபதியான மஹேந்திரனையும்வென்றுனே அப்பேர்ப்பட்டஜயவீரனை இராவணனுக்குப்பத்தினியாக நீ அருகையாயிருக்கிருய். ஸாமான்னியபுருஷனையடையும்படி யானுன்னைப் பிரார்த்திக்கவில்லை. அமிருதமுண்டு அமிதபலசாலிகளாயிருக்கிற அமரரையேஅடித்த அரக்கனென்றறி. வீரியவானுயினும் ஐசுவரியவானல்லனென்றெண்ணுகிருயோ, அவன் அரக்கர்கோடிகளுக்கீசுவரன், இலங்காராஜ்ஜியாதிபதி, இப்படிப்பட்ட ஜயஸ்ரீமானை நீயடையத்தகுந்தவளென்றுள்.

౧౧. తతస్తు ప్రఘసా నామ రాక్షసీ క్రోధమూర్ఛితా ॥ భర్త్సయంతీ తదా ఘోరమిదం వచనమబ్రవీత్ ।

௧௧. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌘𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌦𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

௧௧. ததஸ்துப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீக்ரோதமூர்ச்சிதா॥
பர்த்ஸயந்தீததாகோரமிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	பர்த்ஸயந்தீ (ஸதீ)	(ஸீதையை)மிரட்டிக்கொண்டு
ப்ரகஸாநாம	பிரகஸையென்கிற	ததா-இதம்	அப்பொழுது-இந்த
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	கோரம்-வசநம்	பயங்கரமான-வார்த்தையை
க்ரோதமூர்ச்சிதா	கோபத்தால்மூர்ச்சையடைந்தவளாக	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—ஸமாதானமாயுரைத்த இத்தனைவசனங்களைக்கேட்டுஞ் சலிக்காமல் ஸ்திரசித்தையாய்நின்ற ஸீதையின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு பிரகஸையென்கிற இராக்ஷஸி அதிபயங்கரமான சிலவசனங்களையுரைத்தாள்.

౧౨. వీర్యోత్సిక్తస్య శూరస్య సంగ్రామేష్వనివర్తినః ॥ బలినో వీర్యయుక్తస్య భార్యాత్వం కిం న లప్స్యసే ।

௧௨. 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥
𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 ।

க௨. வீர்யோத்ஸிக்தஸ்யஶூரஸ்யஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்த்திந:॥
பலிநோவீர்யயுக்தஸ்யபார்யாத்வம்கிந்நலப்ஸ்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஜானகி	ஓ ஜனகபுத்திரீ	வீர்யயுக்தஸ்ய	பராக்கிரமத்தோடு கூடினவனுமான (இராவணனுக்கு)
வீர்யோத்ஸிக்தஸ்ய	பராக்கிரமத்தோடுகூடினவனும்	பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்குகையை
ஶூரஸ்ய	(ஆகையால்) சூரனும்	கிம்	ஏன்
ஸங்க்ராமேஷு	யுத்தங்களில்	நலப்ஸ்யஸே	அடையவில்லை.
அநிவர்த்திந:	திரும்பாஸ்வபாவமுடையவனும்		
பலிந:	வலிவுடையவனும்		

௧౩. ప్రియాంబహుమతాంభార్యాంత్యక్త్వారాజామహాబలః॥సర్వాసాంచమహాభాగాంత్వాముపైష్యతిరావణః।

கங. ப்ரியாம்பஹுமதாம்பார்யாம்த்யக்த்வாராஜாமஹாபல:॥
ஸர்வாஸாம்சமஹாபாகாம்த்வாமுபைஷ்யதிராவண:।

கங. ப்ரியாம்பஹுமதாம்பார்யாம்த்யக்த்வாராஜாமஹாபல:॥
ஸர்வாஸாம்சமஹாபாகாம்த்வாமுபைஷ்யதிராவண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	மிகுந்தபராக்கிரமசாலியும்	மஹாபாகாம்	மிகபாக்கியமுடையவளுமான
ராஜா	(இராக்ஷஸ) இராஜாவுமான	பார்யாம்	பட்டமஹிஷியான (மந்தோதரியை)
ராவண:	இராவணன்	த்யக்த்வா	விட்டு
ஸர்வாஸாம்	ஸமஸ்தர்களுக்குள்	த்வாம்	உன்னை
ப்ரியாம்	இஷ்டமானவளும்	உபைஷ்யதி	அடைகிறான்.
பஹுமதாம்	மனோக்கியையானவளும்		

௧౪. సమృద్ధంస్త్రీసహస్రేణనానారత్నోపశోభితమ్॥అంతఃపురంసముత్సృజ్యత్వాముపైష్యతిరావణః।

கச. ஸம்ருத்தம்ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேணநாநாரத்நோபஶோபிதம்॥
அந்த:புரம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யத்வாமுபைஷ்யதிராவண:।

கச. ஸம்ருத்தம்ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேணநாநாரத்நோபஶோபிதம்॥
அந்த:புரம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யத்வாமுபைஷ்யதிராவண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவண:	இராவணன்	அந்த:புரம்	அந்தப்புரத்தை
ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேண	ஸ்திரீயின் ஆயிரத்தோடு	ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய	அடியோடுவிட்டு
ஸம்ருத்தம்	பூர்ணமானதும் [க்கப்பட்டதுமான	த்வாம்-உபைஷ்யதி	உன்னை-அடைகிறான்.
நாநாரத்நோபஶோபிதம்-பற்பல ரத்தினங்களால் பிரகாசிப்பி			

தா-ம்—அடிஜானகி! உனக்கென்ன விபரீதபுத்தி! மஹாசூரனும் பலவானும் வீரியவானும் யுத்தரங்கத்திற் பின்வாங்காத ரணதீரனுமான இராவணேசுவரனுன்னை வேண்டுகிறான். அவனுக்குப்பிரியமஹிஷியும் இலங்காராஜ்ஜியத்திற் குப்பட்டமஹிஷியும் மஹாபாக்கியசாலியும் மனோக்கியையுமான மந்தோதரியையுபேக்ஷித்து அவளுடைய ஸ்தானத்திலுன்னையபேக்ஷிக்கிறான். மாதர்குழாத்திற்றேர்ந்தெடுத்த ஸ்திரீரத்தினசதங்களனேகமிருக்க அவர்களையெல்லாம் தியஜித்து உன்னையேவரிக்கிறான். அவனேமஹாராஜா, மஹாப்பிரதாபவான், ஆண்மைநிறைந்தயுத்தவீரன், யாவருக்குங்கிடைக்காத பெண்ணலத்தைப்புஜித்தவனுயினும் உன்னுடைய வடிவிலீடுபட்டுன்னைக்காமுற்றிருக்கிறான். அன்னியபத்தினிகள் போகபாகத்திற்கு வருவார்களென்கிற சங்கையுமில்லை. மந்தோதரிப்பிரபிருதிகளான ஸகலஸ்திரீகளையும் திவ்வியபோகஸம்ருத்தியாலதிமனோகரமாகவிளங்கு மவர்களுடைய அந்தப்புரத்தையு மடியோடேதியஜித்து உன்னையே யடையக்கோருகிறான். ஆகையால், ஸீதே! நீயேனவனையடையக்கூடாது, என்றிவ்வாறுகோபாவேசத்துடன் கண்டித்தாள்.

௧౫. అన్యాతువికటానామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్॥

கரு. அந்யாதுவிகடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்॥

கரு. அந்யாதுவிகடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்॥

உரை.		பதம்.	உரை.
விகடையென்கிற		வாக்யம்	வார்த்தையை
வேறொரு		அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
இராக்ஷஸியானவள்			

௧౬. అసకృద్దేవతాయుద్ధేనాగగంధర్వదానవాః। నిర్జితాస్సమరేయేనసతేపార్శ్వముపాగతః॥

கசு. அஸக்ருத்தேவதாயுத்தேநாககந்தர்வதாநவா:।
நிர்ஜிதாஸ்ஸமரேயேநஸதேபார்ஶ்வமுபாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந-தேவதா:	எவனால்-தேவதைகள்	(அஸக்ருத்-நிர்ஜிதா:)	(அடிக்கடி-ஜயிக்கப்பட்டார்களோ)
யுத்தே-அஸக்ருத்	யுத்தத்தில்-அடிக்கடி	ஸ:	அப்படிப்பட்ட (இராவணன்)
நிர்ஜிதா:	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ	தே-பார்ஶ்வம்	உன்னுடைய-பக்கத்தை
(யேந)ஸமரே	(எவனால்)யுத்தத்தில்	உபாகத:	அடைந்தான்.
நாககந்தர்வதாநவா:	நாகர், கந்தர்வர், அஸுரர், இவர்கள்		

౧౭. తస్యసర్వసమృద్ధస్యరావణస్యమహాత్మనః । కిమద్యరాక్షసేంద్రస్యభార్యాత్వంనేచ్ఛసేధమే॥

கஎ. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑍇𑌧𑌮𑍇॥

கஎ. தஸ்யஸர்வஸம்ருத்தஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மந:।
கிமத்யராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாத்வம்நேச்சஸேதமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அதமே	(அடி) நீசே	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸ நாயகனுமான
த்வம்	நீயானவள்	தஸ்ய-ராவணஸ்ய	அவ்விராவணனுக்கு
ஸர்வஸம்ருத்தஸ்ய	ஸர்வவஸ்து பூர்த்தியுடையவனும்	பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்கையை
மஹாத்மந:	மஹாபுத்திமானும்	கிம்-அத்ய-நேச்சஸே	ஏன்-இப்பொழுது-இச்சிக்கவில்லை.

(கரு-மு-கஎ-ல்.) தா-ம்—பிறகு விகடையென்று சொல்லப்பட்ட வேறுராக்ஷஸி பின்வருமாறுரைத்தனள். எவன் தேவர்களையுத்தத்தி லடித்தானோ, எவன் நாககந்தர்வாஸுரரை யுத்தத்தில்மடித்தானோ, அப்படிப்பட்டஜயசிலனான இராவணன் உன்பக்கல்சேரவிரும்புகிறான். அவன் எவ்விஷயத்திற் குறைவடைந்திருக்கிறான்? ரூபத்திலும், யௌவனத்திலும், ஆண்மையிலும், ஐசுவரியத்திலுமேதாவது குறையுண்டோ? ஸர்வஜகத்பிரஸித்தனான அப்படிப்பட்ட புருஷசிரேஷ்டனுன்னைவரிக்கையில் நீயேனவனுக் கபிமதையாகாதிருக்கிறாய். அல்பபுத்தியுள்ள அடி அதமே! உனக்குக் கிடைக்கத்தகுந்ததோ இப்படிப்பட்டபாக்கியம். வலிய வருகிற இப்பாக்கியத்தை நீயேனுபேக்ஷிக்கிறாய், என்றிவ்விதமறைந்தனள்.

౧౮. తతస్తుదుర్ముఖీనామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । యస్యసూర్యోనతపతిభీతోయస్యచమారుతః॥

౧౯. నవాతిస్మాయతాపాంగేకింత్వంతస్యనతిష్ఠసి । పుష్పవృష్టించతరవోముముచుర్యస్యవైభయాత్॥

౨౦. శైలాశ్చసుభ్రూపానీయంజలదాశ్చయదేచ్ఛతి । తస్యనైరృతరాజస్యరాజరాజస్యభామిని॥

౨౧ కింత్వంనకురుషేబుద్ధింభార్యార్థేరావణస్యహి । సాధుతేతత్వతోదేవికథితంసాధుభామిని॥

౨౧½ గృహాణసుస్మితేవాక్యమన్యథానభవిష్యసి॥

கஅ. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑌤𑌪𑌤𑌿𑌭𑍀𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

ககூ. 𑌨𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌚𑌤𑌰𑌵𑍋𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍॥

உ0. 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂𑌜𑌲𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌯𑌦𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿॥

உக. 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿॥

உக½. 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

கஅ. ததஸ்துதுர்முகீநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
யஸ்யஸூர்யோநதபதிபீதோயஸ்யசமாருத:॥

ககூ. நவாதிஸ்மாயதாபாங்கேகிம்த்வம்தஸ்யநதிஷ்டஸி।
புஷ்பவ்ருஷ்டிம்சதரவோமுமுசுர்யஸ்யவைபயாத்॥

உ0. ஶைலாஶ்சஸுப்ரூபாநீயம்ஜலதாஶ்சயதேச்சதி।
தஸ்யநைருதராஜஸ்யராஜராஜஸ்யபாமிநி॥

உக. கிம்த்வம்நகுருஷேபுத்திம்பார்யார்த்தேராவணஸ்யஹி।
ஸாதுதேதத்வதோதேவிகதிதம்ஸாதுபாமிநி॥

உக½. க்ருஹாணஸுஸ்மிதேவாக்யமந்யதாநபவிஷ்யஸி॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

பதம்.	உரை.
தூர்முகீநாம	தூர்முகியென்றுபெயருடைய
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஸூர்ய:-யஸ்ய-பீத:	ஸூரியன்-எவனுக்கு-பயந்தவனாக
நதபதி	தபிக்கவில்லையோ
யஸ்யச (பீத:)	எவனுக்கு (பயந்தவனாக)
மாருத:-நவாதிஸ்ம	வாயு-வீசவில்லையோ
ஆயதாபாங்கே	நீண்டகடைக்கண்ணுடையவளே
த்வம்-கிம்	நீ-என்னநிமித்தமாக
தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட (இராவணனுக்கு ஸ்
நதிஷ்டஸி	இருக்கவில்லை [வாதீனையாக)
யஸ்ய-பயாத்	எவனிடத்திலுண்டான-பயத்தால்
தரவ:-புஷ்பவ்ருஷ்டிம்-விருக்ஷங்கள்-புஷ்பவருஷத்தை	
முமுசு:	(காலவிபரிணாமமின்றி) விடுகின்றன
(ஹே) ஸுப்ரூ:	(ஓ) அழகானபுருவமுள்ளவளே [வோ
சைலாஶ்ச-ஜலதாஶ்ச	பர்வதங்களும்-மேகங்களும்
பாநீயம்	ஜலத்தை
யதா இச்சதி	எப்பொழுது விரும்புகிறானோ
(ததா)	(அப்பொழுது விடுகின்றன)
பாமினி	அழகுடையவளே!
தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
நைருதராஜஸ்ய	இராக்ஷஸராஜாவான [கு
ராஜராஜஸ்ய-ராவணஸ்ய-இராஜேந்திரனை இராவணனுக்	
பார்யார்த்தே	பாரியையா யிருக்கிற பிரயோஜனத்
புத்திம்	புத்தியை (இஷ்டத்தை) [தில்
கிம்-த்வம்-நகுருஷே	ஏன்-நீ-செய்யமாட்டாய்
தேவி-தே	ஸீதே-உனக்கு
ஸாது ஸாது	மிகவும் நன்றாக
தத்வத:-கதிதம்	யதார்த்தமாக-சொல்லப்பட்டது
ஸுஸ்மிதே	மந்தஹாஸமுடையவளே!
பாமினி	இரதிலீலைக்கிசைந்த ஸுந்தரமே!
வாக்யம்-க்ருஹாண	(என்) வார்த்தை-கிரகி
அந்யதா-நபவிஷ்யஸி	வேறுபிரகாரமாக-ஆகாதே
(இதி) அப்ரவீத்	(என்று) சொன்னாள்.

(கஅ-மு-உகஉ-ல்) தா-ம்—ஹேஸீதே! உனதுதோளையிச்சிக்கிற இராவணனுடைய பிரதாபத்தை இன்னம் விவரித்துச்சொல்லுகிறேன்கேள். அகிலபுவனத்தையும் தன்னுடைய உஷ்ணரச்மியால் தபிக்கச்செய்கிற ஆதித்தியன் இராவணவிக்கிரமபயத்தா லிலங்கையில் மந்தமாகப்பிரகாசிக்கின்றனன். கடலுமுலகுமொன்றுசேர்ந்து அல்லோலகல்லோலப்படும்படி வீசுகிறமாருதன் தசக்கிரீவபயத்தால் இங்கு மந்தமாகவீசுகின்றனன். சிலருதுக்களிற்புஷ்பித்து சிலருதுக்களில் சும்மாவிருக்கிறதன்மையுடைய விருக்ஷங்கள் பௌலஸ்தியபயத்தால் காலநிர்ணயம்பாராது மஹாராஜா இச்சித்தமாத்திரத்தில் புஷ்பங்களைச்சொரிகின்றன. சிலகாலத்தில்மாத்திரம் வர்ஷிக்கிறமேகங்கள் இங்கு இராவணாக்கியையால் விரும்பியபோது திவ்வியதீர்த்தங்களைப் பொழிகின்றன. கிரிகளுமவ்வண்ணமே வேண்டியபோது சுத்தநீரை நதிகளில்பெருக்குகின்றன. இந்தஆச்சரியங்கள், ஹேஸுந்தரி, எங்காவதுண்டோ! தேவதைகளாரம்பமான சேதனசேதனவஸ்துக்களனைவு மிவ்வாறு ஸேவிக்கப்பெற்ற பிரபு வேறெங்காவதுளனோ! அப்படிப்பட்ட மஹானுனதுபோகத்தை யிச்சிக்கையில் அவனுக்கேன் பிரீதிசெய்யக்கூடாது? எக்காரணத்தாலிம்மஹாப்பிரபுவின் விசுவாஸத்தை மானிக்காமலிருக்கிறாய்! இராக்ஷஸகோடிகளுக்கெல்லா மதிபதியான இராவணனிப்படி பிரார்த்திப்பது உனக்கு ஸாமான்னிய பாக்கியமோ? உன்னுடைய விற்போன்றபுருவத்தினழகும், அகன்று செவியளவில்நீண்டு மனோகரமாக விளங்குமுனது நேத்திராரவிந்தங்களின் ஸுந்தரமும், இரதிலீலைக்கிசைந்தஉன்னுடைய தனுவினிணையில்லாவெழிலும், மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கிற உன்னுடைய அஸாதாரண தேஜஸ்ஸும், சந்திரிகையைப் பழிக்கிற உன்னுடைய மந்தஹாஸத்தின் விலாஸமும் சிருங்காரரஸத்தைக்கோருகின்றனவே. ஹேஸுந்தரி! கிட்டிவந்ததருணத்தை யேன் கைநழுவவிடுகிறாய். ஸூரியன்பயப்படுகிறவிக்கிரமனை நீ விரும்புகிறாயில்லை. மாருதன் ஸேவிக்கிற மன்மதனை நீ விரும்புகிறாயில்லை. விருக்ஷங்கள்பூஜிக்கிற வஸந்தனை நீ விரும்புகிறாயில்லை. மேகங்கள் மானிக்கிறமன்னனை நீ விரும்புகிறாயில்லை. மலைகள் வணங்குகிற மஹாபாகுவை நீ விரும்புகிறாயில்லை. ஹேபாமினீ! நான்சொல்லுகிற ஹிதவசனங்களை யுற்றுக்கேள். உனக்கு ஸ்திரமான நன்மையையே உரைக்கின்றனன். இராவணனைச்சேரு, திவ்வியஸுகங்களை யனுபவிக்கப்பாரு, இதுதானுனக்குத் தத்துவார்த்தமான வசனம். இவைகளைக் கிரகித்துக்கொள். இவைகளுக்கு அன்னியதா நடக்காதே. இவ்விதம் தூர்முகியென்னுமிராக்ஷஸி இராவணன் பெருமையையும் அவனையடைந்தக்கால் ஸீதைக்குண்டாகும் போகாதிஸுகங்களையும் விவரித்துரைத்தனள்.

ஸ்ரீஸன்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்துமூன்றாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவதுஸர்க்கம்.

౧. తతస్సీతాముపాగమ్యరాక్షస్యోవికృతాననాః । పరుషంపరుషానార్యఊచుస్తాంవాక్యమప్రియం॥

க. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநா:।
பருஷம்பருஷாநார்யஊசுஸ்தாம்வாக்யமப்ரியம்॥

க. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநா:।
பருஷம்பருஷாநார்யஊசுஸ்தாம்வாக்யமப்ரியம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	ஸீதாம்-உபாகம்ய	ஸீதையை-அடைந்து
விக்ருதாநநா:	விகாரமானமுகமுடையவர்களும்	பருஷம்	கடுமையானதும்
பருஷா:	கடினர்களானவர்களும்	அப்ரியம்-வாக்யம்	இஷ்டமில்லாததுமான-வார்த்தையை
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகளுமான	தாம்	அந்த (பிராட்டியைப்பார்த்து)
நார்ய:	ஸ்திரீகள்	ஊசு:	சொன்னார்கள்.

தா-ம்—அரக்கன்பிடித்தப்புறம் போனவளவில், அவனாலாக்கியாபிக்கப்பட்ட காவல்ஸ்திரீகளில் சிலர் அவன்பெருமையைப் பிராட்டிக்காலாபித்தனர். அவ்வரிசையில் துர்முகி தன்ஸ்தோத்திரத்தை முடித்தபிறகு வேறுசிலராக்ஷஸிகள் அன்னையையணுகி மஹாகர்ணகடூரமான வசனங்களைமொழிந்தனர். குரூரத்திலும் குரோதத்திலும் கோரரூபத்திலும் ஸ்வஜாதிநாரிகளைப்பழிப்பவர்களான அவ்விராக்ஷஸாதமிகள் தங்களுடைய விப்பிரியவசனங்களால் தேவியை அளவின்றிப் பிடித்தனர்.

౨. కింత్వమంతఃపురే సీతే సర్వభూతమనోహరే । మహార్హశయనోపేతే న వాసమనుమన్యసే॥

൨. കിംത്വമന്തഃപുരേ സീതേ സർവഭൂതമനോഹരേ।
മഹാർഹശയനോപേതേ ന വാസമനുമന്യസേ॥

௨. கிம்த்வமந்த:புரேஸீதேஸர்வபூதமநோஹரே।
மஹார்ஹஶயநோபேதேநவாஸமநுமந்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதே	அந்த:புரே	அந்தப்புரத்தில்
த்வம்	நீயானவள் [வல்ல	கிம்	ஏன் (என்னநிமித்தமாக)
*ஸர்வபூதமநோஹரே - ஸமஸ்தப்பிராணிகள்மனதையிழுக்க		வாஸம்	இருப்பை (வாஸத்தை)
மஹார்ஹஶயநோபேதே-விலையற்றமஞ்சத்தோடுகூடின		நாநுமந்யஸே	அங்கீகரியாமலிருக்கிறாய்

தா-ம்—ஹேஸீதே! நீ புழுதிபடிந்த இப்பாழ்தரையிலேனுட்கார்ந்து அவதிப்படவேண்டும். ஆபரணமின்றி அலங்காரமின்றி அன்னபானமின்றி மலினப்பிரபையோடு கண்ணீருங்கண்ணுமாக ஏன்ஸங்கடப்படவேண்டும். நீயோ அகிலலோகமுமோகிக்கும்படியான திவ்யஸௌந்தரியமுள்ளவள், மஹாபோகங்களையனுபவிப்பதற் கருகையான பாக்கியசாலி. பஞ்சணைபரப்பிய ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சத்திற்படுத்து திவ்வியாங்கனைகள்செய்கிற இனியஉபசாரங்களைப்பெற்று, நித்திய மன்மதோத்ஸவங்களிற்களித்து வாழ்கிற அந்தப்புரவாஸத்தையேன் விரும்பவில்லை. இராவணனந்தப்புரமானது ஸகலபிராணிகளுடைய மனதையுமிழுக்கவல்ல பேரானந்தத்தோடு கூடினதல்லவோ! வருந்திநீதேடாது, உன்னைத்தேடிவந்தழைக்கிற போகபாக்கியங்களை நீயேனங்கீகரியாமலிருக்கிறாய்.

3. మానుషీ మానుషస్యైవ భార్యాత్వం బహుమన్యసే । ప్రత్యాహర మనో రామాన్న త్వం జాతు భవిష్యసి॥

൩. മാനുഷീ മാനുഷസ്യൈവ ഭാര്യാത്വം ബഹുമന്യസേ।
പ്രത്യാഹര മനോ രാമാന്ന ത്വം ജാതു ഭവിഷ്യസി॥

௩. மாநுஷீமாநுஷஸ்யைவபார்யாத்வம்பஹுமந்யஸே।
ப்ரத்யாஹரமநோராமாந்நத்வம்ஜாதுபவிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷீ	மனுஷ்யஸ்திரீயான (நீ)	மந:	மனதை
மாநுஷஸ்யைவ	மனுஷியனுக்கே	ப்ரத்யாஹர	திருப்பிக்கொள்
பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்குகையை	த்வம் (தஸ்ய)	நீ (அந்த இராமனுக்கு)
பஹுமந்யஸே	அங்கீகரிக்கிறாய்	ஜாது	எப்பொழுதும் (இனிமேல்)
ராமாத்	இராமனிடத்திலிருந்து	நபவிஷ்யஸி	(பாரியையாக) ஆகமாட்டாய்

தா-ம்—ஹேஸீதே! நீ மனுஷியஸ்திரீயாகையால் மனுஷியனுக்கேபாரியையாகுகையைக்கோருகிறாய். இராவணனுன்னைக்காமுற்றபிறகு ஸ்வஜாதிபர்த்தாவான இராமனையடைவது உனக்கு ஸாத்தியமோ. இனி இராமனை நீ ஒருக்காலுமடையப்போகிறதில்லை. ஆகையால் ஸீதே! இராமனை நிராசைபண்ணு, இராவணன்மீது காதல்கொள்ளு.

திர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

மாநுஷீ (த்வம்)-மனுஷியஸ்திரீயான (நீ) மநுஷ்யஸ்யைவ-மனுஷியாவதாரங்கொண்டஸ்ரீராமனுக்கே, பார்யா-மஹுமந்யஸே-பாரியையாகவெகுவாகவிரும்புகிறாய், (தத்யுக்தம் - அதுஸரியே - ஆகையால்) ராமாத் - ஸ்ரீராமனிடத்திலிருந்து, மந:-மனதை, நப்ரத்யாஹர-திருப்பாதே, த்வம்-நீ, ஜாது-எப்பொழுதாவது, (ராமஸ்யபார்யா) பவிஷ்யஸி-(ஸ்ரீராகவனுக்கே பாரியையாக) ஆவாய். (தா-ம்)—மானுஷஸ்திரீ ரூபங்கொண்ட நீ மனுஷியாவதாரங்கொண்ட ஸ்ரீராமனுக்குப் பாரியையாக அடையவிரும்புவது யுக்தந்தான். ஆகையால் ஸ்ரீராமனிடத்துள்ள உன்மனதைத் திருப்பிக்கொள்ளாதே, எப்பொழுதாவது அவருக்கே நீ பாரியையாவது நிச்சயம்.

---

* இப்பதத்தை ஸீதைக்கு ஸம்போதனமாகவுங்கொள்ளலாம்.

౪. త్రైలోక్యవసుభోక్తారం రావణం రాక్షసేశ్వరమ్ । భర్తారముపసంగమ్య విహరస్వ యథాసుఖమ్॥

௪. 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑌸𑍁𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌰𑌸𑍍𑌵𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௪. த்ரைலோக்யவஸுபோக்தாரம்ராவணம்ராக்ஷஸேஶ்வரம்।
பர்த்தாரமுபஸங்கம்யவிஹரஸ்வயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரைலோக்யவஸுபோக்தாரம்	மூன்றுலோகதனத்தைப் புஜிப்பவனும்	பர்த்தாரம்	நாயகனாக
ராக்ஷஸேஶ்வரம்	இராக்ஷஸநாதனுமான	உபஸங்கம்ய	அடைந்து
ராவணம்	இராவணனை	யதாஸுகம்	யதேச்சையாக
		விஹரஸ்வ	கிரீடி.

தா-ம்—ஹேஸீதே! எங்கள்பெருமான் மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள பிரபலவீரரைவென்று அவரவரிடத்துள்ள ரத்தினவிசேஷங்களைப்பறித்துவந் தனுபவிக்கிறமஹாப்பிரபு. அளவற்ற ஐசுவரியம் பொருந்திய இவ்வரக்கர் புரிக்குநாதன். சத்துருக்களைக்கதறக்கதற வடிக்கிறபீமவிக்கிரமன். இவ்விதபெருமைகள்பொருந்திய வெங்கள்கோமானைப் பதியாகவடைந்து ஸகலஸுகங்களையும் யதேஷ்டமாக அனுபவி.

౫. మానుషీ మానుషం తం తు రామమిచ్ఛసి శోభనే । రాజ్యాద్భ్రష్టమసిద్ధార్థం విక్లబం త్వమనిన్దితే॥

௫. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌤𑌂𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇॥

௫. மாநுஷீமாநுஷம்தம்துராமமிச்சஸிஶோபநே।
ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டமஸித்தார்த்தம்விக்லபம்த்வமநிந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶோபநே	(ஓ) மங்களகரீ	மாநுஷம்	மனிதஜாதியுமான
மாநுஷீ-த்வம்	மனுஷியஸ்திரீயான-நீ	தம்	அந்த (இராகவனை)
ராஜ்யாத்-ப்ரஷ்டம்	இராஜ்ஜியத்திலிருந்து-நழுவினவனும்	அநிந்திதே	நிந்திக்கத்தகாதவளே !
விக்லபம்	பயத்தினால் பங்கமடைந்தவனும்	இச்சஸி	இச்சிக்கிறாய்.
அஸித்தார்த்தம்	தனமற்றவனும்		

(தா-ம்)—திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபமுள்ள ஹேஸுந்தரி! திரிலோகமும் பூஜிக்கத்தகுந்த உன்னதபதவியிலிருந்து வாழத்தக்கபாக்கியவதி நீ. உன்னுடைய அங்கஸௌந்தரியத்திற் கனுரூபனும் திரைலோக்கியராஜ்ஜியாதிபதியுமான இராவணேசுவரனுன்னைக்காதலிக்கிறான். அவனுடைய பிரார்த்தனைகளை அசட்டைபண்ணி ஸ்வஜாதியானான அந்த நாடோடி ராமனையே இச்சிக்கிறாய். அந்தராமனுடைய வைபவ மெப்படிப்பட்டது பார்! அவன்ராஜ்ஜியப்பிரஷ்டன், பயமிகுதியால் புத்திஸ்வாதீனமிழந்தகோழையன், அர்த்தஹீனன், பாஹுபல பராக்கிரமாதிகளற்றமானிடன். இப்படி க்ஷீணலக்ஷ்மியையடைந்துள்ள ராமனெங்கே, திரிலோக பிரஸித்தமான பிரதாபமுள்ள எங்கள் ராக்ஷஸேசுவரனெங்கே! இவ்வளவையுமறிந்து அந்ததரித்திரசிகாமணியையேகோருகிற உன்னுடையமடமையை என்னவென்று சொல்லுவோம்.

திர்ந்தியவிசேஷார்த்தம்.

அஸித்தார்த்தம் (ஸித்தார்த்தஸ்ஸர்வஸித்தார்த்தஸ்ஸித்தாஸ்ஸர்வஸித்தாஸ்மீ, தம்) ஸித்தஸர்வப்பிரயோஜனனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை (ஸித்ததார்த்தனென்று பகவானுக்கோர்திருநாமம்) அகாரவாச்சியம் விஷ்ணுவைக்குறிக்கிறது. விக்லபம்=தயாளுவை.

தா-ம்—இலக்ஷ்மீதேவியான நீ இப்பொழுது மானுஷஸ்திரீ யவதாரங்கொண்டிருக்கிறாய். அந்தபரமதயாளுவான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியும் ஸ்ரீராமனென்கிற மனுஷியாவதாரங்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் இந்த மனுஷியாவதாரலீலையில் பிதுருவாக்கிய பரிபாலனார்த்தம் இராஜ்ஜியத்தை யிழந்து அரண்ணியவாஸஞ்செய்கிற அந்த தயாளுவையே நீ இச்சிக்கிறாய், இதுயுக்தம்.

౬. రాక్షసీనాం వచః శ్రుత్వా సీతా పద్మనిభేక్షణా । నేత్రాభ్యామశ్రుపూర్ణాభ్యామిదం వచనమబ్రవీత్॥

௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௬. ராக்ஷஸீநாம்வசஶ்ஶ்ருத்வாஸீதாபத்மநிபேக்ஷணா।
நேத்ராப்யாமஶ்ருபூர்ணாப்யாமிதம்வசநமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மநிபேக்ஷணா	தாமரைமலர்க்கு ஸமானமான கண்களையுடைய	அஶ்ருபூர்ணாப்யாம்	(துக்கத்தாலுண்டான) கண்ணீரால் நிறைந்த
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	நேத்ராப்யாம்	கண்களோடு (கூடினவளாக)
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்ஷஸிகளுடைய	இதம்-வசநம்	இந்தவாக்கியத்தை
வசஃ-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அனுரியமாயும் ஸ்ரீராகவநிந்திதமாயும் கர்ணகடோமாயுமிருக்கிற இராக்ஷஸிவசனங்களைக்கேட்டுச் செவிநொந்து மனமுளைந்து துக்கித்தபிராட்டி அரவிந்ததளம்போலதியழகாயமைந்துள்ள திருக்கண்களில் நீர்சொரிந்துகொண்டு அந்தகாதுகிகளைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனள்.

௭. యదిదం లోకవిద్విష్టముదాహరథ సంగతాః । నైతన్మనసి వాక్యం మే కిల్బిషం ప్రతిభాతి వః॥

எ. யதிதம்லோகவித்விஷ்டமுதாஹரதஸங்கதா:।
நைதந்மநஸிவாக்யம்மேகில்பிஷம்ப்ரதிபாதிவ:॥

எ. யதிதம்லோகவித்விஷ்டமுதாஹரதஸங்கதா:।
நைதந்மநஸிவாக்யம்மேகில்பிஷம்ப்ரதிபாதிவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராக்ஷஸ்ய:)	(அடிராக்ஷஸிகளே)	வ:	உங்களுடைய
ஸங்கதா:	(நீங்களெல்லோருமொன்று) சேர்ந்து	(தத்)ஏதத்-வாக்யம்	(அந்த)இந்த-வாக்கியமானது
லோகவித்விஷ்டம்	உலகத்தாரொப்பாததான	மே-மநஸி-அகில்பிஷம்	என்னுடைய-மனதில்- பாபாவஹமற்
யத்-இதம்	எந்த-இந்த (வாக்கியத்தை)	நப்ரதிபாதி	தோன்றவில்லை. [றதாக
உதாஹரத	சொன்னீர்களோ		

௮. నమానుషీ రాక్షసస్య భార్యా భవితుమర్హతి । కామం ఖాదత మాం సర్వా న కరిష్యామి వో వచః॥

அ. நமாநுஷீராக்ஷஸஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹதி।
காமம்காததமாம்ஸர்வாநகரிஷ்யாமிவோவச:॥

அ. நமாநுஷீராக்ஷஸஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹதி।
காமம்காததமாம்ஸர்வாநகரிஷ்யாமிவோவச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷீ-ராக்ஷஸஸ்ய	மநுஷ்யஸ்திரீ-அரக்கனுக்கு	மாம்-காமம்-காதத	என்னை-மிகவும்-பக்ஷியுங்கள்
பார்யா-பவிதும்	மனைவியாக-ஆவதற்கு	வ:-வச:	உங்களுடைய-வார்த்தையை
நார்ஹதி-	தக்கவளன்று (ஆகையால்)	நகரிஷ்யாமி	செய்யேன்.
ஸர்வா:	(நீங்கள்) எல்லோரும்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! நீங்களெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்து உலகமொவ்வாதனவும் நியாயவிருத்தமானவுமான துர்வசனங்களை மொழிந்தீர்கள். அவையெல்லாமென் செவிக்குப் பாபாவகமாகவே இருக்கின்றன. மனுஷியஸ்திரீ அரக்கனுக்குப்பத்தினியாகத்தகுந்தவளோ. நான்மானுஷஸ்திரீ, உங்களிராவணனுக்குப்பத்தினியாகேன். என்னை என்னஹிம்ஸை வேண்டுமென்றாலும் செய்துகொள்ளுங்கள், ஸம்பூர்ணமாகப்பக்ஷித்தாலும்ஸரியே. பாபாவகமும் ஸ்வபாவவிருத்தமுமான உங்கள் போதனைக்கு யானிணங்கேன்.

அவதாரிகை—இராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனும் தனஹீனனும் ஆண்மையற்றவனுமாகையால் ஸ்ரீராகவனைத் திரஸ்கரிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன இராக்ஷஸிகள் வசனங்களுக்குப் பதிலுரைக்கிறாள்.

௯. దీనో వా రాజ్యహీనో వా యో మే భర్తా స మే గురుః । తం నిత్యమనురక్తాస్మి యథా సూర్యం సువర్చలా॥

கூ. தீநோவாராஜ்யஹீநோவாயோமேபர்த்தாஸமேகுரு:।
தம்நித்யமநுரக்தாஸ்மியதாஸூர்யம்ஸுவர்ச்சலா॥

கூ. தீநோவாராஜ்யஹீநோவாயோமேபர்த்தாஸமேகுரு:।
தம்நித்யமநுரக்தாஸ்மியதாஸூர்யம்ஸுவர்ச்சலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீநோவா	தரித்திரனானாலும்	ஸூர்யம்	ஸூரியனை
ராஜ்யஹீநோவா	இராஜ்ஜியமிழந்தவனானாலும்	ஸுவர்ச்சலா-யதா	ஸுவர்ச்சலாதேவிபோல் [க
ய:-மே-பர்த்தா	எவன்-என்னுடைய-நாயகனோ	நித்யம்-அநுரக்தா	எப்பொழுதும்-அனுராகமுடையவளா
ஸ:-மே-குரு:	அவனே-எனக்கு-சிரேஷ்டன்	அஸ்மி	ஆகிறேன்.
தம்	அவனை (க்குறித்து)		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! என்னுடைய பர்த்தாதரித்திரனும் இராஜ்ஜியஸம்பத்திழந்தவனும் ஸர்வநிகிருஷ்டமான மானிடவடிவம்பூண்டவனுமாதலால் தியஜிக்கத்தகுந்தவனென்றுபோதித்தீர்களல்லவா! பிரதியுத்தரமளிக்கின்றனன் கேளுங்கள். எவனென்னைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்தனனோ அவன் தரித்திரனாயினும் துர்ப்பலனாயினும இராஜ்ஜியமிழந்த தௌர்ப்பாக்கியனாயினும் அவனே எனக்கு மஹாபூஜ்ஜியனானஸத்குரு. தீனனாயினு மவனேயெனக்குப்பிராணபந்து, குரூபியாயினுமவனே யெனக்குமன்மதன், தரித்திரசிகாமணியாயினு மவனேஎனக்கு ஸம்பத்யுக்தனான ஸ்ரீமான். ஆகையால்ஸூரியபகவானைப் பின்தொடருகிற ஸுவர்ச்சலாதேவிபோல் எனக்குமாலையிட்ட ஸ்ரீரகுநாதனைத்திருவுற்ற காலத்தும்துயருற்ற காலத்தும்ஒத்திருக்குமுள்ளத்தளாய், மாறாதஅனுராகத்துடன்நேசித்துப்பின்தொடருவேன். எக்காலத்துமவனேஎனக்குப்பூஜ்ஜியன், அவனேகுலதெய்வம், அவனைவிட்டு வேறொருவனையான் ஸ்மரியேன். ஆகையால், இராக்ஷஸிகளே! உங்களரசன் மூன்றுலகையு மொருகுடைக்கீழாளுமன்னனாயினும் அவனுக்கு நான்பத்தினியாகேன், நீங்கள் சிரமப்படவேண்டாமென் றுரைத்தனள்.

அவ

சேதனோஜ்ஜீவனார்த்தம் இலக்ஷ்மீநாராயணன் ஸ்ரீஸீதாராமலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்னனென்கிறரூபங்கொண்டு சதுர்விததர்மமுறைமைகளை விளக்கினாராதலின், பிராட்டி தனது பாகமான பாதிவ்ருத்தியதருமத்தை இந்தசுலோகத்தால் (கூ-வது) வெளியிடுகிறாள். பாக்கியதசையில் பதியை அனுஸரிக்கிறதும் ரிக்ததசையில் தியஜிக்கிறதும் குலஸ்திரீதர்மமல்ல; உபயதசையிலும்சலிக்காத அனுராகத்தோடும் பக்தியோடும், வஸ்துவைச்சாயையனுஸரிக்குமாப்போல், பர்த்தாவைப் பின்தொடருபவளேபதிவிரதை. இம்மஹாதர்மத்தைப் பிராட்டி, பதியிழந்துபாரிழந்து அரண்ணியத்தில்வஸிக்கிற ஸ்ரீராகவனிடத்துள்ள தன்னுடைய அநந்யசிந்தாஸஹிதபக்திப் பிரேமவிசேஷத்தாலும், அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜியத்திரட்டான இலங்கைசுவரியத்தைத் திரணமாயெண்ணிஜீவஹானிக்கும்பயப்படாது அரக்கனுக்களித்த பிரதியுத்தரத்தாலும் நிதர்சனமாகக்காட்டி இந்தசுலோகத்தாலும் வெளியிட்டாள்.

౧౦. యథాశచీమహాభాగా శక్రంసముపతిష్ఠతి । అరుంధతీవసిష్ఠంచరోహిణీశశినంయథా ॥

౧౧. లోపాముద్రాయథాగస్త్యంసుకన్యాచ్యవనంయథా । సావిత్రీసత్యవంతంచకపిలంశ్రీమతీయథా ॥

౧౨. సౌదాసంమదయంతీవకేశినీసగరంయథా । నైషధందమయంతీవభైమీపతిమనువ్రతా ॥

౧౨½ తథాహమిక్ష్వాకువరంరామంపతిమనువ్రతా ।

க0. யதாஶசீமஹாபாகாஶக்ரம்ஸமுபதிஷ்டதி ।
அருந்ததீவஸிஷ்டம்சரோஹிணீஶஶிநம்யதா ॥

கக. லோபாமுத்ராயதாகஸ்த்யம்ஸுகந்யாச்யவநம்யதா ।
ஸாவித்ரீஸத்யவந்தம்சகபிலம்ஶ்ரீமதீயதா ॥

க௨. ஸௌதாஸம்மதயந்தீவகேஶிநீஸகரம்யதா ।
நைஷதம்தமயந்தீவபைமீபதிமநுவ்ரதா ॥

க௨½. ததாஹமிக்ஷ்வாகுவரம்ராமம்பதிமநுவ்ரதா ।

க0. யதாஶசீமஹாபாகாஶக்ரம்ஸமுபதிஷ்டதி ।
அருந்ததீவஸிஷ்டம்சரோஹிணீஶஶிநம்யதா ॥

கக. லோபாமுத்ராயதாகஸ்த்யம்ஸுகந்யாச்யவநம்யதா ।
ஸாவித்ரீஸத்யவந்தம்சகபிலம்ஸ்ரீமதியதா ॥

க௨. ஸௌதாஸம்மதயந்தீவகேஸிநீஸகரம்யதா ।
நைஷதம்தமயந்தீவபைமீபதிமநுவ்ரதா ॥

க௨½. ததாஹமிக்ஷ்வாகுவரம்ராமம்பதிமநுவ்ரதா ।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
மஹாபாகா-ஶசீ	பெரும்பாக்கியமுடைய - சசிதேவியா[னவள்]	ஸ்ரீமதி	ஸ்ரீமதி யென்பவள்
யதா-ஶக்ரம்	எப்படி-இந்திரனை	கபிலம்-யதா	கபிலமஹாமுனியை-எப்படியோ
ஸமுபதிஷ்டதி	சேர்ந்திருக்கிறாளோ	மதயந்தீ	மதயந்தியானவள்
அருந்ததி	அருந்ததிதேவியானவள்	ஸௌதாஸம்-இவ	ஸௌதாஸனென்பவனை-எப்படியோ
வஸிஷ்டம் (யதா)	வஸிஷ்டமஹாமுனியை(எப்படியோ)	கேஶிநீ-ஸகரம்-யதா	கேசினீ-ஸகரனை-எப்படியோ [யோ]
ரோஹிணீ	ரோஹிணீதேவி	தமயந்தீ-நைஷதம்-இவ	தமயந்தி-நளமஹாராஜாவை-எப்படி
ஶஶிநம்-யதா	சந்திரனை-எப்படியோ	பைமீ	விதர்ப்பராஜபுத்திரியானஇந்துமதி
லோபாமுத்ரா	லோபாமுத்திரையென்பவள்	பதிம்	தன்பர்த்தாவானஅஜமஹாராஜாவை
அகஸ்த்யம்-யதா	அகத்தியமுனியை-எப்படியோ	(யதா)அநுவ்ரதா	(எப்படி) அனுஸரித்தாளோ
ஸுகந்யா	ஸுகன்னியையென்பவள்	ததா-அஹம்ச	அப்படியே-நானும்
ச்யவநம்-யதா	சியவனனை-எப்படியோ	இக்ஷ்வாகுவரம்	இக்ஷ்வாகுகுலசிரேஷ்டரும்
ஸாவித்ரீ	ஸாவித்திரியானவள்	பதிம்-ராமம்	என்பர்த்தாவுமான-ஸ்ரீராகவனை
ஸத்யவந்தம்(யதா)	ஸத்தியவந்தனை (எப்படியோ)	அநுவ்ரதா	அனுஸரித்தவள்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! என்னுடைய பாதிவ்ருத்திய மகிமையறியாது அனுசிதமொழிகளை யுரைக்கின்றீர்கள். ஐசுவரியத்திற்கு மழகிற்கும் சீலத்தைவிற்கிற ஸாமான்னியமாதரைப்போல் உங்கள் பெருமானுடைய ஐசுவரியயௌவனப் பிரதாபவிபவங்களிலீடுபட்டு அவங்கருத்திற்கிசைவேனென்று பிரமிக்கின்றீர்களோ? மஹாபாக்கியவதியான சசிதேவி, அருந்ததீ, உலோபாமுத்திரை, ஸுகன்னியை, ஸாவித்திரீ, ஸ்ரீமதீ, மதயந்தீ, கேசினீ, தமயந்தி, இந்துமதிமுதலிய பதிவ்ருதோத்தமிகள் தங்கள் தங்கள் பர்த்தாக்களை யனுஸரித்து சாசுவதமானகீர்த்தியை யுலகத்திலெப்படிநிலைநாட்டினரோ அவ்வண்ணமேயானும் இக்ஷ்வாகுகுலசிரேஷ்டரான ஸ்ரீராகவனையனுஸரித்து பதிவிரதாக்கிரகண்ணியையென்கிற சீரைத்தேடுவனல்லது இராக்ஷஸராஜனுக்கபிமதையாகிற நீசபாவத்தை யான்மனதிற்கொள்ளேன்.

౧౩. సీతాయావచనంశ్రుత్వారాక్షస్యఃక్రోధమూర్ఛితాః ॥ భర్త్సయంతిస్మపరుషైర్వాక్యైరావణచోదితాః ।

கங. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்சிதா: ॥
பர்த்ஸயந்திஸ்மபருஷைர்வாக்யைராவணசோதிதா: ।

கங. ஸீதாயா வசநம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோதமூர்ச்சிதா:॥
பர்த்ஸயந்திஸ்ம பருஷைர்வாக்யை ராவணசோதிதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணசோதிதா:	இராவணனாலேவப்பட்ட	க்ரோதமூர்ச்சிதா:	கோபத்தால் மெய்மறந்தவர்களாக
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்	பருஷை:-வாக்யை:	கடூரங்களான-வசனங்களால்
ஸீதாயா:-வசநம்	பிராட்டியினுடைய-வார்த்தையை	பர்த்ஸயந்திஸ்ம	பயப்படுத்தினார்கள்.
ஶ்ருத்வா	கேட்டு		

தா-ம்—இவ்விதம் பதிலுரைத்தபிராட்டியின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு அந்தகோரராக்ஷஸிகள் உக்கிரவசனங்களால் மறுபடியும் ஜானகியை அதட்டினார்கள்.

౧౪. అవలీనస్సనిర్వాక్యో హనుమాన్ శింశపాద్రుమే॥ సీతాం సంతర్జయంతీస్తా రాక్షసీరశృణోత్కపిః।

கச. 𑌅𑌵𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।

கச. அவலீநஸ்ஸநிர்வாக்யோ ஹநுமாந் ஶிம்ஶபாத்ருமே।
ஸீதாம் ஸந்தர்ஜயந்தீஸ்தா ராக்ஷஸீரஶ்ருணோத்கபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶிம்ஶபாத்ருமே	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மீது [கிற	ஸந்தர்ஜயந்தீ:	மிகவும் மிரட்டுகின்ற
நிர்வாக்ய:-அவலீந:	வார்த்தையற்றவராக - மறைந்திருக்	தா:-ராக்ஷஸீ:	அந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகளை (அவர்கள் வாக்கியத்தை)
ஸ:-ஹநுமாந்-கபி:	அந்த-ஹநுமானென்கிற-வானரர்		
ஸீதாம்	பிராட்டியை	அஶ்ருணோத்	கேட்டார்.

தா-ம்—சிம்சுபாவிருக்ஷத்திய பல்லவஸமூகத்தில் மறைந்து ஓர் கிளையின்மீதுட்கார்ந்து அடியில்நடக்கிற விருத்தாந்தங்களை மௌனமாய்கவனித்துவந்த ஹநுமான் பிராட்டியைஹிம்ஸிக்கிற அவ்விராக்ஷஸிகளின் கடூரவசனங்களைச் செவியுற்றனர்.

౧౫ తామభిక్రమ్య సంక్రుద్ధా వేపమానాం సమంతతః॥ భృశం సంలిలిహుర్దీప్తాన్ ప్రలంబాన్ దశనచ్ఛదాన్।

౧౬. ఊచుశ్చ పరమక్రుద్ధాః ప్రగృహ్యాశు పరశ్వధాన్॥ నేయమర్హతి భర్తారం రావణం రాక్షసాధిపమ్।

கரு. 𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌭𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂𑌲𑌿𑌲𑌿𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌦𑌶𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍।

கசா. 𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍॥
𑌨𑍇𑌯𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।

கரு. தாமபிக்ரம்ய ஸம்க்ருத்தா வேபமாநாம் ஸமந்தத:।
ப்ருஶம் ஸம்லிலிஹுர்தீப்தாந் ப்ரலம்பாந் தஶநச்சதாந்।

கசா. ஊசுஶ்ச பரமக்ருத்தா: ப்ரக்ருஹ்யாஶு பரஶ்வதாந்॥
நேயமர்ஹதி பர்த்தாரம் ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸங்க்ருத்தா:	கோபமுடைய (ஸ்திரீகள்)	பரஶ்வதாந்	கண்டகோடாலியை
வேபமாநாம்-தாம்	நடுங்குகிற-அந்த (ஸீதையை)	ஆஶு-ப்ரக்ருஹ்ய	சீக்கிரமாக-எடுத்துக்கொண்டு
ஸமந்தத:-அபிக்ரம்ய	நாற்புறமும்நன்றாகச்சூழ்ந்துகொண்டு	பரமக்ருத்தா:	வெகுகோபித்தவர்களாக
ப்ருஶம்-தீப்தாந்	மிகவும்-பிரகாசிக்கிறவும்	இயம்-ராக்ஷஸாதிபம்	இந்தஸீதை-இராக்கதநாதனை(ற்கு)
ப்ரலம்பாந்-தஶநச்சதாந்-தொங்குகிறவுமான-உதடுகளை		ராவணம்-பர்த்தாரம்	இராவணனைபர்த்தாவாக(அடைவதற்கு)
ஸம்லிலிஹு:	பிதுக்கினார்கள்	நார்ஹதீதி-ஊசு:	தகாதவள்என்று-சொன்னார்கள்.

தா-ம்—பயத்தினால் அங்கமுழுதும் படபடத்துநடுங்குகிற பிராட்டியைக்குரோதமூர்ச்சிதரான இராக்ஷஸிகள் நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டனர். அக்கினிசிகைபோல்ஜ்வலிக்கிற தங்களிலம்போதரங்களைப்பிதுக்கிமிரட்டினர். கண்டகோடரியென்னும் உக்கிராயுதத்தை பரபரப்புடன் கையிலேந்திகடூரவசனங்களால் பயமுறுத்தினர். மஹாகீர்த்திமானான நம்பிரபுவை மணம்புரியத்தக்கபூர்வஸுகிருதமுள்ளபாக்கியவதியிவளோ! இவள் அதிருஷ்டஹீனை, ஸுபுத்தியற்றபேதை, இப்படி பலவாறுபிதற்றிக்கொண்டு தேவியைஹிம்ஸித்தனர்.

౧౭. సంభర్త్స్యమానా భీమాభీ రాక్షసీభిర్వరాననా॥ సా బాష్పమపమార్జంతీ శింశపాం తాముపాగమత్।

கஎ. 𑌸𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾॥
𑌸𑌾𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌮𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍।

கஎ. ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா பீமாபீ ராக்ஷஸீபிர்வராநநா।
ஸாபாஷ்பமபமார்ஜந்தீ ஶிம்ஶபாம் தாமுபாகமத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வராநநா-ஸா	சிரேஷ்டமானமுகமுடைய அந்த(ஸீதையானவள்)	ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா	பயப்படுத்தப்பட்டவள்(ஆதலால்) [டு
பீமாபிஃ	பயங்கரைகளான	பாஷ்பம்-அபமார்ஜந்தீ-கண்ணீரை உதிர்க்கிறவளாய்க்கொண்	
ராக்ஷஸீபிஃ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்	தாம்-ஸிம்ஸுபாம்	(ஹனுமானேறியிருக்கிற) அந்த ஸிம்சு
		உபாகமத்	அடைந்தாள். [பாவிருக்ஷத்தை

தா-ம்—வாவியுட்பூத்த கமலமலர்போல் அதியுல்லாஸமாக விளங்கும் திருமுகமுடையபிராட்டி இராக்ஷஸிகளுடைய கோரஹிம்ஸை பொறுக்கமுடியாது துக்கித்துக்கொண்டே ஹநுமானிருக்கும் ஸிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியைச்சேர்ந்தாள்.

౧౮. తతస్తాంశింశుపాంసీతారాక్షసీభిస్సమావృతా॥అభిగమ్యవిశాలాక్షీతస్థౌశోకపరిప్లుతా।

௧அ. ததஸ்தாம்ஸிம்ஸுபாம்ஸீதாராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதா॥
அபிகம்யவிஸாலாக்ஷீதஸ்தௌஸோகபரிப்லுதா।

௧அ. ததஸ்தாம்ஸிம்ஸுபாம்ஸீதாராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதா।
அபிகம்யவிஸாலாக்ஷீதஸ்தௌஸோகபரிப்லுதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	தாம்-ஸிம்ஸுபாம்	அந்த-ஸிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
விஸாலாக்ஷீ	அகன்றகண்களையுடைய	அபிகம்ய	அடைந்து
ஸீதா	பிராட்டி	ஸோகபரிப்லுதா	துக்கத்தோடு கூடினவளாய்க்கொண்
ராக்ஷஸீபிஃ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்	தஸ்தௌ	இருந்தாள். [டு
ஸமாவ்ருதா	சூழப்பட்டவளாக		

౧౯. తాంకృశాందీనవదనాంమలినాంబరధారిణీమ్॥భర్త్సయాంచక్రిరేసీతాంరాక్షస్యస్తాంసమంతతః।

௧௯. தாங்க்ருஸாம்தீநவதநாம்மலிநாம்பரதாரிணீம்॥
பர்த்ஸயாம்சக்ரிரேஸீதாம்ராக்ஷஸ்யஸ்தாம்ஸமந்ததஃ।

௧௯. தாம்க்ருஸாம்தீநவதநாம்மலிநாம்பரதாரிணீம்।
பர்த்ஸயாம்சக்ரிரேஸீதாம்ராக்ஷஸ்யஸ்தாம்ஸமந்ததஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸ்யஃ	இராக்ஷஸிகள்	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
க்ருஸாம்	இளைத்தவளும்	ஸமந்ததஃ	நாற்புறத்திலும் (சுற்றிக்கொண்டு)
தீநவதநாம்	இரங்கத்தக்கமுகமுடையவளும்	தாம்	அப்படி இளையாயிருக்கிற ஜானகியை
மலிநாம்பரதாரிணீம்	அழுக்கடைந்த ஆடையையுடுத்திருப்பவளுமான	பர்த்ஸயாம்சக்ரிரே	பயப்படுத்தினார்கள்.

தா-ம்—ஸ்தானபேதத்தால் துக்கத்தின் கொடுமையைக்கொஞ்ச மாற்றலாமென்று தேவியானவள் மண்டபத்தைவிட்டு மரத்தினடியை யடைந்தாள். இளமானைச்சூழ்ந்து பிடிக்கும் சுவானஸமூகம்போல் அவ்விராக்ஷஸாதமிகள் அங்கும்வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர். கல்நெஞ்சுள்ள கடும்பாபியும்கண்டு பரிதபிக்கும்படி தீனநிலைமையிலுள்ள அத்திருமாதை கொஞ்சமேனும் அனுதாபமின்றி மறுபடியும் வதைக்க ஆரம்பித்தனர். அவளோ சுருங்கியவதனத்தோடும் கிருசித்ததனுவோடும் கிழிந்தவஸ்திரத்தோடும் மஹாகொடிய வியஸனத்தில் தபித்துக்கொண்டிருந்தாள். இராஜைசுவரியத்திற்பிறந்து இராஜைசுவரியத்தில்வளர்ந்து இராஜைசுவரியத்தில்வாழ்ந்த அவளுடைய ஸௌகுமாரியமெங்கே! பதியைப்பிரிந்து பந்துதரிசனமிழந்து இராக்ஷஸிமத்தியிற் படாதபாடுபடுகிற அவஸ்தைன்னியமெங்கே! அந்தசாந்தஸ்வரூபியின்தன்மையையும்துக்கமிகுதியையுமறியாத அந்த கடூரைகள் பச்சைரணத்திலூசியிட்டாற்போல், பின்னும்பிடித்தனர்.

౨౦. తతస్తాంవినతానామరాక్షసీభీమదర్శనా॥అబ్రవీత్కుపితాకారాకరాళానిర్ణతోదరీ।

௨௦. ததஸ்தாம்விநதாநாமராக்ஷஸீபீமதர்ஸநா॥
அப்ரவீத்குபிதாகாராகராளாநிர்ணதோதரீ।

௨௦. ததஸ்தாம்விநதாநாமராக்ஷஸீபீமதர்ஸநா।
அப்ரவீத்குபிதாகாராகராளாநிர்ணதோதரீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	நிர்ணதோதரீ	உன்னதமான வயிறுடையவளும்
பீமதர்ஸநா	பயங்கரமான பார்வையுடையவளும்	விநதாநாம	விநதையென்று பெயருடையவளுமா
குபிதாகாரா	கோபசின்னமுடையவளும்(அதனால்)	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள் [ன
கராளா	பயங்கரையாயிருப்பவளும்	தாம்-அப்ரவீத்	அந்த(ஸீதையைக்குறித்து)சொன்னாள்.

தா-ம்—ஸிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியைச்சேர்ந்தபிறகு விநதையென்பவள் பிரதமத்தில்பிடிக்க ஆரம்பித்தனள். கோரதரிசன முள்ளவளும் ஸதாகோப முள்ளவளும் உன்னதமான உதர முள்ளவளும், பிராட்டியினிடத்தில் அதிகமாகச் சீற்றங்கொண்டிருப்பவளுமான அந்தபீமராக்ஷஸி ஜானகியைக்குறித்துப்பின்வருமாறுரைத்தனள்.

౨౧ సీతేపర్యాప్తమేతావద్భర్తుస్స్నేహోనిదర్శితః॥సర్వత్రాతికృతంభద్రేవ్యసనాయోపకల్పతే।

௨௧. 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇।

௨௧. ஸீதேபர்யாப்தமேதாவத்பர்த்துஸ்ஸ்னேஹோநிதர்ஶித:।
ஸர்வத்ராதிக்ருதம்பத்ரேவ்யஸநாயோபகல்பதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்ரே	மங்களஸ்வரூபியான	நிதர்ஶித:	(உன்னால்) காண்பிக்கப்பட்டது
ஸீதே	ஜானகீ	ஸர்வத்ர	எங்கும் (எல்லாவிஷயத்திலும்)
பர்த்து:	நாயகனுடைய (நாயகனிடத்துள்ள)	அதிக்ருதம்	அதிகமாகப்பண்ணப்பட்டது
ஸ்னேஹ:	விசுவாஸமானது	வ்யஸநாய	துக்கத்தின்பொருட்டு
ஏதாவத்-பர்யாப்தம்	இதுவரையில்-பூர்த்தியாக	உபகல்பதே	ஆகிறது.

தா-ம்—சோபனரூபமுள்ள ஹேஸீதே! உனக்குஇராமனிடத்துள்ள பிரேமையும் ஸுந்தரவடிவுள்ள உன்னிடத்திராமனுக்குள்ள பிரேமையும் இதுவரையிலுன்னுடைய துக்கவிசேஷத்தால் ஸம்பூர்ணமாகக்காண்பிக்கப்பட்டன. இந்தபர்த்திருவாத்ஸல்யவிசேஷமானது அபூதபூர்வமானதென்று யாங்களனைவருமறிந்தோம். இதுவரையில்நிறுத்து. "அதிஸர்வத்ரவர்ஜயேத்" என்று நியாயமிருப்பதால், அந்தநியாயத்தையினி நீ அனுஸரிக்கவேண்டும். எக்காரியத்திலும் அதிஉதவாது. அதியாகச்செய்வது துக்கஹேதுவாகும். ஆகையால் ஸீதே! இந்தஸ்னேகவிளம்பரமானது இனி அதியாகுமாதலாலதைவிட்டுவிடத்தக்கின வளாகிறாய். யானுனது மங்களத்தைக்கோருகிறேனாதலி னிவ்விஷயத்தையுனக்குரைத்தனன்.

౨౨ పరితుష్టాస్మిభద్రంతేమానుషస్తేకృతోవిధిః॥

౨౩. మమాపితువచఃపథ్యంబ్రువంత్యాఃకురుమైథిలి। రావణంభజభర్తారంభర్తారంసర్వరక్షసామ్॥

౨౪. విక్రాంతంరూపవంతంచసురేశమివవాసవమ్। దక్షిణంత్యాగశీలంచసర్వస్యప్రియదర్శనమ్॥

௨௨. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌕𑍃𑌤𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃॥
𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑍁𑌵𑌚𑌃𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑍁𑌰𑍁𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।

௨௩. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌭𑌜𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌰𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌮𑌿𑌵𑌵𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍।

௨௪. 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌶𑍀𑌲𑌂𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

௨௨. பரிதுஷ்டாஸ்மிபத்ரந்தேமாநுஷஸ்தேக்ருதோவிதி:॥
மமாபிதுவச:பத்யம்ப்ருவந்த்யா:குருமைதிலி।

௨௩. ராவணம்பஜபர்த்தாரம்பர்த்தாரம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥
விக்ராந்தம்ரூபவந்தம்சஸுரேஶமிவவாஸவம்।

௨௪. தக்ஷிணம்த்யாகஶீலஞ்சஸர்வஸ்யப்ரியதர்ஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலி-தே	ஸீதே-உன்னால்	ரூபவந்தம்ச	ஸௌந்தரியமுடையவனும்
மாநுஷ:	மனுஷியஸம்பந்தமான	தக்ஷிணம்	ஸமஸ்த காரியங்களில் ஸமர்த்தனும் (இங்கிதக்கியனும்)
விதி:-க்ருத:	ஏற்பாடானது(பதிவிரதாதர்மாசரணமானது)-செய்யப்பட்டது	த்யாகஶீலஞ்ச	கொடுப்பதையேஸ்வபாவமாயுடையவனும் (ஆகையால்)
தே-பத்ரம்	உனக்கு மங்களமுண்டாக	ஸர்வஸ்ய-ப்ரியதர்ஶநம்-ஸமஸ்தருக்கும்-இஷ்டமானபார்வையையுடையவனும்	
பரிதுஷ்டா-அஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவளாக-ஆகிறேன்		
பத்யம்-ப்ருவந்த்யா:	ஹிதத்தை-சொல்லுகிற	ஸுரேஶம்	தேவராஜாவான
மம-வச:-குரு	என்னுடைய-வார்த்தையை-செய்	வாஸவமிவ(ஸ்திதம்)	இந்திரனைப்போலிருப்பவனுமான
ஸர்வரக்ஷஸாம்ச-பர்த்தாரம்-எல்லாவரக்கருக்கும்-இராஜாவும்		ராவணம்-பர்த்தாரம்-பஜ-இராவணனை-பதியாக-அடை.	
விக்ராந்தம்	பராக்கிரமமுடையவனும்		

౨౫. మానుషంకృపణంరామంత్యక్త్వారావణమాశ్రయ। దివ్యాంగరాగావైదేహిదివ్యాభరణభూషితా॥

౨౬. అద్యప్రభృతిసర్వేషాంలోకానామీశ్వరీభవ। అగ్నేస్స్వాహాయథాదేవీశచీవేంద్రస్యశోభనే॥

௨௫. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂𑌰𑌾𑌮𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾॥

௨௬. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌭𑌵।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌶𑌚𑍀𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇॥

௨௫. மாநுஷம்க்ருபணம்ராமம்த்யக்த்வாராவணமாஶ்ரய।
திவ்யாங்கராகாவைதேஹிதிவ்யாபரணபூஷிதா॥

௨௬. அத்யப்ரப்ருதிஸர்வேஷாம்லோகாநாமீஶ்வரீபவ।
அக்நேஸ்ஸ்வாஹாயதாதேவீஶசீவேந்த்ரஸ்யஶோபநே॥

பதம்.	உரை.
வைதேஹி	ஸீதே
திவ்யாங்கராகா	சிரேஷ்டமான சந்தனப்பூச்சால் தேகாலங்காரமுள்ளவளாகவும்
திவ்யாபரணபூஷிதா	சிறந்த ஆபரணங்களால் தேகத்தை அலங்கரித்தவளுமாக
மானுஷம்-க்ருபணம்	மனுஷியனும்-அல்பனுமான
ராமம்-த்யக்த்வா	இராமனை-விட்டு
ராவணம்-ஆஶ்ரய	இராவணனை-அடை
ஶோபநே	மங்களஸ்வரூபியே!
அக்நேஃ-ஸ்வாஹாதேவீயதா-அக்கினிபகவானுக்கு-ஸ்வாஹாதேவிபோல்	
இந்த்ரஸ்ய-சசீவ	இந்திரனுக்கு-சசிதேவிபோல்
(த்வம்-ராவணஸ்ய-பார்யா-பூத்வா-நீஇராவணனுக்குபார்யையாய்)	
அத்யப்ரப்ருதி	இதுமுதல்
ஸர்வேஷாம்-லோகாநாம்-ஸமஸ்தங்களான-உலகங்களுக்கு	
ஈஶ்வரீபவ	வெல்கர்த்தாவாக-ஆய்விடு.

౨౭. కింతేరామేణవైదేహికృపణేనగతాయుషా । ఏతదుక్తంచమేవాక్యంయదిత్వంనకరిష్యసి ॥

౨౮ అస్మిన్ముహూర్తేసర్వాస్త్వాంభక్షయిష్యామహేవయమ్ ।

உஎ. 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑍃𑌪𑌣𑍇𑌨𑌗𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾।

𑌏𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌮𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

உஅ. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇𑌵𑌯𑌮𑍍।

உஎ. கிந்தேராமேணவைதேஹிக்ருபணேநகதாயுஷா।

ஏததுக்தம்சமேவாக்யம்யதித்வம்நகரிஷ்யஸி॥

உஅ. அஸ்மிந்முஹூர்த்தேஸர்வாஸ்த்வாம்பக்ஷயிஷ்யாமஹேவயம்।

பதம்.	உரை.
க்ருபணேந	குஸ்திதனும்
கதாயுஷா	போன ஆயஸ்ஸுடையவனுமான (அல்பாயுளுள்ளவனும்) [ஜனம்)
ராமேண-தே-கிம்	இராமனோடு-உனக்கென்ன-(பிரயோஜனம்)
மே-உக்தம்-ஏதத்வாக்யம்-என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்தவாக்கியத்தை	
த்வம்-நகரிஷ்யஸியதி	நீ-செய்யாயானால்
அஸ்மிந் -முஹூர்த்தே-இந்தக்ஷணத்திலேயே	
ஸர்வாஃ-வயம்	ஸமஸ்தரான-நாங்கள்
(ஹே) வைதேஹி-த்வாம்-(ஓ) ஸீதே!-உன்னை	
பக்ஷயிஷ்யாமஹே	தின்றுவிடுவோம்.

(உஉ-மு-உஅ-ல்) தா-ம்—ஹேஸுந்தரி! மனுஷியருக்காக விதிக்கப்பட்ட பாதிவிருத்தியதர்மத்தை நன்றாகப் பிரகடனஞ்செய்தாய். யானுமிதைப்பார்த்துப் பரமஸந்துஷ்டையானேன். ஸ்வஜாதி தர்மானுஷ்டானஞ்செய்த உனக்குமங்களமுண்டாகட்டும். இதுவரையிற்போதும். ஸாமான்னியரான மானுஷர்க்கென்றுண்டான அந்ததர்மத்தை இனி ஆசரிக்கவேண்டாம். ஏகதாரவிரதமும் பாதிவிருத்தியதர்மமும் இராக்ஷதருக்கில்லை. யானுபதேசிக்கிற ஹிதவசனங்களை யங்கீகரித்து அவ்வண்ணம் நடக்கக்கடவாய். நீ இதுவரையிலாசிரயித்தவன் கேவலமோரல்பமனுஷியன், அல்பாயஸ்ஸுள்ளவன், அதிருஷ்டஹீனன், அபலவான், அர்த்தமில்லான், உன்னைப்பரிக்கவகையில்லான். அந்தகிருபண சிரோமணியை இனி நீ மானிக்கவேண்டாம். இன்றோடு அவனையும் அவனிடத்துள்ள வாத்ஸல்லியத்தையும் வாஸனையறவிட்டுவிடு. எங்கள் மஹாராஜாவின் கௌரவத்தைப்பார். சத்துருக்களைக் கதறச்செய்கிற வீரியவான், திரிலோகத்தையும் ஜயித்தவிக்கிரமன், இராக்ஷதகோடிகள் ஸேவிக்கும் மஹாப்பிரபு, மன்மதனைப்போல் திவ்வியரூபமுள்ளவன், இங்கிதங்களறிந்த புத்திமான், தொட்டகாரியங்களை முடிக்கவல்லஸாமர்த்தியவான், யாசித்தவர்க்குக்குறைவின்றியளிக்கும்பரமோதாரன், ஸகலருங்காமுறத்தகுந்தஸுந்தரவடிவுள்ளவன், எல்லோரையு மானந்திப்பிக்கிறகல்வியாணகுணமுள்ளவன். இப்படிதேவராஜாபோல்பெருமைகொண்டவெங்கள்ஸார்வபௌமனை நீயாசிரயிக்கக்கடவாய். திரிலோகராஜ்ஜியாதிபதியான வெங்கள் இராவணனெங்கே, அரண்ணியவாஸியான உன்னுடையஇராமனெங்கே! மன்மதவடிவங்கொண்ட எங்கள் மன்னவனெங்கே, மானிடவடிவங்கொண்ட அந்த துர்ப்பலனெங்கே! ஆகையாலிந்த இராஜராஜேசுவரனை இராவணேசுவரனைப் பர்த்தாவாகவரித்து ஸகலபோகங்களையு மாளப்பெறுவாய். திவ்வியாபரணங்களால் தேகத்தையலங்கரித்துக்கொள். திவ்வியபரிமள சந்தனங்களால் தேகத்தைசோபித்துக்கொள். இப்படிஸகலஆபரணங்களையும் அலங்காரங்களையும் அணிந்துகொண்டு மன்மதனோடு இரதீதேவிபோல் இராவணனோடுசேர்ந்து பிரம்மானந்தமாகக்கிரீடி. அக்கினிக்கு ஸ்வாஹாதேவிபோலும், மஹேந்திரனுக்கு சசிதேவிபோலும் இராவணனுக்கு ஸீதா தேவியென்று உலகமுழுதும் கொண்டாடும்படி செய்துகொள். இந்தவிதம் இந்திராதிதேவர்களும் வணங்கப்பெற்ற இலங்கேசுவரனைப் பதியாகவடைந்து ஸகலபோக ஸாம்பிராஜ்ஜியங்களுக்குமதிபதியாய், எங்களுக்கும், மந்தோதரிப்பிரபிருதிகளான மற்றஸ்திரீகளுக்கும், இம்மூன்றுலோகத்துற்கு மிந்தக்ஷணமுதலீசுவரியாய்வீற்றிருக்கிற உன்னதபதவியிலிருந்துஸுகி, அந்தஇராமனுகிற மனுஷியனாலுனக்கென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. அல்பாயஸ்ஸுள்ள அந்ததுர்ப்பலனோடு என்னஸுகமனுபவிக்கப்போகிறாய். பிரதியொன்றுஞ்சொல்லாமல் இலங்காராஜ்ஜியபாக்கியத்தையடைந்தானந்திக்கக்கடவாய். யான்சொல்வதற்கிசையாயாகில் நாங்களெல்லோருமொன்றுசேர்ந்து இப்பொழுதே உன்னைப் பக்ஷித்துவிடுவோம்.

தீர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ராவணஃ-பகைவரை அழும்படிசெய்பவன், பர்த்தா-சிசுருஷாதிகைங்கரியங்களால் ஸ்வாமியைப் போஷிப்பவன், அதாவதுபிருத்தியன்-இப்பதங்களுக் கிவ்வர்த்தஞ்செய்து பின்வருமாறு அந்வயிக்கிறார். வைதேஹி-ஸீதே, மாநுஷஃவிதிஃ-மனுஷியஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட பாதிவிருத்தியதர்மப்பிரகடனமானது, (த்வயா-உன்னால்) க்ருதஃ-செய்யப்பட்டது, பரிதுஷ்டா

ஸ்மி-ஸந்தோஷித்தவளாகஆகிறேன், தே-பத்ரம்-உனக்குமங்களமுண்டாகட்டும், அபிது-ஆனால், பத்யம்-ஹிதத்தை, ப்ருவந்த்யாঃ-உரைக்கிற, மம-என்னுடைய, வசঃ-வார்த்தையை, குரு-செய், க்ருபணம்-அல்பமான, மாநுஷம்-மனுஷ்யதர்மமானபயத்தை, த்யக்த்வா-விட்டு, ராவணம்-சத்துருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவனும், ரக்ஷஸாம்-அரக்கருக்கு, பர்த்தாரம்-இராஜாவான, ராவணம-இராவணனை, பர்த்தாரம்-பிருத்தியனாக, ஆஶ்ரய-ஆசிரயி, விக்ராந்தம்-பராக்கிரமசாலியும், ரூபவந்தம்-அழகுள்ளவனும், தக்ஷிணம்-ஸமர்த்தனும் (இங்கிதக்கியனும்) த்யாகசீலம்-கொடையாளனும், ஸர்வஸ்ய-எல்லோருக்கும், ப்ரியதர்ஶநம்-இஷ்டமானபார்வையுடையவனும், ஸுரேஶம்-தேவராஜாவான, வாஸவமிவ(ஸ்திதம்) இந்திரனைப்போலிருப்பவனும், மானுஷம்-மனுஷியாவதாரங்கொண்டவனுமான, ராமம்-ஸ்ரீராமனை, பஜ-ஸேவி, க்ருபணேந-கார்ப்பண்ணியத்தால், கிம்-என்னபிரயோஜனம், கதாயுஷா-அடைந்தஆயஸ்ஸுள்ள (தீர்க்காயுஷ்மானான) ராமேண-இராமனோடு, (ஸங்கமঃபவிஷ்யதி-சேர்க்கையுண்டாகும்) அக்நேঃ-அக்கினிபகவானுக்கு, ஸ்வாஹாதேவீயதா-ஸ்வாஹாதேவியெப்படியோஅப்படியும், இந்த்ரஸ்ய-இந்திரனுக்கு, ஶசீவ-சசிதேவிபோலும், (ராமஸ்யப்ரியபார்யாபூத்வா-இராமனுக்குப்பிரியபார்யையாகி) திவ்யாங்கராகா-சந்தனதிலேபனங்களாலலங்காரமுடையவளும், திவ்யாபரணபூஷிதா-சிறந்தஆபரணங்களால் பூஷிக்கப்பட்டவளுமாக, அத்யப்ரப்ருதி-இந்தக்ஷணமுதல்,ஸர்வேஷாம்லோகாநாம்-ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும், ஈஶ்வரீ-நியந்தாவாக, பவ-ஆய்விடு, மே-என்னால்,உக்தம்-சொல்லப்பட்ட, ஏதத்வாக்யம்-இந்தவசனத்தை, த்வம்-நீ, நகரிஷ்யஸியதி - (அங்கீகரித்து அவ்வண்ணம்) செய்யாயாகில், அஸ்மிந்முகூர்த்தே-இந்தக்ஷணத்தில், த்வாம்-உன்னையுத்தேசித்து, வயம்ஸர்வாঃ-நாங்களெல்லோரும், (விஷம் - விஷத்தை) பக்ஷயிஷ்யாமஹே-பக்ஷிப்போம்.

தா-ம்—மங்களரூபமுள்ளஹேதேவி! மனுஷியாசாரத்திற்காகவிதிக்கப்பட்டபாதிவிருத்தியதர்மத்தை நீ நன்றாகப்பிரகடனஞ்செய்தாய், அதற்காக உன்னையான்புகழ்ந்து கொண்டாடுகிறேன். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். ஹிதமுரைக்கிறவென்வசனத்தைக் கொஞ்சங்கேட்டருளாய். அல்பரான மனுஷியஜாதிக்குரிய பயத்தைவிட்டு, சத்துருஹந்தாவும் இராக்ஷஸேசுவரனும் உன்னிடத்தில் பிருத்தியத்துவத்தைக் கொண்டவனுமான இராவணனைஆசிரயி. அதாவது அவனுடைய தாஸ்யியத்தை அங்கீகரித்து அனுக்கிரகஞ்செய். மஹேந்திரனைப்போல் சௌரியதைரிய ஸௌந்தரியதயாதாக்ஷண்ணியாதி குணவிசேஷங்களுள்ளவனும் ஸகலஜனப்பிரியனுமான ஸ்ரீராமனையே பஜனம்பண்ணு. கார்ப்பண்ணியத்தாலென்னபிரயோஜன மிருக்கிறது. தீர்க்காயுஷ்மானான ஸ்ரீராகவனோடு உனக்கு எப்படியுஞ் சேர்த்தியுண்டாகப்போகிறது. அக்கினியோடு ஸ்வாஹாதேவிபோலும், மஹேந்திரனோடு சசிதேவிபோலும் ஸ்ரீராகவனோடு நீ சேர்ந்து திவ்வியாபரணங்களையணிந்துகொண்டு சந்தனபுஷ்பஹாரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, எங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள திரிலோகவாஸிகளுக்கும் நியந்தாவாய் இராஜராஜேச்வரியாக வீற்றிருக்கப்போகிறாய். யான்செய்தவிண்ணப்பத்தைமாத்திர மங்கீகரியாயாகில் நாங்களனைவரும் உன்னிமித்தம் விஷத்தையுண்டு பிராணனைவிட்டுவிடுவோம். இவ்வித மந்தஸ்திரீ இராவணனது தாஸ்யத்தையங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று ஸீதையைப்பிரார்த்தித்தனள்.

౨౯. అన్యాతువికటానామలంబమానపయోధరా॥అబ్రవీత్కుపితాసీతాంముష్టిముద్యమ్యగర్జతీ।

௨௯. [Grantha script verse]॥

[Grantha script verse]।

௨௯. அந்யாதுவிகடாநாமலம்பமாநபயோதரா॥

அப்ரவீத்குபிதாஸீதாம்முஷ்டிமுத்யம்யகர்ஜதீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லம்பமாநபயோதரா	தொங்குகிறஸ்தனமுடைய	முஷ்டிம்-உத்யம்ய	பிடியை-எடுத்து
விகடாநாம-அந்யா	விகடையென்றுபெயருடைய-வேறொருவள்	கர்ஜதீ	இரைகின்றவளாக
குபிதா(ஸதீ)	கோபித்தவளாய்க் கொண்டு)	ஸீதாம்-அப்ரவீத்	ஸீதையைப்பார்த்து-சொன்னாள்.

தா-ம்—தொங்குகிற ஸ்தனத்துவயத்தையுடைய விகடையென்னு மோரிராக்ஷஸியானவள் மிகுந்த கோபத்துடன் முஷ்டியைத்தூக்கிக்கொண்டு பிராட்டியையப்பார்த்துப் பின்வருமாறுகர்ஜித்தாள்.

30. బహూన్యప్రియరూపాణివచనానిసుదుర్మతే॥అనుక్రోశాన్మృదుత్వాచ్చసోఢానితవమైథిలి।

௩௦. [Grantha script verse]॥

[Grantha script verse]।

௩௦. பஹூந்யப்ரியரூபாணிவசநாநிஸுதுர்மதே॥

அநுக்ரோஶாந்ம்ருதுத்வாச்சஸோடாநிதவமைதிலி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுதுர்மதே-மைதிலி	மிக கெட்டபுத்தியுடைய-ஸீதே	(ராவணேந)-அநுக்ரோஶாத்-(இராவணனால்)-தயையாலும்	
பஹூநி-அப்ரியரூபாணி-அனேகமானவும்-அநிஷ்டஸ்வரூபங்களுமான		ம்ருதுத்வாச்ச	மிருதுவான சரீரமுடையவளென்றும்
தவ-வசநாநி	உன்னுடைய-வார்த்தைகள்	ஸோடாநி	(தக்க சிக்ஷைசெய்யாமல்) ஸகிக்கப்பட்டன.

నచనఃకురుషేవాక్యంహితంకాలపురస్సరమ్॥

[Grantha script verse]॥

நசநঃகுருஷேவாக்யம்ஹிதம்காலபுரஸ்ஸரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காலபுரஸ்ஸரம்-நঃ-வாக்யம்-காலோசிதமான-எங்களுடைய-வசனத்தை		நகுருஷே (யதி)	செய்யாமற்போவாயாகில்
		ஹிதம்-ந	(உனக்கு) நன்மை-இல்லை.

தா-ம்—அடி துர்ப்புத்தே! அப்பிரியமுங்கர்ணகடோருமான அனேகதுர்வசனங்களை வரம்பின்றி மஹாராஜர்முன் உரைத்தாய். அவைகளையெல்லாம் கிருபையாலும் மிருதுத்தன்மையுள்ள அபலையென்கிற இரக்கத்தாலுமவர்பொறுத்தார். ஆகையால் கடுந்தண்டனை உனக்குவிதிக்கப்படவில்லை. காலோசிதமும் உனக்கு ஹிதமுமான எங்கள் சொற்படி நீ நடக்காயாகில் உனக்கு நன்மையொருக்காலு முண்டாகப்போகிறதில்லை.

౩౧. ఆనీతాసిసముద్రస్యపారమన్యైర్దురాసదమ్ । రావణాంతఃపురంఘోరంప్రవిష్టాచాసిమైథిలి॥

౩౨. రావణస్యగృహేరుద్ధామస్మాభిస్తుసురక్షితామ్ । నత్వాంశక్తఃపరిత్రాతుమపిసాక్షాత్పురందరః॥

௩௧. 𑌆𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂𑌘𑍋𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌸𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿॥

௩௨. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌂𑌦𑌰𑌃॥

௩௧. ஆநீதாஸிஸமுத்ரஸ்யபாரமந்யைர்துராஸதம்।
ராவணாந்தஃபுரம்கோரம்ப்ரவிஷ்டாசாஸிமைதிலீ॥

௩௨. ராவணஸ்யக்ருஹேருத்தாமஸ்மாபிஸ்துஸுரக்ஷிதாம்।
நத்வாம்ஶக்தஃபரித்ராதுமபிஸாக்ஷாத்புரந்தரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யைஃ-துராஸதம்	இதரர்களால்-அடையமுடியாத	ராவணஸ்ய-க்ருஹே	இராவணனுடைய-கிருகத்தில்
ஸமுத்ரஸ்ய-பாரம்	கடலினுடைய-அக்கரையை [ய்	அஸ்மாபிஃ-ருத்தாம்	எங்களால்-தடுக்கப்பட்டவளும் [னை
ஆநீதா-அஸி	அடைவிப்பிக்கப்பட்டவளாக-ஆகிரு	ஸுரக்ஷிதாம்-த்வாம்	நன்றாகரக்ஷிக்கப்பட்டவளுமான-உன்
(ஹே) மைதிலி	(ஓ) ஸீதே [தை	பரித்ராதும்	காப்பாற்றுவதற்கு
கோரம்-ராவணாந்தஃ	புரம்-பயங்கரமான-இராவணாந்தப் புரத்	ஸாக்ஷாத்-புரந்தரோபி-	பிரத்தியக்ஷமான-இந்திரனும்
ப்ரவிஷ்டாச-அஸி	பிரவேசித்தவளாகவும்-ஆகிருய்	நஶக்தஃ	சக்தனல்ல.

౩౩. కురుష్వహితవాదిన్యావచనంమమమైథిలి । అలమశ్రుప్రపాతేనత్యజశోకమనర్థకమ్॥

௩௩. 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌮𑌮𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌅𑌲𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨𑌤𑍍𑌯𑌜𑌶𑍋𑌕𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍॥

௩௩. குருஷ்வஹிதவாதிந்யாவசநம்மமமைதிலி।
அலமஶ்ருப்ரபாதேநத்யஜஶோகமநர்த்தகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலி-ஹிதவாதிந்யாஃ-ஸீதே-	ஹிதம்சொல்லுகிற	அஶ்ருப்ரபாதேந-அலம்-	கண்ணீர்பெருக்குவதால்-போதும்
மம-வசநம்-குருஷ்வ	என்னுடைய-வார்த்தையை-செய்	அநர்த்தகம்-ஶோகம்-த்யஜ -	பிரயோஜனமற்ற- துக்கத்தை-விடு.

౩౪. భజప్రీతింప్రహర్షంచత్యజైతాంనిత్యదైన్యతామ్ । సీతేరాక్షసరాజేనసహక్రీడయథాసుఖమ్॥

௩௪. 𑌭𑌜𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂𑌚𑌤𑍍𑌯𑌜𑍈𑌤𑌾𑌂𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍀𑌤𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌸𑌹𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௩௪. பஜப்ரீதிம்ப்ரஹர்ஷம்சத்யஜைதாம்நித்யதைந்யதாம்।
ஸீதேராக்ஷஸராஜேநஸஹக்ரீடயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதே [தையும்	ஏதாம்-நித்யதைந்யதாம்-த்யஜ-	இந்த-ஸதாவியஸனத்தை-விடு
ப்ரீதிம்	(இராவண விஷயமான) ஸ்நேஹத்	ராக்ஷஸராஜேநஸஹ	இராக்ஷஸராஜாவான (இராவணனே
ப்ஹர்ஷம்ச-பஜ	ஸந்தோஷத்தையும்-அடை	யதாஸுகம்-க்ரீட	யதேச்சையாக-விஹரி. [டு

(௩௧-மு-௩௪-ல்) தா-ம்—அடிமைதிலி! இராமனையும் மற்றுமுள்ளபந்துக்களையும் நினைத்துநினைத்துக் கண்ணீர்விடுவதில் யாதுபயன்? அவர்களில்யாராவது இங்குவந்துன்னை ரக்ஷிக்கவல்லரோ! யாவருக்கும் துஸ்ஸஹமான இம்மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி இக்கரைசேர்ந்துவிட்டாய், மஹாபயங்கரமான இராவணாந்தப்புரத்தையும் பிரவேசித்துவிட்டாய், இவ்விடத்தில் எம்போன்ற உக்கிரராக்ஷஸிகளால் அங்கிங்கோடியொளியாமல் காக்கப்படுகிருய், இவ்விதகாவல்கொண்ட வுன்னைமஹேந்திரன் பிரத்தியக்ஷமாயோடிவந்தாலு மிரக்ஷிக்க அசக்தன்தான். மஹாஸமுத்திரமத்தியில், இராக்ஷஸபாலிதமானவிலங்கையில், இராவணாந்தப்புரநடுவில் பயமின்றிப்பிரவேசித்து எங்கள் காவலினின்றுன்னைக் கொண்டுபோக வல்லவீரனும் இம்மூவுலகிலுளனே! மஹேந்திரனுமனைத்தமாத்திரத்தில் நடுங்கானே! அப்படியிருக்க அந்த ராமனென்கிறமனிதனு உன்னைரக்ஷிக்கப் போகிருன்! அடிஸீதே! இதெல்லாம் வீண்மனோராஜ்ஜியம். யான்சொல்லுவதைக்கவனித்து அவ்வண்ணம் நடந்தாயாகி லுனக்குப்பயனுண்டு. இக்கண்ணீர்பெருக்குவது இதுமட்டில்போதும். நிஷ்பிரயோஜனமான இவ்வியஸனத்தை உடனேவிட்டுவிடு. இராவணனிடத்திற் பிரீதிபண்ணி மஹாஸந்தோஷத்தையடை. அந்தஸுந்தரபுருஷனேடு ஏகபத்தினியாயிருந்து யதேச்சையாகக்கிரீடி. ஸகலஸௌபாக்கியங்களையுமடைந்து இராஜராஜேசுவரியாகத் திருக்கோலங்கொள்ளு. ஹேஸுந்தரி! இப்படி இடைவிடாமல் துக்கிப்பதிலென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. உனதுஅபீஷ்டம் நிறைவேறுவதற்கு யாதொருமுகாந்திரமுமில்லை. நிஷ்பிரயோஜனமாயிருக்கு முனதுசிந்தையைவிட்டொழித்துஸகலபோகங்களையு மளிக்கக்காத்திருக்கிற இலங்காதிபதியைச்சேர்ந்து இன்புறக்கடவாய்.

౧౫. జానాసిహియథాభీరుస్త్రీణాంయౌవనమధ్రువమ్ । యావన్నతేవ్యతిక్రామేత్తావత్సుఖమవాప్నుహి॥

கரு, 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌹𑌿𑌯𑌥𑌾𑌭𑍀𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿॥

கரு. ஜாநாஸிஹியதாபீருஸ்த்ரீணாம்யௌவநமத்ருவம்।
யாவந்நதேவ்யதிக்ராமேத்தாவத்ஸுகமவாப்நுஹி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
(ஹே) பீரு	பயந்தஸ்வபாவமுள்ள அடிஸீதே!	(ததா)-தே	(அப்படியே)-உன்னுடைய(யௌவனம்)
ஸ்த்ரீணாம்-யௌவநம்	ஸ்திரீகளுடைய-யௌவனமானது	யாவத்-நவ்யதிக்ராமேத்-எவ்வளவுகாலத்திற்குள்- அதிக்கிரமி	
அத்ருவம்-யதா-ஜாநாஸி-நிலையற்றது(என்று)-எப்படி-அறிந்திருக்கிறாயோ		தாவத்	அவ்வளவுகாலத்திற்குள் [யாதோ
		ஸுகம்-அவாப்நுஹி	ஸுகத்தை-அடை.

౧౬. ఉద్యానానిచరమ్యాణిపర్వతోపవనానిచ। సహరాక్షసరాజేనచరత్వంమదిరేక్షణే॥

கசு. 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌸𑌹𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌚𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌮𑌦𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇॥

கசு. உத்யாநாநிசரம்யாணிபர்வதோபவநாநிச।
ஸஹராக்ஷஸராஜேநசரத்வம்மதிரேக்ஷணே॥

பதம்.	உரை. [யாய்-நீ	பதம்.	உரை. [னவனங்களிலும்
மதிரேக்ஷணே-த்வம்	விலாஸத்தோடுகூடினகண்களையுடை	பர்வதோபவநாநிச	கிரீடா பருவதத்திலிருக்கிற உத்தியா
ரம்யாணி-உத்யாநாநிச	அழகான-உத்தியானவனங்களிலும்	ராக்ஷஸராஜேநஸஹ-சர-இராக்கதநாதனோடுகூட-ஸஞ்சரி.	

౧౭. స్త్రీసహస్రాణితేసప్తవశేస్థాస్యంతిసుందరి। రావణంభజభర్తారంభర్తారంసర్వరక్షసామ్॥

கஎ. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑍇𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌶𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌿।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌭𑌜𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥

கஎ. ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணிதேஸப்தவேஸ்தாஸ்யந்திஸுந்தரி।
ராவணம்பஜபர்த்தாரம்பர்த்தாரம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸப்த-ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி-ஏழான-ஸ்திரீகளுடைய ஆயிரங்கள்		பர்த்தாரம்-ராவணம்	பிரபுவான-இராவணனை
தே-வஸே-ஸ்தாஸ்யந்தி - உன்னுடைய-ஸ்வாதீனத்தில்-நிற்கி		ஸுந்தரி	ஸீதே!
ஸர்வரக்ஷஸாம்	ஸமஸ்த இராக்ஷதருக்கு [றார்கள்	பர்த்தாரம்-பஜ	நாயகனாக-அடை.

౧౮. ఉత్పాట్యవాతేహృదయంభక్షయిష్యామిమైథిలి। యదిమేవ్యాహృతంవాక్యంనయథావత్కరిష్యసి॥

கஅ. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍇𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌯𑌦𑌿𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌨𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

கஅ. உத்பாட்யவாதேஹ்ருதயம்பக்ஷயிஷ்யாமிமைதிலி।
யதிமேவ்யாஹ்ருதம்வாக்யம்நயதாவத்கரிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை. [ங்கியே
மைதிலி-மே-வ்யாஹ்ருதம்-ஸீதே-என்னால்-சொல்லப்பட்ட		தே-ஹ்ருதயம்-உத்பாட்யவா-உன்னுடைய-ஹிருதயத்தை-பிடு	
வாக்யம்-யதாவத்	வார்த்தையை-சொன்னபிரகாரம்	பக்ஷயிஷ்யாமி	பக்ஷித்துவிடுவேன்.
நகரிஷ்யஸியதி	(நீ) செய்யாமற்போவாயாகில்		

(கரு-மு-கஅ-ல்) தா-ம்—அடிஜானகீ! இந்ததுக்கத்தைவிட்டு ஸுகத்தைநாடி இராவணனைச்சேர்ந்து கிரீடியென்று மொழிந்தவென்வாக்கியத்திற்குக் காரணமறிவாயோ. ஸ்திரீகளுக்கு ஸகலஸுகங்களையுமனுபவிக்கத்தகுந்தகாலம் யௌவனம். அந்தயௌவனம் மிகவும் நிலையற்றது, இன்றிருக்கும் நாளைபோய்விடும், போய்விடின்திரும்பிவராது. இதுஉனக்குத் தெரிந்தவிஷயமே. ஆகையால், ஸீதே! உன்னுடைய யௌவன முன்னையதிக்கிரமியாமுன் தகுந்தநாயகனைச்சேர்ந்து மத்தோல்லாஸரஸத்தையடைந்து மகிழென்றுவற்புறுத்தினேன். ஹேநித்தியகல்யாணி! அநுரூபனானநாயகனை நீ தேடவேண்டுமோ! திரிலோகேசுவரனானவெங்கள் ராவணேசுவரன் வெகுநாளாயுன்னைப்பிரார்த்திக்கிறான். அவன் மஹாவீரியவான், யௌவனமத்தியஸ்தன், கந்தர்ப்பஸதிருசமான ரூபமுள்ளவன், அப்படிப்பட்டமணவாளனைச்சேர்ந்து அசோகவனிகாதி மஹோத்தியான வனங்களிலும் கிரீடாபர்வதங்களிலுள்ள திவ்வியஉபவனங்களிலும் கந்தர்ப்போத்ஸவத்தைக் காலநிர்ணயமின்றி கொண்டாடி மஹாபோகத்தையனுபவி. யௌவனபரிபக்குவத்தால் மதிப்புடைந்து மதுரமாகவிளங்கும் திவ்வியநேத்திரங்களோடும் மின்னலைப்பழிக்கும் தனுவொளியோடும் கிரீடாவனங்களைச்சிறப்பித்துக்கொண்டு தசக்கிரீவனோடு உல்லாஸமாய்ஸஞ்சரி, நீஇராவணஸ்வாதீனையான தக்ஷணம் ஏழாயிரம் திவ்வியஸ்திரீகளுனக்குப் பரிசாரகைகளாவார்கள். இவ்வங்கனஸஹஸ்ரமனேக முன்னைஸேவிக்க, இராக்கதர்தொழு மிராவணனு முன்னைநேசிக்க, ஸகலவிபவங்களையுமடைந்து லோகநாயகியாகவிற்றிரு. அடிஸீதே! என்வார்த்தையைத் திக்காரஞ்செய்தாயாகில் உன்னைப் படாதபாடுபடுத்துவேன். இராவணனு

டையகாமத்திற் கபிமதையாகாவிடில் உனது கல்லழுந்தமான ஹ்ருதயத்தைப்பிடுங்கித் தின்றுவிடுவேன். வீணாயழிந்துபோகாதே, காலோசிதமாகநடந்துகொள், என்றிவ்விதம் விகடையென்பவளுரைத்தாள்.

౩౯. తతశ్చండోదరీనామ రాక్షసీ క్రోధమూర్ఛితా । భ్రామయంతీ మహచ్ఛూలమిదం వచనమబ్రవీత్॥

௩௯. [illegible]
[illegible]

௩௯. ததஸ்சண்டோதரீநாமராக்ஷஸீக்ரோதமூர்ச்சிதா।
ப்ராமயந்திமஹச்சூலமிதம்வசநமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-சண்டோதரீநாம	பின்பு-சண்டோதரியென்கிற	ப்ராமயந்தீ (ஸதீ)	சுற்றுகிறவளாய்க்கொண்டு
ராக்ஷஸீ-க்ரோதமூர்ச்சிதா	இராக்ஷஸி-கோபபரவசையாக	இதம்-வசனம்-அப்ரவீத்	இந்த-வார்த்தையை-சொன்னாள்.
மஹத்-ஶூலம்-	பெரிதான-சூலத்தை		

౪౦. ఇమాం హరిణలోలాక్షీం త్రాసోత్కంపిపయోధరామ్ । రావణేన హృతాం దృష్ట్వా దౌహృదో మే మహానభూత్॥

௪௦. [illegible]
[illegible]

௪௦. இமாம்ஹரிணலோலாக்ஷீம்த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம்।
ராவணேநஹ்ருதாம்த்ருஷ்ட்வாதௌஹ்ருதோமேமஹாநபூத்॥

பதம்.	உரை. [டையவளும்	பதம்.	உரை. [மான
ஹரிணலோலாக்ஷீம்	மான்போல் சஞ்சலமான கண்களையு	ராவணேந-ஹ்ருதாம்	இராவணனால்-அபகரிக்கப்பட்டவளு
த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம்-பயத்தால்	நடுங்குகிற ஸ்தனமுடையவளும்	இமாம்-த்ருஷ்ட்வா-மே-இவளை-பார்த்து-எனக்கு	[ற்று.
		மஹாந்-தௌஹ்ருதஃ-அபூத்-பெரிய-இச்சையானது-உண்டாயி	

౪౧. యకృత్ప్లీహమథోత్పీడం హృదయం చ సబంధనమ్ । ఆంత్రాణ్యపి తథా శీర్షం ఖాదేయమితి మే మతిః॥

௪௧. [illegible]
[illegible]

௪௧. யக்ருத்ப்லீஹமதோத்பீடம்ஹ்ருதயம்சஸபந்தநம்।
ஆந்த்ராண்யபிததாஶீர்ஷம்காதேயமிதிமேமதிஃ॥

பதம்.	உரை. [றுத்த மாம்ஸத்தையும்	பதம்.	உரை.
யக்ருத்	வயிற்றின் வலப்பக்கத்திலிருக்கிற க	ஹ்ருதயஞ்ச-ஆந்த்ராண்யபி	மொக்குபோன்ற ஹ்ருதயகமலமென்னு மாம்ஸத்தையும்-குடலையும்
ப்லீஹம்	மார்பின் இடதுபக்கத்தில் பசுமையாயிருக்கும் மாம்ஸவிசேஷத்தையும்	ததா-ஶீர்ஷம்	அவ்வண்ணமே-சிரஸிலிருக்கிற மாம்ஸத்தையும்
அத-உத்பீடம்	பின்பு-ப்லீஹமென்னு மாம்ஸத்திற்கு மேலிருக்குமோர்விதமாம்ஸத்தையும்	காதேயமிதி	பக்ஷிக்கவேண்டுமென்று
ஸபந்தநம்	நாடிபந்தத்தோடுகூடின	மே-மதிஃ	எனக்கு-புத்தியானது(உண்டாகிறது.)

தா-ம்—இந்தஸ்திரீ மஹாரூபவதியாயிருக்கிறாள். இவளுடைய நேத்திரம் இளமானுடைய நேத்திரம்போல்சஞ்சலித்து அதிமதுரமாக விளங்குகிறது. பயமிகுதியாலிவளுடைய குசமண்டலம் அசைந்தாடுகிறது. திவ்யவபுவழகையுடைய இந்தஸீதையை இராவணனபகரித்துவந்தநாள்முதல் நான்பார்த்து இவளுடையஉதரத்திலும் மார்பிலும் சிரஸிலுமுள்ள மதுரமானமாம்ஸங்களைப் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற பெரிய குதூகலமானது எனக்கு உண்டாயிருக்கிறதென்று சண்டோதரியென்கிற இராக்ஷஸியானவள்கையில் சூலாயுதத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டு மஹாகோபத்துடன்கர்ஜ்ஜித்தாள்.

౪౨. తతస్తు ప్రఘసా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ । కణ్ఠమస్యా నృశంసాయాః పీడయామః కిమాస్యతే॥

౪౩. నివేద్యతాం తతో రాజ్ఞే మానుషీ సా మృతేతి హ । నాత్ర కశ్చన సందేహః ఖాదతేతి స వక్ష్యతి॥

௪௨. [illegible]
[illegible]

௪௩. [illegible]
[illegible]

௪௨. ததஸ்துப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
கண்டமஸ்யாந்ருஶம்ஸாயாஃபீடயாமஃகிமாஸ்யதே॥

௪௩. நிவேத்யதாம்ததோராஜ்ஞேமாநுஷீஸாம்ருதேதிஹ।
நாத்ரகஶ்சநஸந்தேஹஃகாததேதிஸவக்ஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ப்ரகஸாநாம-ராக்ஷஸீ	பிறகு-பிரகஸையென்கிற-இரா[க்ஷஸி	கண்டம்-பீடயாமஃ	கழுத்தை-பிடிப்போம்
ந்ருஶம்ஸாயாஃ-அஸ்யாஃ	குரூரையான-இவளுடைய	கிம்-ஆஸ்யதே	ஏன்-உட்கார்ந்திருக்கிறோம்

பதம்.	உரை.
ததஃ-மாநுஷீ	(அவளைப்பீடித்த) பிறகு-மனுஷியஸ்திரீயான
ஸா-ம்ருதா-இதி	அந்த ஸீதை-மரித்தாள்-என்று
ராஜ்ஞே-நிவேத்யதாம்	இராஜாவுக்கு-தெரியப்படுத்தத் தக்கி
ஸஃ	அந்த இராவணனும் [னது

பதம்.	உரை.
காதத-இதி	அவளைப்பக்ஷியுங்களென்று
வக்ஷ்யதி-அத்ர	சொல்லப்போகிறான்-இவ்விஷயத்தில்
கஶ்சந-ஸந்தேஹஃ-ந	ஒருவிதமான-ஸந்தேகமும்-இல்லை
(இதி)-(இதம்)-வாக்யம்-(என்று)-(இந்த)-வாக்கியத்தை	
அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—பிறகு பிரகஸையென்பவள் மற்றராக்ஷஸிகளைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள். அடிஸகிகளே! நாமெல்லோரும் இந்தஅல்பஸ்திரீயைப்பிரார்த்தித்துக்கொண்டு அல்லும்பகலுமேனிப்படி அவதிப்படவேண்டும். பத்துமாதகால மிவளைப்பலவாறுவேண்டினம். தனராஜ்ஜியாதிகளை ஸமிருத்தியாயளிப்பதாகக் கூறினம். மஹாராஜாவைக்கொண்டும் வெகுவிதமாக வுபதேசித்தனம். எதற்குமிவளிணங்காமல் குரூரையாகவேயிருக்கிறாள். ஆகையால் நாமொன்றுசேர்ந்து இவள்கண்டத்தையிறுக்கி ஹத்திசெய்துவிட்டு மஹாராஜாவினிடத்தி லிவளிறந்தாளென்று தெரிவிப்போம். அவருமிவளை கிராசைபண்ணி இவளுடலைப் பக்ஷிக்க ஆக்கியாபித்துவிடுவார். இதற்குஸந்தேகமில்லை. இவ்விதம் ஸீதாஹத்தியில் பிரவர்த்திப்பதுயுக்தமென்று பிரகஸை மற்றவர்க்காலோசனை சொன்னாள்.

ம்ருதேதிஹ-ஹ-ஸாம்ருதா (ஸீதைமரித்தாள்) என்றுசொன்ன வால்மீகிபகவானுக்குண்டான ஸந்தாபத்தைக்காண்பிக்கிற அவ்வியயம்.

౪౪. తతస్త్వజాముఖీనామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । విశస్యేమాంతతస్సర్వాస్సమాన్ కురుతపీలుకాన్ ॥

౪౫. విభజామతతస్సర్వావివాదో మేనరోచతే । పేయమానీయతాంక్షిప్రంలేహ్యముచ్చావచంబహు ॥

சச. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌂𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌰𑌤𑌪𑍀𑌲𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍॥

சரு. 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌾𑌮𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌮𑍇𑌨𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।
𑌪𑍇𑌯𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌂𑌬𑌹𑍁॥

சச. ததஸ்த்வஜாமுகீநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
விஶஸ்யேமாம்ததஸ்ஸர்வாஸ்ஸமாந்குருதபீலுகாந்॥

சரு. விபஜாமததஸ்ஸர்வாவிவாதோமேநரோசதே।
பேயமாநீயதாம்க்ஷிப்ரம்லேஹ்யமுச்சாவசம்பஹு॥

பதம்.	உரை.
ததஃ-அஜாமுகீநாம-ராக்ஷஸீ-பிறகு-அஜாமுகியென்கிற- இராக்ஷஸி	
இமாம்-விஶஸ்ய	இந்தஸீதையை-கொன்று
ஸர்வாஃ-பீலுகாந்	(நீங்கள்) எல்லோரும்-மாம்ஸகண்ட
ஸமாந்-குருத	ஸரிபங்குகளாக-செய்யுங்கள் [ங்களை
ததஃ-ஸர்வாஃ	பிறகு-(நாம்) எல்லோரும்
விபஜாம	பாகித்துக்கொள்ளுவோம்
விவாதஃ-மே-நரோசதே-கலகம்-எனக்கு-பிரியமில்லை	

பதம்.	உரை.
பேயம்	(நாம்) குடிக்கத்தகுந்தவஸ்துவானது
க்ஷிப்ரம்-ஆநீயதாம்	சீக்கிரமாக - கொண்டுவரப்படட்டும்
உச்சாவசம்-பஹு	அனேகவிதமாயும் - விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற
லேஹ்யம்	தொகையல் பச்சடி முதலிய பதார்த்த
(ஆநீயதாம்)	கொண்டுவரப்படட்டும். [ம்

தா-ம்—பிறகுஅஜாமுகியென்பவள் பின்வருமாறறைந்தனள். ஸகிகளே! நாமெல்லோருமிவளைக்கொன்று இவளுடையமாம்ஸத்தை ஸமமானதுண்டங்களாக்கி நமக்குள்சச்சரவின்றிவிபாகஞ்செய்து திவ்யபானங்களையும் லேகியங்களையும் ஸமிருத்தியாக வரவழைத்துக்கொண்டு பக்ஷிப்போமென்றனள்.

౪౬. తతశ్శూర్పణఖానామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । అజాముఖ్యాయదుక్తంహితదేవమమరోచతే ॥

౪౭. సురాచానీయతాంక్షిప్రంసర్వశోకవినాశినీ । మానుషంమాంసమాస్వాద్యనృత్యామోథనికుంభిలామ్ ॥

சசு. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌮𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇॥

சஎ. 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀।
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌥𑌨𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌲𑌾𑌂॥

சசு. ததஶ்ஶூர்ப்பணகாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
அஜாமுக்யாயதுக்தம்ஹிததேவமமரோசதே॥

சஎ. ஸுராசாநீயதாம்க்ஷிப்ரம்ஸர்வஶோகவிநாஶிநீ।
மாநுஷம்மாம்ஸமாஸ்வாத்யந்ருத்யாமோதநிகும்பிலாம்।

பதம்.	உரை.
ததஃ-ஶூர்ப்பணகாநாம-ராக்ஷஸீ-பிறகு-சூர்ப்பணகையென்கிற-இராக்ஷஸி	
அஜாமுக்யா யதுக்தம்-அஜாமுகியாலெதுசொல்லப்பட்டதோ	

பதம்.	உரை.
ததேவ-மம-ரோசதே	அதுவே-எனக்கு-இஷ்டமாயிருக்கிற
ஸர்வஶோகவிநாஶிநீ	ஸர்வதுக்கத்தையும்போக்கவல்ல [து

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுராச-க்ஷிப்ரம்	மத்தியமும்-சீக்கிரம்	ஆஸ்வாத்ய-அத	அனுபவித்து-பிறகு
ஆநீயதாம்	கொண்டுவரப்படட்டும் [த்தை	நிகும்பிலாம்-ந்ருத்தயாம:	நிகும்பிலாதேவதையைக்குறித்து-கூத்தாடுவோம்.
மாநுஷம்-மாம்ஸம்	மனுஷியஸ்திரீ ஸம்பந்தமான-மாம்ஸ		

தா-ம்—பிறகுசூர்ப்பனகியென்னு மிராக்ஷஸி இவ்விதமொழிந்தனள். அஜாமுகிசொன்னது எனக்கு யுக்தமாகத்தோன்றுகிறது. ஸீதாமாம்ஸத்தைப் புஜித்துக்களிப்போம். ஸர்வசோக விநாசகரமான மத்தியத்தைப் பானஞ்செய்து ஸுகிப்போம். ஆகையால் திவ்வியமத்தியங்கள் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவரப்படட்டும். போஜனபானானந்தரம் நிகும்பிலாதேவதையைக்குறித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுவோம்.

౪౮. ఏవంసంభర్త్స్యమానాసాసీతాసురసుతోపమా । రాక్షసీభిస్సుఘోరాభిర్ధైర్యముత్సృజ్యరోదితి ॥

௪௮. ஏவம்ஸம்பர்த்ஸ்யமாநாஸாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
ராக்ஷஸீபிஸ்ஸுகோராபிர்தைர்யமுத்ஸ்ருஜ்யரோதிதி॥

௪௮. ஏவம்ஸம்பர்த்ஸ்யமாநாஸாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
ராக்ஷஸீபிஸ்ஸுகோராபிர்த்தைர்யமுத்ஸ்ருஜ்யரோதிதி॥

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே சதுர்விம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை. [ன-அந்த ஸீதை	பதம்.	உரை.
ஸுரஸுதோபமா-ஸா-ஸீதா	தேவகன்னிகைக்கு ஸமானமா	தைர்யம்-உத்ஸ்ருஜ்ய	தைரியத்தை-விட்டு
ஸுகோராபி:-ராக்ஷஸீபி:	அதிகோரைகளான-இராக்ஷஸிக	ரோதிதி	துக்கித்தாள்.
ஏவம்-ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா	இவ்விதம்-அதட்டப்பட்டு [ளால்		

தா-ம்—தேவஸ்திரீபோலஸுந்தரமும் ஸௌகுமாரிய தனுவுமுள்ளவளுமான பிராட்டி இவ்விதம் கோரராக்ஷஸிகளாலதட்டப்புட்டு தைரியமிழந்து பிரலாபித்தனள்.

௩௨-வது சுலோகமுதல் ஸர்க்காந்தவரையில்-தீர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ஸர்வரக்ஷஸாம் பர்த்தாரம்ராவணம்பர்த்தாரம்பஜ, ஸுந்தரிமைதிலி! ஸப்தஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணிதேவஸேஸ்தாஸ்யந்தி, இதிதேவ்யாஹ்ருதம் மேவாக்யம்யதாவத் நகரிஷ்யஸியதி, மேஹ்ருதயமுத்பாட்ய பக்ஷயிஷ்யாமி- ஸுந்தரரூபமுள்ள ஸீதே! ஸர்வராக்ஷஸருக்கு மதிபதியான இராவணனைப்பிருத்தியனுகஏற்றுக்கொள். எழாயிரம்ஸ்திரீகளுனதுபக்கத்தில் சிசுருஷார்த்தம்கைகட்டிநிற்பார்கள். இப்படி இராவணபிருத்தியத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்கிற என்னுடையவார்த்தையை நீ அனுஸரித்து நடக்காயாகில் என்னுடையஹிருதயத்தை உடலினின்றுபிடுங்கியெடுத்து பக்ஷித்துவிடுகிறேன். இவ்விதம் விகடையென்பவளுரைத்தாள்.

ஹரிணலோலாக்ஷீம், த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம், ராவணேநஹ்ருதாம், இமாம்த்ருஷ்ட்வா, மேஅஸ்யாம் தௌஹ்ருத: (அபூத்) ஆஸாம்பருஷம்வதந்த்யா அஸ்யா: ப்லீஹாதிகீ காதேயமிதி சண்டோதரீநாமராக்ஷஸீ அப்ரவீத்-ஹரிணலோலாக்ஷீத்யாதிகுண விசேஷங்களையுடைய இந்தஸீதையையான்பார்த்து அவளிடத்தில் விசேஷஸ்நேகமானது எனக்குண்டாயிருக்கிறது. இவளைப்பார்த்து கடூரவசனங்கள்மொழிந்த விகடையைஹிம்ஸித்து அவளுடையமாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துவிடலாமென்று எனக்குபுத்திஉண்டாகிறது. இவ்விதம் சண்டோதரியென்பவளுரைத்தனள்.

தத:-ந்ருஸம்ஸாயா:-அஸ்யா:-கண்டம்பீடயாம:, கிமஸ்மாபிராஸ்யதே, இதிப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீ அப்ரவீத்-ஸீதையைப்பார்த்து கடூரவசனங்கள் மொழிந்த அக்குரூரையின் கண்டத்தைப்பிடிப்போம். நாமேன்விருதாகவாக உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும், என்றுபிரகஸையென்பவள்சொன்னாள்.

இவ்வாறே அஜாமுகியும்சொன்னாள். சண்டோதரி முதல்மொழிந்த இராக்ஷஸிகளின் குரூரவசனங்கள் விகடையைக்குறித்தனவாகக்கொண்டு, ஸீதாவிஷயத்தில் விநீதைகளாய் இராவணதாஸ்யத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று பிராட்டியைப் பிரார்த்தித்தனவென்றுகொள்க.

ஸ்ரீஸம்மனோரஞ்சநீநாமத்திராவிட வியாக்கியானஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்துநான்காவதுஸர்க்கம்-முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவதுஸர்க்கம்.

౧. తథాతాసాంవదంతీనాంపరుషందారుణంబహు । రాక్షసీనామసౌమ్యానాంరురోదజనకాత్మజా ॥

௧. ததாதாஸாம்வதந்தீநாம்பருஷம்தாருணம்பஹு।
ராக்ஷஸீநாமஸௌம்யாநாம்ருரோதஜநகாத்மஜா॥

௧. ததாதாஸாம்வதந்தீநாம்பருஷம்தாருணம்பஹு।
ராக்ஷஸீநாமஸௌம்யாநாம்ருரோதஜநகாத்மஜா॥

பதம்.	உரை. [இராக்ஷஸிகளுடைய	பதம்.	உரை.
அஸௌம்யாநாம்-தாஸாம்-ராக்ஷஸீநாம்	குரூரைகளான-அந்த	ததா-வதந்தீநாம்	அவ்விதம் - சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில்
தாருணம்-பஹு	பயங்கரமானதும்-அதிகமுமான		
பருஷம்	கடினவாக்கியத்தை	ஜநகாத்மஜா-ருரோத	ஜனகபுத்திரி-துக்கித்தாள்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த ராக்ஷஸாதமிகள் அதிதாருணமான வசனங்களைமொழிந்து அதட்டிப்பீடிக்கையில் பிராட்டி மிகவுமனநொந்து துக்கித்தாள்.

௨. ఏవముక్తా తు వైదేహీ రాక్షసీభిర్మనస్వినీ । ఉవాచ పరమత్రస్తా బాష్పగద్గదయా గిరా ॥

உ. [illegible]

உ. ஏவமுக்தாதுவைதேஹீராக்ஷஸீபிர்மநஸ்விநீ।
உவாசபரமத்ரஸ்தாபாஷ்பகத்கதயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீபிः-ஏவம்	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்-இவ்விதம்	பாஷ்பகத்கதயா	கண்ணீரினல்தகைதகைக்கப்பட்ட
உக்தா-மநஸ்விநீ	சொல்லப்பட்டவளும்- பாதிவிருத்தியத்தில் திடமானமனமுடையவளும்	கிரா	வார்த்தையை
		உவாச	சொன்னள்.

தா-ம்—இராக்ஷஸிகளால் பயமுறுத்தப்பட்டபிராட்டி தைரியமிழந்து, அநுதாபத்திற்கருகமான தைன்னியநிலைமையிலிருந்தும் பாதிவிருத்தியரக்ஷணத்தில்மாத்திரம் மிகதிரமானமனமுடையவளாயிருந்தனள். தன்னைப்பிடிப்பதில் குதூகலங்கொண்டு கொக்கரிக்கிற அந்ததுர்ஜனுளைப்பார்த்து அப்பரதேவதை துக்கமிகுதியால் தகைதகைப்புடனே பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனள்.

3. న మానుషీ రాక్షసస్య భార్యా భవితుమర్హతి । కామం ఖాదత మాం సర్వా న కరిష్యామి వో వచః ॥

௩. [illegible]

௩. நமாநுஷீராக்ஷஸஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹதி।
காமம்காததமாம்ஸர்வாநகரிஷ்யாமிவோவசஃ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸ்யः-மாநுஷீ-ராக்ஷஸஸ்திரீகளே! மனுஷியஸ்திரீ		நார்ஹதி-ஸர்வாः	தகுந்தவளல்ல-ஸமஸ்தர்களான(நீங்கள்)
ராக்ஷஸஸ்ய-பார்யா	இராக்ஷஸனுக்கு-மனைவியாக	மாம்-காமம்	என்னை-மிகவும்
பவிதும்	ஆகிறதற்கு	காதத	பக்ஷியுங்கள்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! நான்மானுஷஸ்திரீ, உங்களரசன் இராக்ஷஸன். இராக்ஷஸனை மணம்புரிய மனுஷியஸ்திரீ அருகையல்ல. ஆகையாலென்னை நீங்கள் நிர்ப்பந்திப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நீங்கள் விரும்பியபடி என்னை புஜிக்கலாம். உங்களுடையமிரட்டிற்குப்பயந்து சீலத்தைக்கெடுத்துக்கொள்பவள்யானல்ல.

௪. సా రాక్షసీమధ్యగతా సీతా సురసుతోపమా । న శర్మ లేభే దుఃఖార్తా రావణేన చ తర్జితా ॥

௪. [illegible]

௪. ஸாராக்ஷஸீமத்யகதாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
நஶர்மலேபேதுஃக்கார்த்தாராவணேநசதர்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்யகதா	இராக்ஷஸிகளின்மத்தியத்தையடைந்த	தர்ஜிதா	மிரட்டப்பட்டவளாக
ஸுரஸுதோபமா	தேவகன்னிகைக்குஸமானமான	துஃக்கார்த்தா	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாய்க்
ஸா-ஸீதா	அந்த-பிராட்டி	ஶர்ம	ஸுகத்தை [கொண்டு
ராவணேந	இராவணனுல்	நலேபே	அடையவில்லை.

௫. వేపతే స్మాధికం సీతా విశన్తీవాఙ్గమాత్మనః । వనే యూథపరిభ్రష్టా మృగీ కోకైరివార్దితా ॥

௫. [illegible]

௫. வேபதேஸ்மாதிகம்ஸீதாவிஶந்தீவாங்கமாத்மநः।
வநேயூதபரிப்ரஷ்டாம்ருகீகோகைரிவார்திதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	கோகைः	சென்னய்களால்
ஆத்மநः	தன்னுடைய	ஆர்திதா	பிடிக்கப்பட்ட
அங்கம்	சரீரத்தை	ம்ருகீவ	பெண்மான்போல்
விஶந்தீவ	பிரவேசிக்கிறவள்போலும்	அதிகம்	மிகவும்
வநே	காட்டில்	வேபதேஸ்ம	நடுங்கினள்.
யூதபரிப்ரஷ்டா	தன்னினத்தினின்று விடப்பட்டு		

தா-ம்—தன்னுடைய அஸாதாரணதேஜஸ்ஸாலும் ஆச்சரியவடிவழகாலும் தெய்வப்பெண்ணென நினைக்கும்படி யெழுந்தருளியிருக்கிறபிராட்டி பார்த்திருவிரகத்தால் பரமதுக்கிதையானள். ஸ்ரீராகவனுடைய திவ்வியஸௌந்தரிய திருமேனியில் திருக்கண்சாத்தி அந்தஸௌந்தரியத்திலீடுபட்டு இவளுடையஉத்பலபத்ராக்ஷசோபையிலீடுபட்டு பரஸ்பரவியாமோகத்தால் ஸுகித்தவளான இராகவநாத்தினீகோரகிருத்தியை

களான இராக்ஷஸிகள்மத்தியில் வாஸத்தால் மிகவுந்துக்கிதையானாள். இப்படி துக்கிக்கையில் பரமநீசனான தசக்ரீவன் தன்னையடையவேண்டுமென்று அனாரியமும் தாருணமுமான மொழிகளால் ஹிம்ஸித்தான். இவ்வண்ணம் பர்த்திருவிரகதுக்கம், இராக்ஷஸீ ஸமூகவாஸதுக்கம், இராவணபீடிததுக்கம்- இவ்விததுக்கபரம்பரையால் நலியுண்டபிராட்டி ஸுகலேசமுமில்லாதுவருந்தினாள்.

౬. సాత్వశోకస్యవిపులాంశాఖామాలంబ్యపుష్పితామ్ । చింతయామాసశోకేనభర్తారంభగ్నమానసా॥

௬. 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾॥

௬. ஸாத்வஶோகஸ்யவிபுலாம்ஶாகாமாலம்ப்யபுஷ்பிதாம்।
சிந்தயாமாஸஶோகேநபர்தாரம்பக்நமாநஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாது	அந்த (பிராட்டி)	ஆலம்ப்ய	பிடித்துக்கொண்டு
அஶோகஸ்ய	(ஹனுமானேறியிருக்கிற) ஸிம்சுபாவிரு	ஶோகேந	பர்த்ருஜனிததுக்கத்தால்
விபுலாம்	விசாலமானதும் [க்ஷத்தினுடைய	பக்நமாநஸா	புண்பட்டமனமுடையவளாக
புஷ்பிதாம்	பூத்துமிருக்கிற	பர்தாரம்	நாயகனை
ஶாகாம்	கிளையை	சிந்தயாமாஸ	தியானித்தாள்.

தா-ம்—ஸிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில் இராக்ஷஸீகண மத்தியில் வருந்துகிறபிராட்டி புஷ்பபாரத்தோடு அதிவிஸ்தாரமாகவிளங்குமோர் பெரியகிளையைப்பற்றிக்கொண்டு துக்கத்தாலடியுண்டமனதோடு தன்பர்த்தாவான இரகுநாதனைத் தியானித்தாள்.

౭. సాస్నాపయంతీవిపులౌస్తనౌనేత్రజలస్రవైః । చింతయంతీనశోకస్యతదాంతమధిగచ్ఛతి॥

௭. 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍌𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌲𑌸𑍍𑌰𑌵𑍈𑌃।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

௭. ஸாஸ்நாபயந்தீவிபுலௌஸ்தநௌநேத்ரஜலஸ்ரவைஃ।
சிந்தயந்தீநஶோகஸ்யததாந்தமதிகச்சதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸ்ரீராகவபத்நீ)	சிந்தயந்தீ	தியானித்துக்கொண்டும்
விபுலௌ	பெருத்ததான	ததா	அப்பொழுது
ஸ்தநௌ	கொங்கைகளை	ஶோகஸ்ய	துக்கத்தினுடைய
நேத்ரஜலஸ்ரவைஃ	கண்ணீர்ப்பெருக்குகளினால்	அந்தம்	கரையை (முடிவை)
ஸ்நாபயந்தீ	நனைக்கப்பட்டவளாகவும்	நாதிகச்சதி	அடையவில்லை.

தா-ம்—துக்கபீடிதையான இராகவநந்தினீ கண்ணீர் பெருக்கால் தன்னுடைய குசங்களை நனைத்தாள் இராகவன்பக்கல் சேருங்காலெப்போவென்று துடித்தாள். இராக்ஷஸபீதியினின்றும் நீங்குங்காலம் வருமோவென்று நடுங்கினாள் இவ்விதம் துயரக்கடலிலாழ்ந்து கரைகாணாது திகைத்தாள்.

౮. సావేపమానాపతితాప్రవాతేకదళీయథా । రాక్షసీనాంభయత్రస్తావివర్ణవదనాభవత్॥

௮. 𑌸𑌾𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇𑌕𑌦𑌳𑍀𑌯𑌥𑌾।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍॥

௮. ஸாவேபமாநாபதிதாப்ரவாதேகதளீயதா।
ராக்ஷஸீநாம்பயத்ரஸ்தாவிவர்ணவதநாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்ஷஸியிடத்திலிருந்துஉண்டான	பதிதா	விழுந்த
பயத்ரஸ்தா	பயத்தால் மிரண்டவளாதலால்	கதளீயதா	வாழையானதுபோல்
விவர்ணவதநா	ஒளியற்ற முகமுடைய	வேபமாநா	நடுக்கமுற்றவளாக
ஸா	அந்த (பிராட்டி)	அபவத்	ஆனாள்.
ப்ரவாதே	பெருங்காற்றால்		

தா-ம்—மதியைப்பழிக்குமவள் வாண்முகம் கோரராக்ஷஸிகள்பயத்தால் சோபையற்றிருந்தது. துக்கத்தாலடிபட்டவவள் சரீரம்ஸ்திரமற்று அசைந்தாடிற்று. ஒளியற்றுவலிவற்று துயர்க்கிரையாய்த் துவளுகிற அம்மின்னிடையாள் சண்டமாருதத்தால் கீழேதள்ளப்பட்ட இளவாழைபோல் தீனையாகக்காணப்பட்டாள்.

౯. తస్యాస్సాదీర్ఘవిపులావేపంత్యాస్సీతయాతదా । దదృశేకంపినీవేణీవ్యాళీవపరిసర్పతీ॥

௯. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌵𑍇𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌤𑌦𑌾।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌨𑍀𑌵𑍇𑌣𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌳𑍀𑌵𑌪𑌰𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍀॥

௯. தஸ்யாஸ்ஸாதீர்க்கவிபுலாவேபந்த்யாஸீதயாததா।
தத்ருஶேகம்பிநீவேணீவ்யாளீவபரிஸர்ப்பதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	கம்பிநீ	நடுங்குகிறதுமான
வேபந்த்யா	நடுங்குகிற	வேணீ	பின்னலானது
தஸ்யாః	அந்த	பரிஸர்ப்பதீ	எங்கும் திரிகிற
ஸீதயா	பிராட்டியினுடைய	வ்யாளீவ	ஸர்ப்பம்போல்
தீர்க்கவிபுலா	நீண்டுமகன்று மிருக்கிறதும்	தத்ருஶே	காணப்பட்டது.

தா-ம்—இராக்ஷஸிக ளுபத்திரவத்தால்பயந்து தேககம்பமுற்று துக்கிக்கிற பிராட்டியி னழகியநீண்ட பின்னலிட்ட திருக்கூந்தலும் அசைந்தாடி எங்கும்ஸஞ்சரிக்கிற கிருஷ்ண ஸர்ப்பம்போல் விளங்கிற்று.

౧౦. సా నిశ్శ్వసంతీ దుఃఖార్తా శోకోపహతచేతనా । ఆర్తా వ్యసృజదశ్రూణి మైథిలీ విలలాప హ ॥

௧0. 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍋𑌕𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 ।
𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌦𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌹 ॥

௧0. ஸா நிஶ்வஸந்தீதுःகார்த்தாஶோகோபஹதசேதநா ।
ஆர்த்தாவ்யஸ்ருஜதஶ்ரூணிமைதிலீவிலலாபஹ ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶ்வஸந்தீ	பெருமூச்சுவிடுபவளும்	ஆர்த்தா	(ஸ்ரீராமவிரகத்தால்) பீடிதையுமான
துःகார்த்தா	(இராக்ஷஸிகளின்வசனத்தைக்கேட்டு உண்டான) வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும்	ஸா-மைதிலீ	அந்த-பிராட்டியானவள்
		அஶ்ரூணி	கண்ஜலங்களை
		வ்யஸ்ருஜத்	விட்டாள் (உதிர்த்தாள்)
ஶோகோபஹதசேதநா	துக்கத்தால் நஷ்டமான மனமுடையவளும்	விலலாப-ஹ	துக்கித்தாள்-கஷ்டம்.

தா-ம்—அந்தகாதுகிகளின் ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமுடியாது பெருமுச்செறிந்தாள். அவர்களுடைய துர்வசனங்களைக்கேட்டு மனம்நொந்தாள். தன்னுடைய தீனதசையை நினைத்து நினைத்து மனமுளைந்து வாடினாள். ஸ்ரீராகவவிரகத்தால் மிகவுமிளைத்து தீனையாயிருந்தாள். இப்படிபலதுக்கங்களாற்பீடிக்கப்பட்ட ஜானகிகண்ணீரை அமிதமாகச்சொரிந்து பிரலாபித்தனள்.

ஸ்வாபிப்பிராயம்.

விலலாப-ஹ-கஷ்டம்! அப்ராதிகளிடத்திற் சீற்றங்கொண்டிருக்கும் ஸர்வேசுவரன் தன்னுடைய கமலபத்திராக்ஷ சோபையிலீடுபட்டு சீற்றமொழிந்து கிருபாளுவாகி அபராதக்ஷமம் செய்யும்படி கடாக்ஷிக்கவல்ல பிராட்டியின் கருணாரஸம் பெருகும் திருக்கண்களில் துக்கநீர்பெருகும்படி எங்ஙனே!

౧౧. హా రామేతి చ దుఃఖార్తా హా పునర్లక్ష్మణేతి చ । హా శ్వశ్రు మమ కౌసల్యే హా సుమిత్రేతి భామినీ ॥

௧௧. 𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌮𑌮 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 ॥

௧௧. ஹாராமேதிசதுःகார்த்தாஹாபுநர்லக்ஷ்மணேதிச ।
ஹாஶ்வஶ்ருமமகௌஸல்யேஹாஸுமித்ரேதிபாமிநீ ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாமிநீ	(ஸ்திரீஜாதியான) பிராட்டி	ஶ்வஶ்ரு	மாமியான
ஹாராமேதிச	ஓ ஸ்ரீராகவா என்றும்	ஹாகௌஸல்யே	ஐயோ கௌஸல்யே
புந:	மறுபடி	(இதிச)	(என்றும்)
ஹா-லக்ஷ்மணேதிச	ஓ இலக்ஷ்மணுவென்றும்	ஹாஸுமித்ராஇதி	ஐயோ சுமித்ரேயென்றும்
மம	என்னுடைய	துக்கார்தா	வியஸனபீடிதப்தையாக (கதறினள்.)

தா-ம்—இவ்வாறு கண்ணீர்பெருக்கிதுக்கிதையாய்வீற்றிருந்தபிராட்டி கண்டம்விட்டுக்கதறினாள். ஸ்மரணமாத்திரத்தால் ஆர்த்தஜனதுக்கத்தையரிக்கின்ற பிரபாவமுள்ள பகவானுடையதிருநாமத்தை யுச்சரிப்பவளாய் ஹா ராமாவென்றுகதறினாள். பிறகு ஹாலக்ஷ்மணா! என்மாமியான ஹாகௌஸல்வியே! ஹா ஸுமித்திரே! என்றிவ்விதம் தன்னுடைய பிரியபந்துக்களைநினைத்து துக்கித்தாள்.

౧౨. లోకప్రవాదస్సత్యోఽయం పండితైస్సముదాహృతః । అకాలే దుర్లభో మృత్యుః స్త్రియా వా పురుషస్య వా ॥

౧౩. యత్రాహమేవం క్రూరాభీ రాక్షసీభిరిహార్దితా । జీవామి హీనా రామేణ ముహూర్తమపి దుఃఖితా ॥

௧௨. 𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥

௧௩. 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌭𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 ॥

௧௨. லோகப்ரவாதஸ்ஸத்யோயம்பண்டிதைஸ்ஸமுதாஹ்ருத:।
அகாலேதுர்லபோம்ருத்யுஸ்த்ரியோவாபுருஷஸ்யவா ॥

௧௩. யத்ராஹமேவம்க்ருராபிராக்ஷஸீபிரிஹார்திதா ।
ஜீவாமிஹீநாராமேணமுஹூர்த்தமபிதுக்கிதா ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்தகாரணத்தால்	(தத:)	(அக்காரணத்தால்)
ஏவம்	இந்தபிரகாரம்	ஸ்த்ரியோவா	ஸ்திரீகளுக்காவது
க்ரூராபீ	பயங்கரர்களான	புருஷஸ்யவா	புருஷருக்காவது
ராக்ஷஸீபி:	அரக்கஸ்திரீகளால்	ம்ருத்யு:	மரணம்
இஹ	இந்தலங்கையில்	அகாலே	அஸமயத்தில்
ஆர்திதா	பாதிக்கப்படுகிறவளும்	துர்லப:	அடையவசக்கியமானது
ராமேண	இராகவனோடு	(இதி)	(என்று)
ஹீநா	ரஹிதையானவளும்	பண்டிதை:	வித்துவான்களால்
துக்கிதா	வியஸனமுற்றவளுமான	ஸமுதாஹ்ருத:	நன்றாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது
அஹம்	யான்	அயம்	இந்த
முஹூர்த்தமபி	ஸ்வல்பகாலம்கூட	லோகப்ரவாத:	உலகத்தில்வழங்குகிற வசனமானது
ஜீவாமி	பிழைத்திருக்கேன்	ஸத்ய:	வாஸ்தவமே.

தா-ம்—உலகத்தில் ஸ்திரீபுருஷரனைவர்க்கும் விதித்தகாலத்திலல்லது அகாலத்தில் மரணம்நேரிடாதென்று பெரியோரியம்பிய வாக்கியம்ஸத்தியமான வாக்கியம். ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்து க்ஷணகாலமாவது ஜீவிக்கயான்சக்தளோ! அப்படியிருக்க ஸ்ரீராகவனையும்பிரிந்தேன், கோராக்ஷதனுலுமபகரிக்கப்பட்டேன், யாவர்க்குமசக்கியமான இவ்விலங்கையிற் காவற்படுத்தப்பட்டேன், இவ்விடத்திற் குரூரைகளும் கோரைகளும் குரூபிகளுமான இவ்விராக்ஷஸிகளாலும் பலவாறுபீடிக்கப்பட்டேன். ஸ்ரீராகவவிரகமொன்றே என்னுருயிரை யாரிக்கவேண்டியிருக்க, அத்துடனிக்கொடிய துக்கங்களினைந்தும் யானிறக்காமல் ஜீவித்திருக்கின்றனனே! இதுபரமாச்சரியம். இந்தகாதுகிகளுடைய ஹிம்ஸைக்கு மென்னுயிர்நிலையசையாதிருப்பதால் பிராணிகளுக்குக் காலபரிணமத்தாலல்லது வேறுகாரணத்தால் மிருத்தியுநேரிடாதென்று விளங்குகிறதன்றோ.

౧౪. ఏషాల్పపుణ్యాకృపణావినశిష్యామ్యనాథవత్ । సముద్రమధ్యేనౌఃపూర్ణావాయువేగైరివాహతా॥

௧௪. 𑌏𑌷𑌾𑌲𑍍𑌪𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍍।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑍌𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌤𑌾॥

௧௪. ஏஷால்பபுண்யாக்ருபணாவிநஶிஷ்யாம்யநாதவத்।
ஸமுத்ரமத்யேநௌ:பூர்ணாவாயுவேகைரிவாஹதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அல்ப்புண்யா	ஸ்வல்பபுண்ணியமுடையவளும்	பூர்ணா	(பல வஸ்துக்களால்) நிறைந்ததும்
அநாதவத்	திக்கில்லாதவள்போலும்	வாயுவேகை:	காற்றின்வேகத்தால்
க்ருபணா	தீனையுமான	ஆஹதா	அடிக்கப்பட்டதுமான
ஏஷா	இந்த (யான்)	நௌரிவ	ஓடம்போல்
ஸமுத்ரமத்யே	கடல்நடுவில்	விநஶிஷ்யாமி	நசிக்கப்போகிறேன்.

தா-ம்—இம்மஹாதுயர்க் கிலக்கானயான் பூர்வஜன்மத்தி லத்தியல்பமான புண்ணியஞ்செய்தவளாகிறேன். ஸர்வலோகநியந்தாவான ஸ்ரீராகவனெனக்குநாதனாயினும், என்னுடைய தௌர்ப்பாக்கியவசத்தாலிப்பொழுது அநாதைபோலானேன். இராஜராஜேந்திரனை இரகுவீரனுக்குமாலையிட்டவளாயினும் விதிவசத்தால் இராக்ஷதஸ்வாதீனையாகி தீனையானேன். இவ்வாறதிருஷ்டஹீனையான யான், காற்றினலடிபட்டுக் கடலிலாழ்கிற பாரநிறைந்தநாவாய்போல், இந்ததுக்கஸாகரத்தில்மூழ்கி நசிக்கப்போகிறேன்.

౧౫. భర్తారంతమపశ్యంతీరాక్షసీవశమాగతా । సీదామిఖలుశోకేనకూలంతోయహతంయథా॥

௧௫. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾।
𑌸𑍀𑌦𑌾𑌮𑌿𑌖𑌲𑍁𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌕𑍂𑌲𑌂𑌤𑍋𑌯𑌹𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾॥

௧௫. பர்தாரம்தமபஶ்யந்திராக்ஷஸீவஶமாகதா।
ஸீதாமிகலுஶோகேநகூலம்தோயஹதம்யதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தம்	(லோகோத்தமமான ஸௌந்தரிய மு(டைய) அந்த	தோயஹதம்	ஜலத்தால் அடிக்கப்பட்ட
பர்த்தாரம்	(என்னுடைய) நாதனை	கூலம்யதா	கரைபோல்
அபஶ்யந்தீ	(யான்) பாராதவளாக	ஶோகேந	வியசனத்தால்
ராக்ஷஸீவஶம்	அரக்கஸ்திரீ ஸ்வாதீனத்தை	ஸீதாமிகலு	துக்கிக்கிறேனன்றோ.
ஆகதா	அடைந்தவளாய் (க்கொண்டு)		

தா-ம்—லோகோத்தமரான ஸௌந்தரியமுள்ள லென்னுடைய பிரியநாதனையான்தரிசியாமல், இராக்ஷஸிகள்வசமடைந்து அவர்களிழைக்குந்தீங்குகளை யனுபவித்து, அலைகளால்மோதப்பட்டு நாள்தோறுங்கரைந்து க்ஷீணிக்கிறஜலதீரம்போல், தினேதினே வியஸனத்தாலிளைத்தழிகிறேன்.

౧౬. తంపద్మదళపత్రాక్షంసింహవిక్రాంతగామినమ్ । ధన్యాఃపశ్యంతిమేనాథంకృతజ్ఞంప్రియవాదినమ్॥

௧௬. 𑌤𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑌦𑌳𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑌾𑌥𑌂𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍॥

௧௬. தம்பத்மதளபத்ராக்ஷம்ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்।
தந்யா:பஶ்யந்திமேநாதம்க்ருதஜ்ஞம்ப்ரியவாதிநம்।।

அவதாரிகை—என்னுடைய தனமான ஸ்ரீராகவ அமோகதனத்தைப் புண்ணியபுருஷர்களநுபவிக்கிறார்களென்கிறாள்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மதளபத்ராக்ஷம்	விகஸித்ததாமரையிதழ்போற்கண்களையுடையவனும்	ப்ரியவாதிநம்	நல்வார்த்தையைக்கூறுகிறவனுமா[ன
ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்-ஸிம்ஹத்தின் நடைபோன்ற நடை	யையுடையவனும்	தம்	அந்த
		மே-நாதம்	என்னுடைய-பர்த்தாவை
க்ருதஜ்ஞம்	செய்த நன்றியையுணருகிறவனும்	தந்யா:	புண்ணியம்செய்த மஹாபுருஷர்
		பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்கள்.

தா-ம்—புண்ணியக்ஷயத்தால் கிருபணையானயான் இனி அந்த இராஜேந்திரனைத்தரிசித்து தன்னியையாகப்போகிறதில்லை. அப்போதலர்ந்த செந்தாமரையிதழ்போல் அகன்று நீண்டு கடைப்புறம்சிவந்து கருவிழிபொருந்தி ஆசிருதர்பால் கருணாரஸம்பொழிகிற அத்திருக்கண்களழகையும், மத்தகஜத்தையரித்துப் பர்வதாக்கிரத்தில நிர்ப்பயமாயுலாவு மாண்சிங்கம்போல் நடக்கிற அந்த காம்பீரியகதியினழகையும், சந்திரிகைபோற்குளிர்ந்தும் அமிருதம்போல் மதுரமாயுமிருக்கிற பிரியவசனங்களினனந்தத்தையும், அணுமாத்திரப்பிரமாணமான உபகாரத்தையும் மேருவாயெண்ணி ஸந்தோஷிக்கிற அந்தகல்யாண குணவிபவத்தையும் புண்ணியசீலரான மஹான்கள்பார்த்தும் கேட்டுமானந்திக்கப்போகிறார்கள். அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய தரிசனமினியெனக்கில்லையென்று துக்கித்தாள்.

౧౭. సర్వథా తేనహీనాయా రామేణవిదితాత్మనా । తీక్ష్ణంవిషమివాస్వాద్యదుర్లభంమమజీవితమ్॥
௧௭. സർവ്വഥാതേനഹീനായാരാമേണവിദിതാത്മനാ।
തീക്ഷ്ണംവിഷമിവാസ്വാദ്യദുർല്ലഭംമമജീവിതം॥
௧௭. ஸர்வதாதேநஹீநாயாராமேணவிதிதாத்மநா।
தீக்ஷ்ணம்விஷமிவாஸ்வாத்யதுர்லபம்மமஜீவிதம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீக்ஷ்ணம்	கடூரமான	ஹீநாயா:	ரஹிதையான
விஷம்	விஷத்தை [குபோல்	மம	எனக்கு
ஆஸ்வாத்ய	அனுபவித்து (புஜித்து) இருப்பவளுக்	ஜீவிதம்	பிழைப்பானது
விதிதாத்மநா	ஆத்மஜ்ஞானமுணர்ந்த	ஸர்வதா	ஸர்வவிதத்தாலும் [ர்த்தம்.)
தேந-ராமேண	அந்த-ஸ்ரீராகவனோடு	துர்லபம்	அடையத்தக்கதல்ல(வியர்த்தமென்ற

౧౮. కీదృశంతుమయాపాపంపురాజన్మాంతరేకృతమ్ । యేనేదంప్రాప్యతేదుఃఖంమయాఘోరంసుదారుణమ్॥
௧௮. കീദൃശംതുമയാപാപംപുരാജന്മാന്തരേകൃതം।
യേനേദംപ്രാപ്യതേദുഃഖംമയാഘോരംസുദാരുണം॥
௧௮. கீத்ருஶம்துமயாபாபம்புராஜந்மாந்தரேக்ருதம்।
யேநேதம்ப்ராப்யதேது:கம்மயாகோரம்ஸுதாருணம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எந்தகாரணத்தால்	(தேந)	(அந்தகாரணத்தால்)
மயா	என்னால்	புரா	முன்பு
ஸுதாருணம்	மிக பயங்கரமானதும்	ஜந்மாந்தரே	அன்னியஜன்மத்தில்(பூர்வஜன்மத்தில்)
கோரம்	கடினமுமான	கீத்ருஶம்	எப்படிப்பட்ட
இதம்	இப்படிப்பட்ட	பாபம்-மயா	பாதகமானது-என்னால்
துக்கம்	வியஸனமானது	க்ருதம்து	செய்யப்பட்டதோ.
ப்ராப்யதே	அடையப்பட்டதோ		

౧౯. జీవితంత్యక్తుమిచ్ఛామిశోకేనమహతావృతా । రాక్షసీభిశ్చరక్ష్యంత్యారామోనాసాద్యతేమయా॥
௧௯ ജീവിതംത്യക്തുമിച്ഛാമിശോകേനമഹതാവൃതാ।
രാക്ഷസീഭിശ്ചരക്ഷ്യന്ത്യാരാമോനാസാദ്യതേമയാ॥
௧௯. ஜீவிதம்த்யக்துமிச்சாமிஶோகேநமஹதாவ்ருதா।
ராக்ஷஸீபிஶ்சரக்ஷ்யந்த்யாராமோநாஸாத்யதேமயா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதா-ஶோகேந	பெரிய-துக்கத்தால்	ராக்ஷஸீபிஶ்ச	இராக்ஷஸிகளால்
வ்ருதா	சூழப்பட்டவளாக	ரக்ஷ்யந்த்யா:	பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிற
ஜீவிதம்	பிராணனை	மயா	என்னால்
த்யக்தும்	விடுவதற்கு	ராம:	இராகவன்
இச்சாமி	கோருகிறேன்	நாஸாத்யதே	அடையப்படவில்லை.

౨౦. ధిగస్తుఖలుమానుష్యంధిగస్తుపరవశ్యతామ్ । నశక్యంయత్పరిత్యక్తుమాత్మచ్ఛందేనజీవితమ్॥

௨௰. 𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌖𑌲𑍁𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௨௰. திகஸ்துகலுமாநுஷ்யம்திகஸ்துபரவஶ்யதாம்।
ஶக்யம்யத்பரித்யக்துமாத்மச்சந்தேநஜீவிதம்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷ்யம்	மனிதஸம்பந்தத்தைப்பற்றி	ஜீவிதம்	பிழைப்பானது
திக்-அஸ்து	நிந்தனை-ஆகட்டும்	யத்	எது (இருக்கிறதோ)
பரவஶ்யதாம்	இதரனுக்கு ஸ்வாதீனமாயிருப்பதை	தத்	அதை (எவ்விதத்திலாவது)
திக்-அஸ்து	நிந்தனை-ஆகட்டும் [ப்பற்றி	பரித்யக்தும்	நன்றாய்விடுவதற்கு
ஆத்மச்சந்தேந	ஸ்வேச்சையால்	நஶக்யம்கலு	சக்தியல்லவன்றோ.

(௧௭-மு-௨௰-ல்) தா-ம்—அனந்தகல்யாண குணோபேதனான அந்த ராஜீவாக்ஷனைப்பிரிந்து எப்படி நான் ஜீவிப்பேன். ஆலகாலத்தையுண்டவொருவன் ஜீவதாரணஞ்செய்வதரிதுபோல் ஸ்ரீராகவவிரகமாகிற விஷத்தை யுட்கொண்ட யான் இனி ஜீவிப்பது துர்லபம். நான் மஹா கொடியபாதகஞ்செய்தவள். பாக்கியலேசமுமில்லாத தரித்திரை. ஸர்வக்ஞனும் ஸர்வலோகானந்தகரனும், எனக்கு ஸர்வஸ்வமும் பிராணதாரகனுமான அவ்விராஜேந்திரனைப்பிரிந்ததுடன் அரக்கன் ஹிம்ஸிக்க, இக்காதுகிகள் பீடிக்க, உம்பரும் நாடுதற்கரிய இவ்விடத்தில் கரையிலாத்துக்கத்திலாழ்ந்து கண்ணீருங்கண்ணுமாய் அவதிப்பட என்ன துஷ்க்ருத்தியம் பூர்வஜன்மத்திலிழைத்தனனோ! இந்த துக்கத்திற்கு இனி விமோசனமேது. கமனீயகாத்திரனான என் மன்மதனைத் தரிசிக்கத்தகுந்த பாக்கியமேது. நானிப்படியே நசிக்கவேண்டியவள்தான். இவ்வரக்கர் குழாத்திற்புகுந்து என்னை ரக்ஷிப்பது ஸ்ரீராகவனுக்கஸாத்தியம். இக்கொடிய ராக்ஷஸிகளை யதிக்கிரமிப்பது அவருக்கு முடியாத விஷயம். ஆகையால் என் பிராணனைத் தியஜிக்க யான் விரும்புகின்றனன். ஐயோ பிராணனை விட்டாவது துக்கவிமோசனமடையத்தக்க பாக்கியஞ்செய்தேனோ! இப்பிராணன் என்னுடைய ஸ்வாதீனமன்று. பர்த்திரு ஸ்வாதீனமாயிற்றே. அதையொழிக்க யானசக்தையாகிறேன். ஹாதிக்! இம்மானுஷஜன்மத்தைச் சுடவேண்டும்! இப்பாரவஶியத்தையும் பொசுக்கவேண்டும்! இப்பிராணனைப்போக்குவது ஸ்வேச்சாகாரியமன்றல்லவா! ஐயோ என்செய்வேன்! துக்கத்தால்தபிக்கிறேன். ஹிம்ஸையால் அழிகிறேன். பர்த்திருதரிசனமின்மையால் வாடுகிறேன். நற்காலமுண்டாவதற்கு ஹேதுவில்லையேயென்று ஏங்குகிறேன். இந்நிலைமையில் பிராணநிவிருத்திசெய்தாவது இத்துயர்க்கடல் தாண்டலாமென்றால் பராதீனையாயிருப்பதை நினைத்து ஸங்கடப்படுகிறேன்.

இவ்வித மந்த ஜானகி துக்கத்தைவிட்டு விலக வகையற்று எண்ணுதனைவெல்லாமெண்ணி புண்பட்ட மனதுடன் மானுஷஜன்மத்தையும் ஸ்திரீபாரதந்திரியத்தையுந் திக்கரித்து வியஸனித்தாள்.

ஸ்ரீஸந்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவதுஸர்க்கம்.

௧. ప్రసక్తాశ్రుముఖీత్యేవంబ్రువంతీజనకాత్మజా । అధోముఖముఖీబాలావిలప్తుముపచక్రమే॥
௨. ఉన్మత్తేవప్రమత్తేవభ్రాంతచిత్తేవశోచతీ । ఉపావృత్తాకిశోరీవవివేష్టంతీమహీతలే॥

௧. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌖𑍀𑌬𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥

௨. 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀।
𑌉𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍀𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇॥

௧. ப்ரஸக்தாஶ்ருமுகீத்யேவம்ப்ருவந்தீஜநகாத்மஜா।
அதோமுகமுகீபாலாவிலப்துமுபசக்ரமே॥

௨. உந்மத்தேவப்ரமத்தேவப்ராந்தசித்தேவஶோசதீ।
உபாவ்ருத்தாகிஶோரீவவிவேஷ்டந்தீமஹீதலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி-ஏவம்-ப்ருவந்தீ	இந்தவிதம்-சொல்லுகிற	ப்ராந்தசித்தேவ	விபரீதசித்தமுடையவள்போலும்
ஜநகாத்மஜா	ஜனகன் புத்திரியும் [வள்)	மஹீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
பாலா	இளமைப்பருவமுமுள்ள (ஸீதையான	உபாவ்ருத்தா	(சிரமநிவாரணார்த்தம் கீழ்விழுந்து
ப்ரஸக்தாஶ்ருமுகீ	பெருகுகிற கண்ணீரையுடையவளாக	விவேஷ்டந்தீ	புரளுகிற
அதோமுகமுகீ(ஸதீ)	கீழ்நோக்கின முகமுடையவளாய்க் கொண்டு	கிஶோரீவ	பெண்குதிரைபோல்
உந்மத்தேவ	சித்தப்பிரமையுடையவள்போலும்	ஶோசதீ	துக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு
ப்ரமத்தேவ	மத்தியபானத்தால் மெய்மறந்தவள் போலும்	விலப்தும்	அழுவதற்கு
		உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தாள்.

தா-ம்—இவ்வித மவ்வாரியபுத்திரி துக்கசிந்தையால் மனக்கலக்கங்கொண்டு கேவலம் சித்தப்பிரமை கொண்டவள்போலும், காரியாகாரிய விவேகமற்ற அயானகுன்னியைபோலும், ஹிம்ஸை தாங்கமுடியாது

பொறுமையும் தைரியமுமிழந்து கண்டம்விட்டுப் புலம்பினுள். துக்கவிமுக்தையாய் ஸ்ரீராகவதரிசனமடைந்து ஸுகிப்பதற்கு ஹேதுகாணுது தனது பாக்கியசூன்னியத்தை நினைத்துப் பிரலாபித்தாள். பிராணத்தியாகஞ்செய்தாவது துக்காக்கினியைத் தணிக்கலாமென்று யோசிக்கையில் பராதீனஸ்மரணையால் பரிதபித்தாள். மஹாபுத்திசாலியாயினும் சிரகாலதுக்கானுபவத்தால் இவ்வித விபரீதவெண்ணங்கள் மனதில் ஜனிக்கும்படி புத்திப்பிராந்தியடைந்தாள். இப்படிப் பிரலாபித்துவிட்டு அத்தருணியானவள், சிரமநிவாரணார்த்தம் பூமியில் விழுந்து புரளுகிற பெண்புரவிபோல, இராஜபோகார்கமான தன்னுடைய திவ்விய தனுவோடு புழுதிபடிந்த அப்பாழ்த்தரையில் விழுந்து புரண்டாள். ஸ்ரீராகவஹிருதயத்திற்கு மிகவு மாங்லாதகமான திருக்கண்களில் தாரைதாரையாய் நீர்சொரிந்தாள். பயங்கரைகளான அவ்விராக்ஷஸிகளைக் கடாக்ஷிக்க விச்சியாது தனதன்னையான பூமாதேவியைநோக்கி இப்படிபுபேக்ஷிப்பவருமுண்டோவென்று வினவுவள்போல்தலைகுனிந்துதுக்கித்தாள். அதிதாருணமான அவ்வியஸனக்கொதிப்பால் மனந்தடுமாறி ஸ்திரசித்தமிழந்து புரண்டழுதுகொண்டு பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தனள்.

3. రాఘవస్య ప్రమత్తస్య రక్షసా కామరూపిణా । రావణేన ప్రమథ్యాహమానీతా క్రోశతీ బలాత్ ॥
౪. రాక్షసీవశమాపన్నా భర్త్స్యమానా సుదారుణమ్ ॥ చింతయంతీ సుదుఃఖార్తా నాహం జీవితుముత్సహే ॥

௫. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌤𑍀 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥
௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ॥

௫. ராகவஸ்யப்ரமத்தஸ்யரக்ஷஸாகாமரூபிணா।
ராவணேநப்ரமத்யாஹமாநீதாக்ரோஶதீபலாத்॥
௬. ராக்ஷஸீவஶமாபந்நாபர்த்ஸ்யமாநாஸுதாருணம்।
சிந்தயந்தீஸுதுக்கார்தாநாஹம்ஜீவிதுமுத்ஸஹே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவன்	க்ரோஶதீ	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
ப்ரமத்தஸ்ய(ஸதஃ)	பிரமாதத்தை யடைந்திருக்கையில்(அஜாக்கிரதையாயிருக்கையில்)	ஸுதாருணம்	வெகுபயங்கரமாக
		பர்த்ஸ்யமாநா	மிரட்டப்பட்டிருப்பவளும்
அஹம்	நான்	ராக்ஷஸீவஶம்	இராக்கதஸ்திரீ ஸுவாதீனத்தை
காமரூபிணா	இச்சைக்கிசைந்த ரூபம் தரிக்கவல்ல	ஆபந்நா	அடைந்திருப்பவளும் [வளும்
ராவணேந	இராவணனென்கிற	ஸுதுக்கார்த்தா	வெகு வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
ரக்ஷஸா	இராக்ஷஸனுல்	சிந்தயந்தீ	(பதியையே) ஸ்மரிப்பவளுமான
ப்ரமத்ய	உபத்திரவித்து	அஹம்	நான்
பலாத்	பலவந்தத்தால் [தனுல்)	ஜீவிதும்	பிழைப்பதற்கு
ஆநீதா	எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டேன் (அ	நோத்ஸஹே	உத்ஸாஹமுடையவளாகேன்.

தா-ம்—ஸர்வக்கியனை ஸ்ரீரகுவீரன் கொஞ்சமஜாக்கிரதையால் பொன்மானினது மாயையறியாது என்னிமித்தம் அதைப் பின்றொடர, இளையவரு மவர்பின்செல்ல, அத்தருணங்கண்டு மாயாவியான விக்கொடிய வரக்கன் ஸந்நியாஸிவேஷமாகிற காமரூபந்தரித்துக் கபடபக்தி நடனத்துட னாசிரமமேறி யென்னை வஞ்சித்து யான் கதறக்கதற பலாத்காரமாக அபகரித்துவந்துவிட்டான். அவனிசைக்கபிமதையாகாததுகண்டு இரக்கமற்ற இவ்விராக்ஷஸிகள் காவலிலென்னையிட்டான். இவர்களும் தயாலேசமுமில்லாம லென்னை யளவின்றிப் பலவாறு இடைவிடாம லித்தனைகாலம் பீடித்தனர். அவர்கள் ஹிம்ஸையெல்லாம் ஸகித்தேன். நாதனை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர்பெருக்கினேன். துக்கபாரந் தாங்காது கதறினேன். பற்பல ஹிம்ஸைகளால் வாடினேன். இவ்விதம் துக்கத்திற்கிரையாய் தீனையாய்விட்ட யான் இனி ஜீவிக்க விரும்புகிறேனில்லை.

౫. నహి మే జీవితైరర్థో నైవార్థైర్న చ భూషణైః । వసంత్యా రాక్షసీమధ్యే వినా రామం మహారథమ్ ॥

௭. 𑌨𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌮𑍍 ॥

௭. நஹிமேஜீவிதைரர்த்தோநைவார்தைர்நசபூஷணைঃ।
வஸந்த்யாராக்ஷஸீமத்யேவிநாராமம்மஹாரதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்யே	இராக்ஷஸிகளினடுவில்	அர்த்தஃ	பிரயோஜனம்
மஹாரதம்	சிறந்தரதிகனை	நஹி	இல்லையன்றோ
ராமம்விநா	ஸ்ரீராகவனில்லாமல் (ராமனைவிட்டு)	அர்த்தைஃ-நைவ	தனங்களோடு-இல்லவே இல்லை
வஸந்த்யாஃ	வஸிக்கிற	பூஷணைஃ	ஆபரணங்களோடும்
மே	எனக்கு	நச	இல்லை.
ஜீவிதைஃ	பிராணன்களோடு		

தா-ம்—மஹாரதிகரும் எனக்குப் பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீரகுநாதனைப்பிரிந்து இக்கொடிய ராக்ஷஸிகள் மத்தியையடைந்த வெனக்கு ஜீவதாரணஞ்செய்வதி லென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. இனி அர்த்தங்களா லென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிறேன். வஸ்திராபரணங்களாலென்ன ஸந்தோஷமடையப்போகிறேன். எனக்கு அர்த்தமும், ஆபரணமும், ஆனந்தமும், ஸர்வஸ்வமும் எனது பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன்தான். அவருடைய பிரிவால் ஸகல ஸுகத்தையுமிழந்திருக்க, இக்குரூரைகள் வசத்தையடைந்து ஜீவதாரணஞ்செய்வதில் ஸுகலேசமாவதுண்டாகுமோ?

౬. అశ్మసారమిదంనూనమథవాప్యజరామరమ్ । హృదయంమమయేనేదంనదుఃఖేనావశీర్యతే॥

௬. 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂𑌨𑍂𑌨𑌮𑌥𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌮𑍍।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌮𑌮𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌾𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௬. அஶ்மஸாரமிதம்நூநமதவாப்யஜராமரம்।
ஹ்ருதயம்மமயேநேதம்நது:க்கேநாவஶீர்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மம-இதம்	என்னுடைய-இந்த	அஜராமரம்	கிழத்தனம் மரணமிவையில்லாதது
ஹ்ருதயம்-நூநம்	மனதானது-நிச்சயமாக	யேந	எந்த (காரணத்தால்)
அஶ்மஸாரம்	கல்லினுடையஸாரம்போனொத்தஸாரமுடையது	து:க்கேந	துக்கத்தால்
		இதம்	இந்த ஹ்ருதயமானது [லையோ.)
அதவா	இல்லாவிடில்	நாவஶீர்யதே	நசிக்கவில்லையோ (கேடடையவில்

தா-ம்—இம்மஹாதுக்கத்தி லிவ்வளவுகாலமவதிப்பட்டும் யான்நசியாது ஜீவித்திருப்பது பரமாச்சரியம். என்னுடைய ஜீவதாரகமான ஸ்ரீராமாமிருதத்தை யிழந்து இராக்ஷஸீஸமூகமத்தி வாஸமாகிற காலகோடிவிஷத்தை யுட்கொண்டும் எனது ஜீவன்போகவில்லை. என்னுடைய ஹிருதயமென்ன கல்லினுமேலான கடினமுள்ளதோ, அல்லது ஜராமரணரஹிதமான சிரஞ்சீவியோ, யாதோ அறிகிலேன். இல்லாவிடில் அந்தராஜீவாக்ஷனைப்பிரிந்து இந்த கொடிய ராக்ஷஸிகளுபத்திரவத்திற்குள்ளாயும், இன்னம் நசிக்காமல் நிற்பது ஸாத்தியமோ!

౭. ధిఙ్మామనార్యామసతీంయాహంతేనవినాకృతా । ముహూర్తమపిరక్షామిజీవితంపాపజీవితా॥

௭. 𑌧𑌿𑌙𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑌤𑍀𑌂𑌯𑌾𑌹𑌂𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌪𑌾𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾॥

௭. திங்மாமநார்யாமஸதீம்யாஹந்தேநவிநாக்ருதா।
முஹூர்த்தமபிரக்ஷாமிஜீவிதம்பாபஜீவிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா-அஹம்	எந்த-யான்	ரக்ஷாமி	காப்பாற்றுகிறேனே (அதனால்)
தேந-விநாக்ருதா	அந்தஸ்ரீராகவனால்விடப்பட்டவளாக	அஸதீம்	பாதிவிருத்தியமில்லாதவளும்
பாபஜீவிதா	பாபவிருத்தியுடையவளாக	அநார்யாம்	அஸத்துமான (கொடியவளுமான)
முஹூர்த்தமபி	க்ஷணகாலமாயினும்	தாம்-மாம்	அப்படிப்பட்ட-என்னைக்குறித்து
ஜீவிதம்	பிராணனை	திக்	நிந்தையுண்டாக.

தா-ம்—என்ன பாபாவகமான ஸ்திரீஜன்மங்கொண்டேன்! ஹா திக்! எனது ஜன்மத்தைச் சுடவேண்டும்! உலகமுழுதும் பாதிவிருத்திய தர்மமற்ற பாபியென்றென்னை நிந்திக்கட்டும். கேவலமஸத்தான ஸ்திரீயென்றென்னை யெல்லோரும் பழிக்கட்டும். பர்த்தாவைப்பிரிந்து அவனையடைய வழியற்றபிறகு க்ஷணகாலமாவது ஜீவரக்ஷணஞ் செய்கிறேனன்றோ? என்ன பிரயோஜனார்த்த மிப்பொழுது ஜீவரக்ஷணஞ்செய்கிறேன். உலகத்தில் பர்த்தாவுக்கு சிசுரூஷைசெய்து அவனது முகோல்லாஸஞ் செய்துவருவது ஸ்திரீகளுக்கழகு. அதற்குத்தாழ்வுண்டாயின் குலஸ்திரீ ஜீவியாள். அப்படியிருக்க, ஸ்ரீராமசந்திரனைச் சிரகாலமாகப்பிரிந்தும் அழியாமல் ஜீவித்திருக்கிறவென்னை உலகம் நிந்திக்கவேண்டுமன்றோ.

౮. కాచమేజీవితేశ్రద్ధాసుఖేవాతంప్రియంవినా । భర్తారంసాగరాంతాయావసుధాయాఃప్రియంవదమ్॥

౯. భిద్యతాంభక్ష్యతాంవాపిశరీరంవిసృజామ్యహమ్ । నచాప్యహంచిరందుఃఖంసహేయంప్రియవర్జితా॥

௮. 𑌕𑌾𑌚𑌮𑍇𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍁𑌖𑍇𑌵𑌾𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌦𑌮𑍍॥

௯. 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌨𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂𑌚𑌿𑌰𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌸𑌹𑍇𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾॥

௮. காசமேஜீவிதேஶ்ரத்தாஸுகேவாதம்ப்ரியம்விநா।
பர்த்தாரம்ஸாகராந்தாயாவஸுதாயா:ப்ரியம்வதம்॥

௯. பிந்யதாம்பக்ஷ்யதாம்வாபிஶரீரம்விஸ்ருஜாம்யஹம்।
நசாப்யஹம்சிரம்து:க்கம்ஸஹேயம்ப்ரியவர்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகராந்தாயாஃ	கடலேயந்தமாயுடைய	பித்யதாம்	பிளக்கப்படட்டும்
வஸுந்தாயாஃ	பூமிக்கு (பூமியிலிருக்கிறஜனத்திற்கு)	அபிவா	இல்லாவிட்டால்
ப்ரியம்வதம்	இனியவைவையுரைப்பவனும்	பக்ஷ்யதாம்	பக்ஷிக்கப்படட்டும்
ப்ரியம்	இஷ்டனுமான	அஹம்	நான் (என்தேஹத்தை)
தம்-பர்த்தாரம்-விநா	அந்த-பதியை-விட்டு	விஸ்ருஜாமி	விட்டுவிடுகிறேன்
மே-ஜீவிதேந	என்-பிராணனிடத்திலாவது	அபிச	பின்னும்
ஸுகேவா	ஸுகத்திலாவது	அஹம்	நான்
கா-ஸ்ரத்தா	என்ன-விருப்பம் (இருக்கிறது-ஆகை	ப்ரியவர்ஜிதா	நாயகனுல் விடப்பட்டவளாக
ஶரீரம்	(என்) தேஹமானது [யால்)	துக்கம்	வியஸனத்தை
ஏபிஃ	இந்த (இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்)	நஸஹேயம்	ஸஹிக்கமாட்டேன்.

தா-ம்.—இவ்வியனுலகினுள்ள ஸகலருடைய அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைவர்ஷித்துப் பிரிய மொழிகளால் ஸந்தோஷிப்பித்து, அவர்களொவ்வொருவராலு முயிரினுமுயர்வாக உகக்கப்பெற்றுப் பரமோ தாரனுய்விளங்குகிற அப்புருஷோத்தமனே யான் பிரிந்துவிட்டேனன்றே! அப்படிப்பட்ட லோகநாதனை யெனது பர்த்தாவின்றி, எனக்குப்பிராணனிடத்தி லார்வமேன்? ஸுகத்திலாசையேன்? தேகபோஷணையில் பிரவர்த்தியேன்? எனக்குப் பிராணனும்வேண்டாம், ஸுகமும்வேண்டாம், தேகமும்வேண்டாம், இவ்விரா க்ஷஸிகளே இந்ததேகத்தையெடுத்துக்கொள்ளட்டும். அவர்களதைப் பிளந்தெறிந்தாலுமெறியட்டும், மாம்ஸ ருசிக்காகப் பக்ஷித்தாலும் பக்ஷிக்கட்டும். எப்படியவர்கள்செய்தபோதிலும் தேகத்தைவிட ஸித்தமாயிருக்கி றேன்; பர்த்தாவினுல் கைவிடப்பட்டேனென்கிற துக்கத்தை யான் ஸகியேன்.

౧౦. చరణేనాపిసవ్యేననస్పృశేయంనిశాచరమ్ । రావణంకింపునరహంకామయేయంవిగర్హితమ్॥

க0. ചരണേനാപിസവ്യേനനസ്പൃശേയംനിശാചരം।
രാവണംകിംപുനരഹംകാമയേയംവിഗർഹിതം॥

க0. சரணேநாபிஸவ்யேநநஸ்ப்ருஶேயம்நிஶாசரம்।
ராவணம்கிம்புநரஹம்காமயேயம்விகர்ஹிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	ஸவ்யேந	(என்) இடதான
விகர்ஹிதம்	நிந்திக்கத்தக்கவனை	சரணேநாபி	காலினுலாவது
ராவணம்	இராவணனென்கிற	நஸ்ப்ருஶேயம்	தொடமாட்டேன்
நிஶாசரம்	இராக்கதனை	புநஃ-காமயேயம்கிம்	மறுபடி-கோருவேனே யென்ன.

தா-ம்.—தூர்த்தனும் அதர்மப்பிரவிர்த்தியால் நிந்திக்கத்தக்கவனுமான அவ்விராக்ஷஸாதமனை யானி டதுகாலாலும் ஸ்பரிசியேன், அப்படியிருக்க அவன்மீது காமங்கொள்ளுவதெங்ஙனம்.

౧౧. ప్రత్యాఖ్యాతంనజానాతినాత్మానంనాత్మనఃకులమ్ । యోనృశంసస్వభావేనమాంప్రార్థయితుమిచ్ఛతి॥
౧౨. భిన్నాభిన్నావిభక్తావాదీప్తేవాగ్నౌప్రదీపితా । రావణంనోపతిష్ఠేయంకింప్రలాపేనవశ్చిరమ్॥

கக. പ്രത്യാഖ്യാതംനജാനാതിനാത്മാനംനാത്മനഃകുലം।
യോനൃശംസസ്വഭാവേനമാംപ്രാർത്ഥയിതുമിച്ഛതി॥

கஉ. ഭിന്നാഭിന്നാവിഭക്താവാദീപ്തേവാഗ്നൗപ്രദീപിതാ।
രാവണംനോപതിഷ്ഠേയംകിംപ്രലാപേനവശ്ചിരം॥

கக. ப்ரத்யாக்யாதம்நஜாநாதிநாத்மாநம்நாத்மநஃகுலம்।
யோந்ருஶம்ஸஸ்வபாவேநமாம்ப்ரார்த்தயிதுமிச்சதி॥

கஉ. பிந்நாபிந்நாவிபக்தாவா தீப்தேவாக்நௌப்ரதீபிதா।
ராவணம்நோபதிஷ்டேயம்கிம்ப்ரலாபேநவஶ்சிரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஃ-ந்ருஶம்ஸஸ்வபாவேந-எவன்-குரூரஸ்வபாவத்தால்		பிந்நாவா	(பத்தையாக) பிளக்கப்பட்டாலும்
மாம்-ப்ரார்த்தயிதும்	என்னே-பிரார்த்திப்பதற்கு	விபக்தாவா	கணுக்கணுவாகப் பிளந்தெறியப்பட்
இச்சதி	இச்சிக்கிறுனே(அவ்விராவணன்)	தீப்தே-அக்நௌ	எரிகிற-அக்கினியில் [டாலும்
ப்ரத்யாக்யாதம்	(என்னுலுண்டான) திரஸ்காரத்தை	ப்ரதீபிதாவா	கொளுத்தப்பட்டாலும்
நஜாநாதி	அறியான்	ராவணம்	இராவணனே
ஆத்மநஃ-குலம்-ந	என்னுடைய-வம்சத்தையும்-அறியான்	ந-உபதிஷ்டேயம்	அடையேன்
அஹம்	நான்	சிரம்	வெகுகாலமாக
பிந்நா	(உங்களால்) இருபிளப்பாகபிளக்கப்	வஃ-ப்ரலாபேந	உங்களுடைய-உளருவதினுல்
	பட்டாலும்	கிம்	என்ன (பிரயோஜநம்.)

தா-ம்.—ஹே ராக்ஷஸிகளே! உங்களரசனுன விராவணன், தானும் தனதருமைமக்களும் மற்றவர்க ளும் தனது துஷ்காரியத்தால் மாண்டுபோவானென்பதை யெண்ணுது ஸ்வப்பிரயோஜனத்தைமாத்திரங்கோ

றி என்னைப் பிரார்த்திக்க விச்சிக்கிருன். யானவன்பஞ்சணைமீதேறி அவன்கொண்ட பாபாவகமான மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ணவேண்டுமென்று கோருகிருன். யானும் காமவிகாரத்தால் மதியிழந்து பிதற்றுகிருனென்று சீற்றங்கொள்ளாமல் அவன்பிரார்த்தனைகளைத் தடுத்து ஹிதமொழிகளுரைத்தனன். விநாசகாலத்திற்கிணங்க, என்னுடைய ஹிதவசனங்க ளவன்காதிற்படவில்லை. பாதிவிருத்தியநெறியில் திடவிரதம்பூண்டுநிற்கிற எனதுமனோநிச்சயத்தை யவனறிந்தானில்லை. பரமவைராக்கியரான ஜனகராஜரிஷிவம்சத்திற் பிறந்த பரிசுத்தையென் றவனறிந்தானில்லை. ஸத்தியவிரதங்கொண்ட அர்க்ககுலத்தை யலங்கரிக்கிற பவித்திரையென்றறிந்தானில்லை. ஹே ராக்ஷஸிகளே! அந்த பேதை என்ன யெண்ணங்கொண்டிருக்கிருனறிவீர்களோ, நான் யாரோவொரு நாடோடியானஸ்திரீ, பிரதமத்திலிசையாமலிருப்பது ஸ்திரீஸ்வபாவமாதலால் அவ்வண்ணமே யானுமவனை யடையவில்லை, தானதண்டோபாயங்களால் அபீஷ்டபூர்த்திசெய்துகொள்ளலாமென் றுங்களையேவினன். நீங்களு மவனுக்கியையின்படி ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள். இதுபோராதென்று என்னைச் சித்திரவதம்செய்தாலும் செய்யுங்கள், என்னை இரண்டுதுண்டமாக வெட்டுங்கள், பத்தைபத்தையாகச் சேதியுங்கள், கணுக்கணுவாகத் தறியுங்கள், இல்லாவிடில் ஜ்வலிக்கிறஅக்கினியிலிட்டுப்பொசுக்குங்கள், என்னசெய்தபோதிலும் இராவணபத்தினியானுகேன். என்னுடைய பதியைப் பரிகொடுத்தாலும் பாதிவிருத்தியத்தைக் கைவிடேன். ஆகையாலுங்களுடைய பிரலாபமெல்லாம் வியர்த்தமே. நீங்களினி சிரமப்படவேண்டாமென்று ஸீதையுரைத்தனள்.

அவதாரிகை.—இவ்விதம் தனது பாதிவிருத்தியமகிமையை யுரைத்து, பக்தவத்ஸலனுன தன்னுடைய நாதன் தன்னை ரக்ஷிக்கவராததற்குக் காரணங்களைப் பலவாறுயோசிக்கிருள்.

౧౩. ఖ్యాతఃప్రాజ్ఞఃకృతజ్ఞశ్చసానుక్రోశశ్చరాఘవః । సద్వృత్తోనిరనుక్రోశశ్శంకేమద్భాగ్యసంక్షయాత్॥
౧౪. రాక్షసానాంసహస్రాణిజనస్థానేచతుర్దశ । యేనైకేననిరస్తానిసమాంకిన్నాభిపద్యతే॥

൧൩. ഖ്യാതഃപ്രാജ്ഞഃകൃതജ്ഞശ്ചസാനുക്രോശശ്ചരാഘവഃ।
സദ്വൃത്തോനിരനുക്രോശശ്ശങ്കേമദ്ഭാഗ്യസംക്ഷയാൽ॥
൧൪. രാക്ഷസാനാംസഹസ്രാണിജനസ്ഥാനേചതുർദ്ദശ।
യേനൈകേനനിരസ്താനിസമാംകിന്നാഭിപദ്യതേ॥

௧௩. க்யாதஃப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஶ்சஸாநுக்ரோஶஶ்சராகவஃ|
ஸத்வ்ருத்தோநிரநுக்ரோஶஶ்ஶங்கேமத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்||
௧௪. ராக்ஷஸாநாம்ஸஹஸ்ராணிஜநஸ்தாநேசதுர்த்தஶ|
யேநைகேநநிரஸ்தாநிஸமாம்கிந்நாபிபத்யதே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்	ஶங்கே	எண்ணுகிறேன்
ப்ராஜ்ஞஃ	தோஷமுடையவர் பக்கலிலும் குணத்தைக்கிரகிக்கிறவர்	ஏகேந-ஏந	ஒருவனுன-எந்த ராமனுல்
		ஜநஸ்தாநே	கரதூஷணாதி வாஸஸ்தலத்தில்
க்ருதஜ்ஞஶ்ச	செய்தநன்றியை யுணருகிறவர்	சதுர்த்தஶ	பதினுன்கான
ஸாநுக்ரோஶஶ்ச	தயையோடுகூடினவர்	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்கதருடைய
ஸத்வ்ருத்தஃ	நல்ல நடத்தையுடையவர் (என்று)	ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரங்கள்
க்யாதஃ	(ஜனங்களால்) சொல்லப்பட்டவராயினும்	நிரஸ்தாநி	கொலைபுரிந்தனவோ
		ஸஃ	அப்படிப்பட்ட (ஸ்ரீராகவன்)
மத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்	எனதுபாக்கியக்ஷயத்தால்	கிம்	ஏன்
நிரநுக்ரோஶஃ	தயையில்லாதவரென்று	மாம்-நாபிபத்யதே	என்னை-அடையவில்லை (மீட்கவில்லை.)

தா-ம்.—உலகத்தார் ஸ்ரீராமனை அநந்தகல்யாணகுணோபேதனென்று கொண்டாடுகிருர்கள்; ஆசிருதர்பாலனேகதோஷமுண்டாயினும் அவைகளையறியாது, கிஞ்சித்குணமிருந்தபோதிலும் அதையே பெரிதாகவெண்ணி ரக்ஷிக்கிற பிராக்ஞன். ஸ்வல்ப வுபகார மிழைத்தபோதிலும் அதை மேருவாகவெண்ணிக்கொண்டாடுகிற கிருதக்ஞன். கொஞ்சம் துன்பமுற்றவிடத்தும் அதிகமனவுருக்கங்கொண்டு விரைந்தோடிரக்ஷிக்கிற கிருபாளு. பரஸம்ருத்தியே விருதமாகக்கொண்ட தயாநிதி. இப்படி பலகுணங்களைச்சொல்லி ஜகமுழுதும் ஸ்ரீராமனை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறது. என்னுடைய பாக்கியசூன்னியவிசேஷத்தினுல் அவருடையகுணமஹிமாஸம்பத்தையான்காணவில்லை. தயாஸிந்துவென்று புகழப்படுகிற தாசரதியை தயாலேசமுமில்லாத தாருணனென்று சங்கிக்கிறேன். பரமபக்தையும் பிரியபார்யையுமான வென்னை இதுகாறுமேன்வந்துரக்ஷிக்கவில்லை. பக்தரக்ஷகனென்று பிருதுபூண்ட அப்பார்மகன் இதுகாறு மேன்வந்தென்னைக் காக்கவில்லை. க்ஷணகாலமும் விரகம்ஸகியாது ஸதா ஸீதே! ஸீதே! யென்று ஆர்வவிளம்பரம் செய்துவந்த அவ்வாரியபுத்திரன் இதுகாறுமேன்வந்தென்னை மீட்கவில்லை. பாரியாரக்ஷணத்தி லிவ்வளவு ஆலஸ்யங் காண்கிறேனுதலால் அவருடையகுணவிபவங்களை யான் நம்பவில்லை. ஆனுல் நானோ மனுஷியன், இலங்கையோ ராக்ஷஸாதீனம், திரிலோகதாருணனுன இராவணபரிபாலிதம், அவ்வரக்கர்கோஷ்டியில் யானெப்படி பிரவேசிப்பேனென்றுசொல்லுவரோவென்னில், பதினுலாயிரம் மஹாரதிகருடன் வந்தெதிர்த்த கரதூஷணப்பிரமுகரை க்ஷணகாலத்தில் ஏகவீரனுய்நின்றுமடித்த ஆண்சிங்கமன்றே! அவ்வீரியசௌரிய தைரியபராக்கிரமாதிகள் ஸீதாரக்ஷண

த்திற்குப் பயன்படவொண்ணுவோ, இது என்விதிபலந்தான், பாக்கியத்தாழ்வின்மகிமைதான். ஆகையாலல்லவோ திரைலோக்கியப்பிரக்கியாதமானஇராகவகல்யாணகுணவிசேஷமெனக்கு விபரீதமாகவிளங்குகிறது.

அவதாரிகை.—பிரபலவீரனுன இராவணனை ஸ்ரீராகவனரிக்கவல்லரோ வென்கிற சங்கையை, விராதவதத்தையுதாகரித்துப் பரிஹரிக்கிருள்.

౧౫. నిరుద్ధా రావణేనాహమల్పవీర్యేణ రక్షసా । సమర్థః ఖలు మే భర్తా రావణం హంతుమాహవే ॥

౧౬. విరాధో దండకారణ్యే యేన రాక్షసపుంగవః । రణే రామేణ నిహతస్స మాం కిన్నాభిపద్యతే ॥

கரு. 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌲𑍍𑌪𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 ।
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 ॥

கசு. 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌰𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

கரு. நிருத்தாராவணேநாஹமல்பவீர்யேணரக்ஷஸா।
ஸமர்த்தஃகலுமேபர்த்தாராவணம்ஹந்துமாஹவே॥

கசு. விராதோதண்டகாரண்யேயேநராக்ஷஸபுங்கவஃ।
ரணேராமேணநிஹதஸ்ஸமாம்கிந்நாபிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அல்பவீர்யேண	சிறிது பராக்கிரமமுடைய	தண்டகாரண்யே	தண்டகாவனத்தில்
ராவணேந	இராவணனென்கிற	ராக்ஷஸபுங்கவஃ	இராக்கதசிரேஷ்டனுன
ரக்ஷஸா	இராக்ஷஸனுல்	விராதஃ	விராதனென்பவன்
அஹம்	நான்	ரணே	யுத்தத்தில்
நிருத்தா	தகையப்பட்டேன்	நிஹதஃ	அடிக்கப்பட்டானே
மே-பர்த்தா	என்னுடைய-நாதன்	ஸஃ	அப்படிப்பட்ட (ஸ்ரீராகவன்)
ஆஹவே-ஹந்தும்	யுத்தத்தில்-கொல்லுவதற்கு	மாம்-கிம்	என்னை(இரக்ஷணுர்த்தம்)
ஸமர்த்தஃகலு	ஸமர்த்தனன்ருே	நாபிபத்யதே	அடையவில்லை.
யேந-ராமேண	எந்த-ஸ்ரீராகவனுல்		

தா-ம்.—இலக்ஷ்மணஸமேதரான ஸ்ரீராகவனேடு யான் தண்டகாவனப்பிரவேசஞ்செய்கையில் விராதனென்னுமோர் உக்கிரராக்ஷத னென்னைக்கண்டு மோகித்துத் தோளில்தூக்கிக்கொண்டோடினுன். அவனே மஹாபலிஷ்டன், தண்டகாவன முழுதையும் நடுங்கச்செய்த பீமவிக்கிரமன். அந்தபயங்கரனை இரகுவீரன் க்ஷணகாலத்தில் ஸம்ஹரித்து என்னுடைய கிலேசத்தைத்தீர்த்தார். அப்பொல்லாவரக்கனைப் போர்க்களத்திற்கிள்ளியெறிந்த பிரபுவுக் கிவ்விராவண னெருபொருட்டோ. வெல்லுதற்கரிய விராதன்வசத்தினின்றுமீட்டென்னையிரக்ஷித்த விக்கிரமனுக்கு ஸாமான்னியனுன இராவணனிடத்தினின்றென்னைமீட்பதரிதோ. அல்பவீரனுன இராவணனுலபகரிக்கப்பட்டேன். அவனை ஹதஞ்செய்ய ஸ்ரீராகவனும் வல்லவர்தான். ஆனுலென்னை யேன்வந்து ரக்ஷிக்கவில்லையெனில் எனது தெளர்ப்பாக்கியமே அதற்குக்காரணம்.

౧౭. కామం మధ్యే సముద్రస్య లంకేయం దుష్ప్రధర్షణా । న తు రాఘవబాణానాం గతిరోధీహ విద్యతే ॥

கஎ. 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾 ।
𑌨 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑍀𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

கஎ. காமம்மத்யேஸமுத்ரஸ்யலங்கேயம்துஷ்ப்ரதர்ஷணு।
நதுராகவபாணுநாம்கதிரோதீஹவித்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமுத்ரஸ்ய-மத்யே	கடலினுடைய-நடுவில்-(இருக்கிற)	ராகவபாணுநாம்	ஸ்ரீராகவபாணங்களுக்கு
இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது	கதிரோதி	தடங்கலானது
காமம்-துஷ்ப்ரதர்ஷணு-மிகவும்- அடைவதற்கசக்யமானது		நவித்யதே	இல்லை(யன்ருே.)
இஹது	இவ்விலங்கையிலோவென்ருல்		

தா-ம்.—கடல்காப்புகொண்ட இவ்விலங்கையையடைவது ஸாத்தியமோ! அப்படியிருக்க ஸ்ரீராகவன் வந்து ரக்ஷிக்கும்வகையேதெனில், ஸ்ரீராகவனிங்குவரவேண்டாமே. இருந்தவிடத்திலிருந்து பாணந்தொடுத்தால் அது சத்துருவைத்தேடி ஸம்ஹரியாதோ! ஸ்ரீராகவபாணம் ஸஞ்சரிப்பதற்கு இவ்விடத்திலென்ன தடையிருக்கிறது.

౧౮. కిన్ను తత్కారణం యేన రామో దృఢపరాక్రమః । రక్షసాపహృతాం భార్యామిష్టాం నాభ్యవపద్యతే ॥

౧౯. ఇహస్థాం మాం న జానీతే శంకే లక్ష్మణపూర్వజః । జానన్నపి హి తేజస్వీ ధర్షణం మర్షయిష్యతి ॥

கஅ. 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

க௯. 𑌇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌮𑌾𑌂𑌨𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌃।
𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

க௮. கிந்துதத்காரணம்யேநராமோத்ருடபராக்ரம:।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதாம்பார்யாமிஷ்டாம்நாப்யவபத்யதே॥

க௯. இஹஸ்தாம்மாம்நஜாநீதேஸங்கேலக்ஷ்மணபூர்வஜ:।
ஜாநந்நபிஹிதேஜஸ்வீதர்ஷணம்மர்ஷயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எந்தகாரணத்தால்	நஜாநீதே	அறியவில்லை
த்ருடபராக்ரம:	சிறந்த பலமுடைய	இதி	என்று
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ஸங்கே	ஸந்தேகிக்கிறேன்
ரக்ஷஸா	இராக்கதனால்	* லக்ஷ்மணபூர்வஜ:	ஸ்ரீராகவன்
அபஹ்ருதாம்	அபகரிக்கப்பட்டவளும்	ஜாநந்நபி	அறிந்திருந்தாராகில்
இஷ்டாம்	(அவர்)மனத்திற்கிசைந்தவளுமான(என்னை)	தேஜஸ்வீ	தேஜோவானான (ஸ்ரீராகவன்)
நாப்யவபத்யதே	அடையவில்லையோ	தர்ஷணம்	அவமானத்தை
தத்-காரணம்-கிந்து	அந்த-காரணம்-என்ன	மர்ஷயிஷ்யதி(கிம்)	ஸகிப்பரா என்ன.
இஹஸ்தாம்-மாம்	இங்கிருக்கிற-என்னை		

தா-ம்.—என்னுடையநாதன் என்னைவந்து ரக்ஷியாததற்குக்காரணமென்ன; ஆண்மையற்றவராயின் பத்தினிபோனாலும் பிராணனையாவது ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவோமென்று வாளாவிருக்கலாம். அவ்ரோ அமித புஜபலபராக்கிரமமுள்ளவர்; பெருவெள்ளப்போரினு மேகவீரனாய்நின்றெதிர்த்து விஜயலக்ஷ்மியோடு திரும்ப வல்ல சுத்தவீரன்; மானத்தைரக்ஷிக்கின்ற உத்தமகுலப்பிரஸூதன். என்மீதார்வமின்மையா லுபேக்ஷிக்கிறாரென்றெண்ணவுமொண்ணாது. யானவருக்கத்தியந்தம் பிரியமஹிஷி. எனதுவிரகத்தைப்பொறுக்காத பிரியகாந்தன். அப்படியிருக்க யானிவ்வாறு கதியற்றுப்புலம்புவானேன். ஒருவேளை பிரபுவுக்கு யானிங்கிருப்பது தெரியாமலிருக்கலாம். யானிருக்குமிட மறிந்திருந்தால் பௌருஷமுள்ள அந்த க்ஷத்திரியவீரன் தேஜோஹானிக்கிடமான ஸ்திரீநஷ்டத்தை இதுவரையிற் பொறுத்திருப்பரோ? தாரசௌரியஞ்செய்த இவ்வத மாதமனைச் சிக்ஷித்து திரிலோகமுமறியத் தனது விக்கிரமத்தால் மானத்தை நிலைநிறுத்தாரோ. அகிலலோகமுமஞ்சும்படியான வீரியப்பிரதாபமுள்ள இலக்ஷ்மணனை ஸகோதரனுயுடைய என்னுடையநாதன் யானிங்கிருப்பது அறிந்திருந்தால், இதுவரையில் இவ்வவமானத்தை ஸகித்திரார்.

௨௦. హృతేతి యోఽధిగత్వా మాం రాఘవాయ నివేదయేత్ । గృధ్రరాజోఽపి స రణే రావణేన నిపాతితః॥

௨௧ కృతం కర్మ మహత్తేన మాం తథాభ్యవపద్యతా । తిష్ఠతా రావణద్వంద్వే వృద్ధేనాపి జటాయుషా ॥

௨௦. 𑌹𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌰𑌣𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃॥

௨௧. 𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌮𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾॥

௨௦. ஹ்ருதேதியோதிகத்வாமாம்ராகவாயநிவேதயேத்।
க்ருத்ரராஜோபிஸரணேராவணேநநிபாதித:॥

௨௧. க்ருதம்கர்மமஹத்தேநமாம்ததாப்யவபத்யதா।
திஷ்டதாராவணத்வந்த்வேவ்ருத்தேநாபிஜடாயுஷா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-அதிகத்வா	எவர்-போய்	மாம்-ததா	என்னை - அப்படி (ஸ்ரீராகவனிடபத்னி வியஸனத்தையடைந்திருக்கிற
ஹ்ருதேதி	(இராவணனால்) அபஹரிக்கப்பட்டாளென்று	அப்யவபத்யதா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட [ளென்று)
மாம்-ராகவாய	என்னை-ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு	வ்ருத்தேநாபி	கிழவராயிருந்தாலும்
நிவேதயேத்	விஜ்ஞாபிப்பரோ	ராவணத்வந்த்வே	இராவணனோடு யுத்தத்தில்
ஸ:-க்ருத்ரராஜோபி	அந்த-க்ருத்ரராஜாவான (ஜடாயுவும்)	திஷ்டதா	இருந்தவரான
ராவணேந	இராவணனால்	தேந-ஜடாயுஷா	அந்த-ஜடாயுவினால்
ரணே-நிபாதித:	யுத்தத்தில்-தள்ளப்பட்டார்	மஹத்-கர்ம	பெரும்-கிருத்தியமானது
		க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.

தா-ம்.—யான் இராவணனலபகரிக்கப்பட்டேனென்று ஸ்ரீராகவனுக்கு விக்கியாபிக்கக்கூடியவர் கழுகுக்கிறைவனான ஜடாயுவொருவர்தான். அவரும் இராவணனா லடிக்கப்பட்டு யுத்தகளத்திற் கீழ்வீழ்ந்தார். அந்தவிருத்தரான ஜடாயுபகவான் என்விஷயத்தில் என்னமஹோபகாரஞ்செய்தார்! தான் விருத்தாப்பியத்தால் பலஹீனமடைந்திருந்தும், தனதுபூர்வஸகாவான சக்கிரவர்த்தியினுடைய நாட்டுப்பெண்ணுக் கிவ்வாபத்து நேர்ந்ததேயென்றறிந்து, இராவணனுடைய பீமவிக்கிரமத்திற்குமஞ்சாமல் அவனையெதிர்த்து பயங்கர

* ('லக்ஷ்மணபூர்வஜ:' என்றமையால், அபராதிகளை க்ஷமிக்கிறதன்மையால் ஸ்ரீராகவன் பத்தினிசோரனைத்தண்டிக்க முயலாதிருந்தலாலும், கூடவேயிருக்கிற வீரியவானான இலக்ஷ்மணனால் தூண்டப்படுவெரென்பதைக்குறிக்கிறது.)

மான யுத்தஞ்செய்தார். தன்பிராணனைக்கொடுத்தாவது இவ்வாறு ஸ்நேகதர்மபரிபாலனஞ் செய்வாருமுண்டோ! உண்மையாகவே அந்த பூஜ்ஜியரான பக்ஷிராஜனால் மஹத்கர்மமானது செய்யப்பட்டது.

౨౨. యదిమామిహజానీయాద్వర్తమానాంసరాఘవః । అద్యబాణైరభిక్రుద్ధఃకుర్యాల్లోకమరాక్షసమ్॥

౨౩. విధమేచ్చపురీంలంకాంశోషయేచ్చమహోదధిమ్ । రావణస్యచనీచస్యకీర్తింనామచనాశయేత్॥

உஉ. [illegible]
[illegible]॥

உ௩. [illegible]
[illegible]॥

உஉ. யதிமாமிஹஜாநீயாத்வர்த்தமாநாம்ஸராகவ:।
அத்யபாணைரபிக்ருத்த:குர்யால்லோகமராக்ஷஸம்॥

உ௩. விதமேச்சபுரீம்லங்காம்ஶோஷயேச்சமஹோததிம்।
ராவணஸ்யசநீசஸ்யகீர்த்திம்நாமசநாஶயேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராகவ:	அந்த-இராகவன்	குர்யாத்	செய்வர்
மாம்	என்னை	லங்காம்-புரீம்ச	இலங்கையென்கிற பட்டணத்தையும்
இஹ-வர்த்தமாநாம்	இங்கு-இருப்பவளாக	விதமேத்	ஊதிவிடுவர் (அழித்துவிடுவர்)
ஜாநீயாத்யதி	அறிந்திருப்பராகில்	மஹோததிம்ச	ஸமுத்திரத்தையும்
அபிக்ருத்த:	கோபித்தவராக	ஶோஷயேச்ச	வற்றும்படிசெய்துவிடுவர்
அத்ய	இப்பொழுது	நீசஸ்ய-ராவணஸ்ய	அல்பனுகிய-இராவணனுடைய
லோகம்	பிரபஞ்சத்தை	கீர்த்திம்	யஶஸ்ஸையும்
பாணை:	அம்புகளால்	நாமச	பேரையும்
அராக்ஷஸம்	இராக்ஷதரில்லாமற்படி	நாஶயேத்	கெடுத்துவிடுவர்.

தா-ம்.—எனது பர்த்தா யானிங்கிருப்பதை யறிந்தாராகில் க்ஷணப்பொழுதாவது வாளாவிருப்பரோ! பராக்கிரமத்தாற் பெருமைகொண்ட இக்ஷ்வாகு குலத்திலாவிர்ப்பவித்த அம்மன்னவன் பத்தினி சோரனின் ஞனென்றறிந்துமந்நீசனையரியாது, தனது தேஜஸ்ஸழிய வீரியங்குலைய உலகரிந்தனைக்காளாகி நிற்பரோ! உக்கிரகோதண்டத்தைக் கையிலேந்திய வப்புருஷோத்தம னிவ்வவமானத்தைஸகித்திரார். ஸீதை இலங்கையில் வஸிப்பதைச் செவியுற்றமாத்திரத்தில் மிகுந்த ஆக்ரோஷத்துடன், கிருஷ்ணஸர்ப்பங்களுக்கு நிகரான தனது தீக்ஷ்ணபாணங்களால் உலகமுழுதும் அராக்ஷஸமாகும்படி ஸகலராக்ஷதரையு மொழித்திருப்பார். மண்ணுலகிற்குக்கண்ணென வழங்கும்படி அதிஸுந்தரமாயும், இராக்ஷஸபரிபாலனத்தா லதிபயங்கரமாயும் விளங்குகிற இவ்விலங்காநகரையும் அப்பொழுதே பஸ்மஞ்செய்திருப்பார். இவ்விலங்கையைச்சூழ்ந்து யாவரு மணுகாவண்ண மிதைரக்ஷித்துவருகிற இப்பெருங்கடலையும் சோஷித்திருப்பார். அபராதமிழைத்த பாபியான இவ்விலங்காதிபதியும், திரிலோகாக்கிரமஞ்செய்த கீர்த்தியுடன் நாசமுறும்படிசெய்திருப்பார். இராவணனென்னை யபகரித்தானென் றவரறிந்திருந்தனராகில் இப்பேதைக்கிதுவரையில் பேரும், ஊரும், பெருமையும், பாக்கியமும் நிலைத்திருக்குமோ. அப்பொழுதே இவனதைசுவரியமும் பிரதாபமுங் குலைந்து, இவனும் மண்ணோடுமண்ணாகச்சேர்ந்து, நாட்டாரெல்லோரும் இராவணனுமொருவனிருந்தனனே, இலங்கையையுமாண்டனனேயென்று சங்கிக்கும்படி அம்மஹாபுருஷன் செய்திருப்பரோ!

౨౪. తతోనిహతనాథానాంరాక్షసీనాంగృహేగృహే । యథాహమేవంరుదతీతథాభూయోనసంశయః॥

உ௪. [illegible]
[illegible]॥

உ௪. ததோநிஹதநாதாநாம்ராக்ஷஸீநாம்க்ருஹேக்ருஹே।
யதாஹமேவம்ருததீததாபூயோநஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	க்ருஹேக்ருஹே	பிரதிவீடுகள்தோறும்
அஹம்-எவம்-யதா	நான்-இந்தப்பிரகாரம்-எப்படி	(ருதந்த்ய:-பவிஷ்யந்தி)	(அழுகிறவர்களாக- ஆகப்போகிறார்கள்)
பூய:-ருததீ	அதிகமாக-அழுகிறவளாக(ஆனேனோ)	ஸம்ஶய:	(இதுவிஷயத்தில்)ஸந்தேஹமானது
ததா-நிஹதநாதாநாம்	அப்படி- கொல்லப்பட்ட பர்த்தாக்க	ந	இல்லை.
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்கதஸ்திரீகளுடைய[ளையுடைய		

தா-ம்.—யானிராவணனு லபகரிக்கப்பட்டதையும், இப்பொழுதிங்கு வாஸஞ்செய்வதையும் ஸ்ரீராகவனறிந்திருப்பாரென்று அனுமானிப்பதற்கு ஹேதுவில்லாவிடினும் அப்பரமபுருஷ னிதை யெவ்விதமாவது தெரிந்து இங்குள்ள ராக்ஷதரனைவரையும் ஸம்ஹரிக்கப்போகிறார். அப்பொழுதுஇராக்ஷஸஸ்திரீகளெல்லோரும் பர்த்திருநஷ்டசோகத்தால் கிரகங்கள்தோறுங் கதறப்போகிறார்கள். நாதனைக்காணாதுயான்பதறுவதுபோல், ஹதமடைந்தபர்த்தாக்களை நினைத்துநினைத்துப் புலம்பப்போகிறார்கள். இதற்கொரு ஸந்தேகமுமில்லை.

౨౫. అన్విష్యరక్షసాంలంకాంకుర్యాద్రామస్సలక్ష్మణః । నహితాభ్యాంరిపుర్దృష్టో ముహూర్తమపిజీవతి॥

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௫. அந்விஷ்யராக்ஷஸாம்லங்காம்குர்யாத்ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண꞉।
நஹிதாப்யாம்ரிபுர்த்ருஷ்டோமுஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலக்ஷ்மண꞉	லக்ஷ்மணரோடேகூடின	தாப்யாம்	அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களால்
ராம꞉-ரக்ஷஸாம்	ஸ்ரீராகவன்-இராக்ஷதர்களுடைய	த்ருஷ்ட꞉	பார்க்கப்பட்ட
லங்காம்-அந்விஷ்ய	இலங்கையை-தேடி	ரிபு꞉	சத்துருவானவன்
(ரிபுநாஶநம்)	(சத்துருநாசத்தை)	முஹூர்த்தமபி	ஸ்வல்பகாலம்கூட
குர்யாத்	செய்வர்	நஜீவதிஹி	பிழைக்கமாட்டானன்றே.

౨౬. చితాధూమాకులపథాగృధ్రమండలసంకులా।అచిరేణతులంకేయంశ్మశానసదృశీభవేత్॥

௨௬. [illegible]
[illegible]

௨௬. சிதாதூமாகுலபதாக்ருத்ரமண்டலஸங்குலா।
அசிரேணதுலங்கேயம்ஶ்மஶாநஸத்ருஶீபவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது	அசிரேணது	சீக்கிரமாகத்தானே
சிதாதூமாகுலபதா	பிணத்தின்புகையால் நிறைந்த வழியுடையதும்	ஶ்மஶாநஸத்ருஶீ	சுடுகாட்டுக்குநிகராக
க்ருத்ரமண்டலஸங்குலா-கழுக்கூட்டத்தினால்வியாபிக்கப்பட்டதுமாக		பவேத்	ஆகப்போகிறது.

(௨௫-மு-௨௬-ல்) தா-ம்.—எவ்விதமாயாவது ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் இவ்விலங்கையைத் தேடியடைந்து சத்துருவைக்கண்டுவிட்டார்களாயின், அவன் அனந்தரம் ஒருமுகூர்த்தமாவது ஜீவிப்பனோ! உடனே அவனை ஹதஞ்செய்துவிடுவார்கள். மற்றுமுள்ள அவனைச்சூழ்ந்த வரக்கரையுமுடித்துவிடுவார்கள். இன்னம் கொஞ்சகாலத்திற்குள் இந்நகரம் பிணக்காடாய், தீப்பிடித்தெரிகிற பிரேததூமம் சூழ்ந்து, கழுகுக்கூட்டங்கள் நிறைந்து, கேவலம் மயானமயமாய்விடப்போகிறது.

౨౭. అచిరేణైవకాలేనప్రాప్స్యామ్యేవమనోరథమ్ । దుష్ప్రస్థానోయమాఖ్యాతిసర్వేషాంవోవిపర్యయమ్॥

௨௭. [illegible]
[illegible]

௨௭. அசிரேணைவகாலேநப்ராப்ஸ்யாம்யேவமநோரதம்।
துஷ்ப்ரஸ்தாநோயமாக்யாதிஸர்வேஷாம்வோவிபர்யயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அசிரேண-காலேநைவ-சீக்கிரமான-காலத்திலேயே		ஸர்வேஷாம்-வ꞉	ஸமஸ்தர்களான-உங்களுக்கு
மநோரதம்	என்கோரிக்கையை	விபர்யயம்	கெடுதியை (வித்தியாஸத்தை)
ப்ராப்ஸ்யாம்யேவ	அடையவே போகிறேன்	ஆக்யாதி	சொல்லுகிறது.
அயம்-துஷ்ப்ரஸ்தாந꞉	இந்த-துர்மார்க்கமானது		

౨౮. యాదృశానీహదృశ్యంతేలంకాయామశుభానివై । అచిరేణతుకాలేనభవిష్యతిహతప్రభా॥

௨௮. [illegible]
[illegible]

௨௮. யாத்ருஶாநீஹத்ருஶ்யந்தேலங்காயாமஶுபாநிவை।
அசிரேணதுகாலேநபவிஷ்யதிஹதப்ரபா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ-லங்காயாம்	இந்த-இலங்கையில்	(லங்கா)	(இலங்கையானது)
யாத்ருஶாநி	எப்படிப்பட்ட	அசிரேணது-காலேந	சீக்கிரத்திலேயே
அஶுபாநி	அமங்களங்கள்	ஹதப்ரபா	நஷ்டமான காந்தியுடையதாக
த்ருஶ்யந்தே	காணப்படுகின்றனவோ	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
தாத்ருஶை꞉	அப்படிப்பட்ட (அமங்களங்களால்)		

(௨௭-மு-௨௮-ல்) தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கோருகிற இவ்விலங்கா நாசமானது சிரகாலாநந்தரம் ஸித்திக்கப்போகிறதென் றெண்ணுதேயுங்கள். அத்யுத்கடமான புண்ணியபாபங்களுக்குத் தக்ஷணத்திலேயே பலனுகையால், பதிவிரதையைப் பிடித்தவனுடைய கண்ணினின் றிவ்வாறு தாரைதாரையாய் நீரொழுகச்செய்கிற விக்கொடியபாதகம், ஸமீபத்திலுங்களனைவர்க்கும் விளையப்போகிற கோரநாசத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. மேலுமிந்நகரிலிப்பொழுதுண்டாயிருக்கிற துச்சகுனங்கள் இதற்குக் காத்திருக்கிற வனர்த்தத்தைச்

சுட்டுகின்றன. அடி ராவணுக்கியாகாரிணிகளே! இன்னஞ் சிறிதுநாளிலுங்கட்பிரபுவின் பெருமையும் பிரதாபமுங்குன்றி இம்மாநகரின் பிரகாசமு மழிந்துவிடப்போகிறது. இவ்வைசுவரியச்செருக்கும், இம்மங்களவாத்தியகோஷமும், இவ்விராஜ திருக்கொலமு மிந்நகர்க் கின்னங் கொஞ்சகாலவாழ்வுதான்.

౨౯. నూనం లంకా హతే పాపే రావణే రాక్షసాధమే । శోషం యాస్యతి దుర్ధర్షా ప్రమదా విధవా యథా ॥

உகூ. 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌮𑍇।
𑌶𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾॥

உகூ. நூநம்லங்காஹதேபாபேராவணேராக்ஷஸாதமே।
ஶோஷம்யாஸ்யதிதுர்த்தர்ஷாப்ரமதாவிதவாயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாபே	பாபாத்மாவும்	லங்கா	இலங்கையானது
ராக்ஷஸாதமே	இராக்ஷஸநீசனுமான	ப்ரமதாயதா	யௌவனமுடைய ஸ்திரீபோல்
ராவணே	இராவணன்	ஶோஷம்	நாசத்தை
ஹதே(ஸதி)	நாசமாகுகையில்	யாஸ்யதி	அடையப்போகிறது
துர்த்தர்ஷா	திரஸ்கரிக்கப்பட்ட	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—கொடுமையே வியல்பாகக்கொண்ட பொல்லாவரக்கருள் அதமனுமென்னும்படி மஹாபாதகங்களைச்செய்து தனது துஷ்கிருத்தியபலத்தா லிராகவசஸ்திரத்திற் கிரையாகப்போகிற இவ்விராவணன் யுத்தரங்கத்தில் முடிசாய்ந்து மண்மீதுவிழுந்தவுடன், அதிஸுந்தரமும் அகிலராக்ஷஸஸேவிதமுமான இப்பெருநகர் நாதனற்று, ஆதரிப்பாரற்று, உலகத்தால் சீக்கொட்டப்பட்டு, கோபுரங்களிடிந்து, மண்டபங்கள் தாழ்ந்து, அரண்மனைகளழிந்து, சோலைகளெரிந்து, வாவிகள்வற்றி, இவ்வாறு சோபைகுலைந்தழியப்போகிறது. மதோன்மத்தனுன நாயகனேடுல்லாஸமாகக் களிக்கையி லந்தநாயகனைத் திடீரென்றுபரிகொடுத்து விதவையாகி வீணேயொழிகிற யௌவனத்தோடு பிரபையற்றுநிற்கிற யுவதிபோல், பர்த்தாவோடிருக்கிற போனந்தபதவி ஸுகானுபவஞ்செய்கிற இவ்விலங்கையும் நாதனையிழந்து நாசமுறப்போகிறது. இது நிச்சயம்.

౩౦. పుణ్యోత్సవసముత్థా చ నష్టభర్త్రీ సరాక్షసీ । భవిష్యతి పురీ లంకా నష్టభర్త్రీ యథాంగనా ॥

௩0. 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾॥

௩0. புண்யோத்ஸவஸமுத்தாசநஷ்டபர்த்ரீஸராக்ஷஸீ।
பவிஷ்யதிபுரீலங்காநஷ்டபர்த்ரீயதாங்கநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்யோத்ஸவஸமுத்தா-	புண்யோத்ஸவத்திலிருந்து விலகின	நஷ்டபர்த்ரீ	மரித்த நாயகனையுடைய
நஷ்டபர்த்ரீ	நாசமடைந்தநாதனையுடையதும்[தும்	அங்கநாயதா	ஸ்திரீபோல்
ஸராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளோடு கூடினதுமா	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
லங்கா-புரீ	இலங்கையென்கிற-பட்டணம் [ன		

தா-ம்.—நித்திய மங்களோத்ஸவங்களாலும் இராக்ஷதருடைய உபசாரங்களாலும் அதிபோகவத்தாக விளங்குகிற இத்திவ்வியநகர் இராவணனை யிழந்து அராஜகமாகிக் கேடடையப்போகிறது. நாயகனற்று நசித்துப்போகிற திவ்வியாங்கனைபோல், இப்பெரியபுரியும் மிருதங்கவீணுஸகிதமான கேளிகைகளும் நாயகாநாயகிகளுடைய மன்மதலீலைகளும் செய்யப்பெற்ற அந்தப்புர உத்தியானவனங்களில் விதவைக்கூட்டங்களழப்பெற்று விநாசமடையப்போகிறது.

౩౧. నూనం రాక్షసకన్యానాం రుదంతీనాం గృహే గృహే । శ్రోష్యామి నచిరాదేవ దుఃఖార్తానామిహ ధ్వనిమ్ ॥

௩௧. 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌮𑍍॥

௩௧. நூநம்ராக்ஷஸகந்யாநாம்ருதந்தீநாம்க்ருஹேக்ருஹே।
ஶ்ரோஷ்யாமிநசிராதேவதுஃக்கார்த்தாநாமிஹத்வநிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இவ்விலங்கையில்	ராக்ஷஸகந்யாநாம்	இராக்ஷஸப்பெண்களுடைய
க்ருஹேக்ருஹே	வீடுகள்தோறும்	த்வநிம்	அழுகுரலை
ருதந்தீநாம்	அழுகிறவர்களும் [ளுமான	அசிராதேவ	துவரையிலேயே
துக்கார்த்தாநாம்	வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்க	ஶ்ரோஷ்யாமி	கேழ்க்கப்போகிறேன்.

தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! கேளிகாதிமஹோத்ஸவங்களாற் குதூகலித்துக் கூத்தாடுகிற பிரதிகிரகத்திலும் சிறிதுநாளில் பிரமாதமான ரோதனத்துவனியை நான்கேட்கப்போகிறேன். வீடுகள்தோறும் புத்திரரிழந்தோர், பிதாவிழந்தோர், பர்த்தாக்களிழந்தோர், இப்படிபற்பல நஷ்டங்களால் ஸ்திரீகள் கதறிக்கூச்சலிட்டழுவதை நானேகேட்கப்போகிறேன்.

32. సాంధకారాహతద్యోతా హతరాక్షసపుంగవా । భవిష్యతి పురీ లంకా నిర్దగ్ధా రామసాయకైః॥

33. యది నామ స శూరో మాం రామో రక్తాంతలోచనః । జానీయాద్వర్తమానాం హి రావణస్య నివేశనే॥

௩௨. ஸாந்தகாராஹததத்யோதாஹதராக்ஷஸபுங்கவா।
ஹவிஷ்யதிபுரீலங்காநிர்த்தக்தாராமஸாயகை:॥

௩௩. யதிநாமஸசூரோமாம்ராமோரக்தாந்தலோசந:।
ஜாநீயாத்வர்த்தமாநாம்ஹிராவணஸ்யநிவேசநே॥

௩௨. ஸாந்தகாராஹதத்யோதாஹதராக்ஷஸபுங்கவா।
பவிஷ்யதிபுரீலங்காநிர்த்தக்தாராமஸாயகை:॥

௩௩. யதிநாமஸசூரோமாம்ராமோரக்தாந்தலோசந:।
ஜாநீயாத்வர்த்தமாநாம்ஹிராவணஸ்யநிவேசநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சூரோநாம	சூரனென்று பிரஸித்தனான	நிர்த்தக்தா	மிக தஹிக்கப்பட்டதும்
ரக்தாந்தலோசந:	சிவந்த கடைக்கண்களையுடைய	ஹதத்யோதா	அழிக்கப்பட்ட ஒளியையுடையதும் (அதனால்)
ஸ:-ராம:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	ஸாந்தகாரா	அந்தகாரத்தோடுகூடினதும்
மாம்-ராவணஸ்ய	என்னை-இராவணனுடைய	ஹதராக்ஷஸபுங்கவா	நாசமடைந்த இராக்ஷதசிரேஷ்டரை யுடையதுமாக
நிவேசநே-வர்த்தமாநாம்-	இருப்பிடத்தில்-இருக்கிறவளாக	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
ஜாநீயாத்யதி	அறிவாராகில்		
லங்கா-புரீ	இலங்கையென்கிற பட்டணம்		
ராமஸாயகை:	ராமபாணங்களால்		

தா-ம்.—செவ்வரிகளோடிய கடைக்கண்சோபையுடையவரும், சூரர்க்குள் அக்கிரகண்ணியரென்கிற பெருமைபூண்டவரும், அகிலபுவனத்தையும் உகக்கச்செய்கிற ஸச்சரித்திரகுணசீலருமான வென்னுடைய நாதன் யான் இராவணனந்தப்புரத்தி லிருப்பதை யறிந்தாராகில், உத்தரக்ஷணத்திலேயே அவ்வீரபுருஷனுடைய தீக்ஷ்ணசரங்கள் இந்நகரைத்தகிக்கவந்துவிடும். உண்மையாகவே அவ்விராமபாணங்கள் சத்துருநாட்டத்தைத் தடுத்துநிற்கிற ஸாகரவெல்லையைக்கடந்து, இராவணனுக்கிசையைமீறி, இந்நகர்முழுதும் நுழைந்து த்வம்ஸம் செய்யப்போகின்றன. காலபரிணாமமின்றிப் பிரகாசிக்கிற ஸோமார்க்கமண்டலங்களின் ஜ்யோதியாலும் இரத்தினகாஞ்சனப் பிரபாவிசேஷத்தாலும் இராப்பகலென்கிற வித்தியாஸமின்றி யெப்பொழுதும் அமரர்நகர்போல் பிரகாசவத்தாயிருக்கிற இப்புரி ஸகலவிபவங்களையுமிழந்து அந்தகாரத்தால் மூடப்பட்டு காராக்கிரகம்போலாகப்போகிறது. மகுடமேந்திய தசசிரங்களோடு திரைலோக்கியப்பிரபுத்வம் வகித்து இறுமாந்திருக்கிற இவ்விராக்ஷஸேந்திரனும் இராமபாணத்திற்கு வகைசொல்லமுடியாமல் தனதினிய உயிரைக் கொடுத்து நசிக்கப்போகிறான். இவ்விதம் இந்தராஜநகர் ஸ்வல்பகாலத்தில் பூமடந்தைநாட்டம்நீங்கி இருள்மயமாகப்போகிறது.

34. అనేన తు నృశంసేన రావణేనాధమేన మే । సమయో యస్తు నిర్దిష్టస్తస్య కాలోఽయమాగతః॥

௩௪. அநேநதுந்ருசம்ஸேநராவணேநாதமேநமே।
ஸமயோயஸ்துநிர்த்திஷ்டஸ்தஸ்யகாலோயமாகத:॥

௩௪. அநேநதுந்ருசம்ஸேநராவணேநாதமேநமே।
ஸமயோயஸ்துநிர்த்திஷ்டஸ்தஸ்யகாலோயமாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருசம்ஸேந	க்ரூரனும்	நிர்த்திஷ்ட:	ஏற்படுத்தப்பட்டதோ
அதமேந	நீசனுமான	தஸ்ய	அந்த (ஸமயத்திற்கு)
அநேந-ராவணேந	இந்த-இராவணனால்	அயம்-கால:	இந்த-காலமானது
மே-ய:	எனக்கு-எந்த	ஆகத:	வந்துவிட்டது.
ஸமயஸ்து	பனிரண்டுமாஸகாலமானது		(இன்னு மிரண்டுமாதந்தா னிருக்கிறதென் றர்த்தம்.)

35. అకార్యం యే న జానంతి నైరృతాః పాపకారిణః । అధర్మాత్తు మహోత్పాతో భవిష్యతి హి సాంప్రతమ్॥

௩௫. அகார்யம்யேநஜாநந்திநைர்ருதா:பாபகாரிண:।
அதர்மாத்துமஹோத்பாதோபவிஷ்யதிஹிஸாம்ப்ரதம்॥

௩௫. அகார்யம்யேநஜாநந்திநைர்ருதா:பாபகாரிண:।
அதர்மாத்துமஹோத்பாதோபவிஷ்யதிஹிஸாம்ப்ரதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாபகாரிண:	பாதகத்தைச்செய்பவர்களான	அதர்மாத்	அந்நியாயத்தால்
யே-நைர்ருதா:	எந்த-இராக்ஷதர்கள்	ஸாம்ப்ரதம்	இப்பொழுது
அகார்யம்	செய்யத்தகாதகாரியத்தை	மஹோத்பாத:	(எனக்கு) பெரிய ஆபத்தானது
நஜாநந்தி	அறியார்களோ [ய)	பவிஷ்யதிஹி	உண்டாகப்போகிறதன்றோ.
தேஷாம்	அப்படிப்பட்ட (இராக்ஷதர்களுடை		

౩౬. నైతేధర్మంవిజానంతిరాక్షసాఃపిశితాశనాః । ధ్రువంమాంప్రాతరాశార్థేరాక్షసఃకల్పయిష్యతి॥

கூசு. நைதேதர்மம்விஜாநந்திராக்ஷஸா꞉பிஶிதாஶநா꞉।
த்ருவம்மாம்ப்ராதராஶார்த்தேராக்ஷஸ꞉கல்பயிஷ்யதி॥

கூசு. நைதேதர்மம்விஜாநந்திராக்ஷஸாஃபிஶிதாஶநாஃ।
த்ருவம்மாம்ப்ராதராஶார்த்தேராக்ஷஸஃகல்பயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிஶிதாஶநாஃ	மாம்ஸத்தையே ஆகாரமாயுடைய	ராக்ஷஸஃ	இராவணன்
ஏதே-ராக்ஷஸாஃ	இந்த-ராக்ஷதர்கள்	மாம்-ப்ராதராஶார்த்தே-என்னை-பிராதக்காலபோஜனத்தில்	
தர்மம்	நியாயத்தை	த்ருவம்	நிச்சயமாக
நவிஜாநந்தி	நன்குயறியார்கள்	கல்பயிஷ்யதி	ஏற்படுத்தப்போகிறுன் (செய்யப்போகிறுன்.)

౩౭. సాహంకథంకరిష్యామితంవినాప్రియదర్శనమ్ । రామంరక్తాంతనయనమపశ్యంతీసుదుఃఖితా॥

கூஎ. ஸாஹங்கதங்கரிஷ்யாமிதம்விநாப்ரியதர்ஶநம்।
ராமம்ரக்தாந்தநயநமபஶ்யந்தீஸுது꞉கிதா॥

கூஎ. ஸாஹங்கதம்கரிஷ்யாமிதம்விநாப்ரியதர்ஶநம்।
ராமம்ரக்தாந்தநயநமபஶ்யந்தீஸுதுஃக்கிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட-நான்	ப்ரியதர்ஶநம்	இஷ்டமான பார்வையுடைய
ரக்தாந்தநயநம்	சிவந்தகடைக்கண்களுடைய	தம்விநா	அந்த ஸ்ரீராகவனைவிட்டு
ராமம்-அபஶ்யந்தீ	ஸ்ரீராகவனை-பாராதவளாக	கிம்வா	எதைத்தான்
ஸுதுஃக்கிதா	வெகுதுக்கமுடையவளாய்க்கொண்டு	கதம்-கரிஷ்யாமி	எப்படி-செய்வேன்.

౩౮. యదికశ్చిత్ప్రదాతామేవిషస్యాద్యభవేదిహ । క్షిప్రంవైవస్వతందేవంపశ్యేయంపతినావినా॥

கூஅ. யதிகஶ்சித்ப்ரதாதாமேவிஷஸ்யாத்யபவேதிஹ।
க்ஷிப்ரம்வைவஸ்வதம்தேவம்பஶ்யேயம்பதிநாவிநா॥

கூஅ. யதிகஶ்சித்ப்ரதாதாமேவிஷஸ்யாத்யபவேதிஹ।
க்ஷிப்ரம்வைவஸ்வதம்தேவம்பஶ்யேயம்பதிநாவிநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய-கஶ்சித்	இப்பொழுது-எவனுவனு	வைவஸ்வதம்	ஸூரியபுத்திரனை
மே-விஷஸ்ய	எனக்கு-விஷத்தை	தேவம்	தேவனை (யமனை)
ப்ரதாதா	கொடுப்பவன்	பதிநாவிநா	பர்த்தாவில்லாமலே
இஹ-பவேத்யதி	இவ்விலங்கையில்-இருந்தானுகில் (உண்டானுகில்)	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
		பஶ்யேயம்	பார்ப்பேன்.

(கூசு-மு-கூஅ-ல்.) தா-ம்—தயாதாக்ஷிண்ணிய குணங்களற்ற குரூரனும் அதர்மத்திலூற்றங்கொண்ட மூர்க்கனுமான இவ்விராவணன் யானவனுக்கபிமதையாவதற்கொருவருஷம் வரையறையிட்டனன். அக்காலமு மனேகமாய் சென்றுவிட்டது. மீதியுள்ளவிரண்டுமாதமும் கழிந்தவுடன்யானவன்சயனத்தை மேவாததுகண்டு என்னைஹிம்ஸிக்க ஆக்கியாபிக்கப்போகிறுன். (யதாராஜாததாப்ரஜாஃ) எப்படிராஜாவோ அப்படியே பிரஜைகளும் என்கிறபடி அந்நியாயராஜா அரசுபுரிகையில் அவனைவிட அவன்பிரஜைகள் நீதிவிசாரணை செய்வார்களோ! ஸ்வபாவத்திலேயே தீவினையைத்தொழிலாகக்கொண்டவரக்கர். தர்மாதர்மவிவேகமற்ற நிர்மூடர். அனுரியகிருத்தியங்களைச்செய்வதில் மிகத்துணிவுகொண்டகிராதகர். நீசனும்தாருணனுமான தலைவனுலேவப்படின் அவர்களுடைய குரூரத்திற்கெல்லையுமுண்டோ. இப்படிப்பட்ட கோரபிருத்தியராலெனக்கு மஹோத்பாதமுண்டாகப்போகிறது. அவர்கள்தர்மமறியார், தயையறியார், பெண்ணென்கிறஇரக்கமில்லார், மாம்ஸபக்ஷணத்தா லதிபயங்கரமாகவிளங்குகிற உக்கிரராக்ஷதர். அவர்களெனதுதேகத்தைப் பிராதக்கால உணவிற்காகச்சேதிக்கப்போகிறுர்கள். ஐயோ இந்தவிதிக்கு யானென்செய்வேன். ஐயோ நாதனைப்பிரிந்து அநாதையானேன். ஆபத்பாந்தவனைப்பிரிந்து ஆபத்திற்கிரையானேன். என்னுடையபிரியநாதனின்றியானென்செய்யப்போகிறேன். அந்த அரவிந்தலோசனனைக்காணுது தபிக்கிறேன். அந்தஸர்வலோகமனோஹரனைச் சேராததுவளுகிறேன். அப்புருஷோத்தமனை யடைந்தாலல்லது இவ்வாபத்தினின்று நீங்கவகையில்லை. இந்தநிலைமையிலிருக்கிறவெனக்குயாராவது படுவிஷத்தை யீங்கீவாராகில் ஸ்ரீராகவனைச்சேராமலே சீக்கிரத்தில் தர்மராஜபுரத்தை யடைந்துவிடுவேன். இதுதான் பதியைக்காணுதபக்ஷத்தில், அரக்கன்செய்யப்போகிற கொடுமையினின்று தப்புவதற்குபாயம். என்றிவ்வாறு ஜானகிதுக்கித்தனள்.

౩౯. నాజానాజ్జీవతీంరామస్సమాంలక్ష్మణపూర్వజః । జానంతౌతౌనకుర్యాతాంనోర్వ్యాంహిమమమార్గణమ్॥

౪౦. నూనంమమైవశోకేనసవీరోలక్ష్మణాగ్రజః । దేవలోకమితోయాతస్త్యక్త్వాదేహంమహీతలే॥

౪౧. ధన్యాదేవాస్సగంధర్వాస్సిద్ధాశ్చపరమర్షయః । మమపశ్యంతియేనాథంరామంరాజీవలోచనమ్॥

౪౨. అథవానహితస్యార్థోధర్మకామస్యధీమతః । మయారామస్యరాజర్షేర్భార్యయాపరమాత్మనః।

౪౩. దృశ్యమానేభవేత్ప్రీతిస్సౌహృదంనాస్త్యపశ్యతః । నాశయంతికృతఘ్నాస్తునరామోనాశయిష్యతి॥

౪౪. కిన్నుమేనగుణాఃకేచిత్కింవాభాగ్యక్షయోమమ । యాహంసీదామిరామేణహీనాముఖ్యేనభామినీ॥

௩௯. [illegible]
[illegible]

௪௦. [illegible]
[illegible]

௪௧. [illegible]
[illegible]

௪௨. [illegible]
[illegible]

௪௩. [illegible]
[illegible]

௪௪. [illegible]
[illegible]

௩௯. நாஜாநாஜ்ஜீவதீம்ராமஸ்ஸமாம்லக்ஷ்மணபூர்வஜ꞉।
ஜாநந்தௌதௌநகுர்யாதாம்நோர்வ்யாம்ஹிமமமார்கணம்॥

௪௦. நூநம்மமைவஶோகேநஸவீரோலக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉।
தேவலோகமிதோயாதஸ்த்யக்த்வாதேஹம்மஹீதலே॥

௪௧. தந்யாதேவாஸ்ஸகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஶ்சபரமர்ஷய꞉।
மமபஶ்யந்தியேநாதம்ராமம்ராஜீவலோசநம்॥

௪௨. அதவாநஹிதஸ்யார்த்தோ தர்மகாமஸ்ய தீமத꞉।
மயாராமஸ்யராஜர்ஷேர்பார்யயாபரமாத்மந꞉॥

௪௩. த்ருஶ்யமாநேபவேத்ப்ரீதிஸ்ஸௌஹ்ருதம்நாஸ்த்யபஶ்யத꞉।
நாஶயந்திக்ருதக்நாஸ்துநராமோநாஶயிஷ்யதி॥

௪௪. கிந்நுமேநகுணா꞉கேசித்கிம்வாபாக்யக்ஷயோமம।
யாஹம்ஸீதாமிராமேணஹீநாமுக்யேநபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மணபூர்வஜ꞉	இலக்ஷ்மணருக்கு மூத்தவரான
ஸ꞉-ராம꞉-மாம்	அந்த-ஸ்ரீராகவன்-என்னை
ஜீவதீம்	பிழைத்திருக்கிறவளாக
நாஜாநாத்	அறியார்
தௌ-ஜாநந்தௌயதி	அவர்கள்-அறிந்திருந்தார்களாகில்
உர்வ்யாம்	பூமியில்
மம-மார்க்கணம்	என்னுடைய-(என்னை) தேடுகிறதை
நகுர்யாதாமிதிநஹி	செய்யாரென்பதில்லையன்றே
லக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉	இலக்ஷ்மணருக்குமுன்பிறந்தவரான
ஸ꞉-வீர꞉	அந்த-வீரனை (ராமன்)
மம-ஶோகேநைவ	என்னுடைய-சோகத்தாலேயே
மஹீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
தேஹம்-த்யக்த்வா	சரீரத்தைவிட்டு
இதம்	இந்த (பூமியிலிருந்து)
தேவலோகம்	ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு
யாத꞉	போய்விட்டார்
நூநம்	நிச்சயம்
யே-தேவா꞉	எந்த-தேவர்களும்
ஸகந்தர்வா꞉	கந்தருவர்களோடுகூடின
ஸித்தாஶ்ச	ஸித்தரென்பவர்களும்
பரமர்ஷய꞉	சிறந்தமஹரிஷிகளும்
ராஜீவலோசநம்	தாமரைபுஷ்பம்போன்ற கண்களையு[டையவனும்
மம-நாதம்	எனக்கு-பிரபுவுமான
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்களோ
(தே)-தந்யா꞉	(அவர்கள்) பாக்கியமுடையவர்கள்
அதவா	இல்லாவிடில்
தீமத꞉	சிறந்தபுத்தியுடையவரும் (அதனால்)
தர்மகாமஸ்ய	தர்மத்தினூற்றமுடையவரும்
ராஜர்ஷே꞉	ராஜசிரேஷ்டரும்
பரமாத்மந꞉	உத்கிருஷ்டஸ்வபாவமுமுடைய
தஸ்ய-பார்யா	அவருக்கு-பத்தினியான
மயா-அர்த்த꞉	என்னோடு-பிரயோஜனம்
நஹி	இல்லை (என்றிருந்துவிட்டாரோ)
த்ருஶ்யமாநே	பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வஸ்துவி[டத்தில்
ஸௌஹ்ருதம் (யதாபவதிததா)-ஸ்நேஹமுண்டாயிருக்கும்ப[டி	
ப்ரீதி꞉	அன்பானது
பவேத்	உண்டாகிறது
அபஶ்யத꞉	பாராமலிருக்கும்போது
நாஸ்தி	கிடையாது
க்ருதக்நா꞉	செய்தநன்றியை யுணராதவர்
நாஶயந்தி	(அன்பை) அழிக்கிறார்கள்
ராமஸ்து	ஸ்ரீராகவனோவென்றால்
நநாஶயிஷ்யதி	அழிக்கமாட்டார்
யா-அஹம்	எந்த-நான்
முக்யேந	பிரதானரான
ராமேண	ஸ்ரீராகவனாலே
ஹீநா	விடப்பட்ட
பாமிநீ	ஸ்திரீயாக
ஸீதாமி	துக்கிக்கிறேனோ
(தஸ்யா꞉)-மம	(அப்படிப்பட்ட)-எனக்கு
பாக்யக்ஷயோவா	பாக்கியக்குறைவானது
கிம்வா	(உண்டாயிற்று) என்ன
மே-கேசித்-குணா꞉	எனக்கு-சில-குணங்கள்
ந (ஸந்திகிந்நு)	இல்லையாயென்ன.

(௧௯-மு-௪௪-ல்.) தா-ம்—யானேஇராவணனு லபகரிக்கப்பட்டுவந்து பத்துமாதகாலமாயிற்று. என்னுடையபிரியநாதனை ஸ்ரீராகவன் இலக்ஷ்மணனூற் பின்றொடரப்பட்டு இதுவரையிலேன்வந்தென்னையடையவில்லை. இவ்வளவுகாலம் நான் பிழைத்திருக்கிறேனென் றவரறியாமலிருக்கலாம். அறிந்திருந்தாராயின் என்னைத்தேடுவதற்காக மஹாப்பிரயத்தனங்களை இலக்ஷ்மணரோடு செய்திருப்பரன்றே. ஒருவேளை மஹாதீரனுயினும் பத்தினிவிரகம்ஸகியாது தேகத்தைவிட்டு வானுலகுசேர்ந்து அங்குள்ள தேவகந்தர்வஸித்தப்பிரம்மரிஷிகளனைவரும் தன்னுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரகஸ்வரூபதர்சனத்தால் கிருதார்த்தராகும்படிவீற்றிருக்கின்றனரோ. தர்சனமின்றி யானிங்கவதிப்படுகையில் தேவலோகவாஸிகள் ஸ்ரீராகவனைஸேவித்துக்கொண்டு நித்தியானந்தபரிதராய் ஸுகிக்கின்றனரோ. அல்லது ஸகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த புத்திமானும்தர்மமொன்றையே புருஷார்த்தமாகக்கொண்டகுணக்கியனும், ஆத்மக்கியானமுள்ள வைராக்கியனுமாகையால்,தனக்கு ஸ்திரீயாலென்னபயன், அக்கியானமயல்கொண்ட பதிதனன்றே ஸம்ஸாரபங்கத்திற்கிடந்துபுரளுவது, தத்வார்த்தமறிந்ததர்மசீலர் ஸ்திரீசாபல்லியவலையிற்சிக்கார், பூர்வகர்மவசத்தால் என்னைச்சேர்ந்தஸீதை இப்பொழுது புண்ணியவசத்தால்விலகினுள், இனியவளைத்தேடுவானேன், மறுபடி கஷ்டத்தில் நுழைவானேனென்று விரக்திகொண்டென்னைத் தியஜித்தனரோ, ஐயோ என்னகஷ்டமோ அறிகிலேன். அல்லது அப்படி தியஜிக்காவிடினும் என்மீதார்வங்குறைந்து மறந்திருக்கலாம். சிலர்க்குபிரத்தியக்ஷத்திலுள்ளவளவில் நேசிக்கிறதும் பரோக்ஷத்தையடைந்தவளவில்மறந்துவிடுதலும் ஸ்வபாவம். அவ்வண்ணம்பிரியபாரியையானவென்னைப்பிரிந்தவுடன் என்விஷயத்தில்விஸ்மிருதியடைந்துவிட்டனரோ. ஆனுல் ஸ்ரீராகவன்செய்நன்றிமறக்கிறகிருதக்கினரல்லவே, ஸுவப்னத்தில் செய்யக்கண்ட உபகாரத்தையும் ஜீவனுள்ளவளவில்ஸ்மரித்து பூஷிக்கிறபரமதயாளுவாயிற்றே, சரணுகதிபண்ணிகைங்கரியார்த்தம் அரண்ணியம்வந்த பக்தையைக் கைநழுவவிடுவரோ, அப்படியொருபொழுதும்செய்யார். ஆனுல் உயிரினும் பிரதானமான பர்த்தாவைப்பிரிந் திவ்வளவுகாலம் வருந்துகின்றேனே, மானத்தைக்காப்பா ரொருவருமில்லாது பரிதபிக்கின்றேனே, புலிகையிற்சிக்கிய விளமான்போல் இராக்ஷதவசத்திலழிகின்றேனே, இந்த துர்த்தசைக்கு ஸ்ரீராகவபராங்முகங் காரணமல்லாவிடில், மத்பாக்கிய சூன்னியமே காரணமோ! தெரிகிலேன்.

౪౫. శ్రేయో మే జీవితాన్మర్తుం విహీనాయా మహాత్మనః। రామాదక్లిష్టచారిత్రాచ్ఛూరాచ్ఛత్రునిబర్హణాత్॥

௪௫. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌮𑍇𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍॥

௪௫. ஶ்ரேயோமேஜீவிதாந்மர்த்தும்விஹீநாயாமஹாத்மந:।
ராமாதக்லிஷ்டசாரித்ராச்சூராச்சத்ருநிபர்ஹணாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மந:	பெரியஸ்வபாவமுடையவனும்	ராமாத்	ஸ்ரீராமனேடு
அக்லிஷ்டசாரித்ராத்	நல்நடத்தையுடையவனும்	விஹீநாயா:	சூன்னியையான
ஶூராத்	சௌரியமுடையவனும்	மே-ஜீவிதாத்	என்னுடைய-பிழைப்பைக்காட்டிலு
ஶத்ருநிபர்ஹணாத்	சத்துருநாசகனுமான	மர்த்தும்-ஶ்ரேய:	இறப்பது-மேன்மை. [ம்

தா-ம்—அந்தஸத்ஜனஹிருதய குமுதசந்திரனை ஸ்ரீராமசந்திரனின்றி எனதுவாழ் என்னவாழ்வு. பிரம்மக்கியானத்தால் முதிர்ந்தமஹாத்மா, ஸத்சரித்திர குணஸம்பன்னன், சௌரியதைரியகுணுதிகளிற்சிறந்த சூரன், ஸர்வசத்துருஹந்தாவான ஆண்மகன், ஸர்வலோகமனேகரன், இப்படிப்பட்ட புருஷோத்தமனைப் பர்த்தாவாகவடைவது ஸாமான்னியபாக்கியமோ. பாபியானயானவனைப்பிரிந்துவிட்டேனே. அவனைப்பிரிந்த பிறகு ஜீவிப்பதினும் யான்மரிப்பதேமேன்மை.

౪౬. అథవాన్యస్తశస్త్రౌ తౌ వనే మూలఫలాశినౌ। భ్రాతరౌ హి నరశ్రేష్ఠౌ సంవృత్తౌ వనగోచరౌ॥

௪௬. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌤𑍌𑌵𑌨𑍇𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌶𑌿𑌨𑍌।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌹𑌿𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑍌॥

௪௬. அதவாந்யஸ்தஶஸ்த்ரௌதௌவநேமூலபலாஶிநௌ।
ப்ராதரௌஹிநரஶ்ரேஷ்டௌஸம்வ்ருத்தௌவநகோசரௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	வநே-மூலபலாஶிநௌ-காட்டில்-கிழங்கு பழமிவைகளை ப	
நரஶ்ரேஷ்டௌ	புருஷோத்தமாளும்	க்ஷிப்பவர்களும் [மாக	
ப்ராதரௌ	பிராதாக்களுமான	ந்யஸ்தஶஸ்த்ரௌ	விடப்பட்ட ஆயுதமுடையவர்களு
தௌ	அந்த (இராமலக்ஷ்மணுள்)	ஸம்வ்ருத்தௌஹி	ஆய்விட்டார்களா (யென்ன.)
வநகோசரௌ	அரண்ணியஸஞ்சாரிகளும்		

தா-ம்—புருஷசிரேஷ்டரான இராமலக்ஷ்மணரிருவரும் பின்றொடர்ந்தஸ்திரீஜாதியைரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற கிருபையாலல்லாவிடினும் தங்கள் ஸ்வாதீனத்திலிருந்தஸ்திரீயை யபகரித்தசோரனைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்கிற க்ஷத்திரியபௌருஷத்தாலாவது இராவணனைத்தேடிவரக் காணேனுகையால் அந்நரவியாக்கிரரிருவரும் வெறுப்புற்றுக் கோதண்டதூணகட்காதி வீரவேஷங்களையெறிந்துவானப்பிரஸ்தா சிரமங்கொண்டு கந்தமூலாசனராய் வனஸஞ்சாரிகளாய் விட்டனரோ, என்பாக்கியவிசேஷ மெப்படியிருக்கிறதோ, காணவில்லையே இராகவனையென்று துக்கித்தனள்.

౪౭. అథవా రాక్షసేంద్రేణ రావణేన దురాత్మనా। ఛద్మనా సాదితౌ శూరౌ భ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ॥

௪௭. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌛𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍌𑌶𑍂𑌰𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌॥

சஎ. அதவாராக்ஷஸேந்த்ரேணராவணேநதுராத்மநா।
சத்மநாஸாதிதௌஶூரௌப்ராதரௌராமலக்ஷ்மணௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால் [தரர்களுமான	ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷதப்பிரபுவுமான
ஶூரௌ-ப்ராதரௌ-	பராக்கிரமமுடையவர்களும்-ஸஹோ	ராவணேந	இராவணனுல்
ராமலக்ஷ்மணௌ	இராமலக்ஷ்மணர்	சத்மநா	கபடத்தால்
துராத்மநா	துஷ்டபுத்தியுடையவனும்	ஸாதிதௌ	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டார்களோ.

தா-ம்—அவ்வாரியபுத்திரர் மஹாவீரராகையால் ஆசிருதையான வென்னைக்கைசோர்ந்தவுடன் மனஞ்சோர்வடையாது திரும்பியடைய புருஷப்பிரயத்தனமவசியஞ்செய்வார்களே. திரிலோகத்திலுமவர்களையெதிர்த்துவெல்லவல்லவீரனில்லையாகையால்தங்களைவஞ்சித்தசோரனைச்சிக்ஷிக்கமுயலுவார்களே. ஆனுலவர்கள் ஜீவனேடிருந்தாலன்றே இக்காரியம் செய்வார்கள். ஒருவேளை தீமானன ஸ்ரீராகவனுடைய புத்தியையும் மயங்கச்செய்து என்னை யபகரித்துவந்த இக்கபடராக்ஷஸன் வஞ்சனையா லவர்களையுங்கொன்றனே. த்வந்த்வயுத்தத்தில் தனது நாசம் நிச்சயமாதலால் தனதுசத்துருக்களான அப்பிரபலவீரரை மாயையால்முடித்துவிட்டானே. இல்லாவிடி லிதற்குள்மூன்றுலோகமுந்தேடி சத்துருவையறிந்து தஹித்திருப்பார்களே. என்பாக்கியவிசேஷ மெப்படியிருக்கிறதோ அறிகிலேன்.

౪౮. సాహమేవంగతే కాలే మర్తుమిచ్ఛామి సర్వథా। న చ మే విహితో మృత్యురస్మిన్ దుఃఖేఽపి వర్తతి॥

சஅ. സാഹമേവംഗതേ കാലേ മർത്തുമിച്ഛാമി സർവഥാ।
ന ച മേ വിഹിതോ മൃത്യുരസ്മിൻ ദുഃഖേഽപി വർത്തതി॥

சஅ. ஸாஹமேவம்கதேகாலேமர்த்துமிச்சாமிஸர்வதா।
நசமேவிஹிதோம்ருத்யுரஸ்மிந்துக்கேபிவர்த்ததி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட-நான்	இச்சாமி	கோருகிறேன்
ஏவம்-காலே	இந்தவிதம்-காலமானது	அஸ்மிந்-துக்கேபி	இந்த-துக்கத்திலும்
கதே (ஸதி)	முடிந்தவளவில்	ம்ருத்யுஃ-மே	மரணமானது-எனக்கு
ஸர்வதா	ஸர்வபிரகாரத்தாலும்	விஹிதஃ-நசவர்த்ததி	யோக்கியமாக-உண்டாகவில்லை.
மர்த்தும்	சாவதற்கு		(வர்த்ததி-என்கிறது ஆர்ஷம்)

தா-ம்—ஸ்ரீரகுவீரனு மிலக்ஷ்மணனு மிராவணமாயாவலையிற்சிக்கி மரித்திருந்தாராயின் யான்ஜீவிப்பதிலென்னபயன். பர்த்தாவையிழப்பதினுமேலானதுக்கம் ஸ்திரீகளுக்குண்டோ. இந்ததுக்கமானது காலாக்கினிபோலென்னைத்தகித்தும் எனதுதேகமொழியவில்லை. யான்ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் மரணத்தைக் கோருகிறேன். ஐயோ இந்தகடுந்துக்கத்திலுழன்று அவதிப்படுகிறேனல்லது சாகவில்லையே. மரணமென்பதெனக்கேற்படவில்லையோ.

౪౯. ధన్యాః ఖలు మహాత్మానో మునయస్త్యక్తకిల్బిషాః। జితాత్మానో మహాభాగా యేషాం న స్తః ప్రియాప్రియే॥

சகூ. ധന്യാഃ ഖലു മഹാത്മാനോ മുനയസ്ത്യക്തകിൽബിഷാഃ।
ജിതാത്മാനോ മഹാഭാഗാ യേഷാം ന സ്തഃ പ്രിയാപ്രിയേ॥

சகூ. தந்யாஃகலுமஹாத்மாநோமுநயஸ்த்யக்தகில்பிஷாஃ।
ஜிதாத்மாநோமஹாபாகாயேஷாம்நஸ்தஃப்ரியாப்ரியே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேஷாம்-ப்ரியாப்ரியே	எவர்களுக்கு-இஷ்டானிஷ்டத்தில்	ஜிதாத்மாநஃ	ஜயிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண முடையவரும்
நஸ்தஃ	(ஆசை) இல்லையோ [ம்		
தே-மஹாத்மாநஃ	அப்படிப்பட்ட-வெகுதைரியவந்தரு	மஹாபாகாஃ	மிகபாக்கியமுமுடைய
த்யக்தகில்பிஷாஃ	விடப்பட்ட பாபமுடையவரும்	முநயஃ-தந்யாஃகலு	மகரிஷிகள்-புண்ணியவந்தரன்றே.

தா-ம்—ஸுகதுக்கமென்கிற பரிணமத்திற்குட்பட்டு சிறிதுகாலமின்பமும் சிறிதுகாலந்துன்பமுமனுபவித்து கஷ்டப்படுகிற மத்விதாளுடையஜன்ம மென்னஜன்மம்! எவர்களுக் கிஷ்டாநிஷ்ட காலமென்கிற பரிணமமில்லையோ, எவர்கள் ஸர்வபாபங்களுக்குமதீதராய் சுத்தஸத்வாதிகுணதிசயத்தோடு தேஜோவந்தராய் விளங்குகின்றனரோ; எவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களைஜயித்துப் பிராகிருதவஸ்துக்களிலாசையற்றுத் தங்களது பிரம்மக்கியானபலத்தால் அப்பிராகிருத தேஜோமயமான பரமாத்மாவைத் தியானஞ்செய்து பேரானந்தமடைந்து ஸுகிக்கின்றனரோ, அப்பேர்ப்பட்ட மாஹாத்மாக்களான மஹரிஷிகளே தன்னியர், அவர்களேகிருதார்த்தர், அவர்களேபாக்கியசாலிகள். மற்றஸம்ஸாரிகளுடையஸுகத்தை ஸுகமென்னவு மொண்ணுமோ.

౫౦. ప్రియాన్న సంభవేద్దుఃఖమప్రియాదధికం భయమ్। తాభ్యాం హి యే వియుజ్యంతే నమస్తేషాం మహాత్మనామ్॥

ருo. പ്രിയാന്ന സംഭവേദ്ദുഃഖമപ്രിയാദധികം ഭയം।
താഭ്യാം ഹി യേ വിയുജ്യന്തേ നമസ്തേഷാം മഹാത്മനാം॥

௫௦. ப்ரியாந்நஸம்பவேத்துக்கம்அப்ரியாததிகம்பயம்।
தாப்யாம்ஹியேவியுஜ்யந்தேநமஸ்தேஷாம்மஹாத்மநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரியாத்	இஷ்டத்தால்	ஸம்பவேத்	உண்டாகும் (ஸுகமுண்டாகாதென்ற
துக்கம்-நஸம்பவேத்	வியஸனம் - உண்டாகாது (ஸுகமே உண்டாகுமென்றர்த்தம்)	தாப்யாம்	அந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களால் [ர்த்தம்)
		யே-வியுஜ்யந்தே	எவர் விடுபட்டிருக்கிறார்களோ
அப்ரியாத்	அநிஷ்டத்தால்	தேஷாம்	அப்படிப்பட்ட
அதிகம்-பயம்	வெகுவான-பயமானது	மஹாத்மநாம்-நமஃ	மஹாத்மாக்களுக்கு-தண்டனிடுகிறேன்.

தா-ம்.—ஸுகம்ஸம்பவிக்கையில் ஸந்தோஷமுறுகிறதும் அஸுகம்ஸம்பவிக்கையில் துக்கமுறுகிறதும் உலகவியல்பு. ஸுகதுக்ககாலங்களில் இவ்விதம் மனோவிகாரமடையாது எப்பொழுதும் ஒத்திருக்குமுள்ளத்தராய், பரமாத்மத்தியானத்தால் திவ்வியானந்தங்கொண்டுவாழ்கிற யோகீசுவரரானமஹான்களே தன்னியர். அப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷரை யான்நமஸ்கரிக்கிறேன்.

౫౧. సాహంత్యక్తా ప్రియార్హేణ రామేణ విదితాత్మనా। ప్రాణాం స్త్యక్ష్యామి పాపస్య రావణస్య గతా వశమ్॥

௫௧. ஸாஹம்த்யக்தாப்ரியார்ஹேணராமேணவிதிதாத்மநா।
ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷ்யாமிபாபஸ்யராவணஸ்யகதாவசம்॥

௫௧. ஸாஹம்த்யக்தாப்ரியார்ஹேணராமேணவிதிதாத்மநா।
ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷ்யாமிபாபஸ்யராவணஸ்யகதாவசம்॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷட்விம்சஸ்ஸர்க்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட (எனது) அன்பிற்குப் பாத்திரபூதரும்-துக்காவிருதையா	த்யக்தா	விடப்பட்டவளாக
		பாபஸ்ய-ராவணஸ்ய-பாபியான-இராவணனுடைய	
ப்ரியார்ஹேண	அன்போடுபூஜிப்பவரும் [ன நான்	வசம்	ஸுவாதீனத்தை
விதிதாத்மநா	ஆத்மஜ்ஞானமுணர்ந்தவருமான	கதா	அடைந்தவளாக
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	ப்ராணாந்-த்யக்ஷ்யாமி	உயிரை-விடுகிறேன்.

தா-ம்.—ஸுகதுக்ககாலங்களில் ஏகமனதுடனிருக்கிற துறவிகளின்குணமகிமையைக் கொண்டாடுகிறயான் இஷ்டானிஷ்டங்களுக்கிலக்காய் மஹாக்கியாதாவும் எனதுபிரியத்திற்கருகருமான ஸ்ரீராகவனுடைய விரகத்தால்தபிக்கப்பட்டு, கடும்பாபியான இராவணனுடையஹிம்ஸையாற்கொளுத்தப்படுகிறேன். இத்துயரின்கொடுமைதாங்கமுடியாது பிராணனையொழிக்கிறேன் என்று துக்கித்தாள்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்கியாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபத்தாறுவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவதுஸர்க்கம்.

౧. ఇత్యుక్తాస్సీతయా ఘోరా రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః। కాశ్చిజ్జగ్ముస్తదాఖ్యాతుం రావణస్య తరస్వినః॥

௧. இத்யுக்தாஸ்ஸீதயாகோராராக்ஷஸ்யஃக்ரோதமூர்ச்சிதாஃ।
காச்சிஜ்ஜக்முஸ்ததாக்யாதும்ராவணஸ்யதரஸ்விநஃ॥

௧. இத்யுக்தாஸ்ஸீதயாகோராராக்ஷஸ்யஃக்ரோதமூர்ச்சிதாஃ।
காச்சிஜ்ஜக்முஸ்ததாக்யாதும்ராவணஸ்யதரஸ்விநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதயா	ஸீதையினால்	ததா	அப்பொழுது
இதி-உக்தாஃ	இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவர்களும்	தரஸ்விநஃ	சூரனாகிய
கோராஃ	குரூரைகளுமான	ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு
காச்சித்-ராக்ஷஸ்யஃ	சில-இராக்ஷஸிகள்	ஆக்யாதும்	(இந்தஸமாசாரம்) சொல்வதற்கு
க்ரோதமூர்ச்சிதாஃ	கோபபரவசைகளாய்	ஜக்முஃ	சென்றார்கள்.

தா-ம்.—இவ்விதமக்கமலலோசனனான ஸ்ரீராகவனைநினைத்துப்புலம்பி,அச்சரண்ணியன்பக்கல்சேருவதற்கு ஹேதுவைக்காணாமையா லினி ஜீவதாரணஞ்செய்கிறதில்லை, இராக்ஷஸ நீசனான இராவணனை இடதுகாலாலும் ஸ்பரிசிக்கிறதில்லை, என்றிவ்வாறுசொல்லிக்கொண்டு, தேகத்தையொழிக்க வழிதேடிநிற்கிற பிராட்டியின் திடவாக்கியங்களைக்கேட்டு சிலராக்ஷஸிகள் குரோதமூர்ச்சிதைகளாய் இந்தஸங்கதிகளைத்தங்கள் மஹாராஜாவுக் குரைக்கவேண்டுமென்று இராவணனிடத்திற்கோடினார்கள்.

கடு

౨. తతస్సీతాముపాగమ్యరాక్షస్యోఘోరదర్శనాః । పునఃపరుషమేకార్థమనర్థార్థమథాబ్రువన్॥

౩. అద్యేదానీంతవానార్యేసీతేపాపవినిశ్చయే । రాక్షస్యోభక్షయిష్యంతిమాంసమేతద్యథాసుఖమ్॥

௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥

௩. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌸𑍀𑌤𑍇𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௨. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்யோகோரதர்ஶநா:|
புந:பருஷமேகார்த்தமநர்த்தார்த்தமதாப்ருவந்||

௩. அத்யேதாநீம்தவாநார்யேஸீதேபாபவிநிஶ்சயே|
ராக்ஷஸ்யோபக்ஷயிஷ்யந்திமாம்ஸமேதத்யதாஸுகம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-கோரதர்ஶநா:	பிறகு-பயங்கரமானபார்வையுடைய	ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸஸ்திரீகள்
ராக்ஷஸ்ய:	(சில) இராக்ஷஸஸ்திரீகள்	யதாஸுகம்	ஸுகத்தையதிக்கிரமியாமல்
ஸீதாம்-உபாகம்ய	ஸீதையைப்பற்றி-ஸமீபத்தில்வந்து	இதாநீம்-பக்ஷயிஷ்யந்தி-இப்பொழுது-தின்னப்போகிறார்கள்	
அத-ஸீதே-பாபவிநிஶ்சயே-பின்பு-ஓஸீதே - பாபத்திலுறுதியு		ஏகார்த்தம்	ஓரேஅர்த்தமுடையதும் [(என்கிற)
(ஹே) அநார்யே	வாராய்துஷ்டே [டையவளே	அநர்த்தார்த்தம்	ஆபத்தைப் பிரயோஜனமா யுடையது
அத்ய-தவ	இன்றையதினம்-உன்னுடைய	பருஷம்	கடினவசனத்தை [மான
ஏதத்-மாம்ஸம்	இந்த-மாம்ஸத்தை	புந:-அப்ருவந்	மறுபடியும்சொன்னார்கள்.

தா-ம்.—பிறகுகோரரூபமுள்ள இன்னஞ்சில ராக்ஷஸிகள் அன்னையையணுகி, அடி அஸத்தே! மஹாராஜாதிராஜனை இலங்கேசுவரனைச்சேர்ந்து ஸுகிக்கவிருப்பமுறாது அந்த அல்பனையேநினைத்துக் கண்ணீர் விடுகிறமந்தபுத்தே! ஸர்வபாபங்களிலும்நிகிருஷ்டபாபமான ஆத்மஹத்தியைச்செய்யவிச்சிக்கிற பாபிஷ்டே! இதுவரையில் நீ ஸுபுத்தியடைவாயென்றுன்னை மன்னித்திருந்தோம், இனியுன்னை ஜீவனோடுவைக்கோம், உனது மாம்ஸத்தை நாங்களிப்பொழுது பக்ஷிக்கப்போகிறோம், என்று கர்ணகடோமான மொழிகளறைந்தனர். இதுவரையில், ஸீதே! நீ இராவணனையடையாயாகில் உன்னைஹிம்ஸிப்போம், பக்ஷிப்போமென்று பயமுறுத்தினவவர், எவ்விதத்திலும் ஸீதையின்மனதைவெல்ல முடியாதென்றுதெரிந்து, பிராட்டிக்கனர்த்தமான பக்ஷிப்போமென்கிற ஓரேகடுஞ்சொல்லை மொழிந்து வாய்மூடினர். அல்லது, இலங்கைக்கும்இராவணனுக்கும் தங்களுக்கும்நேரிடப்போகிற அனர்த்தஸூசகமாக, அந்தஜகன்மாதாவைப்பார்த்து மஹாபராதத்திற்கிடமான அத்விதீயார்த்தமுள்ள வக்கடுமொழியுரைத்து வாய்மூடினர்.

౪. సీతాంతాభిరనార్యాభిర్దృష్ట్వాసంతర్జితాంతదా । రాక్షసీత్రిజటావృద్ధాశయానావాక్యమబ్రవీత్॥

౫. ఆత్మానంఖాదతానార్యానసీతాంభక్షయిష్యథ । జనకస్యసుతామిష్టాంస్నుషాందశరథస్యచ॥

౬. స్వప్నోహ్యద్యమయాదృష్టోదారుణోరోమహర్షణః । రాక్షసానామభావాయభర్తురస్యాభవాయచ॥

௪. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂𑌤𑌦𑌾।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௫. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌖𑌾𑌦𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥।
𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌚॥

௬. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌾𑌯𑌚॥

௪. ஸீதாம்தாபிரநார்யாபிர்த்ருஷ்ட்வாஸம்தர்ஜிதாம்ததா|
ராக்ஷஸீத்ரிஜடாவ்ருத்தாஶயாநாவாக்யமப்ரவீத்||

௫. ஆத்மாநம்காததாநார்யாநஸீதாம்பக்ஷயிஷ்யத|
ஜநகஸ்யஸுதாமிஷ்டாம்ஸ்நுஷாம்தஶரதஸ்யச||

௬. ஸ்வப்நோஹ்யத்யமயாத்ருஷ்டோதாருணோரோமஹர்ஷண:|
ராக்ஷஸாநாமபாவாயபர்த்துரஸ்யாபவாயச||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநார்யாபி:	அயோக்யர்களான	ஶயாநா	படுத்திருப்பவளும்
தாபி:	அந்தஇராக்ஷஸிகளால்	த்ரிஜடாநாம	திரிஜடையென்பவளுமான
ஸந்தர்ஜிதாம்	நன்றாய் மிரட்டப்பட்ட	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஸீதாம்	ஸீதையை	ததா	அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	வாக்யம்	(பின்வருமாறு) வார்த்தையை
வ்ருத்தா	கிழவியும்	அப்ரவீத்	சொன்னாள்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	(ஹே) அநார்யாஃ	ஒதுஷ்டைகளான (இராக்ஷஸிகளே)
அபாவாய	இல்லாமையும்பொருட்டும்	ஆத்மாநம்	என்னை
அஸ்யாஃ-பர்த்துஃ	இவளுடைய-பதியினுடைய	காதத	பக்ஷியுங்கள்
பவாயச	க்ஷேமத்தையும்பொருட்டும்	ஜநகஸ்ய-ஸுதாம்	ஜனகருக்கு-புத்திரியும்
தாருணஃ	பயங்கரமானதும்	தஶரதஸ்ய-இஷ்டாம்-ஸ்நுஷாம்ச-தசரதருக்கு - இஷ்டமான வளும்-நாட்டுப்பெண்ணுமான	
ரோமஹர்ஷணஃ	மயிர்க்கூச்செறிகிறதுமான		
ஸ்வப்நஃ-அத்ய	கனவானது-இப்பொழுது	ஸீதாம்	ஸீதையை
மயா-த்ருஷ்டஃ	என்னால்-பார்க்கப்பட்டது	நபக்ஷஇஷ்யத	பக்ஷியாதையுங்கள்.

தா-ம்.—இவ்விதமவ்வரிையைகளாலதட்டப்பட்டபிராட்டியைப்பார்த்து விருத்தையும்சயனித்திருப்பவளுமான திரிஜடையென்பவள்*பின்வரும்வாக்கியத்தை நவின்றனள். துஷ்டபுத்திகொண்ட அடிகுடிகேடிகளே! பரமஸாதுவான வித்திருமாதைப்பார்த்து மஹாபசாரவசனங்கள்மொழிந்த காதுகிகளே! திவ்யரூபவதியும் குணவதியும் மனோஹரையுமான இவ்விராஜசெல்வத்தையா பக்ஷிக்கப்போகிறீர்கள். உங்களுக்குபலிகொடுப்பதற்காகவோ ஜனகமஹாராஜன் இப்பார்மடந்தைஸுதையை உயிரினுமேன்மையாகவளர்த்தெடுத்தார். உங்களது திவாயிலிடுவதற்காகவோ தசரதமஹாராஜா தனதருமைநாட்டுப்பெண்ணை வனத்திற்கனுப்பினர். தர்மமுணராதநீசைகளே! இப்பரதேவதையின் மஹத்துவமறியாத மூடைகளே! தேவியைப்பார்த்திவ்வாறுபிதற்றவேண்டாம். அவ்வாரியபுத்திரிக்கு யாதொருதீங்கையும் விளைக்கவேண்டாம். உங்களுக்குப் பசியிருக்திருந்தால், நரமாமஸத்திலாசையதிகரித்திருந்தால், இதோபழுத்தபழம்போல் முதிர்ந்தசரீரத்தோடு நானிருக்கிறேன், என்னைப்பக்ஷியுங்கள், பசிதீருங்கள். அடிபாபிகளே! என்னபுத்திகொண்டீர்கள்! இதென்னவிநாசஹேது! நீங்கள் விபரீதபுத்திகொண்டதற்கிணங்க நானுமதிபயங்கரமான வோர்ஸ்வப்னங்கண்டேன். உண்டாகப்போகிறது இராக்ஷதருக்கனர்த்தம்! மருந்துக்குமொருராக்ஷதனில்லையென்னும்படி இப்பிருதிவியிலுள்ளஸகலராக்ஷதரும்அடியோடழிந்துபோவதற்குவந்துவிட்டதுகாலம்! பூமடந்தைபோலதிஸுந்தரமாயும், பார்மடந்தைபோல் சாந்தஸ்வரூபியாயும், உங்களதுஹிம்ஸையெல்லாம் பொறுத்து உங்களைக்கோபியாது தனதுபாக்கிய சூன்யத்தையே நிந்தித்து பர்த்திருத்தியானத்துடனெழுந்தருளியிருக்கிற இம்மிதிலர்கோன்செல்வத்திற்கும் இவ்ளுடையபர்த்தாவான ஸ்ரீரகுநாதனுக்கும் உண்டாகப்போகிறதுமங்களம்! இவ்வேழைதான் ஸுகபடப்போகிறாள். ஐசுவரியத்தாலிறுமாந்து அதர்மத்தைச்செய்கிற உங்கள் பிரபுதான் கேடடையப்போகிறான். அடிராக்ஷஸிகளே! கண்டேனொருபயங்கரமானஸ்வப்பனம். அதை நினைத்தமாத்திரத்தில் மயிர்க்கூச்சுண்டாகிறதே! அது அதிதாருணம், அதிக்கிலேசகரம், என்னசொல்லுவேன்! பின்மாலையிற் கண்ட ஸ்வப்பனத்திற்குச் சீக்கிரபலனென்பார்களே. ஆகிலும் நானென்னசெய்வேன். இராக்ஷஸநாசஸூசகமான துஸ்வப்பனத்தை உண்மையாகவே இப்பொழுதுதான் கண்டேன்.

உ. ఏవముక్తాస్త్రిజటయా రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః । సర్వా ఏవాబ్రువన్ భీతాస్త్రిజటాం తామిదం వచః ॥
కథయస్వ త్వయా దృష్టః స్వప్నోఽయం కీదృశో నిశి ।

எ. ഏവമുക്താസ്ത്രിജടയാ രാക്ഷസ്യഃ ക്രോധമൂർച്ഛിതാഃ।
സർവാ ഏവാബ്രുവൻ ഭീതാസ്ത്രിജടാം താമിദം വചഃ॥
കഥയസ്വ ത്വയാ ദൃഷ്ടഃ സ്വപ്നോഽയം കീദൃശോ നിശി।

எ. ஏவமுக்தாஸ்த்ரிஜடயாராக்ஷஸ்யஃக்ரோதமூர்ச்சிதாஃ।
ஸர்வாயேவாப்ருவந்பீதாஸ்த்ரிஜடாம்தாமிதம்வசஃ॥
கதயஸ்வத்வயாத்ருஷ்டஃஸ்வப்நோயம்கீத்ருஶோநிஶி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரோதமூர்ச்சிதாஃ	கோபத்தால்மெய்மறந்தவர்களான	த்வயா-நிஶி	உன்னால்-இரவில்
ராக்ஷஸ்யஃ	இராக்ஷஸிகள்	கீத்ருஶஃ-அயம்-ஸ்வப்நஃ-எப்படிப்பட்ட-இந்த-கனவு	
த்ரிஜடயா	திரிஜடையினால்	த்ருஷ்டஃ	பார்க்கப்பட்டது
ஏவம்-உக்தாஃ	இந்தவிதம் - சொல்லப்பட்டவர்களாகையால்	கதயஸ்வ	சொல்லு (என்கிற)
		இதம்-வசஃ	இந்த-வார்த்தையை
ஸர்வாயேவ	எல்லோருமே	தாம்-த்ரிஜடாம்	அந்த-திரிஜடையை (குறித்து)
பீதாஃ (ஸத்யஃ)	பயப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு	அப்ருவந்	சொன்னார்கள்.

தா-ம்.—ஸீதை இராவணனுக் கபிமதையாகுநிமித்தம் இரவுமுழுதும்நித்திரைசெய்யாது, ஈட்டிபாலாசூலகட்காயுதங்களைச்சுழற்றி, அடிக்கிறோம், குத்துகிறோம், கொல்லுகிறோம், தின்கிறோம், என்று கொக்கரித்துக் குரோதமூர்ச்சிதாய்ப் பிராட்டியைஹிம்ஸித்த அவ்விராக்ஷஸாதமிகள், இராவணனுக் கனிஷ்டத்தையும் ஸீதைக்கிஷ்டத்தையுங்குறிக்கிற வோர்பயங்கரமான கனவைக்கண்டேனென்றுசொன்ன திரிஜடைவாக்கியத்தைக்கேட்டு, கோபமும்கொக்கரிப்பும் பரபரப்புமடங்கி,பிரமையுற்றுத்திகிலடைந்து, அவ்விருத்தராக்ஷஸியைப்பார்த்து, திரிஜடே! இவ்விரவில் நீகண்டஸ்வப்னம்யாது? இராவணனுக்கு விபத்தையும் ஸீதைக்குஸம்பத்தையுமெப்படியூகித்தாய்? அதிபயங்கரமும் அதிதாருணமுமானஸ்வப்னமென்கிறாயே, அதைக்கேட்கயாம் ஆவல்கொண்டிருக்கின்றனம், எங்களுக்கதைதெரிவிக்கக்கடவாய், என்றுதிரிஜடையைப் பிரார்த்தித்தனர்.

౮. తాసాంశ్రుత్వాతువచనంరాక్షసీనాంముఖాచ్చ్యుతమ్ ॥ ఉవాచవచనంకాలేత్రిజటాస్వప్నసంశ్రితమ్।

௮. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌵𑌚𑌨𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂।

௮. தாஸாம்ஶ்ருத்வாதுவசநம்ராக்ஷஸீநாம்முகாச்ச்யுதம்॥
உவாசவசநம்காலேத்ரிஜடாஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்-ராக்ஷஸீநாம்	அந்த இராக்ஷஸிகளுடைய	காலே	விடியற்காலத்தில்
முகாத்-ச்யுதம்	முகத்திலிருந்து-வெளிவந்த	ஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதம்	கனவிலுண்டான
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	வசநம்	வார்த்தையை (ஸங்கதியை)
த்ரிஜடாது	திரிஜடையானவள்	உவாச	(பின்வருமாறு) சொன்னாள்.

தா-ம்.—இவ்விதமவ்விராக்ஷஸிகளால் வினவுற்றதிரிஜடை, விடியற்காலத்திற்முன்கண்ட ஸ்வப்னவிசேஷத்தை ஸ்மரித் தப்பொழுதுகண்டவண்ணமுரைக்க வாரம்பித்தனள்.

౯. గజదంతమయీందివ్యాంశిబికామంతరిక్షగామ్॥యుక్తాంహంససహస్రేణస్వయమాస్థాయరాఘవః।
౧౦. శుక్లమాల్యాంబరధరోలక్ష్మణేనసమాగతః॥

௯. 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌯𑍀𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌂॥
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑌂𑌸𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
௧௦. 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥

௯. கஜதந்தமயீம்திவ்யாம்ஶிபிகாமந்தரிக்ஷகாம்॥
யுக்தாம்ஹம்ஸஸஹஸ்ரேணஸ்வயமாஸ்தாயராகவ꞉।
௧௦. ஶுக்லமால்யாம்பரதரோலக்ஷ்மணேநஸமாகத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ꞉	ஸ்ரீராகவன்	ஹம்ஸஸஹஸ்ரேண	ஹம்ஸத்திருயிரத்தோடு
ஶுக்லமால்யாம்பரதர꞉-வெளுப்புவஸ்திரம் வெண்மாலை இவைகளைதரித்தவராக		யுக்தாம்	கூடினதுமான
		ஶிபிகாம்	பல்லக்கை
கஜதந்தமயீம்	யானைத்தந்தத்தாலியற்றப்பட்டதும்	ஸ்வயம்-ஆஸ்தாய	தானே-அடைந்து
திவ்யாம்	தெய்வஸம்பந்தமானதும்	லக்ஷ்மணேநஸஹ	இளையவரோடுகூட [தார்.
அந்தரிக்ஷகாம்	ஆகாயத்திற்செல்லுவதும்	ராகவ꞉-ஆகத꞉	ஸ்ரீராகவன் - (இவ்விலங்கைக்கு) வந்

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கண்டஸ்வப்பினத்தில் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தைக்குறிக்கிற பாகத்தையுரைக்கின்றனன்கேளுங்கள். இம்மின்னிடையாளுக்குமாலையிட்ட மஹாப்பிரபுவான ஸ்ரீராகவன் அதிதாவள்ளியமானபட்டாடையுடுத்து மிகவெண்மையானமாலைசூடி, கஜதந்தமயமாயும்தெய்வநிர்மிதமாயும் சுவேதநிறமுள்ள ஹம்ஸஸஹஸ்ரத்தால் தாங்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற ஓர் சிறந்தபல்லக்கில், தானே இலக்ஷ்மணனோடு சென்றேறி சுவேதமண்டலம்போல் ஆகாசமார்க்கத்தில் இலங்காபிமுகமாக வெழுந்தருளக்கண்டேன்.

౧౧. స్వప్నేచాద్యమయాదృష్టాసీతాశుక్లాంబరావృతా। సాగరేణపరిక్షిప్తంశ్వేతంపర్వతమాస్థితా॥
రామేణసంగతాసీతాభాస్కరేణప్రభాయథా।

௧௧. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌣𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾।

௧௧. ஸ்வப்நேசாத்யமயாத்ருஷ்டாஸீதாஶுக்லாம்பராவ்ருதா।
ஸாகரேணபரிக்ஷிப்தம்ஶ்வேதம்பர்வதமாஸ்திதா॥
ராமேணஸங்கதாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய-மயா	இப்பொழுது-என்னால்	ஆஸ்திதா	அடைந்தவளும்
ஸ்வப்நே-ஸீதா	கனவில்-ஸீதையானவள்	பாஸ்கரேண-ப்ரபாயதா-ஸூரியனோடு-காந்திபோல்	
ஶுக்லாம்பராவ்ருதா-வெண்ணுடையால் சுற்றப்பட்டவளும்		ராமேண-ஸங்கதா	ஸ்ரீராகவனோடு-சேர்ந்தவளுமான
ஸாகரேண	ஸமுத்திரத்தில் [யான-பருவதத்தை	ஸீதாச	ஸீதையும்
பரிக்ஷிப்தம்-ஶ்வேதம்-பர்வதம்-இரக்ஷிக்கப்பட்ட-வெண்மை		த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாள்.

தா-ம்.—அழுக்காடையுடுத்துக் கண்ணீருங்கண்ணுமாயென்கண்ணெதிரிலிதோ கஷ்டப்படுகிற இந்த ஸீதை க்ஷணகாலத்திற்குமுன் என் துஸ்வப்னத்தில், சுவேதவஸ்திரந்தரித்து, மஹோததிமத்தியிலுள்ளவோர் சுவேதகிரியையடைந்து, அங்குமணத்திருக்கோலத்துடன் வீற்றிருந்து பிரபையானது பாஸ்கரனோடுசேருவதுபோல், பர்த்திருதேஜஸ்ஸுக்கும் யசஸ்ஸுக்குங் காரணபூதையானவிவள் அர்க்ககுலதிலகனான ஸ்ரீராகவனோடுசேருகிற மங்களமஹோத்ஸவத்தையான்கண்டேன்.

౧౨. రాఘవశ్చమయాదృష్టశ్చతుర్దంతంమహాగజమ్॥ఆరూఢశ్శైలసంకాశంచచారసహలక్ష్మణః।

கஉ. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍॥
𑌆𑌰𑍂𑌢𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂𑌚𑌚𑌾𑌰𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।

கஉ. ராகவஶ்சமயாத்ருஷ்டஶ்சதுர்தந்தம்மஹாகஜம்॥
ஆரூடஶ்ஶைலஸங்காஶம்சசாரஸஹலக்ஷ்மண꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-சதுர்தந்தம்	என்னால்-நான்குதந்தங்களை யுடையது	ராகவஶ்ச-த்ருஷ்ட꞉	இராகவனும்-பார்க்கப்பட்டார்
ஶைலஸங்காஶம்	பருவதத்திற்கொப்பானதுமான [ம்	லக்ஷ்மண꞉	இளையவரும்
மஹாகஜம்	பெரியயானையை	ஸஹ-சசார-	(கூடஸீதையையுத்தேசித்து) ஸஞ்சரி
(ஶிபிகாத꞉) ஆரூட꞉	(பல்லக்கிலிருந்து) ஏறினவராக		தார்.

தா-ம்.—பிறகந்நரோத்தம னவ்வெண்பல்லக்கைவிட்டுப்பெரியகிரிபோலத்துன்னதமும் கம்பீராக்ருதியுமுடைய, சதுர்த்தந்தஸகிதமான ஓர் சுவேதகஜசிரோஷ்டத்தின்மேலேறி இலக்ஷ்மணனோடு ஸீதாஸமீபத்தம் ஸஞ்சரிக்கயான்கண்டேன்.

౧౩. తతస్తౌనరశార్దూలౌదీప్యమానౌస్వతేజసా॥శుక్లమాల్యాంబరధరౌజానకీంపర్యుపస్థితౌ॥

கங. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍌𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍌𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌।

கங. ததஸ்தௌநரஶார்தூலௌதீப்யமாநௌஸ்வதேஜஸா॥
ஶுக்லமால்யாம்பரதரௌஜாநகீம்பர்யுபஸ்திதௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-ஸ்வதேஜஸா	பிறகு-தம்காந்தியால்	தௌ-நரஶார்தூலௌ	அந்த-நரசிரோஷ்டர்கள்
தீப்யமாநௌ	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவரும்	ஜாநகீம்	ஸீதையை
ஶுக்லமால்யாம்பரதரௌ - வெண்பட்டுவெண்மாலைஇவைகளைதரித்திருப்பவர்களுமான		பர்யுபஸ்திதௌ	ஸமீபித்திருந்தார்கள்.

தா-ம்.—பிறகுதங்களுக்கு ஸ்வகீயமான அப்பிராகிருததேஜஸ்ஸால் அர்க்கமண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற இராமலக்ஷ்மணரென்னு நரபுங்கவர் வெண்பட்டாடைகளணிந்து வெண்மலர்மாலைகள்தரித்து ஸுந்தரத் திருக்கோலத்துடன் ஜானகியைஸமீபிக்க யான்கண்டேன்.

౧౪. తతస్తస్యనగస్యాగ్రేహ్యాకాశస్థస్యదంతినః॥భర్త్రాపరిగృహీతస్యజానకీస్కంధమాశ్రితా।

கச. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾।

கச. ததஸ்தஸ்யநகஸ்யாக்ரேஹ்யாகாஶஸ்தஸ்யதந்திந꞉॥
பர்த்ராபரிக்ருஹீதஸ்யஜாநகீஸ்கந்தமாஶ்ரிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-தஸ்ய-நகஸ்ய-அக்ரே-பின்பு-அந்தசுவேத-பருவதத்தி னுடைய-நுனியில்.		ஆகாஶஸ்தஸ்ய-தந்திந꞉-ஆகாசத்திலிருக்கிற- யானையினுடைய	
		ஸ்கந்தம் *	புஜத்தை [ய
பர்த்ரா-பரிக்ருஹீதஸ்ய(தன்) நாயகனால்-கிரகிக்கப்பட்டதும்		ஜாநகீ-ஆஶ்ரிதா	ஸீதை-அடைந்தாள்

தா-ம்.—ஆழ்கடல்மத்தியில், ஓர்தவளகிரிநுனியில்வஸித்தஸீதை, விசும்பளவிலுயர்ந்து தனதுபர்த்ருபரிக்கிரஹீதமான வெண்கஜத்தின்மீதேறி பர்த்திருஸஹிதையாய்வீற்றிருக்க யான்கண்டேன்.

౧౫. భర్తురంకాత్సముత్పత్యతతఃకమలలోచనా।చంద్రసూర్యౌమయాదృష్టాపాణినాపరిమార్జతీ।

கரு. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑌤𑌃𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾॥
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀।

கரு. பர்துரங்காத்ஸமுத்பத்யதத꞉கமலலோசநா॥
சந்த்ரஸூர்யௌமயாத்ருஷ்டாபாணிநாபரிமார்ஜதீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-பர்த்து꞉-அங்காத்-ஸமுத்பத்ய-பின்பு-நாயகனுடைய-மடியில்நின்று-கிளம்பி		சந்த்ர-ஸூர்யௌ	சந்திரன்-ஸூரியன் (இவர்களை
		பாணிநா-பரிமார்ஜதீ	கையினால்-தொடுகிறவளாக
கமலலோசநா	தாமரைபுஷ்பம் போன்ற கண்களையுடைய (ஸீதை)	த்ருஷ்டா	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டனள்.

* 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑍋𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂𑌮𑍃𑌤𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂𑌚𑌧𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ பசு, எருது, யானை, உப்பரிகை, பருவதத்தின்சிகரம் விருக்ஷமிவைகளையேறுகிறதும், கோமயாதிகளைப்பூசிக்கொள்ளுவதும், அழுகிறதும், சாகிறதும், சேரத்தகாதஸ்திரீகளைச் சேருகிறதுமான இந்தஸ்வப்னங்களைக்காணின், சுபமென்று ஸ்வப்னசாஸ்திரத்தில் யதிலிருக்கிறபடியால் ஸ்ரீராகவன் யானையேறினதாகக்கண்டவிஸ்வப்னத்தால் அவருக்கு அதிகமங்களமுண்டாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

தா-ம்—வானளவிலுயர்ந்த வெண்கஜத்தின்மீது ஸ்ரீராகவனுடைய மடியிலுட்கார்ந்திருந்த இக்கமலக் கண்ணினள் எழுந்திருந்து ஸூரியசந்திரரிருவரையும் தனது திருக்கையினால் தாவிப்பிடிக்கயான்கண்டேன்.

౧౬. తతస్తాభ్యాంకుమారాభ్యామాస్థితస్సగజోత్తమః॥ సీతయాచవిశాలాక్ష్యాలంకాయాఉపరిస్థితః।

௧௬. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌗𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥
𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌚𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌉𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।

௧௬. ததஸ்தாப்யாம்குமாராப்யாம்ஆஸ்திதஸ்ஸகஜோத்தமஃ॥
ஸீதயாசவிஸாலாக்ஷ்யாலங்காயாஉபரிஸ்த்திதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-தாப்யாம்-குமாராப்யாம்-பின்பு-அந்த - இராஜகுமாரர்களால்			ஸீதையோடு
ஆஸ்திதஃ-ஸஃ-கஜோத்தமஃ-ஏறப்பட்ட - அந்த - கஜசிரேஷ்டமானது		லங்காயாஃ-உபரி	இலங்கையினுடைய-மேல்பாகத்தில்
விஸாலாக்ஷ்யா-ஸீதயாச - அகன்று - நீண்டகண்களையுடைய		ஸ்திதஃ	இருந்தது.

தா-ம்—வடிவங்கொண்ட வனங்களொனும்படி திவ்யரூபவான்களும் யுவாக்களுமான அவ்விராமலக்ஷ்மணரும் இப்பங்கயக்கண்ணினளுமேறப்பெற்ற அந்த கஜசிரேஷ்டமானது இராவணபரிபாலிதமான இந்நகர்க்குமேல் ஆகாசத்தில்வந்துநிற்க யான்கண்டேன்.

౧౭. పాండురర్షభయుక్తేనరథేనాష్టయుజాస్వయమ్॥ ఇహోపయాతఃకాకుత్స్థస్సీతయాసహభార్యయా

౧౮. లక్ష్మణేనసహభ్రాత్రాసీతయాసహవీర్యవాన్ * ఆరుహ్యపుష్పకందివ్యంవిమానంసూర్యసన్నిభమ్।

౧౯. ఉత్తరాందిశమాలోక్యజగామపురుషోత్తమః। ఏవంస్వప్నేమయాదృష్టోరామోవిష్ణుపరాక్రమః।

౨౦. లక్ష్మణేనసహభ్రాత్రాసీతయాసహభార్యయా॥

௧௭. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌯𑍁𑌜𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥
𑌇𑌹𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾।

௧௮. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌸𑌹𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।

௧௯. 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌜𑌗𑌾𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௨௦. 𑌏𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌰𑌾𑌮𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾॥

௧௭. பாண்டுரர்ஷபயுக்தேநரதேநாஷ்டயுஜாஸ்வயம்॥
இஹோபயாதஃகாகுஸ்த்தஸ்ஸீதயாஸஹபார்யயா।

௧௮. லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராஸீதயாஸஹவீர்யவாந்॥
ஆருஹ்யபுஷ்பகம்திவ்யம்விமாநம்ஸூர்யஸந்நிபம்।

௧௯. உத்தராம்திஸமாலோக்யஜகாமபுருஷோத்தமஃ॥

௨௦. யேவம்ஸ்வப்நேமயாத்ருஷ்டோராமோவிஷ்ணுபராக்ரமஃ।
லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராஸீதயாஸஹபார்யயா॥

---

* 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ [illegible] 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍। [illegible] 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍। 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍। [illegible] 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌚𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 [illegible] ॥ 𑌏𑌵𑌂 [illegible]

பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-புருஷோத்தமஃ	பராக்கிரமசாலியும்-புருஷசிரேஷ்டனுமான
காகுஸ்த்தஃ	ஸ்ரீராகவன்
பார்யயா-ஸீதயாஸஹ	பத்தினியான-ஸீதையோடுகூட
அஷ்டயுஜா-பாண்டுரர்ஷபயுக்தேந	எட்டுவிருஷபத்தோடு கூடினதும்-வெண்மையுற்ற எருதுகளோடு கூடினதுமான
ரதேந-ஸ்வயம்-இஹ	தேரினால்-தான்-இவ்விடத்தில்
உபயாதஃ	எழுந்தருளினார்
ப்ராத்ரா-லக்ஷ்மணேநஸஹ	தம்பியான-இலக்ஷ்மணரோடு கூடவும்
ஸீதயாஸஹ	ஸீதையோடுகூடவும்
ஸூர்யஸந்நிபம்-திவ்யம்	ஸூரியனுக்கு நிகரானதும்-(அதனில்) சிரேஷ்டமானதுமான
புஷ்பகம்-விமாநம்-ஆருஹ்ய	புஷ்பகமென்கிற-விமானத்தை-ஏறி
உத்தராம்-திஶம்	வடக்கான-திக்கை
ஆலோக்ய-ஜகாம	பார்த்து-போனார்
விஷ்ணுபராக்ரமஃ	விஷ்ணுவின்பராக்கிரமத்தையொத்த பராக்கிரமமுடைய
ராமஃ-ப்ராத்ரா	ஸ்ரீராகவன்-ஸஹோதரனை
லக்ஷ்மணேநஸஹ	இளையவரோடுகூடவும்
பார்யயா-ஸீதயாஸஹ	மனைவியான-ஸீதையோடுகூடவும்
ஸ்வப்நே-ஏவம்	கனவில்-இந்தப்பிரகாரம்
மயா-த்ருஷ்டஃ	என்னால்-பார்க்கப்பட்டார்.

(கஎ-மு-உ0-ல்.) தா-ம்—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கனவிற்பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்ட இன்னமோராச்சரியஞ்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். ஸர்வசத்துருக்களையும் க்ஷணகாலத்தில் நிபாதஞ்செய்யவல்ல மஹாவீரனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான அக்காகுத்தன் தேவியோடுகூட, எட்டுவெள்ளைக் காளைகள்பூட்டிய திவ்விய ரதத்தில்தானே வெகுகோலாகலத்துடனிந்நகரில்வந்திறங்கினார். பிறகு அந்நரவியாக்கிரரும் இந்தஸீதையும் இலக்ஷ்மணரோடு பானுமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற நமதுராஜசெல்வமான புஷ்பகத்தின்மீதேறி உத்தரமுகமாயெழுந்தருள யான்கண்டேன். சங்கசக்கிரதாரியான ஸாக்ஷாத்மஹாவிஷ்ணுவின்பராக்கிரமத்திற்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராகவனும் அவருடையபிராதாவான இலக்ஷ்மணனும் திவ்வியதேஜஸ்ஸோடு விளங்குகிற இத்திருமாதும் இவ்விதவிபவத்தையடைந்தவராக என்னால் கனவில்காணப்பட்டனர்.

౨౧. నహిరామోమహాతేజాశ్శక్యోజేతుంసురాసురైః । రాక్షసైర్వాపిచాన్యైర్వాస్స్వర్గఃపాపజనైరివ॥

உக. നഹിരാമോമഹാതേജാശ്ശക്യോജേതുംസുരാസുരൈഃ।
രാക്ഷസൈർവാപിചാന്യൈർവാസ്വർഗഃപാപജനൈരിവ॥

உக. நஹிராமோமஹாதேஜாஶ்ஶக்யோஜேதும்ஸுராஸுரைஃ।
ராக்ஷஸேர்வாபிசாந்யைர்வாஸ்வர்கஃப்பாபஜநைரிவ॥

பதம்.	உரை.
மஹாதேஜாஃ-ராமஃ	அதிதேஜோவானான-ஸ்ரீராகவன்
ஸுராஸுரைஃ	தேவர்களாலும்-அஸுரர்களாலும்
ராக்ஷஸைர்வாபி-அந்யைர்வா	இராக்கதராலும்-இதரர்களாலும்
பாபஜநைஃஸ்வர்கஇவ	பாபஜனங்களால்-ஸுவர்க்கமானது போல்
ஜேதும்-நஶக்யம்	ஜயிக்க-சக்தியன்று.

ശ്രവണമെന്ദ്രാഃ। കൃതാഭിഷേകംപരിവാര്യരാമംദേവർഷയസ്സർവ്വഗണാസ്സഹർഷാഃ॥ തത ഋഷിസംഘാഃ സർവ്വേസഹർഷാ നൃത്യന്തി ഗായന്തി സമേത്യതത്ര। വാദ്യന്ത്യനേകാംശ്ച ദിവി ദുന്ദുഭീംശ്ച വംശാംസ്തു വീണാശ്ച മനോഹരാംശ്ച॥ തദൈതദത്യദ്ഭുതമീദൃശം മയാ ദൃഷ്ടം സുസ്വപ്നം॥*

* தா-ம்—தேவதார்கமான புஷ்பகவிமானத்தில் ஸீதா லக்ஷ்மணஸஹிதரா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீராகவன், அனேக அண்டங்களோடு கூடினதும், அனந்தகோடிசராசரங்களும் ஜீவராசிகளும் வஸிக்கப்பெற்றதுமான இம்மூன்று லோகத்தைக் கவளீகரிக்கிறதாகிற பீமகிருத்தியத்தைச்செய்ய யான்கண்டேன். பிறகுஓர்க்ஷீராப்திமத்தியில் சுவேதகிரியொன்று மேற்கிளம்பி நின்றது. அதன்சிகரத்தில் சதுர்த்தந்தஸகிதமான ஒப்பற்ற சுவேதகஜமொன்றிருந்தது. அந்தகஜசிரேஷ்டத்தின்மீது இலக்ஷ்மீஸாந்நித்தியயுக்தனும், ஸர்வலோகமனோகரனும் கமலபத்திரநேத்திரனுமான ஸ்ரீராகவன் ஸீதாலக்ஷ்மண ஸஹிதராய்வீற்றிருந்தார். அப்பொழுதிந்த ஸுந்தரியெழுந்திருந்து இராகவன் மடியிலுட்கார்ந்து தனதிரண்டுகைகளால் ஷோடசகலைகளோடு அதிமனோகரமாகப் பிரகாசிக்கிற பூர்ணேந்துவைக்கட்டியணைக்கயான்கண்டேன். பிறகு அப்புருஷோத்தமனை வேறுதிருக்கோலத்திற்கண்டேன். அவர் ஓர்மணி மயபீடத்தில்கிழக்குமுகமாயெழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது பிரம்ஹரிஷிகளனைவரும் பிருதிவியிலுள்ள ஸகலபுண்ணியதீர்த்தங்களையுங்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்தார்கள். அபிஷேகங்கொண்ட ஸ்ரீராகவன் ஸகலதேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகையில் ஜனகபுத்திரியான விவள்வெண்பட்டாடையுடுத்து வெண்சாந்தம்பூசி மிகுந்தவிபவத்துடனவர்பார்சுவத்தில்விளங்கினாள். பின்புதேவர்களும் கந்தர்வரும் ஸித்தரும் பிரம்ஹரிஷிகளும் பிரம்ஹாவைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அபிவாதித்து அந்நரேந்திரனை ஸ்துதிசெய்யயான்கண்டேன். இவ்விதம்பட்டாபிஷேக அவஸரத்திற்காணப்பட்ட ஸ்ரீராகவனை உத்தரக்ஷணத்தில் இன்னுமோரத்புதநிலைமையிற்கண்டேன். அந்த பட்டாபிஷேகாஸனத்திற்றானே அந்தஜானகீரமணன் விஷ்ணுரூபங்கொண்டார். பரப்பிரம்ஹஸ்வரூபியாயும், ஸத்ஸத்தியமூர்த்தியாயும், பரக்கியானதேஜஸ்ஸாயும், உத்தமதவத்திலாழ்ந்த முனீந்திரராயுங் காணப்பட்டார். ஸகலத்திற்கும் மூலபீஜமாய், அம்மூலபீஜத்திற்கு க்ஷேத்திரந்தானுமாய், ஸகலகாரணங்களுக்கும்மூலகாரணமாயும்விளங்கினார். சங்கசக்கிரதாரியாயும், வக்ஷப்பிரதேசத்தில்வாழ்கின்ற இலக்ஷ்மீதேவியோடுகூடினவராயும், செங்கமலபத்திரம்போன்றதிருக்கண்களையுடையவராயும், திருமார்பில்ஸ்ரீவத்ஸமணிந்தவராயும், நித்தியஸ்ரீயோடுகூடினவராயும், சாசுவதவாழ்க்கை யுடையவருமாகப்பிரகாசித்தார். இவ்விதமபிஷேகங்கொண்டு ஸர்வலோகேசுவரனாய்வீற்றிருந்த இரகுநந்தனனை மஹேந்திரனும், பிதுருக்களும், முனீந்திரரும், கந்தர்வவித்தியாதரரும் பன்னகேந்திரரு மொன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷஹிருதயத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஸ்துதித்தார்கள். அப்பொழுது அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் அந்த ஆதிபுருஷன் வீற்றிருக்கும் ஸபையை வந்தடைந்து ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனஞ்செய்து கானஞ்செய்தனர். சங்கபேரிகைகள் முழங்கின; மங்களவாத்தியங்கள் கோஷித்தன; வம்சவீணாவாத்தியங்களிசைபாடின, இப்படிப்பட்ட அத்புத திருக்கோலத்தில் இராகவனை யான் கண்டேன்.

இந்த சுலோகங்கள் ஸ்ரீவால்மீகிபகவானாற் செய்யப்பட்டனவல்லவென்று கோவிந்தராஜீயவியாக்கியானத்தில்வியாக்கியானம் செய்யப்படாமல் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இதற்கு பிரதிபதமின்றிதாத்பரியமாத்திரம் வரையப்பட்டது.

தா-ம்—அடிஅஞரியைகளே! இராகவனைக்கேவலமோரல்பமனுஷியனென்று நிந்திக்கின்றீர்களே. அம்மஹாபாஹுவை தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது இராக்ஷதர்களாவது இன்னமற்றெவர்களாவது வல்லச்சக்தரோ! பாபிகளுக்கு ஸ்வர்க்கப்பிராப்தியெப்படி துர்லபமோ அவ்வண்ணமே ஜகதேகவீரனான ஸ்ரீராகவனைவெல்வது யாவர்க்குமஸாத்தியம்.

(அவதாரிகை) திரிஜடை தான்கண்டஸ்வப்னத்தில் ஸ்ரீராகவக்ஷேமகரமானபாகத்தை யிவ்விதமுரைத்து இராவணனிஷ்டகரமானபாகத்தை யுரைக்கவாரம்பிக்கிறாள்.

౨౨. రావణశ్చమయాదృష్టః క్షితౌ తైలసముక్షితః । రక్తవాసాః పిబన్మత్తః కరవీరకృతస్రజః॥

௨௨. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌𑌤𑍈𑌲𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃॥

௨௨. ராவணஸ்சமயாத்ருஷ்டஃக்ஷிதௌதைலஸமுக்ஷிதஃ।
ரக்தவாஸாஃபிபந்மத்தஃகரவீரக்ருதஸ்ரஜஃ॥

பதம்.	உரை.
தைலஸமுக்ஷிதஃ-ரக்தவாஸாஃ	எண்ணெயினால்நனைக்கப்பட்டவனும்-சிகப்புவஸ்திரமுடையவனும்
பிபந்-மத்தஃ	மத்தியபானஞ் செய்யப்பட்டவனும்-(அதனால்) வெகுகொழுத்தவனும்
கரவீரக்ருதஸ்ரஜஃ	அலரிப்பூவினால்செய்யப்பட்ட மாலையுடையவனுமான
ராவணஸ்ச-க்ஷிதௌ	இராவணனும்-பூமியில்
மயா-த்ருஷ்டஃ	என்னால்-பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்—அடிஸகிகளே! இதுவரையில் ஸ்ரீஸீதாராமலக்ஷ்மணனுக்கு க்ஷேமஸூசகமான ஸ்வப்னபாகத்தை யுரைத்தேனல்லவா? இனி இராவணவிநாசஸூசகமான ஸ்வப்னோத்பாதத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். நமதுஇராஜாவான தசக்கிரீவன் தலையிலெண்ணெயிட்டு சிகப்புவஸ்திரந்தரித்து அலரிமாலைசூடி, மத்தியபானத்தால் மயக்கங்கொண்டு பித்தன்போல் பூமியில்திரிகிற அவனது கோரவேஷத்தை யான்கண்டேன்.

౨౩. విమానాత్పుష్పకాదద్య రావణః పతితో భువి । కృష్యమాణః స్త్రియాదృష్టో ముండః కృష్ణాంబరః పునః॥

௨௩. 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌾𑌦𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋𑌭𑍁𑌵𑌿।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌃𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௨௩. விமாநாத்புஷ்பகாதத்யராவணஃபதிதோபுவி।
க்ருஷ்யமாணஃஸ்த்ரியாத்ருஷ்டோமுண்டஃக்ருஷ்ணாம்பரஃபுநஃ॥

பதம்.	உரை.
அத்ய-புஷ்பகாத்-விமாநாத்	இப்பொழுது-புஷ்பகமென்கிற-விமானத்திலிருந்து
புவி-பதிதஃ	பூமியில்-விழுந்தவனும்
ஸ்த்ரியா-க்ருஷ்யமாணஃ	ஸ்திரீயினால்-இழுக்கப்பட்டவனும்
முண்டஃ-க்ருஷ்ணாம்பரஃ	மொட்டத்தலையுடையவனும் - கறுப்பு வஸ்திரமுடையவனுமான
ராவணஃ-புநஃ	இராவணன்-மறுபடி
(மயாத்ருஷ்டஃ)	(என்னால் பார்க்கப்பட்டான்.)

தா-ம்—இன்னமோருத்பாதங்கண்டேன் கேளுங்கள். நம்முடையமஹாராஜா புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து திடீரென்று பூமியின்மீதுவிழுந்தான், அவனுடைய பத்தினிகளிலொருவள் கீழ்விழுந்தபர்த்தாவைக்கட்டியெடுத்தாள். தலையில்கேசமின்றி முண்டமாகக்காணப்பட்டான். பீதாம்பரமின்றி கறுப்புவஸ்திரம் தரித்திருந்தான். இவ்விதவேஷங்கொண்டவனாக இராவணனையான்கண்டேன்.

౨౪. రథేనఖరయుక్తేన రక్తమాల్యానులేపనః । పిబంస్తైలం హసన్నృత్యన్ భ్రాంతచిత్తాకులేంద్రియః॥
గర్దభేనయయౌశీఘ్రందక్షిణాందిశమాస్థితః।

௨௪. 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌖𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌃।
𑌪𑌿𑌬𑌂𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌂𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥
𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑍇𑌨𑌯𑌯𑍌𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।

௨௪. ரதேநகரயுக்தேநரக்தமால்யாநுலேபநஃ।
பிபம்ஸ்தைலம்ஹஸந்ந்ருத்யந்ப்ராந்தசித்தாகுலேந்த்ரியஃ॥
கர்தபேநயயௌஶீக்ரம்தக்ஷிணாம்திஶமாஸ்த்திதஃ।

பதம்.	உரை.
(ராவணஃ) ரக்தமால்யாநுலேபநஃ	(இராவணன்) சிவந்தபுஷ்பமாலையையும்சந்தனப்பூச்சுடையவனும்
தைலம்-பிபந்	எண்ணெயை-குடிப்பவனும்
ஹஸந்-ந்ருத்யந்	சிரிப்பவனும்-கூத்தாடுபவனும்
ப்ராந்தசித்தாகுலேந்த்ரியஃ	பிரமையையடைந்த மனதினாலும் வியாகுலமானசக்ஷுரிந்திரியமுடையவனுமாக
கரயுக்தேந-ரதேந	கழுதையோடுகூடின-தேரினால்
யயௌ	போனான்
தக்ஷிணம்-திஶம்-ஆஸ்திதஃ	தெற்கான-திக்கை - அடைந்தவ
கர்தபேந	கழுதையோடு
ஶீக்ரம்	சீக்கிரம்
	த்துவரையாக (சென்றான்.)

[ஸ்ரீக

தா-ம்—இரக்தவர்ணமான சந்தணப்பூச்சையும் புஷ்பமாலையையுமணிந்தஇராவணன் எண்ணெயைக் குடித்துக்கொண்டு ஹாஸ்யந்ருத்தியாதிகளைச் செய்துகொண்டு பிராந்தசித்தனாய் வியாகூலமடைந்த இந்திரியவிருத்தியுடையவனாய் கழுதையின்மீதேறி யமதிக்கான தக்ஷிணதிக்கைவிரைவாகநோக்கிச்செல்ல யான் கண்டேன்.

౨౫. పునరేవమయాదృష్టోరావణో రాక్షసేశ్వరః॥ పతితోవాక్ఛిరాభూమౌగర్దభాద్భయమోహితః।

உரு. പുനരേവമയാദൃഷ്ടോ രാവണോ രാക്ഷസേശ്വരഃ॥
പതിതോ ഽവാക്ശിരാ ഭൂമൌ ഗർദ്ദഭാദ്ഭയമോഹിതഃ।

உரு. புநரேவமயாத்ருஷ்டோராவணோராக்ஷஸேஶ்வரः॥
பதிதோவாக்சிராபூமௌகர்தபாத்பயமோஹிதः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஶ்வரः-ராவணः-இராக்கதசிரேஷ்டனான இராவண[ன்		பூமௌ	பூமியில்
புநரேவ	மறுபடியும்	அவாக்சிராः	கீழிருக்கும்படியானதலையையுடைய[வனாக
பயமோஹிதः—கர்த்தபாத் - பயத்தால் மெய்மறந்தவனாக-கழுதையிலிருந்து		பதிதः-மயா-த்ருஷ்டः-விழுந்தவனாக-என்னால் - பார்க்கப்பட்டான்.	

தா-ம்—கழுதையின்மேலேறிக்கொண்டு தெற்குமுகமாயோடிய இராவணன் பிறகுபயத்தால் அக்கழுதையின்மீதிருந்து சிரஸைப் பூமியில்நாட்டிக் கீழ்விழுந்தான்.

౨౬. సహసోత్థాయసంభ్రాంతోభయార్తోమదవిహ్వలః ఉన్మత్తఇవదిగ్వాసాదుర్వాక్యంప్రలపన్బహు।

౨౭. దుర్గంధందుస్సహంఘోరంతిమిరంనరకోపమమ్॥ మలపంకంప్రవిశ్యాశుమగ్నస్తత్రసరావణః।

உசா. സഹസോത്ഥായ സംഭ്രാന്തോ ഭയാർത്തോ മദവിഹ്വലഃ॥

உஎ. ഉന്മത്ത ഇവ ദിഗ്വാസാ ദുർവ്വാക്യം പ്രലപൻ ബഹു।
ദുർഗ്ഗന്ധം ദുസ്സഹം ഘോരം തിമിരം നരകോപമം॥
മലപങ്കം പ്രവിശ്യാശു മഗ്നസ്തത്ര സ രാവണഃ।

உசா. ஸஹஸோத்தாயஸம்ப்ராந்தோபயார்தோமதவிஹ்வலः॥

உஎ. உந்மத்தஇவதிக்வாஸாதுர்வாக்யம்ப்ரலபந்பஹு।
துர்கந்தம்துஸ்ஸஹம்கோரம்திமிரம்நரகோபமம்॥
மலபங்கம்ப்ரவிஶ்யாஶுமக்நஸ்தத்ரஸராவணः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः-ராவணः	அந்த-இராவணன்	துர்கந்தம்-துஸ்ஸஹம்	கெட்டநாற்றமுடையதும் (ஆகையால்) ஸஹிக்க முடியாததும்
ஸஹஸா-உத்தாய	சீக்கிரமாக-எழுந்திருந்து	கோரம்-நரகோபமம்	பயங்கரமானதும்-நரகத்திற்குஸமான[மானதும்
பயாத்-ஸம்ப்ராந்தः	பயத்தால் பரபரப்புடையவனும்	திமிரம்	இருள்பாய்ந்ததுமான
மதவிஹ்வலः	மதமயக்கங்கொண்டவனும்	மலபங்கம்	அழுக்குபடிந்தசேற்றை
உந்மத்தஇவ(ஸ்திதः)	பயித்தியம்பிடித்தவன்போல் (இருப்பவனும்)	ஆஶு	சீக்கிரமாக
திக்வாஸாः	திசையையேவஸ்திரமாயுடையவனும்	ப்ரவிஶ்ய-தத்ர	பிரவேசித்து-அதற்குள்
துர்வாக்யம்-பஹு-ப்ரலபந்-கெட்டவார்த்தையை-அதிகமாக உளறிக்கொண்டும்		மக்நः	முழுகினான்.

தா-ம்—பிறகந்தராக்ஷஸராஜன் அதிசீக்கிரமாயெழுந்திருந்து, பயத்தால் மிகபரபரப்படைந்தவனும், மத்தியமயக்கத்தால் சித்தஸ்வாதீனமிழந்தவனுமாய், துர்வசனங்களையுளறிக்கொண்டு இராஜவேஷங்குலைந்து வஸ்திரமுமின்றி, ஸகிக்கமுடியாத துர்நாற்றமும், நரகத்திற்குநிகரானகோரமும், பயங்கரமானகாரிருளும் பொருந்தியசேற்றிற் பிரவேசித்துமூழ்கினான்.

౨౮. కంఠేబద్ధ్వాదశగ్రీవంప్రమదారక్తవాసినీ॥

౨౯. కాళీకర్దమలిప్తాంగీదిశంయామ్యాంప్రకర్షతి। ఏవంతత్రమయాదృష్టఃకుంభకర్ణోనిశాచరః॥

உஅ. കണ്ഠേ ബദ്ധ്വാ ദശഗ്രീവം പ്രമദാ രക്തവാസിനീ॥

உகூ. കാളീ കർദ്ദമലിപ്താംഗീ ദിശം യാമ്യാം പ്രകർഷതി।
ഏവം തത്ര മയാ ദൃഷ്ടഃ കുംഭകർണ്ണോ നിശാചരഃ॥

உஅ. கண்டேபத்வாதஶக்ரீவம்ப்ரமதாரக்தவாஸிநீ॥

உகூ. காளீகர்த்தமலிப்தாங்கீதிஶம்யாம்யாம்ப்ரகர்ஷதி।
யேவம்தத்ரமயாத்ருஷ்டःகும்பகர்ணோநிஶாசரः॥

பதம்.	உரை.
ரக்தவாஸிநீ-காளீ	சிகப்புவஸ்திரமுடையவளும்-கறுத்தவளும்
கர்தமலிப்தாங்கீ-ப்ரமதா	அழுக்கால்பூசப்பட்ட தேகமுடையவளுமான-ஸ்த்ரீ
தஶக்ரீவம்-கண்டே-பத்வா	இராவணனை-கழுத்தில்-கட்டி
யாம்யாம்-திஶம்-ப்ரகர்ஷதி	யமஸம்பந்தமான- திசையைக்குறித்து-இழுத்தாள்
ஏவம்-மயா	இந்தவிதம்-என்னால்
கும்பகர்ண:-நிஶாசர:	கும்பகர்ணனென்கிற-இராக்ஷதன்
தத்ர-மயாத்ருஷ்ட:	அந்தகனவில்-பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்—பிறகு சிகப்புவஸ்திரந்தரித்தவளும் ஸ்வபாவத்திலேயே கறுப்புநிறமுள்ளவளும், மலினலேபனத்தால் மிகக்கறுத்திருப்பவளுமான வோர்பயங்கரரூபமுள்ளஸ்திரீ இராவணனைக் கழுத்தில்கைபோட்டு யமதிக்கைநோக்கி யிழுக்கக்கண்டேன். இவ்விதகோலத்தில் கும்பகர்ணனு மிருக்கக்கண்டேன்.

౩౦. రావణస్యసుతాస్సర్వే దృష్టాస్తైలసముక్షితాః। వరాహేణదశగ్రీవశ్శింశుమారేణచేంద్రజిత్॥
ఉష్ట్రేణకుంభకర్ణశ్చ ప్రయాతోదక్షిణాందిశమ్।

௩௦. [illegible]

௩௦. ராவணஸ்யஸுதாஸ்ஸர்வேத்ருஷ்டாஸ்தைலஸமுத்க்ஷிதா:।
வராஹேணதஶக்ரீவஶ்ஶிம்ஶுமாரேணசேந்த்ரஜித்।।
உஷ்ட்ரேணகும்பகர்ணஶ்சப்ரயாதோதக்ஷிணாம்திஶம்।

பதம்.	உரை.
ராவணஸ்ய-ஸர்வே-ஸுதா:-	இராவணனுடைய-ஸமஸ்தர்களான-புத்திரர்கள்
தைலஸமுத்க்ஷிதா:-	எண்ணெய்தேய்த்துக்கொண்டவர்களாக
த்ருஷ்டா:	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டார்கள்
வராஹேண-தஶக்ரீவ:-	பன்றியோடு-இராவணனும்
ஶிம்ஶுமாரேண-	இந்த்ரஜித்-முதலையோடு-இந்திரஜித்தும்
உஷ்ட்ரேண-கும்பகர்ணஶ்ச-	ஒட்டையோடு-கும்பகர்ணனும்
தக்ஷிணாம்-திஶம்-ப்ரயாத: -	தெற்கான-திக்கைப்பற்றி-சென்றார்கள்.

தா-ம்—பிறகு இராவணபுத்திரரான இந்திரஜித் பிரபிருதிகளனைவரும் தைலமிட்டிருக்க யான்கண்டேன். அன்றி, தசக்கிரீவன் பன்றிமீதும் இந்திரஜித்து முதலையின்மீதும், கும்பகர்ணன் ஒட்டையின்மீதும் ஏறிக்கொண்டு யமதிக்கைநோக்கிச் செல்லக்கண்டேன்.

౩౧. ఏకస్తత్రమయాదృష్టశ్శ్వేతచ్ఛత్రోవిభీషణః॥ శుక్లమాల్యాంబరధరశ్శుక్లగంధానులేపనః।

౩౨. శంఖదుందుభినిర్ఘోషైర్నృత్తగీతైరలంకృతః॥ ఆరుహ్యశైలసంకాశంమేఘస్తనితనిస్స్వనమ్।

౩౩. చతుర్దంతంగజందివ్యమాస్తేతత్రవిభీషణః॥ చతుర్భిస్సచివైస్సార్ధంవైహాయసముపస్థితః।

௩௧. [illegible]

௩௨. [illegible]

௩௩. [illegible]

௩௧. ஏகஸ்தத்ரமயாத்ருஷ்டஶ்ஶ்வேதச்சத்ரோவிபீஷண:।।
ஶுக்லமால்யாம்பரதரஶ்ஶுக்லகந்தாநுலேபந:।

௩௨. ஶங்கதுந்துபிநிர்கோஷைர்ந்ருத்தகீதைரலங்க்ருத:।।
ஆருஹ்யஶைலஸங்காஶம்மேகஸ்தநிதநிஸ்வநம்।

௩௩. சதுர்தந்தம்கஜம்திவ்யமாஸ்தேதத்ரவிபீஷண:।।
சதுர்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்வைஹாயஸமுபஸ்த்தித:।

பதம்.	உரை.
மயா-தத்ர-விபீஷண: -	என்னால்-அக்கனவில்-விபீஷணன்
ஏக:-ஶ்வேதச்சத்ர:-த்ருஷ்ட:-	ஒரு-வெண்குடையுடையவராக-பார்க்கப்பட்டார்
ஶுக்லமால்யாம்பரதர: -	வெள்ளைவஸ்திரம் - வெண்மாலை இவைகளைத்தரித்தவரும்
ஶுக்லகந்தாநுலேபந:-	வெண்சந்தனப்பூச்சுடையவரும்
ஶங்கதுந்துபிநிர்கோஷை: -	சங்கத்தினுடையவும் டங்காவினுடையவும் துவனிகளினுலும்
ந்ருத்தகீதை:-	நாட்யமென்ன-கானமென்ன- இவைகளினுலும்
அலங்க்ருத:	அலங்கரிக்கப்பட்டவருமான
விபீஷண:	விபீஷணன்
ஶைலஸங்காஶம்	மலைக்கொப்பாயும் [யதும்
மேகஸ்தநிதநிஸ்வநம்	மேகத்தின் சப்தம்போன்ற சப்தமுடை-
சதுர்தந்தம்-திவ்யம்	நான்குதந்தங்களையுடையதும்- தேவதார்கமானதுமான
கஜம்-ஆருஹ்ய	யானையை-ஏறி [ளுடன்
சதுர்ப்பி:-ஸசிவை:-ஸார்த்தம்-	நான்குபேர்களான - மந்திரிக-
வைஹாயஸம்-உபஸ்திதி:-	ஆகாசத்தை-அடைந்தவராக
தத்ர-ஆஸ்தே	அவ்விடத்தில்-இருந்தார்.

தா-ம்.—இக்கனவில், அடிராக்ஷஸிகளே! எனதுபிதாவான விபீஷணன், ஓர் வெண்குடையைக் கையிலேந்தி, வெண்பட்டாடையுடுத்து, வெண்மலர்மாலை சூடி, வெண்சாந்தம்பூசி, சுவேதமண்டலம் போற்பிரகாசித்துக்கொண்டு, சங்கதுந்துபிவாத்தியங்கள்கோஷிக்க, திவ்வியஸ்திரீகள் இசைபாடி நர்த்தனஞ்செய்ய, மிகுந்தவிபவத்தோடு தனதுமந்திரிகள் நால்வருடன் மேகம்போற்கர்ஜ்ஜித்து சதுர்த்தந்த ஸஹிதமாய் பர்வதாகாரங்கொண்டு நிற்குமோர் கஜசிரேஷ்டத்தின்மீதேறி ஆகாயத்தில்நிற்கக்கண்டேன்.

3౪. సమాజశ్చ మయా దృష్టో గీతవాదిత్రనిస్స్వనః॥ పిబతాం రక్తమాల్యానాం రక్షసాం రక్తవాససామ్।

௩௪. 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃॥
𑌪𑌿𑌬𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌮𑍍।

௩௪. ஸமாஜஶ்சமயாத்ருஷ்டோகீதவாதித்ரநிஸ்வந:॥
பிபதாம்ரக்தமால்யாநாம்ரக்ஷஸாம்ரக்தவாஸஸாம்।

பதம். உரை.
மயா-கீதவாதித்ரநிஸ்வந:-என்னால்-தத-ஆநத்த-ஸுஷிர - கனமென்கிறவாத்தியங்களுடையதுவனிகளையுடைய
பிபதாம்-ரக்தமால்யாநாம்-குடிக்கத்தக்க வஸ்துவைக் குடித்

பதம். உரை.
துக்கொண்டிருப்பவரும்-சிவந்தமாலையுடையவரும்
ரக்தவாஸஸாம்-ரக்ஷஸாம் - சிவந்தவஸ்திரமணிந்தவருமான-இராக்ஷதருடைய
ஸமாஜஶ்ச-த்ருஷ்ட: கூட்டமும்-காணப்பட்டது.

தா-ம்—சிவந்தவஸ்திரமுடுத்து சிவந்தபுஷ்பமாலைதரித்து மத்தியபானஞ்செய்து கோரவாத்தியங்களைச் சப்தித்துக்கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்துநிற்கிற இராக்ஷஸஸமூகத்தைக்கண்டேன்.

3౫. * లంకా చేయం పురీ రమ్యా సవాజిరథకుంజరా॥ సాగరే పతితా దృష్టా భగ్నగోపురతోరణా।

௩௫. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌚𑍇𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌗𑍍𑌨𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾।

௩௫. லங்காசேயம்புரீரம்யாஸவாஜிரதகுஞ்ஜரா॥
ஸாகரேபதிதாத்ருஷ்டாபக்நகோபுரதோரணா।

பதம். உரை.
ரம்யா-ஸவாஜிரதகுஞ்ஜரா - மனோஹரமாயும்-குதிரை-ரதம்-யானை இவைகளோடும்கூடின
இயம்-லங்காபுரீச இந்த-இலங்கையென்கிறபட்டணமும்

பதம். உரை.
பக்நகோபுரதோரணா - இடிந்துபோனபுரதுவாரமும்பஹிர்த்துவாரமுமுடையதாகி [ட்டது.
ஸாகரே-பதிதா-த்ருஷ்டா - கடலில் - வீழ்ந்ததாக-பார்க்கப்ப

தா-ம்—ஸகலஸௌபாக்கியங்களும்நிறைந்து, எண்ணிறந்த ரதகஜதுரகங்களாலிரக்ஷிக்கப்பட்டு ஸர்வலோக மனோகரமாகப்பிரகாசிக்கு மிம்மாநகரும் இடிந்துபடுசூர்ணமான கோபுரங்களுடனும் முறிந்ததோரணங்களுடனும் ஸமுத்திரத்தில்விழக்கண்டேன்.

3౬. లంకా దృష్టా మయా స్వప్నే రావణేనాభిరక్షితా॥ దగ్ధా రామస్య దూతేన వానరేణ తరస్వినా।

௩௬. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥
𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌦𑍂𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌣𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾।

௩௬. லங்காத்ருஷ்டாமயாஸ்வப்நேராவணேநாபிரக்ஷிதா॥
தக்தாராமஸ்யதூதேநவாநரேணதரஸ்விநா।

பதம். உரை. [பட்ட
ராவணேந-அபிரக்ஷிதா-இராவணனால்-நன்றாகப்பாதுகாக்கப்
லங்கா-மயா-இலங்கையானது-என்னால் [ண்டுவருபவனும்
ராமஸ்ய-தூதேந ஸ்ரீராகவனுடைய - ஸமாசாரம்கொ

பதம். உரை.
தரஸ்விநா-வாநரேண-பலிஷ்டனுமான-குரங்கினால்
தக்தா-ஸ்வப்நே-த்ருஷ்ட:-கொளுத்தப்பட்டதாக-கனவில்-காணப்பட்டது.

தா-ம்—தேவராஜனும்நாடுதற்கரிதாகும்படி அனந்தகோடிராக்ஷஸபடாக்களால்காக்கப்பட்டு, திரிலோகஜயம்செய்தவனான இராவணேசுவரனால் மிகபத்திரமாக ரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறவிந்நகர் இராமதூதனானவோர்வானரத்தால் கொளுத்தப்படக்கண்டேன்.

3౭. పీత్వా తైలం ప్రనృత్తాశ్చ ప్రహసంత్యో మహాస్వనాః॥ లంకాయాం భస్మరూక్షాయాం ప్రవిష్టా రాక్షసస్త్రియః।

௩௭. 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍈𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃॥
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।

௩௭. பீத்வாதைலம்ப்ரந்ருத்தாஶ்சப்ரஹஸந்த்யோமஹாஸ்வநா:॥
லங்காயாம்பஸ்மரூக்ஷாயாம்ப்ரவிஷ்டாராக்ஷஸஸ்த்ரிய:।

---

* "ரம்யா-லங்கா-ச," இதில் "ரம்யா" என்கிற பதப்பிரயோகத்தாலும், "ச" என்கிற அவ்வியத்தாலும், இலங்காநாசத்தால் திரிஜடைமனதிலுண்டாயிருக்கு மனுதாபத்தை வெளியிடுகிறாள். இந்நகரம் பூலோக வமராவதியென்னும்படி அதிஸுந்தரமாக தேவராஜாநிமித்தம் பூர்வத்தில் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதுவெகுகாலமாயுள்ளது. அனேகபோக்தாக்களைக் கண்டது. இது கிடைக்கத்தகாதபாக்கியம். ஆதலால் ஒருவனிடத்திலும் ஸ்திரவாழ்க்கையடையவில்லை. குபேரனிடத்திலிருந்தபகரித்த இராவணனாவது இதை நீடூழியனுபவிக்கக்கூடாதா! இராவணனுடைய துஷ்கிருத்தியத்தா லிதுசீக்கிரம் விநாசமடையப்போகிறதேயென்று வருத்தமுற்றாள்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தைலம்-பீத்வா-	எண்ணெயை-குடித்து [போரும்	பஸ்மரூக்ஷாயாம்-லங்காயாம் -	பஸ்மத்தாலுஷ்ணமான-இலங்கையில்
ப்ரந்ருத்தாஸ்ச-ப்ரஹஸந்த்ய: -	நாட்டியமாடுவோரும் - சிரிப்	ப்ரவிஷ்டா:	பிரவேசித்தார்கள்.
மஹாஸ்வநா:	பேரிரைச்சலைச்செய்பவர்களுமான		
ராக்ஷஸஸ்த்ரிய:	இராக்கதஸ்திரீகள்		

தா-ம்.—பிறகு இராக்ஷதஸ்திரீகள் தைலபானஞ்செய்துகொண்டு விசேஷமான கூத்துக்கொக்கரிப்புடனெரிந்து தணலாயிருந்த இலங்கையிற் பிரவேசிக்கக்கண்டேன்.

౩౮. కుంభకర్ణాదయశ్చేమే సర్వేరాక్షసపుంగవాః॥రక్తంనివసనంగృహ్యప్రవిష్టాగోమయహ్రదే।

௩௮. 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌮𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃॥
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌗𑍋𑌮𑌯𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇।

௩௮. கும்பகர்ணாதயஸ்சேமேஸர்வேராக்ஷஸபுங்கவா:॥
ரக்தம்நிவஸநமக்ருஹ்யப்ரவிஷ்டாகோமயஹ்ரதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கும்பகர்ணாதய:	கும்பகர்ணன்முதலான	க்ருஹ்ய-கோமயஹ்ருதே-ப்ரவிஷ்டா: -	கட்டி-கொண்டு-கோமயமடுவில்-பிரவேசித்தார்கள்.
இமே-ராக்ஷஸபுங்கவா:-	இந்த-இராக்கதசிரோஷ்டர்கள்		
ஸர்வே-ரக்தம்-நிவஸநம்-	ஸமஸ்தரும்-சிவந்த-வஸ்திரத்தை		

தா-ம்.—கும்பகர்ணப்பிரபிருதிகளான இராக்ஷஸசிரோஷ்டர்கள் இரக்தவர்ண வஸ்திரம்தரித்துக்கொண்டு கோமயமயமான மடுவில் பிரவேசிக்க யான்கண்டேன்.

౩౯. అపగచ్ఛతనశ్యధ్వంసీతామాపసరాఘవః॥ఘాతయేత్పరమామర్షీసర్వైస్సార్ధంహిరాక్షసైః।

௩௯. 𑌅𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌨𑌶𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥
𑌘𑌾𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌹𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।

௩௯. அபகச்சதநஸ்யத்த்வம்ஸீதாமாபஸராகவ:॥
காதயேத்பரமாமர்ஷீஸர்வைஸ்ஸார்த்தம்ஹிராக்ஷஸை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபகச்சத-நஸ்யத்தவம்-	விலகி விடுங்சோள்-காணமலிருங்கோ[ள்	ஸர்வை:-ராக்ஷஸை:-ஸார்த்தம்-	ஸமஸ்தர்களான-இராக்ஷதர்களோடு
ஸ:-ராகவ:	அந்த-இராகவன்	(வ:-ராவணம்)	(உங்களை அல்லது இராவணனை)
ஸீதாம்-ஆப-	ஸீதையை-அடையப்போகிறர்	காதயேத்	கொலைசெய்வர்.
பரமாமர்ஷீ	(அவன்) வெகுகோபமுடையவராகி		

தா-ம்.—ஆகையாலிராக்ஷஸிகளே! இவ்விடம் விட்டோடிவிடுங்கள், ஸீதையை ஹிம்ஸியாதேயுங்கள். இத்திசையிலெங்கும் தலைகாட்டாதேயுங்கள், யான்கண்டஸ்வப்ன விசேஷத்தால் இராகவனிங்குவருவது நிச்சயம், ஸீதையைமீட்பதுநிச்சயம், இராவணஸகிதமான இராக்ஷதரை ஹதஞ்செய்வது நிச்சயம். தனது பிரியமகிஷிக்கிவ்வித துன்பம்விளைத்த வரக்கரைக் கோபங்கொண்டு தண்டிக்கையில், ஜானகியைப்பிரத்தியக்ஷத்தில் ஹிம்ஸிக்கிற உங்களையும் ஸ்திரீஜாதியென்று பாராமல் கோபவசத்தால் அடித்தாலுமடிப்பர். ஆகையால் ஓடியொளிவதைப்பாருங்கள்.

౪౦. ప్రియాంబహుమతాంభార్యాంవనవాసమనువ్రతామ్॥భర్త్సితాంతర్జితాంవాపినానుమంస్యతిరాఘవః।

௪௦. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌾𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।

௪௦. ப்ரியாம்பஹுமதாம்பார்யாம்வநவாஸமநுவ்ரதாம்॥
பர்த்ஸிதாம்தர்ஜிதாம்வாபிநாநுமம்ஸ்யதிராகவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:-ப்ரியாம்	ஸ்ரீராகவன்-(தனக்கு) இஷ்டையும்		வளும்-மிரட்டப்பட்டவளுமான
பஹுமதாம்-வநவாஸம் -	புகழத்தக்கவளும்-அரணிய வாஸத்	பார்யாம்	பத்தினியை (பார்த்து)
அநுவ்ரதாம்	அநுஸரித்தவிரதம்பூண்டவளும் [தை	நாநுமம்ஸ்யதி	ஸஹிக்கமாட்டார்.
பர்த்ஸிதாம்-தர்ஜிதாம்வாபி-(உங்களால்)	பயப்படுத்தப்பட்ட		

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இந்தஸ்திரீ நிமித்தமிவ்வளவு இராகவன் செய்வாரோ வென்று சங்கிக்கவேண்டாம். இவளவருக்கத்தியந்தம் பிரியை. இனிய உயிரினுமேலாகவிவளையே இரக்ஷித்துவந்தார். இவளும் மஹாபுத்திசாலி. பதிசுசுருஷையே திடவிரதமாகக்கொண்ட புண்ணியசீலை. அந்தப்புரத்தைவிட்டு ஆரண்ணியவாஸத்தையடைந்ததினுலேயே அவளுடையபர்த்திரு விசுவாஸத்தையும பாதிவிருத்திய மஹிமையையு மறியவில்லையா. இப்படிப்பட்ட பிரியபார்யையை இவ்வவஸ்தையிற் கண்டால் மனம் ஸகிப்பரோ! ஸ்நானுதியலங்காரமும் அன்னபானமுமின்றி கிருசித்ததேகத்துடன் பதியைநினைத்துப் பதறும்படிசெய்த பொல்லாவரக்கனையும் அவனைச்சூழ்ந்தோரையும் படுசூர்ணமாக்காரோ! ஆகையா லிராக்ஷஸிகளே! இதுவரையில் ஹிம்ஸித்ததுபோதும். இனி உயிர்தப்பவேண்டுமானு லோடியொளியுங்கள்.

౪౧. తదలం క్రూరవాక్యైర్వస్సాంత్వమేవాభిధీయతామ్॥ అభియాచామ వైదేహీమేతద్ధి మమ రోచతే।

௪௧. [illegible]

௪௧. ததலம்க்ரூரவாக்யைர்வஸ்ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்॥
அபியாசாமவைதேஹீமேதத்திமமரோசதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-வஃ-க்ரூரவாக்யைஃ-அலம்	ஆகையால்-உங்களுடைய கடினவார்த்தையால்-போரும்	வைதேஹீம்-(அபயம்)-அபியாசாம	ஸீதையை - (பயமில்லாமவிருப்பதை)-யாசிப்போம்
ஸாந்த்வமேவ-அபிதீயதாம்	(இனி உங்களால்) நல்வார்த்தையேசொல்லப்படட்டும்	யேதத்-மம-ரோசதே	இது-எனக்கு-தோன்றுகிறது.

தா-ம்—இக்காரணத்தால், இராக்ஷஸிகளே! இனிஸீதையை ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம், கடுமொழிகளுரைக்கவேண்டாம். இனியவசனங்களையே சொல்லுங்கள். இவளைப்பிடிக்க ஆக்கியாபிக்கவேண்டாமென்று இராவணனிடத்தில்யாசிப்போம். இவ்விதஞ்செய்தோமானால் நாமாவது இராகவகோபத்திற்குத் தப்பலாம். இது யுக்தமென்றெனக்கு விளங்குகிறது.

౪౨. యస్యామేవంవిధస్స్వప్నో దుఃఖితాయాం ప్రదృశ్యతే॥ సా దుఃఖైర్వివిధైర్ముక్తా ప్రియం ప్రాప్నోత్యనుత్తమమ్।

௪௨. [illegible]

௪௨. யஸ்யாமேவம்விதஸ்வப்நோதுக்கிதாயாம்ப்ரத்ருஶ்யதே॥
ஸாதுக்கைர்விவிதைர்முக்தாப்ரியம்ப்ராப்நோத்யநுத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துக்கிதாயாம்-யஸ்யாம்	துக்கமுடையவளான-எவள்விஷயத்தில்	முக்தா	விடப்பட்டவளாக
ஏவம்விதஃ-ஸ்வப்நஃ	இந்தவிதமான-கனவானது	அநுத்தமம்-ப்ரியம்	உத்தமமான-பர்த்தாவை
ப்ரத்ருஶ்யதே	(என்னால்)பார்க்கப்பட்டதோ[ருந்து	ப்ராப்நோதி	அடையப்போகிறாள்.
ஸா-விவிதைஃ-துக்கைஃ	அவள்-நானாவிதமான-துக்கங்களி வி		

தா-ம்—துக்கமிகுதியாற் பரிதபிக்கிற இவள்விஷயமாகக்கண்ட கனவின்பிரயோஜனத்தால் இந்தஸாதுவானவள் சீக்கிரத்தில்துக்க விமுக்தையாய் லோகநாதனான தனது பர்த்தாவை யடையப்போகிறாளென்பது நிச்சயம்.

౪౩. భర్త్సితామపి యాచధ్వం రాక్షస్యః కిం వివక్షయా॥ రాఘవాద్ధి భయం ఘోరం రాక్షసానాముపస్థితమ్।

௪௩. [illegible]

௪௩. பர்த்ஸிதாமபியாசத்த்வம்ராக்ஷஸ்யஃகிம்விவக்ஷயா॥
ராகவாத்திபயம்கோரம்ராக்ஷஸாநாமுபஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸ்யஃ	ஓராக்ஷஸஸ்திரீகளே [யினும்		தேயுங்கோள்
பர்த்ஸிதாமபி	(உங்களால்) பயப்படுத்தப்பட்டவளா	யத்-ராக்ஷஸாநாம்	எக்காரணத்தால்-இராக்கதருக்கு
யாசத்வம்	(ஸீதையை) யாசியுங்கோள்	கோரம்-பயம்	குரூரமான-பயமானது
விவக்ஷயா	(நம்மால்மிரட்டப்பட்டவிவள் ப்ரஸன்னையாவளா என்கிற)சங்கையால்	ராகவாத்-உபஸ்திதம்	ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்து-உண்டாயிருக்கிறதோ (அக்காரணத்தால் பூர்வோக்தமான சங்கைசெய்யத்தக்கதல்ல.)
கிம்	என்னகிடைக்கப்போகிறதென் றிரா		

தா-ம்—அடிராக்ஷஸிகளே! நீங்களெல்லோருமொன்றுசேர்ந்திவளைப் பிராணரக்ஷணஞ்செய்யவேண்டுமென்று யாசியுங்கள். இதுவரையில் உங்களால் பிரமஹிம்ஸை செய்யப்பட்டுத் தப்பவழியில்லாமல் கேவலம் தீனையாகக் காணப்பட்டபோதிலும், ஸாமான்னியையென்றிவளைப் பராமரிக்கவேண்டாம். இவளிடத்துள்ள மஹிமை இப்பொழுதவ்யக்தமாயிருக்கிறது. யான்கனவுற்றவண்ணம், இவள்நிமித்தமாக, திரிலோகதாருணனான இலங்காதிபதிக்கும், அவனைச்சேர்ந்த வரக்கவீரர்க்கும் விபத்துஉண்டாகப்போகிறதென்றால், நாரியாதமைகளான நமக்கு நாசமுண்டாவதைப்பற்றி ஸந்தேகமேன். ஆகையாலிப்பொழுதே ஜீவபிச்சையெடுத்தீர்களாயின், இவளுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தால் ஒருவேளைதப்பினாலுந் தப்பலாம்.

౪౪. ప్రణిపాతప్రసన్నా హి మైథిలీ జనకాత్మజా॥ అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్।

௪௪. [illegible]

௪௪. ப்ரணிபாதஃப்ரஸந்நாஹிமைதிலீஜநகாத்மஜா॥
அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகாத்மஜா-மைதிலீ-	ஜனகன்புத்திரியான-ஸீதை	ஹேராக்ஷஸ்ய꞉-	ஓ இராக்ஷதஸ்திரீகளே
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி -	சரணமடைவதால் பிரஸந்நையன்றோ (ஆதலால்)	ஏஷா-மஹத꞉-பயாத்-	இவள்-அதிக-பயத்திலிருந்து
		பரித்ராதும்-அலம்-(நம்மை)-	காப்பதற்கு-ஸமர்த்தை.

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இவ்வளவுகாலங் கடுநெஞ்சுடன்கண்டித்த காதுகிகளான வெம்மிடத்தில் சரணமாத்திரத்தால் கருணைகூர்ந்துபிரஸாதமளிக்கப் பிரஸன்னையாவளோவிவளென்று சங்கிக்கவேண்டாம். இந்ததயாநிதியின் குணவிபவத்தை நீங்கள்கண்டீர்களில்லை. (குலத்தளவேயாகுங்குணமென்று) பிரமாணமாதலால், இம்மஹாபாகையின் வம்சமகிமையையும் நீங்கள் அறிந்தீர்களில்லை. பூலோகத்தில் ஸர்வேசுவரன் தனதுதிருவிளையாட்டுக்கு க்ஷேத்திரமாயுகந்த அர்க்கஸோமகுலங்களென்கிற இரண்டுராஜவம்சங்களுண்டல்லவா. அவற்றுள் சந்திரவம்சத்தைப் புனிதமாக்கவந்த மஹாதார்மிகனும் ஜனகமஹாராஜனென்பானொருவனுளனென்றுகேட்டிருப்பீர்களே. அந்தமஹானுபாவன் பகவத்பிரஸாதத்தால் அயோநிஜையாகப்பெற்ற அருமைமடந்தையிவள். மிதிலாபுரிவாஸிகளுக்கெல்லாம் நேத்திரஸ்தானமாயுள்ளவள். குணத்திலும் க்ஷமையிலும் வம்சத்தைவிஞ்சியவள். என்னவபராதமிழைத்தபோதிலும் ஹிருதயபூர்வகமாய், "ரக்ஷமாம்" என்று சரணமடைந்தக்கால், உடனே பிரஸன்னையாகி ஸகலவபராதங்களையும்க்ஷமித்து, அபீஷ்டபலப் பிரதானஞ்செய்கிற பரதேவதையிவள். கேவலம் தீனையென்றுபேக்ஷிக்கப்பட்டவிவள் மஹத்தான ஆபத்துக்களினின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லசக்தை. நீறுபூத்தநெருப்புபோல், மஹாதேஜஸ்ஸை உள்ளடக்கிக்கொண்டு ஆடம்பரமின்றி, ஏழைபோல்காணப்படுகிற இந்ததேவி நம்மையெல்லோரையும் ரக்ஷிக்கவல்லவளே.

౪౫. అపిచాస్యా విశాలాక్ష్యా నకించిదుపలక్షయే। విరూపమపి చాంగేషు సుసూక్ష్మమపి లక్షణమ్।

௪௫. அபிசாஸ்யா விஶாலாக்ஷ்யா நகிஞ்சிதுபலக்ஷயே॥
விரூபமபி சாங்கேஷு ஸுஸூக்ஷ்மமபி லக்ஷணம்॥

௪௫. அபிசாஸ்யாவிஸ்லாக்ஷ்யாநகிஞ்சிதுபலக்ஷயே।
விரூபமபிசாங்கேஷு ஸுஸூக்ஷ்மமபிலக்ஷணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிச-விஸாலாக்ஷ்யா꞉-	பின்னும்-நீண்டகண்களையுடைய	லக்ஷணம்-கிஞ்சித்-நோபலக்ஷயே-	சிந்ஹமும்-கொஞ்சம்கூட-காணப்படவில்லை.
அஸ்யா꞉-அங்கேஷு-	இவளுடைய-அவயவங்களில்		
ஸுஸூக்ஷ்மமபி-விரூபம்-	சிறிதாயினும்-விகாரமான		

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இத்திருமாது மகாகுணவதியென்று இவளது குலமகிமையால் நிரூபித்தனன். அதற்குச்சார்பாகப் பிரத்தியக்ஷதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். இவளது திருமேனியின் அங்கலக்ஷணங்களையுற்றுப்பாருங்கள். எவ்விடத்திலாவது விரூபசின்னம் கிஞ்சித்தாவது காண்கிறீர்களா. "நல்லெழில்பகருமன் னூலோரிலங்கெழி னளவுகுணமெனவுரைப்பர்" என்கிறபடி அழகெவ்வளவோ அவ்வளவு குணமென்று ஸாமுத்திரிகாசாஸ்திரஸித்தாந்தமாதலால், உத்தமலக்ஷணங்களமையப்பெற்ற வடிவழகுள்ளவிவள் எழிலுக்கிசைந்த குணவதியென்றறியுங்கள். மேலும், அங்கத்தில்விரூபசின்னங்கள் துக்கஸூசகங்களாகும். அப்படிப்பட்ட சின்னமொன்றுமின்றி அஸாதாரணஸுகிதமாக விளங்கும் இப்பொன்மேனி இவளடையப்போகிற மங்களத்திற் கிசைந்திருக்கிறது.

౪౬. ఛాయావైగుణ్యమాత్రంతు శంకే దుఃఖముపస్థితమ్। అదుఃఖార్హామిమాం దేవీం వైహాయసముపస్థితామ్।

௪௬. ச²ாயாவைகு³ண்யமாத்ரந்து ஶங்கே து³꞉க²முபஸ்தி²தம்॥
அது³꞉கா²ர்ஹாமிமாந்தே³வீம் வைஹாயஸமுபஸ்தி²தாம்॥

௪௬. சாயாவைகுண்யமாத்ரந்துஸங்கேதுக்கமுபஸ்த்திதம்॥
அதுக்கார்ஹாமிமாம்தேவீம்வைஹாயஸமுபஸ்த்திதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அது꞉க்கார்ஹாம்-வைஹாயஸம்-	துக்கத்திற்குத்-தகாதவளும்-ஆகாயஸம்பந்தத்தை (விமானத்தை)	சாயாவைகுண்யமாத்ரம்-	காந்திவைகல்பத்தையே
உபஸ்திதாம்-இமாம்-தேவீம்-	அடைந்த-இந்த-தேவியை	துக்கம்-உபஸ்த்திதாம்	வியஸனமாக-அடைந்திருக்காள்(என்று)
		ஸங்கே	ஊஹிக்கிறேன்.

தா-ம்.—சோபனரூபமுள்ள இந்தபாக்கியசாலி துக்கத்திற்குப் பாத்திரபூதையல்ல. மஹாபோகத்திற்கே அருகையானவள். ஆனாலிப்பொழுது கஷ்டப்படுவதுபோல் காணப்படுகிறாளேயெனில், வஸ்துவைச்சாயையானது வெயிலிலனுவர்த்தித்து நிழலையடைந்தவுடன் விட்டுவிடுவதுபோல், ஏதோ ஸ்வல்பதுக்கமிவளிடத்தி லிப்பொழுது பிரதிபலிக்கிறது, இது அஸ்திரமானது, க்ஷணகாலத்தில்விட்டொழியும், உண்மையான துக்க மிவளையணுகவேயணுகாது. இவளோர்தேவவிமானத்தையடைந்து பூர்ணதேஜஸ்ஸுடன்விளங்குவதாகக் கனவுகண்டேனே. அதுஉண்மைதான், அந்தஉன்னதபதவி இவளுக்குசீக்கிரத்திலுண்டாகப்போகிறது.

౪౭. అర్థసిద్ధింతు వైదేహ్యాః పశ్యామ్యహముపస్థితామ్। రాక్షసేంద్రవినాశంచ విజయం రాఘవస్య చ।

௪௭. அர்த²ஸித்³தி⁴ந்து வைதே³ஹ்யா꞉ பஶ்யாம்யஹமுபஸ்தி²தாம்॥
ராக்ஷஸேந்த்³ரவிநாஶஞ்ச விஜயம் ராக⁴வஸ்ய ச॥

சஎ. அர்த்தஸித்திந்துவைதேஹ்யா:பஶ்யாம்யஹமுபஸ்த்திதாம்।।
ராக்ஷஸேந்த்ரவிநாஶஞ்சவிஜயம்ராகவஸ்யச।

பதம்.	உரை.
அஹம்-வைதேஹ்யா:-	நான்-ஸீதையினுடைய
அர்த்தஸித்திம்-உபஸ்த்திதாம் -	காரியஸித்தியை-அடைந்தவளாக
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேன்
ராக்ஷஸேந்த்ரவிநாஶம்-	(பின்னும்) இராக்கதபிரபுவினழிவையும்
ராகவஸ்ய-விஜயம்ச	ஸ்ரீராகவனுடைய ஜயத்தையும் (பார்க்கிறேன்.)

தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! இப்பொழுது தேஜோ வைகல்பத்தையடைந்தவளாகக் காணப்படுகிற விந்தஜானகியைப் பலஸித்தியடைந்து விட்டவளாகவேகாண்கிறேன். இவளுடையக்ஷேமம் ஏதத்க்ஷணத்தில் பவிஷ்யத்கால விஷயமாயினும் அது சீக்கிரத்தில் ஸித்திக்கப்போகிறதென்கிற உறுதியால் பூதகாலவிஷயமென்றே நினைக்கத்துணிவுகொள்ளுகிறேன். இம்மங்களஸ்வரூபியை துக்கவிமுக்தையாய் இராகவன்பக்கல்சேர்ந்து ஆனந்தபரிதையாக விளங்கக்காண்கிறேன். ஸ்ரீராகவனை யுத்தரங்கத்தில் சத்துருவைநிபாதஞ்செய்து இடதுகையிற் கோதண்டமும் வலதுதோளில் ஜயஸ்ரீயுந்தாங்கி விஜயராகவனாக விளங்கக்காண்கிறேன். அனுரியகிருத்தியனான இவ்விராவணனைப் போர்க்களத்தில் முடிசாய்ந்து கீழ்விழுந்து மண்ணைவாயில்கவ்விக்கொண்டு தேகத்தைக் கழுகுங் காக்கையும்பிடுங்க கோரவதமடைந்தவனாகக்காண்கிறேன்.

౪౮. నిమిత్తభూతమేతత్తు శ్రోతుమస్యా మహత్ప్రియమ్।। దృశ్యతే చ స్ఫురచ్చక్షుః పద్మపత్రమివాయతమ్।
౪౯. ఈషచ్చ హృషితో వాస్యా దక్షిణాయా హ్యదక్షిణః।। అకస్మాదేవ వైదేహ్యా బాహురేకః ప్రకంపతే।
౫౦. కరేణుహస్తప్రతిమస్సవ్యశ్చోరురనుత్తమః।। వేపమానస్సూచయతి రాఘవం పురతః స్థితమ్।

சஅ. നിമിത്തഭൂതമേതത്തു ശ്രോതുമസ്യാ മഹത്പ്രിയം।।
ദൃശ്യതേ ച സ്ഫുരച്ചക്ഷുഃ പദ്മപത്രമിവായതം।
சகூ. ഈഷച്ച ഹൃഷിതോ വാസ്യാ ദക്ഷിണായാ ഹ്യദക്ഷിണഃ।।
അകസ്മാദേവ വൈദേഹ്യാ ബാഹുരേകഃ പ്രകമ്പതേ।
ருO. കരേണുഹസ്തപ്രതിമഃ സവ്യശ്ചോരുരനുത്തമഃ।।
വേപമാനഃ സൂചയതി രാഘവം പുരതഃ സ്ഥിതം।

சஅ. நிமித்தபூதமேதத்துஶ்ரோதுமஸ்யாமஹத்ப்ரியம்।।
த்ருஶ்யதேசஸ்புரச்சக்ஷு:பத்மபத்ரமிவாயதம்।
சகூ. யீஷச்சஹ்ருஷிதோவாஸ்யாதக்ஷிணாயாஹ்யதக்ஷிண:।।
அகஸ்மாதேவவைதேஹ்யாபாஹுரேக:ப்ரகம்பதே।
ருO. கரேணுஹஸ்தப்ரதிமஸ்ஸவ்யஶ்சோருரநுத்தம:।।
வேபமாநஸ்ஸூசயதிராகவம்புரதஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.
அஸ்யா:-மஹதி-ப்ரியம்-	இவளுக்கு-பெரிதான-இஷ்டத்தை
ஶ்ரோதும்-நிமித்தபூதம்-	கேழ்பதற்கு-காரணமான
யேதத்-ஆயதம்-	இந்த-நீண்டதானதும்
அதக்ஷிணம்-சக்ஷு:-	இடதுமான-கண்
பத்மபத்ரமிவ	தாமரைபுஷ்பத்தின்இதழ்போல்
ஸ்புரத்-த்ருஶ்யதே	நன்றாக-காணப்படுகிறது
யீஷத்-ஹ்ருஷித:-	கொஞ்சம்-மயிர்கூச்சுடையதும்
அதக்ஷிண:-தக்ஷிணாயா:-	இடதுபுறமுமான - பர்த்தாவின்க்ஷேமஸூசகமாயிருக்கிற
அஸ்யா:-வைதேஹ்யா:-ஏக:-பாஹு:-	இந்த - ஸீதையினுடைய-ஒரு-தோளானது
அகஸ்மாத்-ப்ரகம்பதே-	திடீரென்று-துடிக்கிறது
கரேணுஹஸ்தப்ரதிம: -	யானையின்துதிக்கைக்குஸமானமானதும்
ஸவ்ய:-அநுத்தம:-	இடதானதும்-உத்தமுமான
ஊருஶ்ச-வேபமாந:-	துடையும்-துடிக்கிறது (ஸீதைக்கு)
புரத:-ராகவம்	முன்பாக-ஸ்ரீராகவனை
ஸ்தித:-ஸூசயதி	இருக்கிறவனாக-தெரியப்படுத்துகிறது.

(சஅ-மு-ருO-ல்.) தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! இந்தஸீதைக்கு மஹத்தான க்ஷேமமுண்டாகப்போகிறது. அந்தஸந்தோஷத்தை யிவள்கேழ்க்கப்போகிறாளென்று இவளதங்கத்தில் சிலநற்குறிகளுண்டாயிருக்கின்றனபாருங்கள். இவளுடைய இடதுகண் செங்கமலபத்திரம்போல் கோமளமாயும் ஸ்புரத்தாயும் சோபனவத்தாயும் விளங்குகிறதுபாருங்கள். அந்தநேத்திரமே கொஞ்சம்மயிர்க்குச்சுடன் துடிக்கிறது பாருங்கள். மேலும் இவளுடைய அழகானஇடதுதோளும், யானைதுதிக்கைபோற்பெருத்துநீண்டு உத்தமவழகினதாகவிளங்குமிடதுதுடையும் அடிக்கடி நிஷ்காரணமாகக் கம்பிக்கின்றனபாருங்கள். இந்த சுபசகுனங்களெல்லாம் சீக்கிரத்தி லிந்தபதிவிரதை ஸ்ரீராகவஸந்நிதியடைந்து ஸுகிக்கப்போகிறாளென்பதை ஸூசிப்பிக்கின்றன.

(அவதாரிகை.) இந்தவிதம் திரிஜடைபிரதமத்தில் தான்கண்ட ஸ்வப்னத்தாலும், பிறகு பிராட்டியினது திருமேனியிலுண்டான சோபனக்குறிகளாலும் இனியுண்டாகப்போகிற க்ஷேமத்தைக்காட்டி, அனந்தரம் சுபஸூசகமானவோர் திவ்வியசகுனத்தையு முரைக்கின்றனள்,

౫౧. పక్షీ చ శాఖానిలయం ప్రవిష్టః పునః పునశ్చోత్తమసాన్త్వవాదీ।।
౫౧. సుస్వాగతాం వాచముదీరయానః పునః పునశ్చోదయతీవ హృష్టః।
ருக. പക്ഷീ ച ശാഖാനിലയം പ്രവിഷ്ടഃ പുനഃ പുനശ്ചോത്തമസാന്ത്വവാദീ।।

௫௧௨. ஸ்வாகதாம் வாசமுதீரயாந: புந: புநஶ்சோதயதீவ ஹ்ருஷ்ட:॥
௫௧. பக்ஷீசஶாகாசநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புந: புநஸ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ॥
௫௧௨. ஸ்வாகதாம்வாசமுதீரயாந: புந: புநஸ்சோதயதீவஹ்ருஷ்ட:।
இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஸப்தவிம்ஶஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶாகாநிலய:-ப்ரஹ்ருஷ்ட:-	கிளையின்ஸ்தானத்தை அடைந்ததும்-ஸந்தோஷமடைந்ததும்	உதீரயாந:	சொல்லுகிறதுமான
புந:புந:-உத்தமஸாந்த்வவாதீ-	அடிக்கடி - சிறந்ததான இனிய வார்த்தையைச் சொல்லுகிறதும்	பக்ஷீ	பக்ஷியும்
ஸ்வாகதாம்-வாசம்-	பிரியபந்துவின்வரவையுடைய-வார்த்தையை	ஹ்ருஷ்ட:	மயிர்க்குச்சடைந்ததாக
		புந:புந:	அடிக்கடி
		சோதயதீவ-(ராமாகமனத்தை)-	சொல்லுகிறதுபோல்(இருந்து.)

தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! ஸீதாக்ஷேமத்தைப்பற்றிப் பிரஸிங்கிக்கிற வென்மொழிகளுக்கிணங்க, ஓர் திவ்வியசகுனமு மிப்பொழுதுண்டாயிருக்கிறது பாருங்கள். இதோ இந்தமஹாவிருக்ஷத்தில், புஷ்பபல்லவபலபாரத்தாற் பெருத்த வோர்கிளையின்மீது, பொற்சிறகமைந்த வோர்பக்ஷி தேன்பெருகுந் தீங்கனிகளையுண்ட ஸந்தோஷத்தாற் பிரஸன்னமான வதனத்தோடு நிலைபெற்று வீற்றிருக்கிறதுபாருங்கள். அவ்விஹங்கதுங்கமானது ஜானகியைப்பார்த்து அடிக்கடி நல்லவார்த்தை சொல்வதுபோலும், அவளுக்குப்பிரிய பந்துவான ஸ்ரீராகவனுடைய வரவை மிகுந்தஸந்தோஷத்துட னடிக்கடிசொல்லி அவளுடைய விரகதுக்கத்தையாற்றுவதுபோலுங் காண்கிறது பாருங்கள். இதோரத்புதசகுனமாகையால் யான்கண்ட ஸ்வப்னமும் தேவியினிடத்துண்டான நற்குறிகளும் மித்தியையாகா. அவசியமுண்டாகப்போகிற திவளுக்குமங்களம்!

விசேஷார்த்தம்.

பக்ஷீ-பக்ஷௌ அஸ்யஸ்த இதிபக்ஷீ என்று, ப்ரசம்ஸாயாம் மதுப்பாய் - விஸ்தாரமான இரக்கைகளையுடையது, கருத்மாந் - ஶாகாநிலய: - இரக்கைகளைப் பறக்கவிரித்து - பிரதக்ஷணமாக வலம்வந்து மேற்கிளம்பி கீழ்தாழ்ந்து, சுஷ்கித்தகிளையிலன்றிக்கே - நன்றாகப்புஷ்பித்து விகஸித்து அதிபல்லவிதமான கிளையின்மீது திடமாயுட்கார்ந்தது. இப்படி பிரதக்ஷணமாயும் திடமாயுமுட்கார்ந்தது சுபத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரஹ்ருஷ்ட: - அங்குண்டான அதிமாதுர்ய பலவர்க்கங்களைப் புஜித்து மந்தமாருதனை ஸேவித்து தேகமறியாமல் பூரித்து ஸந்தோஷித்தது. புந:புநஸ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ - அப்படி ப்ரஹர்ஷாதிசயத்தால் இறுமாந்து தூஷ்ணீமாயிருக்கையிலன்றிக்கே, மேன்மேலும் நல்லவசனங்களை மொழிவதுபோலிருந்தது. அதாவது ஸீதே! நீயேன்வருந்துகிறாய், வெகுசீக்கிரமாக நினது பர்த்தாவந்து அரவிந்ததளம்போன்ற உன்னிருதிருக்கண்களிலும் ததும்புகிற ஜலங்களைத்துடைத்து இராக்ஷதரால் உண்டான பயத்தையொழித்து உன் புழுதிபடிந்த பொன்மேனியையெல்லாமலங்கரித்து உன்னைத்தேற்றப்போகிறார். ஆகையாலிப்பொழுது சோகங்கொண்டிருப்பதற்கு ஸமயமல்லவென்று இனிய வசனங்களால் ஸீதையைஸமாதானிப்பதுபோ லிருந்தது. ஸ்வாகதாம்வாசமுதீரயாந: - ஸீதே! உன்னைக்காட்டிலும் ஸ்ரீராகவன் அதிகமான விரஹதுக்கத்தையடைந்து கஷ்டப்படுகிறார். அப்படியிருந்தும் ஸுகமாகவே யிங்கெழுந்தருளி உன்னை ரக்ஷிக்கப்போகிறார். என்று பிராணபந்துவான ஸ்ரீராகவன் படுகிற துக்கத்தையு மவரது வரவையுஞ் சொல்வதுபோலிருந்தது. விரகிணிக்குத் தனது விரகத்தால் நாயகனும் வருந்துகிறானென்று சொல்லுவதே பிரியவசனம். துஷ்யந்தன் சகுந்தலையைச்சேருங்கால், காமனுன்னைப் பீடிக்கிறானோ இல்லையோ அறியேன், என்னையோ இராப்பகலெப்பொழுதுந் தபிக்கிறான், என்று தூதுவிடுவித்த பிரியநாயகியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். * தபதி தநுகாத்ரி மதநஸ்த்வாமநிஶம் மாம் புநர்தஹத்யேவ। க்லபயதி யதா ஶஶாங்கம் ந ததா ஹி குமுத்வதீம் திவஸ:॥ ஹேதந்விசகுந்தலே! காமனுன்னை ஸதா தபிக்கிறான், என்னையோ கொளுத்தியேவிடுகிறான். அதுயுக்தந்தான்! ஏனெனில் தம்பதிகளான சந்திரனு மாம்பலோடையும் பகலிற்பிரிந்திருக்குங்கால், ஸூரியன் சந்திரனைவாட்டுவதுபோல் ஆம்பலோடையை வாட்டுகிறதில்லையன்றோ! இப்படி தனக்கும் விரகதுக்கமதிகமென்றுசொல்லி நாயகியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறான். அவ்வண்ணமே இப்பக்ஷியும் ஸ்ரீராகவதுக்கத்தைச்சொல்லி விரகிணியான ஜானகி துக்கத்தைத் தணிப்பதுபோலிருந்தது. புந:புநஸ்சோதயதீவ - உன்நாயகன் வரப்போகிறது நிச்சயமாகையால் நீசிறிதேனு மலங்கரித்துக்கொள்ளாமல் எப்பொழுதும் துக்காச்ருவைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பது யுக்தமல்ல, எழுந்திரு, ஸ்நானம்செய், அலங்கரித்துக்கொள், சீக்கிரம் சீக்கிரம், என்று ஸீதையை யடிக்கடி தூண்டுவதுபோலிருந்தது. ஹ்ருஷ்ட: - உன்பிரியநாதன்வரப்போகிறார், அதனால் நீ மிகவும் ஸந்தோஷிக்கப்போகிறாய், என்று அந்தகாலத்திலுண்டாகப்போகிற ஸந்தோஷாதிசயம் தோன்றும்படி தன்சிறகுகளை சிலிர்த்துப் புளகாங்கிதம் காட்டுவதுபோலிருந்தது.

எந்தகாவியத்தில் வாச்சியார்த்தத்தைவிட வியங்க்யார்த்த மதிகமாகவிருக்கிறதோ அதாவது ஸாதாரண சுலோகார்த்தத்துடன் சுலோகத்துவனியால் பரமானவர்த்தம் ஜனிக்கிறதோ-அப்படிப்பட்ட காவியத்திற்கு உத்தமகாவியமென்றுபெயர். ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் உத்தமகாவியம். வியங்க்யார்த்தம் பதகதமென்றும் வாக்கியகதமென்றும் பிரபந்தகதமென்றும் மூன்றுவிதம். இந்தசுலோகத்தால் ஜனிக்கிற வ்யங்க்யார்த்தம் பிரபந்தகதமானது. ஸுந்தரகாண்டமென்கிற இக்கிரந்தத்தில் அநாதிபகவத்ஸம்பந்த முடையவனான சேதனனுடைய உஜ்ஜீவனார்த்தம் பிரவர்த்தித்த ஆசாரியனுடைய பிரவர்த்தி சொல்லப்படுகிறது. இவ்வர்த்தம் இக்காண்டத்தின் பிரதமசுலோகத்தில்காண்பிக்கப்பட்டது. இந்தசுலோகத்தால் ஆசாரியவிலக்ஷணமானது வியங்க்யார்த்தமாக வெளியிடப்படுகிறது.

இவ்வர்த்தத்திற்கிணங்க சேதனனென்பான் யாரெனில், இலங்கையே சரீரம், ஏகாக்ஷிமுதலானவர் இந்திரியாதிகள். இராவணகும்பகர்ணன் அகங்கார மமகாரங்கள், இந்திரஜித்பிரபிருதிகள் காமக் குரோத லோப மோக மத மாத்ஸரிய மென்கிற தம்பதிகள். இப்படிப்பட்ட விலங்கையிற் சிக்கிக்கொண்டஸீதையே சேதனன். சேதனனுக்கு பகவத்கியானோபதேசம் பண்ணுகிற ஆசாரியதுல்லியன் ஹநுமான்.

* காளிதாஸப்பிரணீதமான "அபிக்கியான சகுந்தலநாடகம்".

(ஸீதாதுக்கவிமோசன ஸூசகமாக சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைச் சுட்டிச்சொல்லிய பக்ஷிநிமித்தத்தால், அம்மரத்தினோர் சாகையிலெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமானைப் பக்ஷிக்குவமிக்கப்பட்ட ஆசாரியனாகக்கொண்டு பின்வியவகரிக்கப்படும் குணநிசயங்களை யவருக்குச்சேர்த்து ஆசாரியபரமான வர்த்தத்தையறிந்துகொள்ளவேண்டும்.)

பக்ஷீ-என்பதனால் கமனஸாதனத்திற் குபயோகமான ஜ்ஞாநகர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எங்ஙனே யென்னில் “उभाभ्यामेव पक्षाभ्यां यथा खे पक्षिणां गतिः। तथैव ज्ञानकर्मभ्यां नियता परमा गतिः॥” பக்ஷிகளினிரக்கைகள் ஆகாசகமனத்திற் கெப்படி ஸாதனங்களோ அப்படி பரமாகாசமான பரமபதத்திற்கு ஜ்ஞானகர்மங்கள் ஸாதனங்கள் என்றர்த்தம். இதனால் ஆசாரியனுக்குரிய ஜ்ஞானகர்மங்களும், “आचिनोति हि शास्त्रार्थान् आचारे स्थापयत्यपि। स्वयमाचरते यस्मात् आचार्यस्तेन कीर्त्यते॥” சாஸ்திரங்களின் தத்துவார்த்தத்தை யுள்ளபடியறிந்து அதிற்கூறியவண்ணம் தாமுமநுஷ்டித்து இதரரையு மனுஷ்டிக்கும்படி செய்பவனெவனோ அவனே ஆசாரியனென்று ஆசாரியலக்ஷணமும் சொல்லப்பட்டன. “शाखानिलयः” शाखा - என்னும் சப்தத்திற்கு வேதசாகையென்றர்த்தம். நிலயசப்தத்திற்கு அதையே அத்தியயனம்பண்ணுகிறதென்றர்த்தம். அத்தியயனத்திலுள்ள ஊற்றமும்சொல்லப்படுகிறது. “[illegible]” எவன் வேதாத்தியயனஞ்செய்து அதை ஆவர்த்திபண்ணமலிருக்கிறானோ அந்த நராதமன் சிசுஹத்திபாபத்திற் கிலக்காய் திரியங்முதலான பலயோனிகளிற் பிறந்து கஷ்டப்படுகிறான், என்பதனால் இப்படியன்றிக்கே ஸதா வேதாத்தியயனத்தைச் சொல்லுகிறது. [illegible] “[illegible]” என்று எப்பொழுதும் ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயமுடையவனென்றர்த்தம். இதனால் ஆசாரியனையெப்பொழுதுமடையலாமென்கிறது - [illegible] - பகவத்விஷயமான உத்தமவாக்கியத்தை சிஷ்யனையும்பொருட்டு அடிக்கடி சொல்பவன். ஸாந்த்வவாக்கியமாவது “त्वं मे, अहं मे, कुतस्तत्, तदपि कुतः, इदं वेदमूलप्रमाणात्, एतच्चानादिसिद्धानुभवविभवात्, तर्हि साक्रोश एव। क्वाक्रोशः कस्य, गीतादिषु मम विदितः, कोऽत्र साक्षी, सुधीः स्यात्, हन्त त्वत्पक्षपाती स इति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत्त्वम्॥” என்று மனுஜேஶ்வரஸம்வாதத்தில் * (ஈச்வர:) त्वं मे - பகவத் பரதந்திரனை மநுஜ! त्वं - நீ, मे - எனக்கு (சேஷபூதன்) அதாவது மமதாக்கியையைச்செய்பவன். (மனுஜ:) अहं मे - அப்படிகிடையாது. எனக்கு நானே ஸ்வதந்திரனல்லது ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படிந் தாழியஞ்செய்பவனல்லேன். (ஈ) कुतस्तत् - அதெப்படி. (ம) तदपि कुतः - அதுமாத்திரமெப்படி. (ஈ) इदं वेदमूलप्रमाणात् - இது சுருதியின்வாக்கியப்பிரமாணத்தால். (ம) एतच्चानादिसिद्धानुभवविभवात् - ஏதத்ச - இதுவும், அநாதிஸித்தாத் - வெகுகாலமாய் ஸித்தித்திருக்கிற, அநுபவவிபவாத் - அனுபவமான பெரிய ஆதிக்கியத்தால். (ஈ) तर्हि साक्रोश एव - தர்ஹி - ஆனால், ஸாக்ரோஶயேவ - அது ஆக்ஷேபத்தோடு கூடினது. (ம) क्वाक्रोशः कस्य - ஆக்ரோஶ: - அப்படி ஆக்ஷேபிக்கும்படி, க்வ - எங்கே, கஸ்ய - எவன்விஷயமாக. (ஈ) मम गीतादिषु विदितः - மம - என்னுடைய, கீதாதிஷு - கீதைமுதலிய கிரந்தங்களில், விதித: - தெரியப்படுத்தப்பட்டது. (ம) कोऽत्र साक्षी - அத்ர - இந்தவிஷயத்தில், ஸாக்ஷீ - உண்டென்று சொல்லுபவன், க: - யார். (ஈ) सुधीः स्यात् - ஜ்ஞானியாகிறான். (ம) स त्वत्पक्षपाती - ஸ: - அந்த ஜ்ஞானி, த்வத்பக்ஷபாதீ - உன்பக்ஷத்தையே குறித்துச்சொல்பவன் (ஆகையால் அதையொப்பேன்) ஹந்த - கஷ்டம், இதி - என்கிற, नृकलहे - மனிதகலஹத்தில், त्वं - தேவரீர், मृग्यमध्यस्थवत् - மத்தியஸ்தனைத்தேடுவதுபோல் (அவனைக்காணாது பிரமாணஞ்செய்பவர்போல்) இருக்கிறீர். இப்படி அஸத்தியவாதஞ்செய்கிற சேதனனைப் பிரமாணம்பண்ணென்று வாய்திறந்தமாத்திரம் பயமின்றிப் பிரமாணஞ்செய்துவிடுவான், காரியம் கெட்டுவிடுமென்று தேவரீரோ பிரமாணஞ்செய்வதுபோலிருக்கிறீர். அல்லது, வீண்வாதஞ்செய்கிறவனாயினும், பிரமாணம்பண்ணக் கேட்கின் பயந்துவிடுவான், பயமுறுத்தி சேஷத்துவங் கொள்ளக்கூடாதென்று தேவரீரோ நம்பிக்கைபிறப்பதற்காகப் பிரமாணம்பண்ணுபவர்போலிருக்கிறீர். இந்தவிதம், “வீற்றிருந்தேழுலகந் தனிக்கோல்செல்ல,” என்கிறபடியே வைகுந்தப்பெருநகரில் திவ்வியஸிம்ஹாஸனத்தின்மீது அனந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளால் பரிசரியமாணனாகவிருக்கச்செய்தேயும், “படாதனபட்டுமனிசர்க்காய்,” என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளுடைய விழவைக்கண்டகலவறியாது பிரஜைகளின் துக்கம் பிதாவுக் கஸஹ்யமாமாப்போலே, தன்னைத்தானேவந்து காட்டிக்கொடுத்தவளவிலும், “என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்” என்று கிருதக்கியனாய்ப் புகழவேண்டியிருக்க, அதுசெய்யாது எதிரம்புகோர்க்குஞ் சேதனனைவிட்டகலாது, ஸொத்துடையவன் ஸொத்துக்கு மன்றாடுமாப்போலே எதிர்நின்று விழித்து கதிகாணாமல் பிரமாணபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறானென் றிப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லுவது ஸாந்த்வவசனமென்றபடி. இப்படி பிரமாணபூர்வகமாயும் மனிதனை ஸ்வாதீனஞ்செய்வதற்கறியா தோடிவிட்ட ஈசுவரனைப்போலன்றிக்கே, ஆசாரியன் அவனை விஞ்சவிடாமல் அவன்வாக்கியத்திற்கிணங்கி மஹதாயாஸத்தால் சீர்திருத்தி மந்திரராஜமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை யுபதேசஞ்செய்து பகவானிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறான். மேலும் சிலபரமார்த்தங்களை மறித்துக்கேட்ட வர்ஜுனனுக்கு உபதேசியாமலொழிந்த ஈசுவரன் போலன்றிக்கே ஆசாரியன் அடிக்கடி சொல்லித் திருத்திப் பணிசெய்விப்பிக்கிறான். இக்காரணங்களால் ஈசுவரனைக்காட்டிலும் ஆசாரியன் ஏற்றம் என்கிறது சிஷ்டாசாரஸம்மதம்.

ஸ்ரீஸங்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்,

இருபத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

* மனுஜேச்வரஸம்வாதம்—இந்தச்லோகத்தால் அஹங்காரமமகாரங்களால் மயக்கங்கொண்டிருக்கும் சேதனனுக்கும் சேதனனுடைய தாஸ்யத்தையாண்டு அவனுக்குத் திருவடிஸாதிக்கவேண்டுமென்று விருப்புற்ற பகவானுக்குநடந்த ஸம்வாதம்சொல்லப்படுகிறது. இந்தசுலோகம் பட்டர்ஸாதித்தருளியது. இதில் (ஈ) என்றிருக்குமிடத்தில் ஈசுவரவாக்கென்றும், (ம) என்றிருக்குமிடத்தில் மனுஜனுடைய பிரதிவாக்கியமென்று மறிந்துகொள்க.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. సా రాక్షసేంద్రస్య వచో నిశమ్య తద్రావణస్యాప్రియమప్రియార్తా। సీతా వితత్రాస యథా వనాంతే సింహాభిపన్నా గజరాజకన్యా॥

௧. 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌚𑍋𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾।
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌜𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾॥

௧. ஸாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யவசோநிஶம்யதத்ராவணஸ்யாப்ரியமப்ரியார்தா।
ஸீதாவிதத்ராஸயதாவநாந்தேஸிம்ஹாபிபந்நாகஜராஜகந்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-ஸீதா	அந்த-ஸீதையானவள் [வணனுடைய	அப்ரியார்தா	அனிஷ்டவாக்கியத்தால்(நொந்தவளா
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய-ராவணஸ்ய-இராக்கதப்பிரபுவான - இரா		வநாந்தே	அரண்ணியமத்தியில் [க)
தத்-அப்ரியம்	அப்படிப்பட்ட - (இராக்ஷஸிகளால் சொல்லப்பட்ட) அனிஷ்டமான	ஸிம்ஹாபிபந்நா	சிங்கத்தினுற்பிடிபட்ட
		கஜராஜகந்யாயதா	சிரேஷ்டமான பெண்யானைபோல்
வச:-நிஶம்ய	வார்த்தையை-கேட்டு	விதத்ராஸ	மிகபயப்பட்டாள்.

தா-ம்.—சதுர்விதவுபாயங்களு ளெந்தவுபாயத்தினுலாவது ஸீதை யென்னைக் காமுறும்படிசெய்யுங்களென்றுவிதித்த இராவணனதாக்கியை மேற்கொண்டு பிடித்த அவ்விராக்ஷஸிகள் பிராட்டியின்மனதைவெல்லத் தங்களாலாகாததுகண்டு, இனியிவளையுயிரோடுவைக்கிறதில்லை, பிராதராசனுர்த்தமாக அஜகுக்குட்டங்களை ஹிம்ஸிப்பதுபோலிவளைச்சேதித்து விடுவதேயுக்தமென்றுநிச்சயித்துத் தங்களுடைய தீர்மானத்தையும் ஜானகிக்குவிளம்ப, அதைக்கேட்டதேவி மிகத்துயருற்றுத் தனதுவிதியிப்படியாகவிருந்ததேயென்றுபுலம்பி மேலொன்றுஞ்செய்யவகைகாணுது அரண்ணியமத்தியிற் சிங்கத்தாற்கட்டுண்ட கஜப்பேடுபோல்நடுங்கினுள்.

౨. సా రాక్షసీమధ్యగతా చ భీరుర్వాగ్భిర్భృశం రావణతర్జితా చ। కాంతారమధ్యే విజనే విసృష్టా బాలేవ కన్యా విలలాప సీతా॥

௨. 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾𑌚𑌭𑍀𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌚।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌸𑍀𑌤𑌾॥

௨. ஸாராக்ஷஸீமத்த்யகதாசபீருர்வாக்பிர்ப்ருஶம்ராவணதர்ஜிதாச।
காந்தாரமத்யேவிஜநேவிஸ்ருஷ்டாபாலேவகந்யாவிலலாபஸீதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்த்யகதா	இராக்ஷஸிகளின் மத்தியத்தையடை	ஸா-ஸீதா	அந்த-ஸீதையானவள்
வாக்பி:-ப்ருஶம்	வாக்குகளால்-மிகவும் [ந்தவளும்	விஜநே-காந்தாரமத்யே-ஜனமற்ற-காட்டின்நடுவில்	
பீரு:-ராவணதர்ஜிதாச-பயப்பட்டவளும் இராவணனுல் மிரட்டப்பட்டவளுமான		விஸ்ருஷ்டா-பாலா	விடப்பட்ட இளமைப்பருவமுள்ள
		கந்யேவ-விலலாப	பெண்போல்-அழுதாள்.

தா-ம்.—இராவணனுடைய பயமுறுத்தலாலும் இராக்ஷஸிகளுடைய கோரமொழிகளாலும் பயந்து மனமுளைந்து துக்கித்தபிராட்டி ஸிம்மவியாக்ராதிகளின் கர்ஜ்ஜனைகளும் நரிகளின்கோரரோதனங்களும், பூதப்பிரேத பிசாசுகளின் நர்த்தனங்களும், கொள்ளிவாய்ப்பிசாசங்களி னெரிபந்தங்களும், வில்லம்புகளேந்திய கிராதகர்ஸமூகமும் நிறைந்த நிர்மானுஷ்யமான வரண்ணியமத்தியிற் றனிமையாய்விடப்பட்ட வோரிளங்கன்னிகைபோல் நடுக்கமுற்றழுதாள்.

౩. సత్యం బతేదం ప్రవదంతి లోకే నాకాలమృత్యుర్భవతీతి సంతః। యత్రాహమేవం పరిభర్త్స్యమానా జీవామి కించిత్ క్షణమప్యపుణ్యా॥

௩. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌬𑌤𑍇𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌕𑌾𑌲𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌪𑌰𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾॥

௩. ஸத்யம்பதேதம்ப்ரவதந்திலோகேநாகாலம்ருத்யுர்பவதீதிஸந்த:।
யத்ராஹமேவம்பரிபர்த்ஸ்யமாநாஜீவாமிகிஞ்சித்க்ஷணமப்யபுண்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர-அஹம்-அபுண்யா-எக்காரணத்தால்-யான்-புண்ணியமற்றவளும்		ஸந்த:-லோகே	(அதனுல்) ஸத்புருஷர்கள்-உலகத்தி
		அகாலம்ருத்யு:	காலமில்லாக்காலத்தில் சாவானது [ல்
ஏவம்-பரிபர்த்ஸ்யமாநா-இந்தவிதம்-மிரட்டப்பட்டவளுமாக		நபவதி-இதிப்ரவதந்தி-உண்டாகாது-என்றுசொல்லுகிறார்கள்	
க்ஷணமபி-கிஞ்சித்-ஜீவாமி-ஸ்வல்ப காலமாயினும்-குத்ஸிதமாக-பிழைக்கிறேனே		இதம்-ஸத்யம்	இது-வாஸ்தவம்
		பத	ஹா கஷ்டம்!.

தா-ம்.—உலகத்திற் பெரியோர் பிராணிகளுக்கு விதித்தகாலத்திலல்லது மற்றகாலத்தில் மரணம்நேரிடாதென்கிறார்களே, அதுநிச்சயந்தான். அதற்கு நானேதிருஷ்டாந்தம். நாதனைவிட்டகலும்படியான மஹாபாதகஞ்செய்தயான் இன்னம்ஜீவித்திருக்கேனன்றோ! க்ஷணகாலவிரகமும் ஸகிக்கப்பொறுதயான் நாதனைப் பிரிந்தெவ்வளவுகாலமாயிற்று! இவ்விராவணனுலெவ்வளவு பயமுறுத்தப்பட்டேன்! இவ்விராக்ஷஸிகளாலெ

வ்வளவு ஹிம்ஸிக்கப்பட்டேன்! இவைகளையெல்லாம்பொறுத்து இக்கல்லுடல் ஜீவித்திருக்கிறதே! ஆனால் உடலென்னசெய்யும், இருத்தலும் சாதலும் தெய்வச்செயலன்றோ! ஹா என்னகஷ்டம்!

౪. సుఖాద్విహీనంబహుదుఃఖపూర్ణమిదంతునూనంహృదయంస్థిరంమే।విశీర్యతేయన్నసహస్రధాద్యవజ్రాహతంశృంగమివాచలస్య॥

௪. 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂𑌤𑍁𑌨𑍂𑌨𑌂𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂𑌮𑍇।
𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤𑌂𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌲𑌸𑍍𑌯॥

௪. ஸுகாத்விஹீநம்பஹுதுஃக்கபூர்ணமிதந்துநூநம்ஹ்ருதயம்ஸ்த்திரம்மே।
விஶீர்யதேயந்நஸஹஸ்ரதாத்யவஜ்ராஹதம்ஶ்ருங்கமிவாசலஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்-மே	எந்தகாரணத்தால்-என்னுடைய	நவிஶீர்யதே	பிளவாமலிருக்கிறதோ
இதம்-ஹ்ருதயம்து	இந்த-மனதானதோவென்றால்	தத்-பஹுதுக்கபூர்ணம்-ஆகையால்-துக்கபூரிதையும் [தும்	
வஜ்ராஹதம்	வஜ்ஜிராயுதத்தாலடிக்கப்பட்ட [ல்	ஸுகாத்-விஹீநம்	ஸௌக்கியத்திலிருந்து சூன்னியமான
அசலஸ்ய-ஶ்ருங்கமிவ	பருவதத்தினுடைய கொடிமுடிபோ	ஸ்திரம்	அழிவற்றதாகவும் (இருக்கிறது)
அத்ய-ஸஹஸ்ரதா	இப்பொழுது-அனேகப் பிரகாரமாக	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவஸமேத வாஸமாகிற நித்தியஸுகத்தையிழந்தேன். இலங்காநகரவாஸமாகிறமஹாதுக்கத்தை யடைந்தேன். சீலத்தைக்குலைக்கவந்த இராவணனால் மஹாபயமடைந்தேன். ஐயோ இந்த கோரராக்ஷஸிகளால் அளவற்ற நலிவுண்டேன். இதற்கெல்லாம் சலித்ததோ இந்தஹ்ருதயம்! மேல்விழுந்த அசனியை லக்ஷியம்பண்ணாதுநிற்கிற பர்வதசிகரம்போல், இவ்வளவு துக்கங்களையுங்கொண்டு இன்னமெவ்வளவுவந்தபோதிலும் சலியேனென்று சொல்லுவதுபோல் சாசுவதஸ்திரங்கொண்டு அமைந்திருக்கிறதே என் ஹ்ருதயம்! இதற்கழிவென்பதுகிடையாதோ!

౫. నైవాస్తినూనంమమదోషమత్రవధ్యాహమస్యాప్రియదర్శనస్య।భావంనచాస్యాహమనుప్రదాతుమలంద్విజోమంత్రమివాద్విజాయ॥

௫. 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑍂𑌨𑌂𑌮𑌮𑌦𑍋𑌷𑌮𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯।
𑌭𑌾𑌵𑌂𑌨𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌲𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯॥

௫. நைவாஸ்திநூநம்மமதோஷமத்ரவத்த்யாஹமஸ்யாப்ரியதர்ஶநஸ்ய।
பாவம்நசாஸ்யாஹமநுப்ரதாதுமலம்த்விஜோமந்த்ரமிவாத்விஜாய॥

பதம். உரை.

இந்தவிதம் கஷ்டானுபவத்தைப் பொறுப்பதைக்காட்டிலும் பிராணத்தியாகஞ் செய்துவிவிடலாம். அதனலாத்மஹத்தியாகிற மஹாதோஷம் ஸம்பவிக்குமென்றுசங்கித்து அதை வேறுகாரணத்தால் பரிகரிக்கிறாள். [கிற) ஆத்மவதையில்

பதம்.	உரை.
அத்ர-மம	என்னால்-(இப்பொழுதுசெய்யப்படப்போ
தோஷ:-நைவாஸ்தி	பாதகம்-இல்லவேயில்லை

ஏன் தோஷமில்லையென்றால் இராவணனால் மரிப்பதைக்காட்டில் தானேமரிப்பது ஶ்ரேயஸ்கரமென்கிறாள்.

பதம்.	உரை.
அஹம்	(எக்காரணத்தால்) நான்
அப்ரியதர்ஶநஸ்ய-அஸ்ய-பிரியமற்றபார்வையுடைய-(இராவணனுடைய) இராவணனால்	

பதம். உரை. [ஆகிறேனே)

பதம்.	உரை.
நூநம்-வத்யா	நிச்சயமாக-கொலைபுரியப்பட்டவளாக

அதனால் தோஷம்கிடையாதென்று கருத்து. ஆனால் (ஸர்வத:ஆத்மாநம்கோபாய) என்கிற சுருதிப்ரகாரம் இராவணனையனுஸரித்தாவது ஆத்மஸம்ரக்ஷணம் காரியமென்றால் அது நான்செய்ய வல்லியேன் என்கிறாள்.

பதம்.	உரை.
அஹம்-அஸ்ய	நான்-இந்த-இராவணனுடைய (இராவணனிடத்தில்)
பாவம்	அபிப்பிராயத்தை-(மனதை)
த்விஜ:-அத்விஜாய	பிராம்ஹணன்-அப்பிராம்ஹணனையும்
மந்த்ரமிவ	(வேத) மந்திரம்போல் [பொருட்டு
அநுப்ரதாதும்-நாலம்	கொடுப்பதற்கு-ஸமர்த்தையல்ல.

தா-ம்.—துக்கானுபவத்தால் எனதுஜீவன் ஊர்ஜ்ஜிதவாழ்க்கைகொள்கிறதேயொழிய தேகத்தைவிட்டு நீங்குவதைக்காணேன். இப்படியே ஜீவித்திருந்தால் கொஞ்சகாலத்தி லிராவணனென்னைக் கொல்லப்போகிறான். அந்தபாபிஷ்டி கையாலிறப்பதைவிட ஆத்மஹத்திசெய்து கொள்வதேமேன்மை. ஸர்வவிதத்தாலு மாத்மரக்ஷணஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற சுருதிவாக்கியத்தை மரியாதைபண்ணவேண்டுமானால் எனது கற்பை இராவணனுக்கர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டும். வியபசாரஞ்செய்தாவது ஜீவரக்ஷணஞ்செய்ய விரும்புகிறவள்யானோ! அவ்வதமாதமவாழ்க்கையைவிட ஆத்மஹத்தியென்கிற பாபத்தைச்செய்வது உத்தமோத்தமமானகாரியம். பிராணஹானிநேரிடினும் வேதவித்தையைசூத்திரனுக்களிக்க விணங்காத விப்பிரன்போல், கோரவதமும் கோரபாபமுநேரிடினும் ஸ்ரீராகவார்ப்பணஞ்செய்த வென்மனதை இராவணனுக் கிசையும்படிசெய்யேன்.

౬. నూనంమమాంగాన్యచిరాదనార్యశ్శస్త్రైశ్శితైశ్ఛేత్స్యతిరాక్షసేంద్రః।తస్మిన్ననాగచ్ఛతిలోకనాథేగర్భస్థజంతోరివశల్యకృంతః॥

௬. 𑌨𑍂𑌨𑌂𑌮𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌶𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑍇𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌿𑌵𑌶𑌲𑍍𑌯𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌃॥

௬. நூநம்மமாங்காந்யசிராதநார்யஶ்ஶஸ்த்ரைஶ்ஶிதைஶ்ச்சேத்ஸ்யதிராக்ஷஸேந்த்ர:।
தஸ்மிந்நநாகச்சதிலோகநாதேகர்ப்பஸ்தஜந்தோரிவஶல்யக்ருந்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோகநாதே-தஸ்மிந்	ஜகத்ப்ரபுவான-அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	மம	என்னுடைய (அவயவங்களை)
அநாகச்சதி (ஸதி)	(இரண்டுமாதத்திற்குமுன்பே) யெழுந்தருளாமலிருப்பராகில் [ய	அநார்யஃ-ராக்ஷஸேந்த்ரஃ-துஷ்டனாகிய இராவணன்	
		ஶிதைஃ-ஶஸ்த்ரைஃ	கூருடைய-பாணங்களால்
கர்ப்பஸ்தஜந்தோஃ	கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிராணியினுடை	அசிராத்-சேத்ஸ்யதி	சீக்கிரமாக-வெட்டப்போகிறான்
அங்காநி-ஶல்யக்ருந்தஇவ-அவயவங்களை-நாவிதன்போல்		நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஜகத்பிரபுவான ஸ்ரீராகவன் இன்னமிரண்டுமாதத்தி லென்னையடையாராகில், கர்ப்பத்தினின்று வெளிப்படாது மரித்துப்போன சிசுவினங்கங்களை நாவிதன் சின்னபின்னமாக்கி வெளிப்படுத்துவதுபோல், தன்மனோரதத்திற் கிசையாதவென்னை இராவணன் சரங்களால் சேதிக்கப்போகிறான்.

౭. దుఃఖం బతేదం మమ దుఃఖితాయా మాసౌ చిరాయాధిగమిష్యతో ద్వౌ।బద్ధస్య వధ్యస్య తథా నిశాంతే రాజాపరాధాదివ తస్కరస్య॥

௭. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌬𑌤𑍇𑌦𑌂𑌮𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍌𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑍌।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯॥

௭. துஃக்கம்பதேதம்மமதுஃக்கிதாயாமாஸௌசிராயாதிகமிஷ்யதோத்வௌ।
பத்தஸ்யவத்த்யஸ்யததாநிஶாந்தேராஜாபராதாதிவதஸ்கரஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சிராயஃ-துக்கிதாயாஃ	பஹுகாலமாய்-துக்கத்தை யடைந்த		தப்பிதத்தால்
மம-த்வௌ	எனக்கு-இரண்டான	பத்தஸ்ய-ததா	கட்டப்பட்டிருப்பவனும்-அப்படியே
மாஸௌ - அதிகமிஷ்யதஃ -	கெடுவிட்டமாஸம்-வரப்போகிறது (என்கிறயாதொன்றுண்டோ)	நிஶாந்தேச-வத்த்யஸ்ய-பிராதக்காலத்தில்	கொலைபுரியத்தக்க
		தஸ்கரஸ்யேவ	திருடனைப்போல் [வனுமான
இதம்-ராஜாபராதாத்	இது-இராஜனையும்பொருட்டு செய்த	துக்கம்-பத	வியஸனம்-(வந்துவிட்டது) கஷ்டம்.

தா-ம்—.இப்பத்துமாதகாலமாக அகோராத்திரம் துக்கத்தாற் கதறுகிறவெனக்கு இவ்விரண்டுமாதங்களுமாய்ந்தவுடன், இராஜாபராதத்தாற்கட்டுண்டு அதன்பிரயோசனமாக ஓர் தினைதயத்தில் சிரஸாக்கினையை யெதிர்பார்த்திருக்கும் சோரன்போல், ஐயோ, நிரபராதியானயான் அதர்மத்திற் கிணங்காமைக்காக கொலையுண்ணப்போகிறேன். இராகவநிமித்தம் பிராணதாரணஞ்செய்துவந்தயான் அந்தலோகநாதனைக்காணாது விநாசமடையப்போகிறேன். சீலரக்ஷணத்திற்காக விப்பலனோ! ஆகொடிது!

౮. హా రామ హా లక్ష్మణ హా సుమిత్రే హా రామమాతః సహ మే జనన్యా।ఏషా విపద్యామ్యహమల్పభాగ్యా మహార్ణవే నౌరివ మూఢవాతా॥

௮. 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌹𑌾𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑌃𑌸𑌹𑌮𑍇𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾।
𑌏𑌷𑌾𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌮𑍂𑌢𑌵𑌾𑌤𑌾॥

௮. ஹாராமஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரேஹாராமமாதஸ்ஸஹமேஜநந்யா।
யேஷாவிபத்யாம்யஹமல்பபாக்யாமஹார்ணவேநௌரிவமூடவாதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மே-ஜநந்யா ஸஹ	என்னுடைய-தாயோடுகூட	ஏஷா-அஹம்	இந்த-நான்
ஹாராமமாதஃ	ஓராமமாதாவான (கௌஸல்யே)	மஹார்ணவே-மூடவாதா-பெருங்கடலில்-சுழற்காற்றையுடை	
ஹாஸுமித்ரே	ஓ ஸுமித்ரே!	நௌரிவ	ஓடம்போல்
ஹாராம-ஹாலக்ஷ்மண-ஓராம-ஓலக்ஷ்மண!		விபத்யாமி	ஆபத்தை யடைகிறேன்.
அல்பபாக்யா	மந்தபாக்கியமுடைய		(விபத்யே-என்றிருக்கவேண்டும் ஆர்ஷம்.)

தா-ம்—.இந்தவிதம் கிலேசமுற்றபிராட்டி தன்னுடைய பிராணபந்துவைக்காணாது பின்வருமாறு முறையிட்டனள். (ரமயதீதிராமஃ) ஸர்வலோக மனோகரனென்றுகாரணப் பெயர்பூண்ட ஹேநாத! ஆசிருதரக்ஷணத்திற்காக விரைந்து துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்யும் ஸாதுகுணமுள்ள ஹேசரண்ணிய! என்விஷயத்தில்தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்கள் மித்தியையாகக் காண்கின்றனவே! ஆசிருதையானவென்னைத் தேவரீர் மறந்துவிட்டீரோ! என்னுடையபிரலாபங்கள் தேவரீருடையசெவியிற்படவில்லையோ! ஐயோகாணேனே நாதனே, இலக்ஷ்மணனையாவ தழைப்போ மென்று பின்னுங்கதறுகிறாள். ஹாலக்ஷ்மண! ஜ்யேஷ்டப்ராதாவின் பத்தினியான யானுமக்கு மாதாவன்றோ! என்னையிப்படி யுபேக்ஷிக்கலாமோ! பத்தினிவிஷயமென்று ஸ்ரீராகவன் பராங்முகமாயிருந்தாலும் மாதாவிஷயத்தில் நீரிப்படியிருப்பது தர்மமாகுமோ! அன்றி, அரண்ணியத்திற்குப்பிரயாணப்படுங்கால், "ராமம்தஶரதம்வித்தி, மாம்வித்திஜநகாத்மஜாம்" என்று சொல்லிவிடுத்த ஸுமித்திரையின்வாக்கியம் மறந்துவிட்டீரோ! என்னையிரக்ஷிக்க வராதபக்ஷத்தில், உமக்குமாதாவை யுபேக்ஷித்தல், மாதிருவாக்கிய உல்லங்கனம் செய்தல், இவ்விரண்டுபாபமும் நேரிடுமாதலால் நீர் அவசியம்ரக்ஷிக்கமுயன்றிருப்பீர். ஐயோ காணேனே இன்னமப்பிரியபந்துவை. இவ்விதமிலக்ஷ்மணனைக்காணாது மாமியான கௌஸல்யையையழைக்கிறாள். அன்னாய் கௌஸல்யே! லோகபர்த்தாவான ஸ்ரீராகவனைப் பெற்றவளென்கிற யசஸ்ஸோடுவிளங்குந்தாயே! புத்திரனைநம்பி நாட்டுப்பெண்ணை நாடுவிட்டனுப்பியநீர் கஷ்டமடைந்துவிட்டீர். ஐயோநானும்மைக்காணாதிங்கழிகிறேன். மாற்றான்றாயான கைகேயியைப்போலல்லாமல் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஸீதாராமரக்ஷணநிமித்தமாக அருமைமைந்தனைவனத்திற் கனுப்பிய பிரியமாதாவான ஸுமித்திரே! எனதுகஷ்டத்தைக்காணீர்; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனைப்பிரிந்தேன். இராக்ஷஸவசமடைந்தேன். உங்க

ளையெல்லாங் காணுதொழிகிறேன். யானல்பமான பாக்கியஞ்செய்தவள். கடல்மத்தியில் சுழல்காற்றிற்கிலக்கான வோடம்போல் துக்கபரவசையாகி அந்நியாயமாய் நசித்துவிடுகிறேன். ஹாகஷ்டம்!

౯. తపస్వినౌ ధారయతా మృగస్య సత్త్వేన రూపం మనుజేంద్రపుత్రౌ। నూనం విశస్తౌ మమ కారణాత్తౌ సింహర్షభౌ ద్వావివ వైద్యుతేన॥

௯. [illegible]

௯. தபஸ்விநௌதாரயதாம்ருகஸ்யஸத்வேநரூபம்மநுஜேந்த்ரபுத்ரௌ।
நூநம்விஶஸ்தௌமமகாரணாத்தௌஸிம்ஹர்ஷபௌத்வாவிவவைத்யுதேந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ம்ருகஸ்ய-ரூபம்	மானினுடைய-ஆகாரத்தை	வைத்யுதேந	இடியினுல்
தாரயதா-ஸத்வேந	தரித்த-ஜந்துவால் (மாரீசனுல்)	த்வௌ-ஸிம்ஹர்ஷபாவிவ-	இரண்டான ஸிம்ஹஸிரேஷ்டங்க
தரஸ்விநௌ-தௌ	பலமுடையவர்களான-அந்த	மம-காரணாத்	என்னுடையநிமித்தமாக [ள்போல்
மநுஜேந்த்ரபுத்ரௌ	இராஜகுமாரர்கள்	நூநம்-விஶஸ்தௌ	நிச்சயமாக-ஹிம்ஸிக்கப்பட்டார்கள்.

தா-ம்.—அவ்வாரியபுத்திரரிருவரும் உயிரோடிருந்தனராயின் என்னையிதுவரையிற் றேடியடையாமலிரார். அசனியாற்கொலையுண்ட மிருகேந்திரங்கள்போ லந்நரேந்திரரும் பொன்மான் வடிவங்கொண்டென்னைமயக்கிய உத்பாதத்தாலடிப்பட்டனரென்பது நிச்சயம். ஐயோ சக்ஷுரிந்திரியத்திற்குவசையாகிமோசம் போனேனே! ஆசையால்பத்தப்பட் டென்னையனைப் பரிகொடுத்தேனே! பாபியான யானன்றோ அந்தலோகபாலருடைய நாசத்திற்குக்காரணமாகிறேன்.

౧౦. నూనం స కాలో మృగరూపధారీ మామల్పభాగ్యాం లులుభే తదానీమ్। యత్రార్యపుత్రం విససర్జ మూఢా రామానుజం లక్ష్మణపూర్వజం చ॥

௧௦. [illegible]

௧௦. நூநம்ஸகாலோம்ருகரூபதாரீமாமல்பபாக்யாம்லுலுபேததாநீம்।
யத்ரார்யபுத்ரம்விஸஸர்ஜமூடாராமாநுஜம்லக்ஷ்மணபூர்வஜஞ்ச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதா-மூடா	எந்தகாலத்தில்-மூடையான (யான்)	ஸ:-கால:	அந்த-காலமானது
ஆர்யபுத்ரம்	பூஜ்யரானதசரதபுத்திரரான	நூநம்-ததாநீம்	நிச்சயமாக-அப்பொழுது
ராமாநுஜம்	இலக்ஷ்மணனையும்	ம்ருகரூபதாரீ	மான்வேடம்பூண்டதாக
லக்ஷ்மணபூர்வஜம்ச	ஸ்ரீராகவனையும்	அல்பபாக்யாம்-மாம்	ஸ்வல்பபாக்கியஞ் செய்தவளான-என்
விஸஸர்ஜ	விட்டுவிட்டேனே	லுலுபே	வஞ்சித்தது. [னை

தா-ம்.—அஹோ மூடையானேன்! மாயாமிருகதிருஷ்டத்தால் கியானசூன்னியையானேன். மோகாவேசத்தால் கைங்கரியசேஷத்துவத்தைமறந்தேன். மாஞசைகொண்டு நித்தியவிபூதியைப் பரிகொடுத்தேன். முன்னின்றமான்வேண்டுமென்று பதியையாசித்து அவரையதன்பின்விடுத்தேன். பிறகென்னை ரக்ஷித்துவந்த பரிசுத்தஹிருதயரான இலக்ஷ்மணரை மூடையான நான் அனுசியமொழிகளால் தூஷித்து மனங்கசந்தென்னைவிடும்படி செய்தேன். இப்படி இருவரையுங் கைவிட்டவுடன் ஆபத்தையடைந்தேன். அல்பபாக்கியமுடையவளானவென்னை துஷ்காலமானது மாயாமிருகரூபியாகவந்து வஞ்சித்துவிட்டது, நிச்சயம்!

౧౧. హా రామ సత్యవ్రత దీర్ఘబాహో హా పూర్ణచంద్రప్రతిమానవక్త్ర। హా జీవలోకస్య హితః ప్రియశ్చ వధ్యాం న మాం వేత్సి హి రాక్షసానా

௧௧. [illegible] [ம்॥

[illegible]

௧௧. ஹாராமஸத்யவ்ரததீர்க்கபாஹோஹாபூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர।
ஹாஜீவலோகஸ்யஹித:ப்ரியஶ்சவத்யாம்நமாம்வேத்ஸிஹிராக்ஷஸாநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யவ்ரத-தீர்க்கபாஹோ-	ஸத்தியத்தையே விரதமாயுடையவரே-நீண்ட திருக்கைகளையுடைய	ஹாபூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர -	நிறைந்தமதிக்குச்சமானமான திருமுகமுடையவரே
ஹாராம	ஓ-ஸ்ரீராகவ [வரே	மாம்-ராக்ஷஸாநாம்	என்னை-இராக்கதருக்கு
ஜீவலோகஸ்ய-ப்ரியஶ்ச-	பிராணிலோகத்திற்கு-இஷ்டனுமான (தேவரீர்)	வத்யாம்	ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவளாக (பலியாக)
		நவேத்ஸிஹி-ஹா	அறியவில்லையோ-கஷ்டம்.

தா-ம்.—ஹேஸர்வலோகமஞேஹர! ஸத்தியரக்ஷணமே விரதமாகக்கொண்ட ஹேதர்மஜ்ஞ! துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனர்த்தம் நீண்ட திருக்கைகளையுடையபுருஷோத்தம! நிறைந்தமதிபோலதி ஆஹ்லாதகரமான திருமுகமண்டலமுடைய ஹே ஸுந்தர! ஹேஸர்வஜீவகாருண்ணிய! இராக்கதர்கையிற்சிக்கி வதைபடுகிறவென்னைமறந்தீரோ! பக்தஜனத்தினுடைய மனம்ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்கிறதேவரீர் பரமபக்தையானவென்மனம்புண்ணுகி பதறும்படியேன் விட்டிருக்கிறீர்? சரணமடைந்தாரை ரக்ஷிக்கிறதாகப் பிரதிக்கிணை செய்ததேவரீர் என்னையேன் ரக்ஷிக்காது புலம்பவிட்டிருக்கிறீர்? கரதூஷணப்பிரமுகாதிகளை க்ஷணத்தில்

கிபாதஞ்செய்து தண்டகாவனரிஷிகளுக்கபயமளித்ததிருக்கைகளால் இராவணனையடித்து என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? சிவதனுஸ்ஸைமுறித்த தீர்க்கபாஹுவென்றும்மைக்கொண்டாடி ஜனகனென்னை யுமக்களித்தாரே. இப்படியான் படுவதற்கோ அந்தபாஹுபலம்படைத்தீர்! நீண்டகையுள்ளார் தீர்க்ககொடையாளரென்பார்களே, அரக்கனுக்கென்னை தானம்செய்வதற்கோ உமதுகைகள்நீண்டன! பக்தையை ரக்ஷிப்பதற்குக கைநீளவில்லையோ! பாணிக்கிரணஞ்செய்த பத்தினியை ரக்ஷிப்பதற்கு பாஹுபலமுண்டாகவில்லையோ! கற்பழிக்கவந்த காதுகனைக் கண்டிப்பது தர்மபரிபாலனமாகாதோ! ஹாநாத, ஹாராம, தீர்க்கபாஹோ! காமணனே தேவரீருடைய திருக்கைகளை; ஸகல ஆத்மாக்களுக்கும் ஹிதம்செய்கிற ஜீவகாருண்ணியன். ஸகலதுக்க நிவாரணஞ்செய்கிற தயாபரன். துக்கோத்பவமான உஷ்ணத்தைப்போக்குகிற பூர்ணேந்துவதனன். ஸர்வலோகானந்தகரன். ஐயோ இக்குணங்களிலொன்றையு மிப்பொழுதுகாணவில்லையே. ஹாபிராணபந்தோ! என்னை மறந்துவிட்டீரோவென்று துக்கித்தாளந்த பரதேவதையானஸீதை.

౧౨. అనన్యదైవత్వమియం క్షమా చ భూమౌ చ శయ్యా నియమశ్చ ధర్మే। పతివ్రతాత్వం విఫలం మమేదం కృతం కృతఘ్నేష్వివ మానుషాణామ్॥

௧௨. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌭𑍂𑌮𑍌𑌚𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌶𑍍𑌚𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇।

𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌫𑌲𑌂𑌮𑌮𑍇𑌦𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍॥

௧௨. அநந்யதைவத்வமியம்க்ஷமாசபூமௌசஶய்யாநியமஶ்சதர்மே।

பதிவ்ரதாத்வம்விபலம்மமேதம்க்ருதம்க்ருதக்நேஷ்விவமாநுஷாணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநந்யதைவத்வம்	இதரனைதேவதையாய் எண்ணுமலிருந்ததும் (பர்த்தாஒருவனேதெய்வ	இதம்-மே	இந்தஸமஸ்தமும்-எனக்கு
		க்ருதக்நேஷு	செய்நன்றிமறப்பவர்களிடத்தில்
இயம்-க்ஷமாச	இந்த-பொறுமையும் [மென்றர்த்தம்)	க்ருதம்	செய்யப்பட்ட
பூமௌ-ஶய்யாச	பூமியில்-படுக்கையும்	மாநுஷாணாம்	மனிதருடைய
தர்மே-நியமஶ்ச	நியாயமார்க்கத்தில்-ஸ்திரபுத்தியும்	கர்மேவ	உபகாரசெய்கைபோல்
பதிவ்ரதாத்வம்	பர்த்தாவையேவிரதமாயுடைமையும் (இவைமுதலான)	வ்யர்த்தம்	வியர்த்தமாயின.

தா-ம்.—ஹேநாத! "உன்னிற்றுமற்றொருதெய்வம்தொழாளவனையல்லால்" என்கிறபடியே, தேவரீரையல்லது வேறொருவரைத்தெய்வமாகயான்எண்ணவில்லை. தேவரீரையேதிரிகரணசுத்தியுடன் யான் தெய்வமாகப்பூஜித்துவந்தேன். பட்டாபிஷேகயத்தனகாலத்தில் நாராயண பூஜார்த்தம் பூஜாக்கிரகத்திலிருக்கையில் ரங்கநாதனையர்ச்சியாது தேவரீரையேதியானித்திருந்தேன். பரமநீசனானராவணன் தேவரீரைத் தூஷிக்கையிலும்என்னை ஹிம்ஸிக்கையிலும் அந்யசிந்தாரஹிதையாய் தேவரீருடையகமலசரணங்களையேநம்பியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட பக்தையென்கிற காருண்ணியபாவத்தாலாவது தேவரீர் என்னைரக்ஷிக்கவில்லை. நாதனைக்காணலாம், க்ஷேமமடையலாம், என்று பரமஹிம்ஸைகளையெலலாம்பொறுத்து இதுவரையில் ஜீவதாரணஞ்செய்தேன். அபராதமிழைத்த ராவணனை பஸ்மமாக்கவல்ல தேஜஸ்ஸிருந்தும் அடிமையானயான், உடமையுடையவனிட்டவழக்கென்றிராமல், ஆத்மரக்ஷணத்திற்ப்ரவர்த்தையாயின் பாரதந்திரியலக்ஷணத்திற்குவிரோதமாகுமென்று, அவ்வழிபுகாமல், "தவாஸ்மி" என்றொருதரமஞ்சலிசெய்து பிரபத்திபண்ணினராயின் யாராகிலுமவருக்குடனே அபயப்பிரதானஞ்செய்கிறேனென்று பிரதிக்கியைகொண்டிருக்குந் தேவரீருடையதிருநாமங்களையே உச்சாரணஞ்செய்துகொண்டு அபயத்தையெதிர்பார்த்து க்ஷமையோடிருந்தேன். என்னபலனடைந்தேன். திவ்வியாந்தப்புரத்தில் திவ்வியபோகஸகிதமான ஹம்ஸதூளிகாசயனத்தை யபேக்ஷியாமல், நாதனைப்பிரிந்தபிறகு அந்தப்புரவாஸமேன், ஆபரணாலங்காரமேன், அன்னபானாதிகளேன், என்று ஸமஸ்தஸுகங்களையும் வர்ஜ்ஜித்து, தேவரீருடைய திருவங்கத்தைத் திரும்பியடையுநிமித்தம் புழுதிபடிந்தபாழ்தரையிற் படுப்பதாகிற கடுவிரதத்தையுமனுஸரித்தேன். பதியைப்பிரிந்திருக்குங் காலத்தில் குலஸ்திரீ யனுஸரிக்கவேண்டிய ஸகலதர்மங்களையும் ஆசரித்தேன். ஆபரணங்களணிந்தேனில்லை, போகங்களபேக்ஷித்தேனில்லை, பரபுருஷஸ்மரணை கொண்டேனில்லை, எப்பொழுதும் பதியையே நினைத்து ஸந்தோஷகாலம் வருமோவென்றிருந்தேன். பாபியான இராவணனும் காதுகிகளான இவ்விராக்ஷஸிகளும் இனியமொழிகளாலும் கடுமொழிகளாலும் என்மனதைக்கலக்க வெத்தனித்தபோது, யானிணங்காமல் பிராணஹானிக்கும்பயப்படாமல் ஸ்திரபுத்திகொண்டேயிருந்தேன். இந்த தர்மாசரணமும் பாதிவிருத்தியமும் என்னபயன்தந்தன. ஹே ராகவ! தேவரீர்விஷயமாக யான்பாராட்டிய அநந்யகதிபாவமும், பாரதந்திரியமும், தர்மாசரணமும், பாதிவிருத்தியமும், இவையெல்லாம் கிருதக்கினனுக்கிழைத்த உபகாரங்கள்போல்வீணாயின. எனதுசேஷத்துவத்தையாண்டு என்னை ஆபத்காலத்தில் கைவிட்ட தேவரீர் "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்கிறபடி மனுஷியாவதாரங்கொண்டதால் மனிதர்க்கியல்பான கிருதக்கினத்துவத்தை யடைந்துவிட்டீரோ? யான்செய்த பிரபத்தியெல்லாம் வீணாயிற்றே. இரக்ஷிப்பாரில்லையே! ஐயோ என்பாக்கியமென்ன அல்பபாக்கியம்!.

౧౩. మోఘో హి ధర్మశ్చరితో మయాయం తథైకపత్నీత్వమిదం నిరర్థమ్। యా త్వాం న పశ్యామి కృశా వివర్ణా హీనా త్వయా సంగమనే ని [రాశా॥

௧௩. 𑌮𑍋𑌘𑍋𑌹𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍋𑌮𑌯𑌾𑌯𑌂𑌤𑌥𑍈𑌕𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍।

𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌕𑍃𑌶𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑌂𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌾॥

௧௩. மோகோஹிதர்மஸ்சரிதோமயாயம்ததைகபத்நீத்வமிதம்நிரர்த்தம்।
யாத்வாம்நபஸ்யாமிக்ருஸாவிவர்ணாஹீநாத்வயாஸங்கமநேநிராஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராம)த்வயாஹீநா-(ஓராம)உம்மால்-விடப்பட்டவளாக		மயா	(அப்படிப்பட்ட) என்னால்
க்ருஸா-விவர்ணா	இளைத்தவளும்-அழகற்றவளுமாக (ஆ	சரிதஃ-தர்மஃ	செய்யப்பட்ட-தர்மமானது
(ஸாஹம்)	(அந்தயான்) [னேனோ)	வ்யர்தோஹி	பிரயோஜநமற்றதன்றோ
ஸங்கம - நே - நிராஸா - உம்முடைய) ஸம்பந்தத்தில்-ஆசை யற்றவளாக		ததா-யேகபத்நீத்வம்	அப்படியே-ஒரேபர்த்தாவையுடைய தாயிருக்கையையும்
த்வாம்-நபஸ்யாமி	உம்மை-பார்க்காமலிருக்கேனோ	நிரர்த்தம்	பிரயோஜநமன்று.

தா-ம்.—ஹேராகவ! தேவரீருடைய திருக்கமல சரணஸேவையின்றி யான்கிருசித்தேன், ஸர்வாங்க சோபையிழந்தேன். பார்வைக்குவழங்காத குத்ஸிதரூபியானேன். யானுசரித்த தர்மங்களெல்லாம் வியர்த்தமாயின. யான்செய்ததவம் ஸபலமாகவில்லை. அவ்வண்ணமே ஏகபத்நீத்வமென்கிற விரதமும் வியர்த்தமே!

౧౪. పితుర్నిదేశంనియమేనకృత్వావనాన్నివృత్తశ్చరితవ్రతశ్చ। స్త్రీభిస్తుమన్యేవిపులేక్షణాభిస్త్వంరంస్యసేవీతభయఃకృతార్థః॥

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௪. பிதுர்நிதேஸம்நியமேநக்ருத்வாவநாந்நிவ்ருத்தஸ்சரிதவ்ரதஸ்ச।
ஸ்த்ரீபிஸ்துமந்யேவிபுலேக்ஷணாபிஸ்த்வம்ரம்ஸ்யஸேவீதபயஃக்ருதார்த்தஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராம)-த்வம்	(வாரீர்ராமனே) தேவரீர்		யொழித்தவராய்க்கொண்டு
பிதுஃ-நிதேஸம்	பிதாவினுடைய-ஆஜ்ஞையை [ய்து	க்ருதார்த்தஃ	பலித்தபிரயோஜநமுடையவராக
நியமேந-க்ருத்வா	அவிச்சிந்நமாக(தடங்கலில்லாமல்) செ	விபுலேக்ஷணாபிஃ	நீண்டகண்களையுடைய
வநாத்-நிவ்ருத்தஃ	அரணியத்திலிருந்து-திரும்பினவராக	ஸ்த்ரீபிஃ-ரம்ஸ்யஸே	ஸ்திரீகளோடு-ரமிக்கப்போகிறீர்
வீதபயஃ	வனவாஸத்தா லுண்டான பயத்தை	மந்யே	(என்று) யெண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—ஹேராகவ! தேவரீர்பிதிருவாக்கியத்தை வனவாஸத்தால் நிறைவேற்றிப்பிறகு அரண்ணியத்தினின்றும் அதனுடைய பயத்தினின்றும்விடுபட்டு அயோத்திமாநகரம்சேர்ந்து ஸிம்மாஸனாரூடராய் இராஜ்ஜியலக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸகலஸாம்பிராஜ்ஜியங்களையுமடைந்து, உத்பலமலர்கள்போலகன்ற நீண்ட ஆக்லாதகரமான கண்களுடைய வனேக கட்டழகுமாதரைச்சேர்ந்து ரமிக்கப்போகிறீரென்று நினைக்கிறேன்.

౧౫. అహంతురామత్వయిజాతకామాచిరంవినాశాయనిబద్ధభావా। మోఘంచరిత్వాథతపోవ్రతంచత్యక్ష్యామిధిగ్జీవితమల్పభాగ్యా॥

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௫. அஹந்துராமத்வயிஜாதகாமாசிரம்விநாஸாயநிபத்தபாவா।
மோகம்சரித்வாததபோவ்ரதஞ்சத்யக்ஷ்யாமிதிக்ஜீவிதமல்பபாக்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராம	வாரீர்ஸ்ரீராகவனே		யே உண்டான நியமத்தையும்
அல்பபாக்யா	ஸ்வல்பபாக்யத்தையுடைய	சரித்வா	செய்து
அஹம்து	நானேவென்றால்	விநாஸாய	நாசத்தையும்பொருட்டு
த்வயி-சிரம்	உம்மிடத்தில்-வெகுகாலமாக	நிபத்தபாவா	தேவரீர் திருவடிகளிலேயே கட்டப்பட்ட வபிப்ராயத்தையுடையவளாக
ஜாதகாமா	உண்டாயிருக்கிறஆசையுடையவளாக		
அத-மோகம்	பிறகு-வியர்த்தமான	திக்-ஜீவிதம்	தூஷிதமான-பிராணனை
தபோவ்ரதம்ச	ஆகார மில்லாமலும் உம்மிடத்திலே	த்யக்ஷ்யாமி	விடுகிறேன்.

தா-ம்.—இந்தவிதம், ஹேராகவ! தேவரீர் கஷ்டத்தினின்று நீங்கி நஷ்டராஜ்ஜியத்தைத் திரும்பியடைந்து நஷ்டஸ்திரீக்குப் பிரதியாக இஷ்டஸ்திரீக்க ளனேகரைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷபாக்கியத்தையனுபவிக்கப்போகிறீர். பாக்கியஹீனையான யானோவென்னில், ஜீவனுள்ளளவில் உறுதியான அன்போடு தேவரீரையே நேசித்தேன். அனன்யபாவத்தோடு பாதிவிருத்தியதர்மத்தைக் குறைவின்றியனுஸரித்தேன். தேவரீரைப்பிரிந்த விந்தனைகாலம் அன்னபானமின்றி கடுந்தவத்தோடு தேவரீரதாகமனத்தை யெதிர்பார்த் திருந்தேன். என்னசெய்து மெனக்குப் பலோதயமாகவில்லை. அனிஷ்டநிவர்த்திக்கு நற்காலம் சேரவில்லை. எனதுநேசமும், தபஸ்ஸும், தர்மமும், கோரிக்கையும், கஷ்டமும் எல்லாம்வீணாயின. இவ்விதவிடறுகளுக்கெல்லாமிலக்காகி படாதனபட்டு ஸர்வவிததூஷிதமான ஜன்மங்கொண்ட வென்பிராணனை யான் கயந்து இதோ ஆதைஒழித்துவிடப்போகிறேன். இப்படி யொழிக்கையிலும் தேவரீருக்கர்ப்பணஞ்செய்தவென்மனதிலேதாகிலும் களங்கமுண்டோ? கைவிட்டதொன்றேதாகிலு பக்தியிற் குறைவுண்டோ? தேவரீரது கமலசரணங்களிற்கட்டுண்ட நிர்த்தோஷமான பாவத்துடன், துன்பத்தின்வாயில்விழுந்து அகாலமரணத்தை யடைந்தழிகிறேன்.

౧౬. సాజీవితంక్షిప్రమహంత్యజేయంవిషేణశస్త్రేణశితేనవాపి।విషస్యదాతానహిమేస్తికశ్చిచ్ఛస్త్రస్యవావేశ్మనిరాక్షసస్య॥

௧௬. 𑌸𑌾𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌂𑌵𑌿𑌷𑍇𑌣𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌾𑌨𑌹𑌿𑌮𑍇𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌯॥

௧௬. ஸாஜீவிதம்க்ஷிப்ரமஹம்த்யஜேயம்விஷேணஶஸ்த்ரேணஶிதேநவாபி।
விஷஸ்யதாதாநஹிமேஸ்திகச்சித்ஶஸ்த்ரஸ்யவாவேஶ்மநிராக்ஷஸஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-விஷேண	யான்-விஷத்தாலாவது	ராக்ஷஸஸ்ய-வேஶ்மநி-ராவணனுடைய-வீட்டில்	
ஶிதேந-ஶஸ்த்ரேண	தீக்ஷணமான-ஆயுதத்தாலாவது	மே-விஷஸ்ய	எனக்கு-விஷத்தையாவது
ஜீவிதம்-க்ஷிப்ரம்	ப்ராணனை-சீக்கிரமாக	ஶஸ்த்ரஸ்யவா-தாதா	ஆயுதத்தையாவது-கொடுப்பவன்
த்யஜேயம்	விட்டுவிடுகிறேன்	கச்சித்-நாஸ்திஹி	ஒருவனும்-இல்லையன்றோ.

தா-ம்.—இப்பொழுது கொஞ்சம்விஷமாவது, தீக்ஷணமான சஸ்திரமாவது கிடைத்தால் உடனே பிராணனை யொழித்துவிடுவேன். ஆனாலிவைகளைக் கொடுக்கும்படியான அவ்வளவு உபகாரிகள் இந்நகரிலிருப்பரோ! பாதிவிருத்தியநாசனத்தி லூற்றங்கொண்டபாபிகள் வாழுமிந்நகரில் இவ்விதவுபகாரத்தையுஞ் செய்யப்பெறுவேனோ! விபசரியத்திற்கிணங்கின் ஸகலபோகங்களு மென்னையடையும். பிராணஹானிசெய்தாவது தர்மத்தைநிலைநிறுத்த முயலுமெனக்குக் கத்தியாவது விஷமாவது கிடைக்காத அதர்மநகரமிது. அதர்மவிர்த்திக்கே இது அனுகூலமானதல்லவோ.

౧౭. ఇతీవదేవీబహుధావిలప్యసర్వాత్మనారామమనుస్మరంతీ।ప్రవేపమానాపరిశుష్కవక్త్రానగోత్తమంపుష్పితమాససాద॥

௧௭. 𑌇𑌤𑍀𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌸𑌸𑌾𑌦॥

௧௭. இதீவதேவீபஹுதாவிலப்யஸர்வாத்மநாராமமநுஸ்மரந்தீ।
ப்ரவேபமாநாபரிஶுஷ்கவக்த்ராநகோத்தமம்புஷ்பிதமாஸஸாத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரவேபமாநா	இராக்ஷஸஸ்திரீகளின் அதட்டுருட்டுகளால்நடுங்கப்பட்டவளும்	ஸர்வாத்மநா-ராமம்	ஸகலவிதத்தாலும்-ஸ்ரீராகவனை
பரிஶுஷ்கவக்த்ரா-தேவீ-	உலர்ந்துபோன திருப்பவளத்தையுடையஸீதையானவள்	அநுஸ்மரந்தீ	ஸ்மரித்தவளாய்க்கொண்டு
இதீவ-பஹுதா-விலப்ய-	இந்தவிதம்-அனேகப்ரகாரமாக துக்கித்து	புஷ்பிதம்-நகோத்தமம்-	பூத்திருக்கிற வ்ருக்ஷத்துக்குள்சிறந்ததான-ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்தை
		ஆஸஸாத	அடைந்தாள்.

தா-ம்.—இந்தவித மதர்மத்திற் பிரவர்த்திக்கும்படி இடைவிடா துபத்திரவிக்கப்பட்டபிராட்டி பிரமாதமான கலக்கத்துடன், இனி ஜீவனோடிருக்கின் அனர்த்தம்நேரிடும், ஆத்மஹத்தியால் இராவணஹிம்ஸையை முந்தவேண்டு மென்று நிச்சயித்து, தன்னுடைய தபோவிரதங்களும் மனோரதங்களும் வீணாயினவேயென்று துக்கித்து, கிலேசாதிகத்தாலும் பயமிகுதியாலும் தேககம்பமுற்று, ஸ்ரீராகவத்தியான பரையாய் ஒளிமழுங்கிசுருங்கி விரூபமடைந்த திருமுகத்துடன், எதினின்று இன்னம் க்ஷணகாலத்தில் தன்னுடையதுக்கங்களும் தாபங்களும் பிரலாபங்களும் பற்றறவொழிய ஸ்ரீராமகதாமிருதமாகிற தேவாமிருதமானது பெருகப்போகின்றதோ, எதினின்று தனதையன்விடுத்ததூதன் வெளிப்பட்டு ஆத்மஹத்தியிற் பிரவர்த்தித்த தனதுதுக்கத்தையாற்றிக்ஷேமஸமாசாரமுரைக்கப்போகின்றனரோ அப்படிப்பட்டவிருக்ஷராஜமாகிற சிம்சுபாவிருக்ஷத்தையடைந்தாள்.

౧౮. శోకాభితప్తాబహుధావిచింత్యసీతాథవేణ్యుద్గ్రథనంగృహీత్వా।ఉద్బధ్యవేణ్యుద్గ్రథనేనశీఘ్రమహంగమిష్యామియమస్యమూలమ్॥

௧௮. 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌥𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌨𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾।
𑌉𑌦𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌨𑍇𑌨𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍॥

௧௮. ஶோகாபிதப்தாபஹுதாவிசிந்த்யஸீதாதவேண்யுத்க்ரதநம்க்ருஹீத்வா।
உத்பத்யவேண்யுத்க்ரதநேநஶீக்ரமஹம்கமிஷ்யாமியமஸ்யமூலம்॥

	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஶோகாபிதப்தா	பிறகு - வியஸனத்தால் நன்றாக தபிக்கப்பட்ட	அஹம்-வேண்யுத்க்ரதநேந-நான்-பின்னலால்	
ஸீதா-வேண்யுத்க்ரதநம்-பிராட்டி-பின்னலை		உத்பத்ய	உரிபோட்டுக்கொண்டு
க்ருஹீத்வா	கிரகித்துக்கொண்டு	யமஸ்யமூலம்	இயமனுடையஸமீபத்தை
பஹுதா-விசிந்த்ய	அனேகபிரகாரமாக-ஆலோசித்து	ஶீக்ரம்	துவரையாக
		கமிஷ்யாமி	அடைகிறேன்.

౧౯. ఉపస్థితాసామృదుసర్వగాత్రీశాఖాంగృహీత్వాథనగస్యతస్య।తస్యాస్తురామంప్రవిచింతయంత్యారామానుజంస్వంచకులంశుభాంగ్యాః॥

౨౦. శోకాన్నిమిత్తానితథాబహూనిధైర్యార్జితానిప్రవరాణిలోకే।ప్రాదుర్నిమిత్తానితథాబభూవుఃపురాపిసిద్ధాన్యుపలక్షితాని॥

௧௯. 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍃𑌦𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌖𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂𑌸𑍍𑌵𑌂𑌚𑌕𑍁𑌲𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

௨௦. 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌥𑌾𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌦𑌾𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌪𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

௧௯. உபஸ்திதாஸாம்ருதுஸர்வகாத்ரீ ஶாகாம்க்ருஹீத்வா தகஸ்யதஸ்ய।
தஸ்யாஸ்துராமம்ப்ரவிசிந்தயந்த்யாராமாநுஜம்ஸ்வஞ்சகுலம்ஶுபாங்க்யா꞉॥

௨௦. ஶோகாநிமித்தாநிததாபஹூநிதைர்யார்ஜிதாநிப்ரவராணிலோகே।
ப்ராதுர்நிமித்தாநிததாபபூவு꞉புராபிஸித்தாந்யுபலக்ஷிதாநி॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ம்ருதுஸர்வகாத்ரீ-ஸா-பின்பு-மெல்லிய	அவயவங்களையுடைய-அந்த (ஸீதை)	ஶோகாநிமித்தாநி	துக்கத்திற்குக்காரணமில்லாதனவும்
தஸ்ய-நகஸ்ய	அந்த-மரத்தினுடைய	ததா	அந்தபிரகாரம் (வாயிட்டுசொல்லமுடியாதனவாக)
ஶாகாம் க்ருஹீத்வா	கிளையை-பிடித்துக்கொண்டு	பஹூநி-தைர்யார்ஜிதாநி	அநேகங்களும்-தைரியத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றனவும்
உபஸ்திதா	இருந்தாள்.	லோகே-ப்ரவராணி	உலகத்தில்-பிரஸித்தமானவும்
ராமம்-ராமாநுஜம்	ஸ்ரீராகவனையும் - இலக்ஷ்மணனையும்	புராபி-ஸித்தாநி	முன்பும்-பலித்தனவாக
ஸ்வம்-குலம்ச	தன்னுடைய-வம்சத்தையும்	உபலக்ஷிதாநி	காணப்பட்டுமிருக்கிற
ப்ரவிசிந்தயந்த்யா꞉	நன்றாயாலோசித்திருக்கிறவளும்	நிமித்தாநி	சுபசகுனநிமித்தங்கள்
ஶுபாங்க்யா꞉-தஸ்யா꞉-சோபனமான	அவயவமுமுடைய-அந்த (பிராட்டிக்கு)	ததா-ப்ராதுர்பபூவு꞉	அப்பொழுது-உண்டாயின.

தா-ம்.—துக்கத்தால் மிகவுந்தபிக்கப்பட்ட ஸீதை சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் கீழ் நின்று ஆத்மஹத்திசெய்யும்விஷயத்தை வெகுவிதம்யோசித்து முடிவில் பிராணத்தியாகஞ்செய்வதே யுக்தமென்று நிச்சயித்துத் தனது பின்னலைக்கழுத்தில்சுற்றி மரக்கிளையில் மாட்டி மரணத்தையடைகிறதென்கிற தீர்மானத்துடன் அம்மரத்தினோர்சாகையைப் பிடித்துக்கொண்டுநின்றாள். தற்கொலைபுரிய வெத்தனிக்குமுன் பிராணபந்துவான ஸ்ரீராகவனையும்,பத்தினிபிரிந்தாலும் தான்பிரிந்தறியா வனுஜனை இலக்ஷ்மணனையும், மற்றுள்ள பந்துக்களையும்நினைத்துநின்றாள். அப்பொழுது அந்தசோபனாங்கிக்கு சோகத்தை யொழிக்கின்றனவும் தைரியத்தையுண்டுபண்ணுகின்றனவும், இதுவரையில் உலகத்தார்க்கு க்ஷேமத்தையேகுறித்து வந்தனவுமான அநேக நற்சகுனங்களுண்டாயின.

ஸ்ரீஸம்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

౧. తథాగతాం తాం వ్యథితామనిందితాం వ్యపేతహర్షాం పరిదీనమానసామ్। శుభాం నిమిత్తాని శుభాని భేజిరే నరం శ్రియా జుష్టమివోపజీవినః॥

௧. 𑌤𑌥𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌦𑍀𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌿𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇𑌨𑌰𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌵𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥

௧. ததாகதாம்தாம்வ்யதிதாமநிந்திதாம்வ்யபேதஹர்ஷாம்பரிதீநமாநஸாம்।
ஶுபாம்நிமித்தாநிஶுபாநிபேஜிரேநரம்ஶ்ரியாஜுஷ்டமிவோபஜீவிந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததாகதாம்	(கணக்கிடுவதற்கரிதான) அப்படிப்பட்டவியஸனத்தையடைந்தவளும்	நிமித்தாநி	(அவள்விஷயத்தில்உண்டான)சகுனங்கள் (காரணங்கள்)
வ்யதிதாம்	மநோவிசாரத்தையடைந்தவளும்	ஶுபாநி	நல்ல சகுனங்களை (ஸூசிப்பித்து)
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கத்தகாதவளும் [ம்	ஶ்ரியா-ஜுஷ்டம்	ஸம்பத்தால்-பூர்ணனை
வ்யபேதஹர்ஷாம்	போய்விட்டஸந்தோஷ முடையவளு	நரம்-உபஜீவிந இவ	மநுஷியனை - அண்டிப்பிழைப்பவன் போல்
பரிதீநமாநஸாம்	மிகதைந்நியமான மனமுடையவளும்		
ஶுபாம் - தாம் - மங்களஸ்வரூபியுமான - அந்த (ஸீதையை)		பேஜிரே	ஸேவித்தன.

தா-ம்.—இந்தவிதம், இனிஜீவதாரணஞ்செய்யின் சஸ்திரசரங்களோடு பிடிக்கமுயலு மராவணனது ஹிம்ஸைக்குள்ளாக வேண்டிவரும், அதினின்றுதப்ப ஆத்மஹத்தியொன்றேஉபாயம், அவ்வுபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதில் விரோதங்களனேகமுண்டாயினும் அதைவிட பிரகிருதத்தில் வேறுகதியில்லை, இத்தியாதிகாரணங்களால் அந்தியோபாயமான ஹந்தியோபாயத்தில் நிச்சயங்கொண்டபிராட்டி மஹத்தான விசாரமடைந்து அதிதைன்னியமான நிலைமையிலிருந்தாள். ஸ்ரீராகவனோடுவாழ்ந்த பேரானந்தமெல்லாம்மறந்து துக்கமேகுடிகொண்ட மனமுடையளாயிருந்தாள். துக்கமனுபவிக்கையிலும் பாதிவிருத்தியத்தினின்று விலகாமல் நி

தனக்கிடமற்ற சிலவதியாயிருந்தாள். இப்படிப்பட்ட தைன்னியத்திலும் திவ்வியலக்ஷணங்களமைந்த விரகதப்தமான அவளது ஸுந்தராங்கங்கள் சுபகரமாகவிளங்கின. இவ்விதஸ்திதியில் விருக்ஷக்கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு உயிர்நிலையைக்கிளப்ப ஸன்னத்தையாயிருக்கும் ஜானகிக்கு மங்களசகுனங்க ளனேகமுண்டாயின. அவையெல்லாம், தனுட்டியனையடைந்து வேண்டியதிரவியத்தைப்பெற்று ஸந்தோஷமுறும் யாசகர்போல், ஸர்வமங்களஸ்வரூபியான ஸாக்ஷாத் இலக்ஷ்மிக்குக் கிஞ்சித்துதவிபுரிந்து மேன்மையடைந்தன. அமோக மங்களங்களைப் பெறப்போகிற பிராட்டிவிஷயத்தில் தாங்களுண்டாகி அவளுடைய மங்களப்பிராப்தியால் தாங்கள் மங்களசகுனங்களென்கிற கியாதிலாபத்தையடைந்து ஸ்வரூபம் பெற்றன.

౨. తస్యాశ్శుభం వామమరాళపక్ష్మరాజీవృతం శుక్లవిశాలకృష్ణమ్। ప్రాస్పందతైకం నయనం సుకేశ్యా మీనాహతం పద్మమివాభితామ్రమ్॥

உ. தஸ்யாஶ்ஶுபம் வாமமராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம் ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்।
ப்ராஸ்பந்ததைகம் நயநம் ஸுகேஶ்யா மீநாஹதம் பத்மமிவாபிதாம்ரம்॥

உ. தஸ்யாஶ்ஶுபம்வாமமராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம்ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்।
ப்ராஸ்பந்ததைகம்நயநம்ஸுகேஶ்யாமீநாஹதம்பத்மமிவாபிதாம்ரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம்-வக்கிரமான (கண்) இரப்பைவரிசையினுல் சுற்றப்பட்டதும். [ப்பானதும்		ஸுகேஶ்யா:-தஸ்யா:-சிறந்ததலைமயிரையுடைய அந்த(ஸீதை	
ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்-வெளுத்ததும்விசாலமானதும் கறு		வாமம்-நயனம்	இடதான-கண்ணனது [யினுடைய
அபிதாம்ரம்	கடையில் சிகப்பையுடையதும்	மீநாஹதம்	மத்ஸ்யத்தாலடிக்கப்பட்ட
		பத்மமிவ	தாமரைப்புஷ்பம்போல்,
ஏகம்	அத்விதீயமானதுமான	ஶுபம்-ப்ராஸ்பந்தத	மங்களகரமாக-அதிர்ந்தது.

தா-ம்.—அதியழகானகேசமுடைய பிராட்டியினிடதுபக்கத்திலுள்ளதும், நடுவிற்கறுத்து இடையில் வெளுத்து கண்டயிற்சிவந்து அதிவிசாலமும் அத்விதீயமான ஸுந்தரமும்பொருந்தி லோகானந்தகரமாகப் பிரகாசிக்கிறதுமானதிருக்கண், திவ்வியஸரஸ்ஸில் ஆனந்தத்தோடுவிளையாடுமோர் மத்ஸ்யசிரேஷ்டத்தாலடிபட்டதாமரஸம்போல், மங்களஸூசகமாக இரப்பையாலடியுண்டு துடித்தது.

౩. భుజశ్చ చార్వంచితపీనవృత్తః పరార్ధ్యకాలాగరుచందనార్హః। అనుత్తమేనాధ్యుషితః ప్రియేణ చిరేణ వామస్సమవేపతాశు॥

௩. புஜஶ்ச சார்வஞ்சிதபீநவ்ருத்த: பரார்த்யகாலாகருசந்தநார்ஹ:।
அநுத்தமேநாத்யுஷித: ப்ரியேண சிரேண வாமஸ்ஸமவேபதாஶு॥

௩. புஜஶ்சசார்வம்சிதபீநவ்ருத்த:பரார்த்யகாளாகருசந்தநார்ஹ:।
அநுத்தமேநாத்யுஷித:ப்ரியேணசிரேணவாமஸ்ஸமவேபதாஶு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சார்வஞ்சிதபீநவ்ருத்த:	அழகாகப்பொருந்திபெருத்துஉருண்டதும்	அநுத்தமேந-ப்ரியேண-உத்தமனுன-நாயகனுல்	
		அத்யுஷித:	பிடிக்கப்பட்டதும்
பரார்த்யகாளாகருசந்தநார்ஹ:-சிறந்த கறுத்த அகருசந்தனத்திற்கிசைந்ததும்		வாம:-புஜஶ்ச	இடதுமான-தோளும் [து.
		சிரேண-ஆஶு-ஸமவேபத-வெகுகாலம்-சீக்கிரமாக- துடித்த	

தா-ம்.—சிறந்தவனப்புடன் திரண்டுஉருண்டு அகருமுதலிய உத்தமவாஸனைத் திரவியங்களாலலங்கரிப்பதற்கருகமாயுள்ளதும், லோகநாதனும் தனக்குப்பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீராகவனுல் ஆலிங்கனுதிகள் செய்யப்பெற்று அனுபவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற பிராட்டியினிடதுதோள் சிரகால மடிக்கடி துடித்தது.

౪. గజేంద్రహస్తప్రతిమశ్చ పీనస్తయోర్ద్వయోస్సంహతయోస్సుజాతః। ప్రస్పందమానః పునరూరురస్యా రామం పురస్తాత్ స్థితమాచచక్షే॥

௪. கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிமஶ்ச பீநஸ்தயோர்த்வயோஸ்ஸம்ஹதயோஸ்ஸுஜாத:।
ப்ரஸ்பந்தமாந: புநரூருரஸ்யா ராமம் புரஸ்தாத் ஸ்திதமாசசக்ஷே॥

௪. கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிமஶ்சபீநஸ்தயோர்த்வயோஸ்ஸம்ஹதயோஸ்ஸுஜாத:।
ப்ராஸ்பந்தமாந:புநரூருரஸ்யாராமம்புரஸ்தாத்ஸ்த்திதமாசசக்ஷே॥

பதம்.	உரை. [மானமானதும்	பதம்.	உரை.
கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிம:	கஜசிரேஷ்டத்தின்துதிக்கைக்குஸ	(வாம:)-அஸ்யா:	(இடதான)-இவளுடைய
பீந:-ஸுஜாத:	பெருத்ததும்-ஸுந்தரமானதும்	ஊரு:-புந:புந:	துடையானது-அடிக்கடி
ஸம்ஹதயோ:	(ஒன்றுக்கொன்று) சேர்ந்ததும்	ப்ரஸ்பந்தமாந:	துடித்ததாக
த்வயோ:	இரண்டானதும்	ராமம்-புரஸ்தாத்	ஸ்ரீராகவனை-எதிரில்
தயோ:	(ஸுலக்ஷணத்தால் அப்படிபிரஸித்தமான)அத்துடைகளுக்குள்	ஸ்திதம்-ஆசசக்ஷே	இருப்பவராக-சொல்லிற்று.

தா-ம்.—மத்தகஜஹஸ்தம்போற் பெருத்துருண்டுநீண்ட அதிஸுந்தர வடிவினவான பிராட்டியினிரண்டுதுடைகளுள் இடதுதுடையானது ஸ்ரீராகவனிதோ வந்துவிட்டானென் றுரைப்பதுபோல் அடிக்கடி துடித்தது.

౫. శుభం పునర్హేమసమానవర్ణమీషద్రజోధ్వస్తమివామలాక్ష్యాః। వాసః స్థితాయాశ్శిఖరాగ్రదంత్యాః కించిత్పరిస్రంసత చారుగాత్ర్యాః॥

ரு. [illegible]
[illegible]

ரு. ரூபம்புநர்ஹேமஸமாநவர்ணமீஷத்ரஜோத்வஸ்தமிவாமலாக்ஷ்யா:।
வாஸஸ்த்திதாயாஶ்ஶிகராக்ரதந்த்யா:கிஞ்சித்பரிஸ்ரம்ஸதசாருகாத்ர்யா:॥

பதம்.	உரை.
ரூபம்-ஹேமஸமாநவர்ணம்-	மங்களகரமானதும்-பொன்னிற்குஸமானமாகியவர்ணமுடையதும்
ஈஷத்ரஜ:	கொஞ்சம்தும்புடையதும்
ஶிகராக்ரதந்த்யா:	குண்டானநுனியையுடைய பற்களையுடையவளும் அல்லதுமாதளம்பழத்தின்விரைபோன்ற நுனியையுடையபற்களையுடையவளும்அல்லது சிகராகாரம்போன்றநுனியையுடையபற்களையுடையவளும்
அமலாக்ஷ்யா:	நிர்மலமானகண்களையுடையவளும்
ஸ்திதாயா:	வஸ்திரம்நழுவுதற்கனுகூலமாக(இருக்கிற)
சாருகாத்ர்யா:	அழகானசரீரத்தையுடைய (பிராட்டியினுடைய)
வாஸ:-த்வஸ்தமிவ	ஆடையானது-நழுவிவிழுந்ததுபோல்
புந:-கிஞ்சித்-பரிஸ்ரம்ஸத-	மறுபடி-கொஞ்சம்-நழுவிற்று.

(பர்யஸ்ரம்ஸத-என்றிருக்கவேண்டும்,பரிஸ்ரம்ஸத-என்கிறது ஆர்ஷம்.)

தா-ம்.—பர்வதசிகரங்கள்போல் உருண்டபிரதக்கான நுனிகளையுடைய பற்களினொளியாற் ப்ரகாசிப்பவளும், அதியழகானஇடக்கணுக்கமுடையவளும், அதிஸுந்தரமான தனுகாத்திரமுடையவளுமான பிராட்டியின் திருமேனியிலிருந்து அவள்தரித்திருந்த சுபகரமும் ஹேமவர்ணமும் கொஞ்சம் மலினமும் பொருந்திய வஸ்திரமானது நழுவுவதுபோலிருந்தது.

௬. ఏతైర్నిమిత్తైరపరైశ్చ సుభ్రూః సంబోధితా ప్రాగపి సాధు సిద్ధైః। వాతాతపక్లాంతమివ ప్రణష్టం వర్షేణ బీజం ప్రతిసంజహర్ష॥

௬. [illegible]
[illegible]

௬. ஏதைர்நிமித்தைரபரைஶ்சஸுப்ரூஸ்ஸம்போதிதாப்ராகபிஸாதுஸித்தை:।
வாதாதபக்லாந்தமிவப்ரணஷ்டம்வர்ஷேணபீஜம்ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ॥

பதம்.	உரை.
ஏதை:-நிமித்தை:	இந்த-நிமித்தங்களாலும்
ப்ராக்-ஸாது-ஸித்தை:-	முன்பு-நன்றாக-ஸித்தித்திருக்கிற
அபரை:	வேறான (நிமித்தங்களாலும்)
ஸம்போதிதா	(சீக்கிரம் தன்னுயகாகமனவார்த்தையுண்டாகப்போகிறதென்று) அறியப்பட்டவளும்
ஸுப்ரூ:	நற்புருவமுமுடைய (ஸீதை)
வாதாதபக்லாந்தம்	காற்றினாலும்வெயிலினாலும் வாட்டப்பட்டதாதலால்
ப்ரணஷ்டம்	மிககாணப்படாமலிருக்கிற
பீஜம்-வர்ஷேணேவ	விரையானது-மழையினாலேபோல்
ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ	ஸந்தோஷித்தாள். (விரைக்குஸந்தோஷம் பூமியிலழிந்து கரிகிப்போகும் ஸமயத்தில் மழையினால்முளைக்கிளம்பி பெருப்பதுபோல் இவளும் ஸந்தோஷித்தாள்.)

தா-ம்.—பூமியில்விழுந்தநாள்முதல் பிராணதாரகமான ஜலத்தைக் காணாது வெயில் வாதமிவையிழைக்குந்துன்மையால்வாடி தீந்துபோகும்வித்தானது மழையைக்கண்டவுடன் ஏறக்குறைய, நஷ்டமாய்விட்ட பிராணனை மறுபடியுமடைந்து வேரோடி மேல்நோக்கிப் பயிராவதுபோல், இலங்காக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீராகவனுகிற நீலமேகமண்டலத்தைக் காணாது இராக்ஷஸிகளாகிற உஷ்ண வாதத்தால் தபிக்கப்பட்டுப் பிராணநஷ்டத்தைச்செய்துகொள்ள ஸித்தையாயிருக்கிற பிருகுடிஸௌந்தரியமுடையாளான பிராட்டி, இந்தநன்குச்சுனங்களையும் இன்னம் முன்னோனுபவத்தில் சுபஸூசகங்களென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற அநேக நிமித்தங்களையும் நன்றாகப்பார்த்து அவை முற்குறிக்கிற ஸ்ரீராகவப்பிராப்தமாகிற க்ஷேமலாபத்தையூகித்து நானும் எனதுநாதனையடையும்படியான பாக்கியஞ்செய்தேனோ, இதென்னஸந்தோஷகாலமென்று தேகமபூரித்து ஆனந்தபரவசையானாள்.

௭. తస్యాః పునర్బింబఫలాధరోష్ఠం స్వక్షిభ్రు కేశాంతమరాళపక్ష్మ। వక్త్రం బభాసే సితశుక్లదంష్ట్రం రాహోర్ముఖాచ్చంద్ర ఇవ ప్రముక్తః॥

எ. [illegible]
[illegible]

எ. தஸ்யா:புநர்ப்பிம்பபலாதரோஷ்டம்ஸ்வக்ஷிப்ருகேஶாந்தமராளபக்ஷ்ம।
வக்த்ரம்பபாஸேஸிதஶுக்லதம்ஷ்ட்ரம்ராஹோர்முகாச்சந்த்ரஇவப்ரமுக்த:॥

பதம்.	உரை.
பிம்பபலாதரோஷ்டம்-	கோவைக்கனிபோல் மேலுதடும்(கீழுதடுமுடையவளும்)
ஸ்வக்ஷிப்ரு	சிறந்தகண்களும்புருவமுமுடையவளும்
கேஶாந்தம்	மயிரின்னுனியையுடையவளும் (என்றால்முன்பாகத்தில்விஸ்தரித்தஅளகமுடையவளென்றர்த்தம்
அராளபக்ஷ்ம	கோணலான இரப்பையுடையவளும்
ஸிதஶுக்லதம்ஷ்ட்ரம்-	மிகவெளுப்புற்றபற்களையுடையவளுமான அல்லதுஇடைவெளியில்லாமல் கோர்வையானபற்களையுடையவளுமான
தஸ்யா:-வக்த்ரம்	அந்த (ஸீதையினுடைய)முகமானது
ராஹோர்முகாத்-முக்த:-	இராகுவினிடவாயிலிருந்து விடப்பட்ட
சந்த்ரஇவ-பபாஸே-	மதிபோல்-(மருபடி)விளங்கிற்று.

தா-ம்.—“ அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சங் கடுத்தது காட்டுமுகம் ” என்பதுபோல், சுபசகுனங்களைக்கண்டு ஸந்தோஷித்த பிராட்டியின் மனோத்ஸாகத்தை அவள் வாண்முகம் வெளிக்காண்பித்தது. துக்கதப்தமாகி துவண்டிருந்தவதரங்கள் சுவைநீர்ப்பெருக்கால் சோபையடைந்து கோவைக்கனிபோல் மிகவுஞ் சிவந்துவிளங்கின. உள்ளிற்கு முருவல்வரிசைகளும் நிலாபொழிவனபோல் வெளிவந்து பிரகாசித்தன. செங்கமலபத்திரம்போலகன்ற திருக்கண்கள் ஒளிபெற்றுவிளங்கின. மன்மதசாபம்போல்வளைந்த புருவங்கள் உன்னதமடைந்துசோபித்தன. அடர்ந்த ரோமபங்திகளையுடைய இமைகள் ஒளிவீசு நேத்திரங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு தங்களுக்கியல்பான கோணலைவகித்துப் பிரகாசித்தன. இப்படி அதியழகான அதரங்களும் முருவல்களும் நேத்திரங்களும் புருவங்களுமமையப்பெற்று, நீருண்டமேகம்போற்கறுத்த நீண்டகேசத்தையெல்லையாகக்கொண்டு பிரகாசிக்குமப்பிராட்டியின் திருமுகமண்டலமானது இராகுவிமுக்தமான சந்திரன்போல் ஸ்வச்சமான காந்தியைவகித்து அதிமனோகரமாயும் பிரஸன்னமாயும் விளங்கிற்று.

౮. సా వీతశోకా వ్యపనీతతంద్రీ శాంతజ్వరా హర్షవివృద్ధసత్త్వా। అశోభతార్యా వదనేన శుక్లే శీతాంశునా రాత్రిరివోదితేన॥

௮. ஸா வீதஶோகா வ்யபநீததந்த்ரீ ஶாந்தஜ்வரா ஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்த்வா।
அஶோபதார்யா வதநேந ஶுக்லே ஶீதாம்ஶுநா ராத்ரிரிவோதிதேந॥

௮. ஸாவீதஶோகாவ்யபநீததந்த்ரீஶாந்தஜ்வராஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்வா।
அஶோபதார்யாவதநேநஶுக்லேஶீதாம்ஶுநாராத்ரிரிவோதிதேந॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஏகோநத்ரிம்ஶஸ்ஸர்க்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீதஶோகா	போய்விட்டசோகமுடையவளும்	ஆர்யா-ஸா	பூஜ்யையுமான-அந்த(ஸீதை)
வ்யபநீததந்த்ரீ	போக்கடிக்கப்பட்ட புத்திகல்மஷமுடையவளும்	வதநேந	முகத்தினால்
ஶாந்தஜ்வரா	அடங்கினஸந்தாபமுடையவளும்	ஶுக்லே-உதிதே	ஶுக்லபக்ஷத்தில்-உதித்த
ஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்வா-ஸந்தோஷத்தால்விகஸித்தமனமுடையவளும்		ஶீதாம்ஶுநா-ராத்ரிரிவ-சந்திரனலே-இராபோல்	
		அஶோபத	விளங்கினள்.

தா-ம்.—இந்த சுபசகுனங்களுடைய தர்சனமாத்திரத்தால் பிராட்டியினுடையஸர்வசோகமும்விலகிவிட்டது. ஆத்மஹத்திசிந்தையால்கலக்கமுற்ற வவள்மனம் நிஷ்கல்மஷமானதாய்விட்டது. இராவணபயத்தாலும் ஸ்ரீராகவப்பிராப்திய பாவத்தாலுமுண்டான ஜ்வரமானது உடனே தணிந்துவிட்டது. இப்படி துக்கவிமுச்தையாகி ஸந்தோஷங்கொண்ட அவ்வாரியபுத்திரியின் திருமுகமானது திவ்யானந்தகரமான கலைகளைவீசிக்கொண்டு பிரகாசிக்கும் பூர்ணேந்துவைப்போல் சோபித்தது. இவ்விதவாண்முகத்துடன் தேவியானவள் சுினமுபகதமான சுக்லபக்ஷவிரவுபோல் பிரபையுற்று விளங்கினள்.

ஸ்ரீஸர்மநோரஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பதாவது ஸர்க்கம்.

౧. హనుమానపి విక్రాంతస్సర్వం శుశ్రావ తత్త్వతః। సీతాయాస్త్రిజటాయాశ్చ రాక్షసీనాం చ తర్జనమ్॥

௧. ஹநுமாநபி விக்ராந்தஸ்ஸர்வம் ஶுஶ்ராவ தத்த்வத꞉।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஶ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜநம்॥

௧. ஹநுமாநபிவிக்ராந்தஸ்ஸர்வம்ஶுஶ்ராவதத்வத꞉।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஶ்சராக்ஷஸீநாம்சதர்ஜநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ராந்த꞉*-ஹநுமாநபி-பராக்கிரமவந்தரான-ஹனுமாரும்		ராக்ஷஸீநாம்	(திரிஜடையொழிந்தமற்ற)இராக்ஷஸிகளுடைய
ஸீதாயா꞉-த்ரிஜடாயாஶ்ச-பிராட்டியினுடையவும் - திரிஜடையினுடையவும்		தர்ஜநம்	பயமுறுத்தும்வார்த்தைகளையும்
தத்வத꞉-ஸர்வம்	உள்ளபடி-ஸகலவிருத்தாந்தத்தையும்	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.

தா-ம்.—சிம்சுபாவிருக்ஷக் கிளையின் மீ தெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமான், பிராட்டியின் பிரலாபத்தையும், திரிஜடாஸ்வப்னத்தையும், இராக்ஷஸிகளின் மிரட்டலையும் இவைகளையெல்லாம்உள்ளபடிகேட்டறிந்தார்.

౨. అవేక్షమాణస్తాం దేవీం దేవతామివ నందనే। తతో బహువిధాం చింతాం చింతయామాస వానరః॥

* “விஶ்ராந்த꞉” என்றும் பாடம். அப்பொழுது ஹநுமான் நிஶ்சேஷ்டிதராயிருந்தாரென்றர்த்தம்.

உ, [illegible]

உ. அவேக்ஷமாணஸ்தாம்தேவீம்தேவதாமிவநந்தநே।
ததோபஹுவிதாம்சிந்தாம்சிந்தயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:-தாம்-தேவீம்	ஹநுமான்-அந்த-ஸீதையை	அவேக்ஷமாண:-தத:	பார்க்கிறவராய்க்கொண்டு-பிறகு
நந்தநே-தேவதாமிவ	இந்திரோத்தியானவனத்தில் - தேவதைபோல்	பஹுவிதாம்-சிந்தாம்	அனேகவிதமான-எண்ணத்தை
		சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

தா-ம்.—மஹேந்திரவனமான நந்தனவனத்திலுலாவுந் தேவஸ்திரீபோல் அஸாதாரணவடிவழகோடு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ் ஸஞ்சரிக்கும் பிராட்டியைப்பார்த்து ஹநுமான் வெகுவிதமாகச்சிந்தித்தார்.

3. యాంకపీనాంసహస్రాణిసుబహూన్యయుతానిచ। దిక్షుసర్వాసుమార్గంతేసేయమాసాదితామయా॥

௩. [illegible]

௩. யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணிஸுபஹூந்யயுதாநிச।
திக்ஷுஸர்வாஸுமார்கந்தேஸேயமாஸாதிதாமயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபஹூநி	மிகவதிகங்களான	மார்க்கந்தே	தேடுகின்றனவோ
கபீநாம்-ஸஹஸ்ராணி	வானரங்களுடைய ஆயிரங்களும்	ஸா-இயம்	அப்படிப்பட்ட - இந்த (ஸீதையானவள்)
அயுதாநிச	பதினாயிரங்களும் [திக்குகளில்		
யாம்-ஸர்வாஸு-திக்ஷு-எந்த(ஸீதையை) - ஸமஸ்தங்களான		மயா-ஆஸாதிதா	என்னால்-அடையப்பட்டாள்.

தா-ம்.—எவள்நிமித்தமாக அனேகாயிரம்வானரர் சதுர்த்திசைகளிலும் விடுக்கப்பட்டனரோ, எவளை வானரர் திசைகள்தோறுமின்னம தேடுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட ஸீதையானவள், அஹோ ஆச்சரியம் என்பாக்கியவிசேஷத்தாலிதோவென்னால் காணப்பட்டாள்.

४. చారేణతుసుయుక్తేనశత్రోశ్శక్తిమవేక్షతా। గూఢేనచరతాతావదవేక్షితమిదంమయా॥

௪. [illegible]

௪. சாரேணதுஸுயுக்தேநஶத்ரோஶ்ஶக்திமவேக்ஷதா।
கூடேநசரதாதாவதவேக்ஷிதமிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுயுக்தேந-சாரேண	மிகயோக்கியனான-வெளி சுற்றுகிறவனும்	சரதா-மயா	திரிகிறவனுமான-என்னால்
ஶத்ரோ:-ஶக்திம்	பகையாளியினுடைய-சக்தியை	இதம்-தாவத்	இனிசொல்லப்போகிற-ஸமஸ்தமும்
அவேக்ஷதா-கூடேந	பார்ப்பவனும்-மறைவாக	அவேக்ஷிதம்	பார்க்கப்பட்டது.

५. రాక్షసానాంవిశేషశ్చపురీచేయమవేక్షితా। రాక్షసాధిపతేరస్యప్రభావోరావణస్యచ॥

௫. [illegible]

௫. ராக்ஷஸாநாம்விஶேஷஶ்சபுரீசேயமவேக்ஷிதா।
ராக்ஷஸாதிபதேரஸ்யப்ரபாவோராவணஸ்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாநாம்-விஶேஷஶ்ச-இராக்கதருடைய- விசேஷமும் (அவேக்ஷித:)	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டது	ராக்ஷஸாதிபதே:	இராக்கதப்பிரபுவான
இயம்-புரீச	இந்த-இலங்காபட்டணமும்	அஸ்ய-ராவணஸ்ய	இந்த - இராவணனுடைய
அவேக்ஷிதா	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டது	ப்ரபாவஶ்ச	மஹிமையும் (பார்க்கப்பட்டது.)

தா-ம்.—யாவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாது மிகவல்லமையோடு சத்துருபலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேஸஞ்சரிக்கிறவென்னால் இவ்விலங்காநகரமுழுதும் நன்றாகப்பார்க்கப்பட்டது, அளவற்ற இராக்ஷஸகோடிகள் தரிசிக்கப்பட்டன திரிலோகபிரஸித்தமாக விதை யரசுபுரிந்துவரும் தசகண்டனுடைய மஹாப்பிரதாபங்களும் பார்க்கப்பட்டன.

౬. యుక్తంతస్యాప్రమేయస్యసర్వసత్త్వదయావతః। సమాశ్వాసయితుంభార్యాంపతిదర్శనకాంక్షిణీమ్॥

௬. [illegible]

௬. யுக்தம்தஸ்யாப்ரமேயஸ்யஸர்வஸத்வதயாவத:।
ஸமாஶ்வாஸயிதும்பார்யாம்பதிதர்ஶநகாம்க்ஷிணீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரமேயஸ்ய	இப்படிப்பட்டவனென்றளவிடுவதற்கு சக்தியமானவனும்	பதிதர்ஶநகாம்க்ஷிணீம் - பர்த்தாவினுடையதரிசனத்தைக்கோருகிற	
ஸர்வஸத்வதயாவத꞉-ஸமஸ்தபிராணிகளிடத்திலும்கிருபையுடையனுமான [பந்தமான)		பார்யாம் - ஸமாஶ்வாஸயிதும் - பத்தினியை - ஸமாதானம் செய்வதற்கு	
தஸ்ய	அந்த-ஸ்ரீராகவனுடைய (அவன்ஸம்	யுக்தம்	யுக்தந்தான்

౭. అహమాశ్వాసయామ్యేనాం పూర్ణచంద్రనిభాననామ్। అదృష్టదుఃఖాం దుఃఖార్తాం దుఃఖస్యాంతమగచ్ఛతీమ్॥

௭. 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌮𑍍॥

௭. அஹமாஶ்வாஸயாம்யேநாம்பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்।
அத்ருஷ்டதுꞏக்காம்துக்கார்தாம்துꞏக்கஸ்யாந்தமகச்சதீம்॥

பதம்.	உரை. [முகமுடையவளும்	பதம்.	உரை.
அஹம்-பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்-நான்-நிறைந்தமதிக்கொப்பான		துக்கஸ்ய-அந்தம்	வியஸனத்தினுடைய-முடிவை.
அத்ருஷ்டதுக்காம்	பாராததுக்கமுடையவளும்	அꞏச்சதீம்-ஏநாம்	அடையாதவளுமான-இந்த ஸீதையை
துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்	ஆஶ்வாஸயிஷ்யாமி	ஸமாதானம்செய்யக்கடவேன்.

౮. యద్యప్యహమిమాం దేవీం శోకోపహతచేతనామ్ । అనాశ్వాస్య గమిష్యామి దోషవద్గమనం భవేత్॥

௮. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌶𑍋𑌕𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑍋𑌷𑌵𑌦𑍍𑌗𑌮𑌨𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௮. யத்யப்யஹமிமாம்தேவீம்ஶோகோபஹதசேதநாம்।
அநாஶ்வாஸ்யகமிஷ்யாமிதோஷவத்கமநம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோகோபஹதசேதநாம்-துக்கத்தாலடிக்கப்பட்டமனமுடை		அஹம்-கமிஷ்யாமியதி	நான்-போவேனாகில்
இமாம்-தேவீம்	இந்த-ஸீதையை [ய	கமநம்	(என்னுடைய) கமனமானது
அநாஶ்வாஸ்ய	ஸமாதானஞ்செய்யாமல்	தோஷவத்-பவேத்	தோஷமுடையதாக-ஆகும்.

౯. గతే హి మయి తత్రేయం రాజపుత్రీ యశస్వినీ । పరిత్రాణమవిందంతీ జానకీ జీవితం త్యజేత్॥

௯. 𑌗𑌤𑍇𑌹𑌿𑌮𑌯𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍॥

௯. கதேஹிமயிதத்ரேயம்ராஜபுத்ரீயஶஸ்விநீ।
பரித்ராணமவிந்தந்தீஜாநகீஜீவிதம்த்யஜேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி-தத்ர	நான்-அங்கு (ஜாம்பவத்பிரபிருதிகள் இருக்குமிடம்)	இயம்-ஜாநகீ	இந்த-ஜனகன்மகளான (ஸீதை)
		பரித்ராணம்-அவிந்தந்தீ-இரக்ஷிப்பவரை - அறியாதவளாக(அடையாதவளாக	
கதே (ஸதி)	போனவளவில் [மான		
ராஜபுத்ரீ-யஶஸ்விநீ	இராஜபுத்திரியும்-கீர்த்தியுடையவளு	ஜீவிதம்-த்யஜேத்	பிராணனை-விட்டுவிடுவள்.

౧౦. మయా చ స మహాబాహుః పూర్ణచంద్రనిభాననః । సమాశ్వాసయితుం న్యాయ్యః సీతాదర్శనలాలసః॥

௰. 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌸𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌃𑌸𑍀𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃॥

௰. மயாசஸமஹாபாஹுꞏபூர்ணசந்த்ரநிபாநந꞉।
ஸமாஶ்வாஸயிதும்ந்யாய்யஸ்ஸீதாதர்ஶநலாலஸ꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ரநிபாநந꞉	நிறைந்தமதிக்குநிகரானதிருமுகமுடை	ஸச	அந்த-(ஸ்ரீராகவனும்)
மஹாபாஹுꞏ꞉	பெருத்தபுஜமுடையவரும் [யவரும்	மயா	என்னால்
ஸீதாதர்ஶநலாலஸ꞉	பிராட்டியின் பார்வையில் ஆஸக்தியுடையவருமான	ஸமாஶ்வாஸயிதும்	ஸமாதானம்செய்யப்படுவதற்கு
		ந்யாய்ய꞉	தகுந்தவர்தான்.

(௭-மு-௰-ல்) தா-ம்.—அளவிலாத் தேஜோமகிமையுடையவரும் ஸர்வஜீவகாருண்ணியருமான அந்தரகுநாதனுடைய பிரியபார்யையான இந்தஸீதை பர்த்திருதர்சனத்தில் மிகவும் ஆஸக்திகொண்டிருக்கிறாள், இப்பதிவிரதை அந்தலோகநாதனைச்சேர்ந்து ஸுகிக்கவேண்டியது யுக்தந்தான். இவளோ துக்கானுபவத்திற்குக்கொஞ்சமேனுந் தகுந்தவளல்ல. விதிவசத்தால் வியஸனத்தையடைந்துவிட்டாள். வியஸனத்தால் வெகுவிதமாகப்பீடிக்கப்பட்டாள். அவ்வியஸனத்திற்கு முடிவுகாணாது மஹாதீனையானாள். அஹோ! தேவியிப்படி வருந்தயான் காணத்தக்கனதோ! பூர்ணேந்துவைப்பழிக்கு மித்திருமுகமண்டலத்தி லச்ருநீர்பெருகயான் கண்டிருக்கிறதோ! இவளையெப்படியாவது பதிஸமேதையாக்குவதென்கடமை. இவ்வளவுதூரம்வந்து, இவளது கஷ்டங்களையெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து, இவளுக்கிவ்வளவு உபகாரஞ்செய்யேனாகில் நான்ம

ஹாபாபத்திற்குள்ளாவேன். ஸீதாதர்சனந்தான் இலபித்துவிட்டதே, இனியென்னவேண்டுமென்று திருப்தி கொண்டு வானரரிடம் சேர்ந்தேனாகில், துக்கஸந்தப்தையான தேவி இரக்ஷிப்பாரொருவரையுங்காணாது, சீல ரக்ஷணநிமித்தமாக ஜீவனையொழித்துவிடுவாள். உத்தமகுலப்பிரஸூதையும் யசஸ்வினியுமானவிவள் இனி இராவணஹிம்ஸையை ஸகியாள். ஆவியையொழித்தாவது மானத்தைரக்ஷிப்பது உயர்குலத்தோரியல்பன் றோ! ஆகையாலித்தருணத்தில், ஸ்ரீரகுநாதன் ரக்ஷிக்கவருகிறானென்பதை யறியாளாகில் ஆத்மஹத்திசெய்து அம்மஹாபாதகத்திற்கு என்னையாளாக்கிவிடுவாள். இவள்விஷயமிப்படியிருக்க, ஸர்வலோகசரண்ணியனும் ஸர்வசத்துருஹந்தாவுமான ஸ்ரீராமசந்திரனுக் குபகாரமிழைக்கயான் கடமைப்பட்டவனல்லவோ? பிரபலசத்துருவான வாலியைஹரித்து ஸுக்கிரீவாபீஷ்டங்களைத்தந்து, ஸுக்கிரீவபலத்தால் பத்தினியையடைந்துவிடலாமென்று ஸீதாதர்சனைத் ஸுகராய்தக்ஷிணமுகந்திரும்பி இமைகொட்டாது விழித்துப்பார்த்திருப்பரோ. அப்புருஷோத்தமனோடு, இந்தநித்தியகல்யாணியைச்சேர்ப்பித்து, அவருடைய முகாரவிந்தமலரயான் காணவேண்டியது நியாயமன்றோ. ஸ்ரீராகவஸுக்கிரீவஸ்நேகத்திற்குக் காரணபூதனான நான் அந்தஸ்நேகத்தை ஸபலமாகச்செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்விதகாரணங்களால் ஸீதையை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பிப்பது எனக்கு அத்தியந்தம் ஆவசியகமானதர்மம்.

౧౧. నిశాచరీణాం ప్రత్యక్షమనర్హం చాభిభాషణమ్ । కథం ను ఖలు కర్తవ్యమిదం కృచ్ఛ్రగతో హ్యహమ్ ॥

கக. 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌗𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

கக. நிஶாசரீணாம்ப்ரத்யக்ஷமநர்ஹம்சாபிபாஷணம்।
கதம்நுகலுகர்தவ்யமிதம்க்ருச்ச்ரகதோஹ்யஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶாசரீணாம்-ப்ரத்யக்ஷம்-	இராக்ஷஸிகளுடைய-முன்பாக [து	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தக்கது
பாஷணம்சாபி	(ஸீதையோடு)வார்த்தைசொல்வதான	அஹம்-க்ருச்ச்ரகதஃ	நான்-(இதுவிஷயத்தில்) கஷ்டத்தை யடைந்தவனாகஆனேன்.
அநர்ஹம்	யுக்தமல்ல (ஆகையால்)		
இதம்-கதம்நுகலு	இந்தவார்த்தையை-எப்படிதான்		

౧౨. అనేన రాత్రిశేషేణ యది నాశ్వాస్యతే మయా । సర్వథా నాస్తి సందేహః పరిత్యక్ష్యతి జీవితమ్ ॥

கஉ. 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

கஉ. அநேநராத்ரிஶேஷேணயதிநாஶ்வாஸ்யதேமயா।
ஸர்வதாநாஸ்திஸந்தேஹஃபரித்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநேந-ராத்ரிஶேஷேண-	இந்த-இராமீதியால்	ஸர்வதா-ஜீவிதம்	ஸகலவிதத்தால்-பிராணனை
மயா	என்னால் (இந்தஸீதையானவள்) [ல்	பரித்யக்ஷ்யதி	விட்டுவிடுவாள்
நாஶ்வாஸ்யதேயதி-	ஸமாதானம்செய்யப்படாமற் போவாளாகி	ஸந்தேஹஃ-நாஸ்தி	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேஹம்இல்லை.

தா-ம்.—பிராட்டியை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பிப்பது ஆவசியகமானவிஷயமே. இவ்விருவருடைய சேர்த்தியிற் பிரவர்த்தித்தேனாகில் பிரதமத்திலிப்பொழுது தேவியோடு ஸம்பாஷிக்கவேண்டும். ஸ்ரீராகவதூதன் யான், க்ஷேமஸமாசாரங் கொண்டுவந்தேனென்று தெரிவிக்கேனாகில் ஆத்மஹத்தியிற் பிரவர்த்தித்திருக்குமிவள் முந்திவிடுவாள். இப்பொழுது ஸம்பாஷிப்பதற்கோ ஸமயபேதமாகவிருக்கிறது. இராக்ஷஸிகளெல்லோருஞ் சூழ்ந்துநிற்கின்றனர். அவர்கள்முன்னிலையில் ஜானகியோடு இவ்விஷயத்தை விளம்புவது யுக்தமல்ல. தாமஸஞ்செய்தாலும் நஷ்டம்நேரிடும். உதயாத்பூர்வம் க்ஷேமஸமாசார முரையாவிடில் தேவிபிழைத்திருப்பதைக்காணேன். இக்காரியத்தையெப்படி முடிப்பேன். எனதாகமனத்தை தேவிக்கெப்படி தெரிவிப்பேனென்று ஹநுமான்சிந்தித்தார்.

౧౩. రామశ్చ యది పృచ్ఛేన్మాం కిం మాం సీతాబ్రవీద్వచః । కిమహం తం ప్రతిబ్రూయామసంభాష్య సుమధ్యమామ్ ॥

கங. 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

கங. ராமஶ்சயதிப்ருச்சேந்மாம்கிம்மாம்ஸீதாப்ரவீத்வசஃ।
கிமஹந்தம்ப்ரதிப்ரூயாமஸம்பாஷ்யஸுமத்யமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஶ்ச-ஸீதா	ஸ்ரீராகவன்-ஸீதையானவள்	ஸுமத்யமாம்	ஸுஷ்டுவான இடுப்பையுடைய (ஸீ
மாம்-கிம்-வசஃ	என்னைக்குறித்து-என்ன-வார்த்தை	அஸம்பாஷ்ய	வார்த்தைசொல்லாமல் [தையோடு
அப்ரவீத்-ப்ருச்சேத்யதி-	சொன்னாள் (என்று) கேட்பாராகில்	கிம்-ப்ரதிப்ரூயாம்	என்ன-பதில்சொல்வேன்.
அஹம்-தம் (ப்ரதி)	நான்-அவரைப்பற்றி		

౧౪. సీతాసందేశరహితం మామితస్త్వరయా గతమ్ । నిర్దహేదపి కాకుత్స్థః క్రుద్ధస్తీవ్రేణ చక్షుషా ॥

கச. [illegible]
[illegible]

கச. ஸீதாஸந்தேஶஸஹிதம்மாமிதஸ்த்வரயாகதம்।
நிர்தஹேதபிகாகுத்ஸ்தஃக்ருத்தஸ்தீவ்ரேணசக்ஷுஷா॥

பதம். உரை.
ஸீதாஸந்தேஶஸஹிதம் - ஸீதையின்க்ஷேமஸமாசாரத்தால் சூன்னியனாக [கிற
இதஃ-த்வரயா-கதம் இவ்விடத்திலிருந்து-சீக்கிரமாக-போ
மாம்-காகுத்ஸ்தஃ என்னை-ஸ்ரீராகவன்

பதம். உரை
க்ருத்தஃ - தீவ்ரேண-சக்ஷுஷா-கோபித்தவராக-உஷ்ணமான கண்ணினால் (பாருவையால்)
நிர்தஹேதபி கொளுத்திவிடுவரோ.

தா-ம்.—ஸீதையோடு ஸம்பாஷிக்காமல் திரும்புவதும் ஸரியல்ல. பத்தினிவிரகத்தாலுன்மாதங்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராகவனிடத்தில், "ஹேரகோத்தம! தேவியைக்கண்ணுற்றேன். இலங்கையில் க்ஷேமமாகவிருக்கிறாள்," என்று சொன்னமாத்திரததில், மிகுந்தபரபரப்புடன், "ஹநுமன்! ஸீதையைக்கண்ணுற்றாயா, க்ஷேமமாகவிருக்கின்றாளா, என்னைப்பற்றியென்னசொன்னாள், யதோக்தம்சொல்லவேண்டும்ஹநுமானே." என்று வினவுவரே. அவருடைய ஆவலையென்னவிதம் திருப்தி செய்வேன். "ஹேராஜேந்திர! தேவியைக் கண்ணுற்றதுண்டு, ஆனாலம்மெல்லியிடையாளோடு யான் ஸம்பாஷிக்கவில்லை; ஸம்பாஷிப்பதற்கு ஸமயம்நேரிடவில்லை. வந்துவிட்டேன்," என்றுமூடனை தூதன்போல் பிரத்தியுத்தரமளிக்கவகையற்றவனாக நிற்பேனோ? ஸீதையின்க்ஷேமத்தைப்பற்றி யாதொன்றுஞ் சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கிநிற்கிறவென்னைத்தனது தீப்பொறிசிந்துங்கோபவிழியால் அக்காகுத்ஸ்தன் தகித்துவிடாரோ!

౧౫. యదిచోద్యోజయిష్యామిభర్తారం రామకారణాత్ । వ్యర్థమాగమనంతస్య ససైన్యస్య భవిష్యతి ॥

கரு. [illegible]
[illegible]

கரு. யதிசோத்யோஜயிஷ்யாமிபர்தாரம்ராமகாரணாத்।
வ்யர்தமாகமநம்தஸ்யஸஸைந்யஸ்யபவிஷ்யதி॥

பதம். உரை.
ராமகாரணாத் ஸ்ரீராகவன்நிமித்தமாக (நான்)
பர்த்தாரம் - உத்யோஜஇஷ்யாமியதி - ஸுக்ரீவனை - (இராவணனோடுயுத்தம்புரிவதற்காக) இவ்விடம் வருவதற்குரிய - ப்ரயத்னம்செய்தேனாகில்.
ஸஸைந்யஸ்ய-தஸ்ய ஸைன்னியத்தோடுகூடின-அந்த(ஸு

பதம். உரை.
க்கிரீவனுடைய [ஆய்விடும்
ஆகமநம்-வ்யர்த்தம்-பவிஷ்யதி-வரவு - பிரயோஜனமற்றதாக-
(ஸீதையைக்கண்டிப்பொழுது ஸ்ரீராகவனுடையக்ஷேமஸமாசாரத்தாலவளை தேற்றாமல்போய் ஸுக்ரீவனையழைத்துவரும்பரியந்த மிவள் பிராணன்னில்லாது நிஷ்பலமாய்விடுமென்றர்த்தம்.)

౧౬. అంతరంత్వహమాసాద్య రాక్షసీనామిహస్థితః । శనైరాశ్వాసయిష్యామి సంతాపబహుళామిమామ్ ॥

கசு. [illegible]
[illegible]

கசு. அந்தரம்த்வஹமாஸாத்யராக்ஷஸீநாமிஹஸ்திதஃ।
ஶநைராஶ்வாஸயிஷ்யாமிஸந்தாபபஹுளாமிமாம்॥

பதம். உரை.
அஹம்-இஹ-ஸ்திதஃ-நான்-இவ்விடத்தில் (இந்தமரத்தின்மீது இருந்தவனாக
ராக்ஷஸீநாம்-அந்தரம் இராக்ஷஸிகளுடைய-ஸமயத்தை

பதம். உரை.
ஆஸாத்ய அடைந்து (ஸீதையை)
ஸந்தாபபஹுளாம்-இமாம்-அதிகமானஸந்தாபமுடைய-இந்த
ஶநைஃ-ஆஶ்வாஸயிஷ்யாமி-மெள்ளஸமாதானம்செய்கிறேன்.

தா-ம்.—ஸீதைக்கு யானிங்குவந்ததைத் தெரிவியாமற்போவேனாகில், இவள் இன்னம் சற்றுநேரத்திற்குள் பிராணனைவிட்டு விடுவாள். நான்கிஷ்கிந்தையையடைந்து ஸீதாதர்சனத்தைத்தெரிவித்து அளவற்ற ஸைன்னியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மஹாராஜருடனிங்குவந்து தேவிபோய்விட்டாளென்று கேள்வியுறினென்ன பிரயோஜனம்.ஸீதைஜீவனோடிருந்தாலல்லவோ பிரயோஜனம்.இல்லாவிடில் இராவணனைத்தண்டிப்பதில்மாத்திரம் யாதுபிரயோஜனம். ஆகையால், இங்கிருந்து, இராக்ஷஸிகளயர்ந்திருக்கிற ஸமயம்பார்த்து துக்கமிகுதியால் வாடுகிறஜானகிக்கு க்ஷேமஸமாசாரமுரைத்து அவளைத்தேற்றரவுசெய்துவிட்டு அவளுடைய ஸ்ரீராகவவிஷயமான குசலப்பிரஶ்னங்களையும் விக்கியாபனங்களையுங்கொண்டு தான் ஸ்ரீராகவஸன்னிதியடையவேண்டுமென்று ஹநுமான் நிச்சயித்தார்.

౧౭. అహంత్వతితనుశ్చైవ వానరశ్చవిశేషతః । వాచంచోదాహరిష్యామి మానుషీమిహసంస్కృతామ్ ॥

கஎ. [illegible]
[illegible]

கஎ. அஹம்த்வதிதநுஶ்சைவவாநரஶ்சவிஶேஷதஃ।
வாசம்சோதாஹரிஷ்யாமிமாநுஷீமிஹஸம்ஸ்க்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:-அஹம்	வானரனான-நான்	ஸம்ஸ்க்ருதாம்	[ணத்தோடுகூடிய
அதிதநுஶ்சைவ	வெகுஸூக்ஷ்மசரீரியாக	வாசம்ச	பிரயோகிக்க ஸௌஷ்டவமானலக்ஷ வாக்கியத்தையாவது (ஸம்ஸ்கிருதபாஷையையாவது) [சொல்லுகிறேன்.)
இஹ-மாநுஷீம்	இவளிடத்தில் - மனிதஸம்பந்தமான (வார்த்தையையாவது)	விஶேஷத:-உதாஹரிஷ்யாமி-விசேஷமாக - உதாகரிக்கிறேன்	

౧౮. యదివాచం ప్రదాస్యామి ద్విజాతిరివ సంస్కృతామ్ । రావణం మన్యమానా మాం సీతా భీతా భవిష్యతి॥

౧౯. వానరస్య విశేషేణ కథం స్యాదభిభాషణమ్ । అవశ్యమేవ వక్తవ్యం మానుషం వాక్యమర్థవత్ ॥

౧౯½ మయా సాంత్వయితుం శక్యా నాన్యథేయమనిందితా।

௧௮. யதிவாசம்ப்ரதாஸ்யாமித்விஜாதிரிவஸம்ஸ்க்ருதாம்।
ராவணம்மந்யமாநாமாம்ஸீதாபீதாபவிஷ்யதி॥

௧௯. வாநரஸ்யவிஶேஷேணகதம்ஸ்யாதபிபாஷணம்।
அவஶ்யமேவவக்தவ்யம்மாநுஷம்வாக்யமர்த்தவத்॥

௧௯½. மயாஸாந்த்வயிதும்ஶக்யாநாந்யதேயமநிந்திதா।

௧௮. யதிவாசம்ப்ரதாஸ்யாமித்விஜாதிரிவஸம்ஸ்க்ருதாம்।
ராவணம்மங்யமாநாமாம்ஸீதாபீதாபவிஷ்யதி॥

௧௯. வாநரஸ்யவிஶேஷேணகதம்ஸ்யாதபிபாஷணம்।
அவஶ்யமேவவக்தவ்யம்மாநுஷம்வாக்யமர்த்தவத்॥

௧௯½. மயாஸாந்த்வயிதும்ஶக்யாநாந்யதேயமநிந்திதா!

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்விஜாதிரிவ-ஸம்ஸ்க்ருதாம் - வாசம்-	ப்ராம்ஹணன்போல்-ஸம்ஸ்கிருதமான-வார்த்தையை	கதம்-ஸ்யாத்	எப்படி-ஆகும் (ஆகையால்)
ப்ரதாஸ்யாமியதி	கொடுத்தேனுகில் (சொல்வேனுகில்)	மாநுஷம்-அர்த்தவத்	மனிதஸம்பந்தமானதும் - சிறந்தவார்த்தையுடையதுமான
ஸீதா-மாம்-ராவணம்	ஸீதை-என்னை-இராவணனுக	வாக்யம்-அவஶ்யமேவ	- வசனத்தை-முக்கியமாகத்தானே
மங்யமாநா-பீதா-பவிஷ்யதி	-எண்ணிக்கொண்டவளாய்-பயந்தவளாக-ஆய்விடுவள்	வக்தவ்யம்	சொல்லத்தக்கினது
		அநிந்திதா-இயம்	நிந்திக்கப்படாதவளான-இவள்
வாநரஸ்ய-விஶேஷேண	- வானரத்திற்கு-அதிகமாக [அ	மயா-அந்யதா	என்னுல்-வேறுவிதமாக [ய,
அபிபாஷணம்	(இதரரோடு) வார்த்தைசொல்வதான	ஸாந்த்வயிதும்-ஶக்யா	-ஸமாதானம் செய்வதற்கு-சக்தையன்

தா-ம்.—வானரனானநான் இவ்விடத்திலதி ஸூக்ஷ்மசரீரியா யிருந்துகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதபாஷையாவது, அல்லது கோஸலநாட்டுப்பிரஜைகள் வழங்குகிறதும் பிராட்டிக்குத் தெரிந்துள்ளதுமான பிராகிருதபாஷையிலாவது விஷயங்களையெடுத்து விசேஷமாக உதாகரிக்கிறேன். பிராம்மணனைப்போல் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் வியவகரித்தால் ஜானகியென்னை இராவணனென்றுநினைத்து பயந்துவிடுவாள். ஆகையாலப்பாஷையைவிட்டுக் கோஸலபாஷையைத்தான் பிரியோகிக்கவேண்டும். ஆனல் வானரனுக்குமனுஷியனோடு ஸம்பாஷிக்கவல்லமையேதெனில், அதற்கென்னசெய்யலாம், எவ்விதத்திலாவது காரியம் நிறைவேறுநிமித்தம் ஸீதையோடு அவசியம்ஸம்பாஷிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் இவளையிப்பொழுது ஸமாதானஞ்செய்யவேறுவகையில்லை. ஸம்ஸ்கிருதபாஷை கூடாதவளவில், பிராட்டியறியக்கூடிய கோஸலபாஷை யொன்றைத்தானிப்பொழுது பிரயோகிக்கவேண்டும்.

౨౦. సేయమాలోక్య మే రూపం జానకీ భాషితం తథా। రక్షోభిస్త్రాసితా పూర్వం భూయస్త్రాసం గమిష్యతి।

౨౧. తతో జాతపరిత్రాసా శబ్దం కుర్యాన్మనస్వినీ। జానమానా విశాలాక్షీ రావణం కామరూపిణమ్।

௨௦. ஸேயமாலோக்யமேரூபம்ஜாநகீபாஷிதம்ததா॥
ரக்ஷோபிஸ்த்ராஸிதாபூர்வம்பூயஸ்த்ராஸம்கமிஷ்யதி।

௨௧. ததோஜாதபரித்ராஸாஶப்தம்குர்யாந்மநஸ்விநீ॥
ஜாநமாநாவிஶாலாக்ஷீராவணம்காமரூபிணம்।

௨௦. ஸேயமாலோக்யமேரூபம்ஜாநகீபாஷிதம்ததா॥
ரக்ஷோபிஸ்த்ராஸிதாபூர்வம்பூயஸ்த்ராஸம்கமிஷ்யதி।

௨௧. ததோஜாதபரித்ராஸாஶப்தம்குர்யாந்மநஸ்விநீ॥
ஜாநமாநாவிஶாலாக்ஷீராவணம்காமரூபிணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்வம்-ரக்ஷோபி:	முன்பு-இராக்ஷதரால்	விஶாலாக்ஷீ-ஜாதபரித்ராஸா-ஸீதை-உண்டானபயமுடையவளாக (என்னை) [இராவணனுக	
த்ராஸிதா-ஸேயம்	பயப்படுத்தப்பட்ட-அந்தஇந்த	காமரூபிணம்-ராவணம்-இச்சைக்கிசைந்தரூபம் தரிக்கவல்ல-	
ஜாநகீ-மே-ரூபம்	ஸீதை-என்னுடைய-ரூபத்தை	ஜாநமாநா	தெரிந்துகொண்டவளாய்
ததா-பாஷிதம்-ஆலோக்ய-அந்தவிதம்	- சொல்வதை-பார்த்து	ஶப்தம்-குர்யாத்	இரைச்சலை-இடுவள்.
பூய:-த்ராஸம்-கமிஷ்யதி-மறுபடி-பயத்தை-அடைவள்			
தத:-மநஸ்விநீ	பின்பு-சிறந்தமனதையுடைய		

౨౨. సీతయా చక్రుతే శబ్దే సహసా రాక్షసీగణః । నానాప్రహరణో ఘోరస్సమేయాదంతకోపమః ॥

௨௨. [illegible]

௨௨. ஸீதயாசக்ருதேஶப்தேஸஹஸாராக்ஷஸீகணஃ॥
நாநாப்ரஹரணோகோரஸ்ஸமேயாதந்தகோபமஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதயா-ஶப்தே-க்ருதே-ஸீதையினால்-ஆர்த்தத் த்வனியானது செய்யப்படுகையில்			ஸமூஹமானது
அந்தகோபமஃ	யமனுக்குஸமானமானதும்	நாநாப்ரஹரணோபேதஃ-பற்பலஆயுதங்களோடுகூடினதாக	
கோரஃ-ராக்ஷஸீகணஃ - பயங்கரமுமான-இராக்ஷஸிகளின்ஸ		ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
		ஸமேயாத்	வந்துவிடும்.

தா-ம்.—பூர்வத்திலிராக்கதரால் பற்பலவிதம்பயமுறுத்தப்பட்டவளாதலால், சுத்தமானமனமுடையவளும் அகன்றநேத்திரங்களுடையவளுமானஜானகி,வானரரூபத்துடன்கோஸலபாஷையில்பிரஸங்கிக்கிறவென்னைப்பார்த்து, ஓகோ! மாயாவியான பாபிராவணனே இந்தரூபங்கொண்டென்னை வஞ்சிக்கவந்துவிட்டான், ஐயோ என்னசெய்வேன், என்று பயந்துகூக்குரலிடுவாள். அப்பொழுது, யமகிங்கரர்போலதி பயங்கரமானவர்களாக்காணப்படுமிவ்விராக்ஷஸிகள் ஸீதைசெய்யும்பேரொலியால் நித்திரைதெளிந்து சூலகட்காதி ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திவந்து சூழ்ந்துகொள்வர்.

౨౩. తతో మాం సంపరిక్షిప్య సర్వతో వికృతాననాః । వధే చ గ్రహణే చైవ కుర్యుర్యత్నం యథాబలమ్ ॥

௨௩. [illegible]

௨௩. ததோமாம்ஸம்பரிக்ஷிப்யஸர்வதோவிக்ருதாநநாஃ॥
வதேசக்ரஹணேசைவகுர்யுர்யத்நம்யதாபலம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-விக்ருதாநநாஃ	பின்பு - விகாரங்களான முகங்களையுடைய (இராக்ஷஸிகள்)	ஸர்வதஃ-ஸம்பரிக்ஷிப்ய-நான்குபக்கங்களிலும் - நன்றாகச்சுற்றி	
யதாபலம்-மாம்	உசிதமானபலமுடைய-என்னை	வதேச-க்ரஹணேச	கொல்வதிலும்-பிடிப்பதிலும்
		யத்நம்-குர்யுஃ	பிரயத்தினத்தை-செய்வார்கள்.

౨౪. గృహ్య శాఖాః ప్రశాఖాశ్చ స్కంధాంశ్చోత్తమశాఖినామ్ । దృష్ట్వా విపరిధావంతం భవేయుర్భయశంకితాః ॥

௨௪. [illegible]

௨௪. க்ருஹ்யஶாகாஃப்ரஶாகாஶ்சஸ்கந்தாம்ஶ்சோத்தமஶாகிநாம்॥
த்ருஷ்ட்வாவிபரிதாவந்தம்பவேயுர்பயஶங்கிதாஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ராக்ஷஸ்யஃ)	(பின்னும் இராக்ஷஸஸ்திரீகள்)	க்ருஹ்ய	பிடித்துக்கொண்டு
உத்தமஶாகிநாம்	உத்தமமானவிருக்ஷங்களையுடைய	விபரிதாவந்தம்	மேல்தாவியோடுகிற (என்னை)
ஶாகாஃ-ப்ரஶாகாஶ்ச - கிளைகளையும்-கீழ்க்கிளைகளையும்		த்ருஷ்ட்வா-பயஶங்கிதாஃ-பார்த்து-பயத்தால் சங்கித்தவர்களாக	
ஸ்கந்தாம்ஶ்ச	வேரையும்	பவேயுஃ	ஆய்விடுவார்கள்.

౨౫. మమ రూపం చ సంప్రేక్ష్య వనే విచరతో మహత్ । రాక్షస్యో భయవిత్రస్తా భవేయుర్వికృతాననాః ॥

௨௫. [illegible]

௨௫. மமரூபம்சஸம்ப்ரேக்ஷ்யவநேவிசரதோமஹத்॥
ராக்ஷஸ்யோபயவித்ரஸ்தாபவேயுர்விக்ருதாநநாஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநே-விசரதஃ-மம	காட்டில்-ஸஞ்சரிக்கிற - என்னுடைய		மிரட்டப்பட்டவர்களாகவும்
மஹத்-ரூபம்-ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய-பெரிய-ரூபத்தை-நன்றாய்பார்த்து		விக்ருதாநநாஶ்ச-பவேயுஃ - விகாரமானமுகமுடையவர்களாகவும்-ஆய்விடுவார்கள்.	
ராக்ஷஸ்யஃ-பயவித்ரஸ்தாஃ-இராக்ஷஸிகள்பயத்தால்- நன்றாய்			

౨౬. తతః కుర్యుస్సమాహ్వానం రాక్షస్యో రక్షసామపి । రాక్షసేంద్రనియుక్తానాం రాక్షసేంద్రనివేశనే ॥

௨௬. [illegible]

௨௬. ததஃகுர்யுஸ்ஸமாஹ்வாநம்ராக்ஷஸ்யோராக்ஷஸாமபி॥
ராக்ஷஸேந்த்ரநியுக்தாநாம்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே।

பதம்.	உரை.
தத:-ராக்ஷஸ்ய:	பின்பு-இராக்ஷஸஸ்திரீகள்
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே	இராக்ஷதப்பிரபுவான(இராவணனுடைய) வீட்டில்

பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரநியுக்தாநாம்	இராவணனாலேவப்பட்டவர்களான
ரக்ஷஸாம்-ஸமாஹ்வாநமபி	இராக்ஷதர்களுடைய-அழைப்பதையும்
குர்யு:	செய்வார்கள்.

౨౭. తేశూలశక్తినిస్త్రింశవివిధాయుధపాణయః॥ ఆపతేయుర్విమర్దే஽స్మిన్వేగేనోద్విగ్నకారిణః।

௨௭. தேஶூலஶக்திநிஸ்த்ரிம்ஶவிவிதாயுதபாணய:॥
ஆபதேயுர்விமர்தேஸ்மிந்வேகேநோத்விக்நகாரிண:।

௨௭. தேஸூலஸக்திநிஸ்த்ரிம்ஸவிவிதாயுதபாணய:॥
ஆபதேயுர்விமர்தேஸ்மிந்வேகேநோத்விக்நகாரிண:।

பதம்.	உரை.
தே	அந்த (இராக்ஷஸிகளாலழைக்கப்பட்ட இராக்ஷதர்கள்)
ஶூலஶக்திநிஸ்த்ரிம்ஶவிவிதாயுதபாணய:	சூலம்,சக்தி,கத்தி, முதலானபற்பல ஆயுதங்களைக்கையிலுடையவர்களாகவும்

பதம்.	உரை.
உத்விக்நகாரிண:	பயத்தைச்செய்பவர்களுமாக
அஸ்மிந்-விமர்தே	இந்த-யுத்தத்தில்
வேகேந-ஆபதேயு:	வேகத்தோடு-வந்துவிடுவார்கள்.

౨౮. సంవృద్ధాస్తైస్తుపరితోవిధమన్రక్షసాంబలమ్। శక్నుయాన్నతుసంప్రాప్తుంపరంపారంమహోదధేః॥

௨௮. ஸம்ருத்தஸ்தைஸ்துபரிதோவிதமந்ரக்ஷஸாம்பலம்॥
ஶக்நுயாந்நதுஸம்ப்ராப்தும்பரம்பாரம்மஹோததே:।

௨௮. ஸம்ருத்தஸ்தைஸ்துபரிதோவிதமந்ரக்ஷஸாம்பலம்॥
ஶக்நுயாந்நதுஸம்ப்ராப்தும்பரம்பாரம்மஹோததே:।

பதம்.	உரை.
தை:-பரித:	அந்த-(இராக்ஷதர்களால்) நான்குபக்கங்களிலும்
ஸம்ருத்த:-ரக்ஷஸாம்	நன்றாய் தகையப்பட்டவனுதலால் -இராக்ஷதர்களுடைய

பதம்.	உரை.
பலம்-விதமந்	ஸைந்நியத்தை-அடியானிருக்கிற
அஹம்-மஹோததே:	நான்-பெருஸமுத்திரத்தினுடைய
பரம்-பாரம்	துலைவான-அக்கரையை
ப்ராப்தும்-நஶக்நுயாம்	அடைவதற்கு-சக்தியல்லேன்.

౨౯. మాంవాగృహ్ణీయురాప్లుత్యబహవశ్శీఘ్రకారిణః॥ స్యాదియంచాగృహీతార్థామమచగ్రహణంభవేత్।

௨௯. மாம்வாக்ருஹ்ணீயுராப்லுத்யபஹவஶ்ஶீக்ரகாரிண:॥
ஸ்யாதியஞ்சாக்ருஹீதார்தாமமசக்ரஹணம்பவேத்।

௨௯. மாம்வாக்ருஹ்ணீயுராப்லுத்யபஹவஶ்ஶீக்ரகாரிண:॥
ஸ்யாதியஞ்சாக்ருஹீதார்தாமமசக்ரஹணம்பவேத்।

பதம்.	உரை.
பஹவ:-ஶீக்ரகாரிண:	அனேகர்கள்- வேகத்தைச்செய்பவர்களாக
ஆப்லுத்ய-மாம்	தாண்டி (வந்து) என்னை
க்ருஹ்ணீயுர்வா	பிடித்துக்கொள்ளுவார்களோ
மம-க்ரஹணஞ்ச	என்னுடைய-கிரஹணமும்

பதம்.	உரை.
பவேத்-(யதி)	ஆச்சுதேயானல்
இயஞ்ச-அஜ்ஞாதார்தா	இந்த-ஸீதையும் - தெரியப்படாத ஸ்ரீராகவவிருத்தாந்த முடையவளாக
ஸ்யாத்	ஆகுவள்.

౩౦. హింసాభిరుచయోహింస్యురిమాంవాజనకాత్మజామ్॥ విపన్నంస్యాత్తతఃకార్యంరామసుగ్రీవయోరిదమ్।

௩0. ஹிம்ஸாபிருசயோஹிம்ஸ்யுரிமாம்வாஜநகாத்மஜாம்॥
விபந்நம்ஸ்யாத்ததஃகார்யம்ராமஸுக்ரீவயோரிதம்।

௩0. ஹிம்ஸாபிருசயோஹிம்ஸ்யுரிமாம்வாஜநகாத்மஜாம்॥
விபந்நம்ஸ்யாத்தத:கார்யம்ராமஸுக்ரீவயோரிதம்॥

பதம்.	உரை.
ஹிம்ஸாபிருசய:	ஹிம்ஸையில் ஆஸக்தியுடைய (இராக்ஷதர்கள்)
இமாம்-ஜநகாத்மஜாம்வா	இந்த-ஜனகன்திருமகளைக்கூட

பதம்.	உரை.
ஹிம்ஸ்யு:-தத:	தொந்தரவுசெய்வார்கள்-அதனாலே
ராமஸுக்ரீவயோ:-இதம்	ராமஸுக்கிரீவர்களுடைய-இந்த
கார்யம்-விபந்நம்-ஸ்யாத்	காரியமானது-கெட்டதாக-ஆய்விடும்.

(௨௭-மு-௩0-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதமோடிவந்த இராக்ஷஸிகள் மஹாபலவானான வென்னை நாற்புறமுஞ்சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவெத்தனிப்பார்கள். சிலர்கட்டிப்பிடிக்க வெத்தனிப்பார்கள். அவர்கள்கைக்குப் பிடிபடாமல் மஹாவிருக்ஷங்களின் கிளைகளையும் வேர்களையும் தாவிப்பிடித்தோடுகிறவெனது பராக்கிரமத்தையும் விச்வரூபத்தையுங்கண்டுபயந்து இராவணனிடத்திற்கோடி ஸங்கதிதெரிவித்து, என்னைச்சிக்ஷிப்பதற்காக அவனாலேவப்பட்ட இராக்ஷஸபடாக்களனேகரைத் திரட்டிக்கொண்டோடி வருவார்கள். அவ்விராக்ஷதவீரரும் மஹாதீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்களைத்தாங்கி யுத்தஸன்னத்தராய்விரைந்துவந்தென்னைப்புறம்போகவிடாமல் சூழ்ந்தெதிர்ப்பார்கள், அவர்களோடுயுத்தஞ்செய்கிற வெனக்குக்கடல்தாண்டுவது அசக்கியமாகும். தாண்டவெத்தனிக்கையில் சிலராக்ஷதர்பின்னேடிவந்து தடுத்துத்திருப்பிக்கொண்டுவந்துவிடுவார்கள்.

மாம்ஸபக்ஷணத்தில் ஊற்றமுடைய இந்த ராக்ஷதர்கள் என்னிடத்திலுண்டான கோபத்தால் இந்த ஜனகபுத்திரியைக்கூட ஹிம்ஸிப்பார்கள். இப்படி அக்கரைசேராமல் யான் தகையப்பட்டும் பிராட்டிக்கும் கெடுதிஸம்பவித்ததாகில் ஸ்ரீராகவஸுக்ரீவர்களுடைய முயர்ச்சி வியர்த்தமாய்விடும். தேவிக்கு ஸந்தோஷகாலம் கிடைக்கமாட்டாது.

౩౧. ఉద్దేశే నష్టమార్గేఽస్మిన్ రాక్షసైః పరివారితే॥ సాగరేణ పరిక్షిప్తే గుప్తే వసతి జానకీ।

௩௧. ഉദ്ദേശേ നഷ്ടമാര്ഗേഽസ്മിൻ രാക്ഷസൈഃ പരിവാരിതേ॥
സാഗരേണ പരിക്ഷിപ്തേ ഗുപ്തേ വസതി ജാനകീ।

௩௧. உத்தேசேநஷ்டமார்க்கேஸ்மிந்ராக்ஷஸை:பரிவாரிதே॥
ஸாகரேணபரிக்ஷிப்தேகுப்தேவஸதிஜாநகீ।

பதம்.	உரை.
நஷ்டமார்க்கே	காணப்படாதவழியையுடையதும்
ராக்ஷஸை:-பரிவாரிதே-	இராக்ஷதர்களால்சூழப்பட்டதும்
குப்தே	(இராக்ஷதரால் பாதுகாக்கப் பட்டு) ஏகாந்தமானதும்
ஸாகரேண-பரிக்ஷிப்தே-	கடலால்-சூழப்பட்டதுமான
அஸ்மிந்-உத்தேசே	இவ்விதமானகடுங்காவலுடைய-இந்த இலங்கையின்பிரதேசத்தில்
ஜாநகீ-வஸதி	பிராட்டி-இருக்கிருள்.

౩౨. వినష్టే వా ప్రహీణే వా రక్షోభిర్మయి సంయుగే॥ నాన్యం పశ్యామి రామస్య సాహాయ్యం కార్యసాధనే।

౩౩. విమృశంశ్చ న పశ్యామి యో హతే మయి వానరః॥ శతయోజనవిస్తీర్ణం లంఘయేత మహోదధిమ్।

௩௨. വിനഷ്ടേ വാ പ്രഹീണേ വാ രക്ഷോഭിര്മയി സംയുഗേ॥
നാന്യം പശ്യാമി രാമസ്യ സാഹായ്യം കാര്യസാധനേ।

௩௩. വിമൃശംശ്ച ന പശ്യാമി യോ ഹതേ മയി വാനരഃ॥
ശതയോജനവിസ്തീര്ണം ലംഘയേത മഹോദധിം।

௩௨. விநஷ்டேவாப்ரஹீணேவாரக்ஷோபிர்மயிஸம்யுகே॥
நாந்யம்பஶ்யாமிராமஸ்யஸாஹாய்யம்கார்யஸாதநே।

௩௩. விம்ருஶம்ஶ்சநபஶ்யாமியோஹதேமயிவாநர:॥
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம்லங்கயேதமஹோததிம்।

பதம்.	உரை.
மயி-ஸம்யுத்தே	நான்-யுத்தத்தில்
ரக்ஷோபி:-விநஷ்டே-வா-	இராக்ஷதரால் - கொலைபுரியப்பட்டவனுயாவது
ப்ரஹீணே-வா	பிடிக்கப் பட்டவனுயாவது (ஆனேனுகில்)
ராமஸ்ய-கார்யஸாதநே-	ஸ்ரீராகவனுக்கு-காரியம்நிறைவேறும் பொருட்டு
ஸாஹாய்யம்-அந்யம்	ஸஹாயம்செய்பவனை-இதரனை
நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்
மயி-ஹதே-(ஸதி)	நான்-(இராக்ஷதரால்) கொலைபுரியப் படுகையில்
ய:-வாநர:-விம்ருஶந்	எந்த - வானரன் நன்முய்விசாரித்துகொண்டு
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம்-மஹோததிம்-	நூறுகாதவழிதூரமான ஆழ்கடலை
லங்கயேத-(தம்)	தாண்டுவனே-(அவனை)
நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்.

தா-ம்.—இந்நகரம் மஹாஸமுத்திரமத்தியிலுள்ளது. அனேககோடி அரக்கவீரரால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிறது. நகரத்துட்பிரவேசிப்போருக்கு வழிதுறையொன்றுந் தெரியாமலிருக்கும்படி கிருத்திரமமாயமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி துஸ்ஸகமாயும், பயங்கரமாயும், ஏகாந்தமாயுமிருக்குமின்னகரில் ஜானகிவஸிக்கிருள். அவளிருப்பிடத்தை யானல்லது வேறொருவன்தேடிக் கண்டானில்லை. யான் இராக்ஷஸயுத்தத்தில்மடிந்தாவது இராக்ஷதரால்பிடிபட்டாவது போய்விட்டால் ஸ்ரீராகவனுக்கு உபகாரஞ்செய்வான்வேறில்லை. யானிறந்ததையறிந்து சதயோஜனவிஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைக்கடந்து இலங்கைசேரக்கூடியவானரனுமுளனே! கிடைக்கவேகிடையாது. இப்பொழுதுயான் போய்விட்டால் ஸ்ரீராமகாரியம் போய்விட்டதுதான்.

౩౪. కామం హంతుం సమర్థోఽస్మి సహస్రాణ్యపి రక్షసామ్॥ న తు శక్ష్యామి సంప్రాప్తుం పరం పారం మహోదధేః।

౩౫. అసత్యాని చ యుద్ధాని సంశయో మే న రోచతే॥ కశ్చ నిస్సంశయం కార్యం కుర్యాత్ప్రాజ్ఞస్ససంశయమ్।

௩௪. കാമം ഹന്തും സമര്ഥോഽസ്മി സഹസ്രാണ്യപി രക്ഷസാം॥
ന തു ശക്ഷ്യാമി സംപ്രാപ്തും പരം പാരം മഹോദധേഃ।

௩௫. അസത്യാനി ച യുദ്ധാനി സംശയോ മേ ന രോചതേ॥
കശ്ച നിസ്സംശയം കാര്യം കുര്യാത്പ്രാജ്ഞസ്സസംശയം।

௩௪. காமம்ஹந்தும்ஸமர்தோஸ்மிஸஹஸ்ராண்யபிரக்ஷஸாம்॥
நதுஶக்ஷ்யாமிஸம்ப்ராப்தும்பரம்பாரம்மஹோததே:।

௩௫. அஸத்யாநிசயுத்தாநிஸம்ஶயோமேநரோசதே॥
கஶ்சநிஸ்ஸம்ஶயம்கார்யம்குர்யாத்ப்ராஜ்ஞஸ்ஸஸம்ஶயம்।

பதம்.	உரை.
ரக்ஷஸாம்-ஸஹஸ்ராண்யபி	இராக்ஷதர்களுடைய-ஆயிரங்கள் (வந்தபோதிலும்)
ஹந்தும்-காமம்	கொல்வதற்கு-மிகவும்
ஸமர்த்தோஸ்மி	(நான்) சக்திவான்தான்
மஹோததே:-பரம்-பாரம்	கடலினுடைய-சிறந்ததான - அக்கரையை
ஸம்ப்ராப்தும்	அடைவதற்கு
நஶக்ஷ்யாமி	ஸமர்த்தனுகேன்
யுத்தாநி	யுத்தங்கள்

பதம்.	உரை.
அஸத்யாநி	நிச்சயிக்கக்கூடாத ஜயாபஜயங்களையுடையனவாக (இருக்கின்றனவாகையால்)
ஸம்ஶய:	(அப்படி) ஸந்தேஹ ஜனிதமான யுத்தமானது
மே-நரோசதே	எனக்கு-இஷ்டப்படவில்லை
ப்ராஜ்ஞ:-கஶ்ச	நன்ருயறிந்தவனுன-எவன்தான்
ஸஸம்ஶயம்-கார்யம்	ஸம்ஶயத்தோடகூடின-காரியத்தை
நிஸ்ஸம்ஶயம்-குர்யாத்	ஸந்தேஹமில்லாமல்-செய்வான்.

தா-ம்.—அனேகாயிரம் இராக்ஷஸர்வந்தென்னை யெதிர்த்தபோதிலும் அவர்களையெல்லாமடிக்கயான் வல்லவனே. ஆனல்மஹாஸமுத்திரம் தாண்டும்விஷயத்தில் என்னுடையஸாமர்த்தியத்தைக் கொஞ்சம்சங்கிக்கிறேன். யுத்தங்களில் ஜயாபஜயம் எப்பொழுதும் அநிச்சயம். இப்படி அநிச்சயமாயுள்ள காரியமானது எனக்கும் ருசிக்கவில்லை. ஆகிலுமதற்கென்ன செய்யலாம். ஸந்தேகஸஹிதமான இவ்விதக்காரியங்களை என்னபிராக்ஞனுயினும் நிஸ்ஸந்தேகமாகச்செய்து முடிக்கவல்லபுருஷன் யாவனுளன்? ஒருவராலுமுடியாதல்லவோ!

3౬. ప్రాణత్యాగశ్చ వైదేహ్యా భవేదనభిభాషణే॥ ఏష దోషో మహాన్హి స్యాన్మమ సీతాభిభాషణే।

௩௬. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑍇𑌦𑌨𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇॥
𑌏𑌷𑌦𑍋𑌷𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇।

௩௬. ப்ராணத்யாகஶ்சவைதேஹ்யாபவேதநபிபாஷணே॥
ஏஷதோஷோமஹாந்ஹிஸ்யாந்மமஸீதாபிபாஷணே।

பதம்.	உரை.
அநபிபாஷணே	வார்த்தைசொல்லாமலிருப்பதில்
வைதேஹ்யா:-ப்ராணத்யாக:-பவேத்	பிராட்டிக்கு-உயிர்விடுவதானது-உண்டாகும்
ஸீதாபிபாஷணே	பிராட்டிக்குமுன் (வானரரூபியாக) வார்த்தைசொன்னேனுகில்

பதம்.	உரை.
மஹாந் - ஏஷ:-தோஷ:	பெரியதான-இந்த (இராக்ஷஸர் வருவதும் அதனுல் பயமுண்டாவதுமான) தோஷமானது
மம-ஸ்யாத்ஹி	எனக்கு-உண்டாகுமன்ருே.

தா-ம்.—ஜானகியோடு யான்ஸம்பாஷியாவிடில் அவள் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தையறியாமலும், தனக்கு க்ஷேமகாலம் ஸமீபித்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலும் தான்தீர்மானித்த ஆத்மஹத்தியைப்புரிந்து ஜீவநாசமடைவாள். இந்தகஷ்டத்தை விலக்குவதற்காக ஸம்பாஷிக்க வெத்தனிப்போமெனில், பூர்வோக்தமான மஹாதோஷம் ஸம்பவிக்குமே. அதாவது வானரரூபத்தோடு மனுஷியபாஷையை யுச்சரிக்கிறவென்னைப்பார்த்து, வஞ்சிக்கவந்த மாயாராவணனென்று பயந்து தேவி கூக்குரலிட, அதனுல் இராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டு என்விருத்தாந்தமுழுதுமறிந்து இராவணனுக்குத்தெரிவிக்க, அவனுலேவப்பட்ட இராக்ஷஸரொன்ருேடு யுத்தத்திற்குவர, அப்பொழுதுயான் கடல்தாண்டமுடியாமல் பின்வாங்க நேர்ந்துவிடுமன்ருே. இது ஸீதைக்குமஹாகஷ்டமாயிற்றே. இவளிருப்பிடத்தையும் இவளது க்ஷேமத்தையுமறிய ஸ்ரீராகவனுக்கு வகையில்லாமற்போய்விடுமே: ஆகையால், ஸீதையோடுஸம்பாஷியாவிடில் துக்கம், ஸம்பாஷிக்கிலதிகதுக்கம், என்னசெய்வேனென்று ஹநுமான் சிந்தித்தார்.

3౭. భూతాశ్చార్థా విపద్యంతే దేశకాలవిరోధితాః॥ విక్లబం దూతమాసాద్య తమః సూర్యోదయే యథా।

3౮. అర్థానర్థాంతరే బుద్ధిర్నిశ్చితాపి న శోభతే॥ ఘాతయంతి హి కార్యాణి దూతాః పండితమానినః।

3౯. న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్॥ లంఘనం చ సముద్రస్య కథం ను న వృథా భవేత్।

౪౦. కథం ను ఖలు వాక్యం మే శృణుయాన్నోద్విజేత వా॥ ఇతి సంచింత్య హనుమాంశ్చకార మతిమాన్మతిమ్।

௩௭. 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑌂𑌦𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑌃𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇𑌯𑌥𑌾।

௩௮. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿𑌨𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃।

௩௯. 𑌨𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌬𑍍𑌯𑌂𑌨𑌕𑌥𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥
𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂𑌚𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌕𑌥𑌂𑌨𑍁𑌨𑌵𑍃𑌥𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

௪௦. 𑌕𑌥𑌂𑌨𑍁𑌖𑌲𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌮𑍇𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤𑌵𑌾॥
𑌇𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍।

௩௭. பூதாஶ்சார்த்தாவிபத்யந்தேதேஶகாலவிரோதிதா:॥
விக்லபம்தூதமாஸாத்யதமஸ்ஸூர்யோதயேயதா।

௩௮. அர்த்தாநர்த்தாந்தரேபுத்திர்நிஶ்சிதாபிநஶோபதே॥
காதயந்திஹிகார்யாணிதூதா:பண்டிதமாநிந:।

நகூ. நவிநஶ்யேத்கதம்கார்யம்வைக்லப்யம்நகதம்பவேத்॥
லங்கநம்சஸமுத்ரஸ்யகதம்நுநவ்ருதாபவேத்।

சய. கதந்நுகலுவாக்யம்மேஶ்ருணுயாந்நோத்விஜேதவா॥
இதிஸஞ்சிந்த்யஹநுமாம்ஶ்சகாரமதிமாந்மதிம்।

பதம்.	உரை.
பூதாஃ-அர்த்தாஶ்ச	நிஶ்சயமான-பிரயோஜனங்களும்
விக்லபம்-தூதம்-ஆஸாத்ய-விவேகமற்ற-வார்த்தாஹரனை-அடைந்து	
ஸூர்யோதயே-தமோயதா-ஸூரியோதயகாலத்தில்-இருளானது-எப்படி	(நாசத்தையடையுமோ)
தேஶகாலவிரோதிதா(ஸ்ஸந்தஃ)-(அப்படி)தேசகாலத்திற்கு	விரோதித்தனவாய்(க்கொண்டு)
விபத்யந்தே	நசித்துவிடுகின்றன
அர்த்தாநர்த்தாந்தரே	கார்யாகார்யங்களின்விஷயத்தில்
நிஶ்சிதா	நிச்சயிக்கப்பட்ட(பிரபுவால்இதுசெய்யத்தக்கது இதுசெய்யத்தகாத தென்று மந்திரிகளோடுநன்றுயாலோ
புத்திரபி	புத்தியும் [சிக்கப்பட்ட)
(விக்லபம்-தூதம்-ஆஸாத்ய)-விவேகமற்ற-தூதனை-அடைந்து	
நஶோபதே	பிரகாசிக்காது
பண்டிதமாநிநஃ-தூதாஃ-(நான்)	வித்துவானென்று பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற-தூதர்கள்

பதம்.	உரை.
கார்யாணி-காதயந்திஹி	காரியங்களை-கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ
கார்யம்-கதம்	ஸ்வாமிகாரியமானது - எவ்விதத்தில்
நவிநஶ்யேத்	கெடாதோ
வைக்லப்யம்-நபவேத்-புத்திஹீனத்வம்-உண்டாகாதோ	
ஸமுத்ரஸ்ய-லங்கநம்ச-கடலினுடைய-தாண்டுதலும்	
கதம்நு-வ்ருதா-நபவேத்-எவ்விதத்தில் - வியர்த்தமாக - ஆகாதோ	(அப்படியும்)
(ஸீதா)-மே-வாக்யம்	(பிராட்டி) என்னுடைய-வசனத்தை
கதம்நுகலு	எப்படிதான்
ஶ்ருணுயாத்	கேழ்ப்பளோ
நோத்விஜேதவா	பயப்படவுமாட்டாளோ (அந்தவிதம் செய்யவேண்டும்)
இதி-ஸஞ்சிந்த்ய	என்று இந்தவிதம்-நன்றாயாலோசித்து
மதிமாந்-ஹநுமான்	புத்திமானான-ஹநுமானானவர்
மதிம்-சகார	(பிருகிருதோபயோகமான)புத்தியைச்செய்தார்.

தா-ம்.—ஸபலமாய்விட்டனவென்று நினைக்கப்பட்டகாரியங்களும் மூடரான தூதருடைய ஸம்பந்தத்தால் காலதேசவர்த்தமானங்களோடொவ்வாமல், ஸூரியன்முன் இருள்போல் விநாசமடைகின்றன. மதிமான்களான அமாத்தியரின் பேருதவியால் அர்த்தானர்த்தங்களைத் தீரவிசாரித்துப்பிறகு ஓர்காரியத்தில் பிரவேசிக்கிறபிரபுவின் புத்திவிசேஷமும் விவேகமற்ற பிருத்தியனால் பலோதயமடைந்து பிரகாசியாது தாழ்வடைகிறது. தாங்கள் மஹாஸமர்த்தரென்று கெர்வித்திருக்கும் புத்திஹீனரான தூதர் எல்லாகாரியங்களையும் கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ! இந்தவிதம், தங்களுடைய புத்திக்குறைவாலும், அஹம்பாவத்தாலும்தூதர்கள் தங்கள்பிரபுக்களுக்கு நஷ்டத்தையும் அபக்கியாதியையும் விளைவிக்கிறார்களாதலால், ஸ்ரீராகவநிமித்தமாகவும் ஸுக்கிரீவநிமித்தமாகவும் யான்பிரவேசித்த விக்காரியத்திற்கு அப்படிப்பட்ட விகல்பம்நேரிடாதவகையைத் தேடவேண்டும். எந்தவிதத்திலிக்காரியம் விநாசமடையாது ஸம்பூர்ணமான பலனடையுமோ, எந்தவிதத்தில் யானிப்பெருங் கடல்தாண்டினது வியர்த்தமாகாதோ, அந்தவிதத்திலிக்காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமென்று மஹாபுத்திமானான அம்மாருதி தீர்க்காலோசனைசெய்தார்.

౪౧. రామమక్లిష్టకర్మాణంస్వబంధుమనుకీర్తయన్॥నైనాముద్వేజయిష్యామితద్బంధుగతమానసామ్।
౪౨. ఇక్ష్వాకూణాంవరిష్ఠస్యరామస్యవిదితాత్మనః॥శుభానిధర్మయుక్తానివచనానిసమర్పయన్।
౪౩. శ్రావయిష్యామిసర్వాణిమధురాంప్రబ్రువన్గిరమ్॥శ్రద్ధాస్యతియథాహీయంతథాసర్వంసమాదధే।

சக. രാമമക്ലിഷ്ടകർമ്മാണംസ്വബന്ധുമനുകീർത്തയൻ॥
നൈനാമുദ്വേജയിഷ്യാമിതദ്ബന്ധുഗതമാനസാം।

சஉ. ഇക്ഷ്വാകൂണാംവരിഷ്ഠസ്യരാമസ്യവിദിതാത്മനഃ॥
ശുഭാനിധർമ്മയുക്താനിവചനാനിസമർപ്പയൻ।

சங. ശ്രാവയിഷ്യാമിസർവ്വാണിമധുരാംപ്രബ്രുവൻഗിരം॥
ശ്രദ്ധാസ്യതിയഥാഹീയംതഥാസർവ്വംസമാദധേ।

சக. ராமமக்லிஷ்டகர்மாணம்ஸ்வபந்துமநுகீர்த்தயந்॥
நைநாமுத்வேஜயிஷ்யாமிதத்பந்துகதமாநஸாம்।

சஉ. இக்ஷ்வாகூணாம்வரிஷ்டஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மநஃ॥
ஶுபாநிதர்மயுக்தாநிவசநாநிஸமர்ப்பயந்।

சங. ஶ்ராவயிஷ்யாமிஸர்வாணிமதுராம்ப்ரப்ருவந்கிரம்॥
ஶ்ரத்தாஸ்யதியதாஹீயம்ததாஸர்வம்ஸமாததே।

பதம்.	உரை.
அக்லிஷ்டகர்மாணம்-ஸங்கதமானகாரியத்தைச்செய்பவனும்	
ஸ்வபந்தும்-ராமம்	தனக்குபந்துவுமான-ஸ்ரீராகவனை
அநுகீர்த்தயந்	சொல்லிக்கொண்டும் (அப்படிசொல்வதினால்)

பதம்.	உரை.
தத்பந்துகதமாநஸாம்-	அந்தபந்துவானஸ்ரீராகவனையடைந்தமனமுடைய
ஏநாம்	இந்த(ஸீதையை)
நோத்வேஜயிஷ்யாமி	(நான்) பயப்படுத்தேன்
இக்ஷ்வாகூணாம்	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில்பிறந்தஇராஜாக்களுக்குள்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரிஷ்டஸ்ய	ஸிரேஷ்டரும் [மான	மதுராம்-கிரம்	கேழ்ப்பதற்கு இனிதான - வார்த்தை [யை
விதிதாத்மநஃ	அறியப்பட்டஆத்மஜ்ஞாநமுடையவரு	ப்ரப்ருவந்	நன்ருகச்சொல்லுகிறவனைக்கொண்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ஶ்ராவயிஷ்யாமி	கேழ்க்கும்படிசெய்யக்கடவேன்
ஶுபாநி	மங்களஸ்வரூபமானவும்	இயம்	இந்த (ஸீதை)
தர்மயுக்தாநி	நியாயத்தோடுகூடினவும்	யதா-ஶ்ரத்தாஸ்யதி	எப்படி-நம்புவளோ
ஸர்வாணி-வசநாநி	ஸமஸ்தங்களுமான-வசனங்களை	ததா-ஸர்வம்-ஸமாததே-அப்படி-ஸமஸ்தங்களையும்-நன்ருயாலோசித்தார்.	
ஸமர்பயந்	ஸமர்ப்பிக்கிறவனுக		

தா-ம்.—மஹாதர்மக்கியனும் தேவிக்குப்பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கதையையெடுத்து உபன்னியாஸிக்கிறேன். தன்பிராணநாதனுடைய ஸத்சரித்திரமாதலால் ஸீதை ஸகலதுக்கங்களையும் பயங்களையுந்தியஜித்து பிரம்மானந்தத்துடன் கதாசிரவணஞ்செய்வாள். ஆகையால், இக்ஷ்வாகுவம்சத்தரசருக்குள் மஹாசிரேஷ்டரும் ஆத்மக்கியானமுள்ளவரும் ஸர்வலோகமனேகாருமான ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தர்மயுக்த திருக்கல்யாணகுண விபவங்களையும் ஸத்கிருத்தியங்களையும் செவிக்கினிய மதுர வசனங்களில விசேஷமாக வியவஹரித்துச் சொல்லுகிறேன். அதையிவள்கேட்டபிறகு என்னை இன்னுனென்று நம்புவளென்று ஹநுமானெண்ணினர்.

౪౪. ఇతిసబహువిధంమహానుభావోజగతిపతేఃప్రమదామవేక్షమాణః॥మధురమవితథంజగాదవాక్యంద్రుమవిటపాంతరమాస్థితోహనూమాన్

சச. [illegible]

[illegible]

சச. இதிஸபஹுவிதம்மஹாநுபாவோஜகதிபதேஃப்ரமதாமவேக்ஷமாணஃ॥
மதுரமவிததம்ஜகாதவாக்யம்த்ருமவிடபாந்தரமாஸ்திதோஹநுமாந்

இதி ஸ்ரீ [illegible] - [illegible].

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாநுபாவஃ-ஸஃ	அதிஸாமர்த்தியமுள்ள-அந்த	அவேக்ஷமாணஃ	யோசிக்கிறவராய்க்கொண்டு
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	த்ருமவிடபாந்தரம்	மரக்கிளையின்நடுவில்
ஜகதிபதேஃ-ப்ரமதாம்-	லோகபர்த்தாவான ஸ்ரீராகவனுடைய	ஆஸ்திதஃ	இருந்தவராக [துமான
இதி	இந்தவிதம் [ஸ்த்ரீயை (பற்றி)	மதுரம்-அவிததம்	செவிக்கின்பமாயும்- வியர்த்தமில்லாத
பஹுவிதம்	அனேகவிதமாக	வாக்யம்-ஜகாத	வார்த்தையை-சொன்னர்.

தா-ம்.—மஹாப்பிராக்கியரான அவ்வானரோத்தமன்ஸர்வலோகாதிபதியான ஸ்ரீராகவனுடைய பத்தினிவிஷயத்தில் இவ்வளவுதூரம் யோசித்துப்பிறகு அம்மஹாவிருக்ஷத்தினுர் சாகையிலிருந்துகொண்டு சொற்சுவை பொருட்சுவையமைந்த திவ்வியவாக்கியங்களை மொழிந்தருளினர்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பதாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

౧. ఏవంబహువిధాంచింతాంచింతయిత్వామహాకపిః।సంశ్రవేమధురంవాక్యంవైదేహ్యావ్యాజహారహ॥

க. [illegible]

[illegible]

க. ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம்சிந்தயித்வாமஹாகபிஃ।
ஸம்ஶ்ரவேமதுரம்வாக்யம்வைதேஹ்யாவ்யாஜஹாரஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்	ஸம்ஶ்ரவே	நன்ருய்கேழ்ப்பதற்கு யோக்கியமான
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	வைதேஹ்யாஃ	பிராட்டியின்நிமித்தமாக [ஸமீபத்தில்
பஹுவிதாம்-சிந்தாம்	அனேகவிதமான-சிந்தையை	மதுரம்-வாக்யம்	இரஸத்தையுண்பெண்ணத்தக்க-வார்த்
சிந்தயித்வா	சிந்தித்து	வ்யாஜஹாரஹ	சொன்னர். [தையை

தா-ம்.—இந்தவிதமப் பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான், தேவிநிமித்தமாக ஸ்ரீராகவதூதனை தான் வந்திருப்பதையும் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தையு மவளுக்குத்தெரிவித்து ஆபத்தினின்றுமவளைவிலக்கி ஜீவரக்ஷணம்பண்ணச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவராய், அவ்வெண்ணத்தை, சூழ்ந்திருக்குமிராக்ஷஸிகளறியாமலும் இராவணமாயையால் துன்புற்றபிராட்டி வானரவடிவோடு ஸம்பாஷிக்கிற தன்னைக்கண்டு மாயாராவணனென்று பிரமிக்காமலும், நிறைவேற்றத்தகுந்த உபாயத்தைவெகுவிதம்யோசித்து, ஸ்ரீராகவஸ்மரணை

யேகொண்டிருக்கிறவிவள்காதில் ஸ்ரீராகவகதாமிருதத்தைப் பொழிந்தோமாகில் ஸந்தோஷித்துநம்மை நம்புவாளென்று நிச்சயித்து, அந்தபிராக்கியன் தேவிக்குஸமீபமாகத் தாழ்ந்தகிளையில்வந் துட்கார்ந்துகொண்டு மதுரமானஸ்வரத்தில் அமிருதரஸம் பொழிவதுபோல் பிராட்டிக்குக் கர்ணானந்தகரமாக, பரமாச்சரியமான வாக்சதுரத்துடன், ஜகதீசனுகிற ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கதையைத் திருவவதாரமுதல் ஏதக்ஷண பரியந்தம் ஸங்கிரகமாக வருளிச்செய்தனர்.

౨. రాజా దశరథో నామ రథకుంజరవాజిమాన్ । పుణ్యశీలో మహాకీర్తిర్ఋజురాసీన్మహాయశాః ॥

3. రాజర్షీణాం గుణశ్రేష్ఠస్తపసా చర్షిభిస్సమః । చక్రవర్తికులే జాతః పురందరసమో బలే ॥

౪. అహింసారతిరక్షుద్రో ఘృణీ సత్యపరాక్రమః । ముఖ్యశ్చేక్ష్వాకువంశస్య లక్ష్మీవాన్ లక్ష్మివర్ధనః ॥

౫. పార్థివవ్యంజనైర్యుక్తః పృథుశ్రీః పార్థివర్షభః । పృథివ్యాం చతురంతాయాం విశ్రుతః సుఖదస్సుఖీ ॥

௨. രാജാ ദശരഥോ നാമ രഥകുഞ്ജരവാജിമാൻ ।
പുണ്യശീലോ മഹാകീർത്തിരൃജുരാസീന്മഹായശാഃ ॥

௩. രാജർഷീണാം ഗുണശ്രേഷ്ഠസ്തപസാ ചർഷിഭിസ്സമഃ ।
ചക്രവർത്തികുലേ ജാതഃ പുരന്ദരസമോ ബലേ ॥

௪. അഹിംസാരതിരക്ഷുദ്രോ ഘൃണീ സത്യപരാക്രമഃ ।
മുഖ്യശ്ചേക്ഷ്വാകുവംശസ്യ ലക്ഷ്മീവാൻ ലക്ഷ്മിവർദ്ധനഃ ॥

௫. പാർത്ഥിവവ്യഞ്ജനൈര്യുക്തഃ പൃഥുശ്രീഃ പാർത്ഥിവർഷഭഃ ।
പൃഥിവ്യാം ചതുരന്തായാം വിശ്രുതസ്സുഖദസ്സുഖീ ॥

௨. ராஜாதஶரதோநாமரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
புண்யஶீலோமஹாகீர்த்திர்ருஜுராஸீந்மஹாயஶாஃ ॥

௩. ராஜர்ஷீணாம்குணஶ்ரேஷ்டஸ்தபஸாசர்ஷிபிஸ்ஸமஃ ।
சக்ரவர்த்திகுலேஜாதஃபுரந்தரஸமோபலே ॥

௪. அஹிம்ஸாரதிரக்ஷுத்ரோக்ருணீஸத்யபராக்ரமஃ ।
முக்யஶ்சேக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்யலக்ஷ்மீவாந்லக்ஷ்மிவர்த்தநஃ ॥

௫. பார்த்திவவ்யஞ்ஜநைர்யுக்தஃப்ருதுஶ்ரீஃபார்த்திவர்ஷபஃ ।
ப்ருதிவ்யாம்சதுரந்தாயாம்விஶ்ருதஸ்ஸுகதஸ்ஸுகீ ॥

பதம்.	உரை.
ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்	தேர்யானைகுதிரை இவைகளை யுடையவனும்
புண்யஶீலஃ	புண்ணிய விஷயத்தில் ஸ்வபாவமுடையவனும்
மஹாகீர்த்திஃ	பெருங்கீர்த்தியுடையவனும்
ருஜுஃ	நியாயமார்க்கத்திற்செல்பவனும்
மஹாயஶாஃ	அதிகயசஸ்ஸுடையவனும்
ராஜர்ஷீணாம் - குணஶ்ரேஷ்டஃ	இராஜரிஷிகளுக்குள் - குணத்தினால்சிறந்தவனும்
தபஸா-ரிஷிபிஃ-ஸமஃ	தபஸ்ஸினால் - ரிஷிகளோடு - ஸமானமானவனும்
சக்ரவர்த்திகுலே-ஜாதஃ	ஸார்வபௌமருடைய-வம்சத்தில்-உண்டானவனும்
பலே-புரந்தரஸமஃ	பராக்கிரமத்தில்-இந்திரனுக்கு- துல்யனானவனும்
அஹிம்ஸாரதிஃ	ஹிம்ஸையில்லாவிஷயத்திலாஸக்தியுடையவனும்
அக்ஷுத்ரஃ	பெரியவனும்
க்ருணீ	தயையுடையவனும்

பதம்.	உரை.
ஸத்யபராக்ரமஃ	வாஸ்தவமான பராக்கிரமமுடையவனும்
இக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய	இக்ஷுவாகுகுலத்தரசருக்குள்
முக்யஸ்ய	பிரதானனும்
லக்ஷ்மீவாந்-லக்ஷ்மிவர்த்தநஃ	இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியையுடையவனும் இராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியை விருத்திசெய்பவனும்
பார்த்திவவ்யஞ்ஜநைர்யுக்தஃ	இராஜலக்ஷணங்களோடு கூடினவனும்
ப்ருதுஶ்ரீஃ	மஹாராஜயஸ்ரீயுடையவனும்
பார்த்திவர்ஷபஃ	இராஜஸிரேஷ்டனும்
சதுரந்தாயாம்	நான்குஸமுத்திரத்தையந்தியமாயுடைய
ப்ருதிவ்யாம்-விஶ்ருதஃ	பூமியில்கேழ்க்கப்பட்டவனும்
ஸுகதஃ	(அண்டினவருக்கு) ஸுகமளிப்பவனும்
ஸுகீ-தஶரதோநாம	ஸுகத்தையுடையவனுமான - தசரதனென்றுபெயர்பூண்ட
ராஜா-ஆஸீத்	மஹாராஜா-இருந்தார்.

(உ-மு-ரு-ல்) தா-ம்.—எண்திசைகளிலும் வானுலகிலும் கீழுலகிலும் நிர்விக்கினமாகச் செல்லக்கூடியமஹாரதிகனுகையால் தசரதனென்று திருநாமம்பூண்ட பராக்கிரமசாலியான மஹாராஜா வொருவரிருந்தார். அவர் அளவற்ற ரதகஜதுரகபலமுள்ளவர். ஸத்கர்மங்களிலூற்றங்கொண்ட புண்ணியசீலன். திரிலோகபிரஸித்தமான கீர்த்தியுடையான். ஸன்மார்க்கத்திற் பிரவர்த்தித்த மனமுடையான். அறுபதுனாயிரவருஷகாலம் நீதிவழுவாது பூபாலனஞ்செய்தயசஸ்ஸுடையான். நற்குணம்பொருந்திய நரேந்திரர்க்குள் மிகசிரேஷ்டன். தபோபலத்தில் மஹாரிஷிகளுக்கு ஸமானன். அகிலபுவனத்தையு மொருகுடைக்கீழாளும் ஸார்வபௌமருடைய வம்சத்திலாவிர்ப்பவித்தவன். பராக்கிரமத்தி லும்பர்கோனுக்குஸமானன். ஜீவஹிம்ஸையில் விருப்புறுதர்மக்கியன். அல்பவிஷயங்களில் நோக்கமிலா கம்பீரஸ்வபாவன். ஸகலபிராணிகளிடத்திலும் தயையுள்ளான். உம்பருலகுஞ்சென்று தர்மவிரோதிகளைப்போக்கிய உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளான். தர்மயுத்தத்தால்ஸகல சத்துருக்களையு மரித்தஸத்தியவீரன். இக்ஷ்வாகுவம்சத்தையலங்கரித்த பூபதிகளுக்

குள்முக்கியன். உத்தமராஜசின்னங்களமையப்பெற்றபுருஷோத்தமன். இணைபிரியா லக்ஷ்மீஸாந்நித்தியமுள்ளவன். ஸத்கர்மத்தாலும் தர்மபரிபாலனத்தாலும் ஜயாபிவிருத்தியாலும் ஸதாசாரத்தாலும் இலக்ஷ்மீஸாந்நித்தியத்தை தினேதினே விர்த்திசெய்தவன். இராஜாதிராஜன், அஸகாயசூரன், திவ்வியகுணஸம்பன்னன், நாற்கடலையெல்லையாகக்கொண்ட இவ்வியனுலகை யொருகுடைக்கீழாண்டவன். ஸகலருக்கும் ஸுகத்தையளித்தவன். ஸகலபோகஸாம்பிராஜ்ஜியங்களையும் குறைவற அனுபவித்தவன். இப்படிப்பட்ட விபவங்கள்நிறைந்த இராஜர்கோனொருவரிருந்தார்.

౬. తస్యపుత్రః ప్రియో జ్యేష్ఠస్తారాధిపనిభాననః। రామో నామ విశేషజ్ఞః శ్రేష్ఠస్సర్వధనుష్మతామ్॥
౭. రక్షితా స్వస్య ధర్మస్య స్వజనస్య చ రక్షితా। రక్షితా జీవలోకస్య ధర్మస్య చ పరంతపః॥
౮. తస్య సత్యాభిసంధస్య వృద్ధస్య వచనాత్పితుః। సభార్యస్సహ చ భ్రాత్రా వీరః ప్రవ్రాజితో వనమ్॥

௬. तस्य पुत्रः प्रियो ज्येष्ठस्ताराधिपनिभाननः।
रामो नाम विशेषज्ञः श्रेष्ठस्सर्वधनुष्मताम्॥
௭. रक्षिता स्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षिता।
रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य च परंतपः॥
௮. तस्य सत्याभिसंधस्य वृद्धस्य वचनात्पितुः।
सभार्यस्सह च भ्रात्रा वीरः प्रव्राजितो वनम्॥

௬. தஸ்யபுத்ர:ப்ரியோஜ்யேஷ்டஸ்தாராதிபநிபாநந:।
ராமோநாமவிஶேஷஜ்ஞ:ஶ்ரேஷ்டஸ்ஸர்வதநுஷ்மதாம்॥
௭. ரக்ஷிதாஸ்வஸ்யதர்மஸ்யஸ்வஜநஸ்யசரக்ஷிதா।
ரக்ஷிதாஜீவலோகஸ்யதர்மஸ்யசபரந்தப:॥
௮. தஸ்யஸத்யாபிஸந்தஸ்யவ்ருத்தஸ்யவசநாத்பிது:।
ஸபார்யஸ்ஸஹசப்ராத்ராவீர:ப்ரவ்ராஜிதோவநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (தசரதமஹாராஜாவுக்கு)	தர்மஸ்யச-ரக்ஷிதா	தர்மத்தையும் -காப்பாற்றுகிறவனும்
ப்ரிய:-ஜ்யேஷ்ட:-புத்ர:-இஷ்டனும்-பெரிய-குமாரனும் [னும்		பரந்தப:	பகையாளிகளைதபிக்கச்செய்பவனும்
தாராதிபநிபாநந:	மதியோடுஸமானமானமுகமுடையவ	வீர:-ராமோநாம-சூரனுமான-ஸ்ரீராகவனெனும் பெயருடை	
விஶேஷஜ்ஞ:	ஸகலசாஸ்திரமறிந்தவனும்	ஸத்யஸந்தஸ்ய-நிஜமானபிரதிஜ்ஞையுடையவனும் [யவன்	
ஸர்வதநுஷ்மதாம்-ஶ்ரேஷ்ட:-ஸமஸ்ததநுஸ்ஸையுடையவருக்குள்-சிறந்தவனும் [வனும்		வ்ருத்தஸ்ய	ஜ்ஞாநவயதுகளால்பெரியவனுமான
		தஸ்ய-பிது:	அந்த-பிதாவினுடைய
ஸ்வஸ்ய-தர்மஸ்ய-ரக்ஷிதா-தன்னுடைய-தர்மத்தை-இரக்ஷிப்ப		வசநாத்	வார்த்தையால்
ஸ்வஜநஸ்யச-ரக்ஷிதா-தன்பந்துஜனத்தையும்-இரக்ஷிப்பவனும்		ஸபார்யா-ப்ராத்ராஸஹ	பத்தினியோடும் -தம்பியோடும்கூட
ஜீவலோகஸ்ய	பிராணிலோகத்தினுடைய	வநம்ப்ரவ்ராஜித:	அரண்ணியத்தை (குறித்து) போனார்.

தா-ம்.—கீர்த்திமானான தசரதசக்கிரவர்த்திக்கத்தியந்தம்பிரியமானவரும், ஜியேஷ்டகுமாரனும், சரத்காலராகாசந்திரன்போன்ற திருமுகமுடையவரும், ஸர்வசாஸ்திரபண்டிதரும், தனுர்வித்தையிற்றேர்ந்தவரும், ஸ்வதர்மமான க்ஷத்திரியகுலதர்மத்தை வழுவாதுநடத்துபவரும், ஸ்வஜனங்களைவனாயு மிரக்ஷிப்பவரும், ஸகலபிராணிகளுடைய சத்துருக்களையுந் தபிக்கச்செய்கிறவரும், திரிலோகபிரஸித்தவீரனும், ஸர்வலோகமனோகரனும், ஸ்ரீராமனென்று திருநாமம்தரித்தவருமான வோர்குமரக்கியனிருக்கிறார். அப்புத்திரரத்தினமான புருஷோத்தமன் ஸத்தியஸந்தரும் விருத்தருமான பிதாவின்வாக்கியத்தைப் பரிபாலிக்குமிதம் பாரியையான ஸீதையோடும் பிராதாவாகிய இலக்ஷ்மணரோடும் தண்டகாவனத்தையடைந்தார்.

౯. తేన తత్ర మహారణ్యే మృగయాం పరిధావతా। రాక్షసా నిహతాశ్శూరా బహవః కామరూపిణః॥

௯. तेन तत्र महारण्ये मृगयां परिधावता।
राक्षसा निहताश्शूरा बहवः कामरूपिणः॥

௯. தேநதத்ரமஹாரண்யேம்ருகயாம்பரிதாவதா।
ராக்ஷஸாநிஹதாஶ்ஶூராபஹவ:காமரூபிண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர-மஹாரண்யே	அந்த-பெருங்காட்டில்	ஶூரா:-பஹவ:-	சௌரியமுடையவர்களும் -அனேகர் [களுமான
ம்ருகயாம்	வேட்டையை (குறித்து)	காமரூபிண:-ராக்ஷஸா:-இச்சாரூபமும்தரிக்கவல்ல - இராக்ஷதர்கள்	
பரிதாவதா—தேந	நன்றாயிங்குமங்குமோடித்திரிகிற-அந்த-(ஸ்ரீராகவனால்)	நிஹதா:-	கொல்லப்பட்டார்கள்.

౧౦. జనస్థానవధం శ్రుత్వా హతౌ చ ఖరదూషణౌ। తతస్త్వమర్షాపహృతా జానకీ రావణేన తు॥
వంచయిత్వా వనే రామం మృగరూపేణ మాయయా।

௧௦. 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌤𑍌 𑌚 𑌖𑌰𑌦𑍂𑌷𑌣𑍌 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥
𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।

௧௦. ஜநஸ்தாநவதம்ஶ்ருத்வாஹதௌசகரதூஷணௌ।
ததஸ்த்வமர்ஷாபஹ்ருதாஜாநகீராவணேநது॥
வஞ்சயித்வாவநேராமம்ம்ருகரூபேணமாயயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ராவணேநது	பின்பு-இராவணனேவென்றால்	மாயயா-ம்ருகரூபேண	இராக்ஷதமாயையினுல்-பொன்மான் வேஷத்தாலே
ஜநஸ்த்தாநவதம்	ஜநஸ்தானத்திலிருக்கிற ராக்ஷதர்களுடையவதத்தையும்	ராமம்-வஞ்சயித்வா	ஸ்ரீராகவனை-மோசம்செய்து
கரதூஷணௌ-ஹதௌச-கரன் - தூஷணன்-இவர்கள்நாசத்தையும்		ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியான (ஸீதை)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	அமர்ஷாபஹ்ருதா	கோபத்தினுலெடுக்கப்பட்டாள்.

தா-ம்.—பிராதிருபார்யாஸகிதராய் தண்டகாரண்ணியமெழுந்தருளிய ஸ்ரீராகவன் வேட்டையாடுகிமித்தமாக வனஸஞ்சாரஞ்செய்கையில் அங்கிருந்தகுரரும், காமரூபிகளும், ஸாதுஹிம்ஸகருமான இராக்ஷதரனேகரைத்தனது சரத்திற்கிரையாக்கினர். ஜனஸ்தானவாஸஞ் செய்தவனேகக்கொடிய வரக்கரும் இவ்வண்ணமே காலன்வசமடைந்தனர். அவருக்கதிபதிகளான கரதூஷணதிரிசிரஸ்ஸென்பவரும் அவரைப்பின்ருடர்ந்தனர். தனதுபிராதாக்களும் பந்துக்களுமானவிவர்கள் மானிடனுலடைந்த விழவைக்கேட்டுச் சீற்றங்கொண்டு இலங்காதிபதியானவன், அம்மனுஜேந்திரனேடுத்வந்த்வ யுத்தத்தையபேக்ஷியாது வஞ்சனையால் மாயமானைமுன்விடுத்து, அவ்வியாஜத்தால் ஸ்ரீராமனையும், அனுஜனை இலக்ஷ்மணனையும் அப்புறப்படுத்தி, தனித்திருந்த ஸ்ரீராமபத்தினி ஜானகியைக்கொண் டோடிவந்துவிட்டான்.

౧౧. సమార్గమాణస్తాం దేవీం రామస్సీతామనిన్దితామ్ ॥ ఆససాద వనే మిత్రం సుగ్రీవం నామ వానరమ్ ।

௧௧. 𑌸 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌵𑌨𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍 ।

௧௧. ஸமார்க்கமாணஸ்தாம்தேவீம்ராமஸ்ஸீதாமநிந்திதாம்॥
ஆஸஸாதவநேமித்ரம்ஸுக்ரீவம்நாமவாநரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	வநே	காட்டில்
அநிந்திதாம்-தாம்-தேவீம்-நிந்திக்கத்தகாத-அந்த-ஸீதையை		ஸுக்ரீவம்நாம-வாநரம்-ஸுக்கிரீவனென்றுபெயருடைய-வானரனை	
மார்க்கமாண (ஸ்ஸந்)	தேடாநின்றுகொண்டு	மித்ரம்-ஆஸஸாத	ஸ்நேகிதனுக-அடைந்தார்.

౧౨. తతస్స వాలినం హత్వా రామః పరపురంజయః ॥ ప్రాయచ్ఛత్కపిరాజ్యం తత్సుగ్రీవాయ మహాబలః ।

௧௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃

௧௨. ததஸ்ஸவாலிநம்ஹத்வாராமஃபரபுரம்ஜயஃ॥
ப்ராயச்சத்கபிராஜ்யம்தத்ஸுக்ரீவாயமஹாபலஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	தத்-கபிராஜ்யம்	அந்த-வாநரராஜதானியை
பரபுரம்ஜயஃ	பகையாளிகளின்நகரத்தைஜயிப்பவனும்	ஸுக்ரீவாய	ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டு
மஹாபலஃ-ஸஃ	வெகுபலமுமுடைய-அந்த-ஸ்ரீராகவன்	ப்ராயச்சத்	கொடுத்தார்.
வாலிநம்-ஹத்வா	வாலியை-கொன்று		

౧౩. సుగ్రీవేణాపి సందిష్టా హరయః కామరూపిణః ॥ దిక్షు సర్వాసు తాం దేవీం విచిన్వంతి సహస్రశః ।

௧௩. 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।

௧௩. ஸுக்ரீவேணாபிஸந்திஷ்டாஹரயஃகாமரூபிணஃ॥
திக்ஷுஸர்வாஸுதாம்தேவீம்விசிந்வந்திஸஹஸ்ரஶஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஹஸ்ரஶஃ	அனேகாயிரங்களான	ஸர்வாஸு-திக்ஷு	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளில்
காமரூபிணஃ-ஹரயோபி	இச்சைக்கிசைந்த ரூபம்தரிக்க வல்லவானரர்களும்	தாம்-தேவீம்	அந்த-ஸீதையை
ஸுக்ரீவேண-ஸந்திஷ்டாஃ-ஸுக்கிரீவனுலே-ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாக		விசிந்வந்தி	தேடுகின்றனர்.

౧౪. అహంస్సంపాతివచనాచ్ఛతయోజనమాయతమ్ ॥ అస్యా హేతోర్విశాలాక్ష్యాస్సాగరం వేగవాన్ ప్లుతః ।

௧௪. 𑌅𑌹𑌂𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ।

௧௪. அஹம்ஸம்பாதிவசநாச்சதயோஜநமாயதம்॥
அஸ்யாஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யாஸாகரம்வேகவாந்ப்லுதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஸம்பாதிவசநாத்-நான்-ஸம்பாதியின்வார்த்தையால்		ஹேதோஃ	ாரணமாக
ஶதயோஜநம்-ஆயதம்-ஸாகரம்-நூறுகாதம்தூரம்- நீண்டிருக்கிற-கடலை [யின்)		வேகவாந்	வேகமுடையவனுய்க்கொண்டு
அஸ்யாஃ-விஶாலாக்ஷ்யாஃ-இந்த-நீண்டகண்ணுடைய- (ஸீதை		ப்லுதஃ	தாண்டினவனாக (ஆனேன்.)

௧౫. యథారూపాంయథావర్ణాంయథాలక్ష్మీంచనిశ్చితామ్॥అశ్రౌషంరాఘవస్యాహంసేయమాసాదితామయా।

௧௫. 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂𑌚𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌸𑍇𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑌯𑌾 ।

௧௫. யதாரூபாம்யதாவர்ணாம்யதாலக்ஷ்மீம்சநிஶ்சிதாம்॥
அஶ்ரௌஷம்ராகவஸ்யாஹம்ஸேயமாஸாதிதாமயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [ஷ்டீ)	யதாலக்ஷ்மீம்	எப்படிப்பட்டகாந்தியுடையவளாகவும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனல் (பஞ்சமியர்த்தத்தில்ஷ	அஶ்ரௌஷம்.	கேட்டேனே
நிஶ்சிதாம்	நிச்சயிக்கப்பட்ட (எவளோ)	ஸா-இயம்	அப்படிப்பட்டஅந்த-இவள்
யதாரூபாம்	எப்படிப்பட்டசரீரமுடையவளாகவும்	மயா	என்னல்
யதாவர்ணாம்	எப்படிப்பட்டவர்ணமுடையவளாகவும்	ஆஸாதிதா	காணப்பட்டாள்.

(௧௧-மு-௧௫-ல்) பத்தினியினிடத்திற் பரமபிரீதிகொண்டவரும் பக்தவத்ஸலனுமானவருமாகிய ராமசந்திரன்,நிந்திக்கத்தகாத ஶீலமுள்ளவளும், உத்தமோத்தமமான பர்த்திரு பக்தியுள்ளவளும், தன்னை யாசிரயித்தவளுமான தேவியை ஆசிரமத்தின் கண்காணுது துக்கஸந்தப்தராய் வனமுழுதுந்தேடிக்கொண்டே கிஷ்கிந்தையையடைந்து வானராதிபதியான ஸுக்கிரீவனேடு ஸ்நேகஞ்செய்தார். அந்தஸுக்கிரீவனுக்குப் பிராதாவும், கிஷ்கிந்தைக்கதிபதியும், பிராதிருவாத்ஸல்லியமற்ற பாதகனுமான வாலியென்னும்பிரபலவீரனை சத்துருகுலநாசகனும் ஜகதேகவீரனுமான இரகுநாதன் ஏகபாணத்தால்ஹதம்செய்து அவனுண்டவந்த ராஜ்ஜியத்தை மித்திரனை ஸுக்கிரீவனுக்களித்தார். இவ்விதவுபகார மளிக்கப்பெற்ற வானரர்கோன் ஸ்ரீராகவதுக்கத்தைப்போக்கவேண்டுமென்கிற கிருதக்ஞதையுடன் இச்சாரூபந்தரிக்கவல்ல சதுரரானவனேகாயிரம் வானரவீரரை எண்டிசைகளிலுஞ்சென்று ஸீதையிருக்குமிடமறிந்துவரும்படிவிடுத்தனர். அப்படி விடுக்கப்பட்ட வானரருள்யானெருவன். ஜடாயுவுக்கு மூத்தவனை ஸம்பாதியென்கிற கிருத்திரராஜனுல் தேவியிங்கிருப்பதையறிந்து நூறுயோசனை யகலமுள்ள இப்பெருங்கடலை, இதோவியப்புடன்விழித்து விசாலமான திருக்கண்களுடனிற்கிற இந்தஜானகிநிமித்தமாக, மிகுந்தவிரைவுடன்தாண்டி இலங்கையைநாடினேன். யாரோவொருஸ்திரீயைக்கண்டு ஸீதையென்று பிரமிக்கிறேனில்லை. ஸீதாகிருபணுர்த்தம் ஸ்ரீராகவனென்னென்னகுறிகளை வற்புறுத்தினரோ, என்னரூபமும்வர்ணமும்சோபையுமுடையவளென்று நவின்றனரோ, அந்தரூபத்தையும் வர்ணத்தையும் சோபையையுமிங்கு காண்கிறேன். இப்பரதேவதையேஅந்தராகவநந்தினி, இவளேஅந்தஜனகஸுதை. எவளைத்திசைகள் தோறும்வானரர் தேடுகின்றனரோ, எவளைக்காணுது வானரர்தபிக்கின்றனரோ, எவளுடையவிரகத்தால் ஸ்ரீராகவன்துடிக்கின்றனரோ அப்படிப்பட்டஸுந்தரியையானிதோகண்டேன். என்னபாக்கியவிசேஷமிது! என்னஸுகிருதபலமிது! கண்டேன்தேவியை, கண்டேன் அன்னையை, கண்டேன் ஜானகியை, கிருதார்த்தனுய்விட்டேனிப்பொழுது, என்று இவ்விதம்சொல்லி ஹநுமான்வாய்மூடினர்.

௧౬. విరరామైవముక్త్వాసౌవాచంవానరపుంగవః॥జానకీచాపితచ్ఛ్రుత్వావిస్మయంపరమంగతా।

௧௬. 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌𑌵𑌾𑌚𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌗𑌤𑌾 ।

௧௬. விரராமைவமுக்த்வாஸாவாசம்வாநரபுங்கவஃ॥
ஜாநகீசாபிதச்ச்ருத்வாவிஸ்மயம்பரமங்கதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரபுங்கவஃ-அஸௌ-வாநரஶிரேஷ்டரான-இந்த(ஹநுமான்		தத்-ஶ்ருத்வா	அந்த(வார்த்தையை)கேட்டு
ஏவம்-வாசம்-உக்த்வா	இந்தவிதம்-வார்த்தையை-சொல்லி	பரமம்-விஸ்மயம்	உத்கிருஷ்டமான-ஆச்சரியத்தை
விரராம	ஒழிந்தார் (வாய்மூடினர்)	கதா	அடைந்தாள்.
ஜாநகீ	(பின்பு)ஜனகபுத்திரியான (ஸீதையும்)		

௧౭. తతస్సావక్రకేశాంతాసుకేశీకేశసంవృతమ్॥ఉన్నమ్యవదనంభీరుశ్శింశపావృక్షమైక్షత।

௧௭. 𑌤𑌤𑌃𑌸𑌾𑌵𑌕𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑍀𑌕𑍇𑌶𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍𑌯𑌵𑌦𑌨𑌂𑌭𑍀𑌰𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ।

௧௭. ததஸ்ஸாவக்ரகேஶாந்தாஸுகேஶீகேஶஸம்வ்ருதம்
உந்நம்யவதநம்பீருஶ்ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷமைக்ஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	வதநம்	முகத்தை
வக்ரகேஶாந்தம்-ஸுகேஶீ	கோணலானதலைமயிருடையவளும் - சோபனமானமயிருடையவளு	உந்நம்ய-பீருஃ	உயரொடுத்து-பயந்தவளாக
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்) [மான	ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷம்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
கேஶஸம்வ்ருதம்	தலைமயிரினால்சுற்றப்பட்ட	ஐக்ஷத	பார்த்தாள்.

౧౮. నిశమ్యసీతావచనంకపేశ్చదిశశ్చసర్వాఃప్రదిశశ్చవీక్ష్య॥స్వయంప్రహర్షంపరమంజగామసర్వాత్మనారామమనుస్మరంతీ।

கஅ. 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌕𑌪𑍇𑌶𑍍𑌚𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀।

கஅ. நிஶம்யஸீதாவசநம்கபேஶ்சதிஶஶ்சஸர்வாஃப்ரதிஶஶ்சவீக்ஷ்ய॥
ஸ்வயம்ப்ரஹர்ஷம்பரமம்ஜகாமஸர்வாத்மநாராமமநுஸ்மரந்தீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	ஸீதையானவள்	ஸர்வாத்மநா	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும்
கபேஃ-வசநம்-நிஶம்ய	ஹநுமாருடைய-வசனத்தை-கேட்டு	ராமம்-அநுஸ்மரந்தீ-ஸ்ரீராகவனை-	ஸ்மரித்தவளாய்க்கொண்டு
ஸர்வாஃ-திஶஶ்ச	ஸமஸ்தங்களான-திக்குகளையும்	ஸ்வயம் - பரமம்-ப்ரஹர்ஷம்-தான் -	உத்கிருஷ்டமான-ஸந்
ப்ரதிஶஶ்ச-வீக்ஷ்ய	மூலைதிக்குகளையும்-பார்த்து	ஜகாம	அடைந்தாள். [தோஷத்தை

தா-ம்.—இந்தவிதமவ்வானரோத்தமன் தசரதருடைய குணவிசேஷத்தையும் ஸ்ரீராகவனுடையபுண்ணியசரித்திரத்தையும் அமிருதமொழுகு மமலவாக்கினால் நவின்றுவாளாவிருந்தனர். காமாவேசங்கொண்ட இராவணனுடைய அனாரியமொழிகளையும், ஹிம்ஸையிலாஸக்திகொண்ட இராக்ஷஸிகளின் கடூரமொழிகளையுங்கேட்டு நொந்தசெவிகளில் மதுரமூறுமிப்புண்ணியவசனங்கள்விழவே, தேவியானவள் துக்கஸாகரத்திலெவ்வளவுதூரமாழ்ந்திருந்தனளோ, அவ்வளவு ஆனந்தஸாகரத்தில்மூழ்கி, ஸந்தோஷபரவசையாய் விஸ்மயங்கொண்டனள், நீருண்டமேகம்போற்கறுத்துச் செழித்துநீண்டு நுனிகொஞ்சம் வக்கிரமடைந்து ஸுந்தரமாகவிளங்குங் கூந்தலுடையஜானகி, அக்கறுத்தகேசத்தையே எல்லையாகக்கொண்டு இராகுவிமுக்தமான இந்துமண்டலம்போல் பிரகாசிக்கிற திருமுகத்தைக்கொஞ்சமுயரத்தூக்கி சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைநோக்கினாள். ஹநுமானுடைய வசனங்களைவும்கேட்டபிராட்டி அந்தஸுசப்தமூலத்தை யறியும்வண்ணம் சதுர்த்திசைகளையும் திக்பார்சுவங்களையும் நன்றாகப்பார்த்து, ஆதிபுருஷனும், ஆர்த்தஜனபந்துவும், தனதாத்மநாயகனுமான ஸ்ரீராமனை ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் தியானித்துக்கொண்டு, அவர்விஷயமாயுண்டான மங்களத்துவனிச்சிரவணத்தால் பரமஸந்தோஷத்தையடைந்தவளானாள்.

౧౯. సాతిర్యగూర్ధ్వంచతథాప్యధస్తాన్నిరీక్షమాణాతమచింత్యబుద్ధిమ్।దదర్శపింగాధిపతేరమాత్యంవాతాత్మజంసూర్యమివోదయస్థమ్॥

கக. 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌚𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍍॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍॥

கக. ஸாதிர்யகூர்த்வம்சததாப்யதஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணாதமசிந்த்யபுத்திம்॥
ககூ. ததர்ஶபிங்காதிபதேரமாத்யம்வாதாத்மஜம்ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)	பிங்காதிபதேஃ-அமாத்யம்-வாநராதிபதிக்குமந்திரியானவனும்	
திர்யக்	குறுக்காகவும்	வாதாத்மஜம்-தம்	வாயுபுத்திரனுமான-அம்மாருதியை
ததாபி-ஊர்த்வம்	அப்படியே-மேலும்	உதயஸ்த்தம்	உதயகிரியிலிருக்கிற
அதஸ்தாத்-நிரீக்ஷமாணா-கீழும்-பார்க்கிறவளாக		ஸூர்யமிவ	ஆதித்தியனைப்போல்
அசிந்த்யபுத்திம்	எண்ணிமுடியாதபுத்தியையுடைய	ததர்ஶ	பார்த்தாள்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்த வன்றுதுடங்கி இராவணஹிம்ஸைகளையும் இராக்ஷஸிகள்ஹிம்ஸைகளையும் மஹாக்ஷமையுடன்ஸகித்து, நாதனைக்காணலாமென்கிற கோரிக்கையுடன் விரககாலமான பத்துமாதங்களையும் பத்துயுகங்களாகப்போக்கிப் பிறகு துக்கவிமோசனத்திற்குகதிகாணாது இனிநமக்கு நற்காலமில்லை, ஸ்ரீராகவப்பிராப்திக்குவேண்டிய புண்ணியசேஷமில்லை, ஜீவதாரணத்தால் சிலக்ஷணத்திற்கு விரோதமின்றி வேறில்லை, ஆகையால் ஆத்மஹத்தியேயுக்தமென்று பிராணத்தியாகப் பிரவிர்த்தையாய் அதிகபரிமளமமைந்த தைலாதிகளால்வாரிமுடிக்க யோக்கியமான ஒப்பற்றகாந்தியுடைய தன்கூந்தலைக்கிளையில்மாட்டி சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில் வியஸனித்துநிற்கிற அப்பிராட்டி, அகாலவர்ஷம்போல் ஹநுமான்வர்ஷித்ததன்நாயகனுடைய திவ்வியசரிதங்களைத் திருச்செவிசாற்றி, தக்ஷணம் இதோரலப்யலாபமே! என்று அங்கெழுந்தருளினவன்றுதுடங்கி வசமற்றிருந்த திருக்கழுத்தை மஹாப்பிரயாஸத்தால் தன்வசமாக்கி, நாற்புறங்களிலும் திருப்பிப்பார்த்தாள். தனக்குஸஜாதீயர்களான இந்திராணிமுதலானோர் இவளிப்பாடுபடுவதே! என்றிரங்கிச் சொன்னார்களோ வென்று மேலேபார்த்தாள், கொடுந்தொழிலைலீலையாயுடைய பெரும்பாவிகள்வசிக்கிற இப்

பாழ்ங்கரில் இப்படியும் சொல்வாருமுண்டோ? ஏதேது கிடையாது. ஆனலொருவேளை நூதனமாயொருவன் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சொல்லியிருந்தானுகிலமையுமென்று கீழேபார்த்தாள். அங்கொன்றுங்காணுது சிம்சுபாவிருக்ஷமுழுதுமொக்கப்பார்த்தாள். அவரவர்களின்காலத்திற்கிசைந்தபடிசொல்லுகிற ஆகாசவாணி நமக்குமொருநற்செய்திசொல்லிற்றோவென்று மறுபடிமேல்நோக்கினுள். அங்குபிறர்க்கசக்கியமான பெருங்கடலைக்கடந்து, யாவரும்நாடுதற்கரியஇலங்கையைநாடி, தன்பிதாவும்புகுவதற்கஸாத்தியமான கிருஹாதிகளிற்புகுந்து, தசக்கிரீவனுக்குஅத்யந்தம்பிரியமான இவ்வசோகவநிகையிலும்பிரவேசித்து உள்ளத்திலிருக்கு மிருப்பு முகத்தில்தோற்றும்படி கிளையின்மீதுநிற்கிற சிந்திக்கவரிதான புத்திகௌசலமுடைய ஓர் தேஜோவிசேஷத்தைக்கண்டாள். ஸ்வரவிசேஷத்தால் இவனொருவாநரனுயிருக்கவேண்டுமென்றும், மிருதுபாஷணத்தால் இவன் ஸ்வதந்திரனல்லாது ஓர் மஹாராஜனுக்குதூதனுயிருக்கவேண்டுமென்றும், வாக்சதுரத்தால் கேவல தூதனன்றிக்கே ஒருராஜதானிக்கு அமாத்தியனுயிருக்கவேண்டுமென்றும் நிச்சயித்தாள். பின்னும் இவனொரு ராஜகாரியத்தைமுன்னிட்டு வந்திருப்பவனென்றறுதியிட்டாள். ஸ்ரீராகவப்பிராணத்திற் கேதுபூதையான தன்னுடையபிராணனை யெடுத்தளித்ததனல் ஸர்வபிராணிகளுக்குமுயிர்நிலையனுன வாயுவின்புத்திரனென்றறிந்தாள். இலங்கைப்பட்டணத்திலுள்ள இராக்ஷதப்பேரிருளைப்போக்கி எங்கும் தனதுதிவ்வியதேஜஸ்ஸால் ப்ரகாசிப்பதற்குஉதிக்கப்போகிற ஸ்ரீராகவனுகிறஸூரியனுதயத்தை முற்குறிக்கிற அருணன்போலிருக்கிற வம்மாருதியைக்கண்டாள். இந்தவிதம் மஹாபுத்திசாலியாயும், தேஜஸ்வியாயும், இராஜதூதனுயும், மங்களச்செய்திகொண்டுவந்தவனுயும், தனதுதுக்கநிவாரணத்தை ஸூசிப்பிக்கிறவனுயுமிருக்கிற அவ்வாயுமைந்தனை நூறுகாத விஸ்தீர்ணமான மஹாஸமுத்திரம் தாண்டி தன்னிடம்வந்த சிரமமெல்லா மொருங்கேயொழியும்படி கிருபாபரிபூரிதங்களான தன்னிருதிருக்கண்களால் குளிரக்கடாக்ஷித்தாள்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

தநிஶ்லோகியிந் விஶேஷார்த்தம்.

அஶோகவநிகாமத்யஸ்தையான பிராட்டி ராவணநியோகிதைகளான ராக்ஷஸிகளுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநாதிஸங்க்லேஶத்தையாலும் ராமவிரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலும் ப்ராணத்யாகவ்யவஸிதையாய் ஶிம்ஶபாஶாகாவிஶ்லிஷ்டவாமஹஸ்தையாய் எழுந்தருளிநின்ற ஸமயத்திலே திருவடிகண்டு முன்பு பெருமாள்தந்தருளிச்செய்த தேவீலக்ஷணஜாதங்களை முழுக்கத் திருமேனியிலே காண்கையாலே பிராட்டியென்றறுதியிட்டு அஶோகவநிகாமத்யத்தில் ஸீதாஸந்தர்ஶநம் பிறக்கும் ஸமயமாகையாலே மீளில் அவிஜ்ஞாதஜந்மமாகையாலே ஶரீரவிஶ்லேஷம் பண்ணக்கூடுமென்று தௌர்பல்யாத்ஸம்பந்தனுகையாலே தன்னெஞ்சாலே நிஶ்சயித்து அநுஸந்தர்ப்பொருப்பிப்போமென்று நிஶ்சயித்து தாவொவஹதனைக்கீழே வைத்து தான் உந்நதஶாகாக்ரத்திலே யிருந்து யாதொருபொழியுமாப்போலே ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷத்தின்மேலேயிருந்து-ராஜாதஶரதோநாம என்றுதொடங்கி கதாஶரீரத்தை அஶேஷமாகவாக்யமாக வர்ணிக்க விரஹாவேதநியாலே ஶுஷ்கமான திருக்கழுத்தை உஹதாஸ்யாலே உந்நமித்து பிராட்டி திருவடியைத் திருக்கண்சாத்தினபடியைச் சொல்லுகிறது இஶ்லோகம் - ஶ்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம்-அவள் திருக்கழுத்தை இருமருங்கும் புரட்டி மேலுங்கீழும் பார்த்து மீண்டு மேலேநோக்கிப்பாராநின்றுகொண்டு உதயகிரிஶிகரோதிதனை ஸூர்யனைப்போலே ஸுக்ரீவஸசிவனுன வாயுஸுதனைக் கண்டாளென்கிறது - ஸா-அபஹரணக்ஷணத்திலே ஶரீரவியோகா த்யவஸாயம்பண்ணினவள் - ஸா-ஶரீரவர்ஜநம்தொடங்கி உபரிதனவ்ருத்தாந்த நஹிதேஜயாகையாலே அதஜ்ஞம் விஷண்ணையாயுள்ளவள் - ஸா - அருகே யொருசருகிலையோசைப்படிலும் ஹ்ருதயங்குலைந்துப் பறையறையாநிற்குமவள். ஸா - ராவணபரிக்ரஹீதையான வன்றுதொடங்கி செம்பளித்தகண் விழிக்கவறியாதவள் - திர்யக் - திருக்கழுத்தை யிருமருங்கும் புரட்டிப்பார்த்தாள். விரஹாமும் வேஷ்டியாத கழுத்தாகையாலே யிப்போது இருமருங்கும் விஷயமாக்கினுள் - நம்முடைய அத்யவஸாயத்தைக்கண்டு முலையெழுந்தார் வ்யஸநம் முலையெழுந்தார்க்குப்பொறுக்கவொண்ணுமையாலே திஜடாதிகள் சொன்னவார்த்தையோவென்று இருமருங்கும் புரிந்துபார்த்தாள். ஊர்த்வம் - ஶர்வப்ரஹ்மாதிகளும் நம்மைப்போலே யகப்பட்டு ப்ராணத்யாகாத்யவஸாயம்பண்ணி மீண்டும் ஸஸ்நேஹவாக்கிளை ஶ்ராவித்தவர்களாகையாலே யிப்போது நம்முடைய அத்யவஸாயந்தவிர்க்கைக்காக அவர்கள்சொன்ன வார்த்தையோவென்று மேலே பார்த்தாள். ஊர்த்வம் - எழுந்த ஶப்தத்தினுடைய முழக்கத்தாலே ஆகாஶமண்டலஸ்தம் என்கிறபடியே ஶப்தமண்டலமான வாகாஶம் செவிக்கினிதாகப் பழுத்துக்கொடுத்த பழமோவென்றுபார்த்தாள். அகாரம் ஸர்வத்யாகவாக்யமாம்போது லக்ஷணமான திஜடாதிகள்சேரச் சொல்லவேண்டாவாகையாலே அபவர்க்கம் நிரீக்ஷித்தஹாஸங்களை அபநிரீக்ஷணம் பண்ணினுள். ஸம்ஹர்ஷத்தாலே - தயாவஶ்யஸாக அப்படியே கீழும்பார்த்தாள் - தன்காலடியிலேயிருந்து சிலர் ஒருவார்த்தைசொல்ல ஸாஹவா

னை யன்றிக்கேயிருக்க கீழேபார்க்கைக்கு உபபத்திசொல்லுகிறது. திர்யக் - ஸூர்யரும் ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களும் சொல்லக்கடவதாக முற்படவே கற்பித்தார்கள். அந்தவாஸனையாலே பார்த்தாள் - ஊர்த்⁴வம் - தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தைக்கண்டு, ஆச்சி தன் வயிறெரிச்சலாலே சொன்னாளோ வென்று பார்த்தாள். ததா² - மீண்டு மேலே பார்த்தாள். கீழேசொன்னவற்றிற்கு ஸமுச்சயமானாலோ வென்றில் - நிரீக்ஷமாணா வென்கிற மேலோடு வழியாது. கண்டது கீழேயில்லாமையாலே நிரீக்ஷமாணா வென்கிற வர்த்தமாநத்தாலே ஸாத³ராதிஶயமாகவைத்தகண்வாங்கிற்றிலளென்கிறது. நிரீக்ஷமாணாऽதிஶயத்தை நயம் - தம் - என்கிற பத³ம் திருவடியினுடைய ஸர்வாதிஶயத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. அசிந்த்யபு³த்³தி⁴ம் - திருவுள்ளத்திலிடமுடைமை திருமேனியிலே நிழலெழுகை. த³த³ர்ஶ - ஸர்வஜ்ஞனாதந்யாயாஸ ஶ்ரமமெல்லாம்போம்படி ஸ்ரீகடாக்ஷத்தாலே ஸம்பூர்ணமாகப்பார்த்தாள். பிங்கா³தி⁴பதேரமாத்யம் - ஒரு மஹாராஜாவினுடைய ஆணைக்கீழே யிருந்தானொரு மந்த்ரி யென்றுமிடத்தை அவன் தானுயிருந்த விருப்புக்கோட்சொல்லிக் கொடுத்தது. யாவனொருவனாலே மஹாராஜாவினுடைய பிங்கா³தி⁴பத்யமும் தன்னுடைய அமாத்யத்வமும் பெருமாளுடைய ப்ரஸாதகடாக்ஷத்தினாலே யுண்டாக்கப்பட்டது அவனை - வாதாத்மஜம் - ஜகத்ப்ராணனை யான பிராட்டிக்குத் திருவடி திருமேனி பொறுப்பித்தபடியினாலே ஜீவித்தென்றற்கன்றென்கிறான். ஸூர்யமிவ - ப்ரதிபக்ஷங்கண்டு வெருவும்படி வீர்யம்புறப்பட்டுப் பரம்புகையாலே ஸம்ஹாரத்தில் ஸாவித்ரனைப் போலென்கிறான் - மகனென்று சட்டையிட்டுவாராதே காற்றுத்தானேவந்ததாகில் கண்வைக்கவொண்ணுதே - உத³யஸ்த²ம் - அஸ்தமேதாபதமேத - பழைய ஸாவித்ரனைப்போலன்றியிலே உதயகிரியிலே உதித்து ராவணனுக்கஞ்சி செல்லாநில்லாதே உதயகிரியிலே காலூன்றவல்லானொரு ஸாவித்ரனைப்போலே ப்ரஸித்தஞ் சொல்லலாம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతశ్శాఖాంతరే లీనం దృష్ట్వా చలితమానసా । వేష్టితార్జునవస్త్రం తం విద్యుత్సంఘాతపింగళమ్ ॥
౨. సా దదర్శ కపిం తత్ర ప్రశ్రితం ప్రియవాదినమ్ । ఫుల్లాశోకోత్కరాభాసం తప్తచామీకరేక్షణమ్ ॥

௧. ததஶ்ஶாகா²ந்தரே லீநம் த்³ருஷ்ட்வா சலிதமாநஸா ।
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம் தம் வித்³யுத்ஸங்கா⁴தபிங்க³ளம் ॥

௨. ஸா த³த³ர்ஶ கபிம் தத்ர ப்ரஶ்ரிதம் ப்ரியவாதி³நம் ।
பு²ல்லாஶோகோத்கராபா⁴ஸம் தப்தசாமீகரேக்ஷணம் ॥

௧. ததஶ்ஶாகாந்தரேலீநம்த்ருஷ்ட்வாசலிதமாநஸா।
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரந்தம்வித்யுத்ஸங்காதபிங்களம்॥

௨. ஸாததர்ஶகபிம்தத்ரப்ரஶ்ரிதம்ப்ரியவாதிநம்।
புல்லாஶோகோத்கராபாஸம்தப்தசாமீகரேக்ஷணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸா	பின்பு-அந்த (ஸீதை)	புல்லாஶோகோத்கராபாஸம்	விகஸித்தவசோகபுஷ்பத்தின் கும்பல்போல்பிரகாசிப்பவரும்
ஶாகாந்தரே-லீநம்	கிளையின் மத்தியில்-மறைந்திருப்பவரை	தப்தசாமீகரேக்ஷணம்	உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் கண்களையுடையவருமான
த்ருஷ்ட்வா	(ஸாமான்னியமாக) பார்த்து	தம்-கபிம்	அந்த-வானரனை
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம்	உடுத்திருக்கிறவெள்ளைவஸ்திரமுடையவரும்	சலிதமாநஸா	(பயத்தால்) நடுக்கமடைந்தமனதையுடையவளாக
வித்யுத்ஸங்காதபிங்களம்	மின்னற்கூட்டம்போல் பசுமையாயிருப்பவரும்	ததர்ஶ	(விசேஷமாக) பார்த்தாள்.
தத்ர-ப்ரஶ்ரிதம்	அந்தமரத்தில்-மறைந்தவராக		
ப்ரியவாதிநம்	(தனக்கு) இஷ்டவசனத்தைக்கூறுகிறவரும்		

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவகதாசிரவணத்தால் திருமனமுகந்த பிராட்டி அம்மங்களமொழிகளுண்டானதற்குக் காரணங்கண்டறியவேண்டுமென்று நாற்புறமும் மேலுங்கீழும்பார்த்துப் பிறகு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை நோக்குகையில், மேகமண்டலமத்தியில் ஜ்வலிக்கு மின்னற்கொடிபோல் செழுமையாற் கறுத்த பல்லவங்கிடமான அவ்விருக்ஷாந்தரத்தில் பளபளக்கிறதேஜஸ்ஸோடு, சுவேதவஸ்திரந்தரித்து, பிரியமொழிகளையறைந்துகொண்டு வீற்றிருக்குங்கபீந்திரனைக்கடாக்ஷித்தாள். அவரது திருமுகமானது விகஸித்த அசோகபுஷ்பஜாலம்போற் பிரகாசித்தது. அவரதுநேத்திரங்கள் தப்தகாஞ்சன குண்டலங்கள்போல் ஜ்வலித்தன. ஸர்வசோகநிவாரணஞ்செய்கிற பிரியதர்சனமுள்ளராய்த்தோன்றினர். இப்படி, துக்கத்தால் துவண்டு அழிகிறகாலத்தில் தனதுபிராணபந்துவின் க்ஷேமத்தையுரைத்து ரக்ஷித்தமித்திரனுயினும், இராக்ஷதமாயை

யால் பிரமங்கொண்டபிராட்டி மாருதியைத்தரிசித்தவுடன் விகல்பபுத்திகொண்டு அவரை இன்னரென்றறிய நன்ருகப் பார்த்தாள்.

౩. మైథిలీచింతయామాసవిస్మయంపరమంగతా।అహోభీమమిదంరూపంవానరస్యదురాసదమ్॥
దునిరీక్ష్యమితిజ్ఞాత్వాపునరేవముమోహసా।

௩. 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌗𑌤𑌾।
𑌅𑌹𑍋𑌭𑍀𑌮𑌮𑌿𑌦𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍॥
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌮𑍁𑌮𑍋𑌹𑌸𑌾।

௩. மைதிலீசிந்தயாமாஸவிஸ்மயம்பரமம்கதா।
அஹோபீமமிதம்ரூபம்வாநரஸ்யதுராஸதம்॥
துர்நிரீக்ஷமிதிஜ்ஞாத்வாபுநரேவமுமோஹஸா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ	ஸீதையானவள் [டைந்தவளாக	துராஸதம்	துக்கத்தாலடையசக்கியமானதும்
பரமம்-விஸ்மயம்-கதா	உத்கிருஷ்டமான-ஆச்சரியத்தை - அ	துர்நிரீக்ஷம்	கஷ்டத்தால்பார்க்கத்தகுந்ததும்
சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தாள்	இதி-ஜ்ஞாத்வா	என்று-அறிந்து
வாநரஸ்ய	(இந்த) குரங்கினுடைய	ஸா-புநரேவ	அந்த (ஸீதை) மறுபடி
பீமம்-இதம்-ரூபம்	பயங்கரமான-இந்த-ஆகாரம்	முமோஹ	மூர்ச்சையடைந்தாள்.
அஹோ	ஆச்சரியம்		

தா-ம்.—அத்புததேஜோவானை மாருதியைக்கடாக்ஷித்தபிராட்டி, ஜாதியில்வானரனுயினும் இவனுடையரூபமென்ன, பிரகாசமஹிமையென்ன, புத்திவிசேஷமென்ன, வாக்சதுரமென்ன, என்னவிநோதமிதென்றுபரமாச்சரியங்கொண்டாள். பிறகுகொஞ்சம்யோசித்து, அஹோ! குரங்கிற்கு இந்தரூபமும்தர்சனமுமுண்டோ! இதேதோவோருத்பாதம்! இந்தரூபம் அதிதுர்லபமானது. இந்ததர்சனம் அபூததேஜோமகிமைகொண்டது. வானரத்திற்குக்கிட்டாத பாக்கியமாதலால், நன்மைசெய்வதுபோல் நடிக்கிறவிவ்வானரன் எம்மைவஞ்சிக்கவந்த மாயாரூபமேயென்றுணர்ந்து மறுபடியுந் துக்கமூர்ச்சிதையானுள்.

౪. విలలాపభృశంసీతాకరుణంభయమోహితా॥

౫. రామరామేతిదుఃఖార్తాలక్ష్మణేతిచభామినీ।రురోదబహుధాసీతామందంమందస్వరాసతీ॥

௪. 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌭𑍃𑌶𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂𑌭𑌯𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾॥

௫. 𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿𑌚𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑌤𑍀॥

௪. விலலாபப்ருஶம்ஸீதாகருணம்பயமோஹிதா॥

௫. ராமராமேதிதுக்கார்தாலக்ஷ்மணேதிசபாமிநீ।
ருரோதமதுரம்ஸீதாமந்தம்மந்தஸ்வராஸதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா-பயமோஹிதா	ஸீதை-பயத்தால்மெய்மறந்தவளாக	லக்ஷ்மணேதிச	இல்க்ஷ்மணனுவென்றும்
கருணம்-ப்ருஶம்-விலலாப	பரிதபிக்கும்படியாய்-மிகவும்-துக்	மந்தஸ்வராஸதீ	மெதுவானஸ்வரமுடையவளாக
ஸீதா-பாமிநீ	ஸீதையென்கிற-ஸ்திரீ [கித்தாள்	மந்தம்-மதுரம்	மெதுவாயும் - கேழ்ப்பதற்கினிதாயும்
துஃக்கார்த்தா	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக	பஹுதா-ருரோத	அனேகப்பிரகாரமாக-அழுதாள்.
ராமராமேதி	ராமராமாவென்றும்		

தா-ம்.—இவ்விதம்பயாதிக்யத்தால் நன்மையுரைக்கவந்தவரைநன்குணராது விரோதியென்று விபரீதபுத்திகொண்ட பிராட்டி, பிரதிகூலருடைய மனமுமுருகும்படி மஹாதீனஸ்வரத்தில் வெகுவிதமாகப் பிரலாபித்தனள். ஹா ராகவ! சரண்ணிய! தீனபந்தோ! தயாஸிந்தோ! இவ்வேளையிடத்தில் மனமிரங்கவில்லையோ! ஹாலக்ஷ்மண! அன்னையை யிவ்விதங்கைவிடத்துணிந்தீரோ! என்றுஇவ்விதம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருடைய திருநாமங்களையடிக்கடியுச்சரித்து, அதிமந்தமாயும், பிரலாபிக்கையிலு மதுரமாயுமிருக்கிற தீங்குரலோசையுடன், ஸர்வலோகானந்தகரமான வடிவழகைக்கொண்டஜானகி துக்கித்தனள்.

౬. సాతందృష్ట్వాహరిశ్రేష్ఠంవినీతవదుపస్థితమ్।మైథిలీచింతయామాసస్వప్నోయమితిభామినీ॥

௬. 𑌸𑌾𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌵𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀॥

௬. ஸாதம்த்ருஷ்ட்வாஹரிஸ்ரேஷ்டம்விநீதவதுபஸ்த்திதம்।
மைதிலீசிந்தயாமாஸஸ்வப்நோயமிதிபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ	மிதிலைதேசத்தரசன்புத்திரியான	ஹரிஸ்ரேஷ்டம்-தம்	வானரசிரேஷ்டனுமான-அந்த(ஹனு [மானை)
ஸா-பாமிநீ	அந்த-ஸ்திரீயானவள்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
விநீதவத்-உபஸ்திதம்	வினயமுடையவனாக-ஸமீபத்தில் வந் திருப்பவனும்	அயம்-ஸ்வப்ந:-இதி	இது கனவு-என்று
		சிந்தயாமாஸ	எண்ணினாள்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் பயத்தால்மோகங்கொண்டுதுக்கமுற்ற சோபனாங்கியான அஜ்ஜனகன்திருமகள் அத்தியந்தம் விநீதபாவத்துடன்தேகமொடுங்கி சிரம்வணங்கி அன்னையைத் தேற்றரவுசெய்யுநிமித்தம் ஸமீபத்து நிற்கிற மாருதியைப்பார்த்து, இதென்னவோர்ஸ்வப்னமோ, ஸ்ரீராகவன் திருக்கதையைக்கேட்டதும், இவ்வானரதர்சனஞ்செய்ததும் ஸ்வப்னாவஸ்தையைச்சேர்ந்த விஷயங்களோவென்றெண்ணினாள்.

౭. సా వీక్షమాణా పృథుభుగ్నవక్త్రం శాఖామృగేంద్రస్య యథోక్తకారమ్। దదర్శ పింగాధిపతేరమాత్యం వాతాత్మజం బుద్ధిమతాం వరిష్ఠమ్॥

௭. 𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍॥

௭. ஸாவீக்ஷமாணாப்ருதுபுக்நவக்த்ரம்ஸாகாம்ருகேந்த்ரஸ்யயதோக்தகாரம்।
ததர்சபிங்காதிபதேரமாத்யம்வாதாத்மஜம்புத்திமதாமவரிஷ்டம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)	பிங்காதிபதே:-அமாத்யம்-மஹாராஜருக்கு-மந்திரியும் [மான	
ப்ருதுபுக்நவக்த்ரம்	பெருத்தும் கோணலாயு மிருக்கிற முகமுடையவரும் [ய	புத்திமதாம் வரிஷ்டம்	புத்தியுடையவருக்குள் - சிரேஷ்டனு
ஸாகாம்ருகேந்த்ரஸ்ய	வானரத்தலைவனான ஸுக்கிரீவனுடை	வாதாத்மஜம்	ஹநுமானை [றவனாக
யதோக்தகாரம்	சொற்படி நடப்பவரும்	வீக்ஷமாணா	(விசாரத்தோடு)நாற்புறமும் பார்க்கி
		ததர்ஸ	பார்த்தாள்.

౮. సా తం సమీక్ష్యైవ భృశం విసంజ్ఞా గతాసుకల్పేవ బభూవ సీతా। చిరేణ సంజ్ఞాం ప్రతిలభ్య భూయో విచింతయామాస విశాలనేత్రా॥

௮. 𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌵 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍀𑌤𑌾।
𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾॥

௮. ஸாதம்ஸமீக்ஷ்யைவப்ருஸம்விஸம்ஜ்ஞாகதாஸுகல்பேவபபூவஸீதா।
சிரேணஸம்ஜ்ஞாம்ப்ரதிலப்யபூயோவிசிந்தயாமாஸவிஸாலநேத்ரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-தம்	அந்த (ஸீதை) அந்த (ஹனுமானை)	விஸாலநேத்ரா	நீண்டகண்களையுடைய
ஸமீக்ஷ்யைவ-ப்ருஸம்-பார்த்தமாத்திரத்தில்-மிகவும்		ஸீதா	ஸீதையானவள்
விஸம்ஜ்ஞா	பிரஜ்ஞையற்ற	சிரேண-ஸம்ஜ்ஞாம்	வெகுகாலம்பொறுத்து-பிரஜ்ஞையை
கதாஸுகல்பேவ	மரித்தவளுக்குஸமானைபோல்	ப்ரதிலப்ய	அடைந்து
பபூவ	ஆனாள்	புந:-விசிந்தயாமாஸ	மறுபடி-விசாரித்தாள்.

தா-ம்.—மிகவும்பெருத்து வக்கிரமடைந்துள்ள திருமுகமுடையவரும், வானரர்கோனான ஸுக்கிரீவனுக்குச் சிரேஷ்டமந்திரியும், மஹாராஜாவினுக்கிணையைவழுவாதுநடத்துபவரும், மஹாபுத்திசாலியும், உத்கிருஷ்டபராக்கிரமசாலியுமான ஹநுமானை மறுபடியுநன்றாகப்பார்த்து பயமடைந்த ஜானகிமரித்தவள்போல் அறிவிழந்து நிஸ்சேஷ்டிதையாயவிட்டாள். சிரகாலானந்தரம் அவ்விசாலாக்ஷி பிரக்ஞையடைந்து வானரதர்சனத்தின் பலனென்னவென்றுவிசாரித்தாள்.

౯. స్వప్నో మయాయం వికృతోఽద్య దృష్టః శాఖామృగః శాస్త్రగణైర్నిషిద్ధః। స్వస్త్యస్తు రామాయ సలక్ష్మణాయ తథా పితుర్మే జనకస్య రాజ్ఞః॥

௯. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃॥

௯. ஸ்வப்நோமயாயம்விக்ருதோத்யத்ருஷ்டஸ்ஸாகாம்ருகஸ்ஸாஸ்த்ரகணைர்நிஷித்த:।
ஸ்வஸ்த்யஸ்துராமாயஸலக்ஷ்மணாயததாபிதுர்மேஜநகஸ்யராஜ்ஞ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாஸ்த்ரகணை:-நிஷித்த:-சாஸ்திரஸமூகத்தால் - தள்ளுண்ட [தும்		ராமாய	ஸ்ரீராகவனுக்கும்
விக்ருத:	விகாரரூபத்தையடைந்ததுமான	ததா-மே-பிது:	அப்படியே-என்னுடை-பிதாவான
அயம்-ஸாகாம்ருக:	இந்த-குரங்கானது	ஜநகஸ்ய-ராஜ்ஞ:	ஜனகனென்கிற-அரசனுக்கும்
ஸ்வப்நே-த்ருஷ்ட:	கனவில்-பார்க்கப்பட்டது	ஸ்வஸ்தி	க்ஷேமமானது
ஸலக்ஷ்மணாய	(ஆதலால்) இலக்ஷ்மணனோடுகூடின	அஸ்து	ஆகட்டும்.

தா-ம்.—ஸர்வசாஸ்திர நிஷித்தமானதும் விகாரரூபமுடையதுமான இவ்வானரத்தை ஸ்வப்னத்திற் கண்டேன். ஸ்வப்னத்தில்வானரதர்சனம் பந்துநாசகரமென்பார்களே. என்னதுக்கம் ஸம்பவிக்கப் போகிறதோவறியேன். எனதுபிரியபந்துக்களான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிருவர்க்கும் மங்களமுண்டாகட்டும், எனதுபிதாவான ஜனகமஹாராஜனுக்கு மவ்வண்ணமேமங்களமுண்டாகட்டும், என்றிவ்விதம்வாழ்த்தினள்.

౧౦. స్వప్నోఽపి నాయం నహి మేఽస్తి నిద్రా శోకేన దుఃఖేన చ పీడితాయాః। సుఖం హి మే నాస్తి యతోఽస్మి హీనా తేనేందుపూర్ణప్రతిమాననేన॥

௧௦. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌨𑍇𑌨॥

௧௦. ஸ்வப்நோபிநாயம்நஹிமேஸ்திநித்ராஶோகேநதுঃக்கேநசபீடிதாயாঃ।
ஸுகம்ஹிமேநாஸ்தியதோஸ்மிஹீநாதேநேந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-ஸ்வப்நோபி-ந	இது-கனவும்-அல்ல	யதঃ-	எந்தகாரணத்தினுல் [ய
ஹி	ஏதனுலென்றல்	இந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந-பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமுடை	
ஶோகேந	மனதிலுண்டானவியஸனத்தாலும்	தேந	அந்த (ஸ்ரீராகவனுல்)
துঃக்கேநச	வெளியிலுண்டாகிறவியஸனத்தாலும்	ஹீநா-அஸ்மி	விட்டவளாக-இருக்கிறேனே
பீடிதாயாঃ-மே	பீடிக்கப்பட்ட-எனக்கு	(ததঃ)-மே	(அந்தகாரணத்தினுல்) எனக்கு
நித்ரா-நாஸ்தி	துயில்-இல்லை	ஸுகம்-நாஸ்திஹி	ஸுகமானது-இல்லவேயில்லை.

தா-ம்.—இவ்வானரதர்சனத்தை ஸ்வப்னுவஸ்தையென்றெண்ணிபயந்தேனே. இது ஸ்வப்னமுமல்ல, ஏனெனில்:—ஸ்வப்னத்திற்குநித்திரைவேண்டும், நித்திரை ஸுகமுள்ளவிடத்தில்நாடும், பூர்ணேந்துவதனனை ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்தவெனக்கு ஸுகமுமுண்டோ! ஸ்ரீராகவவிரகம் அந்தக்கரணத்தைவதைக்க, இராவணுதிகளுடையஹிம்ஸைகள் தேகத்தைப்பீடிக்க, இவ்விதநிலைமையிலுள்ளவென்னை நித்திரையுமணுகுமோ! இக்காரணத்தா லிவ்வானரதர்சனம் ஸ்வப்னமெனவொண்ணுது.

౧౧. రామేతి రామేతి సదైవ బుద్ధ్యా విచింత్య వాచా బ్రువతీ తమేవ। తస్యానురూపాం చ కథాం తమర్థమేవం ప్రపశ్యామి తథా శృణోమి॥

௧௧. 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌮𑍇𑌵।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌪𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿॥

௧௧. ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்யாவிசிந்த்யவாசாப்ருவதீதமேவ।
தஸ்யாநுரூபாம்சகதாம்தமர்த்தமேவம்ப்ரபஶ்யாமிததாஶ்ருணோமி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)ஸதைவ	(நான்)எப்பொழுதுமே	அநுரூபாம்	தகுந்த
ராமராமேதி	இராமராமாவென்று [ம்	கதாம்	கதையையும்
புத்யா-விசிந்த்ய	புத்தியினுல்-நன்றுயெண்ணிகொண்டு	ததா-ஶ்ருணோமி	அப்படியே-கேட்கிறேன்
தமேவ	அதையே [ப்பதனுல்)	தம்-அர்த்தம்ச	அந்த-கதையினர்த்தத்தையும்
வாசா-ப்ருவதீ	வாக்கினுல்-சொல்லிகொண்டும் (இரு	ஏவம்-ப்ரபஶ்யாமி	சொன்னபிரகாரம் - பார்க்கிறேன்
தஸ்ய	இந்த (ஸ்ரீராகவசிந்தைக்கு)		(அறிகிறேனென்றர்த்தம்.)

தா-ம்.—யான்ஸ்ரீராமகதா சிரவணஞ்செய்ததும் வானரதர்சனஞ்செய்ததும் ஸ்வப்னுவஸ்தையல்லாவிடில் இவையுண்டானதற்குக்காரணமென்னெனில், யான்நாதனைப்பிரிந்ததுமுதல் அவரது திவ்வியநாமத்தையே வாக்கினுலுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவரதுதிவ்விய மங்களவிக்கிரகத்தை யென்மனத்தினில்வைத்து அவருடையதிவ்வியசரிதங்களையே ஸதாதியானித்துவருகிறேன். இப்படிமனமும் வாக்குமொன்றுபட ஸ்ரீராகவசிந்தையே மேலிட்டிருக்கிற வென்மனோபாவத்திற்கிணங்க அவரதுபுண்ணியகதையை இப்பொழுதுசெவியுற்றனன், அப்புண்ணியகதையின் அர்த்தத்தையறிந்தனன். இதுஇடைவிடா சிந்தையின்காரியமல்லதுவேறல்ல.

౧౨. అహం హి తస్యాద్య మనోభవేన సంపీడితా తద్గతసర్వభావా। విచింతయంతీ సతతం తమేవ తథైవ పశ్యామి తథా శృణోమి॥

௧௨. 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿॥

௧௨. அஹம்ஹிதஸ்யாத்யமநோபவேநஸம்பீடிதாதத்கதஸர்வபாவா।
விசிந்தயந்தீஸததம்தமேவததைவபஶ்யாமிததாஶ்ருணோமி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [யால்)	ஸததம்-தமேவ	எப்பொழுதும்-அவரையே [லால்)
தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுக்கு உரியவளாகை	சிந்தயந்தீ	எண்ணிக்கொண்டிருப்பவளும் (ஆத
தத்கதஸர்வபாவா	அவரையடைந்த ஸமஸ்தமனோபாவமுடையவளும், அதனுலே)	அத்ய	இப்பொழுது
		ததைவ-பஶ்யாமி	அப்படியே-பார்க்கிறேன்
மநோபவேந	மன்மதனுல்	ததா-ஶ்ருணோமி	அப்படியே-கேழ்க்கிறேன்.
ஸம்பீடிதா	நன்றுய்பீடிக்கப்பட்டவளும்		

தா-ம்.—யான்ஸ்ரீராகவனுக்கே யுரியதர்மபத்தினியாதலால், அவரைப்பிரிந்தவிப்பொழுது மன்மதனுலளவின்றிதபிக்கப்படுகிறேன். என்மனமுழுது மவ்வரையடைந்துவிட்டது. ஸதா அம்மங்களமூர்த்தியையேதியானித்திருக்கிறேன். இப்படி அனன்யபாவமுடையளானவெனக்கு என்னுதனைக்காண்பதுபோலும், அவரதுதிருக்கதையைக்கேட்பதுபோலும்தோன்றுகிறது. இதெல்லாம்மனோவிகாரமின்றிவேறல்ல.

௧௩. మనోరథస్స్యాదితిచింతయామితథాపిబుద్ధ్యాచవితర్కయామి। కింకారణంతస్యహినాస్తిరూపంసువ్యక్తరూపశ్చవదత్యయంమామ్॥

கங. [illegible]

[illegible]

கங. மநோரதஸ்யாதிதிசிந்தயாமிததாபிபுத்யாசவிதர்கயாமி।
கிம்காரணம்தஸ்யஹிநாஸ்திரூபம்ஸுவ்யக்தரூபம்ச வதத்யம்மாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநோரதஃ	(ராமனுமானவைச்சொல்லுகிறவனுடைய தர்சனம்) அபிலாஷைமாத்திரம்	கிம்-காரணமிதிசேத்	என்ன-காரணமென்ருல்
ஸ்யாத்-இதி	ஆகிறது-என்று	தஸ்ய-ரூபம்	அம்மனோரதத்திற்கு - ஆகாரமானது
சிந்தயாமி	எண்ணுகிறேன்	நாஸ்தி	இல்லே
ததாபி	அப்படிஎண்ணமிருந்தபோதிலும்	அயம்ஹி	இவ்வானரனேவென்ருல் [னுகவும்
புத்யா-விதர்க்கயாமி	புத்தியினல் - விசேஷமாக தர்க்கிக்கிறேன்	ஸுவ்யக்தரூபம்ச	ஸுஷ்டுவான வானரரூபமுடையவ
		மாம்-வததிச	என்னை (குறித்து) சொல்லவும்சொல்லுகிருன்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவனேக்குறித்துக்கேட்டதும் அறிந்ததும் மனோரதத்தின் காரியமென்றே யெண்ணுகிற வெனக்கோர்ஸந்தேகமுண்டாகிறது. மனோரதத்திற்கு ரூபமில்லேயல்லவோ. இதோவென்னெதிரிலிருக்கும்வானரன் வியக்தமானரூபத்துடன்நிற்பதுமன்றி என்னைக்குறித்து வசனங்களுமொழிகின்றனனே. இதுமனோரதத்தின் செய்கையாகுமோ! இதற்கென்னகாரணமோவறியேன்.

(அவதாரிகை.) இந்தவிதம், மாருதியினுடைய தர்சனத்தைப்பற்றி பிராட்டிபலவாறுயோசித்தனள். அந்தரூபமும்ஒளியும் புத்திசதுரமும் வானரனுக் கஸம்பவியமாதலால், இதேதோமாயாவிசேஷமென்றுநடுங்கினுள். ஒருவேளே ஸ்வப்னவஸ்தையாயிருக்குமென்றெண்ணி, ஸ்வப்னத்தில் வானரதர்சனம் துக்கஹேதுவாயிற்றேயென்றுபதைத்தாள். துக்கசிந்தாபரையான தனக்கு ஸ்வப்னமுண்டாவதைப்பரிகரித்து,சிந்தையால்உன்மாதாவஸ்தையடைந்து ஸ்ரீராகவகதையைக்கேட்கிறதுபோலும் அறிகிறதுபோலுமிருக்கலாம், ஆனல்வியக்தமானரூபத்தோடு பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பேசுகிற இவ்வானரதர்சன மப்படியுண்டாகாதேயென்றுயோசித்தாள். இப்படி காலதேசவர்த்தமானங்களோடொத்த காரணத்தையறியாவிடினும் வானரன்மொழிந்தநன்மொழிகள் ஸத்தியமாகட்டுமென்று தேவதாப்பிரார்த்தனே செய்கின்றனள்.

௧௪. నమోస్తువాచస్పతయేసవజ్రిణేస్వయంభువేచైవహుతాశనాయచ। అనేనచోక్తంయదిదంమమాగ్రతోవనౌకసాతచ్చతథాస్తునాన్యథా॥

கச. [illegible]

[illegible]

கச. நமோஸ்துவாசஸ்பதயேஸவஜ்ரிணேஸ்வயம்புவேசைவஹுதாசநாயச।
அநேநசோக்தம்யதிதம்மமாக்ரதோவநௌகஸாதச்சததாஸ்துநாந்யதா॥

இதி ஸ்ரீ[illegible]காண்டே - [illegible]ஸர்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸவஜ்ரிணே	வஜ்ஜிரபாணியானஇந்திரனேடேகூடின	அநேந-வநௌகஸா	இந்த-வானரனலே
வாசஸ்பதயே	பிருஹஸ்பதியின்பொருட்டும்	இதம்-யத்	இந்த-எந்த- சரித்திரமானது)
ஸ்வயம்புவேசைவ	பிருஹ்மாவையும்பொருட்டும்	மம-அக்ரதஃ	எனக்கு-முன்பாக
ஹுதாசநாயச	அக்கினிபகவானையும்பொருட்டு	உக்தம்	சொல்லப்பட்டதோ
நமஃ-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகுக	தத்-ததா-அஸ்து	அது-அப்படியே-ஆகட்டும்.

தா-ம்.—ஸர்வசத்துருக்களேயு நிபாதஞ்செய்கிற வஜ்ஜிராயுதந்தாங்கிய மஹேந்திரனுக்குநமஸ்காரம். ஸர்வஜகத் பாவனங்களான நான்மறைகள் நவிலும் பரிசுத்த வாக்குடைய பிரஹஸ்பதிக்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நாபிக்கமலத்திலிருந்து ஜனித்தமஹாப்பிரபுவான பிரம்மாவுக்கு நமஸ்காரம். யக்ஞியஆஹுதிகளே யுண்டு ஸர்வஜகத்தையும் பாவனமாகச்செய்கிற அக்கினிபகவானுக்கு நமஸ்காரம். இவ்வானரனிப்பொழுது சொன்ன யாவத்தும் ஸத்தியமாகட்டும். என்னுடைய நாதனை ஸ்ரீரகுநந்தனனுக்கு மெனக்கு மவ்வண்ணமே மங்களமுண்டாகக்கடவதாக, என்றிவ்விதம் பிராட்டி மஹேந்திரனேயும், பிரஹஸ்பதியையும், அக்கினிபகவானேயும், பிரம்மாவையும் நமஸ்கரித்து, வானரதர்சன மெக்காரணத்தாலுண்டானதாயினும், அவன்மொழிந்த நல்வசனங்கள் யாதொருதோஷத்தாலும் பாதிக்கப்படாமல் ஸத்தியமாகி தனது பர்த்தா தன்னையடைந்து நித்திய ஸ்ரீமானுய் வாழ்ந்திருக்க அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள்.

ஸ்வாமிப்பிராயம்.

ப்ரும்ஹா-ப்ருஹஸ்பதி - மஹேந்திரன் - அக்கினி என்று ஸாதாரணநாமங்களைச் சொல்லலாது, வாசஸ்பதி, வஜ்ரி, ஸ்வயம்பூஃ ஹுதாசநஃ என்கிற விசேஷநாமங்களைச் சொல்வதற்கபிப்ராயமென்னென்னில், பின்வருவாறு. "வாசஸ்பதயே-" ஸமஸ்த வாக்குகளுக்கும் பதியாயிருக்கிற தேவரீர் இப்பொழுதிந்த வானரனல் எது சொல்லப்பட்டதோ அதையப்படியே தலைக்கட்டித்தரும்படி தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்ருள். "வஜ்ரிணே-" நீ கையில் பிடித்திருக்கிற வஜ்ஜிராயுதமானது அழகுக்கல்ல,விரோதி நிரஸநார்த்தமாதலால் இப்பொழுது ஒரு விரோதமும் வாராமல் இவ்வாக்கை நிலைநிறுத்தித்தரவேணுமென்று இந்திரனை தெண்டனிட்டாள். "ஹுதாசநாய-" எனது பாணிக்கிரகணகாலத்தில் தேவரீர் மத்தியஸ்தராயிருந்தன்றோ

என்னை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பித்தீர், அப்படியே இப்பொழுது பதியும் நானும் பிரிந்திருக்கிற துக்கத்தை நீக்கி இருவரையும் ஒன்றுசேர்த்து உம்முடைய கடகக்ருத்தியத்தை நிலைநிறுத்தக் கிருபைபுரியீரென்று அக்கினியை நமஸ்கரித்தாள். "स्वयंभुवे" இதரரைப்போலன்றி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நாபிக்கமலத்தில் அவதரித்து ஸர்வசக்தியையுமடைந்து ஸமஸ்தப்பிராணிகளின் கோரிக்கைகளையு மீடேற்றவல்ல தேவரீர் இம்மங்களகரமான வார்த்தை கடலோசையாய் விடாமல் ஸபலமாக்கித் தரவேணுமென்று பிரம்மாவைத் தெண்டனிட்டாள். "च," இந்த சகாரத்தால் ஸமஸ்த தேவதைகளைக்குறித்து நமஸ்காரம் செய்கிறாளென்பது குறிக்கப்படுகிறது. என்னுதனை ஸ்ரீராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை மந்தரைமுகமாய்க் கலைத்ததுபோல் இப்பொழுதும் என் பாக்கியோதய ஸூசகமான இவ்வாக்கியத்தை நீங்களொன்றுகூடி கலைக்கமுயலாது ஸபலமாக்குங்களென்று ஸகல தேவர்களையும் தெண்டனிட்டாளாகவுமாம்.

ஸகல தேவகணங்களும் ஸமயத்திற்குச் சிரகாலம் காத்து வந்திக்கத்தக்க சரணநளினங்களுடைய வகிலலோகஜனனியானவள். (दैवतैर्दैवतं देवा हेतुकीर्तिमनुत्तमाम्। विष्णोर्देवस्य महतः श्रियं वक्षसि सेविताम्॥) என்கிறபடியேதன்னுயகனானஸர்வேச்வரனுக்கனுரூபமாய் (विदेहराजस्य सुता सीता) என்கிறபடியே அவன் ரகுகுலத்தில் தசரதசக்கிரவர்த்திக்கு திருக்குமாரனாய் ஸ்ரீராமநாமாங்கிதனாய் வந்தவதரிக்கக, தானும் (रावणस्य वधार्थाय) என்கிறபடியே, ஜனகசக்கிரவர்த்தி ஓர் வேள்விசெய்யக்கோலி பூகர்ஷணம்செய்ய அதில்நின்றும் ஸீதேதிநாமாங்கிதையாய் பொற்கொடிபோல்தோன்றி பின்னிருவரும் மணம்புரிந்து பிராகிருதரைப்போல் காலத்திற்குக் கட்டுண்டு தண்டகாவனம்சென்று அங்கொரு பர்ணசாலையில் எழுந்தருளி இருக்கும்பொழுது "இராவணன் பிரித்தானென்றொரு வியாஜத்தாலே (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா) என்கிறபடியே அவனைவிட்டு ஒருக்ஷணமும்பிரிந்து ஸகிக்கவறியாததான் இப்படி நெடுநாள் பிரிந்து (படாதனபட்டுமனிசர்க்காய்) என்கிறபடியே ஸகல சேதநவர்க்கங்களையீடேற்றி ஸமஸ்ததேவஸ்திரீகளின்சிறையைநீற்குநிமித்தம் தான் சிறையிருந்து இந்த ஸாமான்னிய தேவதைகளையும் வணங்கி பிரார்த்தியாநின்றாள். இவள் கிருபாதிசயமிருக்கும்படி என்!

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧ సోవతీర్య ద్రుమాత్తస్మాద్విద్రుమప్రతిమాననః । వినీతవేషః కృపణః ప్రణిపత్యోపసృత్య చ ॥
౨. తామబ్రవీన్మహాతేజా హనూమాన్మారుతాత్మజః । శిరస్యంజలిమాధాయ సీతాం మధురయా గిరా ॥

௧. सोऽवतीर्य द्रुमात्तस्माद्विद्रुमप्रतिमाननः।
विनीतवेषः कृपणः प्रणिपत्योपसृत्य च॥

௨. तामब्रवीन्महातेजा हनूमान्मारुतात्मजः।
शिरस्यञ्जलिमाधाय सीतां मधुरया गिरा॥

௧. ஸோவதீர்யத்ருமாத்தஸ்மாத்வித்ருமப்ரதிமாநநः।
விநீதவேஷःக்ருபணःப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்யச॥

௨. தாமப்ரவீந்மஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜः।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாயஸீதாம்மதுரயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வித்ருமப்ரதிமாநநः	பவழத்திற்கொப்பான முகமுடையவரும்	உபஸ்ருத்ய	ஸீதையின் ஸமீபம்போய்
மஹாதேஜாः	மிகதேஜஸ்ஸுடையவரும்	ஶிரஸி-அஞ்ஜலிம்-ஆதாய	தலையின்மீது - கைகூப்புகிறதை செய்துகொண்டு
மாருதாத்மஜः	வாயுபுத்திரருமான	ப்ரணிபத்யச	தண்டனுமிட்டு
ஸः-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமாரானவர்	மதுரயா-கிரா	செவிக்கின்பமான-வாக்கினல்
தஸ்மாத்-த்ருமாத்-அவதீர்ய	அம்மரத்தினின்று-இரங்கி	தாம்-அப்ரவீத்	அப்பிராட்டியைக்(குறித்துச்) சொன்னார்.
விநீதவேஷः	விநயத்தால்அலங்காரமுடையவராக		
க்ருபணः	(ஸீதையின் துர்த்தசையைக் கண்டு தானும்) தீனனாக		

தா-ம்.—பவழம்போற்சிவந்து மிகுந்ததேஜஸ்ஸோடுவிளங்கு மவ்வாயுபுத்திரன், விபரீதஜ்ஞையாய்ப் புலம்பும் ஜானகியினுடையபிரலாபத்தைக்கேட்டு, இவ்வியஸனத்திற்குத்தான் காரணமானதுகண்டு மிகவு மனமுளைந்து தைன்னியநிலையைக்கொண்டவராய் அவ்வியர்த்தமான வியஸனத்தைப்போக்கி அன்னையைத் தேற்றுநிமித்தம் இராக்ஷஸிகளுறங்கும்ஸமயமான வத்தருணத்தில், விருக்ஷக்கிளையைவிட்டிரங்கி, ஸ்ரீராகவ பார்யையும் ஸர்வலோகமாதாவுமான அந்தஜகத்ரக்ஷகியினுடைய ஸந்நிதியின்பெருமைக்கிணங்க, மிகுந்த விநீதபாவத்துடன், சிரஸிலஞ்சலிசெய்துகொண்டு, பிரணிபத்யாதிவந்தனஸஹிதராய், தேவியைஸமீபித்து, துக்கசரங்களாற்புண்பட்ட வவள் மனமாறும்படி ஐந்திரவியாகரணங் கற்ற தனது பரிசுத்த வாக்கினல் தேனமுதூறும் திவ்வியவசனங்களைமொழிந்தனர்.

(அவதாரிகை.) இந்தவிதம் தேவிஸந்நிதியைச்சேர்ந்தஹநுமான் அவளைப்பின்வருமாறு பிரச்னிக்கிறார்.

3. కానుపద్మపలాశాక్షి క్లిష్టకౌశేయవాసినీ । ద్రుమస్యశాఖామాలంబ్యతిష్ఠసిత్వమనిందితే॥

௩. 𑌕𑌾𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌯𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇॥

௩. காநுபத்மபலாஶாக்ஷீக்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநீ।
த்ருமஸ்யஶாகாமாலம்ப்யதிஷ்டஸித்வமநிந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மபலாஶாக்ஷீ	தாமரையிலைபோன்றகண்களையுடையவளே	த்வம்	நீயானவள் [தூக்கொண்டு
க்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநீ	ஜீர்ணமானபட்டுடுத்திருப்பவளே	த்ருமஸ்ய-ஶாகாம்-ஆலம்ப்ய	மரத்தினுடைய-கிளையை-பிடித்
ஹே அநிந்திதே	வாராய் நிந்திக்கத்தகாதவளான (ஸீதே)	திஷ்டஸி-காநு	இருக்கிறாயே-நீஆர்.

౪. కిమర్థంతవనేత్రాభ్యాంవారిస్రవతిశోకజమ్ । పుండరీకపలాశాభ్యాంవిప్రకీర్ణమివోదకమ్॥

௪. 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌤𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍॥

௪. கிமர்த்தம்தவநேத்ராப்யாம்வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்।
புண்டரீகபலாஶாப்யாம்விப்ரகீர்ணமிவோதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்டரீகபலாஶாப்யாம்	தாமரைஇலையில்நின்று	தவ-நேத்ராப்யாம்	உன்னுடைய்-கண்களிலிருந்து
விப்ரகீர்ணம்	விசேஷமாய்த்ததும்புகிற	ஶோகஜம்-வாரி	துக்கத்தினலுண்டான-ஜலமானது
உதகமிவ	ஜலமானதுபோல்	கிமர்த்தம்-ஸ்ரவதி	என்ன நிமித்தமாக-பெருகுகிறது.

தா-ம்.—பத்மபத்திரம்போலகன்றுநீண்டு ஆக்லாதகரமாகவிளங்கும் திருக்கண்களையுடைய ஹேஸுந்தரி! நினதுவடிவழகும், வபுவொளியும், தனுலக்ஷணமுங்கண்ணுமின், உன்னதபதவியிலாவிர்ப்பவித்தஉத்தமஸ்திரீபோல்காணப்படுகிறாய், ஆனால்மிகவுங்கிழிந்த மலினமான பட்டுவஸ்திரம்தரித்திருக்கிறாய், புண்டரீகத்தினின்றுதிரு முதகம்போல் நினதுகமலக்கண்களினின்று துக்கநீரைத் தாரைதாரையாகப் பெருக்குகிறாய். இராஜஸுகங்களுக்கருகையான நீ இவ்வண்ணம் ஆபரணாலங்காரங்களின்றி துக்கநீர்பெருக்கிக்கொண்டு தைன்னியநிலைமையிலிருப்பதற்குக் காரணமென்னே? பதிவிரதை கண்ணீர்விடின் சத்துருவம்சநாசமுண்டாகுமே. பரமபவித்திரையான நீ எக்குலமழிய இப்படிநீர்சொரிகிறாய்? அநிந்திதமானசீலமுடைய வுனக்கு கூந்தலைக்கிளையில்மாட்டி ஆத்மஹத்திசெய்துகொள்ளும்படியான விபத்துவந்ததென்ன? நீயார்? உன்பேரூர்வரலாறென்ன? உனது துக்கத்திற்கும் இவ்விபத்து நிலைமைக்குங்காரணமென்ன! விசதமாகவிளம்ப, ஹேதேவி! கிருபைபுரியவேண்டும்.

౫. సురాణామసురాణాంవానాగగంధర్వరక్షసామ్ । యక్షాణాంకిన్నరాణాంవాకాత్వంభవసిశోభనే॥

௫. 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌾𑌨𑌾𑌗𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌾𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌸𑌿𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇॥

௫. ஸுராணமஸுராணம்வாநாககந்தர்வரக்ஷஸாம்।
யக்ஷாணம்கிந்நராணம்வாகாத்வம்பவஸிஶோபநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோபநே	மங்களஸ்வரூபே!	யக்ஷாணம்	யக்ஷருக்குள்ளாவது
ஸுராணம்வா	தேவர்களுக்குள்ளாவது	கிந்நராணம்வ	கின்னரருக்குள்ளாவது
அஸுராணம்வா	அஸுரர்களுக்குள்ளாவது	கா-த்வம்	யாராக-நீ
நாககந்தர்வரக்ஷஸாம்	நாகர்கந்தருவர்இராக்ஷதர் இவர்களுக்குள்ளாவது	பவஸி	ஆகிறாய்.

౬. కాత్వంభవసిరుద్రాణాంమరుతాంవావరాననే । వసూనాంవావరారోహేదేవతాప్రతిభాసిమే।

௬. 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌸𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂𑌵𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿𑌮𑍇॥

௬. காத்வம்பவஸிருத்ராணம்மருதாம்வாவராநநே।
வஸூநாம்வாவராரோஹேதேவதாப்ரதிபாஸிமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)வராநநே	ஓசிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே!	வஸூநாம்	அஷ்டவஸுக்களுக்குள்ளோ
வராரோஹே	உத்தமஸ்திரீயே!	காவா-பவஸி	ஆரோ-ஆகிறாய்
த்வம்-ருத்ராணம்வா	நீ-ஏகாதசருத்திரருக்குள்ளோ	மே	எனக்கு [கிறாய்.)
மருதாம்வ	ஸப்தமருத்துக்களுக்குள்ளோ	தேவதா-ப்ரதிபாஸி	தேவதையாகவிளங்குகிறாய்-(தோன்று

தா-ம்.—உத்தமமான தனுவழகையுடைய ஹேவரானனே! சோகத்திலும் நினதுதேகம் சோபனவத்தாகக்காணப்படுகிறது. இந்ததேஜஸ்ஸுமனுஷியஜாதிக்குலபிக்காதது. தேவதானவாதி ஜாதிகளுளொன்

றைச்சேர்ந்த ஸுந்தரிபோற்காண்கிறாய். ஆகையால், ஸுராஸுரகந்தர்வராக்ஷஸ யக்ஷகின்னரஜாதிகளுள் நீ எஜ்ஜாதிக்குரியாள்? அல்லது, ஏகாதசருத்திரர், ஸப்தமருந்துக்கள், அஷ்டவஸுக்கள், இவர்களுடைய ஜாதியிலொன்றைச்சேர்ந்தவளோ? மனுஷியரூபங்கொண்டவளாயினு முன்னைக்கண்டால் மனுஷியஸ்திரீயாகத்தோற்றவில்லை. ஓர்தேவதைபோலிருக்கிறாய். ஆகையால்நீயார்? உனதுசரித்திரமென்ன? விசதமாகவெனக்குச்சொல்லவேண்டும்.

౭. కిన్ను చంద్రమసా హీనా పతితా విబుధాలయాత్ । రోహిణీ జ్యోతిషాం శ్రేష్ఠా శ్రేష్ఠా సర్వగుణాన్వితా॥

௭. 𑌕𑌿𑌂𑌨𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾॥

௭. கிந்நுசந்த்ரமஸாஹீநாபதிதாவிபுதாலயாத்।
ரோஹிணீஜ்யோதிஷாம்ஶ்ரேஷ்டாஶ்ரேஷ்டாஸ்ஸர்வகுணாந்விதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரமஸா-ஹீநா	சந்திரனாலே-விடப்பட்டவளாக	ஶ்ரேஷ்டாஃஸர்வகுணாந்விதா-	உத்தமமானஸமஸ்தகுணங்களோடு கூடினவளுமான
விபுதாலயாத்	ஸுவர்க்கத்திலிருந்து	ரோஹிணீகிந்நு	ரோகிணியாஎன்ன.
பதிதா	விழுந்தவளும்		
ஜ்யோதிஷாம்-ஶ்ரேஷ்டா-	நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சிறந்தவளும்		

౭½. కా త్వం భవసి కల్యాణి త్వమనిందితలోచనే।

௭½. 𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇।

௭½. காத்வம்பவஸிகல்யாணித்வமநிந்திதலோசநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகல்யாணி	வாராய்சுபகரமானவளே	அநிந்திதலோசநே	நிந்திக்கத்தகாதகண்களையுடையவளே
த்வம்-கா	நீ-யார்	த்வம்-கா-பவஸி	நீ-ஆர்-ஆகிறாய்.

தா-ம்.—ஹேகோமளாங்கி! நினதுஸௌந்தரியமும் தேகபாளபள்ளியமும் அப்பிராகிருதங்களாயிருக்கின்றன. துக்கபீடிதையாயினும் சோபனரூபமுடையளாயிருக்கிறாய். ஏதமிலாவெழில்கொண்ட நேத்திரமுடையளாயிருக்கிறாய். குலஸ்திரீகளுக்குரிய பர்த்திருஸ்நேஹாதி உத்தமகுணங்களோடு கூடியிருக்கிறாய். இவ்வஸாதாரண ரூபலக்ஷணமும் தேஜோவிசேஷமும் குணாதிசயமுங்கொண்டிருக்கிறநீ, ஜியோதிர்மண்டலங்களுக்குள் உத்தமஜ்ஜியோதியுடையளாய், அநுரூபனான சந்திரனைப்பதியாகவடைந்து, காலவசத்தாலப்பிராணநாதனைப்பிரிந்து, ஸ்வர்க்கத்தினின்றுநழுவி பூமியில்விழுந்து அவதிப்படுகிற ஸாக்ஷாத்ரோகிணிதேவியோ? நீயார்? உனதுவரலாற்றைத் தெரிவிக்கக்கிருபைபுரியாய்.

౮. కోపాద్వా యది వా మోహాద్భర్తారమసితేక్షణే। వసిష్ఠం కోపయిత్వా త్వం నాసి కల్యాణ్యరుంధతీ।

௮. 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀।

௮. கோபாத்வாயதிவாமோஹாத்பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணே॥
வஸிஷ்டம்கோபயித்வாத்வம்நாஸிகல்யாண்யருந்ததீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே அஸிதேக்ஷணே	வாராய் கறுத்தகண்களையுடையவளே	கோபயித்வா	கோபம்செய்து
கல்யாணி	மங்களமானவளே	(விபுதாலயாத்)	(ஸுவர்க்கத்திலிருந்துவந்த)
த்வம்-கோபாத்வா	நீ-கோபத்தினாலேயோ	அருந்ததி	அருந்ததீதேவி
யதி-மோஹாத்வா	இல்லாவிடில்-மோஹத்தாலேயோ	நாஸீ	அல்லவா (அருந்ததிஎன்றர்த்தம்.)
பர்த்தாரம்-வஸிஷ்டம்	பதியான-வஸிஷ்டரை		

தா-ம்.—கருநெய்தல்போற் கறுத்தவிழிகளுடையஹேஸுந்தரி! மணக்கோலமழியாச் சோபையுள்ள ஹேநித்தியமங்களே! நீ மூர்க்கத்தன்மையாலாவது அக்கியானத்தாலாவது மஹாதபஸ்வியும் பர்த்தாவுமான வஸிஷ்டரிடத்திற் கோபங்கொண்டு அவரைவிட்டிங்குவந்துவிட்ட அருந்ததீதேவியல்லவா?

౯. కో ను పుత్రః పితా భ్రాతా భర్తా వా తే సుమధ్యమే॥ అస్మాల్లోకాదముం లోకం గతం త్వమనుశోచసి।

௯. 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌸𑌿।

௯. கோநுபுத்ரஃபிதாப்ராதாபர்த்தாவாதேஸுமத்யமே॥
அஸ்மால்லோகாதமும்லோகம்கதம்த்வமநுஶோசஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமத்யமே	ஸூக்ஷ்மமான இடையுடையவளே	அஸ்மால்லோகாத்	இந்தலோகத்திலிருந்து
தே-புத்ரஃ-கோநு	உனக்கு-புத்திரன்-ஆர்	அமும்லோகம்	பரலோகத்தை
ப்ராதா-பர்த்தா	உடன்பிறந்தவன்-நாயகன் (இவர்கள்) ஆர்.	கதம்	அடைந்த (எந்தபந்துவைக்குறித்து)
		த்வம்-அநுஶோசஸி	நீ-துக்கப்படுகிறாய்.

தா-ம்.—மின்னற்கொடிபோ லதிஸௌக்ஷ்மமும் பிரகாசமும்பொருந்திய விடையுடைய ஹேபரதேவ தே! நீபெற்றெடுத்த புத்திரன்யார்? உன்னுடன்பிறந்தஸகோதரராார்? நீமாலையிட்டநாயகனர்? மண்ணுலகு விட்டு மேலுலகுசேர்ந்த எந்தபந்துவைப்பற்றி இப்போதுக்கிக்கிருய். நீயிழந்தபந்துவார்? உன்னுடன் ஸம்ப ந்தப்பட்டபந்துக்களின்வரலாறென்ன?

౧౦. రోదనాదతినిశ్శ్వాసాద్భూమిసంస్పర్శనాదపి॥నత్వాందేవీమహంమన్యేరాజ్ఞస్సంజ్ఞావధారణాత్।

௧௦. 𑌰𑍋𑌦𑌨𑌾𑌦𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿॥
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌹𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍।

௧௦. ரோதநாததிஶ்வாஸாத்பூமிஸம்ஸ்பர்ஶநாதபி॥
நத்வாம்தேவீமஹம்மந்யேராஜ்ஞஸ்ஸம்ஜ்ஞாவதாரணாத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரோதநாத்	அழுவதினலும்	த்வாம்-அஹம்	ன்னை-நான்
அதிஶ்வாஸாத்	அதிகமாகமூச்சுவிடுவதாலும்	தேவீம்	தய்வப்பெண்ணக
பூமிஸம்ஸ்பர்ஶநாதபி	பூமியைத்தொடுவதினலும்[யத்தாலும்	நமந்யே	ண்ணேன்.
ராஜ்ஞ:-ஸம்ஜ்ஞாவதாரணாத்-ராஜாக்களுடைய-லக்ஷணநிச்ச			

தா-ம்.—நீ கண்டம்விட்டுப்புலம்புகிருய். துக்காதிகத்தாற் பெருமூச்செறிகிருய். பாதத்தால்பூஸ்பரி சஞ்செய்கிருய். உனதுதேகத்தில் திவ்வியராஜஸ்திரீலக்ஷணங்களமைந்திருக்கின்றன. இக்காரணங்களாலுன் னை தெய்வப்பெண்ணெனக்கருதேன்.

౧౧. వ్యంజనానిచతేయానిలక్షణానిచలక్షయే॥మహిషీభూమిపాలస్యరాజకన్యాసిమేమతా।

௧௧. 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿𑌚𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇॥
𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌮𑍇𑌮𑌤𑌾।

௧௧. வ்யஞ்ஜநாநிசதேயாநிலக்ஷணநிசலக்ஷயே॥
மஹிஷீபூமிபாலஸ்யராஜகந்யாஸிமேமதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-யாநி	உன்னுடைய-எந்த	லக்ஷயே	காணப்படுகின்றனவோ (அவைகளா லே நீ)
வ்யஞ்ஜநாநி	(உத்தமஸ்திரீகளுக்குக்குறிப்பான)அ வயவலக்ஷணங்களும்	பூமிபாலஸ்ய-மஹிஷீ	இராஜாவுக்கு-பட்டஸ்திரீ (என்றும்)
லக்ஷணநி	ஶுபமாக விளங்குகிற ஹஸ்தாதிரே கைகளும்	ராஜகந்யா-அஸி	இராஜகுமாரத்தி ஆகிருய் (என்றும்)
		மே-மதா	என்னுலே-எண்ணப்படுகிறது.

தா-ம்.—னது அவயவலக்ஷணங்களையும் ஹஸ்தாதிப்பிரதேசங்களிலுள்ள ரேகைலக்ஷணங்களையுங் காணின், நீயோர்ராஜகுமாரத்தியென்றும், ஓர்ஸார்வபௌமனுக்கு மாலையிட்டபாக்கியவதியென்றுமெண் ணுகிறேன்.

౧౨. రావణేనజనస్థానాద్బలాదపహృతాయది॥సీతాత్వమసిభద్రంతేతన్మమాచక్ష్వపృచ్ఛతః।

௧௨. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌾𑌦𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌯𑌦𑌿॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃।

௧௨. ராவணேநஜநஸ்த்தாநாத்பலாதபஹ்ருதாயதி॥
ஸாத்வமஸிபத்ரம்தேதந்மமாசக்ஷ்வப்ருச்சத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீயானவள்	ஸீதா-அஸியதி	ஸீதையாக-இருப்பாயாகில்
ராவணேந	இராவணனல்	தே-பத்ரம்	உனக்கு மங்களமுண்டாக
ஜநஸ்த்தாநாத்	கரதூஷணதிகளிருப்பிடத்திலிருந்து	தத்-ப்ருச்சத:-மம	அதை-கேழ்க்கிற-எனக்கு
பலாத்-அபஹ்ருதா	பலவந்தமாக-அபகரிக்கப்பட்ட	ஆசக்ஷ்வ	சொல்லு.

தா-ம்.—இவ்விலங்கையர்கோனன இராவணன் ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ஸீதையென்பாளொருராஜ மஹிஷியை பர்த்திருரஹிதையாயிருக்குங்கால் பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்துவிட்டான். அந்த ஸீதை நீயா கில் உனக்குமங்களமுண்டாகப்போகிறது; நீபயப்படவேண்டாம், துக்கிக்கவேண்டாம், விபரீதவெண்ணங் கொள்ளவேண்டாம். ஆகையாலுன்னுடைய யதார்த்தநிலைமையயறியவிரும்புகிற வெனக்குவாஸ்தவத்தை யுரைக்கக் கிருபைபுரியாய்.

౧౩. యథాహితవవైదైన్యంరూపంచాప్యతిమానుషమ్॥తపసాచాన్వితోవేషస్త్వంరామమహిషీధ్రువమ్।

௧௩. 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿𑌤𑌵𑌵𑍈𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍॥
𑌤𑌪𑌸𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।

௧௩. யதாஹிதவவைதைந்யம்ரூபம்சாப்யதிமாநுஷம்॥
தபஸாசாந்விதோவேஷஸ்த்வம்ராமமஹிஷீத்ருவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தவ-தைந்யம்-யதா	உன்னுடைய-தீனத்துவமானது - எப்படி (இருக்கிறதோ)	தபஸா-அந்விதஃ	தபஸ்ஸோடு கூடினதாக (இருக்கிறது)
ரூபம்ச	(அப்படியே) ஸௌந்தரியமும்	(தஸ்மாத்	இத்தியாதி காரணங்களால்)
அதிமாநுஷம்	மனிதனை விஞ்ஜினதாக (இருக்கிறது)	த்வம்-ராமமஹிஷீ	நீ-ஸ்ரீராகவபத்தினி (தான்)
வேஷஶ்ச	வேஷமும்	த்ருவம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—யாதோகாரணத்தால் தைன்னியநிலையையடைந்தாலும் உனது ரூபலக்ஷணஸௌந்தரியாதிகள் அமானுஷியத்தன்மை கொண்டனவாயிருக்கின்றன. ஸ்ரீராகவனைப்போலவேநீயும் தாபஸவேஷம்பூண்டவளாயிருக்கிறாய். இக்காரணங்களால் அந்தஜகத்பதியினுடைய பிரியமஹிஷியென்றே உன்னைநினைக்கிறேன். இதுநிச்சயந்தான்.

౧౪. సాతస్యవచనంశ్రుత్వా రామకీర్తనహర్షితా॥ ఉవాచవాక్యంవైదేహీ హనుమంతంద్రుమాశ్రితమ్।

கச. [illegible]
[illegible]

கச. ஸாதஸ்யவசநம்ஶ்ருத்வாராமகீர்த்தநஹர்ஷிதா॥
உவாசவாக்யம்வைதேஹீஹநுமந்தம்த்ருமாஶ்ரிதம்।

பதம்.	உரை. (ஸீதை)	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ-ஸா	விதேஹத்தரசன் புத்திரியான - அந்த	த்ருமாஶ்ரிதம்	மரத்தினடிவாரத்தை யடைந்திருக்கிற
தஸ்ய-வசநம்-ஶ்ருத்வா-அந்த	(ஹநுமானுடைய) வசனத்தை-கேட்டு	ஹநுமந்தம்(ப்ரதி)	ஹநுமானைக்(குறித்து)
ராமகீர்த்தநஹர்ஷிதா	- ஸ்ரீராகவனைச்சொல்வதினால் ஸந்தோஷித்தவளாக	உவாச	(பின்வருமாறு) மொழிந்தாள்.

தா-ம்—இந்தவிதம்விபரீதக்கியையாய்ப்பிரலாபித்தபிராட்டி ஹநுமானுடையமிருதுபாஷணத்தைக் கேட்டு ஸமாதானமடைந்து, அவர்செய்த ஸ்ரீராகவகதாஸங்கீர்த்தனத்தால் பரமஸந்துஷ்டையாகி, துக்கார்ணவமக்னையாயினும் என்னமோ கேழ்க்கிறானென்றிராமல், தனதுபெருந்தன்மை வெளிவிளங்க, அந்ருதமொழியாவாக்கினால் தனதுசரித்திரத்தை யுள்ளபடிபின்வருமாறு மொழியலுற்றனள்.

౧౫. పృథివ్యాంరాజసింహానాంముఖ్యస్యవిదితాత్మనః॥ స్నుషాదశరథస్యాహంశత్రుసైన్యప్రతాపినః।

கரு. [illegible]
[illegible]

கரு. ப்ருதிவ்யாம்ராஜஸிம்ஹாநாம்முக்யஸ்யவிதிதாத்மநஃ॥
ஸ்நுஷாதஶரதஸ்யாஹம்ஶத்ருஸைந்யப்ரதாபிநஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	விதிதாத்மநஃ	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவரும்
ப்ருதிவ்யாம்	பூமியில்	ஶத்ருஸைந்யப்ரதாபிநஃ-பகையாளிகளின்	சேனைகளை மிகதபிக்கும்படி செய்பவருமான
ராஜஸிம்ஹாநாம்	இராஜசிரேஷ்டருக்குள்		
முக்யஸ்ய	தலைவரும்	தஶரதஸ்ய-ஸ்நுஷா	தசரதருக்கு-நாட்டுப்பெண்.

౧౬. దుహితాజనకస్యాహంవైదేహస్యమహాత్మనః॥ సీతేతినామనామ్నాహంభార్యారామస్యధీమతః।

கசு. [illegible]
[illegible]

கசு. துஹிதாஜநகஸ்யாஹம்வைதேஹஸ்யமஹாத்மநஃ॥
ஸீதேதிநாமநாம்நாஹம்பார்யாராமஸ்யதீமதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	அஹம்	நான்
வைதேஹஸ்ய	விதேஹதேசத்தரசனும்	தீமதஃ-ராமஸ்ய-பார்யா-தீமானன-ஸ்ரீராகவனுக்கு-பத்தினி	
மஹாத்மநஃ-ஜநகஸ்ய	சிறந்த ஸ்வபாவமுமுடையவரான-ஜனகருடைய	நாம	பெயரினால்
துஹிதா	புத்திரி	ஸீதேதி-நாம	ஸீதையென்று-பிரஸித்தம்.

౧౭. సమాద్వాదశతత్రాహంరాఘవస్యనివేశనే॥ భుంజానామానుషాన్భోగాన్సర్వకామసమృద్ధినీ।

கஎ. [illegible]
[illegible]

கஎ. ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்ராகவஸ்யநிவேஶநே॥
புஞ்ஜாநாமாநுஷாந்போகாந்ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ।

பதம்.	உரை.
தத்ர	(என்மாமனருடைய) மாளிகையில்
ராகவஸ்ய-நிவேஸநே	ஸ்ரீராகவனுடைய கிருஹத்தில்
அஹம்-ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ	நான்-ஸமஸ்த கோரிக்கைகளுடைய பூர்ணமுடையவளாக

பதம்.	உரை.
த்வாதஸ-ஸமாஃ	பன்னிரண்டு-ஸம்வத்ஸரம்
மாநுஷாந்-போகாந்	மனிதஸம்பந்தமான-போகங்களை
புஞ்ஜாநா	அனுபவித்தவளாக (ஆனேன்.)

౧౮. తత్రత్రయోదశేవర్షే రాజ్యేనేక్ష్వాకునందనమ్॥ అభిషేచయితుం రాజా సోపాధ్యాయః ప్రచక్రమే।

க௮. [illegible]

க௮. தத்ரத்ரயோதஸேவர்ஷேராஜ்யேநேக்ஷ்வாகுநந்தநம்॥
அபிஷேசயிதும்ராஜாஸோபாத்யாயஃப்ரசக்ரமே।

பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்
த்ரயோதஸே-வர்ஷே	பதிமூன்றாவதான வருஷத்தில்
ராஜா	தசரதமஹாராஜாவானவர்
ஸோபாத்யாயஃ	உபாத்தியாயரோடுகூடினவராக

பதம்.	உரை.
இக்ஷ்வாகுநந்தநம்	ஸ்ரீராகவனை
ராஜ்யேந	அரசுபுரிவதால்
அபிஷேசயிதும்	பட்டாபிஷேகம்செய்வதற்கு
ப்ரசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

౧౯. తస్మిన్ సంభ్రియమాణేతు రాఘవస్యాభిషేచనే॥ కైకేయీనామ భర్తారం దేవీ వచనమబ్రవీత్।

க௯. [illegible]

க௯. தஸ்மிந்ஸம்ப்ரியமாணேதுராகவஸ்யாபிஷேசநே॥
கைகேயீநாமபர்த்தாரம்தேவீவசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த தசரதமஹாராஜா
ராகவஸ்ய - அபிஷேசநே	ஸ்ரீராகவனுடைய - அபிஷேக நிமித்தம்
ஸம்ப்ரியமாணே(ஸதி)	ஸாமக்ரீஸம்பாதிக்கையில்

பதம்.	உரை.
கைகேயீநாம-தேவீ	கைகேயியென்கிற-தேவியானவள்
பர்த்தாரம்	நாயகனைக்(குறித்து)
வசநம்-அப்ரவீத்	(இனிவரும் விதம்) வார்த்தையை - சொன்னாள்.

౨౦. నపిబేయం నఖాదేయం ప్రత్యహం మమ భోజనమ్॥ ఏష మే జీవితస్యాంతో రామో యద్యభిషిచ్యతే।

௨௦. [illegible]

௨௦. நபிபேயம்நகாதேயம்ப்ரத்யஹம்மமபோஜநம்॥
யேஷமேஜீவிதஸ்யாந்தோராமோயத்யபிஷிச்யதே।

பதம்.	உரை.
ராமஃ-அபிஷிச்யதேயதி	ஸ்ரீராகவன்-அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டானாகில்
ப்ரத்யஹம்-மம	தினந்தோறும்-என்னுடைய (ஸம்பந்தமான)
போஜ்யம்	தின்னத்தகுந்தது குடிக்கத்தகுந்தது இதுமுதலான எல்லாவற்றையும்

பதம்.	உரை.
நபிபேயம்	குடியேன்
நகாதேயம்	தின்னேன்
ஏஷஃ	இந்த பட்டாபிஷேகமானது
மே-ஜீவிதஸ்ய-அந்தஃ	என்னுடைய-உயிருக்கு - முடிவு (ஆகும்.)

౨౧. యత్తదుక్తం త్వయా వాక్యం ప్రీత్యా నృపతిసత్తమ॥ తచ్చేన్న వితథం కార్యం వనం గచ్ఛతు రాఘవః।

௨௧. [illegible]

௨௧. யத்ததுக்தம்த்வயாவாக்யம்ப்ரீத்யாந்ருபதிஸத்தம॥
தச்சேந்நவிதத்தம்கார்யம்வநம்கச்சதுராகவஃ।

பதம்.	உரை.
(ஹே) ந்ருபதிஸத்தம	வாரீர் இராஜசிரேஷ்டனே
ப்ரீத்யா-த்வயா	அன்போடு-உன்னாலே
யத்-வாக்யம்	எந்தவரதானரூபமான-வாக்கியமானது
(ததா).உக்தம்-முன்பு	சொல்லப்பட்டதோ

பதம்.	உரை.
தத்-விததம்	அதை-வீணாக
நகார்யம்சேத்	செய்யாமலிருக்கவேண்டுமாகில்
ராகவஃ-வநம்-கச்சது	ஸ்ரீராகவன் வனத்தைக்(குறித்து) போகட்டும்.

(கரு-மு-உக-ல்.) தா-ம்.—பூவுலகாளும் ந்ருபகேஸரிகளுக்குள் முக்கியரும் சத்துருஸைந்யங்களைத் தபிக்கச்செய்தாணதீரனும்ஸர்வதிசைகளிலும் நிர்விக்கினமாகச்செல்லக்கூடியஇரதமுடையோனும்ஆத்மக்கியானமுள்ளபெரியோனுமான தசரதமஹாராஜாவென்கிற அயோத்தியாமன்னனுக்குநான் தலைமைநாட்டுப்பெண். மஹாக்கியாதாவும்விதேகதேசத்தையாள்பவருமானஜனகமஹாராஜாவுக்கு ஸாக்ஷாத்புத்திரி. ஸர்வக்கியனும் ஸகலஜனேல்லாஸகனுமான ஸ்ரீரகுநாதனுக்குப்பார்யை. என்னை ஸீதையென்றனைவரு மழைப்பார்கள்.

பாணிக்கிரகானந்தரம்யான்ஸ்ரீராகவனோடு அயோத்திசேர்ந்துமனிதர்காமுறக்கூடிய ஸகலபோகங்களையுங்குறைவின்றியடைந்து பன்னிரண்டுவருஷகாலம் பதிஸஹிதையாய்ப்பேரானந்தத்துடன்பெருவாழ்க்கை புரிந்தனன். பதின்மூன்றாவதுவருஷாரம்பத்தில் எனதுமாமனாரான அந்தஸார்வபௌமன், உத்தமதேஜோபராக்கிரமகுணவிசேஷங்களால் இக்ஷ்வாகுகுலத்தினானந்தத்தையபிவிர்த்திசெய்கிற ஜ்யேஷ்டபுத்திரனை ஸ்ரீரகுநாதனுக்கு மகுடாபிஷேக மகோத்ஸவஞ்செய்து களிக்குநிமித்தம், குலகுருவஸிஷ்டபகவானை முன்னிட்டுக்கொண்டு தகுந்தபிரயத்தினங்கள்செய்தார். அவருடையபட்டமஹிஷிகள் மூவருள் இளையவளும் அதிபூஜ்யையும் கைகேயியென்று நாமதேயம்பூண்டவளுமான வென்மாமி இராஜா இந்தவிதம் ஜ்யேஷ்டபுத்திர பட்டாபிஷேகோத்ஸுகராய் நகராலங்காரமுதலிய மஹாப்பிரயத்தினங்களுபக்கிரமித்திருக்கிறாரென்பதைக்கேட்டு, சக்கிரவர்த்தி தன்னிடம்வரும் ஸமயம்பார்த்தவரைக்குறித்துப்பின்வருமாறுமொழிந்தனள். ஹேமஹாராஜ! எனதாவியைப்போக்க நற்காரியமொன்று நன்றாகச்செய்தீர்! இராமனுக்கபிஷேகமாம், நகரமுழுது மலங்காரமாம், இராஜ்ஜியமுழுதுமதிகோலாகலமாம்! இதுநற்காரியமே. இராமனுக்குமுடியுஞ்சூட்டலாம், உடனேகைகேயிக்கு உத்தரக்கிரியையுஞ்செய்யலாம்! ஹேராஜன்! எனதுகட்டளையைக்கேளும. இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதாகில் அக்கணமுதல் யானுண்ணேன், பானஞ்செய்யேன், அதேவியாஜமாகப்பிராணனையொழிப்பேன். கைகேயிமுடிவைக்காணவேண்டுமானால் இராமனுக்குமுடிசூட்டும், இல்லாவிடில்யான்சொல்வதைக்கேளும். நீரோ இராஜாதிராஜன், ஸார்வபௌமகுலோத்பவன், இரவிகுலதிலகன், ஸத்யஸந்தன், விரும்பியதளிக்கும்வரப்பிரஸாதி, உம்மிடத்திலோர் விக்கியாபனஞ் செய்துகொள்ளுகிறேன், அதைக்கொஞ்சம் கேட்டருளீர். முன்னொருக்கால் சம்பராஸுரயுத்தத்தில் உமக்கோ ராபத்துவந்தவிடத்து யான்கைகொடுத்து ரக்ஷித்ததுண்டோ? எனதுபேருதவியைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, பிரதியொன்றுமிச்சியாத வென்னைப்பார்த்துப் பிரீதிவசத்தால், யான்விரும்பியபொழுது ஸபலமாக்கிக்கொள்ளுகிறதென்கிற அதிகாரமுட்கொண்ட இரண்டுவரங்களெனக் கும்மாலளிக்கப்பட்டதுண்டோ? அவ்வரங்களளித்த உமதுவாக்கு ஸத்தியவாக்காகவேண்டுமானால், நீர் அறுபதினாயிரவருஷம் ஸத்தியஸந்தரா யரசாண்டபெருமை நிலைநிற்கவேண்டுமானால், அவ்விரண்டுவரங்களையு மிப்பொழுது நீர்ஸபலமாக்கியருளவேண்டும். அவைகளுள் முதல்வரத்திற்குயான்கோரும்பலன் யாதெனில் நாளைமகுடமேந்தப்போகிற இராமன்இன்றேஅடவியேகவேண்டும். பீதாம்பரம்தரித்து ஸிம்ஹாஸனமேறப்போகுமிராகவன் மரயுரிதரித்துக் கிருஷ்ணாஜனங்கொண்டு கானேறவேண்டுமென்றனள்.

౨౨. సరాజా సత్యవాగ్దేవ్యా వరదానమనుస్మరన్ ॥ ముమోహవచనంశ్రుత్వా కైకేయ్యాః క్రూరమప్రియమ్ ।

௨௨. [illegible] ॥
[illegible] ।

௨௨. ஸராஜாஸத்யவாக்தேவ்யாவரதாநமநுஸ்மரந்॥
முமோஹவசநம்ஶ்ருத்வாகைகேய்யா:க்ரூரமப்ரியம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யவாக்	நிச்சயவாக்கையுடைய	க்ரூரம்-அப்ரியம்	பயங்கரமானதும்-அநிஷ்டமானதுமான
ஸ:-ராஜா	அந்த-ராஜாவானவர்	கைகேய்யா:-வசநம்	கைகேயியினுடைய-வார்த்தையை
தேவ்யா:	கைகேயினுடைய	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
வரதாநம்-அநுஸ்மரந்	வரமளித்ததை-ஸ்மரியாநின்றுகொண்[டு]	முமோஹ	மெய்மறந்தார்.

தா—ம். இக்கடுமொழியைக்கேட்ட வக்காவலன் தேவிக்குவரதானஞ்செய்த அவஸரத்தையுன்னி உண்மையென்றோர்ந்து ஸத்திய வ்ரதனாகையால் மறுக்கமுடியலாது அவள் யாசித்த கொடும்பலனை ஸ்மரித்து துக்கமூர்ச்சிதராய் மெய்மறந்தனர்.

౨౩. తతస్స స్థవిరో రాజా సత్యే ధర్మే వ్యవస్థితః ॥ జ్యేష్ఠం యశస్వినం పుత్రం రుదన్ రాజ్యమయాచత ।

௨௩. [illegible] ॥
[illegible] ।

௨௩. ததஸ்துஸ்தவிரோராஜாஸத்யேதர்மேவ்யவஸ்தித:॥
ஜ்யேஷ்டம்யஶஸ்விநம்புத்ரம்ருதந்ராஜ்யமயாசத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ்தவிர:-ராஜா	பின்பு-கிழவரான-ராஜாவானவர்	யஶஸ்விநம்-ஜ்யேஷ்டம்-புத்ரம்	கீர்த்தியுடையவரும்-மூத்தவருமான-குமாரனை
ஸத்யே-தர்மே-வ்யவஸ்தித:	ஸத்தியத்திலும்-தர்மத்திலும்-நிலைநின்றவராக	ராஜ்யம்-அயாசத	இராஜ்ஜியத்தை-யாசித்தார்.
ருதந் (ஸந்)	வியஸனித்துக்கொண்டு		

౨౪. సపితుర్వచనం శ్రీమానభిషేకాత్పరం ప్రియమ్ ॥ మనసా పూర్వమాసాద్య వాచా ప్రతిగృహీతవాన్ ।

௨௪. [illegible] ॥
[illegible] ।

௨௪. ஸபிதுர்வசநம்ஸ்ரீமாநபிஷேகாத்பரம்ப்ரியம்॥
மநஸாபூர்வமாஸாத்யவாசாப்ரதிக்ருஹீதவாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்-ஸஃ	(உத்ஸாஹ)ஸம்பத்தையுடைய-அந்த [(ஸ்ரீராகவன்)	பிதுஃ-வசநம்	பிதாவினுடைய-வாக்கியத்தை
அபிஷேகாத்-பரம்-ப்ரியம்-	அபிஷேகத்தைக்காட்டிலும்-வெகுவான-இஷ்டமான	பூர்வம்-மநஸா-ஆஸாத்ய-	முன்பு-மனதினால்-அடைந்து
		வாசா-ப்ரதிக்ருஹீதவாந்-	வாக்கினாலே-அங்கீகரித்தார்.

(௨௩-மு-௨௪-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம் தனதருமைக்குழந்தையான ஸ்ரீராமனுக்குமுடிசூட்டிமகிழவேண்டுமென்கிறகுதூகலத்துடனிருக்கையில்அவருக்குவனவாஸத்தையளிக்கவேண்டுமென்றுமறுக்கமுடியாத ஸந்தர்ப்பத்தில்தன்னையாசித்தகைகேயியின் குரூரமொழிகள் மனத்தைப்பிளக்க துக்கம்ஸகியாதுமூர்ச்சையடைந்தஅவ்வயோதிகரானராஜா, ஸத்தியத்தைக்கைவிடாதவரும்தர்மத்தைப்பரிபாலிப்பவருமாதலால், உயிர்நிலையைக்கிளப்பும்படி வதைக்கிற அக்கொடும்வியஸனத்திலும், பத்தினிகேட்பதைத்தந்து வாக்குக்கடனைத்தீர்க்குநிமித்தம், பிதிருபக்தனை தனதுபுத்திரரத்தினத்தையழைப்பித்துத் தானளித்த ராஜ்ஜியத்தைக் கைகேயியின்பொருட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்றவரையாசித்தனர். இஷ்டானிஷ்டங்களைஸமமாயெண்ணுகிற அந்த ஸ்ரீராமனும் இவ்விஷயங்கொண்ட பிதிருவாக்கியத்தை அபிஷேகசெய்தியைவிட அதிகமானஸந்தோஷத்துடன்கிரகித்து மனப்பூர்வமாய்காடிய விசைந்து வாக்கினாலு மவ்வண்ணம்வெளியிட்டனர்.

౨౫. యద్యాజ్ఞప్రతిగృహ్ణీయాన్నబ్రూయాత్కించిదప్రియమ్॥అపిజీవితహేతోర్వారామస్సత్యపరాక్రమః।

௨௫. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌅𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।

௨௫. தத்யாந்நப்ரதிக்ருஹ்ணீயாந்நப்ரூயாத்கிஞ்சிதப்ரியம்॥
அபிஜீவிதஹேதோர்வாராமஸ்ஸத்யபராக்ரமஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யபராக்ரமஃ	யதார்த்தமான பராக்கிரமமுடைய	கிஞ்சித்	சிறிதேனும்
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன் [ண்டும் (அதில்)	நப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்	பற்றக்கூடாது
தத்யாத்	(இராஜ்ஜியத்தை) கொடுத்துவிடவே	அப்ரியம்-நப்ரூயாத்	அனிஷ்டவாக்கியத்தை-சொல்லவுங்கூடாது.
ஜீவிதஹேதோர்வா	ஜீவனார்த்தமாவது		

౨౬. సవిహాయోత్తరీయాణిమహార్హాణిమహాయశాః॥విసృజ్యమనసారాజ్యంజనన్యైమాంసమాదిశత్।

௨௬. 𑌸𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑌿𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍈𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍।

௨௬. ஸவிஹாயோத்தரீயாணிமஹார்ஹாணிமஹாயஶாஃ॥
விஸ்ருஜ்யமநஸாராஜ்யம்ஜநந்யைமாம்ஸமாதிஶத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாயஶாஃ-ஸஃ	பெருங்கீர்த்தியுடைய அந்த-(ஸ்ரீராகவன்)	மநஸா-ராஜ்யம்-விஸ்ருஜ்ய -	மனதினால்-இராஜ்ஜியத்தையும்
மஹார்ஹாணி-உத்தரீயாணி-	மிகவிலையுயர்ந்த-மேல் உத்திரீயங்களை	ஜநந்யை-மாம்	தாயும்பொருட்டு-என்னை [விட்டு
விஹாய	விட்டு	ஸமாதிஶத்	ஆஜ்ஞாபித்தார்.

(௨௫-மு-௨௬-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம், ஸகலசத்துருக்களையுமரித்து ஸகலலோகங்களையும்பரிக்கவல்ல பராக்கிரமசாலியான அந்தரகுவீரன் தனக்குக்கிடைத்த ராஜ்ஜியத்தைப் பிதிருவாக்கியத்திற்கிணங்கி சிறந்னைக்கீந்தபிறகு, இனி யந்தராஜ்ஜியத்தில் ஜீவனார்த்தமாவது சிறிதுபூமிகூட கைப்பற்றக்கூடாது, சிறிது ராஜ்ஜியம்வேண்டுமென்று அவனுக்கு அப்பிரியமாகக் கேட்கவுங்கூடாதென்று நிச்சயித்து, வீனவாஸோத்ஸுகராய் இராஜ்ஜியத்தையும் தேகத்திலணிந்திருந்த வஸ்திராபரணங்களையும் மனப்பூர்வகமாய்த்தியஜித்து என்னைக் கௌஸல்வியாதேவியுடனிருக்க ஆக்கியாபித்து வனயாத்திரைக்காரம்பித்தனர்.

౨౭. సాహంతస్యాగ్రతస్తూర్ణంప్రస్థితావనచారిణీ॥నహిమేతేనహీనాయావాసస్స్వర్గేపిరోచతే।

௨௭. 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀॥
𑌨𑌹𑌿𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।

௨௭. ஸாஹம்தஸ்யாக்ரதஸ்தூர்ணம்ப்ரஸ்த்திதாவநசாரிணீ॥
நஹிமேதேநஹீநாயாவாஸஸ்ஸ்வர்கேபிரோசதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	[அந்த-நான் (ஸ்ரீராகவனால் ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட)	தஸ்ய-அக்ரதஃ	அவனுக்கு-முன்பு
தேந-ஹீநாயாஃ-மே	அவனாலே-விடப்பட்ட-எனக்கு	தூர்ணம்	சீக்கிரமாக
ஸ்வர்கேபி	ஸுவர்க்கத்திலும்	வநசாரிணீ	வனவாஸத்திலூற்றமுடையவளாக
வாஸஃ-நரோசதேஹி -	இருப்பு-ருசிக்காதன்றோ(ஆகையால்)	ப்ரஸ்த்திதா	பிரயாணம் புறப்பட்டவளாக(ஆனேன்.

தா—ம். வஸ்துவைச்சாயை யனுஸரிக்குமாப்போல் யான் ஸ்ரீராகவனையே அனுஸரித்தவள். அவரின்றியான் ஜீவியேன், அவரில்லாதஸ்வர்க்கம் எனக்கு ஸ்வர்க்கமல்ல, அவரோடிருக்கிறவாழ்க்கையே எனக்குப்பேரானந்தவாழ்க்கை. ஆகையால், தான்வனஸஞ்சாரஞ்செய்யப்புகுகையில் நான் அயோத்தியில் கௌஸல்யையோடு வாஸஞ்செய்து கொண்டிருக்கவேண்டியதென்கிற ஸ்ரீராகவவாக்கியமானது எனக்குமஹாதுக்கத்தைத்தந்தது அதற்கிணங்காமல், வனவாஸத்திற்கிசைந்தவளாய் என்னுடையநாதனுக்குமுன் நானும் பிரயாணப்பட்டேன்.

௨௮. ప్రాగేవతుమహాభాగస్సౌమిత్రిర్మిత్రనందనః॥పూర్వజస్యానుయాత్రార్థే ద్రుమచీరైరలంకృతః।

உ-அ. [Grantha text]॥

[Grantha text]।

உ-அ. ப்ராகேவதுமஹாபாகஸ்ஸௌமித்ரிர்மித்ரநந்தநஃ॥

பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்த்தேத்ருமசீரைரலங்க்ருதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாகஃ	வெகுபாக்கியமுடையவரும்	அநுயாத்ரார்த்தே	பின்செல்லுகிறபிரயோஜனத்தையும்பொருட்டு
மித்ரநந்தநஃ	சினேகிதர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைச்செய்கிறவரும்	ப்ராகேவ	முன்பாகவே (சீக்கிரமாக)
ஸௌமித்ரிஃ	ஸுமித்திரையின்புத்திரனை (இலக்ஷ்மணன்)	த்ருமசீரைஃ	மரவுரியினால்
பூர்வஜஸ்ய	தமயனுடைய	அலங்க்ருதஃ	அலங்கரித்துக்கொண்டார்.

௨௯. తేవయంభర్తురాదేశంబహుమాన్యదృఢవ్రతాః।ప్రవిష్టాస్స్మపురాదృష్టంవనంగంభీరదర్శనమ్।

உ௯. [Grantha text]॥

[Grantha text]।

உ௯. தேவயம்பர்த்துராதேஸம்பஹுமாந்யத்ருடவ்ருதாஃ॥

ப்ரவிஷ்டாஸ்மபுராத்ருஷ்டம்வநம்கம்பீரதர்ஸநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-வயம்	அப்படி பிரயாண ஸந்நத்தரான-நாங்கள்	புரா-அத்ருஷ்டம்	முன்பு-பாராததும்
பர்த்துஃ-ஆதேஸம் - பஹுமாந்யஸ்வ	பர்த்தாவானதசரதருடைய-ஆஞ்ஞையை-ஆதரித்து	கம்பீரதர்ஸநம்	பிரவேசிக்கக்கூடாத ஸ்வரூபமுடையதுமான
த்ருடவ்ருதாஃ	உறுதியானவனவாஸ விரதமுடையவர்களாக	வநம்	அடவியை
		ப்ரவிஷ்டாஃ	பிரவேசித்தோம்.

௩௦. వసతోదండకారణ్యేతస్యాహమమితౌజసః॥రక్షసాపహృతాభార్యారావణేనదురాత్మనా।

௩௦. [Grantha text]॥

[Grantha text]॥

௩௦. வஸதோதண்டகாரண்யேதஸ்யாஹமமிதௌஜஸஃ॥

ரக்ஷஸாபஹ்ருதாபார்யாராவணேநதுராத்மநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தண்டகாரண்யே	தண்டகாவனத்தில்	பார்யா-அஹம்	பத்தினியான-யான்
வஸதஃ	வஸியாநின்றிருக்கிற	துராத்மநா	துஷ்டபுத்தியுடைய
அமிதௌஜஸஃ-தஸ்ய	அமிதமில்லாத்தேஜஸ்ஸுடைய - அந்த (ஸ்ரீராகவனுக்கு)	ராவணேந-ரக்ஷஸா	இராவணனென்கிற-இராக்கதனால்
		அபஹ்ருதா	அபஹரிக்கப்பட்டேன்.

௩௧. [Telugu text]॥[Telugu text]।

௩௧. [Grantha text]॥

௩௧உ. [Grantha text]।

௩௧. த்வௌமாஸௌதேநமேகாலோஜீவிதாநுக்ரஹஃக்ருதஃ॥

௩௧உ. ஊர்த்த்வம்த்வாப்யாந்துமாஸாப்யாம்தததஸ்த்யக்ஷ்யாமிஜீவிதம்।

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - த்ரயஸ்த்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந	அந்த இராவணனால்	ததஃ	பின்பு
த்வௌ-மாஸௌ	இரண்டான-மாதங்கள் (இரண்டுமாதரூபமான)	த்வாப்யாம்-மாஸாப்யாம்	இரண்டானமாதங்களைக்காட்டிலும்
காலஃ-மே	காலமானது-எனக்கு [ட்டிருக்கிறது	ஊர்த்த்வம்	மேலே
ஜீவிதாநுக்ரஹக்ருதஃ	பிழைப்பதற்கு அனுகிரஹம்செய்யப்ப	ஜீவிதம்-த்யக்ஷ்யாமி	பிராணனை-விட்டுவிடுகிறேன்.

(உ௮-மு-௩௧உ-ல்) தா-ம்—இந்தவிதம் யான் பிரயாணப்பட, தேஜஸ்வியும், யசஸ்வியும் பாக்கியவந்தரும் ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கானந்தவிர்த்திசெய்பவருமான இலக்ஷ்மணனென்னும் ஸுமித்திராதேவி புத்திரன் தனது ஜ்யேஷ்டப்பிராதா ஆரண்ணியம்புகுகையில் தான் நகரவாஸஞ்செய்து ஸுகிக்கிறதாவென்று விரக்

கொண்டு கைங்கரியார்த்த மவரும் புறப்பட்டார். இப்படி யாங்கள் மூவரும் தசரதாக்ஞையைச் சிரஸால் வஹித்து, அவரது சொற்படி வனவாஸஞ்செய்கிறதென்கிற திடவிரதங்கொண்டவராய், முன் பாராததும் கம்பீரதர்சனமுள்ளதுமான மஹாவனத்தைப் பிரவேசித்தனம். சிரகாலம் சித்திரகூடாதிப் பிரதேசங்களில் வஸித்துக் கடைசியில் தண்டகாவனமபுகுந்து கோதாவரீதீரத்தில் வாஸம்புரிகையில் துராத்மாவும் துஸ்வபாவமுடையவனுமான இராவணனென்கிற இவ்விராக்ஷதன் எனது பர்த்தாவின் தேஜோமஹிமையை யுணராது வஞ்சனையாலென்னை யபகரித்தான். அவனுக்கு யானபிமதையாவதற்காக வரையிடப்பட்ட வோராண்டில் பத்துமாதமாய்விட்டது. மிகுதியுள்ள விரண்டுமாதங்களுக்குமாத்திரம் இராக்ஷஸப்பிரபு எனக்கு ஜீவனளித்திருக்கிறர்! அதற்கப்புறம் யானவரது சயனத்தை மேவேனுகில் எனதுயிர் தக்காதாம்! அந்தநீசனென்னைக் கொலைசெய்யவெத்தனிக்குமுன் யானே அக்காலங்கடந்தவுடன் ஜீவனை யொழிக்கிறேன்.

இந்தவிதம் தேவிமுதலில் தான் பிறந்துவளர்ந்து புகுந்து வாழ்ந்த பெருமைகளைச்சொல்லி, பிறகு வனத்திற்கெழுந்தருளின வரலாற்றையுரைத்து, அனந்தரம் இராக்ஷஸாதமனுடைய மாயையால் நாதனைவிட்டுத் தான் பிரிந்ததையும், ஜகதேகவீரனுடைய பத்தினியான தனக்கு அந்த ராக்ஷஸப்பதர் ஆயுள்வரையிட்டதையும் சொல்லி, தனது தத்கால தைன்னியநிலைமைக்குக் காரணந்தோன்றவிஷயங்களை விவரித்து முடித்தனள்.

உ௮-வது சுலோகத்தின் விசேஷார்த்தம்.

பெருமாள் (ஸ்ரீராகவன்) மரவுரிதரித்தபிறகன்றோ இளையபெருமாள் (இலக்ஷ்மணன்) மரவுரிதரித்தது. அப்படியிருக்க, இந்தவிடத்தில் "பூர்வமேவ" (முன்பாகவே) என்றது- "தீவ்ரத்ருஷ்ணாம்வாயதிராஜ்யஸ்ய பூர்வம் | பூர்வஷஷ்டி த்ருஷ்டிவிஷயம் ப்ரவ்ருத்தம்ஜவோ யாநாய" (கண்படைத்தாருக்கு அது வீணே யொழியாதே, தன்திருமேனிஸௌந்தர்யாதிசயத்தால் அவர்களுக்கத்யாநந்தத்தை யளிப்பவரான என் அண்ணன் ஸ்ரீராகவன் ஜ்வலிக்கிற அக்கினியையோ, பயங்கரமான அடவியையோ, இன்னமெதையோ பிரவேசித்தபோதிலும் அவருக்குமுன் அதில் பிரவேசித்தவனாக என்னை யறிந்துகொள்ளாய்) என்று கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து சொன்னவராதலால், அவர் மரவுரிதரிக்குமுன் தான் தரித்தாரென்றது த்வராதிசயத்தைச் சொல்லிற்று. ஸ்ரீராகவன் பித்ருவசன பரிபாலனார்த்தம் இராஜமுடியையும் பீதகவாடையையும் தவிர்த்து மரவுரிசாற்றினர். இவரும், "யந்நதீயம்தயவாஜவமஜ்ஞ" (தனதான்னிய புத்திரமித்திர கோசங்கள் முதலான ஸகலபாக்கியமும் எனக்கு ஸொந்தமுமானது தேவரீருடைய திருவடியல்லது வேறில்லை. என்றும், "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும் "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியேதொண்டாகிறவெகு மேன்மையான ஆபரணத்தை யடைவதற்காகத்தான் மரவுரிதரித்தார். "ஸஹாஸாமஸ்" - "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" (ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்யக்கடவேன்) என்று பிரதிஜ்ஞை செய்தபடியே திருவபிஷேக விக்கம்பிறக்க, அதுநிமித்தமாக ஸமஸ்த கைங்கரிய ஸாம்ராஜ்ஜியத்தை யடைந்தவர். "ஸௌமித்ரி" - "ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய" "ராமம் தசரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம்" (ஹே லக்ஷ்மண! உன்னை வனவாஸார்த்தம் தான் பெற்றெடுத்து வளர்த்தேன். ஆகையால் உன்னண்ணனான ராமன் எழுந்தருளுகையில் மத்தகஜத்தைப்பரிஹஸிக்கும் நடையழகிலும், அப்போது கொஞ்சம் அதிர்ந்து நேத்திரானந்தத்தையளித்து மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும்படியான அவன் வடிவழகிலுமீடுபட்டு இறுமாந்து பிரமாதத்தை விளைவிக்காதே கண்டாய்) என்று அனுக்ரஹித்து எனதருமைமாமியான கைகேயியைப்போலன்றிக்கே "ராமம் தசரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம்" என்று ஒரு குறையுமெண்ணாதே கூடப்போவென்று அனுப்பினவள் வயிற்றில் பிறந்தவர். "மித்ரநந்தந:" - ஸ்ரீராகவனைப்பிரியாது நாம் ஸகலவடிமைகளையும் செய்யப் பெற்றிலோமாகில் இலக்ஷ்மணன் எல்லாவடிமைகளையும் செய்யப்பெற்றானென்று அநுகூலவர்க்கங்களையுகப்பிக்குமவர். "பூர்வம் ஜலம் ப்ராதுர்யாதாம் ப்ருஷ்டத: ஸௌமித்ரி ரநுவ்ரஜத:" ஸ்ரீராகவன் பின்னே ஸேவித்து போகைக்காக மரவுரிசாற்றிஅத்தாலே அலங்கிருதரானர் என்கை.

ஸ்வாபிப்பிராயம்.

இவ்விடத்தில் "ஸஹாஸாமஸ:" என்றதற்குக்கருத்து "பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:" என்கிறபடியேபிறந்தவன்றுதொடங்கிஸ்நாநபாநாதுலெபநவிஹாராதியவஸரங்களிலும் ஸ்ரீராகவனைவிட்டு வகன்றுஸங்கவறியாதவர். இப்படி ப்ராத்ருப்ரேமையுடைய விவரை குழந்தையாயிருக்கும்போதொருநாள் மஞ்சனமாட்டி திவ்யமானபாலூட்டி கனகமயமாயதிஜாஜ்வல்யமாய் விளங்குமோர்தொட்டிலில் அதிம்ருதுளமானபீதாம்பரம்பரப்பி அதில்விட்டு இனிய கானவிசேஷத்தால் தாலாட்டியும், சிறிதேனும் நித்திரைகொள்ளாது பெருரோதனம்செய்ய,பிறகு இவ்வாரழுகுரலைக்கேட்டஸுமித்திரையாரோடிப்பார்க்கையில் ஸ்ரீராகவனுடைய தொட்டில் வேறுயிருப்பதைக்கண்டு அத்யாச்சரியங்கொண்டவளாய் இருதொட்டிலையும் ஒன்றுசேரக்கட்ட. அப்பொழுது இவர்ஸுகமாகக் கண்வளர்ந்தாரென்பது பிரஸித்தம். இப்படி இவர்களொருவருக்கொருவர் வெகு அந்நியோந்நியமா யிருப்பதைக்கண்ட ஸமஸ்தரும் இப்படியுமுண்டோ ப்ராத்ருஸ்நேகமென்று கொண்டாடும்படியாய் வனவாஸத்திலும் "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்து ஸ்ரீராகவனைப் பின்றொடர்ந்து ஸகலவிதகைங்கரியங்களையும் செய்வதற்காக அவர் மரவுரிதரிக்குமுன் தான் அதிசீக்கிரமாய் மரவுரிதரித்து வனஸஞ்சாரத்திலுண்டான பெருஸங்கடத்தையும் அதிஸுகமாக பாவித்துவந்த இலக்ஷ்மணன் கைங்கரிய ஸாம்ராஜ்யத்தை யுடையவனென்று பிராட்டியும் கொண்டாடுகிறாளென்றபடி.

ஸ்ரீஸம்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முப்பத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.